This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS DUODECIMUS

ÆSCHINES

ASTOR LIBRARY NEW-YORK.

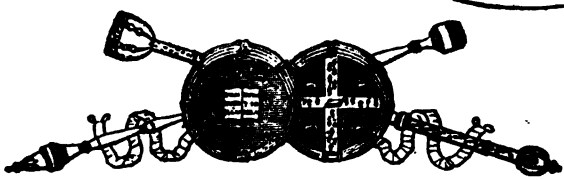

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

ÆSCHINIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

SCHOLIIS GRÆCIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI BRODÆI PALMERI
TAYLORI MARKLANDI JURINI BROOKII STOCKII AUGERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PETRI PAULI DOBREE

TOY MAKAPITOY

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ÆSCHINEM.

[Ad pag. et vers. edit. H. Stephan.]

In Timarchum.

[29] Habita Æschinis anno XLV. p. 7, 38.

1, 8. ἐνεχω. 2, 36. 3, 18. 8, 10. 17. 10, 37. 40. 11, 30. 13, 2. 26, 22.

2, 39. γεγραμένων δ' —.

3, 15. Lege, τίμημα ἐπιγεγραμμένος (δάκτυλον)· ᾧ δ' ἂν τὸ δ. κατα-ψηφισθῇ, π. Scilicet ΘΑΝΤΟ e sequenti ΟΑΝΤΟ (sic enim Helmst.) absorptum est. Similis lex apud Dem. Mid. p. 529. ὅταν δ' ἀν κατεγνῷ. Vel ἐὰν δέ τον τὸ δικ. sed alterum melius.

3, 21. ὅτι [τοῦτο] πάντων. om. Helmst.

4, 40. Lege, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν (δεῖν addunt mss. plerique) λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βαβυλίττας (addunt edd. mss. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν, quæ ex margine venerunt, et sunt varia lectio, eaque vera, eorum quæ sequebantur post οἶκτον, scil. τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. τούτους mutaverunt in τοῦτον ob ἄν τις, sed rectum est plurale). καὶ πῶς τοῦτο δηλοῖ; ΔΟΚΙΜΑCΙΑ — ΟΙΚΗCΙΝ. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν.

5, 4. Suspicor, ἢ διὰ — ἐκπαιῦναι, delenda esse.

[30] 5, 32. αἰσφαλμένου, ἢ μὰ χωρὶς περὶ ἐκ.

5, 33. [ὅτι ἢ λοιδορεῖται].

5, 34. ἀντίτυπὸς, Brunck. ad Eccl. 293. probante Porsono.

5, 36. δραχμῶν οἱς ἐκ. Jurinus.

5, 40. ψηφιζομένων, Reisk. sic πλυρεῖ μὲν pro πληρουμένων Athen. I. p. 17. A.

5, pen. et 25, 14. [καὶ] (utrobique om. Ald. mss. addit Wolf.) καλὰ καὶ κ. — καλὰ μὲν (loco priore μόνου) κ.

8, 24. et 27, 9. 26. Ter ejiciendam suspicor glossam οἰκέτ. τῆς π. (Ulpian. ad Dem. F. L. p. 381. οἰκέτης Valck. Leptin. 506, 21. ὑπηρέτης. ineptit Ulpian. ad p. 313.) Per se bona locutio, Dem. Phænipp. 1049, 1. Habuit tamen Harpocrat. in δημόσιος.

11, 17. Recte ms. ἰδιώτας τινας. Alterum ex superiore linea fluxit.

11, 37. Collatis v. ll. legebam, ὅταν οὗτοι ἀναβῶ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ βουλῇ, ἐὰν — et ista, ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν post εἰρήκει 43. vel πέρυσι 44. ponebam.

15, ult. ὅτε δ' οὐ παρέδωκε.

17, 41. q. ὡς ἰδὺς ἂν ἀνὴρ, vel ὡς ἰδὺς ἀνὴρ, ut ὡς significet nam.

[31] 22, 9. ἐκ τούτων ἐξ ὧν αὐτὸν πρ. ms. Mead. τούτων, ἃ τὸν πρ. Duæ scil. lectiones: ἐκ τούτων ἃ τὸν πρ. Sed ἐξ ὧν puto veram esse lectionem pro ἐκ τούτων ἃ, et leg. ἐπιτηδευμάτων; ἐξ ὧν τὸν π. cæteris deletis; eadem constructione Æsch. F. L. p. 43, 32. πρὸς ὧν μὲν βουθῦς οὐκ ἀπολήψει χάριν. Vid. c. Ctes. p. 87, 12. 19.

22, 22. Dele καὶ σωφρονιστάτους.

22, 36. πειμένους (αὐτοὺς) ms. Helmst. l. αὐτὸς—, deinde ἐμίσει est schol. pro ἐδυσχέραινε.

23, 7. Lege ex l. 40. πανταλᾶς, ἂν ὑπαπ-οῦν ᾖ.

25, 36. q. ἐπώνυμον ἀρχῶν.

26, 3. Lege, ταχύ γ' ἂν — ut Dem. c. Mid. p. 581, ult. c. Theocrin. 1326, 15. Lycurg. 166, 41, et sic Porsonus in adversariis mss.

26, 6—10. De Hippomenis fabula Diod. Sic. II. 550. Dio Chrys. I. 692. Vide autem an del. διὰ λιμὸν l. 9.

27, 5. ἀτυχημάτων recte Theon. p. 71. ed. Camerar. (ὦ ἄνδρες Ἀθ.— ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, Theon. ἀλλὰ ἀπ' ἀνθρ. edidit Heinsius p. 95.) Imitatio Homeri Odyss. A. 32—4. Ἐξ ἡμίσεων γάρ φησι ΚΑΚ' ἔμμεναι. Dio Chrys. XXXII. p. 690. αὐτοὶ δ' ὑπὸ μαστίγων ἠλάσθαι τῶν ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Mox q. an transponenda, ἡγεῖσθαι ταῦτ' ἴστιν ἑκάστου ποιεῖ· ταῦτα πλεῖ —. Huc alludit Lucian. de Morte Peregr. t. III. p. 355, 28. confer 352, 59. Cum nostro loco confer. Valck. Diatr. p. 185.

27, 10. οὐ γὰρ τὸν αἰσχ. Confer Dem. c. Aristocr. p. 658, 19.

27, 12. Isocr. Ep. 6. 15.

De Legatione sua.

[1] 21, 4. ὃς ἐτόλμησε etc. Dem. pp. 449—450.

28, 24. Vid. Dem. de Coron. p. 228, 15.

29, 1—7. Non exstat apud Dem. Nam vix huc trahas pp. 375—378. Cæterum Philocrates φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας, Æsch. Ctes. p. 65, 4. quæ explica ex p. 78, 15.

29, 4. ἕ, τι ἰὰν] ἂν H. St. Vid. Dem. Apatur. p. 904, 6.

29, 18—19. οἳ πλεῖστον — δύνανται. Mirum ni hæc sunt delenda. Dem. de Cor. p. 269, 18. εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν. Nil ad rem locus Æschinis F. L. p. 31, 20. ὃς ἂν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους etc.

29, 22. τῆς ἰερείας etc. Non exstat.

29, 30. οὕτω γὰρ ἂν om. Harl. ex l. 31. ortum.

30, 10. Στρατοκλῆς. q. Ἰατροκλῆς ex mss. et hic et l. 15. et 18.

30, 10. Στρομβίχου mss.

30, 39. φησὶν ϛ. 22.

31, 3. σπηνὰς λόγων ἀφθόνους. Tzetzes Chil. VI.

31, 5. Melius conjecisset Wolfius, ὁλοσχοινίῳ βρόχῳ, vel ὁλοσχοίνῳ. Nescio an possis et ὁλοισχοινῷ. Vide ad Aristoph. Plut. 586. ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ citat Tzetzes Chil. VI. 38. De *a* male præfixo, mea ad Orr. min. p. 37.

31, 13. 35, 14. Dem. 400, 5. etc. (vide 401, 5.)

31, 19. ἄπρατον recte. Confer p. 39, ult. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὄθεν τὸν φοῖνι ἀφίκοι. Q. in Timarch. ἄπρατον Tzetz. Chil. VI. 37. (p. 357. v. 142. Corp. Poet.)

31, 33. Ἀμύντου τε γὰρ malim. ET *Am.* ET *Alex. mortuis.* Vide infra ad p. 46, 9.

32, 21. Lege certissime πίστεως, ut p. 43, 13. (Nulla v. l. notatur.) Vide tamen or. de Haloneso p. 83, 1. Phil. Epist. 164, 18.

[2] 32, 27. [καὶ] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς. καὶ om. ed. Wolf.

32, 28. τὴν Ἀθηναίων per se optimum, ut p. 37, 33. Sed q. an huc irrepserint ex τὴν Ἀθ. πόλιν infra lin. 35.

32, 37. ὑπερβολὰς πηλικὰς δυνάμεως — λόγων. Q. δυνάμεως deleto ὑπερ. vid. l. 39. δυνάμεως om. Harl. An del. λόγων? δύναμις Demosth. p. 450, 11.

33, 36. Σίσυφος. Athen. XI. p. 500. C. ex palmaria Porsoni emendatione.

[3] 34, 39. οἶκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. Malim εἶναι, scil. ἐδόκει.

34, ult. [καὶ] τῷ κ. σκεπάσασθαι [βούλομαι] Utramque vocem dele, hanc ex mss. Vide Taylori exempla.

35, 22. ἐναντίον φησὶ τῶν πρεσβ. Dem. p. 346, 2.

35, 28. Vel ὅτε ἐξεπεμφθησάν, vel τῆς αἰρ. delenda. Quin et τῶν πρεσβευσάντων. Tolerabilius hoc, si rescribas, τῶν μὲν γὰρ πρεσβειῶν ἃς —. NB. Leg. τῶν μὲν γὰς, vel τῶν γὰρ πρ. οὓς μὲν —.

35, 35—7. [πρὸς τὴν βουλὴν] προσόδους. Videtur esse scholium, idque ineptum, vel saltem corruptum, ex l. 30. confictum.

35, 43. Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις. forsan hic delenda, et Ἀθηναίοις inserendum post διδόχθαι lin. 41.

37, 1. Marklandus, ἐπιψηφίσαι τοὺς πρεσβεις.

37, 14. καταχρήσασθέ μοι mss. q. — θέ μοι. Vid. Magist. v. διαχρῆμαι.

38, 8. πολεμεῖν προηρεῖτο, οὐ δυνάμενος. Dem. de Symmoriis p. 188, 26. συγκαλοῦντες ὅτε οὐ πείσετε (sic l.) καὶ πολεμοῦντες ὅτε οὐ δυήσεσθε. Eurip. Troad. 723.

[4] 38, 24. ἐπιτιμᾷς. Dem. p. 343, 25.

39, 16. τῶν συμμαχιῶν recte Reisk. De more τοῦ συνφάπτεσθαι, Musgr. ad Eur. Cyclop. 467.

39, 25. ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν etc. Q. an exstet.

39, ult. συγγνώμην, εἰ κίναιδον — εἰ dant mss.

40, 2. Pro ψεῦδος ὂν malim ψευδόμενον (ψεῦδ°ομ', ψευδόμ'), scil. αὐτόν. ψεῦδος Aristocr. p. 674, 15. Lept. 462, 13. Mid. 551, ult. Steph. I. 1106, ult. Pantæn. 974, 20. ψεῦδ°ὸν.

40, 15. ἀλλὰ καὶ Μουνυχ. Reisk. e mss. verba aut fortasse plura deesse conjiciens. Quid si leg. ἀλλὰ καὶ μεσοῦντος μουνυχιῶνος?

40, 17. παραναγν. et προσαναγν. mss. hoc malim.

40, 30. Dem. p. 378, 9. Æschin. p. 46, 30.

40, 32. Q. an del. καὶ ante μετὰ πολλῆς, ut ἀπαγγέλλων—πρὸς ὑμᾶς sint διὰ μέσου.

41, 6. Lege, οὔτε γὰρ—Cæterum mentiri videtur. Vide Demosthenem p. 389, 15. Mox lin. 8. ὃν ἀρτίως Reisk. e Wolfii conj. C. Ctes. p. 86, 16. ὃν ἐγὼ πιν. Bern.

[5] 41, 21. ἐκ Θράκης παρόντα. Imo οὕτω παρ. (vide Dem. p. 394, 6.) Sed, cum ms. Helmst. det ἐν Θράκῃ, malim ἐν Θράκῃ ἀκίνητα.

41, 29. δοκεῖς ἂν Ald. δοκέσαν vel δοκεῖν ἂν mss. Q. an transponendo δικάσειαν. δικάσαν Eur. Suppl. 151. v. Markl. Heracl. 187. δοκέσαι Rhes. 779. Aristoph. Ran. 1533.

41, 40. ἐν τῷ ψηφίσματι sensum pessundat, qui hic est: *si populus clare loquendum sibi putavisset, id fecisset in psephismate.* Quare hæc optime delet Marklandus, ex sequentibus orta.

42, 12. Lege, ὅ, τι νομίζοι.

42, 21. ἀρξάμενος δὲ τοῦ πρώτου λ. Helmst.

42, 25. Lege, ἐπανίγνω τὸ ψήφ.

43, 20. ἀπεφηνάμην ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ. Recte mss. δοκοίη.

43, ult. τὰς Θήβας Βοιωτίας ἡγούμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας. Pro Βοιωτίας S mss.—*lay*, ut recte Bekkerus (vide mss. ad Dem. Rhod. p. 198, 16.) Livius V. 44. "hæc omnia Galliam fiori." Sed Xenoph. Hellen. 4. 5. 1. ὡς Ἄργους τῆς Κορίνθου ὄντος. Intell. quasi esset οὔσης, *quum Corinthiis facta esset Argivæ ditionis* (vide exempl. ad Matthiæ Gr. Gr.) Notanda autem inversio; usitatus esset ordo, ὡς τῆς Κορίνθου Ἄργους ὄντος. (Psephisma, ni fallor, habet locutionem hujusmodi, ὡς Ἀργείων ὄντων τῶν Θηβαίων.) Ibid. 4. 8. 15. q. an leg. τὴν Κόρινθον δύνασθαι ὡς Ἄργος ἔχειν cum Schneidero. Ibid. 4. 8. 34. τὴν Κόρινθον Ἄργος ἐποιοῦντο.

44, 11. ἔγραψεν ἐπαινέσαι. Hoc falsum videtur. Vide Dem. p. 350, 20. sqq. Phil. II. 72, ult. De Pace.

[6] 44, 23. Dem. 345, 3.

44, 24. Lege, ὡς ms. ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι, ut mox l. 28. Supra p. 36, 40. ὑστέρᾳ lege, quamvis contra edd. et mss. Demosth. p. 345, 7. πρότερα τῶν ἐπιλ. Reisk. e mss. Contra in Andocid. c. Alcib. p. 33, 1. πρωτεραία Piers. ad Mœr. p. 332. Valck. apud Slaiter. ad l. Thucyd. V. 46. init. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ qu.

44, 27. [τῆς] αἰρήσεως.

45, 16. Lege, οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν, sc. δικαίῳ.

45, 40. Malim, τὰ Σπάρτῃ δεινὰ,—(τὰ) παρ' αὐτοῖς. ms. addit τά. Dativus loci, ut Μυκήναις Eur. Phœn. 617. (611.) ubi v. Valck. p. 231.

46, 9. Q. ὁρῶντά τ' αὐτῶν. *tum—tum.* Vide supr. ad 31, 33.

46, 22. Lege, ἤκμαζον μὲν—μὲν est necessarium, ut mox l. 32. Demosth. de Pac. p. 61, 20. μὲν ex mss. restitutum Æsch. Ctes. p. 54, 13.

46, 27. Malim, συστρατεύοντων.

46, 36. Q. κατέλυσαν.

46, 37. καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις. Q. τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀ. vid. p. 40, 30. 32. 46, 29. 47, 3. Q. etiamnan del. *nal. quos scil. ad Amph. legatos miseratis.*

[7] 46, 43. Malim partim cum Reiskio, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες. Mox p. 47, 2. οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν, quod bene citat Reisk. sed idem pessime Φωκεῖς. *Exules* Phocenses *populo* Phocensi opp. Demosth. p. 366.

47, 6. Φάλαικος τύραννος. Saltem ὁ τύρ. cum ms. Sed præstat τύραννος delere ex p. 46, 6. huc tractum pro glossa. Supra p. 42, 1. Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, et hoc delendum, ὁ στρ. ms. Dem. Aristocr. p. 661, 12. δυνάστης vocatur Phayllus.

47, 13. ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν. Dem. 416. sq.

47, 20. διαβολὴ δ' ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. R. P. not. mss. ad Timæi Lexicon.

47, 34. Q. (ἐρῶσι) καὶ δικαίως.

48, 4. ἀγεπεῖς διατριβάς. Dem. 414, 28.

48, 10. Κωμικὸν. Athen. Tzetz.

48, 16. ἐστηλιτεύθησαν δικάσαντες, Markland.

48, 12. ἐτόλμησας δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν. Dem. 433, 15. seq. collatu Harpocrat. v. Κυηδίαν.

48, 33—36. Vide c. Ctes. p. 67, 36—42.

49, 1. γυναῖκα [καὶ] αἰχμ. Delet R. ex præced. ortum.

49, 11. seqq. Vide Dem. p. 402. seq. Ubi aliter narratur.

49, 42. συηδότα γάρ. Dem. 380, 16.

50, 3. οὐδένα παρασχήμενος. Imo testes advocat Dem. 381, 5.

50, 8. Ex diversis lectionibus eligo, ἀηλιάς τις.

50, 10. αἱ πεντηκοστύες. Dem. 345, 25.

50, 28. τὸν καλὸν ὀτ. ἀνήμασιν. Dem. 375, 24.

[8] 51, 38. ἐπαίσαμεν. Per. ō ms. Holmst. Vide Valck. ad Herodot. VIII. 68. p. 649—650. Notas ad Greg. Cor. de Dial. Ion. §. 72. Musgr. ad Eur. Troad. 293. Sturz. ad Maitt. p. 293.

51, 42. εἶναι. * * Κάτωθε—Q. an lacuna.

51, 43. ἄνθρωποι παρίγγεντοι [γεγενημένοι πολῖται καὶ] τὸ νοσοῦν. Saltem debuerat προστάται, σύμβουλοι, etc. sed manif. schol.

52, 4. [καὶ] τὸ μὲν τῆς δ. Dele καὶ, et mox cum Brodæo lege πολέμιος, et πολέμιον cum Dukero in Thucyd. V. 102. Cæterum sententiam, 'bello periclitari democratiam,' habet loco simillimo Isocr. de Pace §. 64.

52, 9. τῶν ὅλων λόγων πέρι. ὅλων deest Harl. Mead. μόνων ὅλως (sic notatur) Bern. Taylorus, τὸν τῶν λόγων μόνον π. conferens p. 43, 36. De ὅλως confer Dion. Cassii 49. fin. et Plutarchi II. 165. A. tragicum cum Baxtero ad Horat. Epp. I. 6. 31. qui, si memini, e Xiphilin. citat.

52, 17. παρακαλῶ δὲ [καὶ ἐκτενῶς σῶσαί με]—Hæc dele ad marginem olim adscripta, ut v. l. pro καὶ δίκαιος σῶσαί με infra lin. 19.

52, 19. ὡς εἰς μνήμην εἶναι τ. ε. mss.

52, 25. Forsan interpungendum, συνστηκός. Αἰτῶ—σωτηρίαν, μετὰ π.

[9] 52, 32. ἐκινδύνευσε mss. C. Timarch. init. οὐδένα—οὔτ' ἐν κινδύνοις λυπήσας.

52, 35. συμφάντης (καὶ) βαρβάρου legn.

Sept. 1824.

28, 18. Huc respicit Hermogenes p. 420. ed. Crisp. ut apud Taylor. ad Dem. p. 401, 15. Intellige autem non tantum p. 401—403. sed 384—6. (395, 23. seqq.) 407, 20. 412, 20. 429, 12.

29, 17. Omnino præferenda videtur lectio ἡμοῖς. quasi dicat, κακὸν ἐμὲ κἀκ κακῶν ἀσπαλᾶν. Certe aliquid requiritur, quod *contemptum* ab accusatore Æschinem significet: ob seq. ἐκ μετριβολῆς.

30, 16. Dele, γαλήνιος αἰχμάλωτος. Vide supra 10.

30, 35. Dem. 404, 11. Æsch. 35, 15.

30, 39. Dem. 344, 28.

30, 46. *sic hi τοιούτους ἦμεν λόγους. Instead of watching one another we had trouble enough with Dem.* Ita fere Dem. F. I. p. 366, 25. ἅπαντα μὲ—εἶναι τὸν λόγον.

31, 18. Ad Dem. 343, 25.

31, 26—32, 35. 34, 23. et 48. Dem. 420, 26.

34, 5. Defendi potest debilis oppositio, σῶσαι—θαύσασθαι, per exphemismum: sed potius suspicor excidisse clausulam, *aut absolvere* [aut *condemnare*] *poteritis*, ἱκανὰς εἰλ. ἀφορμὰς θαύσασθαι. Vide 37, 14.

34, 23. Ad 31, 26.

34, 42. Recte damnant μεμισηκὼν, quod est lin. 38. et ibi quidem recte: vide p. 33, 32. 34, 23. 42, 46. Epitheton requiro, quale esset μεμισηκὼν—*accomplished—courteous—pleasing*—etc. (συμπιεῖν δυνὸς est συμπεσεῖν, *convivial*; sed πιεῖν δυνὸς, *a hard drinker*.) hoc mallem p. 42, 40. nisi obstaret Plutarchus in Dem. t. 4. p. 719, 5. Reisk.

34, 43. Ad 31, 26.

35, 15. Ad 30, 35.

35, 19—38, 24. Ad Dem. 345, 6.

36, 1. ἀνάγκαζε—δόγμα forsan delenda, scil. v. l. συμμάχων pro συνέδρων p. 35, 39.

37, 16. Ad Dem. 369, 3. Cum toto hoc loco de Charete confer Dem. Ol. II. p. 26, 6. Phil. I. p. 46, 27.

37, 23. De Myoneso Photius v. Κυζικαῖος.

37, 39. *Majores.* Infra 46, 20. [51, 8.]

38, 20. Infra 47, 40.

40, 6. Dem. 387, 27.

41, 2. Dem. 396, 22.

41, 10. etc. Dem. 393, 11.

41, 15. Vide p. 79, 38.

42, 35. Dem. 414, 3. Infra c. Ctes. 64, 26.

42, 40. συμπιεῖν. Supra 34, 42. Hinc Plutarchus Dem. t. 4. p. 719, 5. ed. Reisk.

43, 42. etc. ad Demosth. 346, 10.

44, 1. Alex. Rhetor. π. ἀντιμετ. p. 386. Ald. δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίας, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θήβας.

44, 2—5. Dem. 347, 26.

44, 22. Infra 49, 37. Dem. 348, 26—349, 12.

44, 29. etc. Ad Dem. 352, 11.

45, 15. etc. Ad Dem. 363, 27.

45, 18. Ad Dem. 359, 3.

46, 29. Ad Dem. 378, 9.

46, 43. Dem. 366, 11.

47, 24. Dem. 405, 21.

47, 41. πρίτερον. Nempe p. 38, 20.

48, 12. Dem. 453, 19.

48, 30. Ad Dem. 343, 25.

48, 32. Dem. p. 401, 9. etc. Æsch. 28, 18.

49, 37. Ad 44, 22.

49, 41. Ad Dem. 369, 3.

50, 20. Ostendit corruptelam Reiskius. Sensus videtur, *quid exspectandum ab inveterato proditore? vel quidnam documentum suæ malitiæ dare potest maximum proditor?*

51, 9. Ad Dem. 369, 3.

51, 41. μὴ μνησικακεῖν. Infra p. 83, 38.

52, 9—10. Dem. 398, 17.

52, 37. Ad Dem. 369, 3.

Contra Ctesiphontem. Jul. 7. 1812.

De tempore quo acta causa p. 85, 11. et 43.

[1] 53, 6. Lege, ἰσχύσειν.

53, 6. ἐβουλόμην. Cum ἂν infra 69, 40.

54, 22—25. οὗ γὰρ ἐστι — τῶν πεμπόντων. Hæc dele, interpolata ex or. in Timarch. p. 1, 17. etc.

55, 8—9. Dele comma post ψήφῳ, et pone post δήμου. Hoc vult Stephani nota. Videri possit Reisk., quum uncis includeret προσλαμβάνοντες, verba Stephani esse, quasi ille vocem ejiciendam suasisset.

55, 11. Dubitabam de πολὺ δέ τι, ut Aristoph. Vesp. 1271. Male, ni fallor.

55, 24. εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν — Om. ἐπὶ ms. ex ⸀ἐπῇ, i. e. ἐστὶ, natum. Possis etiam cum Tayl. τις μ. ἐστι — Sed nil opus. v. c. Timarch. p. 8, 7.

[2] 55, 15. [ἐν τοῖς ἀγῶσιν] Nil ad rem 81, 8.

56, 3. καὶ λόγων [καὶ εὐθύνας] Dele ex p. 55, 26. 31. orta. Vide infra lin. 30. 44. p. 58, 17. Vid. Dem. c. Timoth. p. 1187, 25. 1189, 9.

56, 9. [οὐ προσδέχεσθε — ἀναίρεσιν ἀλλ'] Q. an ex 82, 39.

56, 14. τὸν ἄφατον λόγον ἣν φησι Δ. recte vertit Taylorus, *ad eam rationem quam Dem. invictam esse ait.* Nos, *as he calls it.* Sed vide mss. ad Reiskii ind. Dem. in φάναι.

56, 20. ἐπὶ τῶν παραδόξων. Sic, ut videtur, omnes. Q. περὶ —.

56, 37. ὑποβάλλει Bern. recte id quidem, ut 56, 8. 57, 1. 6. 60, 25. 83, 34. et ult. Sed bene vulgata, ut Timarch. p. 7, 40. 12, 15. Dem. F. L. p. 355, 20. Androt. p. 594, 22. 596, 14. 600, 20. 23. 604, 5.

57, 15. 19. ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν.

57, 19—20. [ὅτι μισοῦντα — ἀναγίνωσκε] Dele, collato Tayloro.

57, 25. ἐπὶ τὸ Θεωρικὸν. ἐπὶ τῷ ἐρίγματι, Dinarch. p. 96, 12. τοῦ ἐρίγματος, Lycurg. 165, 3. sed v. Tayl.

[3] 57, 26. Collato Marklando, lego, ἀκολουθῶν, καὶ πάσχων (vel — α) καὶ συνυθ. Philochorus Dionysii.

57, 38. ἑκάστης τῶν φυλῶν ἐλέσθαι.

57, ult. ὁ δὲ γενόμενος ξεραχύς. ὁ δὲ γε νόμε Helmst. Erratur in Taylori nota vel Reiskii v. II. ὁ δὲ νόμος marg. Ald. mem.

58, 28. ἐν Πενταπόλει [τῇ ἐκκλησίᾳ] Pro schol. delet Taylorus, sed v. lin. 30. collato p. 83, 12. Γραφὴ ipsa ap. Dem. de Cor. p. 244, 3. Infra p. 71, 16. ἐν [τῇ ἐκκλησίᾳ] τῷ δήμῳ, idem Taylorus.

59, 30. μετὰ ψηφίσματος, et mox l. 36. 37. πλείονος μὲν — ἄνευ ψηφίσματος. Hæc omnia delenda. χάριν καταθέμενοι, Dem. de F. L. p. 416, 5.

[4] 59, 38. οὗτοι λύσας ἐκείνων. Quære an hæc sint ponenda post Θίνεργον, lin. 39.

60, 5. Vide Tayl.

62, 1—2. [περιπεῖναι τὰς — Ἑλληνικὴν συνδρομὴν] Hæc omnia delenda puto, vel saltem tria ultima verba. Vix enim μετασχεῖν dixisset de Atheniensibus concilium convocantibus, sed de illis qui jam convocato se adjunxissent, ut p. 63, 33. Vide infra lin. 20. et 43. p. 63, 18. et vide ad lin. 44. παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον ex 63, 20. orta sint. Prior a, p. 61, ult. servo ob Demosth. de Cor. p. 232, 19.

62, 8—9. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς videtur esse scholium ad ἐρχόμεθα. περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι Thucyd. V. 55. prop. init. τῆς βουλῆς περὶ τούτων καθημένης Dem. c. Mid. p. 522, 16. τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους c. Theocrin. 1329, 18. οἱ — λόγοι περὶ ἡμοδοῦλου πρὸς δεσπότην καθημένου Plato Theætet. p. 161. 8. H. St. = 387. Heindorf.

Deinde lego, κατὰ τῶν λογιουμένων (λογισμ, λογιωμ, sic εἰρεμ, pro εἰρέμ· Phil. IV. p. 138, 16. vid. ad p. 57, ult.), ut p. 84, 27. ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δίκας. Demosth. de Cor. p. 303, 20. ἧς μὲν εἴκοσιν ἔμετ' ἔχοντες δίκας περὶ ἡμῶν. sed potius ista respicit l. 12.

62, 15. πρὶν ἀκοῦσαι. Lege, περὶν ἂν ἀκούσῃ, vel πρὶν ἀκοῦσαι.

[5] 62, 20. Cum Wolfio lego, πρίσβεις· αἴτιον δὲ —. Ista εἶκ ἀναμένοντα defendere queas ex p. 63, 16. τοῖς οὕτω παροῦσι. Sed merum est scholion, seu potius pars scholii, ad αἴτιον γεγονότα etc. Ductum erat scholion ex p. 62, 1. vel ex lin. 43. aut seqq.

62, 37. τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, Wolfius, ut F. Leg. p. 35, 1.

62, 41. τοὺς πολλὰ multi mss. Lege, τοὺς τὰ πολλὰ — *in quos* ILLA *tam multa crimina congessisti.* ("illa tam multa" Cic. Phil. II. 27.)

63, 7. παρηγγέλλετο — ἡ στρατιὰ — et 66, 28. Q. ἀπηγγ.

63, 15. παρῶσιν [ὡς] οἱ. del mss. Putat Tayl. v. l. pro ἵνα. Q. si fuerit παρωσιν, i. e. v. l. παρῶσ'.

63, 39. Q. ὁμολογῶ ἐγὼ καὶ π. vid. F. Leg. p. 36, 7.

[6] 64, 4. Eur. Iphig. A. 818. ed. Gaisf. ubi nostrum confert Marklandus.

64, 18. σύνδρος οὐκ ἐκάθητο. Vide Æsch. F. L. p. 89.

65, 1—2. οὐ γὰρ τὸν τ. — μετέλλαξε. Vel non scripsit, vel non debuit scribere. Delenda puto.

65, 14. Lege et interpunge, τοιαύτης δὲ — παραχῆς, μετὰ — αὐτῷ ἤδη —.

65, 34—35. [ἀλλ' ἐλθ. — ἐγνώκατε] Dele ex 73, 34. et 66, 34. orta.

66, 31. κωλύσαιτε Bern. ut mox lin. 36. προσδέξαιτο.

66, 43. Interpunge — νος ἀντὶ τούτων, εὐφ.

67, 4. τὰς συμμαχίας ποιεῖσθαι. *conditiones fœderis statuere.*

67, 6. εἰ [οἱ] καιροὶ, ut vult Reisk.

[7] 67, 40. [κλέωτων τὴν ἀκρόασιν καὶ] μιμ. Quid sit κλέωτων τὴν ἀκρόασιν, satis liquet ex p. 58, 37. 82, 30. Nempe, ἑτέρων παρεμβολῇ λόγων εἰς λήθην τοῦ πράγματος τὴν ἀκροατὴν ἐμβαλεῖν. ut fere loquitur Æschines p. 83, 20. Uno verbo παράγειν dicit Demosth. Lept. p. 487, 9. et alibi (Lycurgus p. 152, 8.) Hoc autem est alienum ab eo qui verbis disertis mentitur. Dele igitur verba, quæ non comparent in loco simili, et quidem fortasse hinc interpolato, F. Leg. p. 48, 36. De κλέπτειν optime Budæus p. 727—9. Lysias c. Evandrum p. 175, 19. *audis eum de ipsa causa pauca dicturum, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς* etc.

68, 6. τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [εἶναι]· ἔπειτα — recte Taylorus. natum ex νομίζEINEπειτα.

68, 23. Collato Reiskio lege, ἐλάχιστον (vel — τα) χαλκοῦ δίκτο.

69, 15. τέκνα γονῆσιν ἰοικότα. Hesiod. Op. et D. 235. 244.

69, 19. δίξαιντο αὐτοῖς — Male Marklandus αὐτῶν, quamvis cum mss. et quamvis αὐτῶν omnes p. 70, 38. Ibi quoque malim αὐτοῖς. Vide R. P. ad Hecub. 533.

[8] 69, 37. ἰδιώτου ἢ δυνάστου. ms. ἢ ἰδ. Deinde malim, ἢ δυνατοῦ. Sed verum puto, ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, cæteris deletis. vide p. 76, 8. δυνάστης est *tyrannus*, Dem. Aristocr. p. 661, 12.

70, 4. πρὶν ἐξαράσασθαι, lege ex Harpocr. et Schol. (ἐξᾶσθαι Schol.) *Before* ONE *had consecrated*, vel *before* THEY etc. Vide Dawes. p. 270. (267.) Adde Homer. Iliad. A. 98. Eurip. Med. 184. Aristoph. Equit. 318.

70, 14. ἐξείργετε margo, ut p. 71, 1. Dem. c. Mid. p. 572, 12.

70, 35. Q. τῶν ἐπιτρεψόντων, et ἀσεβησόντων.

71, 21. προβούλευμα [εἰς τὴν ἐκκλησίαν] Dele ista ex sequentibus male retracta. et lin. 23. dele τὸ ante ψήφισμα cum ms.

[9] 71, 26. τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας. ms. ἀεὶ, ut lin. 31. supra p. 67, 3. Dem. Olynth. I. p. 11, 22. τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ — Vide pro Rhod. 196, 22. ult. Megalop. 206, 2.

71, 39. αὐτοῖς vel αὐτῆς. Eodem modo ponitur αὐτὸς p. 70, 17. Dem. pro Rhod. p. 198, 13. Olynth. III. p. 35, 4. Aristocr. 636, 18. Timocr. 745, 11. Everg. et Mnes. 1155, 12. 16. 1158, 18. Plato Rep. III. 395. D. 5. Athenæus VI. 252. D. E. Plato Symp. p. 422, 16. Bekker. 200. A. H. St. ὁ ἥρως ἐκεῖνον, οὗ ἐστὶν ἥρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ. Theæt. p. 155. D. E. ἀνδρῶν — αὐτῶν. Vid. Heindorf. ad Gorg. p. 119. = 482. D. 1. Adde Rep. IV. 439. B. (302. Mass.) τοῦ τοξότου — αὐτοῦ. Andocides p. 17, 17. τοῖς — ἐπιξενωμένοις — ὑπὸ αὐτοῖς. Herodot. II. 10. τῶν γὰρ — ποταμῶν — οὐδεὶς αὐτῶν. I. 82. fin. μιν. Thucyd. IV. 93. p. 293, 64. τῷ δ' Ἰπποκράτει — ὡς αὐτῷ ἦγε. (NB. Thucyd. VIII. 4. fin. αἷς εἵρητο ναυλοχεῖν αὐτάς.) Athenæus VIII. p. 342. B. τὸν Ὑπερίδην — αὐτὸν — errante Schweighæusero. αὐτὸς post ὅς, Thucyd. II. 74. p. 145, 45—6. ἢν ᾖ — αὐτήν. VI. 91. p. 437, 62. ὅπως — καὶ μόνου αὐτοῦ. Thucyd. II. 72. p. 143, 87—90. ὅσοι — αὐτῶν ἕνεκα. Vide Lysiam p. 172, 8—12. (Andocides p. 17, 15. διὰ τί ποτε τοῖς --- ἐπιτεθειμένοις --- οὐκ ἔδοξα ---- αὐτοῖς;) Nunc puto bene se habere Stephani textum, et αὐτοῖς intelligendum, ταῖς αὐτῶν τύχαις. Sic ἐκεῖνα, i. e. τἀκείνων, Lept. p. 490, 20. ἐκείνῳ pro τοῖς ἐκείνου, Xenoph. Cyropæd. VI. 1. 50.

72, 13. Lege, τοὺς ἐπερωτωμένους. aliquin dicendum fuisset ἐπερωμένους. Sed omnino vide Dem. c. Conon. p. 1263, 15.

72, 16. τῶν ἱερῶν ὄντων ms. ut infra 75, 12.

72, 35. De Lacedæmoniis obsidibus locus insignis Antiph. Athen. XV. 681. C. ubi l. ὁμηρεύουσ'.

73, 18—24. [στρατηγὸς] Θρασύβουλος. sic lin. 21. οὗτος Ἀρχίβιος. Deinde l. 23. [δημαγωγὸς] Ἀριστοφῶν, l. 24. [ῥήτωρ] Πύρρανδρος. Manifestas glossas dele, quas Reiskius vidit quidem importune in vulgatis collocari; sed interpunctione rem aggressus est, cum litura esset utendum.

[10] 74, 43. Lege cum Aldo, τοῦτο κήρυγμά τι, et mox ἑαυτῷ cum Helmst. Quod autem addi vult Reiskius, *omni*, passim ab Atticis supprimitur. Vide Porsonum ad Xenoph. p. 374. l. 2.

76, 20. Hyperidis celebre ψήφισμα post res Chæroneas. Longinus XV. Plutarchus II. 849. A. (Male Demadi tribuit St. Croix Hist. Alex. p. 51. e Demetr. de Elocut. §. 301.) Pseudo-Dem. Aristog. II. p. 803, 27. Lycurg. 153, 29. Sed Dinarch. in Demosth. p. 100, 13.

76, 22. Aldus et plerique mss. αὐτὸς pro αὖ, quod cum habeat Mor. et ut videtur Helmst. ex MSS. probabile est hausisse Stephannm. Lego, πάλιν αὖ τεταπεινωμένος, ἱερὰ μὲν ἔθρυπτε' [αὐτὸς] Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας —. αὐτὸς scil. ab ΟΥΤΟ absorptum, deinde ex margine alienum locum occupavit. De αὐτὸς me vide ad Phil. II. p. 72. [In nominativ. Æsch. Agam. 836. Aristoph. Plut. 295. 314. collato Suid. v. Ἀρίστυλλες, Lysistr. 231. Menander Athen. XII. 549. C. In dativ. Dem. Bœot. II. p. 1013, ult. Q. an del. ὡς, Plat. Protag. p. 315. D. Adde Brunck. ad Aristoph. Plut. 583.]

77, 28. ταῦτα δὲ τίνος ἐστὶν Add. τιν' Tayl. Eur. Ion. 228. Electr. 417. Iph. A. 1138. ed. Gaisf. Demosth. c. Aphob. I. p. 823, 7. Symmor. 186, 27. Megalop. 206,

7. (vid. ad F. L. p. 47.) Aristocr. 628, 10. Coron. 1261, 9. *τίνα φησ' ἐστὶν* Reisk. e ms. Soph. Phil. 1406. malim *φησιφ.* junctim.

78, 6. Lege, (*καὶ*) *εὐγνάμοσι καὶ δ.* ut Dem. de Cor. p. 285, 18. et passim. Me vide ad Dem. F. L. p. 399.

78, 35. *ἴδε φησί.* Dem. Aristocr. p. 638, 10. 653, 25. Aristoph. Nub. 345. Ran. 962. (sive Eur. Hippol. .) Menander Athen. X. 446. D. Porson. Adverss. p. 146.

79, 37—8. Timarchea p. 4, 23.

80, 10. De *ἢν* pro *ἤσαν* Porson. ad Xenoph. p. 49, 1. Hesiod. Opp. et D. 150. Epicharm. Athen. VII. 286. C. Idem ibid. II. 65. B.

[11] 81, 28. *εἰ μίαν μίσει συλλαβὴν* — Sic p. 89, 36. Solon Plutarchi I. p. 86. B. *μίαν μίσει* 73, 32. *εἰς μίσος* Iph. T. 50. ex em. R. P. Aristoph. Ran. 1201. ed. Br. Plut. 949. 1054. Equit. 140. Soph. Œd. T. 62. 1280. (v. R. P. Adv. p. 261.) Athenæi VIII. 344. D. Lycurg. p. 156, 21. De *μίσει* et *μίσει*, Megalop. p. 204. 206. Rhod. p. 197. F. L. p. 425. De *πρῶτον* ad Leptin. p. 492. *τριάκοντα ἡμίεας μίσας*, Ol. I. p. 16, 28. *δίκα μίσας* Lept. 481, 5.

81, 30. *ὅσπερ ἐκεῖνον* — Q. an leg. *ὥσπερ ἐκεῖνον* —.

81, 33. V. Timarch. p. 25, 6—7. et 24—31.

82, 2. [*γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους στεφανοῦν*] *ἵνα τοῦτ'* — Dele ista, *στεφανοῦν* auctoritate MSti, cætera ex l. 6. male retracta. Deinde malim, *εἷς τῶν συγ. αὐτῷ*, sc. Thrasybulo, vel etiam *εἷς ὢν τῶν σ.* Sic Phil. III. p. 113, 4. *οὐχ ὑμῖν παρ' ἐκείνου τὸν εἰρήνην* [*ἄγειν*] *λέγει.* om. Aug. 2. et ed. Felic. De Coron. 236, 8. *ἕξειν* om. 6 mss. *παράττειν αἴτιος* pro *παραίτιος* de Cor. 256, 28. Ibid. 303, 18. *ὑπολαμβάνων.* p. 307, 17. *γίγνοι.* 312, 5. 7. *ἐξετάζειν.* Omnia om. mss. p. 344, 11. *γράψαι* om. 2 mss. vid. 245, 1. F. Leg. p. 404, 22. (*ἐρῶντας* v. l. Rhod. 191, 5.) Æsch. F. Leg. p. 34, ult. *βούλομαι.* Dem. F. L. p. 356, 26. *ἴδοι.* p. 351, 27. *ἀκούειν συνίβη* mss. sic et 441, 22. F. L. 448, 14. *ἐπεὶ* [*εἰ*] *δ. κ. ἴσην* [*ἰόρην*] om. 3 primæ. Aristocr. 639, 9. *κιλεύει* margo. — Totum locum ita scriptum mallem: *Θρασίβουλον τὸν Στειριᾶ, ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἷς, — φεύγοντας κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνων, γράφοντα παρὰ τοὺς νόμους.* In Dem. F. L. p. 431. emendabam, quantum memini, *Θρασυβούλου ἐκείνου, τοῦ ἀπὸ Φ. κ.* Scio defendi posse vulgatam, quasi duplici antitheto utatur. *παρὰ τ. νόμους συγκατελ.* in protasi, *ἐξελ. π. τ. νόμους* in apodosi. Sed verum puto quod supra posui. Imo valde dubito annon delenda etiam *γρ. π. τ. νόμους* in fine.

82, 44. *ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα*; *ἐδεῖ πως*, Reisk. Nil opus. *οὕτως* subdit Demosth. F. L. p. 444, 10. omittit ibid. p. - - - -

[12] 83, 16. *οὐδὲν ἀνάξιος* 2 mss. Lege, *οὐδ' ἀνάξιος.*

83, 25. [*λόγους*] *περίστασθαι.* Plinii citatio aperte mendosa.

83, ult. Malim, *περιγράψατε — πολιτείας*; (deleto scil. *εἰ*, quod intrusit Reisk.) Demosth. Mid. p. 523, 29. *μὰ — ἀνίλητ' ὅτι τούτῳ πολέμῳ, διὰ τοῦτό μ' ἀναιρήσετε*;

84, 7. *ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος*; *nonne est ἀτίμητος*? Imo vide p. 82, 13—18. Vide Dem. Mid. 523, 1. 543, 17. Aristocr. 656, 28. De *τίμημα*, or. I. in Aristog. 796, 10. Aphob. I. p. 834, 8. Pautænet. 978, 12. Calliol. 1278, 27. 1279, 21.

85, 3. Malim, *οὔτ'* (*ἂν*)—.

85, 14. Vide p. 64, 36.

85, 25. *χρόνον ἐγγεγ.* forsan transponenda post *ἐξελέγχου.*

85, 31. Recte interpretatur Reisk. Q. an leg. *ἃ οἱ Ἀθ.*

85, 38. Interpungo, *διεστρέβλωσας, τῇ σ. χ. γράψας* — et mox lin. 41. malim, *τὸν αὐτὸν ἀπέκτεινας.* vid. p. 55, 14—16. vel *τοῦτον τὸν αὐτὸν*, ut p. 88, 2. Dem. pro Rhodiis p. 191, 28. *τὸν αὐτὸν ἄνδρα τοῦτον.*

86, 19. Malim, *τὸν ἐμὸν λόγον ἐμ.*

86, 27. Citat Tzetz. Chil. VI.

[13] 86, 29. [*τὸ*] *λοιπὸν οὐδὲν ἐστι.* Dele *τὸ*, ut Timarch. p. 15, 4. Sed Dio Cass. XLVI. 305, A. *ἃ εἴ τις ἀφίλοι τῶν σῶν λόγων, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι.* Xenoph. Anabas. IV. 7. 6. Quare retine *τό.*

87, 11. *ὁ μὲν ὅρκος.* Hesiod. Opp. et D. 219. Totus autem locus adumbratus videtur ex Dem. F. Leg. p. 309.

87, 12. *δι' αὐτὸν* (sc. *τὸν ὅρκον*) *γὰρ, οἶμαι, γίγοιτ' τὸ ἀμάρτημα.* Videndum an hæc sint Christiani cujusdam scholion, respicientis Paulum ad Rom. VII, 7. 8. vel 1 Cor. XV, 56. Simile suspicor de Æschyl. Theb. 601. ed. Paris. Cæterum confer Demosth. F. L. p. 415, 25. 409, 20.

87, 14. Ista *οὐ σωφρονοῦντες* mirum ui sunt scholium ad *παρακινδυνεύειν.* Sed nexum loci non video. Etiam ista l. 23. *οὐχ ὑφ'* etc. abruptiora. Vide altera msta.

87, 31. *τὰς δ. ταφὰς ἀπέλιπτα. publicas exsequias sustulit. ἀναιρεῖν* p. 81, 19. 82, 39. Dem. in Steph. I. p. 1117, 25. Sepulcra convulsa sunt ad muros instaurandos, Lycurg. p. 153, 25.

88, 14—15. Reisk. *τολμήσει — ὑγιαμμάζειν.*

88, 33. Dele *οὐ* ante *δύσεται*, et pone interrogationis signum post *ἴλιγξ. οὐ* delendum esse liquet ex *καὶ πρότερον*, quod est objicientis, ut *καὶ τίς* Dem. F. L. p. 413, 12. vid. R. P. ad Phœn. 1373. Leptin. 482, 13. Mid. 546, 25. 585, 18. Aristocr. 661, 14. Timocr. 718, 15. 731, 17. 19. 741, 14. 764, 6. Bœot. I. 997, 9.

26. Dinarch. c. Dem. p. 98, 17. 99, 1. et 9. Eundem in Aristog. p. 106, 5. 107, 1. Lycurg. p. 152, 23. 168, 22.

88, 34. Demosthenes τὴν τάξιν ἴλιωτ. 76, 15. 74, 36. cf. 78, 41. 75, 13. 39. 79, 36. 89, 38. οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἵλιωτ ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων, 80, 41. Dinarch. in Dem. 91, 34. 99, 20. 101, 31. 37. Insignis locus Lycurgi p. 157, 28. ubi vide et p. 169, 2. Dem. c. Boeot. I. p. 999, 12. Dem. ἀστράτευτος Æsch. 74, 36. Demosthenis δειλία, Æschines p. 65, 15. 77, 8. 78, 38. 88, 34. 84, 31. Confer 77, 32—5. ἀπιδρία 76, 28. Hosti nunquam ἀντιβλέψας 75, 9. Olim ἐγράφη λιποταξίου 48, 1. προδόντα 88, 40.

89, 4. ὅσωτις Κτησιφῶν delenda puto.

[14] 89, 37. αἴτιος δὲ Reisk.

89, 38. Demosth. ἀφίδρα ἐκ τῆς φάλαγγος. Dinarch. Dem. p. 100. τὴν ἐκ τῆς πόλεως (τάξιν ἵλιωτ), Æsch. p. 76, 16. q. Andrum, Co, Trœzena, Epidaur. Lycurg. p. 153, 16. ἀποδρὰς ἐκ τῶν κινδύνων 86, 9.

90, 6. συγκυπήγεται. v. Aristoph. Eq. 1379.

Contra Ctesiphontem.

[51] 54, 17. Pseud. Demosth. p. 797, 15.

54, 22. Ex Timarch. p. 1, 17. intrusa putabam olim: neque pœnitet. — Nexus: *nil ex Rep. superest, nisi al γραφαὶ τῶν παρανόμων; harum .·. judex est arbiter summæ reipublicæ ;–·. de sua ipsius libertate sententiam laturus est.* Satis est subjicere v. 29. *salvis legibus, salvam esse democratiam;* neque opus est, ut tam pædagogice disseratur. Quod autem infra p. 81, 17—83, 28. hæc quæstio de παραγραφαῖς accurate pertractetur, recte id fit; cum hoc loco confer p. 82, 10. et 87, 10. Obiter moneo, si hoc oraculum de 3 reipublicæ formis omnino editurus erat Æschines, potius ibi inseruisset.

55, 10. Confer Steph. et Tayl.

55, 21. προκατειληφότες. *provided against.* ut p. 63, 34. *securing before hand.*

55, 32. Excidit, ni fallor, clausula, *Quare, si exemplis se tueatur, interrogate, num in decretis quæ eitat, scriptum fuerit, "Postquam etc." nam si ita est, nihil ad Ctesiphontem.*

55, 37. [τὰ δ' ἄλλα—ψήφισμα] Vide mss.

56, 14. ὃν φησι. *as he calls it.*

56, 16. μνᾶς ἑκατόν. Imo 3. talenta, si fides psephism. apud Dem.

56, 32. An sensus? *Non solum coram se, sed etiam alibi* (an, ὃ ἄν τις ἐξ. exspectares potius, ὅπου ἀν—), *modestos servant; vestri oratores ante vestros oculos licentiæ suæ indulgent.* Sed deesse quædam puto.

56, 37. πράξας. An, *pecuniæ exactionem?* TO COLLECT THE REVENUE.

57, 12. Eurip. Orest. 477. (480. P.) τῶν νόμων γε μὴ πρέπειν εἶναι θέλειν. Vide et Bacch. 312. 846—8. (ed. Matth.)

[56] 57, 40. An, τῶν ἔργων τῶν περὶ τὰ τ.

59, 12. ἐπιγράψαντας νομοθέτας. An, — ταις? Vide Dem. F. Leg. p. 399, 15.

59, 25. ὑπακηκοέναι. *giving notice by the public crier.* ὑπο valet fere προ.

59, ult. An eadem lex Dem. p. 267.?

61, 13. ψήγισθαι. Suspectum. Exspectares, ἀτιμοῦσθαι, ὑπεροράσθαι (72, 24.), vel saltem δίκην ὀφεῖναι.

62, 2. Dele, μετὰ Ε. συνεδρίου. quod addiderunt ob syntaxim, jungentes scilicet παρακαλοῦντες μετασχεῖν cum Wolfio: male, ut docet Reisk. ex 62, 44. 63, 21. Quin ista omnia, περιεῖναι — συνεδρίου, delenda videntur. Ita interpolarunt 62, 20. Infra quoque 63, 36. μετὰ κ. συνεδρίου dele.

62, 9. Mirum ni, κατὰ τῶν λογιουμένων.

62, 20. Forsan, cæteris om. Φ. καὶ τοὺς πρίσεις, αἴτιον δὲ —.

63, 17. τῶν περὶς Φ. [περίσβεων] Bekker.

[55] 64, 15. An, Φιλ. ψήφισμά τι?

64, 23. ἀλλ' ἴδωκε.

64, 31. μάχης Εὐρίπου καὶ τῆς Χαλκίδος schol. Dem. F. L. p. 414, 3. ex hoc loco, ut videtur. Cæterum inde supra p. 42, 36.

64, 40. An, παρώνει?

64, 42. καὶ πατρὸς πατὴς — (vel ὁ γ. μ. πατὴρ καὶ πατρὸς) mox dele, οὐδέ γε ἰδίᾳ — χρηστός. Vel sine istis satis habemus verborum. Imo etiam πατρὸς delendum, quod ex l. 44. ortum, postquam semel interpolatus esset locus. Legendum, ὁ γὰρ μισότεκνος πατὴρ οὐκ ἄν ποτε — ἀλλοτρίους, οὐδ' ὅστις ἦν φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγ. Ultima, οὐ γὰρ τὸν etc. mallem non scriptas, sed delere non audeo. Redundantiam non plane fugit Æschines, p. 72, 38. ἡ ποινὴ καταφυγὴ, deinde πρὸς ἣν ἀφίκοντο.

65, 2. ἐπὶ τὴν μεταβ. etc. Hæc suspecta.

68, 10. τὸν κόμωνα, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζ. Ordo suspectus.

68, 23. Miror neminem conjecisse ἐλαστοῦ, *hammered.* Ipse repudio. Potest ἐλάχιστα vel ἐλάχιστον verum esse, et οὐδὲν delendum; potest etiam ἐλ. natum esse ex χαλκοῦ.

69, 4. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην, ἐπιστρ. Cætera sunt e glossa. Ne ista quidem p. 90, 18. ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, ab Æschine scribi potuerunt, post τὸν καλλίστους etc. [Prorsus ita p. 73, 18. οὗτος στρατηγὸς, 22. ῥήτωρ οὗτος, 23. δημαγωγὸς, 24. ῥήτωρ. de quibus monuit aliquis; ni fallor, Ruhnkenius.]

70, 19. Recte Bekk. περὶ — Vide 68, 39.

71, 23. ὧδε [ἰσ. τ. ἰ.] ἀσυλ. Scholion ad τῶν πολλῶν etc. mox. Nisi contra statuas, priora servanda, delenda superiora.

71, 34. Dem. Ol. III. p. 29, 17.

71, 40. An, Παῤῥάσιον?

[57] 72, 10. ὑπὸ S. σωζ. Ad Olynth. II. init. Vide ad Dem. F. L. p. 436, 21.

72, 32. *plorasset opinor*, qui Thebas δικαίως excisas effutivisset. Lego, εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὐκ ὀρθῶς—. Atque οὐκ mss. ut videtur.— Miror ista, fateor, p. 90, 30. μετὰ τὸν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν (Macedonibus) ἀντιπεράττης, quomodo ausus sit eloqui Æschines. (NB. Ista non vindicabunt Pseudo-Lysiæ ineptias p. 196, 6. seqq.)

74, 10. Cicero Milon. 28. "Nescio, quomodo jam indurueral et percalluerat civitatis incredibilis patientia."

76, 10. Vide an huc ref. 84, 5.

77, 8. Vide ad Dem. Phil. I. p. 50, 26.

77, 28. Suspicari possis, περῶτον (περᾶτον)esse glossam ad στενὰ, eamque falsam.

77, 44. etc. ὁ δημοτικὸς. *Ejus majores nullas unquam simultates cum τῷ δήμῳ habuisse debent.* Similia, ni fallor, Lysias in præclaris istis de δημοτικοῖς et ὀλιγαρχικοῖς.

79, 38. ἐκπυμίαν. Vide p. 41, 15.

80, 2. Lego, mss. juventibus, οἳ πολὺν ὀνομαίνοντες πόνον καὶ μ. κ.

81, 18. etc. Demosth. Timocr. 748, 8.

81, 23. τί γὰρ ὀσιώτερον — πράττοντες; Quantocyus ista hinc exturba. Loci nexus est, *olim actiones παρανόμων re, non solum nomine, exercebantur*; et in illis de ipso παρανόμῳ quærebatur. Vide an ista, τί γὰρ etc. ponenda sint post τετίμηται, p. 82, 12. — Nunc quæro, annon paucula quædam exciderint, qualia essent, τὸ ἔγγον, καὶ συμφέροντα ἐδίκαζον οἱ τότε, εἰκότως, τί γὰρ —.

82, 1. ἐγράψατο. Vide Taylor. Vit. Lysiæ, Reisk. t. 6. p. 146.

82, 43. etc. Respicit Dem. de Coron. init.

[59] 83, 25. ἔξω τοῦ παρανόμου [λόγους] Ex vicinis.

83, 29. Confer λῃστὴν 89, 40. Dem. Phil. III. p. 116, 19.

83, 37. μὴ μνησικ. Supra 51, 41.

83, 42. θεοὺς καινούς. Eur. Med. 493. ed. Pors.

83, 44. Dele εἰ, et interroga post πολιτείας. mss. priora p. 12.

84, 5. Ad 76, 16.

84, 7. Recte, ut puto, Heraldus: una quæstio est, οὐχ ὁ μὲν — ἀγανίζει; Expl. ex p. 82, 15. Non atrox pœna lege definitur, sed in τῇ τιμήσει mulctam irrogabunt judices quantam illis videbitur. (Levem illam futuram innuit.) Quare istas tragœdias, in prima saltem oratione, missas fac. Omnino confer Dem. Aphob. I. p. 834, 26. allatum a Valesio. In Midian. p. 543, 16. scomma est παρὰ προσδοκίαν.

[61] 84, 23. οὐ πεφαλὴν ἀλλὰ πρόσοδον. Eurip. Alcest. οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος ἀλλὰ συμφορά. Ovid. Rp. Med. 5. "quicquid ab illo Produxi vitæ tempore, pœna fuit." (pœna, non vita.) Strato Athenæi IX. 382. C. ζῶ γὰρ ἄρτι, οὐ μάγειρον. Menander ibid. IV. 166. Κτήσιππος οὐκ ἄνθρωπος. [Parechosis in Æsch. p. 86, 18. οὐ κωλύεσθαι — ἀλλ' ἀπόλλυσθαι.] Dem. Leptin. 470, 14. οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν — ἀλλὰ τὸ πιστεύειν ἡμῖν. Æsch. p. 84, 4. οὐκ οἰκεῖος, ἀλλ' ἐξεμισῆς. Similia passim. Dem. F. L. p. 399, 23. οὐ χρόνους ἀλλὰ πράγματα.

85, 31. Malim, ἃ ὅπως 'AS.

86, 8. Putabam transponendum, δικαστῆσαι δύναιτο, τοὺς δ' ἐῦ φ. — συμβουλεύειν. Sed dubito an voluerit antitheton elaborare. Mox cum Marklando suspicor quædam excidisse.

87, 14. An excidit, ἀλλ' εὐτυχοῦντες, vel simile? Arist. Nub. . Eupolis - - - - Supra p. 72, 10. Nisi delendum sit οὐ παραφρονοῦντες. Sed locus est valde obscurus. Nam si hoc vult orator, cur non hoc ordine utitur, παρακ. κατοχθ.? Sane ut nunc stat textus, intelligas cum Reiskio, *our luck only serves to make us rash.*

87, 17. τὸ δημόσιον suspectum, præsertim mox sequente δῆμον. Potius exspectares *tempora*. δαιμόνιον cogitabam, sed displicet.

[63] 87, 27. Possis, Δημοσθένης στεφανοῦσθαι, ex de Coron. p. 325, 4. sed ista non tam minute examinanda.

88, 5. Supra 73, 33. nisi forte ibi delenda sint, ὁ δ' εἰσάγων — ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

89, 31. Fere, opinor, ut nos diceremus, *You sit like so many creditors at a bankrupt meeting, glad to walk off with so much in the pound.* Comparat scilicet lucellum quod ex ecclesia et judiciis percipiebat vulgus, quum interea pessum iret summa respublica, cum pusilla parte sortis, quam, quum decoxisset debitor, recuperabant creditores.

[65] 90, 8. κυπρίων. Confer Arist. Eq. prop. fin.

90, 10. Post διαγεγένηται exciderant plura de studiis Dem. postquam excessisset ex ephebis.

90, 17. Vide hic p. 49. Paulo tolerabiliora, δημοκρατίαν, σωφρόνως ὥστε πρωτῆναι ἄνδρα φ. καὶ ν. ἀγαθὸν, δύμενον. Sed sententiam meam non muto. Valde dubito an tum temporis *philosophos* (sed vide de φιλοσ. ad Reisk. Ind. Dem.) ita laudaturus esset aliquis apud judices e plebe.

Aug. 21, 1824.

Relegi Octob. - - - - 1824.

54, 8. *εἰκὸς ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου*. Lege, *δικαίου*.

55, 10. Dele *ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν*, et mox lin. 13. *ἐκ τῶν δικαστηρίων*, postremo lin. 15. *ἐν τοῖς ἀγῶσιν* (sed vide p. 89, 2.) Hoc ultimum ne fiebat quidem, certe per leges non licebat, si qua fides Æschini; priora vero e vicinis orta. lin. 12. malim, *πολλοὶ δὲ* —. Ne lin. 18. quidem puto ab Æschine esse *οἱ δικασταί*. — *ἐν τ. εὐ. τῶν ἀρχῶν*. Vide an his servatis legendum sit *κρίσεις* pro *εὐθύνας* superiore versu; nempe ut vulgata ibi orta sit e lin. 27.

55, 25. *προσγεγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα*. Sensus, *decreto inserunt*, qui, vereor, ut e verbis oriatur. Malim, *προσγράφουσι*, deletis *πρ. τὰ ψ. ἐγγράφειν, to inrol, record, register*, etc. p. 60, 39. 64, 15.

55, 41. Vertendum puto, *having included all magistracies elected by the people's vote, under the term χ. ἀρ. he goes on to another class of magistrates, "and the superintendants etc."* Vide p. 58, 5.

56, 22. *τὰ γέρα, their fees*, minime damno; sed vide an *ἱερὰ* —.

56, 37. *ἀρχὴν ὑπεύθυνον*. Non cohæret cum seq. *ὅτι ἦρξα*, quod deberet potius esse *ὅτι ἄρχω*. Ortum puto vulg. ex p. 58. 15. (cum quo loco confer 55, 32. 57, 13. 31.) et legendum *ἀρχῆς ὑπ.* vel forsan *ἀρχὴν* omnino tollendum; vide p. 55. sæpe. *ὑπ.* cum gen. p. 56, 17. *ὑπ. ἀρχῆς* p. 57, 29.

57, 10. Lege, *ἐκ τῶν τῆς πολ.* ut 58, 3. nisi mavis, *ἐκ τῆς διοικήσεως* ex 58, 14. de quo vide mox.

58, 14. Dele, *ἃ ἐκ — τάλαντα*. Alioqui addendum foret, *alia vero lex jubet omnes, qui pecunias publicas in manibus habeant, rationes reddere*. Nam in hac brevi et quasi syllogistica conclusione, enuntiandæ sunt ipsæ propositiones, non earum probationes. Sumpsit interpolator e p. 57, 10.

58, 16. Malim, *οὐδὲ προσθεὶς — ne — quidem*.

68, 7. *περὶ ἀπάντων*. An latet participium?

71, 8. *Κόττυφος ὁ τὰς γυάμας ἐπιψηφίζων*. Infra lin. 40. *Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γυάμας ἐπιψηφίζοντα*. Vide an priore loco delendum *Κόττυφος*, et vertendum, *magistratus qui* etc.

71, 30. *σαφέστερον καὶ πικρότερον [σύγγραμμα] γράφει*. Saltem *γράμμα*. Sed dele vocem, et sume *σαφ.* et *πικρ.* adverbialiter.

72, 34. *περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν*. Valde suspicor scholion esse ad voces, *ἐξ ἀρχῆς*.

74, 31. *οὗτος, ὡς ἔοικε, πανταχοῦ φύσει μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς*. Splendide dictum, sed hoc loco potius *αἰσχύνην* exspectares quam *συμφορᾶς*.

83, 40. *ἀλλ' ὅμως [πρὸς τοὺς αὐτοὺς]* Manifeste e seqq. orta.

89, 7. Delendum suspicor *τοιοῦτόν*. *but this is indeed what is called a bore. τὸ ἐνοχλεῖν — ὀνομάζεται, the expression, ἐνοχλεῖ* (i. e. *ὁ πατὴρ*), *is rightly applied to such a case.*

Ad Epistolas.

[45] Spuriæ, vide Taylor. *ἀλλ' εἰ — τοῦτο σιωπᾷν* 689. et 691. Thrasymachus 672. Tayl. p. 662. An is est *Nepos*?

664, ult. ed. Reisk. Lege, *ἡμῖν*, mihi Æschini.

667. *περεῖπα, impune*. Nos, *for nothing. Non impune fueris molestus, neque effugies quin longam historiam tibi narravero*. Recte intelligit Markl. Compara Eurip. Alcest. *οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει*. Sed valde suspectum est *περεῖπα* hoc sensu. Nescio an Romani cujusdam Sophistæ. Latinismum sapiunt *ἐκπέμπειν φωνὴν* (*emittere*) p. 664. Dixisset Atticus *ἰέναι*, vel *ἀφιέναι*. Ctesiph. p. 56, 12. — *ἔξω* 671. 674. 694. *extra quam*, (N. T. *ἐκτὸς εἰ μὴ*) — *προστῆναι, prostare*, 676. Errare videtur Toupius, et vertendum, *those who had charge of* — Lenæ, non puellæ.

672. *πυρῶν μεδίμνους*. Vel transposita vel corrupta. Hic exspectes *bellaria*, non cibum.

676—7. Nescio an adumbrata ex Dem. Androtion.

679. *cogitans se habitare. Console himself with the thought that he lived there.*

[47] 679, ult. An, *οἰκ ἴθους, οὐ νόμων* —?

686. Demosthenem non male peratringit.

692. An Cleophontem intelligit? Vide c. Ctesiph. p. 75, 4.

An Epp. IX. et X. in unam conflandæ?

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO DUODECIMO.

	Pag.
Reiskii Præfatio ad Æschinem	i
C. F. Matthæi Libellus de Æschine	xviii
Ἱερωνύμου Βολφίου Προοίμιον	xliv
Αἰσχίνου Βίος κατὰ Πλούταρχον	l
Αἰσχίνου Βίος	lii
Ἀπολλωνίου Ἐξήγησις εἰς Αἰσχίνην . . .	liv
Κατὰ Τιμάρχου (Textus Taylori est) . .	8
Περὶ τῆς Παραπρεσβείας ——————— . .	84
Κατὰ Κτησιφῶντος (Textus Bekkeri est) .	162
Ἐπιστολαὶ (Textus Taylori est) . .	297
Reiskii Annotationes in Æschinem	325
Reiskii Præfatio ad Scholia in Æschinem . . .	371
Scholia ad Orationem in Timarchum . . .	375
——————— de falsa Legatione . . .	385
——————— in Ctesiphontem	391
Reiskii Præfatio ad Variantes Lectiones Æschineas .	401
Variantes Lectiones ad Orationem in Timarchum .	407
——————— de falsa Legatione	418
——————— in Ctesiphontem .	427
——————— ad Epistolas	444
Indices in Æschinem.	

IO. IAC. REISKII

PRÆFATIO

AD

ÆSCHINEM SUUM.

Erudito Lectori

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

ÆSCHINIS de fortunis post Wolfium, Fabricium et Taylorum quod afferrem, nil erat. Orationis Æschineæ laudes vitiaque satis copiose subtiliterque, illas prædicavit, hæc notavit M. Christianus Fridericus Matthæi, libello academico, quem in secundo Æschinis mei volumine reddam. Superest itaque hoc unum a decessoribus derelictum, in quo diligentiæ nonnihil meæ reique dignitas et lectorum exspectatio deposcit, ut harum de reliquiarum editionibus, hac mea vetustioribus, et de hujus ipsius meæ rationibus, quod in rem erit, brevibus exponam.

SECT. I.

De Aldina Æschinis editione.

Æschinem primus edidit Aldus Manutius, de literis Græcis supra, quam satis prædicari possit, promeritus, Venetiis A. 1513. in Corpore Oratorum Græcorum, quos vulgo *minores* appellant hi, qui procul dubio Isocratem atque Demosthenem in *majoribus* habent, quasi prophetæ fuissent. Duo sunt illius corporis volumina; primum subscriptione loci atque temporis carens, paginas 197. implens, Æschinem et Lysiam, necnon Alcidamantem, Antisthenem et Demadem complectitur. Secundum peculiari et proprio suo titulo ornatum, 161. paginas implens, reliquos exhibet oratores hoc ordine, Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiam, Lesbonactem, Herodem. Titulus autem primo voluminis præfixus auctores ambobus voluminibus conclusos promittit cunctos. Primum Aldini corporis volumen hæc complectitur. 1) præfationem seu epistolam Aldi ad Franciscum Faseolum, reip. Venetæ tum secretarium, vel, ut hodie loquimur, Cancellarium, quem fuisse virum sapientem, fortem, amplissimæ in rep. dignitatis, rerum

civilium gerendarum peritum, doctum ipsum, et doctorum amantem, literarumque ornandarum studiosum, ex illa epistola intelligitur. 2) Æschinis vita (p. 10. ed. nostræ.) 3) Apollonii præfationem (p. 12.) 4) argumentum in Timarcheam (p. 17.) 5) aliud in eandem (p. 19.) 6) argum. in or. περὶ παραπρ. (p. 185.) 7) περὶ στάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου (p. 352. pen.) 8) argumentum orat. in Ctesiphontem (p. 348.) Horum opusculorum, illa quatuor, quæ numeris 2. 3. 4. et 5. notavi, Henricus Stephanus, lapsu memoriæ prætervidit, cum dare voluisset, oblitus. Cur enim hæc sola omisisset, qui reliqua hujus farinæ opuscula reddidit? P. 7. demum corporis Aldini incipit oratio in Timarchum, procedens ad p. 30. inde ad p. 52. legitur oratio de falsa legatione.. In cujus et orationis et paginæ exitu legitur fragmentum, nescio cujus grammatici annotatiuncula a Wolfio et Stephano, ipsoque adeo Tayloro, præterita, a me reddita p. 358. meæ editionis. A p. 53. editionis Aldinæ orsa oratio in Ctesiphontem procurrit usque ad p. 85. A. p. 86. incipiunt orationes Lysiæ usque ad p. 177. excurrentes. Eadem, quam modo dixi, pagina incipit Alcidamantis ὀδυσσεὺς κατὰ παλαμήδους, προδοσίας. p. 180. legitur Antisthenis Ajax, p. 181. ejusdem Ulysses, p. 184. Demades περὶ τῆς δωδεκαετίας. p. 185. denique usque ad p. 197. quæ primi hujus Aldini voluminis est ultima, legitur vita Lysiæ a Dionysio Halicarnasseo conscripta. Secundum volumen Aldinum hæc habet. 1) Andocidis quatuor orationes. 2) Isæi decem. 3) Dinarchi tres. 4) Antiphontis quindecim. 5) Lycurgi unam. 6) Gorgiæ unam pro Palamede. 7) Lesbonactis duas. 8) Herodis unam, in qua finit hæc oratorum Græcorum Aldina collectio p. 161. quam recudit, ut paulo post pluribus dicetur, Henricus Stephanus, ordine paulum immutato, et immemor, præter hanc collectionem oratorum Græcorum ab Aldo curatam, adhuc esse aliam, sine qua illa superior, de qua adhuc diximus, imperfecta est habenda. Sunt enim in hac secunda collectione nonnulla opuscula eorundem auctorum, quos prima collectio complectitur, primæ deficientia, et hinc supplenda; scil. Alcidamantis oratio in Sophistas, et Gorgiæ encomium Helenæ, quæ Aldus eodem A. 1513. una cum Isocrate suo edidit v. Fabric. P. G. T. XIII. p. 606. H. Stephanus non tam consilio ea ab editione sua exclusit, quam ignorans, edita ab Aldo esse, transmisit. Quamquam audio eadem opuscula, quæ Aldus cum suo Isocrate edidit, a Stephano una cum ipsius Isocrate reddita esse. Ego vero, cum illuc aliquando pervenero, si per fata licebit, duo illa, Gorgiæ alterum, alterum Alcidamantis, opuscula loco suo reddam. Codex, unde Aldus hos oratores edidit, in monte Atho a Constantino Lascare repertus, illinc Florentiam perlatus est, ubi adhuc in gaza Magni Ducis asservatur. v. Bandini Catal.

MSS. Bibl. Flor. T. II. col. 386. Aldina hæc editio nitidis chartis typisque, quales Aldini sunt, excusa est. Duo ejus vidi exemplaria. Alterum, quod e bibliotheca Paulina Lipsiensi mutuo acceptum penes me servo, et servabo, donec editio mea oratorum Græcorum absoluta fuerit. alterum Jena ad me missum fuit e bibliotheca universitatis Jenensis. Hujus exemplaris oculis usurpandi desiderium mihi injecerat Io. Gotfr. Hauptmann, Theologiæ Doctor, et Ruthenei apud Geram Director, vir egregie Græce Latineque doctus, quem commentarios in oratores Græcos a se confectos in schedis habere, cum ab amico intellexissem, per literas eum hac de re compellavi. Respondit, sibi paratos ejusmodi commentarios domi esse, editionem exspectantes, esse quoque secum schedas Antiphontis excusas typis, initium editionis, quam olim parare cœpisset Theophilus Sigfried Bayerus, sed illam editionem migratione Bayeri Petropolin esse interruptam, et ex illo tempore jacuisse. Lycurgi abs se editi adversa sorte se absterritum fuisse, quo minus ulterius procederet. Mitto reliqua. unum hoc non possum præterire, quod ad faciendam Hauptmanniani conatus mentionem me deferebat. Docebat nempe me Hauptmannus, V. C. esse in bibliotheca Jenensi exemplum oratorum Aldinorum plenius illo Lipsiensi Paulino. Suspicans ego in his quoque oratoribus idem accidisse, quod in Theocrito et Demosthene accidit, ut diversissimæ essent ab eodem Aldo iisdem annis editiones eorundem auctorum proditæ, ad Theologum Jenensem, Hirtium, virum humanissimum meique in primis studiosum, dedi literas, rogans, ut exemplum illud Jenense ad me mitteret. Statim impetravi. Nactus vidi in illo Jenensi exemplo colligata et compacta in unum volumen esse ambo illa corpora Aldina Græcorum oratorum, alterum scilicet, a Stephano recusum, alterum Isocrateum. Quo sum certior factus, corpus oratorum Græcorum, illud, quod Æschines et Lysias ceterique minores constituunt, ab Aldo non esse, nisi semel, editum.

SECT. II.

De editione Henrici Stephani.

Corpus hoc Aldinum recudit H. Stephanus A. 1575. solus, quod mireris, ad hanc ætatem nostram ab Aldo inde, hoc est intra annos ferme 260. Res profecto indigna, in tanto numero virorum egregie doctorum Græcisque de literis præclare meritorum, tanto temporis intervallo exstitisse neminem (Schottus enim in censum non venit, de voluntate magis, quam de re laudandus) qui oratores hos expoliendos sibi sumeret. Nænias recantant nescio quas eroticas, ætatis infimæ ad barbariem jam vergentis, unde nihil admodum discas; hæc scitarum et gravissimarum rerum plena Atticismi ad-

eorum codices usti sibi defuissent. Suas de ratione emendandi conjecturas in marginibus certis quibusdam notis indicasse. Nimis crassos et apertos Aldinæ errores a se facite sublatos esse. Locum hic nactus Wolfium carpendi, qui triennio ante Æschinem publicaverat, una cum Demosthene, graviter in eum Stephanus invehitur, meritum id illum quidem. Wolfii ipsius causa, quem amo, et magni facio, vellem ipsum non moribus suis, non importunitate ista, tam acerbam, sed veram reprehensionem sibi contraxisse; quamquam illa videri possit non ad solum Wolfium, sed quodammodo etiam ad Grynæum, et Oporinum, et si quibus aliis Frobenius uteretur ad opera a se edenda sphalmatum typographicorum correctoribus, pertinere. suspicor utique, quamquam certo nondum explorare laboravi, recusiones Aldinorum librorum a Frobenio curatas παραδιορθώσεσιν ab illis, quos dixi, profectis, scatere. ut sedulo cavere nobis debeamus, ne imprudentes Frobenianis lectionibus nimium confidamus. Stephanus certe queritur, in editionibus Germanicis [ita Basileenses appellat] librorum Græcorum ab Aldo editorum multas veteres Aldinarum mendas multo pluribus novis accumulatas esse. Quamquam nullus dubito, multos fore, quibus ista legentibus eadem, quæ mihi, succurrant. Figulus figulum odit. Vox hæc est typographici livoris. Artifex artificem deprimere, atque invidia respergere laborat, quo sua sibi merx hoc fiat vendibilior. Vera tamen queri Stephanum, res ipsa disertius loquitur, quam aut par erat committi, ut vera hæc dedecora dicerentur, aut nunc celari aut excusari potest. Neque obstat hoc, quod Stephanus ipse, sævus ille censor, in hoc ipsum crimen incurrit, cujus illos, Germanos, homo Gallofrancus, reos agit. Wolfii profecto editiones librorum Græcorum ego equidem haud duco magis suspiciosas, quam Stephanicas. Cujus alius editiones magis horrent παραδιορθώσεων spinis, quam aut Plutarchus, aut Plato Stephani? De Platone quidem Fischerus noster V. C. testatum fecit, de Plutarcho autem ego ipse quondam. Turpe est censori, cum culpa redarguit ipsum. Sed pergamus Stephanum audire. "In editionem Basileensem unius ex his oratoribus, Æschinis videlicet, quæ Demostheni adjuncta est, cum Latina interpretatione, nova quædam et inusitata, quod ad Græcos scriptores attinet, audacia grassata est. Ibi enim plerisque in locis vocabula textui inserta sunt, haud pauca etiam ita mutata ex sola conjectura, non minus tamen audaciter, quam si hæ additiones atque immutationes non conjectura incerta, sed certissimo veterum exemplorum testimonio niterentur." Vera, nimis vera ais, mi Stephane. Tu autem, signa nunquam mutasti, aurea æneis? Sinum pertentemus. — "Atque (sic pergit) ut non minus incuriæ, quam audaciæ exempla ibi exstarent, omissa fuerunt plerisque in locis vocabula, quæ in Aldina leguntur,

et sine quibus loci ex integris manci et mutili redduntur. Exempla autem vel conferendo hanc meam Aldinamve cum illa Basileensi, vel meas Annotationes legendo, satis, aut potius nimium multa invenientur." — Quas hic Stephanus commemorat, pauloque post iterum atque iterum commemorabit, annotationes ad Æschinem suas, eæ nunquam prodierunt, nisi forte per sex libros Schediasmatum sparsæ sunt, qui libri cum indicibus careant, non vacat nunc eos pervolutare. Sæpe Stephanus, institor librarius, lucro inhians, ut libros a se excusos nundinis Franfurtanis urgentibus extunderet, nimium festinabat, ut persona editoris fidi et docti faceret interdum indigna, famamque literatam decoqueret. Gloriosus erat, et obtrectator aliorum, et haud raro, quæ sors thrasonum est inevitabilis, impostor. — "Neque tamen (sic rursus pergit Stephanus, quasi fomento quodam lenire illatam plagam vellet) talem sive audaciam, sive temeritatem, sive confidentiam non ei, cujus ex ingenio profectæ sunt illæ conjecturæ, viro, non solum doctissimo, sed etiam modestissimo, sed correctori cuipiam typographico, digno, qui flagris corrigatur, imputandam esse puto." — De modestia quidem Wolfii tacere, mi Stephane, satius fuerat, quo nemo est, aut fuit unquam, sui jactantior. Legat quis, si potest, cum patientia, præfationes ejus. Odio jactantiæ eum enecabunt. De correctore autem, cras credam, hodie nihil. Procul quidem Basilea Wolfius aberat, Augustæ Vindelicorum degens, et ipse sæpe de multitudine atque fœditate mendarum queritur, quas ait per operarum atque correctorum ignaviam in editionem Basileensem irrepsisse. Solet fieri. Germanicam meam ipsius interpretationem orationum Demosthenis atque Æschinis operæ Lemgovienses pudendis mendis coinquinarunt. Certo tamen est certius, ipsum Wolfium præscripsisse et imperasse operis Basileensibus, ut conjecturas suas omnes in textum immitterent, nisi potius ipse illis exemplum misit, quod redderent, a se antea ad mentem suam interpolatum. Hac quidem culpa, quæ insigniter flagitiosa est, præsertim cum lectores non cavisset admonere, Wolf liberari nullo modo potest. Flagitium illud invito se si admissum fuit, cur non inhibuit statim? credibile enim est specimina ad eum missa esse, antequam opus in hominum manus veniret. Aut si sero animadvertit, cur in præfatione non est hac de injuria sibi facta questus? cur non obtestatus? cur tacuit? In præfatione si non licebat queri, cur alibi non fecit? — Sed hæc hactenus, e præfatione Stephani. Cujus præfationis reliqua, qui volet, suo loco legat, ab hoc alieniora. Universe, editio Græcorum oratorum a Stephano curata luculenta et egregia est, ejusque exemplum in Æschine reddendo ante oculos habui, morem tenens, in hoc quoque oratore eundem, quem in Demosthene tenueram, cujus quoties plagulas a prelo recentes

operæ mihi mitterent corrigendas, uxori mandabam ut exemplum Morellianum mihi prælegeret, plagulas recentes relegenti, ne quod vocabulum excideret, quod facile fit, typothetarum seu incuria, seu alio quocunque errore. Sic in edendo Æschine quoque institui. Dederam quidem operis exprimendum Taylori exemplum, quod e vitioso Wolfiano recantatum est, sed a me prius diligenter ad exemplum Stephani correctum. neque satis hoc habui, sed hac quoque insuper cautione sum usus, ut, quoties plagula quæque corrigenda ex officina ad me afferretur, uxor mihi Stephani prælegeret exemplum, ut factarum a Wolfio discessionum ab exemplo Aldino nulla me posset fallere; præsertim cum una libellum variantium inspicerem, in quo discessiones illas Wolfianas diligenter annotaveram. Qua diligentia consecutus hoc sum, ut auctor esse bona fide possim meæ editionis emtoribus, ut confidant, se non corruptum exemplum Wolfianum, sed genuinum Aldinum, seu, quod idem ferme est, Stephanicum habere, nisi ubi certo et præmeditato consilio, graves ob causas, de quibus a me satis factum esse, sive statim in subjectis animadversionibus, sive in libro variantium, confido, a primigeniis illis editionibus, admonito ubique locorum lectore, discessi.

SECT. III.

De editione Taylori.

Taylorum decuerat perinde cautum fuisse. Ille vero, proh dedecus, editionem Demosthenis atque Æschinis, a qua futurum sperabamus, ut omnes aliæ, antiquiores certe, obruerentur, Wolfianum utriusque auctoris exemplum operis suis recudendum dedit, quo turpem operi suo maculam inussit, laudes ejus pæne prostravit omnes, effecitque ut editio Cantabrigiensis, fidem lectionum si spectes, etiam Parisinæ sit posthabenda. Perpetuo cum Wolfio queritur et rixatur, in eumque desævit, ut texti corruptorem. Cur igitur cœcum ducem sciens sequeris, relictis oculatis ducibus, qui præsto erant, quos usu cognitos habebas? Cur lectiones recoquis, quas ipse tute imposturæ damnas, in promtu cum essent meliores? Cur non, ut ego feci, aut Morellianum Demosthenis, aut Stephanicum Æschinis exemplum operis tuis in manus dabas? Quas te decebat mendas eluere, navi et religiosi editoris si velles partibus satisfacere, quas ultro partes suscepisses, cur eas mendas propagas, et insciis atque imprudentibus chartarum tuarum splendore tantum non commendas? Eane est desidia? Est enim vero desidia et ignavia inexcusabilis, et parsimonia ignobilis. (Originem mali p. 249. et p. 705. aperui.) Tu vero ne Wolfianum quidem exemplum sincerum reddidisti. Flagitiosissimas quasque ejus lectiones cum relinquis immotas, et tradis posteris, atque obtrudis velut cla-

rissimi tui nominis auctoritate, tum in aliis leviculis sedulus es, et mutas, novasque, ubi nil referebat. Partes profecto muneris tui flagitabant, tibique imperabant, ut, si nihil aliud, hoc certe caveres, ut ære illo insano, quo chartarum tuarum magnificentia nobis exteris, qui ad vos Britannos Iri ad Crœsos sumus, redimenda est, qui rem quærimus, offuciis adventitiis non ducimur, quarum laus artifici chartarum et typographo debetur, textum saltim redimeremus, non sublestæ fidei, non inquinatum, sed lima tua critica perpolitum, et ad primigenium nitorem, qua pote, restauratum. Grati quidem accipimus, quæ in annotationibus e libris mstis affers. Sed eorum delectus et usus non successori tuo relinquendus erat, non exspectandum ejus, aut lectoris cujusque judicium, sed tute, qui criticum, qui editorem profiterere, auctor fieri debebas lectoribus earum lectionum, quas tu probandas censeres; præsertim qui tot lustra in conando, in moliendo consumeres. Exempli alicujus veteris auctoritate si captus eras, si tibi persuaseras ab ejus norma tibi haud esse discedendum, cur non Aldinum prætulisti, antiquitate certe fideque codicis, e quo manavit, venerabile? aut, si huic parcebas, Stephanicum certe, quod est et parabilius, et correctius? At nunc intelligo. Genevense exemplum, chartis incusum pæne atris, vulgarius erat, et parabilius, et minor in eo fiebat jactura, si typothetarum sordidis a manibus conspurcaretur. Bellum utique cum parsimonia non gero, quam quotidie disco et exerceo in re perquam accisa. Didici tamen, sæpe lucrum esse, pecuniam in loco contemni. Exemplum Tayloranum, quod tanti penes nos venit, operis dedi exscribendum, ut operæ parcerem annotationes exscribendi. Stephani oratores concerpsi, quo Lysiam Venetias mitterem, ibi cum codice Bessarionis conferendum. At tu tamen, si parcendum censebas, de quo nil queror, debebas exemplum Wolfianum a Roveriis Genevæ recusum prius abs te diligenter correctum typographis in manus dare. Sed quicquid tandem subest causæ, seu segnities ea fuit, et molestiarum devitatio, seu imprudentia quædam tua, Taylore, laudes ea operis tui, non mediocres alias futuras, haud parum minuit. Reliquum autem Tayloranæ editionis instrumentum haud contemnendum est; quod omne non in meam modo transtuli editionem, sed aliis quoque novis auxi ornamentis. De quibus nunc dicam.

SECT. IV.

De editione hac Lipsiensi.

Quibusdam in rebus ab instituto Taylori me discessisse, vix commemoratu dignum est; ut in hoc. Taylor Wolfii Latinam interpretationem cum texto Græco statim substravisset, ego eam in secun-

dum Æschinis mei volumen amandavi. Contra annotationes, quas Taylor ad calcem orationis cujusque relegaverat, ipsi texto statim subjeci; quod et commodius futurum lectoribus et factu magis necessarium videbam, et a nonnullis flagitari. Interdum, quamquam rarissime, auctiores dedi Tayloranas annotationes, ut Epist. ζ. ubi Toupi observatio e lupanari petita vulgo non prostat; digna illo homine, qui nulla de re disputat doctius, quam de scortis. Latinam interpretationem, mei si res fuisset arbitrii, plane omisissem. Decreveram aliquando meæ huic editioni operum Æschinis opusculum addere, quod cum e schedis Tayloranis intellexissem ineditum in bibliotheca Leidensi asservari, dedi super hac re literas ad Wyttebachium, Leidæ nunc commorantem, ubi, id quod audio, Plutarchi libello de sera numinis vindicta edendo dat operam. Scilicet, tum nondum incideram in alium locum schedarum Taylori, ubi Meletam eam esse Libanianam admonet, dudum editam in Libanii operibus, T. I. p. 131. qua Æschines cum Demosthene confertur. id quod postmodum Wyttebachius quoque me docuit, juvenis doctus, cui Epistolam criticam debemus, magna promittentem, et Julianum aliquando, atque Plutarchum philosophum, et nescio an Synesium quoque debebimus. Libanium ergo cum ipse totum aliquando sim fatis sinentibus editurus, multo, quam vulgo circumfertur, emendatiorem atque locupletiorem, visum fuit opusculum illud loco suo reservare. De Græcis in Æschinem scholiis, a me primo nunc in lucem prolatis, seorsim dixi in præfatione iis præmissa. Codices Æschinis calamo exarati qui Tayloro ad manum fuerint, qui mihi, e præfatione intelligetur libro variantium lectionum præmissa; quem in libellum, ut alias passim annotatiunculas ad Æschinem meas, cum locus alius nullus oportunus daretur, contuli, ita omne quoque id, quod epistolas Æschinis perlegenti mihi, cum e typographeo ad me afferrentur perlustrandæ, per festinationem succurrebat. Initio enim nihil quicquam in illas epistolas annotationum dare decreveram. — Propter multitudinem rerum non licuit omnia, ad Æschinem quæ in promtu essent, uno volumine complecti; necesse fuit apparatum partiri. Primo quidem in volumine, quod jam nunc vestris est in manibus, amici, videtis ipsi, quid exhibuerim, ut docendi haud sitis. Altero autem, intra paucos menses proditurο, quæ sitis a me laturi, meum est nunc edere. Complectetur itaque secunda pars Æschinis mei hæc. 1) varietates lectionis Æsch. in orationem sec. et tertiam. 2) indicem Græcitatis Æschineæ, ad paginas et versus Stephanicæ comparatum; quia jam A. 1767. a me confectus est. Eo in indice vocabulorum atque locorum difficiliorum sententias modulo meo Latinis verbis exposui. Copiosus et fructuosus est; et ejusmodi erit quoque Demosthenicus, cum prodierit. Sed ultra orationes Æschi-

nis haud procedit ille index. ex epistolis nihil tenet, quæ aperte spuriæ sunt, non Æschinis, sed certo certius Libanii. addentur illi indici alii indices, historici, geographici, et legum ab Æschine commemoratarum. 3) Æschinis Latina interpretatio Wolfii. 4) vita Wolfii ab ipso scripta. 5) Matthæi libellus academicus de Æschine oratore, cujus mentionem in hujus præfationis ipso limine faciebam. 6) Taylori ad Demosthenem et Æschinem prolegomena ex ejus schedis prodenda. Plagularum si quid supererit, id Dinarchus et Lycurgus implebunt. Hic est conspectus secundi voluminis Æschinei. — Annotationes meas qui judicare volent, eos rogo obtestorque, ut meminisse velint, non diuturna meditatione maturatas, neque uno tempore conscriptas, sed plerasque currente jam prelo, effusas esse. Quo factum est, inter relegendum chartas a prelo madidas aliis ex aliis succurrentibus, ubi locus non daretur, aut posteriores curas addendi, spatiis folii cujusque jam occupatis, aut cum prioribus mutandi, typothetis semel a se constituta mutari ægre ferentibus, ut observatiunculæ meæ, aliæ per supplementa, aliæ per librum variantium, aliæ per indicem spargerentur. Qui index cum esset dudum ante confectus, quam Æschinis excudendi fieret initium, vereor ne factum sit passim locorum, ut ipse mecum dissideam, alia in annotationibus, alia in indicibus tradens. Operis tumultuarii, non uno quasi spiritus tractu, non ad certas leges, multo ante prævisas atque constitutas elaborati, neque retractationibus sæpe repetitis expoliti, sed a crebris interpellationibus conturbati, et quasi maculosi facti, fieri nequit, ut partes inter se omnes concinant. Singulis semestribus prodenda mihi cum sint singula volumina huic similia, ecquis non intelligit, me a torrente quasi aufferri, aut tanquam a machina quadam invincibili agi, quæ me non patiatur consistere, aut suspenso pede procedere. Interim esto hæc opera Æschini a me navata specimen ejus, quam Demostheni paulo post impendam.

SECT. V.

De ratione voluminum hujus operis insecuturorum.

Proxime secundum Æschinem dabo Lysiam Tayloranum. in quo repræsentabo, quæ Taylor in editione majori dedit, omnia. lectiones Marklandi non ad calcem rejiciam, ut Taylor fecit, sed sub ipso texto statim, unam quamque suo loco, exhibebo. Meæ prodibunt prorsus novæ, recoctæ, et illis vetustis dudum editis dissimillimæ.

A Lysia ad reliquos oratores minores procedam, de quibus quæ habeo dicenda, ea peculiaribus præfationibus suo tempore dandis reservo. Bene si successerit, adjungam illis singulare volumen,

quo quicquid veteres Critici, Dionysius Halicarnassensis imprimis, super vetustis his oratoribus commentati sunt, complectar.

Emensus hoc curriculum, quod video quam longum, quam sudoris plenum sit, tum demum proferam apparatum, qui penes me est, criticum in Demosthenem. Primum ejus volumen dabit ineditum Demosthenis Exegetam, Zosimum Ascalonitam (alii Gazæum dicunt) si tanti erit, et nancisci si potero. Nunc enim adhucdum eo careo, et quo loco sit habendus, magni faciendus, an contemnendus, ignoro. Sed spes facta est e Vaticana impetrandi. Secundum volumen exhibebit silvam immanem variantium Demosthenicarum. Tertium annotationum quicquid est, Wolfii, Taylori, mearum, aliorum. Quartum denique indicem Græcitatis Demosthenicæ, aliosque indices his ad Æschinem pertinentibus similes. Haud me fugit multos esse, qui pro Æschine reliquisque Græcis oratoribus jam nunc malint a me hunc apparatum proferri. Contra non pauci sunt, qui nolint ab illa descriptione universi operis discedi, quam cum Anno 1768. publicassem, Acta Eruditorum Lipsiensia, et Harlesius V. C. in editæ a se Demosthenicæ pro corona calce repetierunt. Facile dictu non est, quam diversæ voces de institutione hujus operis diversissima sciscentium ad aures meas allabantur. Quibus omnibus satisfacere, contraria inter se flagitantibus, cum negatum esset, visum est in sensu meo acquiescere, cui sic agendi, ut egi et agam porro, rationes sunt gravissimæ. Cum tempore omnibus, si exspectare didicerint, satisfiet. Apparatum Demosthenicum qui jam nunc poscunt, nec aut nesciunt hi, aut non cogitant, quanto constet otio, quanta opera, digestio silvæ variantium, et annotationum, quam cum olim ad paginas et versus editionis Parisinæ alligassem, nunc ad paginas et versus editionis meæ ea est reformanda. In tota illa parte, quam Taylor non edidit, et ad quam parum, aut nihil, ab eo in schedis ad me missis collectum reperio, Wolfianæ annotationes omnes meis manibus exscribendæ et ad locos quæque suos referendæ, meisque intexendæ sunt. Indices olim factos, et ad Parisinam compositos, video nunc jejunos esse. quapropter novi de integro condendi sunt, ad novæ editionis paginas et versus conformati. Accessit novus labor a schedis Taylori nuper ad me missis; in quibus etiamsi novi nihil reperiam, de quo nunc adhucdum in neutram partem pronunciare possum, neque enim otium suppetiit examinandi, thesaurum, an carbones reperierim, singulæ tamen quæque annotationes illis in schedis scriptæ pensitandæ sunt, sedes earum investigandæ, quærendum, sintne jam ab ipso Tayloro proditæ, nec ne. Spissius est opus agendum, quam quod tam cito expediatur, atque somniant imperiti rerum, qui simile quod negotium nunquam tractarunt. Deo vitam prorogante, cœptaque nostra fortunante, pervenietur ad hanc quoque

tandem aliquando metam. Montem escendere licet, saltu superare negatum est. Strenue modo atque alacriter et liberaliter, quotquot volunt literaturæ Græcæ studiosi videri, cœpta mea secundent. Emendo opus et προεισφοραῖς cursum ejus accelerent, neque sinant me sub onere sumtuum, cui ferendo solus ego par non sum, succumbere. Pudet dicere — Sed parcam pudori hujus seculi, ejusque ad posteros famæ, diligentius etiam, quam ipsum suæ parcit. Turpe dictu, et pæne incredibile est, quam in hoc tam arduo opere, tam ad gloriam patriæ, tam ad ornamenta bonarum artium pertinente, a liberalitate, non dicam publica, quæ hac ætate frustra speretur, sed a privata eorum sim desertus, qui bonæ literaturæ, et Græcæ imprimis statores haberi volunt. Non hi modo non commendant, quod facere poterant, atque debebant adeo, sed vereor ne sint quoque, qui infament etiam hoc opus, atque in suspicionem et invidiam adducere laborent. Suppetiæ mihi venerunt pecuniariæ, unde minime speraveram. Symbolas miserunt hi, quos homines natos non noram. Quos amicissimos habere credebam, quibus fidebam maxime, hi me destituunt, videntes quo vortice circumagar. Per illos non stat, quo minus ab illo vortice hauriar. Dona neque tuli a quoquam, neque posco. Satis mihi erit, frequentes si coeant emtores. προεισφοράς seu prænumerationes pretii, haud absolute postulo, quamquam cum gratulatione sum accepturus, si qui conferre volent. Contentus ero, si volumen ut quodque prelo exierit, ematur. Periclitatur, cives, gloria patriæ, periclitatur salus Græcæ literaturæ in Germania reviviscere conantis, si diffidentiæ vestræ, si sordibus, si invidentiæ, si privatis quibusdam mecum simultatibus aliisque animi morbis ita cedatis, ut cœptum hoc in ipso partu elidi patiamini.

SECT. VI.

Rationes sumtuariæ, expensorum et acceptorum.

Sed, ut sciatis, cives, universum hujus negotii statum, locique, quo conclusus sum, iniquitatem, et periculi mei magnitudinem intelligatis, bona fide vobiscum agam, rationes acceptorum et expensorum vobis exhibiturus, ut ipsi æstimetis, quæstumne faciam, divitiasque vener, an discrimen adierim reique famæque decoquendæ. quod si fecero, non mea ea culpa erit, et bonorum omnium judicio ego excusatus habebor. Duo prodierunt Demosthenis volumina, tertium nunc prodit, Æschinem exhibens. Horum trium voluminum in unum quodque sumtum feci ducentenos propemodum et quinquagenos ducatos aureos hollandicos. (Utar hoc genere monetæ in hoc calculo, quod ea nationibus omnibus nota est, thaleri germanici noti sunt paucissimis extra Germaniam.) Hi 250 du-

cati faciunt 700 thaleros germanicos, cum aliquot thalerorum excessu. Nam exacte si numeres, 36 ducati æquivalent (ut nunc est valor ducati) 102 thaleris germanicis. Insumtum ergo est in hæc tria voluminà ad 750 ducatos hollandicos, ultra 2100 thaleros. Quod mirum nemini videbitur, qui cogitet, quanti artifices nostrates operas suas locent, chartarius, typographus, chalcographus, excusor tabularum in ære cælatarum, quanti corrector sphalmatum typographicorum, quanti constent munuscula ministris danda, quanti commercium literarium super hoc negotio exercendum. Inde ad hoc diei non recuperavi paratæ et numeratæ pecuniæ, nisi 594 thaleros, æquivalentes ducatis 198 circiter, ut cuique poterit ex indice nominum constare eorum, qui cum ex pacto deberent prænumeratores esse, committunt plerique ut ægre fiant postnumeratores. Mihi interea de meo προεισοιστέον est. Videntur plerique mihi non fidere, et cum Sannione Terentiano spem pretio emere nolle. Quid si ego vobiscum, o boni, pari modo agerem? Unquamne res coalesceret? Fieretne unquam sic, ut operis hujus vel unum folium excuderetur? Ego vestram spem pretio meo maximo emo, vos vestro minuto meam emere non vultis? Uter iniquior est? Ego vero ad æquiores me demittam conditiones. Non poscam imposterum, ut prænumeretis, nisi si qui sponte sua facient. Velitis modo de emendo spondere ubi editum volumen quodque fuerit. Sed alii Latinæ interpretationis a Demosthene meo absentiam queruntur, alii malunt finem operis exspectare, negantes se tam stultos fore, ut, quod aiunt vulgo, cattum in sacco emant. Ubi prorsus perfectum fuerit, atque absolutum, emturos tum demum recipiunt, carioris etiam, quam nunc possint, incerta spe, in vitæ meæ discrimine natante. Sæpe incipi ejusmodi opera magnis cum promissionibus. Emtores sic allici. Paulo post insisti, spem publicam decipi. Exempla prostare. Hac ipsa in urbe haud ita pridem edi cœptum esse librum Græcum: cujus ad calcem cum esset perventum, partem libri optimam, cujus solius causa emissent, annum ex anno extrahi, fidem verbis non fieri, se ludi.—Jam de mille exemplaribus, (tot enim cujusque voluminis excuduntur) centum et quinquaginta ferme, alia vendita, alia credito, alia dono data sunt, ut jam facile fit æstimatu, quotam partem sumtuum a me erogatorum recuperaverim. Adde, quod haud pauci, cum Demosthenem emissent, reliquis voluminibus insecuturis renunciaverint. Quod si ergo, ut cœpi facere, fidemque dedi me facturum porro, senis quibusque mensibus singula hujusmodi volumina prodenda sunt, per se paret, necesse esse, ut emtores plures coeant. Alias telam hanc ego necesse habebo abrumpere. Exhausta enim jam res mea familiaris est, ipsa perquam mediocris. Rogo itaque, quotquot sunt Græcarum literarum amantes, ut literis ad ipsum me

dandis (interventu librariorum nil hic opus est; denique non in obscuro quodam et ignobili dego angulo, sed in urbe Germaniæ celeberrima, Lipsia) profiteantur modo se futuros emtores, de pecunia reddenda caveant, viamque et oportunitatem demonstrent, qua exemplaria illuc deferantur. Paratum invenient studium meum ipsis inserviendi. A Danis, Suecis, Russis, Polonis, nihil adhucdum exemplarium est postulatum. In Angliam misi triginta exemplaria, dubia spe, Leidam novem, Amstelodamum quatuor, Parisios duo. Hoc omne est hujus operis, quod ad exteros pervenit, nisi si quid amicis peregre dono misi. Jam dabo nomina tam eorum, qui prænumerarunt pecuniam, qui fuere pauci, quam qui post, volumine quoque jam absoluto; illos adeo ipsos, qui voluminibus insecuturis renuntiarunt, gregi immiscui, pudori eorum parcens, ne quererentur se a me publice quasi notatos fuisse. Singuli singula exemplaria poposcerunt, nisi ubi numerum expresse indico.

Abresch, Rector Gymnasii Zwollani.
Andre, Goettingensis.
Andreae, librarius Francfurtanus.
Bang, Marburgi V. D. M.
Bartholomaei, bibliothecarius Ducis Weimariensis.
Bauer, Superintendens Cathedralis Wurzenensis.
Bauer, librarius Strasburgensis.
S. Blasii Abbas, S. R. I. Princeps.
Blessig, A. M. Strasburgensis.
Boden, Professor Wittebergensis.
Bohn, librarius Hamburgensis.
Boettiger, A. M. Rector Gymnasii Mühlhauseni.
Briegleb, Professor Coburgensis.
Brunck, Regis Christianissimi Consiliarius rerum bellicarum et fiscalium, Strasburgi.
Büsching, Director Gymnasiorum Berolinensium.
Cesarotti, Professor Patavinus.
Cober, M. A. Gymnasii Budisseni Conrector.
Culencamp, Professor Goettingensis.
Delius, Halæ.
Dohm, Westphalus.
Ebeling, Superintendens Lüneburgensis.
Ebert, Professor Brunswicensis.
Eck, Prof. Lipsiensis.
Ernesti, (August Wilhelm) Professor Eloqu. Lips.
Eschenburg, magister juvenum nobilium in Carolino Brunswicensi.
Eugenius, Corcyrensis, Archimandrita, tria.

Evring, Rector Gymnasii Goettingensis.
Fesler, A. M. Lipsiensis.
de Foerder, nobilis e Marchia Braudenburgica.
Forwerck, A. M. pædagogus in ludo ad S. Nicolai Lipsiæ.
Froriep, Prof. Lips.
Gaertner, Professor Brunswicensis.
Garùe, Prof. Lips.
Geisler, Gymnasii Gothani Rector.
van Goens, Prof. Ultrajecti.
Gottleber, Gymnasii Annebergensis Rector.
Graefer, librarius Vindobonensis.
H — d Jenæ, qui nomen celari vult.
Hallensis quædam libraria, quæ nomen celari vult item.
Harles, Prof. Erlangensis.
Hartmann, Budissanus.
Haymann, ad S. Annæ Rector Dresdæ.
Heinze, Gymnasii Weimarani Director.
Heinsius, librarius Lipsiensis.
Herel, Professor Erfurtanus.
Heydingero, librario Londinensi, 30. exemplaria credidi.
Heyne, Prof. Goettingensis.
Hiller, Professor Wittebergensis.
Hirt, theologus Jenensis.
Hofmann, M. A. Muldani Grimmensis Collega tertius.
Hornbostel, Superintendens Lunensis.
Hübler, A. M. Gymnasii Freybergensis Conrector.
Hübner, Bernas.
Irmisch, Gymnasii Plavensis Rector.
Junius, librarius Lips. 2 Ex.
Kinderling, Rector Gymnasii Magdeburgensis.
Koehler, mercator Lubeccensis, pro amicis in Saxonia inferiore, postulavit 12. Exemplaria.
Klotz, Prof. Hallensis.
Kranold, Superintendens Grafenhaynichensis.
Krebs, Moldani Grimmæ Rector.
Lessing, bibliothecarius Brunswicensis, Wolfenbüttelæ.
Luchtmanni, librarii Leidenses, 9. Exemplaria.
Martini, Gymnasii Ratisbonensis Rector.
Meisner, A. M. Collega Cruciani Dresdæ.
de Melle, Lubeccensis.
Morus, Prof. Lips.
Mucke, A. M. Moldani Grimmæ Conrector.
de Murr, patricius Noribergensis.
Mutzenbecher, Brunswicensis.

Nagel, Professor Altdorfinus.
Neuhaus, Senator Lipsiensis.
Niclas, Gymnasii Luneburgensis Rector.
Nicolai, librarius Berolinensis.
Noesselt, theologus Hallensis.
Pauli, librarius Berolinensis.
Randal, Scotus, V. D. M. in patria.
Rau, Professor Ultrajectinus.
Reich, librarius Lipsiensis.
Reichert, A. M. Moldani Grimmæ Cantor.
Reismann, Rector Gymnasii Schneebergensis.
Reitz, Prof. Lips. 2 Ex.
Richter, librarius Altenburgensis.
Ruhnkenius, Prof. Leidæ.
Schade, advocatus Anspachiensis.
Scharfenberg, A. M. Lipsiensis.
Schlaeger, Consiliarius aulicus et bibliothecarius ducis Gothani.
Schmidt, Prof. Brunswicensis.
Schmidt, Dantiscanus.
Schreuder, librarius Amstelodamensis. 4 Ex.
Schütze, D. Theolog. et Profess. Hamburgensis. 2 Ex.
Schütze, A. M. et Seminarii regii Hallensis Inspector.
Storr, A. M. Stuckardiensis.
Struue, Budissenus.
Thieme, A. M. et Thomanæ Conrector Lipsiæ.
Tschiederer, S. I. in collegio Iesuit. Augustano Professor.
Valckenaer, Professor Leidæ.
Vollbort, Goettingensis.
Wendler, A. M. Cruciani Tertius Dresdæ.
Wencke, A. M. Lipsiensis.
Wernsdorf, Professor Helmstadiensis.
Wyttenbach, Bernas.

CHRISTIANI FRID. MATTHÆI,

A. M.

LIBELLUS ACADEMICUS

DE

ÆSCHINE ORATORE

LIPSIÆ D. XVII. MARTII A. MDCCLXX.

AD DISCEPTANDUM PROPOSITUS.

SECT. I.

Ad hanc de Æschine oratore disputationem ab Halicarnassensi Dionysio ducti pervenimus. Cum enim constituissemus, humaniorum litterarum partem aliquam tractare, et de argumento disputationi idoneo deliberaremus, eo consilio Dionysium accessimus, si possemus reperire locum, in quo cogitatio et studium nostrum non omnino inutiliter occuparetur. Non fefellit opinionem, quam de eo conceperamus, sed dicendi urberem materiam suppeditavit scriptoris elegantissimi varia et copiosa doctrina. Selegimus Æschinem oratorem, cui cum Demosthene et Hyperide principatum eloquentiæ detulit, et quibus argumentis adductus hanc ei laudem tribuerit, in animum induximus investigare. Jam, cum oratoris facultas in duobus versetur, verbis et rebus, omnem hanc de Æschine disputationem in duas distribuimus partes, et primo loco exposuimus de elocutione, secundo τὸ πραγματικὸν examinavimus.

SECT. II.

De perspicuitate et evidentia.

Non patitur res exempla perspicuitatis recensere; sed ausim tamen asseverare, eum, qui Demostheni, oratori clarissimo, in ea re adversaretur, studiosissimum esse debuisse omnis perspicuitatis, quæ a rebus argutis abstinet, verbis utitur notis, et collocatione ea, quæ ordini et naturæ est conveniens. Atque hæc orationis virtus, quamvis ei operam dare debeat orator, tenue tamen et exiguum præmium laudemque habet. Magis enim is, qui rem perspicue tradit, vitio obscuritatis videtur carere, quam virtute aliqua excellere, ex qua auditorum admiratio et studium oriatur, ut contra, qui

obscuritate peccat, non solum ex oratorum numero eximitur, sed rudis plane atque infans habetur. Alia est major virtus et oratori magis propria, communis tamen maximeque apta poetis. Ea a Græcis dicitur ἐνάργεια et πρὸ ὀμμάτων ποιεῖν, a Latinis evidentia, repræsentatio, illustratio. Hæc auditorum oculis res, quæ oratione tractantur, subjicit, eorumque animis ita infigit, ut eas cerni atque geri, iisque interesse se putent. Hac virtute maxime excellunt ii, qui celeriter et acute omnes rei partes animadvertunt, eas diligenter cogitant, resque absentes, ut præsentes, acriori sensu animoque concipere et sibi fingere possunt. Operæ pretium erit, aliquot exempla ex Æschine laudare, quæ ei haud dubie omnium consensu evidentiæ laudem conciliant. Erat inter patronos Timarchi prætor aliquis, cujus auctoritate ne reus sibi eriperetur, cavendum erat oratori. Hominem ergo duobus verbis ita describit, ut et facile inter multos agnoscas, et ejus arrogantiam vanitatemque ridere cogaris. (κ. Τιμάρχ. §. κή.) Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτόν. Quis non statim, cum hæc legit, totius corporis habitum istius hominis, ipsumque tanquam in tabula depictum aut incedentem videre se putat? Cum hoc alius non minus elegans locus potest comparari, ubi Demosthenis in dicendo hæsitationem et casum (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) ita evidenter describit, ut cum eo laborare, sudare angique cogaris. Insunt loca ejusdem generis alia multa, e quibus unum tantum commemorabo, ubi de Thebanorum calamitate ita exponit, ut miserias eorum non auribus, sed oculis percipere videamur. (κ. Κτησιφ. §. μθ'.) ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, inquit orator, ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾷν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις. Nonne, qui hæc legit, urbis vastatæ imaginem concipit, murorum fragorem et collapsum audit, domiciliorum furentem flammam videt, infantum, feminarum et senum imbecillitatem dolet, fortunæ commutationem timet, lacrimarum et supplicationum vi ad misericordiam et auxilium ferendum commovetur, alienam miseriam putat suam, illorum hominum sensus induit, eosque ante oculos, miserandum spectaculum, versari existimat? Ergo sine dubio Æschines evidentiæ laude clarus haberi debet.

SECT. III.

De sublimitate.

Sublimitas, de qua nunc dicere institui, est ea orationis virtus, quæ magnarum rerum notiones efficit. Hujus virtutis tanta est vis, tanta laus et commendatio, ut haud dubie nulla alia reperiri possit, quæ magis ad docendum, delectandum et movendum valeat. Hac orator præditus certissimam et omni comparatione majorem reportat victoriam et præmium. Vidi sæpe, cum quædam ab oratoribus dicerentur sublimiter, auditorum ora pallentia, spiritum præclusum et rarum, silentium altum et attentum. Quo judicio, quid majus aut excellentius possit intelligi? Incorruptum enim est et liberum et ab omni adulationis suspicione remotissimum et gloriosum non solum iis, qui accipiunt, verum etiam qui tribuunt. Scilicet inest in omnium animis a natura donatus honesti acer sensus, qui, si ab oratore excitatur et accenditur, vires sumit et erumpit. Atqui et hac virtute Æschinem præstare videmus. Quis enim non moveatur et oratoris honestatem virtutisque excellentiam suspiciat et admiretur, cum legit ea, quæ Æschines contra improbitatem sublimiter dixit (κ. Τιμάρχ. §. λζ'. fin.) *μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι, μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ καλάζειν δρῶν ἡμμέναις, ἀλλ' αἱ προκεῖσαι τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, οὐδ', ἃ πείσονται ληφθέντες, λογίζονται· ἀλλ' ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκλήνται. ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε.* Jam, etsi via orationis a quolibet lectore facile sentiatur, tamen opus erit hæc examinare, ut ne temere sublimitatem huic loco tribuisse videamur. Cum igitur omnis sublimitas oriatur ex tribus, primum ex sententia generosa, deinde ex compositione splendida, denique ex verbis gravibus et grandioribus, jam de his singulis separatim videndum. Quid quæso generosius hac sententia: Non sunt a diis repetenda male factorum initia, sed ab improbitate hominum. Quæ porro splendidior compositio, quam ea, quæ est in his verbis: *ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς* etc. et statim *σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν* etc. Quæ denique graviora verba eligere potuit orator, quam hæc, e quibus difficilius est eligere, quam reperire gravia. Ex locis similibus unum adhuc commemorabo, qui ab eadem virtute commendatur. Dicit aliquo in loco (κ. Κτη-

σφ. §. ξά. fin.) nec Miltiadi, nec Themistocli, nec Aristidi aliisve claris viris a majoribus ob virtutem et beneficia in rempublicam decretam esse auream coronam. Tum, cur id non sit factum, sententia sublimi et digna sensibus factisque illorum virorum ita docet: *οὐ γὰρ ἦσαν δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπόντων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει.*

SECT. IV.

De copia orationis.

De copia orationis, quæ et verborum est et rerum, jam separatim videtur agendum. Sed verborum copia e duobus fontibus promanat, varietate et dilatatione. Ex varietate verborum tum existit, cum eadem res pluribus verbis significatur. Fit autem hoc, vel verbis synonymis ponendis, ut hoc in loco: (κ. Κτησιφ. §. θ'. post med.) *ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει.* vel, si propriis jungantur translata (κ. Τιμάρχ. §. κέ.) *ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς.* Dilatatur porro oratio, si eadem notio per partes proponitur, si pro nomine ponitur definitio, si genus et species junguntur, si aiendo negandoque docemus. Per partes tractavit notionem honesti viri hoc modo: (κ. Τιμάρχ. §. κτ'.) *αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας.* Pro κολάζετε τοὺς παρανομοῦντας et loco unius verbi democratiæ commemoravit partes: (κ. Κτησιφ. §. ὃ'.) *λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τῷ νόμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους.* Gloriam et pericula adire sic descripsit: (κ. Κτησιφ. §. ξ'.) *νῦν δὲ οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ δείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν.* Loco *ἐπεπηδευμάτων* dixit *βίον, λόγον, πράξεις.* τῷ *ἀληθεῖ* adjunxit *τὸ ἀψευδές*, et *τῷ ἐναργεῖ, τὸ οὐ πεπλασμένον*, et hanc sententiam: Fama hominum facta celebrat, eleganter et copiose tribus modis expressit: (κ. Τιμάρχ. §. κζ'.) *περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν καὶ διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον, ὃ λέγω* etc. rursus turpitudinem Timarchi ita texit, ut pro flagitiorum nomine poneret definitionem: (κ. Τιμάρχ. §. ά.) *εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως.* Item, cum Demosthenis in-

dolentiam in obitu filiæ criminari et augere vult, non dicit eum amisisse filiam, sed *τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν.* (κ. Κτησιφ. §. κϑ'.) Ex innumeris exemplis pauca posui. Res enim ad intelligendum facilis, et ita copia dicendi Æschines valet, ut hac quidem virtute reliquos omnes superare videatur. Nunc restat, ut de rerum copia dicam, quæ existit e copiosa argumentorum tractatione, similitudinum et exemplorum multitudine, locis communibus, digressionibus et interpositis sententiis. De illis prioribus admonui infra, de infinitis vero quæstionibus, digressionibus et sententiis nunc exponam.

SECT. V.

De locis communibus, digressionibus et sententiis.

Ut ii, qui iter faciunt, interdum incidunt in loca ob cœli inclementiam dura, aeris gravitate noxia, incolarum barbaris moribus fera et molesta, ideoque subito ea relinquunt, interdum iidem in locis amœnioribus, inter homines commodos et suaves moribusque politos libenter et utiliter morantur, huc illuc attentionem dirigunt, digrediantur, locorum situs cognoscunt, urbium ædificia mirantur, potentiorum favorem quærunt, amicitias contrahunt: ita oratores nonnunquam in locis quibusdam non minus utiliter, quam libenter diutius versantur. Sed, ut nec ii iter, præsertim longum, essent confecturi, qui ubique subsistere vellent, nec magnam utilitatem ex commoratione essent percepturi, si nihil, nisi oculorum voluptatem quærerent; ita nec oratorem decet tam importunum et molestum esse, ut nunquam discedat, nec voluptati aurium persuasionem et victoriam postponere. Quæ vero sunt ea loca, in quibus oratorem morari aut digredi convenit? Ea nimirum, in quibus cum causæ utilitate et delectatione auditorum a re proposita, a personis et factis singulis ad quæstionem infinitam, ab homine modesto et forti avocare potest orationem ad laudem et naturam modestiæ et fortitudinis. Id Æschines in omnibus orationibus ita fecit, ut copia, varietate, utilitate, suavitate et ornatu clarissimorum oratorum laudes labefactare videatur. Omnino enim hic orator copia et abundantia et amplitudine orationis inter omnes clarus et notabilis haberi debet. In hanc rem laudari possunt loca de majorum in tribuendis muneribus publicis frugalitate, (κ. Κτησιφ. §. νϑ'.) de eorundem severitate in judicandis *γραφαῖς παρανόμων*, (ibid. §. ξδ'.) de homine populari, (ibid. §. νδ'.) de utilitate, quam juvenes percipiunt e judiciis publicis, (ibid. §. ζά.) de hominibus improbis in republica non ferendis, (ibid. §. μγ'. fin.) de modestia veterum oratorum, (κ. Τιμάρχ. §. ϛ'. med.) de famæ vi, (ibid. §. κζ'. med.) de consuetudine Harmodii et Aristogitonis, (ibid. §. κή. fin.) de amicitia

Achillis et Patrocli, (ibid. §. κϑ.) de famæ et calumnia discrimine, (π. Παραπρεσβ. §. μέ.) de amore justo et improbo, (κ. Τιμάρχ. §. κή. med.) de majorum cura et severitate in tuenda pudicitia, (ibid. §. λς'.) et alia fortasse plura, quæ in tanta multitudine notare sum oblitus. Hæc vero omnia ita semper cum causa conjunxit orator, ut ea vix abesse posse putes, quod in ejusmodi locis communibus et digressionibus unice spectatum esse rhetores præcipiunt. Sententiis denique, quas etiam ad copiam orationis pertinere diximus, maxime iis in locis usus est, ubi leges tractavit. Vix enim unam legem laudavit, quin simul, quo quidque consilio sancitum sit, idonea sententia et e re nata doceret et legislatoris prudentiam commendaret. Qua in re orator rerum civilium peritiam et eloquentiam demonstravit, legum auctoritatem confirmavit et tenuitati orationis occurrit.

SECT. VI.

De simplicitate.

Qui in dicendo ornatum copiamque vitat, ita tamen, ut semper caveat, ne in aridum et humile dicendi genus delabatur, sed ut elegantiorum hominum sermonem de rebus tenuibus vitæque consuetudinem imitetur et nihil nisi puritatem et perspicuitatem curet, ei orationis simplicitas tribuitur. Is igitur orator, qui simplicitati studet, nec rerum copia et multitudine orationem ampliorem faciet, nec sententiis acutis et inauditis, sed vulgaribus et consuetis utetur. Verborum novorum et factorum insolentiam, translatorum gravitatem suavitatemque, priscorum obsoletorumque obscuritatem, compositorum granditatem vehementer vitabit, propria, consueta et e translatis non nisi trita et notissima adhibebit. In compositione non artem et concinnitatem, sed naturam et elegantiam sequetur. Jam, si ex hac tenuitate simplicitas apparet, videamus, an Æschines quoque attenuate et simpliciter quædam dixerit. Quid autem simplicius dicere potuit, quam hæc: (κ. Κτησιφ. §. κά. fin.) *λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.* Item paulo post: (§. κγ'.) *νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἐλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης, κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν.* In his, si ab initio pro verbo *νικᾷ* scribatur *γράφει*, totus locus erit simplicissimus. Rursus, cum alio in loco notiones verborum explicat: (κ. Τιμάρχ. §. κς'.) *ὅπου μὲν γὰρ*

πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· ἐὰν δ' εἰς ἓν δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς οἰκήσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικήσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεὺς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. Facile autem apparet, cur orator hæc ita tenuiter exposuerit. Res enim per se tenues et minutæ non capiebant ornatum et dicendi vehementiam.

SECT. VII.

De oratione faceta.

Hanc simplicitatem, ne nimia tenuitate et ornatus inopia molesta sit, comitari et jucundam reddere debet alia orationis virtus, quæ a Græcis χάρις, ἡδονὴ, ἀφροδίτη, εὐστομία, τὸ στωμύλον aliisque similibus nominibus appellatur. Qui ea utitur, eum dicunt ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως εἰπεῖν. Latini leporem, facetias, suavitatem dicunt. Hæc interdum ex uno aut duobus verbis oritur, ut hoc in loco: (κ. Κτησιφ. §. λά.) ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Verba enim ὡς αὐτός φησι, facetam arrogantiæ et orationis Demosthenis irrisionem continent. Est in eadem oratione locus de Demosthene, patrono Timarchi, quem accusarat Æschines. Is, quia est longior, ea tantum indicabo, quæ videntur jucunda, quanquam talia plerumque melius ex toto orationis habitu judicantur. Prima suavitas oritur ex oppositione faceta, cum dicit (ibid. §. οά.) de Demosthene, οὗτος κλαίει μὲν ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν. Altera ex morum notatione ejusdem: οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται. Tertia e figura, ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποτε δημοκρατία κατέστη. Rursus e figura, (ibid. §. οβ'.) ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφεύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιγράψατέ με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι· ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; ἢ πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν. item paulo post (ibid. §. ογ'.) ex figura et ratione eleganter reddita: ὃν ἐχρῆν — αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Rursus in narratione de Cirrhæo campo, quæ, ut tota est elegans, ita imprimis placuit faceta illa repetitio et narrandi sedulitas: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ (ibid. §. λϑ'.) ἥκομεν ἔωθεν εἰς

τὸν προειρημένον τόπον καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιβραῖον πεδίον καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. Item suavissimus Æschines, cum Autolyci Areopagitæ orationem recenset, quam populus audiens ob ambiguitatem, præter opinionem dicentis ortam, ad irrisionem Timarchi traxerat: (κ. Τιμάρχ. §. ιϛ'. med.) καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκὶ, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, (Autolycus) εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ ἀρείου πάγου. Quæ verba, cum a populo ob Timarchi mores dubios plausu exciperentur, Autolycus rei ignarus et indignans, excusat orationem et rursus ad ambigua delabitur. Tum vero omnia implentur risu plausuque. Pyrrhander, Areopagitarum unus, rei indignitatem non amplius ferens, prodit et castigat populi immodestiam, tum illa facetissima responsio a populo: ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων (Areopagitarum) ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.

SECT. VIII.

De acerbitate.

Qui omnia jucunde et simpliciter dicit, is fortasse delectabit et docebit, quanquam ne id quidem semper efficiet. Studiose enim quæsita suavitas plus afferet molestiæ, quam delectationis, et omni ornatu priyata simplicitas lectorem facile fatigabit. Præterea non omnes res simplicitatem et lepores capiunt, et ante omnia, quid deceat, orator videre debet. Motus etiam in auditore ciendi et robur est addendum verbis et sententiis. Ergo orator simul et acerbe et graviter et audacter et vehementer dicere audebit. Acerbitas igitur, quæ est in vitiorum reprehensione acri, multa est apud Æschinem. Nihil enim acerbius cogitari et intelligi potest eo loco, ubi Timarchi inhumanitatem erga matrem et patruum demonstrat: (κ. Τιμάρχ. §. κ'.) ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς — ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, (τὸ χωρίον) ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ. οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο. Nonne hæc acerbam reprehensionem continent? Nonne inhumanus, qui matris preces, orantis, ut saltem locum sepulturæ sibi relinquat, repudiat? Tum illa non minus acerba, quæ ut facilius sentiantur simplicem sententiam ponam, *Timarchus Arignotum neglexit.* Jam, quomodo Æschines dixerit, videndum. (ibid. §. κά. med.) παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἡτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ. Hic verba singula indignitatem rei augent. Primum non dixit ἀμελήσας, sed παρωσάμενος, quod verbum majorem vim habet. Deinde non appellavit nomine Arignoti, sed senem, oculorum usu privatum, patruum Timarchi dixit. Ex eodem genere sunt illa: (ibid. §. κγ'. med.) ἀνὴρ καὶ γυνή. Et rursus verba πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν

in hoc loco: (ibid. §. λδ'. ante med.) Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δεῖλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθείς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. Et reprehensio neglectæ utilitatis publicæ in his verbis: (κ. Κτησιφ. §. ςβ'. fin.) ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νεμάμενοι. Et de Timarcho, qui imperium Andri injuste et avare administraverat: (κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος.

SECT. IX.

De gravitate.

Quæ oratio dicentis honestatem indicat, dignitatem præ se fert, et adhortationes ad virtutem continet, ea gravis appellatur. Quæ gravitas, etsi maxima ex parte in sententia consistit, adjuvatur tamen verborum granditate et compositionis ornatu dignitatis pleno. Quam ob virtutem notabilis est locus Æschinis, ubi judices commemorandis clarorum virorum exemplis ad justitiam et severitatem hortatur. (κ. Κτησιφ. §. ςέ.) ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ (Demosthenes) ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν, τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν, μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ etc. Si enim magnorum virorum facta magnam habent vim in animos legentium, quidni eorum vox et adhortatio et preces gravitatis plenæ videantur audientibus? Ergo sine omni dubitatione hæc sententia et orationis structura gravitatem habet. Quid dicam de verbis? Nonne gravissima hæc ἀντιπαρατεταγμένους, ἀσέλγεια, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, ἀναστενάξαι; Rursus alio in loco (κ. Τιμάρχ. §. ιδ'. med.) διὰ τί οὖν αὐτὸν (Hegesandrum, Timarchi, hominis impuri et libidinosi, socium) καλῶ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα (libido) τοῦτο, ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην.

SECT. X.

De audacia.

Orationis audacia imprimis vim dicentis declarat. Qui enim semper humi repit, tutus ille quidem a lapsu est, sed admirationem

et laudem non consequitur. At, qui audet et lubrico periculisque se committit, tametsi cadit, facile veniam invenit. Fortis enim animi et generosi magna et periculosa appetere. Timidi et humilis cogitatione periculi victoria cedere. Igitur ex oratoribus non semper ii probantur, qui consueta et vulgata sequuntur, sed qui nova atque inaudita promunt. Ut hanc laudem consequatur orator, sententias fundet a vulgari consuetudine abhorrentes et quasi periculosas. In verbis proprietatem et similitudinem non magno opere curabit, sed animi impetu se patietur abripi. Modo ne id sæpe faciat, ne, dum audere cupiat, videatur insanire. Laudandus ergo Æschines, qui quidem audax est et tamen modestus habetur, propterea, quod caute et circumspecte et raro a consuetudine et natura recessit. Putamus vero audacia esse hæc: (κ. Κτησιφ. §. μζ'. med.) *διώμνυτο* (Demosthenes) *τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἢ μὴν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἁπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν.* Cum enim dicit Phidiam Minervam fecisse, ut Demosthenes ex ea lucrum capere et per eam pejerare posset, novitatem et audaciam prodit. Eodem modo, cum Timarchi avaritiam et peculatum carpit, abhorret a sermone vulgari et communi. (κ. Τιμάρχ. §. κβ'. fin.) *πολλάκις*, inquit, *ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως* (cujus habuerat imperium Timarchus) *ὀνητής.* Nam *εὐτυχίας* et *ὀνητοῦ* hoc loco mentionem facere, audacia. Similiter in verbis audax est, ut in illo: (κ. Κτησιφ. §. οά.) *διατετμημένως τὴν πολιτείαν*, et (κ. Τιμάρχ. §. ιϑ'.) *οὐ μόνον κατέφαγεν (τὴν πατρῴαν οὐσίαν), ἀλλ', εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν.* Sed talia *διανοήματα σκληρά, αὐθάδη, παράβολα, παρακεκινδυνευμένα* recte præcipiunt rhetores *θεραπείαις, παραμυθίαις* et *μειλίγμασιν* emollire, et, ut ille satis audacter ait, *οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ.* Huic legi obtemperavit Æschines addendo primo in loco, *ὡς ἔοικεν*, et ultimo in loco, *εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν.*

SECT. XI.

De vehementia.

Qui persuasionem et victoriam omni modo appetit, qui auditorem non tantum docet, sed secum rapit et aufert, rebus pondus addit et auget, reum undique urget et instat, quæ ei sunt impedimento tollit et evertit, is orator vere vehemens habetur. Hic e sententiis eliget eas, quæ ad commovendos hominum animos vim habent maximam, auditores in aliena causa faciet, ut timeant, eorum vitam famamque adducet in discrimen, de fortunis et salute et rebus ca-

rissimis reddet sollicitos, rempublicam, civitatis statum, leges libertatemque violari, rumpi et vastari docebit. E verbis adhibebit gravissima, audacissima et ab usu sermonis popularis abhorrentia. Compositionis et structuræ concinnitatem suavitatemque vitabit, loquetur dissoluta, aspera, abrupta, et frequentius incisis, quam membris longis et æqualibus utetur, animorum auriumque delectationem non curabit. Jam cum hac vehementiæ notione comparanda sunt quædam loca Æschinis (κ. Κτησιφ. §. ξϛ'.) *εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτοὺς ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἁπαντᾷν εἰς τὴν τίμησιν.* Simplicius hæc dixisset sic: *ἐγχεῖται τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ, τῷ κατηγόρῳ· τὸ δὲ δεύτερον, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσιν.* At longe vehementius illo modo. Rursus, quæ in fine dixit, *ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ,* ea omnia jam erant comprehensa in verbis *τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται.* Cum autem judices jurisjurandi, legum, libertatisque admonet, longe sunt vehementiora. Etiam verba adjuvant vehementiam, veluti *τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας,* et durior ejusdem verbi *αἰτεῖν* repetitio. Jam cum in alia oratione (κ. Τιμάρχ. §. λζ'.) appellat judices, eos infamia terret, et disciplinæ liberorum admonet, *τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος* etc. et paulo post, cum negligentiam eorum causam calamitatum reipublicæ facit, *εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν*; Quid dicam de his (ibid. §. ιή.) *τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν* etc. aut de hoc loco (κ. Κτησιφ. §. νθ'.) *πότερον ὑμῖν* etc. ubi clarorum virorum res gestas comparat cum improbitate Demosthenis, illorum præmia tenuia et modestiam cum hujus arrogantia et cupiditate contendit, in judices invehitur, eosque rogat, utrum eis præstantior videatur Miltiades et Themistocles, an Demosthenes, de quo hæc addit: *ἀλλ' ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν.*

SECT. XII.

De concinnitate et figuris.

Ex apta verborum, incisorum, membrorumque orationis structura et conjunctione oritur concinnitas. Hanc nec plane negligere de-

bet orator, nec nimis studiose affectare. Dissoluta enim oratio et divulsa et hians non solum auribus moleste accidit, verum etiam intellectum et perspicuitatem turbat. Nimia vero concinnitas et voluptatis auriumque apertum aucupium artem prodit, probabilitatem impedit, oratoris in minutis rebus puerile studium culpat tædiumque auditoribus affert. Hanc quorundam vanitatem ita per omnem orationem Æschines vitavit, ut apud eum non quæsita et aperta et immodica, sed nata, moderata et celata lateat concinnitas. Comparia vero et opposita similiterque conclusa et cadentia et omnem illam supellectilem, ad ostentationem magis, quam ad utilitatem comparatam, consulto neglexit. Alienum enim a certamine vero et in capitis periculo turpis est verborum lusus et argutiarum studium. Ne vero esset fluctuans et confragosa oratio, literarum asperum concursum et strepitum, vocalium hiatum et frequentem vicinitatem cavit, et ubique lenitatis et λειότητος aurium judicio curam gessit. Hanc enim causam esse judico, cur ejus orationes tam jucundæ sint legentibus, quamvis non ignorem, gratiam, quæ fusa est per totam orationem, hanc imprimis sibi laudem vindicare. Figurarum, de quibus vix est opus dicere, eadem est ratio. Si enim in tempore et parce adhibeantur, orationem illustrant et distinguunt, ornatum declarant, suavitati inserviunt et sententiis robur addunt. Hujus generis est præteritio (κ. Κτησιφ. §. κ'.) *τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν* etc. asyndeton (ibid. §. ξζ'. fin.) *κλέπτεις τὴν ἀκρόασι*, polysyndeton (κ. Τιμάρχ. §. ιβ'.) *καὶ μὴ μόνον* etc. anaphora (κ. Κτησιφ. §. ξή. fin.) *ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς* etc. sermocinatio (κ. Τιμάρχ. §. ιζ'. med.) *ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς* etc. quæ figuræ ab Æschine omnes in tempore, utiliterque sunt adhibitæ.

SECT. XIII.

De vitiis quibusdam elocutionis.

Sed hic tantus orator, qui ubique personarum, rerum et decori habuit rationem, qui tenuia tenuiter, mediocria moderate, gravia sublimiter dixit; is tamen in quibusdam locis sui est dissimilior et ingenii fraude se abduci passus est ad puerilem lusum. Quis enim eum ferat, cum dicit de Demosthene, qui ob plagas a Midia capite acceptas pecuniam acceperat, (κ. Κτησιφ. §. οδ'. fin.) *οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται*? Quæ enim similitudo inter *κεφαλὴν* et *πρόσοδον*? Quis porro non frigoris accuset, cum eundem Demosthenem appellat (ibid. §. ςγ'.) *λῃστὴν πραγμάτων ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα*? *λῃστὴν πραγμάτων* gravissime dixit. Reliqua, quia sunt dissimilia et sensum non habent, frigent. Quis enim verbis tanquam navi utatur, aut quis per civitatem tanquam per mare navigare possit? At risum captare voluit. Audio. Puto sane e nau-

tis multos adfuisse, qui probarent; addo etiam, si placet, e scurris nonnullos. Sed alienus est risus ab hoc loco et a priorum verborum gravitate. Eodem modo peccavit in his (κ. Τιμάρχ. §. λβ'.) *πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν* etc. Etenim et hoc loco impudentiam et flagitia adversariorum ad risum traxit. Sed talia severitatem, iram et odium flagitant. Lepidus ille quidem locus, et tractandi sedulitas, repetitiones, verborumque abusus magnam suavitatem afferunt, sed honestati et decoro posthabenda jucunditas. Ipse etiam videtur animadvertisse turpitudinem rei, quam ut excusaret, addidit, *ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι*, et paulo post, *μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γενόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾶν*. His addo alia quædam minora vitia verborum singulorum. Cum enim de Timarcho dicit, eum (ibid. §. ζ'.) *καταγελάστως κεχρῆσθαι τῷ σώματι*, non videtur indignitatem rei satis idoneo verbo declarasse. Melius fortasse et gravius dixisset, *ἀναισχύντως*, *ὑβριστικῶς*, aut alio modo. Rursus comica quædam verba admiscuit, veluti (κ. Κτησιφ. §. οά. init.) *βαλαντιοτόμοις*, (ibid. §. πγ'. fin.) *ἄνθρωπος ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος*. Similia sunt, (ibid. §. ξή.) *ῥήμασι τὴν πολιτείαν* [*τοὺς νόμους*] *ἀναιρεῖν*. Arguta nimis hæc: *ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς*. Temere duobus in locis inculcatum *ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν*. Audacia nimis hæc: (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) *φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ*. Si enim *τὸ τεθνηκὸς* referatur ad *προοίμιον*, ut verborum structura jubet, modum non tenuit; sin ad *θηρίον*, nimis est divulsum. Frigide additum vocabulum *τῶν εἰρημένων*. (κ. Κτησιφ. §. πγ'.) Si enim *τῶν Σειρήνων* repetiisset, elegantius haud dubie fuisset. Placuit hunc locum adscribere, tum, quia brevior est, tum, quia sic de eo facilius lector judicare potest. De Demosthene igitur dicit: *ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν*. Atque hæc in Æschine eo magis mira videri debent, quia Demostheni verborum *πικρίαν* et *περιεργίαν* objecit, et in verborum delectu aliis in locis vehementer excellit. His addere liceat brevem admonitionem de repetitionibus, quæ crebræ sunt quidem apud eum, excusari tamen facile possunt. Nam in orationibus, quæ tantum leguntur, tædium afferunt. Attentior enim lector indignatur sibi eandem rem sæpius dici. At in orationibus judicialibus et omnino in iis, quæ habentur, magnam habent utilitatem, et auditor, qui est legentibus negligentior, ea fert facilius. Memoriam enim adjuvant et judices ad cognoscendam causam reddunt idoneos.

SECT. XIV.

De virtutibus elocutionis, quas non habet.

Πιθανότητα, ἀλήθειαν, et τὸ πεποιθότως εἰπεῖν merito in maximis virtutibus habent rhetores. Harum autem virtutum exigua laus ei tribui potest. Nec tamen hoc in universum dixerim. Infra enim ipse eum probabilem esse docui. Sed dum ubique fere artificiose, callide et subdole pugnat, dum causam omni modo adjuvare studet, dum lenitatem et mansuetudinem aperte nimis præ se fert, sibi ipse diffidere videtur, artem prodit, fidem impedit, persuasionem tollit. Qui enim Lysiæ orationes legit, adversarium statim judicat malignum et improbum, dicentis probitatem laudat, innocentiam dolet, causam veram putat. At, qui Æschinem audit, orationis copia obruitur, arte se deceptum dolet, lenitatem timet, argumentorum vi resistere nequit, veritatem et mendacium eodem modo suspectum habet. Brevitatem, quæ conjuncta cum perspicuitate orationi magnam vim et suavitatem conciliat, similiter fere neglexit. Contra copiosus et amplus est, ut interdum Demosthenes torrentis modo, de monte ruentis, quæ ei sunt impedimento, secum rapit et evellit, ita Æschines, Nilo similis, improviso aquarum confluxu crescit, littora excedit, longe atque late sensim omnia inundat.

PARS II.

SECT. I.

Argumentum partis secundæ. De inventione, delectu, ordine et artificio locorum quorundam.

Alteram hanc partem, quæ πραγματικὰς virtutes Æschinis explicat, ita descripsimus. Primum exponemus de inventione, delectu, ordine et locorum quorundam artificio, secundo de orationis partibus, exordio, narratione, argumentis et peroratione, denique conclusionis loco formam eloquentiæ Æschinis exprimere conabimur. Inventionis, ut opinor, duæ sunt virtutes, copia et facilitas. Nam ille demum laudandus est, qui partim ad unam rem firmandam multa reperire potuit, partim ea potissimum, quæ cum causa arcte cohærent et auditorum cuique facile in mentem venire potuerunt. Jam copia inventionis ita valet Æschines, ut non solum acutissime animadvertat, quæ insint in re ad persuasionem idonea et excogitari possint ab oratore rerum usu exercitato, sed et ea reperiat, quæ fortasse nemo alius reperire et videre potuerit. Vim et copiam inventionis maxime eo in loco demonstravit, ubi imperatori illi ejusmodi defensionem tribuit, e qua sibi uberrimam dicendi co-

piam suppeditat, et ubi testibus, infamiam timentibus, destitutus, Timarchum, impuræ vitæ accusatum, præjudicio populi, conscientia judicum, famæ veritate et vi, Euripidisque versibus urget, seque ductis e natura flagitii argumentis ob testium inopiam excusat, et crimen probabile reddit. Facilitas inventionis agnoscitur, si orator rebus notis et vulgatis et cum causa conjunctis, ideoque ad persuadendum accommodatissimis, utiliter et prudenter utitur. Hujusmodi sunt ea, quæ de statua Solonis ejusque habitu modesto in reprehensionem impudentiæ Timarchi dixit, et de frugalitate majorum in tribuendis præmiis publicis ad faciendam Demostheni invidiam. Hæc enim omnia auditores norant, omnes Solonis statuam viderant et de Miltiadis aliorumque præmiis publicis audierant, ut adeo hæc ab oratore commemorari a causa nullo modo alienum et inopinatum sit. Ex inventorum multitudine utilissima eligere oratoris consilium et prudentiam postulat. Hac in re oratorum alii immodici, effusi, effrenes, orationis copiam et impetum ruere sinunt, magisque obruunt, quam docent auditores; alii severi, jejuni, avari et nil nisi maxime necessaria ad fidem faciendam adhibent; alii inter utrumque medium tenent, faciles, jucundi, florentes, ornati et quasi profusi, vel, melius ut dicam, liberales. Ex hoc genere Æschines est. Nam et argumentis utitur firmissimis, et inutilia et noxia omittit, et istorum severitatem suavitate et ornatu temperat, illorum luxuriam et abundantiam coercet et amputat. Nihil enim alienum, nihil, quod abesse velis in ejus orationibus additum superesse reperias. Ordinem in orationibus sequitur eum, qui est maxime utilis causæ. In illa igitur violatarum legum contra Ctesiphontis psephisma instituta actione deinceps ordine exponit, quid contra leges scripserit Ctesiphon. Ergo primum docet Demosthenem pecuniæ theatrali et reficiendis muris præfectum adeoque reddendis rationibus obnoxium non debuisse donari aurea corona. Deinde nec legitimo in loco factam esse renunciationem. Denique demonstrat Ctesiphontem mentitum esse in psephismate, neque enim Demosthenem esse virum bonum et reipublicæ benevolum. Duo illa priora scriptis publicis et legibus confirmat. Postremum ita docet, ut πολιτείαν Demosthenis in quatuor tempora dividat, eumque omnibus his temporibus vel noxium vel inutilem fuisse reipublicæ ostendat. Sed antequam ad has accusationis partes pervenit, nescio, cur post exordium Demosthenem ὑπεύθυνον fuisse doceat, nisi forte auditorum voluntatem erga hanc accusationem experiri voluit. Hoc certe molestum fuit legenti, quod dicit (κ. Κτησιφ. §. 1.) ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης — ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Nam et antea docuerat eum vere fuisse reddendis rationibus obnoxium. In oratione contra Timarchum, quæ est

δοκιμασία, primum commemorat leges de disciplina publica, deinde vitam Timarchi ad has leges examinat. Hic facile apparet, primam orationis partem difficilem habuisse tractationem. Leges enim separatim spectatæ, sine examine vitæ, videri poterant quodammodo imprudenter divulsæ a causa ipsa. Sed hoc non sine summa prudentia fecit. Crimen enim, quod deferebat, negligebatur, et reus ob multos a se gestos magistratus erat clarus et nobilis. Igitur per leges, ob legislatorum summam auctoritatem apud Athenienses sanctas et inviolabiles, orationi suæ debuit aperire viam in audientium animos. Et leges semper ita tractavit, ut eas ubique conjungeret cum causa, et Timarchum reprehenderet. In oratione de falsa legatione ne quidem propositionem posuit, sed ad crimina Demosthenis ita respondet, ut incipiat ab iis, quibus maxime fidebat, a narratione de pace per Philocratem et Demosthenem cum Philippo facta, deinde reliquorum criminum refutationem de Cersoblepte et Phocensium excidio addit, et diluendo crimine proditionis defensionem terminat. Ergo ubique, quod ab initio dixi, maxime utilitatis in ordinanda oratione habuit rationem, quod in orationibus judicialibus unice sequendum puto. Jam, ut artificium orationis quodammodo appareat, loca quædam indicabo, quæ oratoris calliditatem et prudentiam manifeste declarant. Difficilis sane ad explicandum res magisque apta interpretis admonitioni, quam disputantis demonstrationi. Ejusmodi enim locorum præstantia plerumque melius ex toto, quam ex partibus separatim spectatis cognoscitur. Neminem autem puto fore ita alieno animo ab Æschine, quin ei, si reperiat, eum sæpe uno loco duo aut plura effecisse, prudentiæ et peritiæ laudem tribuat. Atqui id sæpissime perfecit. Sic (π. Παραπρεσβ. §. λδ'.) eo in loco, ubi Demosthenis orationem, quam in secunda legatione ad Philippum sui commendandi causa habuerat, recenset, denuo factæ per eum et Philocratem cum Philippo pacis et societatis, studii erga ejus legatos et hospitii et criminum omnium, quæ ei antea (ibid. §. ζ'.) objecerat, memoriam renovat et ipsius adversarii oratione et testimonio utitur ad eum criminandum. Item, ubi Ctesiphonti defensionis ordinem præscribit, facit, ut judices omnium accusationis partium recordentur. Jam cum judicibus et reis assensum extorquet, ut hoc in loco, ubi hæc ad judices dicit: (κ. Τιμάρχ. §. ιγ'.) περὶ οὗ (Hegesandri, socii Timarchi) πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι. οὕτως ἐναργές ἐστιν, ὃ ἐρῶ, et alibi, ubi de Ctesiphonte et Demosthene hæc prædicat (κ. Κτησιφ. §. οέ.) περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὑ τὸ καθ' αὑτὸν φησι φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθέ-

νης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαρρεῖν φησίν. Τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Jam conclusio oratoris ex his istorum hominum sermonibus longe callidissima: τοὺς δὴ καταγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. Rursus alio in loco (ibid. §. κ'.) ἀλλ' ἐκεῖνο φοβοῦμαι, inquit Æschines, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι, καί σε τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι; Jure ergo Æschines, qui ubique, quid causæ prosit, et quid persuasionem adjuvet, intelligit, κατὰ μέθοδον δεινότατος habetur.

SECT. II.

De exordio.

Initium orationis, quod exordium appellant et auditorem ad audienda reliqua idoneum reddere judicant, benevolum eum reddit, attentum, docilem. Quod, quomodo efficiat orator, non magis præceptis rhetorum, quam exemplis orationum Æschinis cognoscendis apparebit. Igitur ea statim ponam, et quæ eorum sint virtutes breviter ostendere conabor. Exordium orationis in Timarchum est hujusmodi: Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας· ἀλλ' (ὡς ἔγωγε νομίζω) μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ, δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου) ἔν τῳ (Wolfius ἔν τι legendum putat) τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως· ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί· καὶ, ὡς ἔοικε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες· ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον. ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι. Jam quid orator potuit dicere ad commendationem sui aptius, ad criminandum adversarium gravius, ad declarandum totius

orationis argumentum accommodatius criminisque magnitudinem significandam efficacius? Nonne cum se moderatum et ἀπράγμονα et reipublicæ amantem ostendit, sibi reddit auditores benevolos? Cum reipublicæ periculum a Timarcho imminere docet, attentos? Cum, de quibus sit dicturus, aperit, dociles? Tum altera exordii pars, quæ pertinet ad verba καὶ ὑμᾶς αὐτῶν (τῶν νόμων) ἐπέστησαν φύλακας, ubi democratiam legum auctoritate fulciri, malorum civium pœnis ab interitu vindicari, et legislatores civium disciplinæ maximam semper curam gessisse docet, ita non solum apte cohæret cum reliqua oratione, sed et hanc opinionem in judicibus excitat, ut putent, se non de salute unius hominis, sed de libertate suaque ipsorum salute judicare. In oratione de falsa legatione statim ab initio judices, magnitudine periculi sui et adversarii audacia et crudelitate demonstranda, in anas partes trahit, sententiis e re natis et utilibus docet, Demostheni fidem derogat, παράδοξα dicendo judices reddit attentos, crimina diluit, fiduciam præ se fert, accusationis vitia ostendit, et se ad omnia deinceps responsurum promittit. Restat tertium exordium orationis contra Ctesiphontem. Qui hoc exordium, ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἁρμόττον reprehenderunt, (v. argument.) ii nec videntur cogitasse aliud exordium convenire vehementiæ accusantis et defendentis modestiæ, nec intellexisse opus fuisse, ut orator crimen augeret. Res enim in tanta reipublicæ perturbatione et calamitatibus negligebatur, et Demosthenes, quem accusator maxime petebat, ob magna in rempublicam beneficia et eloquentiam diligebatur. Ergo opus erat, ut Æschines omni modo crimen augeret et reipublicæ salutem in severe judicandis παρανόμων γραφαῖς positam esse doceret.

SECT. III.

De narratione.

Narratio est rei gestæ ad cognitionem causæ et dicentis utilitatem comparata explicatio. In eis sunt quædam, ubi orator nihil nisi partes rei gestæ necessarias breviter et perspicue deinceps ordine exponit, aliæ, ad quas sibi præparatione auditorum viam munit, impedimenta removet, argumentis interjectis firmat, sententiis illustrat, moribus admiscendis probabiles et jucundas reddit, adversariorum crimina auget, et omni modo utiliter ad causam ornat. Sic in oratione de falsa legatione narratione simplici et aperta docet, non se, sed Philocratem et Demosthenem auctores pacis cum Philippo fuisse. Mox huic narrationi nectit aliam instructam et ornatam de iis, quæ facta erant a X illis legatis ad Philippum de bello componendo missis, inde ab itinere ad legationem usque ad reditum et legationis redditas Athenis rationes. Consilium hujus

narrationis est reprehensio Demosthenis et defensio Æschinis, qui inter legatos illos fuerant. Quia hujus narrationis supra jam mentionem feci, duarum aliarum narrationum exempla ponam, et quid in iis sit probandum explicabo. Timarchus erat quidam, homo non ignobilis, orator civitatis. Is cum Demosthene Æschinis nomen ob legationem modo dictam detulerat. Ut ergo adversarium, hominem improbum et libidinosum, prius lacessitus ulcisceretur Æschines, ex lege Solonis de oratorum disciplina δοκιμασίαν ei denunciaverat. Hinc maxima pars accusationis in enarrandis flagitiis Timarchi versatur. Post excusationem et præparationem auditorum, ne moleste ferant, si de Timarchi vita dicturus, cogatur interdum rerum minus honestarum mentionem facere, Æschines hæc narrat: (c. Τιμάρχ. §. 1.) Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεύς, — ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν. Hujus narrationis summum artificium haud alia ratione magis apparebit, quam si brevem summam rerum necessariarum fecerimus, et quid ab oratoris ingenio profectum sit, consideraverimus. Brevius dicere potuit sic: Μισγόλας ἐμισθώσατο Τίμαρχον καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, νέον ὄντα καὶ ἀσελγῆ, αὐτὸς ἀκόλαστος ὤν. Sed cur orator illo modo potius narravit? Primum ut narratio esset perspicua et ἐναργής. Hoc effecit servato rerum ordine et consecutione notandisque περιστάσεσι. Secundo, ut esset probabilis et morata. Hoc est consecutus, notandis moribus Misgolæ, Timarchi et suorum ipsius. Tertio, ut gravius reprehenderet Timarchum, qui non coactus inopia, sed suadente libidine et luxuria tantum flagitium perpetrasset. Quarto, ne esset inficeta et honestis auribus molesta, turpitudinem facti verbis honestioribus caste texit. Quinto, ut esset brevis, nullum verbum temere addidit. Relegentibus narrationem ipsam omnia, quæ dixi, erunt perspicua, et omnes Æschinis eloquentiam, quoad narrationes, admirabuntur. Paulo post de eodem Timarcho et Hegesandro, istius in improbitate socio, quam contumeliose tractarint Pittalacum, quocum Timarchus habuerat consuetudinem, Hegesandro tamen accedente repudiaverat, ita narrat, ut risum vix tenere lector possit. (ibid. §. 13'.) μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ (Timarchus et Hegesander)—δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. Hic ante omnia animadverti debent mores Timarchi, Hegesandri et Pittalaci. Illos statim reddit notos ab ebrietate, a sociis, a violenta irruptione et nocturna, a petulantia, a crudelitate, a timore, et libidine. Hunc Pittalacum, recensenda ejus supellectili, damno, plagis, clamore, denudatione corporis, supplicatione, concursu hominum, blanditiis et irrisione Timarchi, inopinato e foro reditu et ira, ita describit, ut ea omnia videre et rem vere factam putes. Tum illa longe facetissima, ubi in verbo ὑπεραγανακτήσας rationem consilii Pittalaci reddit, Timarchi blanditias

et formam ridet et elegans abusus verbi τῶν δικαίων. Item acerbissima reprehensio Timarchi in verbis ἀλλ' ἔτι χρήσιμος et oratoris moderatio, quæ apparet ex his ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν. Hæc omnia hanc narrationem reddunt perspicuam, apertam, probabilem, moratam et jucundam. Post has tam pulcras et elegantes narrationes superfluum foret addere alias, eligere vero præstantiores difficillimum. Tametsi enim sunt diversæ, laudabiles tamen omnes.

SECT. IV.

De argumentis.

Ut iis, quæ ab oratore dicuntur, auditor fidem habeat, tribus modis efficitur. Etenim auditor rem veram putat, vel argumentis motus, vel quia aliquam de moribus dicentis opinionem habet, vel quia aliquo modo est affectus. Ergo primum est dicendum de argumentis, deinde de moribus, denique de affectibus. In argumentis nihil nisi tractationem considerabimus. Hoc enim est proprium oratori. Reliqua communia cum multis. Nam et dialectici de argumentis præcipiunt, et quilibet in sua arte argumenta invenit et inventis utitur. Nemo tamen, nisi orator, de eorum elocutione et tractatione ad popularem intelligentiam et persuasionem apta, sollicitus esse solet. Prima argumentorum tractandorum virtus, quam Æschini tribuimus, est præparatio auditorum, qua sibi viam munit et benevolos attentosque reddit ad percipiendam vim argumentorum. Sic in oratione contra Timarchum (κ. Τιμάρχ. §. ϑ'.) ubi ad alteram de vita improba Timarchi partem transit, utitur præparatione, rogatque auditores, ne sibi vitio vertant, si de tantis flagitiis ejus dicturus interdum cogatur verbis minus honestis uti, culpam in Timarchum transfert, se summa cura honesti rationem habiturum promittit, moderationem præ se fert, et multorum a Timarcho puero male factorum ne quidem mentionem se facturum docet. In oratione contra Ctesiphontem eandem rationem sequitur. Dicturus enim de Demosthenis in administranda republica προαιρέσει, duplici præparatione utitur. (κ. Κτησιφ. §. ϐ'.) Primum, quid sibi et adversario docendum sit, dilucide demonstrat; deinde per præteritionem Demosthenis vitam privatam criminatur, et ad ea, quæ contra rempublicam et cives omnes improbe fecerat, transit. Secunda virtus, non multum a prima diversa, in varietate initii argumentorum cernitur. Modo argumentationem incipit a criminibus et irrisione adversariorum, (κ. Τιμάρχ. §. κζ'. init.) modo utitur objectione, (ibid. §. ιϑ'. init.) modo precibus (ibid. §. κέ. init.) attentos reddit auditores, modo inopinata irruptione (κ. Κτησιφ. §. μϑ'.) terret. Ab ejusmodi initiis ad argumenti explicationem, (ἐρ-

γασίαν et ἐξεργασίαν Græci appellant) pervenit, in qua omnis vis et natura eloquentiæ consistit. Est in oratione contra Ctesiphontem (ibid. §. ή.) argumentum hujusmodi. Omnes, qui aliquam reipublicæ Atheniensis partem administraverunt, sunt ὑπεύθυνοι. Atqui Demosthenes administravit aliquam partem reipublicæ Atheniensis. Ergo est ὑπεύθυνος. Hic copiosissime explicat vocabulum *omnes*. Nam et sacerdotes, tum singuli, tum familiæ universæ, Eumolpidæ, Ceryces, et præfecti triremium et areopagitæ et senatus quingentorum, et ii, qui ullam pecuniam publicam tractarunt, sunt ὑπεύθυνοι. Demosthenem vero administrasse aliquam reipublicæ partem mox (ibid. §. ι.) alio argumento confirmat. Igitur hoc loco omisit. Alibi (κ. Τιμάρχ. §. λδ'. p. 71. v. 18.) cives improbos severe esse puniendos, multis rationibus et late docet, a periculo, quod a judicum negligentia legibus oritur, (ibid. §. λέ. init.) ab exemplo Lacedæmoniorum, (ibid. §. λέ. med.) et veterum Atheniensium, (ibid. §. λϛ'. init.) a lege Solonis, (ibid.) a singulorum securitate domestica, (ibid. §. λζ'. init.) a turpitudine judicum, (ibid.) a reipublicæ periculo, (ibid.) a detrimento disciplinæ publicæ, (ibid. §. λή. init.) A crimine proditionis (π. Παραπρεσβ. §. μϛ'.) se defendit, demonstranda atrocitate facinoris, recensenda familia sua, parente, majoribus, matre, fratribus, affinibus, conjuge, liberis, quos in Macedoniam abiens, obsides fidei suæ in rempublicam reliquerat. In refutandis adversariorum argumentis sæpe etiam eo genere argumentorum utitur, quod rhetores appellant βίαιον, si ex iis, quibus adversarius nititur, contraria colliguntur, quod sua natura ad persuadendum vim habet maximam. Dixerat Demosthenes, (κ. Κτησιφ. §. μδ'.) suo suasu Thebanos cum Atheniensibus fecisse societatem. Hoc, quo maxime fidebat adversarius, non solum negat, et Thebanos iniisse societatem cum Atheniensibus coactos tempore, periculo et timore docet, sed et tribus modis illo tempore Demosthenem reipublicæ damnum attulisse demonstrat. Quinta virtus est explicata argumenta concludendi subtilitas et varietas. Argumentum, quo crimen proditionis diluerat, eleganter concluxit sic: (π. Παραπρεσβ. §. μή.) ἐρωτῶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνων φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι; ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἔπραξα χρημάτων πράξας; Hic omnia, quæ antea late tractaverat, conjungit, patriam, amicos, sacra, sepulcra majorum, parentem, liberos, conjugem, fratres, carissima nomina appellat, et, ut auditores vim argumenti sentiant, efficit. Nec hoc ei sufficit, sed novum robur addit, hoc epiphonemate adjungendo: οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις, οὐδ' ἔσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς

προσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. Aliud argumentum, quo docuerat, Demosthenem noxium reipublicæ fuisse, hoc epiphonemate concludit: (κ. Κτησιφ. §. μϛ'. fin.) *οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.* Sæpe etiam per *ἀντίθετα*, quæ rem demonstratam omnium optime declarant, argumenti vim ostendit, ut eo in loco, ubi docuerat Demosthenem etiam erga cognatos fuisse improbum. (ibid. §. κϑ'.) Item alibi, ubi Timarchi vitam a conscientia et præjudicio judicum culparat, evidenter sic colligit summam argumenti: (κ. Τιμάρχ. §. ιϛ'. fin.) *οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν ἣν ἔργων, ὧν σύνιστε τούτῳ· ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἧλω ἄν· γεγονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται.* Sexta virtus est, ubi multorum argumentorum per *ἀνακεφαλαίωσιν* memoriam renovat, ut hoc in loco (κ. Κτησιφ. §. ιγ'. med.) *ἀναμνήσθητε δὴ — γεγραφότα*; Septima et octava virtus, cum conclusis argumentis *αὔξησιν* et *πάθος* addit. Postquam docuerat Demosthenem *ἄρχοντα ἐπὶ τῶν θεωρικῶν* fuisse, *αὐξήσει* utitur, et (ibid. §. ιά.) hunc magistratum multos alios comprehendere demonstrat. *Πάθος* admiscuit et (ibid. §. μή.) Thebanorum calamitates oculis judicum subjecit, postquam Demosthenem Thebanis auctorem belli fuisse dixerat. Qui ergo auditores præparat, varie argumenta tractare incipit, inchoata late explicat, adversarii verbis ipsum petit, conclusionem urget, disputatorum memoriam renovat, demonstrata auget et *πάθος* addit, quæ omnia fecit Æschines, is profecto populariter videtur persuadere.

SECT. V.

De moribus.

Mores, qui ad persuasionem multum conferunt, sunt vel oratoris, vel auditoris, vel eorum, qui oratione tractantur. Permagnum enim oratoris interest, aliquam in auditoribus de se opinionem aut excitare, aut conceptam confirmare. Ea pro varietate argumenti, quod oratione explicatur, varia esse debet. Nam suadentis imprimis spectatur prudentia, virtus, et benevolentia erga deliberantes. Quis enim eum consulat, qui ipse per imprudentiam et imperitiam consulere non potest? Aut quis hominem improbum auctorem consiliorum et factorum suorum, aut inimicum participem cogitatorum faciat, eique suadenti fidem habeat? Accusanti mansuetudo, lenitas et simplicitas convenit. Hominem enim *κατηγορικὸν* et *φιλοπράγμονα* et *συκοφάντην* quilibet, qui suam securitatem et quietem amat, odio dignum et suspectum judicat. Laudantem veritatis studium et integritas ab adulatione commendat. Defendentem innocentia, probitas et moderatio probabilem reddit. Has virtutes

vir honestus idemque orator in agendo dicendoque facile sine studio et arte indicabit. Igitur et Æschines, non profecto talis, qualem Demosthenes adversarius ejus et æmulus descripsit, ubique in orationibus, se esse virum honestum et civem bonum, luculenter demonstravit. In sua laude modestus, (κ. Τιμάρχ. §. κέ. π. Παραπρεσβ. §. ιζ'. fin.) in aliorum calamitate humanus, (κ. Κτησιφ. §. κθ'. κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) in reprehendendis flagitiis fortis et inimicitiarum contemtor, (κ. Τιμάρχ. §. λά. med. π. Παραπρεσβ. §. κδ'. p. init.) in enarrandis factis turpioribus pudicus, (κ. Τιμάρχ. §. ιβ'. init. fin.) in accusando lenis, in suadendo gravis et honestus, (ibid. §. κέ. post med.) erga inferiores popularis, (ibid. §. ζ'. init.) in castigandis civibus improbis patriæ amans, (ibid. §. λά. fin.) in defendenda libertate reipublicæ propugnator strenuus et acer. Magnam igitur in animos audientium ejus orationes habuisse vim credibile est. Sed ad persuadendum non sufficit, si auditores aliquam de dicentis moribus habeant opinionem. Nam et ii, qui audiunt, aliquas secum afferunt opiniones et διαθέσεις, ad quas orator se accommodare debet. Has, quia propter ætatem, fortunam, studia, reipublicæ formam et alia ejusdem generis variant, non solum orator diligenter cognitas habere, verum etiam iis prudenter ad utilitatem suam uti, easque sibi contrarias mutare et conciliare debet. Inde factum est, ut Æschines inter Athenienses, qui majorum auctoritatem, libertatem, leges et litteras magno in honore habebant, ea auditorum opinione in rem suam utiliter uteretur. Sæpe enim eos laudandis majorum factis ad virtutem excitat, libertatem et leges in judicum negligentia periclitari docet, poetarum loca in reprehensionem adversariorum adhibet. Juvenes, qui aderant, honestatis reddit studiosos, et parentum, qui libenter talia præcepta audiunt, (quilibet enim liberos suos vult esse probatissimos) sibi comparat favorem. Benevolentiam erga Demosthenem et opinionem de Timarcho, homine non ignobili, callide infirmat, violenter judicibus extorquet, eosque ad iram et invidiam sollicitat et acuit. Denique mores eorum, de quibus dicitur, ita semper sunt formandi, ut cum eorum factis consentiant, probabilitatem adjuvent, et orationem moratam reddant? Jam vero diligenter perlegentibus orationes omnes, apparebit, Æschinem in describendis et notandis hominum moribus mirum esse artificem, et factorum animique humani judicem acutissimum. Nullius enim hominis fecit mentionem, cujus indolem et mores non simul verosimiliter, factis plerumque commemorandis, non meris verbis, expresserit. Omitto illos honestos viros, Solonem, Miltiadem, Themistoclem, Aristidem, senem illum Lacedæmonium, et parentem, erga filiæ impudicitiam severum, omitto mores Demosthenis, Timarchi, Hegesandri, Pittalaci, Misgolæ, imperatoris illius aliorumque, quos jam ante memoravi,

holo enim illorum improbitatem sæpius referre, sed unius tantum viri probi virtus et honestas per Æschinem, ut inclarescat, faciam. *ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος*, narrat orator, (*π. Παραπρεσβ. §. μϑ'.*) *τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος*, (Demosthenes accusator) *ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθερατεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, τοῦτον ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κᾆν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα καὶ αἰσχμάλωτον γεγενημένην πεπαρφύνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο, τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι.* Puto statim omnes, qui hæc legunt, Aristophanem, quem nunquam viderunt, tamen ob probitatem vehementer amare. Nonne enim honestus, qui calamitate et inopia pressus, dicendi peritus, blanditiis et pecunia sollicitatus, tamen turpi lucro honestatem præfert? Nonne fide dignum et probabile ejusmodi viri testimonium? Nonne sermo animi ejus voluntatisque interpres idoneus? Nonne orator, qui hæc narravit, probabilis et moratus? Verissime ergo idem de Æschine, qui mores ita eleganter diligenterque notavit, prædicari poterit, quod Halicarnassensis Dionysius de Lysia dixit: *ἁπλῶς οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον, οὔτε ἀνηϑοποίητον, οὔτε ἄψυχον.*

SECT. VI.

De affectibus.

Ex affectibus in orationibus Æschinis imprimis duo dominantur, ira et misericordia. Ut iram judicum concitaret, breviter commemoravit Atheniensium commoda et incommoda publica inde a Salaminia pugna ad sua tempora, et docuit, qui fuerint reipublicæ auctores laudis et reprehensionis, quam perniciosa oratorum improbitas fuerit, et quomodo rerum serie et oratorum quorundam imprimisque Demosthenis avaritia et malignitate in præsentem miseriam ceciderint. Nam hæc omnia ad faciendam Demostheni invidiam et irritandam judicum iram sunt idonea. Nonne enim cogitatione priscæ fortunæ præsentiumque calamitatum irritati auctoribus earum irascimur? Nonne odio dignorum hominum et veterum hostium recordatione erga præsentes, qui sunt in potestate nostra, severiores sumus? Nonne animus decipitur, et hos, qui adsunt, etiam præteritarum calamitatum auctores putat? Nonne miseria, qua premimur, comparata cum fortuna, qua olim clari fuimus, vehementius afficit et animos concitat? Nonne negligentiæ nostræ nos pœnitet, futuri temporis curam gerimus, et, ne sint postea

alii, qui nobis damnum afferant, pœnarum atrocitate et ultionis severitate cavemus? Ab hac vehementiori animorum commotione studioque ulciscendi ad misericordiam voluntatemque se juvandi alio in loco (π. Παραπρεσβ. §. νέ.) flexit et traduxit auditorum animos in cogitationem et sensum suæ calamitatis et miseriarum. Accusatus enim a Demosthene, potenti hoste et maligno, reique publicæ noxio, subjicit oculis judicum parentem senio confectum, morti vicinum, filii periculo trementem, fratres de republica bene meritos, consentientes, condolentes, liberos ætate et calamitate patris infelices, innocentes, eoque miseriores, quo minus magnitudinem periculi sentiunt, suam erga rempublicam benevolentiam, erga cives singulos moderationem, erga eorum liberos et disciplinam curam suam modeste commendat, animum magnum et fortem demonstrat, non mortem, sed infamiam mortis deprecatur, legibus et justitiæ judicum salutem et vitam committit, nihilque petit aliud, quam ne se iræ et ludibrio inimici, in tanta sua calamitate læti et ridentis, ad supplicium et implendam animi libidinem dedant. Jam, quid gravius ad judices flectendos dicere potuit? Aliorum enim periculi adspectu imbecillitatis suæ recordatur et indolescit animus humanus. Sua fragilitate, suo dolore ad alios juvandos impellitur. Si vero senectutis, mortis, liberorum, amicitiæ, fortunarum, hostium admonetur, tunc jam non de alieno periculo sollicitus esse solet, sed de salute sua et tranquillitate, opitulando, resistendo, omnia tentando pugnat. Bene ergo Æschines, quæ via pateat ad inferendum animis auditorum dolorem, iram, invidiam et misericordiam intellexit.

SECT. VII.

De peroratione.

Non profecto mirandum foret, si Æschinem in fine orationum vis illa divina ingenii deficeret, aut ipse in exitu sui dissimilis esset. Nam et cursorem metæ propinquum spiritus viresque deficiunt, et audaciam militis vel fortissimi hostis pertinacia et atrocitas compescere et frangere solet. At hic orator nec præmio nec victoria cuiquam cedit, sed hostes jam profligatos et aversos persequitur, vestigiis inhæret, telis residuis urget, et undique se tutum reddit. In illa igitur oratione in Timarchum, commemoratis legibus, demonstrata rei improbitate, patronorum auctoritate sublata, criminum magnitudinem auget, Timarcho instat, judices concitat et terret, male factorum turpitudinem eorum animis infigit, breviter eorum, quæ dixerat, memoriam renovat, seque eorum sententiæ adesse judicem incorruptum et severum liberrime profitetur. In oratione de falsa legatione, in qua de salute, fama et fortunis om-

nibus cum adversario potentissimo decertarat, innocentiam suam testatur, Demosthenis malignitatem et fraudulentiam criminatur, ei invidiam conflat, sua in rempublicam beneficia, benevolentiam et moderationem modeste commemorat, patronos, honestissimos viros, advocat, deprecatores, parentem senem, fratres meritis in rempublicam claros, tres liberos, ætate innoxios, periculo patris infelices et miserandos in conspectum judicum adducit, se ipsum in tanta calamitate imperterritum ostendit, plus de fama et miseria suorum, quam de morte sollicitus, judicibus et legibus, ut virum fortem et honestum decet, vitam et salutem omnem committit. In fine orationis contra Ctesiphontem, violatarum legum crimen auget, Demosthenem reliquosque patronos rejicit, a Ctesiphonte, ut ipse pro se dicat, postulat, modum defensionis præscribit, judices, ut sint severi et sibi a fraude adversariorum caveant, hortatur, Solonem, Aristidem, Themistoclem, si aurea corona donetur Demosthenes, indignaturos ægreque laturos esse docet, in campo Marathonio et ad Platæas cæsorum pro patria manes, et majorum sepulcra ejulatura vocemque contra Demosthenem emissura indignabundam et flebilem testatur, et in ejus condemnationem deos, deas, universam naturam appellat. Ergo etiam in hac orationis parte magnus et probabilis orator Æschines.

SECT. VIII.

Conclusio.

Jam opus est disjecta membra et seorsim spectata in unum corpus colligere et imaginem exprimere eloquentiæ Æschinis. Perspicuus igitur et facilitate concipiendarum imaginum evidens, sententiis et verborum pondere sublimis, gravis, acerbus, vehemens, varietate copiosus, ornatus, tenuitate simplex, orationis festivitate facetus, jucundus, compositione lenis, figuris varius, sententiarum novitate audax, in inveniendo locuples, in delectu et ordine prudens, rerum usu callidus, moribus notandis probabilis, vi et copia argumentorum et affectibus ad commovendos hominum animos instructus et paratus. Recte ergo, ut videtur, Dionysius Halicarnassensis Æschinem inter principes oratores numeravit.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ ΤΩΝ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ τῶν Δημοσθένει φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τούτους τῶν λόγων ἐωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνὴρ, καὶ ὑπὲρ τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιστα σπουδάζων, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισταμένην κωλῦσαι, τῇ δὲ συνεστηκυῖαν διαλῦσαι ἐπεχείρησεν. προεωρᾶτο γὰρ, ὀξυδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόρρωθεν τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προσκοπῶν, ἔκ τε τῆς τῶν δυναστευόντων φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμενος, ὡς οὐκ ἂν οἷοί τ' ἔσοιντο οἱ Μακεδόνες τοῖς τε τῆς πατρῴας ἀρχῆς ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρκεσθέντες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ ἀεί πως αὐτοῖς ἐναντιουμένους, ἢ ἀφάνισαι, ἢ χειρώσασθαι. διόπερ οὐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ' εἰρωνευτέον, μήτε τῇ τῶν συμπολιτευομένων ἐθελοκακίᾳ ἐπιτρεπτέον, μήτε διὰ τὰς τῶν προδιδόντων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντικρούσεις ἀποδειλιᾷν δεῖν ᾠήθη· ἀλλὰ τόν τε δῆμον, ῥᾳθυμοῦντα τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀνεγείρειν, καὶ τὴν τῶν προδοτῶν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύναιτο κωλύειν, καὶ τῇ πόλει πανταχόθεν συμμάχους παρασκευάζειν ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ ὅσον οὐδέπω ἐφεστηκυῖα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ φιλελευθερωτάτου ἔθνους ἐπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρούοιτο, καὶ πολλαῖς συντεπεκτεταμένη γενεαῖς ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία διασώζοιτο. ὅτι δὲ τοιαδέ τις ἡ τοῦ Δημοσθένους ἐγένετο προαίρεσις, ἥ τε τῶν λόγων αὐτοῦ ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, μάρτυς ἀξιόπιστος γενομένη, παρέστησε. ταῦτα δὲ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ εἴτε φιλοπονίας—ἥντιν' οὐδεὶς ἂν ἀφέλοιτό μου, κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τῶν βασκαινόντων—, εἴτε καὶ φιλοσοφίας—περὶ ἧς ὅπως ἂν ἕκαστος ἥκῃ φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοῦ ἥκιστα παραι-

τουμένου, κρινέτω—, καὶ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐανάγνωστά τε, καὶ εὐπαρακολούθητα γέγονεν, οὐδὲν οἶμαι τὸ καταπεῖγον εἶναι, διὰ πλειόνων ὑπὲρ τοῦ λαμπροτάτου ἀνδρὸς, καὶ ἡρωϊκοῦ τινὸς ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένου, ἀπολογήσασθαι. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὅ τε Πλούταρχος καὶ ὁ Παυσανίας, καὶ ἡ τῆς πατρίδος ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ, εὐχαριστοτάτης γεγενημένης. ὥνπερ οὕτως ἐχόντων, ἥκιστα προσέχειν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς οἰομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν Δημοσθένη πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ τινὶ εἰς τοὺς Μακεδόνας μίσει ἐπαρθέντα, ἢ τῷ παρὰ τῶν Περσῶν χρυσίῳ διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι, ἃ γε ἐπολιτεύσατο· καίτοι οὐκ ἄδηλον ὄν, ὅτι φιλοτιμότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλαι φύσεις, τῇ φιλοδοξίᾳ ὥσπερ κέντρῳ τινὶ νυττόμεναι· οἱ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ διακαιόμενοι, μὴ ὅτι καταφρονούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελούμενοι, ἢ μόνον ὑφορώμενοί τι τοιοῦτον, σφόδρα λυποῦνται. ὅση δ' ἐστὶ τῶν χρημάτων ἡ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσει μὲν οὐ φαύλων ὄντων, οὐ μέντοι ἕξιν τινὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἀπηκριβωμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίος δι' ἀπείρων παραδειγμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος τήν τε φύσιν καὶ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν ἐγένετο, ὥστε τὸν τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ ὑφορώμενον μᾶλλον ἂν τὴν ἰδίαν πονηρίαν καταστῆσαι φανεράν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί τινες ἄνθρωποι, οἵ τινες κακίας ἑαυτοῖς πανήγυρίν τινα συνειδότες, πάντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἀνδρῶν κηλίσι τισὶν ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας καταρυπαίνειν σπουδάζουσιν· ἵνα δήπουθεν τὴν ἑαυτῶν πονηρίαν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζωσιν. ἐκεῖνο μέν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνος εἴην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρετράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμενος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν οὔτ' ἐπαινοίην ἂν οὔτ' ἀποδεχοίμην, συγγνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὔφοροι καὶ πίονες τῶν ἀγρῶν ἐστὶν ἃς καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν φύουσιν· οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι φύσεις, ὅπερ εὐστόχως ὁ Πλάτων ἀπεφήνατο, μεγάλας ἐκφέρουσιν ἐνίοτε καὶ τὰς κακίας. ὃ δὴ σύμπαντος τοῦ χρόνου αἱ ἱστορίαι οὕτω φανερὸν κατέστησαν, ὥστε περίεργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τοῦτο διὰ παραδειγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ τούτων τῶν παθῶν εἰς τοῦτ' ἐξοκείλαι τὸν Δημοσθένην, ὥσθ' ἑκόντα καὶ εἰδότα τῇ πατρίδι ὀλέθριον γενέσθαι, ἐμαυτόν γε πείθειν, ὅ, τι δήποθ' ἕτεροί τινες ἐγνωκότες εἰσὶν, οὐκ ἂν δυναίμην. ὁμολογῶ μὲν οὖν φιλεῖν τε καὶ

περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ διδάσκαλον ἐμοὶ γενόμενον—παρ' αὐτοῦ γὰρ, οὐ μὲν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις, στενοτέρας οὔσης τῆς φύσεώς μου ἢ ὥστε πρᾶγμα τηλικοῦτον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλά γε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀμωσγέπως ἔμαθον—, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης πολλοστημόριόν τι εἰς τὸ τοῦ Βολφίου ὄνομα μετοχετεύσαντα—οὐδαμοῦ γὰρ, ὡς οἶμαι, λατινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσεται, ὅπου μή τινες τῶν ἐπιεικῶς ἐχόντων καὶ τῷ ἐπηρεάζειν οὐ χαιρόντων ἀναμνησθήσονται, ὅτι πρῶτος ὁ Βόλφιος πρὸς τῷ Ἀττικῷ τριβωνίῳ τὸν Δημοσθένην καὶ Ῥωμαϊκὴν τήβεννον ἐπενδύσαιτο—, ὅμως δὲ πλεῖστον ἀπέχειν ἂν ἐμαυτὸν βουλοίμην ταύτης, εἴτε εὐήθειαν, εἴτε ἀὐθάδειαν, εἴτε καὶ ἀδικίαν χρὴ λέγειν, ὥσθ' ὁμολογουμένῃ καὶ ἀποδεδειγμένῃ τῇ ἀληθείᾳ ἀντιλέγειν. πολλῷ δὲ τούτων ἔτι ἀγνωμονεστέρους εἶναι νομίζω, τοὺς τὰ προϋπάρξαντα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐκβάντα κρίνοντας· οὐχὶ δὲ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐήθεις, οἵ τενες αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ τοσαύτας ἐτῶν περιόδους Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους ἑαυτοὺς καθιστᾶσιν, τῶν πάντων τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀρχόντων τε καὶ σοφῶν διδασκάλων γεγενημένων. οὐ λογίζονται δὲ οἱ Ἀρίσταρχοι οὗτοι, ὅτι μετὰ τὰ πράγματα καὶ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὰ σφάλματα τῶν πραττομένων κατενόησεν· ἅπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι, καὶ τοὺς φρονιμωτάτους τῶν ἀνδρῶν παρέλαθεν, ἀλλὰ γὰρ τοῖς ἀγνώμοσι τούτοις κριταῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσποιουμένοις, νοῦν δ' οὐκ ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ τε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηνται. περιττὸν τοίνυν ἂν εἴη πλείους περὶ τούτων ποιήσασθαι τοὺς λόγους· ἅλλωστε πάντων τῶν εὖ φρονούντων ἐγνωκότων, ὅτι οὐκ αὐτάρκης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θεηλάτους—κατ' Εὐριπίδην φάναι—τῶν συμφορῶν, μήτ' εὐδαιμονίας ἐπιτυχεῖν. ὅμως δέ γε, καθάπερ ἔν τε τοῖς χειμῶσιν ἔργον τί ἐστι τοῦ κυβερνητοῦ, καίπερ ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν σῖτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλαζαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοὶ, νῦν δὲ αἱ ἐπομβρίαι εἰς ματαιοπονίαν περιϊστᾶσι πᾶσαν τούτων τὴν φιλοπονίαν· οὕτως ἀεί πως καὶ τῇ βουλῇ μάχεται ἡ τύχη, μήτε παύονται πρότερον αὗται διαμαχόμεναι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρην ἔχουσαι βραβευτὴν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσεις τὴν ἀκατάλλακτον φιλονεικίαν καταπαύσειαν. οὔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει καθάπερ ἡ τοῦ ἡλίου, εἴτε περιδρομὴν, εἴτε περιφορὰν δέον εἰπεῖν. οὗτος μὲν γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀπό τ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν, κἀντεῦθεν ἀνάπαλιν φέρεται. τὰ γὰρ αὐτὸν τοτὲ μὲν ὑπὸ νεφῶν ἐπισκιάζεσθαι, τοτὲ δὲ

τῆς σελήνης κατ' εὐθείαν ὑπιούσης, ἀμαυροῦσθαί πως, καὶ καθ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν ἐπισκοτούσης, τούτων δὴ μηδαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δὲ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀσθένειαν, εἴτε τὴν δυστυχίαν αἰτιατέον. ἀλλ' ὥσπερ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν οὐχὶ μὲν τὴν εὐθείαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τά τε πρανῆ καὶ εὔπορα διώκουσιν· οὕτω καὶ οἱ εὖ φρονοῦντες τῶν ἀνθρώπων τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμπεριφέρονται, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτιόνων οὐκ εὐποροῦσι. ταῦτα, καί τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρον, οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην παραλιπεῖν, ὅπως ἂν μετά τε πλείονος ἐπιεικείας καὶ σπουδῆς ἐντονωτέρας, τοῖς τοῦ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ ἐκκειμένοις, οἵ τε φιλοπάτριδες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ περὶ τὴν πειθὼ, τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐσπουδακότες, ἐντύχοιεν. ὅπερ ἴσως οὐκ ἀνωφελῶς κατὰ σχολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀνθρώπων οἱ μήτε λίαν ἀσχολούμενοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς πολιτείας. καὶ μὴν ἄμεινον ἂν—τί δὲ εἰ καὶ μετὰ τέρψεως διαρκεστέρας;—περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπονήσαιεν οἱ εὐφρονοῦντες, ἢ περὶ ἕτερ' ἄττα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείστου εἶναι ἄξια νομιζομένων. οὐχὶ δὲ οὐδ' ἐμαυτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς πλεῖστον ἀφέστηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένους· οὔτε γὰρ τὰ τῆς θρησκείας ταὐτὰ, καὶ ἀλλοῖα μὲν τὰ ἔθη, ἄλλοι δὲ οἱ νόμοι, ἄλλαι δὲ αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δὲ, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης οὔσης τῆς ἀνομοιότητος, μεγάλη τις ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταύτην ὁ πεπαιδευμένος ῥᾳδίως ἂν κατίδοι—τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐπὶ ταὐτὰ ἀείπως φέρεται, τά τε συμφέρειν δοκοῦντα ἐπαυξάνουσα, τά τε βλαβερὰ φυλαττομένη, διαφόρως μέντοι μετιοῦσα;—οὕτω τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ ἀναισθητοῦσι τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ βραχέων οὐ ῥᾴδιον ἀποδεῖξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία περιγίγνοιτ' ἐκεῖθεν ὠφέλεια, ἀλλά γε ἡ τέρψις ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λογίων συγγραφέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάλαι γεγενημένων, πάγκαλος ἂν εἴη καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρείσθω, ἤδη δέ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄκρον δεινότητος ἐλληνακότων ἀνδρῶν σφοδροτάτην φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἀντιπάλους μετίτω λόγους. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τοῦ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπούσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτουὶ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δέ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων οὐκ εὐποροῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἳ

νομίζουσι φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχουσαν δυσμένειαν προκατάρξαι τοῦ μίσους· φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄστρα δεινῶν, ὅτι ἔμφυτός ἐστιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τοὺς μὲν φιλούντων, τοὺς δὲ μισούντων, καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι μόλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιΐαις ἀλλοτριοῦσθαι ῥᾳδίως δυναμένων. ἀπεφήναντο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἥκιστα φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὥς φασιν, ἱλαρώτερος τὴν φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀστεῖος, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός. ἐκ τοὐναντίου δ' ὁ Δημοσθένης ὑδροπότης, αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ ἀνταγωνιστὴς τοῖς τοὺς Ἕλληνας, κατὰ τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταστῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μόνη δ' οὖν αὕτη εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδότης τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι· τοῦτο δ' ὅμως οὐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην ἄνδρα σπουδαῖον καὶ φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκάτερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ. κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλείας περιποιητικοῦ ἐστοχάζετο· ὁ δ' Αἰσχίνης τὴν παροῦσαν εἰρήνην ἔστεργεν ὁποίαν δήποτ' οὖσαν, ὁρῶν γε τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πολλῇ τε φιληδονίᾳ δεδουλωμένον, καὶ ἀσθενέστερον γεγονότα, ἢ ὥστ' ἀξιόμαχον εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον, δεινοτάτους πράγμασι χρῆσθαι βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας. ὁπότερος δὲ τοῦ σκοποῦ μᾶλλον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, οὐ πρὸς ἐμοῦ μέν ἐστιν· ἕκαστος δ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἑκατέρου προφάσεις καὶ λογισμοὺς ἀντεξεταζέτω, καίτοι καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀμήχανον ὂν ἡμῖν, τοῖς τἀκριβὲς τῆς ἱστορίας ἀγνοοῦσί. τί γὰρ ἀναμφισβήτως ἂν διϊσχυριζοίμεθα χωρὶς ταύτης τῆς ὑποθέσεως· εἰ τοῦτ' ἠλήθευσεν Αἰσχίνης ἢ Δημοσθένης; τίς γὰρ τῶν πάντων οὐκ οἶδεν τοὺς τῶν ῥητόρων λόγους οὐκ ἀεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς πειθὼ πάντα τρόπον ἀναφέρεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον; ἀποφάναι αὐτοὺς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρότατα, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἐπιτυχῶς; οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστοὶ ὄντες, καὶ εὐμετακίνητοι τῇ φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἄγονται καὶ φέρονται, καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπιστοῦσι, τὰ δὲ παραδοξότατα τῶν ὄντων ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ τοίνυν

τέταρτον τῆς ἀπεχθείας αἴτιον τάχ' ἂν ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθείη· ἑκατέρου τῶν μὲν πρωτείων τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀντιποιουμένου, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα ἐπισκοτεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτοῦντος. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος λυμαντικώτατον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείστης φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πανολεθρίαν τῶν κοινῶν ῥιζωθὲν ἀναβλαστήσειε. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. ὅντινα δὲ τρόπον ἑκάτερος τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων λόγων συγκρίσεως μετὰ πλείστης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δ' οὐδὲν καταδεεστέρας, γνωσθήσεται τοῖς περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν. ἐν τούτοις γὰρ οἱ κράτιστοι τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς διανοίας ἰσχὺν, πᾶσαν δὲ τὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανοπλίαν προὐχειρίσαντο. προὐθήκαμεν δὲ καταρχὰς τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον—καίτοι τόπου τινὸς ἐν αὐτῷ πραγματευομένου, καὶ δακετοῦ τινὸς δίκην ἐμφωλεύοντος τοῦ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις καλῶς ποιοῦσιν ἀπηχθημένου—διά τε τὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν, καὶ διότι ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, οὐ μόνον Αἰσχίνου ὡς καθυφεμένου τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ Τιμάρχου, ἔκ γε τῶν ἐνόντων, ὑπεραπολογεῖται. τούτοις δ' ἕπεται ἡ Αἰσχίνου ἀπολογία, καὶ ἡ γραφὴ ἡ κατὰ Κτησιφῶντος, ᾗ ἀνταγωνίζεται Δημοσθένης. καὶ ἐν τούτοις τὸ δεύτερον τμῆμα τῶν λόγων καταλήγει. καίτοι τῆς τάξεως ἀπαιτούσης, τὰς ἑκατέρου ἐπιστολὰς πρὸς τῷ τέλει κεῖσθαι, ἅμα τῷ Δεινάρχου λόγῳ, διὰ τὸ τελευταῖα γεγράφθαι ταῦτα σχεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τοῦτου τοῦ τόμου ἀνάρμοστον γένοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ μέρει αὐτὰ συνετάξαμεν· ὅστις μὲν οὖν κατὰ σχολὴν ταῦτα καὶ μετὰ προσεκτικῆς συνέσεως ἀναγνώσεται, καταπτύσειεν ἄν, ὡς οἶμαι, τῶν καθ' ἡμᾶς λογοδαιδάλων, πρός γε τούτους τοὺς ῥήτορας ἀντεξεταζομένων. Augustæ Vindelicorum, Calendis Augusti Anno 1569.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ Ἀτρομήτου — *φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον* — καὶ Γλαυκοθέας, [1]τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν, οὔτε κατὰ περιουσίαν χρημάτων. *νέος δὲ ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι, περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει. λαμπρόφωνος δὲ ὢν, μετὰ ταῦτα τραγῳδίαν ἤσκησεν. ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος, ὡς μέν τινες λέγουσιν, Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ* [2]*Κεκίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένη,* [3]*ἐπρέσβευεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ἐφ'* [4]*ᾗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνῃρημένου τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δὲ ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἡνίκα Πυλαγόρας ἠρέθη Ἀμφικτύοσι πρὸς* [5]*Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι, καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν. ἀλλὰ συνεπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου* [6]*Προβαλησίου, δημαγωγοῦντος, τριάκοντα ψήφοις*

[1] τὸν δὲ δῆμον Κοθωκίδης [2] Καικίλιος [3] ἐπρέσβευσεν [4] ἧς
[5] Ἀμφισσεῖς, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους [6] Προβαλλουσίου

Λεωδάμαντος] Apud Suidam est Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεάτου: et ejus mox in Demosthene fit mentio, atque adeo in altero etiam Plutarchi Demosthene, ut qui Demosthenem erudierit; itemque in Lucianica. Demosthenis laudatione. Itaque Leodamantem missum feci. XYLANDER.

Ἐφ' ἧς κατηγορηθεὶς] F. ἐφ' ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους, ὡς δι' αὐτὸν ἀνῃρημένου. REISK.

Πόλεμον ἐξάψας] Prima editio me falsa distinctio decepit. Sic enim verti: *cum apud Amphictyones legatus esset delectus ad Amphissenses.* Tu vero sic verba ordinato: πόλεμον ἐξάψας Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα (scil. τὸν ἐξάγιστον) ἐργαζομένους. WOLF. P. Ἀμφισσεῖς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. REISK.

Ἡνίκα Πυλαγόρας ἠρέθη] Scil. ὑπ' Ἀθηναίων. Pylagoras fuisse dictos eos, qui ad Amphictyonicum concilium Græcorum in Thermopylas mitterentur, non est ignotum. Hæc clariora erunt ex Orationibus falsæ legationis. WOLF.

Προβαλλουσίου] Ego Προβαλινθίου. Est enim δῆμος Pandionidis tribus *Probalin-*

ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ', οἱ φασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους· ἐμποδὼν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν, μηκέτι τὴν δίκην εἰςελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον, Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς· οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δὲ ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι λέγουσιν, οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος, ταραχῆς οὔσης, ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον, ἐνταῦθα σχολὴν καταστησάμενος ἐδίδασκε. ἀνέγνω τὲ τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος. θαυμαζόντων δὲ πάντων, εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη. οὐκ ἂν, ἔφη, ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε. σχολήν τε ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν. ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον, καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δὲ εὔφωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησὶ Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τέσσαρες, ὅ τε κατὰ Τιμάρχου, καὶ ὁ τῆς παραπρεσβείας, καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἳ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι, ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθεὶς συνήγορος· οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον. ἐχειροτονήθη γὰρ Ὑπερίδης ἀντ' αὐτοῦ, ὡς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, ὥς φησιν αὐτὸς, Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη. [1] ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος [2] Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη. οἱ δὲ εἶπον μηδὲ μαθητεῦσαι τισὶ τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματείας ἀρθῆναι, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα. πρῶτον δὲ εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε, πρεσβευτὴν χειροτο-

[1] ἀντήγγειλε

[2] Ἀθηναίοις τὸ δεύτερον, ἐφ'

thus, vel Stephano teste. *Probellusios* autem et *Probalescios* non novi. Xylander. F. Προσελησίου τοῦ πότε μάλιστα δημηγορήσαντος. Reisk.

Καὶ διατρίβων] F. καὶ διατριβὴν κατασησάμενος ἐπὶ τῆς νήσου, schola rhetorica instituta. Idem.

Καὶ ὁ τῆς Παραπρεσβείας] καὶ ὁ περὶ τῆς πρεσβείας. Nam Demosthenes, non Æschines, orationem de nequiter administrata legatione scripsit. Philostratus p. 510. appellat hanc Orat. ἀπολογίαν τῆς πρεσβείας. Idem.

Ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ] F. ἐπὶ κρίσιν δηθεῖσαν [vel ἀμφισβητήσασαν] τοῦ περί. Idem.

Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη] In oratione Demosthenis π. Παραπρεσ. diuntur Φιλοχάρης καὶ Ἀφόβητος. Wolf. Forte Ἀφόβητον, ut Apollonius in vita Æschinis, qui et Φιλοχάρη alterum appellat. Xylander.

Ἀντήγγειλε] Ἀνήγγειλε, aut ἀπήγγειλε. Reisk.

Τὴν ἐν Ταμύναις] Eubœæ locus, de quo in adversariis orationibus. Wolf.

Τὸ δεύτερον] Ex oratione falsæ legationis §. ργ'. apparet inversa esse et legendum ἐφ' ᾧ καὶ τὸ δεύτερον ἐστεφανώθη, *quamobrem secundum est coronatus*. Idem. τὸ δεύτερον delend. Non enim video, quid sibi velit. Reisk.

νηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας· πρὸς οὓς ἀφισόμενον, συστῆσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως. ὁ δὲ, ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα, [1] αὐτὸν ἀνήρτησεν, ὥς που φησὶ Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη πρεσβευτὴς ὡς Φίλιππον [2] μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης· ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη. τὸ δεύτερον δέκατος ὢν, κυρώσας ὅρκους τὴν εἰρήνην, κριθεὶς [3] δ', ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ, ΑΔΗΛΟΥ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματικοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένην, Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥστε τριταγωνιστεῖν. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον, γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ· καὶ

[1] αὐτὸν [2] κατὰ [3] Deest δ'.

Μετὰ Κτησιφῶντος] Fortasse μετὰ, et pro Κτησιφῶντος in nonnullis Demosthenicis codicibus legitur Κηφισοφῶντος: δίκατος ὢν καὶ κυρώσας lego. Wolf. κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους delenda. Sunt enim extra locum suum, ut alia quædam hic loci luxata. Reiske.

Τὸ δεύτερον] F. Τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς, δίκατος. Idem.

Τοὺς θιάσους τελούσης] *Quæ sodalitia*, sive *sodalitatem initiaret*. Ea cujusmodi fuerint, Demosthenes περὶ στεφάνου declarat. παρὰ τὸν Θίασον sive θίασον (per υ) qui proprie *bacchantium cœtus* est. unde Θιάδες, αἱ μαινόμεναι γυναῖκες, καὶ Διονυσιάζουσαι ἢ βακχεύουσαι, ἀπὸ τοῦ Θύειν, τοῦ ἱερά τε ῥέζειν, καὶ μαίνεσθαι, fit Θυασότης, *gregalis, sodalis*. Venetus interpres ἀνώνυμος: *Quæ eos initiabat, qui sacris Eleusiniæ Cereris interesse cupiebant*. Wolf.

Τἀνουργεῖν] Hoc ut fortunæ tenuitatem arguit, ita laudem pietatis et industriæ potius Æschini, quam infamiam conciliat, apud cordatos quidem homines; qui fortunam nemini objiciendam esse censent: ut Demosthenes etiam confitetur. ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῷ πατρὶ, malim legere, quam τοῦ πατρός. Sin hic casus placet: referendus erit non ad ὑπουργεῖν: sed ad διδασκαλείῳ, *navasse operam in schola patris*. Idem.

Ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν] Utrum de industria se abscondit, territandi causa? (id quod magnæ levitatis esset) an sacra sua (id quod probabilius est) in tenebrosis specubus peregit? Venetus, *quia ex tenebrosis locis, pueris et mulieribus incitata prodibat*. Idem.

Ὁρμωμένην] Utrum τοῖς παισὶν, pro πρὸς τοὺς παῖδας? an, ὀνομασθῆναι τοῖς παισὶν, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν παίδων. possit (etsi hoc mihi non displicet) eodem fere sensu legi, ὁρμώμενον τοῖς παισί. Idem.

Ἐμπουσαν] Παρὰ τὸ ἕνα μόνον πόδα ἔχειν, ut opinor. Hujus sive monstri sive spectri (φάσμα rectius legi puto quam φάντασμα) vide in Βατράχοις apud Aristophanem. Idem.

Τριταγωνιστεῖν] Τῶν τριταγωνιστῶν, auctore Demosthene, γέρας ἐξαίρετόν ἐστι, βασιλίας καὶ τυράννους εἰσιέναι. Honestum igitur, in vitæ genere parum honesto, locum tenuit Æschines. Idem.

Ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι] Fortassis ὑπογραμματεῦσαι. Initio putabam turbatum esse verborum ordinem, et sic legendum τριταγωνιστεῖν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι. Sed claritas vocis pro concione æque necessaria est, ac in theatris. Idem.

Γραμματεῦσαι] M. ὑπογραμματεῦσαι, ut est apud Demosthenem. *Fuisse notarium, aut scribam Aristophontis*: quæ functio quam apud alios honorata, tam apud

ἀναγινώσκοντα, ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυῆ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ, καὶ διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφάνῳ, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον, οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας [1] Ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μήδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν, οὐδὲ τοῦτο θελῆσαι· συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρῆναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην, καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ, ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδιοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου. ἔνθεν δ' οὖν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων· καὶ

[1] τὸν Ἀλέξανδρον

Athenienses contempta fuit. *διότι οἱ γραμματεῖς τριῶν ἢ τεττάρων δραχμῶν ἄνευροι ἦσαν*: ut ex Demosthene, Plutarchi Eumene, et Ulpiano intelligitur. IDEM.

Ἐπιθέσθαι τῷ βήματι] *Invasisse suggestum, ad rostra se contulisse, τῶν λεγόντων γενέσθαι* orationes habet ad populum instituisse. Venetus: *ad remp. et res civitatis tractandas se transtulit.* IDEM.

Διαπέμπεσθαι] S. *ἐπιστολὰς, missitasse literas.* IDEM.

Κτήματα, καὶ εὐθύνοντα] Leg. et v. 13. *συμβαλόντα*: conjectura et ibi de patria capta: quod conjiceret se, quia in patria damnatus fuisset. IDEM.

Στεφάνῳ] Ad hunc locum Wolf p. 332. quidem asteriscum apposuit, annotatum tamen p. 346. (ed. Basil.) nihil reliquit. Videtur legendum esse *στεφανωθέντα*. REISK.

Διαφθαρῆναι] Rursus h. l. quoque asteriscum quidem exhibet editio Wolfiana, annotationis autem nihil. Legendum videtur *μᾶλλει διαφθαρῆναι. ex eo, quod domi victus esset, facta conjectura, fore multo magis, ut foris pereat.* IDEM.

Ἀναστῆναι] *Surrexisse a Sannione.* id est *τὸν Σαννίωνα ἀναστῆσαι αὐτὸν, erectum esse Sannionem eum sublevasse.* Nisi quis *τὸ Σαννίωνα ἀναστῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκβληθῆναι ἀπὸδοκιμασθέντα* malit intelligere, *rejectum et expulsum esse.* WOLF. Rectum vidit Wolf. *ἀναστῆναι* h. l. valet idem, atque *ἀνάστατον γενέσθαι, coactum esse a Sannione e patria emigrare.* Cujus auctoris hoc sit breve fragmentum, neque mihi constat, et Wolf dudum fassus est neque sibi magis constare, addendo ad hujus fragmenti titulum vocabulum *ἀδήλου*. quod vocabulum in Aldina non legitur. Mihi tamen videtur Libanii esse. Fragmentum hoc, et alterum statim insequens Apollonii, primus edidit Aldus Manutius, unde repetiit Hieronymus Wolf, sed loco alieno, ubi minime quæras, tome Demosthenis sui Basileæ editi secundo, p. 332. et 333. cujus ordinem, ut alia non pauca haud probanda, secutus Taylor ambo istæc fragmenta, et tertium item, in fronte orationis in Ctesiphontem, ab ipso quoque Wolfio prætervisum, a me autem restituendum ex Aldina, omisit. Henricus Stephanus ista tria fragmenta, neutiquam illa contemnenda, ab editione sua excusit, errore magis et inadvertentia quadam, quam consilio. REISK.

μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου, τῶν κακῶν ὑποκριτῶν, ἁλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τὸν [1]δὲ δῆμον Κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ἀτρομήτου, ὃν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι· γεγονέναι δὲ τὸ [2]καταρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θησείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ. εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἤ, ὡς ἔνιοι, Γλαυκίδος. ἣν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἑταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἡρῴῳ. ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δὲ ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους, τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρέτει γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ. ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν Κολυττῷ ποτὲ Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέπεσε. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου αἱ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν

[1] Decst δέ. [2] κατ' ἀρχὰς

Καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν] Διδάσκειν παῖδας τὰ γράμματα. Venetus: *talem quod si pueros grammaticam docuisse opus fuit.* Non placet: *eum propter liberos suos, ludum aperuisse.* Cætera, quæ aliquid obscuritatis habere videntur: declarabit lectio τῶν περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀντιφάλλων λόγων, καὶ τῶν περὶ τοῦ στεφάνου. Wolf. Sententia postulat παιδίας μετέχοντα. Reisk.

Τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ] Id est, ut opinor, τῷ Ἀσκληπιείῳ, *ad ædem Æsculapii.* Sed Ulpianus, si recte memini, Aristomachum quendam medicum fuisse appellatum dicit. Wolf.

Ἑταίρα, ἀντὶ πόρνης. Δύο ἑταιρῶν. quod ad utrumque sexum refertur. Unde lex Solonis, τὸν ἑταιρικὸν ἔργον τοῦ βήματος. Idem. Non equidem memini ἑταιρῶν de meretrice usurpari, a bonis quidem scriptoribus, qui de solis maribus corpus prostituentibus usurpant. Verum ab hac fece Græcitatis, qua Grammatici redundant, ecquis tandem exquisitam et limatam dictionem requirat? Reisk.

Ἑταιρίτει] Sic leg. Wolf. In Aldina nempe est ὑπηρετεῖ. Reisk.

Ὑπογραμματεύσε] Sic leg. Wolf. In Aldina est ὑπογράμμα. Reisk.

Κατέπεσε] Pro ἐξέπεσε. Bene si habet, sequioris est idiotismus Græcitatis. Idem.

Ἐπὶ τὸ] Sic lege. Wolf. Nam in Al.

ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατὸ τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον. ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν, ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, Ὑπερίδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέν τοι τινὲς αὐτὸν ἀκούστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ Αἰσχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους [1] αὐτοῦ ἐν τῷ [2] περὶ παραπρεσβείας φησὶν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος [3] φρατρίας μὲν ἦν καὶ γένους τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. νέος δ' [4] ὢν ἤθλει· καὶ χρόνῳ ὕστερον, τὴν οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ, ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα· καὶ στρατευόμενος, εὐνοίας καὶ ἀριστείων ἠξιώθη· καὶ ἐν Κορίνθῳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας, συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶναι δὲ ἀναμαρτήτως· εἶναι δὲ αὐτὸν ἐτῶν ἐννενηκόντα τεσσάρων. φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν, καὶ μετὰ Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι, καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν. Ἀφόβητον δὲ, τὸν νεώτατον αὐτῷ ἀδελφὸν, πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησὶν, ὡς, ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς, περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, ἔφηβος ὤν. οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρ-

[1] αὐτοῦ [2] Deest περί. [3] φατρίας [4] ὢν πάλλει καὶ χρόνῳ,

dina est τῷ. REISK.

Ἄρασθαι πολιτείαν] Non videtur bene Graecum. Aut αἱρεῖσθαι πολιτείαν dicunt Graeci, aut ἄρασθαι πόλεμον. Num ergo πόλεμον hic leg. erit? IDEM.

Ἕτερος ῥήτωρ A. Ἐλευσίνιος] Ex hoc loco dubium emergit an corrigendus ex eo sit Aristides in Platonica I. pro Rhetorica, ubi legitur Αἰσχίνης ὁ Ἀνυσίου, et legendum pro ὁ Ἀνυσίου ibi sit Ἐλευσίνιος, an contra ex loco Aristidis corrigendus sit Apollonii textus et leg. ὁ Ἀνυσίου, pro Ἐλευσίνιος. Aliunde lux non affulget, et potuit esse idem Αἰσχίνης ὁ Ἀνυσίου Ἐλευσίνιος. Ideo nihil mutandum, donec aliunde veritas emergat. PALMER.

Ἐν τῷ παραπρεσβείας] Lege ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. WOLF. Videtur tamen vulgata quodammodo ferri posse, praesertim cum non sine articulo τῆς dicatur, sed semper cum eo, in ista quidem constructione cum περί. περὶ τῆς παραπρεσβ. REISK.

Φατρίας] Lege φρατρίας. WOLF. Sed errat. utrumque perinde usurpatur. REISK.

Κάλλει] Ex oratione περὶ παραπρ. apparet leg. esse, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον. WOLF. Scite, me quidem judice. Possit quoque legi κάλλει διαφέρων καὶ ῥώμῃ. forma praestans et robore corporis. REISK.

Εὐνοίας] Fortassis ἐπαίνων. WOLF.

χοντο κατὰ [1]πρόσταγμα νόμου. ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπὴν, κινδύνου [2]δὲ γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν, ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Τεγέαις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δὲ Αἰσχίνης, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οε. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, — ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ —, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους, πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

[1] προστάγμ

[2] [δὲ]

Τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι] Hæc tractanda erunt in oratione Æschinea τῆς παραπρ. ubi παραπομπὴν et Νεμεάδα χαράδραν legitur. IDEM. Scil. Aldina hic loci simplex χαράδρας dat, hoc quidem vitio-se. REISK.

Πομπὴν] Quænam fuit hæc pompa? nulla, mendum est, repone ex ipso Æschine infra in oratione ω. Παραπρεσβ. §. ργ'. παραπομπὴν, id est, *deductionem*. PALMER.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ORATIONEM ÆSCHINIS

CONTRA TIMARCHUM.

Habes, mi Lector, *Orationem illam sævam, criminosamque et virulentam* (sermone utor Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.) *qua Timarchum de impudicitia graviter insigniterque accusavit Æschines.* Causam et historiam abunde discere potes ex argumentis tam quæ huic orationi, quam quæ binis illis περὶ παραπρεσβείας apponuntur. Recteque primum in hac Orationum serie locum vindicat, cum sit quasi exordium inimicitiarum inter Æschinem Demosthenemque, et ad celebratissima ista paria λόγων ἀντιπάλων et ordine accusationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque hujus Orationis ætate, fortuna atque exitu nonnulla video esse præfanda. Hominis certe mores spurcissimos, siqua accusanti fides, satis ostendit vehementissima hæc et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex adversario, quam ex Demosthene, hominem fuisse in Reip. muniis obeundis exercitatissimum, domi peregregue illustrem, et officiis cum bellicis tum civilibus strenue defunctum. Erat enim Timarchus, ut Hermogenis verbis utar π. μεθ. δεινοτ. p. 423. Edit. Crispin. πρόσωπον ἔνδοξον· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λελειτούργηκε, καὶ ἀρχὰς ἦρξε. Vicit tamen, ut in his rebus fieri solet, Criminatio, et Timarchi *nomen* per omnem quæ secuta est ætatem ad *diverbii* ignominiam exagitavit. Uti legere possis in Argumento priori hujus Orationis. Ita quoque Hesychius v. Δημοκλεῖδαι. Οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτας, Κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας. Ita fere Synesius Encom. Calvit. Ὅθεν οἱ Ἐλεισθίνεις, καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, et quæ sequuntur. Ita etiam Maxim. Tyrius ad finem dissertationis de Socratis amatoria, Τίς ἂν, ὦ θεοί, μίμψαιτο ἱραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; atque ad hanc infamiam proculdubio spectant vexata illa verba Luciani in Pseudolog. §. 27. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες οὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀρίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ ἐκείνου τι περιττότερον προσεῖναί σοι. Quæ si mihi interpretari liceret, dicerem, eum quem in hoc tractatulo adeo severe exagitat Lucianus, a moribus non absurdum nomen obtinuisse, quippe quem cives ejus, unius literulæ ad Timarchi nomen additione, Ἀρίμαρχον vocare consuescebant, quasi *totum* Timarchum, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cujus ad mores habitumque exprimendum non jam sufficeret *simplex* illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit Suidas, quæ vix alibi leguntur. Τίμαρχος Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐ-

θυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Δεοδάμαντος ἰρομνήνῳ μισθώσας αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκίτης. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος, διεκωλύθη. τῷ δείλῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρίφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἦλω *δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.* Orationem Aristogitonis contra Timarchum laudat Harpocratio v. Ἀντικλείδης et Θέρσανδρος, Scholiastes item Hermogenis pag. 296. et Suidas. Ille est proculdubio quem memorat Quintilianus XII. 10. *Transeo plurimos, Lycurgum, Aristogitona, et his priores, Isæum, Antiphontem, quos ut homines inter se genere similes, differentes dixeris specie.* De quo denique rhetore plurima congarcinavit eruditissimus Maussacus, Not. ad Harpocr. pag. 117. Timarchum autem, ut in ordinem redeam, cum in foro plurimum versatus esset, (conciones enim frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a Longino numerari, quos ille tanquam eloquentiæ parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνὶς δ' ἔστω λόγου παντὸς καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ Δημοσθένης, Ἀνσίας, Αἰσχίνης, Ἀριστείδης, Ἰσαῖος, Τίμαρχος, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba hæc a Rutilio Lupo in extremo opere adducta: *Item* TIMARCHI: *Itaque ut familiares videbantur, hos necessitudine opitulandi adstrinxit, hosque ignotos justa benevolentia causa illexit.* [Vide Ruhnkenii V. C. annot. ad h. l. p. 88. et 136. qui docet DINARCHI leg. esse. REISKE.] De hoc homine aliquammulta consignavit Tzetzes in *versibus suis politicis*, verbi gratia, Chiliad. VI. 5. 105. 138. etc. verum quæ hanc causam potissimum spectant, hæc sunt quæ sequuntur:

Οὗτος ὁ Ἀριζήλου μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
Ὁ φίλος Δημοσθένους δὲ τοῦ πανσεμνοστομοῦντος.
Καὶ γραμματεὺς, καὶ ῥήτορες ὄντες τῶν Ἀθηναίων,
Ἐπτά τε ἄλλοι πρεσβευταὶ τοῦ γένους Ἀθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῶν Ἀθηνῶν συνήργει,
Κατὰ Αἰσχίνου ἔστησαν δίκην παραπρεσβείας,
Ἧι καὶ Συντεὺς κατήγορος ἐνίκησεν ἂν πάντας.
Ὅμως οὕτω τὸν ἥττονα λόγον Αἰσχίνης ἔχων
Πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας πεπορνευκότα,
Ὡς Μισγολίου φίλον μὲν ὄντα τοῦ φιλανδρίου,
Καὶ φίλον Πιτταλάκου δὲ πάλιν τοῦ ὀρνιθία.——Chil. VI. 47.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalecticos, qualis est ille Terentii in Hecyra,

Nam si remittent quippiam | *Philúmenæ dolóres,*

hoc tamen præfato, nempe si eorum iotum et scansionem, non syllabarum pondere, verum, quæ erat istius ætatis barbaries, accentuum ratione dimetiaris: sc.

Ο φίλος Δημοσθένους δε | του πάνσεμνοστομούντος.

et similiter,

Επτά τε αλλοι πρισβευται | του γένους Αθηναίων.

et

Ηι και Συντευς κατήγορος | ενίκησεν αν πάντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix se habuisse suspicaretur. Ecce quam levi negotio tres ultimos versiculos (et in reliquis eadem erit venia) sola vocabulorum transpositione in ordinem redigam:

ΚΑΘΕΙ'ΑΣ ΠΡΩΤΑ *Τίμαρχον* | ΠΕΠΟ'ΡΝΕΥΚΟΤΑ ΔΕΙ'ΞΑΣ,
Ως *Μίσγολαον φίλον μεν* | ΤΟΥ ΦΙ'ΛΟΝΕΟΥ Ο'ΝΤΑ,
Και *φίλον Πετταλίκου δε* | ΤΟΥ Ο'ΡΝΙΘΙΑ Π'ΑΛΙΝ.

Quo anno acta fuerit hæc causa contra Timarchum nullibi diserte proditur. Certe post Olymp. CVIII. 2. quo tempore Athenienses legatos ad Philippum denuo miserunt pacis confirmandæ gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demosthenes adversarium male obitæ istius legationis insimulavit, cui subscripturus erat hic ille Timarchus, ni ea quæ hic agitatur criminatione fuisset ab Æschine interceptus. Id quod innuit Demosthenes π. παραπρεσβ. non longe ab initio [§. β'.]: *Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς* [Æschinem], *καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἰὸντων*, et quæ sequuntur. Adde, si lubet, Ulpianum ad locum. Annum hoc tempore agebat Æschines 45^tum^. uti ex oratione liquet.

Sunt qui existimant Timarchum tantis conviciis ab Æschine laceratum, vel, secundum alios, ne exspectato quidem judicio, laqueo sibi mortem conscivisse. Vide Plutarch. in vita Æschinis, Photium item Cod. CCLXIV. Ulpianum ad Demosthen. π. παραπρεσβ. Tzetzem in Chiliad. VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil istiusmodi comparet ex Demosthenis oratione quæ sequitur *de male obita legatione*, verum constat solummodo vicisse quidem Æschinem, adversariumque suum ea *infamia* perculisse, quæ his moribus ex præscripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. [§. ή.] hujusce Tomi. Ex eadem illa Demosthenis oratione etiam admoneo, nonnulla quæ Æschines in hac causa severe dixerit, hodie desiderari.

Quod in exordio hujus orationis de fuga inimicitiarum, animique sui moderatione prædicat Æschines, idem etiam inculcat in Epistola XII^ma^. Et laudatur profecto hoc procemium ab Hermogene in cap. περὶ Ἐπιεικείας, tanquam illustre argumentum istius Characteris. De eo porro ita Dionysius quidam (sive is fuerit Dionysius Longinus, ut nonnulli arbitrantur, sive quispiam alius) ex Photii Cod. LXI. *Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐντυχών ποτε τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνοὺς τοῦ προοιμίου,* ——" *Εἶθε πολλοὺς ἐγράψω,*" *ἔφη,* " *εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες λόγους.*" *οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.*

Postremo, hanc causam inter alios memorat Lucian. Apolog. pro Merced. conduct. §. 7. et adv. Indoct. §. 27. Plutarch. in libello de Virtute Athen. ubi vocatur *κατὰ Τιμάρχου ἐταιρήσεως*, uti inscribitur in Argumento posteriori. In eamque perpetuam commentationem contexuit Brodæus VIII. Miscell. 7. unde quæ utiliora videri possunt, identidem excerpsi. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Pag. ed. Tayl.

9 Ἀθηναῖοι συμμίσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ὀλυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δὲ αὐτοῖς, εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγύοις ψηφισάμενοι, ἐστεφάνωσαν πρὸς αὐτὸν δίκα πρίσβεις, τοὺς ἀπολιφθέντους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὄρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐστασιάσαντες δὲ τῆς πρεσβείας, γράφουσι παραπροσδοκίας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος Ἀρισταίου Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πολλὰ ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ πρώτη γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύσαι, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, δεδόχθαι ζημιοῦσθαι. [1] ἀποτιθέσθαι οὖν τῆς γραφῆς, περὶ τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον εἰς δημηγορίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἑταιρικῶν. ἔπει μὲν οὖν φασὶν ὡς ἀπήχθετο ὁ Τίμαρχος, τὸν κρίσιν οὐχ ὑπομεῖναι· οἱ δέ, ὅτι ἀλοὺς ἐτιμήθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. οὕτω δὲ περιῆλθεν τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥστε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τοὺς ποιητὰς τὸ λοιπὸν ἐκάλουν Τιμάρχους. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς
10 πολιτείας εἰπὼν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεις πρινομένων. ἔστι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ δικαίως τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τῆς τῶν παίδων εἰσαγωγῆς, καὶ μιαιφονίων, καὶ τῶν ἄλλων ἁπλῶς· εἰ ὑβρίζων ἀφῄρηντο τοῖς ἑταιρήσει μὰ δημηγορεῖν καὶ ἐξῆς, εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἑταιρικός· ἐν ᾧ εἰ ἔσχος Τίμαρχος τῇ γεγραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἑταίρησι μισθοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δικῶν· εἰ παρὰ Ἀττικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀπελήφθη ὑπὸ Πυτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ Ἡγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

[1] πρωτοθέσεως

Ἀθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν περὶ Ἀμφιπόλεως πόλεμον, aut τὸν Ἀμφιπολιτικὸν πόλεμον. Etsi hoc durius. WOLF.

Ἐτύγχανε δὲ πρώτη γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύσαι] Nuper scripserat decretum senator, *cum in senatu esset, cum senatorem ageret.* Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex Ulpiano cognovimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat.* Fuerunt et ψηφίσματα τοῦ δήμου, *plebiscita.* IDEM. Potius, *Plebiscitum.* JURIN.

Ἀποτιθέσθαι] *Reposita* vel *asservata* Actione. Forte, ἀποδιδόσθαι, *Crimine ad prætorem delato, actione publice proposita.* Vetus [Venetus *ed. Francofurt.* 1604.] anonymus interpres harum orationum (quem posthac litera V notabo) *intermissa ea delatione, antequam ad examen judicii deveniretur.* WOLF.

Ἑταιρικὸν] Τὸ ἑταιρεῖν non est simpliciter scortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quæstum faciunt. Hos a suggesto Athenienses arcuerunt, ex lege Solonis, quæ exstat apud Laertium, τὸν ἑταιρικὸν ἀρχεῖν ἀπὸ τοῦ βήματος. IDEM.

Ὅτι ἀλοὺς ἐτιμήθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum esse.* Potius, *ignominia affectum esse.* Nempe, qui magistratu aut quovis supra ceteros honore insignis eo dejicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum postea pari cum reliquis civibus jure fruatur: at qui ἀτιμᾶται, omni jure civium excidit. JURIN.

Τιμάρχους] Falli videtur scriptor argumenti. Nam antiquiorem hac causa fuisse ejusmodi appellationem patet ex §. λά. hujus Orationis. IDEM.

Τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον] Σφοδρότερον, σκυθρωπότερον. τὰ πάθη perorationibus, τὰ ἤθη principiis sunt accommodatiora: hæc Comica, illa Tragica. WOLF.

Διασυστήσας] Malim *συστήσας*, deleta præpositione διά. IDEM.

Οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ] Tractat quæstionem infinitam, propositum, locum communem. IDEM.

Ἐν ᾧ] S. ζητεῖται ἢ ἐξετάζεται. IDEM.

Καὶ κυβεύων κ. τ. λ.] V. *Apud Pittalacum propinatorem aliquandiu permansit, ei suo corpore deserviens.* IDEM.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δικαιολογίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα εἰωθότων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην [1] σεσυκοφαντικέναι. νόμου δὲ εἶσι περὶ τῶν ἐντίμων εἰρημένου, οὓς τινας χρὴ λέγεσθαι [2] λέγειν, εἶναι τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἐπιτιμίους, εἰ δὲ μὴ πεῖθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δικαιολογίαν ἐπαγγεῖλαι, ἔστε δικαιάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἐπιβουλεύει, καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε. περὶ ἐπιτιμίους ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ σκέλος τῆς πατρογονίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ πεπικρὸς τὸν ἀγῶνα, ὃς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

[1] σεσυκοφαντικὼς

[2] * τοῦ λέγειν

Δικαιολογίαν κατὰ T.] Δικαιολογίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquisitionem vel probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitæ exactæ*. Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. Ἴδιος γὰρ πλημμελοῦντος λαγχάνων μὲν, ἄρχειν δὲ οὐ, εἰ μὴ δικαιοῖθ' ὅτι, ut docet Demosthenes. V. [sc. l. 5. δικαιάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοι] *popularem adversus eos fore actionem ut judicarentur, an idonei essent ad concionem* [*habendam*.] IDEM.

Σεσυκοφαντικὼς] Σεσυκοφαντικὼς lege. IDEM.

Κατεδήδοκε] Deesse videtur post hanc vocem. Hæret enim Constructio. δύο δὲ ἐγκαλῶν Αἰσχίνης ——— περὶ ἐπιτιμίους ἐπιγράφεται ὁ λόγος. TAYLOR.

Μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa insunt in orationibus, quæ non ratione provisa, sed ex eventu cognita, et inserta esse videantur. Cicero orationem *pro Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem Cato senex, *Causarum*, inquit, *illustrium quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio*: et Milo de sui Ciceroniana defensione dixisse fertur, *o Cicero, si ita dixisses, ut scripsisti, Milo non esset mullos Massilienses*. WOLF.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Pag. et v. ed. H. Steph.

11 ά. ΟΥΔΕΝΑ πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 1. 1
ναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας,
ἀλλ', ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἅπαντα
τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τὴν τε πόλιν μεγάλα βλα-
πτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς 5
νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος — ὃν δὲ τρόπον,
προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου — ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγη-
σάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς
νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα
οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμ-
ματέως, ἐπῆγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ,
ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι 10
ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι
12 ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν

ά. Οὔτε γραφὴν γεγράμμενος κ. τ. λ.] Quid inter γραφὴν, εὐθυναν, εἰσαγγελίαν et id genus alia actionum genera intersit, ex Ulpiano petatur, Harpocratione item, et Suida. Venetus, γραφὴν γράφασθαι *deferre*, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum judicio damnare* vertit [et quidem inscitissime.] Wolf.

Ἔνοχον ὄντα οἷς] Subaudi νόμοις *legibus*, non *criminibus*, ut Wolfius. Jurin.

Οἷς] Περιπλέκομαι, ὅταν αἰσχρὰ ᾖ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὸν ἀκρίβειαν ——— ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης, Εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα (θέλει μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ, φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατ' ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. Taylor.

Ἐπήγγειλα] V. *hoc judicium illi denunciavi*. Wolf. Ulpianus ad Androtionam, Ἐπαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ δήμου (vel, ut in margine admonemur, τοῦ βίου) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Adeoque Demosthenes in ea oratione, §. 4. fin. μὲ διὰ ταῦτα οἴου σε πρεσβεύειν μὲ δοῦναι δίκην, εἰ γράφεις ἑταιρικὰς, ὅτι καὶ πρὸς τοὺς δεσμοθέτας ἴσθ' ἡμῖν ἐπαγγελία. Harpocr. Ἐπαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν· καὶ ἔστιν οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Vide §. 15'. med. hujus orationis. Taylor.

Ὡς ἔοικεν] V. *ut credi par est*. Wolf.

Ἐπαναρθοῦνται] Γρ. ἐπανορθῶσι παρὰ τῷ Ἑρμογένει. H. Stephanus. Ἐπανορθῶσι etiam legit Stobæus, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. Coisl. et Reg. 2. Locus Hermogenis, quem voluit Stephanus, est in tractatulo περὶ μεθοδ. δεινότητ. pag. 433. Edit. Crispin. Taylor. Quod malim. Auger.

ἂν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν· ἐπίταγμα, ὡς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ δ' ἐᾷ̃ην αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν.

β'. Περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι, οὐκ ἀγνοῶ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες, ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν, οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις, τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολι-

[1] καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι

β'. Ἃ μέλλω κ. τ. λ.] Γρ. ὅτι ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανεῖσθε κ. τ. λ. in Codd. Steph. Bern. Locker. Regg. 1. 4. itemque in Hermog. juxta locum modo laudatum. TAYLOR.

Ὁμολογοῦνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι] Hic est ordo verborum, ut post ἀνθρώποις interpangas. ὁμολογοῦνται autem ἀντὶ τοῦ, ὁμολογεῖται ὅτι εἰσί. WOLF. Aliter ipse Æschines, qui hæc repetit in initio c. Ctesiph. οὗ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigas versionem hujus loci. TAYLOR.

Πολιτεῖαι] V. *administrandæ reipublicæ rationes.* WOLF.

Τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων] Sic Isocrates, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον, τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως. V. *moribus eorum qui præsunt conformantur.* F. *conformantur.* IDEM.

Τῶν δημοκρατουμένων] *Populi* Wolfius: Adde, *liberi.* JURIN.

Ὀλιγαρχιῶν] Non credo hæc esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι. Ibi enim de Rebuspubl. disseritur: hic autem de *personis* ex quibus eæ Respublicæ conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῶν δημοκρατουμένων, τῶν τυράννων, καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν. Ita enim legendum omnino est: uti et mox quoque legitur, φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς. Mecum sentit præstantissimus Marklandus. TAYLOR. M. τυραννίδων. — τὰ τυραννίδων καὶ - - - i. e. τὰς τυραννίδας καὶ τὰς ὀλιγαρχίας. AUGER.

Ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos Hesiodus χειροδίκας appellat, quibus jus est in armis. V. *observandum est ut eos apud se habeant qui virium lege respublicas subvertere studeant.* Φυλακτέον hic aliud significat, et πολιτικοῖς non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLF. Recte. TAYLOR. *Per vim atque cædem.* Herodot. in Polymn. Ἦτε γὰρ νέοι ἐκπεπτώκοντες, τοῖσι αἱ νῆες διεφθείροντο, καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι. Polyb. lib. 4. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐ-

τείας καταλύοντας· [1]ἡμῖν δὲ προσήκει τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν 25
ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι, [2]τοὺς παρὰ τοὺς νόμους τι λέγον-
τας ἢ βεβιωκότας κολάζειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν
13 εὐνομῆσθε, καὶ μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων,
καὶ ἀσελγῶς βιούντων. προσήκειν δ' ἔγωγε νομίζω, ὅταν
μὲν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχον-
τας καὶ συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησοίμεθα· ἐπει-
δὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, 30
τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως κα-
λῶς καὶ εὖ ἔχειν. σκέψασθε γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν
περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων, ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομο-
θέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παί-
δων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν
ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐ- 2. 1
τὸν τραφῆναι· ἔπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον
δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· οὐ μόνον δὲ περὶ τῶν
ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νό-

[1] ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν

[2] * τὸ τοὺς π. τ. ν. ἢ λέγοντας

τὸν ἴστον τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ἐν χειρῶν νόμῳ ἱστέον. Sic enim scribendum est, non in χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἱστέον, ut tradunt nonnulli. Brodæus.

Ἡμῖν] Τμῖν mavult H. Stephanus διὰ τὰ ἑξῆς ῥήματα, ἰσχύσητε, εὐνομῆσθε, καταλύησθε. Recte. atque ita Codd. Reg. 1. et Locker. Porro autem posterior ille Codex, τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας. Taylor. Lego ὑμῖν, deleo προσήκει, quod non est in aliis et a Wolfio additum fuit, necnon et κολάζειν, quod ab imperita manu in textum fuisse immissum videtur; et tunc accusativos τοὺς λέγ. &c. refero ad φυλακτέον quod præcessit. Auger.

Ἔννομον] Minus acute Wolfius vertit *legitimam*. Rectius, *legibus fundatam*, ut discrimen sit inter talem Remp. eamque quæ *armis metuque sustinetur*. Taylor.

Βεβιωκότας κολάζειν] Si hi accusativi pendent a φυλακτέον, τὸ κολάζειν redundat: sin hoc verbum retinetur, legendum προσήκει κολάζειν. Wolf. διαθοῦσί τινες, κολάζειν προσήκει, ἵνα μὴ παρέλθῃ τοῦτο τὸ κολάζειν, τριῶν τῶν ἡμετέρων μετοχῶν φερομένων πρὸς τὸ φυλακτέον. Stephanus. Fortasse vox κολάζειν addita est ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. Taylor.

Καὶ μὴ καταλύησθε κ. τ. λ.] Wolfius, *neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi*. Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad invidiam Timarcho confiandam subinuit, periculum esse libertati publicæ ab ejusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante præmisit, civium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum præsidio conservari. Usurpatur autem τὸ καταλύεσθαι eodem sensu, quo καταλύειν τὸν δῆμον passim apud Demosthenem et Æschinem, et hic §. λζ'. fin. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, *neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitæ hominibus*. Jurin.

Βεβιωκότας κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐκείνους δ' ἐνομοθετήσαμεν. Ita Cod. Bern. Taylor.

Ἡμετέρων] Τμετέρων δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς. Stephanus.

μους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας.

γ'. Βούλομαι δὴ καὶ [1]ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἔπειτα δεύτερον, τοὺς περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἂν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι, ὦ Ἀθηναῖοι, [2]διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστὶν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων· ὅμως ἀπίστων φαίνεται, καὶ διαῤῥήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ τόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι· καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς παιδοτρίβας τὰς παλαίστρας, ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ προστάττει πρὸ ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄστινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν, ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη· καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπι-

[1] ἐγὼ ποτὶ πρὸς

[2] προδιεξελθεῖν

γ'. Meo] Facessat otiosum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur procul dubio ex voce sequente, μάλιστα. TAYLOR.

Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι] Hic lego: ἐγὼ μὲν οὖν βούλομαι. AUGER.

Ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως] V. ut *leges se habeant quæ de rep. latæ existunt.* Malim, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι οἱ τῆς πόλεως. Nam οἱ παρὰ τῆς πόλεως minus placet. WOLF. Deleo περὶ ut inutile et sensum impediens. AUGER.

Μετὰ τούτων] F. Πολίων. et, τοὺς εἰσφοιτῶντας. WOLF. Omnino τούτων cum Wolfio. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numero*, sed de *ætate, indole, habitu et qualitate.* Infra enim, τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄστινας ἡλικίας ἔχοντας. Eadem est mens doctissimi Petiti in Comment. de Legg. Attic. Lib. III. Tit. VII. TAYLOR. Imo πολίων. AUGER.

Τοὺς παιδοτρίβας] Male vertit Wolfius *Lanistas*, uti scite observavit ὁ μέγας Casaubonus ad Theophrast. Charact. cap. 7. qui nonnulla minime pœnitenda lectori hujusce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

μελείας, καὶ περὶ μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ ἑρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν, τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν, ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράττειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ὢν οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα, ἄνδρα γενόμενον, χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳῖ. λέγε δ' αὖ τοῖς τοὺς νόμους τούτους.

NOMOI.

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ διδασκαλεῖα

Περὶ μουσείων] Sive sacella Musarum, sive conclavia studiosorum, vel communia omnium, vel privata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. Ἕρμαιον est τὸ εὕρημα ἢ ἀφέλημα, unde illud, κοινὸς ὁ Ἑρμῆς. Ἑρμεῖον vero, ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ fortasse rectius quam Ἕρμαιον. Nam in εἷον templorum nomina permulta desinunt, ut Ἡφαιστεῖον, Ἡφαιστιεῖον, Ὀλυμπιεῖον. Ἕρμαια Pollux interpretatur ἑορτὴν παρόμοιον ἐξ Ἑρμοῦ, *Mercurialia, festum Mercurii*, ut Μουσῶν Μουσεῖα. V. *deque sessionibus in scholis et gymnasiis.* WOLF. Male. TAYLOR.

Τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem seu cœtum ludionum et saltatorum in solennibus festis, ut Bacchanalibus, Quinquatribus, et similibus. V. *de puerorum ludi frequentatione, chorisque qui per circulos haberi solent.* WOLF.

Τοῖς τετταράκοντα ἔτη] Recte igitur vapulavit a Midia Demosthenes, qui contra legem sese ædilem designarit annos circiter 32 natus. Sed ipse scribit se οὐ παισὶν ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. IDEM. Objectionem uno oris spiritu et adduxit et refutavit Wolfius. Utinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod observabatur a Petito LL. Attic. Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀντιδοσίαν δωροδοκίας scripsit Lysias (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2do. Olymp. XCIIdo in viros sese relatum, quod circa ætatis annum XXVItum. ut plurimum fieri solebat, anno vero ultimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν παιδικῷ χορῷ. Hanc legem laudavit Harpocratio in v. Ὅτι νόμος, ex hoc loco Æschinis, et ex Aristotele ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. TAYLOR.

Οὕτως] Ita edendum curavi pro vulgato οὗτος, nactus fidem Codd. Bern. Locker. Coisl. et Reg. 2. *ut in sobria et severa ætate positus, οὕτως*, ita demum *inter pueros civitatis versetur.* Quantum hæc alteri lectioni præstet, discas abunde ex iis quæ annotavi ad Midianam, §. μγ'. init. IDEM.

NOMOI] Quotcunque ad LL. Atticas commentati sunt, sequentia verba pro una ac perpetua lege venditant: cum tamen satis constare arbitror ex toto hoc commate — ἀναγνώσεται τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς — λέγε τοὺς νόμους — NOMOI etc. Æschinem non unam et continuam legem scribæ legendam porrexisse, sed particulas plures ex diversis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ.

καὶ,

Οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἑρμαίοις κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine,

μὴ πρότερον ἡλίου ἀνιόντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δύνοντος. καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων ἔνδον ὄντων, ἐὰν μὴ υἱὸς διδασκάλου ἢ [1]ἀδελφοῦ ἢ θυγατρὸς ἀνήρ· ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἰσίῃ, θανάτῳ ζημιούσθω. Καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἐρμαίοις μὴ ἐάτωσαν [2]συγκατιέναι
35 μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ τρόπῳ μηδενί· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

δ'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, νομοθετεῖ περὶ
40 ἀδικημάτων, μεγάλων μὲν, γινομένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει. ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι τινὰ ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. διαῤῥήδην γοῦν λέγει ὁ νόμος, ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς 16
ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾶ γραφὴν ἑταιρήσεως εἶναι· κατὰ δὲ τοῦ μισθώσαντος καὶ τοῦ μισθωσαμένου, τοῦ μὲν ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δέ φησιν ὅτι ἐμισθώσατο, καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ

[1] ἀδελφὸς [2] συγκαθιέναι

ubi quoque latet tertia lex a prioribus sejungenda,

Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

Neque enim connectit articulus δὲ ea quæ hic legantur, verum ea quæ præcesserunt in proprio loco, unde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, ubi articulus nullum omnino usum habere poterit, præter eum quem declaravimus: Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. Lect. Lysiac. c. XI. p. 716. Atque hæc hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim ἀδελφοῦ [l. 3.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo Lockeriano Cod. et Reg. 2. ἀδελφός. Vides jam recte excipi omnes eos qui Magistro vel sanguine vel affinitate essent conjuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertisse video Wolfium, veræ licet lectionis, ut videtur, inscientem. Ejusdem quoque consilii optimum Marklandum nostrum esse comperio. IDEM.

Ἢ ἀδελφοῦ] Legendum puto, ἢ ἀδελφός. JURIN. Imo ἀδελφός. Distinguo cum Tayloro, quia hic sunt plures leges. Vide interpretationem meam Gallicam. AUGER.

Τοῖς ἐρμαίοις] Ἐν τῇ Ἑρμοῦ ἰσχύϊ. WOLF.

Συγκαθιέναι] Παρὰ τὸ συγκαθίημι una demitto. Malim συγκαθιέναι [voluit συγκατιέναι dixisse] una descendere, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τοῦ κατέρχομαι. IDEM. συγκαθιέναι Aldini Codd. aliique, corrigente tamen Scaligero. TAYLOR. συγκαθιέναι, subaudi ἑαυτὸν, se ipsum demittere. AUGER.

δ'. Ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι] Hinc illud Solonis de nulla pœna parricidæ constituta. WOLF. Καὶ ἐπισπόνητοι νόμοι, τῆς χρείας ἐπιγνάμενος αὐτοὺς, ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ γίγνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. Sopater ad Hermogen. περὶ στάσεως. Πρῶτος γὰρ ὑπῆρξε τὰ πράγματα, καὶ οὕτω νόμοι ἐτέθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ τινὰς ἁμαρτάνειν, τοὺς νόμους ἔθεσθαι. Id. p. 87. TAYLOR.

Ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν] V. *si quem quæstu locarit, ut se prostituat.* WOLF. τινα nempe παῖδα. AUGER.

Τις] Μετὰ τὸ τις τέλειαν στιγμὴν θετέον, ἢ γρ. οὐκ ἰᾷν. STEPHANUS.

πεποίηκε. καὶ, μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἠβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὃς ἂν [1]ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν, ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τἆλλα ποιείτω τὰ νομιζόμενα. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῦ παιδὸς τὴν παῤῥησίαν· τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, ἡνίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ ἔτι αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει, καὶ τἆλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. [2]καί τινα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων [3]παίδων, τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ. καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως, ὃς ἐνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα, — ὑβρίζει δὲ δήπου ὁ μισθούμενος —, ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ, ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παράνομόν τι ποιῇ εἰς τούτων τινὰ, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκε, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον.

3. 1

17

ΝΟΜΟΣ.

Ἂν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος, [4]ὃ ἂν τὸ δικαστήριον [5]καταψηφίσηται, παραδοθεὶς [6]δὲ τοῖς ἰᾶ τε-

[1] ἐκμισθώσῃ [2] καί τινα [3] παιδῶν; [4] ᾧ [5] καταψηφισθῇ [6] Deest δέ.

Παῤῥησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem*. Nempe, ei qui corpus prostituerat, vetitum erat inter alia, sententiam publice dicere. Jurin.

Καί τινα] Resoribo, καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam præterea legem tulit, nostrorum liberorum custodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως. Idem etiam submonuit Cl. Marklandus. Taylor.

Ἡ γυναῖκα προαγωγεύσῃ] V. *si perductor esset.* Wolf.

Καὶ ποῖον ἄλλον;] S. νόμον ἔθηκεν ὁ νομοθέτης. Idem.

Γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliæ actionem, pœnamque definivit, quid pati, quidve mulctæ nomine solvere teneatur.* Idem.

Γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας] V. *Qui eum puerum in potestate habet, reum deferat ad præfectos prætorio, talionique se subscribat.* Idem.

Ὃ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται] Malim, Ὃ ἀν (sc. τίμημα) τὸ δικαστήριον καταψηφίσωνται, et mox [l. eod.] παραδοθεὶς δὲ [abest enim a vulgatis.] Idem. διορθῶσι τινὲς, οὗ ἂν, ἄλλοι δὲ, ὃ ἄν. Stephanus. Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid Petitus Attic. Legg. Lib. VI. Tit. V. "Varie emendant docti: alii enim reponunt, οὗ ἂν τὸ δικαστήριον, alii emendant, ὃ ἂν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus dubito aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendam suspicor, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος· θανάτου δ' ἂν τὸ δικα-

θνάτω αὐθημερόν· ἐὰν δὲ εἰς ἀργύριον καταψηφισθῇ, ἀποτισάτω ἐν ἰά ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτίνειν, ἕως δὲ τοῦ ἀποτίσαι εἱρχθήτω· ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν καῖσδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.

ἴσως ἂν οὖν τις θαυμάσειεν, ἐξαίφνης ἀκούσας, τὶ δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι [1] τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν [2] ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι.

ε'. Κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης οὕτω διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν 18
δ' ἐγγραφῇ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νό-

[1] [τοῦτο] [2] ἐσπούδασεν

στιμον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς τοῖς ἐνδεκα, τεθνάτω αἰθημερόν. Atque ista referuntur ad judices Heliastas, penes quos arbitrium est aut morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quippe *τιμητὴς ἀγών.*" Sequitur Heraldus Animadvers. in Salmas. Lib. V. Cap. XVIII. §. 14. "*τίμημα ἐπιγραψάμενος* ○○○○○○○ *ὃ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς δὶ τοῖς ἰά κ. τ. λ. Is in cujus erat potestate, sive pater, sive tutor, corruptorem accusare poterat, et publico judicio persequi, libello Thesmothetis dato, litis estimationem continente.* Post hæc verba *τίμημα ἐπιγραψάμενος*, deest aliquid, quod vidit etiam Samuel Petitus, et supplere voluit. Sententiam legis conjicere difficile non est: verba quæ desunt supplere non est facile." Nescio sane annon noster Wolfius hic se imperiose satis gesserit, qui locum ex suo ingenio concoctum ita in Editis dederit. Accedit quod ex verbis ita sollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forsan lectio est veræ proximior, et nihil restat supplendum cum Petito et Heraldo. *γραφέσθω ὁ κύριος —— τίμημα ἐπιγραψάμενος· οὗ ἂν τὸ δικαστήριον καταψήφισται, παραδοθὶς τοῖς ἰά, τεθνάτω αἰθημερόν. Hominem accusato, litis estimatione adscripta. Quem si judices morte condemnaverint, morte mulctetur eo ipso die; sin argento tantum* etc. Taylor. Legerem cum Samuele Petito. Auger.

Τοῦτο δὶ] Dele istud incisum post δὶ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit, *τοῦτο δὶ ἐὰν σκοπῆτε*, nulla distinctione. Id satius est. Taylor.

Τοῦτο πάντων] Τοῦτο cum Reiskio delendum arbitror. Auger.

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκετῶν] Cur vero non? An non et servi homines sunt? Plus ne valere debet Fortunæ, ac potius superborum hominum tyrannis, quam Naturæ judicium? Demosthenes quidem in Midiana legis hanc appendicem ad insignem laudem humanitatis Atheniensium refert. Wolf.

Ὁτιοῦν] Melius fortasse cum Bern. *ὁντινοῦν, qui contumeliose* quemcumque *tractaverit.* Ita etiam Cod. Locker. *ὁτιοῦν* a manu secunda. Taylor. Plane rescribendum, *εἰς ὁντινοῦν.* Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, ut ostendat nemini sui injuriam facere licere, neque ingenuo, neque servo. Jurin. M. *ὁντινῶν.* Auger.

ε'. Αὐτῷ τῷ *σώματι τοῦ παιδὸς*] V. *de pueri capite.* Wolf.

Ἐπειδὰν δὶ ἐγγραφῇ] S. ὁ παῖς. Idem.

Ἐγγραφῇ] Restituo ἐγγραφεῖς. Brodæus. ἐγγραφῇ τις Coisl. et Reg. 2.

μους γνῷ καὶ εἰδῇ τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, οὐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ [1]Τιμάρχῳ. καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι — ὅτι, οἶμαι, στεφανηφόρος ἡ ἀρχὴ —, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι — [2]ὃς οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ σώματι —· μηδὲ συνδικησάτω, φησὶ, τῷ δημοσίῳ· μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκεύσάτω, μηδὲ πρεσβεύσάτω, μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρινέτω, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθείς· μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ, μηδ'

[1] [Τιμάρχῳ] [2] ὃς

Utrumque sine necessitate. TAYLOR.

Ἀνξιαρχικὴν γραμματεῖον] Παρὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀρχῶν, quod civi Atheniensi licebat remp. capessere, et adipisci magistratus. V. *postequam in librum eorum qui in suam tutelam venerint, est relatus.* Alibi vertit, *in pubertatis codicem relatus.* WOLF. ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui jam tutelæ suæ facti erant. BRODÆUS. Scholiastes ita, *τὴν ἐφημερίδα λίγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἷς ἔξεστιν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν.* Atque similiter Harpocratio, sed aliquanto plenius. Fui olim in ea sententia, hæc eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *desineret* patria *potestas.* Verum intercessit Jul. Pollux VIII. §. 104. Ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφείς, ἤδη τὰ πατρῷα παραλάμβανεν· ἐν δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. TAYLOR.

Σώματι] Στόματι legit et interpretatur Wolfius. Haud scio annon rectius. Ecquis enim *τῷ σώματι διαλέγεται?* Noster *π. παραπρεσ.* Ὁ δὲ, οὐδὲν ἄπρεπτον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. Et rursus, *πίναιδον αὐτὸν προσωπεῖον, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν.* IDEM. Plane legendum *τῷ στόματι*, et ita vertit Wolfius. JURIN. Δ. T. στόματι. STEPHANUS.

Μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius, *neque publicæ causæ patronus esto.* Immo, *neque sit ex judicum numero*, qui ex populo sorte ducuntur. Item in lege ipsa recitanda paulo infra, *μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ*, pro, *non populi causam agere*, vertendum, *ne judicet una cum populo.* JURIN.

Τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ δήμῳ. BRODÆUS. M. *τῷ δήμῳ*, ut infra legitur in lege. AUGER.

Μηδὲ συκοφαντείτω] Hæc Æschines exagitandi adversarii causa inserit legi, ut et supra Timarchi nomen adjecit. WOLF. Non Legi, mi homo, cujus *diserta* verba Æschines non jam recenset, proxime, sc. l. 7. p. seq. *αὐτολεξεὶ* recensiturus. Et, ut id moneam, (nam nonnullis hæc locutio scrupulum injecit) summo artificio ab Oratore nostro non semel factum est, ut Timarchi *nomen*, mores artemque, civitatis sum institutis pene intertexeret, quæ Legislator, ut debuit, generali loquendi modo præscripsit. Quod cum subdole fecit, summaque arte (quasi leges non in facinorosum quendam, sed in Timarchum ipsum, veluti facinorum omnium exemplar, ferrentur) tam Orationi ipsi vim et *ἰσχύτητα* maximam conciliat. Ita l. 2. supra *οὔκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ.* Ita hic quoque, *Neque jus dicat, neque causam oret:* Ille tamen, a Timarchi moribus arrepta pulcre occasione, *μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθείς*, dixit. Similiter, §. λβ'. med. fingit causam agi inter *τὸν δεῖνα μισθωσάμενον, καὶ τὸν δεῖνα μισθωθέντα*: Ubi versutissime generalem hypothesin ad Timarchum et Demosthenem privatim convertit: *οἰκοῦν ὁ πρεσβύτερος — ἐρεῖ, Ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον.* TAYLOR. Suppose an Athenian did *not* ἑταιρεῖν, was he therefore allowed by the Laws *συκοφαντεῖν*? Surely this is impossible. MARKLAND.

Μηδ' ἂν δικάτας κ. τ. λ.] Videntur et hæc esse non Legis, sed Æschinis verba. WOLF.

ἂν δυνότατος ᾖ λέγειν Ἀθηναίων. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε, καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῶτε, οἵων [1]ἡμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε.

[2]Ἂν τις Ἀθηναῖος ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν μήτε ἔνδημον μήτε ὑπερόριον μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητήν, μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελ- 19
4. 1 λέσθω, μηδὲ γνώμην λεγέτω, μηδ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσίτω, μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω, μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω· ἐὰν δέ τις ταῦτα ποιῇ, καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν, θανάτῳ ζημιούσθω.

ς'. Τοῦτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· οὓς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων, περὶ τῶν παίδων· οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐσκέψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πραγμάτων· καὶ πόθεν ἄρχεται; Νόμοι φησὶ περὶ Εὐκοσμίας. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον [3]ἤρξατο· ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ,

[1] ὑμῖν [2] Νόμος. Ἂν τις [3] ἦξατο

Πεπονίκασι] Nempe ὁ νόμος. AUGER.

Οἵων ὑμῖν κειμ.] Quas inter leges a vobis latas, quam pulcras et honestas. WOLF.

Ἂν τις] Δοκεῖ περὶ τούτων λέγειν τὸ NOMOΣ. STEPHANUS. Habet Looker. et Coisl. TAYLOR.

Ἀποστελλέσθω] Post ἀποστελλέσθω, mihi, ut Reiskio, addendum videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν. AUGER.

Δημοτελῆ] Δημόσια. WOLF. Errat homo, si hæc emendandi animo scripserit. TAYLOR.

Ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις] Cum tota civitas coronatur civitas. BRODÆUS.

Περὶ τῶν μαντηρίων] Legendum videtur μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων περιούσθω. Forum aqua lustrali in circuitu conspergi solitum fuisse conjicio. WOLF. πρ. γρ. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν μαντηρίων. STEPHANUS. Rectius τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ περιῤῥαντηρίων meminit Aristides Panathen. or. SALMAS. Lectionem Codd. Ald. cum Wolfio recte emendarunt H. Stephanus et Brodæus, quemadmodum nos quoque exhibuimus ex Cod. Berol. aliisque. TAYLOR.

Καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν] Ἀντὶ τοῦ, καταγνωσθεὶς ἑταιρεῖν, hoc est, μετὰ τὴν κατάγνωσιν. WOLF.

ς'. Ἔθηκε] Nempe ὁ νομοθέτης. AUGER.

Οἰκησομένην] Φησὶ subauditur, aut ἡγάσατο. BRODÆUS. Ἀντικὰ ἐντίστοιχος, ἀντὶ τοῦ, ταύτης τῆς πόλεως οἰκησομένης, ταυτέστιν ἄριστα πραξούσης, sicut εὖ οἰκεῖν πόλιν. WOLF. Rectius. TAYLOR.

Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον] Vide Aristoph. Acharn. 43. cujus scholiastes hunc locum Æschinis laudat et illustrat, Her-

καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κηρύκων καὶ πρέσβεων καὶ ὁσίων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κήρυξ, Τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων; ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστι. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, ὅτι οἱ πρεσβύ-

pocrat. item v. Καθάρσιον, et Maussacum in notis. IDEM.

Προχειροτονεῖν] Wolfius, *in primis decernere:* Potius, *referre ad concionem*, vel, *decernendi potestatem facere.* JURIN.

Καὶ ὁσίων] Δημοσίων. Nam ἱερῶν antecessit. WOLF. Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum, et alium similem Lysiæ contra Nicomachum dudum mutaveram. Verum viri doctissimi monitu ea quæ ibi dixi pro indictis haberi velim. Nam in Psephism. de Platæensibus apud Demosth. c. Neær. pag. 1380. ed. R. Ἰσωκράτης εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐντίμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὥσπερ Ἀθηναίοις μέτεστι, πάντων καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Demosth. adv. Macartat. pag. 1067. ed. R. Νόθον δὲ μηδὲ νόθη μὴ εἶναι ἀγχιστέαν, μήτε ἱερῶν, μήθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. Similiter in jurejurando Epheborum, quod exstat apud Stobæum, Serm. XLI. et Iul. Polluc. VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων. Et Lycurgus etiam nostræ Edit. pag. 204. Ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἥμυνεν ἀν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; Thucyd. II. 52. Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Antiph. de Herod. cæde Edit. Steph. pag. 136. ἀπιστίαι δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Maxim. Tyr. Dissert. XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γονεῖς μὲν ἐν τῇ Κλαζομεναίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι. His addas licet quæ habet Demosthenes noster in Aristocratea, pag. 633. ed. R. περῶσιν μὲν τῆς στατείας, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Et pag. 641. μετεδώκαμεν αὐτῷ καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων ὅσων περ αὐτοῖς μέτεστιν ἡμῖν. Similiter in Timocratea pag. 703. ed. R. Εἰ δὲ τις εἰδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 730. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τὴν δ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. Rursus ibid. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. Et pag. 732. πάντα τὰ πράγματα ἀναιρεῖ, δῆμον, ἰσηγίας, βουλήν, ἱερὰ, ὅσια. Pag. 735. Ἔδει ἃ πάλαι ὑφῆρητο τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Et ibid. ὀφείλοντα χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Deinde pag. 743. δέκαντας ἔχειν ἱερὰ χρήματα καὶ ὅσια. Quæ quidem omnia ita discerni videntur ut ἱερὰ ad Religionem, ὅσια ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas quæ sunt *Universitatis*) distinguit Jurisprudentia Romana. Hoc elucescet ex iis quæ subjungimus. Demosthenes idem in Timocratea pag. 702. ed. R. τίθησι τουτοὶ τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. Iterum, pag. 737. quem locum, etsi prolixior paulo sit, describam tamen. Καίτοι ὅστις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῶν μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ τοῦ δήμου νομοθετεῖ —— φῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ, ὡς τοὺς τοιούτους οὐ καὶ πρόσκεισι, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνέχους εἶναι, οἷσ' ὡς οὗτοι, ὑπὲρ ὧν εἶπεν τὸν νόμον, οὐ καὶ κλῆται καὶ ἱερόσυλοί εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δικάτας τῆς Θεοῦ, καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν συλήσαντες, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμῖν τέρατα, κεκλοφότες. Omnino vide Harpocr. v. Ὅσιον, Valesium ad locum, et, qui ad Valesii laudes festinat, eruditissimum Lud. Casp. Valckenaer Animadv. ad Ammonium, pag. 114. TAYLOR. Add. D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. c. x. p. 112.

Ἀθηναῖοι] Πρ. γρ. μετὰ τὸ Ἀθηναῖοι ἔχει ὑποστιγμὴν μόνον. [et mox v. 8. p. seq.] ὑστέρου. STEPHANUS.

Ὅτι οἱ πρεσβ.] Vid. Stob. de Senectute, Serm. CXIV. TAYLOR.

τεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ [1] ὀνόματι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον [2] ἀπορεῖ προσειπεῖν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας ὑπολαβὼν, παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν, ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳὶ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὥστε ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι, καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ τούτου [3] πάνυ σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέασθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα· καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ' ἄν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων, ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς 21

1 ● ὀνομαστὶ 2 ● ἠπόρει 3 πάνυ τούτου

Ἐναναγκες] Ἀναγκαίως. ἐκπεφημισμένως. Nam ὁ καὶ ἡ ἐναναγκὴς inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αἰθαίρετος. Invitantur enim senes potius ad dicendum quam coguntur. Wolf.

Τωολαζὸν] Melius fortasse cum Cod. Locker. ἀπολαβόν. Taylor.

Τοτίρους] Ita excudit H. Stephanus pro Aldino ἰστίρου, quod Scaliger in Notis MStis emendaverat ὕστερον. Wolfius etiam ἰστίρους. Idem.

Ἐὰν ἄρα δὴ διαγενόμεθα] Placet ἐὰν ἄρα τὰ Δία γενώμεθα. Brodæus. Inscite tamen. Taylor.

Ἐν ἴθει] Pro consuetudine, de more. Hæc Æschinis verba videt atque notat Demosthenes. Brodæus.

Ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiæ signum. Plutarch. συλλ. παραγγελμ. Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐσθῆτα ἐξήλλαξεν ἑαυτὸν ἡρέμα βαδίζων, καὶ πρέσιος διαλέγεσθαι, καὶ τὸ πρόσωπον ἀεὶ συνεστηκὸς ἐνιδιεκύναι, καὶ τὴν χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τῆς περιβολῆς, καὶ μίαν ἴδον περιέσθαι τὸν ἱκὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον. Idem de Phocione, pag. 179. Edit. Bryan. Φωκίωνα γὰρ οὔτε γελάσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα μᾶλλον Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουόμενον, οὐδὲ ἐντὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Valer. Maxim. VI. 9. Xenocrates —— omissis de quibus disserebat, de modestia ac temperantia loqui capit. Cujus gravitate sermonis resipiscere coactus Polemo, primum coronam capite detractam projecit, paulo post brachium intra pallium reduxit, procedente tempore oris convivalis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exuit. Inde ad Rhetoricam per translationem admovebat Quintilianus XII. 10. Quadam eloquentiæ frugalitate contentos, ac semper manum intra pallium continentes. Bene mehercle factum id quod Demosthenes de hac re in Æschinem retorquet: φὴ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δεῖ; οὔ.—ἀλλὰ περισσεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. de ementita legatione §. ογ'. med. Taylor.

διελέγετο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. σκέψασθε δή, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου, καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ [1]πρότερον ἐμνήσθην. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ᾐσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν· οὑτοσὶ δὲ οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ, ῥίψας ἱμάτιον, γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥστε τούς γε εὖ 35
φρονοῦντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυνθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα.

ζ'. Ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέτης διαῤῥήδην ἀπέδειξεν οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἐστὶν ἐστρατηγηκότων υἱὸς, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται, ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ· ἀλλὰ καὶ τούτους καὶ μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; τοὺς αἰ- 40
σχρῶς βεβιωκότας. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; Δοκιμασία φησὶ Ῥητόρων. ἂν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ, τὸν πατέρα τύπτων ἢ τὴν μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν, τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις οὓς ἐξίσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ πείσονται οἱ ἀλλότριοι,
22 καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; [2]εἰ 5. 1
τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταχθῶσιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκώς. δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄνθρωπε, τῇ πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, ἢ διὰ δειλίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν ἀξίου. τρίτον, τίσι

[1] πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην. ἐκεῖνοι μέν γε ᾐσχ. [2] ἢ

Ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην] Addit Bern. ἐν τῷ λόγῳ. Et similiter Locker. ὀλίγῳ πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην. IDEM.

Ἐκεῖνοι μέν γε] Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ mavult Wolfius, ita uti edendum curavi. IDEM.

Θοιμάτιον] Τὸ ἱμάτιον, sicut θάτερον pro τὸ ἕτερον, ταὐτὸν pro τὸ αὐτὸ, Attica πράσει, addito ν ἐφελκυστικῷ. WOLF.

ζ'. Ἀλλὰ καὶ τούτους] Τὸ καὶ Ἀττικιστὶ παρέλκει, nisi forte malis ἀλλά γε. Mox [sc. l. 16.] lego, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; IDEM. Ita Codd. fere o. s. Bern. Locker. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' οὐκ ᾤετο λέγειν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. TAYLOR.

Φησὶν] Delendum mihi videtur ut sensum impediens. Hic non lex, sed oratos loquitur. AUGER.

Εἰ τὰς στρ.] Pro εἰ lego cum Reiskio ἢ. Rursus v. 1. p. seq. et v. 4. IDEM.

διαλέγεται; [1]εἰ πεπορνευμένος φησὶν ἢ ἡταιρηκώς. τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐφ' ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πόλεως ῥᾳδίως ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον, τίσι διαλέγεται; [1]εἰ τὰ πατρῷα φησὶ κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. οὐδ' ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ κακῶς κἂν ἁπλῶς ῥηθῇ λόγος, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ, καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ' ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ, συνοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκούουσι. τούτους οὖν ἐξείργει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ, καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, δοκιμασίαν μὲν φησὶν ἐπαγ- 23
γειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν· ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγὼ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς.

ἡ. Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, ὑμεῖς δὲ [2]τί προσέθεσθε; καινὸν νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπεραισχυνθέντες γὰρ ἐπὶ τῷ πράγματι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, νόμον

[1] ἢ [2] τί; προσέθεσθε καινὸν

Τὸν γὰρ τ. l. o. κακ. οἰκήσαντα] Malim διοικήσαντα. Isocrates, ὁ καπὸς ὑπὲρ τῶν ἰδίων διῳκηκὼς, οὐδέποτ' ἄμεινον βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Wolf. Quo ingenio ita emendaverit Wolfius, sentiet, ubi scholiastem nostrum ad hunc locum consultaveris, qui ex ipsissimo Isocrate vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu plenissima tibi ostendent quoties apud probatissimos scriptores οἰκεῖσθαι pro διοικεῖσθαι ponitur. Taylor. M. διοικήσαντα. Auger.

Κἂν ἁπλῶς] Καὶ ἁπλῶς. Ita lege. Taylor. Videtur scripsisse Æschines vel κἂν πάνυ κακῶς καὶ ἁπλῶς, vel, κἂν ἁπλῶς κἂν πάνυ κακῶς. Jurin.

Τ̓μεῖς δὲ τί προσέθεσθε] Varie hæc legi et pungi possunt: Vel ex conjectura, ὑμεῖς δὲ καὶ προσέθεσθε καινὸν νόμον. Vel cum Reg. 1, ὑμεῖς δ' ἤ τι προσέθεσθε π. γ. Vel denique cum Looker. ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε π. ν. Utralibet certe lectio præstat vulgatæ. Taylor.

Καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν π. τ. λ.] Ordo

ἐθήκατε καινὸν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥ τις προεδρεύσει. καὶ τί προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι κελεύει τοὺς φυλέτας, βοηθοῦντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὡς, εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν [1] μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι ἡμᾶς δυνησομένους περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος, ὦ Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς,—οὐ γὰρ αἰσχύνονται—, ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπεδίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν [2] ῥητόρων, καὶ τὸν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν [3] νόμον· ὃν Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται.

NOMOI.

Τῶν ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βουλῇ, ἢ ἐν δήμῳ, περὶ τοῦ

[1] μεταπεμψόμεθα [2] ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ [3] νόμον Τίμαρχος

est, ἐθήκατε νόμον καινὸν, ἀποκληροῦν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tu listis novam: in singulis concionibus sortito decernendam esse tribum, quæ etc. Post βοήθειάν ποθεν, [l. 4.] μεταπεμψόμεθα lego. Wolf. Lege itaque, ut videtur, cautum erat, silentibus tamen scriptoribus, ut ad immodestiam Oratorum compescendam, suggestum ascenderent eo ordine servato, quem Tribus in πρεσβείᾳ servarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. sollicitudinem tetigit, præter Æschinem iterum, c. Ctesiph. sc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ πρυτάνεις, οὔθ' αἱ πρέσβεις, οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ, etc. Taylor. Mihi videntur transponendæ hæ voces καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν post καινὸν. ceterum hic Æschinis oratio paulo diffusior est, quam ego in interpretatione mea effeci breviorem. Auger.

Τοὺς φυλέτας] Tribules ejus, qui πρόεδρος est. Brodæus.

Ἀναγνώσεται —— καὶ τὸν π. τ. προεδρείας] Sed recitavit nusquam. Quæ enim paulo post secutura sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum prærogativam spectant. Vide igitur quantum medicinæ sit in scriptis Codd. Parisiensibus: Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων· τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι —— γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειοι εἶναι. Scilicet hoc illud erat. Quo tempore hæc acta sint, legem illam alterum περὶ προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam suasit. Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in judiciis, cum Timarchus tuno temporis eam *ream* peregit. Nam de *Lege*, pariter uti de *Reo*, loquuntur ICti Attici. Ita φεύγειν dicitur ψήφισμα, de quo deliberatur, ἀποφεύγειν, de cujus auctoritate pronunciatum est. Demosth. c. Aristocr. pag. 638. ed. R. ἐπειδὴ περ ἐστὶ τὸ φεῦγον ψήφισμα οὐκ ἐπὶ ἅπασι γεγραμμένον τινὶ πράγματι, ἀλλὰ π. τ. λ. et pag. 652. τίς γὰρ οὐ γράψει γε δεῦρο πάλιν, ἵνα ἂν ᾖ τοῦτο ἀποφεύγος; Deinde nihil in jure Attico frequentius ea voce γραφόμενος παρανόμων τὸ ψήφισμα —— εἶλε τὸ ψήφισμα. Habes utramque in initio c. Neær. et alibi. γράφονται τὸ ψήφισμα· κατὰ τοὺς νόμους ἔδοξεν εἰρῆσθαι, καὶ ἀπέφυγεν. Demosth. c. Timocrat. p. 704. ed. R. Taylor. Lege ex plurimum codicum [sc. Parisiens.] auctoritate. γεγραμμένοι εἰσὶ pro γεγράφασι. Auger.

Τῶν ῥητόρων κ. τ. λ.] Totam hanc legis

εἰσφερομένου μὴ χωρὶς [1] ἢ περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ [2] ὁ 24
αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ κακῶς [3] ἀγορεύει τινὰ, ἢ
[4] ὑποκρούει, ἢ χρηματιζόντων μεταξὺ ἀνηκέστως λέγῃ περὶ τῶν
μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην,
ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βουλῆς, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι
μέχρι ν' [5] δραχμῶν, εἶΘ' ἕκαστον ἀδίκημα ἐπιγράφειν τοῖς πρά-
κτορσιν· ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός [6] ἐστι ζημίας, ἐπιβάλλοιντες μέχρι
ν' δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλὴν, ἢ εἰς τὴν πρώτην ἐκ-

[1] (ἢ περὶ ἑκάστου) [2] (ὁ αὐτὸς - - - [6] δηλονότι) ἢ λοιδορῆται [3] ἀγορεύῃ [4] ὑποκρούῃ
[5] δραχμῶν εἰς ἕκαστον [6] εἰη ζημίας, ἐπιβαλόντες

recitationem quæ intricatissima est, sic lego: *τῶν ῥητόρων - - - μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου ἢ - - - αὐτοῖς. ἔτι ἐὰν λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ, ἢ χ. μ. ἀνηκέστως* [hic sumitur pro *ἀνυποφόρτως* vel *ἀκαχθῶς, graviter, moleste.*] *λέγῃ - - - παρακελεύηται* [absolute sumitur, vel subaudiendum *τοὺς ἀνδρας*] *ἢ ἕλκῃ - - - δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἀδίκημα ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν.* [i. e. *τοῖς τῶν πρακτόρων γράμμασι*] *ἐὰν δὲ - - - ἐπιβαλόντες μέχρι ν' δραχμῶν, τ. ε. τ. βουλὴν, εἰς τ. ω. ἐκκλησίαν, ἢ τῇ - - - κλήσεις,* [*crimina*] *- - - πρίσθαι ψηφιζομένων τῶν - - - τοῖς πράκτορσι.* delendo *τῶν νόμων.* IDEM.

Περὶ τοῦ εἰσφερομένου] Forte, *περὶ τῶν εἰσφερομένων, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ.* WOLF. Cod. Bern. *περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς* etc. Fortasse, *μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ.* Annotaveram olim ad Lysiam, pag. 114. Edit. London. Quod ad Wolfii et emendationem et versionem prope accedit. Sentiet, si modo animum advertas, emendationem istam Wolfianam ab H. Stephano aliisque perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam atque ipse voluit. TAYLOR.

Ὅτι] Forte *ὅτε.* Etsi nec sic placet. WOLF. Π. *ἔτι εἰ λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ.* STEPHANUS. *ἀγορεύῃ* et *ὑποκρούῃ* Reg. 2. *ἀπορεύῃ* Locker. Recte fortasse hæc subjunctiva, uti in sequentibus, *λέγῃ* et *παρακελεύηται.* Quanquam et ibi quoque variare Codices video. TAYLOR.

Ἀνηκέστως] F. *ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνεκτῶς, καὶ ἀνυποφόρτως.* Τὸ *ἀνήκεστα πάσχειν, ποιεῖν, γίνεσθαι,* notæ et usitatæ formulæ sunt: hanc alibi me legere non memini. WOLF.

Μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] *De rebus aliis quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* BRODÆUS. sub. *προτιθεμένων.* Ea quæ ad rem, de qua agitur, nihil attinent. WOLF.

Ἢ παρακελεύηται ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην] Wolfius, *vel aliquem concitarit vel præfectum traxerit.* Sed cum utrumque verbum ad præfectum referri videatur, ego transtulerim, *vel ausus fuerit præfecto præcipere quid agendum sit, aut eundem per vim trahere.* JURIN.

Μέχρι ν' δραχμῶν] Illud ν' mihi non placet. Eandem enim summam infra nominat. BRODÆUS. sub. *ζημιῶσαι.* WOLF. Vide Demosth. adv. Macartat. laudatum in notis ad Lysiam, p. 114. TAYLOR.

ΕἶΘ'] Legendum *εἰς.* Nempe mulcta quinquaginta drachmarum in singula delicta imponebatur. JURIN.

Ἐπιγράφειν] Potius *ἐγγράφειν.* Sc. *ὄφλημα δημόσιον in tabulas et commentarios exactorum referre.* Ita l. 3. p. seq. *ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν.* Demosth. adv. Macartat. [p. 1074. ed. R.] *ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται* —— *ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων.* Id. adv. Bœotum, [p. 998. ed. R.] *ἐὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον οὗτος ἐγγεγραμμένος ἴσται ἐμοῦ*; et paulo post, *ἐὰν δὲ μὴ ἐκτισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι*; Harpocr. Βουλεύσεως. *ἐγκλήματος δημοσ.* —— *ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς διπλάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι.* Jul. Pollux L. VIII. C. V. §. 22 Τὸ δὲ πάθος —— *ἐζημιῶσθαι, προστετιμῆσθαι, ὀφλεῖν* etc. *καὶ ὁ τοιοῦτος* —— *ὀφλὼν, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, κατεγνωσμένος.* Idem C. VI. §. 61. *εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὄφλοι, καὶ ἄτιμος ἦν.* Vide omnino Libanii argumentum in Aristogitonianam priorem. TAYLOR.

Ἔστι] Ἢ Bern. et modo *ἐπιβαλόντες* Locker. quod reor esse verum. Præter istam mulctam L drachmarum legibus definitam, rem ad Judices deferanto. Eam esse hujus loci mentem arbitror. IDEM.

Τὴν πρώτην ἐκκλησίαν] Wolfius *prima concione.* Corrige, *primam concionem.* IDEM.

κλησίαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅταν [1]δὲ διεξίωσι κλήσεις, κρινάτωσαν, καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ, κρύβδην [2]ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν, ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσι [3]τῶν νόμων.

τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τούτους μέν τοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους, ἐφ' ὑμῖν ἐστίν. ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι [4]καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφῆτε, καλοὶ μόνον, κύριοι δὲ οὐκ ἔτι.

Γ'. Βούλομαι δὲ, ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους [5]τοῦ Τιμάρχου, ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων, φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὃ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τουτῳΐ. οὕτω γὰρ αἰσχρῶς τυγχάνει βεβιωκὼς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳΐ. ἐγὼ γὰρ, ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προ-

1 Deest δέ. 2 * ψηφιζομένων 3 [τῶν νόμων] 4 Deest καί. 5 τοὺς

Ὅταν δὲ δ. κλήσεις] F. ὅταν δὲ δ. τὰς κλήσεις. Puto hoc ad citationem reorum pertinere. Wolf. Aberat istud δὲ ab edit. Steph. Supplevit Cod. Bern. Taylor.

Κρύβδην ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν] F. κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. Wolf. Δ. Τ. ψηφιζόντων τῶν C. Stephan. Stephanus juxta eum Aldo edidit ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν. Ἵνα Bern. Vir doctissimus in Legg. Attic. pag. 263. hariolatur, κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptam, *Senatoribus quinque et quinquaginta*. Verum de frigidissima ea orisi dixit quæ dicenda essent vir omni præconio major, Petrus Wesselingius. Taylor.

Κρύβδην] Tessera non vocs. Broδæus.

Τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων] Forte, τῶν παρανόμων. Exactoribus ejus pecuniæ, qua mulotati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. Wolf.

Γ'. Ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. Dē Euclide vide Ulpianum [ad orationem] contra Timocratem. Idem. Quædam ejusdem farinæ habet et Brodæus, quem proinde describere nolui. Taylor.

δεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν, καὶ μειρακίσκιον ὤν, καὶ τοὺς νόμους
15 ἐπιστάμενος τοὺς τῆς πόλεως, διαπέπρακται, περὶ τούτων
ἴσως τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς
ἀξιῶ σπουδάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν, ἐπειδὴ
ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδί-
κου ἰατρείου· προφάσει μὲν, τῆς τέχνης μαθητὴς, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν προῃρημένος, ὡς αὐτὸ ἔδειξεν. ὅσοι
μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν
20 τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώ-
ματι Τιμάρχου, ἐκὼν καὶ τούτους ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με 26
τις εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα· ὧν δὲ ἐν
ταῖς οἰκίαις γέγονε, καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ
τὴν πάλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νό-
μος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι
τοὺς λόγους.

ί. Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
Κολυττεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός· καὶ οὐδα-
25 μῆ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαι-
μονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν
κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ
ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. οὗτος αἰσθό-
μενος ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος οὑτοσὶ
ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργυρίων τι προαναλώσας, ἀνέστησεν αὐ-
τὸν, καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα, καὶ νέον, καὶ

Ὡς αὐτὸ ἔδειξεν] Lego, ὡς αὐτὸς ἔδειξεν. Brodæus. Insolite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ τὸ ἔργον ἔδειξεν Bern. Regg. 2. 4. ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν Coisl. Reg. 1. τοὔργον Locker. Qui omnes crisin Brodæi confodiunt. Taylor.

ί. Μισγόλας] Σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν [Antiphanes] ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ἀρχαίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε. Σμιγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, Κολυττεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς, καὶ οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἐλωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε (l. γνωρίσητε) αὐτὸν ὅστις ἐστίν. καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαυφοῖ φησίν,

Ὁ Σμιγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
Ἀνδοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος;

Ἄλλεις δὲ ἐν Ἀγῶνι ἢ Ἱππίσιν

Ὦ μῆτερ, ἰατεῖν σε, μὴ πίστευέ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἰμ' ἐγώ.

Athen. l. 8. p. 339. ubi de homine isto plura. Idem.

Ἢ κιθαριστὰς] Καὶ κιθ. malit legere doctissimus Valckenserus ad Ammonium v. Κίθαρις, qui hunc locum Æschinis, sed inemendate, describit. Idem.

Οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα] Hæc dico, non arguendi luxus causa. Quæ interpretatio si cui liberior videbitur, reponat, non insectandi hominis gratia. Inter citharistas autem et citharœdos hoc interesse puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum pulsent citharam. Wolf.

βδελυρὸν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσὶ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη ὁ μιαρὸς οὗτος ,ἐκλιπὼν μὲν
27 τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ, οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ, οὔτε ἡλικιώτῃ, οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτριῷ, [1] καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν.

ιά. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἓν δὲ ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή. [2] ἐπόμπευε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὅτε Μισγόλας ὁ τοῦτον ἀνειληφὼς, καὶ Φαῖδρος ὁ Καλλίου Σφήττιος. συνθεμένου δὲ αὐτοῖς συμπομπεύειν Τιμάρχου τουτουΐ, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου· ἐξαγγελθέντος δὲ αὐτοῖς εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. 7. 1 διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι, φεύ-

[1] καὶ παρὰ πρεσβυτέρῳ

[2] ἐπόμπευον δὲ ἐν ταὐτῷ

Οὗτος παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, οὔτ' ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox sequitur, καὶ παρ' ἀκολάστῳ, ut videatur Auctor de industria in postremo inciso præpositionem repetiisse. IDEM.

Ὡραῖος ὤν] *In flore ætatis suæ*, Wolfius. Potius, *formosus cum esset*. Augebat enim suspicionem forma Timarchi. JURIN.

ιά. Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή] Fuerunt enim etiam Ἀναΐδια, ut ex vita Sophoclis apparet, ubi inter διδασκαλίας ἀστικὰς καὶ Ἀναΐδια recensentur. Τιμάρχου τουτουΐ lego. WOLF.

Ἀνειληφὼς] Ἀναλαμβάνω in hac oratione *penes se aliquem habere* significat, *quo pro catamito utatur*. BRODÆUS.

Οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε] *Ad tempus, quo pompa ducenda erat, domum non est reversus*. IDEM. Sub. ἐπὶ τὸν πομπόν. WOLF.

Συνοικίᾳ] Wolfius, *deprehendunt in ædibus cum hospitibus quibusdam prandentem*. Sed τὸ συνοικία non accipiendum est pro ædibus simpliciter, sed pro ædibus in plures partes distributis, quarum partium singulas singuli incolæ obtinebant, vel etiam pro caupona, teste Athenæo, quo sensu videtur et hic usurpari. JURIN. Vid. infra §. κά. fin. et κς'. TAYLOR.

γοντες ᾠχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, ἅπαντες ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν· ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γινωσκόμενον οὐδενός, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων, σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον· περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, οὐ λίαν ἔγωγε μέγα 28
ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν, καί περ ὁμολογουμένου τοῦ [1] πράγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμέν, γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ, ἀληθῆ μέν, οὐκ ἀπαίδευτον δέ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τοῦ ἔργου ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, οὐκ [2] ἐγγράφω, οὐδ' ἄλλο γέγραφα οὐδέν, ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ [3] μὴ ταληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν [4] τε ἀκούουσι γνώριμα, ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυροῦντι, καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν ταληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· ἐὰν δὲ προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον ἢ ταληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται, καὶ

[1] πράγματος ὄντος, ἐπειδὴ [2] ἐγγέγραφα [3] Deest μή. [4] μὲν

Ἐγὼ δὲ] Ἴσασιν ἢ δὴ καὶ πάνυ χαίρω etc. Coisl. Reg. 2. Similiter fere Mor. nempe ἴδη loco τοῦ, ἐγὼ δὲ, servato puncto vulgari, cum hoc qu. soholiolo, ἴδη, ἀντὶ τοῦ, δὴ δέ. Sed tum legendum erat ἢ δή. Quo modo aperte legitur in Reg. 1. ἢ δὴ καὶ πάνυ χαίρω. IDEM.

Γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ] Wolfius, *testimonium Misgolæ scripto denunciavi*: Immo, *testimonium Misgolæ perscripsi*. Nempe ipse Orator testimonia perscribebat, testes autem ea vel vera, vel falsa esse, aut ipsis non liquere jurabant, quod abunde patet vel ex hac ipsa oratione. JURIN.

Ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν —— τῷ μὴ ταληθῆ μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, sine μή. Quis hæc non videt? Et abest sane tumultuosa ea vox ex optimo Cod. Locker. Videtur Auctor ipse quasi præsidio cinxisse hanc lectionem, cum mox interpretaturo simillimus scribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. Iterum ϛ. κ'. οὐδὲς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἴσως, οὐδ' αἰσχύνη προσίσταται οὐδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. TAYLOR. Subesse videtur mendum, cum τὸ μὴ non redundet solum, sed et sensum perturbet. Nimirum Æschines testimonium quod Misgolæ scripserat, non solum verum esse, sed eo modo scriptum ait, ut si id Misgolas jurejurando confirmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret. *Nihil*, inquit, *scripsi, unde metus a legibus sit vera juranti*, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι: vel, si placet, *etiam vera juranti*, τῷ μηδὲ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, quod proprius ad lectionem superiorem accedit. JURIN.

Ὑμῖν τε ἀκουοῦσι] Ὁ ἀκοὴν ἀδέ. β. rarus est, pro quo fortasse ἀκουσοῦσι legendum, et pro τε, μὲν, quia sequitur ἀκίνδυνα δέ. WOLF.

Ἐκκλητευθῆναι] *Citatione adigi*, Wolfius. Potius, *mulctam solvere*. Erat autem mulcta non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 1. p. 28. JURIN.

προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ, ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν· ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τοὺς οὕτω βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ ῥήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπακούσῃ μέν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδοὺς, ἑτέροις δὲ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν· ἔπειτα οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τουτονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ· πρᾶγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθροὺς, οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας· ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν, — ὡς οὐκ [1]οἶομαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οὐχ ἅπαντας —, ἐκεῖνό [2]γε οὐδεμήποτε δύνωνται ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τούτῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. βούλομαι δὲ καὶκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται· ἕτεροι δὲ πολὺν ἀρι-

[1] οἶομαί γε, εἰ [2] γε * οὐ δίδια, μή ποτέ με δύνωνται

Ὥστε μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *Quam vestra ora intueri*, Wolfius. Potius, *quam vobis os suum commonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. IDEM.

Εἰ δὲ μὴ] Sub. *μαρτυρήσουσιν ἔνιοι*. WOLF.

Ἀλλ' οὐχ ἅπαντας] Sub. *πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν*. IDEM.

Ἐκεῖνό γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est κατ' ἐπεξήγησιν. *Illud utique mihi non eripient, veritatem scilicet.* Sed quid si legas, ἐκείνῳ γε sc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? IDEM. Prior potius Interpretatio placet. *Illud utique nunquam efficient. quid? ut veritatem et famam quæ de Timarcho exivit, deleant aut extinguant unquam.* Corrigunt alii, ait Stephanus, οὐδὶ μήποτε. atque ita Coisl. οὐδήποτε Reg. 2. Locker. Ipsi Stephano placet οὐδαμῇ ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione ejus marginali. Porro hic autem δυνήσονται Codd. fere universi. TAYLOR.

Προφερεῖς] Cum explicatione Scholiastæ consentit Harpocratio, et Apostolius Prov. XVI. Cent. 63. Hesychius item verbis pene iisdem. Eum vero sensum satis refutavit H. Steph. in Thesauro. Nam si προφερεῖς illi dicantur, qui ætate juvenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma una vox illa denotabit. Modo, pro δοκοῦντες lege vel cum Locker. φαίνονται, vel cum Steph. et Reg. 1. δοκοῦσιν. IDEM.

Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου] I have met (sic

ἡμῶν χρόνου γεγονότες, πανταπάσι νέοι [1] δοκοῦντες εἶναι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμοὶ, καὶ συνέφηβος· καὶ ἔστιν ἡμῖν τουτὶ πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί δὴ ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε, καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· ὦ Ἡράκλεις, ἀλλ' οὗτος γε τούτου οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστιν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου, ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τοὺς εἰδότας Τίμαρχον τουτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλαε οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε· τελευταίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτοῦ Μισγόλα μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς, καὶ τοὺς συνειδότας αἰσχυνόμενος, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας, καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ ταληθῆ μαρτυρεῖν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μισγόλας Νικίου Πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο ἐν [2]τῇ συνηθείᾳ Τίμαρχος, ὁ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ [3]κατὰ τὴν γνῶσίν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ [4]διέλιπον.

ιβ'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχος οὑτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε, μετριώτερα ἂν διεπέπρακτο, — εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ μέτριον —, καὶ ἐγωγε οὐκ ἂν ὤκνησα αὐτὸν οὐδὲν αἰτιᾶσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παῤῥησιάζεται, ἡταιρηκέναι μόνον. ὁ γὰρ πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν

[1] δοκοῦσιν [2] Deest articulus. [3] * Deest κατά. [4] * διέλιπεν

forte voluit scribere *not met*. Reisk.) with this expression in some other Greek authors. Markland.

Δοκοῦντες] Π. δοκοῦσιν. Stephanus.

Οὗτός γε τούτου] Οὗτος, sc. Misgolas. τούτου, sc. Timarchi. Markland.

Οἰκίᾳ] Cl. Marklando post οἰκίᾳ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ, iterumque post ἀναγίνωσκε vox ΜΑΡΤΥΡΙΑ substituenda videtur. Tayl.

Ἦσι] Lege omnino ἦν, et modo cum Locker. ἡδέσθη. Satis patet correctionis istius necessitas. Taylor.

Μισγόλας κ. τ. λ.] Supra Κολυττία tribulem suum esse dixit. Wolf. Ecce testimonium, quod prædixit noster 27. 13. οὐκ ἀναλθυντον, et eodem tempore verum. Vide etenim quali *lepore* omnem sermonis obscenitatem declinet, ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ —— κατὰ τὴν γνῶσίν μου —— πολυωρεῖν εἰς τὴν νῦν. Sed unde evenit, ut qui §. 1. init. erat domo *Colyttensis*, ut observavit Wolfius, et, (quod ille idem non observavit) etiam *Naucratis* F. jam prodiret *Niciæ F. Pireensis*? Anne hic iterum, Æschine, lepori et civilitati litasti? Taylor.

Κατὰ] F. μετά. Deinde τὴν γνῶσίν μου habet Berh. Idem.

ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτοὺς λέγων ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, καὶ μὴ μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα
31 αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ, καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· οὐκ ἔτι δή που μόνον φανήσεται ἡταιρηκώς, ἀλλὰ καὶ — μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν — καὶ πεπορνευμένος. ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο, καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων, καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπείπε, καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, μετὰ τοῦτον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων. ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Ἀντικλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος οὑτοσί, οὐκ ἐνουθέτησεν ἑαυτὸν, οὐδὲ βελτίονων διατρι-

10 15 20

ιβ'. Κηδωνίδην, καὶ Α. καὶ Θ.] Hoc explicat Suidas et Varinus in vocabulo Κηδωνίδης. Brodæus. Consule Harpocrat. in singula voce, et Maussacum, pag. 118. Taylor.

Αὐτὸν] L. αὐτὸν. Nihil certius. Idem.

Ἀλλὰ καί·] Ita Editt. Ald. Wolf. cum Cod. Looker. Annotavit Stephanus, ἀλλὰ καὶ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλτιον δὲ ἄνευ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ τῷ Ἑρμογένει. Locus Hermogenis est, ubi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Ὅτι δὲ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος τοῦτό (l. τούτου) ἐστιν ἡ περιπλοκὴ, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως. φανήσεται ἐὰν οὐ μόνον ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. ὡς δι' ὅλου τοῦ λόγου περιπλέξας, διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τέλει δὲ παιδιᾶς, εἴπων ὑπὸ τῆς χολῆς, καὶ πεπορνευμένος. Similiter hunc locum Æschinis legit T. Magister, sine καί, in v. Ἑταῖρα. Idem.

Περιπλέκειν] *Tegere, dissimulare, per ambages efferre.* Ad verbum, *circumplicare.* Aliud est quam περιλαμβάνειν, *omnia complecti.* Wolf. Est *per ambages et circuitus loqui.* Salmas.

Ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte hæc inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et Stephanus edidit quoque. Wolfius cum πεπορνευμένος conjungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευμένος. Taylor. *Ambages nectere per totum diem.* Minus recte Wolfius transfert istud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πεπορνευμένος. Jurin.

Πεπορνευμένος] Οὐχ ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ πεπορνευμένος. Hinc apparet τὸ πεπορνεῦσθαι esse turpius; fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πόρνοι omnes admittant, οἱ ἑταιρεῦντες paulo sunt verecundiores et occultiores, nec tam quæstus quam amoris mutui rationem habeant. Ἀλλ' ἐς πόρνας ταύτην τὴν φιλίαν. Apud Platonem extat hexameter, qui τὴν παιδεραστίαν λιποφιλίαν appellat: Ὡς λύποι ἄφνα φιλεῦσ' ὡς παῖδα φιλεῦσιν ἐρασταί. Wolf. Recte. discrimen satis indicant ea quæ sequuntur: *Qui vulgo quæstum corpore fecerit* — εἰκῇ —— πρὸς πολλοὺς —— καὶ μισθοῦ. Porro uti hinc inter ἡταιρικότας et πεπορνευμένους, ita alibi eodem animo inter ἐρωμένους et eosdem distingnit: §. λά. fin. ἀποκρίνασθαι, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμειτε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. Quantum intersit inter ἑταιρεῖν, ἐρᾶσθαι, et πεπορνεῦσθαι, expedient tibi Athen. l. 13. p. m. 283. T. Magister v. Ἑταῖρα, et, qui hanc rem diligentissime excussit, doctissimus Heraldus Animadv. in Salmas. pag. 399. Taylor.

βῶν ἤψατο· ἀλλὰ [1] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσιν· ἤδη γὰρ οἶμαι ὑμῶν τινὰς ἑωρακέναι ἃ λέγω, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκηκοέναι γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἔστι τις Πιττάλακος ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος εὐπορῶν ἀργυρίου, καὶ ὁρῶν τοῦτον ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐδυσχέραινεν ὁ μιαρὸς οὑτοσὶ, μέλλων ἑαυτὸν καταισχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψεται χορηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν, ἢ τῶν αἰσχρῶν οὐδεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαύτας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ πράττων οὐκ ἠσχύνετο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 32

ιγ'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους ἐν οἷς οὗτος ἦν παρὰ τῷ Πιττάλακῳ, καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Ἡγήσανδρος, ὁ τοῦτον ἀνειληφώς. περὶ οὗ πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι· οὕτως ἐναργές ἐστιν ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον ταμίας ἅμα Τιμομάχῳ τῷ Ἀχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς, ὡς λέγεται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τρόπον τινὰ, οὐχ ἥκιστα αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον, συγκυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον, ἤσθη τε, καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβουλήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἠγήσατο ἐγγὺς εἶναι τῆς αὐτοῦ φύσεως. πρῶτον

[1] διαμέρευστν

Οὗ ἡ τηλία τίθεται] Aristophanis in Plato Enarrator, καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο Τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἅλφιτα ἐπιπράσκοντο, καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Pollux lib. 9. Καὶ Τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπωλίδι. κύκλους ἐμπεριγράψαντες, ἀνίστασαν τοὺς ὄρτυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀνατρεπτὴς καὶ ἐπιτεὸν κύκλου, ἐτύπτετο αὐτός τε, καὶ ὁ τοῦ ὀρτυγος δεσπότης. Brodæus. Vasis genus interpretantur, tum in quo Farina reponatur, tum Coturnices committantur. Item tabulam pistorum etc. Hic utique ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est. Wolf.

Τιμομάχῳ] De Timomacho et ejus re-

μὲν οὖν τῷ Πιτταλάκῳ [1] διειλέχθη, δεόμενος παραδοῦναι τοῦτον. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ προσβάλλει· καὶ οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον, ἀλλ' εὐθὺς ἐπεπείκει. καὶ γὰρ 9. 1
33 εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ [2] κακία καὶ [3] εὐπιστία· ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπηλλάχθη μὲν ἀπὸ τοῦ Πιτταλάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγησάνδρου, ὠδυνᾶτο, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, τοσοῦτον [4] τὸ ἀργύριον μάτην, ὡς ᾤετο, ἀνηλωκὼς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὅτι δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, 5
σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινὲς, καὶ ἄλλοι, ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ᾤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· καὶ τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς 10
ἀλεκτρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν· τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς [5] ἐξανθρώπους πλη-

[1] διειλέχθη [2] ἀκαιία [3] εὐπιστία [4] Deest articulus. [5] ἐξ ἀνθρώπων

bus in Hellesponto gestis plura Demosth. e. Polyolem. TAYLOR.

γ'. Καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ.τ.λ.] Sententia est, ut opinor, ita avidum fœdæ libidinis fuisse Timarchum, ut, quemadmodum illa apud Sallustium Sempronia, libidine accensa, sæpius peteret viros quam peteretur. Eumque ejusmodi monstrorum esse morem et in Eudemiis tradit Aristoteles, et Suidas de Eunuchis. Εὐπιστία ἀντὶ τῆς εὐκαιρίας poni videtur. WOLF. Venetus Interpres ita: *nam ad hanc ipsam rem mirabilis ejus improbitas est et morigera natura.* TAYLOR. Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀπιστία. *Nam ad hujusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet improbitas et perfidia.* Patet enim ex sequentibus, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο, duarum rerum Timarchum hic insimulari, *improbitatis* et *perfidiæ*, nempe erga Pittalacum. JURIN.

Τοσοῦτον τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσοῦτον ἀργύριον? IDEM.

Ὅτι] F. ὅπως. *Ubi* molestus iis esse cœperat. Similem varietatem habes in sequentibus. Vid. p. 33. v. 17. TAYLOR.

Διασείστους καὶ φιμοὺς] *Talos agiles et nexiles* convertit anonymus Interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam nostræ ætatis ignarum esse fateor. Nam dum alii lusitant, ego lucubrare ab ineunte ætate consuevi: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείειν est *concutere* et *agitare*, φιμὸν *camum*, *capistrum*, *reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adjective poni, et τοῖς διασείστοις opponi: sive alteri perforati, alteri integri fuerint, sive quocunque modo se habuerint. Ego meam ignorationem negare non possum. WOLF. Lego potius διαστικτοὺς, *compunctos*. Attamen Pollux mentionem facit τῶν διαστίκτων κύβων libro octavo. puto, quod moventur et agitantur cribro, κοσκίνῳ. SALMAS. Vide omnino doctissimum, amicissimumque Dervillium in Vanno, pag. 505. seq. Vulgatiora de hac re tibi dabunt Scholiastes noster, Pollux L. X. C. XXXI. Is. Casaubon. ad Theophrast. Charact. cap. V. Salmasius ad Vopiscum. Harpocratio, et Kusterus ad Suid. v. Διάσειστοι. TAYLOR.

Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] *Et flagris quæ hominibus incuti solent plagas inferebant.* BRODÆUS. F. τὰς ἐξανθρώπους,

γὰς, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἰῶθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὅ, τε Ἡγήσανδρος καὶ ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, — ἐπῆει δὲ ἐκκλησία —, θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινὲς, καὶ περιστάντες ἐδέοντο τοῦ Πιτταλάκου ἀναστῆναι, λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν· καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος οὐδέ πω μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάντα φάσκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθουσιν ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ὡς τευξόμενόν τινος τῶν δικαίων. ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οὐκ ἔτι προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. ὅτι δὲ ἐδικάσατο — σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου — ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλλὰ τοὐναντίον ἠδικημένον, [1] οὐδὲ προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς δουλείαν, φάσκων αὐτοῦ εἶναι δοῦλον. ἐν παντὶ δὲ κακῷ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γάναται ἀνδρὶ καὶ μάλα χρηστῷ. ἔστι τὶς [2] Γλαῦκος Χολαργεύς. οὗτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου, καὶ ἤδη [3] ποτὲ χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ

[1] οὐδὲν [2] Γλαύκων [3] ποτὲ καὶ χρησαμένῳ

hoc est, ἀνανδρώτους καὶ θηριώδεις, etsi hoc adjectivum nusquam alibi legere me memini, nisi apud Athenæum, qui σωφρὸν, ἐξανδρώτων συμφορὰν vocat. Wolf. Lege ἐξανθρώπους, id est, *inhumanas, crudeles.* Palmer. Vide quæ diximus ad Lysiam c. Agorat. pag. 259. Edit. London. Taylor.

Ὑπογενειάζων] F. τοῦ γενείου λαβόμενος λέγων. Wolf.

Ὅτι] Πρ. γρ: ὅτι. Stephanus.

Ὅτι] Ita Editi. Stephanus sua, credo, auctoritate in ὅτι mutat. Ita Reg. 1. Locker. Utrumvis bonum erit. ἰδικάζετο Reg. 2. et Locker. Taylor.

Γλαῦκος] Lege Γλαύκων cum Locker. Ita in inferioribus, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, p. 35. v. 1. iterumque v. 4. Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. Ita etiam Brodæus. Idem.

Αἰξεις δικῶν ἐποιήσαντο] Δίκας ἔλαχον ἀλλήλοις, *alteri alteros in jus vocarunt.* Wolf.

Διοπείθης ἀνεβάλλετο, χαριζόμενος τούτοις, χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ [1]παρῆν ἐπὶ τὸ ζῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγήσανδρος, — ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι τῷ [2]Ἀζηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἣν περ ἐγὼ Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα —, καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς ὁ αὐτοῦ ἐδημηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετάλμων ἐν ἡμῖν πρῶτοι οὗτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλογισάμενος ὅς τις ὢν πρὸς οὕς τινας ἐπολέμει, εὖ ἐβουλεύσατο — δεῖ γὰρ ταὐληθῆ λέγειν — ἡσυχίαν [3]ἔχειν, καὶ ἠγάπησεν εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην νενικηκὼς ὁ Ἡγήσανδρος ἀπονοτὶ, εἶχε παρ' ἑαυτῷ Τίμαρχον τουτονί.

ιδ'. Καὶ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴστε. τίς γὰρ ὑμῶν ὃς οὐ πώποτε εἰς τοῦψον ἀφῖκται, καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; ἢ τίς [4]οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών, οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, κάλει μοι

[1] Φαρῆν [2] Ἀζηνιεῖ [3] ἴσχε [4] ὃς

Ἀνεβάλλετο, χ. τ. χ. ἐκ χρ.] V. *Cum comperendinaretur, tempusque ex tempore ampliaret.* IDEM.

Τῷ Ἀξηνιεῖ] Vel legendum est Αἰξωνεῖ, vel Ἀζωνιεῖ, quod ultimum præfero. Sæpissime enim accidit, ut ζ et ξ unum pro altero ponantur. Ἀζηνιὰ demus est Hippothoontidis tribus, de quo Hesychius, Suidas, Harpocratio, Stephanus, ipse Æschines infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] ubi semper gentile Ἀζηνιεύς. PALMER. Hic proculdubio est iste Aristopho, quem sæpe citat Æschines noster, uti infra §. λά. post med. quique in ea oratione quæ contra Ctesiphontem est, dicitur γραφὰς παρανόμων ὑπενεγκεῖν LXXV. Vid. §. ξέ. Verum ibi, et ubique scribitur Ἀζηνιεὺς, ut rescripsit Palmerius, atque uti hic quoque habent Mor. Locker. Scalig. Vid. Meurs. Reliq. Attic. c. 1. et potissimum ea quæ diximus ad Leptineam §. λθ'. TAYLOR. L. Ἀζηνιεῖ. infra §. λά. med. et κ. Κτησιφ. §. μθ'. et §. ξέ. MARKLAND.

Πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ —— ἠπείλησεν, vel, πρὶν αὐτῷ —— ἀπειλῆσαι? JURIN.

Τὴν αὐτὴν ἀ. ἐπαγγελίαν] Eadem et δικαιμασία dicitur in argumento hujus orationis. Uter autem ἠπείλησεν, Aristopho Hegesandro? an Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambigua. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontem, verisimilius est. WOLF.

Πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi primi qui verba fecerunt de summa rerum Græcarum? Delendum credo; certe ab optimo Locker. abest. TAYLOR.

Ὅστις ἂν] *Qui vir esset, quam nullius auctoritatis.* BRODÆUS.

Ἀκοντὶ] In Edit. Ald. erat ἀκοντὶ οὖκι, non, τοιαύτας ἀκοντί. Ita etiam Codd. Coisl. Reg. 2. et Locker. Ita porro interpretari vides Wolfium. Rem vidit præstantissimus Stephanus. TAYLOR. *Victoriam istam nullo negotio adeptus, Timarchum habuit*, non, *istam victoriam adeptus, Timarchum nullo cum negotio habuit*, quomodo Cl. Wolfius. JURIN.

ιδ'. Τοῦψον] *Convivia, compotationes.* BRODÆUS. εἰς τὸ ὄψον, *ad obsonia et lauticias.* Videtur hic non τὰ μετ' ἄρτου ἐσθίμενα significare, sed ἀγορὰν καθ' ἣν τὰ ὄψα πωλοῦνται, aut popinas, cujusmodi sunt Gallicæ, lautissimæ sane. WOLF. Recte Wolfius, quæ in medio habet, recteque *forum cupedinarium* vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν οἶνον, εἰς τοῦλαιον etc. Vide Lect.

10.1 Γλαύκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀναγίνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυρεῖ Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ Πιττάλακος ἔφη βούλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον, καὶ [1] προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι, ἣν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο Ἡγήσανδρον καὶ Τίμαρχον, καὶ ἣν Ἡγήσανδρος τῆς δουλείας αὐτόν, καὶ διελύθησαν ὡσαύτως. 36

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀμφισθένης μαρτυρεῖ. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν——

καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκοῦν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν Ἡγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο· ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ἡγήσανδρον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἡγήσανδρος Διφίλου [2] Σπειριεὺς μαρτυρεῖ. ὅτε κατέπλευσα ἐξ Ἑλλησπόντου, κατέλαβον παρὰ Πιτταλάκῳ τῷ κυβευτῇ διατρίβοντα τὸν Τίμαρχον τὸν Ἀριζήλου, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησά-

[1] * προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης ἄρασθαι, ἣν [2] Στειριεὺς

Lysiac. caput postremum. TAYLOR.

Προσπέμψαι —— τῆς δίκης ἄρασθαι] Lego προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι. WOLF. τὰς δίκας Bern. ut voluit Wolfius. Ceteri omnes uno ore, προσπέμψαι, et τῆς δίκης. Cod. Reg. 1. καὶ προσπέμψαι διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης, ἣν τε αὐτὸς cetera. TAYLOR.

Καὶ διελύθησαν ὡσαύτως] Τὸν αὐτὸν τρόπον, id est, ut opinor, uterque alterum missum fecit, ἴσχυτος ἑκατέρου ὡς ἴσχυς. WOLF.

Στειριεὺς] Repone Στειριεύς. Στειρία enim domus est Pandionidis, de quo Pausanias in Phocicis (qui Στίφις videtur nominare) Hesychius, Harpocratio, Stephanus. Aristophanis Scholiastes ad Ranas habet Στειριεύς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thrasybulus ille decantatus, qui ubique Στειριεὺς dicitur, ut apud Plutarchum in Alcibiade, et alios. PALMER. Non inscite Palmerius. Nam præter Meursium de Pop. Attic. nactus est bonum Cod. Bern. consentientem. Verum præterea, Hegesander noster p. 33. v. pen. videtur fuisse non Stiriensis, sed Suniensis: Διοσθυσὶ τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου. Ad quam normam hic emendandum esse judico. TAYLOR.

μην Τιμάρχῳ, ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ [1] ἄρσει ᾗ καὶ τὸ πρότερον Λαοδάμαντι.

οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνο δέ μοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ οὐδὲν μὰ Δία θαυμαστόν. ἀναβήσεται γὰρ, οἶμαι, δεῦρο πιστεύων τῷ αὐτοῦ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς
37 καὶ μισοπόνηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅς τις ἦν οὐ γινώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς ἀνεθορυβήσατε, τῆς μαρτυρίας ἀναγινωσκομένης. ἆρά γε προαχθήσομαί [2] τι σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἰπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅς τις αὐτὸν κατήσχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας, παροινοῦντας καὶ μονουμένους; οὐκ οἴεσθε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολογούμενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, ὑπερηφανα [3] τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν, ὡς ταῖς

[1] *πράξει* [2] *ἴτι* [3] τὰ] *τούτῳ*

Τῇ αὐτῇ ἄρσει] *Eadem vitæ societate, cum eo familiariter degens.* Brodæus. F. *χρήσει.* Nisi forte sit τῶν τῆς ξωσικαμηχάνου παλαισμάτων ἴν τι ἡ ἄρσις καὶ ἡ θέσις. Ἀλλ' ἐς κόραξ ταῦτα. Postea, [§. κγ'. med.] ait ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἦφη, πρότερον δ' ἦν Λεωδάμαντος γυνή. Wolf. Puto legendum τῇ αὐτῇ αἱρέσει, id est, *eodem vitæ genere.* Palmer. Supra docuit Orator se testimonium Hegesandro scripsisse κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ, et revera iis verbis testimonium concepit, quæ tam ad innocuum quam ad facinorosum sensum detorqueri possint. Ceterum minus perspexisse videtur Wolfius, quæ sit constructio horum verborum. Mihi ita intelligenda videntur; Τιμάρχῳ ὁμιλῶν ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἄρσει, ᾗ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν. Quæ autem fuerit ista, sive ἄρσις *sublevatio*, seu ἕρσις *nexus*, vel etiam, quod magis arridet, etiamsi paulo longius a vulgata lectione recedat, αἵρεσις *conditio, consuetudo*, qua usus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex §. κγ'. med. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος νυνὶ, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή. Jurin.

Λαοδάμαντι] Infra v. 8. et antepen. Λεωδάμαντα. Markland.

Πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι] Sic Hegesandrum flagitiosiorem etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Æschines illius exagitandi gratia confinxit? Wolf.

Παροινοῦντας καὶ μονουμένους] Non puto esse causam, cur μαινομένους substituamus. Idem. Recte tu quidem putasti. Taylor.

Οὐκ οἴεσθε —— διαπεπρᾶχθαι;] Periodi hujus sensum cum vix satis expressisse Wolfius videatur, nos integram exponemus. *Nonne creditis Hegesandrum, ad elevandam infamiam decantatæ illius et vobis omnibus notæ patientiæ, quam ipse Laodamanti præstitisset, res omnem impudentiam excedentes Timarcho imperasse, ut præ summa hujus turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur?* Jurin.

Ἀπολογούμενον] Utrum διηγούμενον, ἢ παραιτούμενον? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentes facile patior. Wolf.

Ὑπερήφανα] Ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα τούτῳ i. i. libri scripti. Taylor.

Ἐπιτάττειν] Utrum τὸν Λεωδάμαντα τῷ Ἡγησάνδρῳ, (Nam quanta istorum prosti-

τούτου ὑπερβολαῖς αὐτὸν [1]δόξαντα μέτρια διαπεπραχθαι;

ιέ. Ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρώβυλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτηρίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρέχεσθαι διαρρήδην μαρτυροῦντας ὅπου ἔπραττεν, ὅπως ἐποίει, ἢ τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρᾶγμα, οἶμαι, ἀναιδὲς λέγοντες. οὐ γὰρ [2]οἶμαι ἔγωγε ὑμᾶς οὕτως ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν, ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναῖον ἐπὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐάν τις αὐτὸν μισθώσῃ, ἔνοχον εἶναι τοῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις. τίς οὖν οὕτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις 38
ἂν ἐθελήσειε σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ, ἐπιδεικνῦναι ἔνοχον ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι τὸν [3]πεπονθότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας, παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως αὐτὸς μαρ-
11.1 τυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα. σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις [4]τοῦ Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένους, τοὺς ὁμο-

[1] δόξαντα [2] οἶμαι [3] πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν [4] τοῖς

bolorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quæ apud Suidam exstat de quodam, qui senatori suo præcepit, ut de rupe se præcipitaret, apparet) an τὸν Ἡγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? Wolf.

Ὡς ταῖς —— διαπεπράχθαι] Ὡς δόξαντα (Sub. τὸν Ἡγήσανδρον) διαπεπράχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τούτου. Τοιοῦτον, ἐκπλὴν ὁ Τίμαρχος πολὺ ἀκολαστότερός ἐστι τοῦ Λακεδαιμονίου. Nec tamen satis confido hanc sententiæ: nec nostra interesse sentio, cinædorum nosse historias atque facetias: neque me pœnitet primæ conversionis meæ. Idem.

ιέ. Τὸν πεπονθότα] Recte Looker. τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. Taylor.

Οἰκήσομεν] Egregie præfecto urbis incolatur. Wolfius. Male. Potius, administrabitur. Οἰκῶ, οὐ μόνον τὸ κατοικῶ —— ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπανὶ διοικῶ. Αἰσχίνης· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἠγήσατο διαθέσειν. Thom. Magister. Vide supra §. ζ. med. Idem.

Οἰκημάτων] Οἴκημα ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον, Δείναρχος· ἀντὶ τοῦ πομπεῖον δὲ, Αἰσχίνης.

λογουμένως τὴν πρᾶξιν ταύτην πράττοντας. οὗτοι μέν τοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰσχύνης προβάλλονταί τι καὶ συγκλείουσι τὰς θύρας. εἰ δή τις ὑμῶν ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους τί νῦν ὁ ἄνθρωπος οὗτος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα, οὐχ [1]ὁρῶντες τὸν εἰσεληλυθότα ὃς τις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου συνειδότες, καὶ τὸ πρᾶγμα [2]γνωρίζοντες. οὐκοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν· καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεί, πρὸς θεῶν, Τίμαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, νυκτερεύῃ ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας [3]πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ, καὶ μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα τισὶν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς [4]τισι παρασκευάζειν, τοῖς τὸ ἀργύριον [5]προσαναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον,

39

[1] εἰδότες [2] γνωρίζετε [3] τὰς πολυτελεστάτας [4] τινας [5] προσαναλίσκουσιν

Suidas, et similiter Harpocrat. Vide quæ diximus ad Marm. Sandvic. pag. 59. IDEM.

Ἀνάγκῃ] F. αἰσχύνῃ. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam afferat turpitudinis. Id quod in Ethicis Eudemiis ἥκιστα μὲν ἡδικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως traditur. WOLF. Merito displicet Wolfio vox ista ἀνάγκη, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea quid velit Auctor. *Qui necessario istud agunt, qui eum quæstum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant.* TAYLOR.

Εἰ δή τις κ. τ. λ.] F. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τῶν ὁδῷ πορευομένων. WOLF. Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: *si vero jam aliquis interroget vos illac transeuntes. ὑμῶν τοὺς πορευομένους, quicunque vestrum illac transierit.* TAYLOR.

Ὁρῶντες] Melius cum Bero. Coisl. et Reg. 2. εἰδότες. IDEM.

Μειράκιον νέον καταλιπὸν] Sequitur διαφέρον. Quæ puto legenda per ο, καταλιπόν, διαφέρον, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. WOLF. Stephanus invenit in suis exemplaribus (quibuscum præter Codd. Regg. 1. et 2. ceteri consentire videntur) καταλιπών, διαφέρων, syntaxi ad τὸ τοιοῦτον, ut aiunt, relata. Melius tamen ei videtur καταλιπὸν et διαφέρον, ἀκολούθως τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολος legere. Hunc locum respexit Athenæus l. XIII. p. m. 283. Καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἐφιππος ἐν Σαπφοῖ φησίν,

ὅταν τίς
Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ἔλθῃ λοιδόρου,
Ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσκάλῃ βοηθόν,
Διδόναι νόμος' αὐτὸν σὺ τῆς ὠμότητος λόγον.

Τὰ αὐτὰ εἶπεν καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Senarium istum secundum Poetæ a deploratissimo metro hodie primus liberavi, neque Casauboni solertia in hoc loco mihi valde placet. TAYLOR.

τίνα τρόπον εὐφημότερον μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπραγμένων ἔργων.

ις'. Θεωρήσατε δὲ, εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν τινῶν παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖός ὄντως ἐστὶ καὶ ὅστις μή. καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν [1]προσίῃ τὸ δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· Ἄνδρες δικασταὶ, τούτου κατεψηφίσαντο οἱ [2]δημόται, ὁμόσαντος οὐδενὸς ἀνθρώπου, οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες·— εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς, ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως. [3]οὐθὲν γὰρ, οἶμαι, δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσαι τὶς σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ Διὸς, εἰ ὥσπερ περὶ τοῦ γένους, οὕτω καὶ περὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου ἐδέησε δοῦναι [4]ψῆφον, Τίμαρχος εἴτε ἄνοχός ἐστιν, εἴτε μή· ἐκρίνετο δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· εἰσήγετο δὲ εἰς ὑμᾶς ὥσπερ νῦν· μὴ ἐξῆν δ' ἐκ ταῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε ταύτῃ ἀπολογεῖσθαι· ὁ δὲ κήρυξ ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ, ἐπηρώτα

[1] προσίῃ πρὸς τὸ [2] δημόται ὁμόσαντες, [3] οἶδεν [4] ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε

Ἐδημόσιωσεν] Deest hæc vox in Edit. Stephanica, aliisque exemplaribus. Restituit cum Wolfio, Coisl. Locker. et Reg. 2. IDEM.

Γεγόνασι διαψηφίσεις] V. *Factæ sunt in tribubus recensiones.* WOLF. Consule Harpocrationem. TAYLOR.

Ὅστις μὴ] Ita Brodæus et Wolfius illuviem quæ in Aldo erat repurgarunt. Adjuvant suis suffragiis Locker. Coisl. et Reg. 2. Præstat hoc quam ὅσπερ Stephani. IDEM.

Πρσίοι τὸ δικαστήριον] F. τῷ δικαστηρίῳ ἢ πρὸς τὸ δικαστήριον. WOLF. πρὸς τὸ δικαστήριον Locker. Coisl. Reg. 2. εἰς τὸ δ. Reg. 1. TAYLOR.

Ὁμόσαντος] Cod. Locker. ὁμόσαντες. Ut sit κατεψηφίσαντο οἱ δημόται ὁμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπου οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος. quanquam hæ duæ postremæ voces in isto exemplari desunt. IDEM.

Ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες] *Sed ex sua ipsorum conscientia.* Hæc verba quæ habet Orator de popularibus, sive ejusdem pagi civibus, male transtulit Wolfius ad ipsos Judices. JURIN.

Εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς] Legendum puto, εὐθὺς θορυβεῖτε ὑμεῖς. *Vos statim conclamatis.* Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane superfluum sit, et etiam sensum turbet, ex sequente linea huc irrepsisse. IDEM. Recte. deest ea vox a manu 1ma. Cod. Locker. TAYLOR.

Ὡς οὐ μετὸν] Μετὸν locutio imperscitalis est, *quod civitatis jurium particeps non est, quod civis non est.* Isocrates, τῶν δὲ λόγων τῶν παλῶς καὶ τεχνικῶς ἰχόντων, οὐ μετὸν τοῖς φαύλως. Lysias, οὐ μετὸν αὐτῷ ἄλλων τε κατειργασμένων. BRODÆUS.

Δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim Τίμαρχος. WOLF. ὑποστιζοντες περὶ τούτου, οὐ μετὰ τοῦτο. STEPHANUS. Edidi ex mente Wolfii, et Cod. Bern. Olim, Hæc δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε ἄνοχός ἐστιν, εἴτε μή. TAYLOR.

ὑμᾶς τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα, τῶν ψήφων ἡ τέτρυ-
πημένη ὅτῳ δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος,
ἡ δὲ πλήρης ὅτῳ μή· τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς
οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ. εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν, τί 35
δὲ σὺ οἶσθα, εἰ ἡμεῖς ἂν τούτου κατεψηφισάμεθα; εἴποιμ'
ἄν, διότι ἐπαῤῥησιάσασθέ μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε
καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν οὗτοσὶ ἐν τῷ
δήμῳ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα· καὶ ἡ βουλὴ ὅτε ἐβούλευσε πέ-
ρυσιν· ἢ ἐὰν μνησθῇ τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου· ἢ ὡς ἀπή-
γετό [1]που τις· εὐθὺς ἐγελᾶτε καὶ ἐβοᾶτε, καὶ αὐτοὶ ἐλέ-
γετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε αὐτῷ. καὶ τὰ 40
μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ
γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγ-
γειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι βούλομαι. τῆς γὰρ βουλῆς
τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον,
κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τούτου, ὃ οὗτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκή-
41 σεων τῶν ἐν τῇ Πυνκί· ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν
Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς, νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον 12. 1
καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως τοῦ συνεδρίου
ἐκείνου βεβιωκώς· ἐπειδὴ δέ που προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν
ὅτι τό γε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλὴ,
καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ
Πυνκί· μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμ- 5
πειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβή-
σατε ὑμεῖς ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν·

[1] * που

Τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη] Ἔστω. subaudiendum. Brodæus. Nota calculorum discrimina, de quibus etiam Ulpianus aliquid. ψῆφος μέλαινα καὶ λευκὴ· τετρυπημένη καὶ πλήρης. Quorum priores condemnarunt, posteriores absolverunt. Wolf. Laudat hanc vocem Harpocratio ex hac oratione, quem consuli velim, itemque Lucianum cum suo scholiaste, T. II. pag. 835. Edit. Nov. Taylor.

Ἀναβῇ] Num legendum ἀνίσῃ? Jurin.

Τειχῶν ἐπισκευῆς] Ea quæ sequuntur, videntur ἀλληγορικὰ, mihi quidem αἰνιγματικὰ sunto, ut et ea quæ ex oratione Autolyci Areopagitæ notantur. Τὰ τείχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγεσθαι obsceni aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Scomatum horum acumen in verborum amphiboliis et allusionibus quibusdam positum nec a me satis intelligi fateor, nec eadem venustate a quoquam posse exprimi Latine existimo. Wolf.

Πρόσοδον ποιουμένης π. τ. δ.] Ἀντὶ τοῦ, προσιούσης τῷ δήμῳ. Isocrates Areopag. περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην. et post, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπογραφόμην. Idem.

Ἡ βουλὴ] Forte plenius distinguendum est post βουλὴ, ut cetera sic ordinarentur, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης —— μὴ θαυμάσητε —— εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τ. β. τ. ἐ. Ἀ. πάγου. Id utique satius est. Taylor.

εἶναι γὰρ αὐτὸν τούτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν
Θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν·
ἡμεῖς [1] μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦ-
μεν Τιμάρχου, οὔτε ἀπολογούμεθα, — οὐ γὰρ ἡμῖν πάτρι-
10 ὸν ἐστιν —, ἔχομεν δὲ [2] τοιαύτην συγγνώμην Τιμάρχῳ.
οὗτος ἴσως, ἔφη, ᾠήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν
ἑκάστῳ ἀνάλωμα γίνεσθαι. [3] πάλιν, ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ
μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπῆντα παρ' ὑμῶν μετὰ γέλωτος
Θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων,
οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἐδυνήθητε. ἔνθεν καὶ παρέρχεται
Πύῤῥανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρετο τὸν δῆμον εἰ οὐκ
15 αἰσχύνοιντο γελῶντες παρούσης τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου
πάγου. ὑμεῖς δ' [4] ἐξεβάλετε αὐτὸν, ὑπολαβόντες, ἴσμεν, ὦ
Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως
ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀν- 42
θρωπίνων λογισμῶν. ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυ-
ρίαν μεμαρτυρῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν
ἀλῶναι ψευδομαρτυριῶν οὐ καλῶς ἔχει. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν
20 εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε
τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέ-

[1] μέντοι, ἴφη, ὦ [2] τοιαύτην πρὸ συγγνώμην [3] καὶ πάλιν [4] ἐξεβάλλετε

Οὐ γὰρ ἡμῖν πατρικόν ἐστι] Malim ἐν δ-τρείον ἐστιν, ea de causa quam in Isocratis commentariis e Suida protuli, et versatis in lectione Græcorum auctorum probari facile posse puto. Wolf.

Οὗτος ἴσως] Τὸ οὗτος μετὰ τοῦ ἴφη, κατά τινας. Stephanus.

Ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία fortasse pro loco deserto et silenti. Taylor.

Οἰκοπέδων] Οἰκόπεδον aream domus et domicilium significat. Omnes porro ædis instar admittit Scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morsus, siquidem ea vox fossam et cuniculum notat. Brodæus. Λάκκον est verbum obscœnum, ut Latinis fossa, unde λακκόπρωτος. Cum autem mentionem injiceret οἰκοπέδων καὶ λάκκων, risu concutiebantur Areopagitæ, cum in memoriam recurrerent nefandæ libidinis Timarchi λακκοπρώκτου. ita explicandus locus. Salmas. Οἰκόπεδον est Planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptæ, vel alio aliquo casu destructæ. Æquor vocant Latini. Ita Æquimelium apud Ciceronem et Livium solum vel æquor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis solis et spatiosis, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργίᾳ et circuitione Brodæi. Taylor.

Οὐδ' ἂν λαβεῖν αὐτοὺς] F. οὐδ' ἀνελ-αβεῖν αὐτοὺς ἐδυνήθητε, et [l. 11.] ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ οὐκ αἰσχύνοντο. Wolf. Ald. εἰ οὐ καὶ σχύνοντο. Quod mendum etiam sustulit Brodæus. Nos plura ejus generis præterimus quæ Wolfius complanavit. Num si maxime necessarium erat ut tollerentur, vix tanti sunt aut ingenii aut ponderis, ut lectori meo identidem aures de ea re vellerem. Taylor. Manifestum est debere legi, οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς, id est, non potuistis vos recolligere et a risu temperare. Palmer. Atque ita MSS. Taylor.

Ἀνολαβόντες] Stobæus, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, sc. l. 15. ἐπικρατεῖν. Hoc quidem postremum non inscitum aut prorsus negligendum. Idem.

γοντος ἐπιλέλησθε· καὶ, μὴ γενομένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος, ἤλω ἂν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου, ἀπαφεύξεται.

ιζ'. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ἠτιάσατο τινὰς εἶναι οἵπερ ἄρα ἐνεχείρουν [1] συνδικάζειν τὴν ἐκκλη- 25 σίαν καὶ τἆλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νῦν Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν πάλαι γεγόνασιν, αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν, ἥνπερ Τίμαρχος νυνὶ, καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ ἠξίουν διαρρήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας, ἢ τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν·

[1] συνδικάζειν

Καὶ, μὴ γενομένης] Parum attente hanc locum vertit Wolfius; neque melius cessit alteri, *et, cum hac de re nullum fieret judicium, fuerit condemnatus, cum vero aperte convictus fuerit, dimittatur.* Verto liberius, *absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extrajudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore questio non haberetur: jam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in judicio de ea re habito, a vobis absolvatur.* Idem.

ιζ'. Διαψηφίσεων] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν sive legem de Civium scrutinio habendo suasit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (uti ex Harpocrat. discimus v. Διαψηφισις) non multis annis ante hanc causam habitam. Ait igitur Æschines "Quosnam ad Populi διαψήφισιν, sive istud Demophili institutum, modo alludebam, unde argumentum mihi sumpsi de auctoritate publicæ Famæ, quantum ac. vel oculatum testem superare possit, iterum ex alia ipsius Demophili re apud vos gesta similiter argumentabor." Idem. By Demophilus he must here mean Timarchus, as appears from the next sentence ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος. One would not have expected any thing so low from Æschines. I think it would not be so bad, if the proper name τοῦ Δημοφίλου were reduced to τοῦ δήμου φίλου, *of this friend of the people.* Markland.

Συνδικάζειν] Ἐπιχείρουν συνδικάζειν, τουτέστιν, ἅμα διαψηφίσειν δυοῖν δικαστηρίοιν. Περὶ τοῦ διπασμοῦ vide annotationes in Symmachium Isocratis. Sin aliquis συνδυάζειν legere mavult, vertat licebit, *bina inscriptione conjicere nomina in urnam.* Wolf. Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis privata judicia exercere, dum Populus in Pnyce convocatus erat ad deliberandum de Reip. negotiis, et legem fuisse Ἐκκλησίας γενομένης μηδένα δικάζειν. Quod elicitur etiam ex Demosthene contra Timocratem, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αἰθημερὸν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι. Palmer. Συνδικάζειν. Looker. Coisl. Regg. 1. 2. Quæ procul dubio est hujus loci genuina scriptura. Uti et infra quoque l. 2. p. 43. τὸν μὲν, ὃς ἐδίκαζε, τὸν δὲ, ὃς ἐδικάζετο, πρεπιμένης ἐκατέρῳ ζημίας ἐκ τῶν νόμων Θανάτου. Lex sit: *Siquis Senatorem Judicemve ære corruperit, uterque tam qui acceperit, quam qui porrexerit, ultimo supplicio afficitor.* Isocrat. de Pace, οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζομεν, —— ὥστε Θανάτου τὰς ζημίας ἐπικειμένης, ἤν τις ἀλῷ δικάζων, τοὺς τούτου φαυλοτάτους στρατηγοὺς χειροτονοῦμεν. Legem ipsam disertissime memorat Demosth. c. Stephan. 11. juxta finem: Ἐάν τις συνίστηται ἢ συνδικάζῃ (l. συνδικάζῃ omnino) τὴν ἡλιαίαν ἢ τῶν δικαστηρίων τι τῶν Ἀθήνησιν, ἢ τὴν βουλὴν, χρήματα δίδωσι, ἢ δίχ' ἡμέρας —— τούτων εἶναι τὰς γραφὰς περὶ τοὺς θεσμοθέτας. Annos jure existimes ad hanc legem, (in qua uno quasi spiritu continentur qui *Remp. labefactare*, et qui *judicia corrumpere* satagunt) respexisse Pollucem, L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνίων, τὰ δικαστήρια συνδικάζων? Ubi MSS. similiter συνδικάζειν, eodem errore. Taylor. Plane legendum συνδικάζειν. Item l. 2. p. 43. ἐδίκαζε et ἐδικάζετο. Jurin.

Ἐνεστᾶσιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐνιστάνασι, τουτέστι, γίγνονται. Wolf.

30 ἅπασα δή που ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν, τὸν μὲν, ὡς [1]ἐδίκαζε, τὸν δὲ, ὡς [2]ἐδικάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου· ὥσπερ ἐνθάδε, ἄν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ. ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς, ὅς τις ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος, ὃς 43 ἐπεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι; μὰ τὸν 35 Ἡρακλέα, ἐπὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν· πολὺ, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτηκότες τούτου τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ παλαίπωροι, οὐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ὑπενεγκεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς· οὗτος δ' οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὗτος ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, ὑμᾶς ἂν ἔγωγε 40 ἠξίουσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς ἄριστα εἰδότας ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγὼν ἐστιν Ἀθηναίοις, οἱ δ' αὐτοὶ δικασταί μοι καὶ μάρτυρες ἐστὲ τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν.

ιή. Καὶ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων

[1] ἐδίκαζε [2] ἐδικάζετο

Ἐδίκαζε] Lege ἐδίκαζε, et ἐδικάζετο. Unius litteræ ι et α permutatio maximum discrimen facit. IDEM. ἐδίκαζε — ἐδικάζετο. Codd. iidem qui superius. Δήμων δὲ, κατὰ τοῦ ἐπὶ δόξης δικάσαντος ἢν ἡ γραφή. δικασμοῦ δὲ, κατὰ τοῦ διαφθείραντος. καὶ ὁ μὲν δικάζεσθαι, ὁ δὲ δικάζειν ἐλέγετο. Poll. L. VIII. C. VI. TAYLOR.

Προκειμένης] Προεκκειμένης Wolfius, credo, incuria Typothetarum. IDEM.

Μισθαρνῇ] *Se prostituerit*, Wolfius. Melius, *se mercede prostituerit*. JURIN.

Ἔστιν οὖν ἔστις] F. A. ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς ἔστις. WOLF. Ista ἡ μάρτυς sunt ex pena Wolfiano. Et bono sane consilio, certe non contemnenda elegantia, duas istas voculas supplevit. TAYLOR.

Ἢ κατήγορος] Ἀμύνεσθαι Mor. an pro varia lectione, an pro scholio? IDEM.

Ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] *In externa civitate.* BROD. Simpliciter accipio, ἀντὶ ἑτέρας πόλεως, ἐν ᾗ δεῖ ἀλλαθεῖν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν. WOLF. Quid sit πόλις ἔκλητος ostendit eruditissimus Valesius ad Harpocr. p. 55. ex Etym. M. Videtur aliquando Provocatio fieri ad exteras Civitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Judices, a Judicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστὰς ἐφῇ· ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ἔκκλητοι nominabantur, ut Hesychius habet, Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsæ Civitates, ad quas provocatur, Ἔκκλητοι πόλεις etiam vocari videntur, uti ex hoc loco Æschinis et Etym. M. liquet. Dicit ergo Æschines, si hæc fuisset Provocatio, coram vicina aliqua civitate acta, vobis, quos jam Athenis causam perorans pro *judicibus* habeo, tanc pro *testibus* uti potuissem. IDEM.

τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις
αὐτὴ ἔσται, ὥσπερ εἰώθε γίνεσθαι, λάθρα, καὶ ἐν ἐρη- 13. 1
μίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις· ὁ δὲ ἄριστα μὲν εἰδὼς, [1] κατα-
σχύνων δέ τινα τῶν πολιτῶν, ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ, ἔνοχος
ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις· ὁ δὲ κρινόμενος, καταμε-
μαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου, καὶ τῆς ἀληθείας,
αἰξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρί-
νεσθαι· ἀνῄρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ δέδεικται 5
44 φανερὰ ὁδὸς δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύ-
ξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν
μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούν-
των, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ
τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι,
παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ
ἔξαρνοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εὑρίσκεται 10
γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χρήσασθε δὲ παραδείγματι
τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ
τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἐναγχος τεθεω-
ρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρ-
τυρας πορισαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ δια-
λεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νική-
σαντας· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, οὐδὲ ἐκ τῶν [2] μαρτύρων, 15
ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέ-
ρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν
τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν
ἔστω πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τι-
μάρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ
παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ 20
ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τι-
μάρχου, καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλή-
45 θειαν ἐλέγοντο· οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθησόμενοι, διὰ
τὴν κρίσιν, τῆς ὑμετέρας ἀπάτης εἵνεκα. ἀπόδοτε οὖν τὴν

[1] καταισχύνης τινὰ [2] μαρτυριῶν

ιή. Ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ] Sub. καθ' ἑαυτοῦ, τουτέστιν, ἐὰν ὁμολογῇ ἢ ἐταιρῆσαι ἢ διαφθεῖραί τι τιν. WOLF.

Ἡ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων] Gravissimorum scelerum designator: Wolfius. Polias patrator. JURIN.

ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς αὐτοὶ σύνιστε.

ιθ'. Καί τοι λογογράφος γέ τις φησὶν, ὁ μηχανώμενος αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ. οὐ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον πεπορνευῦσθαι, καὶ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι τι περὶ τὸ σῶμα, παιδὸς εἶναί φησι· τὸ δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι, ἀνδρός. ἔτι δὲ τοὺς καταισχύνοντας ἑαυτοὺς, μισθούς φησι πράττεσθαι τοῦ πράγματος. ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τερατευόμενος κατὰ τὴν ἀγοράν, [1] εἰ οὗτος πεπόρνευκέ τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ αὐτήρκει ἡ τῆς ἐπικλήρου οὐσία, ἣν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπολώλει, καὶ κατεκεκύβευτο, καὶ κατωψοφάγητο· οὗτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγίνετο· ἐδίδου δ' εἰκότως [2] οὐδείς οὐδέν· ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνάσιος [3] ἀεὶ τούτου τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε, καὶ [4] μηδὲν ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος· ἐνταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. καὶ οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας

[1] εἰ ὁ αὐτὸς ποτ. [2] οὐδεὶς ἴστι εἰδὼν [3] ἀεὶ ὁ τούτου [4] Deest μηδέν.

ιθ'. Λογογράφος] Οὐ μόνον ὁ λέγων γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐστὶ διαζωλῆς εἴρηται, cetera. T. Magister. Adde σχ. ad h. l. TAYLOR.

Μηχανώμενος] *Qui artifici, solertia composuit.* Demosthenem hic videtur notare. BRODÆUS.

Οὗτος] Rectius omnino cum Mor. et Locker. εἰ ὁ αὐτὸς. TAYLOR. ὁ αὐτός. MARKLAND.

Ἀρτήρει] F. αὐτάρκει. Etsi et apud Platonem legitur ἀνταρκίσαι τῆς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. WOLF. Π. αὐτήρει. STEPHANUS. Ita etiam habent Codd. Colsl. et Reg. 2. Brodæus quoque αὐτήρει *sufficiebat.* Sed non habeo necesse. TAYLOR.

Ἐπικλήρου] Male vertit Wolfius et obscure, *orbæ puellæ.* Ἐπίκληρος, *an heiress, quæ Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario jure deveniunt.* IDEM.

Ἀεὶ τούτου] Ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει. Ita legit Cod. Bern. et Locker. ὁ τούτου ἀεί, Reotius sane. IDEM.

Καὶ ἀπεφέρετο] Sententia postulare videtur, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. WOLF. Ubi et edidit quoque. TAYLOR. Wolfius, *quod pro quotidiana consuetudine abumeretur.* Vitiose. Vertendum, *et nihil omittebatur ex quotidiana consuetudine.* JURIN.

Καὶ κατέπιεν] Κατεπιεῖν ἐστὶ τὸν ξαυτοῦ, ut annotat Pollux. Sed fallitur. κατεφαγεῖν enim ut κατεσθίειν τὴν οὐσίαν et κατεσβίειν, de comedendo, perpotando et absumendo patrimonium. SALMAS. Wolfius, *etiam exhausit.* Malim, *etiam ebibit.* Opponuntur enim verba κατέφαγε καὶ κατέπιεν. JURIN.

ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδοτο, οὐκ ἐδύνατ' ἀναμένειν 49
τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη [1] εὑρισκομένου
ἀπεδίδοτο. οὕτως ἠπείγετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τούτῳ
γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν [2] ἂν ἐλει-
τούργει, οὗτος δὲ οὐδὲ [3] αὐτὴν διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν
μὲν γὰρ ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ, Ἀλω-
πεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς 14. 1
σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν ἕκαστος τούτῳ δὺ
ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου,
τριώβολον· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, γυναῖκα ἀμάργινα ἐπιστα-
μένην ἐργάζεσθαι, καὶ ἔργα λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρου-
σαν, καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν, καὶ ὀφείλοντας τινὰς αὐτῷ ἀρ-
γύριον καὶ ἔπιπλα.

κ'. Ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέν τοι νὴ Δία 5
σαφῶς πάνυ καὶ διαῤῥήδην ἔργῳ μαρτυροῦντας ὑμῖν τοὺς
μάρτυρας παρέξομαι. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ'
αἰσχύνη προσέσται οὐδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. τὴν
μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοτο οὗτος Ναυσικράτει
τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ· ὕστερον δ' αὐτὴν ἐωρίατο παρὰ τοῦ
Ναυσικάτρους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος·
τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυῤῥι- 10
νούσιος, τόπον μὲν πολὺν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τού-
47 του· τὸ δ' Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν ἄποθεν τοῦ τείχους
ἕνδεκα ἢ δώδεκα στάδια· ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς
μητρὸς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐάσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,

[1] εὑρίσκοντος [2] ἂν καὶ ἐλειτούργει [3] αὐτῷ

Ἀφ' ἧς] Ita Wolfius cum H. Stephano. MSS. [et πρ. γρ.] ἐφ' ἧς. TAYLOR.

Ὄπισθεν τῆς πόλεως] *Post urbem*, vel, *a tergo urbis* (si modo τὸ ὄπισθεν mendosum non est) hoc est, *suburbanum*. Nisi quis *juxta pomerium* malit intelligere, sive intra, sive extra urbem. Sequitur postea, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει. Unde conjicio, in urbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, et loco quoplam remoto, et propinquo mœnibus. WOLF. Æstuare vides Wolfium, nec sibi satis constare. Totam vero istam difficultatem complanabit Scholiastes noster non ineruditus; Πόλεως] τοῦτ' ἔστι τῆς Ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν Πόλις ἐκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus Meursius Attic. Lect. VI. 33. TAYLOR.

Ἀμάργινα] *Amorgina opera*. Poll. L. VII. C. XVI. et Eustath. in Dionys. Afrum. BRODÆUS.

Καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν] Poll. L. VII. C. X. IDEM.

κ'. Ἔργῳ] Quid hoc? Quidnam esse putemus τὸ ἔργῳ μαρτυρεῖν? Lege, ἐγώ. Ita Locker. et bene. TAYLOR.

Ἔργῳ μαρτυροῦντας —] Hic alludit ad id quod dixit supra de testimoniis in hujusmodi flagitio. AUGER.

Τῷ κωμικῷ ποιητῇ] Τῷ κωμικῷ ποιητῇ Coisl. Reg. 1. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret Athenæus. TAYLOR.

ἀλλ', εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ, μάρτυρας παρέξομαι· οὗτος δ' εἰ μή φησι πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριον τισὶν ἐδάνεισεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι ὑμῖν Μεταγένη τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς· ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς. Τιμάρχῳ καί μοι κάλει Μεταγένη τὸν Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν [2]τῷ λόγῳ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

κά. Ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα, ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων· Κηφισιᾶσιν [1]ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δὲ ἐπὶ [3]Θρασύλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν,
48 ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗτοι τρεῖς ἀδελφοὶ, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης, καὶ Ἀρίζηλος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ Ἀρίγνωτος, ὅς ἐστι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

[1] Ἕτερον, ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν,

[2] τῷ αὐτῷ λόγῳ

[3] Θρασύλλῳ

Ἐνταφῆναι] Non enim in urbibus Græcis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. Brodæus.

Ὡς] Restitue omnino ὧν. μάρτυρας ὧν κατέλιπεν. Quod ni ita esset, quid facias cum nudo isto vocabulo κατέλιπεν? μάρτυρας παρέξομαι ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. Inficete. Mecum interpretari videtur Venetus: Ego earum rerum quas huic pater reliquerat, testes dabo. Taylor.

Κατέλιπεν] Sub. τοὺς οἰκέτας. Auger.

Σώματα] Ut in Epigr. σώματα πολλὰ τρέφων. Salmas.

Ἐδάνεισεν] Nempe ὁ πατὴρ Τιμάρχου. Auger.

κά. Ὁ οὗτος ἠφάνικεν] Τουτέστιν, ἀπέλαυσεν ὁ Τίμαρχος. Wolf.

Ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων] Sub. χωρίων. Sententia est, Arizelum prædia omnia vendidisse, exceptis iis quæ modo a Timarcho devorata esse dixit. Idem. Vide quomodo hæc distinxerit Cod. Locker. ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίων Κηφισιᾶσιν, Ἴτερον ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι cetera. Taylor.

Ἐπὶ Θρασύλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλου. De eo loco videndus Harpocrat. et Valesius, Meurs. Attic. Lect. V. 30. More Attico, inquit Harpocratio, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. Idem.

τούτων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὔσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος, ὁ Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δ' ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ τὰ ὄμματα τοῦ Ἀριγνώτου, καὶ διὰ τὸ τετελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον· καί τι καὶ εἰς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τουτουὶ πατήρ, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἕως παῖς ἦν οὗτος, ἅπαντα τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο τῷ Ἀριγνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος οὗτος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωξυμένος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ τοσαύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ, βουλευτὴς ὤν, καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας

Ληξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus Aldinis misere depravatam restituerunt una Brodæus, Wolfius, Stephanusque. IDEM. πρ. γρ. λεξιαρχικῶν.

Ἠφάνισε] *Occultavit*, Wolfius. Perquam infeliciter. Quid esset οὐσία ἀφανὴς, quid contra φανερὰ, putassem eum hominem in Græcis scriptoribus exercitatissimum fugere vix potuisse. IDEM.

Ἐκ τοσαύτης οὐσίας] *In tantis opibus*, Wolfius. Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paterna hereditatis. JURIN.

Ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖντα] Causarios intelligo, quibus, etsi non militarent, tamen stipendium solveretur. Nisi forte intelligendus sit μισθὸς οὐχὶ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' ὁ δικαστικὸς, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανίας μισθόν. Etsi intelligi potest τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανίων τοῖς ἀδυνάτοις διδόμενον. Paulo post, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος. WOLF. Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem Brodæus, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖντα exponens in *eorum civium numerum relatus, qui, quod invalidi atque infirmi sunt, accepto a Rep. stipendio, aluntur.* Vide σχστιν. ad locum, et quæ dixi ad Lysiæ Orationem de hac ipsissima causa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

Ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου κ. τ. λ.] Wolfius, *cum senex inopum explorationi non interfuisset.* Potius, *cum prætermissus esset senex in recensione inopum.* JURIN.

Τὸν τῆς πρυτανίας μισθὸν] *Quam ex Prytaneo accipere solitus erat mercedem.* Aristophanis in Nebulis glossemata: Πρυτανῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα σφρὰ Ῥωμαίοις σκώπτουλα. Paulo infra, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανῖα. ἵν' ὅ ἀρχόμενόν τι ὅπερ κατίθησαν οἱ δικαζόμενοι, ἀμφότεροι καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. BRODÆUS. Locus σχ. Aristoph. est ad Neb. 1184. Sed hæc nihil ad rem nostram, etiamsi essent verissima. Nam hic τὰ Πρυτανῖα non dicitur, sed ἡ Πρυτανεία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανεία erat spatium XXXV cirorum dierum, ut notum est, quantum se. unaquæque Tribus præsideret in Senatu. Et cum singulis πρυτανείαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανεία δὲ ἑκάστη ὁ χρόνος. διήρτηνται γὰρ παρὰ τοῖς

μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε.

15.1 [1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. 49

ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀποδόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἑτέραν ἄλλοθί που τοῦ ἄστεως ἐκτήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν ἄλλων, εἰς ταὐργυρεῖά τι κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι [2] τοῦτο. λοιπὸν οὐδέν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' οὐδέν, ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τούτῳ ἀντὶ τῶν πατρῴων περίεστι ῥᾳδελυρία, συκοφαντία, θράσος, τρυφή, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο.

κβ'. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. οὗτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἥν τινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχήν, οὐδεμίαν λαχών, οὐδὲ χειροτονηθείς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἢ τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ γενόμενος, πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ, πριάμενος τὴν ἀρχὴν τριάκοντα μνῶν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μνᾶν, εὐπορίαν τῇ

[1] Μαρτυρια. [2] τούτῳ λοιπὸν

Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δίκας πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν —— δθεν καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα, ἐτίλουν. T. Magister in v. Πρυτανεῖον. TAYLOR.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Vel ΜΑΡΤΥΡΙΑ potius. Ita quoque doctissimus Marklandus, et Cod. Locker. IDEM. Imo ΜΑΡΤΥΡΙΑ. AUGER.

Συνοικία] *Villam* vertit Interpres. Male. Συνοικία est. *Domus*, quæ communis cum aliis habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. Ælian. V. H. XIII. 12. et Perizon. ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis*. MARKLAND. Interpretatur ipse Æschines infra, §. κς'. penult. ὅτου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἰκοῦσιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅτου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Vide consimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία· οἰκία δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δύο κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. TAYLOR. Wolfius, *non villa*. Reotius, *ne pars quidem domus conductitiæ*. Vid. §. κς'. JURIN.

κβ'. Τῶν ἐνεστώτων] Absurde Wolfius, *qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

Τὸν μῆνα] *Singulas minas*. BROD.EUS.

50 [1] βδελυρίᾳ τοὺς συμμαχίδας τοὺς ὑμετέρους πεποιήκασι. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώποθ' ἕτερος· ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο, τὴν αὑτοῦ συμφορὰν, ἣν εἵλετο σιγᾷν, εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν. τί δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνησιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τὶ τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής.

κγ'. Ἀλλ' ἴσως καθ' αὑτὸν μὲν ἄρχων, φαῦλος ἦν οὗτος, μετὰ πλειόνων δὲ, ἐπιεικής. πόθεν; οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου. ἅπαντα μὲν οὖν διεξελθεῖν ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅτ' ἐβούλευεν οὗτος, ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλου ἀδελφός. ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλοτίμως χιλίας δραχμάς. αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶ-
51 γμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος, προσκρούσας τι τούτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν ἀναστὰς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ,τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος οὑτοσί. ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. μετὰ ταῦ-

[1] βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τυφῇ

πγ'. πόθεν] Ut Latini et Plinius Epist. Salmas.

Ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ] Minervæ, hoc est, fisci. Demosth. c. Timocrat. καὶ χρήματα φοιτᾷ τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἱερωμένων τῆς τρίτους ἔχοντα. Apertius paulo infra ἐφείλετο τῶν μὲν πρυτανίων ἑκάστων χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθήνᾳ. Brodæus.

Μετὰ ταῦτα ἤδη] Ita Aldus. Pro quo Stephanus et Wolfius, ita uti Nos edidi-

τα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος, καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὴ ταῦτα, τί οὖν ἐστιν, ὦ [1]Ἀθηναῖοι, ὃ συμβουλεύω ὑμῖν; ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς· ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ' οὐ παρέδωκε
16.1 δικαστηρίῳ, οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε. μὴ τοίνυν φανῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναντες, καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο, [2]αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε· καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ συνεγκάτα
5 ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ περιποιήσητε.

[1] Ἀθ., Ἰφι, ὦ [2] αὐτὸν

mus. Brodæo placet μετὰ ταῦτα ἃ ἤδει, quoniam Andocides quodam in loco dixit, καὶ ἄπειμὲν τῶν Ἑρμῶν τῆς ὑποσπῆς ἃ ἤδει. Venetus Interpres: *ac cum nonnulla jucunda ea in re commemorasset.* TAYLOR.

Μάλα εἰδότως] Legisse videtur Wolfius εἰδότως, cum vertat *valde probabiliter*. Parum certe ad meptem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *ut qui rem optime compertam haberet.* JURIN. Μὰ μόνον ὑποστεμένους, ἀλλὰ καὶ εἰδότως, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα. T. Magister. Ubi observabis quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. TAYLOR.

Ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτὸν] Lege ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν. De Etymologia verbi vide Pollucem lib. 8. WOLF.

Ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο] Ergo facta fuit illa ejectio, si nihilominus illi ferendi suffragii jus reliquit Senatus. IDEM. Locum subobscuriorem, et a Wolfio perperam intellectum ita interpretor. Judices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις sententiam tulerunt: Populus interea, in sua quisque caria, si peregrinitatis causa ageretur, Senatus item D virorum, si de moribus et aptitudine Senatoria cujuspiam inquisitio facta esset, hanc rem non ψήφοις, ut ceteri, sed ταῖς φύλλοις, *frondibus*, transigebant, et eorum sententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. Harpocratio in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Etym. M. item in eod. vocabulo, (ubi pro εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἐνέξιος εἴη τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, quo etiam errore tepetur Suidas, repone ex Lexicis emendationibus, τῶν βουλευτῶν) Poll. L. VIII. C. V. Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Sigonius II. de Rep. Athen. 2 et 3. Meurs. III. Attic. Lect. 19. Jam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque quam memoravi δοκιμασίαν coactus subire, ἐξεφυλλοφορήθη, ut cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque ut Scholiastes ad h. l. nos docet, non jam φύλλοις, sed ψήφοις peractum,) ibi ab isto cœtu amotus, curiæ etiam coercendus tradebatur. Hoc vero ubi non factum, ideoque prævaricari videretur ἡ βουλὴ, evenit, ut anno isto completo, officio quo fungebantur exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quæ D viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est Demosthenes in Androtiana, tam demum exciderent. Populus enim, consilium Pamphili Acherdusii secutus, anno vertente, coronari noluit istam Senatum, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habe. TAYL.

Ὅτι] Dele, nam turbat sententiam. Wolfii Interpretatio huic rei fidem conciliabit. IDEM.

Αὐτὸν] Pro αὐτοὶ lego αὐτὸν cum Reiskio. AUCTR.

Περιποιήσητε] Substituit Bern. et Lucas. μὴ περιποιήσητε, verum sine ulla ne-

κδ'. Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ τοιοῦτος,
52 περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶδεν,
ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ'
ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ξένων ἐν Ἐρετρίᾳ, μόνος τῶν ἐξετα-
στῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον· καὶ οὐ περὶ τοῦ πράγμα-
τος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς περὶ τοῦ τιμήματος ἱκέτευεν,
ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε 10
ταλάντου ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν· οἱ δὲ νόμοι
κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ
ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕ-
τως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥστ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημοσίαις
διαψηφίσεσι δισχιλίας ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ Φιλω-
τάδην τὸν Κυδαθηναιέα, ἕνα τῶν πολιτῶν, ἀπελεύθερον
εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι τοὺς δημότας,
ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς 15
τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα
μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς, καὶ τὴν
ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ
Λευκωνίδου τοῦ Φιλωτάδου κηδεστοῦ, διὰ Φιλήμονος τοῦ
ὑποκριτοῦ, εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην
ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν, καὶ προὔδωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν 20
ὅρκον ἐπιώρκησεν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα
τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευκωνίδην τὸν Φι-
λωτάδου κηδεστήν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντί-
γραφα, [1] καθὼς τὴν πρᾶξιν ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶνος.

[1] *καθ' ἃς τὴν πρᾶσιν*

cessitate. TAYLOR.

κδ'. Ταλάντου] Sub. ζημίαν. AUGER.

Τὰ ἱερὰ] Utrum victimas, an simulacra Deorum, quos ὁρκίους Θεοὺς appellat? WOLF.

Τοὺς ὁρκίους Θεοὺς] *Deos, per quos jusjurandum concipi solenne est.* Pollux lib. 8. τρεῖς Θεοὺς ὀμνύναι κελεύει Σόλων, Ἰκέσιον, Καθάρσιον, Ἐξακεστήριον. At Demosth. c. Timocrat. Ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. BRODÆUS. Vid. σχ.

Ἠλέγχθη] Wolfius, *celare non potuit se.* Immo, *compertus est.* JURIN.

Φιλωτάδου κηδεστοῦ] Bene Wolf. Steph. et Cod. Bern. pro Aldina Φιλωτάδου τῶν κηδεστοῦ. TAYLOR.

Εἴκοσι μνᾶς] Supra l. 12. δισχιλίας δραχμάς. Quod perinde est. Ita in verbis computi variare solent Attici. Vide ad Lysiam c. Diogit. pag. 510. Edit. Lond. Adde supra p. 46. l. 20. et p. 47. l. 2. Sic modo l. 7. ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν: Id. est semitalentum. IDEM.

Τὴν πρᾶξιν] F. τὴν πρᾶσιν, τουτέστι, τὴν προδοσίαν τοῦ ἀγῶνος. WOLF. τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit Wolfius, exhibent Codd. Locker. Coisl. et e Regg. Parisiensibus duo. Verum quoties Πράττειν et Πράττεσθαι dicantur pro *rem dolose transigere, mala fide agere* et similibus, ostendunt viri docti ad Thucydidem, aliique. Et Πρᾶξις pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶξις,

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ. 53

κέ. Περὶ μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος
25 γεγένηται, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε,
καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σύν-
ιστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας εἴδη λέλειπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς προήρημαι, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν [2]ἀκοῦσαι οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ
30 προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τοῦτό μου παραλιπόντος, ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν, ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μοι λόγος, παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς μὲν τῶν
35 νεωτέρων προσεστηκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλοὺς δὲ τῶν πρεσβυτέρων· οὐκ ἐλαχίστους δὲ [3]τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίστασθε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς, καὶ εἰ θέλετε κολά-
40 ζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρασκευά- 54
ζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γὰρ εἰ μὴ πάντες μέμνησθ' ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ ορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος τοῦτο οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ'

[1] Μαρτυριαι. [2] Ω ἀκούσαντας, [3] [τῶν]

quam πρᾶξιν πεποιῆσθαι. Quemadmodum rem controversam transegerit, Interpres Venetus. TAYLOR. Plane πρᾶσιν. Erratum forte. JURIN. Lego cum Reiskio καθ' ἃς τὴν πρᾶσιν. AUGER.

κέ. Οἷς] Καὶ οἷς mavult Stephanus, ἐφ' οἷς scripti Bern. Locker. et Reg. 1. In Coisl.

quod fortasse satius est, deest ἐκεῖνα. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. TAYLOR.

Τῶν ἐκ τῆς Ἑ. Ἑ.] Pro τῶν M. τοὺς. AUGER.

ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε 17.1
οὖν δὴ τετόλμηκα ἀντιγράψασθαι, πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησὶ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου τοῦ παρὰ Τιμάρχου τοῦτο ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέρων δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ 5
Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτοῦ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ, καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ [1]χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν 10
σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου
55 παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς 15
τοῦ κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ εἰ [2]ὅτι πέπραταί μοι τὶ τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν τιμωρίαν, ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς τοὺς Ἕλληνας· 20
οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι.—

[1] χρήσῃ [2] ὅτι, si

Ἀντιγράψασθαι] Parum accurate Wolfius, *ad prætorem referre*. Ἀντιγράφεσθαι notat *peculiarem eam relationem*, qua quis accusantem vel accusatarum contraria actione repellit. Id monuit Scholiastes noster non inerudituſ. TAYLOR.

Παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Convertit enim se a judicibus ad Timarchum. WOLF. Hic transit abrupte orator a tertia persona ad secundam. AUGER.

Μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ εἴ τι πέπραταί μοι τούτων. WOLF, Βέλτιον, μὴ γὰρ ὅτι εἴ πέπραταί μοι τὶ τούτων. STEPHANUS. Cum Stephano Codd. Bern. Coisl. et Reg. 1. Proxime Bern. τὶ τοιούτων. TAYLOR. Transpono cum Reiskio μὴ γὰρ ὅτι εἰ, ita ut μὴ ὅτι significet idem ac μὴ μόνον, non solum, non modo. AUGER.

Καταχρήσασθέ μοι] *Supplicio meo utamini, nolite mihi parcere*, Dicitur et χρῆσθαι. Andocides, χρῶνται ἡμεῖ ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθέ μοι ὅ,τι βούλεσθε. BRODAEUS. F. διαχρήσασθέ μοι. Interpo-

πς'. Αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε λέγειν Δημοσθένης, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρνου, περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων καταφεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξεταζέσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου· ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας, εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν σωφρονῇς. σὺ γὰρ τὰ οἰκήματα, σὺδ' αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς ἓν δή που τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς [1]οἰκήσεται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν [2]ἐξοικήσηται, 56
εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς [3]εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεύς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν ὅπου ποτὲ ἔπραττές, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο οὐ πεποίηκας, ἀπολογοῦ.

κζ'. Ἦξει δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἕτερος λόγος τὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γὰρ, ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν, τὴν Δήμωνος καλουμένην, ψευδῆ φησὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι Δήμωνος. ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν

[1] οἰκισθήσεται [2] ἐξοικίσηται [3] εἰσοικίσηται

site. Wolf. Imo κατακρίσασθέ μοι, ut vulgo legitur, utimini me pro libitu vestro. Auger.

πς'. Ὅπου μὲν γὰρ etc.] *Ubi enim plures una domo conducta, eam in partes discretam separatim obtinent, συνοικίαν dicimus: sed in qua unus degit, οἰκίαν appellamus.* Nimis licenter Wolfius horum loco ponit, *id quod pluribus exemplis ostendi supervacaneum est*, cum tamen ipse plura exempla postea subjungat. Jurin.

Ἦξει δ'] *Nam si*, Wolfius. *Potius, quod si.* Idem.

Οἰκήσεται] Πύθιον, οἰκίσεται. Ὡσαύτως δὲ ἐξοικίσεται καὶ εἰσοικίσεται, Stephanus. Utinam manus abstinuisset! Nam haec sunt pessimi commatis. l. 18. εἰσοικήσεται Locker. Taylor. Quod [sc. Steph. conject.] ego malim. Auger.

Ἰατρεῖον —— χαλκεῖον etc.] Quia Medicinam, Aerarium, Fullonium, Fabrilem dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinae linguae inopiam recedendum fuit. Wolf.

πζ'. Ἑρμῆν τὸν Ἀλωπίθεν] Vid. Plutarch.

τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον, οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηίδος 40
φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. παραφέρει δ' [1]αὐτὸν ἐν σκώμματος
μέρει, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος·
εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ, φησὶν, ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημο-
σθένην καλούμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ ὑποκορί-
σματος τινὸς τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ δὲ Τίμαρχος
ὡραῖος ἐγένετο, καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβο-
λῇ, καὶ μὴ τοῖς αὐτοῦ ἔργοις, οὐ δή που διὰ τοῦτ' αὐτόν 18.1
φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ δὲ, ὦ Δημόσθενες,
περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ
τῶν κτημάτων, καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλοὺς
57 καὶ παντοδαποὺς καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λό-
γους λεγομένους. οὐ γάρ εἰσιν ἐν [2]αὐταῖς οὔτε καλαὶ οὔτε
αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψάμενος αὐτῶν καὶ παρα- 5
τυχὼν, ὅς τις ἂν ᾖ, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτοῦ δόξης λό-
γον παρέχει· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον
καὶ τὰς πράξεις, [3]ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτο-
μάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαγγέλλει
τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται
περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ
οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν 10
[4]ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους Φήμης, ὡς θεοῦ μεγίστης, βω-

[1] αὐτὸν [2] αὐτοῖς [3] Desunt ἀληθής τε. [4] ὑμῶν

in Alcibiade, Andocidem de Mysteriis, Scholiastem nostrum, Harpocrationem Ἀνδοκ. Ἑρμ. Maussac. pag. 49. et ad Harpocr. v. Ἑρμαῖ. Meurs. Athen. Attic. III. 3. virosque doctos ad Corn. Nepot. in Alcibiade. TAYLOR.

Παραφέρει δ' αὐτὸν] Lego ἑαυτὸν, sc. Δημοσθένης. WOLF. αὐτὸν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. STEPHANUS. Legendum αὐτὸν, vel ἑαυτόν. JURIN. αὐτὸν Locker. TAYLOR. αὐτὸν cum aspero. MARKLAND. αὐτὸν cum spiritu aspero. AUGER.

Ὑπακούειν] Videtur poni pro *respondere*, si vocetur *Batalus*. Sed Æschines hæc σκωπτικῶς affixit Demostheni, qui convicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLF.

Αὐταῖς] Lege αὐτοῖς omnino. TAYLOR.

Κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτοῦ δόξης λόγον παρέχει] Wolfius, *pro magnitudine suæ opinionis famam de iis spargit*. Immo, *pro magnitudine suæ famæ, sermonibus causam præbet*. Vult enim Orator hominum insignium famam non raro in causa esse, ut nomen eorum donariis aut possessionibus affingatur, quæ suæ non fuerint. JURIN.

Περὶ] Παρὰ Bern. Quod melius. TAYLOR.

Τὰς πράξεις καὶ ἀψευδὴς] F. τὰς πράξεις, ἀληθής τε καὶ ἀψευδὴς τις. WOLF. Ita Wolfius ex sua conjectura, cum hæc verba a Codd. absunt. H. Stephano videntur plura etiam abesse. In Locker. et Reg. 2. deficit καὶ ante ἀψευδὴς. Quod nescio annon melius locum extricet. TAYLOR.

Καὶ διαγγέλλει —— πράξεις] Wolfius, *et vulgo actiones nunciat*, subjunge, *privatas*, vel *privatorum*. JURIN.

Φήμης —— βωμὸν] Pausanias in Atticis, καὶ γὰρ Αἰδοῦς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὁρμῆς. BRODÆUS. Pausaniæ istud adduxit, aliaque quædam huc pertinentia Meurs. Athen. Attic. III. 2. TAYLOR.

μὸν ἱδρυμένους· καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα, πρὸ τοῦ τὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι,

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε·

καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διαῤῥήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι. λέγει γάρ,

Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζουσι· θεός νυ τὶς ἐστὶ καὶ αὐτή.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως βεβιω- 58
κότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας, πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην, κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθητε οὖν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε φήμῃ περὶ Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τοὔνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς [1]ἐρωτᾶτε, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί τινος, ἐπιστεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν [2]ἐπισκῆψαι. ἐπεὶ καὶ [3]περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας, οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς φήμης, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης, Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος τοὔνομα. εἰ γάρ τις σου

1 • ἐρωτᾶται 2 • ἐπισκήψασθαι 3 [περὶ τ. Δ. ἐπωνυμίας,]

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε] Hoc apud Homerum non reperitur. BROD.ÆUS. Et multa apud Veteres occurrunt, quæ in vulgata Homeri Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat Æschines has voces, *sæpenumero*, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

Ἡσίοδος] In lib. cui titulus Ἔργα καὶ Ἡμέραι. BRODÆUS.

συνιέναι] Wolfius, *scire*. Potius, *intelligere*. JURIN.

φημίζουσι] Γρ. φημίζασι. [οἱ] δὲ καὶ φημίζουσι. STEPHANUS.

Ἢ] Ita Wolfius edi voluit, consentiente quidem Scaligero, et Cod. Locker. In vulgatis erat ἢ οὐδὲ ↓. Θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι. Lysias pag. 83. οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθε. Atque ita semper Oratores. TAYLOR.

τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια [1]περικλώμενος, καὶ τοὺς 30
μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν φίλων λόγους
γράφεις, περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν,
[2]οἶμαι ἂν αὐτοὺς, εἴ τις μὴ προειπὼν τοῦτο ποιή-
σειεν, ἀπορῆσαι, εἴ τε ἀνδρὸς εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν
ἐσθῆτα.

κή. Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρα-
τηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος
ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γεγονώς· ὃς 35
ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος, οὐ
59 κρίσιν ἐξευρηκέναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς ἀπαιδευσίας
ἀρχὴν [3]παραφέρειν· πρῶτον μὲν τοὺς εὐεργέτας τοὺς ὑμε-
τέρους, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, καὶ τὴν πρὸς ἀλ-
λήλους πίστιν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς συνήνεγκε τῇ πόλει, διεξ-
ιών· οὐκ ἀφέξεται δ', ὡς φασιν, οὐδὲ τῶν Ὁμήρου ποιη- 40
μάτων, οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν
λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι' ἔρωτα Πατρόκλου καὶ
Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ οὐ πάλαι μα-
καριζόμενον, ἂν τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐγκωμιάσεται. εἰ
γὰρ τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλ-
λοντες, συμφορὰν τοῖς ἔχουσι καταστήσουσιν, οὐ ταὐτὰ
κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ [4]εὔχεσθε.
ἄτοπον γὰρ εἶναι, ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ, εἰ τοὺς μὲν υἱεῖς τοὺς 19.1
μηδέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε, οἱ μέλλοντες παι-
δοποιεῖσθαι, καλοὺς κἀγαθοὺς τὰς ἰδέας φῦναι, καὶ τῆς
πόλεως ἀξίους· τοὺς δὲ ἤδη γεγονότας, ἐφ' οἷς προσήκει

[1] περικλόμενος [2] οἴομαι [3] παραφέρων πρῶτον [4] εὔχεσθαι

Περικλώμενος] Ita Wolfius pro περικλόμενος, quod est vulgatorum. Brodæus autem, Stephanus, Cl. Marklandus, ut Codd. Looker. et Parisienses, περιελόμενος. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γάρ τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος. T. Magister in v. Χλανίδιον. IDEM. Malim cum Reiskio περικλόμενος. AUGER.

Περιενέγκας] Aliter hæc pungunter in Edit. Steph. scil. λόγους γράφεις περιενέγκας, ἴοις εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περιενέγκας Cl. Marklandus monet παρενέγκας, quod non paulo melius. Hunc locum tangit Gellius I. 5. *Demosthenem tradunt vestitu sincero et cultu corporis nitido venustoque et nimis accurato fuisse: hinc etiam κομψὸ illa χλανὶς καὶ μαλακὸς χιτωνίσκος ab æmulis adversariisque probro data.* TAYLOR.

κή. Παραφέρων] Sub. ἰμὰ τὸν κατήγορον. Sic WOLF. In editis erat παραφέρων. Atque ita legit σχετικ. παραφέρων] παρέφερον. TAYLOR.

Φήσουσιν] Nempe Timarchi defensores. Pro quo malim φήσει vel φησὶν, nempe iste de quo hic agitur. AUGER.

Εὔχεσθε] Omnino ita, ex sententia Wolfii, atque auctoritate Cod. Bern. Vulgo εὔχεσθαι. TAYLOR.

σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες ἐκπλήξωσί τινας, καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους, ὡς ἔοικεν, Αἰσχίνῃ πεισθέντες, ἀτιμώσετε. καὶ ταῦθα δὴ τινα καταδρομὴν, ὡς ἀκούω, μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονὼς, τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς, καὶ, τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσι τινές μοι, εἰς γέλωτα καὶ λῆρον τινὰ προτρεπόμενος ὑμᾶς, [1]ἐπιδείξασθαί μου φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἰς τινας ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν τινῶν καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πράγματος αἳ περὶ ἐμὲ γεγένηνται, μαρτυρίας φησὶ παρέξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δίκαιον ψέγω, οὔτε τοὺς κάλλει διαφέροντας φημὶ πεπορνεῦσθαι, οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικὸς, καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γινομένας πρὸς [2]ἑτέρους φιλονεικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασὶν οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι [3]διαφθείροντες παρέχονται. ὁρίζομαι δ' εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων, φιλανθρώπου [4]πάθους καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς· τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου τινὰ μισθούμενον, ὑβριστοῦ καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον εἶναι ἡγοῦμαι. καὶ τὸ μὲν ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθέντα μισθῷ πεπορνεῦσθαι, αἰσχρόν. ὅσον δὲ ἑκάτερον τούτων ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε, καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς ἑφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες ὑμῶν ὅδ' ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἀναγκαίων κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐνομοθέτουν ἃ τοῖς ἐλευθέ- 60

[1] ἐπιδείξασθαι [2] ἑταίρας [3] διαφθείροντες [4] πάθος

Ἐπιδείξασθαί μου φησὶν] F. ἐπιδείξασθαι μου φήσει. Et paulo post, φήσει παρέξεσθαι. Wolf. Imo ἐπιδείξασθαι. Auger.

Φασὶ παρέξεσθαι] Hoc posterius φασὶ deleri posset ut supervacaneum. Idem.

Οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι κ. τ. λ.] Nec ipse infitias eo me propensum ad amores et fuisse, et etiam nunc esse. Wolfius postrema ista verba alieno loco posuit. Jurin.

Πρὸς ἑτέρους] Πρὸς ἑταίρους; legit optimus Cod. Locker. Et recte. Taylor. F. ἑταίρας. Auger.

Πάθους] Omnino cum doctissimo Marklando πάθος. ἐρᾶν τῶν καλῶν εἶναι πάθος φιλανθρώπου καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. Taylor. Lego πάθος cum Reiskio. Auger.

Τὸ δὲ ἀσελγαίνειν κ. τ. λ.] Wolfius, sed pecunia redimendi aliquem petulantiam. Minus apte. Vertendum potius, sed alicui dedecus afferre mercede conducta. Jurin.

ροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν· δοῦλον, φησὶν ὁ νόμος, μὴ γυμνάζεσθαι μηδὲ ξηραλοιφεῖν ἐν ταῖς παλαίστραις. καὶ οὐκ ἔτι προσέγραψε, τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ
61 γυμνάζεσθαι. ὁπότε γὰρ οἱ νομοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατιδόντες, ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ νόμῳ ἡγοῦντο, ᾧ ἐκείνους ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέπειν ἐπὶ τὰ γυμνάσια. πάλιν ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπε νομοθέτης, δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μὴ ἐρᾶν μήτ' ἐπακολουθεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα πληγάς. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν ἐρᾶν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· οὐδὲ βλάβην τῷ παιδὶ, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου δ', οἶμαι, καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως εὖνουν καὶ μὴ, τὸν ἐρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν, φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερενηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα εἴτε τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα, καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

κθ'. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε, καὶ Ὁμήρου, καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποιεῖσθε εἶναι, καὶ ὑπερφρονοῦντες ἱστορίας τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέ-
62 ξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι, καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες, 20. 1

ἀπαγορεύω

Ξηραλοιφεῖν] Vid. Vales. ad Harpocr. in hac voce, et Cl. Wesseling. ad Petit. Attic. Legg. pag. 387. Ridiculum istud Wolfii, *pulvere aspergatur*. [And yet I find in Sandy's Travels, that the Turks, for want of water sometimes bathe with dust, or some such expression.] Taylor.

Ὄντος] Sub. τοῦ παιδός. Auger.

Αὐτὸν] Εἴτε τρόπον αὐτῶν. Wolf. Quid sibi velit hic παραδιορθωτὴς, sane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, sive ille ἔρως, sive ille τρόπος sit nominandus.* Taylor. F. αὐτῶν. Auger.

ὦ Ἀθηναῖοι, εἰς τοὺς [1] ὁμολογουμένους ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητάς, ὅσον [2] κεχωρῖσθαι ἐνόμισαν τοὺς σώφρονας, καὶ τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρή, καὶ τοὺς ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχοῦ μεμνημένος περὶ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἔρωτα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτεται· ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ που Ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ὡς ἔν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου τὸν Μενοίτιον ἄκων ἐψεύσατο. ἐπαγγείλασθαι γὰρ αὐτὸν εἰς Ὀποῦντα σῶον ἀπάξειν τὸν Πάτροκλον — ἦν γὰρ Ὀπούντιος —, εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ παρακατάθοιτο αὐτῷ. ᾧ καταφανὴς ἐστιν ὡς δι' ἔρωτα τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη, ἃ ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν,

Ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἠματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι.
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν, 63
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λῆΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτιδος τῆς αὐτοῦ μητρὸς προακούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἐπαν-

[1] ὁμολογουμένους [2] κεχωρίσθαι

ὁμ.'Ομολογουμένους] Vel fortasse adverbialiter, ὁμολογουμένως. Atque ita scribit Looker. a manu 2da. Taylor.

Καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Nisi malis subintelligere, ἐρῶντας ὧν οὐ χρή. Wolf. Subaudi ἐρῶντας. AugER.

Εἶναι] Rectius abesset. ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. Taylor.

Ὡς ——— ἀναμιμνησκόμενος] Inducerem hæc verba, quia et turbant sententiam alioquin perspicuam, et videntur esse glossematica τοῦ ὀδυρόμενος. Idem.

Παρέλαζεν. ἴστι δὲ] F. παρέλαζεν. Ἔθυεν τὰ ἴσια, vel potius ἔστι δὲ τὰ ἴσια. Wolf. Quemadmodum et Stephanus quoque excudit, et Codd. habent. Taylor.

Ὤ πόποι] Locus est Iliad. Σ. 324. Idem.

Ἐρεύθειν] Γρ. ἐρεῦσαι. Stephanus.

ελθὼν οἴκαδε, γηραιὸς ἐν τῇ αὐτοῦ πατρίδι ἀποθανεῖται· τιμωρησάμενος δὲ, διὰ ταχέων μέλλει τὸν βίον τελευτᾶν, εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον ἢ τὴν σωτηρίαν. οὕτως δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου τι- 25
μωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων, καὶ κελευόντων λούσασθαι, καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπόμνυσι μηδὲν ἂν τούτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τοῦ Ἕκτορος κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον ἐνέγκῃ. καθεύδοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς, εἴδωλον ἐφίσταται [1]Πατρόκλου, καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλῶσαι 30
τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν ἐστίν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπὼν ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, εἴ πως εἴη δυνατὸν, προδιοικήσασθαι
64 ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτω καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιὼν, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει ὅτι οὐκ 35
ἔτι περὶ τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρότερον, καθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μόνοι ἄποθεν τῶν ἄλλων φίλων βουλευσόμεθα· τὴν πίστιν, οἶμαι, καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην ἡγούμενος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τὰς γνώμας ἀκούσητε τοῦ ποιητοῦ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ τούτων, ἃ Ὅμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἕκτορος τιμωρίας.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν, 40
Οὔ σε πρὶν κτερίῳ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκω
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος.

[1] τὸ Πατρόκλου

Τοῦ τεθνεῶτος πίστιν] Τὸ τηρῆσαι τὴν πίστιν τῷ τεθνεῶτι. WOLF. Juxta, τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν cum praestantissimo Marklando. TAYLOR. Lege cum Marklando. AUGER.

Ἐπεμνήσθη] F. ὑπέμνησε. Tametsi et illud nihil habet incommodi. WOLF.

Ἀλλ' ἐπεὶ] Retinui in his versibus interpretationem Eobani Hessi, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse videtur. IDEM. Locus Homeri est Il. χ. 333. ubi tamen scribitur,

Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος etc.

Modo in Homero ἐνθάδ' ἐνεῖκαι habent Editi. Quo pacto etiam hic legit Cod. Steph. et Coislin. item. De auctoritate Homeri et Euripidis ab Æschine hic adducta, et de usu Poetarum in prosa oratione, seu potius *de modo allegandi*, nonnulla Hermogenes in capite περὶ χρήσεως ἐπῶν ἐν πολιτικῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. Crispin. TAYLOR.

ἀναγίνωσκε δὴ ἃ περὶ τοῦ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέσθαι
21.1 λέγει ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν διατριβῶν ἃς
συνδιέτριβον ἀλλήλοις·

Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἐξόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἣπερ λάχε γεινόμενόν περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρναμένον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. 65
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
[1] Νήπιον, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

ὡς τοίνυν [2] ἐξῆν αὐτῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ τὸν τοῦ
Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι ἃ λέγει ἡ Θέτις·

Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα ποτμὸς ἑτοῖμος.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τεθναίην· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

λ'. Ὁ τοίνυν οὐθενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπί- 66
δης, ἔν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως
ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που,

[1] Νήπιος [2] ἐξῆν ἂν αὐτῷ

Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] Homer. Iliad. Ψ. 77. Varietatem, non profecto levem, qua ab Editis hic discedit Æschines, satis eum diligentia, non tamen summa, annotarunt Homeri Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit Iliad. Σ. 95. TAYLOR. Cf. si tanti est, et Marg. Steph. Νήπιον] Lege Νήπιος. AUGER.

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἤδη δὲ πολλῶν ἠρέθην λόγων κριτὴς,
Καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Ταὐναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [1]πέρι.
Κἀγὼ μὲν οὕτω, χ' [2]ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς,
Λογίζομαι [3]τἀληθὲς, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
Σκοπῶν, δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.
Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων ὅτι
[4]Τοιοῦτός ἐστιν οἷς περ ἥδεται ξυνών.

σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κρι-
67 τὴς, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν 22. 1
μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν

[1] πάρα [2] ὅστις [3] τἀληθὲς εἰς ἀ. φύσιν, Σκοπῶν δίαιταν [4] Τοιοῦτος ἔσθ' οἵοισπερ

Ἡρέθην] Brodæus et Wolfius pro eo quod erat in Aldinis, ἠρέθη. Taylor.

Πέρι] Barnesius edidit πάρα. Idem.

Κἀγὼ μὲν οὕτω, ὅστις etc.] Barnesius οὕτως. Wolfius vero cum Scaligero οὕτω, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός. καὶ ὅστις Locker. Idem.

Σκοπῶν, δίαιταν] Ita Wolfius, ita in fragmentis Euripidis hunc locum distinxit Barnesius, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quæro notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur usque vivendi genus.

Illud profecto cautum et solers, dignum illud Barnesii sagacitate, quod, dum in mores cujuspiam inquirat, *hominis speculetur ingenium et vivendi genus.* Non potuit profecto planiori aut simpliciori via pervenire eo quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur Euripidis sapientia? Ille quidem dicit, *si hominis speculari ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitæ genus, amicitias et consuetudines.* Quo sensu, et sane bellus est, locum habebit Stephani punctura,

Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. Tayl.

Τοιοῦτός] Malim,

Τοιοῦτός ἐσθ' οἵοισπερ ἥδεται ξυνών.
Wolf.

Atque ita, si Stephano fides, in MStis exemplaribus reperitur. Taylor.

Ὁμιλῶν] Placet ὁμιλιῶν. Brodæus. Ita Stephanus quoque et Wolfius ediderunt. Modo, pro ποιεῖσθαι, ποιεῖσθαι ille. Taylor. M. ποιεῖσθαι. Auger.

βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὄντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα· καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήναισθαι, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι, [1] οἷόπερ ἥδεται ξυνών. οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπίδῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι, καὶ δωροδοκῶν δημοσίᾳ πάντ' ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι; χαίρει [2] δὲ τῷ ξυνών; Ἡγησάνδρῳ. ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων; ἐκ [3] τούτων, ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἃ ἀντιγέγραμμαι; μὴ δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευμένον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα· ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ.

λά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν διεξιών, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα, καὶ μειρακίων καὶ παίδων· ὧν τοῖς μέν, διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταί, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ. καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντιδιέξειμι ἀνδρώπων πεπορνευ- 68
μένων αἰσχρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε, ὦ Ἀθηναῖοι, Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου, καὶ Περικλείδην τὸν Περιθοίδου, καὶ Πολεμαγένη, καὶ Παντολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρομέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλή-

[1] οἷοσπερ [2] δὲ τῷ [3] τούτων, ἃ τὸν πράξαντα οἱ ν. ἀ. μὴ δημηγορεῖν

Ὡς —— διοικήσαντα] Ἀττικισμὸς, ἀντὶ τοῦ, ὡς διοικήσαντος. WOLF.

Οἷοσπερ] Et hic quoque restituerem οἷοισπερ. Proclive erat errasse in describendo. TAYLOR.

Ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα] Διότι πέπραχε τοιαῦτα, καὶ ἐπιτήδευσε. WOLF. Lego cum Reiskio ἃ τὸν πράξαντα. AUGER.

Τίμαρχος ὅτι ὀμωμόκατε] Τίμαρχος δὲ τί ὀμωμόκατε; ἐκεῖνον αὐτῶν ψηφιεῖσθαι κ. τ. λ. WOLF. Ita fere Bern. et Seal. ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Cod. Reg. 1. ὑμεῖς δὲ ὅτι, Locker. Vulgo, ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

λά. Περιθοίδου] Nomen hominis populare censet esse Meursius de Poppl. Attic. et abesse gentile, hoc modo, Περικλείδην τὸν * * * Περιθοίδου, vel rescribendum esse Περικλείδην τὸν Περιθοίδην. Hoc posterius habet Locker. et satius est. IDEM.

νων γεγενημένους, καὶ πλείστων, καὶ σωφρονεστάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ τῶν ἐν παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδοῦν τοῦ Ἰφικράτους, υἱὸν δὲ Τισίου τοῦ Ῥαμνουσίου, ὁμώνυμον δὲ τοῦ νυνὶ κρινομένου Τιμάρχου, ὃς εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ, καὶ Παρμένοντος, τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ, εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀναπαιστον, ἐν ᾧ ἦν, εἶναί τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις· οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες. οὕτω κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. πάλιν Ἀντικλέα τὸν σταδιοδρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μιλησίου. ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλούς, παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῶ τὸν ἔπαινον θεραπεία τινὶ κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν ὁμοτρόπων Τιμάρχου [1] μὴ φεύγων τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι· καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἳ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τοὺς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους ὑπερβεβηκώς· [2] τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφισόδωρον, τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ Μαγείρου καλούμενον, ἢ πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν ἐπιλαν-

[1] Deest μή.

[2] [τοῦτον δὴ τίς οὐκ]

Καὶ σωφρονεστάτων] Melius omisisset hæc duo vocabula propter sententiam, quæ sequitur. MARKLAND.

Παραμένοντος] F. Παρμένοντος. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLF.

Τιμάρχου] F. Τιμάρχου. IDEM.

Φεύγων] Μὴ φεύγων. Sed si negatio recte abest, τὰ, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι, subintelligito ἀπεχθειῶν, et non, ἀπεχθειῶν. Ut dicat se quidem reformidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. IDEM. Vertendum, eorum vero, qui moribus Timarcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quæ mihi minime curæ sunt, mentionem faciam. Wolfius, cum τὰ ὧν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπεχθείας retulerit, sensum pervertit. JURIN. Οὐ φεύγων Cod. Bern. TAYLOR.

Ὑπερβεβηκώς] Fortasse addendum, ὑπηρεσίαις. Τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; WOLF. In Reg. 2. et Locker. deest etiam ἐμίσει. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τοῦ, ἐδυσχέρανε, quod statim sequitur. TAYLOR.

θάνομαι; οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι· ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξεληλύθαμεν, χωρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμέ, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τί-
23.1 μαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους; οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν, [1] αὐτομολήσεις εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς.

λβ'. Ἐὰν δ' ἐπιχειρῶσι λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν, ὅστις μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον, καὶ μάρτυρας ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν τοὺς περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. οὐ γὰρ εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατήσχυνε, τοῦτ' ἐζήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς ὅπως ἂν ἡ πρᾶξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως. ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον οὐκ ᾠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον, ὁ τοὺς νόμους εἰσφέρων, ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συνθήκας τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιούμεθα· ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. οὐκοῦν εἴπερ τὸ πρᾶγμα δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ τῶν [2] νόμων, ὧν οὗτοί φασιν, ἐπικουρία καταλείπεται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος ἑκατέρου φανείη; μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσητ' ὁρᾶν. ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος. ἢ πάλιν τοὐναντίον, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλα-

[1] αὐτομολήσῃς

[2] νόμων, ⁹ ἐξ ὧν

Αὐτομολήσεις] F. cum optimo Marklando, σχ. et Cod. Bern. αὐτομολήσῃς. IDEM. M. αὐτομολήσῃς. AUGER. λβ'. Γραμματεῖον] Γρ. γραμμάτιον δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς, καὶ πάλιν γραμματεῖον, ὅστις ἡταῖρηται. STEPHANUS.

Δίκης προσδεῖται, τῆς κ. τ. λ.] Lege refertur enim ad ἡταιρηκόσιν. WOLF.

βων, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύσθω. καὶ δικασταὶ ὑμᾶς αὐτοὺς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ λόγου, κατηγορίαν μετὰ
71 σπουδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον, τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον, — οὐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι —, οὐ δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογημένα· καὶ ταῦτ' ἤδη δείξει δηλονότι, πρὸς τοὺς δικαστὰς λέγων, ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται ὁ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον παρὰ τοὺς νόμους, καὶ προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, οὐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ὕβριν; ἀλλ' οὐχ οὗτος, ἀλλ' ὁ μισθωθεὶς δικάζεται. λεγέτω δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵν' εἰδῶμεν τί ποτ' ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταί, ἐμισθώσατό με ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίου ὁστισδηποτοῦν, — οὐδὲν γὰρ διαφέρει οὕτως εἰρῆσθαι —, κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον, ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα· οὗτος δὲ ὑπερβαίνει τὰς συνθήκας. ἔπειτ' οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικαστῶν [1]αὐτῶν ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, ἔπειτα [2]εἰσβάλλεις εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς συγγραφῆς. πόθεν οὖν ἴσχυκε, καὶ σύνηθες γεγένηται λέγειν, ὡς κατὰ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἑταίρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν — τὸ δ' ὄναμα οὐ λέξω, τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω — οὐδὲν προειδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξ-
ἦλθον ὡς ὑμᾶς, λέγεται [3]παρὰ τὰς συνθήκας ἑταιρη-

[1] αὐτῷ [2] ἐκβάλλῃ [3] κατὰ

Δή] Melius δέ. Ἐμισθωσάμην Τίμαρχον ἑταιρεῖν —— οὐ δὲ ποιεῖ τὰ ὡμολογημένα. TAYLOR.

Δικάζεται] Vel δικαζέτω potius: *Finge jam conductum litem intendere.* Atque eo consilio locum vertisse Wolfium video. IDEM.

Ἐκβάλλῃ] Legendum videtur secunda persona, εἰσβάλλεις (sic et in oratione Lycurgi contra Leocratem) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ πράττεις (Vulg. πράττει) τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; WOLF. Pl. ἐμβάλλοις, ἢ εἰσβάλλοι. STEPHANUS. Coisl. et Regg. 1. 2. ἐμβάλλοι. Locker. et Bern. ἐμβάλλῃ. Neglexit Wolfius τὸ, στιφανοῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. Στιφανοῦται Bern. concilians cum πράττει. TAYLOR.

Τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω] Videtur Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et supra, se contemnere inimicitias est professus. Etsi aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati suscipere odium. WOLF.

Παρὰ τὰς συνθήκας] Omnino legendum κατὰ τὰς συνθήκας, ut in pag. sequente l. 4. κατὰ γραμματεῖον. JURIN. κατὰ similiter Bern. et Locker. TAYLOR.

κέναι τὰς παρ᾽ Ἀντικλεῖ πειρέναις, οὐκ ὢν ἰδιώτης, ἀλλὰ
πρὸς τὰ κοινὰ πρόσιών· καὶ λοιδορίαις περιπίπτων, εἰς 72
συνήθειαν ἐποίησε τοῦ λόγου τούτου τὴν πόλιν καταστῆ-
ναι· καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κατὰ γραμματεῖον ἡ
πρᾶξις γεγένηται; ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα
γεγένηται ἐφρόντισεν, ἀλλ᾽ ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γεγένη-
ται, κατέγνωκε τοῦ πράξαντος αἰσχύνην.

λγ΄. Ἀλλ᾽ ὅμως οὕτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολ-
λαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους εὑρεθήσονται.
καὶ ταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις
ἧττον ἄν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται,
λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τούτοις ἄξιόν
ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται· ἀνα-
24. 1 μιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ
γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαί-
δευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ
λόγῳ πλημμελεῖν, ἁμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον· ἔλαττον δ᾽
οὗ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα. ὁμολογουμένως γὰρ εἰς ἄνδρα,
καί περ οὐκ ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται.
ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφο-
ραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, κατογέ-
λαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας γλαύ-
πτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, φήσει μὲ, ὅτ᾽
αὐτὸς πρώην πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάν-
δρου [1] διεξίῃ, ὡς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν πιθαρίζοι, καὶ λέγοι
ῥήσεις τινὰς, καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα· καὶ περὶ
τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γινώσκων, πρὸς τὴν 73
βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτὴν, ἀλλ᾽ ὡς
συγγενῆ, τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι.
ἐγὼ δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ διείλε-
γμαι, Φιλίππου δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν τῶν λόγων εὐφημίαν
ἐπαινῶ· ἐὰν δ᾽ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἔργοις γένηται οἷος

[1] διεξίοι

λγ΄. Τωὶς] Ita exoudebat Wolfius. Editi ὑπό. IDEM.

Φησί] Φήσει μέ. WOLF. Hoc cum verbo ἐγκαπτῆσαι componendum. BRODAEUS.

Διεξίῃ] Π. διεξίοι. STEPHANUS. διεξίοι Bern. Codd. autem Locker. Regg. 1. 2. διεξίοι. Quod est rescribendum. §. λγ΄. med. μετὰ ταῦτα ἂν διεξίοι περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR. Imo διεξίοι. AUGER.

Ἐν τοῖς π. ὑ. ἐ. γένηται] Sententiæ

νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτοῦ ποιήσεται ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ', ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμίᾳ.

λδ'. Ὅλως δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὅρκων ἕνεκεν οὓς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθένης γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀνάλωσε, περιῄει περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανούς· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν τὰς οὐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβάς, ἑνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τούτου μνησθήσομαι. κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα, καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἠμιμανὴς διεχείριζε τὴν οὐσίαν, Ἀρίσταρχος ὁ τοῦ Μόσχου· τούτου προσποιησάμενος ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ
74 μειράκιον εἰς τὴν φιλίαν ταύτην προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύοντα [1]κατὰ λόγον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεστέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθείς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς

[1], κατάλογον ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων ἀποφαίνων

postulat vel γίνεται, vel γεγίνηται, θεατρικῶς. Wolf. H. Stephanus etiam in sua nitidissima editione reposuit γίνεται. Taylor.

λδ'. Μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa esse intercepta? Idem. Hic pauca deesse constat; pauca supplevi in interpretatione mea. Auger.

Εὐνομουμένην] De domo, tanquam de civitate, loquitur. Wolf. Vid. Th. Magister, Εὐνομεῖσθαι. Taylor.

Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit T. Magister. Idem.

Πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. Wolf.

Ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, —— ἐμπλήσας· ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύοντα κατὰ λόγον· τοιούτων etc. Idem. Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam juxta cum Wolfio et aliis quoque emendant. Notabile maxime est quod repraesentat Reg. 1. ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. Taylor. Lego cum Taylore. Auger.

Ἀποτμηθείς] Ἐκτμηθεὶς Suidas, qui

νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς, ἕνα τῶν τριάκοντα, τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· Δημοσθένης δ' ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτήσεται, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας; ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. κατεπαγγέλλεται γὰρ πρὸς αὐτοὺς, ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, λήσειν μεταλλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ παραστήσειν τῷ μὲν φυγόντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι περὶ αὑτοῦ· τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους γεγενημένην, ὥστ' οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅταν τὰς τῆς πρεσβείας εὐθύνας δίδῶ, ἀλλ' ἀγανακτήσειν, ἐὰν μετρίῳ τιμήματι περιπέσω, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατριβὴν παράσχητε· ἀλλ' ὑπολάβετ' ὁρᾶν εἰσεληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἰκαδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, καὶ διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφει-

totum hoc comma laudat v. Παῤῥησία. TAYLOR.

Σοφιστὴν] Recte. Vide Perizon. Præf. ad Ælian. Var. Hist. Sic Pythagoras apud Herodot. IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solon I. 29. MARKLAND. Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τι ἦν, καὶ ἐπ' ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὀνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀκριβέστερον ἂν εἴη πεμφθεῖσιν ὑμῖν ὑπομιμνήσκειν καὶ ξυγγραφέων. Themistius in Sophista. Vid. Etym. M. Menag. ad Laert. L. I. §. 12. Meursium in Solone C. IV. TAYLOR.

Ἑταίρους] Ἑτέρους. WOLF. Atque ita vertit. TAYLOR.

Τῶν τῆς ἰσηγορίας] Wolfius, *propter æqualitatem juris*. Immo, hoc in loco, *propter libertatem loquendi*. Nam l. ult. p. 70. inquit, ἰσηγορίαζέτω (Nicodemus sc.) πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. JURIN. Hic *isegoria*, *libertas loquendi quæ civitati libere convenit*. AUGER.

Ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν] Sub. τῆς ὑπὲρ Τιμάρχου ἀπολογίας. WOLF.

Ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς] *Quæstu in fraudem vestram instituto*, Wolfius. Potius, *fraude in vos instituta*. JURIN.

Παραστήσειν] Locum laudat, emendatius non dico, Suidas in v. Δεῦρο. TAYLOR.

Παρεμβάλλων] Τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀσυνηθείαν ῥητορικῶν δυσύντητα. Cujusmodi et illa est L. Crassi II. de Orat. laudantis M. Antonium, qui Sulpitio Norbanum eripuerit, tractando loco de seditionibus. WOLF.

Διατριβὴν] Διατριζὴν hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρψιν, μᾶλλον ἢ ἀναζολήν. IDEM.

Τῇ τῶν μ. διατριβῇ] Τέρψει. Sed malim ἐπὶ τῆς διατριζῆς, τουτέστι τῆς διδασκαλίας, ὅταν διδάσκῃ τὰ μειράκια. IDEM. Poll. L. IX. C. V. εἰ μέντοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριζὴν κατὰ τὸν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα μὴ σε βιάζηται καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ, Καὶ σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριζῇ. Ἐν τῇ διατριζῇ legit etiam Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ὡς εὖ τὸ πρ. ὑφείλατο] Sic et in Cluen-

λετο τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας· καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνετο· οἱ δὲ δικασταὶ, ὧν μὲν ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' οὐκ ἦσαν κριταὶ, περὶ τούτων ἤκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, [1] πανταχῇ παρακολουθοῦντας μηδαμῇ [2] παρακλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος λόγοις διϊσχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, εἰς τὸν τοῦ πράγματος [3] αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὐ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἕξετε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μὴ, δόξετε, μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ, οὐκ ἔτι φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μὲν, κύριοι δ' οὐκ ἔτι.

λέ. Ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς
76 παῤῥησιάσασθαι· ἔσται δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδεέστερα, καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδους ἕνεκ' [4] ἀδίκου, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες· ἐπιδέξιοι δ', οἶμαι, φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε· ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις

[1] καὶ πανταχῇ [2] παρακλίνειν [3] * αὐτοῦ [4] ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ'

tiana se fucum fecisse judicibus Ciceronem gloriatum scribit Plutarchus. WOLF.

Πανταχῇ] Καὶ πανταχῇ conjecit Stephanus et Cl. Marklandus. Ita MSS. Coisl. et Reg. 1. 2. TAYLOR.

Παρακλίνειν] Παρεκκλίνειν. WOLF. Ita in iisdem libris scribitur. Et utraque emendatio proba est. TAYLOR.

Διϊσχυρίζεσθαι] Potius Ἰσχυρίζεσθαι, niti, *fretum esse*. WOLF.

Αὐτὸν] M. αὐτοῦ. AUGER.

Μελλόντων μὲν γίνεσθαι] Quia sequitur γεγονότων δὲ, malim γίνεσθαι. WOLF. Satis quidem bene, cum Coisl. et Reg. 1. γίνεσθαι, atque alter Regius γίγνεσθαι habeat. TAYLOR.

Ἀδίκου] Plenius et melius Reg. 2. οὔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ' ἔχθρας. IDEM.

πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε· καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσπασθῆτ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες· οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, — ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται —, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου. ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτρυφάμενος τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνευ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε. ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ τινος ἐν τῇ τῶν 77
Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών τις τῶν γερόντων, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· τούτων εἷς, ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ [1] παρακελεύσας ἄλλον

[1] παραπαλίσας

Ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] Ἦν δεῖ ποιήσασθαι τὸν φεύγοντα. WOLF.

Τὰς ψυχὰς i. ἑτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γίνεσθε. IDEM.

Τινος] Plutarchus, qui hanc historiolam narrat, Πολιτ. Παραγγελμ. pag. 388. Edit. Basil. 1574. Lacedæmoninm hunc, Demosthenem vocat. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὲς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην εἰπόντος ἀρμόζουσαν, ἀπέβριψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ Ἔφοροι πληράσαντες ἕνα τῶν γερόντων, ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μεταπιάσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. Et hanc historiam habes apud Gellium XVIII. 3. TAYLOR.

Καὶ τὴν —] Et statuunt summum magistratum esse cognomen ipsorum ætatis, i. e. ita nominari ex appellatione ipsorum ætatis, nempe γερουσίαν. AUGER.

Ἐπωνυμίαν ἀρχὴν] Γερουσίαν appellant Gellius XVIII. 3. Aristotel. Polit. II. Xenoph. in Lacedæm. Rep. et Plutarch. in Lycurgo. BRODÆUS.

Τούτων εἷς] Repetitio ob longiorem, εἴτε παρεμβολὴν, εἴτε παρένθεσιν. WOLF.

Παρακελεύσας] Πάντων, παραπαλίσας,

τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα, λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας οὕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος ῥήτωρ· ἵν', ἔφη, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν [1] ἀποδεδειλιακότων καὶ 26.1
πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται. ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρήνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι.

λς'. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίους θεραπεύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. οὕτω γὰρ ἦσαν πρὸς 5
78 τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, καὶ περὶ πλείστου τῶν τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, 10
καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππων καὶ κόρην. ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν ἀρ-

[1] ὑποδειλιακότων

ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπε, [sc. §. ς'. med.] παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτείνει δημηγορεῖν. STEPHANUS.

Ὑποδειλιακότων] Lego ἀποδεδειλιακότων sc. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ οὐχ ὑπομεινάντων τοὺς πολεμίους. WOLF.

Ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον] Istud ἂν restituit cum Wolfio H. Stephanus. a Codd. vero abest. TAYLOR. Scribendum videtur τάχα, forsitan et ἐάσαι. Εἰρωνεύει hoc in loco Orator. *Hæc*, inquit, *severus ille senex suis civibus. Forte enim passus esset Timarchum vel cinædum Demosthenem rempublicam capessere.* JURIN.

λς'. Οὕτω —— καὶ π. πλείστου] Τὸ οὕτω etiam ad περὶ πλείστου pertinet. οὕτω περὶ πλείστου ἐποιοῦντο, ut Cicero *in tam optima causa* dixit. WOLF.

Ἀφ' οὗ] M. ὑφ' οὗ s. ἵππου. IDEM. Correxit ὑφ' οὗ Wolfius. Recteque. Ita etiam MSS. Coisl. et Reg. 1. TAYLOR.

Ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo scil. aream illam ædificare voluit, ut ominosam. WOLF.

Παρ' ἵππων καὶ κόρην] Iis quæ habet σχοῖνος ad hunc locum adjunge illa Suidæ, Πάρισσων καὶ Κόρη, (emendatius Photius MS. Παρ' ἵππων καὶ κόρη) τόπος Ἀθήνησιν, οὗτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομάνης τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα Παρθενίαν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐπεποίητο, ἀφ' οὗ Πάρισσος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἐπέστη, καλεῖται. Hæc ille: saniora tamen multo verba, (quæ idem produxit in Ἱππομάνης) Nicolai Damasceni in Excerpt. Constantin. Porphyr. Ἱππομάνης Ἀθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ἦν αὐτῷ θυγάτης, ἣν τινα τῶν ἀστῶν τινὸς αἰσχύναντος λάθρα, ἵνα ἐργῷ καδίξειεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, ᾧ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσήνεγκεν. φισθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνέλωσέ τε αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἐκπέφθαται. μετὰ ταῦτα ἐκπεσὼν τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο Ἵππου καὶ Κόρης. TAYLOR.

Ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita

χαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχὸς, οὐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταῤῥηγνῦναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τύπτειν, εἰργόμενον θανάτου, καὶ τοῦ ἀνέσπερον ποιῆσαι· ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων. καὶ τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων, οἰκνούντων καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ, τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν.

λζ'. Ἔπειθ' οἱ μὲν πατέρες [1] ἡμῶν οὕτω περὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄῤῥενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρτηκότα. τίς οὖν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτος εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεισιν οἰκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὔτε γὰρ ὁ κρινόμενος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώριμος· οὔθ' ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος· τό, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν οἰκείους ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται, πρόχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; οὐχ ἅμα Τίμαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παιδείαν [2] ἀνατρέψετε; τί δ' ὄφελος παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλους τοῖς παισὶν ἐφιστάναι,

79

[1] ὑμῶν

[2] * ἀνατρέψαι

Laudat Suidas v. Ἀρχαῖον. Ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. IDEM.

Εἰργόμενον θανάτου] Qui eam a capitali supplicio vindicare auderet. BRODÆUS. Rectius Wolfius, ἄνευ φόνου καὶ πληγῆς.

Et eodem animo satis bene interpretatur. TAYLOR.

Τὸ πρᾶγμα] Nempe congressionem. AUGER.

Ἀνατρέψατε] Lego ἀνατρέψαι cum Reiskio. IDEM.

ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται; θαυμάζω δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκεῖνο, εἰ τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἐκόντας πεπορνευμένους ἀφήσετε. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· [1]γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς Σεμναῖς Θεαῖς. εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων, καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν, καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων διαστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀπόδοιτο, ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας; τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὐγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέποντες, γινώσκομεν· οὕτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας καὶ τοῦ θράσους, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκομεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σωφροσύνην ὑπεριδὼν, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ διάδηλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίνεται. πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις [2]ἀνατετραφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν [3]ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ

[1] γράψει [2] ἀνατετροφότας [3] ἀτυχημάτων

Πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτονται] Wolfius, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probri crimine misericordes fuerint*. JURIN.

Γράφει] Satius multo cum Bern. γράψει. TAYLOR.

Τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μηδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως πράττεσθαι τῶν δεόντων. εὐφήμως ἀπραξίαν εἶπε τὴν κακοπραγίαν καὶ δυστυχίαν. WOLF.

Ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους] Hanc similitudinem Cicero ad artem dicendi transtulit. IDEM.

Ἡ διάδηλος] Placet ἣ quæ. BRODÆUS. Coisl. cum Brodæo facit. Nos edidimus, uti Stephano Wolfioque magis placet. Quanquam hic cum Coisl. et Brodæo locum interpretetur. TAYLOR.

Τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia est, causas scelerum non esse diis imputandas. Etsi Euripides non dubitavit docere, τοὺς θεοὺς φύειν τὰς αἰτίας τῆς ἀπωλείας τοῖς ζρωτοῖς, si quos funditus eversos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus pœnam commeruissent? Non opus est mutare in τῶν ἀτυχημάτων, quanquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLF. Ita hunc locum laudat Theo Progymnasm. cap. 7. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἀφ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. *Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominum potius improbitate provenire.* Atque hanc lectionem

θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δαΐων ἠμμέναις· ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινή, ταῦτα παρασκευάζεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην οὐδ' ἃ πείσονται [1]ληφθέντες λογίζονται, ἀλλ' 81
ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται.

λή. Ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. ἢν δὲ εὖ ἐπίστασθε,— καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι διαμνημονεύετε —, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει [2]κατασκευάσετε· εἰ δ' ἀπωθεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον κατα-

[1] [ληφθέντες] [2] κατασκευάζετε

potius amplector. TAYLOR. L. ἀντιχειμάτων. AUGER.

Ποιναὶ] Τὰς Ἐριννύας sic dicit. Vide Eumenidas Æschyli, et Euripidis Orestem. Hunc locum transtulit Cicero in 1mo. libro [§. 14.] de Legg. his verbis: *Itaque pœnas luunt non tam judiciis (quæ quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt tamen, persæpe falsa sunt) quam conscientia: ut eos agitent, insectenturque Furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ, fraudisque cruciatu.* Item in oratione in L. Pisonem [§. 20.] *Nolite putare, P. C. ut in scena videtis, homines conscleratos impulsu deorum terreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deterret. Hæ sunt insipientum Furiæ, hæ flammæ, hæ faces.* WOLF.

Ἐπακτροκέλητα] Πλοῖον ληστρικὸν interpretatur Suidas. Conjungit Orator facinora et supplicia, tanquam sive antecedentia et consequentia, sive causas et effectus. IDEM. Ammonius: Κέλης καὶ Ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν τι μικρὸν· Ἐπακτροκέλης δὲ παχεῖόν τι καὶ ληστρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἱππαγωγοῦ καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, Ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι [ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι Valcken.] ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Quod sit Ammonius medium esse inter ἐπακτρίδα, navem sc. onerariam, et κέλητα, sive navigium perniciosissimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod utrique usui, tam velocitati quam prædæ ferendæ consulat. Ita fere Etym. M. Ἐπακτροκέλης. συνετέθη ἐκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα ληστρικὰ, ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τοῦ κατάγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν εὐφυέστατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως. Confer et Harpocrationem. TAYLOR.

Τούτοις κέκληνται] Lego κεκήληνται, non a καλέω, sed a κηλέω, τὸ θελκτέω καὶ ὑφαίνω. WOLF. Ita Stephanus quoque. At MSS. Coisl. et Reg. 2. vitiosam Aldi lectionem tuentur. TAYLOR.

λή. Κατασκευάζετε] ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΤΕ. WOLF. Recte. Ita etiam Scaliger ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. Coisl. et Regg. 1. 2. TAYLOR.

Κρείττων ἦν] Annon potius, κρείττων ἂν ἦν; IDEM.

στῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γνωριμώτατος, εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιησωνται, ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι· οἱ μέν, ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας· οἱ δὲ, ταῖς ἡλικίαις καὶ τυῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐ καλῶς
82 κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ', ἐκ τῶν ἀκολάστων, καὶ [1]τῶν τοιούτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πιστεύοντες ῥᾴον τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι, τοὺς βίους ἀναμιμνήσκεσθε. καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας, κελεύετε,— οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει —· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἐτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας, εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται, μήθ' ὑμεῖς βλάπτησθε.

λθ'. Τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου.

[1] τῶν τοῖς τοιούτοις

Τοὺς συηγόρους αὐτῶν] Τῶν ἠταιρηκότων. Sed malim αὐτοῦ, sc. τοῦ Τιμάρχου. Wolf. Quocum facit Augerus.

Καὶ τὰ σώματα] Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Wolf.

Οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει] Nec enim lex in homines vitam privatam agentes, sed in eos qui publicis negotiis se immiscent, inquirit. Wolfius, privatos et magistratus, minus ad mentem Oratoris. Jurin.

νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστὲ τῶν ἐμῶν λόγων κριταὶ, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. [1] εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια
40 καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἔξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.

[1] [εἰ --- ἐξετάζειν.]

λθ'. Τιμῶν ποιησάντων] Ἀντὶ τῶν, ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσητε. WOLF.

Φιλοτιμότερον — ἔξομεν] Προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν. IDEM. Sed monet Scholiastes hoc ultimum comma, εἰ οὖν βουλήσεσθε —— ἐξετάζειν, in antiquo exemplari non exstare, et recte abesse posse judico. TAYLOR.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Pag. et v. ed. H. Steph. — Pag. ed. Tayl.

28 'ΑΘΗΝΑΙΟΙ φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ 'Αριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν πρεσβείαν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀπολαβομένην τοὺς ὅρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ὄντα πρεσβευτὴν Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως, ἠτίμωσε· πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶ γεγραφέναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφους ἁλῶναι, ὅμως μέντοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου, οὐ μέντοι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀπολογήσασθαι αὐτοῦ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ, 238
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου. Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς αὖθις παρακαλεῖ τοὺς δικαστὰς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεύδεσι συνεφαντοῦντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πεζόμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἐξεπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδέναι ὅτι ψευδὴς ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως εἰς αὔξουσι ἑαυτῶν, καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. 237

'Αθηναῖοι] Copiosius hæc exponuntur in Orationis Demosthenicæ de falsa legatione argumento. Wolf.

Δύο πρεσβείας] Apud Demosthenem fit mentio *trium*: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. Idem.

'Εταιρήσεως] *Prostitutæ pudicitiæ.* 'Εταῖρα *Scortum.* 'Εταιρεῖν dicitur vir, qui *muliebria patitur.* Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falso putavi) ut quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. Idem.

Γεγραφέναι ——— εἰρῆσθαι] Observa passivum cum activo conjunctum, ad quorum utrumque τοὺς λόγους pertinet, ad γεγραφέναι a tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τόν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφέναι τοὺς λόγους: deinde τοὺς λόγους εἰρῆσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed siquis mavult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro εἰρηκέναι. Idem. Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, γεγράφθαι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι. Taylor.

Καὶ κεκινδυνευκέναι] *In periculo fuisse ne triginta calculis aut sententiis damnaretur.* Vel, *triginta suffragiis periclitatum ne damnaretur.* Quæ sic intelligenda sunt: Cum quingenti judicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absolverunt. Si igitur XXX. adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adæquasset urna condemnationis, ac vicisset Demosthenes. Quanquam puto adæquationem suffragiorum fuisse reo potius quam accusatori, ut est apud Isocratem περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absolverunt CCLXXIX. In Demosthenicæ Orationis argumento [*quod tamen ibi reperire nequeo*] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγεῖν. Asconius Pedianus Ciceronem et Cœlium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius una sententia absolveretur: διαφέρεσθαι τὸν Σαυφήϊον παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν. Wolf.

Τοῦ δημαγωγοῦ] V. *tribunum* vertit. Idem.

Τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος] S. διαβάλλων. Nisi aut omissum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium. Idem. Hoc rectum: Et sane δεικνύων feliciter subministrat Cod. Bern. Taylor.

Καὶ ὡς ψεύδεσι συνεφαντοῦντα] Malim ψευδῶς συνεφαντεῖται, conquerens se falso in crimen vocari. συνεφαντοῦντα remotum est a κατήγορον, ac proinde durum: συνεφαντεῖν ψεύδεσι, *calumniari mendacium*, aut etiam subintellecto κατὰ, non multo mollius. Wolf.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

---

239 ά. ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ' εὐνοίας 28.1
ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος
τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολο-
γήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς
τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρα-
κελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας, ὁμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων 5
ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, τὴν τοῦ κινδυνεύοντος φωνὴν
μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, οὐ δι' ὀργήν, — οὐδεὶς γὰρ
τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται,
οὐδ' οἱ ταλῃθῆ λέγοντες, κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύ-
γοντα, οὐ γὰρ πρότερον κατηγορία ἰσχύει παρὰ τοῖς
ἀκούουσι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν, [1] ἀδυνα-
τήσει τὰς προειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ', οἶμαι, 10
240 Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκεύ-

[1] ἀδυνατήσῃ

ά. Καὶ τὰς τέχνας—] Vide Dem. Orat. §. κς'. et κζ'. Ex edit. Brook.

Ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι] V. pari animi æquitate auscultare. Wolf.

Τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non est in Oratione Demosthenis. Idem.

Οὐ δι' ὀργήν·] Multa interjecta sunt, antequam perveniat ad alterum membrum, quod est, [l. pen.] ἀλλ', οἶμαι, Δ. οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις. Idem. Immo plura forlean interjecta sunt, quam ille homo augurator. Connecte, καὶ ταῦτ' εἶπεν οὐ δι' ὀργήν —— ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν etc. pag. 85. l. 1. Parenthesis ergo ista, satis longa, incipit a voce οὐδεὶς γὰρ, p. 84. l. 8. et desinit in παρεσκεύασται p. 85. l. 1. Taylor.

Ἀδυνατήσει] Πότερον, ἀδυνατήσῃ, ἢ ἀδυνατήσει ἄνευ τοῦ ἄν? Stephanus. Quod divinavit Vir summus, sc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. Mead. et Reg. 2. 3. Quorum etiam postremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non insolens est ἄν cum Futuro conjunctum, uti Cl. Marklandus ad h. l. annotat. Sic modo, §. ϛ'. δικαίοις ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. Ubi tamen Mor. legit σώζεσθαι. Iterum §. ς'. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. Taylor.

αστται —, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκπαλέσασθαι βεβούληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις τοὺς δικαστὰς προτρεπόμενον ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεστᾶναι.

β'. Ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῆς Δη-
15 *μοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσω-σί με, ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κα-*
20 *κοῦθεσι τούτοις ἀντιθέτοις. ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ, καὶ [1] τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει μου. ἥσθην δὲ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω.*

[1] [τὴν αἰτίαν]

Βεβούληται] Τινὲς διαθοῦσι βεβούλευται. Stephanus.

β'. Τυχαγωγηθέντες] Ἀπατηθέντες supra scribitur in Cod. Mead. Forte, pro scholiolo. Nam in eo Cod. ut in multis accidere solet, quæ intra lineas insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 86. l. 17. ad vocem ἀπογνῶναι, inseritur, ἤγουν μὴ καταψηφίσασθαι. Taylor.

Τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις etc.] Fortasse referenda hæc sunt ad eum locum, ubi Demosthenes Legati officia et Æschinis acta contraria confert. Ἐπιβεβουλευμένους autem, τοῖς ἐπιβούλοις ἠθέσιν *insidiosa et ex malevolentia profecta contra posita.* Wolf.

Ἀντιθέτοις] V. Dem. §. μγ'. et §. μδ'. *Ex edit.* Brook.

Ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui.* Apud Demosthenem ἐξεστηκέναι τῷ φρενῶν aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. Wolf.

Ἐξεβάλετε] Nam, ut ex Ulpiano ad istam causam discimus, surrexerunt Judices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Æschinis advocato, ταῦτ' αἰσχρῶν ἀνήκεστα λέγοντος Δημοσθένους; Et noster pariter, infra §. μδ'. τὰ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεύδος, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεβλήθη. Taylor.

Τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, παντὸς τοῦ σώφρονος βίου, *vitæ modeste actæ: eorum quæ per omnem ætatem moderate feci.* Cicero ad Brutum, *Quo ego die amplissimum tuli fructum laborum et vigiliarum mearum.* Quod præcedit, ἥσθην δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter historiam. Et hæc verba mihi argumento sunt, habitas esse istas *falsæ legationis* Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ στεφάνου hujus controversiæ meminit, ideo nullum judicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Æschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quievisse. Neque eo inficias, confingi hæc ab Æschine potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Ulpianus. Ac molestum sane est, cum in Oratoribus, tam Historicis, ne jam de aliis disputationibus dicam, nesciri sæpenumero, quæ per mendacium sive ornandi, sive accusandi causa dicantur. Ita fit, ut cum sermo sit a Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium pravitas ad involvendam

γ'. Ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται, — σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν πολι- 25
τῶν παρεισιν —, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχὸν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νο-
241 μίζω. κἂν μὴ, προϊούσης τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνω- 29.1
μαι, θανάτου τιμῶμαι.

δ'. Παράδοξος δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ' ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμ- 5
βάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνοὺς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς, οὐκ ἀδικεῖ.

ε'. Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾶν με, καὶ δηλοῦν, ὅ,τι ἐὰν ποθῆτέ μου ἀκοῦσαι, μηδὲν [1] προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ [2] ἀκούοντες. 10
ἀπορῶ δ' ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε δὲ, ἂν ὑμῖν εἰκός τι

[1] προκατεγνωκότας [2] ἀκούοντας

veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Professio, in qua diu versati, non ad virtutem, sed plane ad argutam malitiam juvenes erudiebamus.* Wolf.

γ'. Ἐλεύθερον σῶμα] Tutius et melius redditur, quam reddidit Wolfius, *in liberam personam.* Taylor.

Θανάτου τιμῶμαι] S. *Ipsam*, *Capitis ipse me condemno.* V. *me morte mulcto.* Wolf.

ε'. Ἄλλης] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu orationis, quasi *plura* jam essent elaborata, *pauca* quædam *alia* restarent. Legendum ὅλης. Ita planissime, dum exordium contexit Accusationis c. Ctesiphontem, §. ε'. περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας. Taylor. Quocum facit Augerus.

Ὅτι ἐὰν] Ἀντὶ τοῦ, τί ἄν. Wolf. Π. ὅ,τι ἄν. Stephanus. Quem miror: cum perinde scribitur ὅ,τι ἂν, et ὅ,τι ἐάν. Ut notum est iis, qui Græce sciunt. Cod. Reg. 3. ὃ ἂν πάθητε, et deinde προκατεγνωκότας et ἀκούοντας. Taylor. L. ὅ,τι ἐάν. Auger.

Ἀνωμαλίαν] Ὁμαλὴ κατηγορία est, cum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνώμαλος, ubi fit contrarium. Sic enim Æschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. Wolf.

Σκέψασθε δὲ ἂν] Malim εἰ, quanquam

πρᾶγμα πάσχειν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος· τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους, καὶ Φρύνωνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων. ἐν ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι προδόται. διατετέλεκε γὰρ εἰς 242
ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπου τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνηρηκέναι μὲν αἰτιᾶταί με τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ' ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ [1]καὶ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν τὸ θηρίον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. οὕτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθό-

[1] [καὶ]

et hoc parum placet. IDEM. ἐὰν Reg. 3. TAYLOR.

Ὑμᾶς ὑβρίζων] M. ἡμᾶς, sc. τοὺς συμπρέσβεις. WOLF. Ita Brodæus quoque habet, et Editio Stephanica. TAYLOR.

Πάλιν ἐκ μεταβολῆς] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.* WOLF.

Ὅπου τύχῃ] *Ubicunque contingit.* BRODÆUS.

Οἳ πλεῖστον] Non satis expresse Wolfius, interpres hujus loci: *quorum summa fuit inter Græcos auctoritas.* Verte potius: *qui Græcis longe fama præcelluere.* Erat ubi divinaveram πλείστων esse rescribendum: *qui Græcorum plurimis præcelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriserit, fruatur. TAYLOR.

Ἐνεχείρησε κ. τ. λ.] Hoc in accusatione Demosthenis non legitur, neque etiam sacrificulæ Syracusanæ somnium, cujus et Valerius Maximus [I. 7.] et Plutarchus in Apophthegmat. meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso eventu judiciorum edoctis oratoribus, quæ probanda, quæ improbanda essent. Ac Xenophontis quidem convivium, quanquam explosum, non delevit Demosthenes, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio Æschinis inimici. Comparationem autem Æschinis cum Dionysio tyranno (etsi et is æque atque Æschines γραμματεὺς fuisse in Leptinea dicitur) ut absurdam et justo elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasvis suas cogitationes nimis exoscultentur: sed aliorum etiam judicia consulant. WOLF.

Τὸ θηρίον] *Bellua vos est hortata.* Quod parum credo esse fideliter versum. παρακαλεῖσθαι ὑμῖν [Demosthenes] φυλάξασθαι τὸ θηρίον, Æschinem videlicet. Notum est illud Æschinis in exsilio, ad Rhodios, Quid si ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου; et hoc fortasse errorem Wolfii peperit, proinde uti Demostheni, tanquam cognomentum, adhæserat. Sed hujusmodi ἐπιφωνήματα ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. §. *l.* TAYLOR.

Ἱερείας] Corrige ἱμερταίας juxta consilium Scholiastæ, et rectum sane, siqua Timæo ibi adducto fides, et Valerio Maximo modo citato. IDEM.

Ἐφθόησέ μου ταῖς διαβολαῖς] Arguit in-

νησέ μου ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας ἀναπιθεὶς τῶν πε- 25
πραγμένων οὐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς
Φιλίππου.

ς'. Πρὸς δὲ τοσαύτην τόλμαν καὶ τεραστείαν ἀνθρώπου, χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα, καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ἦ δ' [1] οἶμαι σαφεστάτους μοι τοὺς λόγους ἔσεσθαι, καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. οὕτω 30
γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

ζ'. Ἅπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς οἶομαι τοῦτό γε αὐτὸ μνη-
243 μονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ [2] διειλέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται διαλῦσασθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ, Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω 35
ὑπὸ ληστῶν, ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς [3] Ὀλυμπιακαῖς, ὡς αὐ-

[1] οἶμαι [2] ✱ διειλίχθησαν [3] Ὀλυμπιασιν

constantiam accusatoris, qua levatur auctoritas: qui ejusdem facinoris et Æschinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenses deleverunt, Æschines non delevit. Hoc argumentum quam futile sit, apparet. Potuerunt enim Æschinis Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus evertunt urbes, sed eversoribus aditum parant, atque adjumento sunt. Negat itaque Demosthenes, Philippi arma sine Philocratis et Æschinis proditione valitura. WOLF.

Τοῖς Φ.] Τοῖς τοῦ Φιλίππου cum Cod. Bern. Modo melius, πρὸς δὲ τοσαύτην. TAYLOR.

ς'. Ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπου. MARKLAND. Vide ad pag. 93. l. ult.

Μετὰ κινδύνου] Lege μὰ μετὰ κινδύνου. SALMAS.

Ἦ δ' οἶμαι] Ὅθεν δ' ἐγῶμαι Reg. 3. Quod arbitror non esse pro varietate lectionis, sed a scholio alicunde profectum. TAYLOR.

Σαφεστάτους ——— καὶ γνωρίμους] Observanda superlativi et positivorum Græcis frequentior quam Latinis conjunctio. Etsi fieri potest, ut librarius γνωρίμους, imposita nota, pro γνωριμωτάτους scripserit. Sic et δικαίους pro δικαιοτάτους. WOLF.

Τῆς αἱρέσεως τῆς πρ.] Ὅτι οἱ δέκα πρέσβεις ᾑρέθησαν, ut postea dicit. IDEM.

Μαθήσεσθε] Vel μαθήσεσθαι, quod mihi potius allubet. ἐγὼ sc. δυνήσομαι εἰπεῖν, et vos [posteritis nempe] μαθήσεσθαι. TAYLOR.

ζ'. Οἶμαι] Οἶμαι SCALIGER. Si quæras, qua mente, aut quo discrimine, consulas T. Magistrum, et quæ nos commentamur c. Aristocrat. p. 662. l. 6. ed. R. TAYLOR.

Διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Ἀμφισσέων. WOLF.

Καὶ τὴν εἰρήνην] Τὸν ex superveneo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὸν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam otio, sed in genere loquuntur. Apparet igitur, audaces esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum, sive ab ipso Auctore, sive incuria librarii, nescio quas leges promulgant. IDEM. Infra, ϛ. 3. eam vulgati habeant simpliciter περὶ εἰρήνης, Cod. Bern. περὶ τῆς εἰρήνης. TAYLOR.

Σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Græcis omnibus

τὸς ἡτιᾶτο. ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθεὶς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν [1]αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἐλέσθαι· ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου, καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντιστάντος δ' οὐδενὸς, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι δεῦρο Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτ' ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελὲς, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται δ' οὗτοι παρανόμων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν [2]ἐγγραψάμενοι, καὶ τίμημα [3]ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ' εἰσήει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δ' ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τὸν

[1] αὐτὸν [2] ἐπιγραψάμενοι [3] [ἐπέθηκαν]

proficisci tutum erat. Brodæus.

Πρεσβευτὴν αὐτῷ] Malim αὐτὸν vel αὑτόν. Nisi forte rectius sit, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι, ut sibi legatum ad Philippum ituro adjungeretis. Et paulo post [l. 4.] προείλεσθ' αὐτῷ, lego, προσείλεσθ' αὐτῷ, una cum eo legatum creastis Ctesiphontem, ut ex argumento Demosthenicæ Orationis appareat. V. *Ei Ctesiphontem legatum delegistis.* Wolf. διαβοῶσι τινὲς, πρεσβευτὴν αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι. ἢ, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι. Stephanus. Αὐτῷ, et προσελέσθαι. Ut mox l. 4. προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. Nisi pro αὐτῷ scribendum sit αὐτὸν, ut in argumento Orationis Demosthenicæ περὶ παραπρεσβείας. Sed video Stephanum hæc fere occupasse. Markland. Simplicior multo est ea medicina, quæ commendat πρεσβευτὴν αὐτὸν —— ἑλέσθαι. Et in eo est MS. Reg. 2. Deinde l. 4. omnino προσείλεσθ', cum Wolfio et Cod. Bern. Nihil agit Scaliger, cum præfert προείλεσθ' αὐτῶν Κτησιφῶντα. Taylor.

Wolfius, *ut te legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *ut legatum, qui ejus causam ageret, ad Philippum decernerentis.* Jurin.

Προσείλεσθ' κ. τ. λ.] Wolfius, *legatum ei adjunxistis Ctesiphontem*, quasi uterque missus sit legatus, Phryno et Ctesipho. Sed ex sequestibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem, solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudator a populo. Vertendum itaque *legatum ei decrevistis Ctesiphontem.* Idem.

Καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου] Καὶ τοῦ Δημοσθένους ἀποδεξαμένου Reg. 3. Quod pensitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra, §. λή. Taylor.

Λυκῖνον κ. τ. λ.] *Nomine Lycini accusationem inscripserunt.* Lycinus nomen suum duntaxat illis commodavit, cum ipsi causam agerent. Wolf.

Ἐπέθηκαν] Del. vid. Auger.

Ἀῤῥώστως δ' ἔχων] Ambiguum, ad corporis valetudinem, aut ad imbecillitatem fortunæ referatur. Wolf.

Δημοσθένην, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀπολογούμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἀπῳχώρησε ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε.

ἡ. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ὄλυνθος ἥλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν ἦν Στρατοκλῆς ὁ Ἐργοχάρους ἀδελφὸς, καὶ [1] Εὔκρατος ὁ Στρομμίχου υἱός. ὑπὲρ δὲ τούτων [2] ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον, τὸν ὑποκριτὴν, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Ἀριστόδημος, διά τινας ἀσχολίας οὐ προσῆει πρὸς τὴν βουλὴν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας, ἀφεθεὶς ὑπὸ Φιλίππου ἄνευ λύτρων, γενόμενος αἰχμάλωτος, ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοὶ, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀριστόδημος, τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ Στρατοκλέους παρὰ τοῦ Φιλίππου. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν Ἀριστόδημον. εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' Ἀριστόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν

[1] Εὐκράτους ὁ Στρομβίχου

[2] ἱκετηρίας θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ

Καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευτῶν. IDEM.

ἡ. Ἐγκατελήφθησαν] Ἐν τῇ Ὀλύνθῳ ἁλῶναι ὑπὸ Φιλίππου. IDEM.

Εὔκρατος] Εὐκράτους, Mead. Sed rescribendum fortasse Εὐκράτης. mox Στρομβίχου cum Cod. eod. TAYLOR.

Ἱκετηρίαν θέντες —— ἴδιοντο] *Supplices orarunt.* Supplicationis ceremonia requirenda est, sive ramum olivæ prætenderint, aut etiam humi defixerint, sive alia ratione fuerint usi. WOLF.

Παρελθόντες δ' αὐτοῖς] Malim παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν. IDEM. Ita etiam Cod. Regg. Et recte quidem, uti et ego edidi. Origo mendi satis patet. TAYLOR.

Φιλανθρωπίαν] Passive capi videtur, διότι φιλοῦσι τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κεχαρισμένη ἐστίν. WOLF. Φιλίαν Mor. et Mead. sed infeliciter. TAYLOR.

Διά τινας, ἀσχολίας] S. ἑαυτῷ, ἃ ἴδιας. Pro Ἰατροκλῆς et Ἰατροκλέους lego Στρατόκλης et Στρατοκλέους. Et χειροτονουμένων δέ. WOLF.

Στρατοκλῆς] Πρ. γρ. Ἰατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὕστερον, Ἰατροκλέους. Στρατοκλῆς δέ ἐστι μικρῷ πρότερον. STEPHANUS. Cum Aldinis exemplaribus legunt Codd. Reg. 2. Coisl. et Mead. TAYLOR.

Παρὰ τοῦ Φιλίππου] S. ἀπηγγελμένους. Quæ orationes, ut ex Philippo auditæ, renunciabantur. WOLF.

Ἀνακαλέσασθαι] *Revocandi* Wolfius. Minime, sed *compellandi* simpliciter, *accersendi.* TAYLOR.

ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμμαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀντεῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ στεφανῶσαι τὸν Ἀριστόδημον ἔγραψε.

ϑ'. Ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἑλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπὸ [1]τοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγορῶν. οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ Ἀριστόδημος, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταί, τίς [2]ἦν Φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον.

[1] αὐτῷ

[2] ἦν ὁ τοῦ Φιλοκράτους

ϑ'. Φίλιππον——Φιλίππῳ——Φιλίππῳ] F. οἵτινες διαλέξονται αὐτῷ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim unum vocabulum adeo ingeminaret, uti impressi dederunt? IDEM.

Χειροτονουμένων] [Ut Aldus] Emenda χειροτονουμένων. BRODÆUS.

Προεβλήθην] *Designatus, nominatus sum.* WOLF.

Τοῦ Φ.] Τοῦ αὐτοῦ Φιλοκράτους Cod. Bern. cum duobus Regiis. TAYLOR.

Γράφει] Puto γράφειν. JURIN.

Ἵνα ἀζήμιος ὢν] Mulcta illa quæ fuit? Nunquid, ut mercatores pro tabernis solvant, ita ille pro facultate exercendæ artis suæ? ut sit ἡ ζημία, τὸ ἐκτινόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? An deliquerat aliquid? ut ἀγωνίζεσθαι ἴδιόν non de histrionica, sed de causæ dictione intelligatur? Sed quid hæc ad nos? WOLF.

Nonnihil de ista difficultate Scholiastes. TAYLOR.

Παραιτήσονται] Wolfius edidit παραιτήσωνται. Sed de ea re judicium suum aut mentem non interponit. IDEM.

Ψηφίσματα] L. ψήφισμα. AUGER.

Τὴν ἐκμαρτυρίαν] Τὴν τοῦ ἀπόντος μαρτυρίαν. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedonism, ut ex oratione Demosthenis Chersonesitana cognovimus. WOLF.

Καὶ κάλει] S. ὑπηρέτα, ἢ γραμματεῦ. Ministrum publicum alloquitur. IDEM.

Ἐξεμαρτύρησεν] [Ita enim Aldus] Lego ἐξεμαρτύρησεν. S. ὁ Ἀριστόδημος. *Voca eos, qui absentem eum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* IDEM.

Τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ] Quæ dona illa fuerunt? Utrum coronæ? an invitationes in Prytaneum? IDEM.

246 [1] ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων [2] ἐγένετο, οὐ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους.

ί. Ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπούδασεν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ [3] παρακελεύεσθαί με φησὶν αὐτῷ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ἤδειν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν παρανόμων γραφή, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ ἐν [4] τοιούτοις μόνον, οἶμαι, λόγοις οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομένειν Δημοσθένην, ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἄνθρωπον. ὃς διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι 81. 1
χρὴ λέγειν [5] ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, καὶ Κίμωνός εἰπόν-

[1] Ψηφισματα. Εκμαρτυρια. [2] ἐγίγνετο [3] παρακελεύσασθαι [4] τοιούτοις ἡμῖν λόγοις [5] [ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων,]

ΨΗΦΙΣΜΑ] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ potius, ut supra p. 91. l. 17. MARKLAND.

ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Supra, singulari numero, ἀνάγνωθι τὴν ἐκμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viva voce. WOLF. L. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ. AUGER.

Ἔνστασις] Sicut dicunt, ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα, *instituere*, et quasi exordiri *negotium*. V. *Prima omnium rerum institutio*. WOLF.

l. Ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ] *Sed a convictoribus meis*. Omisit hoc Wolfius in versione. JURIN.

Ἰατροκλέα] Ἰατρυλίᾳ τὸν Πασιφῶντος infra §. μ'. quas voces opinor hic deesse. MARKLAND.

Ἐν τῇ πορείᾳ] Vid. Dem. §. ς'. *Ex edit.* BROOK.

Φυλάξωμεν] Ita dedit Wolfius. Editio Aldi Stephanique φυλάξομεν. Et MSti quoque. TAYLOR.

Οὐκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις μόνον, οἶμαι. Et [l. pen.] ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, conjunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπούντων. WOLF. Ridiculo istud suffectum a Wolfio, ἐν τοιούτοις μόνον. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse dictum: *Tantum abieramus ab iis Orationibus, ut* ———. Quo animo reponere erat melius, οὐ μόνον οὐκ ἐν τοιούτοις. Id autem nihili est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit. Nam in nostris quam plurimis, videlicet, Bern. Parisiensibus omnibus, et Meadiano, οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις οἱ συμπρέσβεις. TAYLOR. L. o. l. τ. ἦμεν λόγοις. AUGER.

Οἱ συμπρέσβεις] [7] Ἦσαν subaud. BRODAEUS.

Διασκοπούντων ἡμῶν] [Ald.] Restitue ἡμῖν et [l. ult.] Κίμωνος. IDEM.

Τῶν συμπρέσβεων] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR. Hæc tria verba videntur tollenda. AUGER.

Κίνωνος] Κίμωνος lege, ex argumento Demosthenicæ Orationis. WOLF. Κίμωνος etiam Codd. Steph. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

τος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, [1] πηγὰς δὲ δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀπορράψειν τὸ Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πεῖσειν Ἀθηναίους μὲν καταδέξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν ἀποδοῦναι.

ιά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τούτου διεξιὼν ὑπερφανίαν, ὡς τάχιστα ἦκομεν [2] εἰς Μακεδονίαν, συνετάξα- 247
μεν [3] πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅταν προσίωμεν Φιλίππῳ, τοὺς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν — καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν. ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου

1 • πηγὰς τῇ δὴ 2 εἰς 3 • πρὸς ἡμᾶς

Πηγὰς δὲ δὴ] Puto scripsisse Oratorem πηγὰς νὴ Δία κ. τ. λ. JURIN.

Δὲ] Delendum juxta versionem Wolfii, πηγὰς δὴ λόγων —— ἔχειν ἐπηγγέλλετο, Demosthenes sc. TAYLOR. Del. vid. AUGER.

Ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] *Itaque consuturum marisco sicco os Philippi.* Σχοῖνος et σχοινίον etiam funis est. Quid si ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ *laqueo ex integro fune confecto?* Utcunque sit, satis apparet dici ἀντὶ τοῦ φιμοῦν καὶ ἐπιστομίζειν. V. *os Philippi aridо junco suturus.* Σχοῖνος, inquit Phavorinus, est plantæ genus, e quo sportulas contexunt: ὁλόσχοινον igitur, *quod integro junco constat.* Se consuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀβρόχῳ placet, interpretare, *sicco junco.* Sed quid siocitas ad suendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLF. Erasmi Chiliades in proverbiis, *Junco sicco* et Ὁλόσχοινος. BRODÆUS. De hoc loco et locutione præter σχοῖνον nostrum consulendus in primis est H. Steph. Thes. Gr. T. III. col. 1203. *Addit autem ἀβρόχῳ,* inquit ille, *ut rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obturaturum et obsuturum os Philippo: nam solent madefieri junci, quum ad funes, storeas, aut alia ejusmodi nectenda assumuntur.* Ὁλόσχοινος porro occurrit apud Dioscoridem, Plinium, Laert. in Aristippo §. 81. Plutarch. de Solert. Animal. Ubi autem scripsit Moschop. π. σχεδῶν pag. 208. Ὁλόσχοινος. Τρία εἴδη φασὶ τοῦ ἰσχίνου. ὧν ὁ τρίτος τῷ μιγίδαι καὶ ὑσσαπιλᾷ διαφέρει, ὁλόσχινος λέγεται, male descripsit verba Theophrasti, qui hæc tradiderat de *holoschæno:* ut liquet ex Harpocratione, cujus Codex Cantabrigiensis, eodem quo Moschopulus, errore irretitur. TAYLOR.

Καταδέξασθαι] Καταδέξασθαι τοὺς φεύγοντας est, *recipere exsules,* et in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exilium actum, post Callistratum Aphidnæum, omnium fuisse eloquentissimum, supra affirmat: alium, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum Lamiæ obsedit. WOLF.

ιά. Ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν] Lego. IDEM. Ita Bern. et Mead. TAYLOR.

Ἡμᾶς] Πρὸς ἡμᾶς. AUGER.

Ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ἐκεῖσε ἤλθομεν. WOLF.

Ἐπειδὴ δ' —— ἀκούσατε δὴ] Interjecta est prolixissima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα usque ad ἀκούσατε. Apparet Æschinem et metu et ira æstuantem turbasse compositionem, quam mutare non fuit, ut opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLF. Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρενθέσεως σημεῖον τιθέασιν, ἕως τοῦ ἀκούσατε [l. 16. p. 94.] STEPHANUS. Wolfium intelligit, qui per istud τινὲς ubique fere apud eum designatur. TAYLOR.

Κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνου] Generaliter effertur hoc, cum ad Demosthenem privatim pertineat. WOLF.

Ἀνθρώπου] F. τ ἀνθρώπου. ut Demosth. c. Aristocrat. §. λή. ante med. Θεω-

φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ πακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, ἃς [1]οὐδὲ κατὰ τῶν ἐχθίστων [2]τίς εἰκῇ ποιήσαιτο. τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δή φησι πολεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — εἰρήσεται γὰρ — οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατριβαὶ, καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν [3]ἐλεύθεροι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κηδεσταὶ, καὶ τέκνα, Ἀθηναίοις μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως,— οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἱλεσθε —, ἐλθόντες δ' εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, δυσχεραίνει, καὶ καταπτύει δωροδοκίας. —

ιβ'. Ἀκούσατε δὴ τούς τε ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, οὓς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἵρηκε Δημοσθένης, ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ' εἰς ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δι-

[1] οὐδ' ἂν κατὰ [2] τις [3] ἐλευθέριοι

ρῶται τὸν τρόπον τ' ἀνθρώπου. MARKLAND.

Οὐδὲ] F. οὐδ' ἄν. IDEM. Atque id Bern. habet disertissime. TAYLOR.

Δέ φασι] Scilicet Δημοσθένης, ad quem pertinet id quod sequitur, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. Ut sententia sit, *Demosthenem, quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita ejus cum oratione pugnet.* Alioqui legerem φασὶ δεῖν. Apud Demosthenem Æschines sic exprobrat, σοῦ δ' ἄλας; σοῦ τράπεζα; Cui reprehensioni Demosthenes opposit hæc quæ recitat Æschines, eludendo per convicium acuta sane publicæ privatæque mensæ comparatione. WOLF.

Οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν] Οὐδὲ συγγενὴς ὑμῖν MS. Mead. Quod postremum amplector. TAYLOR.

Μεθ' ἡμῶν] Lege ὑμῶν. BRODÆUS.

Ἐλεύθεροι] M. ἐλευθέριοι. WOLF. Ita Coisl. et Mead. TAYLOR. M. ἐλευθέριοι. AUGER.

Ἄπρατον] [Ita enim dedit Aldus in sua impressione] Ἄπρατον lego a πιπράσκω, *cujus nulla pars corporis vendita non est.* Ut exprobret ei et adolescentiam impuram, et avaritiæ sordes. WOLF.

Ἄπρατον] Mallem ἄπρατον, ut *etiam cuilibet ore, pretio morigeretur.* Theo Sophista: ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀβρότοιαν τὸν Δημοσθένην διαβάλλων φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ στόμα, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. BRODÆUS. σφ. γρ. ἄπρακτον. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχου. Vid. pag. 52. l. ult.] πράξιν ἀντὶ τοῦ πρᾶσιν. STEPHANUS. Vide infra §. κδ. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde Nostram c. Timarch. p. 16. l. 6. Laert. in prol. de Orpheo. Sueton. Jul. §. 22. Gell. 1. 5. Theonem Progymn. pag. 26. Brod. Miscell. II. 21. Magii Miscell. II. 20. Meursii Critic. Arnob. II. 12. TAYLOR.

Δωροδοκίας] In genitivo singulari, *despuit largitionem.* AUGER.

ιβ'. Τὸ μέγα ὄφελος] *Magnum illud Reip. bonum, præsidium, adjumentum.* Εἰρωνία est vel puero nota. WOLF.

καίως ἡμῶν ἀκούετε. ὥστε ἐὰν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν, [1]καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. [2]καὶ τὰ μὲν καθ' ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.

ιγ'. Πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εὔνοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι φίλων, Παυσανίου δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' [3]αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων· ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν [4]ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν 249
χώραν [5]τότε καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς τοὺς τόπους Ἰφικράτους μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιορκίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ', ἔφην ἐγὼ, μετεπέμψατο αὐτὸν Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή.

[1] καὶ καθῆκεν [2] (καὶ ---- ὑπομιμνήσκειν.) [3] αὐτῷ [4] ἰχόντων τότε τὴν [5] Deest τότε.

Καὶ καθῆκεν] Τὸ καὶ malim abesse. Aliqui erit ἀναπαίδευτον. IDEM. Aliter Cod. Mead. qui posterius καὶ excludit. ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι — εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα et deinceps. TAYLOR.

ιγ'. Αὐτοῖς] Τῶν δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων lego. WOLF. Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum Wolfio protinus improbo. Corrige ergo ejus versionem, *quos amicos illis esse putabat:* pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Παυσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiographi munus præstat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLF.

Εὐρυδίκη· ἡ μήτηρ ἡ σὴ] Lego. [Nam Aldus mendosissime μητρός.] Mala bestia fuit, insidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curavit. IDEM.

καὶ — ὡς γε δὴ λέγουσιν οἱ παράντες πάντες — Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καταστήσασα εἰς τὰς χεῖ- 32. 1
ρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὡς τε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παιδίων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ [1] φίλον ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε.

ιδ'. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ πρὸς Θηβαίους διαφερομένων Ἀθηναίων, συμμαχίαν ἐποιήσατο. καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει, καὶ τὴν ὑμετέραν, 250 ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν λέγων, [2] διεξήειν, ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλισθένους Ἀθηναίων ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. καὶ τὴν διαβολὴν ταύτην ἐπειρώμην διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας [3] αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὠκνουν κατ' αὐτοῦ

[1] φίλων [2] διεξήειν, λέγων, [3] ἁμαρτίας

Οἱ παρόντες πάντες] Οἱ παραγενόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectivorum multiplex usus, ὁ παρὼν, *qui adest*, *aderat*, *adfuit*, *adfuerat*, et subjunctivo *qui adsit*, *adesset*, *adfuerit*, *adfuisset*, etc. IDEM.

Τίνι ἐποιήσατό σε] S. Ἰφικράτην. Et quo pacto adoptavit alium, cum tres filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? IDEM.

Φίλον] Fortasse φίλων. BRODÆUS. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. TAYLOR.

ιδ'. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] Τοῦ Καλλισθένους, opinor, potius quam contra Philippum. WOLF.

Πτολεμαίου] Ptolemæus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniæ occupaverat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. Diodor. l. XVI. et Plutarchum in Pelopida. PALMER.

Καταστὰς] Lege καταστα θείς. IDEM.

Φιλανθρωπίαν λέγων] Videsis annon præstet quod habent Codd. Parisienses cum Meadiano, τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν διεξήειν, λέγων ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Διαβολὴν ταύτην] *Hanc calumniam*, i. e. quæ de hac referebatur. AUGER.

Καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν οὐκ

[1] λέγειν, Φιλίππῳ ἐπιτιμῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου. καὶ πάντων ὧν ἂν εἴποιμι, μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην, καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καὶ τὰς Καλλισθένους ἀνοχάς. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀχάμας λέγεται Φερρὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττε λέγειν, καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα· νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς λόγους. ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τούτων ἐπιμνησθήσομαι. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἷς ὢν τούτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ, καὶ πέμπων σύνεδρον, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφου κύριος ὤν, ἐψηφίσατο Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. καὶ [2] τοῦτο τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλ-

[1] λέγειν Φιλίππου, [2] τούτων

ἕκαστον κατ' αὐτοῦ λέγειν Φιλίππου, ἐπιτιμῶν ὅτι etc. MARKLAND. αὐτοῦ nempe Φιλίππου. AUGER.

Ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc.] Ὅτι διδίξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμένειν ἢ προσδοκᾶν πόλεμον. Etsi Phavorinus ἐκδοχὴν etiam ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν interpretatur. WOLF.

Ἐκείνων] Nempe, *Macedonum ex familia Philippi.* AUGER.

Παρεσχήμην] Arridet παρεσκήμην. BRODÆUS.

Ἐννέα ὁδῶν] Τανίστου Ἀμφιπόλεως, quæ prius ita vocabatur. IDEM.

Φερρὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην] Lego. Εἰ ὡς ἐνεδίχετο, [Nam Aldus ἐνδίχετο] ἀντὶ τοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν. WOLF. ταύτην cum Wolfio Codd. Regii tres. Vulgo αὐτήν. TAYLOR.

Γυναικὶ] Phyllidi. Tzetzes in Lycophronem: Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἰλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, σχολὴ διδοὺς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. Ovidius Demophoontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. BRODÆUS.

Τούτων ἐπιμνησθήσομαι] Sententia postulat ἐπιμνησθήσομαι, futurum. WOLF. Certe ἐπιμνήσθην, quæ est Stephani lectio, et Codd. consensu approbata, non erat rejicienda, uti liquet ex tenore loci, παρεσχήμην p. 98. l. 2. ἴφην l. 4. TAYLOR.

Κύριος ὤν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in uno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura annotavi in Philippicam Isocratis. WOLF.

Ἐψηφίσατο] Ex sequentibus patet legendum ἀπεψηφίσατο. PALMER.

Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων] S. αὖσαι. WOLF.

Συνεξαιρεῖν——Ἀθηναίοις] Opem ferendam Atheniensibus ad urbem expugnandam. Sed in Epistola, quæ in Orationes Demosthenis relata est, qua bellum Atheniensibus indicit, Philippus Amphipoleos jus argute sibi vendicat. Utut est, Amphipoli amissa, Demosthenes Philippum se ne domi quidem tuto mansurum existimare affirmat. Sic autem solent homines, ut ea quæ sibi expedire putant, tanquam justissima defendant: adeo ut Isocrates affirmet, urbes neque juris, neque foederum, neque ullius rei, nisi utilitatis solum, rationem habere. IDEM.

Καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν] Sic ordinanda verba sunt: καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους παρεσχήμην μάρτυρας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, κατὰ συνεδρίαν, ἢ μεταφορὰν, ἢ κατάχρησιν. Testis enim proprie homo est: literæ, aliæve res similitudine quadam testes appellan-

251 λήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους, ἐκ τῶν δημοσίων γραμ- 30
μάτων μάρτυρας παρεσχόμην. ὧν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ
Φιλίππου πατὴρ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων, οὐ μό-
νον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν ἐξ
ἐκείνου γεγενημένον, οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰ
δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβὼν, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν
πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες, κυρίως
ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπο-
λίτας ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, 35
ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

ιέ. Ῥηθέντων [1] δὲ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆ-
κεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες
προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λό-
γων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον — ὡς ἦν ὕστερον
ἀκούειν —, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ, ἐξηγγέλθη ἡ
τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὕτω δὲ ἁπάντων διακειμένων 40
πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον
σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ, καὶ μικρὸν προαγαγὼν
ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διεπορήθη·

[1] δὲ καὶ τούτων

tur, quod idem efficiant quod testes, fidemque narrationi concilient. IDEM. F. τούτου τὸ κοινὸν δίγμα, hujus rei, ut §. κθ'. καὶ τούτου τὸν βουλὸν μάρτυρα ὑμῖν παρίξομαι. Vide et §. λά. fin. MARKLAND.

Φιλίππου] M. σου, quia hic est oratio directa ad Philippum. Deinde, ἐναντίον. AUGER.

Γεγενημένον] Γεγενημένον. MARKLAND.

Εἰ δ' ἀντιποιῇ] Totus hic locus obscuritate laborat, neque multum ab Interprete juvatur. Sententia videtur esse hujusmodi: sc. *Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Civitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitanis, colonis nostris, decertasti. Proinde non illorum habes urbem, jure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitanis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat.* Ultimum membrum Orationis Cl. Marklandus ita vertit: *Sed si abstulisti Amphipolitas Atheniensibus, non ea* etc: TAYLOR. L. προσωιὸν, *contendis.* AUGER.

ιέ. Οὕτω δὲ] Rectius, uti Scaliger monet, οὕτω δή. TAYLOR.

Σκοτεινὸν] Ἀσαφὲς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. Mead. ἀσαφῆ etiam habeat supra, scriptum, similiter pro glossa accipio. Tzetzes interea non vocem σκοτεινὸν, sed illam alteram, τεθνηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, Chil. XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθνηκὸς τὸ ἀσαφὲς που λέγει. IDEM.

Τεθνηκὸς] Malim τεθνηκώς. BRODÆUS.

Καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. *Cum orationem hunc repentem paulum ad res ipsas perduxisset.* WOLF.

Διεπορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conviciis proscindere. Hoc est τῶν θρασυδείλων ἡητόρων ingenium, turpe quidem certe et flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non male perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo

τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαρρεῖν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι,
33. 1 καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὁ δ', ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἠδυ- 252
νήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας, ταὐτὸν ἔπαθεν.

ις'. Ὡς δὲ ἦν σιωπὴ, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς [1] οὗτος Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι με ἔφη τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον καταπεπονημένον, καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τῆς εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἢ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσὶν, οὐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις; οὕτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἰρηκας, ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχο-

[1] οὑτοσὶ

stadio ejus Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur hæc Æschinis ad exagitandum adversarium et judices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. IDEM. Sæpe id accidit Demostheni, si Plutarcho fides, quem consuli velim in tractatulo, *Quomodo quis in virtute* etc. TAYLOR.

Θαρρεῖν τε] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta derisione, ac ne injusta quidem. WOLF.

Νομίζειν] Π. παλαιάζει τὸ νομίζειν ἢ τὸ οἴεσθαι. STEPHANUS.

Διὰ τοῦτο] *Propter hoc quod ipsis acciderat.* Deinde deleo οἴεσθαι. AUGER.

Οἴεσθαί τι πεπονθέναι] Histrio explodebatur, si aberrasset, aut conticuisset. Alia est ratio oratoris de rebus gravissimis disserentis. Quanquam plerique quid aliud sunt quam histriones? cum ea dicant, quæ nec sentiunt, nec credunt, nec probant: sed ea, quæ vel metus cogit, vel suadet utilitas, vel dictat ambitio. WOLF.

Τῶν γεγραμμένων διεσφάλη] Misere conditio est oratoris tardi, timidi, obliviosi. Quare qui celeritate ingenii, audacia, memoria destituuntur: alias res agant, et Isocratis institutum sequantur, qui se intra privatos parietes continere, quam tam ancipitem aleam jacere maluit. IDEM.

Γεγραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μισθίου. Ἐγὼ δ' ἰσχύθαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημὶ, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθείην. Consule in ejus vita Plutarchum. BRODÆUS.

Διεσφάλη] Γρ. παρεσφάλη, Schol. TAYLOR.

Οὐδ' ἀναλαβεῖν] *Ne colligere quidem sese.* Οὐδὲ hic non est συναπτικὸν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLF.

ις'. Ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν——ἐγενόμεθα] *Cum soli essemus et sine arbitris.* IDEM.

Κατατετρυμένον] *Afflictum, exhaustum ærumnis.* IDEM.

Πόλεμος ἀκήρυκτος] Pro magno bello. SALMAS.

μένου δέ μου πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ Φιλίππου. ὡς δ' ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους,— ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὅς γε οἶμαι, παρέλιπον —, καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένη, τὸν οὕτω καταγελάστως ἀπαλλάξαντα, οὐδ' ὑπὲρ ἑνός, οἶμαι, διελέχθη. 253 τοῦτο δὲ ἆρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππος, καὶ τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμοῦ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίου, διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ [1] ξενίᾳ, δεινῶς ἀσχημονεῖν.

ιζ'. Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἀξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὅ,τι μὲν [2] οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ παλούμενον παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτα

[1] ξένια

[2] οὖν δήποτ' ἦν ὁ

Οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] Τῶν ἐνδεχομένων ἢ δυναμένων λέγεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. WOLF.

Τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] Quæ dicere oportebat. BRODÆUS.

Ἀπαλλάξαντα] Ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντα τοῦ λέγειν. WOLF.

Οὐδ' ὑπὲρ ἑνός] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππον μετὰ πλείστης ἀπιμελείας ἀντιτιθὲν πρὸς τὸν Δημοσθένους λόγον. IDEM.

Ἀγχόνη] Ἀγχονὴ Codd. Mor. et Mead. retracto accentu in ultimam syllabam. Similia tradunt magistri. Ad illa Aristophanis Acharn. 125.

——— Ταῦτα δῆτ' οἶα ἀγχόνη;

hæc habet Scholiastes vetus: Ἡ διαφορὰ τοῦ ὑπάτου ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πτίδος· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. Quæ solidissime refutat H. Steph. Thes. Gr. T. I. col. 58. ubi huic Æschinis loco nonnullam lucem immittit. TAYLOR.

Διαφορᾶς] Unus e Codd. Regiis addit ἀντὶ εἰρήνης: Et omnes pariter cum Mediceo habent; loco τοῦ, αἰτίου, ἐκ τοῦ ἐναντίου. IDEM.

Διέπιπτεν αὐτῷ] Excidisset ei, ademptum esset. WOLF.

Ἐπὶ ξενίᾳ] Vide annon præstet ἐπὶ ξένια? ut Cod. Mead. Ita infra §. πδ'. Ἐλλάδων μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων. Et mecum sentit Stephanus in Thesauro. Corrige pariter Jul. Pollucem Lib. VIII. cap. XI. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen hæc non placere Brodæo, qui exadversum stat, ἐπὶ ξενίᾳ inquit ille, non ξένια. Diodorus enim L. 13. ἅπαντες τοὺς ξένους καλεῖ ἐπὶ ξενίᾳ. TAYLOR.

ιζ'. Ὅτι μὲν οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ etc.] Κέρκωπες, σκωμμα, σπίθικοι, σκανδιῶται. Notum est Proverbium, Κέρκωπες. V. Caudatus, pollen, versipellis. Παλιμβολία, ἀμεταβλητος γνώμη, παλίμβολος, ἀβέβαιος, ἄπιστος, ἀδόκιμος, ἀπελεύθερος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, τρίμματος, σκωμὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι. WOLF.

Παιπάλημα] Παιπάλη, τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, παπῶγων, σκιδὸν ἐν πανὶ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ δόδους ἔχει, nequam. Plutarchus citat Iambicum trimetrum

Ὦ παιπάλημα λογικὲ σοφιστῶν.

[Certe in Scenone de Poetis audiendis

ῥήματα, οὐκ ἤδειν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν ἔρανον [1] εἰσοίσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολουθῶν, καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων, καὶ τοὺς λόγους, οὓς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς [2] ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής.

ιή. Συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν Λαρίσσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶντος δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους 254
ἐτῶν εἰπόντος, καὶ προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ ζέφυρον, οὐ πώποθ' οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, ταῦτα μέν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, οὔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις, οὔτ' ἂν οὗτος — ἐμὲ δὴ λέγων — τολμήσειεν εἰ-

[1] συντίσειν

scribitur

Ὦ μαχάνημα λυγιὰς αἰολώτερον.

Non ignoravit utique Æschines ipsorum verborum vim, sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit, *γεωμέτραν αὐτῷ σκθημάτων, μαθημάτων*. Ego liberius verti, *Quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamæleo*, etc.; quod commoda verba, quæ Græcis responderent, non occurrebant. IDEM.

Ibid.] Hæc omnia vafritiæ sunt vocabula et summæ astutiæ; qualia sunt illa apud Aristoph. Av. 428. quæ hic non incommode citari possunt:

ΧΟ. Ἔστι σοφόν τι καὶ φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίνημα,
Σίφωμα, πύρμα, τρίμμα, ψαιτάλημα.

Bina conjungit Synesius in libro de Providentia, ut mulierculam quandam crudelius dilacerare posset, quam ψαιτάλημα πιρκωτεῖον appellat. Verum hæc omnia melius discet a Lexicis, vel a Soboliaste nostro non inerudito. TAYLOR.

Διαλαμβάνων] *Seducens, seorsim convocans, per vices adiens.* WOLF.

Ἔρανον συντίσειν] *Curaturum ut ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum,

[2] Ἦν ἐν τοῖς

ἔρανον εἰσοίσειν, aut συνεισοίσειν. V. *collectam constituturum.* IDEM.

Καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] Ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δοτικὴ ἀρχαϊκὴ, οὐχὶ δὲ μεταληπτική. WOLF. Et in ea fere mente est BRODÆUS. TAYLOR. Wolfius: *et de sua laturum.* Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus ejus privatis*, rei familiari. MARKLAND.

Ἦν τοῖς ἰναίοις] Ἦν ἐν τοῖς ἰναίοις Codd. Regg. 1. et 3. ut pulore divinaverat Cl. Marklandus restituendum esse. TAYLOR.

ιή. Ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος] Ita solent senes admentiri aliquid ætati suæ, ut quidam, qui in aula Episcopi Wirceperganensis, se decem annos amplius quam natus erat, serviisse, non animadverso proportione servitutis et ætatis, quam collegæ illi ostendebant, jactavit. Itaque principem tenebat locum in commentario mendaciorum, quem festivi hominculi ad Luciani verarum narrationum imitationem instituerant. WOLF.

Σίσυφος] Brodæus in quodam loco ad Antholog. in literatorum quendam invehitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμψηφος mutatum voluit. Illud est conjecturæ! TAYLOR.

πεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς [1]ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικός. ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀκούσεσθε, εἰς συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐμοῦ δὲ καὶ δέησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεώς τι καὶ Δημοσθένης εἴποι. μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυρες, οὓς προσηλακίζων οὗτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' [2]ἡμῶν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὥς τε οὐκ ἐνέσται μοι ψεύδεσθαι.

ιθ'. Δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκούειν, καὶ τὰς περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα σπεύδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, οὐδ' ἐκείνοις ὁμοίως παρακολουθήσετε· ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κινδυνεύοντι, εἰπεῖν δῶτε ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμὰς, καὶ [3]θεάσεσθε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὰ ἀντιλεγόμενα. ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν, καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἐπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδομεν τὴν παρὰ Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης πρὸς τοὺς βουλεύοντας, καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπῳμοσε τὴν βουλαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, οἳ καὶ τοῖς λόγοις,

[1] [ἦν] [2] ὑμῖν [3] θεάσασθαι

Ὡς ἦν ὁ Φ.] M. ἴστι. Auger.

Ἀναισθήτως κ. τ. λ.] Οὐκ αἰσθομένων, οὐδὲ καταλαβόντων τὴν διάνοιαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων. Wolf.

Τῶν ταῦτ' ἰρεῖν] Utrum ταῦτα, an ταὐτά? *Hæc*, quæ de Amphipoli dixerit Demosthenes, an *eadem*? Idem. Responsum feret Vir doctissimus, si consulet p. 101. l. 10. et l. 15. Taylor. Post τῶν F. deest μή. Markland.

Ἡμῖν] Non insolitum admodum est, quod voluit Scaliger, παρ' ἡμῶν. Omnes tamen fere libri nostri Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. παρ' ὑμῖν. Atque ita olim conjecerat Marklandus. Taylor. τινὲς διορθῶσι, παρ' ὑμῖν. Stephanus. παρ' ὑμῖν. Brodæus. L. παρ' ὑμῖν. Auger.

ιθ'. Θεάσασθε] Lego θεάσεσθε, ut δυνήσεσθε. Wolf. Brodæus. Unde Stephanus δ. τ. θεάσεσθε, ὡς εἶπε, δυνήσεσθε. Sed legendum potius θεάσασθαι, uti dudum correxeram, et habet Cod. Bern. qui etiam δυνήσεσθαι exhibet, verum non pari felicitate. Taylor. θεάσασθαι, (ut σῶσαι) si ita ferant Codd. Markland. γρ. δυνήσασθαι et θεάσασθαι. Scal. *Ex edit.* Brook.

Ἑστίαν — βουλαίαν] Erat enim in Senatu Vestæ Ara. Xenoph. Hellenic. ζ. et Diodor. 18. Quod Antipho περὶ τοῦ Χερρονήσου. Καὶ εἰσιόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βουλευτηρίῳ Διὸς Βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς Βουλαίας ἱερὸν ἐστι. Brodæus.

καὶ τῇ πίστει, [1]καὶ πράττοντές τε καὶ λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἴτέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ ψευσαίμην τὰς τῶν ἑλομένων μὲ ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ [2]πάντων, ἔγραψεν ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον, εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

κ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν, ἄλλους τέ τινας λόγους, καὶ τοὺς πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένους ὑμῖν ἐρεῖν, περί τε τῆς ἐντεύξεως [3]τοῦ Φιλίππου, καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον Φιλοκράτους εἰπόντος μικρὰ, καὶ Δερκύλλου, παρῆλθον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ δυνατῶς ὁ Φίλιππος εἴποι, καὶ τὴν δέησιν 256

[1] Desunt καὶ πράττοντές τε καὶ. [2] πάντων. i. γὰρ ἡ. στεφανῶσαι, [3] τῆς

Καὶ τῇ πίστει λέγοντες] Videtur addendum πράττοντές τε καὶ λέγοντες. WOLF. Istud καὶ in impressis ante πράττοντες, non est necessarium, et delevit Marklandus. TAYLOR.

Ἡμᾶς] Π. ἡμῶν, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, ἕκαστον. ἢ δεῖ γραφεῖν ὑμᾶς. STEPHANUS.

Θαλλοῦ στεφάνῳ] Ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἰδιάζουσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Minervæ olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLF.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ] S. C. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTUM. WOLF. Sufficit habere ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

Ἐπὶ δεῖπνον] Ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Scal. Ex edit. BROOK.

κ'. Αὐτῷ συγκειμένους] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, καὶ ἡμῖν, aut αὐτόν. συγκειμένους autem τοὺς ὡμολογημένους, ea quæ pepigeramus, pacta et conventa. WOLF. Sensus ita procedit: *Dixit Ctesipho præter alia, tum ea de quibus convenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate* etc. Errat idem Wolfius in interpretando, cum vertit, *item* de affabilitate etc. TAYLOR. Ἡμῖν ἐρεῖν placet ὑμῖν. BRODÆUS.

Τόποις] [Ita Edit. Ald.] Lego πότοις: quia alibi dicitur, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. WOLF. Et similiter BRODÆUS. πότοις γρ. λόγοις Cod. Bern. TAYLOR. Πρ. γρ. τόποις. Ἀλλὰ λέγεται ἀλλαχοῦ, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. STEPHANUS.

οὐκ ἐπελαθόμην τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθείη λέγειν, ἐάν τι παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι δ' ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τερατευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ τρίψας τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, καὶ δεδεγμένον τοὺς παρ' ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκουόντων, καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρόντες τὸν χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι, οἱ δὲ τὸν τοῦ συμβουλεύειν, ἀποδιατρίβωσι, τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγαπῶντες ἐν ταῖς οἰκείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι.

κά. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐπιδεῖξαι ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δ' ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ βουλεύσασθαι. θορυβησάντων δ' ἐπ' αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς συντόμως, καὶ πάλλα
257 πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ' οὐκ ἐμοί. ἀλλ' εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν, ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Ἀριστόδημος, ὁ ὑποκριτής, ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. μνημονικόν τις αὐτὸν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ

Τερατευσάμενος —— τῷ σχήματι] Mirabiliter composito vultu et gestu. Actionem Demosthenis fuisse popularem, sed a viris gravibus improbatam, Plutarcho auctore didicimus. WOLF.

Τρίψας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt uno digito caput, notantur ut molles. Sed caput scabere sollicitudinis interdum et molestiæ est indicium. Unde Horatius: *Sæpe caput scaberet, vivos et roderet ungues.* WOLF. Vid. Victor. Var. Lect. VIII. 6. TAYLOR.

Ἐπισημαινόμενον] *Gestientem, vultu et gestu approbantem.* WOLF. L. ἐπισημαίνομενον. AUGER.

Δεδεγμένον] L. Ἀποδεδεγμένον. SCALIGER. AUGER.

Ἀποδιατρίβωσι] Διατρίβωσιν ἐν τοῖς παρέργοις, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες. WOLF.

κά. Μνημονικὸς καὶ] Hæc duo verba deleo, quia inferius de memoria agitur. AUGER.

Μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, μνημονικὸς, καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ἐγεμονικὸν κ. τ. λ. Nisi hæc octo voces, μνημονικὸν —— ἕτεροι, sint ab aliena manu. Vide ſ. λϑ. MARKLAND.

μεθ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως; ἀλλ' οὔτ' ἂν ὑμῖν ὁ ῥήτωρ οὗτος, οὔτ' ἂν ἐμοὶ λόγου μεταδοίη. ταῦτα μὲν οὖν λῆρός ἐστιν, ἔφη,
35.1 ἐγὼ δὲ ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι βούλομαι τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτοῦ δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις [1] κελεύειν, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι,
5 καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα [2] Δημοσθένους.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

10 οὐ τρίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταναῖμαι τοῖς 258
πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν'

[1] Deest κελεύειν.

[2] τὰ Δημοσθένους. Ψήφισμα

Βούλομαι] Abest a MS. Mead. Et illud sane amplector. Ita quæ sequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipsius Psephismatis. Infra §. κδ'. med. ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἐκκλεῖν Ἀντίοχον, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. *id ipsum* ratum esse voluit, *ut navem solveret Antiochus et Imp. quæreret.* Ita §. λδ'. ὑπαγέτω τὸ ψήφισμα —— σπείσασθαι τῷ κήρυκι. Iterum ead. §. ἴτω ἐφεξῆς ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi hæc concedas, præcidetur illa Wolfii conjectura, quæ mox sequitur. TAYLOR.

Καὶ τοὺς πρυτάνεις ἐπειδὰν] [Ita Editt.] Deesse videtur κελεύειν, ἐπειδὰν, etc. ut postea, παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς Πρυτάνεις etc. WOLF. Dele κελεύειν, quod non legitur in vulgatis nec est necessarium, repetendo βούλομαι. AUGER.

Τὰς μαρτυρίας αὐτῷ] [Cum Aldo] αὐτῶν lege [cum Stephano]. WOLF. Ita Brydæus. TAYLOR.

Καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους] Dele. Nam ea modo citaverat l. 11. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similes, in MSto Meadiano, uti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diversis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane nimium. IDEM.

εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κβ'. Τὴν μὲν τοίνυν [1] πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν [2] οἶμαι παρασχέσθαι. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην· τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε· καὶ μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐσχετλίασε. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες, μεταπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη [3] σύμφορον, μετέχοιεν.

[1] κοινωνίαν [2] οἶμαι [3] συμφέρον

Μελετᾷ] *Declamationes meditatur.* Wolf.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ addit Marklandus. Taylor.

κβ'. Μαρτυρίαν] F. πραγματείαν. Wolf. Neque μαρτυρίαν placet, quod Impressi servant, neque πραγματείαν, quod Wolfius hariolatur, a nullo Codice adjutus. Ecquis vero ferre potest τῶν πράξεων πραγματείαν? Omnino restitui jubeo κοινωνίαν ex MSS. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. et Brodæo denique. Eam utique vocem profligavit Librarius, alteramque (μαρτυρίαν nempe) substituit, utpote recens a simili vocabulo describendo. Modo p. 105. l. 13. τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν. Taylor. L. κοινωνίαν. Scalig. Auger.

Καὶ Φιλοκράτους] F. addendum οὖσαν εὑρήσετε. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ὑμῖν συμβάντων [quod Aldus mendose excuderat.] Wolf. εὑρήσετε Melius cum Mead. et Coisl. εὑρίσκετε. Taylor. M. εὑρίσκετε. Auger.

Παρασχέσθαι] F. παρεσχῆσθαι. Commodum hoc margini meo alleveram, et Bern. cum Regg. uno atque altero mihi animum addiderunt. Taylor.

Δεινῶς ἐσχετλίασε] Wolfius, *vehementer conquestus est.* Potius, *in terribiles angustias se conjecit.* Quod liquet ex sequentibus, τοὺς γὰρ λόγους κ. τ. λ. Jurin.

Τοὺς γὰρ λόγους τούτους] Vide Dem. §. ς'. sub finem. *Ex edit.* Brook.

Μεταπεμφθέντες] Potius μεταπεμφθέντας, *legatos* —— *a populo* accersitos. Ita Demosth. in hac ipsa causa §. ς'. fin. ταῦτα δ' σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων, —— οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπεμψάσθε. Taylor. M. μεταπεμφθέντας. Auger.

Καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι —— ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μετέχοιεν. Taylor. Pro καὶ l. ἢ *vel.* Auger.

Σύμφορον] Lege συμφέρον. Jurin. Ita MS. Mead. Ita Scalig. Taylor. L.

σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλου κλοπὴν, καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν ἀνθρώπου. τῶν γὰρ πρέσβεων, οὓς ἐξεπέμ- 259
ψατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔτι τοῦ πολέμου πρὸς Φίλιππον ἡμῖν ἐνεστηκότος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως, ὅτε ἐξεπέμφθησαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα, ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐ-
30 τῶν ἐστὶν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. οὗτος [1]δὲ φησιν ἀπεστάλθαι τὰς παρὰ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ πόλεως ἧς τινος βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε φῂς τοὺς πρέσβεις, καὶ τὰ προβουλεύματα [2]περὶ αὐτῶν ἐκ
35 τοῦ βουλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ τοὺς Ἀθηναίων κάλει πρέσβεις, οὓς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας· κἂν παρεῖναι, καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσουσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσόδους καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν [3]παράσχῃς, ἐν ᾧ σὺ φῂς ὄντα χρόνῳ, καταβαίνω, καὶ θανάτου τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέ-

[1] δὲ ἐφιστᾶναι παρὰ τ. Ε. φησὶ πρισβείας [2] Deest περί. [3] παράσχῃ

συμφέρον. Auger.

Μεγάλου κλοπὴν] L. Μεγάλην βουλήν. Scaliger.

Ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπου. Vid. ad §. ιά. Markland.

Ἐπεστηκότος] Πελαμουμένου ἔτι τοῦ πολέμου. Wolf.

Οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: *utrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relata sunt monimenta.* Pro αἱρέσεως Scalig. ex divinatione, χειροτονίας. Taylor.

Ἀπεστάλθαι] Ἐφιστᾶναι Coisl. et Mead. Quod longe præstat. Alludit nimirum ad ipsa Demosthenis verba, quæ nuper ad aliam rem confirmandam allegavimus, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων. Idem.

Ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] Demosthenes solet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, ut et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Græcanicæ Legationis in Demosthenem retorquet Æschines in Oratione Ctesiphontea, quod Demosthenes refutat ab absurdo. *Si vos,* inquit, *simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Atheniensium, erat.* Tradunt autem Eurybatum Crœsi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. Wolf. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. Scalig.

Τὰ προβουλεύματα αὐτῶν] F. addendum περὶ, vel, ὑπὲρ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρισβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. Et [l. antepon.] ἂν παράσχῃς. Wolf. Ubi Ald. et pariter Mead. παράσχῃ. Mor. et Steph. παράσχῃς. Taylor.

Ἐξέπεμψαν] F. ἐξαπέμψαμεν. Idem.

Καὶ μὴ ἀποδημεῖν] Wolfius, *nec peregre profectos fuisse.* Immo, *nec peregre abesse.* Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. Jurin. Verte, *Atheniensium legatos citato testes: qui, si se affuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint, si accessum eorum* etc. Taylor.

γραπται, ἐπειδὴ [1]βουλεύηται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις οὔπω πάρεισιν οὓς 40
ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς
260 συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις, καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους· ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὅ,τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν 36.1
δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι τὸ τῶν συνέδρων δόγμα.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΩΝ.

παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει, καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ 5
δέκα, ὁρίζων τὸν χρόνον, καὶ προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἠκούσατε, 10
ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ

[1] βουλεύεται

Βουλεύηται] Βουλεύεται. Markland. Ita Scalig. et Cod. Mead. Taylor.

Πάρεισιν] Melius ad sensum, si verteris, nondum domum redierint. Idem.

Καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele securus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea præcedente. Idem.

Τὸ τῶν συνέδρων] Τὸ κοινὸν τῶν συνέδρων δόγμα. Scalig.

Τῶν συνέδρων] Σύνεδροι dicebantur ii legatorum socii qui perpetuo in urbe commorabantur et omnibus de rebus Græcis concionibus aderant. Auger.

Τὰ ἐν ἄστει] Ad discrimen τῶν Ληναϊκῶν, quæ in Agro ad torcularia celebrabantur. Wolf.

Προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] *Præripiendo conciones*, hoc est, ita instruendis rebus, ut Conciones ante legatorum reditum haberentur. Idem.

Ἀκροάσασθαι] F. κυρώσασθαι, *confirmare*. Markl. Quocum facit Augerus.

μὲν γὰρ ἀπεφήναντο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα [1]μεταθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. 261

κγ'. Εἴρηκε δὲ ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατα γενέσθαι, μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ Δημοσθένης μαρτυρίαν μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης, τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένης, καὶ ἀνεκοινοῦτο, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, οὐχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταὐτὸν γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημοσθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾧ με φησὶν αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη μένει· οἱ

[1] μεταπιθέμενος

Μεταθέμενος] S. τὴν βουλὴν, mutato consilio. WOLF.

Ψηφίσματι] Ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. Ita distingue. Et fortasse ὁ προστάξας, ut ὁ μεταθέμενος. Sic apud Demosth. π. παραπρεσβ. p. 269. l. 15. vol. II. Ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνούμενος, etc. MARKLAND.

κγ'. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. ϛ'. Ex edit. BROOK.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Sic et in Demosthenico scriptum est, quia duobus continentibus diebus habitæ sunt Conciones. Non multo post conjungit τῇ προτέρᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ. WOLF.

Φέρων] Πλειστάζειν δοκεῖ. IDEM.

Ἀδύνατα γενέσθαι] Μὴ δυνάμενα γενέσθαι. Satis esset, absque γενέσθαι, τὰ ἀδύνατα. IDEM.

Εἰ δῷ] Aldus, Stephanusque et hic et infra, Εἰδῷ τῷ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribæ. TAYLOR.

Λόγον προτιθέναι] "Copiam dicendi facere." D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. cap. X. p. 111. Eum vide.

Ἐγράφη] Ἔγραψα. SCALIG. Infauste admodum. TAYLOR.

δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς
262 λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος
[1]διττὴν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ ταὐληθὲς μίαν. λόγων γὰρ
μὴ προτεθέντων εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ προ-
έδρων κωλυόντων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βουλόμενος, εἴ-
περ ταὐτὰ Φιλοκράτει προειλόμην, κατηγόρουν μὲν πρὸς
τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ, μίαν δὲ νύκτα διαλι- 35
πὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον
ὠφελήσων; ἀλλ' οὐκ ἐνῆν ἀμφότερα ἐξενέγκασθαι, ἀλλ'
ὑπὸ πάντων μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν. κάλει δέ
μοι καὶ Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.
ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. μαρ-
τυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς 40
συμμαχίας τῆς πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους
ψήφισμα, ἐν τῇ ὑστεραίᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ
ἐξῆν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας
ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημο-
σθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα γεγραμμέ-
νον ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ
ἀνακοινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, ἐπιψη- 37.1

[1] διαιρετὸν

Ἐφ' ἡμέραν] Pro quo alias, καθ' ἡμέραν. Wolf. Scholiastes videtur legisse ἐφημέρους. Et similiter Bern. quoque. Taylor.

Διαιρετὸν] [ut Editi] Ferri potest. Sed quid si διαλῦν, ἢ διττήν? Sequitur enim μίαν. Impudens profecto fuerit hoc mendacium Demosthenis: nisi forte Æschines falsum decretum subjecerit, quod quidem ὑπογεγραμματεῖ γεγενημένῳ haud difficile fuit. Wolf.

Ἀμφότερα] *Non licuit utrumque.* Immo *neutrum.* Hoc certe ad loci sententiam tutius, ut liquet ex subjectis. Et sane non parum interest, utrum hoc an illo modo interpreteris. Taylor.

Ἐξενέγκασθαι] Ἐκτελεῖν, διαπράξασθαι, περαίνειν, quo verbo paulo post utitur. Wolf.

Τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia conjungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ταῖν δυοῖν ἐκκλησίαιν, ut ratio Grammatica et exempla Platonica complura postulant. Idem.

Ἐπεψηφίζετο] *Decernebantur, jubebantur a populo.* Idem.

Γεγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπιδείξασθαι. Idem. Immo ad neutrum. Taylor.

Δημοσθένους] Τὸ Δημοσθένους ὄνομα. ut c. Ctesiph. pag. 426. l. 3. ed. T. Marcl.

Εἰ δῷ τῷ γρ., ἰ. τ. προέδροις· καὶ εἶναι, ἐφ' ὃ τ. ε., κ. τ. σ. ἰ. ποιεῖσθαι· ἰ. τ. α., ἰ. οἷσπερ κ. Φ. ὑγιεγράφει] Sic interpunctio hoc loco, nullus videtur restare scrupulus. καὶ εἶναι S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἐφ' οἷς — ἔγραψε S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· Hoc ἐξηγητικῶς subjicitur, et videtur esse commentum et additamentum Æschinis, qui ea de causa jubeat ἐκκλητεύειν τὸν Ἀμύντορα, ne falsum testem subornasse videatur. Wolf.

Ἐπιψηφίσασθαι] Manus satis vetusta in margine Mead. ἐπιψηφισθῆναι ὑπὸ τῶν προέδρων. Taylor. *Ut illud Prohedri suffragiis confirmandum curarent.* Deinde, addo quod est in vulgatis, καὶ εἶναι referendo ad μαρτυρίαν. Auger.

φίσασθαι τοῖς προέδροις· [1]ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς περ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει δέ μοι Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ.

5 τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πό- 263
τερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τοὐναντίον αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι.

κδ'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου διαβάλλει, καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ' ἂν ἀπωδραίην, οὔτ' ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην, οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνῆσαι ἐν οἷς
10 ἐβουλεύεσθε. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέμου ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· συνέβαινε δ' ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ μὲν [2]ἑβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον, — προῄρημαι γὰρ παῤῥησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ ταληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι, ἐὰν δὲ ἄλλως πως γινώσκητε, [3]διαχρήσασθέ με,

[1] καὶ εἶναι ἐφ' [2] ἑβδομήκοντα μὲν [3] καταχρήσασθέ μοι

Ἐφ' οἷς] Ἐφ' οἷς si retineatur, erit, *quibus conditionibus*. Et forte scribendum, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους. Vide pag. 109. l. 22. §. κε'. fin. *ut proedri populum in suffragia mitterent*. MARKLAND. καὶ εἶναι ἐφ' οἷς. Ita habent Editi præter Wolfium. Sensus ergo erit: *Communicavit Demosthenes cum Amyntore psephisma quod paraverat,* ——— *In eo autem inerat, quibus conditionibus pacem* etc. *fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat*. TAYLOR.

Ἐκκλήτευε] *Citato*, Wolfius. Verum impotenter. Vide Harpocr. v. Ἐκκλητύειν, qui hanc locum respicit et illustrat, Cl. Valesium ad eundem, v. Κλητῆρες, et Æsch. c. Timarch. pag. 27. Scholiastes hic augas meras agit. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ] Post has voces addit Mor. ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΤ. Nescio sane quo animo. IDEM.

κδ'. Ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται] *Male narrando depravat*. Sic Ælianus μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βέλτιω. WOLF.

Προῄρημαι] Προείρημαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι. SCALIG. Parenthesis initium, quam in verbo ὑποστειλάμην claudit. BRODÆUS.

Καταχρήσασθέ μοι] De hac formula in Demosthene dixi quid mihi videretur. διαχρήσασθέ με, *interficitote me*. Si legas βούλομαι καταχαρίσασθαί μοι: *animo meo obsequar*, aut, *morem ipse mihi geram*. WOLF. Καταχρήσασθαί μοι Stephanus edidit. Καταχρήσεσθε Berd. Καταχρήσασθε Coisl. Regg. 2. 3. Καταψηφίσασθε, quod habet Regiorum primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε, φονεύσατε, καταδικάσατε. TAYLOR. L. ut in vulgatis καταχρήσασθέ μοι, *me occidite*. v. 2. p. 112. λαβόντα refertur ad στρατηγόν. Deinde μη est nota numeri 48. AUGER.

Διαχρήσασθε] Vertendum, *quod si alia vestra est sententia, interficite me*. JURIN.

οὐ γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην —· ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομικέναι, — καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ κατήγοροι δεικνύουσι —· χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηϊάρην τε καὶ Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, [1] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, καὶ χωρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφό- 20
264 ρους· οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σύνταξιν, κατήγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν Μυοννήσου καὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης ἀνεπίπλατο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ 25
Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον δὲ Χερρόννησον ἡμῶν οἱ πολῖται, τὴν οὖσαν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων, πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους

[1] Deest *καὶ*.

Μὴ κατακεκομικέναι] Fortasse nota numeri est, $\overline{\mu\eta}$, 48. Amisit ergo 102 triremes. Verti, *eas non reduxerat*. Sed quis de hac mea conjectura non dubito, substituo, XLVIII *reduxerat*. Dissimilis Chabriæ dux, qui non urbem, non castellum, non navem, non militem ullum amisit. Wolf. Legendum $\overline{\mu\eta}$ *Quadraginta octo*. Quod in versione servavit Wolfius. Jurin.

Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος] Lege [Aldum corrigens.] Et [l. 6.] Δηΐάρην τε [olim enim δὲ]. Et [ibid.] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, vel, καὶ εἰς ἀνθρώπους, vel, εἰς Πολυφόντην etc. Συνειλεγμένους, ἀντὶ τοῦ, συνειλεχότας, *qui insolentes et gloriosi duces homines fugitivos collegerant e Græcia*. Quod magis placet, quam si ipsi duces homines fugitivi intelligantur. Wolf. Immo quidni et ipsi duces, sc. ξενικῶν στρατευμάτων et μισθοφορικῶν, ut loquitur Scholiastes? Corruit ergo omne fere id, quod elaboravit. Et videbitur sane tum intemperanter vocalam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. εἰς Δηΐαρον Cod. Mead. Δεΐπυλον Scal. pro Δηΐπυρον. καὶ εἰς Πολυφῶντα marg. Cod. Mead. Taylor. Addo εἰς ante Δηΐάρην. Auger.

Εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionales milites*. Wolf.

Οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum præcedentibus et sequentibus non bene cohæret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, ut sententia commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mihi desunt, suppleri non potest. Palmer. Οἱ refertur ad omnes de quibus antea fit mentio, qui communi consilio, alii agendo, alii loquendo, Græciam deprædabantur. Auger.

Μυοννήσου] Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in Epistola. Myonnesum, quasi *murium insulam* dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum apparet. An vero Μυόννησος archipiratæ alicujus nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. Wolf.

Ἡμετέρων κτημάτων] Xenoph. Hellenic. 5to. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλλησπόντου πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἀφεῖναι, πλὴν Λήμνου, καὶ Ἴμβρου, καὶ Σκύρου· ταύτας δέ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Huc innuit Demosthenes περὶ τῆς Ἀλοννήσου. Brodæus.

Πλείους κ.τ.λ.] Vide Ulpianum. Wolf.

ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὕτω δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πρόγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, εἷς τῶν φίλων καὶ ἑταίρων τοῦ Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φράζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου, καὶ τὴν εἰρήνην, τοὺς τῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ.

οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνισταμένοι δὲ οἱ συντεταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν [1]τάφων, καὶ τῶν προγόνων, καὶ τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζο-

[1] τάφων τῶν προγόνων

Τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν] S. τεταγμένον, lege. Et [l. 9.] Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγόν. WOLF. Aldus enim οὐδέν. TAYLOR. Lego τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, *actuariis comparandis prefectum*, quæ majoribus navibus subserviant. Et mox οὐδέ. BRODÆUS.

Καὶ τὸν εἰρήνην ——— δικαιοῦτε] Atqui habebant. Nunquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτεῖσθε? ut Demosthenes. WOLF. Ad sensum ita: Non pacem, sed pacis rationem. Si pacem inhonestam aut infructuosam feceritis, *ejus rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis conditionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel inscitia vel ignavia ad eas angustias vos redegerunt.* TAYLOR.

Συντεταγμένοι ῥήτορες] Τὸ σύνταγμα τῶν ῥητόρων, *Conspiratio, Conjurati Oratores.* WOLF.

Εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum.* In quo res Atheniensium gestæ, pictæ erant. Horum mentio est Thucydidi et Plutarcho in Pericle. BRODÆUS.

Ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. IDEM.

Καὶ τῶν προγόνων] Dele καί, ut sit, καὶ τῶν τάφων τῶν προγόνων. §. ιά. καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσι. Et §. μή. τάφων πατρῴων μετουσία. Noster κατὰ Κτησιφ. §. ξζ. fin. καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν ἔσοθ' ὅ. τ. λ. MARKLAND. Dele alterum καί. AUGER.

μαχίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν
ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, 38. 1
καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους
ἐπιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου,
πολεμίας οὔσης, ἀδεῶς διεξῄει, τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρα-
τείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες,
τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δε- 5
κελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν
φυλάξασθαι, ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων
αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀτ-
τικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατου-
μένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν,
πολεμεῖν δὲ προηροῦντο, οὐ δυνάμενοι· Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρο-
266 ποιὸς, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγ- 10
γραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων
τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ
τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πό-
λιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι,
ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παρα-
δεξαμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμόνιον ἁρμοστὴν, καὶ τῆς
δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ
πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν. τὴν μὲν 15
τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι,
τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ
τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου ταῦτα

Καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα] Omisit Interpres. TAYLOR.

Ἀρτεμισίῳ] Ita dedit Wolfius: et rectius credo, quam Ἀρτεμισίου Stephani Aldique. Aliquatenus adjuvatur a MSto Meadiano. IDEM.

Τολμίδου] Pausan. in Attic. Nos de hoc plura in Xenoph. BRODÆUS.

Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι] Loqui videtur de iis quæ sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellespontiacam, quæ Atheniensibus servitutem attulit. De Cleophonte isto sive λυροποιῷ, sive λογοποιῷ, nihil alibi me legere memini. WOLF. Non tam obscuro nomine erat Cleopho. Vide Lysiam c. Agoratum sæpiuscule, Nostrum etiam c. Ctesiph. pag. 482. ed. T. dignos omnino qui eum hoc loco confutentur. Idem proculdubio ab Aristophane convellitur Ran. 690. et a σχ. ad locum, neque λυροποιὸς, (neque λογοποιὸς,) sed τυροποιὸς cognominatur. Vide Lysiam c. Nicomach. pag. 479. Edit. Lond. Hanc historiolam de Cleophontis vesania, quæ hic exagitatur, memorat σχστης ad finem Aristoph. Ran. TAYLOR.

Λακεδαιμονίων] M. Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν. Et [l. 22.] pro ἀκρίτως, ἀκρίτους. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικωτέρα τοῦ ἐπιφέρματος. WOLF. Quid si παραδεξαμένους φρουρὰν Λακεδαιμονίων, καὶ ἁρμοστήν? TAYLOR.

Χιλίους καὶ πεντακοσίους] In aliis variatur numerus. Vide de ea re disserentem Meurs. Athen. Attic. l. 5. IDEM.

Ἀκρίτως] Lege ἀκρίτους, ut in κατὰ Κτησιφ. §. πγ'. MARKLAND.

ἐπυνθανόμην. Ἀτρόμητος [1] γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος — ὃν σὺ λοιδορεῖς, οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅς τις ἦν, καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν — ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον· καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱὸς, μετὰ Δημαινέτου τοῦ Βουζύγου, συγκατεναυμάχησε [2] Χίλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε οἰκεῖά μοι καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.

κέ. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φῂς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μονονοὺκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον, οὐδενὸς δ' ἀνθρώπου ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, περιορώντων ὅ,τι συμβήσεται, τῶν δὲ, συνεπιστρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νῦν αἰσχρὰν νομίζεις, αὐδεπώποθ' αἱψάμενος ὅπλων. ἐγὼ δὲ ταύτην εἶναι πολλῷ φημὶ καλ-

[1] γὰρ ὁ πατὴρ

[2] Χείλωνα

Πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ—ut mox, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας. Sic in Androt. §. ιθ'. fin. εἶχε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ἔχειτο etc. MARKLAND.

Ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅστις ἦν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, dura constructio. WOLF. τῶν ἑαυτοῦ ἡλικίας. SCALIG. Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deploratissimo habeo. TAYLOR.

Νομάδων Σκυθῶν] Τοὺς ἁμαξοβίους intelligo, qui plaustro domum circumvehunt, pascua quærendi causa, παρὰ τὸν νομὸν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africæ populi etiam Numidæ, Græcis sunt Νομάδες. Vide vitam Demosthenis. WOLF.

Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et populum restituit.* Rectius, *et unus ex iis fuit, qui populum restituerunt.* JURIN.

Τοῦ Βουζύγου] *Cum Demæneto, Busygis filio.* MARKLAND.

Ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματά τι καὶ εὐτυχήματα. Nam ea, quam modo commemoravit victoriam navalem, certe non fuit ἀτύχημα. JURIN. Summus quoque Scaliger suo calculo confirmavit hoc judicium et ἀγχίνοιαν viri ingeniosissimi: cujus ante hoc dies obitum, cum bonis omnibus, non solum ea Disciplina, quam præcipue coluit, verum omnigena Eruditio serio lamentatur. TAYLOR.

Τοῖς ὠσὶν ἀκούειν] Esto ἐμφατικὸς πλεονασμὸς, sicut, *hisce oculis videre.* WOLF.

Ἐπιτιμᾷς] Vide Dem. Orat. §. ί. *Ex edit.* BROOK.

κέ. Ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκαδίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Δικομήδης ὁ Τεγεάτης ἔπεισε τοὺς Ἀρκάδας εἰς μίαν συντέλειαν συνταχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνιστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. BRODÆUS.

Καὶ μεταβεβλῆσθαι] Vide Dem. Orat. §. ς'. sub fin. et §. πϑ'. et πί. *Ex edit.* BROOK.

Ἀλλὰ] Ἀλλὰ τῶν μὲν ἀφεστηκότων, τῶν δὲ περιεστώτων κ. τ. λ. SCALIG.

λίω τοῦ πολέμου. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐπρέσβευον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἱστᾶτε, καὶ τὰς προεδρίας, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὰς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, οὐ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὐθύναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν.

κς'. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δ' 268 ἤκουον, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶδον, ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον [1] μὲν ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ' οὕτως ἔχει. 39. 1 συνέβαινε δ', ὅτε τὴν προτέραν ἐπρεσβεύομεν πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δ' ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ' ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, οὐδεμία μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, οὔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης, ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ, λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθὼν, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου

[1] μὲν καὶ ἐγὼ

Πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiverunt.* Non admodum accurate. Καιρὸς non est tempus ipsum, sed, si ita loqui permissum sit, *flos temporis, bella opportunitas, pulcra et tempestiva occasio.* Ita distinguit Demosthenes π. παραπρεσβ. §. γ'. πολλάκις—συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι: et deinde, §. δ'. ἀπολωλότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ συρίττονται τῇ πόλει. TAYLOR.

Ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους] *Id efficietis, ne ullum bellum componi, aut de pacis conditionibus agi possit?* WOLF.

κς'. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου —] Vide Dem. Orat. §. κδ'. *Ex edit.* BROOK.

Ἡμέρᾳ, ᾗ] Ἐν ᾗ. SCALIG.

Μνεία — περὶ Κερσοβλέπτου] Sic ἴσχω μνείαν περί σοῦ, II. Tim. I. 3. Vide et §. λ'. et contra Androt. §. β'. MARKLAND.

πρέσβεσιν, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο, ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέπτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, — καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν —, ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν 269 τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδὲ γινώσκειν τῶν [1]συμμάχων τοὺς συνεφαπτομένους, ὥσπερ ἐν τοῖς [2]σπένδουσι, τῶν ἱερῶν· ἀποδοθῆναι [3]δὲ περὶ τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοών-

[1] * συμμαχιῶν [2] σπένδουσι τῶν [3] γὰρ

Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ] Næ absurde feceris, mi Wolfi, iterumque similiter in illa altera c. Ctesiph. §. μδ'. qui tam puerilitер vertisti, Aleximachus Galea. Πήληξ nomen erat *gentile*, ut constat ex Harpocrat. qui posteriorem l. Æschinis citat. Adde Stephan. Byzantin. Valesium ad Harpocr. l. c. et Meurs. de Pagis Atticis, ceterosque quibus id operæ datur. Marmor apud Sponium ita videtur supplendum,

ΣΩΣΙΜΟΣ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΠΗ.... sc. ΠΗΛΗΞ.

Taylor. Πήληξ indicat nomen pagi Attici ex quo Aleximachus erat oriundus. Auger.

Πήληξ] Pro cognomine Aristomachi [Aleximachi] videtur interpres accepisse, et quod venditat in notis Aristomachus [Aleximachus] Galea. Stephanus ὁ τῶν Ἐθνικῶν Scriptor Πήληκες δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. Igitur hic Aristomachus [Aleximachus] ὁ Πήληξ e Stephano intelligendus. Salmas.

Ἐπιψηφιεῖν] *Approbaturum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demosthenes se, qui πρόεδρος erat, *de eo ad concionem relaturum, aut sententias roguturum*. Similiter errat in sequentibus p. 118. l. 2. et p. 120. l. 4. Ita olim §. κγ'. τῇ μὲν πρότερα τῶν ἱκανωτάτων συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Conjunge et infra in eadem §. bis. Ita Xenopho l. 1. Memorabil. ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου κατὰ τοὺς νόμους ἐνία στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ —— ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Formula ipsa hujus Rogationis pene occurrit apud Demosth. nostrum c. Androt. §. δ'. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ἐὰν ταῦτ' ἐπιψηφίζωσιν ἐπιστάτης ἐρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἰδίδοσαν, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. Ubi rursum errat bonus Wolfius, a Budæo, credo, deceptus, aliisque, qui hujus significationis prærogativam non animadverterunt. Adde Demosth. c. Timocr. §. ιδ'. §. ιθ'. Vales. ad Harpocrat. p. 123. et ad Maussac. p. 185. et σχ. ad h. l. præ manibus. Taylor.

Οὐδὲ γινώσκειν —] *Neque noscere eos socios qui, tanquam in libationibus, una cum aliis sacra tangerent*, nempe victimas quæ sanciendi fœderis causa cædebantur. Alludunt hæc ad morem in sacris usitatum. Auger.

Τῶν συνεφαπτομένων] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc voluisse videtur Demosthenes, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil præstent. Videtur importunitatem Cersoblepte perstringere, qui subito se Atheniensi fœderi immiscerat: id quod Philippus non sit æquo animo laturus, cui sit peculiaris cum Cersoblepte ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se ultro, parum decere videtur. Wolf. Locum pro me explicabit Apostolius xviii. 48. Τὸν χεῖρ' ἐπιβάλλει] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. Ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων, συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας, καὶ κατευνᾶν. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη· Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους. Emenda, συνεφαπτομένους. Taylor.

Ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim δέ. Exposuit quid neget: nunc addit quid concedat, hoc modo, illud se passurum, ut concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆ-

τῶν δὲ ὑμῶν, καὶ τοὺς προέδρους ἐπὶ τὸ [1]βῆμα καλούντων, οὕτως, ἄκοντος αὐτοῦ, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ τοὺς συμπροέδρους Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ.

κζ'. Ὁ μὲν τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημοσθένης, μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβών, ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἄν, ὦ Δημόσθενες; καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγοράν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἀρτίως, ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι
270 τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

οὐκοῦν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου — τοῦτο γὰρ [2]προδιορθοῦ-

[1] βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων

[2] προσδιορθοῦμαι

ναι, pro ἀποδιδόναι χρῆναι, ἀποδοτέον εἶναι. Wolf. L. ἀποδοθῆναί γ' ἂν, iudicium iri. Auger.

Ἐπὶ τὸ βῆμα] Ἐπὶ τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων. Ita Regg. Codd. 1. et 3. Taylor.

Μαρτυρίαν] Μαρτυρίαν αὐτῶν, ut §. λγ'. fin. Markland. Subaudi αὐτῶν. Auger.

κζ'. Ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους] Utrum τοὺς Φιλίππου, ἢ τοὺς Ἀθηναίων? Vide Demosth. κατηγορίαν. Wolf.

Ἐν τῷ στρατηγίῳ] Τὸ στρατήγιον, aut fortasse στρατηγεῖον, domus imperatoria aut prætoria. Wolf. Π. στρατηγείῳ. Stephanus. Markland. Auger.

Κριτόβουλον] Nec hujus ulla apud Demosthenem mentio. Wolf.

Ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Lege. Idem. Aldinum ὑπὸ pariter corrigit Bern. Brodæus et Steph. Taylor.

Οὐκοῦν] F. οὔκουν. *Nonne igitur* ——? Markland. Ita Bern. Taylor.

Οὐχ ἑαυτοῦ] Ita συμπολίτης dici posset, ut Latine concivis, ob vitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se civem esse Demosthenis, qui capitalem inimicum agat. Wolf.

Προσδιορθοῦμαι] *Hanc correctionem addo.*

μαι —, τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κινδυνεύοντος
35 ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ κατέδειξαν, τέμνοντες
τὰ τόμια, τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι — καὶ
τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν — ταὐληθῆ καὶ τὰ
δίκαια ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν
αὐτῷ, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ μή, ἐξώλη τε αὐτὸν
εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικα-
40 σταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς
καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν
ἀναπλῆσαι φόνου δικαίου βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυ-
λάξαιτ' ἄν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν
τινὸς ἀφαλόμενος· ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνηρήκασί τινες, οἱ δὲ, καὶ
δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν.

κή. Ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἄν μοι συγγνώμην, [1] κί-
40.1 ναιδον αὐτὸν προσειπόντι, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώ-
ματι, μήθ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν
μέρος τοῦ κατηγορήματος τοῦ περὶ [2] Κερσοβλέπτου ἐπ' αὐ-

[1] εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών

[2] Κερσοβλέπτου

Possit etiam legi προεδιορθοῦμαι, imprimis corrigo. Wolf. προεδιορθοῦμαι Regg. 1. et 3. Taylor.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ] Ταῖς ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit Scal. Quod vocabulum in priore delitescere potuit. Idem.

Κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια] Haec in Aristocratea copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τόμια τόμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσίαν, *re divina facienda*. Verbo τέμνειν etiam Homerus utitur, ὅρκια πιστὰ ταμόντες: *inviolabili foedere inter nos sancito*. Wolf.

Τέμνοντες τὰ τόμια] Apud Poll. ὅρκια τέμνειν. Salmas.

Τοὺς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτόν. Sed haec transitio ab Universis ad Singulos, vel contra, fieri solet. Sic 1 Tim. II. 15. σωθήσεται δὲ (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Markland. τὰ μένοντα τὰ τόμια, τὸν νικῶντα. Et proxime, l. 6. ἡ ψηφίσθαι. Scalig. M. τὸν νικῶντα, [et] L. ψηφίσασθαι, et deinde καὶ ψεῦδος αὐτόν. Auger.

Εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν] A minori ad majus. Wolf.

Φυλάξαιτ' ἄν] S. ἀναπλῶσαι ὑμᾶς φόνου. Quomodo? ἀφελόμενοί τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. Idem.

Ἐπιτιμίαν] *Bonam existimationem*. Salmas.

Ἐξ ὧν] S. ἀφαιρούμενος τῆς οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας τινὸς ἀνηρήκασιν ἑαυτούς. Quod et de Timarcho suspicantur. Wolf.

Οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτου κατεγνωσθέντες. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. Idem.

κή. Προσειπόντι] Προσειπόντι, id est, εἰ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών. Maledicit adversario cum veniae praefatione. Indignatio autem haec auget innocentiae opinionem et calumniae atrocitatem. Idem. F. προσειπόντι (sc. §. ιά.) cum nota interrogationis post ἀφίησιν; Deinde, Ἔπειτα τὸ λοιπὸν — δείξειμι ψεῦδος ὄν. πάλλιστον γὰρ — Markland. II. εἰ κίναιδον προσειπών. Steph. Et MSS. Coisl. Regg. et Mead. Taylor. L. εἰ κ. α. προσειπὼν κ. μ. κ. - - - ἀφίησιν, ἔπειτα. Auger.

Ὅθεν] Ergo aut irrumatum esse significat, aut ad ventosam et mercenariam linguam hoc refertur. Wolf.

Κερσοβλέπτου, ut Editi et MSS.] Κερσε-

τοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; κάλλιστον γὰρ, οἶμαι, πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται. καὶ γὰρ τοὺς χρόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ
271 τοὺς ἐπιψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε.

κϑ'. Εἴρηκε δὲ οὑτοσὶ πρὸς ὑμᾶς, παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτοῦ κελεύοντος εἰς Θράκην ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπτου πολιορκουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι [1] Φιλίππῳ, ταῦτα δὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ὠρεῷ, καὶ οἱ συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκούσατε δὴ τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν, καὶ [2] τὸ ἱερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος· Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τούτου τοῦ μηνὸς, εἷς ὢν τῶν πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, [3] ἀλλὰ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα.

[1] Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ [2] Deest articulus. [3] ἀλλὰ καὶ Μουνυχιῶνος

βλέπτου. Etsi et hoc locum habere potest. IDEM.

Τοὺς ἐπιψηφίσαντας] *Eorumque suffragatores.* Male. Vide modo quæ attulimus p. 117. l. 8. TAYLOR.

κϑ'. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. §. μζ'. *Ea edit.* BROOK.

Ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] F. ταῦτα δή. WOLF. Altera negatio supervacua est. BRODÆUS. Wolfius ille satis infeliciter lectionem Codd. sollicitavit. Siquid enim erat tentandum, sic potius legerem, ταῦτα μὲν ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortasse nihil temere movendum: κελεύοντος ——— διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα. Atque ita locum intellexit Scholiastes. TAYLOR.

Τῆς Χάριτος] Τῆς τοῦ Χάριτος. SCALIG.

Ὅτι] Potius ἐπιστείλαι τότε τῷ δήμῳ, ὅτι κ. τ. λ. Ita Reg. 3. Quod si arridet, emendabis interpretem. TAYLOR.

Ἱερὸν] Γράφεται ἡραῖον ὄρος, ait Scholiastes, quod erat Emporium ad ostium Ponti. Ἡραῖον quidem τεῖχος occurrit Olynth. III. Sed non protinus necesse est id amplecti. Montem hunc *sacrum* memorat Demosth. in hac ipsissima causa, §. μζ'. Vide Cl. Vales. ad Harpocr. v. Ἐρχίαι. IDEM.

Ἕκτῃ φθ.] Dies erat ille Elaphebolionis *sextus a fine*, retro computando. Non ergo in XXVI^tam cadet. ἑβδόμῃ pariter l. 17. eodem calculi genere, non illum alterum diem *sequetur*; ut male Interpres, sed pridie erit. IDEM.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] F. deest ΧΑΡΗΤΟΣ. MARKLAND.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

προσαναγνωθῆ δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦν.

ΧΡΟΝΟΣ.

ἀκούετε ὅτι Μουνυχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχήν, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὡς φησι Χάρης ὁ στρατηγὸς, καὶ ἐπιστολὴ, τοῦ προτέρου μηνὸς, εἴπερ Ἐλαφηβολιών ἐστι Μουνυχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην οὖν ἐγὼ σῶσαι 272
Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν οἴκοθεν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Ἀθήνησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις, πρόεδρος ὤν· ἐν Ὠρεῷ δ' ἠλέεις. καὶ νῦν [1] με δωροδοκίας κατηγορεῖς· πρότερον δ' ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ [2] τοῦ τραύματος γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ νόθος τοῦ μαχαιροποιοῦ.

[1] μὲν

[2] Deest articulus.

Προσαναγνωθῆ.] F. προσαναγνωθῆ. Wolf. πρότερον, παραναγνωθῆ. οὕτω γὰρ Αἰσχίνης πρίτερον [§. κβ'. post med.] ἦ, ΠΡΟΣΑΝΑΓΝΩΘΗ, ὡς τ. ἦ. Stephanus. Cum Stephano faciunt Regg. 2. 3. Quod multo satius est. Cum Wolfio ceteri Parisienses et Bern. Vide doctissimum Marklandum ad Æsch. c. Ctesiph. §. ξδ'. Taylor.

Καὶ ἐπιστολὴ] Forte inserendum ἦ. Markland.

Ἐξορμᾶν οἴκοθεν] Melius sic distinguitur, quam in Edit. Stephanica, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν, οἴκοθεν ἀπολώλει. Cod. Bern. hic habet ἐξορμεῖν. Taylor. ἐξορμᾶν οἴκοθεν, priusquam ego Athenis discederem. Brodæus.

Καὶ νῦν μὲν] F. με vel μου. Et [l. 16.] τὸν ἐπιβολήν. ταυτίστι τὴν ζημίαν. Et [l. 17.] οὐκ ἐπιξιών. Wolf. Alii οὐδ'. — ἐπιβουλὴν, quod erat in Aldinis, bene etiam corrigit Brodæus, Bern. et recte legit et exponit Scholiastes. Vide notata ad Lysiam p. 113. Edit. Lond. Taylor.

Σεμνολογεῖς] Ob istam conviciandi licentiam reprehenditur Æschines. Ego vero par pari relatum puto, et Æserninum cum Pacidiano comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in Æschinem confingit Demosthenes? Adeo certe quidem, ut me istius vanitatis et maledicentiæ ipsius vicem et pudeat et pigeat. Wolf. Π. σεμνολογεῖς, ὡς οὐκ εἰδόσι, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. Stephanus. Melius Cod. Reg. 3. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν ὡς οὐκ εἰδόσι τοῦτο, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietatem etiam lectionis annotavit Scholiastes. Id quod Stephani hariolatione supersedebit. Taylor. ἡμῖν] f. μὲν, cui respondet ἐπιχείρησας δ' εἰπεῖν. Markland. Vulgo dicitur, ὡς οὐκ εἰδότων τούτων. Auger.

Ὅτι Δημοσθένους] Ὅτι Δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος Mor. Nimiram istud ὅτι, et quæ in illo exemplari sequuntur, erat olim in margine Τὸ Σημειῶσαι, ut sentient omnes, qui istam annotandi licentiam in-

λ'. Ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμ- 30
φικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενός ποτε παρεπρέσβευσα, καὶ
ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρε-
θεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἀῤῥώστως δ' ἔχων,
καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἦκον
πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ ἐξωμοσάμην,
ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυνατός· πρὸς δὲ τὴν
βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυ- 35
τοῦ, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ
ἐξομουμένους ἐμὲ — οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου
273 χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι —, ἀλλὰ τὴν ἀῤῥω-
στίαν μου δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι
τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα, ἀνέστρεψαν, γενομένης
ἐκκλησίας, ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσ-
αναγκάζοντος τοῦ δήμου μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς 40
ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Ἀθηναίους
ὤμην δεῖν. καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ [1] κατηγόρεις, μοῦ
διδόντος τὰς εὐθύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις,
τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπο-
λογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδο-
μένοις, μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν,
ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ 41.1
τοὺς ὅρκους, καὶ τῆς πρεσβείας. πρῶτον μὲν γὰρ δέκα
πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτου δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ
τῶν συμμάχων, οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξήειμεν ἐπὶ
τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὔτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου
δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν
ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα. 5

[1] κατηγορεῖς

telligunt. Deinde Nota textum ex sua sede præcipitavit. TAYLOR.

λ'. Ἐπιχείρησας] Vide Dem. orat. §. λϑ'. Ex edit. BROOK.

Ἐξομοσάμην] Ἐξωμοσάμην. MARKLAND.

Πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βουλὴν, ut sit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀναστάντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν ——— ἔπεμψα. *Ad senatum vero*, postquam discesserant legati, *meum fratrem misi*. Annon hæc longe præstant? TAYLOR.

Οὐ κατηγορεῖς] F. οὐ κατηγόρεις. WOLF. Recte hoc. Stephanus, præ festinatione, credo, retinuit Aldinam lectionem κατηγορεῖς. TAYLOR.

Πρεσβείαν] F. ὑστέραν, ut passim eam appellat. MARKLAND.

Οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν] Quid hoc ad propositum? Nimirum hic Æschines friget, ac Demosthenem potius criminatur, quam se defendit. αὐτῷ intelligendum de Demosthene. WOLF.

Αὐτοῖς] Lege αὐτοῖς. TAYLOR. αὐτοῖς,

περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ, οὐκ ἐγένετο μνεία — οὐδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους, καὶ ἄλλ' ἄττα —, οὔτε ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο, περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ' οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ κατηγορεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων, τερατεύεται.

λά. Συνηκολούθουν δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν, ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος, καὶ δεκαταλάντους δίκας [1]κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων, Ἀργὰς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἰρήκει, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα πραξάμενον, ἀκούων [2]δὲ τῶν ἐκείνου φίλων ἁπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιπούς, ἐὰν εἰρήνη γένηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἠτυχηκότων, τάλαντον φέρων, ἑνὸς ἀνδρὸς, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα. 274

[1] κατὰ] ἑκάστῳ [2] δὲ καὶ τῶν

i. e. αὐτῷ συμπρίσβεσι. AUGER.

Τῆς ἐπὶ Θρᾴκης] F. τῆς ἐπὶ Θρᾴκην. Alia ratio verborum est στέλλεσθαι ἐπὶ Θρᾴκης. WOLF.

Ἐλθόντας] Wolfius videtur legisse θέλοντας vel ἐθέλοντας. MARKLAND. Et id credo quoque. Sed erravit vehementer. *De itinere in Thraciam suscipiendo nulla facta est mentio* —— neque si suscepissemus, atque illuc pervenissemus, *quidquam profeceramus.* TAYLOR.

Περὶ Κερσοβλ.] Πᾶ τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων etc. Τινὲς δὲ δ. ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὐ προστιθέντες τῶν. STEPHANUS. τῶν περὶ Κερσοβλ. nostri omnes, Bern. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. TAYL.

Ὡς ἀρτίως] M. ὧν ἀρτίως. WOLF.

λά. Ὥστε] Refertur ad omnia quæ præcesserunt. AUGER.

Δίκας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτρόπων] F. δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. Et [p. 124. l. 13.] ὅτι μοι δεκοίησαν. Et [p. 125. l. 3.] ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν. Et [l. 4.] κατέλιπεν. Et [l. 5.] φήθη δεῖν. Referuntur enim ad τὸ δῆμος. Nisi forte de industria mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι. WOLF. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctissimus neque ἠξίωσαν, neque κατέλιπον, inquietare debuit in sua editione, aut φήθησαν simul in eadem sollicitasset. l. 3. αὐτοῖς Steph. non αὐτοῖς. Quod fortasse præstat. *In suam potestatem et deliberationem reservarunt incertum illum eventum*, ut integrum esset P. A. de ea re statuere, *si legati non persuaserint, interea tamen eam ipsam per hos legatos experiri voluerunt.* TAYLOR. δ. τ. ἑαυτοῦ τῶν ἐπιτρόπων. τινὲς δὲ, ἑαυτῷ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. STEPHANUS. Lege δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, plano sensu. PALMER. δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων Regg. 2. 3. Quam liquido affirmare possum veriorem esse lectionem. TAYLOR. L. ἑκάστῳ. AUGER.

λβ'. Ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ συνήλθομεν εἰς ταὐτὸν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θράκης παρόντα κατειλήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, καὶ τὰ προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς [1]τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν συνηριθμούμεθα. ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν διατριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ καὶ τῆς κατηγορίας ἠκούσατε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος [2]ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆς ἀπολογίας εὐτάκτως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμείνατε, ὃν περ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην, ὦ Ἀθηναῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι [3]δοκοίησαν τὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων [4]εἰπεῖν, κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βουλεύσασθαι, ὅσα καθ' [5]ὑμᾶς ἐστὶν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσβεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγὼ, περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε οὖσαν ἐν παρασκευῇ. ὅτι δὲ οὐ κακῶς στοχάζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται, Πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλ' ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν. ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἠγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν

[1] τῷ [2] ἐβούλετο [3] δοκείησαν [4] εἶναι [5] ἡμᾶς

λβ'. Πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀ.] Præter ea *de jurejurando exigendo*. MARKLAND. Legendum itaque πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, ut Scal. quoque admonuit, et in Mead. continetur. Hanc Crisin defendunt ea quæ sequuntur, l. 15. τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι: tum autem præcipue §. λέ. βραχέα ὑπὲρ τῶν ὅρκων πρεσβεῦσαι, ἐφ' οἷς ἤκομεν ἀπολαβόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς, διεξῆμεν. TAYLOR. L. πρὸς τῷ. AUGER.

Δοκείης ἂν] Π. δοκοῖεν. τ. δ. δοκοίησαν. STEPHANUS. δοκείης ἂν Ald. δοκείημεν Scal. δοκοίησαν Coisl. TAYLOR. M. δοκείησαν. AUGER.

Εἰ τοὺς ὑπηρέτας] Εἰ τοὺς ἡμῶν ὑπηρέτας. SCALIO.

Περιθεῖσα πίστιν] Ita hunc locum distinguit et emendat Cl. Marklandus: κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν, αὐτοῖς εὖ πάντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω. TAYLOR.

Τοῦ δήμου] Τὸ τοῦ δήμου. SCALIGER.

μετὰ παῤῥησίας ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲν περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ' ἂν [1] ἠξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ 276
πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώραν πρέσβεων, οὓς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τὰς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν.

42.1 ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαῤῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.

λγ'. Ταῦτα δέ μου μεταξὺ λέγοντος, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάζει. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ [3] ταυτὶ λεγόμενα. ἄνθρωπος οὗτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόῤῥωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ' ἀγαθὸν

[1] ἠξίωσαν [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπον [3] τοιαυτὶ τὰ λεγόμενα

Ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda hæc opinor, ut vitetur ineptiæ tautologiæ species. MARKLAND.

Ταῦτ ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψ.] *Hæc in decreto petiisset.* Superfluum enim est istud *etiam*, ut censet idem vir eruditissimus. TAYLOR. Alii ἠξίωσαν et deinde κατέλιπον, quod malim, etiamsi hæc duo verba referantur ad δῆμος. AUGER.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Ita hæc legit et distinguit vir summus, νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ ἀκινδυνεύειν ᾠήθη ὁ δῆμος. TAYLOR.

Ἂν μὴ πείθωσιν] Id est, *si Philippo non persuaserint* legati, ut Thebanorum insolentiam componeret, et Bœotiæ civitates instauraret. MARKLAND.

Ὠήθησαν] Id est, *censuerunt*, non *censuit*; quod tamen postulat sensus. Unde patet legendum esse ᾠήθη, nempe ὁ δῆμος, ut κατέλιπε. IDEM.

Ὧν εἷς Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς] Aut alius est hic Epaminondas: aut olim hoc dixit ille Epaminondas. Ante complures enim annos ad Mantineam occubuerat. WOLF.

Εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας] Utrum est loci alicujus in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? WOLF. Locum laudat et explicat Harpocr. in v. Interpres perperam *ornamentum*. TAYLOR.

λγ'. Ἀναζοᾷ παμμέγεθες] Lege. WOLF. Nam Aldus habebat πᾶν μέγεθος. TAYLOR.

Ὡς ἴσασι κ. τ. λ.] Utrum, *scire hoc* (Epaminondæ dictum) *omnes collegas nostros. Nam præter cetera mala etiam Bœotiis me favere?* An, *ut sciunt omnes collegæ nostri, nam præter cetera mala etiam Bœotiis favet?* Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Æschines Demostheni studium Thebanorum objiciat. WOLF. Bœotiorum potius, quod alia res est. TAYLOR.

Βοιωτιάζει] Περὶ τοὺς Βοιωτοὺς σπουδάζει ὁ Δημοσθένης. WOLF.

Συνταράττειν] Scribendum puto, μὴ συναράττειν, *non colliderc*. MARKLAND.

Ἀγαθὸν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, *ut Legati efficerent* καὶ ἄλλ' ὅτι ἂν δύνωνται ἀγαθὸν p. 124. l. antepen. IDEM. Adde §. λζ'. TAYLOR.

ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. οὐδείς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προστεταγμένων. πέρας δὲ τοῦ πράγματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ,τι νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ
277 λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λδ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κήρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν παρῆειμεν, οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν [1] εὐδοκιμεῖ, καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ, αἰνιττόμενος εἰς ἐμὲ, προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. ἀρξάμενος [2] δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπεῖπων, ὡς οὐχ ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, οὐδ' ὁμοίοι ταῖς δόξαις [3] ἥκομεν, διεξῆει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρώτην μὲν τὴν ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων, ἐξεῖναι γράψας Φι-

[1] εὐδοκίμει [2] γὰρ [3] ἥκομεν

Ὧν ἂν εἴπω τι] Τὸ τι videtur πλεονάζειν, sed eleganter. WOLF. F. τι μὴ δίοντων. AUGER.

Πέρας] Κατὰ τὸ πέρας, ἐπιρρηματικῶς. Vel, τοῦτο δὲ τὸ πέρας ἐγίνετο τοῦ πράγματος. WOLF.

Νομίζει] F. νομίζοι. MARKLAND.

λδ'. Παρείημεν] [Ut Aldus mendose] παρήειμεν ἢ παρῆμεν. Et [l. 14.] εὐδοκίμει. WOLF.

Εὐδοκιμεῖ] L. εὐδοκίμει, vel εὐδοκίμει, quod et habet Steph. Editio. MARKLAND.

Προκαταλαζόντα] Ἵνα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ καταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox.] ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον μὲν (vel τοῦ λέγειν πρῶτος) —— ὑπεὶπών. WOLF. Pro προκαταλαζόντι. Vid. ad fin. Orat. Demosth. π. παραπρεσβ. MARKLAND.

Ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος δὲ cum Wolfio Scalig. Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τοῦ λέγειν, πρῶτος κ. τ. λ. TAYLOR. Retinendum fuit γὰρ, quæ vox hic, ut et sæpissime alias, non est conjunctio, sed signum rei alioujus quod incipit. AUGER.

Αὐτῷ] Αἰτῷ. MARKLAND.

Τὸν ἐν] Lege τὸν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συναγορίαν, sicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτην antecedit (refertur enim ad ὑπηρεσίαν) fortasse legendum etiam, δευτέραν —— τρίτην. WOLF. Alii δεύτερον —— τρίτον. TAYLOR.

λίππῳ, πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν, [1]δευτέραν δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σωείσασθαι τῷ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ Φιλίππου πρεσβείᾳ, [2]τρίτην δὲ, τὸ περὶ τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τακταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι 278
τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν [3]τὴν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσκεφαλαίων θέσιν, καὶ φυλακάς τινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας, καὶ βουλομένους εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι. καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσβεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὁρικὰ ζεύγη, καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου, οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροι τινές, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο. οὐκ εἶπον ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. οὐδ' ὡς δεινὸς συμπαιεῖν· σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι. οὐδ' ὡς μνημονικός· σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο.

λέ. Ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην ἀπαιδευσίαν, καὶ
43.1 κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολὴν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων

[1] δεύτερον [2] τρίτον [3] τὴν αὐτοῦ

Τὸ περὶ τοῦ β.] Subaudi ψήφισμα. AUGER.

Ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLF.

Ἐκῆγε] Ἐκήγετο. SCALIG.

Τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ αὐτοὺς] Lego. Et [l. 12.] ἀγρυπνίαν. Hæc omnia videtur confinxisse Æschines ad deridendum adversarium. WOLF. αὐτοῖς. MARKLAND.

Ὁρικὰ] Ὁρίκια potius. Const. Ex edit. BROOK.

Πραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND. Subaudi Φιλίππου. AUGER.

Εἶ] Π. εἴη. STEPHAN. Inscite. Verba enim recitat, quæ habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

279 ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν. λέγων ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι πρέσβεις, οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν ἐφ' οὓς ἥκομεν ἀπολῃψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς διεξήειν, — ὁ γὰρ περιττὸς, [1]καὶ τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη —, [2]καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν, μὴ μεθ' ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως, [3]τ' ἀκεῖ καθιστάναι. εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, — τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνῆθροιστο —, εἶπον ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι, πολλὴν προσῆκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειροῦσι διδάσκειν, προσέχειν τὸν νοῦν. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς διεξῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνορκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσειν, μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν, μήτ' ἐν πολέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν. καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ συνειδῇ τι, ἢ βουλεύσῃ [4]τί κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ ποδὶ

[1] καὶ [2] καὶ δὴ καὶ περὶ [3] τἀκεῖ [4] τι

Ὅτι πίμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι] Wolf. Ita quoque dedit Stephanus, et emendavit cum Brodæo, Scaliger. Taylor.

Πίμψει] Solœcissat hæc Oratio. Lege ἔπεμψαν. Palmer.

Δεδοκιμασμένους ἀξίους —— εἶναι] Ὅτι ἄξιοί ἐσμεν. Wolf.

Καὶ] F. κᾆν. id est, καὶ ἐν. Markland. Alii καὶ ἐν τοῖς, quod malim. Auger.

Τἀκεῖ] Τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς. Wolf.

Μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν] Nec aqua profluente prohibituros. Quæ ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. a lustralibus aquis arcere. Wolf.

Ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβαλῇ, στρατεύσειν] Παραβῇ et στρατεύσειν. Wolf. Brodæus. Π. παραβῇ, ἢ, παραβαίνῃ. Καὶ στρατεύσειν. Stephan. Γρ. παραβαίη et παραβαίνῃ Bern. παραβῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. et Mead. Taylor.

Στρατεύσειν] Nempe Ἀμφικτύονας. Deinde τὰς πόλεις sub. αὐτοῦ. Auger.

Καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν] Τὸ ἀναστήσαι alias est ἀνάστατον ποιῆσαι. Unde et ἀνάστασις πόλεως, ἡ ἀναστάτωσις. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τοῦ, ἀνοικίσειν, se instauraturos urbem eversam. Sin prior interpretatio huc convenire videtur, accipiatur de urbibus eorum qui Amphictyonicam urbem oppugnarint. Wolf.

Συνειδῇ τι] [Ut Aldus] συνειδῇ τι, aut συνειδῇ τι ratio grammatica postulat. Idem. Π. συνειδῇ, ἢ συνίδῃ. Stephan. Qui dedit συνιδῇ. Συνειδῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. Taylor.

καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ προσῆν τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. 280

λς'. Τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι. κατηριθμησάμην δ' ἔθνη δώδεκα, τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλοὺς, Βοιωτοὺς, οὐ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἴωνας, Περῥαιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίους, Φθιώτας, Μαλιεῖς, Φωκεῖς, καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον, γενόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττονι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου, καὶ Κυτινίου, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν [1]Ἐρυθραῖον, καὶ Πριηνέα, τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταὐτά. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτης ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τυχόντων [2]ἰσηγορίας, καὶ ψήφου, τοὺς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ, δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας, καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας, ἀζημίους εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, [3]ἔφην, βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων

[1] Ἐρετριέα [2] σωτηρίας [3] Deest ἴφην.

Καὶ προσῆν] F. καὶ ὅτι προσῆν, Scil. εἶναι ὅτι. Nisi legendum προσεῖναι — ἀρὰν ἰσχυράν. Markland.

λς'. Κατηριθμησάμην δ' ἔθνη] Wolf. Δὴ enim deerat. καὶ ἠριθμησάμην Reg. 2. Taylor.

Δώδεκα] Diversus ab ea enumeratione est catalogus Pausaniæ, quem vide in Phocicis. Id non est mirum. Nam ex eodem Pausaniæ loco disces aliquando mutationes in eo factas, et sublatis Phocensibus, Macedonas insertos fuisse in eum numerum. Palmer. Duodecim Gentes (quarum unam apud Æschinem desidero) sic alicubi enumerat Harpocratio: Ἴωνες, Δωριῆς, Περῥαιβοὶ, Βοιωτοὶ, Μάγνητες, Ἀχαιοὶ, Φθιῶται, Μαλιεῖς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. Taylor.

Μαλιεῖς] Μαλιεῖς. Scalig.

Ἐλάττονι] Ἐλαχίστῳ. Idem.

Φέρει] F. φέρειν, sc. ἴδιξε. Monstravit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Atheniensibus. Markland.

Τὸν Ἐρετριέα] Τὸν Ἐρυθραῖον fortasse. Nam Ἐρέτρια Eubœæ est. Wolf.

Ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν. Wolf. Errasse videtur. Taylor. Ante εἶναι sub. vel adde δεῖν. Auger.

Συλλεγέντων] Τεσθεττιῶν, ἐὰν συλλεγῶσιν, aut, si συλλεγέωσαν. Wolf. Iterum errat. Taylor.

Ἀμφικτυόνων] Ἀπάντων. vel, τῶν Ἀμφικτυόνων ἁπάντων. Scalig.

Καὶ τυχόντων σωτηρίας] F. ἰσηγορίας. Wolf.

Εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφην puto interponendum. Ἐπεξελθὼν S. κατὰ Φαιδίαν, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τυχόντων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, confirmabis. quomodo? Utrum adjutor eris injuriarum, quibus afficiunt Phocenses? an vero, crimine illos liberabis, quasi justam causam habeant, Phocenses injustam? Idem.

ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψῃ χάριν —
281 οὐ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνηνται —, οὓς δ' ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χρήσῃ [1]δ' ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας νῦν 35
πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὖν ἐρρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι : ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὢν ἦν δυνατὸς, 40
ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παραλείπω.

λζ'. Εἶπε δὲ, ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς ἐφόβουν, προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. ὃ δὲ ποιεῖ, καταμάθετε, ὦ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν, : ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἦκον, ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας [2]Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν 44. 1
[3]Θηβῶν. τοῦτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποσχέσθαι με φησίν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξαίφνης ὁμόνοιαν,

[1] Deest δ'. [2] Βοιωτίαν [3] Θήβας

Παρ' ὧν μὲν βοηθῇς] Παρ' ἐκείνων, οἷς. Et ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω [non ἀπολείψῃ, ut Aldus]. IDEM.

Ἡλίκα Ἀθηναῖοι] Cum illos contra Lacedæmonios defenderunt. Vide Plataïcum Isocratis, et Xenophontis Ἑλληνικά. IDEM.

Οὓς δ' ἐγκαταλείψεις] Phocenses, opinor, innuit. IDEM.

Χρήσῃ δ' ἐχθροῖς] Utrum τοῖς ἐγκαταλειφθεῖσιν, ἢ τοῖς Θηβαίοις? Deinde μείζοσι vel πλείοσι, vel δυνατωτέροις. IDEM.

Ἐχθροῖς] S. τοῖς Θηβαίοις. Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt. IDEM.

Ἀλλ' οὐ φίλοις] M. ἀλλ' ἢ οὐ φίλοις: et v. 1. p. seq. L. καὶ τὸ delendo ὡς. AUGER.

Διεξιὼν] Τῷ διεξέναι. WOLF.

Ὧν ἦν δυνατὸς] F. δυνατὸν, S. αὐτῷ. Ἦσα ἀδυνάτου. Vel, ὃν ἦν ἐγκρατὴς, id est, ὃν ἐκράτει. IDEM.

Ἐλλείπων;] F. ἐλλείπων, ὃν ἦν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

Λζ'. Εἶπε] Vid. Dem. orat. §. ἡ. Ex edit. BROOK.

Καὶ τοὺς Εὐβοέας, ὡς ἐφόβουν] Comma delendum post Εὐβοέας, et post ἐφόβουν ponendum videtur. Εἶπεν ὡς ἐγὼ ἐφόβουν τοὺς Εὐβοέας, me terruisse Eubœenses. WOLF.

Τινὰς] L. κενὰς, vanas, ut Demosth. in Androt. §. ζ'. αἰτίας καὶ λοιδορίας κενάς. Noster c. Ctesiph. §. λγ'. med. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενάς. Natus error ex similitudine soni, in vocibus τινὰς et κενάς. MARKLAND.

Ὃ δὲ ποιεῖ] Ὃ δ' ἐποίουν. SCALIO.

Βοιωτίαν, Θήβας] F. Θηβῶν. Thebas in potestate Bœotiæ, non Bœotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLF.

Ὅτι Κλεοχάρης] Cleocharem illud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum

[1]ὡς καὶ τὸ προστεταγμένον ἡμῖν πράττειν ἀγαθὸν ὅ,τι
ἂν δυνώμεθα, ἐν τῷ ψηφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, 282
ὥσπερ αὐτοὺς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα. ταῦτα
οὐ διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι, τὴν Εὔβοιαν
παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν
ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ
ἀνήκοον εἶναι.

λή. Διέβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς
ἀπαγγέλλειν ταληθῆ βουλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ἡδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην, εἴ τις πώ-
ποτε Ἀθηναίων [2]πρεσβευτὴς ἐκπεμφθείς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἦκων ἀπὸ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῄνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς τὸν
δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ νῦν συντέμνοντος, οὐδ' ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην κατὰ ῥῆμα ἀκριβέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ διερωτώμενος, εἰ ταληθῆ καὶ ταῦτὰ ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινούντων με
τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐτὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, οὕτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ 283

[1] Deest ὡς.

[2] πρεσβεῦται

nobis esset, etc. IDEM.

Μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. IDEM.

Παραδώσειν] Nempe φιλιππίσειν Ἀθηναίους. AUGER.

λή. Διέβαλλε] Vid. Dem. orat. §. id. et §. ν'. Ex edit. BROOK.

Κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον] Dividendo, id est, seorsim explicavit. WOLF.

Διαιρούμενος] Διασυρόμενος. χρ. διασύων. SCALIG. F. διέβαλλε δὲ κἀκεῖνο, διαιρούμενος τὸν λόγον. Scil. Dum locos orationis dividit (in opere dividundo) et illud quoque exagitavit, nempe — TAYLOR. M. διαιρέμενος, absolute sumptum, magna voce contendens. — διέβαλε δὲ - - - illum autem sermonem calumniatus est, i. e. illud etiam dicens calumniatus est, quod &c. AUGER.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα. i. e. καὶ εἴ τις τοιαῦτα παθών. MARKLAND.

Ἐδυνάμην κατὰ] Ἐδυνάμην ἐγὼ κατά. SCALIG.

Κατὰ ῥῆμα] Verbatim, iisdem verbis, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξεί. WOLF.

Καὶ ταῦτὰ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur Wolfius. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

Ἀπαγγέλλω] Scribe ἠπαγγέλλω. BRODÆUS. Infeliciter sane. TAYLOR.

διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐστέ μοι μάρτυρες. καί τοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθὺς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων;

λθ'. Φῄς γάρ με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. καἰκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν, οὐ φῄς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους [1] κατηγορεῖς. καί τοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. καὶ Φίλιππος, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα πρεσβεία τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχεν· ἡ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες οὖν ἦσαν αἱ [2] ἀπάταις; ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν [3] Λυδίαν ποταμὸν τῆς νυκτὸς, [4] εἰς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δεῦρο ἐλθοῦσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεωσθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τοὺς συκοφάντας, οὐ δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι· ὃν οὐκ ὀκνοῦσί τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι. οὐδ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἠδυνήθη. οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις, μόνος

[1] κατηγορεῖς; [2] ἀπάται, (ταῦτα ---- ἀνθρώπου,) [3] Δυδίαν [4] ὡς

λθ'. φῄς γὰρ —] Vide Dem. orat. §. ς'. Ex edit. Brook.

Κἀκείνης μὲν ἅμα] S. τῆς πρώτης πρεσβείας. Wolf.

Κατηγορεῖς] F. κατηγορεῖν. φῄς sc. Taylor.

Τῆς εἰρήνης, ἥπερ κ. τ. λ.] F. ἥπερ. Wolf. Similiter Bern. quoque. Taylor. Alii Codices ἧπερ. Brodæus.

Ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο] Τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, sicut ἐπὶ ῥητοῖς. Wolf.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν] Nec hoc est apud Demosthenem. Idem.

Λυδίαν] Λειδίαν scribitur in Harpocr. et Said. De ea re etiam admonuit σχστης. Vide Vales. ad Harpocrat. in v. Taylor.

Λεωσθένης] Utrum is, cujus meminit Pausanias? Wolf.

Τῶν ἡμῶν] M. ὑμῶν. Et [v. antepen.] ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν. Et [p. 133. l. 9.] εἰ συγχωρήσοι ὁ κατήγορος. Et [l. 10.] καὶ βασανιεῖ. Et [l. 12.] ἐν διαμεμετρημένῃ. Vide Ulpianum. Idem. ὑμῶν etiam MS. Mead. Et recte. Taylor.

Ἐπὶ τῷ] Περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit λόγους Scaliger. Idem.

Ὡς ἔοικε] Scilicet, εἰρωνικῶς. Wolf.

Καὶ λέγεις] Vide Dem. orat. §. νβ'. Ex edit. Brook.

μόνῳ, διελεγόμην, αἰτιᾷ δὲ εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν. οὕτω νυκτερινῆς ἐπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις, ἤκουσι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν συνεσίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἐξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασιν ἐμοὶ, μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον, καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ [1]συγχωρήσοι ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. [2]ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. [3]κἂν φῶσιν ἀπόκοιτόν με τουτωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων [4]βασανιζόμενοι γεγονέναι, μὴ φείσησθέ μου, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῆς ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐναντίον τούτων. κάλει μοι τοὺς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τὴν πρόκλησιν, οὐδ' ἂν φησιν

[1] συγχωρήσει [2] ἐνδείκνυται δὲ τὸ [3] κἂν [4] Deest βασανιζόμενοι.

Νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore Apuleius in Apolog. *Unde autem servus Crassi suspicatus est* nocte *potissimum puristes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior est, coque diurno fumo differt?* MARKLAND.

Συνεσίτουν] Συνεσιτούμην. SCALIG.

Καὶ παραδίδομεν] Καὶ τούτους παραδίδομεν. IDEM.

Συγχωρήσοι] Π. συγχωρήσει ὁ κατήγορος, ἢ, συγχωρήσειε κατήγορος. Ἔστι δὲ ᾧ. γρ. συγχωρήσω. STEPHANUS. συγχωρήσαι Coisl. et Regg. tres. Cod. autem Bern. in 2da. persona συγχωρήσεις. TAYLOR. γρ. εἰ συγχωρεῖς σὺ ὁ. SCALIG.

Δήμιος] Carnifex ille vocatur δημόσιος, non δήμιος, ai fides T. Magistro. Δημόσιοι καὶ βασανισταὶ — καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· πάρεστι δὲ ὁ δημόσιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν. Idque fideliter conservavit Mead. TAYLOR.

Ἐνδέχεται τὸ] *Temporis satis est.* WOLF. Ἐνδείκνυται δὲ τό. SCALIG.

Διαμεμετρημένῃ] Castiga διαμεμετρημένῃ. Demosth. adv. Nicostr. Ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. Rursus, ϖ. παραπρεσ. Διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν αἰρεῖς διώκων. Libanius [immo Ulpianum potius dixisses] Τὸ δὲ πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν φασὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. Æsch. c. Ctesiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γεγραφὼ παρανόμων etc. BRODÆUS.

Οὐδ' ἂν φησιν] Quere, annon desit vox πίστιν post φησιν? Ita: οὐδ' ἂν φασι πίστιν ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ. ut in sententia simili apud Lysiam ὑπὲρ τ. Σκοτ: οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. Ἂν —— γενέσθαι est γενήσεσθαι. *Et dicit, nullam fidem habendam fore quæstionibus*

285 [1]ἐπὶ Βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, λάβε μοι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γὰρ, ὅτι [2]τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται, δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

[3]ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς ὅρκους ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων [4]ἑαυτοῦ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα [5]γέγραφα, καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τοὺς δ' ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων, ἀποστελεῖν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμοιγε νὴ τοὺς θεοὺς οὑτοσὶ δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσῃ· εἰ δὲ μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζει.

μά. Τί γὰρ ἄν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος οὐ τοῖς αὑτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου [6]δημοκήρυκες, ταὐθένδε ἐκεῖσε διήγ-

[1] ἐν [2] τὰ] πάντα [3] ἀκούετε, Ὦ Ἀθηναῖοι· [4] τῶν ἑαυτοῦ [5] γέγραφε [6] δρομοκήρυκες

mancipiorum. In Aristocratea §. κϑ'. fin. εἰπεῖν, ὅτι πίστιν ἂν εἴεται γενέσθαι μόνῳ, εἰ δίκαιον etc. MARKLAND. Sub. ἑαυτὸν, et negat se non pendere a tormentis servorum. AUGER.

Ἐν Βασάνοις] M. ἐν Ψ. Se non commissurum ut quæstio mancipiorum fraudi sibi esse possit. Sic et Cicero in Miloniana. WOLF.

Ἔστιμψε] Ita distinguendum, ἔστιμψε· δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται· δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες. Ironice Parenthesis ista inseritur. Et verte, Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere civitatem) ob quas scribendas fuerit nobis vigilandum. MARKLAND.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΦΙΛΙΠΠΟΥ addit Mor. TAYLOR.

Ἀκούσατε] L. ἀκούετε, ut in aliis. AUGER.

Ἑαυτοῦ ——— γέγραφα] Aut ἐμαυτοῦ γέγραφα, aut ἑαυτοῦ γέγραφα. WOLF. τῶν ἑαυτοῦ Coisl. Reg. 2. et Mead. Notetur porro, quod Wolfio in mentem venerat, duorum porro Regiorum 1. et 3. alterum, ἐμαυτοῦ γέγραφα, alterum ἑαυτῷ γέγραφε exhibere. TAYLOR. F. ἐμαυτοῦ, propter τὸ, γέγραφα. Quin et linguæ ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. Alioquin scripsisset τῶν ἐμαυτοῦ συμμάχων: qui mos est Græce scribentibus. MARKLAND. συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. AUGER.

Μικρὸν ἐπισχὼν] Mox' ὀλίγον. WOLF.

Φροντίζει] M. φροντίζειν. AUGER.

μά. Καὶ λογισμὸν —] Vide Dem. orat. §. ν'. Ex edit. BROOK.

Δημοκήρυκες] Δρομοκήρυκες, ἃ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι, ex Æschine citat Harpocratio. Unde bene collegit Maussacus, Jungerman. ad Poll. Onomast. L. III. c. XXX. §. 148. Meursius Attic. Lect. III.

γελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἴσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν παρέδοσαν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, καὶ τὸν 286
δεκαετῆ πόλεμον — τὸ γὰρ αὐτὸ ἠύξησέ τε τῶν ἐν Φω-
25 κεῦσι τυράννων τὰ πράγματα, καὶ καθεῖλε, κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημάτων, ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα —, [1]τρίτον δ' αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις, [2]τέταρτον δ' ἡ Φαλαίκου περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι
30 πραγμάτων ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν, καὶ Φιλίππου [3]στρατιὰ, πρόδηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκέων, βοηθεῖν αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν Ἀλπωνὸν, καὶ Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς Φωκέας ταῦ-
35 τα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληροῦν τριήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἐξιέναι, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ τύραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν παραδοῦναι τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς

[1] τρίτα [2] τετάρτη [3] στρατεία

12. et ante omnes Lambinus ad Corn. Nep. in Miltiade, textum hunc nostrum ad normam Harpocrationis esse restituendum. Vid. Lucian. Dialog. Nov. Edit. T. I. pag. 275. Gifan. Collectan. ad Lucret. v. TRACTUS CORPORIS. H. Steph. Schediasm. VI. 2. virosque doctos ad Nepot. in Miltiade I. 4. TAYLOR.

Διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt resp., adempta populo libertate. WOLF.

Μετέστησαν] Imo κατέστησαν. AUGER.

Κατεμισθοφόρησαν] *In stipendia militum insumpserunt.* WOLF.

Αὐτοῖς] Αὐτοῖς. Et pariter p. 136. l. 5. et l. 8. αὐτοῖς et αὐτῷ. MARKLAND.

Ἀλπωνὸν] Herodotus in sexto Ἄλπωνὸν habet per ω. Hellanicus vero vocaverat Ἄλπωνὸν, ut hic Æschines, si fides Stephano. PALMER.

Τριάκοντα] Τετταράκοντα. Scalig. ex conjectura, quam mihi vehementer placet. TAYLOR.

Τοὺς ἐπαγγειλαμένους] F. τοὺς ἐπαγγειλαμένους. WOLF. Optime, et eam lectionem præscribit Reg. 3. TAYLOR.

Μυστηριώτιδας] Sic habet et Pollux [f. §. 36.] Alias legendum censuissem, τοῖς τὰς μυστηριάδεις σπονδὰς ἀπάγουσι, *qui arcana sacra præferunt.* Miserant enim victimas in extera quoque templa. Sententiam esse puto, Athenienses obtulisse sive inducias, sive fœdus Phocensibus, ut tuto Eleusiniis initiis interesse possent,

ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος
287 ἑτοίμου τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ [1]τὰ παρ' αὐτοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκέας οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυ- 46. 1
θότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, [2]Καλλιστράτην, καὶ Μεταγένη. καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγινωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων [3]ἡμῖν προσδιαμαρτυρησάντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτὴν, Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν. ἀλλ' οὗτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; οὐ πάντες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπαυξῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν ταὐναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ

[1] Deest articulus. [2] Καλλικράτην, καὶ Μεταγίτνιον [3] ὑμῖν

quæ Phocenses, homines impii, sint aspernati. Τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς, [l. 4.] *Se Spartæ pericula timere, et non sua.* Ambiguum est, utrum hæc verba ad diffidentiam an ad fortunam referantur. Wolf.

Μὴ παρ' αὐτοῖς] Μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς Cod. Reg. 3. cum Wolfio. Sic autem Scalig. μὴ ἢ καὶ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba sonant, *res vestras curate:* neque ulla, pace Wolfii dixerim, videtur esse ambiguitas. Taylor.

Οὐ δεδεγμένους] Οὐ μέντοι δεδεγμένους. Scalig. Voluit dixisse οὐ μέντοι οὐ δεδεγμένους ——— ἀλλὰ καὶ etc. Taylor.

Καλλιστράτην] Καλλίστρατον certe cum Scalig. vel cum Cod. Mead. Καλλικράτην. Idem.

Φιλίππων ταπεινώσειν Θηβαίους. Et [ibid.] καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι. Et [p. 137. l. 6.] κατοικεῖ Φίλιππος. παρὰ τὸ κατοικίζω. Wolf. Recte hæc utique. Prior Editio, quæ erat Aldina, Θηβαίους, et τὸ, et κατοικεῖ, perperam omnia. Quæ pariter fere correxit et Brodæus. Taylor.

διηπείλουν τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ δὲ οὐκ 288
ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ οὐ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ' ἑταίρων τινὲς τῶν Φιλίππου,
15 οὐ διαῤῥήδην πρός τινας ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' οὐκ ἐξεληλύθεσαν παυδημεί, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ, ταῦθ' [1]ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος, ἐξιέναι [2]κελεύων πάσῃ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ, καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν καλοῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης καὶ συμμαχίας ὑμῖν γε-
20 γενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τοὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος;

μβ'. Πότερον οὖν ἐγὼ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖσθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα, καὶ καλλίων Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος· ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν, καὶ Νίκαιαν, μή πω παραδόντος [3]Φιλίππου Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ,
25 οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέχοντο, Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν, μεταπεμπομένου μὲν Φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων οὗτος ἦν ὁ καιρὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν 289

[1] * ἰρῶσιν [2] Deest πελεύων. [3] Φαλαίκου

Ἐξιέναι πάσῃ] F. ἐξιέναι πελεύων πάσῃ. Wolf. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea quæ nuper annotavi §. πά. med. Infinitivi enim illi, ἐξιέναι hic, ut ἐκπλεῖν ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini Epistolæ vel Psephismatis. Taylor.

Εἰρήνης καὶ συμ.] *Quum facta esset pax atque societas.* Videtur Æschines illorum insanem solicitudinem reprehendere, neque hoc dici ab adversariis Philippi. Wolf.

μβ'. Πότερον] F. ω ὁ τ ε ς' ἂν ἦν, *fuisset.* Mareland.

Ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς] *Furorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium.* ἐν τῇ μ ά χ ῃ non satis placet. Wolf. *Eo tempore, quo summa erat et flagrabat maxime, Phocensium sive audacia sive impietas.* Conjectura illa hominis est importunissima. Taylor.

Μή πω] Οὔπω. [et mox pro Φιλίππου] Ἀλπαίκου. Scalig.

Φιλίππου] Leg. Φαλαίκου. Vid. p. 135. Mareland. Ita omnino. et habebis Bern. fidejussorem. Taylor. et Chrysococcam.

Οἷς] Castiga αἷς [σπονδαῖς utique] Brodæus. Qui tamen decipitur. Taylor.

Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν] Quia Phocis eos Atticæ aditu excludebat. Wolf. Quære, an non desit ἡ, post κατελίπομεν inserendum, propter τὸ πότερον. Mareland.

ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκάς με εἰσαγγεῖλαι [1] παραπρεσβεύσασθαι. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων.

μγ'. Τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν οὐ παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων, διὰ τὴν ὑμετέραν ἀβουλίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκου δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στέφανον,

[1] παραπρεσβεύσαντα

Οὔπω καὶ τήμερον] *Hactenus nunquam ausus es me fulsæ legationis accusare.* Wolfius. Immo hodie acousat. Agitur res. Causa παραπρεσβείας nunc dicitur. Hoc cum vidit Scaliger, commentum comminiscitur, οὔπω μέχρι τῆς τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. *Objectare tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, sine ulla auctoritate, a populo non constitutum, obiisse. Quod cum capitale esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus es, ne hostis tametsi sis infestissimus, et quæ vel ultimæ forent in legibus pœnæ, lubenter admodum a me exposceres. Nunquam εἰσήγγελκας, nunquam vocasti ad causam capitis dicendam, de legatione injussu populi suscepta, sed (ubi minus erat periculum) ad εὐδύνας solummodo legationis male obitæ.* Fidem faciet Demosthenes §. λδ'. fin. τηνικαῦτα ὁ δεινὸς, καὶ σοφὸς οὗτος, καὶ εὔφωνος, οὔτε βουλῆς, οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾤχετο πρεσβεύων —— οὔτε τὴν ἀρίστην ὑπολογισάμενος —— οὐδ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει. Et rursus, §. μ'. fin. οὐκοῦν ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τούτων τὴν ζημίαν εἶναι. Porro autem, de Εἰσαγγελίας et Εὐθυνῶν ratione te præmonitum esse volui. Istius unam speciem, plures enim erant, ita describit Harpocratio. Εἰσαγγελία —— ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις —— καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγιστα ζημίαι ἐπίκεινται etc. Bene est: verum ἐν Εὐθύναις non ita inclementer actum est. Rursum enim Demosthenes §. λέ. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, alludens, Καὶ εἶχε τι τῶν προσηκόντων ἐγίνετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν νυνὶ δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν ῥᾳθύμιαν καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας, ὁπηνίκα βούλεται. Jam, lector, securus accede ad meam emendationem. Τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκας (aut τετόλμηκας cum Marklando) με εἰσαγγεῖλαι, ἀλλὰ παραπρεσβεύσασθαι (φὴς sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ἀλλὰ in fine præcedentis opprimi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. *Illud utique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non invides mihi quod esset ultimum in supplicii.* Taylor.

μγ'. Τιμιτίραν] Γρ. ἡμετέραν. Scalig.

Ἀβουλίαν] Vertit Interpres *temeritatem.* Potius, *cunctationem.* Jurin.

Ἐκ παλαιῶν χρόνων] Historiæ fides sit penes Æschinem. Wolf.

Κατηλόησαν] Ἐφόνευσαν, a κατηλοάω. Unde κατηλοίας καὶ μητραλοίας. Idem. κατηλόησαν *obtriverunt.* Male Wolfius vertit *occiderunt,* quasi ab ἁλοῦν, non ab ἁλῶν. Hæc Valesius ad Maussac. p. 232. Ea porro historiola continetur in Plutarchi libello de Virtutibus Mulierum, ut admonuit idem Vir eruditus. Ἀσωπὸς ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννους ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσι ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀπέκτειναν, οἱ δὲ πανπόνηροι καὶ δικαίοσιν ἐκείνοις ἡμέρας κατηλόησαν. Recte igitur κατηλόησαν *obtriverunt,* si ita vis verti, *flagris occiderunt.* Sed nugatur Vir celebris, si aliud ἁλοῦν, ἁλῶν aliud significare suspicetur. Taylor.

καὶ Δέρκυλλον, καὶ τοὺς [1] εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις, ἀπελθοῦσι δὲ ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ περιφόβων ὄντων, καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεστηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλοὺς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τούτων ἐγὼ σημεῖα ἐπιδείξειν.

μδ'. Εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἦν, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἂν μου Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβεβλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' οὐχὶ 290
47.1 τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν, ἥρηταί μοι συνηγόρους. ἤκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τὴν τρίτην πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειρούντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, ὥστε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος τύραννος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνήσκειν ἔμελλον, συναγορεύοντος δέ μου διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἠρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπαρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἣν περ ἐγὼ ὑμῖν.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

πῶς οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγορουμένου μὲν Δημο-

[1] Deest εἰς.

Καὶ τοὺς εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις] Wolf. Aberat Præpositio. Taylor. Restitno καὶ τοὺς πρὸς Ἀμφικτύονας. Brodæus.

Ἀπελθοῦσι ὑποσπόνδου] Unde? a Thessalis, an Thebanis? ab utrisque opinor. Wolf.

Ὑποσπόνδου] Ὑποσπόνδους. Scalig. Et mox pro Φιλίππῳ, τῇ πόλει. Idem.

Ὑπολειπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc esse ἱστορίαν εἶναι. Et est hæc narratio ita densa et intricata, ut ad fucum faciendum auditoribus instituta esse videatur. Wolf.

μδ'. Κάλει μοι Μνάσωνα. Et [l. 23.] τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἠρημένους. Et [l. ult.] πῶς οὖν οὐκ ἂν. Et [p. 140. l. 3.] ἀλλοῖα; ἐτόλμησα. Et [l. 25.] φανεραὶ μὲν δὴ. [sublatis Aldi erroribus] Idem.

Εἰρημένους] Scribe ἠρημένους. Brodæus.

ἀθένους τοῦ Θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, ἀλοίην;

μέ. Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω. φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ὠρνείας φήμην ὠαρειλήφασι, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα λαοὶ
Φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

291 τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν νῦν κατηγοροῦσαν ἐμοῦ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ· διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διοριῶ δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστὶν, ὅταν πρὸς τοὺς ὠολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς [1]κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν σύναγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

μς'. Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἠνίκα ἠτιᾶτο εἶναί με προδότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί [2]με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄστοργον, καὶ ὠολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν οὖν ἐμοῦ βίου, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς

[1] κακούργων,

[2] μ' ἴδιι

μέ. Ἐτόλμησε] Vide Dem. orat. §. ξή. Edit. Brook.

Περιπίπτω] *In mea sermones incurro: mihi ipse sum contrarius.* Brodæus.

Παρειλήφασι] An ὠροσιλήφασι? Markland.

Φημίζωσι] Stephanus excudit φημίξουσι. In Codd. φημίξωσι et φημίζουσι. Taylor.

Διαβολὴ] Lego διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι τῇ συκοφαντίᾳ, quo pacto etiam Scaligerum suspicor legisse. Idem.

Προβολὰς] Προβολαὶ, *actiones quæ intenduntur contra calumniatores.* Auger.

μς'. Ἃ δ' ἐστὶ —] Intelligo, *quæ vero a plerisque ostendi nequeunt.* Idem.

ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ [1]πλεῖστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἵκοι καταλιπὼν, εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ [2]μὲν, ὦ Δημόσθενες, ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' [3]ὡς ἐπαιδεύθην, καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὐ- 292
35 τοσὶ μέν μοι ἐστὶ πατὴρ Ἀτρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πολιτῶν· ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἑκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀριστεύειν δ' ἐν τοῖς κινδύνοις, εἶναι δ' ἐκ φατρίας τὸ γένος, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἑτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς
40 Ἀθηνᾶς τῆς πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς ἅπαντας, ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται, φοβουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διηπορημένη. καί τοι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν.
48.1 σὺ δὲ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι — [4]καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβητήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ— ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρήμασι πείσας, ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀριστάρχου συναπέκτεινας, καὶ οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις.

[1] πλεῖστα, οὗ καὶ [2] μὲν οὖν, ὦ [3] ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως. [4] οὐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν

Καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum εὖ καὶ καλῶς? MARKLAND.

Ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι] Ἀναβιβάζω usitatum est. Sed ἀναβιβάω (si scriptura non fallit) thema facit Æschines. WOLF. M. ἀναβιβάσομαι. ὁρᾶν videre, i. e. ut videantur. AUGER.

Σὺ μὲν —] Ego hic aliqua deesse arbitror, videatur in versione mea quid supplevérim. IDEM.

Ἐπαιδεύθην] Forte excidit Adverbium aliquod, ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. ut p. 142. l. 7. MARKLAND.

Φατρίας] Lego φρατρίας. BRODÆUS. SCALIG. AUGER.

Φρατρίας] Συγγενίας. Vide Suidam, ut et περὶ τῶν Ἑτεοβουτάδων. WOLF. Adde Herald. Animadv. ad Salmas. II. 3. 4. Nos in vita Lycurgi. Duport. ad Theophrast. Charact. pag. 396. TAYLOR.

Συγκατάγειν] Συναγαγεῖν. SCALIG.

Ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον] In hac quidem Oratione nihil de ea re dixisti. WOLF. Nempe §. κδ'. fin. MARKLAND.

Ἡ νῦν ἐμοὶ] Quæ nunc mihi ante oculos conspicitur. Videtur potius ad Æschinis phantasian referendum, quam ad præsentiam Glaucothem. WOLF.

Ἀμφισβητῶν] Qui te virum esse profiteris. Ludit amphibolia verbi ἀμφισβητεῖν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. IDEM. Qui an vir sis, nemini exploratum est. BRODÆUS. An ἀμφιστ-ζητούμενος? MARKLAND. Ita emendat σχετης. TAYLOR.

Φιλοχάρης δ' οὑτοσὶ, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, οὐκ [1]ἀγενεῖς διατριβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ἰφικράτους συνεστρατευ-
293 μένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Ἀφόβητος δ' οὑτοσὶ, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐ Κυνσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρακατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πάρεστι καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται.

μζ'. Ἐτόλμησας [2]δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, οὕτως ἀναιδὴς, καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπικράτους, οὐκ ἀγαπᾷς, οὐδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτατοι Παιανιέων. ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηναίων, οἳ δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάζοντες, ἕνεκα τοῦ βελτίστου τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς αὐτοὺς εὔξασθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα οὕτω διακειμένους, καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους, οἷός περ σύ; καὶ τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν, τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ, ἐπανάγεις

[1] ἀγαπεῖς

[2] δὲ * καὶ κατὰ

Οὐκ ἀγεν εἰς] [ut Ald.] Legendum οὐκ ἀγενεῖς. BRODÆUS. οὐκ ἀγεννεῖς. WOLF. Π. ἀγαπεῖς. STEPHANUS. Quod facile prætulerim. Atque ita legunt cum Stephano et Scalig. Coisl. Regg. 1. 2. 4. TAYLOR. Et Chrysococcas.

Ἀλλ' οὐκ Κυνσίωνι] F. ἀλλ' οὐ Κυνσίωνι. Et [l. 11.] πάρεστι vel παρίστασι. Et [l. pen.] οἷόσπερ σύ. WOLF. Alii οἷοσπερ. TAYLOR.

μζ'. Ἐτόλμησας] Vide Dem. §. ξή. et §. οά. Ex edit. BROOK.

Πόρρωθεν ἀχάριστος] Ex longinquo ingratus, i. e. veteris beneficii immemor. AUGER.

Ὃς φιλόδημον] Vel ὡς. BRODÆUS. Π. ὡς. ἵνα ᾖ ἐν παρασθίσει (οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ). STEPHANUS. Belle sane et recte. Confirmant Codd. Coisl. Regg. et Mead. TAYLOR.

Δικάζοντες] F. δικάσοντας, ut apud Demosth. π. παραπρεσβ. §. μά. et Nostrum c. Ctesiph. §. γ'. MARKLAND.

Τοῦ βελτίστου] Maximi reipub. commodi: Demosth. de rebus Chersones. ὅστις δ' ὑπὲρ τοῦ βελτίστου πολλὰ τοῖς ἐμπόροις ἐναντιοῦται ξυλλέμασι. BRODÆUS.

Εὐαγωγίαν] Παιδείαν καὶ σωφροσύνην. WOLF.

εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε αἰσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῂς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ πάντως; οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἶπος, ὡς ἔλαθεν. οὐ γὰρ 294
ἠγνοεῖτο.

μή. Ἐμοὶ δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμου θυγατρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Ἐπικράτους, τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱοί. οὓς ἐγὼ ἥκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστὰς, [1]ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε αἰσχήμον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι, καὶ πονηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι, ἠγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος, κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. καὶ [2]τὰ γεγενημένα οὐ μόνον, ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησὶ γενέσθαι, καὶ προστίθησί τινος ὄνομα πλασάμενος ὃς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τούς τ' ἀληθῆ λέγοντας.

[1] ᾧ νῦν δὴ χρήσομαι

[2] τὰ [a] μηδέποτε γεγενημένα

μή. Ἐγὼ ἥκω κ. τ. λ.] Ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἥκω δῶρα κομίζων. Scalig.

ὯΙ νῦν ἤδη χρήσομαι] Lege. Wolf. Brodæus. Aldus ὃ. ὃ νῦν δὴ χρήσομαι Coisl. et similiter Mead. a manu 1ma. Taylor.

Ἠγεῖται κ. τ. λ.] Ita Casaubonus ὁ μίγας ad Theophrast. Charact. Cap. VIII. "Ἠγεῖται δὲ, ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν καὶ τὰ μὴ γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ φησι γενέσθαι. καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα, πλασάμενος ὃς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τοὺς τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scribendus est locus hic Æschinis elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infeliciter hic esse versatum. Sic autem ille vertit: Cum mentitur etc. Num rem acu tetigerit, judicent eruditi." Hactenus Vir summus. Idem.

Ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθ.] Jurare per oculos haud scio an usitatum sit. F. A. ὅρκος καὶ δάκρυα κατὰ τῶν ἀναισχύντων, *impudentes oculi oppleti lacrymis.* Etsi ne hoc quidem placet. Wolf. Aliquanto rectius cum Scaligero, μετὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. Taylor. μετά. Auger.

Καὶ τὰ γεγενημένα] F. καὶ τὰ μὴ γεγενημένα. Markland. τὰ μὴ γεγ. Auger.

λέγειν Editi] λέγει. Brodæus. Wolf. Et [p. 144. l. 8.] ὑφ' ὑμῶν ἐξῃρέθη. [loco τοῦ, ὑφ' ὑμῶν.] Wolf. Priores habebant λέγειν, quod rite cum Wolfio emendarunt Regg. 1. et 3. Præterea, καὶ τὰ οὐ γεγενημένα, οὐ μόνον ὡς ἔστι γεγενημένα, λέγει, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern. Similia his occurrunt in Orat. c. Ctesiph. §. λδ'. med. Taylor.

Προστίθησι τινὸς] Προστίθησι ἅμα τινὸς Scalig.

μενος ὡς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τοὺς ταληθῆ λέγοντας.

μΘ. Ἐν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει, νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα, καὶ ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξερρίφη. τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν τοιούτων, πρὸς τοὺς εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δὲ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν [1] ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος. τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ προσαγαγόμενος, [2] τοῦτον ἔπεισθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι, καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρώνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς [3] ὑπεσχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο· τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα παρέξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην Ὀλύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας, Δέρκυλλον Αὐτοκλέους Ἀγνούσιον, καὶ Ἀριστείδην Εὐφιλήτου [4] Κηφισιέα.

295 40 49.1 5

[1] [ἡμῶν] [2] Deest τοῦτον. [3] ὑπεσχνεῖτο [4] Κηφισιέα. Μαρτυρίαι.

Ὡς ἔτυχε παρὼν] Non displicet ὅς. Brodæus. ὃς. Scalig.

μΘ. Ἀνθρώπου] Τ' ἀνθρώπου. Markland.

Ὃς τοιοῦτον ἔπλασε] Vide Dem. orat. §. 76. *Ex edit.* Brook.

Ἐφ' ᾧ] Vel ὑφ' ᾧ. Brodæus. Credo hoc præter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius juxta cum Wolfio ὑφ' ὑμῶν. Taylor.

Ἡμῶν] F. delendum, utpote repetitum ex præcedenti voce. Markland.

Ὀλύνθιος] Virgula duntaxat post Ὀλύνθιος et punctum infra post δύναται. Deinde adderem οὗτος ὧν ὑπηρ. Auger.

Τοῦτον] Insinuavit hoc Wolfius noster, verum minima necessitate adductus. Taylor. Dele τοῦτον. Auger.

Ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ] Utrum uxorem ejus, an cognatam mulierem? Wolf. a αὐτοῦ. Markland.

Ἑαυτῷ] Ἑαυτοῦ, et v. 24. τὸν Ὀλύνθιον, et v. pen. τὸν Αὐτοκλέους. Scalig.

Κηφισία Editi] Scribendum Κηφισιέα. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, est Κηφισία Erechtheidis tribus,

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τῶν μὲν μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρούντων ἀκούετε, τὰς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος πρὸς 296
τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται, καὶ κέχρηται νυνὶ κατ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδακρύσας, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοδυράμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτοῦ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους, παρὰ τὸν πότον ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποθεὶς, ἐπεῖπεν, ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν, καὶ ἀνοσίαν φωνὴν, ὡς [1] δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινάμενος, οὗτος εὐγενὴς, καὶ μεγαλόψυχός [2] γε γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων νουθετῶν, οὐ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθεὶς, ὅθ' ἡμᾶς εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἔλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα; οὐκοῦν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε οὖν αὐτὸν τοιοῦτον [3] ἐμοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥστε

[1] δεινὸν εἶν, εἰ - - - ὑποκρινόμενος [2] Deest γε. [3] αὐτοῦ

a quo fit Κεφισιεὺς, ut Antipho et alii inpuneri. PALMER.

Καὶ κέχρηται] Καὶ αἷς κέχρηται. SCALIG. In Codd. Coisl. et Reg. 2. desunt voces καὶ κέχρηται. TAYLOR. καὶ αἷς κεχρ. AUGER.

Σάτυρον] Consule Demosth. περὶ παραπρεσβ. et Diodorum Sic. l. 15. BRODÆUS.

Ὅτι ξένους] Nec hoc est in Demosthene, sed filius Apollophanis Pydnæi. Cujus quidem mentiendi licentia vix eum sinit bonum virum existimari, utcunque sit *Alpha Palliatorum*. Nec sine causa Æschines τὰς τῶν λόγων αὐτοῦ τέχνας ἀνοσίους vocat, siquidem tam vere hæc dicit, quam verisimiliter. WOLF. Vid. Harpocr. v. Ὅτι ξένους. TAYLOR.

Παρὰ τὸν πότον] Lege. Et [l. 15.] pro Ξενόδοκος Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLF. πότον similiter Brodæus, Harpocr. et MSS. Bern. et Parisienses. τόνον Aldus. TAYLOR.

Ἀνοσίαν] F. Ἀνόσιον, ut modo l. 3.

τὰς ἀνοσίους τῶν λόγων —— τέχνας. Et in Timarch. p. 45. l. 19. ἡ δὲ βλαβερὰ φύσις καὶ ἀνόσιος. MARKLAND.

Δεινὸν] Δεινὸν εἶν cum Scaligero MS. Reg. 2. TAYLOR.

Μεγαλόψυχός γε] Dele otiosam istam particulam, quæ ortum debuit incuriæ scribentis, et proximitati vocis γένοιτο. Delet mecum Cod. Mead. IDEM.

Ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων] Ὁ τοὺς μυρίους τῆς Ἀρκαδίας ἄρχοντας. Brodæus, exponenti, non emendanti, similis. IDEM.

Παραθερμανθεὶς] Διαθερμανθεὶς, et v. 16. μαστιγοῖμι. SCALIG.

Ξενόδοκος] Xenophron hic vocatur a Demosthene παραπρεσβ. §. ρθ'. Unde scribendum hic videtur ξενίδοχος, litera mihi nori, ut sit Apellativum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

Τοιοῦτον προστρόπαιον] F. A. τοιοῦτον ἐμοῦ προστρόπαιον, quia sequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLF. Harpocrationi emendando, qui perperam descripsit hanc locum Æschinis, uterque operam impen-

ἐν ὑμῖν ἀναστρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τούτου τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε; καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅ γε Ἡσίοδος λέγει,

Πολλάκι τοι ξύμπασα πάλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
Ὄσκεν ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

297 ν'. Ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. εἰ γάρ που τίς ἐστι κακία κατ' ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτεύονται περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτου τιμῶμαι. ἀλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολουθεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί [1] τῶν δοξάντων ὑμῖν μὴ προσγράψας; οὐκ ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ [2] εἰρήνη. ἔπειτα οὐ τότε ἀντιλέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλούτουν τινὲς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων [3] προσόδων. νῦν δὲ πέπαυνται. εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει. ἔπειτα οἱ μὲν οὐκ

[1] τῶν μὴ δεξ. ὑ. προσγράψας [2] εἰρήνη; [3] προσόδων, νῦν δὲ πέπαυνται;

dit, et Meursius Attic. Lect. IV. 16. et Vales. pag. 164. Not. ad Harpocrat. Quorum hic infelicem illam Wolfii conjecturam improbat, et, siquid supplendum judicaverint eruditi, ἑαυτοῦ προστρέπαιον potius fuisse auguratur, quam ἐμοῦ. Mentem suam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

Ὥστε] Abesse potuit, et, opinor, debuit: natum ex præcedentibus et subsequentibus literis. MARKLAND.

Πολλάκι] γρ. Πολλάκι καί, et ἰπαυρεῖ, et ὅστις ἀλιτραίνει. STEPHANUS. Credo, in Hesiodi Codd. MStis. Aldus hic dedit ἀπηύρα, quod pariter correxit Mor. et Bern. TAYLOR.

Ἀπηύρα] In emendatis Codd. ἰπαυρεῖ reperitur. BRODÆUS. Ἀπαυράω est Thema. WOLF.

ν'. Περὶ] Κατὰ. SCALIG.

Ἢ τί τῶν δεξάντων ὑμῖν προσγράψας] F. τῶν μὴ δεξάντων ὑ. π. aut quibus, quæ vobis approbata non fuerunt, adscriptis. Possit et παραγράψας legi, ut significet παραβάς. WOLF. τῶν μὴ δεξάντων, Brodæus, Markland. Reg. 2. οὐ δεξάντων Bern. TAYLOR. τῶν μὴ δ. ὑ. προσγράψας. AUGER.

Ἀλλὰ μὴ νῦν] Negatio videtur redundare. WOLF.

Πέπαυνται] M. πάπαυνται, S. οἱ ῥήτορες πλουτοῦντες ἐκ τοῦ πολέμου. Et [p. 147. l. 4.] συηδὸν δέ. IDEM. Ubi Editi γάρ. TAYLOR. Emenda πέπαυνται. BRO-

ἀδικούμενοι, ἀλλ' ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφελούμενοι, τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινομένους ἐγκαταλείψετε;

νά. Συνῆδον [1] δὲ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὡς φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύναιτ' ἄν τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδεῖξαι; 298
ἐκλῃδην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων·
50.1 ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ, καὶ συνδειπνοῦντες, σὺν ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, οὐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, ρὐχ ὑποσιγῶν, ἀλλὰ συνᾴδων, ὡς φησι Δημοσθένης, οὔτ' αὐτὸς παρὼν, οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παρασχόμενος μάρτυρα. καὶ τῳγε δῆλος ἦν, εἰ μή γε, ὥσπερ ἐν τοῖς χαροῖς, προῆδον; οὐκοῦν
5 εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μοῦ κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχούντων, συνῆδον μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδίκουν, εὐσέβουν, ἀλλ' οὐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα ἀνηλέητός τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσε-
βὴς, ὁ τῶν συσπόνδων, καὶ συσσίτων κατήγορος.

10 νβ'. Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πρεσβευκὼς πρὸς Φίλιππον πρότερον, παρεκάλουν ἐπ' ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας. καί τοι ταύτην, εἰ βούλει, τὴν κατηγορίαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· [2] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφο-

[1] γὰρ [2] καὶ μετὰ

DÆUS. Ita Regg. 2. 3. TAYLOR. Retinendum γάρ. AUGER.

Γινομένους] F. γενομένους, ut προστάντα. MARKLAND.

νά. Συνῆδον] Vide Dem. orat. §. μ'. Ed edit. BROOK.

Καὶ τῳγε δῆλος ἦν;] At quo argumento, quibusque indiciis notus eram? BRODÆUS.

Καὶ τῳγε δῆλος ἦν] Et quis me nosse potuit? Wolfius. Potius, Et qua re innotuit me hoc fecisse? Qua re conspicuus fui? Sic Demosth. π. παραπρεσβ. §. κ'. τῳ τοῦτο δῆλον; ubi recte Wolfius, unde hoc perspicitur? MARKLAND.

Ὀρθῆς] Incolumi. Recte. Vide Suid. in v. qui hunc locum laudat et intrepretatur. TAYLOR.

Εὐσέβουν] Hυσίζων. SCALIG.

Ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος. Apud Homerum est ἀνήλιθόν ἐστί σοι ἦτορ. WOLF. Nota diversitatem lectionis in Cod. Bern. ἀνηλὴς, et ἀνηλίτης, et ἀνήλιος, et denique ἀνηλήμων. TAYLOR.

Πολιτείας ἐμπληξίαν] Ἐμπλήκτους Hesychius interpretatur non tantum μεμηνότας, sed etiam μεταθέτους, ut ἐμπληξία significet ἄλογον et ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἢ πολιτείαν ἀστάθη καὶ οὐκ ὁμολογουμένην ἑαυτῇ. WOLF.

Πρὸς Φίλιππον πρότερον παρεκάλουν] Ita distinguendum docet Historia, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν κ. τ. λ. JURIN.

Μετὰ τὴν] Restitue cum Codd. Coisl.

ραν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κράτιστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; οὐ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον τί χρὴ λέγειν; οὐ τοὺς καιροὺς ἀποκρυπτόμενον, τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν; ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθοῦ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ τραπεζίτῃ, χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τῷ περὶ τοῦ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου· ταύτην ἀπώλεσας. προὐλάβες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου φεύγοντος· τοῦτον τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια ἀπεστέρησας, οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου. οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. οὐ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. [1] τοῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

νγ'. Ἐμνήσθη δέ που περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ οὐχ ἕνεκα τῆς τούτου βλασφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοούμενος, καὶ περὶ τούτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. ποῦ γάρ, ἢ ποτε αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, παραλιπὼν τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς, περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο

[1] τοῦτ'

Reg. 2. et Mead. καὶ μετὰ τόν. Ut iis sequentibus recte dicitur, κατηγάγετε — Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε. Et, ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι, — καὶ πάλιν ἐσώσατε. TAYLOR.

Καιροῖς] Καιρῷς. et v. 12. τῷ λόγῳ. SCALIGER.

Ἐκφέρειν] M. ἐκφέρει. AUGER.

Οἷν αἰσχυνθεὶς] *Non veritus opinionem quam simulabas, nempe te esse amatorem.*

νγ'. Καλὸν στρατιώτην] Vide Dem. §. λς'. sub fin. *Ex edit.* BREAK.

Αὐτῶν] Lego αὖτας. RHODIUS. αὐτῶν, nempe, rerum a me bello praeclare gestarum. AUGER.

Περίπολος — δύο ἔτη] Disputationem hanc longam de hoc loco instituit Manassaces ad Harpocr. in v. Eundem porro Lexicographum consule in v. Ἡμέρᾳ Χαρίδι,

ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους, καὶ τοὺς συνάρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ' ἐξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπὴν, κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένην χαράδραν, οὕτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους, τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, καὶ τοῖς

in Ἐπώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, Petit. Comment. ad LL. Attic. pag. 654. Nov. Edit. et præcipue ornatissimum Corsinium in Fastis Atticis Dissert. XI. §. 5. TAYLOR.

Καὶ τοὺς συνάρχοντας] Τίνι; τῷ Αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς δικασταῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. WOLF. παράξομαι. SCALIG.

Στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Τὰ μέρη non puto loci nomen esse: neque satis scio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vices alii aliis succedunt, ut sequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. WOLF. Quid sit στρατεία ἐν τοῖς μέρεσι, non cuivis tam notum est. Olim putaveram quandam expeditionem sic nominatam fuisse, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua statim loquitur: at ejus appellationis rationem excogitare incassum laborabam. Postea vero ex Suida aliquantum lucis affulsit, unde deprehendi fuisse corpus quoddam militiæ, quod componebant Tirones, qui nuper excesserant ætatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τερθρεῖα. Καὶ τὸν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Hæc Suidas. Quæ amplecti necesse est, cum nihil alibi inveniatur, et mirum est sorte tam rarum ejus rei apud auctores factam fuisse mentionem. PALMER. Στρατεία ἡ ἐν τοῖς μέρεσι, erat quædam militandi ratio qua alii aliis succedebant, qua invicem alii remanebant sub armis, alii domum mittebantur. AUGER.

Συμπαραπέμπων ——— τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπὴν] Παραπέμπειν est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista sive deductio sive comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemæo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. WOLF.

Ἐκ διαδοχῆς] *Per seriem quandam.* Demosth. Philippic. α. Τούτων δὲ Ἀθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι συνταξοῦσιν, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον ταυτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. Rursus, c. Mid. μετενέμετο τοὺς ἐξ Ἀργούσης ἱππέας ἀνὰ τὴν διαδοχήν. BRODÆUS.

Τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις] *Quæ pro Eponymorum statuis conscriptæ essent.* Demosth. c. Timocrat. Aut τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλὰς, quæ per vices ad bellum proficiscebantur. BRODÆUS. Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. WOLF. Gratias quam maximas Harpocrationi Lexicographo, qui locum Aristotelis ex Atheniensium Rep. nobis servavit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, et qui fuerint isti Ἐπώνυμοι. Nam hic solus Æschinis locus de iis mentionem fecit, præter illum Aristotelis libri, qui non exstat. Sic igitur Harpocratio: Τίς ἦν ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία, διδάσκων Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων Εἰσὶ γὰρ Ἐπώνυμοι δέκα ἐκ τῶν φυλῶν, δύο καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι στρέφουσιν μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐνεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τι Ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ὁ Ἐπώνυμος, ὁ τῷ πρότερον ἔτει ἐνδεδημηκώς. τῶν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐπιτιμήσωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Ergo στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις dicebatur ea, quæ jam computabatur viro utiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατείᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas conjungit Æschines, ut omne genus militiæ comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant uniquique viro XLII. anni ab anno XVIII^vo. usque ad LX^mum. PALMER. Al ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεῖαι, erant etiam quædam militandi rationes, de quibus consulantur Suidas et

Μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως. καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις οὕτως ἐκινδύνευσα, ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγείλας, [1]Τεμενίδου τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρί, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει 51.1
τὸν Τεμενίδην, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν, μήπω συνήγορον, ἂν μὴ τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

301 ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὤν, ὡς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, οὐ τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς ἐῶν προγόνους μιμεῖσθαι — οὐ γάρ εἰσιν —, ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίειμι σαφέστερον.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν

[1] καὶ Τιμενίδου

Harpocratio in v. Ἐπώνυμοι. AUGER.

Τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Euboeae locum esse apparet. Stephanus habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνία καὶ Ταμυνεῖς: et Eretriensis agri oppidum esse dicit. WOLF.

Ἐπαγγείλας καὶ T.] F. ἀπαγγείλας, Τιμενίδου, omissa conjunctione. Et [l. 10.] καὶ κάλει τὸν Τιμενίδην. IDEM.

Τιμενίδου] Delevit Wolfius conjunctionem καὶ quae erat ante hanc vocem. Ego utramque tam hanc, tam alteram quae proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo; τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγείλας, Τιμενίδου, τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρί, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. TAYLOR. Virgula post ἀπαγγείλας, deinde adde καὶ, et dele post δευρί. AUGER.

Φωκίωνα] Phocionis advocati non meminit Demosthenes. WOLF.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις κ. τ. λ.] Hasce historias Aeschini, quam mihi, fuisse notiores, facile patior. Neque operae pretium esse duco, severius in hanc narrationem inquirentem, historicorum et oratorum cum ea vel consensionem vel dissensionem indagare, aut rationem temporum inquirere. WOLF.

βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγησάμεθα, τριακοσίους δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ τοῖς τρόποις οὐ μετρίων, 302
πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε. χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν, καὶ τοξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [1]πρὸς Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι,

[1] διὰ

Μιλτιάδου] Hæc et multa quæ sequuntur, transcripsit fere verbatim Pseudo-Andocides in Orationem suam περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, inter Stephani Rhetoras antiquos, p. 23. MARKLAND. L. Κίμωνος, τοῦ Μιλτιάδου, προκηρυκευσαμένου. AUGER.

Ἐποιήσαμεν] M. ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς ἔτη - - - IDEM.

Τοῖς τρόποις] Τοὺς τρόπους. SCALIG.

Πρὸς Αἰγινήτας] Δι' Αἰγινήτας Andocides p. 24. Ed. Steph. MARKLAND. διά. AUGER.

Ἦ] Ἢ erat ab Aldo: correctum autem a Brodæo, Stephano, et Bern. Id quod Wolfium video voluisse, si operæ sivissent Typographicæ. TAYLOR.

Χίλια] Διοχίλιαι. SCALIG.

Ἐτέρους τοσούτους] Πότερον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud Isocratem in Panegyrico, πεντεκαίδεκα μυριάδων τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀποστέρησεν. Postea sequitur: τὸν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν, ἑκατὸν μύνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν· τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀποστέρησαν. Unde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum significare numerum, ἢ τοσούτους. Etsi hoc non est perpetuum. WOLF.

Διὰ Μεγαρέας] F. πρός. IDEM. διὰ Andocides l. c. MARKLAND.

καὶ τὴν χώραν [1]τιμᾶσθαι προέμενοι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ ἐποιησάμεθα διὰ Νι- 30
κίου τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην, τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλοίμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ τριακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν προσῆει πλέον, ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον, καὶ Νάξον, καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν, πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. καὶ τοσαῦτα ἔχοντες ἀγαθὰ, πόλεμον δι' Ἀργείους πρὸς 35
Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν, πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων· καὶ
303 τελευτῶντες, ἐκ τῆς τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐκ προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως πολιτευθέντες, καὶ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνου, 40
καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων, ὅθεν σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι, κἀνταῦθα ἀναφθέντος τοῦ δήμου, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος, ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι, ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορῶ- 52.1

[1] τιμᾶσθαι

Τιμᾶσθαι] F. τιμᾶσθαι. Fortasse tum, cum Archidamus Atticam invasit. Wolf. Ita Andocides. Taylor.

Ἐν τῷ χρόνῳ] Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Scaliger.

Τριακοσίας] Τετρακοσίας Andocides. Markland.

Δι' Ἀργείους] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. Idem.

Τετρακοσίους] Τριακοσίους Mor. Parum recte. Porro autem istud ἐνεπέσαμεν minus intelligo, Wolfii emendationem Brodæique similiter corrigentis, tantundem. Taylor.

Ἐνεπέσαμεν] Lego. Et [l. antepen.] τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. Wolf. Brodæus.

Πολιτευθέντες] Πολιτευθέντων. Scalig. Hic nominativus pendet, ut sæpius fit apud oratores cum phrasis est longior. Auger.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ——— προστάντων τοῦ δήμου] Posteriora f. delenda, ex sententia Cl. Marklandi. Taylor. Supervacuum videtur et delendum. Auger.

Ἀναφθέντος] *Plebe, quasi ab Inferis suscitata.* Brodæus. Ἀναφύντος Mor. Coisl. Mead. Varia Lectio nata fortasse ex scholiolo. Taylor.

Ἄνθρωποι παρέγγραπτοι] Quos hic perstringit, illo tempore noti fuerant: a nobis ignorari nihil refert. Wolf.

Καὶ τὸ νοσοῦν] *Et partem ægram civitatis sibi conciliantes*, i. e. pravissimos quosque cives. Auger.

Τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορῶμεν] Suspecta mihi lectio est: nec tamen quicquam occurrit melius. Wolf.

μενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι, ἐξεταστὰὶ δὲ καὶ ἀποστολεῖς γινόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ ἐξ ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐσχάτους ἡμῶν κινδύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, [1] ᾗ δημοκρατία σώζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται· οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. καί φασι μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην πρίασθαι, καὶ προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα· ἦν δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῷ
304 συμφέρουσαν, ταύτην παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κρίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ τὸν [2] μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν ἐπῃνέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μόνος τὰς εὐθύνας δίδωμι.

νέ. Καίμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι παίρεισιν ὑμῶν· πατὴρ μὲν, οὗ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέλησθε, ἀδελφοὶ δὲ,

[1] ᾗ ἡ δημοκρατία [2] Deest μηδὲ.

Τοῖς πολεμίοις] Frigidum hoc, præter ea quæ memini esse frigidissima! Quid enim novum, quid magnificum, si *hostes hostilem* animum gererent, et Remp. æmulam pessundarent? Tu amplecteris, credo, πολέμοις. Annon id exspectares ab homine, qui pacis beneficia jam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες εἰρήνην, ᾗ δημοκρατία σώζεται, et συναγωνιζόμενοι πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. *ii qui bellis operam navant.* Ita demum sentio voluisse quoque Brodæum. TAYLOR. M. τοῖς πολίμοις. AUGER.

Προσλαβεῖν] Προλαβεῖν lego. Et [l. 14.] καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων. Et [l. pen.] πάρεισιν ὑμῶν. Et [l. ult.] μὴ ἀφέλησθε. Et [p. 154. l. 1.] ζῆν οἷα ἂν προέλοιντο. Et [l. 5.] καὶ μὴ τοῖς ἰχθροῖς αὐτά. Mox [sc. ibid.] γυναικείῳ τὴν ὀργὴν conjunge. Fœminea enim ira est implacabilis. WOLF. Πρόλαβεῖν similiter emendavit Brodæus. Steph. et Bern. Vulgo προσλαβεῖν. TAYLOR.

Συμφέρουσαν] Miror si *talem* pacem vel optaret παραβῆναι. Cod. Bern. præfert αὐτῷ μὴ συμφέρουσαν. IDEM.

Τὸν τῶν ὅλων] Τὸν μηδὲ τῶν ὅλων, Wolfius. Hæreo autem. Nam in iis, in Oratione sc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino §. λς'. fin. Et, si Demosthenes istius munia et officia recte descripsit, ab eo potissimum ratio erat exigenda et ὧν ἤκουσεν, et ὧν ἀπήγγειλεν. Wolfianis igitur Cod. Mead. utique præstat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. Quo quidem in casu insinuaverit se ceteris Codd. τὸ ὅλων ex similitudine et vicinitate τοῦ λόγων. Sed alia omnino res est. Lege enim, præeunte aliquatenus Cod. Bern. καὶ τὸν τῶν λόγων μόνων κύριον, τὰς τῶν ἔργων etc. Hic autem porro τὰς τῶν ἔργων εὐθύνας ἀπαιτοῦσι Id. Bern. IDEM. τὸν μηδὲ τῶν μόνων ὅλως. SCALIG.

Εὐθύνας ἀπαιτοῦσι] Sic lego juxta Scalig. etsi alii omnes cod. habeant προσδοκίας. *Ex edit.* BROOK.

νέ. Ἀφέλησθε] Ita quoque Brodæus ex fece Aldina, et proxime προέλοιντο, pro προσέλοιντο, quemadmodum etiam restituit Stephanus. Deinde, quod hic p. 154. l. 5.

οἳ διαζυγέντες ἐμοῦ, ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο, κηδεσταὶ δὲ, καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τοὺς κινδύνους οὕτω συνιέντα, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [1] αὐτὰ, μηδ' ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείᾳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παραδοῦναι.

νς'. Παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τοὺς θεοὺς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τοὺς τῆς ψήφου κυρίους, οἷς ἐγὼ περὶ ἑκάστου τῶν κατηγορημένων, εἰς μνήμην [2] οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ Σκύθῃ κακῷ ὄντι παραδοῦναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως [3] ἀειμνήστως παρακέκληκα· τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι, τὴν μὲν τύχην ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκὼς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκὼς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν, οὐχ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινὸν, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά.

νζ'. Πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὡσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετάλμηται, δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα, οὐδεὶς

[1] αὐτοὺς [2] οὖν] εἶναι [3] ἀειμνήστως αὐτοὺς παρακέκληκα

τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ille legendum arbitratur αὐτοὺς, παῖδας sc. in v. παιδία, quod non infrequens est. TAYLOR.

νς'. Εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι, WOLF. F. εἰς μνήμην γοῦν. MARKLAND. L. εἰς μνήμην γοῦν τὴν ἐμὴν, saltem secundum meam memoriam, i. e. saltem quantum potui recordari. Ibidem, ita distinguo: καὶ δέομαι - - - παραδοῦναι, ὅσοι μὲν - - - hoc μὲν exspectare facit alterum phraseos membrum quod cohæreat cum priore; est quidem δὲ, τοὺς δ' ἄλλους, sed incipit nova phrasis quæ non pendet a priori membro. Pro ἀναμνησθέντες deberet legi grammatice ἀναμνησθέντας. Deinde, τοὺς ἄλλους est accusativus pendens et ad nihil referendus, sed hic ort affectata et artificiosa verborum perturbatio. AUGER.

Σκύθῃ κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuisset Σκύθῃ συκοφάντῃ, ut p. 155. l. 7. συκοφάντῃ βαρβάρῳ. Vel Σκύθῃ κακοσοῦντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abest a Mead. TAYLOR.

Εἰσὶ παίδων] Vel Bern. vel Scalig. ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ὄντες, παῖδας ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πλείστου ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Et deinde αὐ-

ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος, κατηγόρου τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς, [1]ἐκινδύνευσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω.

νή. Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη, ἡ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς οὔτε ἱερῶν, οὔτε σπονδῶν, οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸν μέλλοντα [2]αὐτῷ χρόνον ἀντεροῦντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθελήσητε σώζειν τοὺς τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστὰς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμους.

νϑ'. Παρακαλῶ δὲ Εὔβουλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ 306
σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, Ναυσικλέα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἷς τισιν ἐγὼ κέχρημαι, καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τοὐμὸν ἤδη παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

[1] ἐκινδύνευσε [2] αὐτῷ

τοὺς παραπέλλοντα. IDEM.

νζ'. Ἐκινδύνευσα] F. ἐκινδύνευσε. MARKLAND. Recte. Ita Coisl. et Mead. et Brodæus. TAYLOR. L. ἐκινδύνευσε. AUGER.

νϑ'. Ἅμα δὲ καὶ] Quærendum annon hic desit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τίμαις. Phocionem νίκαις ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων. MARKLAND. F. ἐκ τῶν στρατηγικῶν, ἀνδρεία ἅμα δέ. AUGER.

Παραδίδωσιν] F. παραδίδωμεν, ut vitetur solœcismus. MARKLAND. Γρ. παραδίδωμεν. γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος. SCALIG. M. παραδίδωμεν. AUGER.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

EX LIBRO

M. TULLII CICERONIS

DE

OPTIMO GENERE ORATORUM.

Cum esset lex Athenis, NE QUIS POPULI SCITUM FACERET UT QUISQUAM CORONA DONARETUR IN MAGISTRATU PRIUSQUAM RATIONES RETULISSET: et altera lex, EOS QUI A POPULO DONARENTUR IN CONCIONE DONARI DEBERE QUI A SENATU IN SENATU: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesipho scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo convocato, qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET. hunc igitur Ctesiphontem in judicium adduxit Æschines, quod contra leges scripsisset, ut et rationibus non relatis corona donaretur; et ut in theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, neo bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane gravem. itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem ementitus esset, ut ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, judicium fieret de factis, famaque Demosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset. hanc multam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed judicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente. ad quod judicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in gravissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Taylori Præfationem ad ἀντιφάλους hasce Orationes Æschinis Demosthenisque vide ad init. Demosth. Or. π. Στεφ. A vetustioribus autem Lexicographis quædam ex Oratione Æschinis citantur, "quæ (verba Taylori sunt) hodie in ea minime legantur. Veluti, cum talem glossam in Harpocratione reperiamus, sc. Παραβάλατο, ἀντὶ τοῦ Παρανέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exscripsit Suidas. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. Suidas etiam et hunc quoque articulum exhibet; Φιλουργός. οὗτος ἔσωσε τὸν Ἰφικράτην ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόπιον ὑφαλόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem benevolum non pœnitebit consulere, quæ annoto ad §. μέ. hujusce Orationis."

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag. ed. Tayl. — Pag. et v. ed. H. Steph.

362 ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στε- 53
φάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις [1] τραγῳδῶν, ὅτι διατελεῖ τὰ ἄριστα
λέγων καὶ πράττων τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανό-
μων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία, ἓν μέν, ὅτι ἀνεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε,
τοῦ νόμου κελεύοντος μὴ ἐξεῖναι ἀνεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, περὶ οὐσίας· δεύτερον δέ, ὅτι ἐν
τῷ Θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, παραγορεύοντος τοῦ νόμου μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ Θεάτρῳ,
περὶ ποιότητος· τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἐγράψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ἃ εἶναι
γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον
ἀναπτύσσων, ὑπειδὴ [2] καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κελεύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἔστι δὲ
περὶ ποιότητος. Τεκμηριοῦται δὲ λαμβάνει [3] τρεῖς, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον διττῶς ἐρῶντος Δημο-
σθένους, ὅτι οὐκ ἦν ἄρχων, οὐδ' ἐστὶν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διαποίησις καὶ ἐπι-
363 μέλεια· εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδεδόσθαι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς φίλους οὐκ
ἦν ὑπεύθυνος· περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τοῦτο Αἰσχίνης εἰσάγει στοχαστικὸν κεφά-
λαιον, οὐ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἑαυτῷ ἐπίδοσιν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς
τοῦτο δίκα τάλαντα· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεγκομένου Δημοσθένους
νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀναπρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ
τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ
τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς [4] τέτταρας καιροὺς δεηκέναι τὴν ἀπο-
λογίαν, τὰ πράγματα [5] καθ' ἕκαστα εἰς τούτους μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησὶν εἶναι καιρὸν [6] τὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον
δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέ-
ταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώ-
τῳ [7] αἴτιόν αὐτὸν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδίκου, καὶ τοῦ μὲν μετὰ ποινῆ

[1] τραγῳδῶν καινῶν, ὅτι T. [2] καὶ] ὁ T. [3] γ'. T. R. [4] δ' T. R.
[5] καθ' ἕκαστον T. καθ' ἕκαστα R. [6] Deest articulus. T. R. [7] αἴτιον T. R.

Τραγῳδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante Wolfium] vel τραγῳδοῖς καινοῖς. In Auctore est, [§. ιδ'.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [§. ιέ. et §. ιή.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. Wolf. Utinam addidisset τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, Æschines in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quæ occurrit apud Demosthenem, §. ιζ'. postquam scripsisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς, subjungit, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est Cel. Perizonius ad Ælian. II. V. H. 13. qui de hac Constructione, τραγῳδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino quæ habet ὁ μέγας Hemsterhus. ad Lucianum in Timone. §. 51. Taylor.

Περὶ οὐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem quod εἰ ἐστί; *An sit?* Et est quæstio Status Conjecturalis. Sed hic Demosthenes τειχοποιΐαν negat esse ἀρχήν, quod Finitionis esse dicas: ut et illud, eum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suæ, Status Juridicialis. Verte, *respicit naturam causæ et essentiam.* Demetrius Ducas, Τὰ κεφάλαια μὲν στοχασμὸν, ἰδιότης ὁρισμὸν, ποιότης δὲ στάσεις ποιεῖ. Wolf.

Περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius περὶς τὸ ποῦ pertinere. Sed quia de Civibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. Idem.

Ἀντωφορὰς] Quas Ulpianus ἀντιθέσεις, ἀντιστάσεις et ἀντικλίσεις vocat, sed distinctione adhibita. Idem. Etruscus sic vertit: *Et præoccupa tre obiettioni.* Taylor.

Ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς, ut §. ϑ'. fin. Licet vulgata defendi forte possit ex §. κ'. Markland. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. Taylor.

Περὶ οὐσίας] F. περὶ ποιότητος, ut supra. Wolf.

Καθ' ἕκαστα] F. ἕκαστα, ἢ, καθ' ἕκαστον. Etsi crebra est numerorum mutatio. Idem.

τῶν Ἑλλήνων συνέδρων τὴν πόλιν αὐτὴν ποιεῖσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασε [1] γενέσθαι· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ [2] Ἀμφισσείας συμβάντων αἰτίως ἐγένετο καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θηβαίων ἀρεμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον παρατάξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, [3] ὅτι τὰ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις, ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι.

Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ἐστὶν· ἰσάκις δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης.

Μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῇ παραλήψει, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς ἀπολελυμένου τοῦ ἀνδρός. Αὐτὸς δὲ τοὐναντίον τούτῳ μάλιστα [4] ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως, Ἔστι δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ περίφασις, δι' [5] ἣν αὐτὸν ἀξιῶ στεφανοῦσθαι. Μὴ ποτε δὲ ἄριστα ταῦτο ἐποίησεν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δίκην μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπώλεψεν ὁ Δημοσθένης ὡς λαμπροτάτην ἀπολελυμένος, εἰκότως ἂν ἐδόθη 364
ψυχρὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον φανήσεσθαι τὸν περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δίκαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης παύσους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς καὶ ἐπιβάματος ἀπολύεται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τούτου μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἁρμόδιον.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματική· ἐγγραφος, ὅτι καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια [6] [δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιοχῆς] ἕπτα καὶ ἑκεῖ, οἷον τὸ νόμιμον τιμώμενον εἰς τρεῖς νόμους, τὸ δὲ δίκαιον εἰς [7] τέτταρας καιρούς. Ὅρα δέ, [8] ὡς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον. ἔστι γὰρ [9] αὐτοῦ κατασκευὴ τὸ ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεως ἐστὶν ἡ κατασκευή, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δίκαι, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἦκω ἕως τοῦ μείζονα τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

[10] Συνίδη δ' αὐτῷ ἐπιτιμᾶν τῆς πατρίδος ὕστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κτησιφῶντος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους ὡς παρανόμου, καὶ ἐξέλοντος τὸ φρίξαι τὸν μὴ δυῆξ αὐτὸ παράπαν, καὶ ἐπιτηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι [11] ἢ ἐξελᾶσαι καταβαλεῖν τὴν

[1] Deest γενέσθαι. T. R. [2] Ἀμφισσείας] φασὶας T. R.
[3] ὅτι κατὰ τὸν περὶς Ἀλίξανδρον T. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλίξανδρον R.
[4] διϊσχυρίζεται T. [5] ἣν αὐτὸν T. R. [6] Absunt unci. T. R. [7] τέσσαρας T. R.
[8] ὥς T. R. [9] αὐτοῦ κατασκευὴ, ὑπὲρ T. R.
[10] Desunt Συνίδη --- σχολάζειν. T. περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη παῦσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς διαιτητὰς ἀναστῆναι, ὅτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνίδη π. τ. λ. R. [11] Desunt ἢ ἐξελᾶσαι. R.

Πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. IDEM.

Μετ' Ἀθηναίων] Lego μετὰ Θηβαίων, historia fretus. IDEM. Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, ut sæpe dixi. Vide Not. ad Leptineam, §. κγ'. p. 475. TAYLOR.

Ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μέρος, §. ιϛ'. MARKLAND.

Εἶχε δίκην μεγάλην] Non inutile erit conferre hæc Hermogenis ex tractatulo, π. μεθ. δυνατ. pag. 422. Πότε ῥήτωρ αἰτήσει χρήσιμα ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μάθοις. ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ περίφημον τὸ προοίμιον ἐνδέχῃ. ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος —— Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό τε περίφημον τιμᾶται Δημοσθένους, καὶ ἀξίωμα ἴσχει. διὰ τοῦτο περίφημα αὖξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικαστάς, καὶ μήτε τιμῇ τοῦ προσώπου, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ δίκαιον ἀκούειν. Αὐτὴ ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολιτικῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

Ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπρεσβείας προοιμίῳ. WOLF.

Διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει] IDEM. Deerant enim in exemplaribus ante Wolfium. Quæ similiter revocavit MS. Askew. TAYLOR.

Δι] F. δὴ, et post μέτρια, addendum καὶ τὰ συνήθη, ut in Textu Auctoris. MARKLAND.

Συνίδη] Ad finem orationis præcedentis in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersiut, quæ Orationibus præmisit Aldus) miror omissise in sua editione Stephanus. TAYLOR.

καταλίπω, ἢν αὐτὸς ἕλῃσι, φυγῇ χρησαμένου, ὃς καὶ τοῦτο ἡγεμὼν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀπελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τούτου διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους· καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ [1]ἐρωτώμενος, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττηται, ἀπεφήνατο, θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' οὓς ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ Θηρίου ἐπαίνου· θηρίον [2]γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεήμονα. Αἴγεται δέ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελίτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς περῶτος ἐπεῖ εὗρεν ἐν τῷ [3]σχολάζειν.

[1] ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς R. [2] γὰρ αὐτὸν R.

[3] σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος καὶ Ἑρμιππὸς καὶ Ἑρμείας ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γάρ, ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ ψυχνυτά πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προσωπεῖος, καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥέπουσι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελίτης ἀφανοῦς. R.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

365 ά. ΤΗΝ ΜΕΝ παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν 53. 1
παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν

Παρασκευὴν — παράταξιν] Similiter fere Lysias in exordio Orationis de bonis Aristophanis pag. 331. Ed. Lond. Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo Æschines, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. Quod eruditos interpretes non latuit. *Vedete, o Signori Atheniesi, che* preparamento, *e che* squadre *son queste.* Ferrus. *Quantæ* copiæ *comparatæ sint, quantaque* acies *instructa.* Lambinus. Sed observabit bonus lector hanc ῥῆσιν sive γνώμην ex iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς φασίν τινες ἐφαντόμενοι, libenter exordiri solent. Neque enim Lysias solus ante Æschinem. D. Clementem adducere liceat, qui ita loquitur, Strom. l. 6. Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε,

Ἀνδοκίδης ὁ ῥήτωρ λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἡμῶν σχεδόν τι πάντες εἰσεσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν τῷ πρὸς Αὐσίαν ὑπὲρ παραπρεσβείας· Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀντιδίκων ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, φησίν. καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν. Sequitur, πάλιν Δημοσθένους εἰπόντος, Ὅση μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ ταυτηὶ τὴν ἀγῶνα, καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς

δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει. ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

Β'. Ἐβουλόμην μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν, ἵν' [1]ἐξῇν
54.1 πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς ἐξ ἐμπειρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν· δεύτερον δ' ἤδη καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν 366
βουλόμενον καθ' ἡλικίαν χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. οὕτω γὰρ ἄν μοι [2]δοκεῖ ἥ τε πόλις ἄριστα διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις ἐλάχιστα [3]γίγνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τινες ῥᾳδίως παρανόμους

[1] ἐξῇ T. R. [2] δοκῇ T. [3] γίνεσθαι T. R.

ἠσθῆσθαι. Φιλῖνος τε ἡμῖν, Ὅσα μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, σπουδὴ καὶ παράταξις γεγένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, οὐδ' ἕνα ὑμῶν ἀγνοεῖν ἡγοῦμαι. Porro ea Constructio, τὸν παρασκευὴν ἐρᾶτε, ὅσα γεγένηται, (de qua multa disserui olim in Lysiæ Indice, v. ACCUSATIVUS) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle enim esset et languidum, si scripserat, ἐρᾶτε ὅσα παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγένηται. Ceterum, istius locutionis, præter ea quæ in isto loco admonui, infinita fere exempla corradi posse videntur. Sat erit tamen consulere σχ. Triclin. ad Sophocl. Ajac. v. 103. H. Stephanum de Dialect. Attic. pag. 50. et 51. Aristophanes interea, qui facetiis ubique abundat, etiam ubi nihil istius modi exspectes, hanc syntaxin, qua Cives ejus ἄχρι νῦν utebantur, subsannat, credo, et deridet, cum extendit fere ἄχρι σολοικισμοῦ in his exemplis,

Εἶναι φαρ' αὐτοῖς φησὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.

Nub. v. 112.

Et proxime,

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Χαιρέτης,
Ψύλλαν ὑπόσους ἄλλοντο τοὺς αὑτῆς πόδας.

TAYLOR.

Μέτρια] Malim τὰ πάτρια. WOLF. Προσήκοντα Cod. MS. Mead. Quod arbitror non varietatem scribendi denotare: Adeo glossam sapit. Attamen inveni o in Orat. quæ præcessit Demosthenis π. Παραπρεσβ. τὰ δίκαια γράψω, καὶ τὰ Προσήκοντα, §. ξή. fin. Quæ vox itaque etiam hic locum habere potuit. TAYLOR.

Δεύτερον] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. IDEM.

Β'. Τοὺς πεντακοσίους] Ἰσ. τῶν πεντακοσίων. SCALIG.

Τὸν βουλόμενον] Τῷ βουλομένῳ. IDEM.

Δοκῇ] F. δοκεῖ. MARKLAND. Recte omnino. Atque ita Cod. noster Meadianus. Constructio est, οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ἡ πόλις ἄριστα ἂν διοικεῖσθαι. TAYLOR. M. δοκεῖ. AUGER.

Ἐλάχιστα γίνεσθαι] F. ἐλάχιστα. et [p. 164. l. 6.] οὐκ ἔστι κοινὴ, [Aldus enim vitiosissime ἔστι] et [l. pen.] καὶ καταδουλούμενοι. WOLF. Ἐλάχισταί excudit Stephanus. Ita Ber. quoque. Aldus et MS. Mead cum Wolfio conspirant. TAYLOR.

γνώμας, καὶ ταῦτα ἕτεροί τινες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεδρεύειν καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν [1] οὐκέτι κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν [2] ἑαυτῶν ἡγούμενοι εἶναι ἀπωθοῦσιν [3] εἰσαγγελεῖν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες, [4] καὶ τὰς κρίσεις τὰς

[1] οὐκ ἔτι T. [2] αὑτῶν T. R. [3] εἰσαγγέλλειν, καὶ καταδουλούμενοι T.
[4] τὰς μὲν κρίσεις, τὰς in T. τὰς κρίσεις, τὰς μὲν in R.

Γνώμας] *Decreta* Wolfius. *sententias* Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propositum*, *Opinio*: *a Motion*, *a Proposition*. Proxime, §. ϑ'. λύσατε τὰς παρανόμους γνώμας, ubi Wolfius rursus inconsulto, *abrogate iniqua decreta*. Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην. §. οϛ'. Et §. λέ. τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης. Et §. λϛ'. med. Σέλευκος εἰσόντος τὴν γνώμην. Ita Dem. de Cor. §. οϑ'. τὰς ἡμᾶς γνώμας ἐχειροτόνει. Et 'Ο μὲν γὰρ περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. §. ϙ'. Male etiam circa h. locum se gessit Wolfius in interpretando, uti Cl. Marklandus aliquoties annotavit. Perperam enim l. 2. *principatum*, quod potius, *proedrorum munus*. Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod est in *suffragia mittere*, vel, ut nos loqui solemus, *to put the question*. Postremo voces illas l. 4. καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, *et qui vestra suffragia recte pronunciaverit*, has utique prorsus neglexit. Idem.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα, ut §. ξϑ'. fin. Markland.

Λαχόντες προεδρεύειν] Proedri, qui concionem regebant, non ii erant, qui in senatu præsidebant; verum novem fuerunt, singuli ex singulis novenis tribubus iis, quæ in prytaneatu non essent, sorte in singulis concionibus lecti. Horum princeps, sorte una cum iis electus. Ἐπιστάτης τῆς ἐκκλησίας dictus est, cujus illud præcipuum munus fuisse videtur, ut cum prytanes concionem coegissent, proedri vero retulissent qua de re convenirent, ipse populo suffragiorum potestatem permitteret, quod ἐπιψηφίζειν appellabant, et διαχειροτονίαν διδόναι. Sigon. de Rep. Ath. l. 2. Stock.

Ὄντως] Simili fere modo scribit infra, §. οϛ'. fin. ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, §. πϑ'. ὅταν τοὺς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθοὺς, γενομένους, reipsa *bonos cives*. Etiam παμπονηροὺς ἀνδρωπους, καὶ δειλοὺς ἰχθῦς, καὶ βάτραχους ὄντας. Demosth. de Coron. §. λϛ'. Hæc tamen minime ita se habent. Rem mecum expendite, quæso. Loco τοῦ ὄντως in Mor. exaratur ὄντων; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis quæ excussit H. Stephanus, pro βουλευτῶν, βουλευόντων. Quam lectionem ut aliquis annotarat Scriba, repræsentavit

ὄντων

hoc pacto, βουλευτῶν. Hoc istud est ὄντων Cod. Mor. Ex quo profluxit ὄντως cæterorum. Quod mox in Textum se insinuavit. Si non dico ea quæ vera sunt, attamen ea quæ sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. Taylor.

Καὶ καταδουλούμενοι] Istud καὶ, ut vidimus supra, ad l. antepen. p. 163. est ex munificentia Wolfiana. Olim, nec, ut credo, minore elegantia, legi solitum, δειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. Nam Periodus illa [καταδουλούμενοι ——— περιποιοῦντες] pari proprietate constructionis ad utrumvis verbum, sive δειλοῦσιν, sive καταλλάσσειν accomodari potest: utri debeatur, aurium fere judicio est relictum. Idem.

Τὰς μὲν κρίσεις] Juxta ea quæ modo dixerim, legendum utique cum Editionibus, in quas grassatus est Wolfius, περιποιοῦντες· καὶ τὰς κρίσεις ——— καταλλάσσειν ——— κρίνουσι. Cod. Bern. habet περιποιούμενοι, καὶ τὰς μὲν κρίσεις ——— Idem.

Τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [ut Editi] Malim τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐν τῶν νόμων. Et [pag. 166. l. 5.] ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, γραφὰς παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὰ εἰσῖναι ἢ εἰσαγθῆν dicitur. Wolf. καὶ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — στείγηται μὲν κ. τ. λ. Ita Ask. στείγηται δὲ etiam Bern. Taylor.

μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δ' ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνουσι· σεσίγηται [1]μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων [2]καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας [3]οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' οἱ πρυτάνεις οὔθ' οἱ πρόεδροι οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλή, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ'. Τούτων δ' ἐχόντων [4]οὕτω, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, [5]ὁποίους τινὰς αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ' εἶναι, ἂν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι καγὼ 367
τυγχάνω [6]γιγνώσκων, αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν ὅτι λήσετε κατὰ [7]σμικρὸν τῆς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ

[1] Deest μὲν. T. [2] καὶ πάλιν ἐν μέρει R. [3] οὐκέτι T. R. [4] οὕτως T. R. [5] ἑκάτερον αὐτοὺς T. R. [6] γνόντων T. R. [7] μικρὸν T. R.

Τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] Actiones innuit, de quibus nullæ erant leges latæ, ex quorum præscripto reus in judicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferebantur. Harum insignissima fuit Εἰσαγγελία, *crimen læsæ majestatis.* STOCK.

Μετ' ὀργῆς κρίνουσι] *Ex animi libidine et dominanti affectu judicant.* Tourel. IDEM.

Πεντήκοντα ἔτη] Plutarchus in libro, *An Seni gerenda sit Resp.* non longe ab initio: Καὶ μαρτυρῶσιν οἱ νόμοι διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, οἷα Ἀλκιβιάδας, οὐδὲ Πυθέας ἀνιστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες. Conjunge H. Stephani Schediasm. IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

Πρυτάνεις] Hunc locum Auctoris nostri respexerunt Harpocratio, Suidas, etc. IDEM.

Οὔθ' οἱ πρόεδροι] Desunt in MSto Mead. Quod siquid sit in hoc commate, quo impune carere possumus, nimirum sunt ista in clausula periodi, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. Neque enim erat necesse ut Æschines id *additores* suos commoneaceret, quod Scriba fortasse necessum habuit, ut admoneret *lectores.* Hoc est illud inter manum Auctoris et manum Librarii intercedere, quod non in infima lande Criticos ponere solent. IDEM.

Οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ] Quæ tribuli suo in concione præsidi opitulari debet, ut docuit contra Timarchum Æschines. BRODÆUS.

γ'. Παρανόμων γραφαί] *Violatarum legum actiones,* Wolfius. Eam versionem identidem et sæpiuscule notavi. Ignoscet lector si aliquando id prætermittam. Hieron. Ferrus diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti.* Siquis Actionis Παρανόμων *formulam* modumque intuetur, intelliget ea quæ dico. Hæc ipsa Æschinis contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀνέπεμψε πρὸς τὸν Ἄρχοντα Παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἐγραψε Παράνομον ψήφισμα. Ulpianus, Scriptor ad Leptineam Demosthenis §. πέ. init. ait hujus Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομιῶν τρόποι, οἷς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε παρὰ τὸν ὁρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ, καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. Hæc ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimæ. TAYLOR.

Τισὶ] Erat ubi divinabam τουτοισί. Neque adhuc me divinationis meæ pœnitet. IDEM.

ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι, ὅταν εἰς ἓν εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παῤῥησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους, ἐκεῖνό γ' εὖ εἰδώς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. Ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας [1]ὑμᾶς μισεῖν τοὺς παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι [2]σμικρὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμεγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα [3]ἐᾶν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἳ ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀναβιβαζόμενοί τινες ἐκφεύγουσιν
368 ἐκ τῶν δικαστηρίων, παράνομον πολιτείαν [4]πολιτευσά-

[1] ὑμᾶς μ. τοὺς τὰ παράνομα T. R. [2] μικρὸν ἡγεῖσθαι T. R. [3] Deest ἐᾶν. T. [4] πολιτευόμενοι T. R.

Γραφὴ] [ut Aldus] Emenda γεγραφήν. Brodæus. Ita Cod. Askew etiam. Ita Bern. Vid. Wolfium supra ad p. 164. l. ult. Qui recte animadvertit genium loquendi pati posse, ut γραφὴ εἰσίναι emendate dicatur, ubi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, §. ξϛ'. εἴ τις εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, p. 441. l. 14. ed. T. ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in judicium adducitur. Aliter, cum Judices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, ut hic dicitur, et a Demosthene pariter De Corona §. ξ'. fin. ὅταν τὰ δημόσια εἰσίωσι κριτῶντες. Taylor.

Μηδένα ἀνθρώπων] Videtur deesse ἐᾶν vel hoc loco, μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρεῖσθαι. Markland. Recte. Atque priori modo præfert exemplar Askew. Si deesset ἐᾶν, qualis hæc demum foret Constructio, χρὴ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? Taylor.

Συνεργοῦντες] Συνηγοροῦντες habes, mi lector, ex divinatione H. Stephani. Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo levissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo συνεγοῦντες. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Civitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor sc. et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* præcelluit, sibi invicem mutuas semper operas præstabant.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἀρήκα.

Huic rei abunde favet, et receptam Æschinis lectionem tuetur insignissimus Plutarchi locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν οὖν καθ' ἑτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες, οὐδὲν ἀλλήλους ὠφελοῦσιν, οἱ δὲ βίους χρώμενοι διαφόρους, τόν τε φθόνον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος, καὶ Τιμηρίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες. Idem.

Παράνομον πολιτείαν πολιτεύμενοι] Alii, πολιτευσάμενοι. Wolf. Ita Steph. Ask. Bern. Πολιτευόμενοι MSS. Steph. Coisl. Reg. 2. et Mead. Taylor.

μενοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν [1]ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες τῆς δημοκρατίας [2]εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν.

δ'. Κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, [3]οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, [3]οἱ δ' ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα καὶ παράνομα

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest εἰς. T. [3] οἳ T.

Τὴν τάξιν λιποῦν κ. τ. λ.] Perstringit Demosthenem. MARKLAND.

Τὴν τάξιν λιπεῖν] Vulgata apud Oratores Græcos similitudine Demosthenem subdole perstringit, quem stationem suam in acie Chæronensi deseruisse nemini non pernotum fuit. *Tourel.* STOCK.

Φύλακες] Ὥστε εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLF.

δ'. Τὴν πόλιν] *Reip. statum.* BRODÆUS. Recte. Non enim solummodo τὸ πλῆθος, id quod olim ad Demosthenicam π. Παραπρεσ. confirmavi, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quæ proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit Noster, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι, ut in initio hujus Orationis, et istius etiam quæ o. Timarchum est: διοικοῦνται αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἰφστηκότων. αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Adde §. λζ'. §. πέ. Verum iis non utar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adjuncta δημοκρατουμένη omnem vim suam videatur consecuta. Sed judicet æquus et eruditus lector de iis quæ sequuntur. Ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι. Noster, §. λά. Rursus, λέγει γάρ που, παιδεύειν τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύειν ταῖς πόλεσι, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Id. §. μγ'. Levioulum fortasse quod sequitur, Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουσιν. Id. §. ξε. Non tamen illud, Ὁ φιλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μαθὲ συνιδὼν αἱ πόλεις. Demosth. de Coron. §. ζ'. Iterum Idem §. ιδ'. Τινὲς ἐν τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ ἐαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο. Et statim αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. In his enim omnibus loquitur de *Rebuspub.* per Græciam dispersis, quibus res erat cum Philippo *Principe*. Adjiciantur et hæc quoque, Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι καὶ προεστῶτες τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι, τὸν αὐτῶν προδιδόντες ἱλισθερίαν, αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγοντας δουλείαν. Dem. π. Παραπρεσ. §. οδ'. Οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἰσχυν, ὥστε ἀπολῖν αὐτούς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνου ἄρχοντες, κύριοι τῶν πόλεων ὄντες. Id. de Cor. §. ζ'. Ἔτ §. ογ'. Καὶ Ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους, ἀγοράς, φιλονικίας, ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι κρίσιστον ἀπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Nou sane *omnibus Urbibus*, verum iis quibus erat conveniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque hæc omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus præstitit Græciæ *civitatibus*, sæpissime Athenienses admonnit Demosthenes: Οὐ δὲ δαιμαστὸν ἐστιν, ait ille Olynth. II. (I.) εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδὲν καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφιζομένων, καὶ πυθανομένων περιγίνεται. Sed ut telam pertexam, maxime omnium confert locus ille Demosthenis, laudati a Plutarcho in Præcept. Politic. Μίγιστον πρὸς τοὺς τυράννους φυλακτήριον ἀπιστία ταῖς πόλεσι. Non quod ita scribatur in Demosthene, cujus orationem hic citare voluit Plutarchus, sc. Philippicam II. verum ut ostendam, quantillum, Plutarcho judice, intersit inter τὸ πλῆθος et τὴν πόλιν. Verba enim Demosthenis sic se habent: Ἐν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν ἐν φρονούντων ἐν ἑαυτῇ πέπτηται φυλακτήριον, ἅ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐστι τοῦτο; ἀπιστία. TAYLOR.

Τὴν πόλιν ὑμῶν] Ita Ald. Quod restituerunt Steph. Wolf. Ask. Brodæus, et Bern. IDEM.

Ἐλίγξωμεν] Ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed

γράψαντα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως [1] τοῖς νόμοις καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. Κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν [2] ἀκούσητε τῶν μελλόντων 55.1
ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι [3] καὶ δίκαια καὶ εὔορκα καὶ συμφέροντα ὑμῖν [4] τ' αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.

ε. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω προειρῆσθαι· περὶ δ' αὐτῶν τῶν νόμων, οἳ κεῖνται περὶ 5
τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα τοῦτο τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. Ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές τινες τὰς μεγίστας [5] ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δω-
309 ροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, [6] προσλαμβάνοντες τούς τ' ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου, πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κη- 10
ρύγμασιν, ὥστ' ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύνων [7] ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. Εἰκότως. ἠσχύνοντο γάρ, οἶμαι, οἱ δικασταί, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, πρώην μέν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφα- 15
νοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ [8] σμικρὸν ἐπισχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ

[1] τῷ νόμῳ T. R. [2] ἀκούσητε T. R. [3] Deest καί. T. [4] Deest τ'. T. R.
[5] Desunt ἐν τῇ πόλει. T. [6] [προσλαμβάνοντες] R. [7] ἑαυτοφώρῳ T. R.
[8] μικρὸν T. R.

malim, ἢν ἐλέγξω Κτησιφῶντα. Wolf. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐλέγξω μέν. Stephanus.

Ἀκούσητε] Ita edidit Wolfius. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. ἀκούητε, H. Stephanus. Taylor.

Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γενικὸν, ut dicitur in Argumento Orationi huic praemisso. Sc. ad §. ιϛ'. hoc persequitur, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. Istius Tractationis portiuncula, quae hinc ad §. ζ'. pertingit, agit de summa Legis utilitate, atque exponit quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere solebant. Idem.

Πρόῤῥωθεν] M. πρόῤῥωθεν προκατελάμβανον. Οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ, προσλαμβάνοντες. Stephanus. Recte, et ita reperitur in Cod. Reg. 1. Et ita edi curavimus. Taylor.

Ὄντες] F. ὄντας. ut §. ἴ. ὄντως ἦν ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἑαυτοφώρῳ ἐξελεγχόμενοι, Demosth. π. Παραπρεσβ. §. πέ. fin. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in Timarch. p. 52. l. 1. ed. T. ἐξελεγχθῆ κλέπτης ὤν. Markland.

Ἀγῶσιν] Οἷον ἐν Διονυσίοις. Wolf.

δικαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. ὥστ' ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικασταὶ οὐ περὶ τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ δήμου.

ς'. Κατιδὼν δέ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου, εὕρηνται [1] κρείττους λόγοι τῶν νόμων, οὓς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἐξαπατηθέντες. Τούτων γάρ τινες τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτριοί εἰσιν, εἰ δή τίς ἐστι μέτριος [2] τῶν τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ' οὖν προβάλλονταί γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσεγγράφουσι [3] γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθῦναι· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι [4] γέγραφε μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δ' ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον [5] ὑμῖν, ἀνελών, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν.

ζ'. Λέξουσι δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἕτερόν τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα, ὅσα τις αἱρετὸς ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτ' ἀρχή, ἀλλ'

[1] κρείττους T. R. [2] ἐπὶ τῶν R. [3] γάρ τι πρὸς T. [4] ἐγγέγραφε T. R. [5] ὑμῖν T. R.

ς'. Φύσει] F. προφάσει ex sensu et v. 19. καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον. vid. et §. i. init. MARKLAND.

Εἰ δέ τίς ἐστι μέτριος ἐπὶ τῶν] [cum Aldo etc.] Lego ἐκ τῶν, ac potius sine præpositione, μέτριος τῶν —— γραφόντων. WOLF. Præpositum ἐπὶ expungit quoque Brodæus. Verum Membranæ constanter retinent. Commendarem utique, si δή τις μέτριός ἐστι τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiæ. Verum plus habuit periculi. Nam mox, ut vides, imperitia Librarii, degeneravit in ἐπί. TAYLOR.

Τι] Delendum arbitror: προσεγγράφουσι γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, scil. voces, quæ statim sequuntur, στεφανοῦν κ. τ. λ. Vide infra §. ξί. med. IDEM.

Λόγον καὶ εὐθύνας] Inter has voces, licet plerumque pro synonymis habeantur, illud tamen interest, ut λόγος rationes ipsas, εὐθύναι earum calculos et probationes significent. *Budæus.* STOCK.

ζ'. Ἔτερον] *Afferent etiam* aliam *orationem.* Ego tamen interea isto verbo utor: *Dixit adhuc aliquid? Nil sane.* Quare igitur ἕτερον? Sed de ea re inferius dicam quod mihi videtur verum esse. TAYLOR. Vid. Not. Tayl. §. ιγ'.

Οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐνιμείλιά τις καὶ διανοία] Non subtilior justo, aut

ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἰώθει χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀρχάς, τὰ δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους [1]τοὺς τούτων νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται· τὰς χειροτονητὰς φησιν ἀρχάς, ἁπάσας ἑνὶ περι- 371 λαβὼν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ [2]προσειπὼν ἀρχὰς ἁπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ· [3]καὶ τοὺς ἐπιστάτας φησὶ τῶν δημοσίων ἔργων (ἔστι δ' ὁ Δημοσθένης τειχοποιὸς [4]ὢν ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ἔργων) [3]καὶ πάντας, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς

[1] Deest articulus. T. [2] προσειπὼν R. [3] καὶ T. R. [4] Deest ὢν. T. R.

adeo ardua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Ministerium*, ut ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres Aristotelem accersi juberet, quasi nodus esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo necesse, ut Te ad Sigonium amandarem IV. de Rep. Athen. 1. qui tamen quædam habet de hoc loco non infutilia aut negligenda. Periodus [Λέξωσι —— ἀναισχυντίᾳ] so. a §. ζ'. — ad §. θ'. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse Magistratum, sed Curationem quandam aut Officium gessisse juxta decretum, πραγματείαν προστεταγμένην κατὰ ψήφισμα, l. 5. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione universus, ubi leges sciscere, Magistratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex §. ιβ'. totius Populi, Chæronda Prætore, habitam esse Concionem, in qua latum erat *decretum*, Demosthene ipso suadente, ut Tribus singulæ, Tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa Officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit Tribus mea, quæ Magistratum deferre non potuit (hoc enim Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, sed Tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, §. ιγ'. οὔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, οὔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. Sc. τοῦ δήμου emphatice, a *Populo universo*, quod ad utrumque referendum est, tam ἔλαχε quam ἐχειροτονήθη. Socus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc comnate refellere instituit Æschines. TAYLOR.

Μετὰ τούτων] An, μετὰ ταῦτα, *deinceps*? MARKLAND. Vel fortasse κατὰ ταῦτα. TAYLOR.

Ἁπάσας] Deest in MSto Mead. Et recte abesse existimo. Natum est enim ex linea sequente. Verba Legis sunt τὰς χειροτονητὰς ἀρχάς. Deinde progreditur Æschines, Legis interpres, ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι —— *uno*, inquit ille, *complectitur verbo* ἁπάσας ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ v. 10. IDEM.

Εἶναι] Οἶμαι conjectura est H. Stephani. Quo vero animo id scripserit, nescio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. Οἶμαι etiam Cod. Bern. sive conjectura sit Scaligeri. Ceterum istud καὶ ante τοὺς ἐπιστάτας, iterumque l. ult. ante πάντας, etc. literis describas majoribus, quoniam videntur ex Lege descendere, atque ita continuare sententiam, τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς —καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν δημοσίων ἔργων — καὶ πάντας ὅσοι — IDEM.

Διαχειρίζωσι] Wolfius dedit διαχειρίσουσι, incuria, credo, operarum. Et pariter λέγει p. 172. l. 12. eodem errore. IDEM.

Διαχειρίζωσί τι τῶν τῆς πόλεως] H. e. τῶν δημοσίων χρημάτων, *qui pecuniæ publicæ aliquam partem administrant: non, qui publicum aliquod munus obeunt.* Infra §. ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ—τὰ δημόσια χρήματα διεχείρισε —— STOCK.

πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων (οἱ δὲ τῶν
56.1 ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου)· — τί τούτους κελεύει ποιεῖν; Οὐ διακονεῖν ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ

Ἡγεμονίας δικαστηρίων] Ἡγεμὼν τοῦ δικαστηρίου esse ὁ Ἄρχων, Prætor, qui judicium exercet, videretur, nisi mox subjiceret, οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιστάται πάντες χρῶνται ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου. Quod me fateor non intelligere. Aretius, *judiciorum potestatem accipere, et, judiciorum potestate frui.* Melanchtho, *exercere judicia.* Perionius, *quique judicum potestatem locumque adipiscuntur.* Meletus, *quicunque principatum accipiunt judiciorum.* Wolf. Nugatur bonus Commentator. Non enim Verba ipsa, non Constructio explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenset: neque enim Interpretes quidquam a se invicem discordant: Neque fieri ullo artificio, aut dedita opera, potuit, ut discordarent. Harpocratio cum Suida hæc verba Æschinis citat, non tamen expedit. Quid enim si Archon primarius, quid si Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, suum quisque Curiam rexerit, et in ea, prout litis natura ad cujusque forum rem detulisset, jus dixerit? Omitto Heliæam, Parabystum utrumque, Trigonum, etc. Videatur Demosthenes c. Lacritum. Pollux VIII. 10. Quod intelligere oportet, est hujusmodi: Sc. Nemo ad ullam omnino Reip. partem vel levissimam accessit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non simul mandata erat Jurisdictio: Id in animo habuit Demosthenes, de Cor. §. οϑ'. med. cum Æschini exprobravit, ὑπογεγραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχικοῖς, magistratibus illis suburbanis, qualis fere recenset Juvenalis X. Sat. 102.

Et de mensura jus dicere, vasa minora
Frangere, pannosus vacuis Ædilis Ulubris.

De Judicibus pedaneis dixi ad Timocrateam, Tom. II. §. κϑ'. Cum igitur, uti admonui, pro suo tribunali sederet, qui civili cuicunimodi functus sit curatione aut officio, necesse fuit, ut causæ privatæ infinitæ, τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, ut loquitur Demosthenes, coram privato isto et domestico Judice disceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruere potuimus, satis sane constat, unumquodque Tribunal in omni re Jurisdictionem explicuisse, simul atque ejus Jurisdictio explicari cœpit. In Annotationibus meis antequam hæc Oratio desiverit, deprehendes Euripidem coram summo fere Magistratu (Archontum enim ordine Secundus judicabat de Impietate) δοκίσεως postulatum, *exceptione*, ut aiunt, *Fori* uti, neque ex ea Cognitione exemisse, quod verba ea in Scena prolata, Dionysiacorum Judicum ἐν γούνασι κεῖται, quibus commissum erat de Choris, Ludis, Commissionibus Poetarum, ceterisque quæ ad eas res spectant, judicare providere. Infinitam hanc judicii exercendi varietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen spectare possumus, unumquemque Atheniensem ex teneris fere unguiculis judicem didicisse fieri. σχολῆς ἀσχόλης, inquit Aristoteles l. 3. Polit. οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἐοίκασι μᾶλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. Immo et Θῆτες, genus hominum fere secundum, qui servitutem serviebant, sed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἦσαν ἄρχειν, ἀλλὰ τὸ [l. τῷ] συνεκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. Plutarch. in Solone. Adeo vera sunt Scommata, quæ in illum populum jaciuntur.

ΜΑ. Αἴδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Aristoph. Nub. 207.

Et Lucian. in Icaro Menipp. καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεωτεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλέστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. Sed serio de iis dixit Xenopho, de Rep. Atheniens. Ἔπειτα δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ οὐθένας ἐκδικάζειν, ὅσας οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄνθρωποι ἐκδικάζουσι. Et Servius ad illa Virgil. VI. Æneid. 848.

Exudent alii spirantia mollius æra, etc.

Per æs Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem causarum Atheniences; *per Astronomiam, Ægyptios et Chaldæos.* Cetera, quæ colligo quotidie et diligenter in Commentario de Jurisprudentia Attica. Taylor.

Δικαστηρίου] Melius fortasse δικαστηρίων, ut in linea antecedenti. Ita scribitur quoque §. ιβ'. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρξαντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλήμφασι. Idem.

ὑμᾶς [1]ἀναλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ [2]τριήραρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν [3]δικαστῶν ἔρχεται ψῆφον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν
373 βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ [4]τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου [5]πάγου; Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν. Οὐκ [6]ἄρα φιλοτιμοῦνται; Πάνυ γε, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν

[1] ἀναλωκότας T. R. [2] τριάρχοι T. R. [3] δικαστηρίων T. R. [4] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τὴν τῶν μεγίστων T. [5] πάγου· T. [6] ἆρα T. R.

Σκυθρωπῶν] Συνθρωπῶν Ald. corrupte. ἀνθρώπων Ask. σκυθρωπῶν restituit Brodæus (quem vide in Miscellaneis VIII. 9.) ceterique. IDEM.

Ibid. Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆφον ἄγει] WOLF. Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. STEPHANUS. Edebatur olim, sc. ab Aldo, Stephanoque τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. Coisl. et Mead. deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκεῖ —— ἄγει.] TAYLOR. Iste, quem memorat Stephanus, διορθωτὴς, noster Wolfius est, ut vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vocem σκυθρωπῶν cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, summam et sanctissimam, quæ de rebus maximis et gravissimis judicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι. καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Ἐν ἴσῃ ἐστὶ δίκῃ τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ Θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in vit. Demosth. Lambinus, quantum conjicere possum ex versione, ita legit olim —— εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίστων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern. scil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. IDEM.

Οὐκ ἄρα στ. ἡ Ε. ἡ ἐξ Ἀ. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δοῦσα. WOLF. Recte hucusque Wolfius. *Interrogative* certe legi debent. An cetera similiter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perstat enim. —— TAYLOR.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον] F. Οὐ γὰρ ——; *Nonne patricium hoc est? Nonne hunc morem a majoribus acceperunt?* Hanc sententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν.] Deesse videtur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit Negativa, ut mox p. 175. l. pen. ante ἵνα γε. MARKLAND. Vide quæ dictavi sumus ad §. ξά. fin. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, gravissimosque eos magistratus vestro examini subjicit. Quid ergo?* inquiet aliquis: *Quantum video, rationes tum erunt reddendæ, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum solus omnium in hac civitate sit perpetuus. Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea est enim Conditio Officii, ut coronari non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur studio honoris? num omnis extincta est laudis et bene merendi cupido?* Cetera. Italica Versio bene: *Adunque non s' incoronerà egli il consiglio dell' Areopago?* No, *perche non è di costume a loro. Adunque non hanno ardore di far servitio alla Republica? Si hanno. Ma* —— TAYLOR. Hucusque mentem Oratoris evolvit et illustravit Taylorus: sequitur autem, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Qui locus nescio an non magis etiam explicatione indigeat, quam is qui proxime præcedit. "Quid ergo? dicit aliquis: non ducuntur studio honoris? Ducuntur sane. Verum enimvero *virtutem ipsam propter se amplexi*, non satis habent, siquis apud eos injuriam non facit: *majus aliquod postulant*: quod si quis deliquerit, in eum continuo animadvertunt. Vestri autem oratores licentia efferuntur: *utique illis non satis est, si delicta impunita ferant, nisi etiam præmia et coronas efflagitent.*" Omnino tale aliquod supplementum desiderare videtur locus iste, nimis fortasse et indistincte concisus. STOCK.

Ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. WOLF. οἱ νόμοι. MARKLAND.

τις παρ' [1] αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κο-
35 λάζουσιν· οἱ δ' ὑμέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βου-
λὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης,
καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' [2] εὐθὺς
ἀρχόμενος τῶν νόμων λέγει· ἀρχὴν ὑπεύθυνόν φησι
μὴ ἀποδημεῖν. Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι
ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; Ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα
τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. Πάλιν ὑπεύθυνον

[1] αὐτοῖς T. R. [2] εὐθὺς T. R.

Παρ' αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obscurus et controversus locus est: cum verba perinde sonent, ac si ipsi Areopagitæ et coronent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec patrium illis est, nec affertant id quidem, nec satis esse putant*, etc. *et vestri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. Melanchthon liberius quidem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos est priusquam judicium subierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant satis esse nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant judicium, ac si quod peccatum deprehendunt, puniunt, vestri vero rhetores deliciantur.* Perionius sic: *Primum enim Areopagitas lex jubet profiteri apud eos, qui rationibus præpositi sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum, cujus in potestate sunt, et homines omnes, qui illic versantur, et res maximæ, sententiis vestris lex subjicit. Annon igitur consilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more positum est. Quid ergo? nihilne effundunt Areopagitæ, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe. Sed satis non est, siquis apud eos injuriam non facit, quin etiam siquis peccaverit, in eum animadvertunt. At oratores vestri nimia licentia exultant.* Meletus: *Similiter eadem lex in vestrum judicium adducit ipsum dominum severissimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo senatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta est apud eos severitas, ut non sint solum contenti, siquis apud eos nemini faciat injuriam, sed etiam puniant, siquis inter eos tantum erraverit. Vestri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi sunt, non redditis rationibus.* Wolf.

Τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. Taylor.

Ἀρχὴν] Male redditur *Magistratum*, si vera sint quæ protuli ad Lysiam, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noster Æschines similiter §. ιγ'. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. Et ἀρχὴν δή γε, ἔφη, εἰ ἰσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὑπομένετε τοῦτο τὸ δῆμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις. Omnino, *si sapuissetis*, etc. Add. Baptist. Pii Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quæ Viri celeberrimi in postrema et nitidissima Editione Luciani. Idem.

Ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν] Τὸ, ἀρχὴν, adverbii loco hic sumit Taylorus, et *omnino, prorsus*, significare contendit: atque in eo quidem sensu constat locutionem hanc a scriptoribus Græcis crebro fuisse usurpatam. Verumtamen nollem a recepta interpretatione discedere, cum verba respiciam, quæ proxime sequuntur: Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; ex ipsius enim Legis verbis, quod indignabundus ille objectat, peti verisimile est. Neque vero alteram illam Legem, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, quam similiter exponit vir eruditus, *Rationibus reddendis obnoxium* omnino *nefas sit corona donari*, in isto sensu accepisse videtur, quisquis ille fuit, qui hujusce orationis scripsit argumentum, cum ita eam diversa aliquantum formula protulit, Μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, neque ipse demum M. Tullius, qui in libro de opt. gen. orat. his verbis eandem expressit: *Cum esset lex Athenis, nequis corona donaretur* in magistratu, *priusquam rationes retulisset.* Stock.

Ἵνα] Ita Bern. ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε κ. τ. λ. Taylor.

Χρήσῃ] MS. Mead. mutata persona, legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. Idem.

οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδ' ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ' ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ' ἄλλα πολλά. ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. Ναί, ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ' εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ' [1]ἀνάλωκε, προσῆλθε δὲ πρὸς τὶ τῶν [2]κοινῶν. Καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. Καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν μηδ' ἀναλώσας ἀποίσει 57.1
λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ διδάσκει ὁ νόμος,
374 ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως οὔτ' [3]ἀνάλωσα. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

NOMOI.

Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο [4]αὐτῷ ὑποβάλλετε, οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα [5]κηρῦξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ [6]ἐπέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν

[1] ἀνήλωσε T. R. [2] κοινῶν; T. R. [3] ἀνήλωσα T. R. [4] αὐτῷ ὑ. · οἰκείων T. R. [5] κηρύξαι T. R. [6] ἐπιδίδωκας T. R.

Ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Εἰσποίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiæ Æmilianæ, εἰσποίητος Cornelianæ. Paulo ante lege καθιεροῦν. Wolf. Καθιερῶν etiam restituit Brodæus, et Bern. cum Aldus infelicissime dedit καθεδρῶν. Ceterum, de voce ἐκποίητον nonnulla disputant Budæus et Stephanus. Vid. hujus Thes. L. Gr. T. III. col. 436. Consule etiam virum præstantissimum, et de optimis literis optime meritum, Cl. Valckenaer. Animadv. ad Ammon. I. 6. Memineris autem in Bern. scribi ἐσποίητον. Taylor.

Οἰκείων ἴσχειν σε] Quanquam *conjecturalis* illud quod statim insequitur, *firmamentum*, ὃς οὐκ ἐπιδίδωκας, κ. τ. λ. temere videtur esse ab Æschine confictum, justissimis tamen principiis ea, quæ præ manibus est, innititur argumentatio. Quippe istud ipsum quod §. ι.' expositum fuit, recurrat oportet incommodum, sicui liceret in medio magistratu coronam sibi vindicare, ἀρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, eo nomine ac prætextu, quod insumptis iis quas de publico cepit pecuniis, propriis ipse sumptibus opus sibi mandatum ultro confecerat: namque hoc erat judicum, ratiociniis præfectorum, excutere et definire. Neque vero hac Lege præclusa erant aut denegata *sua præmia laudi*, quod rhetorice queritur Demosthenes §. λγ'. sed tantum usque eo dilata, dum constaret, utrum illa munificentia, an calliditas verius appellanda sit. Stock.

οἰκοδομίαν, [1]σμικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα [2]ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς· μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδ' ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν.

ί. Πρὸς μὲν οὖν τὰς [3]κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δ' ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ [4]τῷ θεωρικῷ ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι [5]ὑμας διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Καί μοι ἀνάγνωθι, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ 375
ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ [6]τῷ θεωρικῷ. [ὅθεν φανερὸν ὑμιν γενήσεται, ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψέν αὐτον στεφανοῦν.] Ἀναγίγνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

[7]Οὔκουν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν. αἱρεῖ [8]γάρ αὐτον οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ιά. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀντιγραφεὺς ἦν

[1] μικρὰ T. R. [2] ἐκ τῶν τῆς T. R. [3] κοινὰς T. [4] τῶν θεωρικῶν T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] τῶν θεωρικῶν ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανῶν. ἀναγίνωσκε. T. R. [7] οἰκοῦν T. R. [8] γὰρ αὐτὸν T. R.

Εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [ut Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. WOLF.

Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes Demosthenis exagitavit, atque in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad p. 180. l. ult. *Facti* rationem habet. In quo agitur ut ostendat id muneris Demosthenem revera obiisse. TAYLOR.

ί. Κενὰς] Κεναὶς dedit H. Steph. exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. Bern. quidem κενάς. *Contro le* apparenti *ragioni*, Etruscus. *communes* Anonymus. *inanes* et *futiles causes*, Lambinus Stephani auctoritate motus. IDEM.

Ὅτι μεσοῦντα τ. ἀ. ἔ. αὐτὸν στεφανοῦν] Scholion marginale. MARKLAND. Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id est, *Nempe*, *Scilicet*, *Nota bene*. Aliter tamen ducit Cod. Bern. ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

ιά. Ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *scribam* vertit: Perionius Græcam vocem retinet. WOLF. *Camerlingo* Italus. Vide munus ejus descriptum ab Harpocratione et Suida, qui ad locum hunc Æschinis respiciunt. TAYL.

Ἀντιγραφεὺς] Is est, *qui contrascriptum* servat, quo eorum, quibus administer adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βουλῆς, qui Quæstorum (τῶν ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur

χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τοὺς προεδρους τῷ δήμῳ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ [1] νεωρῶν [ἀρχήν], καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο

[1] νεωρίων ἀρχὴν T. R.

Æschines: et ὁ τῆς διοικησεως, cujus erat munus, rationibus Quæstoris primarii (ταμίου) contranscriptum servare. Harpoc. *Custodem* vocat Cicero de lege agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in Comitiis munere fungebatur haud multum huic absimili. Stock.

Τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. Taylor.

Τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non est ille *Probalisius* domo, Æschinis Patronus et Familiaris, qui in priore causa fecerit, uti vidimus, ne condemnaretur Æschines: Verum ille, qui describitur a Plutarcho, in Polit. Præcept. Ed. Gr. Basil. pag. 395. Unde discimus, eum ad Remp. accessisse, atque ad Fiscum et P. A. erariam totum se applicuisse. Hunc, inquam, depingit Plutarchus his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύστιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, εὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit ubi de Eubulo omnia quæ commemorantur ab antiquis repræsentabo. Ideo autem hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter illustrat hæc verba Æschinis. Idem.

Εὔβουλον] Hic est Eubulus ille Anaphlystius, quem laudat Plutarchus (loco a Cl. Taylore citato) in Polit. Præcept. eo quod, *cum permultum apud cives suos gratia et auctoritate valeret, πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, neque se Græcorum rebus immiscuit, neque ad remp. suam administrandam accessit, sed suopte ingenio obsecutus, totum se ad Fiscum et pop. Ath. erarium applicuit.* In hujus igitur gratiam cum Quæsturæ Theatrali plures insuper alios magistratus et ministeria adjecisset populus, quæ omnia simul accepta obiit Demosthenes, idcirco multo etiam magis rationibus referendis erat obnoxius. Stock.

Οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι] Τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἀρχὴν. Brodeus. Nam, ut scribit Harpocr. ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος διαιτᾶται. In Formula istius Actionis quam intentavit Æschines (Vid. Dem. de Coron. §. ιζ'.) legitur verbis dissertis, Ἔστι Ἀθηνοδότῳ τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος. Ubi γρ. in nonnullis membranis, Θεωρικῶν, et in nonnullis melius adhuc ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ. Demosthenes de Cor. §. λγ'. ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ ὤν. In Decreto Ctesiphontis, §. λέ. ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ κατασταθείς. Taylor.

Πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος κ. τ. λ.] Ergo, ut videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noster, sive Ἀντιγραφὺς, (*Contrarotulator*, ut barbare loquar) ad proprium munus revocabatur, unde erat exclusus a Quæstore Theatrali. Nam Petitus in Commentario ad LL. Attic. pag. 341. arbitratur insinuatam esse hanc Legem Hegemonis inter decretum Ctesiphontis et actam hanc causam, id est, inter Olymp. CX. 3. ——— CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, Demosthenem tum, cum a Ctesiphonte laudaretur, virtute Quæsturæ quam gerebat, ἁπάσας fere συλλάβδην τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς obiisse, infra p. 179. l. 4. Sed in tanto undique Veterum silentio, nihil certi statuendum est. Idem.

Ἀποδεκτῶν] Perionius, *quæsturam et nauticum magistratum*. Melanchtho, *et curatores ludorum scribæ munus et receptoris obierunt*. Wolf.

Νεωρίων] Post ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exspectaret sedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) sed ejus qui *gessit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1006. νεωρῶν legit. Νεωρὸς autem juxta virum illum eruditissimum est νεωροφύλαξ. Taylor.

Ἀρχὴν] F. delendum. Markland.

Σκευοθήκην] Videatur Pollux X. 8. Taylor.

[1]ὑμιν ἐνδείξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, ἐάν τις
30 μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ ἐᾷ,
πρὶν ἂν λόγους καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν· ὁ δὲ Κτησι-
φῶν Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁπάσας τὰς Ἀθήνησιν
ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι.

ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν,
ὅθ' [2]οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα
διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς [2]ἐπέβαλλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλ-
λοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τού- 376
35 των ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας
παρέξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος
μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφι-
σμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν [3]Σκιροφο-
ριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, [4]καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ

[1] ὑμῖν T. R. [2] ἐπιβαλε, καθάπερ οἱ T. [3] Σκιροφοριῶνος T. R.
[4] Deest καὶ. T.

ιβ'. Χρήματα] *Publicam pecuniam*, Wolfius. Et similiter infra, p. 181. l. ult. Verumtamen Verba Legis §. ζ. paulo latius, ὅτοι διαχειρίζουσί τι τῆς πόλεως. *quelli che maneggiano* alcuna cosa *della città* etc. Conjunge p. 181. l. 8. Ita ut ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. Idem.

Διεχείριζε] Lege. Wolf. Aldus enim erravit. Διεχείρισε Cod. MSS. Mead. διεσχείριζε Bern. Taylor.

Ἐπιβολὰς ἐπέβαλε] Perionius: *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, judicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc ut et multa alia præteriit, sive quod in suo libro non habuit, sive quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho: *quod mulctas irrogaverit, quod præfuerit judiciis.* Meletus: *et mulctas irrogabat, ut alii magistratus, et judiciorum quæsitor erat.* Wolf. Scripsi nonnulla ad Lysiam, quæ phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλε expedire possint. H. Steph. dedit hic ἐπέβαλλε, recte forsan, inter διαχείριζε et ἐλάμβανε. Ἐπέβαλε similiter Cod. Bern. Taylor. V. σχῆνος Aristoph. Vesp. v. 776.

Χαιρώνδου] Plutarchus Χαιρωνίδου, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἔοικεν ἢ Ἀττικίζοντι. Wolf.

Δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, ἀπίοντος notum est. Quod si retrogrado ordine Græci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἡ δευτέρα τοῦ φθίνοντος, τουτέστιν ἡ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed hæc ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Græcorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius uti volui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, donec aliquid certius edoctus fuero. Idem. Non potuit auctoritatem sequi magis insuspicatam, quam illam Gazæ, qui libellum de Græcorum mensibus Græce conscripsit: ubi ordo Anni Attici misere turbatur. In eadem hæresi video Contarenum in Variis Lectionibus, qui profitetur itidem se in mensibus Atheniensium Gazam sequi; quoniam eum in hac re scopum attigisse sit, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non Wolfium, non Contarenum adeo reprehendo: eos potius miror, qui Gazam sequuntur, postquam de ea re scripserint Petavius, Dodwellus, Seldenus, Vandalius, Lemoinius, Gordonius, Duportus, Petitus, Labbæus aliique. Sed de his alibi. Hic animadverte solummodo, hæc esse Latine vertenda secus, ne viro bono visum fuerit, sc. Thargelionis die XXVIII. vel XXIX. Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plagoso Orbilio statulas terunt. Taylor.

Καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν] Lege καὶ τρίτῃ

ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι, καὶ λόγον καὶ εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κελεύει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς [1]ὑμῖν ἀναγνώσεται.

NOMOI.

ή. Ὅταν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστήν, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἄν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφώς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. χρὴ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, [2]ταὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον· ὅταν δ' ἑτέραν μὲν φωνὴν [3]ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δ' ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὴν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.

372 θ'. Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι [4]προεισπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος, τειχοποιός εἰμι, ὁμολογῶ, ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον [5]ἐξείργασμαι. τίνος οὖν εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἔστιν εὐνοίας εὐθύνη; Πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν

[1] ὑμῖν T. R. [2] τὰ αὐτὰ T. R. [3] ἀφῇσιν T. [4] προεισπεῖν T. [5] ἐξείργασται T.

Ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. Wolf. ἡ. Ἐπιμελείας] Ita lege [Ald. ἐπιμελίας] Et l. 16. ἀναισχυντίᾳ. Et [l. 18.] προεισπεῖν. Et [p. 173. l. 4.] προσαλυθότων. Et [pag. 174. l. 4.] ἐγγράφειν. Et [l. 5.] τῶν ἐκεῖ σεμνοθεωπῶν. Sic enim appellat severitatem Areopagitici judicii. Idem.

Κακοῦργον] Πανοῦργον Cod. Bern. Simile mendum, si tamen mendum sit, obrepsit olim, quantum recordor. Taylor.

Χρὴ γὰρ —— ἀναισχυντίᾳ] Totum hoc comma laudatur a Plinio IX. Epist. 26. minima cum discrepantia. Solummodo ab Aldo Wolfioque discedit, legendo ἀφῇ l. 14. in quo cum H. Stephano concordat. Laudatur item a Plutarcho in init. de Stoicor. Repugnant. Idem.

θ'. Πρὸς δὴ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, ut dicitur, totius Quæstionis duplici ratione militat Demosthenes. *Primum*, hoc non esse Magistratum, sed Curationem. Id jam absolutum est. [Resumitur tamen infra §. ιγ'. Stock.] *Deinde* contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a Rep.; et absurdum esse rationes exposci benevolentiæ et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad §. ι. Orator noster disputat, quantum valeat. Taylor.

Φησι] F. φάσει, ut λέξει statim. Markland.

Προεισπεῖν] Prot. γρ. προσεισπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ προεισπεῖν βούλομαι. H. Stephanus. Atque ita excudi fecit. Taylor. Lege προεισπεῖν, ut §. ος'. §. ιγ', et στρὶ Παραπρεσβ. p. 128. l. 4. Markland. Ita Bern. quoque. Taylor.

Οὗτος] Legendum fortasse cum Bern. οὗτοι. Idem.

ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια καὶ [1] ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει, οὕτως ἀρχαίᾳ οὔσῃ καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων. Οἷον τοὺς [2] ἱερέας καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶμα, τοὺς τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους· καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ [3] κατὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. Πάλιν τοὺς [4] τριηράρχας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ κατατιθέντας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας δ' ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς

[1] Deest ὑμῖν. T. [2] ἱερεῖς T. R. [3] Deest κατὰ. T. [4] τριηράρχους T. R.

Κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur Stephanus legendum potius fuisse κοινῇ κατὰ γένη. Quod Reg. 1. stabilire video. IDEM.

Εὐμολπίδας] Euripidis Glossematarius, Ἦν δὲ ὁ Εὐμολπος Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια. διὸ καὶ ἐκ' αὐτοῦ ἔχοντες ἐγένοντο ἱερῶν Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. BRODEUS.

Κήρυκας] Quicunque fere primoribus, ut aiunt, labris Atticas literas degustaverit, quicunque stipes non sit (nam, ut est in diverbio,

Εἰ μὴ πεδίασαι τὰς Ἀθήνας, στίλιχος εἶ)

norit non esse *Precones*, ut Turba Interpretum, sed Genus et Familiam, cujusmodi plurimæ erant Athenis, quæ certis sacris hereditario jure operabantur. Etrusca quidem cante: *ma anco alle famiglie, come sono gli Eumolpidi, e i Ceryci, e tutti gli altri.* Bene hic se gessit Tourrellius. Vid. Petit. LL. Attic. Lib. 1. Tit. 11. Marmor in Sponio:

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΤ-
ΡΗΛΙΟΝ ΑΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟ-
ΣΑΞΕΚΤΟΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑ-
ΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΕΑΝ-

ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΕΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕ-
ΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inveteravit ea Familia. TAYLOR.

Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες] Duæ erant familiæ Athenis, sacrorum quæ quotannis Cereri et Proserpinæ fierent, ministri atque custodes. De hic plura apud Tourellium. STOCK.

Πάλιν] Καὶ πάλιν Cod. Mead. uti et καταθέντας, l. 13. et proxime τοὺς τὰς πατρῴας οὐσίας —— ἀναλώσαντας. Trierarchi autem munus in ea Civitate, nequis scrupulus in hac argumentatione Æschinis oboriatur, oneri fuisse et sumptui, non emolumento, abunde discimus, nec minime a Leptinea Demosthenis. TAYLOR.

Ἐπιδιδόναι δὲ] Ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. MARKLAND. Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπείσακτα τῶν περιπαρχόντων δαπανᾶσθαί τι. Apud Plutarchum in Phocione, Ἀδυναίαν αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, πλουθὶς πολλάκις [Phocio] ἴφη —— ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἂν εἰ τούτῳ μὲν ἀποδιδοὺς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας καλλιμελὲς τὸν δανειστήν. Demosthenes habet p. Ctesiph. §. ργ'. Οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. TAYLOR.

ὑμᾶς [1]ἀναλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ [2]τριήραρχαι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν [3]δικαστῶν ἔρχεται ψῆφον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν
373 βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ [4]τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου [5]πάγου; Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν. Οὐκ [6]ἄρα φιλοτιμοῦνται; Πάνυ γε, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν

[1] ἀναλωτάς T. R. [2] τριάρχαι T. R. [3] δικαστηρίων T. R. [4] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν· καὶ τὴν τῶν μεγίστων T. [5] πάγων T. [6] ἆρα T. R.

Σκυθρωπῶν] Σκυθρωπῶν Ald. corrupte. ἀνθρώπων Ask. σκυθρωπῶν restituit Brodæus (quem vide in Miscellaneis VIII. 9.) ceterique. IDEM.

Ibid. Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆφον ἄγει] WOLF. Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τ ὴ ν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. STEPHANUS. Edebatur olim, sc. ab Aldo, Stephanoque τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. Coisl. et Mead. deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκεῖ —— ἄγει.] TAYLOR. Iste, quem memorat Stephanus, διορθωτὴς, noster Wolfius est, ut vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vocem σκυθρωπῶν cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, summam et sanctissimam, quæ de rebus maximis et gravissimis judicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι. καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Ἐν ἧκτι ἐπὶ [illegible] τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ Θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in vit. Demosth. Lambinus, quantum conjicere possum ex versione, ita legit olim —— εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίστων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern. scil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. IDEM.

Οὐκ ἄρα στ. ἡ Ε. ἡ ἐξ Ἀ. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δῶσα. WOLF. Recte hucusque Wolfius. *Interrogative* certe legi debent. An cetera similiter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perstat enim. —— TAYLOR.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον] F. Οὐ γὰρ ——; *Nonne putricum hoc est? Nonne hunc morem a majoribus acceperunt?* Hanc sententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν.] Deesse videtur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit Negativa, ut mox p. 175. l. pen. ante ἵνα γε. MARKLAND. Vide quæ dicturi sumus ad §. ξά. fin. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, gravissimosque eos magistratus vestro examini subjicit. Quid ergo?* inquiet aliquis: *Quantum video, ratiimes tum erunt reddendæ, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum solus omnium in hac civitate sit perpetuus. Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea est enim Conditio Officii, ut coronari non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur studio honoris? num omnis extincta est laudis et bene merendi cupido?* Cetera. Italica Versio bene: *Adunque non s' incoronerà egli il consiglio dell' Aripago?* No, *perche non è di costume a loro. Adunque non hanno ardore di far servitio alla Republica? Si hanno.* Ma —— TAYLOR. Hucusque mentem Oratoris evolvit et illustravit Taylorus: sequitur autem, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Qui locus nescio an non magis etiam explicatione indigeat, quam is qui proxime præcedit. "Quid ergo? dicit aliquis: non ducuntur studio honoris? Ducuntur sane. Verum enimvero *virtutem ipsam propter se amplexi*, non satis habent, aiquis apud eos injuriam non facit: *majus aliquod postulant*: quod si quis deliquerit, in eum continuo animadvertunt. Vestri autem oratores licentia efferuntur: *utique illis non satis est, si delicta impunita ferant, nisi etiam præmia et coronas efflagitent.*" Omnino tale aliquod supplementum desiderare videtur locus iste, nimis fortasse et indistincte concisus. STOCK.

Ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. WOLF. οἱ νόμοι. MARKLAND.

τις παρ' [1] αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κο-
35 λάζουσιν· οἱ δ' ὑμέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βου-
λὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης,
καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' [2] εὐθὺς
ἀρχόμενος τῶν νόμων λέγει· ἀρχὴν ὑπεύθυνόν φησι
μὴ ἀποδημεῖν. Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι
ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; Ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα
τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. Πάλιν ὑπεύθυνον

[1] αὐτοῖς T. R. [2] εὐθέως T. R.

Παρ' αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obscurus et controversus locus est: cum verba perinde sonent, ac si ipsi Areopagitæ et coronent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec patrium illis est, nec affertant id quidem, nec satis esse putant*, etc. *at vestri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. Melanchthon liberius quidem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos est priusquam judicium subierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant satis esse nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant judicium, ac si quod peccatum deprehendunt, puniunt, vestri vero rhetores deliciantur.* Perionius sic: *Primum enim Areopagitas lex jubet profiteri apud eos, qui rationibus præpositi sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum, cujus in potestate sunt, et homines omnes, qui illic versantur, et res maximæ, sententiis vestris lex subjicit. Annon igitur consilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more positum est. Quid ergo? nihilne effundunt Areopagitæ, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe. Sed satis non est, siquis apud eos injuriam non facit, quin etiam siquis peccaverit, in eum animadvertunt. At oratores vestri nimia licentia exultant.* Meletus: *Similiter eadem lex in vestrum judicium adducit ipsum dominum severissimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo senatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta est apud eos severitas, ut non sint solum contenti, siquis apud eos nemini faciat injuriam, sed etiam puniant, siquis inter eos tantum erraverit. Vestri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi sunt, non redditis rationibus.* Wolf.

Τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. Taylor.

Ἀρχὴν] Male redditur *Magistratum*, si vera sint quæ protuli ad Lysiam, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noster Æschines similiter §. ιγ'. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. Et ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, εἰ ἰσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὑπομάζετο τοῦνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις. Omnino, *si sapuissetis*, etc. Add. Baptist. Pii Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quæ Viri celeberrimi in postrema et nitidissima Editione Luciani. Idem.

Ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν] Τὸ, ἀρχὴν, adverbii loco hic sumit Taylorus, et *omnino, prorsus*, significare contendit: atque in eo quidem sensu constat locutionem hanc a scriptoribus Græcis crebro fuisse usurpatam. Veruntamen nollem a recepta interpretatione discedere, cum verba respiciam, quæ proxime sequuntur: Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; ex ipsius enim Legis verbis, quod indignabundus ille objectat, peti verisimile est. Neque vero alteram illam Legem, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, quam similiter exponit vir eruditus, *Rationibus reddendis obnoxium* omnino *nefas sit corona donari*, in isto sensu accepisse videtur, quisquis ille fuit, qui hujusce orationis scripsit argumentum, cum ita eam diversa aliquantum formula protulit, Μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, neque ipse demum M. Tullius, qui in libro de opt. gen. orat. his verbis eandem expressit: *Cum esset lex Athenis, nequis corona donaretur* in magistratu, *priusquam rationes retulisset.* Stock.

Ἵνα] Ita Bern. ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε κ. τ. λ. Taylor.

Χρήσῃ] MS. Mead. mutata persona, legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. Idem.

οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδ' ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ' ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ' ἄλλα πολλά. ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. Ναί, ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ' εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ' [1]ἀνάλωκε, προσῆλθε δὲ πρὸς τὰ τῶν [2]κοινῶν. Καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. Καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν μηδ' ἀναλώσας ἀποίσει 57. 1
λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ διδάσκει ὁ νόμος,
374 ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως οὔτ' [3]ἀνάλωσα. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

NOMOI.

Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο [4]αὐτῷ ὑποβάλλετε, οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα [5]κηρῦξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ [6]ἐπέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν

[1] ἀνήλωσε T. R. [2] κοινῶν; T. R. [3] ἀνήλωσα T. R. [4] αὐτῇ ὑ. · οἰκεῖν T. R. [5] κηρύξαι T. R. [6] ἐπιδίδωκας T. R.

Ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Ἐξωσίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiæ Æmilianæ, ἐξωσίητος Cornelianæ. Paulo ante lege καθιεροῦν. Wolf. Καθιερῶν etiam restituit Brodæus, et Bern. cum Aldus infelicissime dedit καθεδρῶν. Ceterum, de voce ἐκποίητον nonnulla disputant Budæus et Stephanus. Vid. hujus Thes. L. Gr. T. III. col. 436. Consule etiam virum præstantissimum, et de optimis literis optime meritum, Cl. Valckenaer. Animadv. ad Ammon. I. 6. Memineris autem in Bern. scribi ἐξωσίητον. Taylor.

Οἰκεῖν ἐχρῆν σε] Quanquam *conjecturale* illud quod statim insequitur, *firmamentum*, ἃς οὐκ ἐπιδίδωκας, κ. τ. λ. temere videtur esse ab Æschine confictum, justissimis tamen principiis ea, quæ præ manibus est, innititur argumentatio. Quippe istud ipsum quod §. ι'. expositum fuit, recurrat oportet incommodum, sicui liceret in medio magistratu coronam sibi vindicare, ἀρνεῖσθαι τὴν φιλοτιμίαν, eo nomine ac prætextu, quod insumptis iis quas de publico cepit pecuniis, propriis ipse sumptibus opus sibi mandatum ultro confecerat: namque hoc erat judicum, ratiociniis præfectorum, exoutere et definire. Neque vero hac Lege præclusa erant aut denegata *sua præmia laudi*, quod rhetorice queritur Demosthenes §. λγ'. sed tantum usque eo dilata, dum constaret, utrum illa munificentia, an calliditas verius appellanda sit. Stock.

οἰκοδομίαν, [1]σμικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα [2]ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς· μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδ' ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν.

ί. Πρὸς μὲν οὖν τὰς [3]κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δ' ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ [4]τῷ θεωρικῷ ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι [5]ὑμας διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Καί μοι ἀνάγνωθι, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ 375
ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ [6]τῷ θεωρικῷ. [ὅθεν φανερὸν ὑμιν γενήσεται, ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἐγραψέν αὐτον στεφανοῦν.] Ἀναγίγνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

[7]Οὔκουν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν. αἱρεῖ [8]γάρ αὐτον οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ιά. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀντιγραφεὺς ἦν

[1] μικρὰ T. R. [2] ἐκ τῶν τῆς T. R. [3] κοινὰς T. [4] τῶν θεωρικῶν T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] τῶν θεωρικῶν· ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἐγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. ἀναγίνωσκε. T. R. [7] οἰκοῦν T. R. [8] γὰρ αὐτὸν T. R.

Εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [ut Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. WOLF.

Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes Demosthenis exagitavit, atque in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad p. 180. l. ult. *Facti* rationem habet. In quo agitur ut ostendat id muneris Demosthenem revera obiisse. TAYLOR.

l. Κοινὰς] Κενὰς dedit H. Steph. exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. Bern. quidem κενάς. *Contro le* apparenti *ragioni*, Etruscus. *communes* Anonymus. *inanes* et *futiles causas*, Lambinus Stephani auctoritate motus. IDEM.

Ὅτι μεσοῦντα κ. τ. λ. ἐγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν] Scholion marginale. MARKLAND. Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id est, *Nempe*, *Scilicet*, *Nota bene*. Aliter tamen ducit Cod. Bern. ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

ιά. Ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *scribam* vertit: Perionius Graecam vocem retinet. WOLF. *Camerlingo* Italus. Vide munus ejus descriptum ab Harpocratione et Suida, qui ad locum hunc Æschinis respiciunt. TAYL.

Ἀντιγραφεὺς] Is est, qui *contrascriptum* servat, quo eorum, quibus administer adjunctus est, errores frandesve dirimantur. Duo autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βουλῆς, qui Coactorum (τῶν ἀναλωτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur

χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τοὺς προσόδους τῷ δήμῳ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ [1] νεωρῶν [ἀρχήν], καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο

[1] νεωρίων ἀρχὴν T. R.

Æschines: et ὁ τῆς διοικήσεως, cujus erat munus, rationibus Quæstoris primarii (ταμίου) contrascriptum servare. Harpoc. *Custodem* vocat Cicero de lege agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in Comitiis munere fungebatur haud multum huic absimili. Stock.

Τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. Taylor.

Τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non est ille *Probalisius* domo, Æschinis Patronus et Familiaris, qui in priore causa fecerit, uti vidimus, ne condemnaretur Æschines: Verum ille, qui describitur a Plutarcho, in Polit. Præcept. Ed. Gr. Basil. pag. 395. Unde discimus, eum ad Remp. accessisse, atque ad Fiscum et P. A. erarium totum se applicuisse. Hunc, inquam, depingit Plutarchus his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύστιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, αὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit ubi de Eubulo omnia quæ commemorantur ab antiquis repræsentabo. Ideo autem hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter illustrat hæc verba Æschinis. Idem.

Εὔβουλον] Hic est Eubulus ille Anaphlystius, quem laudat Plutarchus (loco a Cl. Taylore citato) in Polit. Præcept. eo quod, *cum permultum apud cives suos gratia et auctoritate valeret, πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, neque se Græcorum rebus immiscuit, neque ad remp. suam administrandam accessit, sed suopte ingenio obsecutus, totum se ad Fiscum et pop. Ath. ærarium applicuit.* In hujus igitur gratiam cum Quæsturæ Theatrali plures insuper alios magistratus et ministeria adjecisset populus, quæ omnia simul accepta obiit Demosthenes, idcirco multo etiam magis rationibus referendis erat obnoxius. Stock.

Οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι] Τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἀρχήν. Brodæus. Nam, ut scribit Harpocr. Ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ἣς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος διαιτᾶται. In Formula istius Actionis quam intentavit Æschines (Vid. Dem. de Coron. §. ιζ'.) legitur verbis dissertis, Ἔστι Ἀνωνυμίᾳ τιχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος. Ubi γρ. in nonnullis membranis, Θεωρικῶν, et in nonnullis mellus adhuc ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ. Demosthenes de Cor. §. λγ'. ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ ὄν. In Decreto Ctesiphontis, §. λέ. ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ καταστοιδός. Taylor.

Πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος κ. τ. λ.] Ergo, ut videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noster, sive Ἀντιγραφεὺς, (*Contrarotulator*, ut barbare loquar) ad proprium munus revocabatur, unde erat exclusus a Quæstore Theatrali. Nam Petitus in Commentario ad LL. Attic. pag. 341. arbitratur insinuatam esse hanc Legem Hegemonis inter decretum Ctesiphontis et actum hanc causam, id est, inter Olymp. CX. 3. —— CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, Demosthenem tum, cum a Ctesiphonte laudaretur, virtute Quæsturæ quam gerebat, δυώδεκα fere συλλήβδην τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς obiisse, infra p. 179. l. 4. Sed in tanto undique Veterum silentio, nihil certi statuendum est. Idem.

Ἀποδεκτῶν] Perionius, *quæsturam et nonalem magistratum*. Melanchtho, *et curatores ludorum scribæ munus et receptoris obierunt*. Wolf.

Νεωρίων] Post ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exspectaret sedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) sed ejus qui *gessit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1006. νεωρῶν legit. Νεωρὶς autem juxta virum illum eruditissimum est νεωριοφύλαξ. Taylor.

Ἀρχὴν] F. delendum. Markland.

Σκευοθήκην] Videatur Pollux X. 8. Taylor.

[1]ὑμῖν ἐνδείξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, ἐάν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ ἐᾷ, πρὶν ἂν λόγους καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν· ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁπάσας τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι.

ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, ὅθ' [2]οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς [2]ἐπέβαλλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τού- 376
των ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας παρέξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν [3]Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, [4]καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ

[1] ὑμῖν T. R. [2] ἐπιβαλὼν, καθάπερ οἱ T. [3] Σκιροφοριῶνος T. R. [4] Deest καὶ. T.

ιβ'. Χρήματα] *Publicam pecuniam*, Wolfius. Et similiter infra, p. 181. l. ult. Verumtamen Verba Legis §. ζ'. paulo latius, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς πόλεως. *quelli che maneggiano* alcuna cosa *della città* etc. Conjunge p. 181. l. 8. Ita ut ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. Idem.

Διεχείριζε] Lege. Wolf. Aldus enim erravit. Διεχείρισε Cod. MSS. Mead. Διεχειρίζε Bern. Taylor.

Ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε] Perionius: *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, judicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc ut et multa alia præteriit, sive quod in suo libro non habuit, sive quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho: *quod mulctas irrogaverit, quod præfuerit judiciis.* Meletus: *et mulctas irrogabat, ut alii magistratus, et judiciorum quæsitor erat.* Wolf. Scripsi nonnulla ad Lysiam, quæ phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε expedire possint. H. Steph. dedit hic ἐπιβάλλε, recte forsan, inter διαχείριζε et ἐλάμβανε. Ἐπιβάλλε similiter Cod. Bern. Taylor. V. σχτης Aristoph. Vesp. v. 776.

Χαιρώνδου] Plutarchus Χαιρωνίδου, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἢ οἷον ἢ Ἀττικίζοντι. Wolf.

Δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, δυσμῶντος notum est. Quod si retrogrado ordine Græci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἡ δευτέρα τοῦ φθίνοντος, τουτέστιν ἡ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed hæc ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Græcorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius uti volui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, donec aliquid certius edoctus fuero. Idem. Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam Gazæ, qui libellum de Græcorum mensibus Græce conscripsit: ubi ordo Anni Attici misere turbatur. In eadem hæresi video Contarenum in Variis Lectionibus, qui profitetur itidem se in mensibus Atheniensium Gazam sequi; quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non Wolfium, non Contarenum adeo reprehendo: eos potius miror, qui Gazam sequuntur, postquam de ea re scripserint Petavius, Dodwellus, Seldenus, Vandalius, Lemoinius, Gordonius, Buportus, Petitus, Labbæus aliique. Sed de his alibi. Hic animadverto solummodo, hæc esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. Thargelionis die XXVIII. vel XXIX. Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plagoso Orbilio ætatulas terunt. Taylor.

Καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν] Lege καὶ τρίτῃ

ψηφίσματι [1]ἐπάστης τῶν φυλῶν ἐλέσθαι τοὺς [2]ἐπιμεληθησομένους τῶν ἔργων [3]ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ταμίας. καὶ μάλ' ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις [4]ἔχοι ὑπεύθυνα σώματα, παρ' ὧν [5]ἤμελλε τῶν ἀναλωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι. Καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ιγ'. Ναί, ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτ' εὐθέως, λέγων

[1] ἐξ ἑπάστης T. [2] ἑπιμελησομένους T. R. [3] [ἐπὶ τὰ τείχη] R. [4] ἔχῃ T. R. [5] ἤμελλε τῶν ἀναλωμένων T. R.

ἐνέταξεν, et ἐξ ἑπάστης τῶν φυλῶν, et [l. 4.] ἀναλωμένων. [Corrupte Aldus ἀναλομένων.] WOLF. Expende mecum. Illo die, quo Concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, ut convocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, §. κδ'. fin. Conciones duas indicit εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἑνάτῃ ἐπὶ δέκα Mensis scil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio Aldi Stephanique quam ille inconsulto exterminavit, sc. Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, καὶ ἐνέταξεν —— Ita vertit Italus: *Fece un decreto Demosthene, che si facessero ragunare le tribu nel secondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impose* —— TAYLOR. L. καὶ τρίτῃ, καὶ ἐνέταξεν. AUGER.

Ἐξ ἑπάστης] Debetur ea Vox [sc. ἐξ] Wolfio, qui substituit primus. Sed vide annon ea liberalitate hominis carere potuissemus! TAYLOR.

ιγ'. Ἀντιδιαπλέκει] *Excipiendo dicet ac replicabit.* BRODÆUS. Vel ἀντιδιαπλέξει, ut φανήσεται p. 181. l. 3. MARKLAND. Recte fortasse. Sed levi ista mutatione, licet maxime necessaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕστερον latere videtur. Profitetur Æschines §. *l. se jam refutasse* omne id quod ad primum membrum Accusationis infirmandum adduci poterat: Nihil egisse Demosthenem, ubi contendit, *Ea quæ gessit non habere rationem Magistratus, sed ministerium esse quoddam et curationem:* Nihil egisse denuo, cum affirmet *se multa de suo esse elargitum.* HACTENUS, μέχρι δεῦρο, inquit ille ibidem, *cavillationibus responsum esse volo, quas in medium afferent adversarii,* ut verba Æschinis non inutiliter vertit Wolfius. Jam autem revolvimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, usque ad pag. 182. l. 17. in actis agendis, nempe ut ostendat, quod olim videbatur confirmasse, sc. *Munus istud quo fungebatur Demosthenes, Magistratum esse non Procurationem.* Totus ille *Locus,* ut vocant Rhetores, conclusus est et absolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non ait dictum prius, sc. inter §. ζ'. — §. ϑ'. Adeo ut mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem nostrum idem argumentum bis adornasse, πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλλάμενον (ut fieri solet: Vide ad init. Midianæ) vel hanc periodum loco istius commode substitui posse, præsertim, cum ea adeo infelicitor ordiatur, ut ad locum istum admoneri. Verum quod ad ista pertinet, sc. τὸν ἔτι ἔμπροσθεν λόγον, cum nulla oratio sive defensio *antecessit,* ea ita puto posse accomodari. *Mos erat,* ait Æschines, *ut qui honores hos detulerint contra legem, præ pudore decretis suis adjicere solerent solennem clausulam,* ἐὰν δὲ ἐν ὑθύνας δῷ. De qua re nonnulla addidit. *Jam vero Ctesipho* alia *via aggreditur:* aliam *et prorsus* diversam *adornat orationem. Adeo non adjecit istam conditionem de futuro, ut etiam contendet hunc non esse Magistratum.* Satis igitur ea res salva est. Et si turbæ fiant in iis locis in quibus jam insistimus, et Rationes Oratoris susque deque habeantur, memineris aliter Demosthenem non rite intelligi posse in Responsione, ubi ait §. λγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διανενὼν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων etc. TAYLOR. Hactenus vir doctissimus, et limati admodum judicii. Et profecto *similia* prorsus hæc sunt iis quæ §. ζ'. protulerat Noster, eodemque spectant. (Adeoque jure quis fortasse Æschinis μισθοῦν reprehendat, qui inter res consimiles diversum plane illud πρὸς τὸν ἄφυκτον Δημοσθένους λόγον (§. ϑ'.) argumentum intrusit.) Neque tamen, sectiones ζ'. et ιγ'. inter se diligentius conferenti, videbitur forsan Orator totam hic insumpsisse operam *in actis agendis.* Munerat ille judices (§. ζ'.) Demosthenem negaturum se esse Magistratum, quod iis

ὡς οὔτ' ἔλαχε τειχοποιός, οὔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησιφῶν πολὺν ποιήσονται λόγον, ὁ δέ γ' ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφὴς καὶ
58.1 ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας. [1]σμικρὰ δ' ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἰδη τρία· ὧν ἓν μὲν καὶ πᾶσι φανερώτατον οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον δ' ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντ' ἡμέρας καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται· τρίτον δ' ἐν
5 τῷ νόμῳ γέγραπται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας. Ἐπειδὰν δ' ἀφέλῃ [2]τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κεχειροτονημένους καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, καταλείπεται, οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ 377
τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τούτους αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι·

[1] μικρὰ T. R. [2] τὶς T.

soli Magistratus habendi sint, quibus *graviora* in rep. administranda munia demandabantur, a Thesmothetis, vel a populo in comitiis convocato, solenniter electi: sibi, mœnibus reficiendis præfecto, non magistratum, sed curationem quandam temporariam obvenisse. Ei igitur commento Legem opposuit, quæ expresse declarat, "omnes eos *Magistratus* esse, qui publicis operibus præsunt, qui munus publicum obeunt ultra XXX dies, vel qui tribunalium præfecturas susceperint:" eumque hæc omnia in Demosthenem caderent, reliquum erat eum revera esse Magistratum, rationibus referendis obnoxium. Ναί· Esto sane, inquit Æschines: ἀλλ' ἀντιδιαλέξεται πρὸς ταῦτα, sed adversus hæc moras nectens replicabit, munus illud quo fungebatur ideo non esse magistratum, quod sibi neque sorte neque suffragio demandatum esset a *populo universo*; ὑπὸ τοῦ δήμου: emphatice enim hæc verba sumenda sunt, uti optime annotavit Taylorus, qui et *novam* hanc Demosthenis argumentationem ita elucidat. "Cogebatur aliquando populus &c." [Not. Tayl. §. ζ. init.] —— Itaque cum in §. ζ. ex legis verbis planum fecerat Æschines, munus illud quo functus est Adversarius, etiamsi in gravioribus et statis reip. imperiis non esset numerandum, Magistratum tamen esse, non Ministerium: nunc porro ejusdem legis adminiculo commonstrat, naturam ejus nequaquam immutatam iri, sed revera Magistratum esse Demosthenem, licet *alλεκτὸς* sit, a Tribulibus electus, non a Populo universo. *Illa* ex natura officii, *hæc* ex eorum qui eligunt conditione, cavillatio petita est. Stock.

Ὁ δὲ γενόμενος βραχὺς] [Ita Editi] F. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφής. Wolf. Ita etiam ad oram Editionis suæ H. Stephanus. Minus sincere Codd. Regii 1. et 2. ὁ δέ γε νόμος etc. Taylor.

Ὁ δὲ γενόμενος] Id est, *vera et legitima* argumentatio: quo sensu Demosthenes infra §. λ'. τὸ γιγνόμενον τιθέναι dixit. Casaubonus, qui (Animadv. in Athenæum, p. 753.) veram hujus vocis significationem persensit, lapsus est in nomine Auctoris, cum pro Æschine Demosthenem citavit. Rejicienda ergo Wolfii aliorumque correctio, ὁ δέ γε ἐμός. Stock.

Οἱ κληρωτοί] Ita Cod. Bern. γρ. οἱ κληρωτοί, δεύτερον δὲ οἱ χειροτ. ἄρχ. καὶ ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς π. ὑ. τρ. ἡμ. κ. οἱ τ. δ. ἔ. τρίτον δὲ, αἱρετοὶ, καὶ εἴτινες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. δ. δοκιμασθέντας ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ἐκτὸς κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. Taylor.

Καταλείπεται] Καταλείπονται MS. Mead. Quæ lectio, speciosa licet, a veritate longe abhorret. Idem.

Διαχειρίζει] Ἵνα διαχειρίζωσι. Wolf.

τοῦτο δὲ [1]γίγνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ἐξεργάζεσθαι ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

NOMOI.

Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδιονὶς φυλὴ ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει [2]σμικροῦ δεῖν δέκα τάλαντα· ἕτερος δ' ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν· ὑμεῖς δ' ὀμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς ἐπειδὰν δῶ λόγον καὶ εὐθύνας· ἐγὼ [3]δ' ἐξελέγχω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνδρωπον [4]παρανομώτατα γεγραφότα;

ιδ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀπόρρησιν τοῦ στεφάνου παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει [5]γίγνεσθαι, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα στεφανοῖ ἡ βουλή, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δ' ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

[1] γίνεται T. R. [2] μικροῦ T. R. [3] καὶ ἐξήλεγξα T. δὴ ἐξελέγχω R. [4] παράνομα R. [5] γίνεσθαι T. R.

Ἐκ τῆς διοικήσεως] Perperam exponunt interpretum plerique, *curationis nomine*. Athenienses, teste Sigonio, pecuniam publicam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικά, θεωρικά, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus, hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur Ærarii parte Demosthenes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita Dinarchus adv. Demosthenem, p. 100. (Steph.) Συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὑπὲρ τάλαντα. STOCK.

Ἐξελέγξω] Scribe ἐξήλεγξα. BRODÆUS. Malim ἐξελήλεγχα. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐξήλεγξα. STEPHANUS. Idem etiam δὲ habet pro καί. TAYLOR. Sententia postulat ἐξήλεγξα. Concluditur enim hic locus ἐκ τοῦ ἐντυθένου. Et [pag. 183. l. 19.] καὶ προσῆρῶ ὑμῖν. Et [p. 184. l. 3.] περὶ τῶν πεπραγμένων, εἰς μὲν — Et [l. 14.] ὅστε ἀπόρους. Et [l. 15. ibid.] τί ἂν ἴτι ταύτην εἶναι τὴν πολιτείαν, ἣν ἅπαντα προστάττουσι κ. τ. λ. Et [p. 185. l. 5.] καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης. WOLF. Nam in Aldinis exemplaribus vitiose exarabatur προσιεῖσθαι — εἰς — ἀπόρους — ἴστε — ταῦτα. Et περὶ desiderabatur. TAYLOR. Imo ἐγὼ δ' ἐξήλεγξα. AUGER.

Παρανομώτατα] F. παράνομα. Ut §. δ'. §. ιέ. et passim. MARKLAND. παράνομα MS. Cod. Mead. TAYLOR.

ιδ'. Ὡς τοίνυν] Hoc Incisum, quod desinit §. ιθ'. complectitur *partem secundam* Quæstionis. Scil. tractat de Lege qua cavetur μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, Legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Præconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. IDEM.

Ἀλλοθι δὲ μηδαμοῦ] Rectius forsan excudi debuerant hæc verba literis majus-

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα παλῶς ἔχει. οὐ 378
γάρ, οἶμαι, ὥστε δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι
πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώ-
μενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμα-
σιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; [1] Ἀνα-
γίγνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ
δήμῳ ἐν Πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τοῦ δή-
μου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ· Κτησιφῶν δ' ἐν τῷ
θεάτρῳ, οὐ μόνον [2] τοὺς νόμους ὑπερβάς, ἀλλὰ καὶ τὸν
τόπον μετενεγκών, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ
τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου,
ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷαν ἄνδρα
τιμῶμεν.

ιέ. Οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφώς, παρα-
ταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς
ἐγὼ δηλώσω καὶ προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέν-
τες. Οὗτοι γάρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν
ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλη-
σίας, οὐχ ἕξουσι λέγειν· οἴσουσι δ' εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν
Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τοῦ νόμου μέρει τινί,

[1] ἀναγίγνωσκε T. R.

[2] τοὺς νόμους μόνον T. R.

culis, quoniam rationem habent *legitimorum*. Et ita infra etiam, pag. 183. l. 11. §. ιέ. fin. IDEM.

Ἐν τῷ δήμῳ] Mirum ni liberalitatem Scribæ hic experiamur, in tot verbis fere æquipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ —— ἐν Πυκνὶ —— τῇ ἐκκλησίᾳ. Et suspicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, ut exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πυκνί. Vide Argum. Orationis quæ sequitur, et quæ nos ibi annotavimus. IDEM.

ιέ. Προερῶ] Placet προερῶ. BRODÆUS.

Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, quin in Theatro cum Dionysia agantur, quis coronari possit, nil vetat. IDEM. Eam memorare videtur infra, §. ιζ. init. cum scribit εἰ νόμοι εἰ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Proxime, p. 184. l. 3. εἰς μὲν cum Wolfio. Stephanoque restituit etiam Brodæus. Nam ab Aldo non ita. TAYLOR.

Διονυσιακὸν νόμον] Ea lex, quantum colligere licet ex iis ejus partibus, quas uterque in medium attulit Orator, prout illas ad rem suam facere videbat, (neuter enim integram citavit) ita fere se habuit:

Ὅσους στεφανοῦσι τοὺς τῶν Δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιεῖσθαι ἐν αὐτοῖς ἑκάστους τοῖς ἰδίοις Δήμοις. Demosth. §. λς'.

Μήτε οἰκέτην ἀπελευθερῶν ἐν τῷ Θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μηδ' ὑπ' ἄλλου μηδενός· ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα. Æsch. §. ιζ'.

Ἐὰν μή τινας ὁ Δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἡ Βουλὴ στεφανοῖ· τούτους δὲ ἐξεῖναι ἐν τῷ Θεάτρῳ, Διονυσίοις, ἀναγορεύεσθαι. Τὸν δὲ στέφανον ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς. Demosth. Æsch. locis cit. STOCK.

κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν [1]ὑμῶν, καὶ παρέζονται νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν ὡς εἰσὶ τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν
379 νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδην ἀπαγορεύοντα τὸν ὑπὸ τοῦ 40
δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἕτερον δ' εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.

ις'. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέζομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων 59.1
παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν [2]ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστ' ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν; Ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα οὕτως· 5
μήθ' ὑμεῖς ποτ' εἰς [3]τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε, οὔτ' ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδην προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ [4]δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος [5]ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ που εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμ- 10
μένοι περὶ ἑκάστης πράξεως· κἂν τι τοιοῦτον εὑρίσκωσιν,

[1] ὑμῶν T. R. [2] ὑμῖν T. R. [3] τοσαύτην T. R. [4] δημοσίῳ T. [5] Deest ἑτέρῳ. T.

Ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος] Iterum majusculis hæc Ritualia erant potius exprimenda: ut rursus quoque §. ιέ. post med. bis. TAYLOR.

ις'. Παραδέδυκεν] Lege, παρεισδέδυκεν. MARKLAND.

Προσλαίνει] Προβαίνητε erat in Stephano solo. TAYLOR.

Δημοσίῳ] Γρ. δήμῳ MSS. Mead. Coisl. Reg. 1. et 2. et Cod. Steph. (Variari in MSS. δήμῳ et δημοσίῳ observavi ad initium Androtianæ.) Et modo ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, iidem. IDEM.

Ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit *publice*. Ego existimo intelligi *publicum tabularium*, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἦσαν, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba in ea oratione quæ est περὶ στεφάνου, (§. μς'.) ὅτι καὶ γράμματ' ἦκον ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice asservabantur. Petit. LL. Att. l. 2. tit. 1. STOCK.

Εἶτα] Laudat Priscianus lib. 18. mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἶτον εἰσὶ νόμοι πλείους ἀναστραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως εἷς. Contendit ille, dicere Græcos πλείους ἑνὸς et πλείους εἷς. Quod dubito. Certe hic locus Æschinis, ut pervulgatur, et recte vulgatur, non ostendit. Alter autem, quem ille ex Demosthene producit, cubat in mendo. Vid. Præf. ad Demosth. Eubulideam. TAYLOR.

ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων, τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαν- 380
τας νομοθέτας, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ἢ νόμος καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης πράξεως. Καί μοι λέγε τοὺς νόμους.

NOMOI.

Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, [1] οἶμαι, τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων [2] ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν [3] ἕτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων [4] γεγένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

ιξ'. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ [5] ψεῦδος τοῦτο [6] ἐπιφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν [7] ἕνεκεν οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. [8] Γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν ἀνεκήρυττόν τινες, οὐ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ

[1] οἶμαι T. [2] ἀποδιδόντων T. [3] ὁ ἕτερος T. R. [4] γέγονται T.
[5] ψευδὶς T. R. [6] ἐπισφέρουσι R. [7] ἕνεκα T. R. [8] γινομένων T. R.

Νομοθέτας] Ἐπιγράψαντας τοὺς νομοθέτας, ut l. 11. Markland. Vid. F. A. Wolfii Prolegom. Tom. II. p. 393.

Ἐπιγράψαντας Νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigonius mihi visus est, quid sibi vellent hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux VIII. 95.) ut antequam concio cogeretur, Prytanes libellum seu πρόγραμμα publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant *titulum* quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes in oratione de ementita legatione; καὶ τοῦθ', ὅταν ἡ κήρυξ καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένων. Cum igitur concio de Legibus emendandis indicenda esset, Prytanes programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέταις inscriptum præferebant. Stock.

Περὶ] Πρ. γρ. πλείους ἑκάστης πράξεως. Stephanus. Restitutum quoque in Bern. Taylor.

Τοῖς Νομοθέταις] Jus veterum legum abrogandarum, novarumque instituendarum, non universæ concioni, sed meliori populi parti tributum fuit, qui Νομοθέται sunt appellati. Sorte ex universo populo legebantur; et jurejurando Heliastico obstricti Legum cognitioni operam dabant, eoque nomine mercedem accipiebant. Sigon. Rep. Ath. II. Eorum numerus non certus fixusque videtur fuisse, sed pro re nata a Prytanibus constitutus. Timocrates legem rogaturus tulit, ut Nomothetæ legerentur mille et unus: quod pro hac tantum vice factum fuisse loces ipse declarat, apud Demosth. in Timocratea, §. 4. Stock.

ιξ'. Προειπὼν] Lego πρόσωπον. Auger.

Τῶν ἐν ἄστει] De his consule Potter. II. 20. voce Διονύσια. Stock.

Ἀνεκήρυττόν] Melius ἀνεκηρύττοντό. Taylor.

τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι τοὺς αὑτῶν 25
οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας
τοὺς Ἕλληνας ποιούμενοι· ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας
τινὲς εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύε-
σθαι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν
381 Ῥοδίων ἢ Χίων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκ' ἀρετῆς καὶ
ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτ' ἔπραττον οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς
βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πεί- 30
σαντες [1]ὑμᾶς καὶ μετὰ ψηφίσματος, πολλὴν χάριν κατα-
θέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου.
Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς καὶ
τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δ'
ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ [2]μείζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι
τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. τοῖς μὲν γὰρ [3]ἀποδέ-
δεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ χρὴ στεφανοῦσθαι, καὶ
ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι· οἱ δ' ἀνηγορεύοντο 35
ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφί-
σματος, πείσαντες [1]ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος.
Συνιδὼν δή τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοι-
νωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ,
οὔτε λύσας ἐκεῖνον (οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία [4]ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ
τὸ θέατρον), οὔτ' ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τι- 40

[1] ὑμᾶς T. R. [2] μειζόνως τιμᾶσθαι R. [3] ἀπεδείδεικτο T. R. [4] ἠνοχλεῖτο T. R.

Προξενίας εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι] Hoc est (uti recte interpretatur Francis) πρόξενοι ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. Proxenus autem alicujus civitatis dictus est, qui hospites inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospitium, congressum Populi, et sedes in Theatro procuravit. Pollux III. 59. Stock.

Πείσαντες] Brodæus videtur restituisse οὐ πείσαντες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Præclare meriti de Repub.: multis officiis id consecuti.* Verti olim, *eam rem in magni beneficii loco numerantes*, sententiam potius meam, quam auctoris verba secutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. Melanchtho vertit: *ne vobis gratiam pro eo honore deberent.* Perionius: *idque in magni beneficii parte posuissent.* Meletius: *cum decreto magnam gratiam relinquentes.* Wolf. *Reputandolo a un gran beneficio.* Ferrus. In eandem sententiam Anonymus: Lambinus consentit cum Wolfio. Aretinus totum comma prudens omisit, ut solent qui non intelligant. Mihi quidem non placent Wolfii istæ διάνοιαι φροντίδες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Postquam magnam a vobis iniverint gratiam:* præclara in vos beneficia contulerint. Non, *eam rem in magni beneficii parte numerantes*, quomodo multi interpretantur. Vide Steph. Th. Gr. III. 1501. et IV. 350. Stock.

Τιμαῖς] Plg. γρ. μείζοσι τιμᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ, τιμαῖς. Stephanus. Pariter restituit Bern. Taylor.

Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδείδεικτο] Lege. Wolf. Nam Ald. ἀπείδεικτο. Bern. ἀποδείδεικται. Annon id rectius. Taylor.

Χρὴ] Χρῆν dedit H. Stephanus. Aldus et MS. Mead. cum Wolfio conspirant. Idem.

Δὲ] F. δή. Idem.

Ἠνωχλεῖτο] Forte ἠνωχλεῖτο, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. Idem.

θείς (οὐ γὰρ ἔξεστιν), ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθερούντων, καὶ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων. καὶ διαῤῥήδην ἀπαγορεύει, μήτ' οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήθ' ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου φησὶ μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα.

60.1 ιή. Ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στε- 382
φανουμένοις εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναῤῥηθῆναι, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν στεφανουμένοις καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων στεφάνους
5 καὶ πηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται, ὡραιαπείπῃ δ' ἐν τῷ νόμῳ μηδ' ὑπ' ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ἀπούσης βουλῆς καὶ δήμου καὶ φυλετῶν καὶ δημοτῶν· ὅταν [1]δή τις ταῦτ' ἀφέληται, τί τὸ καταλειπόμενόν ἐστι πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον [2]ὑμιν τούτου ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ [3]τῷ ἐν ἄστει ἀναῤῥη-
10 θῇ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν στεφανούμενον. Καίτοι τίς ἂν [4]ὑμων τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης [5]οὐδεὶς οὕτως ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον, ἅμα [6]καὶ ἀνακηρύττειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ καθιεροῦν. Ἀλλ' οἶμαι διὰ

[1] δὴ T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Deest articulus. T. [4] ὑμῶν T. R. [5] οὐδὲ εἷς T. R. [6] Deest καί. T. R.

ιή. Ἀποδείξῃ] Nempe, ὁ νομοθέτης. AUGER.

Ψευδῆ] Conjungitur cum φιλοτιμίαν, non κηρύγματα, in Codd. Coisl. Reg. 2. et Mead. Quo ritu interpretatur Wolfius. TAYLOR.

Καὶ δημοτῶν] Abest a Meadiano. Ego vero plura abesse arbitror debere, sc. totum illud comma [ἀπούσης βουλῆς —— καὶ δημοτῶν] *excepto senatu, et populo, et tribulibus, et popularibus.* Nam quis ita unquam fere scripserit, ἐπ' ἄλλου μηδενὸς, ἀπούσης βουλῆς, nisi, *præter, excepto?* Verum istæ inelegantiæ non impediunt meam sententiam, quin eas marginalem glossam esse putem ad ista vocabula, ὅταν δή τις ταῦτα ἀφέληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. IDEM.

Δὴ] Forte, ὅταν δέ τις ταῦτα. Et [p. 188. l. 4.] οὐδεὶς καθιεροῖ. Et [l. 11.] ἢν ὁ κηρυττόμενος. WOLF. Non καθιερεῖ, ut Aldus, et ἵνα κηρυττόμενος. TAYLOR. F. δὲ, idem quod οὖν, initio sententiæ. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ etc. l. 8. ut sit resumptio sententiæ per plura κῶλα pendentis. MARKLAND. Ita excudit quoque H. Stephanus. TAYLOR.

Μὴ γὰρ ὅτι] Ellipsis est, quam ita suppleas: μὴ γὰρ εἴποι τις ἄν, ὅτι —— STOCK.

Ἀνακηρύττειν] Ἅμα τῷ ἀνακηρύττειν juxta divinationem H. Stephani. TAYLOR.

τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον καὶ [1]ἡ καθιέρωσις [2]γίγνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος, χείρων γένηται τὴν ψυχήν. Ἀλλ' [3]οὐ κα- 15
κεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναῤῥηθέντα στέφανον οὐδεὶς καθιεροῖ, ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτός,
ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα
383 μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον [4]γένωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος,
ἵν' ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανοῦν, 20
πρέσβεις πέμψασα δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν [5]στεφανούντων ὑμῖν, ὅτι [6]κηρῦξαι ἐπετρέψατε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

NOMOI.

Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες [7]ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν, ἐὰν ψηφίσηται
ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς [8]ὑποβάλλειν, ναί, εἴ γέ 25
σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δ' ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, [9]ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι. ἀπείρηται [10]γάρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ ὅ τί ἐστιν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε· οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας.

ιθ'. Ἔστι δ' ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ'

[1] Deest articulus. T. [2] γεγίνηται T. γίνεται R. [3] οὐκ ἐκεῖνον T. R.
[4] γίνωνται T. R. [5] στεφάνων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι R. [6] κηρύξαι T. R.
[7] ὑμᾶς T. R. [8] ὑποβαλεῖν T. R. [9] ἀποδέδεικταί σοι τόπος. [10] Deest γάρ. T.

Τῶν στεφανούντων] Ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν: Ita Stephanus. τῶν στεφανούντων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, Aldus. Præstat sane Stephanica, et est, ut arbitror, lectio unice vera, vel saltem, τῶν στεφάνων loco, τοῦ στεφάνου; Quod in aliquibus Codd. reperit Stephanus, et pariter exaratur in nostris, Reg. 1. et Mead. a manu secunda. Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφάνων, castigavit Brodæus suum Aldinum exemplar. Sed audiamus Wolfium. Idem. Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφανοῦσι, Interpretatio est, seu scholion τοῦ, τῶν στεφανούντων, quem genitivum veritus est scholiastes, ut quivis recte intelligeret. Et [l. 16.] ἀναῤῥηθέντα. Et [l. 20.] ἀποδέδεικταί σοι. Et [l. 23.] ὅ,τι ἐστιν quid sit? Wolf. προγέγραπται in Editis. Taylor. τῶν στεφανούντων, i. e. ἢ τοῖς στεφάνοις. Auger.

Ἐν τῷ νόμῳ] P. ἐν τῷ θεάτρῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν. Nam tale aliquid requiri video. Taylor.

Στεφανοῦν] Nempe, ἐν τῷ θεάτρῳ. Auger.

Ἀποδέδεικτο] Mor. (sed nulla prorsus necessitate) εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ὑποβάλλειν, ἀποδέδεικτό σοι τόπος. Taylor.

ᾧ μάλιστα σπουδάζω. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' [1]ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι· καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας [2]καὶ [3]τὸ μέγιστον ὅτι διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦθ' ἡμῖν λόγος [4]γίγνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθής. δεῖ γὰρ δή που τὸν μὲν κατηγοροῦντα ἐμὲ τοῦθ' ὑμῖν [5]ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσὶν οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ. κἂν τοῦτο ἐπιδείξω, δικαίως δή που τὴν γραφὴν ἀλώσεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα [6]ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τοὐναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Ἔχει δ' οὕτως. 384

κ'. Ἐγὼ τὸν μὲν βίον [7]τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν [8]αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον [9]Δημομέλην τὸν Παιανιᾶ, ἀνεψιὸν ὄνθ' ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς

[1] ὃν αὐτὸν T. R. [2] καὶ R. [3] τὸ μέγιστον T. [4] γίνεται T. R. [5] ἐπιδεικνύναι T. R. [6] ψευδῆ γράφειν ἐν T. R. [7] τοῦ T. [8] αὐτῷ T. R. [9] Δημομέλη τὸν Παιανέα T. R.

σθ'. Τὸ μέγιστον] Quære num hæc verba sint Decreti, an Æschinis? Posterioris, opinor, et minutis literis scribenda. Mareland. Credo rem ita se habere. Ea enim verba non comperent neque in Ctesiphontis Decreto, neque Accusatione Æschinis, quæ utraque producuntur a Demosthene αὐτολεξεί, et verbis legitimis, in Defensione quæ sequitur. Et ita loqui amat Æschines. Infra §. ό. περὶ τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν παρανομάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον λέγω, ὃς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Tayl. Κρῖναι εὐμαθὴς] i. e. ῥᾴδιος κρῖναι δι' εὐμάθειαν. Stephanus. Stock.

Κατὰ Δημοσθένους] Κατὰ τοῦ Δημοσθένους MS. Mead. Ceterum iste τοῦ κατὰ usus nemini novus merito videri potest. Ita infra πολὺς δ' ἴσως ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως, §. λϑ'. Et rursus §. ϖϑ'. ἂν τοὺς καϑ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita Demosthenes de Cor. §. ξγ'. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καϑ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. Ubi tamen περὶ scriptum etiam reperitur. Taylor.

Τμεῖς δ' ἡμῖν ἴσεσϑε τῶν λόγων κριταί. Et [p. 190. l. 6.] ἀφ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου. Et [l. 7.] τὰ περὶ Μειδίαν. Et [pag. 191. l. 7.] πεπολίτευται. Et [l. 17.] καταξιϑμησάμενος. Wolf. Aldus enim hos errores erravit; sc. ἐστεῖϑαι, (quod procuravit etiam cum Bern. Brodæus) Μειδίαν et καταξιωσάμενος, quod in Ask. non negligebatur. Taylor.

κ'. Δημομέλη] Corrupte Mead. Δημοτελῆ. Corrupte etiam libri Harpocrationis v.

κεφαλῆς ἐπιτομήν· ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὃν εἰς ὢν 61.1
τῶν [1]τριηραρχῶν Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν καὶ συνδύων καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς [2]αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν, ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου περὶ θανάτου, κατήγορος γενέσθαι· [3]ἢ ταῦτ' ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν καὶ τοὺς κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ 5
χορηγὸς ὤν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν [4]ἅμα τὴν τ' εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν
385 Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου; Ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ καὶ [5]τἆλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ προδιδοὺς [6]ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ' ἐκεῖνο φοβούμενος μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν ἀληθῆ· [7]μὲν λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Καίτοι, 10
ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν [8]προωμολογημένα, πότερ' αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι; καὶ σὲ τὸν ψευδῆ· καὶ παράνομα τολμῶντα

[1] τριπράρχων T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] ἢ] καὶ T. [4] ἅμα τε τὴν T. [5] τ' ἄλλα T. R. [6] ἡμᾶς T. R. [7] μὲν ἀληθῆ T. R. [8] προωμολογημένα T.

Παιανιῆς, quod dudum vindicavit Maussacus. Corrupte etiam Suid. in v. Δημοσθένης hunc vocat Δημαίνετον. In Vita Auctoris hæc omnia a me expenduntur. IDEM.

Ἐπιτομὴν] *Cum ipsi sibimet vulnus in capite inflixit.* BRODÆUS.

Κηφισοδότου] Hunc ad cohibendum Cersobleptem totius Thraciæ regnum affectantem, in Hellespontum cum classe miserunt Athenienses. Conscensa nave, cui Demosthenes Trierarchus præfuit, ad Alopeconnesum navigavit, ibique a Charidemo duce deceptus et inopinato oppressus, imperium Thraciæ Cersoblepti icto fœdere concessit. Irati ergo Athenienses fœdus abnegarunt, et Cephisodoto, imperio exuto, mulotam quinque talentùm imposuerunt: quin et per tria tantum suffragia stetit, quin capitis damnaretur. Demosth. adv. Aristocratem. Harpocr. Vide etiam Leland. Vit. Phil. I. §. β'. STOCK.

Ἀπεισαγγελίας] Ita Editiones ante Wolfium, annotante H. Stephano quosdam divisim legere ἀπ' εἰσαγγελίας. Quod simi-liter occurrit et scriptum et annotatum, §. λ'. init. Observavit H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. 1. col. 19. verba Ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην citari ex Plutarcho in Moral. pro, *criminis læsæ majestatis reus.* Sed ea lectio jure disputari potest, ubicunque in Plutarcho occurrat: Ego autem sedulus licet locum adhuc investigare non potui. Ἀπ' εἰσαγγελίας etiam legit et dividit Cod. Bern. TAYLOR.

Μειδίαν] Quem Demosthenes, quod sibi Chorego in Bacchi Theatro alapam impegerat, habita ea quæ exstat oratione, reum peregit, grandemque ab eo mulotam judicio populi exegit: quam postea tamen, hominis opes et potentiam veritus, acceptis ter millibus drachmis, remisit; quemadmodum scribit in Demosthenis vita Plutarchus. STOCK.

Ἅμα] Adducit et explicat hæc verba Suidas v. Ἅμα. TAYLOR.

Ὁμολογούμενα] F. ἀμολογημένα. MARKLAND.

Προωμολογημένα] F. προωμολογημένα. IDEM.

γράφειν πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι;

κά. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροί, ἐν οἷς [1] αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν ἕνα μὲν καὶ πρῶτον [2] ἁπάντων, ὡς ἔγωγ' ἀκούω, καταλογίζεται ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρόν [3] φησι γενέσθαι, ὃν ἡγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς [4] οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον δ' ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. τέταρτον δὲ τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκούω, μέλλει με [5] παρακαλεῖν καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότ' αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ [6] ἐθέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. Ἵν' οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε [7] προειδῆτε, ἐγώ τ' [8] ἀποκρίνωμαι, 386

[1] αὐτὸς πεπολίτευται T. [2] Deest ἁπάντων. T. [3] φήσει R. [4] Deest οὗτος. T. [5] καλεῖν T. R. [6] θέλω T. R. [7] προειδῆτε T. [8] ἀποκρίνωμαι ἐναντίον T.

κά. Αὐτὸς πεπολίτευται] [Ita Ald.] Legendum πεπολιτεύσεται [voluit πεπολίτευται] aut αὐτὸς πεπολίτευται. Brodæus.

Αὐτὸς πεπολίτευται] Quære de isto plurali. Infra, l. 19. φύσει αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φαμι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. Et §. κβ'. fin. ἐπιτρίσατέ μοι τὸν περῶντα τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Nam de Cteſiphontis administratione ubique silentium. Mecum Cod. Ask. atque ut excudit H. Stephanus, αὐτὸς πεπολίτευται. Taylor. M. αὐτὸς πεπολίτευται. Auger.

Φησι] Φέρσι. Markland.

Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] Hic lego transponendo αὐτὸς ὁ ῥήτωρ. Auger.

Αὐτῷ] Καιρῶν αὐτῷ κατηγορῶ MS. Mead. Quod constructionem levat, cum illud alterum durisculum, ἑνὸς τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ. Sicut et illud etiam, l. ult. ἀποκρίνωμαι ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν in quo loco Cl. Marklandus malit ἀποκρίνωμαί σοι ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, hæc Constructio non tamen semper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis sequentis. Taylor.

Ἀποκρίνωμαι] Cod. Mead. habet ἀποκρίνομαι, et, si bene memini, manus etiam antiqua ad oram exemplaris Aldini, in biblioth. Col. Eman. Cant. Restitue ergo, ἵν' οὖν μήθ' οὗτος —— ὑμεῖς τε —— ἐγὼ δὲ ἀποκρίνομαι κ. τ. λ. Deinde p. 192. l. 5. post prolixiorem periodum, et nonnullas ambages, quas parentheses vocant, re-

ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν [1]περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν [2]ἐπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως — ὁρῶ δ' οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους —, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὓς σὺ [3]διαιρεῖ. κἂν οἵ τε θεοὶ [4]ἐθέλωσι, καὶ οἱ δικα- 35
σταὶ [5]ἐξ ἴσου ἡμῶν ἀκούσωσι, κἀγὼ δύνωμαι ἀπομνημονεῦσαι, ἃ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἀποδείξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δ' ἀτυχημάτων ἁπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Καὶ χρήσομαι τῇ
387 τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τοῦτον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι 40
μέλλειν, λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἑφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετ' ἄν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες [6]ὑμᾶς εἴασαν, [7]περιμείναντας 62. 1
τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτ' ἐκπεπομφότες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, μετα-

[1] περιεστᾶσι T. [2] ὑπακούειν T. R. [3] διαιρῇ T. R. [4] θέλωσι T. R. [5] ἐξίσου T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] περιμείναι T.

sumit, id quod necesse fuerit, sententiam, —— ἀποκρίνομαι, inquam, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου. Ita p. 193. l. 21. ἐὰν αὐτὸς —— deinde p. 194. l. 4. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. IDEM.

Ἐναντίον σοι] Transpone hæc duo vocabula. MARKLAND.

Περιστᾶσι] In Edit. Stephanica excudebatur περιεστᾶσι. TAYLOR. M. περιστᾶσι. AUGER.

Ἐπακούειν] Forte, ἐπακούειν, ut §. 7. MARKLAND.

Πράγμασι] F. σφαλσμασι. Nam de clade Chæronensi loquitur; post quam Philippo facile fuisset Athenas evertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [l. 17.] περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων. WOLF.

Αἴτιον γεγενημένον] Nihil auribus ingratius accidere potest, quam hujusmodi ὁμοιοτέλευτα. —— τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους —— τὸν Δημοσθένη αἴτιον γεγενημένον. Ergo siquis duas postremas voces secindere velit, licebit sane, quantum per me poterit. TAYLOR.

κβ'. Παρακαλοῦντες ἐπὶ Φ.] Sic ordino, παρακαλοῦντες sc. τοὺς Ἕλληνας μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλοῦντες καὶ Φίλιππον μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, videtur παρ' ἱστορίαν εἶναι. Aretinus: *Vos quidem legationes quas eo tempore per Græciam miseratis ad communem societatem contra Philippum suadendam, exspectare*, etc. Melanchtho: *ad societatem suadendam adversus Philippum.* Perionius: *ut omnes ad conventum Græciæ contra Philippum celebrandum sollicitaretis.* Sic inferius, ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρίσβεις, οὓς ὑπ' ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. WOLF.

σχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Εἰ δέ τισιν [1]ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκεῖνος τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν, ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων [2]ἀναλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα ἐπὶ τοὺς λογισμούς· ἐρχόμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς [3]ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦθ' ὁμολογήσας καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἱρῇ. Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. εἴ τινες [1]ὑμῶν ἐκ 388
τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης οὐδὲν πώποτ' εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου συστὰς μετὰ Φιλοκράτους, [4]— ὅστις οὕτω διάκειται, μήτ' ἀπογνώτω μηδὲν μήτε καταγνώτω, [5]πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων ἀκούσητε ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένου, ὃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς [6]ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα [7]Φιλοκράτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δ' αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου

[1] ἡμῶν T. R. [2] ἀπολωμένων T. R. [3] ὑμῶν T. ἡμῶν R.
[4] Abest interclusionis nota. T. R. [5] ἀκούσῃ T. R. [6] ἐγκαταλαμβάνει T.
[7] μετὰ Φιλοκράτους T. [μετὰ] Φ. R.

Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Eversa tandem Olyntho, Philippus universis Græcis terrorem injecerat: quos igitur missis legatis Athenienses hortabantur, ut conventum indicerent Athenis habendum, in quo de communi omnium hoste oppugnando consultarent. Dem. Æsch. π. παραπ. Leland. Vit. Philip. III. §. 1. et 2. STOCK.

Δημόσιον τὸ ὑμέτερον] *Remp. vestram.* BRODÆUS.

Λογισμῶν] Forte, λογιστῶν. MARKLAND.

Ὑμῶν] Lege ἡμῶν, propter καθεζώμεθα et ἐρχόμεθα. IDEM. Similiter Stephanus, qui modo, l. 22. ἐγκαταλαμζάνῃ. TAYLOR. ἐγκαταλαμβάνῃ. MARKLAND.

Ἀπογνώτω —] *Affirmet —— neget.* Mala certe Versio vocabulorum, ἀπογνώτω et καταγνώτω. *Is neque absolvat, neque condemnet:* Lambinus, et Venetus anonymus. *Ne assolva, ne condanni niente prima, che egli habbia udito.* Ferrus. TAYLOR.

Ἐξ ἀρχῆς] Vide quæ annoto ad illam Demosthenis quæ sequitur, §. 4. fin. IDEM.

Παρ' ἐκείνου] Desunt in membranis H. Stephani. IDEM. Videtur et hoc παρ' ἱστορίαν, nisi ad decretum illud referatur,

[1] πρέσβεις, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· — ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δέησομαι [2] ὑμῶν μετρίαν δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Λέξω δ' ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε.

κγ'. Ἔγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. τοῦτο [3] τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἦκον οἱ τῆς

[1] πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, αἴτιον T. R. [2] ὑμᾶν T. R. [3] τὸ] δὲ T.

licere Philippo caduceatores et legatos hac mittere. Aretinus: nec expectasse legatos. τὸ, παρ' ἐκείνου omisit. Melanchtho: et reditum legatorum nostrorum ab illo non expectasse. Perionius: Philippique legatos non expectasse. Quid vero, si τὸ, οὐκ ἀναμείναντα quispiam assumerit? et τὸ, κατολαμβάνειν etiam ad τοὺς τούτου πρέσβεις referendum sit? Sequitur enim [pag. 195. l. pen.] καὶ μηδὲς τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σωθῆσασθαι τῷ κήρυκι, τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν. Unde certe apparet, legatos illius affuisse. Sed [p. 197. l. 9.] ἵνα, φασὶν, ἐὰν ἴδῃ παρόντα ὃς ἡμᾶς οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, et, τοῖς οὕτω παροῦσι πρέσβεσι πρεσβεύειν ἐπιτρέψῃ τὰ ἐκείνου. Wolf. Nihil certius quam receptæ lectionis labes et depravatio. Certum est, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi *expectandis*, qui *aderant*: Æque certum est, multa dici in utraque hac Contentione, (tum hac, tum illa τῶν Παραπρεσβ.) sæpe, inquam, et subinde dici quod *pacem suaderet Demosthenes antequam redirent legati* Atheniensium (non Philippi) *quos Civitas ad sollicitandam Græciam miserat*. Id, quod omni dubio procul Æschines in hoc loco exagitat. Festinavit Demosthenes, si adversario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐκπεπλευσόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι πεισθῶσι τὴν εἰρήνην. §. κδ'. med. Hi nimirum erant legati, quos Demosthenes expectari noluit: ὅπως μὴ παρεμείνωσι τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦσαν ἐκπεμφόντες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ut ait Æschines, p. 196. l. 8. Rursus, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ παρεμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους. §. κδ'. fin. Ita etiam, §. κε'. init. εἴ τινες ὑμᾶς εἶασαν παρεμεῖναι τὰς πρεσβείας ἃς ἦσαν ἐκπεπομφότες —— εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Et similiter, pag. 107. 108. 109. Lego ergo, καὶ ὑπερβολὴν αἰσχύνης πεπολιτευκότα Φίλιππον, καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum, [πρέσβεις—πρέσβεις] eam quam debuit, oculum conjecit, sed priori subjecit, quæ subjecisse oportuit posteriori. Sane Lectio quam ex suis Codd. produxit Stephanus, ubi legitur —— Φίλιππον, καὶ τοὺς πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci πλεοφορίαν, et quam Rhetores vocant αὔξησιν, sive amplitudinem! Vide ut crimen criminis exaggerat et conservat! Non potuit, me vide, *adulationem* istam tacere, quam præstitit Demosthenes erga Philippi legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem Stephanicam admiseris. Interea ILLE, qui παρ' ἐκείνου substituit, et *contra Philippum* interpretatur, nescit quid sit Græce scire. Taylor. Lego τοὺς παρ' ἐκείνου. Auger.

Τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα] Ita olim semper edi solebat; cui tamen lectioni omnino reclamat fides historica: jam enim *aderant* legati a Philippo, neque poterant *expectari*; ut patet ex §. §. κγ'. et κδ'. Libens igitur in sententiam ivi Cl. Taylori, qui post primum illud πρέσβεις excidisse contendit ista, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις. Stock.

κγ'. Κήρυκας] Lego κήρυκα. Auger.

Τοῦτο δὲ ψήφισμα] Τοῦτο τὸ ψήφισμα exhibuit Stephanus. Taylor.

κρίσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογεῖτο [1] δὲ Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ καὶ 389
Δημοσθένης. ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτ' ἐπῆει ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων. ἐνταῦθ' εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ [2] παρασκευῆς πριάμενος, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἐλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον [3] ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης. κἀκεῖθεν ἐπαινήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε, καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων

[1] Deest δὲ, quod Reiskius de suo interposuit. T.
[2] παρασκευῆς; R.
[3] ἀξιώσωσιν αὐτὸν T. R.

Ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione *falsæ legationis* scripsit, eum decumbentem patrocinio Demosthenis usum. Sic inconstantia levatur auctoritas, nec ullum mendacium animal pravis agitato affectibus et impudenti oratore. Wolf.

Οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν] *Neque delectus sorte, neque suffectus.* Qui Senatores esse cupiebant, in sortem conjecti erant: deinde unicuique sorte ducto alterum *subsortiebantur*; ut si prior quem sors tulerat, aut improbatus esset, aut mortuus, qui is ejus locum sufficeretur non deesset. Harpocration. Stock.

Ἐπιλαχὼν] *Neque sorte, neque subsortito.* Vide Etym. M. in v. Ἐπιλαχών. Brodæus.

Πριάμενος] Harpocratio quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. Verum Æschines nusquam alibi, ubi hanc rem tangit, de largitione aut istiusmodi corruptela: ubique ἐκ παρασκευῆς καθιζόμενος. Vide §. β'. Et inferius, §. κζ'. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθιζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. Taylor.

Ὑποδοχὴν] Non necesse est mutare in *δοχὴν*. Est enim ὑποδοχὴ quasi ὑπηρεσία καὶ διακονία. Aretinus: *eo tempore Demosthenes in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, ut cuncta pro Philocrate ministraret.* Melanchtho: *nec senator, nec senatorii vicarius sorte ductus, sed subornatus et conductus, ut per omnia Philocrati adstipularetur.* Perionius: *hic senator Demosthenes in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed exitione, ut omnia ut dicat et faciat Philocratis causa.* Meletius: *hic Demosthenes ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subsortito allectus, sed factione honorem emens.* Τὸ λαχὼν significat priorem sortem, τὸ, ἐπιλαχὼν, posteriorem. Ut si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut ultro cesserit, in ejus locum succedat posterior. Est et apud Ciceronem, *Subsortiri judicem*, et, *Subsortiri in alicujus locum.* Wolf.

Πρέσβεις αὐτοκράτορας] Aretinus: *ut legatos suos cum potestate huc mitteret.* Idem.

Πρὸ] Περὶ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. pen. ὑπὲρ infra §. νέ. παρὰ §. κε'. Ita jactantur hæ Voces. Vid. Demosth. de Cor. §. ζ'. Verum animadverti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quod significationem. Ita apud Latinos de et pro. Taylor.

Ταῦτα] [ut Ald.] Scribe, καὶ ταὐτὰ, *eadem, atque alii legati.* Brodæus. ταῦτα legendum, pro τὰ αὐτά. Wolf. Voluit ταὐτὰ, omni dubio procul. Taylor.

Τῷ ὑπὲ τοῦ Φ.] [ut Editi] S. περιφθίνει. Sed malim ἀπὸ, ἢ παρά. Wolf.

Φιλοκράτει· ὁ μέν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο [1]κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι, ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ σπένδεται. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτ' ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. 40
ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους [2]πρέσβεις τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην — εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας — πρῶτον μέν, ὅπως μὴ [3]περιμενεῖτε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτ' ἐκπεπομφότες παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ
390 μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀλλ' ἰδίᾳ [4]ποιήσαισθε τὴν εἰ- 63. 1
ρήνην· δεύτερον δ' ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες [5]ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμα- 5
χίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι· τρίτον δ' ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μηδὲ μετέσται τῆς συμμαχίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη [6]στρατεία.

κδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος οὐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δ' ἀποδόμενοι καὶ [7]κατακοινωνήσαντες

[1] κήρυκα R. [2] πρέσβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας T. R. [3] περιμείνητε T. R. [4] ποιήσασθε T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] στρατιὰ T. [7] *κατακοινώσαντες R.

Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, ut sæpe, aut est Ἀντίφρασις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσίχετε τὸν νοῦν. IDEM. L. τὰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα. AUGER.

Τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας] Voces τὰ πολλὰ cum συκοφαντηθέντας copulandæ. BRODÆUS. Τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας. Coisl. Mead. Reg. 1. et 2. et sine puncto. TAYLOR. Brodæo assentitur Augerus.

Συκοφαντηθέντας ὕστερον] Cum uni etiam ex iis, Æschini, diem dixit, ob male et infide gestam legationem. STOCK.

Ἅμα δὲ] Solennius est multo et usitatius, ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. TAYLOR.

Περιμείνητε] Gr. περιμενεῖτε. οὕτω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον, ὅπως ψηφιεῖσθε. STEPHANUS. Περιμενεῖτε etiam Cod. Bern. TAYLOR. Infra in hac sententia ὅπως μὴ ψηφιεῖσθε et ὅπως μὴ ἔσται. Unde forte et hic quoque ὅπως μὴ περιμενεῖτε. MARKLAND. M. περιμενῆτε. AUGER.

Παρακαλοῦντας] Forte, παρακαλοῦντας, ut §. κδ'. fin. Ubi παρακαλοῦντας ad οἱ πρέσβεις refertur, ut hic παρακαλοῦντας ad τοὺς πρέσβεις. Et ita clare in Orat. π. Παραπρεσβ. p. 108. Supra tamen, §. κβ'. legitur παρακαλοῦντες, et ad *Athenienses* pertinet, seu vos. MARKLAND. Et modo etiam, §. 14. ἐρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil muto. TAYLOR.

Τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ] *Resp.* vestræ. Ita loqui amant scriptores Attici. Supra (§. κδ'.) dixit, τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. STOCK.

Στρατιὰ] Gr. στρατεία Bern. Reg. 2. et MSS. H. Steph. Similiter infra p. 209. l. 8. TAYLOR.

κδ'. Κατακοινώσαντες] Referri potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutæ sunt opes Reip. Ve-

τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν [1] ποιεῖσθαι τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία [2] καὶ ὅτ' ἦν ὁ προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, [3] ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται [4] γενόμενον. Τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; Ἵνα φησίν, ἐὰν ἤδη [5] παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, βουλεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς [6] Φίλιππον, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, 391

[1] ποιεῖν T. [2] καὶ ὁ προαγὼν T. καὶ ὅτ' ἦν προαγὼν R. [3] ἣ T.
[4] γενομένῳ τινὰ, πρόφασιν ποιησάμενος, T. [5] παρῶσιν ὡς ἡμᾶς οἱ T.
[6] Φίλιππον πρέσβεσι· τοῖς T. R.

rum quid si καταπερματίσαντες? Aretinus: *sed qui vendebant et vires civitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *Ii autem, qui fidem suam pretio addicebant, civitatisque jura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant resp. firmamenta, gravissimi supplicio erant digni.* Wolf. Infra legitur, §. πζ'. πρεῖσθαι τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, eodem sensu. Male hic Interpres, *et præsidia publica* inter se *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant* cum Philippo sc. Taylor. Imo καταπερματίσαντες. Auger.

Προαγὼν] Τὸ τοῦ ἀγῶνος εἶναι προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem prætermierunt. Perionius: *cum Æsculapii sacrum esset, et is, qui perficeret, adesset.* Fortasse legit ὁ προάγων, ἢ προαγωγήν. Meletus: *et præludium illo die fiebat.* Wolf. *præludium*, ludorum proemium. Sed quid ludorum proemium hic significet nescio. Auger.

Καὶ ὁ προαγὼν] Proœmium intelligo ludorum, qui in honorem Bacchi posteris diebus erant committendi. Et mecum facit diligentissimus Interpres Italus: *Quando si provavano i giuochi di Bacco.* Stock.

Γενόμενόν τινα] [ut olim] Forte, γενομένην τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. 9.] ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ὑμᾶς [Aberat enim]. Et [p. 199. l. 2.] οὐκ ἐκκλησιαζόμενον. Wolf. γενόμενῳ retinuit H. Stephanus in sua Editione. Quod miror. In Regio 1. non male scribitur, Ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γεγονός. τίνα ——; Id quod sequitur etiam Cod. Bern. excepto quod habeat γενόμενον. Jam vero restitues mecum: ὅτε ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγὼν, (ita enim est pungendum) ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἣ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν — Vertas autem, *indicendam concionem, in VIIIvum diem Elaphebolionis, cum Æsculapii dies festus ageretur, et præludia celebrarentur, in die, inquam, sancto, quo nemo unquam meminit concionem haberi. Quo autem prætextu? Scilicet, ut ubi aderint legati cetera.* Ita Italus Interpres: *Che scusa havendo egli trovato?* Taylor.

Ἢ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην τινὰ] So. ἐκκλησίαν. Lego etenim cantum est apud Athenienses, ne die festo habeatur concio aliis de rebus, quam de iis quæ ad festorum religionem pertinent. Demosth. adv. Timocratem. Petit. l. 1. Stock.

Παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.] T. δ. παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου. Τινὲς δὲ, παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τοῦ Φ. Stephanus. Ὡς ὑμᾶς] Utraque vox deest in Coisl. in Reg. 1. et 2. et in Mead. Et recte abesse possunt et debent. Ostendam unde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

INA, ἰὰν ἤδη παρῶσιν

Alia interea ΩΣ, ἰὰν ἤδη παρῶσιν

Deinde, ἵνα. γρ. ὡς. Ad nos ergo delatum utrumque: et Wolfius, nescius quid rei ageretur, addidit ὑμᾶς ex penu proprio. Taylor.

Τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι] Ii autem erant Antipater, Eurylochus, et Parmenio. Stock.

καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγμα καταστρεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι [1]ποιήσαισθε τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ἦκον οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, οἱ δ' ὑμέτεροι ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον. Ἐνταῦθ' ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ [2]ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθε τὰ Διονύσια, [3]ἐγένοντό θ' αἱ ἐκκλησίαι, [4]ἔν τε τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη [5]δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Πρῶτον μὲν

[1] ποιήσασθε T. R. [2] ὀγδόῃ T. R. [3] ἐγίνοντο δὲ T. ἐγίνοντο δὲ R.
[4] ἐν τῇ T. R. [5] δόγμα τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν T. R.

κέ. Ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] Ἐγίνοντο δὲ τρεῖς ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἐγίνοντο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. MARKLAND. Π. ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι. STEPHANUS. Hic lego: ἐγίνοντο αἱ δύτραι ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν --- AUGER.

Δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quæ separari ægre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα. Quæ si ullo modo necessariæ videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandæ. Supra dixit, *duas indici Conciones: unam* XVIII^vo^, *alteram* XIX^no^ *Elaphebolionis. In priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab Æschine in π. Παραπρεσβ. pag. 108. Jam inficetum illud Monitum, et in loco aliene posito, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) putesne posse esse ab Æschine, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto eam potissimum sedem occupavit? Nimirum si concedas lineam in MSto, (uti in nostro exemplari pariter accidit) desinere posse in v. δόγμα, tum fid ejus latus exarari notulam illam celeberrimam, ita videbis fieri:

——— ΕΝ ΔΕ ΤΗΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ΔΟΓΜΑ τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ———

Porro autem neque rescecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθε τὰ Διονύσια, ἐγένοντο δύτραι ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adjicere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Æschinis auditores ut admonerentur istud προτέρᾳ fœminini esse generis, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησία, sive, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne exspectabant iidem, ut ingeminaret quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum intervallo illud declaraverit? Vix unquam vidi orationem a glossatoribus tam miserè fœnestari. TAYLOR. Lege cum Taylore, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων: vel si mavis, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ (τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν, &c. Reliqua ex Glossa irrepserunt. STOCK.

γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ ἐπιλελη-
30 σμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτ' ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν ἐν τῷ δόγματι ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προ- 392
καταλαμβάνοντες, πρῶτον μὲν [1] οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς
35 τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν τῇ πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἵν' εἰ παραβαίνοιντο αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν, ἃ νῦν [2] ἡμῖν πεπονθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

κς'. Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάν-
40 τες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες. καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσται μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἴη διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων παράκλησιν βουλεύσασθαι, ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. Νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὴ προκαταλαμ-
βάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλι-
64.1 πὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι λόγων, [3] εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσ-

[1] [οὖν] R. [2] ὑμῖν T. R. [3] εἰ] ἐὰν T. R.

Ἐγὼ πρωΐ] *Antequam a scriba recitetur.* STOCK.

Τῆς εἰρήνης] Melius in περὶ Παραπρεσ. pag. 108. hæc concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι. MARKLAND.

Ἐπιλελημμένοι] [Ita enim Ald.] Restitue ἐπιλελησμένοι. BRODÆUS.

Τὸν τῆς τριμήνου] Τὸν f. delendum est. MARKLAND.

κς'. Οὐκ ἄμεινον εἴη] Οὐ συμφέρειν. WOLF.

Διὰ τὴν τῶν Ἑ.] S. ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου. IDEM.

Προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthenes Æschini objecit: Æschines negavit posteriore conventu conciones ullas esse habitas. Ita aut alteruter mentitur, fretus oblivione et socordia Atheniensium. IDEM.

Ἐνταῦθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, ἐὰν ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπισθήσονται πρέσβεις. IDEM. Ita locum malesanum in Exemplaribus Aldinis tractat Vir doctus. Felicius sane et ingeniosius multo quam H. Stephanus, qui legit εἰ ταῦθ' οἱ Φιλ. πρέσβεις. Sed audiamus Brodæum quoque. TAYLOR. Ἐνταῦθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίππου legendum εἰ Φιλίππου. BRODÆUS.

βεις, οὐδὲ [1] γιγνώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην ἀπούσης συμμαχίας. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν — καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος — ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα [2] παρακαλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν ἃ ἐρήσεται, προδιδάξας δ' ἃ χρὴ κατὰ τῆς [3] πατρίδος ἀποκρίνασθαι. καὶ τέλος ταῦτ' ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ [4] πρεσβιασαμένου Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους.

κζ'. Ὁ δ' ἦν ὑπόλοιπον [5] αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θράικης τόπων ἔκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ' ἔπραξαν ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος [6] ὔμιν οὑτοσὶ ῥήτωρ δὶς [7] ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξὸν μηδ' ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν [8] ἄλλων σύγγραμμά τι παρεγγράψας, ὁ δ' ἐπιψηφίσας, Δημοσθένης, ἐν ᾧ γέγραπται ἀποδοῦναι

[1] γινώσκειν T. R. [2] καλέσας R. [3] πόλεως T. R. [4] πρεβιασαμένου τοῦ Δ. T. R. [5] αὐτοῖς T. R. [6] ὑμῖν οὗτος T. R. [7] ἐπρέσβευεν T. [8] ἄλλων γραμμάτων παρεγγράψας T. R.

Ἀπορρῆξαι] Vide Brodæum IV. Miscell. 26. Taylor.

Ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς] S. τοὺς Ἕλληνας δεῖν. Melanchtho ad Athenienses τοὺς αὐτοὺς retulit: *Sed solos nos*, etc. Sic et Meletus: *Sed aut bellum gerere nos ipsos, aut pacem facere sine aliis.* Wolf.

Παρακαλέσας] Ista Compositio non est hujus loci. Lege cum Mead. MSto ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον. Infra tamen legitur sine litura, §. λδ'. ante med. τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνιστᾷν ἠξίου. Verum nihilominus hæc tantum inter se distant, quantum *Vocare* et *Advocare*. Ut male hanc vocem hic Wolfius interpretatur. Taylor.

κζ'. Ἕκτῃ φθίνοντος] Non est Dies XXVI^tus^, ut Wolfius vertit. Sed hæc sunt pervulgatissima. Idem.

Γραμμάτων] Πότερον, γράμμα τι παρεγγράψας? Stephanus.

Γραμμάτων] F. σύγγραμμά τι, ut pag. 413. l. 7. ed. T. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι — σαφέστερον — σύγγραμμα γράφει. Markland. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων τοῦτο παρεγγράψας. Bern. Taylor.

Ἐπιψηφίσας] Aretinus: *Demosthenes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia comprobavit. Res primo non fuit animadversa.* Quam clausulam hic transtulit, cum sit initio apud Auctorem, λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης — Melanchtho: *idque Demosthenes approbavit.* Meletus: *Demosthenes vero insidiose assensus est.* Wolf. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας statuunt (Vide notata ad §. β'.) ut infra quoque p. 201. l. 6. Taylor.

τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ Κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο· γράψας [1] δὴ τοὺς συνεδρεύοντας [2] ὀμνύναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὅρκων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας καὶ τίς ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίσας πρόεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κή. Καλόν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν ἡ τῶν δημοσίων [3] γραμ- 394
μάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συμμεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βούληται, συνιδεῖν τοὺς πάλαι μὲν πονηρούς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστούς. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστι τὴν κολακείαν αὐτοῦ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γάρ, [4] ὦ Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν βουλεύσας οὐδεμίαν πώποτε [5] φανήσεται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον πρέσβεις εἰς προεδρίαν [6] ἐκάλεσε, καὶ

[1] δὲ T. R. [2] ὀμεῖσθαι T. R. [3] πραγμάτων T. [4] Desunt ὦ Ἀθηναῖοι. T. R. [5] φανεῖται T. R. [6] ἴδιος T.

Ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. MARKLAND. Marklando assentitur Augerus.

Οὐ συνεδρεύοντα] Οἷα ἔχοντα σύνεδρον. BRODÆUS.

κή. Πραγμάτων] Forte γραμμάτων. Melanchtho: *publicorum actorum custodia.* Perionius: *negotiorum rerumque publicarum custodia.* Τὰ δὲ πράγματα οὐκ ἂν φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLF. Opinor γραμμάτων, ut pag. ϛ. l. fin. τὰ δημόσια γράμματα. Demosthenes ea appellat τὰ κοινὰ γράμματα, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. π. Παραπρεσβ. ϛ. μ'. Ita τὰ δημόσια γράμματα, De Cor. ϛ. ιξ'. Iterumque ὅτι καὶ γράμματ' ἴχουν ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. ϛ. μϛ'. Supra etiam, pag. 177. l. antepen. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡμῶν, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. Et demum in Argumento Orat. Demosthenis de Cor. Καλεῖται γὰρ μυθίκως ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰσάγων, ἵνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. MARKLAND. Correxit etiam Stephanus in margine suæ Editionis. Correxit etiam in litteris ad me datis, Vir doctissimus, et de hisce studiis propediem meriturus, Ioannes Toup, Cornubiensis. TAYLOR. L. γραμμάτων. AUGER.

Μεταπίπτει] Forte, συμμεταπίπτει. Et [pag. 203. l. 6.] οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. Et [l. 15.] φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας. WOLF. συμμεταπίπτει etiam, quod vulgatis Aldi Stephanique longe antecellit, ὁ πάνυ Marklandus: et MSS. Coisl. Reg. 1. Bern. et Mead. TAYLOR.

Αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his, nunc illis partibus adhærent.* BRODÆUS.

Εἰς προεδρίαν ἴδιος] Κέκλυκε, ut paulo ante, et ϛ. μϛ': MARKLAND. Recta sane et proba sunt hæc verba: Δημοσθένης γὰρ ἰνιαυτὸν βουλεύσας, οὐδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta hæc inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futili illo annotamento, quod ad prostremas voces allevit homo quispiam male feriatus, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N. B. Πρέσβεις εἰς προεδρίαν κέκλυκε. TAYLOR. M. κέκλυκε. AUGER.

Προεδρίαν] Jus sedendi inter concionis rectores, Prytanes, Proedros, et Epistatam, quibus prima sedilia concedebantur. *Sigon.* STOCK.

προσκεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν. καὶ ὅτ' ἀπῆεσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο [1] αὐτοις τρία ζεύγη [2] ὁρικά, καὶ τοὺς πρέσβεις προὔπεμψεν εἰς Θήβας, [3] καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἵνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, [4] λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ'. Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων τῶν παρὰ Χαριδήμου πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκῶν νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν· ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς [5] αὐτῷ τετελευτηκυίας,

[1] αὐτοῖς T. R. [2] ὁμοῦ T. R. [3] ἰγκαταγέλαστον T. [4] λάβε T. R. [5] αὐτῷ T. R.

Προσκεφάλαια] Vid. Poll. VI. 1. et not. ad locum. TAYLOR.

Φοινικίδας] *Puniceos tapetas.* BRODÆUS.

Εἰς Θήβας ——— τοὺς πρέσβεις] Iterum in utroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastæ. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim ubi locum purum putam repræsentabo, omissis iis ineptiis: Scil. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον ——— καὶ ὅτε ἀπῆεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὁρικά, καὶ προὔπεμψεν εἰς Θήβας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θήβας ——— εἰς Θήβας ——— τοῖς πρέσβεσιν ——— τοὺς πρέσβεις? Quæ neque gratiam habent, neque necessitatem. TAYLOR. Taylorum exscribit Augerus.

Τρία ζεύγη ὁρικά] Locum adduxit et explicat Harpocratio in v. TAYLOR.

κθ' Χαριδήμου] Is Corsobleptæ regis affinis, ejusque exercitus, et militum etiam externorum qui Atheniensium stipendia meruerunt, imperator, Macedonibus adeo semper infensus erat, ut eum victor Alexander, post eversas Thebas, dedi sibi ad supplicium ab Atheniensibus postularet. Jussus exulare, mox ad Darium se contulit: a quo, quod utilia quidem sed ingrata suaserit, capitali supplicio summa cum injuria est affectus. Historiam narrat Curtius, III. 2. STOCK.

Ἐνύπνιον] Vide Plutarch. in Demosthene. BRODÆUS.

Ἑβδόμην ἡμέραν] Ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ legit Cod. Mead. Nescio sane annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit præterea Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium. Verba describo: Τοῦτον ζηλῶσαι λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὸν μόνον καὶ ἀγαπητὸν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φασὶν Αἰσχίνης, κατηγορῶν αὐτοῦ δίκας, ταυτί, ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, περὶ στεφανοῦσθαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβών, ἐβουθύτει, καὶ παρῆν, τὸν μόνον ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσαγορεῦσαν ἀπολέσας. οὗτος μὲν οὖν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτῷ κατηγορῆσαι, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ, τὸ στενάξαι παρασκάμενον, καὶ τὸ φιλόστοργοι περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενον. Rursus in vita Demosthenis, Καὶ προῆλθε ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐστεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τεθνηκυίας, ὡς Αἰσχίνης φησί, λοιδορῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτοῦ μισοτεκνίας,

πρὶν πευθῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμε- 895
νος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει καὶ [1] παρενόμει,
τὴν μάνην ὁ δείλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσεπο-
σαν ἀπολέσας. Καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν
τρόπον ἐξετάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς οὐκ
ἄν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδ' ὁ τὰ φίλτατα
καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ' ὑμᾶς περὶ
πλείονος ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, [2] οὐδέ γ' ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς
65.1 φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθός· οὐ γὰρ
τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον [3] μετήλλαξεν.

λ'. Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμά-
των — οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός — καὶ τί ποτ'
ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολι-
τευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται,
5 Δημοσθένης δ' ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν
ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε,
ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ὡς γὰρ

[1] παρεπόμει T. R. [2] οὐ δὲ T. R. [3] μετήλλαξε. T. R.

αὐτὸς ἦν ἀγαπὼς καὶ μαλακὸς, εἰ τὰ πάθη καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἥμέρου καὶ φιλοστόργου ψυχῆς ἐνοῦντα σημεῖα, τὸ δ' ἀλύσεως φέρειν ταῦτα, καὶ πρᾴως, ἀνεδιώμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursus in illa altera vita Demosthenis idem Auctor, si idem fuerit. Cicero denique III. Tusc. 26. *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filii* (corrige id) *mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* Taylor. Vide infra §. πβ'. not. ad vocem ἴσατε, Stock.

Παρεπόμει] Negligenter Wolfius. Non παρεπόμει συγγνώμη (Verbum enim illud absolute sumitur) sed συγγνώμη ἀνωλέθρῳ. Quam postremam vocem ille omisit. *Sacrificava, facendo impiamente, essendogli morta (il meschino) una unica figliuola, e la quale prima l' havea chiamato padre.* Versio Italica. Taylor.

Τὸν μόνον ὁ δείλαιος] Ad misericordiam propior est, quam ad odium conoitandum, flebilis illa et emolliens verborum comprehensio: quin benevolentia etiam ad eum civem exardescimus, cui patriæ inopinata prosperitas domestici luctus memoriam exousserat. Sensit Æschines; atque ad omnem eam animi commotionem properat sedandam. Audiamus M. Tullium de hoc loco disserentem: *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiæ mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* Tusc. Quæst. III. 26. Stock. Dele Tullii locum incuria repetitum, quem ipse delevissem, si per typothetas licuisset.

Οἱ] [Ald.] Castiga οὐδὲ τὰ φίλτατα. Brodæus. Et Bern. quoque. Taylor.

Οὐ γὰρ τὸν τρόπον] Sic Cicero in Quintiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* Wolf. Vide Victor. XVIII. Var. Lect. 13. Taylor.

Λ'. Ἀπεισαγγελίας] [Ita enim Editi] Scribe, ἀπ' εἰσαγγελίας. Brodæus. Ita Reg. 2. Wolfius, etc. Dixi superius. Taylor.

τάχιστα εἶσω Πυλῶν [1] ὁ Φίλιππος παρῆλθε, καὶ [2] ταῖς μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀναστάτους ἐποίησε, Θηβαίους δέ, ὡς τόθ' [3] ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω [1] τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυροὺς κατεσκεύασεν, 396 ὑμεῖς δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες [4] ἀσκευαγωγήσατε, ἐν 10 ταῖς μεγίσταις δ' ἦσαν αὐτίαις οἱ πρέσβεις οἱ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφέροντες Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης διὰ τὸ μὴ μόνον [5] πρεσβεῦσαι ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι, συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεσθαί τι τὸν Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην σχεδὸν ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπωπτεύσατε διενεχθῆναι, — τοιαύτης δ' [6] ἐμπιπτούσης ταραχῆς, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ [7] νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ' 15 ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δ' ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν καί, προδότης ὢν τῶν φίλων καὶ πονηρός, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι,

[1] Deest articulus. T. R. [2] τὰς τε ἐν T. [3] ἡμῖν T. [4] ἀσκευαγωγήσατε T. R. [5] πρεσβεύειν T. [6] ἐμπιπτούσης T. [7] νοσημάτων αὐτῷ T.

Πρεπίως] [Ald. solus] Forte, περαιτέρω. Et [l. 12.] τοιαύτης ἐπιπεπτούσης ταραχῆς. Et [l. antepen.] συμπρέσβεις κινδυνεύσειν. Et [p. 205. l. 5.] Ὁ πρῶτος ἐξευρών. [Ald. οἱ]. WOLF.

Δὲ] In aliis exemplaribus expungitur. BRODÆUS. ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν —— MS. Mead. TAYLOR.

Δὲ] Forte delendum est, nisi aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγίσταις δὲ ἦσαν αἰτίαις. MARKLAND. Hoc modo etiam Cod. Bern. TAYLOR.

Πρεσβεύειν] Πρεσβεῦσαι ex sensu. MARKLAND.

Τοῖς τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non esset Demosthenes. BRODÆUS.

Τοιαύτης δὲ ἐπιπτούσης ταραχῆς] Ita expudebat Aldus. Τοιαύτης δὲ ἐμπιπτούσης ταραχῆς cum Bern. dedit Stephanus, neque admonuit, ut solebat, se ab Aldi membranis discedere. Wolfius emendavit, ut modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης δὲ ἐπιπεπτούσης, vel ἐμπεπτούσης, ταραχῆς, ut renovetur periodus bene longa, et alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimirum, pag. 203. l. ult. ὡς γὰρ τάχιστα ——. Post longum intervallum, inquam, redit ad se Orator, et διελεχθέν resumit. Fieri istud solet: et notavi alibi, uti et Cl. Marklandus. Supra 382. 7. 386. 9. ed. T. Adde etiam Demosth. π. Παραπρεσ. pag. 426. v. 7. ed. R. TAYLOR.

Μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων] Praeter innatos ei morbos. Wolfius. Quem arbitror non recte rem cepisse. μετὰ συμφύτων νοσημάτων ἐβουλεύετο, δειλίας scil. et ζηλοτυπίας. Nam istud μετὰ l. 14. sustinet vicem τοῦ, οἷον vel ἤγουν, id est, scilicet, et est declarativum istarum vocum, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων, quo pacto sententiam ordinat Cod. Mead. Aliter Interpres Etruscus, essendo aggiunte questa perturbatione di cose a i vitii che egli ha per natura. TAYLOR.

Συμπρεσβευόντων] Forte, συμπρεσβευσάντων, ut paulo ante; vel συμπρεσβευτῶν. MARKLAND.

Κινδυνεύσειν] Ita recte Stephanus, Wolfius, et Marklandus. Olim κινδυνεύειν. TAYLOR.

Καταδέοντες δ' αὐτὸν [1]οἱ τῇ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι παρεκάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνομάζοντες τῇ πόλει· ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς [2]αὑτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. Οὗτός ἐστιν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶτος ἐξευρὼν Σέρριον τεῖχος καὶ Δορίσκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μουργίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανίδα, χωρία ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἤδειμεν πρότερον. καὶ ἐς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ' εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ δὲ πέμποι, κατασκόπους πέμπειν ἀλλ' οὐ πρέσβεις, εἰ δ' 397
ἐπιτρέπειν [3]ἐθέλοι πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη καὶ Φιλίππῳ.

[1] οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχῇ, T. [2] αὐτοῖς T. R. [3] ἰθέλει T.

Προσπολεμοῦντες ἡσυχῇ] Ald. et Mead. quoque. Henricus autem Stephanus, sive MSS. ope, sive ingenio confisus, typis exaravit, quam etiam deprehendit Vir solertissimus Jer. Marklandus veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ. Cod. Bern. προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ ἀσμένως. Italica Versio h. pacto, *I quali tacitamente facean guerra per la patria*. Cum Wolfio Anonymus interpres Latinus consentit. Lambinus autem Stephanum secutus: *Cujus consilia quum perpexissent communis otii et publicæ tranquillitatis oppugnatores*. TAYLOR. L. οἱ τῇ τῆς πόλεως πρ. ἡσυχίᾳ. AUGER.

Τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel. τῶν ἐν τῇ πόλει. MARKLAND. ἐν τῇ πόλει. MSS. Steph. TAYLOR.

Οὗτός ἐστιν etc.] Vocem Μουργίσκην non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit ea urbs aut castrum, et in proclivi foret reponere Μύρτιον. Sed eam Μουργίσκην finxit, credo, Æschines ridiculi causa, ex locorum eorum communi ignoratione, quos recensuerat Demosthenes, ut Philippi usurpationes plures notaret, et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fingebat e sua memoria etiam fuisse, et sic subsannabat Demosthenem, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, ut populum Atheniensem deciperet, terreret, et contra Philippum irritaret. PALMER.

Σέρριον τεῖχος] Vide Demosth. περὶ τῶν ἐν Χερρ. et κατὰ Φιλίππου δ. BRODÆUS. Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνος, et Ἐργίσκη. Vid. Mens. VI. Attic. Lect. 28. TAYLOR.

Εἴδημεν] [Ald. Lectio] Forte, ἤδειμεν. WOLF. Quod reponit primus. οἴδαμεν Cod. Bern. TAYLOR. M. ἤδειμεν. AUGER.

Φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleonasmo accedit: quasi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὁρμῆς περιέστησε. Non multo post, passivo est usus eodem modo, πόλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. WOLF. Decipitur Wolfius: et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de *impetu*. Verum ea est vis locutionis, ut significet *rerum conversionem*: cum aliquis operam præstiterit, ut negotia *in contrariam partem* relabantur. Uti hic Brodæus: *res in contrariam partem mutavit*. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέστησε. Age, Tu dijudica. §. μέ. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν —— ἀρδὴν φέρων ἀφίθμητος Θηβαίοις, Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et §. μϛ'. προσίμιξε φέρων —— τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita §. λγ'. πόλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὸν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, paulo infra ἀδικήσας Φίλιππον, πολλῶν ἀνοσίων ἀνδρῶν, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo §. 36. ATK. Τί δαὶ ἐντετύχηκας πώποτε —— Στωϊκῷ τινὶ, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; EPM. οὐδαμῶς. ATK. —— ζητοῦντων γὰρ ἡμῶν οἱ τινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαιρήσας, ἴδοιμι φέρων τοῖς Στωϊκοῖς ——. TAYLOR.

Ἐθέλοι] Conjecit Cl. Marklandus, quod Bern. confirmat, ἰθέλοι. IDEM.

Τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *æquali utrinque conditione juris sui obtinendi*. BRODÆUS.

Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Ἀλλὰ σῶν κ. τ. λ. Deest oppositum membrum

Ἀλάνησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον στεφανώσας τοὺς μετ' Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ Μαγνησίαν παρὰ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον [1]παρεσκεύασεν.

λά. Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν,

[1] παρεσπεύασε. T. R.

hujus Sententiæ, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέπει —— ut in Sententia præcedente. MARKLAND.

Δίδωσιν —— ἀποδίδωσι] Eam insulam [Halonesum] Philippus Atheniensibus dedere cupiebat. Demosthenes vero ἀποδιδόναι, hoc est, Atheniensibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [sed] ἀποδέχεσθαι. Consule Demosthenem περὶ τῆς Ἀλοννήσου, Quintilian. III. 8. Plutarch. in vita Demosth. Unde apud Athenæum ludit Antiphanes, ἀπίλαζεν ὥσπερ ἴλαβεν. BRODÆUS. Antiphanis Senarii, qui leguntur Athen. l. 6. init. parce et malevole adducuntur a Brodæo. Videamus totum locum: Ἡμεῖς, Ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομεν σοι τὰ τῶν διαπροσφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ, Δημοσθένην χλευάζων, ὃς, Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἀλόννησον διδόντος, συνεβούλευε μὲν λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδοσθαι. ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νιττίδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχελεῖ τόνδε τὸν τρόπον,

Ὁ δικαίτης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
Ἀπίλαβεν, ὥσπερ ἴλαβεν· ἠγάπησεν ἂν
Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic conjungetur Plutarchus in Demosthene: Τῶν δὲ Κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν καλεῖ ῥητοπερίθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων, ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησίν, οὕτως ἀπίλαβεν, ὥσπερ ἴλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ τὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἀλοννήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης καὶ τοῦτ' πέπαικεν, ὃν Ἀθηναίοις Δημοσθένης συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀπολαμβάνειν παρὰ Φιλίππου. Vir sollers et ingeniosus P. Bartonus, Oxoniensis, primus subodoratus est Iambos Antiphanis latere in ista, quæ diutius prosa videbatur Oratio Plutarchi. Athenæus vero pergit: Ἀλεξὶς δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

Ἀπίλαβες. τοῦτ' δ' ἔστι τί; ὃ παῦ' ὑμῶν ἐγὼ
Παιδάριον ἴλαβον ἀποφέρειν ἦκω πάλιν.
Πῶς οὖν ἀρέσκει σοι τρέφειν; οὐκ ἔστι γὰρ
Ἡμέτερον. οὐδ' ἡμέτερον. ἀλλ' ἐδόκατε
Τιμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. οὐ δεδώκαμεν. τί δέ;
Ἀπεδόκαμεν τὸ μὲν πρεσβῦτον ἐμοὶ λαβεῖν.
Καὶ ἐν Ἀδελφοῖς,
Ἐγὼ δίδωκα γάρ τι ταύτας, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας, ἐνέχυρόν που λαβών.
Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρείᾳ,
Καὶ τὰς παλαίας ἐμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγε δῷς
Ἀλλ' ἀποδὸς καὶ δὸς τὰς φύσει· ἐξέχομαι.
Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσι,
Οὐκοῦν κίνει τῶν τὰ πάντων μᾶλλον ἢ
Τὰ πρίοντα φράζειν. πῶν γε δράσω τοῦτό σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι φαύσεται Δημοσθένης
Ὀργιζόμενος, ὑπεῖος ὁ Βριάρεως,
Ὁ τοὺς κατασίλτας τάς τε λόγχας ἰσθίων
Μισῶν λόγους ἀνθρώπους. οὐδεπώποτε
Ἀντίθετον εἶπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Add. Ælian. XII. V. H. 53. virosque eruditos ad loc. Eustath. ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque Salvinii ad Iliad. Γ. excuntem, Leopard. XII. Emend. 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασπεύσας βουλεῦσαι μὲν δεῖν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε (Annon. μετέβαλε?) τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδίδωκεν. Suid. v. Ἐγκράτεια. De hoc *grammatico* bello inter Athenienses et Philippum, utrum *daret* Halonesum Philippus an *redderet*, an beneficii titulo, an juris exigentia, plura in ea Oratione, quæ inscribitur περὶ Ἀλοννήσου. Libanius in Argumento istius Orationis, si Libanius est qui scripserit, Demosthenem, περὶ συλλαβῶν διαφέρεσθαι, ut hic ait Æschines, imitari videtur in eadem causa: Φιλίππως ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν —— αἰτοῦσι δὲ ὑπισχνεῖται δώσειν. TAYLOR.

Ἀριστοδήμου] Forte, Χαριδήμου, S. τοῦ στρατηγοῦ, de quo multa in Aristocratea. Ὁ γὰρ Ἀριστόδημος, ὑπαιτιὸς μὲν, οὐχὶ δὲ στρατηγός. Nisi forte fuerit alius quispiam hic Aristodemus, quem in Philippicis exagitat: pro quo Aristomedes apud Ulpianum legitur. Et [l. 6.] παρεσκεύασε. WOLF.

ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν [1]Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Ἀλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα [2]τρία μέγιστα ἠδίκησθε καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς [3]θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵν' ἐφεξῆς εἴπω, περὶ τῶν [4]Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. Ὑμεῖς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν λαβὼν Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμίσωνος τοῦ [5]Ἐρετριῶς, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἑκόντες [6]ἐπιλαθόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐν πέντ' ἡμέραις ἐβοηθήσατ' αὐτοῖς καὶ ναυσὶ καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκονθ' ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους Θηβαίους [7]ἀφήκατε, καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι 398
τάς τε πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρ-
66.1 θῶς καὶ [8]δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις, οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι.

λβ'. Καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονθότες οἱ [9]Χαλκιδῆς οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας, ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὔβοιαν Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ' οὖν προεπροιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι,

[1] Εὐβοίων T. R. [2] τρία • τὰ μέγιστα R. [3] μεγίστης T. [4] Εὐβοίων T. R. [5] Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν T. R. [6] ἐπιλανθανόμενοι T. R. [7] ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τὰς π. αὐτοῖς T. ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τάς τε π. αὐτὰς R. [8] δικαίως αὐτοῖς παρακαταθέμενοι T. R. [9] Χαλκιδεῖς T. R.

Περί] Περὶ τῆς τῶν Εὐβοέων lege. TAYLOR.

Μνησάρχου] Calliam et Taurosthenem fratres, Mnesarchi filios fuisse puto: non Mnesarchum Callias filium, Taurosthenis patrem. Etsi quid id nostra refert? WOLF.

Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν] Πρῶτον μὲν γὰρ Νόμος ἐστὶ τῷ δήμῳ κείμενος, μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν ἂν μὴ δι' ἀνδραγαθίαν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ἄξιον ᾖ γενέσθαι πολίτην. Demosth. κατὰ Νεαίρας. STOCK.

Θηβαίους] Aretinus, *victis Thebanis*. Melanchtho, *repressis*. Perionius, *Thebanos fœderatos dimisistis*. WOLF.

Τὰς πόλεις αὐτὰς] [uti Ald.] Lego αὐτοῖς. S. ωῖς Εὐβοεῦσι. Et [p. 208. l. 3.] ὅτε ἀδελφός. IDEM. Γρ. αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. STEPHANUS. καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρακαταθεμένοις. σχ. τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. Cod. Bern. TAYLOR. ἀφήκατε· καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. Vid. Demosth. de Cor. §. κδ'. τὸ, καταστάντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀπεδώκατε ταῦτα δικαίως αὐτοῖς ἐξημαρτημένοις εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδικοῦσθε, ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND. Post ἀφήκατε punctum pono, et post γενόμενοι virgulam duntaxat; lego deinde ut est in vulgatis καὶ τὰς πόλεις αὐτάς. AUGER.

ἐπειδὴ δὲ τάχιστα εἰς Ταμύνας παρῆλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλλομεν, ἐντεῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης [1] μισθαρνῶν ἐνεκωμίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις [2] οὐδὲ βοηθείας ἐλπὶς οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ θαλάττης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψάμενος, ὅ τ' ἀδελφὸς [3] αὐτοῦ Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιούμενος καὶ προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' [4] ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ ὑμέτεροι καὶ πεζοὶ καὶ [5] ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες [6] ἀφεῖσαν ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδύνευσεν ἂν [7] ἡμῶν ἡ πόλις αἴσχιστα παθεῖν. οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακόν· ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύων ἀτυχήσῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμφοράν. Ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς.

λγ'. Τυχὼν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, [8] σμικρὸν διαλιπὼν χρόνον πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρασκευάζων, ἐξαίρετον δ' [9] αὐτῷ τυραννίδα περιποιούμενος. καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον

[1] μισθὸν λαβὼν ἐπεχυρίαζεν T. μισθὸν λαβὼν ἐνεκωμίαζεν R. [2] αὖτε T. R. [3] αὐτῶ T. R. [4] ἡμᾶς T. [5] ἱππεῖς T. R. [6] ἀφίεσαν T. R. [7] ἡμῶν T. R. [8] μικρὸν T. R. [9] αὐτῷ T. R.

λβ'. Ταμύνας — Κοτύλαιον] Harpocr. in utraque voce. TAYLOR.

Ἐπεχυρίαζεν] Ἐνεκωμίαζεν MSS. Steph. et Bern. Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, §. λδ'. ante med. τὸν τῆ Καλλίαν ὑπεξεπήγει. IDEM. L. ἐνεκωμίαζεν. AUGER.

Προσγελῶν] Priscianus aut in exemplaria incidit inhonesta, aut auctorem nostrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγελᾷ μοι, καὶ Προσγελᾷ μοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ὁ μὲν Ἀμύντας προσγελᾶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Sed neque Amyntæ nomen, si bene memini, usquam occurrit per totam hanc Orationem. Ut existimaret aliquis potius errasse Priscianum in *titulo* Orationis quam in *loco* describendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet εἰς Ταμύνας, τὸν ἐν Ταμύναις. Unde literarum similitudine infaustas ille emicuit Ἀμύντας. Eo quanta incuria describuntur Membranæ! Cujusmodi est Materia ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς, MSS. fere omnes, Steph. Mead. Coisl. Reg. 2. TAYLOR.

Αὐτῷ] L. αὐτῶ. MARKLAND.

λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ περιῆει μετὰ Φι-
λίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο. ἀδικήσας δὲ
Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θη-
βαίοις. ἐγκαταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους τραπό-
μενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον
[1]ἐμπίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας καὶ τῆς Φιλίππου.
ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιθ' αὑτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ'
αὐτὸν ἤδη [2]στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτη-
ρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνο-
μασθέντα βοηθήσειν, [3]ἐάν τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ, ὃ πρόδηλον ἦν
ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς [4]κωλύσαιτε. Ταῦτα [5]δὴ διανοηθεὶς
ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην καὶ Ἐμπέδωνα καὶ
Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέροντας τῷ [6]μὲν δήμῳ 400
ἐλπίδας κενάς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ αὐ-
τόν. τρία δ' ἦν, ἃ ἅμα ἐξωνεῖτο. πρῶτον μὲν μὴ διασφα-
λῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ
μνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο
τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν [7]αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκί-
δος ἢ [8]τεθνάναι ἐγκαταληφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ'
αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φιλίππου καὶ [9]ἡ Θηβαίων.
δεύτερον δ' ἦκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν
ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθηναίοις Χαλκιδέας· τρίτον δ'
ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. Καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων
οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας, ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημο-

[1] πίπτει τῆς Θηβαίων T. πίπτει τῆς τε Θ. R.
[2] στρατιᾶς T. [3] εἴ τις T. R.
[4] κωλύσετε T. [5] δὲ T. R.
[6] μὲν τῷ T. [7] αὐτῷ T. R.
[8] τεθνάναι ἐγκαταληφθέντι T. R. [9] Deest articulus. T.

Λίψασθαι] A Lambino, non λείψασθαι [quæ erat lectio Aldina] a Asleno. Wolf.

Ἐπομνύντα —— βοηθήσειν] Ὀμόσαντα ὅτι βοηθήσει. Aretinus: *auxilium ferre jurejurando cogeretur.* Idem.

Εἴ τις ἴοι' αὐτὸν ἴῃ] *Siquis eum invaderet ac lacesseret.* Demosthenes κατὰ Φιλίπ. β. Ἀλλ' ἐπειδὰν ἴῃ ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἴῃ, τί φήσομεν τότε; Rursus, ω. Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἴοι' αὐτοὺς ἴῃ. Brodæus.

Κωλύσητε] Κωλύσαιτε. Markland. Ita Beru. Taylor.

Δολιχοδρομήσαντα] Vide Poll. III. 30. Idem. Explicat Potter. Archæol. II. 28. Stock.

Πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι] [Negativa enim in Aldo deerat]. Et [l. 16.] εἰ μνησθείς. Et [p. 210. l. 6.] τὰς δὲ συνεδρείας, ut ante μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Wolf. μὴ διασφαλῆναι. Bern. similiter. Διασφαλῆναι Brodæus explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita ut interpretando adjuvare vellet, quod debuisset emendare. Taylor.

Ἐγκαταλειφθέντι] H. Stephanus lectore non admonito, se contra Codd. niti, dedit ἐγκαταληφθέντι. Quod tamen habet Cod. noster Bern. et Ego præfero. Vegetatur Oppositio, ἢ φεύγειν —— ἢ τεθνάναι ἐγκαταληφθέντι. *Aut* aufugere *aut* captum *emori*. Aliter Italus. *Ofugirsi da Chalcide, o morire* abbandonato. Solus Lambinus auctoritatem Stephani sequitur. Idem.

σθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ [1]συνεδρίας καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ 67. 1
ὧν ἰσχύσειν ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιεῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας.
401 Ἵνα δ' εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, [2]λαβέ μοι τὴν Καλλίου γραφὴν καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδ'. Οὕπω τοίνυν τοῦτ' ἐστὶ δεινόν, εἰ οἱ καιροὶ πέπρανται τηλικοῦτοι καὶ συνεδρίαι καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τούτου δεινότερον [3]ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν. Εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δέ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὠρεοῦ συντάξεις καὶ τὰς ἐξ Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων φρονούντων βλεπόντων ἔλαθον [4]ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων [5]τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν. δ' εἰς

[1] πρεσβείας T. [2] λάβε T. R. [3] ἡμῖν T. R. [4] ἡμῶν T. R. [5] τούτους T.

Βέλτιστα λέγειν] Accuratius, ut mihi videtur, hoc loco scripsisset Æschines βέλτιστα λέγειν καὶ πράττειν. Nam totum hoc de Callia negotium ad Demosthenis πρᾶξιν, magis quam ad λόγον ejus spectat. Sic §. λδ'. fin. MARKLAND.

Συνεδρίας] Πρ. γρ. πρεσβείας [ut MSS. quoque quam plurimi] Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἔχειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε. Λέγει δὲ καὶ συνεδρίας, ἴσως δὲ συνέδρους. STEPHANUS. Συνεδρίας. Bern. TAYLOR. F. συνεδρίας, ut l. 17. nuper pag. 209. l. antepen. MARKLAND. Imo συνεδρίας. AUGER.

Ὁ πόλεμος] An ἡ πόλις? MARKLAND.

Γράφων] An ἐπιγράφων? IDEM.

Προσβιβάζων] Γρ. καὶ προβιβάζων. MSS. Steph. Eamque lectionem amplecti videtur Budæus. Vid. H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. col. 656. TAYLOR.

Μετὰ τὰς εὐεργεσίας] Exponi possit vel *post collata*, vel *post accepta beneficia*. Verum magnificentius erat, magisque adeo ad indolem accommodatum Atheniensium, gloriæ capidorum, si cum iis potius societatem inirent, quos ipsi sibi beneficiis prius devinxerant, quam si hanc illis tantum concederent, a quibus beneficia acceperant. *Francis.* STOCK.

Γραφὴν] Ἐπιστολὴν, ἡ γράμμα, οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLF.

λδ'. Τούτους] Forte, τούτων. MARKLAND. AUGER.

Χαλκίδα καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ τρόπον καὶ δι' οἵων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς [1]οὐκέτι δι' ἀγγέλων ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. Εἶπε γὰρ ὡς [2]ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν, Ἀχαιοὺς μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα, τοὺς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, οὓς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὡς οὔτε χρημάτων 402
οὔτε στρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας δι' ἀπορρήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν [3]ὑμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Ὁ δὲ σεμνῶς πάνυ παρελθὼν τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ ἀπόρρητον προσεποιήσατο εἰδέναι· τὴν δ' εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας [4]ἔφη βούλεσθαι [5]ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. ἦν δ' αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνᾶνας συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύν-

[1] οὐκ ἔτι T. R. [2] ἥκει T. ἦκε R. [3] ἡμετέρων T. R. [4] ἦφη δὲ βούλεσθαι R. [5] ἡμῖν T. R.

Ἐπὶ Φίλιππον] *Ad bellum contra Philippum gerendum.* Brodæus.

Ὡς] Ita Codd. ὅστε exaravit typis suis H. Stephanus. Taylor. M. ὅστε. Augkr.

Δι' ἀπορρήτων] [Ita Ald.] Scr. δι' ἀποβάτων. Brodæus. Wolf.

Ἡμετέρων] Forte, ὑμετέρων. Markland.

Κεφάλαιον] *Orationis ejus hæc summa erat.* Recte. Sic supra §. πέ. λόγια —— οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ περιοδῶ. Ad istum sane locum allusit Suidas, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo præcedente, sc. κεφάλαιον. Nempe, Ἔνια τῶν βιβλίων ἐπιτετιχισμένα τοῖς ἐπὶ τῶν δέκα ῥητόρων γεγραφόσι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἴονται παραλῆφθαι ἐπὶ πράγματος, καὶ λόγου μέσου —— παραλέκτου δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου. Jam accede ad ea quæ sequuntur. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος, καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου, οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ubi tamen juxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi potest, pro γράμματος legendum est πράγματος. Aliquantum adstipulatur Photii Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματος. Id erat ἐπὶ γράμματος. Sed cum emendare voluerint alii, in alium mendum inciderunt. Sed γράμματος bene stare potest cum textu et mente Æschinis. Taylor.

Συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* Brodæus. Recte vidit Vir doctissimus. Ita etiam alii: *erunt*

ταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν πληρώματα καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους καὶ [1]ἱππέας χιλίους· ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις [2]καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν [3]πλείους ἢ διςχιλίους ὁπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δ' ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δ' [4]ὑπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ [5]ταῦτ' οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἔκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν [6]ὑφ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν [7]πανσέληνον. Καὶ γὰρ τοῦτ' ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
403 ἀλαζόνες ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν

[1] Ἱππεῖς T. R. [2] Deest καὶ T. [3] πλείους T. R. [4] ἀπὸ T. R. [5] Deest ταῦτ'. T. [6] ὑπ' αὐτοῦ T. R. [7] σελήνην T. R.

stati descritti da lui a contribuire contro Filippo. Italus. Minus bene Wolfius, cujus interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

Χρημάτων] Ita Membranæ præter Bern. nostram. Stephanus rursus silenti pede, χρήματα. IDEM.

Πληρώματα] *Socios navales et propugnatores: remiges et milites classiarios.* Demosth. c. Midiam, εἶτα τὰ πληρώματα ἡ φίλις παρέχει. BRODÆUS.

Πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* Infra, §. μς'. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις Bern. TAYLOR.

Ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους] Aretinus: *ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem.* Sic et Meletus. Melanchtho: *ex Acarnania totidem milites.* Perionius: *armatorum ex Acarnania totidem.* Hic ἑτέρους τοσούτους non est ἓξ τοσούτους, ut apud Isocratem, loco supra citato [pag. 302. l. 8. ed. T.] WOLF.

Ἀπὸ] Τ πό. §. μβ'. ἐμπεπλεσμένος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

Ἀνθεστηριῶνος] Παρὰ τὸ τοῖς ἀνθεσι στίγεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniate, ὁ φυλλοφίας μὴν appellatur. Alii per ι in secunda syllaba scribentes, παρὰ τὴν ἑορτὴν τὴν τοῦ Ἀνθιστηρίου, περὶ ἣν παροιμιάζόμενοί φασιν, Ἔξω Κάρες, οἰκεῖ Ἀνθιστήρια. WOLF.

Εἰς τὴν σελήνην] Εἰς πανσέληνον. BRODÆUS. Nescio an emendans, an exponens. Sed in Bern. *adnotatur*, sc. *prv εἰς πανσέληνον.* Volebant Athenienses ut Menses sui ordirentur a Novilunio. TAYLOR. Aretinus: *Omnes convenire debere Athenas in plenilunio.* Melanchtho: *Ut civitates in plenilunio conveniant Athenis.* Perionius: *Ut omnes Athenas conveniant consilii capiundi causa ad XVII. Cal. ejusdem mensis.* Meletus: *Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σελήνην paulo post ipse interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapsum esse fateor, cum verti, *ad Lunam.* Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam usurpat. Neque enim Æschines lunam, sed mendacem linguam Demosthenis exagitat. Etsi quid vetat, insolentem locutionem Græcam æque insolenti Latina vertere? præsertim cum ejus sequatur interpretatio. WOLF. εἰς τὴν πανσέληνον, (ut pag. 214. l. 12.) edidit H. Stephanus. TAYLOR. Legendum certe πανσέληνον. quod omisi volens in interpretatione mea. AUGER.

Πανσέληνον] *Plenilunium* semper incidit in diem decimum quintum mensis Attici; quia menses iis erant lunares. Singuli autem mensis tres dies a Lunæ phasibus nomina mutuati sunt: primus νουμηνία vocabatur, XV^tus. ἡ πανσέληνος, ultimus seu trigesimus ἕνη καὶ νέα, Iuna vetus et nova. *Tournellius.* STOCK.

Καὶ γὰρ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ τοῦθ', ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

ἐπαιρόμενος αὐτῷ, δεύτερον δέ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτ' ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν ἀριθμῶν εἰς ὁπόσ' ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματ' οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος τοὺς ταλήθη λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστ' ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ [1] μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. ἀπαγαγὼν δ' [2] ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα δὴ συστρέψας γράφει, κελεύων ἐλέσθαι πρέσβεις εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν [3] Ἐρετριῶν — πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι [4] αὐτῶν — μηκέτι διδόναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν, τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρους αἱρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [5] πρὸς τοὺς Ὠρείτας πρέσβεις, οἵτινες [6] δεήσονται καὶ αὐτοί, τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [7] εἶναι. Ἔπειτ' ἀναφαίνεται,

[1] μακρότερον T. R. [2] ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ T. R. [3] Ἐρετριέων T. R. [4] αὐτῶν T. R. [5] [πρὸς τοὺς Ὠρείτας] R. [6] δεήσονται, αὐτοῖς τὸν T. [7] [εἶναι] R.

Μιμεῖσθαι] [Ita erat in Ald.] Legendum μωμεῖσθαι. Brodæus. ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι lege. Wolf. Ita restituerunt Bern. Ask. Steph. γράφε μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris Aldini in Biblioth. Col. Eman. Cant. Taylor.

Καὶ τοῦ ζίου] Deest forte aliud Adjectivum, Comparativi gradus, ut κενότερον. Markland.

Συστρέψας] Vim vocis non assequitur Wolfius. Laudo, neque satis prædicare possum, bellissimam versionem Italicam, *Mettendo in questo tutte le sue forze.* Similiter scribit Xenopho Anab. l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Quem locum contra Cl. Hutchinsonum explicare non debuit Spelmannus, in politissima et fideli pariter Interpretatione quam dedit Xenophontis. Demetrius Phalereus §. 8. Ὥσπερ τὰ ὄγκια συστρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαῦτα τὰς ἐν εἰσυστροφῇ καὶ λόγοις παθόντες ἐσπεισμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Cui locum similem adduxit ex Platone Pet. Victorius in *commentario.* Verba illa Demetrii scio aliter laudari in fine, sc. neque ἐσπεισμένου, neque συσπειραμένου, verum συστειλαμένου. Quod licet æque faveat meæ Interpretationi τοῦ συστρέψασθαι, attamen laudo eam lectionem quæ reperitur in vulgatis. Ita Plutarch. Sympos. ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον καὶ συσπειράμενον διὰ τὸ ῥιγοῦν. Illum morem Ferus se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus Iliad. M. 41.

Ὡς δ' ὅταν ἢ τι κύπασσι καὶ ἀνδράσι δῃοτῆσι
Κάπριος ἠὲ λέων στρέφηται, σθένει βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε κυργηδὸν σφίας αὐτοὺς ἀρτύναντες
Ἀντίοι ἵστανται.

Porro. Occurrunt exempla apud nostros Scriptores, Æschinem volo et Demosthenem, ubi συστρέφεσθαι dicitur de *globo* aut *agmine* facto, ad majorem vim aut impetum. In hoc loco, *se totum collegit, summam vafritiem in ea re exseruit* Demostheues, ut ait adversarius. Taylor.

Δεήσονται αὐτοῦ] Deerat [sc. αὐτοῦ] in Steph. αὐτῶν Ask. Quod præstat. Idem. L. αὐτῶν. Augar.

Εἶναι] Otiosum sane vocabulum, neque

[1] πρὸς τῷ περὶ ἁπάντων τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι κλέμματι, γράψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις [2] ἀξιοῦν
404 τοὺς Ὠρείτας μὴ ὑμῖν ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμ- 10
ματος ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις καὶ τὴν πεζὴν [3] στρατιὰν καὶ τὴν παυσέληνον καὶ τοὺς συνέδρους λόγῳ ἠκούσατε, τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε.

λέ. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία 15

[1] περὶ ἀ. ἐπὶ τῷ ϕ. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, T. R. [2] ἀξιῶν T. R. [3] στρατείαν T.

desiderari vides: *eundem hostem et amicum judicare, perinde uti Athenienses.* Dele ergo, nam enatum est ex fine præcedentis, τοῦ, τομίζειν. TAYLOR.

Ἕκαστα ἀναφαίνεται] Aretinus et hanc et plures clausulas omisit. Melanchtho: *cetera in decreto recitantur: ascribit etiam de furto, ut Oritæ quinque talenta non vobis, sed Calliæ penderent.* Perionius: *Deinde eum apparet in decreto ad furtum addidisse, ut legati peterent ab Oritanis,* etc. Meletus: *deinde vero post has insidias orationis, rursus decernit.* Τὸ, περὶ ἁπάντων nemo horum expressit: pro quo, etsi περιαγαγὼν, ἢ προαγαγὼν, ἢ προαγαγὼν legas, non satis placet. Mox, [l. 2.] τοὺς πρίσβεις ἀξιοῦν. Cohærent enim γράψας ἀξιοῦν, id est, ὅπως ἀξιώσουσι οἱ πρίσβεις. WOLF. *Poscia egli mostra havere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare.* Etruscus. *Deinde videtur ad hæc omina in decreto peculatus causa adjecisse.* Anon. Venetus. Hi quidem expresserunt τὸ, περὶ ἁπάντων, sed nihil promovemus. TAYLOR.

Περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Depravata hæc esse opinor. MARKLAND. Ἐν τῷ ψηφίσματι, MSS. Steph. et Ask. et Plin. IX. Epist. 26. ubi locum hunc laudat. TAYLOR. Interpretatus sum quasi legeretur, ἐν τῷ ψηφίσματι ἀντὶ τοῦ κλέμματος γράψας. καὶ subsequens non significat *et*, sed *etiam*. AUGER.

Πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] Ἤγουν, προσγράψας τῷ κλέμματι. Marg. Eman. TAYLOR.

Πρὸς τῷ κλέμματι] Hanc clausulam depravatam, indeque obscuram factam esse arbitratur Markландus. Non sensit hoc loco vir doctiss. inusitatam significationem præpositionis Πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est *furto deditus, in peculatum effusus:* ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in oratione Demosthenica de fals. leg. §. λϑ'. fin. ἀλλ' οὕτως ἐκφανὴς ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῇ δωροδοκίᾳ, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνιλὰν καὶ παριδὼν ᾤχετο: *ita penitus erat quæstui et largitioni deditus,* etc. STOCK.

Ἀξιῶν] Sincera Lectio, ἀξιοῦν. BRODÆUS. Ita Steph. et Bern. TAYLOR.

Ἐκ] Abest §. πζ'. ἀφελὼν τὸν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. MARKLAND.

Τοῦ κλέμματος ἅψαι] *Istud membrum decreti attinge, ubi continetur fraus et impostura hominis, cæteris omissis.* Particulam soli. ex psephismate excerpi, non totum continuo recitari jubet. *Taylor.* ad orat. Dem. de fals. leg. [§. ν'.] STOCK.

Στρατιὰν] Στρατιὰν (Vid. ad §. μγ'. fin.) excudi fecit Stephanus. TAYLOR.

τάλαντα μισθὸν τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίου, τάλαντον δ' ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυράννου, τάλαντον δ' ἐξ Ὠρεοῦ· διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. [1]Ἐξαναλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱόν, τοῦ δυναστεύσαντός ποτ' ἐν Ὠρεῷ, δεησόμενον [2]αὐτου, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι ἐν Ὠρεῷ. ὁ δ' ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τοῦ Καλλίου [3]εἰσέπραττεν. ἀναγκαζόμενοι δ' οἱ Ὠρεῖται καὶ οὐκ εὐποροῦντες ὑπέθεσαν [4]αὐτῷ τοῦ ταλάντου τὰς δημο- 405
σίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου. Ὅτι δ' [5]ἀληθῆ λέγω, [6]λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὠρειτῶν.

[1] ἐξαπολωμένοι T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] εἰσπράττεν T. R. [4] αὐτῷ T. R. [5] τάληθῆ T. [6] λάβε T. R.

λέ. Διὸ] Malim δι' οὗ. Wolf. F. δι' οὗ, scil. ταλάντου. Markland.

Δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν] *Cum populari republica Oritæ regerentur.* Wolfius. Inconcinne. Non enim *semper* ea forma imperii utebantur. Quod tamen sequeretur eam interpretationem Wolfii, cæterorumque. Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam ejus filius Gnosidemus cum Æschine et Demosthene vixit,) summum in ea civitate imperium tenuit, ut discimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur, *cum tandem populari Rep.* regi cœperint. ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. Taylor.

Ἐλαχίστου χαλκοῦ] Videtur alludere ad nomisma vilissimum, qui χαλκοῦς dicitur: quasi dicat, οὐκ ἂν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκοῦ τάλαντον. Wolf. Non ad Nomisma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Æs, alludit potius. Et meminerit lector ἐλάχιστον non semper de *magnitudine*, verum aliquando etiam de *pretio* et *valore* dici posse: ut hic, et pariter apud Aristophanis σχ. scil. Ἐδόκει· τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. Nub. 248. Nam qui *ferreis* utuntur nummis, non in *minutissimas* laminas secare solent. Taylor.

Εἰσπράττεν] S. δίκαιον. Wolf. Scil. αὐτὸν ἰδίαιν εἰσπράττειν. Alioqui legendum foret εἰσπρᾶξαι. Markland. Γρ. εἰσίπραττεν. MSS. Steph. γρ. εἰσίπρατε et εἰσίπρᾳξε. Cod. Bern. Taylor. Malim εἰσπράξειν, subaudiendo ἑαυτόν. Auger.

Δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς] *Mensuram drachmam in singulas minas.* τῆς μνᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἑφ' ἑκάστης μνᾶς. Brodæus. Centesimis ergo usuris duxit fœnus. Mina enim 100 drachmas continet. Wolf. Nos dicimus 12 *per cent. per ann.* Stock.

Κεφάλαιον] Jam alia, et diversa ab ea quam explicavi ad §. λδ'. med. occurrit notio τοῦ, Κεφάλαιον; et hæc verba Æschinis eapropter a Suida recitantur in articulo Κεφάλαιον. Taylor.

Ὅτι τάληθῆ λέγω] [Aldus] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω. Wolf.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὦ Ἀθηναῖοι, αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δ' οὐ [1]σμικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος. τὸν γὰρ οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν, ὃ τετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

λς'. Ἐνταῦθ' ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων [2]πικρώτατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ σὐδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. Ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς [3]αὑτοῦ πλημμεληθάτων λέγειν. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ Κιρραῖον [4]ὠνομασμένον πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος. Ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν Κιρραῖοι καὶ [5]Κραυαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ [6]περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς [7]γιγνομένοις μάλιστα μέν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες,
406 μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ

[1] μικρὸς T. R. [2] πικρότατος T. R. [3] αὐτοῦ T. R. [4] ἀνομασμένον R. [5] Ἀκραγαλλίδαι T. R. [6] Deest περί. T. [7] γινομένοις T. R.

Οὗτος] S. ὁ Κτησιφῶν. IDEM.

Λς'. Κιρραῖον] Κιρραῖον πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἴσως οὖν Κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτη παραπεπταμένον τῇ πόλει. Harpocr. in v. Suid. in Κίρρα. Contendit Vir doctissimus I. Meursius II. Attic. Lect. 2. vocem numeralem, τριάκοντα, esse minus sinceram, et pro 30 reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha urbe consulenda. TAYLOR.

Ἐξάγιστος ——— ἐπάρατος] Arestinus: *nefastus et exsecratus.* Melanchtho: *pollutus et exsecratus.* Perionius: *scelestus et maledictus.* WOLF. Addam etiam et nostros. Venetus: *detestabilis et exsecrandus.* Ferrus: *incommunicato et maledetto.* Vid. Harpocr. Suid. v. Ἐξάγιστος, et Etymol. M. 346. 36. TAYLOR.

Κιρραῖοι] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnassi radices, ubi cultus fuit Apollo. WOLF.

Ἀκραγαλλίδαι] Fortassis hi reliquiæ fuerunt exercitus Brenni, et in editis locis consederunt. IDEM. Ingeniose satis. Verum nomen istud gentile male describitur in Æschinis Exemplaribus. Harpocratio: Κραυαλλίδαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι (in Æschinis loco, præ manibus) Κραυγαλλίδαι. οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Σταγίρας ἐν τετάρτῳ χρόνων ἱστορεῖ. Vides, mi lector, utcunque exaretur, sive Κραυαλλίδαι, uti repperit Harpocratio, sive Κραυγαλλίδαι, ut correxit Didymus, nullam omnino lectionem favere Etymologisti Wolfiano. Vide Valesium ad istum locum Harpocrationis. TAYLOR.

Τοὺς Ἀμφικτύονας] Omnia quæcunque ad celeberrimum hoc Concilium pertinent, cura fideque optima congessit, ac Vitæ Philippicæ præmisit Lelandus. STOCK.

Ἔσπιτε] Forte, ἴσπιτε δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. MARKLAND.

Τίνι χρὴ τιμωρίᾳ] WOLF. Aldi corrigens

τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. καὶ [1] αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ [2] Κραναλλίδαις πέντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένους ἀναθεῖναι τῷ
69.1 Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι μήτ' ἄλλον ἐᾶν. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ καὶ
5 περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. καὶ συναθροίσαντες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμένας ἔσχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν, καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν [3] ἐργάσεσθαι
10 μήτ' ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ οὐκ

[1] αὐτοῖς T. R. [2] Ἀκραγαλλίδαις T. R. [3] ἐργάσασθαι T.

σφάλμα typographicum. TAYLOR.

Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ] Pausanias in Phocicis Ἀθηνᾶς Πρόνοον recenset, quasi quæ sit in vestibulo ædis dedicata, quod fortasse rectius est, quam *Providentiæ* vel *Providæ*. WOLF. Egi de ea re copiosius, infra ad Orat. I. c. Aristogit. §. 4. fin. TAYLOR.

Ἀεργίᾳ] *Ut Deo sacer atque incultus permaneret hic ager.* BRODÆUS. *Ut scilicet neque compascuus esset hic ager, nec coleretur, neque coædificaretur.* WOLF.

Ἐναγεῖς] Occurrit etiam §. λέ med. et fin. §. λϑ'. et §. μά. Vide Harpocr. in Ἀναγεῖς. Suid. etiam ibid. et in Ἐναγεῖς διὰ τ. ε. TAYLOR.

Καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda dissentiunt Strabo et Pausanias. Ille enim lib. 9. hujus expeditionis ducem facit Eurylochum Thessalum: Pausanias vero in Phocicis Clisthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Atheniensi, nulla Eurylochi facta mentione. Polyænus vero Stratagem. l. 6. Eurylocho tribuit stratagema, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori scil. mixturam aquæ, qua utebantur obsessi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum testimonia. PALMER. Conjungo Plutarchum in vita Solonis. Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διαζοίθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, ὡς χεὶ βοηθεῖν, καὶ μὴ παρορᾶν Κιρραίους ἰζερίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προαμύνειν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑφ' ἑκείνου περὶς τὸν πόλεμον ἔρπησαν οἱ Ἀμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Πυθιονικῶν ἀναγραφῇ, Σόλωνα τὸν γνόμονα ἀναπεῖσαι. οὐ μέντοι στρατηγὸς ἐπὶ τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λέγει φησὶν Ἔφορος· Ἔφορος δὲ Εὐάνθη τὸν Σάμιον. οὗτοι γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦτ' εἴρηκεν, ἐν τε τοῖς τῶν Δελφῶν ὑπομνήμασιν Ἀλκμαίωνα, οὐ Σόλωνα, Ἀθηναίων στρατηγὸν ἀναγεγράφασι. TAYLOR.

Ἐξηνδραποδίσαντο] Vide hac de re præsentium Thessali filii, in Hippocratis operibus Græcis, Frobenianæ Editionis, folio 537. ubi excidium Crissæorum, aqua infecta, eleganter describitur. WOLF.

Τοὺς λιμένας] Forte, τὸν Λιμένα. Vid. p. 216. l. 14. §. λζ'. init. λέ. med. λϑ'. med. MARKLAND.

Τὴν χώραν αὐτῶν] Abesse potuit αὐτῶν, vel scribi αὐτήν. IDEM.

Καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 19. TAYLOR. καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ infra §. λέ. et π. Παραπρεσβ. p. 280. l. 1. ed. T. MARKLAND.

ἀπέχρησεν [1] αὗτοις τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε φησὶ παραβαίνοι, ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγὴς φησιν ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος
407 καὶ Λητοῦς καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας· καὶ ἐπεύχεται [1] αὗτοις [2] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἤτταν δ' αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων· καὶ μήποτέ φησιν ὁσίως [3] θύσειαν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ τῇ Λητοῖ μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο [4] αὗτων τὰ ἱερά. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. Ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς, ἀναμνήσθητε τῶν ὅρκων, οὓς [5] ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,

[1] αὐτοῖς T. R. [2] μηδὲ T. [3] θύσειαν T. R. [4] αὐτοῖς T. R. [5] ἡμῶν T. R.

Μόνον] Vid. H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 105. TAYLOR.

Προστροπὴν] Hinc fit προστροπαῖος. Melanchtho: *addiderunt religionem et imprecationem.* Perionius: *sed diris etiam devoverunt, exsecratique sunt eum qui contra faceret.* Melotus: *sed pro his etiam se insuper devoverunt, ac diris imprecationibus obtrinxerunt.* WOLF. Προστρόπαιον, ἄγος, μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ Προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προστρόπαιον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Ἔδοξατε οὖν αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον, [Vide not. ad §. μθ'. fin.] ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. Καὶ Προστροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Glossa Photii insignis est. Προστρόπαιον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἐναγῶν ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, προστροποὶ καὶ ἐναγεῖς εἰσὶν, προστρόπαιοι παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Glossam istam adducam. TAYLOR.

Τίκτειν τίκτειν κ. τ. λ.] Ex Hesiodo sumptum. WOLF.

Καὶ ἀγορῶν] Ἐκκλησιῶν καὶ Συλλεκτριῶν ut opinor, potius quam ἱμπορίων. IDEM.

Αὐτοῖς] Castiga αὐτούς. BRODEUS. Pro αὐτῶν, usitata Græcis ἀντιστόσει. WOLF. L. αὐτῶν, ut §. λέ. fin. MARKLAND. Ita MSS. Regg. Paris. 1. et 2. TAYLOR. M. αὐτῶν. AUGER.

Οὐ πρὶν κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud Pausan. in Phocicis, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem quo pacto ab isto Scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
Πρὶν καὶ ἱμῷ τεμένει πυκνόπιδες Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτιπλύζῃ, κιλαδῶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Hic etiam πρὶν καὶ ἱμῷ τεμένει MS. Steph. TAYLOR.

[1] Πρίν κεν ἐμῷ τεμένει ἀνανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα [2]ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς.

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.

λζ'. Ταύτης τῆς ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ [3]Ἀμφισσῆς, μᾶλλον δ' οἱ προεστηκότες αὐτῶν ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν καὶ συνῴκισαν, καὶ τέλη τοὺς [4]καταπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς [5]Πυλαγορῶν ἐνίους χρήμασι διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας λαμβάνει χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων 408
ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ' ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθηναίους κατὰ πάντα τρόπον. ὅθεν [6]ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν [7]αὐτῷ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς [8]ἢ ἰδιώτου ἢ δυνάστου ἢ πό-

[1] Πρίν γε Διοῦ τεμένη T. R. [2] ποτικλύζει T. [3] Ἀμφισσεῖς T. R. [4] παραπλέοντας T. [5] Πυλαγόρων T. [6] Deest ἔτι. T. [7] αὐτῷ T. R. [8] Deest ἢ. T.

Κίλαδον] [ut Ald.] κελαδοῦν lego a Κιλαδέω. His versibus demum *subjiciendum* [nam in Ald. præcedebant] ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. Sententia autem oraculi est, cum agrum Apollini consecrandum, qui ager maritimus cum esset, et Deo dicatus: post consecrationem, mare utique lucum Apollinis alluebat, invidi scil. dæmonis, qui instar canis in præsepi jacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui sineret. WOLF.

'Ιεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς] Agrum Cirrhæum alluentibus. BRODÆUS.

λζ'. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς] Inter varios Locros, quos recenset Mattius I. Opin. 10. non occurrunt Amphissenses. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphissa. Vid. Steph. Byzant. Ita Philippus in Epistola apud Demosth. de Coron. §. νά. Λοκροὶ οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, καταοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

Καὶ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον] *Portoria ab adnavigantibus exigebant.* ANONYMUS. *Riscuotevano le gabelle da i passaggieri naviganti.* FERRUS. WOLFIUS prætermisit. IDEM.

Πυλαγόρων] Quasi esset a Πυλάγορος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo post [§. λά.] Πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε. WOLF. Credo cum *hoc* modo exaretur, uti §. λή. §. λθ'. etc. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόραι solummodo nominantur; quorum fuisset admonere, si *utroque* modo scribere liceret. TAYLOR.

Ὑφ' ὑμῶν] [Alii ἡμῶν] Et [l. antepen.] τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. Et [l. pen.] συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου. WOLF. Quæ incorrecte impresserat Aldus. TAYLOR.

Χιλίας] Forte, διχιλίας. Vide seqq. MARKLAND.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. IDEM.

Ἀμφισσεῦσιν] [ut Ald.] Lege, Ἀμφισσεῦσιν. BRODÆUS; et Bern. TAYLOR.

λεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν.

λή. Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, [1]ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος, ἱερομνήμονος ὄντος Δισγνήτου Ἀναφλυστίου, [2]Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τ' ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυρράσιον, ὃν [3]ἠβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων ἐμέ. Συνέβη δ' ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν ἱερομνήμονα Δισγνητον πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλομένων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ [4]Ἀμφισσῆς, ὑποπεπτωκότες τότε καὶ δεινῶς θεραπεύοντες

[1] ὃς T. [2] Πυλαγόρους T. [3] ἐβουλόμην T. R. [4] Ἀμφισσεῖς T. R.

λή. Ἀσεβείας] Forte, τῇ τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείᾳ. Aretinus: *Considerabitis enim sive dæmonium sive fortunam, quæ ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Considerate autem quas pœnas Deo Amphissenses pro impietate dederint.* Perionius; *Attendite igitur quæ calamitas et fortuna Amphissensium scelus impietatemque oppresserit.* Meletus pro ὃς περιεγένετο, legisse videtur ὡς, et genitivum retinuit. *Considerate igitur ut vicerit Amphissanorum impietatem divinum numen et fortuna.* Wolf. Recte omnino Meletus, quicunque fuerit. Recte Lambinus. Recte etiam Etrusca Versio: *Hora state a vedere, come la sorte e la fortuna potette più, che l' impietà de gli Anfissei.* Hominem Græcanicum, Wolfium, in ea literatura enutritum et exercitatissimum, fugit suus Hellenismus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quæ Amphissensium impietatem secuta est.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quæ evaserit ex impietate Amphisseorum.* ὃς περιεγένετο habuit Aldus, ὃ Cod. Coisl. Stephanus vero et Bern. uti Ego exhibui. Taylor. F. ὡς περιεγένετο. Auger.

Ἱερομνήμονος] Libanius, Ἱερομνήμων δὲ λέγεται ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως. Aristophanis enarrator, τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἱον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικτυόσι, κατηγορούντων Φωκέων —— Brodæus.

Ἐκεῖνον] *Nobilem illum civem.* Idem. Dubito. Taylor.

Αἰσχίνου] Quid est, quod latet sub voce Αἰσχίνου? aliquis δημότης, opinor, ut Ἀμφλύστιος et Ἀναγυρράσιος. Vid. Demosth. de Cor. §. κγ'. Ep. Phil. Markland. Vid. not. F. A. Wolfii, p. 421. vol. II. Dem.

Τοῦτον] [Ald. ita] μετὰ τούτων. Brodæus. Wolf. Markland.

Ἱερομνήμονα] Suidas: Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem Æschinis loco apparet, Athenienses unum ἱερομνήμονα, tres Πυλαγόρας misisse. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὸν μνήμονα τῶν ἱερῶν, fortassè quod acta sacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum sacratorem.* Melanchtho: *scribu Diogneto.* Meletus: *sacrorum præfectus, Diognetus.* Wolf. Erudite de his rebus tractant Cel. Prideauxius nostras ad Marmora Arundelliana, et Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico. Commode hic applicari potest Inscriptio Vetus, quam ex Cyrisci Anconitani et Apiani schedis produxerunt Gruterus CCXXIX. 15. et MXXI. 7. Reinesius I. 241. Idem Van Dale l. c. et Muratorius DXX. 3. novissime autem omnium et emendatissime Cel. Gorius in Symbolis Literariis:

ΘΕΟΙΣ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

τοὺς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς [1] ἡμετέρας πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν 409
παιὼν νεὼν πρὶν [2] ἐξαρύσασθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ προσῆκον ἐπίγραμμα, Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε ταναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο. [3] Μεταπεμψάμενος δ' ἐμὲ ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν οὕτω προῃρημένον. Ἀρχομένου δέ μου λέγειν, καὶ προθυμότερόν πως εἰσελθόντος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων [4] Πυλαγορῶν μεθεστηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος καί, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένου, ἀρχὴν δέ γ' ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν [5] ὠνομάζετε τοὔνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς [6] ἐξείργετ' ἂν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. ἅμα δ' ἐμέμνητο τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγραψε, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξῄει, λέγων ἃ ἐγὼ οὔτε τότ' ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν

[1] ὑμετέρας T. [2] ἐξαιρύσασθαι T. R.
[3] περιψάμενος δὲ ὁ ἱ. ὑ. μι εἰσιλθεῖν T. μεταπεμψάμενος δέ μι ὁ ἱ. ὑ. εἰσ. R.
[4] Πυλαγόρων T. [5] ὀνομάζοντο T. R. [6] ἐξήγετε ἂν T. R.

Ἐξειργάσθαι] Ἐξαρύσασθαι MSS. Steph. aut forte, ἐξαράσασθαι. Ut Bern. Audi Harpocrat. Ἐξαρύσασθαι, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν παιὼν ναόν. ἐξαράσασθαι ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς εἰχὰς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν, αἳ εἰώθασι ποιεῖσθαι. Vide Valesium, et sch. ad hunc locum. Tayl.

Προσῆκον] Hoc gestae conveniens. Brodæus.

Μεταπεμψάμενος] Μεταπεμψάμενος dedit H. Steph. et recte. Consentit Bern. μεταπεμψάμενος δέ μι ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν κ. τ. λ. Decrat μι in Ald. et in Mead. Quod in eo loco [sc. post ἠξίου] quo vides reponit Wolfius. Tayl.

Καὶ αὐτὸν] Cum ipse tamen hoc facere statuissem. Brodæus.

Καὶ προθυμότερον] Quære an ita distinguendum —— λέγειν (καὶ προθυμότερον —— μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. Markland. Recte omnino mihi videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ προθυμότερόν πως εἰσιλθόντος —— μεθεστηκότων: *paulo majori studio ingressus, quod collegis meis absentibus, mihi soli recipiendi causa commissa erat.* Eoque ritu interpretatur Tourellius. Stock.

Μεθεστηκότων] Forte, παρεστηκότων, ἢ μεθειμένων. Melanchtho: *cunctantibus aliarum civitatum legatis.* Perionius: *ceteris Pylagoris concedentibus.* Meletus: *egressis aliis Pylagoris.* Ego nihil certi eum haberem, verti, *ceteris nostris Pylagoris absentibus.* Wolf. Πυλαγορῶν nempe τῶν ἡμετέρων. Auger.

Ἐξήγετε] Ἐξείργετ' ἂν τοῦ ἱεροῦ. Ita Membranæ, scil. MSS. Steph. Mor. Reg. 1. et Bern. Vid. pag. 224. l. 6. Taylor.

Κρώβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κρώβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinem c. Timarch. Hujus dicitur esse Oratio de Haloneso, quæ Demosthenis attribuitur. Idem.

Ἕκαστα] Τὰ μὲν, ἡδυπάθειαν, ἀπραγμοσύνην ἀκούων. Wolf.

ἡδέως μέμνημαι [1] αὐτῶν. Ἀκούσας δ' [2] ἐγὼ οὕτω παρωξύνθην ὡς [3] οὐδὲ πώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσομαι· ἐπῆλθε δ' οὖν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων [4] περὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἐστηκὼς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν. ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ
410 ἔστιν εὐσύνοπτον. Ὁρᾶτε, ἔφην ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ [5] αὔλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον. ἴστε τούτους αὐτοί, καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος. Ἅμα δ' [6] ἀναγιγνώσκειν ἐκέλευον αὐτοις τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, τὸν ὅρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, καὶ διωριζόμην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν τέκνων καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν [7] τῶν προγόνων ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλεύσασθε. ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέ-

[1] αὐτῶν T. R. [2] Deest ἐγώ. T. [3] οὐδεπώποτ' T. R. [4] ἐπὶ T. R.
[5] ἐπαύλια T. [6] ἀναγινώσκειν ἐπέλ. αὐτοῖς T. R. [7] Desunt τῶν προγόνων. T. R.

Κεραμεῖα] Melanchtho: *et officinas ibi ædificatas esse et villas.* Perionius: *et figulinas stabulaque exædificata.* Meletus: *figulinas et casas.* IDEM.

Ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse αὔλια. Ita Harpocratio. Αὔλια. Ἀνοίας ἐν τῷ κατὰ Διοθύτου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ, τὰς μικρὰς αὐλάς. Conjunge Suid. v. Αὔλειε θύρα. TAYLOR.

Ἐπαύλια] De hujus vocab. significatione lis est inter Interpp. Alii *stabula*, alii *casas* seu *villas* exponunt. Derivatum quippe ab αὔλις, τουτέστι καλύβη, *cubile* (Suid.) æque vel pro *hominum* vel pro *pecorum* diverticulo possit usurpari. STOCK.

Καὶ διωριζόμην] Lege. BRODÆUS. WOLF. Incuriosius excudit Aldus. TAYLOR.

Ἀφοσιῶ] Harpocr. in v. Meursac. pag. 128. Suid. v. Ἀφοσιούμεθα. IDEM.

Κανᾶ] *Pro universa Græcia sacrificis* [Ald. enim κοινᾶ]. Vel si κοινῇ legendum, eodem sensu explicandum est. BRODÆUS.

Ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ] Melanchtho: *Sacra quæ de more fiunt, inchoata sunt.* Perionius τὰ κοινὰ [sive κοινᾶ Aldi] retinuit, [annon et Melanchtho retinuit quoque?] *capta jam ea sunt quæ ad omnes pertinent.* Meletus: *primum collocabantur sacri calathi.* WOLF. Euripid. Iphig. Aul. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχίσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium auspicetur aliquid,*

στηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους τοὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ
35 κατά τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτούς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται· [1] ΜΗΔ' ΟΣΙΩΣ ΟΤΣΕΙΑΝ ΟΙ ΜΗ ΤΙΜΩΡΟΤΝΤΕΣ φησι ΤΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΑΡΤΕΜΙ- 411
ΔΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΑΗΤΟΙ ΜΗΔ' ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΙ, ΜΗΔΕ ΔΕΞΑΙΝΤΟ [3] ΑΤΤΩΝ ΤΑ ΙΕΡΑ.

λθ'. [4] Ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπειδή ποτ' ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυό-
40 νων, καὶ λόγος ἦν [5] οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. Ἤδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης, [6] προελθὼν ὁ κήρυξ ἀνεῖ-

[1] μηδ' ὁσίως θύσειαν T. R. [2] μήτε T. R. [3] αὐτῶν T. R. [4] ταυῦτα T. R. [5] οὐκ ἔτι T. R. [6] προσελθὼν T. R.

sumendo in manus canistrum. Euripid. Electr. 1142.

Καινοῦν δ' ἐνῦχται, καὶ τεθυμμένη σφαγίς.

Hæc verba Æschinis in Edit. Oxon. ita vertuntur, *aguntur jam canistrorum feriæ*, etc. neque magis perite Lambinus ante, *Canistrorum dies festus agi jam cœptus est*, etc. pro, *sacrificium jam cœptum est.* In hoc Canistro servabantur res sacrificio maxime necessariæ, *secespita*, sive *cultellus, mola salsa, et coronæ.* Hoc canistro, et simul *χέρνιβι*, sive *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles Eurip. Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud Aristophan. Εἰρην. v. 956. ubi Scholiastes ad v. 957. notat τοῦτο περῶτον ἐνεῖνον, καθαίροντες τὸν βωμόν. Hæc primum *faciebant, mundantes*, (vel *dum mundabant*) *aram.* Unde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem Avib. 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθαι καὶ τὴν χέρνιβα: ubi Schol. addit locum ex Demosthene: quem locum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocratione, v. Χερνίβων. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι καπᾶ hic, ἐξάρχεσθαι καπᾶ vocatur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cujusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND. Adde Vales. ad Harpocr. pag. 102. (qui legit ἐνῦχται aut ἐκῦχται hoc posterius probante Tourrellio) Poll. VIII. 83. *cx.* Aristoph. Av. v. 851. Abresch. ad Æschyl. II. 36. TAYLOR. Imo ἐνῆνται, *sublata sunt*, ab ἐναίρω. AUGER.

Ἐν τῇ ἀρᾷ] Ad has voces Vir doctissimus, atque amicissimus in suo exemplari nigrum Θῦτα adposuit. Nam, si elegantiam spectes, eam utique pessundabit tam subita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum spatium γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ. TAYLOR.

θ'. Ἐμοῦ] Ita Aldinam mendam ἐμὰ sustulerunt Bern. BRODÆUS. STEPHANUS. WOLF.

Προελθὼν] F. προελθὼν, ut §. μέ. προϊόντα τὸν κήρυκα. Eadem tamen sectione occurrit προσελθὼν ὁ κήρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges προ-

πε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας [1]ἅμας καὶ δικέλλας πρὸς τὸ θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τοὺς ἱερομνήμονας καὶ [2]Πυλαγόρας ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ 71.1
ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἁρᾷ ἔνοχος. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἑῴθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δ' ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ [3]Ἀμφισσῆς, ἑξήκοντα στάδια ἀπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἦκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων [4]παραδημεί, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν [5]ἂν ἀπολέσθαι. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ

[1] Ἅμας T. R. [2] Πυλαγόρους T. [3] Ἀμφισσεῖς T. R. [4] παραδημεῖ R. [5] Deest ἂν T.

ελθόν. Uti similiter §. ξϛ. ἐκπλῶν πρεσβὺν ἐντανθοῖ Κτησιφῶν διαξίλθη πρὸς ὑμᾶς —— non πρεσβεύων. TAYLOR.

Ἐπὶ διετὲς] Aretinus: *Edixit omnibus, qui in etate forent.* Melanchtho: *Ut Delphi omnes puberes.* Perionius: *Qui etate processissent.* Meletus: *Quicunque inter Delphos viderint, se attigisse pubertatis annos.* Retinuit vitiosam lectionem [Aldi] ἐπιδίετες, pro ἐπὶ διετὲς, quod est frequens in forensibus Demosthenis. Ego Suidam secutus sum, qui τὸ ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι exponit ἐς ἐτῶν γογονέναι. Etsi ex loco quamvis corrupto colligitur, apud Athenienses τὸν ἐφηβίαν usque ad XVIIIvum annum durasse, ac tum demum εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι. WOLF. Lego, ἐπιδεομοῦντες, id est, *quotquot erant tunc in urbe puberes.* PALMER. Vid. Harpocr. v. Ἐπιδίετες. Vales. ad loc. ἐπὶ διετὲς habent etiam Mor. et Bern. γρ. etiam in posteriori ἐπὶ διετεῖς (sic) quasi voluisset ἐπιδιετεῖς. Quod non laudo. Scripsit Hesiodus, si fas sit hos versus Hesiodo adjudicare (consule Plutarch. in Amator.)

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τὸν ὥστε οἶκον ἄγεσθαι,
Μάστι τριπλήτην ἐτέων μάλα πολλ' ἀνιηλεσίων,
Μάστ' ἐπιβὰς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῴη, τίμινθα δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies v. 695. *quinto anno post pubertatem:* ut hic, ἐπὶ διετὲς ἡβῶν, *biennio supervixisse pubertati.* TAYLOR.

Ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι] Ephebi censebantur Athenis, qui *octodecim* annos nati erant: per duos deinde annos περίπολοι nominabantur: tum vero impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετὲς ἡβῶντες, in tabulas referebantur *lexiarchicas*, et jure Attico hereditatum suarum domini fiebant. Pollux. STOCK.

Θυτεῖον] Παρὰ τὸ Θύειν, quasi Macellum dicas, aut Victimarium. WOLF. Scribitur et θύστιον quoque, atque etiam θύτιον, Harpocratione teste, qui h. l. laudat. TAYLOR.

Τῷ Θεῷ] Apollini Delphico. Ita BRODAEUS, qui hanc locum similiter ac Stephanus, Wolfiusque, ex sordibus primævæ Editionis expurgavit. TAYLOR.

Ἀπολέσθαι] Ἐκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι exoudebat Stephanus. IDEM.

Κόττυφος] Forte deest ὁ Φαρσάλιος, ὁ τὰς γν. ut §. μά. Sed non necessarium est. Vid. Demosth. de Cor. §. ν'. MARKLAND.

Ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων] Aretinus: *Qui præerat.* Melanchtho: *Cujus summa erat auctoritas.* Perionius: *Qui sententias decreto suo confirmabat.* Meletus: *Qui his*

μόνον τοὺς [1]Πυλαγόρας καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέ- 412
σωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνδύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν ἐγίγνοντο [2]τῶν Ἀμφισσέων κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται, ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπισύστης Πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, [3]καθ' ὅτι δίκας δώσουσιν οἱ [4]Ἀμφισσῆς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [5]ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

μ΄. Τοῦ δόγματος οὖν τούτου ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν [6]ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι τοῦ δήμου τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπελ-

[1] Πυλαγόρους T. [2] τῶν Ἀμφισσέων ἐγίγνοντο T. R. [3] καθότι T. R.
[4] Ἀμφισσεῖς T. R. [5] ὑμῖν T. R. [6] Deest articulus. T. R.

decretis suffragatus fuerat. Wolf.

Χρωμένους τῷ θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐκτιθεμένους. ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾷ· οἱ δὲ συντιθέμενοι χρῶνται. Idem.

Κατὰ] Ἀντὶ τῆς, περί. Idem.

Πρὸ τῆς ἐπισύστης Πυλαίας] Τῆς ἀγομένης, καὶ ταταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. Idem.

Ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. Idem.

Ἔχοντας δόγμα] S. οἴκαδε ἐκτιθησόμενοι. Idem.

Καθότι] Legendum divisim κατ' ὅ,τι. Taylor.

μ΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege ——— ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam Voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepsere, si-

quid certi habeat Diva Critice. Vide notata ad Demosthenem, in Orat. π. Παραπρεσβ. §. ογ΄. med. Idem. Hæc voces tollendæ mihi videntur. Augar.

Μεσεγγυήματος] *Ob pactam illam et apud sequestrem depositam mercedem.* Budæus. Stock.

Ἄνθρωπος] F. ὁ ἄνθρωπος. Sic §. μϑ΄. τῷ ἀνθρώπῳ, de Demosthene. Adde §. οϑ΄. fin. §. ιϛ΄. med. Markland.

Μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας] Iis scil. qui non erant ex Senatoribus, remotis: nostrates dicerent, *having cleared the House.* Τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν. Dem. π. παραπρ. §. ζ΄. Stock.

Προσλαβών] F. προσλαβών. Vid. §. μά. init. Markland.

VOL. I. * 2 e

ηλυθότος ἐμοῦ — οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐπέτρεψα —, καὶ τῶν [1]πολλῶν διαφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι· τὸν δ' ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [2]Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων, εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος [3]ἤμελλε χρόνου γίγνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ [4]πικρώτερον σύγγραμμα γράφει. τὸν ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [5]Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις [6]μήτε λόγων μήτ' ἔργων μήτε δογμάτων μήτε πράξεως μηδεμιᾶς. Τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα ταλῃθὲς εἶπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; [7]Ταλῃθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὕτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν. Οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς [8]ὕμων οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας.

413

μά. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ οὔτ' ἂν τοὔνομα εἶ-

[1] πολλῶν δὲ ἀφειμένων T. R.
[2] Πυλαγόρους τοὺς εἰσαεὶ T. R.
[3] ἤμελλε χρόνου γίνεσθαι T. R.
[4] πικρότερον T. R.
[5] Πυλαγόρους T.
[6] μὴ T. R.
[7] τὸ ἀληθὲς T. R.
[8] ὑμῶν T. R.

Πολλῶν δὲ ἀφειμένων] *Multisque omissis ejus sermonibus, quorum quidem sermonum hæc summa est.* Brodæus. *Essendo stata licentiata la moltitudine.* Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione.* Interpres Venetus sine nomine. Annon hi longe Wolfium, Brodæumque exsuperant in vertendo? Profecto Wolfius utroque modo vertere videtur ——— *populus dimissus esset*, et, *cujus ut pleraque omittam.* Et parum attentus, utrasque admisit. Taylor.

Ἀνάλογον] [Ald.] σύλλογον. Wolf. Bern. quoque. Quod silens etiam correxit H. Stephanus. Taylor.

Ἀεὶ] Τὸ ἀεὶ peculiarem habet usum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas, quæ certis temporibus munus aliquod obeunt. Οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. Aretinus: *Pylagoras qui perpetuo fuerint.* Melanchtho: *Legati, qui perpetuo ad concilium Amphictyonicum mittuntur.* Perionius: *Pylagoras, qui perpetuo hunc magistratum gererent.* Meletus: *perpetuos Pylagoras.* Wolf. *The Pylagoræ always for the time being.* Stock.

Μὴ μετέχειν κ. τ. λ.] Sycophantice prætermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Phocensis scilicet. Wolf. Nihil prætermittitur. Decrevit Demosthenes, eos non participare cum consiliis vel actis Senatus Amphictyonici qui *extra ordinem* cogebatur, juxta §. λθ'. fin. Taylor.

Οὕτωσὶ] *Perperam* scilicet. Brodæus.

μά. Πλὴν μιᾶς πόλεως] Τῶν Θηβῶν, quas Alexander everterat. Wolf.

ποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιντο [1]αὗτοις μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπι-
40 στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφί-ζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μα- 414
κρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα [2]μάλα τολμήσει λέγειν Δημο-σθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. Καὶ παρελ-θόντες τῇ πρώτῃ [3]στρατείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο
72.1 τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων χρήμασιν [4]αὐτοὺς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ' ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετεστήσαντο, τοὺς δὲ δι' εὐσέ-βειαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δ' [5]οὔτε τὰ χρή-ματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τούς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ
5 τοὺς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλ-λον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς [6]Ἀμφισσέας στρα-τείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, [7]ἐπανεληλυθότος Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

μβ'. Ἀλλ' οὐ προὔλεγον, οὐ [8]προυσήμαινον ἡμῖν οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, [9]μόνον οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς [10]προηκά-
10 μενοι; Οὐδεμίαν τοι πώποτ' ἐγωγε μᾶλλον πόλιν εὐώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. Οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανὲν

[1] αὐτοῖς T. αὐτῆς R. [2] μάλιστα T. [3] στρατιᾷ T. [4] αὐτοὺς T. R.
[5] οὐδὲ T. R. [6] Ἀμφισσεῖς T. R. [7] ἐπαναλθόντος T. R. [8] προεσήμαινον ἡμῖν T. R.
[9] μονονὶ T. R. [10] προσκεκάμενοι T. R.

Αὐτοῖς] Annon multo satius, quod in MSS. Steph. Reg. 1. Bern. et Mead. reperitur, αὐτῆς scil.? TAYLOR. M. αὐτῆς. AUGER.

Μάλιστα] Γρ. μάλα Reg. 1. ut divinarunt summi viri Stephanus et Marklandus. Proxime, sc. §. μή. ἰθελήσεις αὐτίκα μάλα ἐλέγειν εἰς τὰ τούτων πρίσσωτα. Atque ita passim, §. νβ'. TAYLOR.

Στρατιᾷ] Στρατείᾳ, ut infra. MARKLAND. AUGER.

Χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν. [Ita Ask. etiam, Bern. et Brodæus, cum Ald. habuit αὐτοῦ] Et [l. 17.] ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσεῖς [Quod pariter corruptum]. WOLF.

Προεσήμαινον] Quantum profecerit Cicero ex lectione Græcorum Oratorum, patebit ex Mureto VIII. Var. Lect. 10, 11. ubi et hunc locum præ manibus, aliosque a Romano Oratore descriptos et expressos esse ostendit. TAYLOR.

Προσκεκάμενοι] Προσκάμενοι. Cod. Bern. Optime. IDEM.

Τινὸ δὲ τῶν ῥ. τ. λ.] M. ἀνάξεως, ὑπὸ δὲ ῥητόρων ἐνίων, aut, ὑπὸ δ' ἐνίων τῶν ῥητόρων. WOLF.

σημεῖον φυλάξασθαι, ἡ τῶν μυστῶν τελευτή; οὐ περὶ τούτων Ἀμυνιάδης μὲν προὔλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὅ τι χρὴ πράττειν· Δημοσθένης δ' ἀντέλεγε, φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν [1]ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; Καίτοι γε πρώην ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν [2]ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι τοὺς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις ἢ [3]ὑπερωρίσθαι;

μή. Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν! οὐ γὰρ βίον γ' ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. Οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τὸν [4]Ἄθων διορύξας καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου

[1] Deest ὄντων. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] ὑπερορίζεσθαι T. R.
[4] Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ε. T. R.

Ἡ τῶν μυστῶν τελευτή] Μύσται οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. ἡ τελετὴ non placet, quod anteceasit τῆς μυστηρίας. Wolf. Ea tamen fuit Divinatio Scaligeri. Taylor. Addo καὶ ante ἡ. Auger.

Φιλιππίζειν] Plutarch. in Demosthene. M. Tullius de Divin. II. 57. *Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope* CCC *fuit, jam tum* Φιλιππίζειν *Pythiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a Philippo corruptam diceret.* Brodæus.

Ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Ἄθυτα appellat ἱερὰ, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφὴ ἄταφος (quam et Cicero *insepultam sepulturam* dixit), πάρθενος ἀνάνδρους, ζῖος ἀζίωτος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, unde ἱερὸν ἀκαλλιέρητον, *hostia quæ non litavit.* Scribit Plutarchus, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quioquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρεσάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviæ judicarint. Wolf. Codd. Mead. et Bern. adjiciunt ὄντων. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. Ita infra legitur, §. μά. ἀθύτων, καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν vel, ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων. Tayl.

Πρόην] Πρότερον Bern. Sive Scholion sit, sive Varia Lectio. Idem.

Κρατουμένων] Κεκρατουμένων MS. Mead. Id erat proculdubio κεκρατημένων. Idem.

Σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς ——] Wolf. Ald. enim οὐδέ. Taylor.

μή. Ἐφ' ἡμῶν] *Hac ætate.* Brodæus.

ἀνιόντος μέχρι δυσμένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας; καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ
30 τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς 416
ἱερὸν [1]ἠλευθέρωσαν. Θῆβαι δέ, [2]Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, εἰ [3]καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων [4]οὐδὲν ὀρθῶς βουλευσάμεναι, ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως [5]κτησάμενοι. Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμά-
35 των ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτ' ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρίς, ὅ τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο
40 πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν [6]οὐκέτι περὶ

[1] ἠλευθέρωσαν; T. R. [2] Deest Θῆβαι. T. [3] καὶ μὴ δικαίως T.
[4] οὐδὲν T. οὐδὲν de suo R. [5] κτησάμενοι; T. R. [6] οὐκ ἔτι T. R.

Σωτηρίας] Κύντχίας Cod. Mead. Quod nihili est. Suspicor autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota. Solent enim Græci scribere ἀγωνίζεσθαι —— κινδυνεύειν —— etc. περὶ τοῦ σώματος, id est, *de salute, περὶ σωτηρίας*: non utrumque. Taylor.

Ἠλευθέρωσαν] Hoc egit Philippus victis Phocensibus. Brodæus.

Θῆβαι] Γρ. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων Codd. Mor. et Bern. cum planctu quodam et lamentatione. Ita laudat Demetrius Phalereus §. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum de hoc loco consule eruditissimum Wesselingium ad Diod. Sic. XIII. 56. Taylor. Θῆβαι iteratum, ut est in Dem. Phaler. Auger.

Μεθ' ἡμέραν μίαν] *Post diem unum.* An, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, *uno die*, ut νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, *noctu atque interdiu*? Aretinus *una die*. Sic et ceteri. Wolf.

Εἰ καὶ δικαίως] [Uti ante Wolfium exarari solebat] F. εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων, οὐδ' ὀρθῶς βουλευσάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Præcedit enim, Θῆβαι δέ. Melanchtho: *Thebæ vero, urbs vicina, uno die funditus everse, et e Græcia sublata est. Neo injuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia divinitus in furorem acti pœnas violatæ religionis dederunt.* Perionius: *Quarum incolæ, si minus de summa rerum recte consultaverunt, at certe non humano consilio, sed divinitus deorum negligentiam amentiamque habuerunt.* Meletus: *Id quanquam merito eis contigit, quia de summa reip. non bene consultarint, sed tamen illam temeritatem ac stultitiam divinitus non humana ratione sibi comparavunt.* Æschinis hæc ratiocinatio est, Thebanos amentia sua periisse: quæ amentia divinitus eis sit immissa ob violatam religionem. Idem.

Ὁμηρεύσοντες] Hunc locum respexit Harpocratio, v. Ὁμηρεύοντας, et post eum Suidas. Consule quæ annotavit Maussacus. Taylor.

Τῆς συμφορᾶς] De pugna illa infaustissima loquitur, qua Alexandri M. legatus Antipater, ocsais Lacedæmoniorum quinque millibus, una cum rege ipsorum Agide, Spartam sociosque ejus omnes, qui prostratam jam Græciæ libertatem sublevare nisi sunt, contrivit. Vide Q. Curtium, l. 6. initio. Stock.

τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῆς πατρίδος [1]ἐδάφους. Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν, [2]ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν [3]προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι, — λέξω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι 73.1
[4]ἡμᾶς παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

417 Πολλάκι [6]καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς [6]ἐπαυρεῖ,
Ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 5
[7]Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
[8]Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅ γε τεῖχος,
[8]Ἢ νέας ἐν [9]πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς.

Ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον τὰς γνώμας ἐξετάζητε, οἶμαι [9]ὑμῖν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου εἶναι, 10
ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ [10]στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τῆς τούτου πολιτείας.

μδ'. Ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβατος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος

[1] ἰδάφους; T. R. [2] ἐξότου T. R. [3] εἰσελήλυθεν T. [4] ἡμᾶς T. R. [5] δὲ T. R.
[6] ἀπούρα T. R. [7] Λοιμὸν ὁ. κ. λιμὸν T. R. [8] αὐτὸν Κρονίδης ἀποστύνηται αὐτῶν. T. R.
[9] ὑμῖν T. R. [10] στρατιὰ T.

Πολλάκι δὴ] Πολλάκι καὶ ξύμπασα MS. Steph. ut habent Hesiodi Editi. Vid. Opp. et Dies v. 240. TAYLOR.

Ἀπούρα] Γρ. ἐπαυρεῖ MS. Steph. et Ask. Vide quæ de hac re scripsit optimus Grævius ad Hesiodi locum. IDEM.

Ἀλιτραίνῃ] Ὅστις ἀλιτραίνει MS. Steph. cum Editis Hesiodi. Ἀλιταίνῃ Mor. IDEM.

Λοιμὸν] Id. MS. Mead. λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν, ut vulgatur apud Hesiodum. IDEM.

Ἢ ὅ γε τεῖχος] Rectius hoc quam in Impressis, ἢ τό γε τεῖχος. IDEM.

Οἶμαι ὑμῖν δόξειν. BRODÆUS. WOLF. Aldum corrigentes. TAYLOR.

Ποιήματα] Ποίημα. MARKLAND.

Στρατιὰ] Lege στρατιὰ, ut ſ. νδ'. ναυσὶ —— καὶ πεζῇ στρατιᾷ. Et, περὶ Παραπρεσβ. pag. 146. l. 3. καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; MARKLAND. AUGER.

Φρυνώνδας —— Εὐρύβατος] Horum nomina, ob insignem morum pravitatem, diu est quod in proverbium abiere. Familiare illud et pervulgatissimum, ut qui infamiæ alicujus labe præ ceteris innotesceret, utputa adulterii, ut Clodius, furti, ut Verres, prostitutæ pudicitiæ, ut Timarchus, fraudis et nequitiæ, ut Eurybatus, nomen suum quasi commodaret ceteris ex eadem disciplina, ut scribit Harpocratio, infra a me adducendus. Legitur in Excerpt. Valesianis pag. 241. Κρῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς πρεσβευσάμενος εἰς Δελφοὺς πέμψειν, ἔπεμψεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς, πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδίλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς

καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν ταλῃθῆ! τολμᾷ λέγειν,

Ἕλλησιν ἰωτσήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον κωμῳδίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὑβρίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ὀνομάζει. Scripsit Aristophanes in Comœdia deperdita, quæ Amphiareus inscribebatur,

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ κωμῳδὲ σύ.

Apuleius Apolog. *Quis Palamedes, quis Sisyphus* (non Syphax, ut vulgo, quod emendat quoque Brodæus in Notis ad Antholog.) *quis denique* EURYBATUS (ita lege, non Eurybates, quod etiam vidit I. Bapt. Pius Annot. Posterior. cap. CXCVI. apud Grater. Tom. I.) *aut* PHRYNONDAS *talem fraudem excogitasset?* Lucianus in Alexand. seu Pseudomant. §. 4. Αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀριστεῖδη, ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον, ἢ Φρυνώνδαν, ἢ Ἀριστόδημον, ἢ Σώστρατον. Harpocratio ita: ΕΤΡΥΒΑΤΗΝ (Codd. MSS. Cant. et Reg. Biblioth. Iacob. emendant) Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Ἔφορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Εὐρυβάτην (iterum) φησὶν ἄνδρα Ἐφέσιον, λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, ὅστε στρατίαν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, εἶτα προδόντα χαλκοῦν γενόμενον, ἐγχεισίδια τὰ δεδόντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς κωμῳδοὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Iterum: Φρυνώνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Ἀθηναῖος στρεβλούτης ἐπὶ κωμῳδίᾳ, οὐδὲν ἧττον Εὐρυβάτου. Suidas: Εὐρύβατος κωμῳδός. ἀπὸ τοῦ σπιμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξυλλογίαν μετὰ χρημάτων, ὃς φησιν Ἔφορος, εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κίρκωπα τὸν Ἴτεαν. Διότιμος Ἡρακλείους ἀθλους·

Κίρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριβὸν φατίοντες
Βουστῶν σίνοντο· γένος δ' ἦσαν Οἰχαλιῆες,
Ὧλός τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονε ἄνδρες.

Νίκανδρος, Αἰγίνῃσι Εὐρύβατον φανερώτατον· οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾱ περὶ Διπλασσίης. Δοῦρις δὲ ἐν ᾱ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταίρου, καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ φυγαδεύοντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ κωμῳδίᾳ διαβεβλημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν —— ἐκ τούτου τοὺς κωμῳδοὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακόηθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινὰς μυχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθείς, ὥς φασιν Εὔθυμος. καὶ αὖθις, ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι κωμῳδῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admonere puderet, hæc postrema non esse Eademi, ut in Lexicographo nostro perperam repræsentantur, sed Æschinis verba. Aristophanes Thesmoph. 866.

ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Σὺ γ' ἆ Λήδα
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Aristides T. II. pag. 310. Ὥσπερ ἂν εἴ τὸ Φρυνώνδας ἐκεῖνος Αἰακὸν αὐτὸν μετέθητο —— Ubi *σχ.* ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ κωμῳδίᾳ μεγίστῃ διῳδάλλωντο. Rursus idem Aristid. pag. 199. Ἄτοπον δέ μοι φαίνεται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἢ φρούριον προὔδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἴτιοί τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλῆς ἂν καὶ κωμῳδῆς ἐλαύνειν αὐτοὺς τοῖς βήμασι, καὶ μετ' Εὐρυζάκου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν. Demosthenes de Corona, §. ή. Εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ περὶς φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου περάγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνδρῶν διαπράττεσθαι. Dio Chrysostom. Orat. 52. Καὶ οἱ λόγοι οὐ μόνον ἀσχημονίστερον ἔφυ περίεσεσθαι, ἀλλ' οὐδ' Εὐρυβάτου ἢ Παταικίωνος. Plato in Protagora, pag. 527. Ἀλλ' εἶεν ἄγροι τινες, οἷόπερ οὖς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Δυναῖ· ἢ σοφίᾳ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνδράσιν γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσαις ἄν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυζάκῳ καὶ Φρυνώνδᾳ. Libanius Epist. 535. Ὁ Εὐρύβατος ἐκεῖνος, ὁ Φρυνώνδας, μᾶλλον δὲ πάντας τοὺς ἐπὶ κωμῳδίᾳ βεβωμένους Αἰακοὺς ἀνεφήνας. Sed jam tempus est ut promissa exsequar. Cum enim admoni ad initium hujus Orationis, Suidam Lexicographum vocem Φιλουργὸς ex ea excitasse, et de ea re Lectorem meum aliquid a me exspectare jussi, aio hic esse reponendam, si bona fide mecum egerit Suidas. Quem enim Eurybato et Phrynondæ potiorem comitem adjungemus, præsertim cum ab aliis conjungi solent, quam Philurgum? Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφαρμάθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ἐφελόμενος, ὡς Ἰσαρέτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Alibi tamen iste Lexicographus hominem

βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, [1] οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς μὲν τούτου πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστ' οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν οὗτος στρατηγὸς Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ Ἐρχιεύς, πρόξενος ὢν Θηβαίοις· [2] εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων ῥήτωρ· καὶ οὗτος [3] Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θηβαίους· δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ [4] Πύρρανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως οὐδ-

[1] οὐδὲ T. R. [2] Deest εἶτα. T. [3] Ἀρχίδημος T. [4] Πύρανδρος T.

vocat non Philurgum, sed Phileam. Φιλέας Ἀνδεμίδην ἱερουλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὤν, ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόπιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. v. Φιλαίας. Quas voces etiam repetit in Ὅμοιον. Jam vero Isocrates, quem laudavit Suidas, neque Phileam vocat, neque Philurgum, sed tertio nomine, Philergum, et, quod plurimum confert ad ea quæ scribimus, Phrynondæ addidit comitem. Ita Ille contra Callimachum: Ὥσπερ ἂν εἴ τις Φρυνόνδας πανουργίαν ὠνείδισεν, ἢ Φιλεργὸς ὁ τὸ Γοργόπιον ὑφελόμενος. Diu est quod ad Lysiam, pag. 103. adnotaveram, corrigendum esse Isocratem ad normam Suidæ, Φιλέας nempe. Potius enim est cognomen quod frequentius. Post ea a me adnotata repperi Synesium quoque id confirmare. Nam ejus sunt Verba in Encom. Calvit. pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quæ laudavit Suidas in v. Ὅμοιον. TAYLOR. De Phrynonda, licet ejus quoque nomen in proverbium cesserit, nihil tamen memoratu dignum scriptum reliquerunt Glossographi. Suidas advenam fuisse ait, qui tempore belli Peloponnesiaci Athenis vixit, quique improbus et malitiosus cum esset, pretio accepto fraudes technasque in aliorum perniciem prompte excogitabat. STOCK.

Οὐ διὰ τὸν φ.] Rescribe, οὐδὲ διὰ τὸν φόβον. MARKLAND.

Κολλυτεὺς] Rectius, quam ut sæpe exaratur apud Auctorem nostrum, aliosque, Κολιττεύς. Et confirmant Marmora. TAYLOR.

Ἀρχιεὺς] [Uti in exemplaribus exaratur Aldi Stephanique] Alias Ἐρχιεὺς apud Demosthenem per E subinde legitur. Et Suid. Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Unde Ἐρχιάδαι et Ἐρχιεῖς, quod est usitatius. Et fortasse Ἐρχιάθεν legendum. WOLF. Lege Ἐρχιεύς. Nam Ἐρχία, vel Ἐρχεία demus fuit Atticæ tribus Ægeidis, multis auctoribus memoratus. PALMER. *gr.* Ἐρχιεὺς in MSS. Steph. et Bern. Et illud bene se habet. Erratum est sæpissime in hac voce describenda, ut liquet ex Meursio de Populis Attic. Nimium liberalis est Wolfius præter æquum bonumque, qui postquam Ἐρχιεὺς commendasset, et recte, nobis etiam Ἐρχιάθεν propinavit. Non solet hoc fieri, ut utroque modo alicujus demi populares describerentur, si bene istam rem teneo. Certe hic non est necessarium. TAYLOR.

Πρύξενος] *Procurator.* WOLF. *hospes.* MARKL. Vide supra §. ιζ'. not. STOCK.

Ἀρχίδημος] Ἀρχίδημος Mor. Illedemo erat Πήληξ. Vid. Harpocr. Suid. Meursium, et quæ adnotavimus ad illam Æschinem, quæ est π. Παραπρεσβ. pag. 117. l. 3. TAYLOR.

Πύρανδρος] Idem forte, qui vocatur Πύῤῥανδρος, in Or. c. Timarch. pag. 41. MARKLAND.

εἰς πώποτ' αὐτοὺς [1]ἠδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἴτιον οἶδα μέν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νικαίαν Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, ταῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε καὶ φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο [2]αὑτῶν, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε καὶ εἰσῆτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι καὶ οἱ [3]ἱππῆς καὶ οἱ πεζοί, πρὶν περὶ συμμαχίας μίαν [4]μόνον συλλαβὴν γράψαι [5]Δημοσθένην· ὁ δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

μέ. Ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. Πρῶτον μέν, ὅτι Φιλίππου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί [6]δεῖ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, [7]προσποιούμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ διὰ τοὺς καιροὺς ἀλλὰ διὰ τὰς [8]αὐτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ [9]γίγνεται· τοῦτο δὲ προλαβὼν ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἰώθει, ὡς τοὺς Βοιωτούς, ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσον-

419

74.1

[1] ἰδυνήθη T. [2] αὐτῶν T. R. [3] ἱππεῖς T. R. [4] μόνον T. [5] Δημοσθένη T. [6] δεῖ τὰ πλείω R. [7] προσποιησάμενος T. R. [8] αὐτοῦ T. R. [9] γίγνεται T. R.

Τὸν πόλεμον ——— τὸν αὐτὸν πόλεμον] Desunt tria ultima vocabula in exemplari MSto D. Mead. TAYLOR.

μέ. Ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε] Quia præsidium eis est impositum, ob ingratos, ut opinor, animos, et Athenienses Philippo prælatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. WOLF.

Κλέπτων] Κρύπτων Bern. Ni sit scholiolum. TAYLOR.

τας· δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν [1] αὐτώτεροι οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ [2] θάλατταν ἐπαίσησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιω-
420 τῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι καὶ ὑμεῖς σύνιστε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς [3] Δημοσθένην· συνείθισθε ἤδη τἀδικήματα [4] αὐτοῦ ἀκούειν, ὥστ' οὐ θαυμάζετε. δεῖ δ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

μς'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν [5] Καδμείαν, κοινωνίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα [6] πρεσβεύσειν μὲν ἔφη, ὅποι ἂν [7] αὐτῷ δοκῇ, κἂν μὴ ὑμεῖς ἐκπέμψητε· εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας καὶ συνεδίζων μηδὲν [8] αὐτῷ ἀντιλέγειν δια-

[1] δευτέρῳ T. R. [2] θάλασσαν T. R. [3] Δημοσθένη T. R. [4] αὐτοῦ T. R. [5] Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν T. Καδμείαν κοινωνίαν R. [6] πρεσβεύειν T. [7] αὐτῷ T. R. [8] αὐτῷ T. R.

Δεύτερον] Supra est τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν — §. μί. init. Brodæus. Errat Brodæus, qui vocem δεύτερον quæ hic legitur, ad πρῶτον annectit in pag. 233. l. 16. Non ita est. Connectitur enim cum πρῶτον l. 22. ejusd. paginæ. Et quia multos abripuit, præter istum Brodæum, Divisio circa hunc locum, quæ minus accurata videri potest, rem paucis mecum contemplare. Istorum *Trium* delictorum, quæ Demosthenι objiciuntur, *Primum* occurrit §. μί. *Secundum*, §. μς'. *Tertium*, §. μζ'. At primum illud *duas* partes complectitur, quas ambas in hac §. recenset, *priorem* l. 22. p. 233. *alteram* l. 1. p. 234. Hinc illa obscuritas, atque illæ querelæ. Taylor.

μς'. Δεύτερον] F. ἕτερον. nam πρώτου et δευτέρου supra mentionem fecerat, τρίτου mox facturus est. Markland.

Καὶ τὴν δημοκρατίαν [Ald. δημοκρατίαν.] [Et l. 21.] παριὼν pro παριών. Wolf. Hoc Brodæus etiam et Bern. Taylor.

Πρεσβεύειν] F. πρεσβεύσειν, ut γράψων mox. Markland. Ubi tamen γράφειν Cod. Mead. Taylor.

Συνεδίζων μηδὲν] Rescribe μηδένα neminem. Idem.

Διαβιασάμενος] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, de Gloria Atheniensium p. m. 422. Οἱ δὲ Ῥήτορες ἔχουσί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγούς. ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὸν Δημοσθένην, λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διὰ-

δικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ [1]ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεποιῆσθαι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγείου. μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς εὖ ξασθαι; οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ τοὺς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς [2]προγεγενημένης; Καὶ τηλικούτων κακῶν αἴτιος γεγενημένος Δημοσθένης οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' [3]εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγαναχτεῖ· οὐδ' ἱκανόν ἐστιν [4]αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναῤῥηθήσεται, τοῦτ' ἀγαναχτεῖ. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ. Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν, ἃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἀγνοοῦντος — οὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος — ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι [5]εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον

421

[1] ὑμᾶς T. R. [2] γεγενημένης T. R. [3] εἰ καὶ μὴ T. [4] αὐτῷ T. R. [5] τὴν εἰρήνην T.

δικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen est Causæ, quæ *Vindicatio* dici potest: istud Contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capessenda præferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem Togatæ Militiæ deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoriis. De ea quæstione Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco quem proxime commemoravi. Adjungatur Victorius V. Var. Lect. ult. IDEM. *Judicium se dicturum minatur, controversiamque pulpito cum prætorio constituturum*; hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum. *Budæus.* STOCK.

Τῷ βήματι] F. τὸ βῆμα. MARKL.

Κεναῖς χώραις] Nostrates milites appellant *cæca nomina*, quibus et Principes decipiuntur, et Centuriones locupletantur. WOLF.

Πολλὰ διαμαρτυρομένου] IDEM. Non διαμαρτυρομένου, ut Aldus. γρ. διαμαρτυραμένου Mead. TAYLOR.

Εἰ καὶ μὴ] Divinavit H. Stephanus εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. Mead, et Regg. 1. 2. IDEM.

μζ. Μέγιστον] Μεῖζον. MARKLAND.

— εἰπόντος· οὐ γὰρ ἦσαν ἀστρατεύτους καὶ λιπεῖν τὴν τάξιν αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος [1]δεινότης γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε —, ταύτην δ' ἐχόντων οὕτως, αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δω- 422 ροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος οὔθ' ὡς δεῖ πείθεσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ', ὡς ᾤετο, τοῦτο κήρυγμά τι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν [2]ἑαυτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν ἠργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἢ μὴν εἴ τις 75. 1 ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' οὐ προσεῖχον [2]αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ 5 καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους [3]πάλιν ἀνέστρεψαν ἐξελθόντας, ἵνα [4]βουλεύσαισθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθα παντάπασιν ἄκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκά-

[1] δεινστὴς T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] Deest πάλιν. T. [4] βουλεύσασθε T. R.

Τούτων δὲ] Τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως. Bern. Quæ erat mea quoque Divinatio. TAYLOR.

Ἄζιστον] Deesse videtur Conjunctio: καὶ ἄζιστον ἡγησάμενος εἶναι. IDEM.

Ἀλλ' ὡς ᾤετο] Ita distingue: οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, οὔθ' ὡς δεῖ πείθεσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς οὐ δεῖ· ἀλλ', ὡς ᾤετο, τοῦτο κ. τ. λ. MARKLAND.

Κήρυγμα] H. Stephanus securus atque otiosus dedit τούτῳ κηρύγματι τοὺς Βοιωτάρχας προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων. Quam puto esse præstantiorem lectionem, licet illam alteram Aldinam, quam secutus est Wolfius, constanter defendant Exemplaria nostra, excepto Bern. Male hic se gessit Wolfius in vertendo; *nam sua duntaxat opinione nitebatur.* Quanto præstantius Lambinus? *Repente in concionem prosiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, sed quia existimabat se hoc veluti præconio Bœotorum principibus multo ante prædicare ac denunciare, ut sibi pecunia captæ prædæque partem referrent.* TAYLOR.

Κλεοφῶντος] De hoc Cleophonte non memini me quioquam legisse præter ea quæ idem Æschines in Orat. π. Παραπρεσβ. tradidit. WOLF. Ad istum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, ubi plura de isto Cleophonte. TAYLOR. §. xv. p. 114.

Κλεοφῶντος] Hunc ait Æschines in orat. de fals. legatione, hominem fuisse seditiosum, qui sub finem belli Peloponnesiaci ex infima plebe δημαγωγὸς factus, cum fractis Siculæ clade Atheniensibus Lacedæmonii pacem haud iniquam obtulissent, ac gladio collum ei præcisurum minitabatur, siquis pacis mentionem faceret. STOCK.

Ἀνέστρεψαν] *Revocarunt*, Wolfius. Male. *Ferno ritornare indietro.* Italus. TAYLOR.

λεσε, καὶ [1] γράψειν ἄφη ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες
10 δ' οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης [2] ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὥρμησαν.

μή. Ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, οὓς αὐτὸς αὐτῶν καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον, ἐτόλμησε, 423
τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελωπόσι τὴν τάξιν ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων
15 ἀρετήν. Ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε! [3] ἐπιχειρήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σ' ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι; Ἐὰν δ' οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτή-
20 σασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; Γένεσθε δή μοι [4] σμικρὸν χρόνον τῇ διανοίᾳ μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁρᾶν προιόντα τὸν κήρυκα καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀναίρησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτη-
σάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτ' ἐπεισιοῦσιν ἢ ἐπὶ τῇ τῆς
25 πόλεως [5] ἀγνωμοσύνῃ. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλην ἢ καὶ παιδευθεὶς [6] ἐλευθερίως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταυτὴ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνί, τῶν τραγῳδῶν [7] γίγνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις καὶ βελτίοσι προστάταις

[1] γράφειν T. [2] ἀπετράποντο T. [3] ἐπιχειρήσειν ἰδιώτας αὐτίκα T. R. [4] μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν T. R. [5] ἀγνωμοσύνη; T. R. [6] ἐλευθέρως T. R. [7] γίνεσθαι T. R.

Γράφειν] Τοῖς δικαιοῦσι γράψειν. Stephanus. Ut pag. 235. l. 1. Taylor. M. γράψειν. Auger.

Ἀντιβλέψας] Priscian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Καὶ ὁ μαθητεύσεται μόνῳ τοῖς πολεμίοις ἀντιβλέψας. Taylor.

μή. Ἐπιχειρήσειν] Ἐπιχειρῆσαι vel ἐπιχειρῆσαι sine ἰδιώτας. Markland. Ego legerem ἐπιχειρήσεις sine ἰδιώτας. Auger.

Γίγνεσθαι] Post eam vocem addit Cod. Bern. ἀναγορεύοντα. Quod non satis intelligo. Taylor.

Τραγ. γίνεσθαι] Non longe abest ἀγωνίζεσθαι. Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. Idem.

ἐχρῆτο, [1]προελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παραστησάμενος τοὺς
ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτη-
424 κότες, νεανίσκους πανοπλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ
πάλλιστον κήρυγμα καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν, 30
ὅτι τούσδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες
ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ
γενόμενοι, μέχρι μὲν ἤβης ὁ δῆμος ἔτρεφε,
νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ
ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυ-
τῶν, καὶ καλεῖ εἰς [2]προεδρίαν. Τότε μὲν ταῦτ'
ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ [3]παραστησάμενος τὸν τῆς
ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' [4]ἀνερεῖ ἢ τί φθέγξε- 35
ται; καὶ γὰρ [5]ἐὰν αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος
προστάγματα, ἀλλ' οὐ τό [6]γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν
σιωπήσεται, ἀλλὰ ταὐναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ
φθέγγεσθαι, ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗ-
τος ἀνήρ, στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων,
ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κάκιστον, ἀνδραγαθίας ἕνε-
κα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν.
Μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ 40
Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον [7]ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ
τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον
τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνή-
σκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώ-

[1] προσελθὼν T. R. [2] προεδρίαν; T. R. [3] προστησάμενος T. [4] ἂν ἐρεῖ T. R. [5] ἂν T. R. [6] Deest γ'. T. [7] ἱστᾶτε T. R.

Προελθὼν] Προελθών. MARKLAND. Vide supra, §. λθ'. TAYLOR.

Προστησάμενος] Παραστησάμενος, ut proxime l. 1. παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς. MARKLAND.

Ἂν ἐρεῖ] Ἀνερεῖ, (ut ἀνεῖται, §. λθ'. et ἀνηγόρευε ibid. paulo post) exhibuit Stephanus. Recte sane, sed contra membranas. TAYLOR.

Ἀλλ' οὐ τὸ] Τὸ ἀλλ', si recte legitur, non adversativa est, sed emphaseos causa accedit. WOLF.

Σιωπήσεται] Omnes præter Stephanum et Bern. qui σιωπηθήσεται. TAYLOR.

Ὅτι κ. τ. λ.] Disertius multo et Oratoris vehementiæ accommodatius, si hoc Comma, monente Cl. Marklando, ita repræsentaretur: ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα (εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ) στεφανοῖ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα (τὸν κάκιστον) ἀνδραγαθίας ἕνεκα (τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν). IDEM.

Τὴν τάξιν] Alibi semel (scil. §. ξέ.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quære annon scribendum τὴν τάξιν. Nisi ibi significetur Statio in Repub. simul atque in Exercitu. MARKLAND. Pagina inferiore, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως (Nam ita istum locum pungi jubebo). Similiter §. ζγ'. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέβρε δ' ἐκ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ρους Θηβαίους, οὓς φυγάντας διὰ τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν [1]χρυσίον·

70.1 μθ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, [2]ἀλλὰ ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν 425
κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, [3]κλά-
5 οντας, ἱκετεύοντας [4]ὑμας, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι· οὔτε πόλις γὰρ οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ
οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ
10 ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἅρδην [4]ἀνατετραφότα, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;

ν'. Ἵνα δ' εἴπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο [5]ὑμας ὑπομνῆσαι
15 βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, ... τριή-

[1] χρυσίον. T. R. [2] Deest ἀλλά. T. [3] κλαίοντας T. R. [4] ἀνατετροφότα R. [5] ὑμᾶς T. R.

μθ'. Διανοίαις] Descriptionem quæ sequitur laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex Æschinis facundia alii profecerint, docebit Muretus VIII. Var. Lect. 10. IDEM.

Ἐπισκήπτοντας] Qui precibus, quasi morientes, efflagitant, mandantque. Nam verbi ἐπισκήπτειν usus extremis mandatis, et hominum morientium precibus accommodatus est. Budæus. STOCK.

Ἀπήλλαξε] Vid. Victorium V. Var. Lect. 11. TAYLOR.

Ἀπευθύνειν] Lege. BRODÆUS. WOLF. Quod male exarabatur in Aldinis. TAYLOR.

ν'. Πόλεως] Accepta urbis nostræ triremi. WOLF. Inscite. Distinguendum est enim h. pacto, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη πρεσλαζὼν et quæ sequuntur. Ita nuperrime admonui, sc. ad p. 238. l. 19. Quam notam consule. *Demosthene ha mancato del suo debito nella guerra, non solamente fuggendosi dall' esercito, ma ancora dalla città.* Ut Etruscus fideliter et eleganter. TAYLOR. Hic lego ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς πόλεως, nempe τάξιν. τριήρη μὲν πρεσλαβὼν ὑμῶν τοὺς Ἕλληνας ἀργυρολόγους καταγαγούσας κ. τ. λ. Cæterum forte hic aliquid deest. AUGER.

ρη προσλαβὼν [1]ὑμῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἠγωνολόγησε. Καταγαγούσης δ' αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς εἰσποξοδοκήτου
426 σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπότρομος ἦν· [2]ὁ ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἠμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα εἰρηνοφύλακα [3]ὑμᾶς αὐτὸν ἐκέλευε χειροτονεῖν. ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους οὐδ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. Ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, [4]πάλιν αὖ οὗτος τερατευόμενος ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δ' [5]εὐαγγελίων θυσίας τὴν βουλὴν [6]κατέστησε, ἐπωνυμίαν δ' Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο,

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest articulus. T. R. [3] ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χ. T. R. [4] πάλιν αὐτὸς τερ. T. R. [5] εὐαγγελίων καὶ θυσίας T. [6] κατέστησε πυθέσθαι, ἐστιν. R.

Τὸν ἐκ τῆς πόλεως τριήρη] Hunc locum Cl. Taylorus ita distingui jubet: οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν—*Stationem non solum in acie, verum etiam in civitate deseruit*, etc. Similiter infra §. ιγ'. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὸν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπῆρε δ' ἐκ τῆς πόλεως. Ingeniose quidem: atque ita vertunt Aretinus et Interpres Italus. Cæterum non placuit veterem interpunctionem immutare; tum quia si hoc in mentem Æschini venisset, *binas* quasdam stationes, quas reliquerat adversarius, designare, utique perfecta non esset inter eas distinctio, nisi eadem præpositione *bis* uteretur, οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον—ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως: tum quod τὸν τριήρη ὑμῶν emphatice et κατ' ἐξοχὴν hic sumi crediderim, ac *sacram triremem*, sive *Paralum*, denotare, quæ inter alia publica munera, ad *legatos* etiam circumvehendos adhiberi solebat. (Vide infra, not. ad §. νά.) Refert enim Dinarchus in orat. adv. Demosthenem, statim post cladem eam Chæronensem, eam omnia Athenienses a Philippo timerent. Demosthenem, quo se honesta specie periculo subduceret, legatum se ad socias civitates proficisci simulare, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν καταστησάμενος, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρᾷη. Stock.

Προσλαζὼν] F. καὶ τριήρη προσλαζὼν ὑμῶν, τοὺς Ἕλληνας ἠγωνολόγησε. Taylor.

Τοὺς μὲν] Usitatius oredo τοὺς μὲν οὖν πρώτους χρόνους κ. τ. λ. Supra §. κέ. πρῶτον μὲν οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου —— Simulle etiam est istud, §. λβ'. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ' οὖν προσποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐστιδὴ δὲ —— Idem.

Ἦν] Ὑπότρομος ἦν ὁ ἄνθρωπος. ut §. μθ'. med. et §. ξδ'. fin. Markland.

Πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem Scriptoris inter primos semper habiti. l. 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους —— ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους l. 5. Non oportuit tam cito. Taylor.

Ἐπιγράφειν] Hoc ipsum ultro fecisse, ἐξωσπιζόμενον αὐτῷ τὸν δῆμον scribit Plutarchus. Wolf.

Πάλιν αὐτὸς] Πάλιν αὖ τερατευόμενος, sapienter dedit Stephanus. Nam Græci ita scribere solent. Illud habet disertissime Cod. Mor. Taylor.

Εὐαγγελίων] Θύειν εὐαγγέλια vide in Areopagitici Isocratici annotationibus. Wolf. Locus Isocratis ita se habet: Ἐπὶ τοσούτοις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν ἂς ἔδει τεθύκαμεν. Commode hic igitur abesse potuit vox *Θυσίας*, quæ explanandi causa irrepsisse videri poterat. Quanquam recte dici potest, notissima figura, (Hendyadem vocant) εὐαγγελίων καὶ Θυσίας pro *sacrificio lœti nuncii*. Deest καὶ in uno exemplari. Sed non audeo comprobare, et lectori meo commendare talem constructionem, εἰς αἰτίαν θυσίας εὐαγγελίων. Sed nihil obest, quin supputemus, eo MS^to duce, Θυσίας adjectum esse pro glossa, et deinde in textum se insinuasse, ut modo admonui. Taylor.

Μαργίτην] Margites Homericum poema fuit de quodam ignavo et perdito homine,

Τὸν δ' οὔτ' ἂρ σκαπτῆα βόσαν θεοὶ, οὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τί σοφόν.

ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας· ἀγαπᾷν [1] γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα καὶ τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς, ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. Ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου [2] τὸ πρῶτον παροξυνθέντος, εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθείς, ἀπόδρας ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος ἦκεν ὑποστρέψας, οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε, οὐδ' εἰάσατε κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν, εἴπερ 427 ἀληθῆ ἐστίν, ἃ λέγεται.

[1] γὰρ αὐτὸν T. R.

[2] τοιοῦτον T. R.

Suidas: Ἐλέλυν δὲ τὸν ἀνόητον οὗτον: qui et alium Margitem ab hoc Homerico diversum, stultitia insignem refert, qui nec ultra quinque numerare scierit, et sponsam suam attingere non fuerit ausus, socrus objurgationem veritus, et matrem rogarit, an se pater suus peperisset. Wolf. Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἐν συνομίᾳ δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἴδετο. Καὶ Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστοριῶν, λίγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον Cetera. Harpocratio. Plura dabit Valesius ad notas Manssaci pag. 306. atque ipse Maussacus. Taylor.

Μαργίτην] *Nebulonum* modo principes Eurybatum et Phrynondam vidimus; nunc autem ecce *Fatuorum* regem *Margitam!* Hic (de quo et Homerum poemation scribere non dedignatum ferunt) adeo nobili stultitia fuit, ut nec ultra quinque numerare posset, et sponsam suam attingere non sit ausus, socrus objurgationem veritus; aliasque hujusce-modi ineptiolas edidit, quas iis temporibus perinsignes habitas studiose conquisiverunt, literisque certatim mandarunt Suidas, Tzetzes, et Episcopus Thessalonicensis in Odyss. K. Stock.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] Et *vitam conservare:* Wolfius. Melius multo Anonymus Venetus: *ac exta inspiceret.* Ferrus: *si contentava di passeggiare per Pelle, et osservare l' interiora de gli animali.* Interea quid in mentem Lambino venerit, ut verteret, *satis ei esse si Pellæ deambularet, et viscera paterna custodiret?* Vide de his verbis Æschinis Victor. XXV. Var. Lect. 21. Afferam locum Polybii ex Hist. lib. 7. κατὰ δὲ τὸν Ἰσθμὸν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων περοσπεχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν σπλάγχνων, ἀξέμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ζεχὺ διασείσας, ἤρετο περιτιθεὶς τὰς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. Taylor.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] Videtur moris fuisse apud Macedonas, ut Regi sacra facienti victimarum exta ad inspiciendum deferantur: quam in rem affert Taylorus locum Polybii ex Hist. lib. 7. Neque vero quidem absimile est, vocem hanc fuisse Demosthenis, nimium Alexandri circa res sacras anxietatem irridentis; cujus sub finem vitæ adeo invaluisse superstitionem refert Plutarchus, ut οὐδὲν ὧν μικρὸν οὕτως τῶν ἀθύρων καὶ ἀτίμων, ὃ μὴ τέρας ἑαυτῷ καὶ σημεῖον ἀλλὰ δυομένων, καὶ καθαιρόντων, καὶ μανιζόντων μέστὸν ἦν τὸ βασίλειον. Stock.

Ὅτι] Vide annon Lambinus ceteris præstet, dum ita vertit, *non conjecturâ ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari.* Taylor.

Εἰκότως] Punge καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς —— ἦκεν ὑποστρέψας. Mareland.

Ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε. Et [l. pen.] οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν. Wolf. Aldi exemplaria corrigens. Taylor.

νά. Ὡς γάρ φασιν οἱ παράλιοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες 35
πρὸς Ἀλέξανδρον — καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται
—, ἔστι τις Ἀριστίων Πλαταιϊκός, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου
τοῦ φαρμακοπώλου υἱός, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν [1] γιγνώσκει.
οὗτός ποθ' ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων γενόμε-
νος, ὤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ· ὅ τι δὲ
πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα
οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνο- 40
ημένος [2] ὅστις ποτ' ἐστὶ καὶ πῶς βεβιωκώς, τὸν Ἀλέ-
ξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τούτου
γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον, ἄδειάν
τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς, καὶ πολλὴν κολακείαν πε-
ποίηται. Ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα
τῇ αἰτίᾳ.

νβ. Εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολε-
μικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησί, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς
αὐτῷ καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται 77.1
κεχρημένος. Εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πά-
λαι καθεστηκὼς Ἀλέξανδρος, ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων
ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν Βα-
σιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος
δ' ἂν ὑμᾶς εἰς [3] τὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τοὺς ἐπι- 5
φερομένους [4] αὐτῷ κινδύνους. εἰπάς τινα ἐνταῦθα λόγον,

[1] γινώσκει T. R. [2] ὅστις καὶ πῶς ποτέ ἐστι βεβιωκὼς T. R.
[3] τὴν κοινὴν συμμαχίαν T. R. [4] αὐτῷ T. R.

νά. Παράλιοι] Suidas in vocabulo Πάραλοι, quem Plutarchus in Solone edisserit. Brodæus. Οἱ τῆς Παράλου ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ Θαλάττῃ προσοικοῦντες olim appellati, et Διάκριοι, montium accolæ. Wolf. Ceteris neglectis, quæ hic Brodæus, Wolfiusque temere blaterant, Παράλιοι erant, qui conscensa Paralo nave navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et Reip. causa sæpius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujusce modi. Hujus Ἐπιβάτας Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλους, non Παραλίους, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valesius. Taylor.

Ἀριστίων] Harpocr. in v. Ἀριστίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μέν ἐστι, ἦν δὲ Πλαταιεύς, ὡς Δίυλλός φησιν, ἐκ μειρακυλλίου ἑταῖρος Δημοσθένους. ἐτιμήθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ὥστε διαλλαγῆν, ὥς φασι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. Idem.

Διαφέρων γενόμενος] Lege, et distingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, πενόμενος, etc. Sic in Timarch. pag. 38. l. 14. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. Demosth. π. Παραπρεσ. §. ξ'. fin. τὴν ἰδίαν ἑτέρου βελτίων. Markland. γενόμενος videtur supervacaneum. Auger.

Καὶ πῶς] Melius cum Mor. ὅστις ποτέ ἐστι καὶ πῶς ζεβιωκώς. Taylor.

Καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ] Brodæus. Wolf. Non πλησιάζειν, ut Aldus. Taylor.

Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; βούλει σε θῶ καὶ 428
φοβηθῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ [1] σαυτοῦ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος [2] καταβεβήκει, ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεής, ὡς
10 ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον ὡς ἐκπεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκερων ἀποκαλῶν καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ, οὐδ' ἐνταῦθ' ἔπραξας οὐδέν, ἀλλ' εἰς τινὰ καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω. Ὑπερβὰς
15 τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τοὺς [3] περὶ Κόρραγον στρατιώτας· Ἠλεῖοι δ' αὐτοῖς [4] συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληναίων καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως· [5] αὕτη δ' ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι· ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκου-

[1] ἑαυτοῦ T. R. [2] καταβεβήκει T. R. [3] ἐπὶ T. [4] συμμετεβάλλοντο T. [5] αὐτὴ T. R.

νθ'. Ἑαυτοῦ] F. σαυτοῦ, ut passim. MARKLAND.

Χρυσόκερων] *Ac me victimæ instar desuetæ habentis cornua propediem interfectum tri conclamares.* Ovid. X. Met. [271.]

——— *Et pandis inductæ cornibus aurum*
Conciderant ictæ nivea cervice juvencæ.
BRODÆUS.

Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur, et corollis imponebantur. Unde illud oraculum de Philippo,

Ἔσσεται μὲν ὁ ταῦρος. ἴχνι τίλος. ἔστι δ' ὁ θύσων. WOLF.

Κατεστέφθαι] Idque etiam hostiæ ritu. Juven. Sat. XIII. [63.]

Quæque coronata lustrari debeat agna.
BRODÆUS.

Καλλίω] Εἰρωνικῶς καὶ ὑπογυμνικῶς. Legi etiam queat ῥητηματικῶς· Ἀλλ' εἰς τίνα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω; *Nunquid in tempus opportunius differebas?* WOLF.

Ἐπέτυχον] Forte legendum ἐτύχουν. PALMER.

Κόρραγον] Aretinus: *pugnantes adversus Corragum.* Melanchtho: *prælio facto cum Corrago.* Perionius: *Deleverunt que milites qui Corragum obsederant.* Meletius: *et exercitum qui fuit circa Corrhagum deleverunt.* WOLF. *Tagliaro a pezzi i soldati di Corrago.* Etruscus. *Copias quarum ductor erat Corrhagus.* Anonymus Venetus. *Corrhagi imperatoris milites conciderant.* Lambinus. Verum Castelli nomen est procul dubio, non Imperatoris. Id expedivit Gallicus Interpres ex Liv. XXXI. 27. et tamen dubitare perseveravit. TAYLOR. *Apustius, extrema Macedoniæ populatus,* Chorrhago *et Gherrusio et Orgesso castellis primo impetu captis, ad Antipatriam in faucibus angustis sitam urbem venit.* STOCK.

Συμμετεβάλλοντο] Συμμετεβάλλοντο dedit Stephanus. TAYLOR.

Ἄρκτου] *Pene extra hoc hemisphærium, ubi hæc nostra ursa non conspicitur.* BRODÆUS. In ea loca jam pervenerant, unde

μένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει, ὁ δ' Ἀντίπατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, ὦ Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, [1] ἢ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες, καί, εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ ῥήματος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι· ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

νγ'. Οὐ μέμνησθ' αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθών, ἀμπελουργοῦσί [2] τινες τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασί [2] τινες τὰ κλήματα [3] τὰ τοῦ δήμου, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά, [4] τινὲς τὸν πρώτιστον ὡς ἐπὶ τὰς βελόναις διείρουσι.

[1] καὶ T. R. [2] τινὲς T. R. [3] Deest articulus. T. [4] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας T. R.

Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quasdam stellas non videmus, διὰ τὸ ἔξάρματα τῶν οἰκιῶν. Qua de re consulantur libri sphærici. WOLF.

Τί ποτ' ἦν κ. τ. λ.] Ἀντὶ τοῦ, τίνα ποτ' ἔπραξας. Ἐτέρωσις ἀριθμοῦ, καὶ περίφρασις· εἶα καὶ σαῦ· Ἰσοκράτει. Εἰσί τινες οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ, τινὲς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam est qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos lædere.
In his Poeta hic nomen profitetur suum.
IDEM.

Ἃ ἔπραξας —— ἃ] F. ὃ ἔπραξας —— ὃ. MARKLAND.

νγ'. Ἀπίθανα ῥήματα] Plin. Epist. IX. 26. *Sed opus est examine et libra, incredibilia sint hæc et* immania, *an magnifica et cælestia.* Cicero Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinanti verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque* dura, *odiosa, intolerabilia esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, utrum illa* verba *an* portenta *sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere.* STOCK.

Ἀμπελουργοῦσι] Hæ omnino parum elegantes sunt Metaphoræ. Φορμοῤῥαφούμεθα, *ἰς φορμοὶ καθαπτόμεθα* ait Varinus. Consulo Budæi commentarios linguæ Græcæ, qui quod sequitur corruptum putat. Ἐπὶ τὰ στενά. Demosth. Olynth. ᾱ. εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. BRODÆUS.

Τινὲς] Τινὲς cum accentu, propter emphasin. MARKLAND.

Νεῦρα] Vid. Jul. Poll. II. fin. TAYLOR.

Τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων] Τὰ χρήματα. STOCK.

Φορμοῤῥαφούμεθα] "Φορμοῤῥαφεῖν est, *Tegetes acu trajecta consuere.* Vel, *in tegetem storeamve conjectum insuere.* Φορμοῤῥαφούμεθα igitur εἰς τὰ στενὰ significare mihi videtur, ἡμεῖς οὕτω στενοχωρούμεθα, ὥσπερανεὶ φορμοῖσι τισὶν ἐναπτόμενοι. Potest enim aliquis in tegete vel storea insui ut calescat, vel sudet. Vel distinguendum post verbum φορμοῤῥαφούμεθα, ut in exemplaribus legitur. Quod autem sequitur, est corruptum." BUDÆUS.

Ἐπὶ τὰ στενὰ] *In angustum*, intelligo de vimine quod curvatum ad angustias spatium redigitur. Lego deinde, τινὲς ἡμᾶς ὥσπερ τὰς κ. τ. λ. AUBER.

Τοὺς πρώτους κ. τ. λ.] Neque hoc, neque πρωκτὸν placet. Verti, quasi esset scriptum τινὲς ἡμᾶς. Etsi nec hoc probo. Aretinus: *tanquam acus nos dividunt.* Perionius: *deducimur in angustum locum: nonnulli quasi acus nos inserunt et trajiciunt.* Melanchtho: *compellimur in arctum velut sportæ: quidam velut acu dissuunt nos.* Meletus: *coarctamur in angustias quasdam: quidam primarios viros tanquam acus trajiciunt:* Hic vertit, quasi legisset τινὲς τοὺς πρώτους. WOLF.

ταῦτα δὲ τίνος ἐστίν, ὦ [1] κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ ξύματος ἔλιγες ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ Λα-

[1] κίναιδος T.

κωνικὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις. Bern. —Locus sane deploratissimus, cujus depravatio latere videtur, juxta mentem Cl. Marklandi, in vocibus, πρῶτον ὥσπερ τάς. Sed queniam Interpretationibus res agitur, adjiciam porro et nostras, id est, quas Wolfius non vidit. Lambinus: *sarmenta civitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: verum nervi succisi sunt: storearum instar in angustum cogimur: quidam podicem* [legebat enim πρωκτὸν] *quasi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Anonymus: *Vituperant quidam civitatem: vites populi quidam interciderunt: nervi rerum succiduntur: sporta ferimur in angusta: quidam primum velut seus trajiciunt.* Etruscus demum: *Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: sono alla città stati tagliati sotto i nervi delle amministrationi. Come stuoie siamo cacciati per i luoghi stretti: alcuni principalmente come achi ci passano.* Hæc non dissimulavit Plinius in ea Epistola, in qua nonnulla quæ sunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quæ incunctoditius aut audentius dicantur, cohibet et comprimit. Et, ut mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad Plinium amandem, id *semel* hic facere mihi fas esto. Epistola est IX. 26. TAYLOR.

Τίνος] Ταῦτα δὲ τί ἐστιν; Ita H. Steph. Forte, τίνα. Utrum hæc verba sint an portenta? Ita visus est legisse, dum hunc locum tangit, Cicero in Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque dura, odiosa, intolerabilia esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, utrum illa verba an portenta sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere.* Adde Brodæum IV. Miscell. 26. IDEM.

Τινὶς πρῶτον] Inutile omnino videtur importunum illud πρῶτον. Codex unus habet, τινὶς πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς ζελόναις διαίρουσι, quam quidem lectionem secutus Lambinus vertit, *quidam podicem nobis quasi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Fortassis allusisse Demosthenem existimavit ad notum illud supplicii genus, quo Athenienses pauperes mœchos in adulterio deprehensos solebant cruciare, *mugili*, aliove aliquo pisce aculeato (qualem esse βελόνην testatur Plin. Hist. Nat. IX.) in nates ils immisso. Unde hoc valeret dictum illud Demosthenis; *quidam fœdenos, tanquam viles mœchos, dilacerant.* Interpretationem tamen eam respuit Tourellius, utpote odiosam nimis, ridiculam, et Demosthene omnino indignam. Locus proculdubio depravatus est. Taylorus *deploratissimum* vocat. Facilem sane jacturam! STOCK.

Κίναιδος] L. κίναδος. Demosth. περὶ τοῦ Στεφ. [§. κδ'.] Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστι. Aristophanis scholiastes Ploutum ad v. 168. Οἱ δὲ πᾶν μὲν ὑμῖν ὑμῖν κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἴδιος δὲ, τὸν ἀλώπεκα. BRODÆUS. Alibi etiam emendarat Brodæus, scil. IV. Miscell. 26. atque eo ritu typis suis descripsit H. Stephanus. Demosthenem enim non Cinædum, sed *Hominem astrum et astutum, vulpeculæ similem*, appellare voluit. Errat ergo Magister, id prænotante Brodæo; En locum! κίναιδος ἀρσενικῶς, ὁ πίθηκος —— κίναδος δὲ εὐδιτίθηκος ὁ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. (Potius *Vafer et Astutus*) Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξέφυ μ' ὅπως;

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος πανθρώπιόν ἐστι. Scholiastes Aristophanis, quem Brodæus laudavit, ita se habet, ad Nub. 447.

Κύρβις, Κρότελον, Κίναδος, Τρύμα.

sc. Κίναδος] εἶδός τι ὑμῆνος. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος πανθρώπιόν ἐστι. Οἱ δὲ πᾶν μὲν ὑμῖν κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἴδιος δὲ, τὸν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξέφυ μ' ὅπως;

Καππάδοκες οὖν φασιν, ὡς ἀλώπηξ.

Iterumque ad istud Avium, 429.

—— Πανύστατον Κίναδος
Σοφισμα, Κύρμα, Τρίμμα, Παιπάλημ' ὅλον.

κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Utitur etiam et alibi Demosthenes, sc. de Cor. §. πβ'. Οὓς ζῶντας μὲν, ὦ κίναδες, κολακεύειν παρηκολούθεις, τεθνεῶτας δ' οὐκ αἰσχύνη κατηγορῶν. Dinarchus item c. Demosth. Ἄξιοι σύμβουλοι, καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν, καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί', οὔ; τὰ τοιαῦτα κινάδια. Corrige ergo Wolfii versionem. Κίναδος interea recte se habet in Orat. Æschinis περὶ παραπρεσ. p. 119. l. 15. Vide et conser p. 123. l. 12, et c. Timarch. p. 57. l. ult. TAYLOR. Κί-

κωνικὰ [1] συστήσασθαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περῥαιβοὺς ἀφιστάναι. σὺ γὰρ ἂν κώμην [2] ἀπροστήσειας; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; Ἀλλ' εἰ μέν που χρήματα ἀναλίσκεται, [3] προσκαθεσθήσει, πρᾶξιν δ' ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, [4] προσποιήσει καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον [5] ἐπιγράψεις· ἐὰν δ' ἔλθῃ φόβος [6] τις, ἀποδράσει· ἐὰν δὲ θαῤῥήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις καὶ χρυσοῖς στεφάνοις [7] στεφανοῦσθαι.

νδ'. Ναί, ἀλλὰ δημοτικός ἐστιν. Ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς [8] τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέψητε, ἐξαπατηθήσεσθε ὥςπερ καὶ πρότερον· ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. Ἐκεῖνος δ' ἀπολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιοῦμαι, ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τιν', εἰκός ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ' [9] ἀντιθέντες ἑκάτερα τούτων, [10] θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν.

νέ. Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν [11] ὑμᾶς ὁμολογήσειν τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ. πρῶτον μὲν [12] ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ [13] πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυσμενὴς ᾖ τοῖς νόμοις, οἳ σώζουσι 78. 1

[1] συστῆσαι T. [2] ἀποστήσειας T. R. [3] προσκαθεσθήσει T. R. [4] προσποιήσει T. R. [5] ἐπιγράψῃς; ἂν δ' T. R. [6] τίς, ἀποδράσει T. τις ἀποδράσει R. [7] στεφανοῦσθαι; T. R. [8] Deest articulus. T. [9] ἀντιτιθέντες T. [10] Θεωρήσατ' T. [11] ὑμᾶς T. R. [12] ἐλεύθερον αὐτὸν T. R. [13] Deest πρός. T.

ναδος pro κύναδος, *fera bestia, bellua*, proprie *vulpes*. AUGER.

Κύναδος] Ἀπὸ τοῦ θηρίου. Omnem quidem *feram* ita vocari volunt, peculiariter autem *vulpem*. Suid. STOCK.

Σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις] Pro his verbis scribitur in Coisl. et Mead. σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας. Jam mihi certo certius esse videtur, et *hæc* et *illa* simul olim obtinuisse. Librarius deceptus commate similiter ordiente et similiter exeunte quoque, nam illud facile transvolare potuit. Norunt hæc qui tractant membranas. Ecce autem, et mihi in hoc loco forte fortuna contigit, ut similem ludum luderem. Nam ob similitudinem τῶν *impulisse* et *impellere*, eam particulam Wolfii versionis negleximus quæ sequitur. *Tu vero vel pagum ad defectionem impelleres?* Quod nollem sane. Sed erit condonandum tamen. TAYLOR.

Πρόσεστιν] In Bern. additur Redditivum οὐκ ἔστιν. Bene est. IDEM.

Προσκαθεσθήσῃ] A προσκαθίζομαι. WOLF. L. προσκαθήσῃ, *assidebis*, fut. a προσκάθημαι, nam nescio unde deducatur προσκαθεσθήσῃ. AUGER.

Συμβῇ] Εὖ συμβῇ. MARKLAND. καλῶς Bern. TAYLOR.

νδ'. Ἐκείνως —] *Illo autem modo verba ipsius accipiatis*. AUGER.

Δι'] Vel δή. MARKLAND. Et mox Ἐγὼ μὲν γάρ. IDEM.

Θεωρήσατ'] Scribe, θεωρήσατ'. IDEM. Et l. 20. ὁμολογῆσαι. IDEM.

νέ. Πρὸς τὸ γένος] [Uti edi solebat.] Malim,

τὴν δημοκρατίαν. δεύτερον δ' ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τιν' αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. τρίτον σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τοῦ δήμου. τέταρτον εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν [1]προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τοῦ ῥήτορος καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τήν [2]γ' εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέαν τοῦ λόγου. πέμπτον ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολέμους ἐγκαταλείπῃ τὸν δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρχικὸν πάντα [3]δεῖ τἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

νς'. Σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει· ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος — οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι — · τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πῶς ἔχει [4]αὐτῷ; Ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς [5]ἀπ' εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτου 431

[1] προαιρεῖσθαι T. [2] Deest γ'. T. [3] Deest δεῖ. T. R. [4] αὐτῷ, T. R. [5] Desunt ἀπ' εἰσαγγελίας. T. R.

περὶ τὸ γένος. Sic paulo post, περὶ τὴν δίαιταν. Et [l. 8.] τὴν μὲν διάνοιαν προαιρεῖσθαι. Etsi τὸ προαιρεῖσθαι recte legitur, si εὐγνωμοσύνην exponas οὐ φρόνησιν, ἀλλ' εὔνοιαν. WOLF. v. d. περὶ τὸ γένος. STEPHANUS. Ita legitur in MSto Reg. 1. TAYLOR.

Προαιρεῖσθαι] Nimis audacter hic se opponit Wolfius Codd. fidei atque auctoritati, in quibus, credo, omnibus scribitur Προαιρεῖσθαι. Interea vertit contra ac emendaverit. Eleganter satis et fideliter Lambinus: *Deinde, ut integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Præclarum est enim oratorem consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequentem easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditoribus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiæ est.* In hoc loco τὴν διάνοιαν —— παιδείαν —— λόγον aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. In Cod. Mead. desunt hæc verba, καὶ τὸν λόγον πείθειν. Non recte. IDEM.

νς'. Δικαίοις] Vir literis optimis optime exceltus I. Toup legendum censet λογισμὸς ἔστω —— δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, *omni cum æquitate:* Wolfius, *ratio subducatur æquissimis conditionibus.* TAYLOR.

Νύμφαιον] Citat h. locum Harpocratio. Vide in Νύμφαιον. Vide etiam Valesium. Meminit Strabo lib. 7mo non semel, et Stephanus Byzant. Vide notas ad Dionem XLI. 45. in postrema et nitidissima Editione. IDEM.

Φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: *ob hoc exsu-*

καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας. καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων τοὺς ὠνομασμένους Κήπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ Δία καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος, ἐξ [1]ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, συνώκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳοῦντινι, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δ' ἑτέραν ἔγημε παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἐξ ἧς [2]ἡμῖν ὁ περίεργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. [3]Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ· θάνατον γὰρ [4]αὐτοῦ τῶν προγόνων κατέγνωστε· τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν.

νζ'. Περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν τίς ἐστιν; Ἐκ τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καταγελάστως προέμενος. ἄπιστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι

[1] ἧς γίγνονται αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο T. R. [2] ὑμῖν T. [3] οἰκοῦν T. R. [4] αὐτοῦ T. R.

lavit, non exspectata pœna judicii quæ contra eum parabatur. Melanchtho: *capitali judicio damnatus, non exspectata pœna judicii, concessit in exilium.* Perionius: *fuga ex urbe elapsus est, cum capitis damnatus, judicium non exspectasset.* Meletus: *Factus est exsul, non exspectans judicium, cum capitis damnatus esset.* Ego existimo, eum absentem capitis esse damnatum, quod se judicio non stitisset; ut et Alcibiades. Wolf. Alii tamen aliter intelligunt et interpretantur, *no aspettando* la pena, et, *non exspectata* pœna *judicii.* Quasi *in perpetuum exsilium abierit, quod cum capite erat damnatus, sese in pedes conjecit, et fuga sibi salutem conquisivit.* Cod. Bern. habet, Θανάτου δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ' εἰσαγγελίας κ. τ. λ. Taylor. φυγὰς —— ἐγένετο, καὶ Θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. Markland.

Κήπους] Κῆπος. (Κῆποι rescribit Valesius) Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. φύλης δέ ἐστι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος (Κῆποι). Harpocrat. Strabonis MSS. pariter Κῆποι, in numero multitudinis. Memorant Plinius et Mela. Diodorus XX. 24. scribit, ut Noster, τοὺς καλουμένους Κήπους. Ubi eruditissimum Linguæ Græcæ Statorem consules, P. Wesselingium. Vocabulum ergo videtur eorum esse ex numero, quæ inter *Propria* et *Appellativa* æqualiter librantur. Taylor.

Καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ.] Ἐξ [l. 5. et l. 9.] ἧς ἧς [Aldus enim utrobique ἑξῆς]. Et [p. 249. l. 4.] ἐπιπέπλευκε ab ἐπιπλέω. Wolf. ἐπιφερομένην injuria sollicitavit Wolfius. Vid. Lysiam, pag. 335. Ἐκεῖνος —— παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. Taylor.

Παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. Brodæus.

Παριδὼν τοὺς νόμους] Quibus cautum est, nequis civis cum extera muliere matrimonium contraheret. Secus facientes millibus mulctabantur drachmis. Demosth. c. Neæram. Stock.

Ὁ περίεργος] Videtur deesse οὗτος. Sc. ἧς ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περίεργος —— Markland.

Αὐτοῦ τῶν προγόνων] Majores ejus, i. e. unum ex majoribus ejus. Idem.

νζ'. Λογογράφος] Accipitur in malam partem, et per contemptum dicitur, ut Latinis *Rabula.* Dem. de fals. leg. Λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀσκοπαλεῖν, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος. Steph. Stock.

καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον ἐλάχιστα περιεποιήσατο. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτοῦ, [1]ἔσται δ' οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν πῶς πέφυκε; Δεινῶς λέγειν, κακῶς βιῶναι. οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ [2]σώματι ἐκ παιδός, ὥστ' ἐμὲ μὴ βούλεσθαι λέγειν, ἃ τούτῳ πέπρακται· ἤδη γάρ ποτ' εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. Ἔπειτα τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ' ἔργα φαῦλα.

νή. Πρὸς δ' ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε [3]αὐτῷ, διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ τούτων κειμένους νόμους. Ὁ γὰρ

[1] Ἔστι T. [2] σώματι καὶ παιδοκτονίᾳ, ὅστε μὲ T. R. [3] αὐτῷ T. R.

Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις] Plutarchus in vita Demosth. male audiisse refert Demosthenem, qui cum orationem pro Apollodoro adversus Phormionem et Stephanum scripsisset, idem postea orationem Phormioni composuit: tanquam ex eadem officina pugiones vendens adversariis, quibus se mutuo confoderent. IDEM.

Βασιλικὸν χρυσίον] *Ei a Rege Persarum date pecuniæ.* Diodor. XVII. Εἴτε βουλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἀμύμητον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χρήματα φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. BRODÆUS.

Ἐπικέκλυκε] [ut operæ Aldinæ vitiosissime] L. ἐπικέκλυκε. Euripid. in Troad. [994].

——— τὸν Φρυγῶν πόλιν
Χρυσῷ βίαιον ἅλιπερας κατακλύσιν
Δαῴαναισιν. IDEM.

Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano. Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus ejus effusos irrigavit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Ejus sumptus nunc aurum regium supplevit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Æstu reciprocante. Nos h. fere modo diceremus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Persian Exchequer flowed in.* Lambinus *irrigavit.* Quam impotenter! quam insipienter! quam ridicule! TAYLOR. De fluminibus potius extra alveum transfusis dicitur ἐπικλύζω, quemadmodum recte annotavit Francis. Malim igitur, *sumptus exhaustos quasi inundatione facta explevit.* STOCK.

Ἔστι] Malim Ἔσται. Et [l. 5.] οὐδὲ γὰρ πώποτε πλοῦτος. WOLF. Utrumque MSti Reg. 1. Bern. et Steph. Vox autem πώποτε abesse, sed non recte, solebat. Bern. autem, ἔσται δὲ αὐτῷ οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν. TAYLOR. F. ἔσται propter rationem, quæ sequitur. MARKLAND.

Δεινῶς ——— κακῶς] F. δεινὸς ——— κακὸς. IDEM. Ita MSS. Steph. et Bern. Feliciter! Prius etiam reperitur in Coisl. et Mead. hoc tamen neutiquam. TAYLOR.

νή. Ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι] Græca negationis conduplicatio. WOLF.

Περὶ τούτων] Τῶν δειλῶν sc. Andocid. de Myster. Τούτους ἴδε καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐν

Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι [1]καὶ τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. Καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως
433 γραφαί. Εἰσί. Τίνος ἕνεκα; Ἵν' ἕκαστος [2]ὑμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ. Ὁ 79.1
μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν δειλὸν καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει, καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι οὐδ' εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νό-
μων κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι τὸν οὐ προσήκοντα [3]εἰσκαλεῖς τοῖς τραγῳδοῖς εἰς τὴν ὀρχή- 5
στραν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, τὸν τὰ ἱερὰ διὰ δειλίαν [4]προδεδωκότα. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε. ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἔστιν.

ιθ'. Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς εἰκῇ διδομένους 10
στεφάνους, οὔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἴσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται. τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα [5]τούτων οἶμαι σημεῖα δείξειν ὑμῖν. Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε, πότερον [6]ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἡ πόλις

[1] Deest καί. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς R. [4] προδεδωκώτα; T. R. [5] τούτων] τῶν T. [6] ὑμῖν T. R.

τούτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίπωσιν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας ὀφλόντες, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοντες. Hoc etiam indicat Lysias c. Alcibiad. Ἀσυντελείαν. Brodaeus.

Ἵνα ἕκαστος ὑμῶν κ. τ. λ.] Hinc Plato ait τοὺς στωλίτας δεῖν ἀνδρείους εἶναι. Wolf.

Περιῤῥαντηρίων] Vasa aqua lustrali plena, quae in foribus templorum et ad omnes etiam fori aditus erant disposita. Hac aqua perspergebantur intrantes, quicquid ab ea exclusi sunt, βέβηλοι impuri vocabantur. Potter. II. 2. Stock.

Ἀγορᾶς] Ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων καὶ τῆς ἀγορᾶς. Bern. Quod nos negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam sacris quam civilibus. Uti alicubi scripsit Demosthenes, μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. Verum N. c. Timarch. μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων παριέσθω. pag. 17. l. 13. Ut potius deliberandum censerem. Taylor.

Στεφάνων] [Ald.] Ἀστεφάνωτον. Et [l. 19.] ἕως ἔτι μέμνημαι. Brodaeus. Wolf. Olim ἐστι. Taylor.

εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἅπαντες
15 ἂν ἀφελογήσαιτε ἐπὶ τῶν προγόνων. Ἄνδρες δὲ πότερον 434
τότ' ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; Τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ
πολλῷ καταδεέστεροι. Δωρεαὶ δὲ καὶ στέφανοι καὶ κηρύ-
γματα καὶ [1] σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ πότερον τότ' ἦσαν
πλείους ἢ νυνί; Τότε μὲν ἦν σπάνια τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν
καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον, νῦν δ' ἤδη καταπέπλυ-
20 ται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους ἀλλ' οὐκ ἐπ
προνοίας ποιεῖσθε.

ξ'. [2] Οὔκουν ἄτοπον οὕτωσὶ διαλογιζομένους τὰς μὲν
δωρεὰς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως
τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χεί-
ρους εἶναι, τότε δ' [3] ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχει-
ρήσω διδάσκειν. [4] Οἶσθ' ἄν ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελήσαί
τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ [5] Ὀλύμπια ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν
25 στεφανιτῶν ἀγώνων παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυ-
τέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίστῳ ἀλλὰ
τῷ διαπραξαμένῳ; [6] Οὐδεὶς ἂν πώποτ' ἠθέλησεν ἐπασκεῖν.
νῦν δ' οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ

[1] σιτίσεις R. [2] οὐκοῦν T. [3] ἀμείνους. T. [4] οἶσθ' ἄν ποτε T. R.
[5] Παναθήναια T. R. [6] οὐδένα τ' T.

νθ'. Καλὰ] F. ἆθλα *præmia* sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox assumenda est ex sequentibus: σωτήρια τὰ ἆθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro *ornamentis* nimis ambiguum videtur. Sic §. ζ'. fin. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. MARKLAND.

Κατασπίλωται] Τὸ καταμιλῶσθαι, ἀντὶ τοῦ, τοῖς τυχοῦσι δίδεσθαι parum placet. Κατα λίλυται videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in pretio erat: nunc jam vilescit.* Melanchtho: *nunc contaminantur præmia virtutis.* Periesius: *nunc res ipsa negligata est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* WOLF. Qualis et quantus est Wolfius *in τῇ μαντικῇ*, ostendant hæc verba Pollucis desumpta ex lib. VII. cap. ult. quod titulum habet, Ὅσα ἀπὸ τοῦ σπλύνειν τὰς ἐσθῆτας. scil. Καὶ τὸ οὐδενὸς ἄξιόν τι ἀπονενοῆσθαι, κατασπιλοῦσθαι ὁ ῥήτωρ ἴσως Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipsa sordibus obsolescit, atque adeo ludibrio est.* Contrarium fere sentio. Nihil hic de sordibus: Verum ut Vestis quæ acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere Cornelius Nepos in Miltiade versus finem: *Ut populi nostri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi atque obsoleti, sic olim apud Athenienses* ——— TAYLOR.

ξ'. Οἶσθ'] Restituit Stephanus, εἰσθ' ἄν ποτε —— Marklandus autem ἐθελῆσαι ἂν τινα. Alterutrum sane necessarium. IDEM.

Παναθήναια] Γρ. Ὀλύμπια Coisl. Reg. 2. Mead. item vetustus Cod. Fulv. Ursini, ut testatur P. Faber I. Agonist. 30. IDEM.

Παγκράτιον] Certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. Erat autem acerbissimum; quod calcibus, cubitis, pugnis, toto denique corpore transigeretur. STOCK.

Οὐδένα τ'] Οὐδεὶς πώποτ'. MARKLAND. et Cod. Ursini juxta eundem Fabrum.

καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. Ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας [1]τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο [2]ἀναλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε.

435 ξά. Ὅτι δ' ὀρθῶς λέγω, ἔτι [3]σμικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. Πότερον [4]ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας, ὅτε [5]τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δ' ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας ἢ οὗτος; [6][ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον [7]καταγαγόντες;] Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; Ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους! οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἐπίδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ [8]αὐτοῦ λόγῳ, εἴ που γέγραπται

[1] Deest articulus. T.
[2] ἐκλογίσασθε T. R.
[3] μικρῷ σαφ. ὑμᾶς T. R.
[4] ὑμῖν T. R.
[5] τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ T. ἐν τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ R.
[6] Absunt uncl. T. R.
[7] καταγαγόντες, T.
[8] αὐτοῦ T. R.

TAYLOR. L. οὐδεὶς ἂν φοτ'. AUGER.

Καὶ κατὰ τοὺς νόμους] Rectius hoc, quam legitur in Stobæo Serm. XLI. sine ista Conjunctione. TAYLOR.

Διαφθερεῖτε] [ut Ald.] Placet διαφθερεῖτε. BRODÆUS. Ita quoque excudi fecerunt Stephanus, aliique. TAYLOR. Imo διαφθερῆτε. AUGER.

ξά. Τῇ —— ναυμαχίᾳ] Lege τὴν —— ναυμαχίαν. Ita §. ϖ'. fin. Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. MARKLAND. Juxta etiam, eodem ritu, sc. l. 14. Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας. Et §. λβ'. Θῆν μὲν νικήσασι μάχην οἷα ἦν ἀναχάρισις. Similiter, Demosthenes de Cor. §. νζ'. εἰ κρατήσας συνίδω φιλίππῳ τὴν μάχην. Cod. autem Ber. hic ἐν τῇ —— ναυμαχίᾳ. TAYLOR.

Ἔτι —— καταγαγόντες] Vide infra ad pag. 255. l. 14. IDEM.

Δ'] Ἀριστείδης θ' ὁ δίκαιος. WOLF. Sed errat. Μιλτιάδης δὲ —— l. 14. ἔτι δ' οἱ ἀπὸ φυλῆς —— l. 15. Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος. Unus est tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo præmonstrari singularis et rarior usus istius particulæ δέ. IDEM.

Ὁ τὴν ἀνόμοιον] Sic supra, c. Timarch. pag. 19. l. 12. Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳί, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος. MARKLAND.

Ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem superati sunt Persæ. His quippe diebus, tanquam sacris, bona verba dicenda sunt, non inauspicata, nec exercenda, uti nec inter sacrificandum. BRODÆUS. Infeliciter sane. Recte verterunt Wolfius ceterique. Concordat apte Locutio a nostratibus usitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; [1]Οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γ' οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι τῆς πόλεως ἄξιοι. οὐ γὰρ ᾠοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
80.1 ἀθάνατος οὖσα διαμένει.

ξβ'. Δωρεὰς [2]δὲ τίνας [3]ἐλάμβανον; Ὧν ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. Ἡσάν τινες κατὰ τοὺς τότε καιρούς, [4]οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους. Οὗτοι δεῦρο ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ᾔτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν [5]αὐτοῖς
5 ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ' ἐδόκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμᾶς στῆσαι ἐν τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν, [6]ἐφ' ᾧ τε μὴ 436
ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἰσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρμῶν·

[1] οὐκ T. R. [2] δέ τινας T. [3] ἐλάμβανον, ἄξιόν T. R. [4] οἳ πολλὴν ὑπομείναντες χρόνον, καὶ μεγάλους κ., T. οἳ [5] πολλοὺς πολλὴν ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγ. κ., R. [5] αὐτοῖς T. R. [6] ἐφ' [6] ᾧ τε μὴ ἐπιγράφειν R.

Ἄξιοι] Ἀνάξιοι Cod. MS. Mead. Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasybulus etc. non coronarentur, reliquum est, ut *aut* Civitas immemor et ingrata, *aut* illi immerentes fuissent. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; κἀκεῖνοι δὲ οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἀνάξιοι; Similiter cum Interrogatione. Si quæras Redditivum, invenies in nota viri præstantissimi ad Demosth. π. Παραπρεσ. §. ος'. et in hac Orat. p. 174. Taylor.

ξβ'. Τετιμημένους χρόνου] An π' ὄντων, ut §. ξ'. τελεωτερίας ὑπομείναντες? Markland. Ita restituit, dubium an repperit, Stephanus. Atque ita etiam Bern. habet. Fortasse alia via aggrediendum est. Exarator enim in vetustis exemplaribus pro πολλὴν, πολλούς. Hoc illud est. Nam, sine importuno isto vocabulo χρόνον, lege mecum, οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους. Taylor.

Ἐπὶ τῷ Στρυμόνι] Historiam narrat Plutarchus in Cimone, qui et rationem simul reddit, cur honorem istum (τιμὴς ὑπερβολὴν, inquit, τοῖς τότε ἀνθρώποις) quem neque Themistocles neque Miltiades assecuti sunt, Cimoni tribuerint Athenienses. Nimirum cæteris ducibus de salute dimicaverunt; hujus vero auspiciis *omnium primi hostium impotentiam deprehendêre*, et ultro eis cladem inferentes, regionem omnem quæ Strymona circumjacet, Persis ereptam, suo subjecerunt imperio. Stock.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 18. et 1. Athen. Attic. 3. Vales. ad Harpocr. pag. 78. Taylor.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Porticus erat juxta portam Atticam, statuis Mercurii plena. Hujus autem dei imaginibus inscriptiones exarandi notas apud veteres mos est. Stock.

Ἐφ' τῷ] [Nam Ald. ita] Forte, ἐφ' ᾧ τε sc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Ἐφίημι, τὸ Ἐπιτρέπω, δορ. β. quia præcedit ᾔτησαν, ἔδωκεν. Aretinus: *cum hac exceptione*. Videtur legisse ἐφ' ᾧ τε. Wolf. Recte sane Aretinus: Et similiter *ea lege* Lambin. Et Stephanus securus ita dedit in sua Editione Auctoris nostri. Mendose Mead. ἐφοτε. Taylor. Ita scribo: ἐφ' ᾧ τε μὴ - - - *ea lege et conditione ut non*, etc. Auger.

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠίονι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ·

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ ξυνοῖσιν πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπται Ἑρμῇ·

Ἔκ ποτε τῆςδε πόλης ἄμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἅμ πεδίον,
Ὃν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.

[1] Ἠίόνι T. [2] τάδε ἔδοσαν T. R. [3] ξυνοῖσι T. R. [4] ἀμπεδίον T. R. [5] Κοσμήτορα T. R.

1 Ἦν ἄρα, ἀντὶ τοῦ, ἦσαν. Et [l. 7.] ἀντ' εὐεργεσίης. Wolf. Quod corruptum est in Aldinis. Qui commentatus es ad Lycophronis Alexand. v. 417. hæc habet: Περὶ δὲ τὴν Ἠίόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν,

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠίόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες
Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενίων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Ita Tzetzes. In Plutarchi Cimone recensentur tria hæc Epigrammata, verbis fere iisdem quibus ab Æschine recitantur. Paucas discrepantias notabo:

I. 3.	κρατερόν	κρυερόν.
II. 1.	τάδ' ἔδωκαν	ἐτίθεσαν MS. Bodl.
2.	μεγάλης ἀρετῆς	μεγάλων ἀγαθῶν. vti Bern. habet in Æschine.
4.	ξυνοῖσι μόχθον	περὶ ξυνοῖς δῦναι.
III. 2.	ἀμπεδίον	ἐς πεδίον.
3.	χαλκοχιτώνων	Δαρεικτάων, ut Bern. hic.
4.	Κοσμήτορα ἄνδρα	Κοσμητῆρα ὄντα. Ita Bern.

6. Κοσμητὰς Κοσμηταῖς. Taylor.

Ἐπ' Ἠίονι] Eion, Thraciæ urbs ad ostium Strymonis fluvii, haud procul ab Amphipoli, cujus erat emporium et navale. Hanc urbem qui pro Xerxe defendebat Bates, cum longa obsidione pressus diutius eam conservare non potuit, liceretque ei accepta fide decedere, flammas tamen oppido subdere maluit, seque ipse cum thesauris suis, amicis, totaque simul familia in rogum conjecit. Plutarch. loco citato, et Herodot. in Polymnia. Stock.

Μᾶλλον] Forte:

Μάλλον τις τάδ' ἰδὼν ἴσ' ἐπεσσομένων ἐθελήσει. Markland.

Ἐπεσσομένων] Τῶν μετὰ ταῦτα ἐσομένων. Wolf.

Ἀμφὶ] Ante hanc vocem substravit aliam Cod. noster Mor. sc. χαίρων. Quasi legendum esset,

Χαίρειν ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

In MSto. Mead: γρ. ana voce Ἀμιξυνοῖσι. Quod nihili est. Ἀμφὶ τοῖς ξυνοῖς Cod. Bern. Taylor.

Ἀμπεδίον] Ἀνὰ πεδίον, ut οὐκ ἐς ἀμβολὰς, ἀντὶ τοῦ, ἀναβολάς. Wolf. γρ. εἰς πεδίον MSS. Steph. et Bern. Taylor.

Κοσμήτορα] Κατ' ἀντιστοιχίαν, ἀ ἔστησεν, κοσμήτορα, ut fert verbalium in τωρ analogia. Wolf. Κοσμητῆρα MSS. Steph. Bern. et Mon. Taylor.

Οὕτως ὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Ἐνταῦθ' ἐστί που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; Οὐδαμοῦ, 437
ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου. Προσέλθετε οὖν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς
τὴν στοὰν τὴν ποικίλην· ἀπάντων γὰρ [2]ὑμῖν τῶν καλῶν
ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. Τί οὖν
ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθ' ἡ ἐν Μαραθῶνι
μάχη γέγραπται. Τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Οὕτωσὶ μὲν
ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναισθ' ἄν, ὅτι [3]Μιλτιάδης, ἐκεῖ
δ' οὐκ ἐπιγέγραπται. Πῶς; οὐκ ἦτησε τὴν δωρεὰν ταύτην;
Ἠτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνό-
ματος συνεχώρησεν [4]αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι
τοὺς στρατιώτας. Ἐν τοίνυν τῷ Μητρῴῳ παρὰ τὸ βου-
λευτήριον, ἣν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν
δῆμον καταγαγοῦσιν [5]ἔστιν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψή-
φισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν
καταγαγόντων τὸν δῆμον· ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν [6]αὐτοὺς
εἰς θυσίας καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς — καὶ
τοῦτ' ἐστὶν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον
—, ἔπειτα κελεύει στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐ-
τῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ· τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλ-
λοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρόνη-

[1] Deest ἐνταῦθ'. T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Μιλτιάδης. Ἐκεῖ δέ; R. [4] αὐτῷ T. R.
[5] Ἐστὶν T. R. [6] αὐτοῖς εἰς θυσίαν T. R.

Ἀεικὲς] F. ἄνδες insolitum. MARKLAND.

Οὐδαμοῦ] Siquis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγὸς, cujus nomen suppresserunt hæc Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Militiadis filium, et adeat Plutarchum in ejus vita. PALMER.

Ἁπάντων] Videtur statuas in Foro, picturas in Pœcile, visi spectarique significare: et fortasse Prætorium fuit Foro vicinum. WOLF.

Μάχη γέγραπται] Vid. Pausan. Attic. Meurs. I. Athen. Attic. 5. aliosque quibus hujusmodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. *Namque hunc Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis honos tributus est, in porticu quæ Pœcile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, prœliumque committeret.* TAYLOR.

Κελεύει στεφανοῦσθαι ——— ἕκαστον] Atqui supra §. ξά. videtur dicere, *nullibi scriptum esse, horum virorum aliquem corona donandum esse.* Forte igitur voces χρυσῷ στεφάνῳ ibi desunt, et legendum, τοὺς τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανοῦσαι [χρυσῷ στεφάνῳ]. Ἀχάρνεσι, etc. Vide et Epigramma §. ξγ'. et §. ξί. med. Nisi verum sit, totam istud κἄλλο [ἔτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] spuriam et insititium esse. MARKLAND.

Χρυσῷ] [ut Editi] F. χρυσοῦς. S. στέφανος. Præcedit enim ὁ θαλλοῦ στέφανος. Et [p. 256. l. 8.] παραπέφρακται. WOLF. Menda hæc operarum Aldi, quam expunxit quoque Ask. χρυσοῦς autem in margine Stephani, et in Cod. Bern. TAYLOR.

ται. καὶ οὐδὲ τοῦτ' εἰκῇ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς 40
438 καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [1]ὑμιν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ.

Παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων 81.1
τὸν δῆμον δωρεά. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς· εἰ [2]δ' ἐκεῖνοι κατ' ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται.

ξγ'. Καίτοι πυνθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. οὐδὲ γὰρ [3]Φιλάμμωνα φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπιάσι στεφανωθῆναι νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖ- 5
νον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. Ὥςπερ [4]ὑμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάῤῥησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἄμει-

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest δ'. T. [3] Φιλάμμωνα T. R. [4] ὑμᾶς T.

Παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, recita. Istud erat ἀνάγνωθι. Jubet Æschines conferri, comparari, contra, vel juxta, recitari decretum Ctesiphontis, ut τῇ πρὸς ἄλλαλα θέσει statuerent judices de præmiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et præmiis Demosthenei decretis. De hoc usu vocis παρανάγνωθι aliquando uberius sum dicturus. IDEM.

Εἶτ' ἴσχει] [Aldus ita] F. εἰ τοῦτ' ἴσχει καλῶς. WOLF. Uti et edi fecit H. Stephanus. TAYLOR.

ξγ'. Φάσει] Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. 49'. Sed ibi exaratur Φιλάμμων, ut debuit. Hunc Senarium produxit Aristoteles III. Rhetor. 11.

Ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κυρίᾳ

ex Poeta incerto. Iste Philammo, teste Suida, πύκτης erat Ἀθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. IDEM.

Παταικίωνος] Varietas: Παταικίων ἔπεμψα. κλίνεται καὶ ταχυρύχης. BRODÆUS. Ὄπεμψα κλίνεται καὶ ταχυρύχου. Vide Suidam. Qui, cùm mea opera etiam Latine (quamvis parum emendate impressa) exstet, nolo chartas frustra implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi velo

νον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεται [1]ὑμιν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τούςδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων 439
Δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτούς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦθ' ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον.

ξδ'. [2]Καιγάρτοι ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπωνυμούμην, ὃς ἔτη βιοὺς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, [3]οὓς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξέρχει ἐπὶ σχολῆς —· ἔφη γάρ, ὅτ' ἀρτίως κατελήλυθει ὁ δῆμος, εἴ τις [4]εἰσίοι γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον [5]τοὔνομα καὶ τοὔρ-

[1] ὑμῖν T. R. [2] καὶ γάρ τι T. καὶ γάρ τοι R. [3] ἃς T. R. [4] εἰσίοι T. R. [5] τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον T. R.

de explicatione obscuriorum verborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, a Lexico Roberti Constantini, aut siquid forte melius (ut spero) ab Henrico Stephano fuerit editum. Mihi satis est curare, ut, quantum licet, vera Æschinis et Demosthenis sententia intelligatur. Wolf. De hoc homine nonnulla congessit eruditissimus Valesius ad Harpocr. Vid. Notarum pag. 153. Vide Dion. Chrysostom. supra a me adductum ad p. 230. l. pen. Taylor. Nomen proprium furis et mœnium effractoris, (Harpocr.) quem ob insignem pravitatem Eurybato et Phrynondæ adjecit proverbium. Stock.

Ἀνδραγαθίας] Deesse credo post hanc vocem, fortasse nomen illustris cujusdam Civis: μὴ οὖν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας * * * *, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid suadet loci et argumenti tenor. *Sed fortitudinem tuam recense:* Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: *Sed hoc ostende, te ex administratione reip. probitatis atque integritatis laudem esse consecutum: ita demum* etc. Etruscus fere ut Wolfius. Sed qui consulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, sentire potest. Nam juxta ejus interpretationem nihil in textu desiderari videtur. Taylor.

Ἦρξαν] Ἀντὶ τοῦ, Ἤρξαντο. καὶ γάρ τοι lege [l. 15.] Wolf. Atque ita MSti nostri, et marg. Steph. Taylor. Lego τοι pro τι. Auger.

Ἔναυλον] Elegans locutio et satis rara. Est autem Metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiarum sonum aures adhuc personant. Id est, *notum est et inculcatum auribus, ut tibiarum sonus.* Palmer.

ξδ'. Ὅς] F. οὗς. Markland. Vel ὡς credo: quo modo legitur in Bern. Tayl.

Εἰσίοι γραφὴν] [Ald.] γραφή. Possit et subjunctive legi, εἰσίῃ. Wolf. εἰσίοι Cod. Mead. γραφὴ etiam Bern. Idem quoque annotavit H. Stephanus, et confirmat ex §. ξς'. init. Taylor.

Ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmatis instar, quo significat, et opinor,

γον. Τί γὰρ [1]ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παρανόμως λέγοντος καὶ πράττοντος; Καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον [2]ἐποιοῦντο, [3]ὅνπερ νῦν γίγνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς [4]τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν [5]ἀναγιγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες οὐκ εἰ πάντας [6]παραπηδήσειαν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν [7]μόνην συλλαβὴν παραλλάξειαν. Τὸ δὲ νυνὶ [8]γιγνόμενον πρᾶγμα ὑπερκατα-
440 γέλαστόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς [9]ἀναγιγνώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι πρὸς ἕτερόν τινι τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις παραδέχεσθε. μετενήνεκται γὰρ [10]ὑμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοθ' ὧν

[1] Deest ἐστιν. T. R.
[2] ἐποιοῦν T.
[3] ὅσπερ νῦν γίνεται T. R.
[4] Deest articulus. T.
[5] ἀναγινώσκειν T. R.
[6] παραπεσοῦσιαν T. R.
[7] μόνην συλλ. παραλλάξαιεν T. R.
[8] γινόμενον T. R.
[9] ἀναγινώσκει T. R.
[10] ὑμῶν T. R.

statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut scribere contra leges, neque vindicandum censerent ac facere. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est.* Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum.* Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini.* Wolf. Anonymus: *Siquis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset.* Nec ille, eam in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ecciderit. Ferrus ita porro: *Se alcuno veniva in giudicio ad accusare chi havesse scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio.* Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse παράνομα λέγειν et παράνομα πράττειν. Legem legibus contrariam ferre, aque incivile est atque leges ipsas re violare.* Taylor.

Εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Sententiam hanc, longa illa parenthesi in principio deformatam, jam exeuntem obscuravit Noster affectata brevitate. Sensum tamen colligere licet ex commate sequenti: *pari odio habitum fuisse, si quis legem vel factis violaverit vel verbis, h. e. decretis contra eam scriptis:* sive (uti explicat Taylorus) *perinde esse* etc. Stock.

Ὥσωπερ] F. ὅνωπερ. Infra §. ξῆ. fin. ἀξιώσαντι ——— τὸν αὐτὸν τρόπον δικολογεῖσθαι, ὅνωπερ νῦν κατηγόρησα. Et περὶ Παραπρεσ. p. 124. l. 11. et passim. Markland.

Ἀνεπῴδιζον] Ἀντὶ τοῦ, ἀνεκάλουν, revocabant. Wolf. Ἀνεπῴδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἀντὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐκέλευον. καὶ ἀναπῳδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux II. 4. Taylor.

Ὥσωπερ ἐπῳδὴν] Ἐπῳδαὶ sunt incantationes, quæ barbaris fere constabant verbis, nec intelligebantur a Græcis: aut carmina quæ lyræ accinebantur: quam inscriptionem et Horatius usurpavit. Wolf.

Αἰσχρὸν] Ista verba ita legit Sext. Empiric. in lib. adv. Rhetor. scil. Ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Καιὸν ἦδος, φησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρῆλθεν· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος δικολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν, κατηγορεῖ. Taylor.

Ὑμῖν] opinor. Markland. ἡμῖν MS. Steph. Taylor.

μέν εἰσι κριταὶ ἐπιλανθάνονται, ὧν δ' οὐκ εἰσὶ δικασταί, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν. Λέγει δ' ὁ φεύγων, ἐὰν ἄρα ποθ' ἅψηται τοῦ πράγματος, οὐχ ὡς ἄνομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα.

Ξέ. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς, λέγων ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων, καλῶς οἶμαι σεμνυνόμενος. ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ [1] διαπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ 82. 1 οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν [2] Στειριᾶ, γράψαν- 441
τά [3] τι παρὰ τοὺς [4] νόμους, ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γάρ, ὥσπερ τότ' αὐτοὺς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλος

[1] ἀντιπολιτευόμενοι T. [2] Στειριέα T. R. [3] τινα R.
[4] νόμους, στεφανῶν ἕνα T. νόμους στεφανῶν, ἕνα R.

ξέ. Ἀζηνιεύς] Harpocratio, ubi h. locum Auctoris nostri citat, est a me emaculandus. Ἀζηνία. Δῆμος φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος. καὶ ὁ φυλέτης Ἀζηνιεύς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon δημότης potius? IDEM.

Διαπολιτευόμενοι] [uti semper edi solebat] F. οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. WOLF.

Οἱ διαπολιτευόμενοι] *Contrariæ factionis cives.* Appianus in Iberica, p. 160. (Ed. Steph.) Ὅσοι δὲ τῷ Βάρκᾳ διαπολῖται τὸν Βάρκαν τε καὶ Ἀσδρούβαν δύναμιν ἐδεδώκεσαν, ὡς ἴμαθον αὐτοὺς τεθνεῶτας, Ἀννίβᾳ κατεφρόνουν, ὡς νέῳ. *Qui autem factionem amplexi Barcæ inimicam, Barcæ et Asdrubali potentiam reformidaverant*, etc. Quare nihil opus emendatione Wolfiana, ἀντιπολιτευόμενοι.—Videat autem lector technarum rhetoricarum studiosus, annon hic auditoribus excutere suspicionem eam velit Æschines; Demosthenem ideo a se in judicium deductum fuisse, quod sibi in rep. administranda semper esset infensus: nam contra, optimorum civium exemplis confirmat, ne *amicis* quidem, illicita decreta suadentibus, parcendum esse. STOCK.

Τι] F. delendum. Sic ϛ. ξϒ. γράψαντα Δημοσθένην στεφανῶν. Vide tamen pag. 169. l. 12. MARKLAND. Certe minus necessarium est istud τι, γράψαντά τι, cum sequatur *istud ipsum* quod scripsit, sc. στεφανῶν. Interea tamen Vox illa στεφανῶν deest in MSto Mead. Quod licet non valde probem, tollit tamen eam asperitatem, in qua jam laboramus, atque ita locum constituit. Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, [Θρασύβουλον inquam] ἵνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thrasybuli nimium detraheret, qui primas in hac re partes egit, non secundas. TAYLOR.

Ὑπελογίζοντο] Potius cum Cod. Mead. ἃς οὐκ ἐλογίζοντο οἱ δικασταί. IDEM.

κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν παρὰ τοὺς νόμους γράφοντά τι. Ἀλλ' οὐ νῦν, [1] ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον γίγνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ [2] ὑμῶν καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς εὑρημένων ἐν τῷ πρυτανείῳ ἐξαιτοῦνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται.

ξς'. Τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ [3] σώφρονι; Ἐγὼ λέξω. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰς ἣν γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ τῷ τὴν

[1] ἀλλ' ἅπαν τοὐν. γίγνεται T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] σώφρονι, T.

Τετιμημένος —— φίλοι] Desunt hæ quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adjuti MSto deleremus. Pro τοιαύτῃ MS. Steph. τῇ αὐτῇ. Quod multo acceptius: Et Tu proinde ita leges. IDEM.

ξς'. Ἀποδέδεικται] Non valde condemno eam lectionem, licet insinceram, et ab Æschinis manu minime profectam. Scripsit tamen ille ἀπολέλειπται, ut locus et ratio postulat. Confer has voces literis majusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΛΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum apud Demosthenem de Cor. §. λθ'. init. εἰσεῖς καὶ δικαία ὑμῖν ἅπασι ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Quod est improbandum; ut ibi admoniturus ero. IDEM.

Δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed teneo: Illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit quid Græci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur in qua occupatur. Ita Lucianus de Histor. conscribenda, Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, id est, *idoneum et historiæ conscribendæ parem Auctorem*. §. 39. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longin. Cap. extrem. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας. i. e. *perfectæ*, et *absolutæ*. Latini multa cum liberalitate voce *Justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen*, *Prælium*, *Exercitus* dicuntur JUSTI. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos Scriptores *Justum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam*. Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *Vero*. *Nostri quoque* Verum *pro* Justo, *et* Justum *pro* Vero *frequenter ponunt*. Virgilius in XII.

Quæcunque est fortuna, mea est, me verius unum
Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, l. 11. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud Sophoclem in Ajace v. 547.

Εἴσιμ' δικαίως ἐστ' ἐμὸς τὰ πατρῴδων.

Sed pergo in Græcis: Ἦν μὲν τοίνυν τοῦ δικαίου πολίτου. Demosth. de Cor. §. κ'. *boni civis, et patriæ amantissimi*. Non agitur de *Justitia morali*. Et rursus, αἶνος καὶ δίκαιος πολίτης. Idem ibid. §. ζ'. Ut jam me fere pœniteret eorum quæ annotavi ad or. c. Aristocr. §. δ. fin. IDEM.

Ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1. Cor. III. 13. et ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis quæ meditor dicere, ubi Tempus et Otium ad eam rem tulerint. IDEM.

Πρῶτον ὕδωρ] Potter. I. 21. De τιμήσει vide infra not. ad §. οη'. STOCK.

γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτ' αἰτήσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτούς, ἐάσαντας [1]ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, [2]ἔπειτ' ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν. 412

ξζ'. Ὅλως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ [3]διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας καταβαινε, καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4]παρακαλῇς κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνί-

[1] ὑμᾶς T. R. [2] Deest ἔπειτ'. T. [3] διαγινώσκεται T. R. [4] παρακαλεῖς T. R.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur tractare volunt*, neque judices, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum judices non sunt: quod modo questus est Noster, §. 64. STOCK.

Ἐπειδὰν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπειδὰν δ' ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ. MARKLAND.

Λυθῇ] Μὴ λυσθεὶς ψευδὴς ὢν ἀνωδυνίξας τὸ ἐγκλημα. Ἰὰν μὴ ἀνοφεισθῇ ὁ φεύγων. Arelinus: *Si primis sententiis non absolvitur reus.* Sic et Melanchtho, et Perionius. Meletus: *Postquam prima judicum sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen objectum solvi potuerit a reo.* WOLF. Recte. Ita infra scribit Noster. §. ό. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράπαν. TAYLOR.

Διαγιγνῶν] Si rite olim distinxi ad Lysiam inter ψῆφον διδόναι et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere posse inter ψῆφον διαγιγνῶν, et διαγιγνῶν. Nam *illud*, non *hoc*, dici ab Auctore nostro arbitror. IDEM.

ξζ'. Οὕτω καὶ ἐν κ. τ. λ.] "*Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, normam applicando, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου, τουτὶ τὸ σανίδιον*, sc. *hæc tabella litis instituæ (Libellus) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum quod tulit Ctesipho, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι, Leges quas describi fecimus, juxta apponi curavimus, et quibus ut exceptoriis utimur contra jus quod Ctesipho sua rogatione statui voluit.*" Taylor. ad Or. π. Στεφ. §. ς'.

Σανίδιον] Tabellam, in qua perscripta fuit Accusatio, puto intelligendam. WOLF.

Δικαίου] Forte, in parili significatione, sc modo exposuimus. Et similiter pag. prox. l. 10. et 12. Mox pro παρακαλεῖς Steph. excudit παραπαλῇς. TAYLOR.

τὴν λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξή. Τίς οὖν ἐστὶν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων [1]λόγων; Ἐγὼ ἐρῶ. Ἐπειδὰν προελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσατ' 443 αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν καὶ τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται [2]ὑμῶν 35 ἀκούειν, μηδ' ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε ἀκούειν· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, [3]ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4]Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κακοῦργον ἄνθρωπον, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους αἱρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὃς ἂν ἐπανερομένου 40 Κτησιφῶντος, εἰ [5]καλέσει [4]Δημοσθένην, πρῶτος [6]ἀναβοήσῃ κάλει, κάλει· — [7]ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς —· ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν, ἀξιώσατε τὸν [4]Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ [8]κἀγὼ ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς.

[1] λόγων, T. [2] ὑμῶν T. R. [3] ἀλλὰ * τὰς τῶν R. [4] Δημοσθένη T. [5] καλέσει T. R. [6] ἀναβοήσει T. [7] καλῶν γὰρ ἐπὶ T. [8] κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, οὕτι T.

Κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν] Aretinus: *Decipere nos quæris.* Perionius: *Auditorum judicium fallis.* Melanchtho: *Conaberis nos decipere.* Meletus: *Furaris animos audientium.* WOLF.

ξή. Προσελθὼν] Legendum προσελθὲν, ex iis quæ admonuimus supra ad hanc Orationem, §. λϑ'. TAYLOR.

Ἐπανερομένου] WOLF. Ald. et MSS. ἐπαιρομένου. TAYLOR.

Καλέσει] F. καλέσει. Et ἀναβοήσῃ, propter ἄν. MARKLAND. Utrumque præstat MS. Mead. ἐπαιρομένου Κτησιφῶντος, εἰ καλέσω Δημοσθένην Cod. Bern. TAYLOR.

Ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς] F. addendum, κακῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς. Et [l. pen.] ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα, ὧδέ πως. Et [p. 263. l. 6.] τὸν πότερα ἐξήλεγξα. Et l. 10.] πρὸς ταῦτα [Ald. mendose ἐξήλεγξα et ταύτας]. WOLF. Citant hæc Demetrius Phalereus, et Dionys. Halic. sc. Τρίκωλον ἐν τοῖς πάνυ ἐπαινουμένοις. Ista sane κακῶν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in Textum, mi Wolfi. Cur indolescis, destitutus fide Membranarum. TAYLOR.

Ὅνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅπερ κἀγὼ ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita Ald. cum MS. Mead. Unde nobis procudit optimus Stephanus bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate repræsentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὅπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera prono alveo fluunt. Interea Cl. Marklandus, puncto tantum Interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorem etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem* (ut id vobis in memo-

83.1 ξθ'. Οὔτε τὸν ἴδιον βίον [1]τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δή που καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν — ἢ πάντων γ' ἂν εἶην ἀπορώτατος —, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους [2]ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθέ-
5 νην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, οὐδὲν [3]προβαλόμενον οὐδὲ προσεγγράψαντα ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ 444
καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαῤῥήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς
10 ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναῤῥήσεως καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάῤῥησιν [4]γίγνεσθαι, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν [5]σμικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν [6]δημοσίων ἀδικημάτων λέγω.
15 ὁ. Οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ

[1] τοῦ T. [2] ἀπέδειξα T. [3] προβαλλόμενον T. [4] γίνεσθαι T. R. [5] μικρὰ T. R. [6] δημοσίων, R.

rium retrocem) *quo pacto aut modo accusavi?* Postremo, Cod. Bern. ita; ὅπως κἀγὼ κατηγόρηκα. καὶ πῶς κατηγόρηκα; ἄδε. IDEM.

ξθ'. Ἢ πάντων γ' ἂν εἶην ἀπορώτατος] Ambiguus est hujus commatis sensus, prout scil. vel ad totam periodum præcedentem referatur, vel cum verbis proxime præcedentibus copuletur. Aut enim se *omnium stolidissimum* futurum fuisse dicit Æschines, si justo accusandi ordine inverso, adversarii vitam et mores prius denudasset; aut *omnium infirmissimum et in dicendo pauperrimum*, si ex ingenti illa abundantia perplura Demosthenis publica crimina expromere, et in ipso accusationis limine sistere, si libuit, non potuisset. Tourellio illa, Italo cæterisque (quibus ego assentior) hæc interpretatio potior visa est. STOCK.

Παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud voca-

bulum, nempe οὐδὲν προβαλλόμενον (Stephanus dedit προβαλόμενον,) οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit.* Porro: MS. Mead. προσεγράψαντα, quod cum ferri potest, scil. *nulla* præmissa *clausula*, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Æsch. §. ς'. Τὸ δὲ μὴ προσεγράψαντα, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῷ. De Cor. §. ιή. Rursus Noster, §. ιγ'. γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας. TAYLOR.

Λόγον] F. delendum. MARKLAND. Abest a nostris quidem, Mead. et Coisl. TAYLOR. Supervacaneum videtur. AUGER.

τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δ' [1]ὃ μέγιστον λέγω, ὡς οὐδ' ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι [2]αὐτῷ περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου· οὐ γὰρ εἰςαῦθίς ποτε βούλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ
445 τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς τάξεως [2]αὐτῷ τοῦ λόγου μάχεσθε, καὶ μὴ ἐᾶτ' αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει εἰςελαύνετ' αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς [3]αὖτου τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε.

[1] τὸ T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] αὐτοῦ T. R.

6. Τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μέγιστον λέγω) ὡς ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς sine negativa. MARKLAND. MSti nostri habent, ὡς οὐδὲν ἀνάξιός ἐστι. Quod perinde est. TAYLOR.

Πάλαισμα] Aretinus: *Hanc esse artem quandam ad judicium evertendum.* Melanchtho: *Nec ignoretis, eum insidias struere judicio.* Perionius: *Hoc ad tollendum supplantandumque judicium pertinere.* Meletus: *Hoc esse strategema quoddam et fraudem judicii.* WOLF. *Fori artificium: Luctam ad eludendum judicium.* Interpretes nostri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illustrat, P. Victorius II. Var. Lect. 10. πάλαισμα τοῦτ' ἐστι τοῦ δικαστηρίου legit Marklandus. TAYLOR.

Πάλαισμα] Est artificium luctationis ad supplantandum adversarium. Pulcherrimis sane metaphoris huic orationis membro et speciem induxit Noster, et nervos adscivit. STOCK.

Στάσεως] *De loco*, maxime ne soli oppositus sit. BRODÆUS.

Τῶν τῆς πόλεως] *Pro republica, nomine reipublicæ.* AUGER.

Τάξεως] Nonnulli putant Æschinem et hic quoque usurpasse vocem istam στάσεως, sed incuria describentium hodie male repræsentari. Moti autem sunt auctoritate Quintiliani III. 6. init. cujus verba refero: *Statum Græci στάσιν vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucrate Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Æschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem uti hoc verbo, cum a judicibus petit, ne Demostheni permittant evagari, sed eum dicere de ipso causæ statu cogant.* Inter eos, quos duxit auctoritas Quintiliani, est Petrus ille ex numerosa et Critica Gente Fabrorum ad Cic. pro A. Cæcin. TAYLOR.

Καὶ μὴ ἐᾶτε κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. legit eum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι, ἀλλὰ ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παραπράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. IDEM.

Ἐγκαθήμενοι —— ἐνεδρεύοντες] Aretinus: *Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas ejus custodiatis.* Melanchtho: *Compellite eum intra causam, assiduitate et vigilantia vestra.* Perionius: *Sed insidentes et insidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipsa verba facere.* Meletus: *Rei audite immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quæstionis.* WOLF. *Stando voi all' erta.* Italus. TAYLOR.

Ἀλλ' ἐγκαθήμενοι] Translatio ista est a Venatoribus, Feram plagis circumseptam ad claustra coercentibus. STOCK.

Λόγους] Putarem ὅρους *terminos*, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio ejus-

οά. Ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται [1]ὑμῖν, ἐὰν [2]μὴ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν [3]ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προεπεῖν. Ἐπειςάξει γὰρ τὸν γόητα καὶ βαλαντιοτόμον καὶ διατετμηκότα τὴν πολιτείαν. οὗτος [4]κλάει μὲν ῥᾷον ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατ' ἀνθρώπων· οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δέ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους ἥκειν πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. Ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς λόγους ἐκεῖνο [5]αὖτῳ ὑποβάλλετε, ὅτι ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest μή. T. [3] ποιῆσθε T. [4] κλαίει T. R. [5] αὐτῷ T. R.

dem vocabuli. Orat. c. Timarch. pag. 72. l. 10. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen Demosth. π. Παραπρεσβ. §. λγ'. MARKLAND. Ingratam certe auribus eruditis, τοῦ παρανόμου λόγους —— τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐντροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐφιστηρεῖτε. Elegans Interpres, Ferrus, quasi anticipare voluisset solertem conjecturam Amici mei præstantissimi, *rimettetelo dentro* i termini *del caso*. TAYLOR.

Ἐντροπὰς] Exponit Victor. Var. Lect. xiv. 5. *Omnia illi* diverticula *servate, omnes* exitus et occultas vias *claudite, qua fera ista erumpere conabitur*. STOCK.

οά. Τοῦτον τὸν τρόπον] Divinabam olim, ἐὰν οὐ τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἐὰν μὴ —— In ea mente plane fuit doctissimus Lambinus, qui ita exponit, *meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac prædicere quæ sint vobis eventura*, nisi *Demosthenem hoc modo audietis*. Tandem ita in Bern. scriptum repperi, ἐὰν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον —— TAYLOR.

Ἐπεισάξει] Nempe ἑαυτὸν, *se ipsum introducet Demosthenes*. AUGER.

Ῥᾷδίως] [Ita enim Ald.] Lego ῥᾷον. WOLF. Ita Bern. TAYLOR.

Εἰ μεταβαλλόμενος κ. τ. λ.] Aretinus: *Nec admirarer, si in istos, qui circumstant, conversus eis malediceret*. Melanchtho: *Et haud scio, an etiam his, qui circumstant, convicietur*. Perionius: *Nec vero mirer, si in eos qui circumstant, mutato animo dicit*. Meletius: *Nec mirabor, si in transeundo, eos qui foris stant, contumelia afficiat*. WOLF. Lambinus: *Neque mihi mirum acciderit, si repente sese immutans, et a ploratu ad convicia transferens, in eos qui foris circumsistunt, maledicta congeret*. Anonymus Venetus: *Nec enim admirarer, si de causa digrediens, eis qui extrinsecus circumsteterint, convicium fecerit*. Ferrus: *E non mi maraviglierò, se mutandosi dirà villania a coloro, che stanno intorno ad ascoltare*. Istud μεταβαλλόμενος Brodæus interpretatur, *immutatus*, et addit, quoniam oligarchiæ primus studuit. Cod. Mead. hic legit τοῖς ἔξω τῆς πόλεως. Sed hoc nihili est. Sequitur ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, *a veritate sejunctos*, sive, *remotos*. In quo numero sunt Brodæus, Itali. Negatur Lambinus: *Et hoc numero ab ipsa veritate habitos*. Solus Wolfius habet quod *intelligi* potest: Aliquid ejusmodi dictum a Cicerone meminisse videor: *Cohibete istum susurrum*, testem paucitatis. TAYLOR.

Εἰ μεταβαλλόμενος] *Si conversus:* quod vel ad *corpus* vel ad *mentem* dicentis referri potest. Vertit igitur Aretinus simpliciter: *si in istos qui circumstant conversus, eis malediceret*. Malim tamen cum Lambino et Tourellio interpretari: *si mutato consilio, et a ploratu perjuriisque ad convicia transferens*, etc. STOCK. *mutatus, mutato animo*, i. e. a lacrymis ad convicia conversus. AUGER.

Διηριθμημένους] *Ab ipsa veritate dinumeratos et quasi distincte notatos*. Copiosior hic quam esse solet, Wolfius: *quos paucorum potentiæ studiosos esse, ipsa veritate ita sit compertum, ut eorum etiam numerus iniri possit*. A propria et primaria vocis significatione nimis mihi longe videntur abscedere, qui reddunt, *a veritate sejun-*

τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποθ' [1]ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων ἔσωσαν τὴν πόλιν τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, ΜΗ ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ, σὺ δ' ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν αὐθημερὸν λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε [2]αὐτῷ, ὅτι τῷ 40
446 πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι [3]δυεῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν οὐδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς [4]καινοὺς ἢ τοὺς ἀκροάτας μὴ τοὺς αὐτούς. Περὶ δὲ τῶν δακρύων καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐρωτᾷ ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; [5]περιγράψατέ μ' ἐκ τῆς πολιτείας· οὐκ ἔστιν ὅπη ἀναστήσο-

[1] Deest articulus. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] δυοῖν T. R. [4] καινοὺς T. [5] εἰ περιγράψετέ R.

ctos, sive remotos. STOCK.

Τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: *Honestissimo ex disciplina verbo usi.* Meletus: *Locuti erudite pulcherrimam illam dictionem.* Φθεγξάμενοι ἐκ παιδείας, τουτέστι, πεπαιδευμένοι, ὡς πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Vel ῥῆμα ἠμεμένον ἐκ παιδείας. Sic Isocrates Paragraphico, Atheniensis propter seditionem dementissimos, ob ἀμαθίαν sapientissimos esse habitos. WOLF. *Quel bellissimo detto cavato dalla buona disciplina, che essi haveano:* Ferrus. *Pulcherrimo illo et ab humanitate doctrinaque profecto verbo usurpato:* Lambinus. Interea Aretinus prudens omisit. TAYLOR.

Ἐλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat Plinius, in loco toties laudato. λοιμοποιεῖς Codd. Coisl. et Mead. Frigide. IDEM.

Αὐθημερὸν] Quære, καθ' ἡμέραν, quotidie, ex §. ωϑ'. fin. vel, ἐφ' ἡμέραν, ex ω. Παραπρεσ. p. 110. l. 1. MARKLAND. τῇ καθ' ἡμέραν χρωτὶ καὶ σχολῇ διαλαζομένων. Dem. de Cor. §. ιϑ'. Τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια. Id. ibid. §. ξ'. fin. Οἱ δὲ τῶν συνφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. Æsch. ω. Παραπρεσ. §. κγ'. αὐθημερῶν excudit Stephanus. Atque ita habet MS. Mead. a manu secunda. TAYLOR.

οβ'. Καινούς] Καινοὺς dedit Stephanus, adjutus, ut arbitror, membranis Parisiensibus. καινοὺς etiam Cod. Bern. Cujus in Cod. quod latet Scholium, verba hæc Euripidis ex Medea producit,

Ὅρκων δὲ φροῦδα πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
Ἢ θεοὺς νομίζῃ τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ταυτί,
Ἐπεὶ σύνοισθά γ' ἐς ἐμ' οὐκ εὐσεβὴς ὤν.

In Editis Euripidis rectius legitur,

Ἢ θεοὺς νομίζεις —— ut oportuit.

TAYLOR. Opinor καινοὺς, cui respondet μὴ τοὺς αὐτούς. MARKLAND. Lego ut apud alios καινοὺς, novos, alios. AUGER.

Περιγράψατε] Ἀντὶ τοῦ ἀπωλίσθητε, καὶ ἐξορίζετε· ἐὰν μὲ περιγράψητε. Δεῖ γὰρ τὸ προστακτικὸν ὑποστακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: *Circumscripsistis me a Rep.* Melanchthon: *Quo me conferam, cives, si me civitate excluseritis?* Perionius: *Ejecistis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex ista politia?* WOLF. Odiosum pariter et frivolum coacervare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur ampleotor quod habent MSti Stephani, περιγράψατε, et καὶ περιγράψετε. Hoc posterius forte erat olim κἂν περιγράψητε, fortasse nota margini adjecta, sive Canon Grammaticalis, qualem utique produxit modo Wolfius in sua Annotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γρτ. in Bern. εἰ περιγράψετε. TAYLOR. Lege εἰ περιγράψετε. AUGER.

84. 1μαι, ἀνυποβάλλετε [1] αὖτῳ ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; [2] πρὸς ποίαν συμμάχων [3] παρασκευὴν ἢ πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν. ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰ-
5 κεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα.

σγ'. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ [4] Κτησιφῶν, ὁ δ' ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος, σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας

[1] αὐτῷ T. R. [2] ἢ πρὸς T. [3] παρασκευήν; πρὸς T. R.
[4] Κτησιφῶν; --- ἀτίμητος; --- ἀγανίζῃ. T. R.

Ἀνυποβάλλετε. Brodæus. Wolf. Nam Aldus erat incuriosior. Taylor.

Βεβούλευσαι] An προβίβλησαι? Markland. Recte, credo, ut continuetur Allusio, quam attigit H. Valesius ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου —— ὑπὲρ σαυτοῦ προβίβλησαι. Taylor.

Ἐξορμεῖς] Ἐκχωρεῖν μελετᾷς καὶ ἀποφεύγειν. Aretinus: *Sed ex urbe evadis.* Melanchtho: *Sed ex urbe seducis te.* Meletius: *Sed in altum a civitate solvisti.* Wolf. Ἐξορμᾷς Eman. Vide Nostrum v. Παρασκευάς. p. 121. l. 9. Utrumque probum. Sed hoc præferendum. Hæc verba Æschinis non patiuntur Interpretem. Describo igitur, non verto. *Tibi cavisti et fugam adornas. Eo igitur consilio, relicta urbe, domicilium tibi parasti in Pireeo. At, mi homo, illud non est habitare in Pireeo, ut de te existimari velis, sed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in litore habitas, jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ: relicta Attica.* Anne ad hunc locum alludit Priscianus l. 18. col. 1171. cum scribat, Αἰσχίνης Ἐξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? Taylor.

Ἐξορμεῖς] *Jam navigium deduxisti, si quid adversi accidat, vela daturus.* "Quorsum igitur ejulabis, te patrium solum vertere coactum iri? Jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ; jam æternam ex urbe fugam meditaris." Hæc fere Taylorus. Stock.

σγ'. Τίς —— τίς] F. τί δ' —— τί δ'. Markland.

Ἀτίμητος] Τοιοῦτον, οὐχὶ τιμητὸς ἐστὶν ὁ ἀγών, τῆς ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένης, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ διωκταῖς οὔσης. Multæ pecuniariæ constitutæ legibus fuerunt tolerabiles fere: sed iracundia judicum in æstimanda lite formidabilis, ut qui Miltiadem 50 talentis, Demosthenem 30 damnarint. Sed et Æschines litem hanc Ctesiphonti 50 talentis æstimavit. Unde apparet, τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et æstimationem litis pendere a sententiis judicum. Melanchtho: *Cum reus sit Ctesipho, at judicium exercebatur tantum de muleta.* Perionius: *Causa autem non est non æstimata.* Meletius: *Et judicium pœnam habet propositam.* Suidas et Harpocratio: τιμητὸς ἀγὼν, ᾧ πρόστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὃς μηδὲν δεῖν τοὺς διωκάτας διατιμᾶσθαι· ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τὸ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ διαδίκαζοντες ἐτιμῶντο, ὅ,τι δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Wolf. De ea Re disputant bene multa Salmasius et Heraldus, hic in libro tertio Animadversionum in Salmasium, maxime autem cap. 2do. justius libri §. 4. ubi legendum censet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν οὐχὶ τιμητὸς; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem *locum* hunc, ut vocat, *obscurissimum.* Addantur Salmasius in Observat. ad Jus Attic. Petitus, aliique. Meum non est hodie tantarum litium participem fieri, neque in brevibus his notis locum mihi dari video, ut vel istam controversiam dirimam, vel Jurisprudentiam Atticam quæ est de Litibus æstimandis

οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζει; Ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν [1] αὔτῳ ἡ σπουδή; Περὶ χρυσῶν

[1] αὐτῷ T. R.

exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad Æschinem spectat, sane esse potest Sententia Heraldi, qui ita explicat, *Annon est hæc Actio, (quæ tamen non Tibi, verum Ctesiphonti intentata est) ex earum numero, quas τιμητὰς vocat Jurisprudentia Atheniensium: ubi non additur pœna legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum ejusmodi, quas Actor ipse taxat, vel ἀντιτιμᾶται, adeoque in ea moderanda Gratiæ, Misericordiæ, aliisque mitigandæ pœnæ rationibus locus esse potest?* Hæc fere Heraldus, quantum ad τιμητοῦ atque ἀτιμήτου ἀγῶνος differentiam attinet. Æschines superius ait, §. ξ'. *in actionibus παρανόμων, judicium in tres partes dividi, quarum unam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnetur reus) τῇ τιμήσει, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν.* Scil. quia Accusans taxat pœnam, legibus non definitam, verum Judicum arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat Heraldus auctoritate Harpocrationis, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: Ἀτίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον, ὃ περίεστιν (corrigendum ex Cod. MSto Harpocrat. Bibl. Reg. Cant. περόσοστιν) ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένος τίμημα, ὃς μεδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Bene est. Sed sine modo ut Ego et Heraldus Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permitto ut Ego Suidæ verba producam pro iis quæ Ille ex Harpocratione produxit, jam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam Æschinis esse sinceram, adeoque sinceram, ut si aliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse revocandam. Ita enim noster Lexicographus: ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ περίεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Nimirum sunt hæc et talia concoquenda ab iis qui Jurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. TAYLOR.

Ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος] Ut hic locus probe intelligatur, sciendum primo, duas fuisse in Foro. Attico Causarum species. Vel enim crimini, de quo agebatur, certa pœna ex legum præscripto definita erat, vel non. Quod si de pœna delicti leges conticebant, accusator pœnam aliquam, vel capitis vel pecuniæ, accusationis libello adscribere solebat, quod τίμημα ἐπιγράφειν dictum est: reus contra ἀντετιμᾶτο, ad pœnam hanc minuendam operam dabat: judicum denique partes erant decernere ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, quibus pœnis aut malotis afficiendus esset is, qui erat damnatus.——Jam vero utrum ex his judiciis ἀτίμητος ἀγὼν fuit, utrum τιμητὸς, dissidium est vel maximum inter lexicographos Harpocrationem et Suidam. Ille ἀτίμητον vocat causam, quæ statutam legibus habebat pœnam, judicum arbitrio et æstimationi neutiquam permittendam; hic contra hanc ipsam causam τιμητὸν appellat. Cæterum litem istam, quam in medio reliquit Cl. Taylorus (locum, inquit, et tempus ad eam rem opportunius spectans) sine multo sudore aut labore licet dirimere. Nimirum sententiam Harpocrationis pro vera et rata habendam esse, indeque Suidam corrigendum, qui verba Harpocrationis festimando permiscuit, ne dubitare quidem poterit, quicunque vel auctoritate Pollucis et Ulpiani, vel denique Demosthenis ipsius in oratione Midiana commovetur. Ita enim Pollux VIII. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ἐντετιμῆσθαι, ἀλλὰ τοσούτου ἐντετιμῆται, ὅσου ἐπιγέγραπται. *De qua non licuit aliam æstimationem facere; sed tanti æstimabatur, quanti in legibus descripta est.* Similiter Ulpianus in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Demosthenes in eadem oratione: ἀλλ' ἵνα μὲ Μειδίας ἀτίμητον ἀγωνίσηται δίκαι μυρίων δικῶν—ἄτιμον Ἀθηναίων εἶναι ἵνα δεῖ. *Et ne Midias definito legibus decem minarum judicio periclitaretur, civem Atheniensem infamia notatum esse oportet.* Qui plura vult adeat Heraldum. ——Causam autem Ctesiphontis in iis numerandam esse, quæ pœnam legibus constitutam non habebant, (sive ista ἀγὼν ἀτίμητος, sive τιμητὸς dicenda sit) vel ex eo constat, quod modo dixit Æschines §. ξ'. Κελεύουσι οἱ αὐτοὺς—ἀπαντῶν εἰς τὴν τίμησιν *ad pœnam imminuendam vires convertere:* pœnam enim, quæ legibus definita et sancita erat, nequaquam licuit immutare. STOCK.

Ἀγὼν ἀτίμητος] Lis quæ non æstimatur a judicibus, cum legibus jam æstimata sit. AUGER.

στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους. οὐκ ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας [1]ἠβούλετο στεφανοῦν αὐτόν, παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται· οὐ γὰρ δεῖ, ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ 447
ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν ἂν εἶπόι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν.

οδ'. Οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα τοῦτό γ' ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων οἴκαδ' ἐπανελθὼν ἑαυτὸν διαχρήσηται· ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην

[1] ἐβούλετο στεφανοῦν, αὐτὸν παρ. T. R.

Ἐκείρατο] Ita Lysias in Epitaph. pag. 59. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖς τάφοις τούτοις κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud Pausan. Bœotic. §. 15.

Ἡμιτέρειος βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δίξαν,
Μασσήνη δ' ἰσὰ τίννα χρόνῳ δίχεται.

Quæ occurrit et alibi. Vid. Aristid. Edit. ult. Tom. II. pag. 400. Plutarch. De non suaviter viv. juxt. Epicur. Hunc morem lugendi tangit Cicero III. Tusc. 26. *Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,*

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio mœror levaretur. Theodoret. Quæst. in Deuteron. cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἰδίων τὰς μὲν κεφαλὰς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας περιέφερον τοῖς νεκροῖς· τινὲς δὲ τὰς τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων. Ταῦτα γέγονεν ὁ θεῖος ἀπαγορεύων νόμος. Homer. Odyss. Δ. 198.

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourrellius, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. Taylor.

Ἐκείρατο] *Comas rasit.* Pervulgati ritus apud omnes fere gentes antiquas lugendi moris plurima congessit exempla Tourrellius, quem consules. Stock.

Κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν] Aretinus: *Monstrum aliquod quod virtuti obtrectaret.* Melanchtho: *Sed oratio tua conscelerati hominis est, et obtrectantis virtuti.* Perionius: *Piaculum, quod virtuti invidet.* Meletus: *Tu vero, quæ dices, catharma diceret, quod virtutis splendori inviderat.* Wolf. Anonymus: *Furia virtutis æmula.* Etruscus: *uno scelerato, che ha in odio la virtù.* Lambinus: *scelerati hominis, virtuti obtrectantis, ejusque inanem imaginem umbramque consectantis.* Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic *veram* et *simulatam* virtutem: distingui inter hominem ὄντως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diversa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos Turba Interpretum sequitur. Ζηλοτυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, *Zelum sive æmulationem fingere.* Atque is Sensus huic loco optime concordat. Taylor.

οδ'. Διαχρήσηται] Ajacis exemplo Achillis armis spoliati. Brodæus.

Μιαρὰν] [Ald.] Μιαρὰν haud dubie legendum, ut notavit H. Stephanus. Sed venia danda iis est, qui eam lectionem,

καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστ' αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ [1] κεφάλαιον κέκτηται.

οέ. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην ῥαχέα βούλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν [2] ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονηρούς, κἂν μή τις προείπῃ, [3] διαγιγνώσκειν· ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν· καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτ' ἐρῶ. Περιέρχονται [4] γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' ἑαυτὸν φησι φοβεῖσθαι· [5] ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημο-

[1] περίσσον T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] διαγινώσκειν T. R. [4] Deest γάρ. T. [5] ἐλπίζει T.

quæ nihil absurdi habet, retinuerunt. Auctore enim Aristotele, σύμμικα μὲν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθή. οὐκ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθὴ, ἡ μεγάλη. Aretinus: *Detestabile illud et obnoxium caput.* Melanchtho: *Ut hoc execrabili capite sæpe vulnerato contumeliam pecunia penseverit.* Perionius: *Parvum caput istud.* Meletus: *Ut hoc parvum caput.* Me quoque fefellit error librarii ὑποτρέσαντα τῆς συνήθους μαντιπῆς. Wolf. Lector meus habeat quæ de hac re annotavit Vir summus, H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 148. "Hic vero mihi a risu temperare nequeo, quum recordor Ioachimi Perionii Benedictini Cormœriacensi (viri monachice docti) qui quum se Ciceronianæ Eloquentiæ vicarium in vertendis celeberrimorum Græciæ Oratorum adversariis orationibus appellare non dubitasset, nactus mendosum exemplar (ut fit) Orationis Æschinis, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro μικρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem suspectam habuit (quam alioqui interpres alius, vel tantillo judicio præditus, et qui literas Græcas a limine saltem salutasset, non solum suspectam exemplaris fidem habiturus, sed eam prorsus illi derogaturus fuisset) quin potius hanc lectionem cupidissime arripiens, Demostheni parvum caput affinxit, ut videlicet Demosthenicum caput ad Thersiticum proxime accederet, si tamen Thersites ἐξιππάσεως simul et μακεπαδέσεως fuit. Hujus autem tam insignis erroris non meminissem, nisi lectores admonitos cuperem, ut ab illius interpretationibus sibi caveant, utpote quæ aliis erroribus etiam multo gravioribus scatent." Hæc Vir ille doctissimus. Taylor.

Τραύματος ἐκ προνοίας] *Deliberato consilio inflicti.* Pollux VIII. 40. Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, etc. Stock.

Περίσσον] Ita ad me scripsit Vir doctus, I. Toup. "Jocus frigidus atque inficetus, neque Æschinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται (nam illud περίσσον ex glossa natum est). Quæ Latine vertere non possis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem apud Polluc. VII. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη οὐ συνέχειν λέγοντα ἀλλᾶσθαι, ἀ ἐγυεάγχη δι. Ita scribendum. Vulg. ἀγχυζέσθαι δι. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ εὐφυεῖς χλευάζοντες, οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἰφριζεν, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης ἀλᾶσθαι νύκτωρ τὸν δυμαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus." Taylor. Exclamat apud Lucianum Vulcanus, cum Jovi parturienti adsistat, ejusque dissecum caput Minervam armatam effundere videat, ὦ καινὸν στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἀλλιάδως ἔχων. Nimirum Luciano satis videtur fecisse glossa illa περίσσος, neque homini inficeto suboluit *paranomasiam* hic latere. *Francis.* Stock.

οέ. Βραχέα βούλομαι εἰπεῖν] Περισσεῖν. Wolf.

σθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησί, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. 448

ος'. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν [1] ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστ' οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἰρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς [2] αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος [3] παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου φέρει τιν' αἰτίαν; λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει μ' ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτοῦ ψέγω, τὰ δὲ καθ' [4] ἕκαστα οὐκ ἐκώλυον οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν κἀπρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπῆγκα τὴν γραφήν.

[1] ὠφέληται, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ κατ. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] παραλέλειπται T. [4] ἕκαστον T.

ος'. Ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν] Lege. Τὸ διὰ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένη. Et [p. 272. l. 4.] τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. Et [l. 15.] Ἵνα φιλίππου ζῶντος. Et [l. 25.] ἐν δὲ ταῖς δημηγορίαις. Et [pag. 273. l. 3.] ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω πεφεῖσθαι. Wolfius, in his postremis corrigens Aldi σφάλματα typographica. Taylor. Non infeliciter vertit vulgata Brodeus: *sed operam Alexandro venditans propter odium quo ipse Demosthenem prosequitur.* Lambinus: *sed ut me Alexandro ostentarem, propter inimicitias quæ illi cum isto intercedunt.* Male ergo, ut arbitror, locum istum sollicitavit Wolfius. Sequitur enim, Πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προσηνδειξάμην Ἀλεξάνδρῳ; §. ult. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro me venditavi?* Eodem sensu scripsit Noster ibid. p. 272. l. 14. τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεως. Idem.

Αὐτὸν] Lego αὐτὸν, *seipsum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes), λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν —— ἐγραψάμην —— διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum. Idem.

Πυνθάνομαι] Decipitur valde Cl. Valesius ad Harpocrat. pag. 168. cum agi hic arbitratur de Pnyce, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non assiduc versatus.* Infra scribit: μὲ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, *per intervalla,* πρὸς

οζ'. Ἐγὼ δ' οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα, οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτ' [1]ἂν τοὺς εἰρημένους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους εἶναι βουλοίμην, οὔτε [2]ταὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας ἐδεξάμην ἂν ζῆν. τὴν δ' ἐμὴν σιωπήν, ὦ Δημόσθενες, ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι [3]σμικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ, ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλευσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. σὺ δ' οἶμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δ' οὐχ ὁπόταν σοι [4]δοκῇ οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὁπόταν οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν· οὐκ [5]αἰσχύνει γὰρ ἀλαζονευόμενος, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχει ψευδόμενος.

οη'. Ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, οὔπω σου τὸ περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδείκνυμην Ἀλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταὐτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης [6]εἴδομεν;

οθ'. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἴει λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμενος ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατηγορεῖ, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνου λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμ-

[1] Deest ἂν. T. R. [2] τὰ αὐτὰ T. R. [3] μικρὰ T. R. [4] δοκεῖ T. [5] αἰσχύνη—ἐξελέγχει T. R. [6] ἴδομεν T. R.

τὸν δῆμον προσέρχομαι. §. οθ'. Ita Æschines vocatur a Demosthene, ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀσυχίας de Cor. §. ζζ. IDEM.

οζ'. Τούτων] [Ald.] Scribendum τούτῳ. Sic Demosth. de Coron. §. ιά. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ πεποιήμεσθα τῶν γεγραμμένων τάξιν. Hæc Vir de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis I. Toup. Ita etiam præter Wolfium emendavit Brodæus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. IDEM.

Βουλευσάμενος] F. βουλόμενος. Vid. l. antepen. et l. pen. MARKLAND.

Δοκεῖ] Δοκῇ. STEPHANUS.

Οὑτῶν] Cod. Bern. pulcherrime, οἷς ἀσύτων σοι δοκεῖ, οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ἀσύτων, καὶ ἃ, οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν. TAYLOR. Quæ exscribit Augerus.

οθ'. Ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vitæ rationem — rogationem — institutum — sententiam.* Vide H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. p. 483. Nos diceremus, *a Maxim, or, Principle.* TAYLOR. *Hanc opinionem, hanc reprehensionem.* AUGER.

Τῶν συμφέροντος] Ἐπὶ τοῦ συμφέροντος,

φέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου, τὸ δὲ μηδεμίαν [1]παραλείπειν ἡμέραν ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος.

π'. Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεχρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ μηδὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις ἢ σαυτὸν [2]παραλογίζει. τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι καὶ τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων ἐν οἷς φανερῶς [3]ὑπ' ἐμοῦ ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς [4]τριηράρχας ἀφικόμενα τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἐξόκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν [4]τριηράρχας ὑφηρημένος, [5]πλεῖον τῆς πόλεως [6]ἡμῶν ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

[1] παραλιπεῖ T. R. [2] παραλογίζῃ T. R. [3] ὑπ' ἐμοῦ φανερῶς T. R. [4] τριπράεχους T. R. [5] πλέον T. [6] ἡμῶν T. R.

et ἀνδρὸς πεπολιτευμένου mavult Brodæus. Illud quibus rationibus adductus, nescio. Verumtamen ἐστὶ τοῦ συμφέροντος Bern. Quod est vestigium certe τοῦ, ἐστί. Interea Aldus ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet insincerum istud πολιτευμένου. Id utrum in πεπολιτευμένου cum Bern. et Wolfio, an in πεπολιτευμένου Brodæi facilius et rectius mutetur (mutari enim necesse est) dijudicet Lector meus. TAYLOR.

π'. Ἐν οἷς] Melius hanc interpretatur Hieron. Ferrus: *essendo stati alcuni tempi, in mezzo ala che sosti da me apertamente convinto. in oli, during which time you stood convicted.* Male Wolfius, ceterique. IDEM.

Χρόνων ἐγγεγενημένων, ἐν οἷς] Si Italum et Taylorum audiamus, vertendum erit, *cum tempora quædam extiterunt, quibus temporibus a me aperte convictus eras: ἐν οἷς* (in mezzo da che) *during which time you stood convicted.* Verum interpretationem nostram tuetur tum locus ille Demosthenis in orat. c. Pantænetum, infra a me adducendus (Not. 2. ad §. 6. de Coron.) tum hujus ipsius commatis argumentum et tenor, qui ita se habet: "Quæ autem in Amphissensium et Eubœorum rebus impie et sordide gesseris, quia diu jam effluxerunt tempora (χρόνων ἐγγεγενημένων) quibus a me istorum facinorum convictus es, populum non recordari credas: rapinas vero tuas circa res sanctas τίς χρόνος, quæ temporis diuturnitas oblivione obruet et obscurabit?" STOCK.

Ἐπιστάτην] Credo huc respexisse Harpocrationem in v. Ἐπιστάτης. TAYLOR.

Πόλλιν] [at Ald.] Lego Πόλλιν, *et Pollim classis præfectum.* Cujus Hellenic. 4. meminit Xenopho. BRODÆUS. Alii Πόλλιν, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit Laertius. Significat, opinor, ant Lacedæmonios in magna illa clade tot naves non amisisse, quot Atheniensi classi Demosthenes subtraxerit: aut, Atheniensem victricem classem non tot habuisse naves. [Recte hoc.] Melanchtho: *quam quantum erat collatum in classem, qua civitas nostra Lacedæmonios in Naxo vicit.* WOLF. De his plura in Or. de Cor. §. λ'. STOCK. Omnino Πόλλιν. Eundem errorem sustulit ex Polyæno Vir doctissimus, P. Leopardus VIII. Emend. 22. quem de hac re consulere erit operæ pretium. Decepit interpretes, Aretinum et Perionium, mendosa illa Lectio, quæ ante Stephanum inveteraverat. TAYLOR. Navarchum, quem in bello quod de Cadmea cum Lacedæmoniis gesserunt Thebani et Athenienses, navali prælio vi-

πά. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοὶ τῷ ἀδικήσαντι ἀλλὰ τοῖς [1]ἐπεξιοῦσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς, ἀεὶ [2]δὲ τὸ παρὸν 35
451 λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον [3]κατεπαγγελλόμενος. [4]Οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου [5]κατεσκεύασας, τοῦ τὰ ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα [6]διαστρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρὶ ἔγραψας θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγου καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἐστρωσας καὶ 40
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος. καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ [7]τούτου ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' [8]ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος καὶ ὅσοι ξένοι περιέστασαν τὴν [9]ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.

πβ'. Ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς καὶ κατασκόπων συλ- 86. 1
λήψεις καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετὰ

[1] ἐπεξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν R. [2] Deest δέ. T. [3] κατεπαγγελλόμενος, οὐ R.
[4] οὔτω τελευταῖον T. [5] κατασκευάσας T. R. [6] διατρίβλωσας τ. σ. χ. γράψας T.
[7] τούτων T. R. [8] ἀπεκρίνου - - - περιέστησαν T. R. [9] ἐκκλησίαν; R.

cit Chabrias. V. Xen. Hell. 5. fin. STOCK.

πά. Καὶ τὸ παρὸν] F. καὶ μὲν τὸ παρὸν. WOLF.

Οὕτω —— κατασκευάσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione H. Stephanus? οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατεσκεύασας; Annon denique —— comprehendisti? TAYLOR.

Ἀγοράσματα] Aretinus: qui merces Olympiadi emebat. Melanchtho: ementem merces Olympiadi. WOLF.

Ὀλυμπιάδι] Nimirum specie mercatoris exploratorem tegebat, Olympiadi operam venditans, quæ, absente Alexandro, Macedoniæ Græciæque rebus una cum Antipatro præfecta est. STOCK.

Διστρέβλωσας] Ita punge, ἄνδρα διστρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αἰτὴν θανάτῳ ζημιῶσαι. MARKLAND.

Οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω [Ald. mendosus erat]. Et [l. ult.] ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. WOLF. ἀγενήτους voluisse credo. TAYLOR.

Ἅλας —— τραπέζης] Idem valent; indeque natum est proverbium, ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν, salem et mensam ne transgrediaris. Cum enim sal et mensa amicitiam ac necessitudines inducant, earum signa sunt, et pro iis per metaphoram usurpantur. STOCK.

πβ'. Ἀγενήτους] [Ita exudit Aldus] Forte, ἀγνώστους, vel ἀνοήτους. Quid si ἀγενητικῶς exponamus? Hermogenes: Εἰ μέντοι μεθοδεύοις τινὰ σίσυπον ἀγενητικῶν, ἢ καὶ ὁτιοῦν ἕτερον, ἔστι μεταποιεῖν εἰς ἕτερον σχῆμα τὸ τοιοῦτον. BRODÆUS. Mira sane et uberior adhuc varietas. Nam in marg. Eman. scribitur quoque ἀνοήτους, ἀγνοήτους, et in Ask. etiam ἀγεννήτους, et in Bern. notatur scribi olim ἀναγνήτους, ἀγνάτους, ἀγενήτους, ἀγνοήτους et ἀγνώστους. Sed Stephanus, Wolfiusque videntur exarasse id quod res est,

τινῶν ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένου. Ἔπειτ' ἐπερωτᾷν με, ὡς ἐγὼ συνθάπτομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνατα διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς ἂν ἐγένετο. σαυτὸν δ' οὐκ [1]ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιρούς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν, [2]ἀποδοῖτο, τοὺς δ' [3]εὐφρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν 452 [4]ἀξιοίη στεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῶν δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτ' ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί [5]αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἐξαμαρτάνειν; ἀποκρίνοιντό γ' ἂν τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρες-

[1] ἀνερωτᾷς T. [2] ἀποδοῖτο T. R. [3] εὖ φρονοῦντας T. R. [4] ἀξιοῖ T. R.
[5] αὐτὸν T. R. [6] ἐξαμαρτάνειν. ἀπορίνοιντο δὲ τὸ T. R.

et quod scripsit Æschines. Taylor. *altlας ἀγωνίτας, accusationibus infectis* i. e. rerum infectarum. Auger.

Ἔπειτα ἐπερωτᾷν] Demosth. infra §. οά. Stock.

Ἔνατα] Ἔνατα puto fuisse novendiale epulum, quod post novem dies a cadavere condito dabatur consanguineis. Palmer. *Exsequias, novendialia propria sacra.* Pollux [VIII. 14.] Πρόθεσις, Ἐκφορά, Τρίτα, Ἔνατα, etc. Νομιζόμενα Demostheni ὧν. Στεφάνου. Brodæus. scil. §. οά. fin. ubi id exsequitur Demosthenes, quod hic Æschines vaticinatur. De voce Ἔνατα erudite agunt Viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere cap. 29. Servius, indicante Tourrellio, ad illa Virg. V. Æn. 64.

Præterea, si nona diem mortalibus almum
Aurora extulerit

hoc habet. *Apud majores, ubicunque quis fuisset extinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in* VI.

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro,

Et illic septem erat diebus: octavo *incendebatur: nono sepeliebatur. Unde Horatius,*

Novendiales dissipare pulveres.

Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales *dicuntur.* Hinc et illud liquebit, quam acerbe contra Demosthenem dixit Æschines supra, §. πϑ'. ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῷ Συγατρὶ αὐτῷ τετελευτηκυίᾳ, πρὶν ἀποθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανοῦμαι —— Taylor. Melanchtho: *Mortui inferiis intersit.* Perionius: *veniens ad funus.* Meletus: *accedens ad novendialia sacrificia.* Vocis hujus explicationem non reperio in veteribus lexicis. Robertus Constantinus τὸν ἐνάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κηδείας ἐποιοῦντο. Wolf.

Τοὺς συκοφαντηθέντας] *Calumniis et insectationibus ab administratione remotos.* Auger.

Ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. Wolf. Nescio an emendandus, an illustrans. Taylor.

Ἀπορίνοιντο] Recte hoc sane, neque sollicitandum. H. Stephanus interea, nullo negotio, dedit ἀπωκρύπτοιτο, quasi aut hoc probum esset, aut illud improbum. ἀπορίνοιντο δὲ Cod. Bern. Idem.

Τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla exoidisse. Prior enim pars hujus responsi non apparet. Markland.

βεβούλευμαι· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐντεῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.

ϟγ'. [1]Καὶ μὴν νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, [2] ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν [3]ἀγαναπτῶ μάλιστα. Ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι· [4][διόπερ [5]οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν]. καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ τὴν φύσιν μου γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. Καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγ' οὐδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ

[1] καὶ, νὴ T. [καὶ,] νὴ R. [2] ὃς T. [3] ἀγαναπτῶν T. R. [4] Absunt uncl. T. R. [5] οὐκ T.

ϟγ'. Ἀγαναπτῶν] Scribe ἀγαγαπτῶ. Brodæus. Ἀγαναπτῶ, vel, ἀγωνιῶ. Markland. Prius Bern. Taylor.

Σειρῆσιν] Hoc non est in Oratione Demosthenica. Wolf. Sed vindicatur Æschinis esse a Dionysio Halic. qui ea legisse videtur. Taylor.

Εἰρημένων] Lege Σειρήνων. Brodæus. Ita exhibuit Stephanus. Ita Bern. sive fuerit Scaliger. —— Recte fortasse. Et omnes hi viderunt id quod erat necessarium. Laudo igitur quod præstiterunt: et gratias ago uberrimas, quod nonnihil nostræ quoque solertiæ reliquerunt vindicandum. Nam potuissentne hæc verba ab Æschine proficisci, scil. *Audio eum comparaturum meam vocem Sirenum cantibus, quibus non demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem adigitur*: διόπερ οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν? Quid ea observatione futilius? quid ab hoc loco alienius, etiamsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat *χροτομεῖσθαι*, ut dicitur, otiosi alicujus lectoris in margine scriptitantis. Est hic, quem vocant *locum communem*: nota bene de sirenibus. Tolle igitur miserrimum istud colon, et connecte ea quæ sunt Æschinis. Nam hæc non sunt, si divinare possum, aut sapere. Taylor.

Ἐμπειρίαν] Εὐπορίαν MS. Steph. Quod non erat leviter aut perfunctorie annotandum. Ita etiam Bern. Demosthenes enim, qui Æschini *silentium* exprobravit (§. ος'. §. οζ'. alibique) et *dicendi raritatem*, non potuit etiam multam et diutinam meditationem, non longam *experientiam, perpetuamque exercitationem* ei quoque objicere. Lectio itaque est εὐπορίαν, *verborum volubilitatem*, sive *copiam*. Et nescio sane, annon et hæc Vox Longino sit restituenda, §. 1. Nam ἐμπειρίαν τῆς εὑρέσεως, ut ibi scribitur, *experientiam inventionis*, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores nostri ἐμπειρίαν vocare *Facultatem dicendi*, naturale istud eloquentiæ munus, sive exercitatione et usu alatur, necne. Vide Demosthenem, §. ϟϑ'. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Criminationem* id: hoc *Factum*. Supra dixit, §. μά. eodem animo, ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuscule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragosa est tota Parenthesis, τῆς αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Deinde istud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Utinam sane abesset! Vide quam recte! αἰσχρὸν γὰρ τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Veritatem criminationis: criminum quæ objecerit fundamenta in factis posita esse*. Includitur enim haud raro τῷ ἔργῳ veritatis quædam significatio, quod ait H. Stephanus. Simili fere sensu vocem eam usurpasse crediderim D. Paulum in Epist. ad Rom. c. 2. v. 15. Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν *veram legis materiam*: licet ipsa verba, quæ habeant Judæi, gentes istæ non acceperint. Stock.

λόγος ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατειργασμένου, λέγειν δ' ἀδυνάτου, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων διὰ τοῦτ' ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν 458
ὧν διαπέπρακται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διώκηκεν. ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτ' ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὗ τὴν [1]γλῶτταν ὥσπερ τῶν αὐλῶν ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν [2]ἐστιν.

πδ'. Θαυμάζω δ' ἔγωγ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες [3]ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; Ἀλλ' οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. Ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν [4]εὐθῦναι βίου, εἰ ταῦτον ἀφήσετε. Ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρόν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι [5]γίγνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτ' [6]ἐπεισαγόντων ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανού-

[1] γλῶσσαν T. R. [2] ἐστι. T. R. [3] ἀπεψηφίσασθε T. [4] εὐθύνας T. R.
[5] γίνεσθε T. R. [6] ἐπεισιόντων T.

Μεγάλα μὲν τῇ π. κατειργασμένου] Wolf. Nam Aldus incorrecte. Taylor.
Ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος] Vid. Dionys. Halic. π. διαλ. Demosth. §. 35. 55. 56. Idem.
Αὐλῶν] Videntur Monachi, Antonius et Maximus, in nomine cespitasse, cum scribant, Serm. XXVIII. fin. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους ἐκαζεν αὐλοῦς, οὓς εἴ τις ἀφέλοι τὸν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Idem.
Οὐδέν ἐστι] Nullius pretii est: ἄχρηστον dixit Chrysostomus, qui eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καὶ τοι γε αὐλοῦ τὰς γλωττίδας ἂν ἀφέλῃς, ἄχρηστον λοιπὸν κεῖται τὸ ὄργανον ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ αὐλὸς ὁ σπερματικός. Stock.
πδ'. Ζητῶ] F. ζηλῶ, et mox, ἀποψηφίσαισθε. Markland. Hoc excudit Stephanus, et confirmat Bern. Codex autem Mead. a Wolfio stat, et ab antiqua scriptura. Porro: ἀποβλέψαντες Cod. MS. Steph. Taylor.
Μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit statim, mox, sc. hodie, non aliquando. Markland.
Ἐπεισαγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράματα. Sed málim, ἐπεισιόντων. Et [pag. 278. l. 16.] τοὺς τῶν Δαναϊδῶν, ἂν μὲ δικαίως τοὺς ἐγκυκλίους χορεύσω [Ald. enim κυκλίους]. Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' οἷα ἐγκυκλίων χορῶν. Wolf. M. ἐπεισαγόντων, ut est in vulgatis, nempe τὰ δράματα. Auger.

μενον, οὐδεὶς ἂν [1]ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὅμηρος [2]ἀνανδρόν αὐτον εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν 40
454 τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ [3]μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς [4]φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ὠφελάντας τὴν ἀδοξίαν 5 ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ.

πέ. Καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἔστε καλῶς 87.1
ποιοῦντες, ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δ' εὖ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, [6]στεφανώσετε· καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς [7]κυ- 5
κλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε, αὐτοὶ δ' οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ [8]δώσετε. Ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κριτὴς ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει

[1] ὑμῶν T. R. [2] ἀνανδρον αὐτὸν T. R. [3] Deest μὲν. T. [4] φαυλοτέρους R.
[6] ὑπὸ T. [6] στεφανώσητε; T. R. [7] ἐγκυκλίους T. [8] δώσητε; T. R.

πέ. Καλῶς ποιοῦντες] Καλῶς ἀντὶ τοῦ, Διαλείως. marg. exemplar. Emman. Καλῶς ποιοῦντες, *merito*, Brodæus. *Dicitis vos fortunatos esse, ut estis, et esse debetis*: Lambinus. *Voi dite esser felici, come veramente sete, che buon pro vi faccia*. Ferrus. Taylor. Hic intelligo καλῶς ποιοῦντες *recte agentes* i. e. ex ratione loquentes. Aliquando significat *Deûm benignitate utentes*. Auger.

Καλῶς ποιοῦντες] *Quod prosit vobis*, quod nemo vobis invideat: *che buon pro vi faccia*; Italus, recte. Sermo est approbantis rei eventum, sive is bonis bene cesserit, ut hoc loco et infra, Demosth. §. ξζ'. sive etiam malis male, ut Aristophan. Plut. v. 864. καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπώλλυτο. Vide Budæum, p. 303. Stock.

Κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Ἰσὸς τίμα δικαίων εἰδόσιν οἱ πολλοί, καθάπερ τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν καθίσται δικασταί. I. Chrysostom. Orat. de Episcop. Liquet eos omnino judicium ferre de omnibus quæ recitabantur, aut agitabantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum potestate: ita ut cujuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis postulabatur ob notissimum illum senarium in Hippolyto,

'Η γλῶσσ' ὀμώμοχ' ———

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδικαίωκε λόγον, ἢ δώσειν, εἰ βούλεται κατηγορεῖν. Vid. Aristot. III. Rhet. 15. Taylor. Ego delerem ἐκ ut inutile. Auger.

Κυκλίους χορεὺς] Chori duplices erant: τετράγωνοι, qui tragicis comicisque adhibiti sunt spectaculis, et κύκλιοι, orbiculares, qui soli Dithyrambica canebant, saltabantque in honorem deorum, maxime autem Liberi patris, unde et Διονυσιακοὶ nominabantur. Stock.

δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειδ' ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται· ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 455

ως'. Δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφότερα, καὶ κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τῆς ὀλίγους προέσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχοῦμεν. πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἳ ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος, ἔπειτ' αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν.

Δι' αὐτὸν —— γέγονε ἁμάρτημα] *Delictum ipsius ad se ipsum pertinet, in se ipsum incumbit.* Auger.

ως'. Παρακινδυνεύειν] Utrum, παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, an, οὐ σωφρονοῦντες εἰς τὴν πολιτείαν? Prius magis placet, τὴν πολιτείαν εἰς κίνδυνον καθιστάναι. Aretinus: *Videmini mihi et feliciter evasisse, et in periculum venisse, parum consulte.* Melanchtho: *Videmur, cives, inconsulte tum incidisse in pericula, tum evasisse.* Periomius: *Mihi quidem videmur utrumque perfecisse, Athenienses, ut et feliciter omnia gereremus, et resp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus.* Meletus: *Utrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia.* Wolf.

Οὐ σωφρονοῦντες] Hoc pertinet ad ultimum membrum præcedentis sententiæ, *non sapienter agentes*: et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιοῦντες, *jure, merito, οὐ σωφρονοῦντες, imprudenter.* Markland. Lambinus ad utrumque membrum istius sententiæ, tam κατορθοῦν, quam παρακινδυνεύειν, videtur referre: *Mihi porro videmini, Athenienses, et consiliorum incautorum prosperos eventus habere, et in rep. administranda omnia fortunæ temeritati permittere, nihil considerate facientes.* Venetus innominatus ita: *Videmini etenim mihi, Athenienses, non modeste admodum in horum utroque vos habuisse, et in Rep. cum prosperitate administranda, et in ejus periculis subeundis.* Longe a mente Auctoris. Etruscus ita: *A me pare, o Athenesi, che a noi intervengan due cose contrarie, cioè, che siamo felici, e portiamo pericolo di rovinare nell' amministratione della città per nostro mal governo.* Taylor.

Ἀμφότερα — οὐ σωφρονοῦντες] *In utroque prudentiam vestram pariter desidero. Quod paucis de summa rerum decedatis, laudandum certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberrima non provenit, non illud prudentiæ vestræ, sed fortunæ acceptum referendum est.* Omnino istud οὐ σωφρονοῦντες cum utroque sententiæ membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteriori tantum conjungendum esse, Lambino assentior. Stock.

Κατέλυσαν] Quid audio? ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον —— ἴσμεν κατέλυσαν? Repone, auctoritate mea, ῥᾳδίως οὕτω κατεκλύσαν τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἔχαιρε γὰρ i. e. ὁ δῆμος, κολακευόμενος. Vox ista κατακλύσαι, licet a nullo Scriptore Græco, ex iis qui exstant, quantum scio, usurpetur, attamen proba sit necesse est. Pollux IV. 6. n. 49. Κολακεῖαι, Τιτιζολακεῖαι, Θεραπεῖαι —— Τωάγεσθαι —— Τυντρέχειν —— Καταζηλεῖν, Καταθέλγειν —— Θωπεῖαι etc. Hesychius item: κατακλυόμενοι, Καταβλιζόμενοι. Etym. denique M. in v. Κολοβμός. Καὶ κατακλύσαι, ἀντὶ τοῦ, κατεπράϋναι, καὶ κατέβλαξεν. Taylor.

Οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο] Οὐχ οἱ οὓς ἐφοβεῖτο. Brodæus.

[1]ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, [2]οἳ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι ἐφ' αἷς [3]ἤμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας [4]παραγίγνεσθαι. Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔξετε τοὺς πολιτευομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; οὐ μέμνησθ' ὅτι οὐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ;

πζ'. Ἡδέως δ' ἂν ἐγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς 456 τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σοῦ. τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι [5]τούτου αἴτιον μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ [6]τείχη οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγα-

[1] ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸι τῶν τριάκοντα T. R.
[2] οἳ] καὶ T.
[3] ἤμελλον T. R.
[4] παραγίνεσθαι T. R.
[5] τούτων T. τοῦτο R.
[6] τείχη, οὐδὲ τὰς τάφρους, οὐδὲ T. τείχη, [οὐδὲ τὰς τάφρους,] οὐδὲ R.

Ἔνιοι] Mallem, si cum Codd. Ἔνιοι δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο. MARKLAND.

Ἀκρίτους] Idem est, quod πρὶν ἀκοῦσαι. Quod si non e scholio irrepsit, ἐμφατικὸς πλεονασμὸς ἂν εἴη. WOLF.

πζ'. Ἀναλογισαίμην] BRODÆUS. Ita WOLF. Et [p. 282. l. 11.] διειλίχθη. IDEM. Ald. ἀναλογισαίμην et διειλίχθη. TAYLOR.

Λέγεις] Forte, λέξεις, ut mox, ἔξεις. MARKLAND.

Τοῦ γὰρ etc.] Ita: τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταῦτας ἐξειργάσθαι καλῶς, τὸ γενῆσθαι τῆς τούτου χρείας (vel ὠφελείας) αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid sensus videtur postulare. Laus enim Demosthenis in fossis probe ducendis minor est, quam culpa ejusdem, cujus opera factum est, ut fossis indigeremus. IDEM. Pressa fortasse nimis, et subobscura sententia. Intelligatur saltem oportet, id quod in textum etiam admitti jubet Marklandus, τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταῦτα ἐξειργασθῆναι — laudem istam culpa *hæc superat et exstinguit*. STOCK.

Αἴτιον] Hæc enim fieri solent, cum jam potentiores hostes timeretur; BRODÆUS.

Ἀνελόντα] Alii *excitarit*: alii *dirserit*. Quid sequemur? Dicam. Nam Æschines, ubi laudari maxime debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe hæc Sententia aculeum habet insignissimum. *Si muros vallo cinxerit, vel fossa munierit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera ejus et industria usa sit Resp. nostra, utilis quidem ea, sed levicula, Gratia. Idcircone autem petet ea præmia quæ conferuntur iis solis qui Remp. bene et salutariter administrant?* Ille est Tenor Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Laudibus illis quibuscunque addit opprobrium maximum, nimirum Jus Sepulcrorum violatum et imminutum. (Nam de *dirumendis*, non *excitandis* intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Græcas et antiquas literas tractant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo Aristophanes usus est plurimo et salsissimo. Verbi gratia; in aditu primæ Fabulæ occurrit,

Ἀλλ' οὔ σε κρύψω τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε — καὶ πλεωνέ-
στατον.

κατὰ τούτων ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡράκλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις, ὦ Δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ σου ἡ βουλή, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνήρηκας σὺ ταῖς τῆς βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῖ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων [1] εὑρῇ τὴν ἀλήθειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον, τὸ πρότερον δοκοῦν εἶναι πιστὸν, σὺ καταλύεις, ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων, ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακαταθήκην ἔδωκεν, ᾧ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχείρικεν, ὃ διαπεφύλαχε τὸ σὸν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐτοῦ μέλλοντος πολλάκις — ὡς σὺ φῂς — ἐπιβουλεύειν, ὃ φυλάττει τὰς ἀπορρήτους διαθήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται.

γ'. Δίκαια μὲν οὖν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει τὸ συνέδριον· εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐχρῆν αὐτοὺς, ἢ καὶ τὴν πρότερον ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος, ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου τούτου, καὶ τῶν μεριζομένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης ἣν οὗτος προδέδωκεν, ἀγγελλάγεσθαι τούτου τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ, εἰ

[1] εὑρεῖ

Συνεχώρεις ἑαυτῷ θάνατον τὴν ζημίαν] Scil. εἶναι. quod alias ὁρίζειν ἑαυτῷ τὸν θάνατον ζημίαν dicitur. WOLF.

Ἀποφήνῃ σου] F. σε aut κατὰ σοῦ. IDEM.

Ἑαυτῷ] Σεαυτῷ. TAYLOR.

Πολλοὺς ἀνήρηκας] Ut Antiphontem, cujus meminit Plutarchus. WOLF.

Ὃ διαπεφύλαχε] F. ὃ διαπεφύλαχε, scil. συνέδριον. et ὃ φυλάττει. IDEM. GRUTER.

Τὰς ἀπορρήτους διαθήκας] Διαθήκη alias testamentum est. Ut autem συνθήκας interpretere, nihilominus quid rei sit, ignorare me fateor. Neque vero mea interest scire arcana Atheniensium, qui jam multi sunt. Si θήκας legas, possint intelligi al κίστας τοῦ Διονύσου ἴσως καὶ ταῖν Θεαῖν. WOLF. Fateor me locum hunc non intelligere. Videor tamen hoc me cernere, saltim suspicor, in custodia Areopagitarum fuisse oracula, Bacidis aut Amphilyti (aut nescio cujus alius vetusti vatis, quibus in oraculis reipublicæ Atheniensis et sortes prædictæ essent et fortunatorum discrimen versaretur, ut se aut fortunatos crederent aut miseros, prout illis obsequerentur oraculis aut adversarentur; prorsus ut libri Sibyllini penes Romanos erant fatales libri. Ejusmodi codicem oracula fatalia persripta tenentem appellatum olim a Græcis fuisse διαθήκας, cum ex hoc Dinarchi loco, qui vereor ne sui generis sit unicus, tum ex illa trita et vulgo nota appellatione τῆς παλαιᾶς διαθήκης et καινῆς colligo, quibus appellationibus nemo nescit libros a nobis designari, qui nobis fatales sunt. REISK.

Τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης] Videtur significare 300. illa talenta Thebanis subsidio missa, reservata a Demosthene et ejus factione. Sed Plutarchus Thebanos ab Atheniensibus desertos et proditos tradit. WOLF.

Ἢ ταῦθ'] F. ἃ εἰ ταῦθ'. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρεῖν καὶ πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποφασμένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐν τοῖς πρότερον εἰληφότας, ὅπου γε οὕτω καλῶς καὶ δικαίως τῆς [1]ἀποφάσεως τῆς κατὰ τούτου καὶ τῶν ἄλλων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς οὔτε τὴν Δημοσθένους οὔτε τὴν Δημάδου δύναμιν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ ταληθὲς προὐργιαίτερον πεποιημένης, οὐδὲν ἧττον περιέρχεται Δημοσθένης περί τε τῆς βουλῆς βλασφημῶν καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων οἷςπερ ἴσως καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα χρήσεται λόγοις ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν ἐποίησα συμμάχους. οὔκ· ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐλυμήνω ταῖς πόλεσιν, ὦ Δημόσθενες. ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. οὔκ· ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας. ἐφ' [2]οἷς οὐκ οἶδ' ὅ τι ποτ' ἂν [3]ἐποίησεν ἢ τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν, ὃς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀτυχήμασι καὶ κακοῖς ἅπασαν ἐπεληλυθὼς τὴν οἰκουμένην ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδόσθαι τὰς μεγίστας, λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατὰ τοῦ δήμου ἃ ἂν βούληται. καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμονίους καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ ἐποιήσασθε

[1] ἀποφάσεως [2] αἷς [3] ἐποίει

Εἰλημμένους] Redit ad precedens πολλούς. Reisk.

Οἷς πεφυσῶς] Dedi de meo οἷσπερ ἴσως. *quibus fortassean etiam nunc statim ad vos utetur.* Idem.

Ἐφ' οἷς] Scil. πράγμασι, vel δι' ἃ. Sententia est: Cum jactet ea sua acta, quæ toti Græciæ perniciosa fuerunt, quæ futura fuit ejus insolentia, si rem bene gessisset? Wolf. Ego nullus dubitavi de meo dare ἐφ' αἷς, scil. πρεσβείαις. *a, vel e quibus legationibus,* h. e. post secundam quas legationes. Reisk.

Ὅ ἐπί] Ὅς ἐπί. Taylor.

Λαμβάνειν] Per appositionem, aut enarrationis modo, hæc dicuntur, perinde ac si dixisset: δηλονότι τὸ λαμβάνειν, vel δηλονότι τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἄδειαν τοῦ λέγειν καὶ πράττειν ὅ τι βούλεται. Reisk.

Οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον] M. οὐκ ἐποίει. ὑπὸ λόγῳ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐφείσασθε τοῦ Τιμοθέου διὰ ταῦτα. Wolf.

Περιπλεύσαντι] Tam oito puta et tam opportune. *v.* Xenophontis Hellenica. Sæpe celebrat Demosthenes hanc Timothei navalem expeditionem, qua Peloponnesum circumvectus est. Reisk.

θεῦ τινὸς αἴτιον γεγενημένον τῇ πόλει. Εἰ δ' ἥξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος ἆψαι τῶν ἔργων, ἐπίδειξον [1]ἡμῖν ὅ τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ τοὺς [2]Εὐβοᾶς δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς Δη-

[1] ἡμῖν T. R. [2] Εἰδοέας T. R.

Verum facete hæc quidem Scurrilitas Comœdiam proprie spectat, et in risu excitando occupatur: ubi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandam, non ad deridendam. Ecce enim ut Demosthenes conferat suæ vitæ rationem, eamque quam egit Adversarius, §. ϙ'. Orat. de Corona. Ἐδίδασκες γράμματ· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτίλεις· ἐγὼ δ' ἐτιλούμην. ἐχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ὑγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις· ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. Hucusque *serio* expendit, quid interesset: Verum comparatione elatior factus, et ipso cursu quasi incensus atque inflammatus, iis quæ præcedebant, addit eum quadam διπότητι — scil. ἐξίστητις ἐγὼ δ' ἐσίμττον. Ibi enim pergit quidem in comparando utriusque vitæ instituta, sed comparationi *præter expectationem*, ut dicitur, vehementiam quandam adjicitatque amaritudinem. Porro, §. οϑ'. ejusdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et socordia Atheniensium: Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ ——— εἶθ' οὕτω τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἀεί. ἵστητα χρημάτων ὑπῆρχε, καὶ ἔπραττεν ἃ δέξειεν αὐτῷ, οὐ προλόγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν (ut mos erat Atheniensium) οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος: Deinde *inopinato* addidit illud amarum, οὐδ' ὑπὸ τῶν συναφεστώντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων. Jam ut ea quæ dicta sunt ad hanc ipsissimam locum accommodemus: Themistoclis consilio factum est et periculo, ut ait Nepos in vita, uti ii muri exstruerentur, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes: Qui *præcepit* (hominis ipsius verbis utor) *ut omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive profanus, sive privatus, sive publicus: et undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent. QUO FACTUM EST, UT ATHENIENSIUM MURI EX SACELLIS SEPULCRISQUE CONSTARENT.* Jam, cum necesse fuerit, ut, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit, primo quidem loco dixit, συρηχαμένους τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφρους, sed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit severissimum illud et inexpectatum, τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Taylor.

Ἀνελόντα] Lambinus et Editt. Oxon. *exstiterit* seu *exædificarit* reddunt: quo facto corruit omnis hujus sententiæ vis et lepos; qui ut rite et perfecte percipiatur, illud primum ex historia repetendum est, Themistoclis consilio factum esse et periculo, uti ii muri, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes, exstructi sint adeo festinanter, ut *undique quod idoneum ad muniendum putarent, congererent, οὔτ' οἰκίας, οὔτε τάφου φειδόμενοι.* [Diodor. XI.] *Quo factum est*, inquit Nepos in vita Themistoclis, *ut Atheniensium muri ex sacellis sepulcrisque constarent.* Necesse igitur omnino fuit, ut qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit: quod tamen facinus piaculi loco habebatur. Hac ansa reprehensionis arrepta Æschines, cum Demosthenem negaverat eo præmia petere debere, quod muros obvallarit, quod fossas munierit, (quippe utilis quidem ea, sed levicula gratia:) laudibus demum illis quibuscunque inopinato subjungit opprobrium maximum, οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, *vel quod publica sepulcra diruerit.* Figura est hæc salsissima, quæ ϖας' ὑπόνοιαν (*præter expectationem*) dicitur: quando se. iis quæ in sententia præcedebant, additur *inperatum* aliquid et amarum, ad risum excitandum, vel ad lacerandum adversarium. Cujus etiam in oratione insequenti exemplum habes celeberrimum, §. ϙ'. ἐξίστητις ἐγὼ δ' ἐσίμττον. Stock.

Τὸν ——— ϖεϖολιτευμένον] Τῶν ἐμῶν ϖεϖολιτευμένων δημοσίᾳ Cod. MS. H. Steph. Vide annon præstet! Non potest dici, quantum. Taylor.

Τῶν ψηφίσματος] Ἐκ τῶν ψηφίσματος. §.

μοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δ' εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἴει λανθάνειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περιτιθείς.

πή. Ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεύς, οὐ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλ' ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ· ἐγώ φησιν ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω· μή μ' αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε. οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, οὐκ αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν τῶν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξειργάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς δυστυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεστέρησας. Οὐ δι' ἔνδειαν μὲν χρημάτων, ἕνεκα πέντε ταλάντων, οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; δι' ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; Σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

88.1
457

λγ'. fin. MARKLAND.

σὺ δή. Χρυσίον] Consule Brodæum I. Miscell. 36. TAYLOR.

Σωφρονῶν] Non, *qua erat moderatione*, sed *prudens et sapiens*, ne, labanti jam Persæ opem subministrans, Macedonis iram in se converteret. STOCK.

Οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν] Τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακεδόνων κατεχομένην. WOLF.

Ἀρκάδων] L. πάντων τῶν Ἀρκάδων. MARKLAND.

Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων] Fusius hæc tradit Dinarchus in orat. c. Demosthenem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur; Thebanisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum jugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi talenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant, quem utique noverant tricena talenta ab Dario accepisse, quibus hostes excitaret Macedoni. Renuente autem illo ac tergiversante, Antipater decem talentum dono Arcadas perpulit, ut se domi continerent. STOCK.

πθ'. Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ [1]τολμήσει Κτησιφῶν μὲν [2]Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα [3]γίγνεται. ὅπου γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνισμεν ἔργα, [4]ἐὰν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν· [5]ὅταν ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, [6]ἀποστήσει· ποιήσει δέ, ὦ Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν. Οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε [7]σκήψει, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρώην μέν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δ' οὐ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ [8]ἀπολογήσει; 458

ϛ'. Ἦ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας στεφανοῦσθαι, οἷος μὴ [9]γιγνώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τίς σοι [10]συνείπῃ; Ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ [11]ἐγίγνωσκον Χαβρίαν καὶ Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς [12]αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δ' ὅτι μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ διὰ τὸν περί-

[1] τολμήσει T. R. [2] Δημοσθένη T. [3] γίνεται T. R. [4] ἂν T. R.
[5] ὅταν δὲ ἄνθρωπος T. [6] ἀποστήσει· ποιήσει T. R. [7] σκήψῃ T. R. [8] ἀπολογήσῃ T. R.
[9] γινώσκεσθαι T. R. [10] συνείποι T. R. [11] ἐγίνωσκον T. R. [12] αὐτοῖς T. R.

πθ'. Ἐγκωμιάσει] F. ἐγκωμιάσειε, ut τολμήσειε. MARKL. M. τολμήσει. AUGER.

Ὅταν δέ] F. delendum δὲ, nisi supra legatur —— γίνεται, ὅπου καὶ τοὺς etc. MARKLAND. ὅταν δὲ ἄνθρωπος Bern. TAYLOR.

Μολοττῶν βασιλέως] Alexandri M. avunculus hic fuit, ejusque simul sororis maritus: qui dum bellum in Italia gereret, ne per amnem quendam Acherontem agmen transiret, a Lucano exsule transfixus periit, ejusque corpus in hostium præsidia delatum misere mulcatum est. Liv. VIII. 24. STOCK.

ϛ'. Ἂν μή τις] Opinor, ἂν μὴ αὐτὸς, ex sensu et superioribus. MARKLAND.

Συνείποι] Συνείπῃ dedit H. Stephanus. TAYLOR.

Μόραν] [Vulgo.] F. μόραν. Æmilius Probus: *Hoc exercitu* moram *Lacedæmoniorum intercepit* (Forte, *interfecit*) *quod ipsum maxime tota celebratum est Græcia.* Hesychius: Μόρα, μέρη τινά.* καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις

πλουν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλους, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένει δ', ἐάν τις ἐρωτᾷ, διὰ [1]τί δώσετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. Καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντες; οὓς νομίζεθ' ὁρᾶν σχετλιάζοντας, εἰ 459 οὗτος στεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· [2]Δημοσθένη δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν παυστάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς [3]τιμήσετε. [4]οὔκουν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δ' οἱ ζῶντες [5]γίγνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν.

ζά. Τὸ δὲ μέγιστον, ἐὰν ἐπερωτῶσιν [6]ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ [7]αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί [8]κρινεῖτε; Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οὐχ αἱ παλαίστραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέ- 89.1

[1] τί οὐ δώσετε· ὅτι T. τί οὐ δώσετε, φήσετε· ὅτι R. [2] Δημοσθένη T. [3] τιμήσετε; R. [4] οἰκοῦν T. R. [5] γίγνονται T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] αὐτοὺς T. R. [8] ἀνακρινεῖσθε; T. κρινεῖτε. R.

εἰ Πατρίλοχα μόρα αἴθις ὀνομασθέντες. Vide Xenophontem in Republica Laconica, vel Suidam in v. Μορῶν. Aretinus: *Iphicrati, quod cohortem Lacedæmoniorum peremit.* Melanchtho: *quia exercitum Lacedæmoniorum vicerit.* Meletus: *Iphicrati, quod partem exercitus Lacedæmoniorum interfecerit.* Est et in Aristocratea, Ἰφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε. Wolf. De hac Lectione, atque de hoc negotio, disputat bene multa Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 844, 845. Et præstantissimus Criticus, Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 50. fin. μόραν legitur in Bern. Taylor.

Μόραν] *Moram* reddunt Æmil. Probus, et Cornel. Nepos in Iphicrate. Celebris erat in Lacedæmoniorum rep. Cohors militaris, quæ viros continebat quingentos, vel (ut e Polybio refert Plutarchus in Pelopida) CM. Universus autem Lacedæmoniorum exercitus in quinque Μόρας seu Cohortes ordinarias tributus est, quibus etiam extra bellum stipendia sua manserunt. (Meurs. Lect. Attic. l. 16.) Harum unam, cui præerat Agesilaus, apud Corinthum occidione propemodum occidit Iphicrates. Xenoph. Hellen. IV. Stock.

Ὦν] F. ὅτι. Markland. Auger.

Ξύλα etc.] Vid. Brod. V. Miscell. 12. qui memorabilem hanc particulam Jurisprudentiæ Atticæ illustrat. Et Nos quoque attigimus in Elementis Juris Civilis, pag. 116. Taylor.

Τινα] *Siquem, dum forte fortuna decidant, interimunt.* Brodæus. *εἴ τῳ ἐμπεσόντα* MS. Steph. *ἐάν τῳ ἐμπεσόντα* Codd. Coisl. et Reg. 1. 2. Aldus mendosissime, *ἐάν τις ἐμπεσόντα*. Pro quo Bern. τινα habet, cum Wolfio. Taylor.

Παυστάτην ἔξοδον] In qua fusus est et deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. Brodæus.

ζά. Κρινεῖτε] [ut Ald. habet, et Mead.] F. τί ἀπολογεῖσθε; Et [p. 285. l. 3.] εὐνοίας. Et [l. 11.] τοῖς μὲν ὧν οὐ παροῦσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὸν λόγον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς μὲν οὐ παροῦσι etc. Wolf. Τοῖς μὲν ὧν. Ald. Taylor.

ρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἄνθρωπος [1]ἀσχημονῶν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός; ὁ δέ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς ὥσπερ Κτησιφῶν; οἱ δέ γ' ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναντία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἐπανελθὼν οἰκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δέ γ' εἰκότως οὐ πείθεται, ἀλλὰ τὸ νουθετεῖν ἐνταῦθ' ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δ' ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος· ἔστι δ' ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς ἀλλὰ τῇ τοῦ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι. 460

ςβ'. Πῶς οὖν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; Ἐὰν τοὺς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ ὡς [2]ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ

[1] ἀσχήμων ἂν τῷ T. ἀσχήμων * ἐν τῷ R. [2] ἐπιπολὺ T.

Κηρύγματα] Haec vox proculdubio depravata est. Exempla enim, quae sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. adv. Timarch. §. ις'. init. Hoc verum arbitror, (vide quae praecedunt, ᾗσις τοῖον παράδειγμα etc.) et errorem Scribae esse, conjicientis oculos in vocem subsequentem, κηρύττεται, Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ξς'. Καὶ τίς —— τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρασχεῖν ἐλεύσει; MARKLAND.

Ἀσχήμων ἂν] Reg. 1. ἀσχημονῶν. F. legendum ἀσχημονῶν. TAYLOR.

Ὑμᾶς] F. ὑμεῖς. MARKLAND.

Ἔστι] F. ἔσται, ut δέξει. IDEM.

ςβ'. Ἐπανάγειν αὐτὸν—] Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas et ordines? κελεύετε αὐτὸν ἐπανάγειν, καὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπων σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπων σώφρονα. Ita Stephanus: ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον (ὥσπερ τὰς βαβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπων σώ-

τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις [1] καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε [2] αὐτῷ τοὺς [3] ἐπαίνους. οὕτω γὰρ καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμεληθήσεσθε, ἤδη διαφευγούσης ὑμᾶς. Ἦ οὐ δεινὸν [4] ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, [5] εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παροράται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ
461 ἐξαρνοῦνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις [6] παραναγιγνώσκουσιν, καὶ παρακελεύονται [4] ὑμῖν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αὐτοῦσι δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ [7] παραγεγηρακὼς ἢ παρανοίας ἁλωκώς, αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις [8] παρακεχώρηκεν. ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νεμάμενοι. Ὅτι δ' οὐ λῃρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε.

ζγ'. Ἐγένετό τις — ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημέ-

[1] Deest καί. T. (ὡς περὶ τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελ. ποι.) R. [2] αὐτῷ T. R.
[3] ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε T. R. [4] ὑμῖν T. R. [5] ὅτι T.
[6] παραναγινώσκουσιν T. R. [7] καταγεγηρακὼς T. [8] παρακεχώρηκεν; T. R.

φρασα. Nisi quod Typothetæ incuria κτεμάτων pro κηρυγμάτων expresserit. Si sit Incuria, et Stephanus non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in Bern. qui aliquando cum Stephanicis conspirat. TAYLOR. Ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων etc. MARKLAND. Hic locus obscurus parva immutatione fit clarus sic distinguendo: Ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ ὁ νόμος τῶν κηρυγμάτων κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον - - - AUGER.

Καὶ τῶν λόγων] Supple ex commate sequenti, τὰς βεβαιώσεις. *Orationis istius popularis confirmatio (quemadmodum et in præconiis publicis obtinendis fieri solet) petatur ex monstrata vitæ morumque integritate.* STOCK.

Οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, ut Ald.] Et [l. 16.] ὥσπερ παραγεγηρακὼς, pro παραγεγηρακώς. WOLF.

Καὶ ἐφ' οἷς] Aliter ac distinxit, Wolfius vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

Τὰ περιόντα νεμάμενοι] Utrum, πρὸς ἑαυτούς, ἢ τοῖς πένησι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. divisis.* Melanchtho: *Discedite e concionibus, non tanquam ex deliberatione, sed tanquam ex divisione reliquiarum fisci.* Perionius: *Ex concionibus discedite, non consiliis captis, sed tanquam ea quæ ex collatis pecuniis restant, distribueritis.* Meletus: *Ut ii qui reliquias conviviorum communium inter se partiuntur.* Τὰ περιόντα, εἴτε χρήματα, εἴτε φυτὰ καὶ ζῶντά. Pendet hoc a consuetudine veterum conviviorum, cum de symbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniæ

νος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως — ἐνταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν [1]μόνον εἰς Σάμον [2]ἐπιχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρὶν ποτ' εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι [3]αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν ἦ ἀπέθανεν. Ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν [4]γιγνόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι ὅσεται δεῖν. Οὐκ [5]ἀποπέμψεσθε τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν, ἢ συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, τιμωρήσεσθε; Καὶ [6]μὴν καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον [7]φέρετε. Ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια [8]γίγνεσθαι καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολι- 462

[1] μόνος T. [2] ἐπιχειρήσας T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] γινόμενον T. R.
[5] ἀποπέμψετε T. [6] Desunt μὴν καὶ T. R. [7] φέρετε; R. [8] γίνεσθαι T. R.

distributionem. Wolf.

Ζγ'. Μόνος] F. *μόνον*. Taylor. Quod malim. Auger.

Ἕτερος δ' ἰδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixissent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret, hic tamen patria et civibus relictis Rhodum concesserat, funditus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum Atheniensibus factus visum est, ut cum quinque post annos patriam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus vix tandem evasit; καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares numero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, quique damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is, quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Senatu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἡ μὲν γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ (inquit Lycurgus in Leocrat.) τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας, τότε (hoc ipso tempore) ὡς πολεμίους λαζοῦσα, ἀπέκτεινε. Stock.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι] Harpocr. in v. Ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρὶν μὲν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν (γρ. ὑπερέπεσεν in Cod. Cantab. et ita habet Suidas, et Photius MS.) ὑπερώριστο ἂν, καὶ ἀπέθανεν. Corrige ἢ ἀπέθανεν. Is erat Leocrates, ut monet Scholiastes Æschinis, et nos monuimus ad Lycurgi Orationem de ea ipsissima re habitam. In Photio legitur hoc modo: Ἴσαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον ἰὰν ἴσων τύχῃ ψήφων. Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀπολύοντες (corrige ἀπολύοντες) γὰρ οἱ διαιτώμενοι ἴσοι (lege ἀπὸ) τῶν διαζομένων, καὶ (l. ἂν) ἴσαι γίνωνται ψῆφοι. Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Αἰσχίνης etc. Hæc produxi, ut ostenderem, quænam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Consuta enim et consarcinata est hæc Glossa ex tribus diversis, voces (Ἴσαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τοῦ ἀπολύεσθαι —ψήφων.

Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον———ψῆφοι.

Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Taylor.

Ἢ συλλαβόντες] F. οὐ συλλαβόντες κ. τ. λ. Markland. Auger.

Τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε

τευμάτων περὶ τοὺς νῦν καιρούς· δόξετε δ' ἐὰν μὲν τοῦτον στεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν 90.1
κοινὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲ τοὐναντίον τούτου πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

ιδ'. Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, 5
βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες [1] Δημοσθένει; πότερον οἱ συγκυνηγέται ἢ οἱ συγγυμνασταὶ [2] αὐτου, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλά, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον! οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται.

ιε'. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν [3] αὐτοῦ ἀποβλέψαντες, 10
ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου, ἀποστῆσαι δ' Ἀχαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι

[1] Δημοσθένει. T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] Deest αὐτοῦ. T. R.

præcedit, sumendum. Brodæus.

ιδ'. Ὠσὶν] Σώμασιν Cod. Mead. Ego nunc et τοῖς ὠσὶν, et τοῖς σώμασιν juxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. βουλεύσασθε τίνες εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. Certe hæc parum sunt sincera. Taylor. Sic pango: καὶ μὴ μόνον - - ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε, - - - Δημοσθένει· hic aperio parenthesim, (πότερον - - - quam claudo post διαγεγένηται) ita ut phrasis subsequens ἀλλ' εἰς - - - cohæreat cum præcedente, ἀλλὰ τοῖς ὄμμασι - - - Auger.

ιε'. Ἀποβλέψαντες] F. ἀποβλέψατε. Nisi placeat ὑπιζάτον, aut ἀναπτασσόμενον, aut ἀποσιώπησις, sc. τοῦτον ἀσπάσεσθε. Aretinus: *Vanam insuper ejus arrogantiam intelligatis.* Melanchtho: *Considerabitis etiam ejus jactantiam, quando dicet.* Wolf. ἀποβλέψατε Bern. Sed non est necesse ea Correctione, aut Wolfii Figuris, uti. Juxta monitum Cl. Viri. Jer. Marklandi, vocibus [εἶται γὰρ —— ἐν τῇ φίλῃ, p. 289. l. 1.——l. 4.] parenthesi inclusis, et deleta interrogatione post vocem δημηγορίσας, ita procedet Oratio, scil. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ —— ὅταν —— παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε φῆν κ. τ. λ. Accommode quidem vertebat olim Lambinus, Interpres, diffusus quidem, sed non inelegans: *Sed vos jactantiam hominis arrogantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad defectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis perterrefecisse (vos enim usque adeo stultos et credulos esse existimat, ut hæc crediturvi sitis, proinde quasi suadelam in urbe vestra, non sycophantam alatis) quum denique in extrema jam orationis parte, prædarum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi adscivisse, fingite vos intueri,* etc. Eam rationem etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distinctione usus, optimus et diligentissimus Interpres Etruscus. Taylor.

Ἀποβλέψαντες] In his verbis repræsentandis Marklandum sequor et Taylorum, quanquam Stephani distinctionem non admodum improbem, qui interrogationem continuat, hoc modo: πότερον οἱ συγκυνηγέται;——ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες;—*qui sint, qui Demostheni patrocinentur: utrum in exercitiis commilitones? an qui ad arrogantiam hominis attenderint?* Et sic, ordietur peroratio a clausula sequenti, Ὅταν δ' ἐκεῖ τελευτᾷς, κ. τ. λ. Stock.

δὲ Θηβαίους [1]δημηγορήσας, — οἴεται γὰρ [2]ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτ' ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ τρέφοντας ἀλλ' οὐ συκοφάντην 463
ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει. Ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ
λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν [3]αὑτῷ, δεόμενον [4]ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους
λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων, Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον τὸν Ζελείτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ
δήμου τῶν Ἀθηναίων, παρ' οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν· ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα [5]εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν. Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων
οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμο- 464
λογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράξαι στεφανωθήσεται;

ΚΖ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ᾗ [6]διαγιγνώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά! βεβοήθηκα καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως

[1] δημηγορήσας; T. δημηγορήσας. R. [2] ὑμᾶς T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] ὑμῶν T. R.
[5] Desunt εἰς τὴν Ἑλλάδα. T. [6] διαγινώσκομεν T. R.

ΚΖ'. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε etc.] Vid. Brodæum VI. Miscell. 18. TAYLOR. Vide Demosth. de Cor. §. λϑ'.

Βεβοήθηκα] Dinarchus adv. Demosthenem, Ἐγὼ μὲν οὖν ὅσα εἰς τὸ μέρος τοὐμοῦ τῆς κατηγορίας ἦκει, βεβοήθηκα. Æschines κατὰ Τιμάρχου. Ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυτῷ. BRODÆUS, βεβοήθηκα nempe τῇ πόλει. AUGER.

τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς [1]ἠβουλόμην· εἰ δ' ἐνδεεστέρως, ὡς [2]ἠδυνάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν [3]παραλελειμμένων αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

[1] ἐβουλόμην T. R. [2] ἐδυνάμην T. R. [3] παραλιπομένων F.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS.

HABES, mi Lector, Epistolas Æschinis, jure optimo subjunctas isti Controversiæ, quæ Exilium comparavit Auctori, atque his Literis originem præbuit et argumentum. Quo etiam factum est, ut totum quod scripsit Æschines, atque ætatem tulit, in uno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Græce descripsit Aldus, Venetiis, Anno 1499. una cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde sæpenumero, scil. Lovanii, in Officina Rutgeri Rescii, deinde Parisiis, per Wechelum, atque alibi sæpiuscule. Primus eas Latinas fecit Petrus Nannius Alcmarianus, post eum Renatus Guillonius Vindocinensis. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas ut prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpsi (utilioribus sane, et melioris notæ) non ægre feret se cariturum iis quas prætermisi. Sunt tamen præterea et aliæ Interpretationes præter Wolfianam: sed quarum pleræque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea quam concinnavit Ioannes Caselius Rostochiensis; Alia porro Scriptoris Locique incerti; ut omittam eam quam Aretinus dedit, unius solummodo Epistolæ, in bibliothecarum latebris, ut credo, delitescentem, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XII^mam Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. una cum Æschinis Orationibus, et Demosthenis quibusdam.

Harum in Recensione adjutus sum Cod. MSto, bono sane, licet non admodum vetusto, quem possidebat olim Richardus Mead, nunc autem Anton. Askew, M.DD. uterque literarum laude nobilitatus. Ejus præstantiam utilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis quæ sequuntur.

Lectæ sunt Epistolæ Æschinis a Photio, qui in Cod. LXI. eas honestissimo hoc præconio ornavit; Τρεῖς μόνους αὐτοῦ φασὶ γνησίους εἶναι [Λόγους] καὶ Θ. Επιστολάς. Διὸ τοὺς μὲν Λόγους αὐτοῦ τινὲς ΧΑΡΙΤΑΣ ὠνόμαζον, διά τε τὸ χάριεν τοῦ λόγου, καὶ τὸν ἀριθμὸν

τῶν Χαρίτων. ΜΟΥΣΑΣ δὲ τὰς Ἐπιστολὰς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν. De *numero* harum Epistolarum Photius quoque perhibet testimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epistolas vero Duodenas.

Quænam sint igitur abjudicandæ, si quæras, sive tanto Auctore indignæ; sive nota aliqua inustæ, quæ novitatem arguere possit, hoc ex me, inquam, si quæras, aio, prædico, confirmo et pronuncio, omnes XII. proscribendas protinus et eliminandas esse.

Probe scio rem esse omnium difficillimam, disputare de his fallaciis, quæ ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Otio profectæ, Ætati nostræ obtruduntur: Novi quam lubrico in loco versetur ille, qui id elaborat, ut alium de genere Orationis, de charactere dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea persentiscere adducat, quæ ipse secum experiatur; sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque, et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et gravitate, de colore Orationis, ceterisque id genus disputes, levissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: verum cum de iis in publicum disseras, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus, sensu et judicio conformatos, usu denique exercitatos, atque eo demum otio abundantes, quo ipse frueris, qui istos Auctores a teneris unguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quanquam istius generis multa fortasse afferri potuissent; atque jure contenderem, me ingenium Æschinis, et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso Æschine desiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis uti (neque sane iis destituor) quæ nemo profiteatur, aut reclamet, se *sentire* non posse.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus est, qui Demosthenis Epistolas confictas, atque isti nomini temere assutas esse non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit Dubitatio. Eas tamen tam presso pede sequitur homo noster, ut planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illæ antea exstitissent. Verbi gratia: Quæ ille Pseudo-Demosthenes de Lycurgi liberis conscripsit, hic Pseudo-Æschines excipit, citat, atque eo argumento cum Civibus suis in postrema Epistola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitavit obtrectatores, qui similem ludum luderent, atque utrumque exsulem et absentem conviciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum semper fuit Μιμητικόν: neque ex isto grege quisquam unquam exortus fuerit,

qui sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. Simulatus igitur Æschines, licet ingenio, sermonis elegantia, et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium, qui Demosthenem imitari voluit, (et mediocrem sane Scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen, ætate sit posterior necesse est, quem sæpenumero exscribit, et ad quem alludit, cujus denique testimonio atque arte utitur sæpissime.

In Epistola ultima, pag. 747. ed. T. dicitur Æschines secum matrem grandævam in exsilium duxisse, sc. quæ annum jam agebat 73^tium^. Bene est. Æschines ipse ea erat ætate, cum hæ res geri, atque hæ Epistolæ exarari, putantur. De ætate Æschinis plura in ejus vita. Adhuc tamen de Matre. Siquis enim calculum meum aliorumque de Æschinis natalibus non admittere velit, audiat tamen Æschinem in Epistolis, eidem Æschini in Orationibus adversantem. Mater Æschinis Olymp. CXIV. annum agebat 73^tium^. (Epist. XII.) Nam ea tempestate hæ literæ erant consignatæ, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Æschinis Olymp. XCIII, oppressa a XXX. Viris urbe, una cum marito Corinthum aufugit (Orat. π. Παραπρ. §. μϛ'.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni sunt LXXX. Quibus si adjeceris XX. nubilem nempe ætatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea Mulier, ipsius Æschinis calculo, quæ ab Epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo *septuaginta*, et quod excurrit.

Post Matrem sequitur Disputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex suo se indicio prodidit. Ait Scriptor, se tres parvulos liberos secum quoque abduxisse, qui per ætatem grande istud infortunium exsilii sentire non poterant. Argumentum sane aptum ad animos eorum commovendos, ad quos scribit, sed quo ipse Æschines uti non potuit. Eos utique liberos, *duos* scil. *filios*, et *gnatam* unicam produxit in Causa Παραπρεσβείας. (Vide §. μή. et §. νέ.) Id erat Intervallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui jam diutius ex ephebis excesserant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum ætatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIX^no^. 2do. verum cum eæ res gestæ erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitasse: Ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν —— τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; sc. hos liberos, quos jam produxerat, §. μή. Necesse est igitur, ut eam Causam ætate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Atheniensi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ θρυλλούμενος Pindarus. An id Græco, neque, ut videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id exponat? *Memineris*, ait ille, *Te de isto Poeta, sub plagoso Orbilio, qui nostram simul pueritiam rexerat, aliquid inaudivisse: Aut, si id te fugerit, memineris saltem Melanippum, rabulam et declamatorem, insigne istud ῥῆμα et versiculum Pindari de laudibus Athenarum, sæpenumero in Concionibus jactare esse solitum.* Sic notus Ulysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gentem istam, præter ceteros, semper fuisse in re aliena profusam, in sua parcam, sordidam et illiberalem. Et Ego eo vel unico argumento innixus, quovis pignore contenderem, ab umbratili illa, quam dico, Schola, hæc omnia esse profecta, atque ab iis Magistris, qui τὴν Θύλον, ut dicitur, solent προσκυνεῖν. Hospes quidam Rhodius, ut legimus in quinta Epistola, Æschini nostro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothocidarum universo, id est, δημόταις suis qui erant Athenis, sufficere potuisse existimaret. Hic ille est, quem vere dicere possis *frui Diis iratis*, ut loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum *sua* liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se maguopere delectari profitetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Hæccine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicujus declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus Demosthenicis ἀντοφθαλμεῖν et poterat, et soleret?

Hæc delibanda esse judicavi: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugæ meracissimæ occurrunt. TAYLOR.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΤΙ Αἰσχίνης, μὲν ἴλλην Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, οὗ κατηγόρει, μηδὲ τὸ σῶμα τὸν μίρος τῶν ψόφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν οὐ φέρων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ῥόδον μετῳκισεν, ἐκεῖ τοίνυν ταύτασι τὰς ἐπιστολὰς σχεδὸν ἁπάσας γράψας, τῇ μὲν τοῦς φίλους τός τι ἀποδημίας, καὶ πάλλα τὰ καθ' αὑτὸν, ἐδήλωσε· τῇ δὲ τὸν τῶν ἰχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἐμήνατο· τῇ δὲ τοῦς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογούμενος, καὶ συμζουλείαν γνησιμαχῶν, καθόδου τυχεῖν ἠξίωσε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

α'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

726. 1 ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ Μουνυχίας ἑσπέρας, λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηρησσὸν

Epistola quidem luculenta. Nam et verborum constructione satis ornatur, et est ubi gravitate sententiarum ad Æschinis felicitatem propemodum assurgat. Illud temperare nequivi quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicunque fuerit, dum hæc excudit, Æschinem cum D. Paulo conferre; atque uti iisdem mari, et pene fortuna navigare voluisse, ita eodem fere Orationis genere istam rem consignasse. Immo Dictio tota cum N. T. locutione ubique convenit. Ut consentiet, si conferre et trutinare velis. Adeo ut, cum vulgo hic legatur σταιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, in MSto nostro, eodem animo, sed phrasi ad S. S. accommodatiori, γρ. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντιός, ut legitur Act. Apost. XXVII. 4. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Multo adhuc disertius D. Matthæus XIV. 24. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. TAYLOR.

Σκίρωνι] Rectius est multo, verba λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, ad Λύσαντες, quod præcedit, quam cum Wolfio interprete, ad κατήχθημεν, quod sequitar, referre. Id quod commode præstiterunt alii. *Cum e portu Munychia vesperi solvissemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Neressum, coloniam Ciorum, devecti appulimus:* Guillonius. *Ubi ex Munychia luculenter admodum spirante Scirone vesperi solutum esset, circa meridiem deducti sumus in Neressum Ciorum:* P. Nannius. Scriptor noster ultra modum videtur hoc vocabulo (λαμπρὸς) delectari: πολὺ λαμπρότερος p. 302. l. 3. ἡγοῦμαι λαμπρὸν νομίσαιμ' ἂν ——— Ibid. l. 16. τῷ λαμπρῷς ἱστιᾶσθαι p. 304. l. 22. Ὅτου στρατιῶναι μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ p. 307. l. 3. πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει p. 308. l. 2. λαμπρὸν ἐστι τὸ τοῖς βαρβάροις

τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα· σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος· εἶτα πάλιν λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν, καὶ τὰ στέρνα ἀνώδει· πυρετοὶ δ' οὐκ ἐγίγνοντο, οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν. ταῦτα δὲ [1] ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθὸς· ἐκ τούτου οὖν [2] προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπε-

[1] ἐτίθεντο

[2] προσβαλεῖν

δαὶ πωλμεῖν p. 314. l. 21. Elegans sane usus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀπὸ μὲν τὸν πνεύματων οὐ δύνανται πλεῖν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπίσχῃ. Herodot. II. 96. Ἐντεῦθεν ὅκως ἐκ μετανοίας ἀποστρέψας τὸν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πηλάγει· τίως μὲν ὡς οἷόν τε, καὶ κρὸς κῦμα περαβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ καὶ νότῳ συνεπιλαμβάνει λαμπρός. Synesius IV. Epist. Utuntur et alii, ut Plutarchus et Polybius. Vide Cl. D'Orvill. ad Charit. I. 11. Scironi, sive Cauro, optimo jure videtur annecti Vox ista, si conferas has glossas Hesychii: Σκιρῶν. ἀργέ τις λέγεται. (F. Ἀργίστης) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκιροπίδων πύργων κατασπᾶν. † Ἀργεστῆρα, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρὸν, † Ἀργῆτα περεινὸν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Maxime vero, si animadvertat lector, hanc Ventum aliquando Ἀργίστην nominari. Taylor. M. Σκιρῶν secundum Hesychium. Auger.

Νησιωτῶν τὴν Κείων] S. πόλιν, Plinius IV. 12. Cei seu Ceæ Insulæ urbes recenset, Iulidem et Cartheiam: Coressum et Pœcessam interoidisse scribit. Unde forte Κορησσὸν legendum. Wolf. Recte Wolfius. Vide Geographos, Strabonem, sc. Vol. II. pag. 745. aliosque. Κορησσὸν Scylax, pag. 49. Edit. Gronov. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κίου τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος. Ἦχμ γὰρ πόλις δ. Ἰουλὶς, Καρθαία, Κορησσία, Ποιήσσα. Suidas v. Βακχυλίδης. Pulcherrimum sane principium nobis dedit adveniens MS. noster, qui sine litura Κορησσὸν exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus Æschini restituere. Idem denique Cod. pro Κείων, Κίων. Legebatur olim proculdubio Κορησσὸν τῆς Κίου. Editi Κίων. Taylor. Imo Κορησσίν. Auger.

Σκαιὸς] Vox ea in hoc sensu nunquam, quod sciam, et quantum memoria suggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen utitur Scriptor recentior, Æneas Gazæus de Anim. Immortalitate, statim ab initio: σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὸν ναῦν ἐκβιάζεται, καὶ πρυμνατιλίσει τὸν πλοῦν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆλθε, καὶ οὐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ' εὐχαρίς τι καὶ τῷ ἐρατῇ φίλος. Taylor.

Ἅμα τῇ ἕῳ] Bursus oboritur Quæstio, utram dicatur, juxta Wolfii interpretationem, λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ, an ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, ut Guillonius, Hieron. Mercurialis, et Nannius. Sed diluitur interventu MSti nostri, ubi legitur εἶτα ἐσπέρας λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Taylor.

Λοιμώδη τινὰ νόσον] De hac sive vitiligine, sive elephantiasi, consule doctissimum Hieron. Mercurial. III. Var. Lect. 18. Idem.

Ἐπύθοντο] *Audiverant*, consulto scil. oraculo. Vel ἐπείθοντο, *credebant*. Wolf. Forte ἐπείθοντο, quod mox est ὑπελάμβανον. Markland. L. ἐπεύθοντο. Auger.

Ταφέντος] Non probabile videtur, quenquam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est οὐ πρότερον εἰωθός. Vide Thucyd. lib. III. c. 104. Markland.

Ἐπιφανῶν] Quare autem ἐπιφανῶν? Cum *neminem omnino* fas erat in ea Insula sepeliri, ut liquet ex Strabone, in Apophthegm. Lacon. pag. 59. Edit. Maittaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς οὔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτουσι, οὔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide Thucyd. III. 104. et præstantissimum D'Orvillium in Exercitat. de Dele, Cap. 3. Miscell. Observ. Vol. VII. Præterea, ex ea profanatione Pestilentia quæ Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide Thucyd. l. c. Diodor. Sic. XII. 58. Strabonem Tom. II. pag. 744. Taylor.

λάμβανον. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ὥς τι ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ πᾶσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ, ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης [1]χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων, [2]νυκτὸς ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα· συνθαυάμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, οἷ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος, οἷαν ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. χάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν ἀπόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίου, πάλιν [3]ἐφερόμεθα, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γενόμενοι, ἐν αἷς προσέσχομεν Ἀθρώνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους, ἢ μὴ, στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ῥοδίας· ὅπου νοσήσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἄσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμείναντός μου αὐτόθι, οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ῥόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εὐθὺς γὰρ, ὡς διέβην, πολὺ ῥᾴων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν εἴχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ μὴ προσκρούε μήτε τοῖς πλέον σοῦ, μήτε τοῖς ἔλαττον, δυναμένοις.

727. 1

β'. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

ΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πρὸς μητρὸς

[1] * χρῶμα ποικίλον [2] νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες [3] [ἐφερόμεθα,]

Τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui præstigiis et portentis, juxta eorum philosophiam, scatebat. IDEM.

Χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur Wolfius, quasi legisset χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ποικίλους ἀνθρώπους habet. IDEM.

Τὴν Κρήτην] D. Lucas vicissim Act. Apost. XXVII. 4, et 7. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον —— τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήνεγκεν ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide sequentia. IDEM.

Ἀνέμου] Σανέμου MS. Sed Recepta Lectio præstat:

Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἄντης ἐκπεβαίνομεν, οὔτ' ἐν
Ἀνέμοις· Γίγνεσθ' — Philodemus in Antholog. I. 37. Antholog. H. Steph. p. 53.

Longe errat Guillonius, Græcæ linguæ non bene gnarus: *Jam vero a terra postaquam fuimus abrepti, atque in altum e conspectu pene omnium abstracti.* Sensus est, *When We were off of Crete, and just within sight of Land.* IDEM.

Πνεῦμα Λιβυκόν] Mira sane locutio. Ille Ventus, in Templo *Octo Ventorum*, quod Athenis erigebatur, atque hominem Atheniensem latere vix poterat, peculiari et solenni nomine, a regione unde flabat, ΑΠΗ nominabatur. Porro autem Septentrio ille qui statim sequitur, nomen Ἀπαρκτίου in isto Fano non sortiebatur. MS. quidem noster Ἀπάρκτου: Quasi olim fuisset ἀπ' Ἄρκτου. IDEM.

Τέως] Quare *Urbs*, mi Wolfi? Non enim de *Urbe* aut de *Civibus* loquitur, non de *Insolis*, sed de *Loco* et *Regione*, ejusque temperie. Ut Nannius bene copit. IDEM.

θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί ποθ' ὧν ἐξιοῦσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν τοσαῦτα διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν, [1] βλέπων πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφοράν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ καὶ [2] εἰς τὸ πρόσωπόν σου σκυθρωπὸν ὄν, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστ' ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα 728. 1
ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοὶ, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἐχρημάτιζον Ἀθηναίοις μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν, οὔτε διενοχλοῦσί σοι, οὔτε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, [3] ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπί-

[1] βλέποντα. [2] εἰς τὸ σκυθρωπὸν σοῦ, καὶ ὅμοιον
[3] ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε ε. τ. τ. ἀποβλέπεις

βʹ. Τοσαῦτα] Annon potius τοιαῦτα cum MSto? IDEM.

Διελέχθης] Διειλέχθης Ald. iterumque l. proxima. Sed contempleris meum elegantiam Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) διειλέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διειλέχθης, πεπλᾶσθαί σε. Non oportuit tam cito. Jam quid illud, et quam absonum, in Epistola X. Πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ὑπόμοιχον δὲ αἱ ταυτὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἰδεσθαι; Novi quidem Scriptorem, cultum semper habitam et elegantem, qui, si sincerus sit, ab hujusmodi ingeminatione non abhorret; quæ sane castitatem Latini sermonis parum sapit. *Ut illo* STATU —— *sibi* STATUAM *fieri voluerit, quæ publice* ei —— *in foro* CONSTITUTA *est.* Ex quo *factum est, ut postea Athletæ his* STATIBUS *in* STATUIS *ponendis uterentur.* Age, Lector, quis ille tam disertus? IDEM.

Βλέποντα πρῶτον μὲν] Ea, quæ sequuntur, arguunt legendum βλέπων, ut non ad Ctesiphontem, sed ad Æschinem referatur. Et [l. 7.] καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, σκυθρωπὸν ὄν. Et [l. pen.] οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, non ἀποβλέπεις, quia sequitur ἐπαγωνίζῃ. Et [p. 301. l. 2.] τῆς ὑπερτιμίας, non ὑπερθυμίας. WOLF. Insulse Wolfius βλέπων contra fidem auctoritatemque Impressorum et MSti. Lectio illa vulgata sollicitari non debuit, πεισθῆναί με —— βλέποντα. Anne periculum erat, ut quispiam Ctesiphontem intelligeret? An potuit disertius de Æschine dici? TAYLOR. Imo βλέποντα, AUGER.

Τοὺς ἐχθροὺς] In hanc sententiam Demosthenes de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A. scribit, οὓς μὲν ἐχθρὸς, οἵτις μέτριός ἐστι, καὶ λογισμὸν ἔχει, ἐλεῆσαι. Lysias item περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου [pag. Edit. London. 324.] et alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [pag. 408]. GUILLONIUS.

Σκυθρωπὸν] Utinam hic Wolfius, qui in investigando felix erat et diligens, elegantior paulo fuisset in emendando! Libri omnes, ἔτι τε δὴ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Certe τὸ προσωπον pene erat necessarium, attamen, uti ille rem gessit, nulla arte aut ingenio insinuatum, sed vi quadam et imperio intrusum videri potest. Potius, ἔτι τε δὴ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Iste nimirum est locus, ubi Auctor hanc vocem admitteret lubentissime, et ubi Scriba facillime aberraret. TAYLOR.

Ἐχρημάτιζον] F. ἔχρῃζον, ut Epist. V. pag. 305. l. 4. MARKLAND.

Ἀποβλέπων] Satago in Wolfio emendando, qui Demosthenem Æschinemque emendare profitetur. Nam quæ hic proponitur Conjectura est omnium importunissima. Bene se habet ἀποβλέπεις, et ab omnibus defenditur: scil. ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις —— ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ. Quo igitur tendit ista ratiocinatio, *Legendum* ἀποβλέπει, quia

ὑων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιτιμίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομισθείην, ἀτῶν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος, ἀτυχέστερος μέν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην· νῦν δὲ [1] οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἔτι δυναμένοις· πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μή, πρὸς τοῦ Διός, μὴ σύ γε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς
729. 1 σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν, οὓς τρέφεις, βοηθοὺς ἔσεσθαί σοι δηλονότι τοῦ γήρως σοῦ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι

[1] οὐδὲ μίαν

sequitur ἐπαγωνίζῃ? Sed melius adhuc MS. noster, qui bellulam istam argumentationem confodit totam, τῶν δὲ —— ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR. M. ἀποβλέπεις. AUGER.

Ἐπιτιμίας] Recte Wolfius, atque ut hominem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita diserte exaratur, cum Impressi undique ἐπιθυμίας. Vide quæ diximus ad initium Demosth. π. Παραπρεσβείας. TAYLOR.

Ἐλεεινότερος κ. τ. λ.] Locus hic ita emendari posse videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην, νῦν δ' οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν κ. τ. λ. WOLF. Lectum olim constantissime, ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείς, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν. Fortasse non longe ibsum a Mente Scriptoris, dum ita recude: —— ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· ὃς ποτὲ μὲν οὐδενὸς ἧττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. τ. λ. MS. ποτὲ δὲ οὐδὲν ἧττων, sine καὶ et sine ἐγενόμην. TAYLOR.

Οὐδ' ἂν ἧττον] *Non inferior fuissem*: i. e. *par pari retulissem*, vel *referre potuissem*. Nisi hæc omnia sint a Wolfio. MARKLAND. L. οὐδὲν ἂν ἧττον. AUGER.

Ἀκμὴν] An ἀκμὴν alibi ab Æschine in usu sit? MARKLAND. Reprobatur ab Atticistis. Vide Phrynich. et Mœrin. Injuria tamen: Vide Nunnesium ad Phrynich. et Wolfium ad Isocratis Parænesin. TAYLOR. Delendum arbitror ut inutile, et deinde ponendum ἑαυτοὺς pro αὐτούς. AUGER.

Αὐτοῖς] Forte, ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' ἑαυτούς. Ut significet notum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum invicta arma, et Oratorum perversa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caveat, non insultet calamitosis. Et [l. antepen.] μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς, addita negatione. Et [pag. 302. l. 3.] πολὺ, vel πολλῷ, λαμπρότερα. WOLF.

Αὐτοὺς] Recte Wolfius. In MSto nostro disertissime ἑαυτούς. Nescio quo Ille animo verterit. TAYLOR.

Δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non hæc expediverit? Nimirum res ipsa loquitur: Et δηλονότι, quod glossematis solet esse initiale, glossam ipsam prodit. Nequis ignoraret, quo pacto filii Ctesiphontis ipsi

οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἠξίωσεν, οὐδ' ἄλλοι πολλοί, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

γ'.

ΟΙ ΜΕΝ ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ, ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων, αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὡς τε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν [1] ὤφλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν [2] ἔπαθον. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαμ' ἂν [3] αὐτὸ γενέσθαι, τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τοῦ ὁμοια παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

δ'.

ΕΠΕΙΔΗ σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, 730. 1
ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε. παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα

[1] ὄφειλε [2] ἴσαθεν [3] αὐτῷ

essent præsidio, curavit ὁ δῆμος addendum, Βελτίστη, τοῦ γήρως σοῦ. IDEM.

Καὶ ἔτι] Forte, οἷ καὶ ἔτι. MARKLAND.

Πατρίδι] Πόλει: MS. Et mox Idem πολὺ λαμπρότεροι, juxta divinationem Wolfii: cum in Editis ubique πολλοί. TAYLOR.

γ'. Ἀδίκως] Atque Epist. VII. pag. 307. l. 26. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τοὺς νόμους. Alioquin hæc Epistola Æschine non indigna videtur. MARKLAND.

Ἐπαινέσῃ] Commendo ut legeres καλέσῃς, tametsi. TAYLOR. Cui assentitur Augerus.

Ἠτύχησα] Ipsum enim Exsulis (ut ait Cicero pro Domo sua) *per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec unquam turpe reserra putandum, nisi tum demum, cum est peccati pœna.* Demades autem ἐν τῇ βουλαντίας de Æschine in hæc verba loquitur: Ἡ πτῶσις ἡ ἐκ τοῦ κακῶς μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· ἰσχύσαντα δὲ Αἰσχίνην, ὃς ἂν οἶμαι, τῆς ἀκροάσεως ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπων πεσόντα, ἀλλὰ τύχης ἀγαπωμένην ἐλαγχούσης. GUILLONIUS.

Μικρὸν] Non summa erat exigua. Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

Ἔσαθεν] L. Ἔπαθεν. IDEM. AUGER.

Ἐν ἀδοξίᾳ] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exsilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix apud Sapientes. WOLF.

Ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

Αὐτὸ] M. αὐτῷ, et post γενέσθαι ponerem παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, quod transferrem. AUGER.

γ'. Παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν] Τὸ οὐ videtur παρέλκειν. Si legas πεύσῃ γὰρ, cognosces enim te non frustra inquirere, constructio dura est, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονεῖς. Neutra lectio placet. WOLF. *Desines enim gratis inquirere.* Clarius, *non enim gratis desines inquirere*; i. e. non desines diligenter inquirere, antequam mercedem ali-

πολυπραγμοσυνῶν, αὐδ' ἅπτει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν χαίρ γένος ἐστὶν ἀπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις· Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ που πυνθάνοια, ὃν καὶ ὁ μέγας αὔρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅς τις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. ταυτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, ΑΙ ΤΕ ΛΙΠΑΡΑΙ ΚΑΙ ΑΟΙΔΙΜΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΡΕΙΣΜΑ ΑΘΑΝΑΙ, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ὑμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος [1] δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ τοὺς

[1] δὴ

quam tibi dedero. Usitatior Constructio fuisset, οὐ πρῶτα γὰρ πάνυ πολυπραγμοσυνῶν. MARKLAND.

Οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις] Bene est. Novi figuram dicendi. Erudite de ea disserit Hermogenes in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινοτ. Adde viros doctos qui elucidarunt ea verba quibus Longinus Mosen ornavit, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνήρ. Et confer Achill. Statii Observat. C. 19. Notas ad Leptineam Demosthenis Tom. II. pag. 401. H. Stephanum de Dialect. Attic. aliosque. Istius tamen usus certe hic aliquid habet duriusculum. *Familia ejus non est inter obscurissimas.* Teneo. Et ferri potest, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, vereor, ne hic Scriptor solus ita fuerit locutus. *Gens omnium præcellentissima* recte diceretur: non utique *Gens omnium non infima aut obscurissima.* TAYLOR.

Αἴρει Πίνδαρος] Olympiorum Ode VII^ma, quam tanti æstimatam fuisse scribit Gorgon Scholiastes, ut in Lunaris Minervæ templo, in honorem vel Pindari, vel Diagoræ, aureis literis scripta, consecrata fuerit. Damagetum autem a justitia Pindarus laudat, quem ξεῖνα δίκᾳ, τοῦτ' ἔστιν ἁρίσιστα τῇ δίκᾳ dicit, hoc est, Æquitatis et Justitiæ observantissimum. GUILLONIUS.

Τὸ γράμμα] Videtur esse Explicatio vocis τουτί. MARKLAND.

Γράμμα] Vox sane suspecta. Vide eruditissimum virum, Lud. Casp. Valckenaer. ad Ammon. I. Animadv. 13. qui etiam legit τουτουτὶ l. 5. pro τουτί, i.e. *hujus* Pindari. TAYLOR.

Ταυτὶ μὲν — τὸ γράμμα] *Hanc lectionem, hanc doctrinam*, i. e. præceptiones quæ ad Pindarum pertinent. AUGER.

ΑΙ ΤΕ κ.τ.λ.] Hunc versiculum, cujus meminit Æschines, in quatuor libris qui conservati sunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis, et Isthmiis me legisse non memini. Scripsit vero et alia opera, quæ Suidas recenset. GUILLONIUS.

Οὗτος δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito, Wolfius. Editi omnes, cum MSto, οὗτος δή. Ille, *inquam*, Pindarus ——. TAYLOR. L. δὴ. AUGER.

Ἄδει] Hic rectius omnino se gessit. Adjuvatur etiam a membranis, cum ᾄδει pro ἄγει reponit. TAYLOR.

Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ἤδειν ποιητῶν 731. 1
ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ [1] πρόσηκε Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας [2] ἔχω, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια [3] ἄγω. ταύτης δὴ τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους, ἀπόρρητός ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν· [4] ἵνα μή, ἀμνύσαι σοι, ὅπερ ἠξίωσας, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βούλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος τὸν ξένον, συντετάχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν [5] τῷ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι, δοκῶ. τοσοῦτο μέν τοι εἴπωμ' ἄν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ὀλυμπιονίκαις, ἐσεμνύνετο.

[1] πρόσηκεν [2] ἴσχει [3] ἄγει [4] [ἵνα] [5] τοῦ

Διαγορείους] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. Thucyd. III. 8. Dorieus Diagoræ Fil. Xenoph. Hist. Gr. l. 1. init. Vid. Diodór. Sic. XIII. 45. Pausan. V. 6. et VI. 7. IDEM.

Ταύτην τὴν λύραν] *Hanc lyram*, i. e. hos versus lyricos. AUGER.

Ἀνάγκη] Editi ἀνάγκην. MS. ita, ut Wolfius dedit. Proxime πρόσηκεν omnes, Wolfio solo excepto. TAYLOR. M. πρόσηκον. AUGER.

Γυνὴ πρεσβύτις] Pindari Scholiastes in Olymp. Odem VII^mam scribit, Aristopateiram Diagoræ filiam, licet receptum non esset mulieres ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum statuis ostensis, Hellanodicῶν legem vicisse, atque ad ea introductam fuisse. Quanquam Ælianus Lib. X. Var. Hist. tradat, Pherenicen feminam filium suum ad Olympicum certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare qui præsidebant, licere id sibi persuasisse, quæ patrem et fratres tres haberet Olympionicas. GUILLONIUS.

Ἔχω ——— ἄγω] Iterum Wolfius pede silenti. In Exemplaribus omnibus ἴχοι et ἄγοι. TAYLOR.

Ἵνα] Rursum Wolfius, lectore non admonito, nulla necessitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem istam insinuavit. IDEM.

Συντετάχθαι] Pro πρόσηκεν, *constituisse laudare*. WOLF.

Τῷ] Τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι in Aldino, in Lovaniensi, et in MSto nostro. TAYLOR.

ε.

732. 1 Ο ΜΕΝ Ἰουλιάδης, ὦ μάλιστ' ἐπεπροίθεις, οὔτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ῥόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν· οὔτε ἐπανελθὼν εἰς Ῥόδον, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι λέγειν, εἴ τινων χρῄ-
5 ζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης οὐδὲ, μὰ τοὺς θεούς, ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, [1]ὅση κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς ἑνιαυτὸν
10 ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Ὁπλιστίᾳ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ φαυλότερα τῶν Ἀθήνῃσιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἷων παρόντων οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν· οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων
15 πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα· ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσους [2]ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωνίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις, ἃ γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπεραισπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας. φιλο-

[1] ὅση [2] ἐγὼ μεδίμνους οὐχ

ε. Hæc videtur Epistola causam præbuisse ei quæ antecedebat. Multum enim *hic* de liberalitate Cleocratis: *ibi* respondet amico sciscitanti quisnam fuerit ille Cleocrates. IDEM.

Ῥόδον —— Λίνδον —— Καμείρῳ] Diodorus Siculus ad Olymp. XCIII. 1. Οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον κατοικοῦντες, καὶ Ἰήλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετωκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Ῥόδον. Non ergo, ut videtur, exstabant Lindus et Camirus, postquam exstiterit Rhodus. Adde *Cononem* apud Photium, Cod. CLXXXVI. IDEM.

Πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα] Facta in formulis bellaria. Fortasse quod in capsulis aut vasculis quibusdam vel asservata, vel expressa fuerunt. Sicut et hodie moris est, impressis etiam imaginibus quibusdam. WOLF.

Πυρῶν μεδίμνους] F. καὶ τοσούτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσους ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωνίδας διάγειν (vel διατρέφειν, pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην. IDEM. Post μεδίμνους subaudi τοσούτους. V. seq. vel pro διαρκεῖν legendum διατρέφειν, vel διαρκεῖν hoc sensu accipiendum. AUGER.

Ὅσους] Ὅσους ἐγὼ μεδίμνους Omnes. Recte fortasse ejecit Wolfius. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν, vel διατρέφειν, stylum Scriptoris sui non recte cepit. Græcum videbatur Græculo Sophistæ διαρκεῖν Κοθωνίδας, pro *sustentare*. Hæc sunt illis hominibus offendicula, ut *Neutra* pro *Activis*, et vicissim, usurparent. Ita Epist. 9. ineunte, Morbus μαίνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici observatum est. Aliquando miscet simul. Sic p. 306. l. 9. ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem Epistola, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere insolentius dictum, τὸν ἀκμὴν συνεταιρεῖν, p. 308. l. 6. TAYLOR.

φρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων, καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα· ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς 733. 1
ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας, ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται, σοφία, καὶ οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄφρονες, πείρᾳ διδασκόμενος. οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης, οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας, καὶ οὕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, [1]ὥσθ', ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης, [2]ἀπηλλάχθαι δοκεῖν τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ, ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς, ἣν φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμός τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν, καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυττοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἀλῆσι χωρίου, καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ καὶ Φιλίνου διατριβῶν γενομένων, μεταῤῥεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδισται δοκοῦσι, καὶ σκώμματα, ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἄλις μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δ' εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν 20

[1] ὥσθ'] καὶ [2] ἀπηλλάχθαι * αὐτοῦ τῆς τ. φ. ἡ * δοκῶ, καὶ, ὅταν

Ἡ καθ' ἡμᾶς] F. τῆς καθ' ἡμᾶς. Nisi fuerit ἢ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. MARKL.

Φυλάττεται] Pungere admonit Cl. Marklandus post hanc vocem. Id sane præstat. Corrige itaque Versionem Wolfii. TAYLOR.

Καὶ, ὅσως —] Ὥσθ', ὅπερ ——. WOLF.

Τὴν ἄλλης ἡδονῆς] Τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum in τοῦ ā Πολιτειῶν Platonis in Catone citavimus. IDEM.

Ὥσπερ κυνὸς λυττώσης] Error memoriæ. Plato de Rep. l. pag. 10. Edit. Mass. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. Cicero de Senectute c. 14. *Libenter vero istinc tanquam a domino agresti ac furioso profugi.* Nou a Cane. Sophoclis dictum hoc apud utrumque Platonem et Ciceronem. MARKLAND.

Πολιτεύεσθαι ἡδονῆς] Post ἡδονῆς transfero, quod est infra v. 21. καὶ μοι δίνους usque ad ἄλλα γὰρ - - - Hæc translatio mihi visa fuit necessaria, ut aliqua sit in rebus connexio. Deinde pro ᾧ καὶ lege ὧνπερ igitur. AUGER.

Πεισῖ] Δοκεῖν. WOLF.

Ἀλῆσι χωρίου] Ἀλυσιχωρίου Editi; Ἀλσιχωρίου MS. Recte autem edi curavimus. Ἀλαὶ erat Δῆμος Atheniensium, ut multa Monumenta testantur: atque hunc fœdum errorem ante me sustulit doctissimus Meursius in libro de Populis et Pagis Atticis. TAYLOR.

Ἔξω Κτησιφῶντος] Quære, an alibi unquam ita scribat Æschines. Vide Epist. 12. p. 318. l. 6. MARKLAND.

ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεωτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως, καὶ ὅτι τἆλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτου
734. 1 περιεῖναι μὲν [1] μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ, ἡττᾶσθαι δὲ ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ' αὖ συνέλθῃς ἐκ τύχης, καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι τι, πειρῶ σιωπᾶν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾶν. ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν [2] δίκην, τὸ, πᾶσιν ἀνθρώ-
5 ποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. σὺ δὲ, εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτὲ, καὶ παρασχὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

[3] ς'.

ΑΡΙΣΤΩΝ οὗτος, ὁ κομίζων σοὶ τὴν ἐπιστολὴν, ὃ
10 πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδέστοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει [4] δὲ ὅπως αὐτὸν [5] δέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν [6] δίαιταν, καὶ πρέπων ἡμῖν. ᾧ καὶ τἆλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, [7] ὡς οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων [8] ὑπέλαβεν,
15 ἀλλ' ἔστι τὶς Ἀθήνῃσιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

ζ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

ΕΠΥΘΟΜΗΝ τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν· Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον [9] πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιω-
735. 1 μένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέν τοι βοηθῶν ταῦτα [10] τοῖς νόμοις ἐπιτεθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δε-

1 Φ μηδενὸς λαμπρότερον, ἡττᾶσθαι 2 δίκην Φ τῷ πᾶσιν 3 ς'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.
4 δὲ] οὖν 5 ὑποδέξῃ 6 δίαιταν. καὶ Φ πρεπόντως ἡμῖν καὶ τὰ 7 ὅτι
8 ὑπελάβετο 9 Desunt πρὸς ὑμᾶς. 10 τοῖς νόμοις ταῦτα

Ποιεῖ] Iterum hoc ex incude Wolfiana. Deest enim in omnibus. Tale tamen aliquid desideratur, si legere malis μηδενὸς λαμπρότερον. TAYLOR. L. μηδενὸς, delendo ποιεῖ. et v. 7. τῷ pro τό. AUGER.

ς'.-Πρέπων ἡμῖν] Quaero, quid velit, per πρεπόντως ἡμῖν. An, similis nobis? Sed hoc Poeticum est. Euripid. Alcest. v. 1121. εἴ τι σα (vel σῇ) δοκεῖ πρέπειν γυναικί. MARKLAND.

Ὡς οὐ] Rectius MS. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς κ. τ. λ. TAYLOR. AUGER.

δυστυχηκέναι· πολιτευομένῳ κοινὸν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην, καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν [1] λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γενομένων· σοὶ δὲ, τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ [2] πρώην θεσμοθετοῦντος, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σοῦ εἰς τὸ δεσμωτήριον, σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων [3] δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν συνηταιρηκέναι τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον, ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν ποτὲ δόξῃ, διαλέξομαι παρών· [4] νυνὶ δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι [5] παρέχεσθε, θορυβοῦντες, καὶ μὴ θέλοντες [6] ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέν τοι καὶ [7] ἄμεινον, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ἡ.

ΣΥ ΜΕΝ οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσους, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ δού- 736. 1

[1] λαμπροτάτων ποτὲ ἦν
[2] πρώην, θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ, προεστάναι
[3] δραχμῶν ἡταιρηκέναι, τοῖς περ. Τ. νέοις πικὰ ταῦτ' εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα,
[4] νυνὶ] ὑμῖν [5] παρίσχεσθε [6] ἀκροᾶσθαι [7] ἄμεινον ἦν, ἐμαυτὸν

ζ. Σοὶ δὲ —— τὸν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, usque quidem heri et dudum, cum tu jam servir esses, præfuisse matrem.* Wolf.

Μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην] Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse brevem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, conjungendum, ut significetur brevitas Sexviratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxam et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεστάναι ἀντὶ τοῦ ἐπιστατεῖν acitatum est. Quod si prostare, τοῦτ' ἐστὶν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ προαγωγεύεσθαι interpretari liceret, sententia esset, *matrem ejus, quamvis hircosam anum, scortum esse publicum.* Wolf.

Προεστάναι] *Mater tua tibi præest.* Immo, *mater tua prostet, prostibulum sit.* Markland. Vertendum *prostitisse, quæstum corporis fecisse.* Quod Wolfio suboluit. Nicander ap. Athenæum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν φάσκων αὐτὸν [Σόλωνα] καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργύρισαντο αἱ πρωτᾶσαι τῶν ὀψωνάτων. *Nicander libro 3. Colophoniacorum tradit Solonem Veneris vulgaris templum extruxisse ex eo lucro, quod fecerant Meretrices.* Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit. Toup.

Διαλέξομαι παρών] In hanc sententiam Demosthenes de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα· ἵνα δὲ τοῖς ἐμοὶ προσηκόυσιν ἑναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. Guillonius.

Παρίσχεσθε] Παρίσχεσθε Ald. cum MSto. Taylor.

ἡ. Μείζω τὴν ὑποψίαν] *Suspicionem eorum quæ objici (vel dici) possint, majorem facitis.* Markland.

ἡ. Μὴ βούλεσθαι] Nisi fallor, deleri oportuit μὴ ἡ. Idem.

λεσθαι [1]ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ — πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι — διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοὶ ἔτι ἀπολογία, καὶ λυθείη ὁ πόλεμος. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δὲ ἄπαξ ἀνιάσομαι.

ϛ.

ΠΕΡΑΙΩΘΕΙΣ ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας, ἀλλ' ὅτι [2]μηκύνειν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἄσθμα νόσος, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥᾴων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμμον, ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιῶν ἦν, καὶ πολλὰ φυτὰ, καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα [3]πλείονα, καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέν τοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἂν [4]μηχανώμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ [5]ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἥσσον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

ί.

Ο ΔΕ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αὐγιαλὸν

[1] ἐλθεῖν, πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ [2] μηκυνεῖν [3] πλείονα [4] μηχανώμην [5] ἡδέως

Ὁ πῶλμος] Intelligit, opinor, ὁ μόλυψις. IDEM.

Ἐγὼ δὲ ἄπαξ ἀνιάσομαι] F. ἀνιαθήσομαι. Etsi Futurum Medium et passivam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum postea tergiversationes, et excusationes illius: atque etiam ejus amicitiam non magni facturum, ut in quo eandorem desideret, veramque benevolentiam.* WOLF.

ϛ'. Φύσκον] Vide Steph. Byzant. MARKLAND.

Ἀλλὰ μηκύνει] Ἀλλ' ὅτι μηκύνειν. WOLF.

Ἄμμον] Ammus Oppidulum, vel Prædium, ignoratur, ut et Sterea, p. 320. l. 1. ubi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitavit Photius, et Pseudo-Plutarchus, Æschinem, relicta Rhodo, SAMUM se contulisse? TAYLOR. *In Samum Insulam me contuli.* Hoc idem Plutarchus tradit, eum Rhodo in Samum Insulam navigasse, et in ea paulo post obiisse. In Aldino tamen Codice legitur Ἄμμον. GUILLONIUS. Erat probabiliter villula, sic dicta, quia ibi erant multæ arenæ. AUGER.

Οἷον ἐμηχανώμην] F. οἷον ἂν μηχανώμην, Optativi præsenti μηχανοίμην. WOLF.

Οὐχ ἡδέως] Longe aliter sensit Epist. 5. pag. 306. MARKLAND.

Τὴν τοιαύτην οἰκεῖν] Non intelligo. Wolfius vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, *postea, olim habitaturum*: hoc est οἰκήσειν. MARKLAND. οἰκεῖν in futuro. AUGER.

ί. Aristæneto, quam Æschini, convenientior hæc Epistola. MARKLAND.

Οἷα] *Qualia!* Admirantis, vel Indi-

ἡμᾶς δέδρακεν, οὐ κήδους, οὐ νόμου φειδόμενος [1] οὐδενός, ὅτε κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης, καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, [2] γράφειν, ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν ἄφθονον, σιωπήσω — δέδοικα γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω —, τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν Περγάμων· ἦν δέ μοι γνώμη μένειν ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστί γεγενημένα· ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρῳάδι γῇ, τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας ἀπ' αὐτοῦ, τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ. ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη [3] ὄνομα, παρθένος μεγάλη, πατρὸς [4] δὲ τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς 738. 1
ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις, πόρρωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ θέμις [5] τοῖς ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ στέφει ἑαυτὸν δάναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλ-

[1] οὐδενὸς ἐστὶν ὅτε! κατὰ [2] γράφειν ἐστὶ δοκεῖ, ὅλην ἔχειν [3] ὄνομα [4] δὲ οὐ τῶν [5] αὐτοῖς,

guantis. MARKLAND. Et Lege δὴ cum MSto. TAYLOR.

Φειδόμενος] Alius dixisset ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμου. Vide Æschin. c. Ctesiph. p. 259. l. pen. MARKLAND.

Οὐδενὸς, ὅτε] Hic lego et pungo: οὐδενὸς ἐστὶν ὅτε! ἐστὶν ὅτε *interdum*. δὲ, quod est initio epistolæ, mihi videtur particula indignantis. AUGER.

Θαλάττης, καὶ ἃ ——] Lege θαλάττης. Καὶ ἃ —— *Terræ et Maris causa! Quæ vero ibi etc.* MARKLAND.

Γράφειν —— *σιωπήσω*] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ἀφήσω vel παραλείψω, vel simile quippiam. WOLF. M. ἀφήσω *omittam* scribere. AUGER.

Τῶν Περγάμων] Τῶν τάφων MS. TAYLOR. Neutrum satisfecit: utrumque bene abesse potuit. MARKLAND.

Γεγενημένα] Malim γεγραμμένα. IDEM. AUGER.

Παρθένος μεγάλη] Καλὰ καὶ Μεγάλα apud Scriptores fere conjunguntur in hoc negotio. MARKLAND.

Ταῖς ἐξωτέρω] Intelligo ἀνδράσι, *viris* qui nempe a fluvio excludebantur, et prohibebantur accedere ad virgines lavantes. AUGER.

Καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην ἐνεδρεύων] Ἐξ ἡμέρας ἐνεδρεύων *e die paratæ et instructæ insidiæ*. Videtur proverbiale quiddam esse, ut apud Terentium, *apparare de die convivium*. Quod Donatus ex-

λιρρόην εὐτρεπῆς. λουομένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ, ἐκθορὼν ἐκ τῶν θαμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμωνι ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιρρόην, Σκάμανδρος ὤν· καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω [1]σοι. ταῦτα ἅμα λέγων, καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κίμωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἡμῖν θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς, ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ, οἷα ἦν εἰκὸς, [2]ὀργίζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι' αὐτὸ
739. 1 ἔδεισεν, οὐδὲ ἠσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους [3]ἐπελάβετο λέγειν μακρούς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ [4]τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι, ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ, [5]ἔφη, οὐχ ἑαυτοῦ υἱὸν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ [6]νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος [7]ἐξίοι, τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγει, ὅτι νικήσας οὐ πατέρα ἀνηγόρευ-

[1] Deest σοι. [2] ὀργάζομαι [3] ἐπεβάλλετο [4] ταὐτὸ τοῦτο
[5] ἴφη, αὐτοῦ οὐχ ἑαυτοῦ [6] νομίζειν [7] λίγειν

ponit, *repente, neque ante prædictum, nec pridie constitutum.* Quasi esset αὐθημερόν. WOLF.

Ἐξ ἡμέρας] *Ex die, pro die, pro tempore.* AUGER.

Ποιήσω σοι] Σε Æschinis sæpe congruentius. MARKLAND.

Ὀργίζομαι] Editi omnes, et MS. ἐργάζομαι. Et vertunt, *ut par erat facio, ut par erat illum tractare:* Immo Wolfius ipse, *ita cum eo agere uti par est.* TAYLOR.

Ἐπελάβετο λέγειν] Ἐπεβάλετο λέγειν MS. IDEM. Sic ἐπιβάλλειν βλασφημεῖν Epist. 2. pag. 728. ed. T. MARKLAND. M. ἐπεβάλετο. AUGER.

Ἀφ' οὗ] *Ex quo, ex qua re.* IDEM.

Πατὴρ] Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἴφη, vel, ὁ πατὴρ, ἴφη, αὐτοῦ, cum MS. TAYLOR. L. πατὴρ αὐτοῦ, ἴφη. AUGER.

Νομίζει] In exemplari nostro exaratur νομίζειν —— πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος —— νεμεσῆσαι λίγειν. TAYLOR.

Ἐξίοι] *Unde?* MARKLAND.

Ὅτι νικήσας] Forte excidit ποτέ: ut Epist. 7. p. 735. ed. T. ὅτι ποτὲ νικήσας.

σεν αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Ἐπίδαμνον [1]ὁμοίως πάλιν, Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἄπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς [2]εἶδον. καὶ ἄλλως [3]δὲ δοκεῖ μοι, ἔφη, [4]ὡς μοι παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ [5]τραγικὰ καὶ φοβερὰ ἦ, παθεῖν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν, ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία, προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐώκει καὶ τρίτην [6]Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου μοιχείαν [7]ἐπάξων, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν εἰς τοὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλεών. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γρά- 740. 1

[1] δ' ὁμοίως, ᵃ πάλιν κατ' Ἰάσιον, ἔφη, μουσικὸν
[2] εἶδον.
[3] ᵃ γ' ἐδόκει
[4] ὡς μὲν παντάπασι
[5] τραγικά τε καὶ
[6] Ἀπόλλωνός μοι καὶ
[7] ἐπάξειν

IDEM.

Κατιὼν δ' ἔφη] Verti, *Carionem aiebat Musicum*. Unde conjicio, *Lutecianum* exemplar habere Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν. WOLF. Ego interpretatus sum quasi legeretur τινὰ ἔφη μουσικόν. AUGER.

Καρίωνα] Nulla in libris nostris istius lectionis aut vola aut vestigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decursu narrabat Cimo musicum quendam adeo bardum fuisse* cetera. TAYLOR.

Γεγόμενον] Prope est γεννάμενον. MARKLAND.

Διελέχθην] Forte subest aliquid a verbo λίγομαι *cubo, jaceo*: quale συνελέχθην *concubui*. Sed quid est ὑπερώρῳ? Nam Cœtus iste erat Virginum ἀφάλων (pag. 310.) non ὑπερώρων. AD, εὐώρῳ? Vide Hesych. IDEM.

Ὑπερώρῳ τε ἤδη] *Jam defloratæ, jam non virgini.* et v. 7. l. ὃς μὲν παντάπασι - - - ἦ, παίζειν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. AUGER.

Καὶ —— ἰδὼν] Aut καὶ —— εἶδον, aut ἐξώρῳ ὄδε λουομένην —— ἰδών. WOLF.

Ὡς μοι —— τὰ ἐν Ἰλίῳ] Fortasse τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὲν, *ne sint res Iliacæ*. IDEM. In Aldino exudebatur ὡς μὲν παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερὰ ἦ. Ita etiam MS. noster. Id opinatus est Wolfius veram esse lectionem. Et est optima. TAYLOR.

Παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς] F. δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, ut Horatius loquitur. WOLF.

Παθεῖν] Forte, παίζειν. Nam ἐνιαυθεῖν minus placebit forte. MARKLAND.

Ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν] Ξενὼν καταγώγιον, κατάλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προπαροξυντόνως scribendum erit, ὁς Ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. WOLF.

Κιμώνειον ἄγος] Facete alludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses jussi sunt ἐλαύνειν a Lacedæmoniis, ut est in prima Thucydidis. IDEM. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνειον ἄγος: quod proverbiale quodammodo erat. Vide Hesych. Suid. Herodot. V. 71. et Menag. ad Laert. I. 110. MARKLAND.

φειν, ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον, ὤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσειας.

ιά. ΤΗΙ ΒΟΛΥΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΤΑ ΜΕΝ ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν [1]ἠβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην — οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον —, συμβουλεύειν δὲ, καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων ὑμῶν. ἄλλως [2]δὲ μὴ ῥᾴδιόν τισι τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει, [3]συμβουλεύειν ᾠόμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, περιέστηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, — ἀκούω δὲ τοὺς μὲν [4]αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων —, ἕτοιμός [5]εἰμι, τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεστί μοι, δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μα-
741.1 κεδόνων φρονεῖν ἐροῦσί με, καὶ [6]παραπρεσβείας γράφονταί τινες ἀπόντα με [7]δίκην, ἢ προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος· ἕτοιμός [8]εἰμι καὶ Ῥόδου, καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καί τοι τὰ Περσῶν [9]τε καὶ Μήδων

[1] ἐβουλόμην [2] δὲ μηδὲ ῥᾴδιά [3] συμβουλεύειν, [*] ἃ πρεσβύτας, ᾤμην [4] αὐτοῦ [5] εἰμι] ἦδη [6] παραπρεσβείας πάλιν γράφονται [7] Deest δίκην. [8] εἰμι] ἦδη [9] [*] γε

Σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς] Interpretatus sum quasi legeretur: σὺ δέ τι ἂν ἴσως. AUGER.

ιά. Ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν] *Eum qui non assecutus est, qui infeliciter amisit res quæ sunt apud vos.* Ego malim τὸν ἀτυχήσαντα παρ' ὑμῖν, *eum qui infelix fuit apud vos.* IDEM.

Ἀκρασίας] Forte ἀφροσίας. MARKLAND.

Καλούντων ὑμῶν] An probabile est, Senatum Populumque Atheniensem petiisse ab Æschine, ut exsul consilium sibi daret per Epistolas? IDEM.

Ἄλλως δὲ] F. ἄλλως τε, *præterea, quin etiam.* IDEM.

Μὴ ῥᾴδιά τισι] Πονηρότερον. Malim μὴ ῥᾴδιον μηδί τισι τῶν ἐπιτηδείων. Et [l. 17.] pro ἕτοιμος ἦδη, M. ἕτοιμός εἰμι. WOLF.

Περιέστηκε] Ἀσύστατον aliquid hic mihi videtur, si hæc conferantur cum antecedentibus et subsequentibus. MARKLAND.

Ἀκούω] Ἀκούω δὲ τοὺς μὲν, αὐτοὺς κ. τ. λ. Ita distingue. IDEM.

Τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας S. P. Q. A. scripsit, Athenienses ad libertatem Græcorum retinendam hortatur. GUILLONIUS.

Δίκην] Deleo, et lego προδοσίας pro προδοσίαν. et v. ult. Περσῶν γε καὶ M. AUGER.

οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθέ- 5
νης. ἀλλ' οὐδ' [1]ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει [2]δόξῃ
συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι τινές,
ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πο-
λιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες
ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν 10
ὑπὸ [3]προσχήματος παῤῥησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι
— καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ
ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις —, ἣν βαδίζοντές
τινες Ἀθήνησι, καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, οὕτω γάρ με
χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος, αἰτιῶνται
μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς 15
Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς δυναμέ-
νους. ὑμεῖς δὲ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι
τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ
τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως.
πυνθάνομαι γὰρ, τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, προτρέπειν
τινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βου-
λοίμην ἂν [4]ταῦτα συμβουλεύειν [5]ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα 742. 1
συμφέρει. οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους
θεοὺς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πο-
λεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βού-
λεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν, εἰς δὲ τὸ 5
δύνασθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκειν
οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν

[1] ἐκεῖθεν [2] δόξῃ [3] προσχήματι [4] ταὐτὰ [5] ὑμῖν, μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν

Προσχήματος] F. προσχήματι τῆς. MARKLAND. πρόσχημα τῆς Ald. Editio Lovaniensis, et MS. noster. TAYLOR. M. προσχήματι. AUGER.

Κακουργοτέρα] F. ῥᾳδιουργοτέρα. TAYLOR. Si Distinctio ponatur post ἡγεμόσι, et post κακουργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακουργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακουργοτέρα quærendum, κακοῦργον ἄνθρωπον occurrit, Æsch. κατὰ Κτησιφ. MARKLAND.

Νομίζεσθαι θέλετε] Imperativum esse puto, ut sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. WOLF. In imperativo, *velitis*. AUGER.

Θέλετε] Utrum *Indicativi*, vel, *Imperativi?* Wolfius, opinor, in *Imperativo* cepit, qui vertit, *debetis*. MARKLAND.

Τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου] Demosthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ Τύχη μεθ' ἃν ἔσται, τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τούς τε ἡγεμόνας, οἳ ἂν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. GUILLONIUS. Ergo hæc Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea quæ sequitur. TAYLOR.

Ἀλλ' εἰς μὲν] Post ἀλλ' pone, vel subaudi, εἶδον vel ἰώρων. AUGER.

ἐπιστέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἳ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων οὐ χείρους εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις, οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες [1] ὑμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου ἀπέφθου τρισχίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβουλευέτωσαν — αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν —, μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν, μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν, ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ [2] αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅς τις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν
743. 1 ἀγωνίσασθαι· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. [3] κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ [4] ἡττηθησόμεθα, πῶς οὐ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν — ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν —, ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος [5] ἔργον, πρὸς τὰς παρούσας

[1] ἡμῖν [2] αὐτῆς, * εἴ τι γένοιτο αὐτῇ, οἱ θεοί [3] κἂν μὲν ἱκανοὶ [4] ἡσθησόμεθα [5] ἔργον * ἀεὶ, πρὸς

Τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες] Id est, opinor, ut locus recte habet, qui *scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Græcia.* MARKLAND.

Τρισχίλια] Δισχίλια MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia *Argenti Talenta triginta millia, Auri autem* (quod cur obryzum esset non video) *tria millia?* Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistæ. TAYLOR.

Νέων] Videtur ex glossemate. MARKLAND.

Νέων] Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ, glossematica esse puto. Porro quid est τοσοῦτον? Ubi est *redditivum?* Ait Justinus XIII. 6. hoc tempore classem parasse Athenienses navium ducentarum, copias vero terrestres ad Triginta mille. Non contemnendas sane Copiæ. TAYLOR. Νέων superfluum videtur. AUGER.

Τὰ δόξαντα πράττειν] Bene abesse possent. δυνάμενοι, *modo possimus: si possimus.* MARKLAND.

Ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ ——— καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί] Annotare non opus est: Sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus Wolfio. Legebatur enim ubique ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendose sane et hoc. TAYLOR.

Κολακευόμενοι δὲ ἡττηθησόμεθα] Annotatum est in margine, ἡσθησόμεθα, *si assentatione delectati fuerimus.* Quod non admodum displicet. WOLF. ἡσθησόμεθα Editt. Aldina et Lovaniensis, simul cum MSto nostro. Wechelus habuit ἡττηθησόμεθα. TAYLOR.

Ἔργον] Post hanc vocem, δεῖν in omnibus quos consului additam vidi. IDEM.

ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, [1] οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος, ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιόν γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς [2] ἀντιγράφους, ἀναμιμνησκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐ τῆς παρούσης, δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καιναὶ καὶ [3] θαυμασταὶ, ὅσαν εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν [4] δυνάμενα, φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν, καὶ εἰρηνεύειν βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν, ἡμᾶς δὲ οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν — ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα —, ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, [5] ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἔξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηναῖν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν [6] αὐτοὺς αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν. ἀλλ' ἐκεῖνον

[1] οἷς ✱ ἐπιχορηγῇ, ἐκ τ. π. ἰσχύος ἔχειν· [2] ἀντιγράφους [3] ✱ θαυμαστὸν ὄσα
[4] δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς [5] ὡς ✱ δεῖν ἴσμεν [6] ✱ αὐτοῦ ῥητίκα νομίσωμεν.

Οἷς ἐπιχορηγεῖ] Nullum illinc sensum extundes. Nannius et Wolfius neglexisse eas voces videntur in vertendo. Guillonius, qui vertere voluit, non bene se expedit. Sensus interea loci totius est satis manifestus. TAYLOR. Reiskium exscribit Augerus hic, et infra v. 6. et 9.

Ἀπογράφοιτο] Lucillius in Antholog. Lib. II. Epigr. 1.

Οὗτος ὁ τῶν βίλτιστος Ὀλυμπιακὸς εἶχε τὸ κρίσθην
Γίνα, γύαιον, ὀφρὺν, ὀτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύπτης, ἀπωλέσθαι πάντα. TAYLOR.

Προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους] Τὸ Ἀντίγραφον est exemplum. Ὁ καὶ ἡ Ἀντίγραφος adjective, ut ἀντίγραφος στήλη, ἀντὶ τοῦ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ στήλῃ γεγραμμένων. F. τοὺς ἀντιγραφέας. WOLF. ἀντιπάλους in Cod. MSto. Vide quantum praestet et vulgatae lectioni, atque aliorum conjecturis. TAYLOR.

Δυνάμεως] Ἰσχύος vel ῥώμης usitatius de Viro: δυνάμεως de Civitate. MARKLAND.

Ὡς καιναὶ καὶ θαυμασταὶ] Fortasse, ὡς καλὰ, quam praeclara et admirabilia! WOLF.

Ὅσαν εἰς ἃ βούλονται κ. τ. λ.] F. ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. Et [l. 12.] ἡμᾶς δ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν. IDEM. Legendum sine dubio, ὡς καιναὶ καὶ θαυμασταὶ ἃς εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *Quam nova et praeclara, quasi ea demum ad id quod facere studeat, plurimum conferrent, non concordes esse jubere.* Illud τῇ quod delevimus, ortum habuit ex praecedenti syllaba. I. TOUP.

Φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν] Sensus videtur postulare tale quidpiam: φάσκοντας δεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. MARKLAND.

Ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

Ὡς ἴσμεν ἅπαντες] Refertur ad ὁμονοεῖν. Mox l. μήτε τίνας συμμαχίας πολεμοῦντες. AUGER.

Μήτε συστρατείας] F. Addendum τίνας πολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας. WOLF.

Ἔξομεν] An ἴσχωμεν? Scio tamen ἂν inveniri cum futuro Indicativi. MARKLAND.

Αὐτίκα νομίσωμεν] F. αὐτίκα τῶν ἐμ-

μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιος, παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὢν, [1] κατελύσατε εἰκότως. τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ [2] καὶ τούτων φθονοῦσι, πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φροντιστέον.

β'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΕΓΩ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί', οὐ τριταγωνιστεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ

[1] κατελύσατε. [2] Θ καὶ τούτῳ φθονοῦσι πράττειν

ωλήκτων νομίσομεν. WOLF.

Τῶν ἰμαλήκτων] Desiderabatur, uti ex Wolfii annotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide ut Interpretes sine isto emblemate se gerant. *Nihil conducere ipsos mox existimabimus:* Guillonius. *Nihil illos momenti afferre putabo:* Nannius. Statim, νομίζωμεν MS. noster. TAYLOR.

Ἐκεῖνον] Quis hic? MARKLAND. Nempe, Demosthenem, qui per litteras Atheniensium animos incendebat. AUGER.

Παραπλὴξ] Ad ἐκεῖνον erat in Constructione applicandum. Porro valde hiat circa finem Epist. et solœcissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane Wolfium, dum ea vertat, non longe abesse. Adjiciam tamen quæ alii Interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis libertum vobis arbitrium invident, non desituri, donec,* etc. Nannius. *Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii qui admirabiles orationes modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem ejusmodi negotiorum invideant iis qui ea præstare volunt, quæ ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec,* etc. Guillonius. TAYLOR.

Τούτοις] Nempe, Demostheni et ejus similibus. Et sic lego totum hunc locum: τούτοις δὲ οὐκ ἀπόχρη τὸ - - - - μελετῶσι, καὶ μηδὲ - - - - - πραγμάτων, ἀλλὰ κἀν (καὶ ἐν) τούτῳ φθονοῦσι - - - *sed etiam in hoc invident, si qui velint facere quæ oportet, non cessaturi donec* etc. AUGER.

Ἀλλὰ καὶ τούτων κ. τ. λ.] Ἀλλὰ φθονοῦσιν (ὑμῖν) βουλομένοις πράττειν ἃ δεῖ καὶ τούτων S. τῶν λειψάνων. WOLF.

Φθονοῦσι] Φθονοῦσι πράττειν, deleta distinctione. MARKLAND.

Ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Ut Urbes ab Alexandro exscinderentur, cum præsidium a Philippo impositum ejecissent. WOLF. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Persici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, ut eo excidio perculsi ceteri Græci otium tenerent, et ut Platæensibus, Phocensibus, aliisque victoriæ participibus et sociis morem gereret. Eorum præterea agros inter victores dividit, captivos sub corona venumdedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conservatis. GUILLONIUS.

Μηλόβοτον] Hæc olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Græcorum, de Atheniensibus a Lysandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην περιορᾶν. WOLF.

β'. Τριταγωνιστεῖν] Hæc ἐκ τῶν ἀντιφῶλαν λόγων cognoscantur. IDEM.

Γράφειν] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) Γράφειν, pro *componere.* Γράφειν quidem Ἐπιστολὴν, Ὑπομνήματα, Ψήφισμα, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic Γράφειν simpliciter, ut in

παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ [1]λόγων, οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους οὐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι, λαβὼν ἀργύριον, οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως, οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχών, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ', ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ 745. 1
μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτοῦ παθών, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοί, γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἢ Δημοσθένους δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι, δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον —, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ [2]πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφοράν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἶομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ [3]οἶδεν ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα, τίνες καὶ ὁποῖοι τοὺς τρόπους ἐγένοντο, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου γενομένων, ἀναφαίνεται καθαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτούς, οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ

[1] λόγους [2] πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι [3] οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι οὕτω, καὶ

Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide Scalig. ad Æschin. π. Παραπρεσβ. p. 132. l. antepen. Et ecce, ut unum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, ut ingenuum decuit*: Nannius. Porro autem, quale est id quod sequitur, παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? TAYLOR.

Λόγων] Λόγους in omnibus extat libris quos conferre potui. Hæc non Wolfianam sapiunt moderationem. IDEM. M. λόγους, et v. 17. πεπολιτεῦσθαι. AUGER.

Οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος, ἑάλων] Demosthenes adversus Æschinem Falsæ Legationis Orationem habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod Plutarcho in Demosthene non probatur: nec enim eam habitam a Demosthene orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa hujus judicii ab utroque nulla fiat mentio. GUILLONIUS.

Γενομένων] Ἐκείνων addit MS. TAYLOR. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diversis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post γενομένων. MARELAND.

τῶν πολεμίων ἀεὶ [1]προαιρούμενοι, παντελῶς δεικνύουσι καὶ
ταὶς τρόπους, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐ-
τοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμ-
φοράς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξε-
τάζονται σαφῶς. ἆρ' οὖν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν
746. 1 ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ
τῆς πόλεως, ὡς [2]δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τά-
χιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον
ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ, κομιούμενος,
καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτῷ; καὶ οὐκ
5 ἔσθ' ὅπως οὐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημά-
δην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα, καὶ χρυσᾶς
ἔχοντα φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν
ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερροίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας,
καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν οὐδὲ
πρὸς Θηβαίους, οὐδ' εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ' ὑμῶν,
10 οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρ' οἷς ἦ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν
πατρίδα τὴν ἐμὴν, ἢ [3]λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούειν, ἀλλ'
εἰς Ῥόδον [4]ἀφικόμενος, οὔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν,
οὔτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ
ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων
15 ἔμοι γε τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον, ἢ στεργόντων ἐδόκει
τὴν [5]πόλιν, ὡς πορρωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν
ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ
τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας, ἐν [6]Ῥό-

[1] προαιρούμενοι καὶ παντελῶς, [2] δὴ θεραπεύσας [3] λοιδορουμένης αὐτῆς [4] ἀφικόμην
[5] πόλιν. τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πορρωτάτω μᾶλλον [6] Ῥόδῳ,

Πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην] Ita tamen fecisse dicitur, in Vita ejus apud Plutarchum p. 840. IDEM.

Δημάδην] Demadis et Hegemonis meminit Demosthenes ἐν τῷ περὶ Στεφάνου: Callimedontem vero, Phocione proditionis reo, metu perculsum se olam ex urbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhæsisse scribit Plutarchus in Phocione et in Demosthene. GUILLONIUS.

Λοιδορουμένην] Λοιδορουμένης αὐτῆς MS. Et statim ἀφικόμην rectius. TAYLOR. M. λοιδορουμένης αὐτῆς. AUGER.

Ἐδόκει] Vel δοκεῖ, vel ἐδόκει ἄν, *visum fuisset*. MAHELAND. Mox post πόλιν punctum supra. AUGER.

Γνώμην ἀμύξει] Huic absimile non est, quod Isocrates scribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἀτιμαζόμενον οἰκεῖν ἢ παρ' ἑτέροις μετοικεῖν, id est, ut vertit Budæus, *Longe miserius est apud suos Cives ignominiosum vivere, quam apud exteros exsulare, nec jus civitatis habere*. Et certe non exsilio mulctatus fuit Æschines, quemadmodum tradit Philostratus in *Sophisturum vitis*; sed, cum ignominiam, in quam a Demosthene et Ctesiphonte, cum suffragiis destitueretur, adductus fuerat, æquo animo ferre non posset, Athenis clam se subduxit, ac Rhodum se contulit. GUILLONIUS.

δῶ φανείην ἄν, ἀλλὰ τῆς [1]Στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον, Ἄμμον, κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα, 747. 1
καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν μάνοιν γνωρίμων, καὶ τῆς μητρός, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοὶ συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικὸς, ἣ συνεξέπεσέ μοι, κωλύοντος 5
αὐτὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον, ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη, καὶ μετὰ τριῶν παίδων οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων, οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε γινομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' εὐθέως [2]γενόμενοι ἀφήρηνται. καὶ ἕτεροι μὲν, ὡς ἔοικε, τοὺς 10
ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς οὖσιν, οὐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ 15
φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων Δη-

[1] Περαίας [2] * γενομένων αὖ ἀφήρηται πάλιν. καὶ

Καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Quid est ἐνταῦθα, ἐν Ῥόδῳ? Hoc scholion in contextum irrepsit, ut et paulo post, [l. 2.] τοσούτων ταλάντων, δυοῖν. Ubi τὸ δυοῖν declarandi causa ab aliquo est adjectum ex Epistola nona. WOLF. Pro καὶ γὰρ fortasse τοι γὰρ itaque. Nescio quid sit φανείην ἄν, nisi ablegetur ἐν Ῥόδῳ: ita, Τοίγαρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἂν ἀλλὰ τῆς —— Ut ἐν Ῥόδῳ sit explicatio vocis ἐνταῦθα. MARKLAND.

Στερεᾶς] Rhodus Insula tres præter Metropolin Rhodum, urbes habuit, Λίνδον, Ἰάλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, ut scribit Homerus. Videtur igitur Στερεὰ locus Insulæ quispiam fuisse dictus. WOLF.

Στερεᾶς] Ubinam hæc Regio? An, τῆς Καρίας? Nam Physcus, quo se trajectum a Rhodo dicit Epist. 9. erat Cariæ. Steph. Byzant. Strabo l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαίας. Unde hic magis probabiliter scribi potest, ἀλλὰ τῆς περαίας ἰλύος etc. *Sed cum delegerim parvum quoddam castellum terræ e regione Rhodi sitæ, Ammon*, etc. MARKLAND.

Τοσούτων ταλάντων] Ironice sumi potest. Alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. IDEM. τοσούτων ταλάντων δυοῖν habuit Aldus. De qua constructione, et loco, vide H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 127. TAYLOR.

Μάνοιν] Sc. Teuthras et Hoplistias, Epist. 5. MARKLAND.

Μεθέξουσα] Μετέξουσα, ut infra v. 17. μετέξοντας. AUGER.

Τὴν Ἀθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. WOLF. Explicatio marginalis. MARKLAND.

Γενομένων ἀφήρηνται] Lego γενόμενος ἀφήρηται. Et [l. seq.] τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ. WOLF. ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀφήρηνται πόλιν in omnibus. Et deinde, ἢ τούς. TAYLOR.

Περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Athenicnsis, temporibus Demosthenis, cujus exstat adversus Leocratem proditionis Accusatio; de quo

μοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς, καὶ χαρισάμενοι, ἐσώσατε, — καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἦθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν — ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παι-
748. 1 δῶν οὐκ ἂν ὑμᾶς [1]πεισαίμην, δεόμενος ὡς μοι μὴ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες [2]ὦσιν, οὔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἐαλωκότες, τὰ μέν τοι τῶν ἐαλωκότων πάντα πεπονθότες. εἶτα [3]τελευτήσαντες ἀναμνήσθητέ μου, καὶ χαρίσασθε τὰς
5 δεήσεις, νῦν προσέχοντες ἡμῖν. [4]ἀλλὰ καὶ πράξατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων ἀποσταίητε, καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις [5]πάσαις ἦν πολεσιν. οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι
10 πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ [6]παρακαλῶν, οὐκ Αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεοὺς — οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδ' εὐπειθὴς

[1] * πείσαιμ' ἂν δείμενος ὡς * μή μοι [2] ὄντες
[3] * τελευτήσαντος ἀναμνησθῆτέ μου, καὶ χαρίσασθε τ. δ., νῦν οἱ προσέχοντες
[4] ἀλλὰ * γὰς πράξατε, ἄνδρες Ἀ., κ. πείσθητε; [5] πάσας, ἢ πόλις. οὐδ' ἂν M. ἰσχύσει πλέον
[6] παρακαλῶν * ἂν, οὐκ Αἰσχίνης

Plutarchus ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de ejus liberis S. P. Q. A. scripserit Demosthenes, lege ejus Epistolam, quæ inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GUILLONIUS.

Ἐγὼ δὲ ὑμᾶς —] Totus hic locus corruptus est et valde intricatus; interpretatus sum, quasi legeretur: ἐγὼ δὲ ὑ. τ. ἰ. π. ἂν ὑμᾶς πεῖσαιμι ἄν, ὡς μὴ αὐτοὺ ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ὡς μὴ ὀρφανοὶ ἅ. κ. φ. ὄ. οὔτε ἀδικήσαντες - - - πεπονθότες! AUGER.

Ὦσιν] Abjiciendum puto. MARKLAND.

Ὦσιν] Ὄντες. TAYLOR.

Πεπονθότες.] Πεπονθότες. Ita forte distinguendum. MARKLAND.

Εἶτα τελευτήσαντες] Suspecta Lectio. Et [l. 13.] οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων. Et [l. 16.] οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλέον. WOLF. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

Νῦν] Non male νοῦν: neque tamen necessarium est. Vide fin. Epist. MARKLAND.

Ἀλλὰ καὶ πράξατε] Lego: ἀλλὰ γὰς πράξατε, - - - πείσθητε, τὰ κ. τ. λ. AUGER.

Φιλανθρωπίᾳ] In hanc sententiam, Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἔσται, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστι τὸν δῆμον Ἀθηναίων συνίστη καὶ παιδιὰ πάντων πράγματων δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ ποτὲ ἴσχυε καταφυγὴν, ἀγαπωμένοτερον φαίνεσθαι φιλάνθρωπον. Et in eadem, Τιμᾷς δ' ὅτις Ἀθηναῖος καὶ παιδείας μετέχοντες ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιῶν δικαῖ γίγνεσθαι etc. GUILLONIUS.

Ἢ τοῖς ἄλλαις] Legendum videtur, ut sensus constet aliquis, ἢ αἱ ἄλλαι πᾶσαι πόλεις. AUGER.

Ἰσχύοι] Ἴσχυε in Editis. Ἰσχύσειε MS. TAYLOR.

Οὐκ] — παρακαλῶν. ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. Ita exarari solebat. Sed laudem meretur Wolfius. IDEM.

Οὐδ' εὐπειθὴς πείθειν] Fortasse, οὐδ' εὖ πεφυκὼς, vel ἐπιτήδειος, πείθειν. WOLF. εὐτυχὴς MS. TAYLOR. Melius legeretur ἐπιτήδειος. AUGER.

πείθειν ἴσως τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτῷ χάριν πείθειν δοκῶν —, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος. ᾧ ἀναγκαιότερον δήπουθεν, ἢ Μελανώπῳ καθ' [1] ὑμῶν δεομένῳ προσέχειν.

[1] ἡμῶν

Τμῶν] Wechelus ita cum Wolfio. MS. noster, ut Aldus, καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν. TAYLOR.

Lector meus nunc tandem sentit Epistolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et suspectas esse incipere. An hæ sint, quas legit Philostratus, non liquet. Verum, aliquid sapiat ille Scriptor, vix esse potuerunt. Nam Ἐπιστολαὶ, inquit ille, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσταὶ καὶ ἤθους.

Doctissimus Gallus, qui in Actis Literariis Parisiensibus, Æschinis vitam consignavit, primus eas in dubium vocavit, ea monito contentus, neque amplius pergressus. Multa vero contulere ad fidem earum levandam, quæ jam cum lectore communicavi, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis, duo eruditi Viri, Cl. Jer. Markландus, cui hæc Editio tantum nitoris sui et decoris debet, et Thomas Clerkius, qui Juris peritiæ adjunxit cultissimæ litteraturæ laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis disseruit, et una mecum meditabatur. IDEM.

I. IACOBI REISKII

ANNOTATIONES

AD

ÆSCHINEM.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

CONTRA TIMARCHUM

ANNOTATA.

§. δ. p. 8. v. antepen. λόγοι] Hi nempe, quos statim refert, *ad ἕδιαι ἴχθραι πολλὰ τῶν καινῶν ἐπαναβαῖνται.*

§. β'. p. 9. v. antepen. ὀλιγαρχιῶν] Τὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν bene videtur habere: Idem est atque τὰς ὀλιγαρχίας, ut τὰ τῶν τυράννων idem est atque τοὺς τυράννους.

p. 10. v. 1. δὲ τοῖς] Interposuerat hic Wolf προσάπτει, quod sustuli: neque enim ad sententiam est necessarium, neque est in Aldina aut Stephanina.

ibid. v. 2. ἔχουσι τοὺς] Interposui de meo τό. Constructio hæc est: ὑμῖν δὲ φυλακτέον τὸ κολάζειν τοὺς ἃ λέγοντας, ἃ βεβιαίωται παρὰ τοὺς νόμους. *vobis hoc observandum atque tuendum est, ut puniatis eos, qui aut sententiarum vobis auctores sunt legibus adversantium, aut moribus suis leges oppugnant atque evertunt.*

ibid. v. 7. ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν] Δ' ἐνομοθετήσαμεν Bern. quam lectionem miror qui probare et commendare potuerit Taylor, aperte vitiosam: Non patitur Græcæ linguæ ratio, ut ἐπειδὰν cum indicativo construatur.

§. γ'. p. 11. v. 9. μοι] Otiosum non est. dictio νομίζω τοὺς λόγους ἂν μοι γενέσθαι idem vult atque, νομίζω τοὺς ἐμοὺς λόγους γενέσθαι ἂν εὐμαθεῖς, h. e. ῥᾳδίους πρὸς τὸ καταμανθάνειν.

ibid. v. 11. οἱ νόμοι] Suspicabar aliquando οἱ τρόποι οἱ τῆς πόλεως.

ibid. v. 20. πόσων παίδων] Durum utique πόσος παῖς, et nescio an aliis Græcis indictum, pro πόσων παῖς ἡλικίαν ἔχων. Neque tamen ansus sum Wolfii conjecturam, quamvis a Stephano, Petito et Tayloro probatam, in textum immittere.

p. 12. v. 7. οὕτος] Recte dedit Taylor οὗτος, *sic tandem, hac lege, et hac cum cautione.*

p. 13. v. 3. ἀδελφῷ] Dedi ἀδελφός. qui numerus tametsi singularis est, pluralem tamen una quoque complectitur. Frater ludimagistri, quisquis est. Possit enim fieri, ut ejusmodi ludimagistro non unus solummodo sit frater, sed numero plures. — ἀδελφῆς Helmst. Scita lectio, quam recepissem, si mihi citius innotuisset.

ibid. v. 5. συγκαθίναι] Revocavi hanc vetustam et probam lectionem, ab Aldo proditam, cujus in locum substituerunt Wolf, Stephanus et Taylor vitiosam, a Wolfio excogitatam, συγκατίναι. quod ne Græcum quidem videtur esse. συγκατίναι Græci non dicunt, sed συγκαθίναι. ubi subauditur ἑαυτὸν, *ipse sese demittere in periculum.* Usum hunc verbi καθίναι, absolute sic positi, sine ἑαυτὸν, quod, ut dixi, subaudiendum relinquitur, exemplis haud dubiis demonstratum dedi in annotationibus meis ad Arriani dissertat. Epictet. τοῖς ἐμαλοῖς idem est atque, εἰς τὰ ἐμαῖα. Sunt autem Hermæa palæstræ. Mercurius enim palæstris præerat. ut μουσεῖα ludi sunt, literis tradendis et percipiendis, et ore scriptoque agitandis consecrati.

ibid. v. 16. οὐκ ἐᾷ] Si bene habet, necesse est quædam hic desiderari. Sin secus sit, pro ἐᾷ malim ἔτι legi. *non jam amplius* actionem in eum ipsum, qui corpus prostituerit, instituendam, de qua leges superius allatæ sanxerunt. Illud enim involvit dictio οὐκ ἔτι. Verumtamen locus huic nostro similis recurrit p. 14. v. 18. ubi ἀτιμάσειεν pari prorsus, atque hic ἐᾷ, positum modo, vulgatæ patrocinatur, tametsi male cohærenti.

§. δ'. p. 14. v. 13. προαγωγεύσῃ] Post vocabulum προαγωγεύσῃ videtur titulus NOMOI deesse. Pari modo Stephanus ibid. v. 21. hunc eundem titulum de suo addidit, qui Aldinæ deest.

ibid. v. pen. ᾧ ἂν τὸ] Utcunque me torqueo conjectando, nihil tamen expedio. quare satius videtur esse, locum male sanum, utcunque est, intactum relinqui.

p. 15. v. 8. τοῦτο] Ut superfluum, uncis inclusi. Sufficit enim τοῦτο in coli

ibid. v. ult. ἅτε] Post ἅτε videtur μὲν deesse. Verba τὸν πρᾶξιν ποιούμενος facile patiar abesse, quæ si tollantur, cum sententiæ cum nihil decedet, tum accedat etiam ad elegantiam. Sed usu cognovi Æschinem verbis, ubi nil opus erat, et dedecebat adeo, redundantem, et alias rursus justo breviorem.

p. 30. v. 2. ἐκπεφαίνειν] Ὑπερβαίνοντα Mead. Reg. 1. quæ si probetur lectio, significabit, *vincentem fœditate flagitiorum*. Sed tum verba ἀλλ' ἐπιδείξω v. 3. erunt delenda, aut leg. ταῦτα δ' ἐπιδείξω, et hæc mihi ratio imprimis placet, ut hæc sit sententia: quod si autem exemplis afferendis, quibus rerum gestarum memoria penes vos renovetur, demonstratum dedero, Timarchum impudicitia longo post se intervallo reliquisse illos sic dictos feros homines; hoc autem demonstratum dabo solos illos nominatim appellando, quorum domi ete.

ibid. v. 3. ἀλλὰ] Hic loci idem valet atque Tullii *sed*, cum vocabulum idem e superioribus longa digressione interpellatis repetit, quo lectores ad filum quasi orationis revocet, ut hic loci ἐπιδείξω iteratur. *Quod si igitur, id quod dico, demonstravero (vel indicavero) nominatim illos vel solos.*

ibid. v. 8. ἀλλὰ μὰ] Recte revocavit Taylor καὶ intermedium id interponens. Parenthesin a voce μὰ exorsus sum, quæ in Stephani editione ab οὐκ incipit.

p. 31. v. 1. κυβεῖν] Κύκλῳ Mead. ut Latinorum *circulus* pro concilibulo, conventu hominum. Totum illud οὗ ἡ τηλία ad κυβεύοντα Scholium esse, et e margine in textum irrepsisse suspicatur Taylor in schedis.

ibid. ἡ τηλία] Est talea, vel tabula, areola lignea, in quam decidunt tali per fritillum dejecti. pars aleæ pro tota alea. Cujusmodi ferme est nostrum *Billiard*.

§. ιγ'. p. 31. v. 23. συμπαιδιάσας] Subaudi τῷ τότε ἐκπλεύσαντι εἰς Ἑλλήσποντον στόλῳ.

ibid. v. 27. αἴτιος] Αἴτιος διδοὺς τὰ πολλὰ ἐπέδωκεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὖτος τίμαρχος. Look. quæ quid sibi velint haud intelligo, suspicor tamen scholium esse, sic legendum Διδοὺς τὰ μικρὰ, πολλὰ ἐπέδωκεν, καὶ ἐχλεύαζεν. *Parum dans* [Hegesander, si ad hunc redit, quanquam nescio, an ad alium potius spectet] *multum lucrabatur et irridebat* [Timarchi stultitiam, haud scientiatis imposturam].

p. 32. v. 4. κακία] Vetus hæc est valgatorum librorum lectio, quæ quodammodo exponi se patiatur. pavor, timiditas, ignavia, mollities animi resistere illecebris voluptatum et fraudibus atque violentiæ corruptorum responsare haud valentis. Malui tamen e codice Meadiano *δυσκία* præferre, simplicitas morum, quod ipsa sibi fraudis nullius est conscia, fraudes alienas ne suspicans quidem, nedum ut reformidet, aut devitet, sed ad parendum statim parata, et obvio cuique auctori patens, et in potestatem sese dedens.

ibid. εὐηθεστία] Malim εὐηθιστία per diphthongum. facilitas credendi precibus et blanditiis, obsequiositas.

ibid. v. 9. ὅτι δὲ αὐτοὺς ἐπῄχλει] Subaudi, si locus bene habet, neque est, quod desideretur, τί ἐκέλευε. Fuit cum suspicarer ὅτι leg. esse, et verba σκέψασθε — Τιμάρχου per parenthesin interjecta, et γὰρ more Attico eleganter redundare. De quo, ut quisque volet, ita statuet. Taylero quoque, ut jam video, ὅτι in mentem venerat. Sed video nunc, nihil h. l. neque deesse, neque mutari debere. Morem enim Æschinis esse, e p. 33. v. 17. intelligo, ut ὅτι δὲ usurpet, pro, *quod autem attinet ad* — Erit ergo sententia hujus loci. *Vexationes autem quod attinet, quibus Pittalacus Timarchum et Hegesandrum exagitabat.*

ibid. v. 15. διασείοντες] *Agitabiles*. Videntur tali ideo sic appellati, quia mane agitabantur et quatiebantur, dum in fritillum infunderentur, per quem in τὴν τηλίαν, taleam subjectam decciderent.

ibid. v. ult. ἐξανθρώπους] Non debebat vetus bona lectio Aldinæ ἐξ ἀνθρώπων, a Stephano quoque servata et propagata, cum Wolfiano commento permutari. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς significat verbera, quanta maxima et sævissima ab hominum quoquam alicui infligi possunt, aut a vapulante tolerari. Dictionem hanc egregie vindicavit Abresch. V. C. ad Æschylum pag. 140. et 651. creberrime eam frequentavit Dionysius Halicarn. Antiqu. Rom. v. c. pag. 233, ult. 361, 33. 362, 2. 562, 2. et alibi.

p. 33. v. 4. ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν] Populus Atheniensis erat quasi una familia, quæ se in tutelam et manum quasi deorum dedisset. Cujus materfamilias erat Mater Deorum. Pittalacus erat servus publicus. Consentaneum igitur erat, ut servus injuriam passus ad matremfamilias receptum haberet. Sexum muliebrem ad commiserandum faciliorem esse nostro novimus omnes.

ibid. v. 19. ἐδεήθημεν] Post hoc voc. videtur ἐκεῖ αὐτοῦ desiderari.

p. 34. v. 2. πραγμάτων] Dedi de meo πραγμάτων, *accedebat ad suggestum*, h. e. ad dicendum publice et agendum cum concione, seu gerendum remp. et consilia nobis dandum de rebus ad summam reip. pertinentibus. Verbum in hac re solenne et proprium πραγματα, de accedentibus ad remp. et honores, aut administrationem rerum civilium capessentibus.

ibid. v. 4. ἐκτέλεσον] Aristophon puta Hegesandro.

ibid. v. 6. αὐτοῦ] Hegesandri puta.

ibid. v. 7. πρῶτα οὗτοι] Bene habet. male suadet, qui deleri vult. subauditur τοιοῦτοι ὄντες. Hi homines, Hegesander, Crobylus, frater ejus, et Timarchus, omnium primi consilia vobis de rebus Græciæ dare, tametsi tales essent, homines puta impuri, stupris mutuis contaminati. Nam ante eos nemo fuit, paribus flagitiis contactus, qui ausus esset remp. attingere, et conciones ad vos de rebus tam gravibus habere.

§. ιδ'. p. 34. v. 15. τοὐψον] Forum piscarium.

ibid. v. ult. ἐκτιδὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίθη] Ubi quæ actores aiant et jactitent, non omnia sic simpliciter, nullo examine adhibito, creduntur, sed affirmata testimoniis et evidentia documentorum evincenda sunt.

p. 35. v. 7. προσπίμψας αὐτῷ τῆς δίκης ἄφεσθαι] Sic dedit Stephanus. Alii προσπίμψαι. Paulo id quidem melius. Nam verbum προσπίμπειν locum hic habet, alterum nullum. Taylor testatur in aliquo codice reperisse additum διάλυσιν. Sequor facem his in tenebris subito emicantem, gressusque nutantes per certa vestigia ad veri sedes ducentem; et sic emendo locum hunc meo marte, προσπίμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης ἄφασθαι, *Pittalacus sciebat, se ab Hegesandro per internuncios de se ad illum missos cassationem* (vel *abrogationem*) *litis impetrasse.*

ibid. v. 13. καὶ τὰ ἐξῆς] Non sunt hæc testimonii pars, sed aut sunt ipsius Æschinis, aut librariorum, si mavis, tædium exscribendi compendifacientium, quos eadem iterare pigeret, si formula hujus testimonii eadem fuit cum superioris.

p. 36. v. 1. Λαοδάμαντι] Deest hic aliquid. e. c. ἐγὼ συνῳκήκειν, *quemadmodum ego olim Laodamanti cohabitavi*, pro pellice. aut leg. Λαοδάμας ἐμοὶ, *Laodamas me usus fuit.* Non enim, id quod insequentia docent, Timarchus Laodamanti succubuit, sed Hegesander. Testimonium hoc proponebat Æschines Hegesandro recitandum. At ille recusabat. Quemadmodum jam ante Misgolæ testimonii formulam recitandum obtulerat; quam et ille pari modo recusaverat, ut sibi ignominiosam.

ibid. v. 3. οὐκ ἐγγύων] Pro οὐ μόνον οὐκ ἐγγύων. Sed illi breviloquentiæ studiosi Attici solent illud οὐ μόνον similibus huic locis omittere, me quidem haud probante. Verum ita solent.

ibid. v. 7. ἀνὴς] Hegesandér puta. Hæc omnia usque ad ἐφ' ᾧ versu 9. ironice dicta mirifice pungunt.

p. 37. v. 1. τούτου] Timarchi puta. ὑπερβολὰς Timarchi appellat projectam ejus patientiam ad turpissima quæque et extremæ infamiæ exempla corpore tolerandum, et imperata quæque, quamvis fœda et indigna, perpetrandum. Sententiam vidit Jurinus.

ibid. αὐτὸν] Redit ad Hegesandrum.

ibid. δέξαντα] Dedi de meo δέξαντα. Res sic habet. Hegesander Leodamantis quondam scortum fuerat. Ibi Leodamas ab Hegesandro, ut herus a servo, indigna multa et infanda cum exegit, tum impetravit. Postmodum Hegesander, quo loco ipse penes herum fuerat, eodem rursus habuit Timarchum. Sed multo intolerabiliora ab hoc ille postulavit, hic illi præstitit. Defensio Hegesandri hæc erat, ut diceret, quæ a se Leodamanti essent indulta, multo ea esse honestiora, quam quæ Timarchus sibi indulsisset, ut pæne videri posset stuprum non esse passus, si patientia sua cum Timarchi comparetur. ἐπιτάγματα h. l. sunt imperia cinædorum, aliorumque impurorum, qui scortis suis fœda et infanda imperant; item, quæ scorta a suis stupratoribus exigunt, ut emant et sibi donent. v. p. 38. v. antepen. et p. 45. v. 21. Idem est, ac si dixisset ἐσυλ αὐτὸς [Hegesander puta] δέξας μίτρια ἐπιτάγματα, εἰ παραβλαβεὶς τὰ αὐτῷ ἐπιταγμένα πρὸς Λαοδάμαντα τοῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τιμάρχου ὑπηρετημένοις. τοιαῦτα ἐστὶν ὑπερβολὴ τῶν τούτου [Timarchi puta] ὑπομενόντων καὶ αἰσχρουργιῶν.

§. ιέ. p. 37. v. 8. ἢ τίς οἶδεν, ἢ τίς ἴσ' ὁ τρόπος] Videntur scholium sapere, nihil quidem dicunt aliud, quam præmissa.

ibid. v. 9. λέγοντες] Id est πράττοντες ἐν τῷ λέγειν.

p. 38. v. 2. ἀνάγκη] Bene habet. prostibula ista utriusque sexus mancipia erant, lenoni certa sera merentia, quæ proinde ab hero possent, etiamsi nollent, vi ad merendum cogi. Non licebat illis aliquem ære offerentem rejicere. Constat e Xenophonte Ephesio. Vel adhuc hodie multæ miseræ, quas adversa sua sors in lupanar detrusit, violentiam et immanitatem brutæ libidinis necessario tolerant, reluctantes, cum gemitu et exsecrationibus.

ibid. v. 6. οἰχ ἑκόντες] Sic olim legebatur h. l. prætuli οὐκ εἰδότες. tametsi nescio, an satius fuerit utramque lectionem copulari, οἰχ ἑκόντες, οὐδ' εἰδότες.

ibid. v. 8. γνωρίζοντες] Dedi γνωρίζετε, *noscitatis.*

ibid. v. 7. τῆς ἐγγασίας] F. ἀπὸ τῆς ἐγγασίας.

ibid. v. 13. καταλιπὼν—διαφέρων] Cum vocabulo μειράκιον copulata in se non adeo erant damnanda. Veruntamen, cum ἀσύμβολον insequatur, non ἀσύμβολος, videtur utique neutrum in h. l. regnare debere.

ibid. v. antepen. ἐπιτάγματα] Scortum

stupratori suo ἐπιτάττει impensas et instrumenta luxus imperat, et precibus, lacrymis, minis, dolis, quibuscunque potest artibus extorquet. v. p. 36. v. ult.

ibid. v. pen. προσαναλίσκουσιν] Primae syllabae, arbitratu meo, detraxi sibilum. Nam antequam fructum tuae liberalitatis feras, necesse est tibi, ut in amores tuos multa eroges. Gratificationes puellarum auro volunt redimi.

p. 39. v. 1. τρόπον] Post τρόπον excidit ex editione Stephani εὐφημότερον, errore, ut videtur, operarum. Excusat orator hac circuitione novitatem dictionis, qua usus est, ἰδιωτὰς τιν παρίχειν.

§. ιϛ'. p. 39. v. 3. τὸ πρᾶγμα] Rem, de qua nunc agitur, scil. multa vera esse, et pro veris haberi, atque noscitari ab omnibus, haud dubitantibus, tametsi testes nulli producantur, sua cuique conscientia sufficiente.

ibid. v. 5. διαψηφίσεις] Videtur illam populi Ath. recensionem designare, quae saepe a Demosthene in orat. in Eubulidem commemoratur.

ibid. v. 11. δημόται, ὑμόσαντες οὐδενὸς] Correxi et interpunxi sic: δημόται ὑμόσαντες, οὐδενὸς — In vocabulo ὑμόσαντες, quod aptum est e voc. δημόται, desinit accusatoris oratio; at οὐδενὸς pergit orator suam continuare. Si quis coram vobis: O judices, dicat, hunc hominem tribules sui jurejurando confirmarunt alienum a tribu sua esse, tum vos, tametsi nemo eum neque accuset, neque testimonio laedat, vestra ipsimet conscientia moti, ultro obstrepitis.

ibid. v. 13. οἶμαι] Ordine prius, (nam insequitur paulo post aliud) a Taylero et Jurino immerito oppugnatum, bene habet, significans, *sine dubio*, vel, *ut consentaneum est*. Sic centies a Demosthene usurpatur.

ibid. v. 17. Τίμαρχον] Revocavi hanc lectionem vetustam et probam, a viris doctis immerito sollicitatam, cui Τίμαρχος substituerunt. Æschini propria est ea loquendi ratio, ut dicat eum διδόναι ψῆφον, qui in causa fuit, ut de se in suffragia iretur. Id quod constat e simili loco, qui est paulo ante versu 6. ubi dictio ἡμῶν ἕκαστος ψῆφον ἴδιος περὶ τοῦ σώματος hoc significat, *de unoquoque nostrum quaesitum est, et in suffragia itum*, sitne civis, nec ne. non ut Wolf accepit atque reddidit. *nostrum quisque suffragia tulit de homine, quis vere sit Atheniensis*. Quod ita eum reddidisse, nil miror. Unusquisque nostrum pari modo videtur redditurus esse, si animum minus ad nexum orationis et sententiae convenientiam attendat, minusve Æschinis morem loquendi teneat. Est itaque sententia loci hujus. Timarcho si necesse nunc sit, pari modo pati in suffragia iri de genere vitae, quo utitur, et de moribus hisce suis, quae nunc note, quemadmodum nuper ei necesse fuit pati, ut de conditione sua et jure civitatis, vel statu civili, in suffragia iretur.

ibid. εἴτε etc.] Videtur μὴ iterandum esse, ad hunc modum. εἴτε μὴ, μὴ ὑφόρατο δὴ — *nec ne, non autem ea res in judicio seu D. seu M. seu denique MD. virorum disceptatur, sed ad vos referatur*. Cum populo nempe hic agit, in concione. Neque enim a judicio ad populum poterat appellari, sed decreta judicii manebant rata et firma, quae ne ipse quidem populus rescindere posset. Contra autem a populo jam judicatae res in concione, ad judicium delectorum virorum referebantur.

p. 40. v. 6. μοι] Id est ὑμὶν ἐμοί. *ergo me*. libere et aperte plusneque ad me verba de Timarchi flagitiis fecistis.

ibid. v. 8. καὶ ἡ βουλὴ] Bene hic videntur omnia habere. ἢν accipio pro ἄν, tanquam scriptum esset sic: καὶ ἡ βουλὴ — μισθῷ ἂν ἡ ταχὺν ἐκπεσοῦσ, ἢ σώζων. Verba ὅτι ἐβούλοντο idem valent atque ἡ βουλεύσασα, nisi malis ἐβούλευσε, non ad Senatum, sed ad Timarchum referre. *Quoties Timarchus in tribunal dicendi ergo ascenderet, Senatusque, qui anno superiori resp. praefuerat, mentionem injiceret restaurandorum aut moenium, aut turrium, aut alicujus nescio quo seducti, tum vos statim ridebatis*. Paret, vocabula haec ἐκπεσεῖν ταχύν, ἐκπεσεῖν σώζων, ἀνάγεσθαι eam significare res nequam et turpes, haud satis tamen, unde ducta fuerint illa dicteria. Planum quidem id, ἀνάγεσθαι eum quid sibi velit. Facinora enim illa, quae Paulus Apostolus, mere suo *opera tenebrarum*, vocabulo perappposito appellat, testes haud ferunt, solitudinem poscunt, congressus hominum et frequentiam reformidant. Vulgare item hoc est, pudorem, v. c. virginalem, cum claustro, cum arce, cum moeniis comparari, oppugnandis, et admoto arieti aut resistentibus, aut cedentibus. Tantummodo haereo in ἐκπεσεῖν. verum neque juvat, neque refert, neque meam decet personam, stercus hoc scrutari, ad quod coactus a necessitate hujus loci exponendi me demisi, quam primum licet, inde refugiens. Conf. p. 44. v. 2. et p. 46. v. 10.

ibid. v. 9. ἢ ἂν] Mallem ἢ abesse.

ibid. v. 13. ἐκκλησίαν] Idem, quod συναγωγήν.

ibid. v. 21. ἡ βουλὴ] Constructio verborum haec est: καὶ μὴ θαυμάσητε, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει περὶ τῆς ἡμέρας, ἢ ἡ βουλή.

p. 41. v. 3. μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι] Addit Mead. ἔφη. quod addidi. Solent istis duo εἶναι et ἔφη inter se copulari et hoc isti subnecti, ut si Latine sic dicenti: *ad*

plebem hæc locutus est. Audistis, Quirites, inquit, modo, quæ hic dixit.

ibid. v. 5. ἴσχυεν κ. τ. λ.] *Sic forme, hactenus quodammodo excusatum habemus Timarchum.*

ibid. v. 7. ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία h. l. est solitudo loci, cum silet, ædificiis denudatus, et ab incolis desertus. Sententia videtur esse hæc. Timarchus videtur existimasse, locus hic vacuus si ædificiis impleatur, haud magno id esse constiturum, et pecuniolam, quæ in quemque nostrum pro rata sua conferenda veniat, fore perquam minutam. Sed Autolycus consulto utebatur oratione quæsita et affectata atque involuta, quo locum haberet vocabula duo ingerendi, quæ possent in sensum turpiorem detorqueri. ἡσυχία in actu operis venerei quæ sit in corpore patiente facile a quoque intelligatur. μισθὸν ἀνάλωμα videtur dictio fuisse de lupanari usurpata.

ibid. v. 9. οἰκοπέδου] Οἰκόπεδον est area domus, cui, si qui velit, ædificium inædificare possit. In re venerea corpus est patiens. Ædificare qui velit, humus ei effodienda et egerenda est, ut locus sit fundamento ponendo. Patet jam fons nequioris metaphoræ. Vir aliquando benignior, uxori consuetudine cum viris familiari haud interdicens, cur faceret interrogatus, æquo, ait, animo indulgere uxori posse paulum lascivienti; nihil inde damni accipere. Fundum tamen sibi superesse. *Allemahl bleibt mir doch noch Grund und Boden übrig.*

ibid. v. 17. ἡμῖν] Melius puto ἡμῶν, quod est in edit. Wolfii.

§. ιζ'. p. 42. v. 4. Δημοφίλου] De Demophilo nihil quidem præcessit, credibile tamen est eo auctore illum, de quo supra commemorabatur, populi recensum fuisse habitum.

ibid. v. 8. Νικόστρατος] Scil. αἰτιᾶται εἶναί τινας.

ibid. v. antepen. ἐπράττετο] Illi, quos Demophilus et Nicostratus largitionum reos agerent.

p. 43. v. 7. τοιαύτην ἀναίδειαν] Hoc uteretur modo verum demonstrandi et arguendi, ut reos, ipsos sese indicantes et factum confitentes produceret, crimen puta judicii largitione corrupti.

ibid. v. 12. ἐνσπογγιεῖν] Lectio ἀμύνεσθαι non videtur contemnenda, cujus ego quidem scholium vulgatam habeam. Senium et paupertas hostibus assimilantur arcendis et profligandis.

ibid. v. 14. οὗτος δὲ] Scil. ἐχρήσατο τῇ συμφορᾷ ταύτῃ τῆς δίκης. Hic autem Timarchus hoc, quo nunc premitur, infortunium judicii capitalis ipse sibi conscivit.

ibid. v. 15. ἐν σώλῃ ἐκπλήτῳ] Sententia hæc est. Athenæ si essent oppidum, aliense ditionis, cui necesse esset in foro superiori stare, et parere evocationi magistratuum, in quorum potestate esset.

§. ιή. p. 44. v. 3. εἰδὼς καταισχύνας τινὰ] e. c. Hegesander. δὲ, quod in vulgatis in continente post hoc participium [καταισχύνων] insequitur, arbitratu meo sustuli. Dictio εἰδὼς καταισχύνας τινὰ significat *sibi conscius quod stupraverit aliquem.*

ibid. v. 5. κρεάμενος] e. c. Timarchus.

ibid. v. 14. λαθόντες, καὶ ἕξαυτα] Malim λαθόντες ἕξαυτα γενόμενα, sine καὶ.

§. ιθ'. p. 45. v. 4. αὐτοὺς] Timarcho puta, et Hegesandro, et Crobylo, et Misgolæ, cæterisque eorum fratribus atque sodalibus, flagitii conscientia inter se obstrictis. V. p. 43. v. ult. Notat autem Demosthenem. V. p. 53. v. 13. et v. 26.

ibid. v. 11. πεπόρνευται] Malim πεπόρνευται. Solet enim Noster in passivo usurpare de eo, si qui corpore suo quæstum fecerit meretricium.

ibid. v. 21. ἐπιτάττων] Supra p. 36. v. ult. dictione hac ἐπιτάγματα ἐπιτάττων usus fuerat de cinædo a scorto suo fœda et indigna exigente. Paullo post p. 38. v. 19. de scorto flagitante a conductore mercedem sui corporis enormem. hic denique usurpat de insatiabili voluptatum cupiditate, sæva illis, quibus dominatur, imperante.

ibid. καὶ ἀνασφίστο] Wolf arbitratu suo edidit, quod Taylor reddidit, καὶ μηδὲν ἀνασφίστο. Quod factum haud probo. Sententia videtur hæc esse: et cum ingenium ejus, natura improbum et impurum, deferretur ad appetendam ea, quibus quotidiano usu insuevisset. ἀνασφίσθαι dicuntur illi, si qui, vel inviti, a vi torrentis aufferantur et illidantur in scopulos, aut hauriantur a voraginibus. Hic verbum usurpatur metaphoricæ de illis, qui scelerum et flagitiorum exercendorum diuturnitate ita sint iis facti obnoxii, itaque dementati, ut, tametsi bona fide decreverint durum hoc jugum excutere, vinculis tamen eorum tam robustis vetustate, et tam arcte adductis expedire sese nequeant, sed ad ea continuanda, vel inviti et repugnantes, præcipites et occœcati aufferantur. Alias solet in simili re καταφέρεσθαι usurpari.

ibid. v. ult. κατέπιεν] Significat, non bucellatim, lenteque a Timarcho bona patria deglutita esse, sed cito et raptim, velut uno repentino haustu, ventre mersa. Solet alias καταπίνειν non de potulentis, sed de esculentis magis usurpari. Volens itaque significare patrimonium a Timarcho, non vorando modo, sed etiam potando esse absumtum, necesse sibi judicavit esse, ut insolentiam et peregrinitatem significa-

tionis, quam verbo καταστῆναι hic attribuit, addendo εἰ οἷόν τ' εἴη τοῦ emolliret.

p. 46. v. 5. αὐτὸν] Prætuli αὐτῷ. nam inter se opponuntur relinquere bona, et relicta conservare, pater, non sibi tantum opes quærens, sed eas filio quoque relinquens, et ex altera parte filius heres factus magnarum opum, quas ne *sibi* quidem conservare potuit, nedum ut *alteri*, filio suo, relinqueret.

ibid. v. 6. ὄπισθεν τῆς πόλεως] Hoc est in parte urbis boreali. Athenarum vultus quasi, h. e. prospectus, in mare patebat, seu ad austrum. postica igitur erat pars borealis, pone acropolin, quæ urbem a septentrione finiebat.

§. ν'. p. 46. v. 15. ἔργῳ] Superius crimen, scortationis puta, nullis poterat actor testibus confirmare, quod arduum, aut negatum potius esset invenire testes, qui fidem suam cum periculo capitis de re interponere auderent, clam, procul arbitris, gesta. Quapropter ad τεκμήρια confugiendum erat. Hic autem ἔργῳ, ipsa re, producturum se ait actor testes in re palam gesta, neminique ignota, nulloque cum testis periculo conjuncta. Sunt ipsi testes coram exhibiti, eaque testimonia, quæ ipsis oratione confirmanda proponuntur, confirmantes. ἔργον testimonii opponitur ejus ῥήμασι, cum actor verbis quidem affirmat, se testes hos vel illos esse producturum, testes autem ipsi testari recusant.

ibid. v. 19. ὑποκριτῆς] Poetæ ipsi sæpenumero in fabulis, si quas a se scriptas ederent, partes histrionum agebant. Idem sæpe et poeta et actor fabulæ erat.

ibid. v. antepen. τὸ δὲ χαρίεν] Facile quidem sit τοῦ δὲ χαρίεν emendare, neque repudiem, si probati dent codices. Potest tamen vulgata prætextu anacoluthi defendi.

ibid. ἄνωθεν τοῦ τείχους] Sic, τῆς τείχους puta, oppidulum Alopecas appellat. Nam de mœniis Athenarum hic non agitur, neque de iis est suspicandum, sed de oppidulo seu castello, quod dixi, Alopecensi.

p. 47. v. 1. ἐνταφῆναι] Post ἐνταφῆναι videtur γε deesse.

ibid. v. 5. ὡς] Bene habet. In κατέλιπεν subauditur αὐτοὺς, scil. servos et ancillas, fundosque omnino.

ibid. v. 8. ἐδάνιζεν] Timarchi puta pater, Arizelus, non Timarchus ipse.

p. 47. v. 15. ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Vult dicere, non omnium testimonia testium, quos in universa hac oratione mea commemoravi, sed eorum solummodo, quos eodem hujus orationis loco complexus sum. λόγῳ h. l. idem est atque τόπῳ καὶ μέρει τοῦ λόγου.

§. κά. p. 47. v. 17. ἀργύριον] Fort. καὶ ἀργύριον. Adhuc enim planum fecerat actor, patrem rei filio fundos et mancipia reliquisse. Jam recipit demonstraturum, paratam quoque pecuniam Timarcho relictam esse.

ibid. v. 20. ἕτερον, ἀγρὸν] Distinxi, ut debebat fieri, ut esset hæc sententia: *præter villas ante dictas, reliquit ei pater* ἕτερον (scil. χωρίον) *aliam* (villam puta) *Cephisiis, fundum* (vel agrum sine villa) *Amphitropis, et duas officinas metallicas.*

p. 48. v. 12. ἠφάνισεν] Disperdidit, effecit, ut nulla usquam locorum conspiceretur, funditus sustulit. Rem adeo notam annotare supersedissem, nisi vidissem Taylorum hic de οὐσίᾳ φανερᾷ et ἀφανεῖ nescio quæ afferre, bona quidem illa suo loco futura, ab hoc autem alienissima. Verum ita solent antiquitatum indagatores. Jactant peritiam suam, immemores circumspicere, conveniatne rei præsenti, an minus; dummodo expromserint ea, quæ qui ignorent, videantur sibi in lectoribus suarum commentationum nonnullos habituri, cum sint interdum protrita et trivialia.

ibid. v. 15. ἀπολειφθέντος] Sententia est. Arignotus cum aliquando abfuisset a recensu civium invalidorum, stipem a rep. ferentium, expunctus ex albo fuerat. Quo facto supplicabat senatui, ut beneficium hoc sibi redderetur, die observata, qua Timarchus, ex fratre nepos, præsideret. Hoc autem nil curante causam patrui commendatione et auctoritate sua adjuvare, talit repulsam, et stipe privatus est, quam prytanes ex ærario publico civibus egenis et invalidis erogare solebant.

p. 49. v. 8. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο] Videtur orator sic reliquisse ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο. in nominativo generis neutrius. *Verum secus hoc habet.* οὐκ ἔστι τούτῳ (in dativo generis masculini) λοιπὸν οὐθέν. *Nihil rerum omnium huic* (Timarcho) *superest.*

ibid. v. 9. οἰκία] Ubi quisque in suo proprio habitat. συνοικία] domus aliis ad inhabitandum mercede elocata.

§. κβ'. p. 49. v. ult. ἐπ' ἐνίοις ὀβολοῖς] Sesquifœnoris. h. e. ingentis. nam aliás statum et vulgare fœnus in singulas minas erant seni oboli, seu drachmæ singulæ menstruæ.

p. 50. v. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Dubito, significetne hoc verbum ἐκμαρτυρεῖν hoc loco simpliciter enunciare, prædicare, suo testimonio proclamare, an id, quod in foro Attico significare solebat, per testimonium literis consignatum, ab absente, vel peregrinante ad judices missum, aliquid confirmare. Sed huic posteriori modo interpretandi obstat adjunctum δεῦρο παρακαλῶ.

§. κγ'. p. 50. v. 22. ἐβούλευεν οὗτος] Intelligimus ex hoc loco, quo anno suscepta sit hæc in Timarchum ab Æschine actio.

Constat Athenis neminem, nisi semel per vitam, βουλεύειν fuisse. Perro constat Timarchum anno ante, quam ab Æschine reus ageretur, Senatorem fuisse. Testatur hoc perspicue p. 40. v. 8. Fuit autem Timarchus Senator archonte Nicophemo, quod hic locus testatur, et paulo supra versus 17. Ergo anno post Nicophemum acta hæc est causa. Sed archon fuit Nicophemus anno quarto Olympiadis 104. Habita igitur est hæc oratio anno primo Olympiadis 105.

ibid. v. 23. ἅπαντον] Hegesander et Timarchus.

p. 51. v. 7. ἐξεφυλλοφόρησεν] Proposuit quidem Senatui deliberationem de Timarcho senatu movendo. Verum re ad suffragationem deducta, repudiata est illa auctoritas rursusque in collegium Senatorum receptus Timarchus.

§. νδ'. p. 52. v. 8. ταλάντου] Subaudi τιμὴν vel ζημίαν. ἐπιρρόστις mulctam.

ibid. v. ult. καθ' ὧς] Dedi de meo καθ' ἃς, scil. συνθήκας, item πρᾶσιν pro πρᾶξιν.

p. 53. v. 1. ΜΑΡΤΤΡΙΑ] Prætuli Μαρτυρίαι, sunt enim duo testimonia, Leuconidæ et Philemonis.

§. νε. p. 53. v. 18. τῶν ἐκ τῆς] Aut plane delendum est hoc τῶν, cum Lock. aut ejus loco leg. est τούς.

ibid. v. 24. τοὺς ἑαυτοῦ] Malim τοὺς ἐπ' ἐκείνου. Sed locus varie potest tentari, sive τοὺς ἐκείνου τὸν ἑαυτῶν βίον, sive τοὺς ἐκείνου τοὺς ἑαυτῶν ζήλους, sive τοὺς ἐκπλήττοντα τὸν ἑαυτῶν βίον. Verum, quod primo posui loco, ideo id equidem præferam, quod literarum vestigiis fidelius inhæret. ἐπ' ἐκείνου παραπλήσιον τῇ φίλᾳ idem est dictu, atque ἐπ' ἐκείνου τῆς φίλης.

p. 54. v. 3. αὐτὸν] Malim ταύτην.

ibid. v. 22. μὰ γὰρ εἰ ὅτι] Duo postrema vocabula transposui. *Ego, qui vitam mihi vitalem haud ducam, si vobis videar solummodo ita vixisse, ut credibilia sint crimina mihi imputata, nedum si ea reapse perpetravero.* μὰ ὅτι significat idem, atque μὰ μόνον, et aliquanto etiam plus. Constructionis hujus paulo intricatioris explicatio hæc est. ἡγοῦμαι ἐγὼ τὸν βίον ἀβίωτον εἶναι· (οὐκ ἐρῶ, ὅτι τοῦτο ἡγοῦμαι μόνον, εἴ τι τούτων ψεύσασταί μοι, ἀλλὰ καὶ εἰ δίκαιμι μόνον ὑμῖν.

ibid. v. pen. καταχρήσασθέ μοι] Bene habet. Utimini me, seu corpore meo, pro lubitu vestro, ad parandam vobis ex eo defensionem. V. p. 111. v. ult.

§. νς'. p. 55. v. 9. αἱ οἰκήσεις] Id est τὸ οἰκεῖν τοὺς μὲν ἐνταῦθι, τοὺς δὲ ἀλλοθί ων. Hoc, quod alii aliis in domiciliis habitent.

ibid. v. 15. οἰκήσεται] Taylorum obstrepentem nil curans, cum Stephano facio, et ad ejus mentem Græcam hujus loci orationem reformavi, in hoc uno discedens ab illo, quod pro *lατρὸς οἰκήσεται* dedi *lατρὸς οἰκοῦντας*, cum Stephanus simplex *οἰκοῦντας* voluisset.

§. νζ'. p. 56. v. 2. παραφέρει —] Ratiocinatur sic. Si vulgaris fama rebus in omnibus vera esset, fideque digna, consequeretur hoc quoque, me, cum Batalum appellari audio assultare, aures arrigere, animum advertere, insistere vestigiis, propius accedere, existimare vocem hanc ad me pertinere, me vocari. Vulgari enim dicterio, non Demosthenes, sed Batalus, cluco. Ego vero alia omnia. Stultus sim, si scommate movear. Fama itaque vulgaris sæpe mendax et flocci-facienda est.

ibid. v. 6. τινὸς] Non cum ἐπωνυμίας, sed cum τίτθος cohæret. Id sibi cognomen adhæsisse ab aliqua nutrice sua, quæ id sibi imposuisset.

ibid. v. 16. περὶ δὲ κ. τ. λ.] Locum hunc ut Stephanus dederat, ita reliqui, certa medicina e bonis libris haud suppetente. Videtur Æschines ita dedisse. περὶ δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τι καὶ λόγους καὶ τὰς πράξεις καὶ τύχας ἀφανὲς τις.

p. 57. v. 15. τὸν δίκαν] Ante aut post τὸν deesse videtur ἀθάνατον, aut ἄδικον, aut tale quid.

p. 57. v. 22. ὃν — ἐπισκῆψαι] Dedi ᾧ — ἐπισκήψασθαι istud auctore Wolfio, hoc me. nam ἐπισκήπτειν in activo est *imperare, mandare.* Pro *rem agere, insimulare* solummodo in medio usurpatur.

ibid. περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet*, ut Latinum *de. De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit.* Nota est ista prepositionis usurpatio. Subauditur εἰ βούλεσθε ἀκούειν, *audire si vultis.* V. p. 59. v. 17. et quæ dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen hæc verba pro judicio marginali habeantur.

p. 58. v. 2. κατὰ τῶν φίλων] Pungit prævaricationem Demosthenis, modo pro Phormione adversus Apollodorum agentis, modo pro hoc adversus illum. quam inconstantiam et perfidiam pene dixerim, tametsi genus vitæ, cui serviebat Demosthenes, pene necessariam facit, ægreque cavendam, vir tamen honestus et æqui servans, castitatique conscientiæ et religionis sanctitati studens haud facile neque probet, neque in se admittat.

ibid. v. 3. περιενίγκας] Bene habet. *In orbem si quis circumferat, ostendatque singulis quibusque judicibus.*

§. νή. p. 58. v. 9. διατριβαῖς] Nam qui frequentes sunt in congressibus hominum elegantiorum, hi comtiores atque urbaniores etiam habentur, atque esse solent. Viderunt, ut hodie loquimur, *grandem mundum.*

ibid. v. 12. ἀρχὴν παραφέρων. πρῶτον]

Sic dedit Stephanus. ἀρχὴν παραφέρων πρᾶττων Wolf e conjectura. Id quod Taylor, pro more suo, reddidit. Sed bene habet participium, et sic erat interpungendum, ut feci. ἀρχὴν παραφέρων πρᾶττων μὲν — redit hoc participium ad ὑπηκριβωκώς. dicere audebit me infandæ alicujus illiberalitatis atque immanitatis principium, (h. e. primum exemplum, quod alii deinceps imitentur,) aut, si mavis, principatum atque tyrannidem reperisse, allegans, aut provocans ad amicitiam Harmodii atque Aristogitonis.

ibid. v. 13. τὸν πρὸς] Post τὸν videtur αὐτῶν deesse.

ibid. v. 14. τὸ πρᾶγμα] Scil. τὸ ὑπερβῆναι καὶ τὸ ἐρᾶν παλῶν παμάντων.

ibid. v. antepen. σύγχεσθαι] Planius quidem est σύγχεσθε, quod Taylor exhibuit. Sed bene habet σύγχεσθαι, quod Stephanus. Subauditur a communi φάσκουσι. est oratio obliqua, ut est quoque in insequentibus.

p. 59. v. 4. περὶ ἐμοῦ σπεῖσθαι] Ego malim aut παρ' ἐμοῦ σπεῖσθαι legi, aut περὶ deleri, tametsi haud infitiabor tolerari posse.

ibid. v. 6. τὸ δὲ πρᾶγμα] Frequentationem palæstrarum in invidiam adduxisse, ut pro re infami haberetur, adeoque periculosa, quia verendum sit, ne juventus ita corrumpatur.

p. 60. v. 13. οὐδὲ Ολάβων] Malim οὐδ' ἐπ τούτων βλάβων.

ibid. v. 14. ὅντες] Scil. τοῦ σωθῆς.

ibid. v. ult. ἐν τῷ μέντοι] Τῷ malim abesse; et v. 3. p. 61. καὶ [primum], nisi malis hoc pro etiam, non pro et accipere.

§. ιδ'. p. 61. v. 3. ἐμέλον] Id est σωφρόνων.

ibid. ὧν οὐ χρὴ] Scil. ἐρᾶν, ἐρῶντας. quod est a communi repetendum.

ibid. v. 7. τὸν μὲν ἔρωτα] Hujus μὲν apodosin non reperio. nisi pro γὰρ versa 10. δὲ substituas.

ibid. v. 11. ὃς ἦν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀκαμπτοτάτων] Hæc verba damnat Taylor, et expungi vult, pro asculis habens, et interpretamento vocabuli ἐδυρόμην. In quo multum fallitur. τοῦτο pertinet ad insequens ὅτι τῆς ὑποχίσεως ἐψεύσατο. Fidem a se datam, violatam commemorat, ut rem animo suo multo acerbissimam ἐδυρόμην, id est ἐν τῷ ἐδύρεσθαι, ibi loci, ubi lamentatur Patrocli cædem.

ibid. v. 14. αὐτὸν] Hoc ad Achillem redit, ut proximum versu 13. ad Patroclum, et rursus αὐτῷ ibid. ad Achillem.

§. λ'. p. 64. v. 10. πρᾶγμα] Dedi πρᾶγμα. ex usu (ut vulgo usurpant) circumstantia.

ibid. 11. οὗτος ὅστις] Dedi οὗτος χρῆστις, id est καὶ ὅστις. dodum ante sic conjeceram, quam prodiret cl. Valckenaeri ad Euripidis fragmenta diatribe, qui p. 270. pari modo verba hæc exhibuit.

ibid. v. ult. σωθῆσθαι] Haud displicet σωσθῆσθαι. Sed et passens locum facile tuetur. *Judicare se ait solere.*

p. 65. v. 8. δημοσίᾳ] in rebus ad remp. pertinentibus.

ibid. πάντα] Omnia ista tria, bona patrona, mercedem stupri, et largitiones, quibus se ad vendendos honores immunitatesque, et ad jus civile vel forense violandum corrumpi passus est.

ibid. v. 10. ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπανορθωμάτων] Nisi quid desit, subaudi γνήμιος, aut σπερβάντος, aut tale quid.

ibid. v. 11. ἐξ ὧν] Idem est ac si dixisset μετὰ vel διὰ τὰ πρᾶξαι ἃ, quæ patrando, post vel ob quorum perpetrationem. Planius utique dixisset ἃ πράξαντα.

§. λά. p. 65. v. 25. ἐλευθέρων] Malim ἐλευθέρως, quod interdum pro ἐλευθερίως usurpatur.

ibid. v. antepen. Παριθλου] Malim Περιθλου, ut sit patronymicum a Περιθους. multa ejusmodi nomina occurrunt in nominibus Atheniensium propriis in ους desinentia, a nominibus heroum ducta.

p. 66. v. 11. εἰς τὸ μαφάκιον] Subaudi τοῦτο εἰρῆσθαι.

ibid. v. 17. μνησθήσομαι] Subaudi μέσον, idem est ac si dixisset τούτων μέσων τῶν μνησθήσομαι, ὧν ἔμοιγε μέσι μέλει. Soles illos commemorabo, quorum inimicitias mihi conciscere nil reformido. V. p. 68. v. antepen.

ibid. v. 23. ἐμέσου] Quod olim pone ὑπερβεβλημένῃ legebatur, expunxi, ut turbans sententiam, a bonæ quoque notæ codicibus, teste Taylore, exsulans. Quamquam, mei si res faisset arbitrii, e loco suo transtulerim potius in alium, et verba sic struxerim. ὑπερβεβλημένῃ. ἃ τίς τ. ω. οὐκ ἐμέσου, οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφ.

p. 67. v. 8. εἰς τοὺς πανηγυρικούς] Videntur iteranda. Desideratur enim responsio ad præmissam interrogationem.

§. λβ'. p. 67. v. 23. τὰς συνθήκας τὰς] Τὰς secundi loco malim τῆς.

ibid. v. 27. ὧν] Dedi de meo ἐξ ὧν, ex iis, vel secundum ea, quæ hi sibunt.

ibid. v. 29. λεγόμενον] Post λεγόμενον videtur ἀκούειν deesse. *Existimato vos rem, non orationis meæ expositam audire, sed oculis præsentem, cum geritur, cernere.*

p. 68. v. 3. λόγου] Post λόγου videtur, non solum τυχὸν deesse, quod cum λόγου cohæreat, sed etiam πανούμενος. Quod postulat insequens πανηγύρεων, alias id sine futuro nataturum, ut sic legatur: καὶ λόγου τυχὸν, πανούμενος μετὰ συγγνώμης πανηγύρεων, *et impetrata dicendi venia, cum occasionem exsequeretur.* Neque enim dici potest ἐμοὶ πανηγύρεων, pro ἐμοὶ ἐν πανηγύρει τάξει.

ibid. v. 13. διαλίσται] Taylor suadet διαλίσται, in quo humani quid passus est, immemor differentiæ, quæ inter activum

hujus verbi medianque interest. δικάζοιτο foret *judicato*, id quod ab hoc loco est alienissimum. Obversabatur ejus animo δικαζέσθω, *jure experitor, jure agito*. Bene habet vulgata, idem significans, atque προσκαλείσθω νῦν καὶ πάθημεν ὅτι δικάζεται. Mutandum si quid sit, quod video nil esse, malim, non οὗτος, sed οὕτως legi. ἀλλ' οὐχ οὕτως. *Sed causa sic non habeto*. Fingamus rem contra esse, atque modo posse-bamus. Verum, quod dixi, causa nulla nos hoc quidem loco a vulgata discedere cogit. οὗτος redit ad conductorem.

ibid. v. 20. αὐτῷ] Dedit αὐτῷ, *qui tumultus si non occurret?*

ibid. ἕστιν ἐμβάλλῃ] Reliqui locum hunc in manifesto vitio, quoniam eorum, quæ ad illud tollendum seu libri, seu ingenia virorum doctorum attulerant, nihil satisfacit. Videtur orator mihi quidem sic reliquisse: τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, εἰ γε τοιοῦτος ἐμβάλλει εἰς τὸν ἀγῶνα, ἢ στεφανοῦται [vel στέφανον αἰτεῖ] ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν. *Ecquis jam non aget oratorem, si hujusmodi homo* [ista fama, istis moribus, atque Timarchus] *in forum irrumpit, coronam gerit* [aut *petit*, h. e. *honores*. honorum enim judicia et insignia erant coronæ] *aut aliud quid*, quodcunque tandem *agit pari nobiscum jure?* Senatores munere fungentes coronas gerebant, annoque functionis evoluto, Senatus munere decedens a populo coronam petebat auream, testimonium virtutis et rei bene gestæ, quo acta sua confirmarentur, et rata haberentur. Sed medicina desperato huic loco aut nulla, aut a melioribus libris veniet.

p. 69. v. 2. πρὸς τὰ κοινὰ] Post πρὸς τὰ κοινὰ videtur ἕδει deesse.

ibid. v. 4. διὰ τοῦτο] Τοῦτο an τοῦτον præstet, ambigo.

§. λγ'. p. 69. v. 11. ἔξωθεν] Quæ argumenta forinsecus afferet atque ingeret, causæ suæ ergo, quæ mala et conclamata est, defendendæ, a moribus aliorum populorum petita, penes quos amor puerorum honestus, et a legibus seu concessus, seu imperatus est, vel vulgari more sanctus. Vel potius τὰ ἔξωθεν h. l. sunt res a causa præsente alienæ. Id quod insequentia docent. V. p. 70. v. 6.

ibid. v. pen. εἰφαμίαν] Qua scil. Philippus in suis ad S. P. Q. A. literis, item in suis ad nos legatos sermonibus coram usus est.

§. λδ'. p. 70. v. 9. τεχνίτου λόγου] Post τεχνίτου λόγου aliquid deesse recte vidit Taylor. Nescio, an his pancis defectus expleatur καὶ μιαρᾶ, οὗ τὸν τρίτων (vel τὸν βδελυρίαν) τῶν διηγήσεται.

ibid. v. 11. ἀνάλωσε] Lectio ἀνώλεσε videtur probanda. Demosthenes enim hereditatem ipse non prodegerat, sed tutores minuerant, et inter se diviserant. Verum ut hæc lectio veritati rei gestæ est convenientior, ita illa altera vulgata animis acerbitatem magis decet.

ibid. v. 19. εἰς τὸν φιλέον ταύτην] Bene si habet, significat, in illam pellexit amicitiam prædicatam, omnibus notam, cujus exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτῃ legi, *hac ratione*.

ibid. v. 21. κατέλεγον] Suspicabar φοιτητῶν h. l. decesse, antequam e Taylore intelligerem, in textu quodam codice supplementum hoc, quod adscivi, legi ἑστήκων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένον. Non improbe numerum pluralem κατελέγους [Helmst. κατὰ λόγους ἀποφαίνων] indices, dummodo reliqua quoque ne desint.

p. 71. v. 4. ἡμῖν ἐταίρους] Suspicor hic pauca quædam deesse, ad hunc fere modum: ἡμῖν συλεμοῦντας (vel ἐκπιθυλεύοντας, vel ἐνυβρίζοντας) τοὺς ἑταίρους.

ibid. v. 19. διατριβὴ] H. l. est narratiuncula lepide, qua belli homines considentes inter se jactanda et dicteriis exagitanda tempus suaviter fallunt animumque oblectant. Eodem sensu accipio vocabulum hoc versu tertio quoque, nisi malis ibi *schola* reddere.

p. 72. v. 17. καλὰ μὲν] Supra p. 24. v. 9. erat μέντοι, ubi locus hic iisdem verbis legitur. utrumque bene.

§. λέ. p. 73. v. 14. λόγου] Post λόγου videtur deesse χρηστόν.

ibid. v. antepen. φιλῶν] Sic recte legitur in edd. Aldi et Wolfii, ut nesciam, qui φίλιν, tam crassus error, in Stephani editionem irrepserit. Item sic [φιλῶν] emendasse Marklandum ad Lycurgi [videtur Lysiæ exarare voluisse] p. 606. annotarat Taylor.

p. 74. v. 6. ὑπωδεδιλιακότων] Tametsi Wolfii conjecturam ἀπωδεδιλιακότων haud sim repudiaturus, si a bonis auctoribus confirmetur, satius tamen duxi vetustam lectionem revocari, quæ non est intolerabilis. ὑπὸ potest in tali compositione idem, atque περὶ significare. διλιᾷν περὶ τοῦ κινδύνου.

ibid. v. 9. ταχὺ] Pro τάχα. Quod exemplo non caret, ego equidem haud sollicitaverim.

ibid. v. 10. εἶασε] Εἶασε an εἴασαν legatur perinde erit, quorum illud ad senem, hoc ad Lacedæmonios redeat. Oratio est ironica.

§. λς'. p. 74. v. 17. ἀφ' οὗ] Videri possit bene habere. *a quo facto, unde, qua de re*. quia tamen sequitur, συγκαθυμγμένα, [scil. τῷ ἕστηκε,] et quia codices in ὑφ' οὗ consentiunt, merito hoc præfertur.

ibid. v. 18. διὰ λιμὸν] Subaudi ἐξηγημένου.

p. 75. v. 12. τὸ πρᾶγμα] Congressus amantium cum amatis.

ibid. v. 13. λόγου] Sermones amantium

inter se de conditionibus mutuas consuetudinis.

§. λζ'. p. 76. v. 1. *πρὸς τὰς αἰσχύνας*] Id est *πρὸς τοὺς αἰσχρὰ πεπουκότας. erga eos, si qui turpia et flagitiosa commiserint.*

§. λή. p. 77. v. antepen. *κατασπαράζεται*] Haud equidem improbem lectionem *κατασπαράττει*, si codices assentiantur. Verumtamen haud equidem video, quid eam admodum necessariam faciat. Quare veterem vulgatam h. l. immotam reliqui.

p. 78. v. 4. *καιρὸς*] Diuturnitas impunitatis, cujus vos ipsos tandem pœnitebit, cum videbitis supinitate atque indulgentiæ intemperantia malum, non leniri, sed exacerbari.

ibid. v. 10. *αὐτῶν*] Bene habet. Timarchi puta ejusque consortium et similium, qui secu fisdem, atque ille, flagitiis contaminabant, et patronos quoque suos, pariter atque ille, habebant.

ibid. v. 18. *ἀκολάστων*] Fuit cum existimarem designari turbatores reip. si qui seditiosis sermonibus concionem commoverant, et soli in rep. dominari affectarent. Quoniam autem hæc interpretatio cum insequentibus versu 26. *τοὺς δὲ τῶν νέων διαφθορεῖς* parum convenit, et præterea præpositio *ἐκ* adhuc aliud quid desiderare videtur, suspicor nunc deesse *πεπλουτη-κότες* post *ἀφθόνως*. Qui locupletes facti sunt e flagitiosis, seu impudicis, et ex iis, qui istis consuescunt, cujusmodi sunt leones, scorta, coqui, histriones, hospites popinarii, equorum et canum venaticorum mangones.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

QUÆ EST PRO SUA LEGATIONE

ANNOTATA.

§. δ. p. 84. v. pen. προειρημένας] Potest ferri, nescio tamen, an præstet προστέτριμμένας, *adaptatas*, a προστρίπτειν: vel προσηρτημένας, *appensas*, *affixas*, a προσαρτᾶν.

§. γ'. p. 86. v. 2. τῷ βίῳ] V. n. Τιμάρχ. p. 44. v. 15. seqq.

ibid. v. 5. πίστωσιν] V. n. Τιμάρχ. p. 52. v. 18.

§. ε. p. 86. v. 21. ἄλλης] Bene habet. De reliquis accusationis capitibus, quæ diversa, et aliena sunt ab hoc capite, quod in muliere illa Olynthiaca versatur.

ibid. v. ult. ἂν] Plane Latinum *an* h. l. est.

§. ζ'. p. 89. v. 15. τοῦτο] Scil. τὸ πίμπλημι δεῦρο πρίσβεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ibid. v. 18. ἐπίθημεν] Harleianus codex, bonitatis non contemnendæ, verbo hoc caret. quod cum ad sententiam minus sit necessarium, eique pæne officiat, parumque conveniat Attico loquendi mori, si dicatur ἐπιτιθέναι τῇ γραφῇ τίμημα, ideo verbum hoc, ut supervacaneum et vitiose assutum, uncis inclusi. Quod verbum si quis contendat defendere, dicendum ei erit, in ἐπίθημεν non subaudiri τῇ γραφῇ, sed τῷ φιλεμπόρῳ. Verum, utcunque dictionem hanc considero, male congruentem rei præsenti deprehendo. Non enim actores, vel accusatores, reo, sive homini, sive decreto, ἐπιτιθέασι τιμὴν *mulctam imponunt*, sed judices dicta sententia. Actores solummodo ἐπιγράφονται τιμὴν, mulctam nominant, qua censent dignum sive reum hominem, sive decretum vitii insimulatum.

§. ή. p. 90. v. 9. ἱκετηρίας] Recepi, quia ab uniuscujusque necessariis rami supplicatorii deponebantur.

ibid. v. 13. καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τύχης] Durum hoc et intolerabile mihi accidit. Videtur post φιλ. deesse καὶ ἔμοιγε, aut καὶ τιμὴν *amore artis*, aut *ob honorem artis*.

ibid. v. 19. τοὺς αὐτοὺς λόγους] Quales scil. antea ex ore Phrynonis retulerat, et Ctesiphontis et legatorum Eretriensium. v. p. 89. v. 7. παρὲ an ἐπὶ leg. sit ambigo.

§. θ'. p. 91. v. 13. ἀζήμιος] Civitates quasdam Græcas Aristodemum conduxerant, ut per ludos civitati cuique proprios fabulas doceret, ni faciat, mulctæ futurus obnoxius. Athenienses itaque legatos ad has civitates decernebant mittendos, qui pro Aristodemo deprecarentur, ut si fungi muniis et pacto satisfacere minus posset, ne fraudi ea res ipsi esset, ut qui reip. causa in legatione abesset.

p. 92. v. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Dedi ψηφίσματα. ἐκμαρτύρια. v. vers. 17. p. 91. Cui addi velim Μαρτυρίαι.

§. ί. p. 92. v. 12. παρανόμων] V. vers. 17. p. 89.

ibid. v. 14. εἶμαι] Non male. redundat illa vox sæpe, Attica quadam elegantia, cujus vim ubique locorum haud facile neque percipias, neque reddas. Verumtamen quia codices in ἦμεν consentiunt, hoc prætuli.

ibid. v. ult. ἡμᾶς τῶν συμπρίσβεων] Tria hæc verba, ut superflua, et e scholiis inserta, uncis inclusi.

p. 93. v. 5. ἰλοσχοίνῳ ἐβρόχῳ] Juncus durus et rigidus per carnes transfixus, eo plus dolorum creat, ligatque fortius, quo est rigidior minusque cedit. humectatus autem et debilius vincit et mollius vexat.

§. ιά. p. 93. v. pen. καὶ τούτοις] Longissime circumducta hæc parenthesis desinit in verbo αἰτιάσομαι versu 2. p. 95.

p. 94. v. 4. τοὺς γὰρ] Est Latinorum *nempe*, vel *scilicet*. Est ironica recitatio excusationis, qua Demosthenes uti soleret ad molliendam et abstergendam invidiam facinoris, cujus eum Æschines hic reum facit, perfidiæ puta erga consortes

ejusdem tecti mensæque.

ibid. v. 6. ἐγγενὴς] Noli Tayloro assentire. multum differunt inter se συγγενὴς et ἐγγενής. Lipsienses, qui quidem gente Saxones vel Misnici sunt, omnes sunt mei ἐγγενῆς. nationis enim nos ejusdem sumus. perpaucos autem Lipsiæ habeo συγγενῆς, *sanguine mecum conjunctos*. Ne ipse quidem Demosthenes se Æschinis ferebat συγγενῆ, et pudaisset quidem illum τῆς συγγενείας cum hoc; Atheniensem tamen tam bono jure aiebat esse, quam si qui alius esset optimo, eoque ἐγγενῆ ejus, et multo etiam magis, quam Æschinem, quem negabat ingenuum esse. Nobis est ἐγγενὴς *eodem e municipio populove nobiscum oriundus*, unser Landsmann [*our Countryman*]. συγγενὴς autem *cognatus*, unser Blutsverwanter [*our Relation by blood*].

ibid. v. 15. καταπτύει δεηθοδοκίας] Si accusativus pluralis hic est, feram. *despuit in nos munerum acceptationes*, h. e. criminationibus de muneribus acceptis nos conspuit. Sed videtur potius genitivus singularis esse. Quod si est, necesse est, aliquid h. l. desiderari, e. c. ἐς ἐνόχους. Nam ἔνοχος non minus cum genitivo, quam cum dativo, construitur.

§. ιβ'. p. 95. v. 5. καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. καὶ] Καὶ secundum esse delendum, ipse mihi quoque olim persuaseram. Sed bene habet vulgata. modo ista verba καὶ τὰ μὲν ad ὑπομιμνήσκων signis parentheseos includantur, ut feci. tum apodosis erit in istis πρῶτον μὲν γὰρ — ubi γὰρ illud elegantèr redundat, ut fere semper in instauratione sermonis, longiore quadam interjectione, vel parenthesi, interrupti. Revocavi ergo καὶ ante verbum καθῆκεν. nam Taylor copulam ejecerat, vel Wolf potius, quem, sæpe festinatione et præfidentia labentem, ubique securus sequitur Britannus.

§. ιγ'. p. 95. v. 16. αὐτοῖς] Bene habet. *illis*, Amyntæ puta et Eurydicæ, eorumque liberis et universæ domui. Vidit hoc etiam Taylor.

p. 96. v. 5. ὃν ἐποιήσατό σε] Adoptationes ejusmodi meræ erant cæremoniæ, quibus ille, qui alterum adoptaret, animi sui voluntatem solummodo erga eum declaratum iret, ut si quis hodie rex tæniam cum insigni ordinis alicujus equestris nobilioris alicui appendat.

§. ιδ'. p. 96. v. 16. πρὸς Θηβαίους] Ita stat in bivio, ut tam ad διαφερομένων trahi debeat, quam ad συμμαχίαν ἐποιήσατο. nihilominus tamen suspicor pone συμμαχίαν deesse πρὸς αὐτούς.

ibid. v. 20. λέγων διέξειμι] Hæc duo vocabula transposui, non quo vulgaris ordo haud esset tolerabilis, utcunque enim colloces, cohærebit λέγων cum ὅτι, sed quod hujus collocationis, quæ sententiam faceret planiorem, codices essent auctores.

ibid. v. 23. τεύξεσθαι] Post τεύξεσθαι desunt nonnulla de Philippo nescio quid ad illa superiora Æschinis obstrepente et quærente; id quod aperte docet insequens τὸν διαζολὴν ταύτην. quod quo præmissorum referatur, nil est.

ibid. v. ult. κατ' αὐτοῦ] In ipsum Philippum. Superiora enim exempla fuerant ingrati animi a vetustioribus Macedoniæ regibus aut tyrannis erga P. A. optime de ipsis meritum demonstrati. Male Wolf αὐτοῦ ad Callisthenem retulit. Huc enim referenda erat ejus notula, errore perquam facili, ad verba μετὰ ταῦτα versu 13. relata, omissa notula ad ista vocabula adscripta. Nihil est pronius, neque excusabilius, quam ut in notulis Wolfii, quibus numeri nulli, neque paginarum, neque versuum adscripti sunt, in carnificinam inquirentium, ad sedes suas alligandis labaris. Notula illa Wolfii a Tayloro prætermissa (vel prætervisa potius) hæc est. "Μετὰ ταῦτα εἶπεν] εἶπεν leg. et de persona Æschinis accipiendum." Hactenus Wolfius. Sintne plures Wolfii notulæ pari modo, atque hæc fuit, a Tayloro prætervisæ, nec ne, haud equidem dixerim, qui Basileensem editionem cum Taylorana haud contulerim. Viderint alii. In hanc forte fortuna incidi. Φιλίππῳ legatur, an Φιλίππου, et sic interpungatur, ut vulgo est interpunctum, an ut Markland auctor fuit, quod idem ego ipse quoque aliquando sum suspicatus, nunc prorsus nihil interesse censeo. Secutus tamen sum codicem bonæ notæ Harleianum. [*Access. Not.*] Taylorum erroris immeritum insimulavi. Non is, sed operæ Francofurtenses, id quod nunc demum video, notulam Wolfii omiserant.

p. 97. v. 4. ἀνοχὰς] Id est formulam literis consignatam illarum induciarum.

ibid. v. 11. ἀπιμνήσθη] Nullus dubitavi Wolfii veram et necessariam emendationem ἀπιμνησθήσεται, ab ipso in textum immissam, et a Tayloro servatam, immotam relinquere, Tayloro quamvis improbante et obloquente.

ibid. v. 14. κύριος ἂν] Cum liber esset suffragii sui arbiter nullo metu, nulla necessitate constrictus, sed ex animi sui sententia suffragium dans, ὁegansve cui vellet.

p. 98. v. 1. ψηφισαμένους] Subaudi αὐτά. nomina eorum, qui suffragio suo hoc decretum tulissent atque comprobassent.

ibid. v. 6. ἀντιποιῇ — ἔχειν] Bene si habet ἀντιποιῇ, valet h. l. idem atque προσποιῇ, quod si autem hoc tibi sumis atque arrogas, ut te aias Amphipolin jure tenere, ideo quod armis ceperis, concedo tuam esse, juroque a te teneri optimo, si

in bello adversus nos suscepto eam nobis eripueris, armis tuis expugnatam captamque. Nihil obscuritatis ego equidem hic cerno.

ibid. v. 7. εἶλες] Εἶλες inter et εἶχες ambigo.

§. ιδ. p. 98. v. pen. μικρὸν —] Orationemque eam paululum in vetustiora earum rerum, de quibus ageretur atque contenderetur, veluti navem in altum, adegisset.

p. 99. v. 2. νομίζειν — οἴεσθαι] Stephanus existimabat alterutrum esse delendum. Mihi non tantum nihil hic loci tollendum, sed vel addendum etiam videtur esse, ad hunc ferme modum. καὶ μὰ νομίζειν ἐκβεβλῆσθαι (aut ἐκπεσεῖν) ὥσπερ τοὺς ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τὸ οἴεσθαί τι πεπηθέναι. neque propterea solummodo, quod consessui visus esset humani quid passus esse, existimare, se ab illo consessu explosum et ejectum esse, quemadmodum histriones scena ejici soleant, si quos inter recitandum memoria destituat.

§. ιϛ'. p. 100. v. 12. διαφορᾶς] Videtur in antiquis libris gemina hujus loci versata fuisse lectio, altera vulgata, altera, quæ pro *altero* daret ἐκ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. (non autem ἐναντίως.) *quasi ex oblocutione bellum et discidium esset exstiturum.* quæ lectio nescio an melior etiam sit vulgata, quæ alias non est contemnenda.

§. ιζ'. p. 100. v. ult. τὸ παλίμβολον] Malim ὁ παλίμβολος, ut modo ὁ λίμνας.

p. 101. v. 3. εἰσόσιον] Expulsa Wolfii conjectura, bona pravis mutante, revocavi veterem probam lectionem συνόντιον.

§. ιθ. p. 101. v. 14. τινα ἑαυτοῦ] Velim interseri τῆς.

ibid. v. 15. χρόνῳ καὶ βίῳ] Est hendiadyoïn, pro χρόνῳ τοῦ βίου.

ibid. v. 17. ἀναρρτήσας] Aut hic est pro συγκρτήσας, aut illud ἀνὰ in hac compositione iterationem et frequentationem, *iterum atque iterum cum manus complosisset.*

§. κ'. p. 102. v. ult. εἰ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τ. φ.] Post πίστει addidit Wolf de suo hæc verba καὶ περάττοντές τι καί. quæ Taylori quoque recoxit editio, pro more, plus illa, quam Criticum decebat, in renovandis et propagandis Wolfii erroribus et imperiis ultro sumtis, religiosa. Lectio Stephaninæ, ex Aldina repetita, mihi satis probatur, quæ hoc vult. εἰ ἐν τῷ λέγειν [hoc est, ἐν τῷ διαλέγεσθαι Φιλίππῳ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] ἐπίδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πόλεως, καὶ ἅπερ τῶν λόγων [ὧν ἴσως puta, καὶ τῆς τῶν λόγων δυνάμεως καὶ δεινότητος] καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως. *qui verba pro rep. facientes, verbisque fideque digni ea essent.* Digni rep. sunt legati hi, qui et exspectationi civium de se conceptæ satisfaciunt, ut nihil sit, quod eos ipsorum pœniteat, et qui magnam reip. apud exteros famam neque verbis, neque factis minuunt.

§. κ'. p. 104. v. 5. καὶ διδεγμένον] Verba hæc mihi suspecta. Cur enim post participium temporis præsentis ἐπιστηματιούμενον usurpet partic. præteriti? Deinde δέχεσθαί τινος λόγους est exspectare alicujus orationem verba facturi. Atqui Æschines jam verba fecerat. Non displiceret Scaligeri ἀκουδιδεγμένον, si cum ἀκουδεχόμενον mutetur.

§. κά. p. 104. v. 15. ἐκπέττομεν] Videtur in codd. quibusdam olim fuisse ταῦτα ἐξῆς ἐκπέττομεν. *hæc omnia*, summa cum minimis, *egimus*, nihil quicquam omittentes.

ibid. v. pen. μνημονὸν] Non de nihilo suspectum hic est, quod modo versu 22. præcesserit, nec tamen ideo Marklando assentiar. Suspicer potius oratorem, sic ferme dedisse. συμποτικόν τις αὐτὸν φησιν εἶναι. καὶ γὰρ ἥτρει ἦσαν. πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ — *festivum et hilarem in convivis Philippum esse, est qui aiat. Fuerunt et alii. Bibulus est. Atqui Philocrates noster multo et bibacior.* Illud συμ in συμποτικόν videtur ex ἦσαν natum.

p. 105. v. 2. οὗτος] Post οὗτος videtur τῆς εὐσέλας desiderari. debent enim res ab Æschine communicandæ ejusmodi esse, ut personis eorum, quibus impertiendæ illæ sint, conveniant. Demostheni quidem bene convenit communicatio τοῦ λόγου, minus autem populo, cujus e re magis erat collatio pecuniaria, unde resp. sustentaretur. Convenientior itaque multo erit hæc oratio: neque vobis facile quicquam de bonis suis impertiat, neque mihi locum relinquat declamandi. Notat itaque cupiditatem Æschinis. Avarus est, ait, Æschines, et ærario debita denegat, at idem tamen regnare in suggestu et solus loqui vult in foro et in concione, cæteros omnes tacere.

ibid. v. 4. βούλομαι] Haud ego equidem hoc vocabulo offendar. paullo quidem, haud enim infitiabor, est oratio involutior. verum in sermone communi, cujusmodi sermo hic Demostheni tribuitur, talia faciles ferimus. Sententia est: βούλομαι σωῖσασθαι, — καὶ ἐπὶ τούτῳ γράψω ψήφισμα. Et præterea mire valet illud βούλομαι σωῖσασθαι ad invidiam Demostheni creandam. Ita enim superbi fingitur loquens, ac si solus remp. gubernaret, omniaque pro arbitrio ageret, populusque in ipsius auctoritate esset, atque ex ipsius nutu ac renutu penderet.

ibid. v. 6. καὶ τοὺς πρυτάνεις, ἐκπεσὼν] Ego rursus expunxi Wolfianum istud assumentum κελεύων. Aptus est infinitivus σωῖν e superiori v. βούλομαι. Volo Prytanes concionem convocare. Quasi ex

unius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium concliones convocandæ aut dimittendæ, et res gerendæ sint, aut cessandum.

ibid. v. 16. *ψηφίσματα Δημοσθένους*] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim unum modo illud Demosthenis; quapropter recte *ψήφισμα* appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte *ψηφίσματα* appellatur. Secundum articulum de meo addidi, convenienter Attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

§. κϛ'. p. 106. v. 5. *πραγματείαν*] Satis mirari non possum, cur Taylor toties conjecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malæ si erant, cur tolerasi? cur non expungis? Dedi *κατηγορίαν* libris auctoribus.

ibid. v. 7. *τίφασιν*] Equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis.

ibid. v. 13. *ἧς*] Malim *ἃς αὐτῆς*. meministis, Demosthenem illius accusationis principium fecisse illam concionem, quam —

ibid. v. 16. *τούτῳ*] Malim *τούτων*. harum rerum gestarum in tempore tam improbe, tamque impudenter est mentitus, ut miserum sit. *σχετλιάζειν* h. l. accipio pro *σχίτλιον ἑαυτὸν παρέχειν*. gessit se scelerato, cujus ob enormitatem audaciæ in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obtestari.

ibid. v. 18. *μεταπεμφθέντες*] In nominativo bene habet. non enim legatos populorum, sed populos ipsos *μετεπέμψαντο* Athenienses, h. e. *ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς δέξιωντες συνελθεῖν Ἀθήνησι διὰ τῶν ἐκάστης πόλεως πρέσβεων*, mittebant Athenienses legatos ad populos quosque Græciæ, invitantes atque rogantes eos, ut Athenis convenirent, non ipsi quidem, id quod fieri nequiret, at per legatos tamen, personam populi cujusque, unde essent, repræsentaturos. Erant itaque populi ipsi οἱ *μεταπεμφθέντες*, arcessiti, non autem legati eorum. Legationes enim Atheniensium, non ad legatos populorum, nondum designatos, sed ad ipsos populos mittebantur. Populum ipsum *μεταπέμπεται* is, qui per legatos suos eum rogat, ut per legatos a se delectos se convenire velit.

p. 107. v. 4. *ἐπιστατοῦντος*] Hic non idem, quod vulgo, significat, *ὅτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένου*, imminente bello, et accedente, sed *ὅτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλοῦντος*, adhuc premente et vexante nos.

ibid. *αἰρέσεως ὅτε*] Malim *καὶ* interseri. Duo sunt diversa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et init.

ibid. v. 8. *εἰς τὸν δῆμον*] Si *εἰς* servatur, leg. videtur *πρόδως*, detracto primæ syllabæ sibilo. Sin autem *πρόσθως* servatur, malim loco *εἰς* aut *ἐς* aut *πρός*. v. vers. 17.

ibid. v. 13. *προβουλεύματα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου*] Potest hæc vulgata lectio, si quis contendat, probari. *προβούλευμά τινος* potest significare *Senatus consultum* in alicujus causa, *ὑπέρ τινος*. ut apud Demosthenem, *δίκη ὑπόματος*, pro *δ. ὑπὲρ ὑπόματος*. *actio de nomine* et alia talia crebra et pæne infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus *ἐκ τοῦ βουλευτηρίου*? Succurrit hic gemina emendandi ratio, ut aut *αὐτῷ* legatur, *illi*, scribæ publico puta; aut, quod malim, *αὖ τὰ τῶν, probulevma eorum, qui Senatui tum intererant*; aut denique utrumque erit copulandum, ad hunc modum *προβουλεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ τοῦ βουλ.*

ibid. v. 15. *ἐξέπεμψαν*] Bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo præcessit.

ibid. v. 18. *παράσχῃς*] Aldus dedit *παρέσχῃ*· perinde est, utraque lectio bona est, utrobique secunda persona singularis, illic in activo, hic in medio. Prætuli tamen lectionem Aldinæ, ut editionis principis.

ibid. *ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντα χρόνῳ*] Cur *ὄντα*, et non potius *γεγενῆτα* aut *γεγεμμένα*. In Harleiano est pro duobus vocabulis *ἐν ᾧ* unum *ἐς*, et pro *χρόνῳ*, ibidem legitur *χρόνον*. Unde colligo sic esse legendum et olim lectum, *παράσχῃ ἐν σὺ φὴς ὄντα χρόνον*.

p. 108. v. 6. *καὶ τοῖς συμμάχοις*] Non video, cur Taylor hæc verba deletum est. Athenis nullo non tempore legati sociorum aderant, perpetuo in Urbe commorantes, qui h. l. designantur, et v. 10. vocabulo *συνέδρων*. Id enim nomen erat legatorum hoc genus.

ibid. v. 18. *τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων*] Dubium, utros designet, legatosne Græcorum venientes, *ἥκοντας*, an Atheniensium Græcis e civitatibus domum revertentes, *ἀπαλλάττοντας*. ego vero hoc posterius malim.

ibid. v. pen. *διηρῆσθαι*] Bene habet, *audire relationes legatorum*.

ibid. v. ult. *δόγμα*] Quo sanctum erat, deliberari de pace e populorum Græcorum sententia, postquam ea ex ore legatorum esset accepta. Æschines id si voluisset, quod Markland vult, non *κυρῶσθαι* dixisset, sed *κυροῦν*. auctor sententiæ *κυροῦται*, populus *κυροῖ*. hic sciscit, ille operam dat, ut populum ad sciscendum impellat.

p. 109. v. 3. *μεταπεθέμενος*] *Qui solet mentem mutare*, prætuli.

§. κγ'. p. 110. v. pen. *ἑαυτῷ*] Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad *ἐπιδείξασθαι*, aut ad *παραπαθήμασιν* referente. quod Taylor fieri negat oportere. Refu-

reudum igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorve scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cujus fronte scriptum esset nomen Demosthenis.*

ibid. v. ult. ἐπιψηφίσασθαι] Equidem tueor. Non Prohedri ἐπιψηφίουσι, sed ὁ ἐπιστάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata.

p. 111. v. 1. καὶ εἶπεν] Scil. ταῦτα. et in illa formula scriptas fuisse conditiones eas. Ego revocavi hæc duo vocabula, quæ Wolf expunxerat.

§. κδ'. p. 111. v. ult. κατηγορήσασθαι] Non male id quidem. Sæpe enim infinitivus pro imperativis usurpatur. præstuli tamen κατηγόρησον.

p. 112. v. 2. μὴ κατασκαμμένου] Plausibilis admodum conjectura Wolfii, suspicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abesse non posse, et lector, auditorve numerum potius eum exspectaturus esse, qui, quamvis minutus, tamen non sit exhibitus, quam qui sit. Quod si ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, sumto, labis ei non nihil insidere, conjectura res geri potest, non minus facili, neque minus illa speciosa futura, aio Æschinem dedisse, aut μηδ' ἓν id est μηδὲ ἑκατὸν, *ne octo quidem naves reportasse*, aut μηδὲ ἓξ κατασκαμμένου, id est *μηδὲ ἕξοντ, ne viginti quidem.*

ibid. v. 6. Δωδώνην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quæ nomina omnia cum a re bellica reperta sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed servos fugitivos, ex omnibus Græciæ populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Atheniensibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξενηγοὺς appellat h. l. Æschines imperatorum Atheniensium ἀλαζονείας, h. e. materiam jactantiæ et imposturæ, quorum nominibus in concionibus ciendis et jactandis imperatores vanam et stolidam plebem Atheniensem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscuraverat. Servatum illud καὶ a Taylero, ego rursus expuli. Sæpe cum eaxem mecum miratus, qui factum sit, ut Taylor tam crebras et tam fœdas Wolfii παραδοξοθόσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem ejus rei causam ex ejus schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non uno continue tractu quasi spiritus, non ad certam præmeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per intervalla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francofurtanum vel Genevense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis secturus. Quarum orationum ut singulis quæque essent excusæ, ita singulas Markiando mittebat perlustrandas, et ipse sic demum considebat ad animadversiones in eas elaborandum. Quæ utique perversa et inconsulta est ratio, desidiæ quidem illa tam famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans.

ibid. v. 11. κωλύς] Tametsi hoc mare liberum esset, neminique, qui vellet, vetitum id navigando exercere.

ibid. v. 13. Μυτιλήνου] Post Μυτιλήνου videtur excidisse τάξιν ἀπολλάξατο, vel simile quid.

p. 113. v. 4. εἰς τὸν φίλον] Tametsi in amicis Charetis esset, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid statui. Verum erat Charetis socordia et ignavia tam turpis, et res ab eo tam flagitiose gesta, ut homo vel amicissimus facere non posset, quo minus in Charetem ignominiosam quid decerneretur.

ibid. v. 6. ὑπηρετικὸν] Magnum utique dedecus, præfecto minori, cui potestas in partem classis infimam et contemtissimam esset, in mandatis dari, ut imperatorem universæ classis, verbis S. P. Q. A. objurget; perinde atque si Superintendens (exemplum enim juvat proponere nostratibus familiare) Collaboratori scholæ extremo injungat, ut verbis suis, Ephori puta atque Consistorii, Rectorem objurget. Bene hæc inter se cohærent, neque deest h. l. quicquam in ratiocinio et serie rerum; quod secus visum fuit Pulmerio, sed falso.

p. 114. v. 14. ἐν οἰκίαις] Significat Cleophontem primitus hominem fuisse servilis conditionis, de genere servorum spurcissimo atque contemptissimo, rusticanum, non urbanum, servum.

ibid. v. 22. ἀφίστης] Servandum equidem censeo, sed una admonendum, vocabulum hoc h. l. usurpari significatione nonnihil insolita, pro, non judicum sententia, post causam rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere, inconsulte* significat.

p. 115. v. 2. ἐνιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἀλικίας ὄντις ἦν] Tantum abest, ut damnem, aut suspectum modo vitii habeam, ut potius in elegantiis Atticis numerem. Idem est, ac si dixisset, ἰδὼν ὅντις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀλικίας, id est ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pater meus*

unius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium concliones convocandæ aut dimittendæ, et res gerendæ sint, aut cessandum.

ibid. v. 16. *ψηφίσματα Δημοσθένους*] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim unum modo illud Demosthenis; quapropter recte *ψήφισμα* appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte *ψηφίσματα* appellatur. Secundum articulum de meo addidi, convenienter Attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

§. ρϛ'. p. 106. v. 5. *πραγματείαν*] Satis mirari non possum, cur Taylor toties conjecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malæ si erant, cur tolerasi? cur non expungis? Dedi *κοινείαν* libris auctoribus.

ibid. v. 7. *εὑρήσετε*] Equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis.

ibid. v. 13. *ἧς*] Malim *ἃς αὐτῆς*. meministis, Demosthenem illius accusationis principium fecisse illam concionem, quam —

ibid. v. 16. *τούτῳ*] Malim *τούτων*. harum rerum gestarum in tempore tam improbe, tamque impudenter est mentitus, ut miserum sit. *σχετλιάζειν* h. l. accipio pro *σχίτλιον ἑαυτὸν παρέχειν*. gessit se sceleratum, cujus ob enormitatem audaciæ in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obtestari.

ibid. v. 18. *μεταπεμφθέντες*] In nominativo bene habet. non enim legatos populorum, sed populos ipsos *μεπεπέμψαντο* Athenienses, h. e. *ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς δέξωντες συπλθεῖν Ἀθήναζε διὰ τῶν ἐκάστης πόλεως πρίσβεων*, mittebant Athenienses legatos ad populos quosque Græciæ, invitantes atque rogantes eos, ut Athenis convenirent, non ipsi quidem, id quod fieri nequiret, at per legatos tamen, personam populi cujusque, unde essent, repræsentaturos. Erant itaque populi ipsi *οἱ μεταπεμφθέντες*, arcessiti, non autem legati eorum. Legationes enim Atheniensium, non ad legatos populorum, nondum designatos, sed ad ipsos populos mittebantur. Populum ipsum *μεταπέμπεται* is, qui per legatos suos eum rogat, ut per legatos a se delectos se convenire velit.

p. 107. v. 4. *ἐποτρυνόντος*] Hic non idem, quod vulgo, significat, *ὅτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένου*, imminente bello, et accedente, sed *ὅτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλοῦντος*, adhuc premente et vexante nos.

ibid. *αἰρέσεως ὅτε*] Malim *καὶ* interseri. Duo sunt diversa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et iter init.

ibid. v. 8. *εἰς τὸν δῆμον*] Si *εἰς* servatur, leg. videtur *πρόθυμος*, detracto primæ syllabæ sibilo. Sin autem *πρόθυμος* servatur, malim loco *εἰς* aut *ἐς* aut *πρός*. v. vers. 17.

ibid. v. 13. *πρεβουλεύματα αὐτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*] Potest hæc vulgata lectio, si quis contendat, probari. *πρεβούλευμά τινος* potest significare *Senatus consultum* in alicujus causa, *ὑπέρ τινος*. ut apud Demosthenem, *δίκη ὑπόματος*, pro *δ. ὑπὲρ ὀνόμ. actio de nomine* et alia talia crebra et pæne infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus *ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*? Succurrit hic gemina emendandi ratio, ut aut *αὐτῷ* legatur, *illi*, scribæ publico puta; aut, quod malim, *αὖ τὰ τῶν, probulemna eorum, qui Senatui tum intererant*; aut denique utrumque erit copulandum, ad hunc modum *πρεβουλεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐν τῷ βουλ.*

ibid. v. 15. *ἐξέπεμψαν*] Bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo præcessit.

ibid. v. 18. *παράσχῃς*] Aldus dedit *παράσχῃ*· perinde est, utraque lectio bona est, utrobique secunda persona singularis, illic in activo, hic in medio. Prætuli tamen lectionem Aldinæ, ut editionis principis.

ibid. *ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντα χρόνῳ*] Cur *ὄντα*, et non potius *γεγενῆτα* aut *γεγεμένα*. In Harleiano est pro duobus vocabulis *ἐν ᾧ* unum *ἐς*, et pro *χρόνῳ*, ibidem legitur *χρόνον*. Unde colligo sic esse legendum et olim lectum, *παράσχῃ δὲν σὺ φὴς ὄντα χρόνον*.

p. 108. v. 6. *καὶ τοῖς συμμάχοις*] Non video, cur Taylor hæc verba deletum est. Athenis nullo non tempore legati sociorum aderant, perpetuo in Urbe commorantes, qui h. l. designantur, et v. 10. vocabulo *συνέδρων*. Id enim nomen erat legatorum hoc genus.

ibid. v. 18. *τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων*] Dubium, utros designet, legatosne Græcorum venientes, *ἥκοντας*, an Atheniensium Græcis e civitatibus domum revertentes, *ἀπελθόντας*. ego vero hoc posterius malim.

ibid. v. pen. *ἀκροάσασθαι*] Bene habet, *audire relationes legatorum*.

ibid. v. ult. *δόγμα*] Quo sanoitum erat, deliberari de pace e populorum Græcorum sententia, postquam ea ex ore legatorum esset accepta. Æschines id si voluisset, quod Markland vult, non *κεράσασθαι* dixisset, sed *κυροῦν*. auctor sententiæ *κυροῦται*, populus *κυροῖ*. hic sciscit, ille operam dat, ut populum ad sciscendum impellat.

p. 109. v. 3. *μετατιθέμενος*] *Qui solet mentem mutare*, prætuli.

§. ργ'. p. 110. v. pen. *ἑαυτῷ*] Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad *ἐπιδείξασθαι*, aut ad *παραπαθήμενον* referente. quod Taylor fieri negat oportere. Refu-

reridem igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorve scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cujus fronte scriptum esset nomen Demosthenis.*

ibid. v. ult. ἐπιψηφίσασθαι] Equidem tuear. Non Prohedri ἐπιψηφίζουσι, sed ὁ ἐπιστάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata.

p. 111. v. 1. καὶ εἶναι] Scil. ταῦτα. et in illa formula scriptas fuisse conditiones eas. Ego revocavi hæc duo vocabula, quæ Wolf expunxerat.

§. κδ'. p. 111. v. ult. κατακρίνεσθαι] Non male id quidem. Sæpe enim infinitivus pro imperativis usurpatur. prætuli tamen κατακρίνεσθε.

p. 112. v. 2. μὴ κατασκεμμένους] Plausibilis admodum conjectura Wolfii, suspicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abesse non posse, et lector, auditorve numerum potius eum exspectaturus esse, qui, quamvis minutus, tamen non sit exhibitus, quam qui sit. Quod si ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, sumto, labis ei non nihil insidere, conjectura res geri potest, non minus facili, neque minus illa speciosa futura, aio Æschinem dedisse, aut μηδ' ἢ id est μηδὲ ἑκτὰ, *ne octo quidem naves reportasse*, aut μηδὲ ἃ κατασκεμμένους, id est μηδὲ εἴκοσι, *ne viginti quidem.*

ibid. v. 6. Δωδώνην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quæ nomina omnia cum a re bellica reperta sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed servos fugitivos, ex omnibus Græciæ populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Atheniensibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξενικοὺς appellat h. l. Æschines imperatorum Atheniensium ἀλαζονίας, h. e. materiam jactantiæ et imposturæ, quorum nominibus in concionibus ciendis et jactandis imperatores vanam et stolidam plebem Atheniensem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscuraverat. Servatum illud καὶ a Taylero, ego rursus expuli. Sæpe cum eadem mecum miratus, qui factum sit, ut Taylor tam crebras et tam fœdas Wolfii παραδιορθώσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem ejus rei causam ex ejus schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non uno continuo tractu quasi spiritus, non ad certam præmeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per intervalla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francofurtanum vel Genevense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis securus. Quarum orationum ut singulæ quæque essent exousæ, ita singulas Markiando mittebat periastrandas, et ipse sic demum considebat ad animadversiones in eas elaborandum. Quæ utique perversa et inconsulta est ratio, desidiæ quidem illa tam famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans.

ibid. v. 11. ποιῆς] Tametsi hoc mare liberum esset, neminique, qui vellet, vetitum id navigando exercere.

ibid. v. 13. Μυκήνου] Post Μυκήνου videtur excidisse τάξιν ἀντιλάξατο, vel simile quid.

p. 113. v. 4. εἰς τὸν φίλον] Tametsi in amicis Charetis esset, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid statui. Verum erat Charetis socordia et ignavia tam turpis, et res ab eo tam flagitiose gesta, ut homo vel amicissimus facere non posset, quo minus in Charetem ignominiosam quid decerneretur.

ibid. v. 6. ὑπηρετικὸν] Magnum utique dedecus, præfecto minori, cui potestas in partem classis infimam et contemtissimam esset, in mandatis dari, ut imperatorem universæ classis, verbis S. P. Q. A. objurget; perinde atque si Superintendens (exemplum enim juvat proponere nostratibus familiare) Collaboratori scholæ extremo injungat, ut verbis suis, Ephori puta atque Consistorii, Rectorem objurget. Bene hæc inter se cohærent, neque deest h. l. quicquam in ratiocinio et serie rerum; quod secus visum fuit Palmerio, sed falso.

p. 114. v. 14. ἐν οἰκίᾳ] Significat Cleophontum primitus hominem fuisse servilis conditionis, de genere servorum spurcissimo atque contemptissimo, rusticanum, non urbanum, servum.

ibid. v. 22. ἀφίστης] Servandum equidem censeo, sed una admonendum, vocabulum hoc h. l. usurpari significatione nonnihil insolita, pro, non judicum sententia, post cognosum rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere, inconsulte* significat.

p. 115. v. 2. ἰσχὺν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἔστις ἦν] Tantum abest, ut damnem, aut suspectum modo vitii habeam, ut potius in elegantiis Atticis numerem. Idem est, ac si dixisset, ἰδὼν ὅστις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, id est ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pater meus*

etate sua, cum scil. eam ageret florentissimam.

ibid. v. 8. Χάλκωνα] Prætuli. est Latinorum *Labeo*.

ibid. v. 9. ἀτυχημάτων] Causæ nil video, cur de secundis Atheniensium rebus hic mentio fieri debeat. Pater, malis doctus, filium docuerat sapere. Prætereа additum τοῖς ὑστὶν exoludit τὰ εὐτυχήματα. Feriuntur aures fortius, atque perhorrescunt a fama cladium et rerum sævarum. ad has imprimis aures arrigimus.

§. κς'. p. 117. v. antepen. τῶν συμμάχων] Dedi de meo τῶν συμμαχικῶν. et prætereа comma, quod in vulgatis est pone στήσασι, sustuli. Comparantur inter se, ut disparia, *al συμμαχίαι* et τὰ ἱερά. In sacris quidem συνφάπτωνται τῶν ἱερῶν ii, qui suam eorundem sacrorum communionem et participationem testari palam volunt. Hi eadem exta, seu lances extis oneratas, omnes eadem manibus contingunt tenentque. Non autem novi pari modo tum quoque rem geri, cum belli societas cum aliquo ineunda et jurejurando sanciенda est. Ejusmodi *simul apprehensores societatum in bellis* ego equidem haud novi, neque mihi arridenti. Abhorret a more. neque enim societas bellica est pannus aliquis latus et ingens, ad quem cum adstiterint utrinque centeni, oras ejus manibus teneant.

ibid. v. ult. γὰρ] Bene habet, pendet ex οὐκ ἦφι ἐπιψαφιεῖν, *negabat — huic enim negotio aliam concionem datum iri*. Hoc enim est ἀκολουθῆσαι, significatione temporis futuri, h. l. non præteriti. Revocavi ergo γὰρ, expuncto δὲ, quod Wolfius illi de arbitratu suo suffecerat.

§. κζ'. p. 118. v. ult. οὐχ ἑαυτοῦ] Civis, non *sui*, sed *vestri*, id est, Atheniensis, Athenis, non illinc oriundi, unde Demosthenes genus ducit. Notabatur enim Demosthenes peregrinitatis, utpote cujus avia Scythis fuisset.

ibid. προδιαρθοῦμαι] Sic dederat Wolf, et secundum eum Taylor. revocavi vetustam bonam lectionem προδιαφθ. cum sibilo. Addit enim ad vocabulum πολίτου hanc veluti accessoriam διάθεσιν, determinationem, errori præcavendo destinatam.

p. 119. v. 3. τίμωντες] Sine dubio τίμωντας leg. Nil offendor eo, quod statim αὐτῷ insequatur, non αὐτοῖς. Subauditur enim, unumquemque sacramentum hoc dicentium affirmare, recte sancteque de se pronuntiasse judices. Solent Attici a plurali ad singularem, et rursus ab hoc ad illum, subito transire.

ibid. v. 6. ψαφίζεσθαι] Malim ψηφίσασθαι, nam sententia tempus præteritum postulat. Nisi malis Scaligeri ἐψηφίσθαι, quod idem valet.

§. κθ. p. 119. v. 15. συγγνώμην, εἰπεῖν] Interposui εἰ. poterat etiam eodem sensu ἂν interponi, quod quam facile potuerit a vocabuli proximi fine elidi, vel absorberi, nemo non videt. Sed tum quoque, id quod necessario fieri debebat πρεσβευτὴν revocavi, pro πρεσβύτην Wolfii.

p. 120. v. 3. τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα] Mallem sic verba struxisset τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς χρόνους. Subaudi αὐτῶν.

§. λ'. p. 120. v. 10. φιλίαν, ταῦτα μὲν σωθῆν οὐκ ἠθέλησα] Sic olim erat distinctum, ego distinxi, ut par erat, φιλίαν· ταῦτα μὲν σωθῆν, et cum contestatione Philippo interdicere, ne ista faceret, [h. e. ne Kersoblepten armis vexaret] οὐκ ἠθέλησα, *nolui*, scil. ἵνα καὶ διαμαρτύρωμαι. Revocavi μὲν, cui Wolf arbitratu suo δὲ suffecerat.

ibid. v. 13. ὅτι] Ego equidem vulgata haud offendar, quæ idem valet, atque si dedisset orator, λεγούσης ὅτι. Quæ epistola hoc dicit, vel qua in epistola perscripta hæc sunt. Conf. ad p. 127. v. 8. dicenda.

ibid. v. 20. ἀλλὰ Μαντινικῶν] Sententia monstrat, pone conjunctionem paucula quædam deesse, in hanc ferme sententiam: καὶ πρεσβεύοντες ἦσαν, non solummodo aliquos Elaphebolionis dies mansimus in Urbe, sed etiam non ociosissimos, quam mense Munychione jam adulto. καὶ, quod Meadianus dabat, adscivi.

p. 121. v. 6. ὁ στρατηγὸς καὶ ἑαυτοῦ] Aut leg. καὶ ἡ ἑαυτοῦ (cum articulo) ut sit hendiadyoin, aut ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἑαυτοῦ.

ibid. v. pen. ἡμῖν] Bene habet hic locus. ἡμῶν idem est, atque πρὸς ἡμᾶς, aut ἐν ἡμῖν, et ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις sunt dativi consequentiæ, æquivalentes genitivis Græcorum, aut ablativis Latinorum, vulgo absolutis, aut consequentiæ diotis. *Quasi hi, judices, nesciant.* ὡς οὐκ εἰδότων τούτων.

§. λ'. p. 122. v. 5. προθυμίας] Imo vero ἀπροθυμίας. Nam qui ex itineris longi aut insuavis, et infausti molestiis, aut aliunde languent, ægrotantve, hi ad verba faciendum imprimis multa, et in magna concione, torpent.

ibid. v. 15. μηδὲν ὅττων] Tametsi Phocenses, quorum causa ista legatio illuc missa esset, jam periissent.

ibid. v. 17. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν προσβολὴν ἦλθες] Malim ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν τὴν πρ. ἦλθες, quod vocabulum demonstrat κατηγορεῖς etiam bene habere.

ibid. v. 24. ὑπὸ] Ἀπὸ codd. non male. *a parte sociorum*.

§. λέ. p. 123. v. 14. ἀγρὸς] Nescio an ex eo, quod esset ἀγρὸς, sævus et truculentus, idemque dolosus, et ex insidiis subito solitus irruere, ut anguis, aut canis malignus.

ibid. v. pen. *ἐνὸς ἀνδρὸς*] Malim *οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς*, summam argenti, ne uni quidem captivo, eique mediocris adeo conditionis homini, e vinculis liberando, satis futuram. Poterat quoque sic dixisse *οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, καὶ τούτου οὐ λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα*. Nam ut captivus quisque aut locuples, aut pauper esset, ita pluris ei libertas paucioriave æstimabatur.

§. λβ'. p. 124. v. 11. *διαμεῖναι*] Scil. *σὐμπτῶς*, quod nescio an exciderit.

ibid. v. 12. *ὑπεθέμην*] Id est *προεθέμην*, scil. *εἶπεῖν*. Quod modo proponebam et jam incipiebam dicere.

ibid. v. 16. *εἶπεῖν*] Dedi de meo *εἶπον*, in prima persona singularis numeri, *dicebam*.

p. 125. v. 3. *ἠξίωσαν*] Scil. *ὁ δῆμος*. Quæ forma cum sit singularis, vi pluralis est, et æquipollet *τῷ, οἱ Ἀθηναῖοι*. cui consentiunt insequentia, *αὐτοῖς κατέλιπον, πιθόμενοι, ἐψηφίσαντο*, ut mireris viros summos in re tam aperta et obvia tamen lapsos esse. Revocavi *ἠξίωσαν* et *κατέλιπον*. Nam in editione Taylori legitur *ἠξίωσεν* et *κατέλιπεν* e paradiorthosi Wolfii.

ibid. v. 12. *πρόσταξιν*] Frontispicium, quod *staret ante* Cadmeam. v. dicta ad Polybii p. 79, 36.

§. λγ'. p. 125. v. 15. *Συστιάζει*] Potest duo significare, quorum utrum huic loco magis conveniat, aliis relinquo dijudicandum. 1) vox ei erassum aliquid sonat, et latum atque rusticum, cujusmodi vox erat Bœotorum. 2) stat a partibus Bœotorum. v. p. 139. v. 6.

ibid. v. antepen. *μέντοι*] Imo vero *τοίνυν*. sententia postulat, *non verumtamen*, sed *igitur*. Ergone sic dedit *διαγωνιούμεθα τοίνυν, age itaque interdicamus ipsi nobis, ne civitates inter se colliidamus*.

§. λδ'. p. 126. v. 19. *γὰς*] Malim *οὖν*. Interim revocavi *γὰρ*, quod libri dant, tametsi parum probem, pro quo Wolf *δὲ* suffecerat.

ibid. v. ult. *ἔφευγε*] Redit ad Philocratem.

p. 127. v. 4. *τρίτον δὲ*] Subaudi e superioribus repetendum *διεξῆσι*. in *τὸ* subauditur *ψήφισμα*. v. vers. 8.

ibid. v. 8. *τὸ καὶ περὶ συμμ.*] Tantundem est, ac si dixisset *τὸ κελεῦον καὶ περὶ συμμ.* aut *τὸ περὶ τοῦ καὶ περὶ συμμ.* conf. ad p. 120. v. 13. dicta, et ad p. 137. v. 8. dicenda.

ibid. v. 11. *τὴν ἐφ' αὐτοὺς*] Exhibui *τὴν αὐτοῦ*, auctore libro Georgii Chrysococcæ.

ibid. v. 18. *τὴν τῶν πραγμάτων διαπραξίαν*] Studium, quod poneret in emolitione atque perfectione ejus rei, quæ ageretur, h. e. pacis cum Philippo.

§. ί. p. 128. v. 8. *περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δελφῶν*] De originibus, juribus atque ritibus sacris templi Delphici, deinde quoque de originibus juribusque urbis Delphorum.

ibid. v. antepen. *ἀναστήσειε*] Concitaturum esse ad societatem belli secum ineundam adversus violatores sacrorum.

ibid. v. pen. *συνειδῇ τι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι*] Pro primo *τι* malim *τιν. βουλεύσῃ* h. l. idem valet, atque *designet, paret facinus, machinetur*, v. vers. antepen. p. 129. planius dixisset *συνειδῇ τινι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι. Si conscius alicui sit facinoris sacrilegiive, aut ipse tale quid moliatur*.

§. λε'. p. 129. v. 12. *Ἐρετριέα*] Revocavi, nam bene habet, expuncto *Ἐρυθραῖον*, quod Wolf de suo dederat. Eretria Eubœæ est. Sed Eubœenses item Iones erant.

ibid. v. 15. *ἀναιφησόμενον εἶναι*] S. *δεῖν*, cum Wolfio.

ibid. v. 16. *σωτηρίας*] Revocavi bonam hanc lectionem, ablegato vitioso *ἰσηγορίαν*, quod Wolf vulgatæ, quam non intelligeret, sponte sua suffecerat. *σωτηρίας* h. l. idem valet, atque *ἀσφαλείας*, securitate spiritus atque fortunarum, testificatione verbis conceptis edita, neminem ipsorum damni quicquam esse accepturum, sed liberam cuique fore potestatem veniendi et abeundi. *Salvum conductum* vulgo appellant. *σωτῆρες* sunt *conductores*, qui commeantes per itinera salvos tutosque ducunt, reducunt. *σώζειν* est comitari per iter, et quo vult salvum perducere. Quo de verbi significatu pluribus exposui ad Constantini Porphyrogenn. Ceremoniale.

ibid. v. ult. *ἴφην*] A Wolfio additum, non alienum id quidem, verumtamen non plane necessarium, (centenis enim locis demonstrari possit in contentione orationis, et prosopopœia, seu subjectione verborum ipsorum, omitti istas copulas solere) hoc *ἴφην* igitur, quod a libris omnibus exsulat, ab ipso Wolfio intrusum, rursus expuli.

p. 130. v. 1. *παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς*] Id est *παρὰ τούτων μὲν, οἷς βοηθεῖς*, gratiam ab iis nullam referes, quibus succurres. Ingrati enim erga nos cum fuerint, multo melius de ipsis meritos, quam tu unquam mereri poteris, videntur multo magis tuorum beneficiorum immemores esse futuri.

ibid. v. 3. *μέμνηνται*] Thebani puta.

ibid. v. 4. *ἀλλ' οὐ φίλοις*] Non reprehendo, addubito tamen, an non potius orator dederit *ἀλλ' ἢ οὐ φίλοις*. Demosthenes quidem sic loqui solet, aliique Attici.

ibid. v. 12. *δυνατὸς*] Rariusculo sensu pro *ἐγκρατής*. Sed sic Æschines jam supra quoque p. 115. v. 15. secundum Mead.

§. λζ'. p. 130. v. 20. *Βοιωτίας*] Dedi et marte meo et auctoribus mstis *Βοιωτίαν* in Accusativo, ut paulo post *οὐχὶ Βοιωτίαν Θήβας*. Quæ lectio ibi haud ast sollicitanda,

me æquum censere, ut Thebæ sint Bœotiæ, h. e. in jure atque potestate Bœotiæ, et universi populi Bœotici pronuntiatis pareant, velut membrum capiti, *non contra, ut Bœotia sit Thebæ*, h. e. serviat arbitrio et libidini Thebanorum. Est quidem, haud enim infitiabor, posterius membrum priori dilucidius, minusque ambiguum. Possit enim e priori hæc quoque colligi sententia. Thebas unas debere complecti totam Bœotiam, et repræsentare, suoque arbitrio gubernare. Facile tamen veritas sententiæ, quam orator his verbis prodere studebat, ex opposito haud ambiguo elucescit.

p. 131. v. 1. *πρέπειν*] Subaudi *τῇ φιλίᾳ*. Sententia hæc est. Significat Cleochares se mirari, unde subito tanta exstiterit Atheniensium cum Philippo concordia, qua factum sit, ut Athenienses legatis, quos ad Philippum de pace contrahenda misissent, nullas certas pacis conditiones præscripserint, sed mandata omnia hac brevi et vaga complexi sint admonitione, ut legati operam darent, ut quantum emolumentorum conciliare possent reip. id ei concilliare atque a Philippo impetrare contenderent.

ibid. v. 5. *παραδώσειν*] Me scil. Philippi voluntate et armis subnixum.

§. λϛ. p. 131. v. 8. *διαιρούμενος*] Si bene habet, non cohærebit *διίστημι* cum *τὸν λόγον*, sed stabit verbum illud per se et subaudietur *ὑμᾶς*. vos objectis calumniis deceptos, in me haud meritum instigabit. Significabit dictio *διαιρούμενος τὸν λόγον* copiose, multis verbis et argumentis, explicate, per singula quæque adjuncta eundo, eaque sigillatim docendo et amplificando, et iterum atque iterum inculcando. Sin autem *διαιρούμενος* legatur, quæ mea fuit aliquando suspicio, oni, quod volent, pretium statuent peritiores, tum *κρίνοντα τὸν λόγον*, non ad *διαιρούμενος*, sed ad *διίστημι* erit referendum. illud quoque argumentum suffusa quasi quadam mendaciorum et invidiæ lolliginе ita conturbavit, ut verum ejus a falso dignosci nequeat, *διαιρούμενος*, magna cum vocis et laterum contentione.

ibid. v. 18. *λόγους*] Sic nude dictum haud plane damnabo. os enim Æschini est suum proprium, alias tamen planius dixisset *τοὺς τότε περὶ τ. Ἀ. λεχθέντας λόγους*. [*Access. Not.*] Peribit difficultas omnis, si *τότε* plane tollatur, ut a libro Chrysococes quoque abest, aut saltim transponatur, in hunc modum: *ἐμοῦ τότε τοὺς περὶ Ἀμφικτυόνων λόγους*.

§. λϑ'. p. 132. v. 12. *τὸν καιρὸν τοῦτον*] Num *τοῦ ψέγειν ἐμὲ καὶ κατηγορεῖν*, an *τῶν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς* opportunitas tum erat amplior, aut tibi me insectandi, aut Philippo me decipiendi? Posterius convenientius videtur.

ibid. v. 14. *τοῦτο γὰρ*] Locus hic olim sic erat distinctus, ut sententia obscura et impedita, aut potius nulla exsisteret: *τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀφορμαί; ταῦτα γὰρ τοῦ ψόγου, ἀνθρώπου ἐξ ὧν εἴρηκε, λαμβάνεσθε*. Ego sic, ut conspicitur, distinctum dedi, ut hæc, quæ plana et perspicua est, exsistat sententia: *quales autem illæ fuerint imposturæ (hujusmodi enim me probris petit ille versipellis) ex ejus oratione*, vel *relatione, colligite*.

§. μ'. p. 132. v. antepen. *γράφειν*] Sufficit hoc, etiam sine *λόγους*. Nam qui laude elegantiæ in scribendo claret, is non orationum modo, sed et epistolarum belle scribendarum artifex est. *γράφειν* idem valet atque *συγγράφειν*.

p. 133. v. 9. *συγχωρήσει ὁ κατήγορος*] Præstaret utique, meo judicio, aut *συγχωρήσω*, indicativus futuri, aut *συγχωρήσοι* conjunct. aor. primi. non ideo tamen vulgatam damno, quod optativus futuri paulo rarius occurrit. Vitii nihil est in vulgata. Fuit tamen cum suspicarer, *συγχωρεῖς, ὦ κατήγορος. Si tu, Demosthene, concedis, id quod te, qui accusator sis, concedere pœnes te est*. Poterat enim accusator, si nollet, veniam defensori negare. Aut, *id quod te facere, qui accusator sis, consentaneum est*. Solebant enim actores traditionem mancipiorum ad tormenta imprimis flagitare. Sed prætuli tutissimum *συγχωρήσει*.

ibid. v. 14. *βασανιζόμενοι*] Tam longe a vera sua sede revulsum segre cum feram, tametsi exempla me haud fugiant aliorum auctorum huic similia, cujusmodi locus meminit Dorvillium ad Charitonem magno numero comportasse, malo tamen hanc trajectionem errori librariorum, quam consilio auctoris imputare, me si audias, referas ad *κἂν. κἂν βασανιζόμενοι φῶσιν*. Et ausus sum, arbitratu meo, illuc referre vocabulum hoc, quod vulgo pone voc. *συκοφάντου* legitur collocatum.

p. 134. v. 1. *γενέσθαι*] Subaudi *ἐαυτόν*. nihil hic deest. Sententiæ dictionis haud perspexit vir doctus, qui elegantiam hujus loci conjectura violatum ibat. Negat se commissurum, ut existimatio sua, ut discrimen hujus causæ, ut salus sua in testimonio servorum versetur per tormenta expresso.

ibid. v. 3. *τὰ μεγάλα*] Articulo caret Mead. Dedi de meo *ὅτι τὰ μεγάλα*. Oratio est subsannantis.

ibid. *παραλογίζεται*] Scilicet hanc epistolam.

ibid. v. 6. *ἀκούετε*] *Auditis*, prætuli.

ibid. v. 7. *συμμάχων*, *ἑαυτοῦ*] Dedi *συμμάχων τῶν ἡμετέρων*. Visum aliquando fuit leg. esse *σ. ἐμαυτοῦ*. quod idem esset, ac si dixisset *καὶ γέγραφα τοὺς παραγεγομένους ἐξ ἐμαυτοῦ* [scil. *δήμου* vel *μέρους*] *τῶν ἐμῶν συμμάχων, et legatos, quotquot ex*

unoquoque populo (aut genere) meorum sociorum huic cærimoniæ interfuerunt, scripsi nominatim, et ipsos, et civitates, unde missi venissent.

§. λέ. p. 134. v. ult. δημοκήρυκες] Volunt hoc vocabulum ex Harpocratione corrigere. Ego contra censeo Harpocrationem e Nostro corrigendum esse. Equam enim existet sententia e vocabulo ὁ δρόμος et κήρυξ composito? num *citus præco*? tolerabile hoc sit, quasi alii præcones fuerint lenti? Verum *præco populi*, ab uno populo ad alterum mandata perferens, eoquem offendat? Parui tamen auctoritati Chrysococcæ.

p. 135. v. 6. τὸ γὰρ αὐτὸ] Significat pecuniam.

ibid. v. 11. τρίτον] Τρίτη Harl. quod cum prætulissem, factu id quoque necessarium fuit, ut v. 13. pro τίταρτον item restaurarem τετάρτη, tametsi nihil ibi in schedis Taylori annotatum reperirem.

ibid. v. 22. τριάκοντα] Qui stipendia triginta et pauciora fecissent, exclusis illis, qui triginta stipendiis plura meruissent, nondum tamen ex annis militiæ excessissent. Nil enim video causæ, cur non licuisset Atheniensibus ad certas militias seu expeditiones militares certos militum ordines delegare, exclusis aliis. Videntur autem diversi ordines fuisse τῶν μέχρι δέκα, et τῶν μέχρι εἴκοσι, item τῶν μέχρι τριάκοντα, et τῶν μέχρι τεττεράκοντα. Horum ordinum modo uno, modo duobus, modo tribus, modo omnibus utebantur, prout res ferret.

ibid. v. ult. μυστηριώτιδας σωτονδὰς] Qui per omnes Græciæ civitates denunciarent, ut itinera per Græciam Athenas per mensem ante mysteria, vel sacra Eleusinia, et mensem post, tuta et pacata cuivis illuc commeaturo, domumve remeaturo essent, quo se quisque, qui vellet, Athenas conferret sacris Cereris initiandum.

p. 136. v. 5. μὴ παρ' αὐτοῖς] Malim μὴ παρόντας. *Spartæ se fraudes metuere, etiamsi non præsentis.* τὰ, quod Wolf intruserat, expuli. Vulgata si servetur, erit hæc sententia. *In aliis adeo se formidanda Spartæ metuere*, quanto magis in semetipsis, intra mœnia sua.

ibid. v. 23. τῷ μὴ βούλεσθαι] Bene habet. idem est atque μὴ βουλόμενον. aut διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι. propterea quod nollet, Philippus puta, in armorum tractatione artibusque militaribus exercere atque acuere Thebanos contra semetipsum. Nam in ἐκτρέπεσθαι subauditur ἑαυτῶν.

p. 137. v. 8. ὀρῶν] Imo vero ὁρῶσιν, ut ad ἡμῖν redeat. et sic dedi de meo.

ibid. κελεύων] A Wolfio post ἐξέπεμψε intrusum rursus ejeci. Non tenebat Wolf morem Æschinis, talia, ut λέγων, κελεύων, in similibus locis omittere amantis. cujus moris exempla jam bis vel ter in superioribus annotavimus. v. ad p. 120. v. 13. et p. 127. v. 8.

ibid. v. 11. εἰρήνης] Id est καίτοι εἰρήνης.

§. μβ'. p. 137. v. 20. οἷς] Post βοηθεῖν Demosthenes addidisset οὗτοι, [sc. si αἷς scripsisset].

ibid. v. 21. ἴσισθεν καταλίπομεν] Scil. βαβαίους φίλους.

ibid. v. 22. συμμαχίας] Scil. πρὸς Φίλιππον.

p. 138. v. 4. παραπρεσβεύσασθαι] Accipiendum solummodo de tertia, quam Æschines hic commemorat, legatione, quam Demosthenes nunquam actione persecutus est, ut secundam, sed obiter solummodo perstrinxit. Taylori tricas non intelligo. E Chrysococca dedi παραπρεσβεύσαντα.

§. μγ'. p. 138. v. 7. διομόνων] Thebanis in Pylæa Philippo assidentibus, atque rogantibus, ut Phocenses delere vellet.

ibid. τεθορυβημένης] Metu vano conterrita et pavefacta, quo minus Phocensibus succurreret, verens, ne Philippus milites suos pro prædibus captivos haberet.

ibid. v. 8. οὐ παρόντων] Erant enim cum Proxeno. v. p. 135. v. 20.

p. 139. v. 1. Ἀμφικτύονας] Malim Ἀμφικτυόνων, omisso semper εἰς, quod præter Wolfium, auctorem habet neminem, ideoque expunxi, quod ne Græcum quidem videtur esse. dedisset saltim ἅς, non εἰς. [*Access. Not.*] E versu 16. leg. videtur: καὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.

ibid. v. 4. παριστηκότων] Atqui jam præcessit hoc versu 6. p. 138. Jam Wolfius de hujus loci densitate, ut vere appellat, h. e. obscuritate questus est. Sententia mihi videtur hæc esse: adstantibus Philippo Thebanis atque Thessalis, frementibus, quod Philippus Phocenses, quos ipsi viritim cæsos maluissent, salvos in Cretam abire sivisset.

§. μδ'. p. 139. v. 11. Βοιωτοὶ καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες] Imo vero Φωκεῖς καὶ Βοιωτῶν οἱ φεύγ. V. v. 14. Sic v. 23. τὴν Βοιωτῶν φυγὴν appellat exsules Bœotos. Phocenses omnes patria sunt ejecti, Bœotorum solummodo quidam exsularunt.

ibid. v. 16. πρεσβείαν ἐστὶ] Malim τὴν interseri. trium enim, quas Æschines obiit, legationum, primæ duæ ad solum Philippum, tertia ad hunc, unaque ad Amphictyonas fuit.

§. με'. p. 141. v. 1. καὶ καλῶς] Præposui σὺ. Sententia videtur hæc esse. paulo enim est oratio obscurior. Quæ carissima mihi sunt pignora, et quorum vulgus quidem rationes haud cernit, ab ingenuis autem ea summi fiunt, eorum et partem longe maximam, et nihil in iis, quod honeste spectari non possit, in tribunal pro-

ducam, ἐφ' ὃν spectatum. id est, ἅστε ὑμᾶς αὐτὰ ὁρᾶν, ut ea vos spectetis, aut ἅστε ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι. designat patrem, fratres, uxoris fratres, et socerum liberosque.

ibid. v. 5. ὡς ἐκαιδεύθην] Interposui καλῶς. possit etiam ἰσίως vel ἐλευθερίως supplieri. V. v. 1. et p. 142. v. 7. ταῦτα, quod modo, hoc ipso versu, præcessit, redit ad id, quod subauditur, ἃ περὶ τῆς ἐμοῦ τροφῆς καὶ συγγενείας ἐπλάσω καὶ ψευδῆς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐποίησας.

ibid. v. 16. προφαίνεται] Oculis mentis, phantasiæ, obversatur. non enim produxerat eam, ut neque uxorem, Æschines, pudoris ergo magis sexui debiti, quam quod grandis natu esset. tametsi illa quoque non poluit non annis provectior esse.

p. 142. v. 11. ὥσπερ σὺ] Adde φής. v. versu 2. p. 143. Demosthenes enim Aphobeto infamiam cucullatus voluntarii exprobraverat, id quod ex contextu hujus loci patet. Scholiastæ, Græculi recentissimi, Aldo Manutio, qui Æschinem primus edidit, junioris, ad hunc locum commenta caliginosa et solœcismis oblimata, tanti non facio. Si neges φὴς aut ἔλασφημεῖς hic requiri, aio ego, βλασφημεῖς v. 2. redundare. Tolle verbum illuc, et huc transfer, et videbis orationem haud paulo exsistere et nervis validiorem, et concinniorem, et oratoris proposito convenientiorem.

§. μζ'. p. 142. v. 15. ὅς] Bene habet. millenis locis confirmari possit, si opus sit, ὅς post οὕτως usurpari. Verum res est vel pueris nota, et hi ipsi viri docti, qui locum hunc vitii, cujus expers est, arguunt, alios Demosthenis Æschinisque locos numero careutes huic similes, tacitos et sine nota transmiserunt. Latini pariter ejusmodi in locis, pro *ut*, *qui* usurpant.

ibid. v. 22. αὐτοὺς] Scil. τοὺς δικαστάς.

§. μά. p. 143. v. 9. χρήσομαι] Fuit olim hujus loci gemina in libris lectio, aliis id dantibus, quod, auctore Wolfio, Stephanus dedit, cui bene cum τιμωρίαν convenit, aliis id, quod Aldus dare voluisse videtur, ὃ - - - ἐρήσομαι. Ego in auctoritate codicum fui. [*Access. Not.*] Lectio ἃ τῶν ὧδε χρήσομαι non est, quod suspicabar, a Wolfio inventa, sed antiqua. Reperi enim in libro Chrysococcæ, ut jam pœniteat, hic aliquid innovasse. Verum tamen est utrique lectioni, quo commendetur.

ibid. v. 19. ἄκων] ἑκὼν Harl. quod si admittitur, alterum quoque οὐδ' ἄκων ei erit adjungendum. *neque volens neque invitus.*

ibid. v. antepen. κατὰ τῶν ἀνωσχύντων ὀφθαλμῶν] Bene habet. pejerat per impudicos oculos, hoc est, quod asseverat, id exsecratione prosequitur et confirmat, imprecans ipse sibi, ut, si mentiatur, in continenti cœcus fiat.

p. 144. v. 1. ὡς] Bene habet, idem valens atque ὅτι. *mentitus eum interfuisse.* nomen a se confictum edit, ac si is rei gestæ interfuisset. πλασάμενος idem est, atque ὃ αὐτὸς ἐπλάσατο.

§. μβ'. p. 144. v. 16. καὶ αἰχμάλωτον] Aut plane delendum est καὶ, aut post γενέσθαι addendum ἐλευθέραν aut γνησίαν.

p. 145. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Dedi Μαρτυρίαι. Sunt enim duo minimum testimonia, alterum Aristophanis de Demosthenis versutia et immanitate, alterum reliquorum de Aristophanis auctoritate, ista portentosa de Demosthene ad se narrantis.

ibid. v. 4. καὶ αἰχρηται] Pro καὶ αἷς αἰχρηται. vel καὶ αἰχρηται αὐταῖς. figura in libris Græcorum et Latinorum ubique obvia. grammaticis Zeugma, aut syllepsis usurpatur.

ibid. v. 8. καὶ δεδεμένους] Malim καὶ abesse. σκάπτοντας δεδεμένους est σκάπτοντας ἐν δεσμοῖς, *fodientes in catenis.*

ibid. v. 14. παραδιεμαυδὶς] Διαδιεμαυδὶς Scalig. quæ est non emendatio, sed emendationis conatus, vera corruptio loci labe caventis, ut aliæ sunt haud paucæ in his Scaligeri ad Æschinem annotationibus.

ibid. v. ult. προστρέψαιτο] In antiquis libris. Aldina et Steph. codicibusque mastis, solummodo τοιοῦτον προστρέψαιτο legitur sine ἐμοῦ, quod Wolf pone τοιοῦτον, de suo addiderat. Desiderari aliquid in ista vulgata, dubio vacat, ob insequens οὐ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. Neque ego Wolfiano isto invento ἐμοῦ offendar; dummodo codicum auctoritate fulciatur. In Reg. 1. et scholio codici Harleiano h. l. adscripto (quod scholium infra in libello lectionum variantium exhibebo) loco Wolfiani ἐμοῦ legitur αὐτοῦ et ἑαυτοῦ. quod recepi, hac sententia. Facinorum et scelerum ab ipso commissorum pœnas capite ipse suo luat, fiat ipse sibi suimet piaculum. Alias haud alienus sim a suspicione, Æschinem sic reliquisse: ἐάσατε οὖν τὸν τῶν τοιούτων προστρέψαιτον, *hominem dignum, qui piaculum sit eorum omnium, qui ipsi sint scelerositate similes.* In vulgata aut αὐτὸν cum simplici τὸν articulo est mutandum, aut servato isto, αὐτὸν puta, addendum ante aut post προστρέψαιτον erit ὅτου.

ibid. ἅστε] A Marklando damnatum mihi sic satis probatur, ut servandum arbitrer. Nam ἐάσατε potest pro ἀζήμιον καὶ ἀβλαβῆ ἀφέσατε accipi.

p. 146. v. 3. στρατιὰν —] Sententia est, patieminine hunc hominem tot et tantis, tam atrocibus obsitum criminibus, prorsus piacularem, decreta condere, quibus aut supplicationes decernantur pro rep. et rebus aut gerendis aut gestis prospere, copiæque pedestres et navales ad bella terra marique gerenda emittantur,

quæ res sine decorum suspicionis suscipi gerique bono cum successu nequeunt.

§. ν'. p. 146. ν. 7. εἰ γὰρ] Interponi velim μὲν. alius quidem sic dixisset. Sed hoc leve est.

§. νά. p. 147. v. 4. συηδὲν γὰρ τοὺς π.] Bene habet. novam orditur criminationem mox diluendam. γὰρ Latinorum nempe, nimirum est. Sexcenties ita usurpatum et reperit, et ipse reddidit Wolfius, nil offensus, hic reprehendit et cum δὲ mutavit, non solum nulla de causa, sed etiam cum elegantiæ detrimento. Ego vero γὰρ revocavi.

ibid. v. 9. τούτοις] Non magnopere quidem offendit, malim tamen, ut convenientius, τοσούτοις, *in tanta hominum multitudine insignis et præ aliis conspicuus eram.*

§. νβ'. p. 147. v. ult. καὶ] Recepi, ut locus hic proximo insequenti similis fieret versu 2. et 3. p. 148.

p. 148. v. 8. τί χρὴ λέγειν] Post hæc verba deesse videtur ποιεῖν. *quid facere malum accusatorem dicendum est.*

ibid. v. 10. θαυμεῖν — ἐκφέρειν] Impedita et dura constructio. Sententia quidem plana, verum elocutio contorta et abhorrens. τὸν προδότην πῶς χρὴ θαυμεῖν. *Proditorem quomodo spectare oportet?* h. e. quibus indiciis deprehendere atque noscitare. Ad hanc responsionem quis sic respondeat? ἐκφέρειν τοὺς λόγους. apta hæc et cohærentia non sunt. Sed sunt interdum in oratione Æschinis salebræ, quas facere non possumus, quin relinquamus. Venit tamen aliquando in mentem hæc mollicudi saltim et complanandi scabra hujus loci ratio. ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ—λόγους εἰς δικαστήρια γράφων μισθοῦ, τούτους ἐκφέρει in tertia persona singularis numeri. Annon proditor effert orationes, h. e. prævaricatur, quomodo tu amicis tuis usus es. ut inter se cohærerent ἆρα οὐχ ὁ προδότης ἐκφέρει.

ibid. v. 15. περὶ τοῦ σάμιανος] Sitne liber, an servilis conditionis.

ibid. v. 17. φεύγοντος] Non sensu forensi, quo defensorem causæ suæ significat, sed eum, qui solum vertit, patria excessit.

ibid. v. 20. δὴ] Post δὲ deesse videtur ἦς vel ἦσθα, *non enim eras reapse.*

ibid. v. 21. τοῦτ' ἐστὶν] Imo vero ταῦτ' ἐστὶν, ob insequens τούτους. Conjecturam confirmat Chrysoc.

§. νγ'. p. 148. v. antepen. αὐτῶν] Rerum a me fortiter et præclare gestarum in bellis.

p. 149. v. 2. ἡμῶν] Communes tribunos et magistros nostros, qui tum commilitones eramus, cohortis nostræ in præfectura collegas.

ibid. v. 3. τὴν ἐν ταῖς μάχαις στρατείαν] Est eadem militia, quæ paulo post versa ult. τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους appellat, cum non totus exercitus una exeodit in castra, sed globi singulares, μέρη τῆς ὅλης στρατιᾶς, sibi alternis succedunt, e. c. cum alii æstivis peractis domum redeunt, alii exeunt in hiberna.

p. 150. v. 6. ἀναγγελλας — ἀναγγελλοντος] Bene habet. Nihil hic quidem loci est vitiosum. Dura quidem et inconveniens hæc est usurpandorum participiorum ratio, ad vivum si reseces; sed dandum est hoc mori Græcorum, qui participialibus constructionibus delectabantur, ut aures sensusque nostri earum etiam insolentiæ atque duritiei, quæ sæpe est, aut nobis saltem esse videtur, insuescant. Idem est ac si dixisset. τότε, ὅτε ἀπηγγέλλομεν ἡμεῖς τὴν νίκην, ἐγώ τε καὶ Τιμονίδης, ὁ συμμετασταθεὶς ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, *tum temporis, quum ego et Temenides, publica auctoritate e castris missi, ut legati exercitus ad remp., nunciaremus victoriam.*

ibid. v. 12. μόνω συνηγορεῖ] Phocio mihi testabitur nunc, personam testis solummodo gerens, nondum advocati, quam paulo post suscipiet gerendam. Colligitur enim ex hoc loco, Phocionem ab Æschine rogatum fuisse, ut advocatum se ipsi præberet, ejusque causam oratione tueretur.

ibid. v. 20. ἴσθ'] Imo vero οἶσθ' ἴσθ'. *Non Demosthenis majores vos recordari non sinens.* h. e. non prohibens vos meminisse jactatorum a Demosthene majorum. οἶσθ' ἴσθ' idem est atque κωλύων. Alias, si negatio excludatur, pro ἴσθ' legendum sit εἶργεν.

§. νδ'. p. 151. v. 7. ἐπαυσάμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη] Non dicitur ποιεῖν συνουδὰς, sed ποιεῖσθαι. præterea δὲ nimis procul rejectum est. videtur Æschines sic dedisse: ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς Δ ἔτη (id est δέκα ἔτη) ἢ τρία καὶ δέκα, quibus usi sumus per decennium aut tredecim annos. Numerum enim Χ solebant sigla Δ exprimere.

ibid. v. 13. ἡμῶν] Absit an adsit, haud multum quidem interest, mallem tamen abesse.

p. 152. v. 1. πμισθῶναι] Tametsi paulo insolentius est usurpatum, videtur tamen haud ideo sollicitandum esse. Est pro καταπμισθῶναι, καταβρωθῶναι, ab hominibus, a bestiis et a flammis devorari. Tutius utique visum est veterem lectionem revocari, pro τιμηθῶναι, quod Wolf ei substituerat.

ibid. v. 3. ἐπτακισχίλια] Vereor ne summa sit nimia. Forsitan leg. ἑπτακόσια.

ibid. v. 10. δι' Ἀχαίους] Bene habet, *suscepimus bellum ob Argivos.* Hoc est, eorum in gratiam, ut eos servaremus, atque tueremur, qui nos ad id faciendum precibus adduxissent.

ibid. v. 14. ἐπανέσαμεν] Cur aut Taylor neget se intelligere, aut Wolf cum

ἐπανόρθωσιν mutandum censeat, fateor me non perspicere. Sed sæpe ruit ingenium humanum vel in planissimis, idem in arduis rem præclare gerens.

ibid. v. 15. *πολιτευθέντες*] Pendet hoc vocabulum, fulcro carens. Nolim tamen ideo Scaligero accedere; habebo potius pro anacoluthо; qualia oratoribus multa excidunt, ultra modum pneuma, quod rhetorici usurpant, producentibus.

ibid. v. 20. *ἀναφθέντος τοῦ δήμου*] Vocabuli *ἀναφθέντος* ut paulo insolentius usurpati duritiem molliunt addita *καὶ σβέλας ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος* quasi per superenarrationem. Cum populus tum temporis eaque ratione veluti scintilla e cinere aut fomite revivisceret oppressa.

ibid. v. antepen. *παρεγγεγραμμένοι πολῖται*] Facti cives (civitatis juribus potiti) *διὰ τὸ παρεγγεγράφθαι*, propterea quod clam a paucis quibusdam nebulonibus, hoc potestatis illegitimæ sibi sumentibus, inscio et invito populo, in album civitatis furtim ingesti essent.

p. 153. v. 4. *συκοφαντίας*] Post *συκοφαντίας* videtur *ὄντες* deesse.

ibid. *ἡμῶν*] Non male, dixisset tamen alius *ἡμῖν*.

ibid. v. 8. *τοῖς πολεμίοις*] Bene habet. Conjecturæ Taylori, quæ dudum ante Brodæi quoque fuit, hæc obstant, 1) quod, si orator *τοῖς πολίμοις* dixit, exspectes, eum *τὰς εἰρήνας* quoque dicturum fuisse. Sed pluralis hujus vocabuli *εἰρήνη* ab usu abhorret. 2) dictio *τοῖς τῆς πολίως πολέμοις συναγωνίζεσθαι* prorsus contrarium ei significat, quod et sententia loci subjicit, et isti emendatores volunt. *opera sua bella reip. sustentare*, significat ista dictio. Sententia autem postulat. *Hostibus reip. adversus eam præsto esse.* quæ inter se adversa fronte pugnant. Posterius et voluit orator, et subjicit vulgata, alterum istud novatum ducit ad prius, quod ab oratoris consilio reique natura plurimum distat.

ibid. *ἐξ οὗ*] Subaudi *ἔργων* aut *τρόπων*.

ibid. v. 11. *εὗρεν*] Commentus est, excogitavit, consiliis et machinationibus suis perfecit. Nam si *impetrandi* sensu hic usurpatum esset, legeretur potius *εὕρατο* vel *εὔρετο*. Bene habet dictio *εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν*, pacem eam, quæ expediret ipsi, rebusque et rationibus suis conveniret. Nemo, qui quidem potest, pacem facit conditionibus iis, quæ sibi minus conducant. At sæpenumero fit, ut vel ejusmodi quoque pacta, quæ alteri parti magis, quam alteri prosint, ab illo ipso, qui vi extorserit, violentur, oblata oportunitate plura etiam extorquendi ab iis, quorum infirmitatem seu rerum, seu consiliorum contemnat.

ibid. v. 14. *καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγον*] Sic est in Ald. et Steph. quam lectionem revocare, in vetustæ primigeniæ lectionis incertitudine, tutissimum mihi visum fuit. Suspicor lacunulam hic subesse, sic quodammodo sarciendam. *τὸν τῶν λόγων, καὶ οὐδὲ τούτων ὅλων, κύριον* eum, cujus in potestate verba, et ne illa quidem omnia essent. Seu, eum, cui liceret causam oratione agere, et ne illa quidem arbitraria nullisque terminis circumscripta. Fuit quoque cum suspicarer in *ὅλων* latere *ὀλίγων* aut *ἰσόλων*, aut *ψιλῶν*. quæ omnia satis bene sententiæ conveninnt. *arbitrum paucorum*, aut *frigidorum*, h. e. inanium, inefficacium, vi cogendi et exsequendi carentium, aut denique *audorum* vel *mororum verborum*. Utrum horum lectori judicique meo, quicunque erit, arridebit, id sibi habeto. Juvat adhuc admonere, vocabulum *ὅλων* a codicibus Harleiano et Meadiano plane abesse. id quod haud miror, qui sæpe animadverterim vocabula hæc duo *λόγος* et *ὅλος* a librariis Græcis permutari.

§. *νδ'*. p. 154. v. 5. *αὐτοὺς*] Sic dedi secundum Chrysococcam. In Aldina, quam Stephanus secutus est, legitur *αὐτῶν*. Wolf de suo cum dedisset *αὐτὰ*, Taylor id pro more suo reddidit. Sed præstat *αὐτοὺς*, quod cum liberis patrem, fratres Æschinisque et uxoris, omnesque necessarios complectitur.

§. *νς'*. p. 154. v. 9. *εἶναι*] Revocavi. Unus Wolf de suo *ἂν* supposuerat; quod Marklandum decepit, ut conaretur Æschinem corrigere, nescius, non Æschinem, sed Wolfium sibi vapulare. quod illi passim locorum aliisque contigit, correctorum errores aliis suis augentibus, quum aut nesciunt, aut inspicere non meminere vetustarum editionum lectiones.

ibid. v. 11. *λογογράφῳ καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι*] Servo, quoniam libri sic perhibent. mallem tamen sic legi *τῷ λογογράφῳ σκύθῃ, καὶ κακῷ ὄντι*. id est *καὶ ταῦτα κακῷ ὄντι*. *conscriptori orationum forensium, qui Scytha est, isque malus*, vel potius *ignavus, imbellis*. ludit in vocabulo *σκύθης*, genus Demosthenis arrodens, unaque eum Scytham, hoc est, servum publicum appellans. Notum est Athenis fuisse numerum Scytharum, publice emtorum, arcu armatorum, ad insectandos et capiendos maleficos, et ad tumultus populares reprimendos. Hi erant homines sævi, agrestes, feroces, truculenti, talem notat hic loci Æschines Demosthenem, sed in hoc diversum a Scythis, Atheniensium illis servis publicis, quod cum hi essent acres et fidentes, ad arma tractanda sanguinemque fundendum citi, tum Demosthenes mollis et ignavus et pavidus armorumque reformidans esset. Nam hoc est *κακὸς*, aut si mavis, inutilis, ne sagittarius quidem frugi, cujus ad eam operam esset usus.

ibid. v. 13. *ἀνεμνησθέντες*] Accommoda-

vit hunc casum præmisso ποιεῖσθε, nam alias sententia postulabat accusativum. pendet enim ex δέομαι καὶ ἀντιβολῶ ὑμᾶς, σῶσαί με — ἀναμνησθέντας.

ibid. τῆς σωφροσύνης παράκλησιν] Id est τὴν πρὸς σωφροσύνην π., αὐτοὺς e Chrysoc. addidi.

ibid. v. 14. διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] Sæpe usurpavit Æschines, ut hic loci, περὶ eo modo, quo scriptores præsertim recentioris Græcitatis solent κατὰ usurpare, cum volunt genitivum exprimere, ut in illo noto, τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Quod sicui minus probetur, auctor ei sim, ut legat διὰ τῆς τῶν περὶ T. κρ.

ibid. v. 15. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας] Aut est anacoluthum, aut accusativus absolutus, significans, *quod autem ad reliquos attinet.*

p. 154. v. 18. παρ' αὐτῶν] Aut παρ' ὑμῶν est delend.

§. κ'. p. 154. v. antepen. τῶς ἐστὶ] Hoc est, immediate, ut vulgo loquuntur, ex ipso convitiatoris ore, non per tertium referentem.

p. 155. v. 4. εἰκὼν] Malim ἐκτετών.

§. κϛ'. p. 155. v. 15. στρατηγῶν] Malim στρατηγιῶν, a nominativo στρατηγία. virum omnibus antecellentem 1) per imperia, quæ gessit, militaria; sed et 2) per æqui et justi observantiam, cujus tenax fuit. Alias, Marklandi conjecturam si præferas, legendum tamen sit στρατηγικῶν, quia præcessit πολιτικῶν.

ibid. v. pen. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος] Non est solœcismus, qui visus fuit Marklando, sed syllepsis, figura grammatica. Idem est, ac si dixisset παραδίδωσιν ὑμῖν μετ' ἐμοῦ καὶ ὁ νόμος.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

IN CTESIPHONTEM

ANNOTATA.

§. ϛ'. p. 163. v. 15. *δωῇ*] Dedi *δοιεῖ*. *ἂν* cohæret cum *διοικεῖσθαι*, non cum *δωῇ* vel *δοιεῖ*.

ibid. v. antepen. *ἐλάχιστα*] Ego equidem lectionem Aldi probo et servo, nisi quod suspicer desiderari adhuc *ἄδικοι* vel *ἀνάδικα*, *judicia rarissime futura iniqua*, aut *novo judicio rescindenda atque restauranda*. Nam *ἐλάχιστα ἂν* si recte haberet, dicendum fuisset, non *αἱ τε κρίσεις*, sed *κρίσεις τε* sine articulo.

p. 164. v. 4. *ὄντως*] Bene habet, cohærens cum *λάχῃ*. nam paulo ante dixerat *οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες*. erit igitur *ὄντως λαχεῖν* idem atque *δικαίως λ*.

ibid. v. 5. *χειροτονίας*] Aut post *χειροτονίαν*, aut post *ὀρθῶς* deese videtur *ὁ κήρυξ*. nam *ἀναγορεύῃ* non ad senatorem, sed ad præconem refertur. Nisi statuimus illud vocabulum *ὁ κήρυξ* consuevisse omitti subaudiendum pari modo, atque in illa nota formula *ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν*, omittitur *ὁ γραμματεύς*.

p. 165. v. 2. *στσίγηται μὲν τὸ*] Prætuli hoc, quia in voc. *κρίνουσι* clauditur protasis hujus periodi, apodosis incipit a voc. *στσίγηται*.

ibid. v. 5. *οἱ πρόεδροι*] Differunt a tribu præsidente. delecti enim erant illi ex hac, pauci numero, ex integra numerosa tribu.

ibid. v. 8. *τὸ δίκαιον μέρος*] Nil causæ video, cur hæc verba Æschini abjudicentur, aut eripiantur. neque enim carent vi hoc loco, sed eo pertinent, ut magnitudinem audaciæ demonstrent ex magnitudine multitudinis, quæ nihilominus illam audaciam haud satis valeret compescere. v. Demosth. *κ. Μειδ.* §. λζ'. p. 86. v. pen. vol. II.

§. γ'. p. 165. v. 11. *ὑμεῖς ὑπολαμβ.*] Aut ante *ὑμεῖς*, aut ante *ὑπολαμβάνετε* videtur *οὐδὲ* deesse. Tam dira sunt hæc reip. tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini.

ibid. v. pen. *τισι*] Bene habet. Certis quibusdam hominibus, quos cum vos omnes bene noritis, nominare parcam. invidiose dictum.

ibid. *ἔστι*] Locum hunc communem jam initio orationis in Timarch. tractavit.

p. 167. v. 4. *τόνδε τὸν ἡμέραν*] Idem est ac si dixisset *εἰς τόνδε τ. ἡ.* prætuli tamen hoc.

§. δ'. p. 167. v. antepen. *ἐπὶ τῶν ἴδιον ἔργων*] Malim *ἕκαστοι* addi.

p. 168. v. 3. *τῷ νόμῳ*] Non condemno *τοῖς νόμοις*, quod codices præbent, potest tamen vulgata bene stare. Legi, h. e. toti corpori juris Attici, literis consignati. Aut nescio an specialiter *ὁ περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμος* hic designetur, quo titulo hic Æschines contra Ctesiphontem agit. vid. v. 9.

§. ε. p. 168. v. 20. *ὄντες*] Bene habet. Idem est ac si dixisset *ἐξελεγχόμενοι ὅτι εἰσὶ κλέπται*. perinde est, utrum *ἐπ' αὐτοφώρῳ* ad *ἐξελεγχόμενοι*, an ad *κλέπται* referas.

§. ϛ'. p. 169. v. 4. *δὲ*] Malim *δή*.

ibid. v. 10. *μὲν*] Huic particulæ respondet *δὲ* versu 18. *Κτησιφῶν δὲ* — Unde patet, pro articulo *οἱ* præpositivo, scribendum esse postpositivum *οἵ* qui.

ibid. v. 11. *ἐπὶ*] Expunxerat hanc præpositionem Wolf. Ego revocavi. Reliquias enim in eo mihi cernere videar verbi *ἐπικουρεῖν*, et sic primitus scriptum fuisse suspicor *εἰ δή τίς ἐστι μίτριος ἐπικουρῶν τῶν τινὶ τὰ παράνομα γραφόντων*. Si nempe modestus ille est, qui operam navet ferenti leges constitutioni reip. nostræ adversantes.

ibid. v. 14. *τὸ ἴσον*] Subaudi *ὅσωπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο*.

§. ζ'. p. 169. v. antepen. *ἕτερόν τινα λό-*

γοτ] Transit ad secundam πρόφασιν seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εἰθυνῶν eludere conantur, primam enim hactenus refutavit a versu 11. ἀλλ' οὐ προβάλλονται h. e. προφασίζονται. Nescio quid hic Taylor laboret prorsus sine causa.

p. 170. v. 4. μετὰ τούτων] Bene habet. collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores.

ibid. v. 10. προειπὼν] Dedi προειπὼν sine sibilo *præfatus* seu *denuntiato*.

ibid. v. pen. τιχοποιὸς, ἐπιστάτης] Interpone ὤν. Demosthenes autem cum sit mœnium instaurator, eo ipso est ἐπιστάτης inspector, et operis quidem maximi atque gravissimi.

p. 171. v. 3. δικαστηρίου] Bene habet. præfectus operum non habebat ἡγεμονίαν, imperium et potestatem nisi unius solummodo illius dicasterii, in quo præsidebat, de operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem judicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, muletam aut pœnam dictandi, et male parentes puniendi.

p. 172. v. 2. καὶ εὐθύνας] Verba duo καὶ εὐθύνας videntur delenda. Magistratu enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐθύνας. rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibebant scribæ, vel notario, et calculatoribus, εὐθύνας autem ἔδιδον, hoc est ὑπέσχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant in judicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad singula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici.

§. 9. p. 172. v. 17. φησὶ] Bene habet. orationes enim, quas hodie legimus, non ita, ut nunc prostant et circumferuntur, tunc temporis sunt habitæ, verbatimque recitatæ, sed post actiones ipsas demum disceptatas per otium conscriptæ. quo factum est, ut accusator in ipsa jam accusatione afferret atque refutaret argumenta defensoris, aut oratores ipsi inter se communicabant adversarias suas. Quanquam hoc quidem minus est probabile, aut saltim raro et fortim factitatum, et, si fieret tamen, inhonestum habebatur.

ibid. v. antepen. ἐξείργασται] Non movissem, quod bene habet, nisi auctoritas interveniret codicis, e quo ἐξείργασμαι prætuli, ut exquisitius, et Atticismo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu activo usurpare amanti.

p. 173. v. 7. γέρα] Reditus et vectigalia et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata, cujusmodi γέρα hodie decani, seu magistri collegiorum in Universitatibus percipiunt, *præcipua* appellata; ipsi quoque sacerdotes ferunt haud pauca, ut sportulæ sunt pro absolutione peccatorum, pro infantis recens nati lustratione, pro consecratione nuptiali, pro funere quoque, quod effertur, etc. Facultatum quarundam professores in quibusdam Germaniæ Universitatibus per hyemes certum numerum, in aliis leporum, in aliis sprorum, singuli singulos publice accipiunt, decani vero binos. Id quod ipsorum est γέρας, *præcipuum*.

p. 174. v. 5. καὶ τῶν ἐπὶ σωθρονῶν] Dedi de meo καὶ τὸν ἐπὶ σωθρονῶν (nam perinde in genere communi dicitur σωθρονὸς, atque divisim σωθρονικὸς, τὴ, τὸν. tres perinde terminationes habet hoc adjectivum, atque duas. Apellat senatum areopagiticum σωθρονὸν ζωλὸν, trucem, sævum, quia jus severum et oruentum dicebat.

ibid. v. pen. πάγου; οὐδὲ] Malim οὐ cum addito puncto interponi. quod οὐ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas ergo senatum areopagiticum coronari? Subaudi, nisi rationem gesti magistratus reddiderit. Respondet, οὐ. nullo modo ego hoc veto, sed leges vetant. Patrium enim, avito more sancitum, hoc apud ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud οὐ sic nude positum subauditur a communi e superioribus repetendum στεφανοῦσθαι ὑ βουλή. tum pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem, aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriæ studio? ergone degeneres sunt, minati animi, sordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet. Neutiquam. ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque bene de se meritos studiis demereri. Sed sathi non habent in suo judicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præclaræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, severitate animadversionis ulciscuntur.

p. 175. v. 1. παρ' αὐτοῖς] In judicio suo, cum sedent ad judicandum de criminis alicujus reo.

ibid. v. 2. τρυφῶσι] Delicias faciunt, arrogantes et insolentes sunt, jura legesque sibi scriptas negant, aut privilegia sibi arrogant, communi civium jure teneri nolunt.

ibid. v. 5. ἀρχόμενος τῶν νόμων] Bene habet. Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in singulari, de uno quodam capite juris Attici usurpabatur ab oratoribus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, respectu quidem legum

aliarum aliis in rebus versantium, lex una erat, ideoque νόμος audit, quia tamen ejusmodi lex multis constabat propositionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exemplo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam universalis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est, περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est *lex*, νόμος. Sed erant rursus legis hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singulæ quæque pariter νόμοι erant, ut τὸν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rursus alia μὴ ἀποδημεῖν, et sic porro.

ibid. v. pen. ἀποδημήσω] Assentior Tayloro suspicanti post ἀποδημήσω particulam infitiantem desiderari. Verum non deest οὐκ, sed οὐ (sine Kappa) tametsi vocalis insequatur. Is enim mos est Atticorum in similibus locis.

ibid. v. ult. πράξεις] Πράξεις προλαμβάνειν hoc significat, negotia ordiri ardua, sumtuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis urbe excedere.

p. 176. v. ult. ὧν ἔχεις] Id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεώς σοι δεδομένα differunt inter se ἐπιδιδόναι et καταπιθέναι. illud est, de suo largiri, ut donum gratuitum. hoc, de acceptis ex alieno insumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi. quæ habes penes te, et retines præter jus et fas, fraudulenter interversa. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam serves distinctionem, qua hic usus sum.

§. *i*. p. 177. v. 16. ἐπὶ τῶν ϑεσμῶν] Post ϑεσμῶν deesse videtur ἵνα εἰδῆτε, aut illud assume supplementum, quod schedæ Bernardi dant: quamquam illæ schedæ nescio an nusquam locorum lectiones dant e libris bonæ notæ ductas, sed conjecturas, sive Scaligeri, sive alius, quisquis ille fuit vir doctus. quare nolim illis nimium fidi.

§. *ιά*. p. 178. v. antepen. ναυρίαν ἀρχὴν] Dictioni τὴν τῶν ναυρίαν ἀρχὴν ἀρχεῖν quid insit vitii haud equidem intelligo. ἀρχὴ τῶν ναυρίων potest, ni fallor, honor esse, quem qui gerunt, hi navalibus præsunt. Quodsi tamen omnino statuas aliquid hic loci mutari debere, suaserim ἀρχεῖον. Ædificarunt ἀρχεῖον τῶν ναυρίων, senaculum navalibus proprium, in quo senatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et horreum armamentarium.

§. *ιϛ*. p. 180. v. 1. ἑκάστῃ] Dedi de meo ἑκάστῃ, qui dativus aptus est e verbo ἐπίταξεν, præscripsit vel injunxit unicuique tribui, ut e suis tribulibus deligeret curatores operum. ἐξ a Wolfio intrusum rursus exterminavi.

ibid. v. 2. ἐπὶ τὰ τείχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, uncis inclusi.

§. *ιγ*. p. 180. v. ult. ἀντιδιαλλάξει] Servo. Oratores ejusmodi in locis nullam servant constantiam, sed a præsenti tempore ad futurum, et contra, delabuntur. Locum hunc idem cum superiori dicere suspicatur Taylor, et esse monumentum liturarum auctoris, idem argumentum diversis modis tractantis. Quæ suspicio vana videtur esse. Refutat Æschines Demosthenis excusationem, negantis ἀρχὴν seu honorem gessisse, pluribus argumentis, hoc primo, verbis legum puta, eas ἀρχὰς appellantium, quas Demosthenes solummodo ἐπιμελείας habeat, seu procurationes, altero hoc, quod leges jubeant, qui partem reip. quamcunque attigissent, eos administrationis suæ rationem reddere. Tu autem honores gessisti quam plurimos, quos adhuc gerenti tibi Ctesipho coronam decerni voluit. Teneris ergo lege. Sed pergit Demosthenes negare, tum ἄρχειν fuisse, qui fuisset a tribu sua extra ordinem delectus. Quam causationem Æschines hoc, in quo insistimus, loco stringit hoc argumento. ναί· ἀλλ' ἀντιδιαλλάξει.

p. 182. v. 8. ἐκ τῆς διωκήσεως] Ut paulo ante ἐκ τῆς πόλεως p. 177. v. 2. quam lectionem Wolf ibi suspectam vitii habebat immerito.

ibid. εἰς ταῦτα] Id est εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. id quod latet in voc. τειχοποιούς.

ibid. v. 13. ἐξελήλεγξω] Videtur ἐξελήλεγξω bene habere. pendent hæc e verbis versu 11. ἀναμνήσθητε τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι — ἐξελήλεγξω. Ideo revocavi, expuncto Wolfiano ἐξήλεγξα, quod etiam Taylor pro more suo in editione sua exhibuit, lectiones omnes pravas, a Wolfio excogitatas et in textum ingestas, porro propagans, quod toties queror, meritoque in præcipuis editionis Tayloranæ labibus numero.

§. *ιδ*. p. 183. v. 9. ἐν τῷ δήμῳ —] Nihil hic videtur redundare, quod visum fuit Tayloro. ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ πνυκὶ est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reip. pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum.

§. *ιϛ*. p. 184. v. 22. τῷ δημοσίῳ] Novi Æschini τὸ δημόσιον idem esse, atque Latinis est *resp.* v. p. 193. v. 4. Verumtamen: quia dictio *in rep.* hic loci aut nullam vim, aut exiguam habere videtur, et plerique codices in τῷ δήμῳ consentiant, eaque lectio melius convenit, significans, *in solemni universi populi concione*, prætuli eam. Confirmant insequentia, ἐκκλησίαν

versu 2. p. 185. et τῷ δήμῳ versu 4.

§. ιζ'. p. 185. v. pen. ἀνακήρυττον] Taylor mavult ἀνακήρυττον. Sed fallitur. ipsi illi quoque dicuntur ἀνακηρύττειν, qui per præconem curant aliquid promulgari. v. p. 187. v. pen. Sed superest adhuc scrupulus, et is quidem haud paulo durior. Quid est γιγνομένων τραγῳδῶν. Equis sic loquitur? Exspectes γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει Διονυσίων, τραγῳδῶν ὄντων, (subaudi εἰσιόντων εἰς τὸν σκηνὴν, καὶ τὰ ἑαυτῶν δράματα διδασκόντων). Verumtamen recurrit hæc dictio p. 237. v. pen. et sic quidem, ut de sufficiendo τραγῳδῶν cogitari nequeat, quod alias tolerabiliorem tamen facturum sit dictionem, tametsi vel sic quoque satis dura et insolita sit dictio, γίγνεσθαι τραγῳδίαν. Numeremus itaque hoc in solœcismis Æschinis.

p. 186. v. 9. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est: professi magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse servaturos. gratia apud nos initia est quasi arrha quædam fidei honestatisque nostræ in reddenda illa gratia, quæ arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quam oportunitas venit gratiæ pari gratia referendæ. κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur. καταπιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. ad verbum, *sinimus arrham penes nos deponi*. Pari modo nos quoque vulgo usurpamus, *Ehre oder Dank, Schande oder Undank einlegen*, [*to merit honour or thanks, to merit disgrace or no thanks,*] laudem vel dedecus, gratiam vel odium mereri.

§. ιή. p. 187. v. 13. ψευδῆ] Perinde est utrum ad παράγγελτα, an ad φιλοτιμίαν referatur. Præconia falsa sunt ementita, emendicata, malis artibus et præstigiis collecta, precibus, gratia, minis, pollicitationibus, donis parta aut extorta.

ibid. v. 14. ἀκούσας βουλῆς] Non est absente senatu, sed detracto, exclusо, e numero exemto et remoto. v. p. 200. v. 1. ἀκούσας συμμαχίας. *Sine sociis.* lex vetat quemquam usquam coronari; nisi 1) a senatu in curia. 2) a plebe in concione. 3) a tribulibus et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur ἀκούσης hic tantundem atque *præterquam a.*

p. 188. v. 1. γεγένηται] Decreto sancita est. sed prætuli γίγεται. vocabulo καθιέρωσις articulum ἡ præfixi.

ibid. v. 18. ὑποβαλεῖν] In schedis Taylor annotaverat, exemplum Mori ὑποβάλλων dare pro vulgato ὑποβαλεῖν. In alterutro necesse est errorem et calami et memoriæ intervenisse; memoriæ quidem, v. 20. ubi ait illum codicem, infimæ notæ, voc. ἑαυτοῦ ingerere post voc. ἀθηναίοις, calami autem in schedis, ubi ait scriptum ibi esse ὑποβάλλων, non sic ibi fuit, sed ὑποβάλλει, in indicativo præsentis, qui utique melius loco convenit, quam infinit. aor. sec.

ibid. v. antepen. ὅ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΤ ἴσως σῶν ἐστὶ, aut ἴσως ἴσωσιν. scil. ἐν τῷ νόμῳ, *illa autem formula* NUSQUAM AUTEM ALIBI *donec salva est*, aut, *donec in legibus scripta exstat.*

§. κ'. p. 189. v. 19. μὲν] Huic respondet δὲ p. 191. v. 3.

§. κά. p. 191. v. ult. προεῖπεν] Dedi προεῖπεν, et comma posui post ἀπομνύναι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα. nam apodosis periodi incipit ab ἐκεῖνον, cum quo cohæret ἀπομνύναι in indicativo versu 5. p. 192. tribus de causis ait se responsurum. 1) ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus. 2) ut auditores præmuniat adversus calumnias et cavillationes adversarii. 3) ut dedecore silentii et suspicione se liberet, nonnullis foraitan insessura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere.

p. 192. v. 2. στεμμάτων] Bene habet. corrumpunt locum sanum, Græcæque suam produnt inscitiam grammaticæ, qui στεμμάτων dant, quod ab hoc loco est alienissimum. Ego vero vitium hoc, non Wolfio, viro Græcæ grammatices peritissimo, sed operis Basileensibus imputo. Quorum errorem non propagare, sed tollere decebat Taylorum.

ibid. v. 12. πράγμασι] Tuebor, quod utroque modo huic loco satis bene convenit, sive simpliciter et consueto modo pro *rebus* absolute accipiatur, sive proprie et restricte de turbidis atque adversis.

ibid. χρεσαμένους] Addit Bern. ἀνθρώπους, quo scilicet tanto clarius in oculos incurreret oppositio deorum cum hominibus: quasi verendum sit, ne quem ea fugeret non admonitum.

§. κβ'. p. 192. v. antepen. περιμεῖναι τὰς] Imo vero περιμείναντας. facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercidere. Alias pendebit μεταχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas, cohærebit cum μεταχεῖν. Si qui vos sivissent, exspectando reditum legatorum — participare consessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis Græcarum civitatum fructum percipere. Recte in editione Wolfii comma cernitur post v. φίλιππον. quod abest ab ed. Steph. v. p. 196. v. 9. et p. 198. v. 5.

p. 193. v. 10. κατὰ τῶν λογισμῶν] Bene habet. κατὰ hic loci, perinde est, sive pro

de scelpias, sive pro *contra* vel *adversus*. *Sinistra suspicantes de rationibus a servis vel villicis nostris exhibitis.* vel *adversus eas.* λογιστὰς non usurpatur, nisi de magistratu sic dicto.

ibid. v. 18. *μηδὲν*] Malim *μηδενός. neminem neque absolvat, neque condemnet.*

ibid. v. antepen. *μετὰ*] Mallem nunc plane a me expunctum fuisse: *plura plebiscita Demosthenem scripsisse, quam scripsit Philocrates.*

ibid. v. ult. *πως' ἐκείνου*] Perquam est probabilis, fatebor enim, suspicio, sive ea Wolfii, sive Taylori est. videtur tamen vulgata quoque defendi posse, si sic accipiatur. Demosthenem non exspectasse donec Philippus ultro legatos de pace Athenas mitteret, sed ipsum antevertisse, subornatis quibusdam, qui in Macedoniam mitterentur, et Philippum ad pacem ineundam invitarent.

§. κγ'. p. 194. v. ult. *τοῦτο δὲ ψήφισμα*] Sic legitur in editt. Wolfii et Taylori. recte in Aldina et Stephanina *τοῦτο τὸ ψήφ.* quod revocavi. Sive commentum illud fuit Wolfii, sive error operarum Basilecensium, non debebat certe propagari.

p. 195. v. 4. *χρόνος*] Post ὁ *χρόνος* deesse videtur *τῶν ἀρχαιρεσιῶν, comitiorum.*

ibid. v. 7. *ὑποδεχὸν*] Præferam equidem *ἀποδεχὸν*, tametsi a Wolfio improbatum. *quo diceret ageretque omnia, quæ Philocrati probarentur*, aut sic, *quo nihil non ageret diceretque, quo causa Philocratis populo approbaretur.* Fuit et alia lectio in libris, *ὑπαιδεχὸν*. vid. libell. variantium lectionum. quæ si admittatur lectio, sententia ejus erit hæc: quo omnia ageret velut histrio quidam Philocratis, secundas ab eo partes et vicarias agens, ibi incipiens, ubi ille desineret.

ibid. v. antepen. *καὶ ταὐτὰ*] Forte *οὐδὲ* est interponendum.

ibid. v. ult. *ὑπὸ τοῦ Φιλίππου*] Aut *παμφθίστι* est addendum, aut *ὑπὸ* cum *παρὰ* commutandum. Nam *ὑπὸ* sic nude poni non solet, ut *παρὰ* solet. Verum video nunc a Wolfio jam id occupatum, et *παρὰ* exhibitum, quod etiam Taylor servavit.

p. 196. v. 1. *κήρυκας*] Malim *κήρυκα* in singulari. Nam et de uno modo præcone præcessit facta mentio, neque solebant legationibus nisi singuli præcones addi.

ibid. v. 3. *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα*] Aut *τοῖς* leg. videtur, aut servato *τὰ* sic leg. *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα*. Erit hæc aposiopesis, abrupta et in semet ipsa exspirans, imperfecta reliota oratio. Quasi subaudiatur *ἐρᾶτε*. *Insecuta autem* — scil. *spectate.* tum brevis insequitur sententia quodammodo parenthetica. *ἴδε γάρ μοι σφ. πρ. τ. ν. attendite his animum.* *ἐπράττετο γὰρ* —

ibid. v. 4. *τοὺς πολλὰ*] Haud equidem *τοὺς* repudiem, sed sic adsciscam, ut *τὰ πολλὰ* servato, subjiciatur *τοὺς συμφ.*

§. κγ'. p. 196. v. ult. *καταπεπολεμωκότες*] Expuncta syllaba dedi de meo *καταπεπολεμηκότες*. Verbum *καταπεπολεμῆν* ne Græcum quidem est. *καταπολεῖν* autem est aliquid alicui impertire, cum eo communicare, participem ejus rei eum facere. Quæ significatio huic loco convenit.

p. 197. v. 7. Ἢ *πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα. πρόφασιν ποιούμενος, ἵνα*] Sic exhibet h. l. editio Stephani, cujus lectionis nihil mutavit Wolfiana, a Taylore reddita, præter hoc unum, quod *γενομένου* dedit, quasi ad *ἐκλησίαν* redeat. Mihi visum potius fuit primum vocabulum ἢ cum ἃ permutare, *γενόμενα* servare, et aliter interpungere. *ἃ quod*, ut scil. conscio in diem festum indiceretur, *nemo ante factum meminit, γενόμενα.* tum subjecit orator interrogationem. *τίνα πρόφασιν ποιούμενος*; *quanam ille usus prætensione?* respondet statim. *Ἵνα, φησὶν*, — *ut scilicet, sic enim ait* —

§. κδ'. p. 198. v. antepen. *ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι*] Locus hic bene habet. neque Stephanum, neque Marklandum hic audio. Mutandum si quid sit, velim *μὲν* post *παρεκλήθησαν* addi. Verba *οὗ τὰ κεφάλαια* usque ad *Δόγμα συμμάχων* versu 16. p. 199. parenthesi includenda, aut saltim pro parenthetis habenda sunt. Nam sententiæ apodosis seu absolutio est in verbis *τούτῳ τῷ δόγματι* versu 17. p. 199.

p. 199. v. 3. *καὶ*] Aut deleri velim, aut cum *γὰρ* mutari, quod tum eleganter redundabit.

ibid. *ἀναγκαιοτέραν ἢ κρείττω*] Idem est, ac si dixisset, *ἀναγκαίαν μὲν, οὐ κρείττω δέ.*

ibid. v. 5. *ἂν*] Tametsi ferri queat, abesse tamen malim.

ibid. v. 8. *προκαταλαμβάνοντες*] Malim brevius et simplicius *προλαμβ.* Vulgati enim sententia ab hoc loco est aliena. Recurrit paulo post versu penult. vero, qui illi inest, sensu, et oportuno loco.

ibid. v. 9. *αὖν*] Malim abesse, et uncis inclusi.

ibid. v. 11. *τῇ πόλει*] Post *τῇ πόλει* videntur hæc ferme deesse *τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς συμμαχίας, communicatione societatis in bellis.*

§. κς'. p. 200. v. 9. *προβιασαμένου*] Acriter si quis contendat, defendi possit, hactenus, quod *πρὸ* multis in verbis compositis in vel *versus partem anteriorem* significet, locoque *τοῦ πρὸς* a poetis usurpetur. malim tamen *προσβιασαμένου*, quod est usitatius. creberrimi autem usus et proprium in hac re est verbum *προσβιβάζειν*, quo Noster etiam p. 210. v. 9. utitur.

§. κζ'. p. 200. v. 17. *ἐκρίσθωσαν ἐν Μακεδονίᾳ*] Schedæ Scrimgeri, quarum nescio quæ et quanta sit auctoritas, dant *ἐκρ. εἰς Μακεδονίαν.* non male, et amplecterer, si codices boni suffragarentur. Sed potest

vulgata quoque defendi, si ὑπερ. interpreteris, *legatum exit*.

ibid. v. 19. καθιζόμενος] Volunt περικαθιζ. in quo cum MStis Stephani schedæ quoque Scrimgeri consentiunt. Sed bene habet vulgata, primum ideo, quod, isto quidem sensu, quem inesse volunt vocabulo περικαθίζεσθαι, non sic dicitur, sed περιεζεύχθαι. tum, quod καθίζεσθαι h. l. torporem, segnitiem, ignaviam, supinitatem significet in committendo scelere ignominioso, prodendo scil. amico et socio P. A. Potest quoque καθίζεσθαι h. l. simpliciter *assidere, interesse conventui*, significare, ut statim post εἰκ ἐκάθητο σύνεδρος.

ibid. v. pen. μετὰ τῶν ἄλλων γεγραμμένων] Ferrem, si legeretur μετ' ἄλλων γεγραμμ. [sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausulis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque inscio, præter fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subjecit. nam hoc est παρεγγράφειν *secus exarare atque oporteret*. injicere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græcorum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus operam dent. Hæc autem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschinem h. l. non γεγραμμένων, sed κλεμμάτων dedisse. *una cum aliis furtis*. aut, *præter alia furta*. Appellant Græci κλέμματα, et pariter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, quibus circumveniare, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolumentis multere, quæcunque obrepticia, inscio et invito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si scias, aut satis attendas. v. p. 214. v. 1.

§. κά. p. 201. v. ult. μόνον καὶ πρῶτον] Si *semel* id factum est, inutile est addi καὶ πρῶτον. Nam primum aliquid factum esse cum dicimus, significamus idem postmodum iterum atque iterum factitatum esse. Saltim verba sic struxisset, πρῶτον καὶ μόνον. Verumtamen solere Æschinem hæc duo hoc, quem vulgata dat, ordine copulare, constat e pag. 203. v. 3.

ibid. πρίσβεις εἰς πρεσβείαν ἴδιαι] Verba hæc, vitiose redundantia et amputanda, ancis incluseram. Sed prætuli ἐκάλεσε ex Helmstad.

p. 202. v. 5. ὑπαταγάλαστον] Malim σὐπαταγάλαστον.

§. κβ'. p. 202. v. 12. ἑαυτῷ] Id est ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. *in suum commodum*. aut deest συμβὰν *insomnium, quod sibi obvenisset*.

ibid. v. ult. ἑβδόμην ἡμέραν] *Filia jam in septimum diem vita defuncta*. h. e. cum jam septiduum præterisset ab excessu filiæ. Convenientius hoc est mori Græcorum loquendi, quam id, quod Taylor ait se præferre.

p. 203. v. 1. τὰ νομιζόμενα] Justa, quæ die ab exitu nona fieri lege sanoitum erat. quam legem migrans Demosthenes παραγράμμασι.

ibid. v. 2. λαβὼν] βαλὼν Mead. non male; et nescio etiam an melius vulgata. ἀναλαβὼν Plutarchus, nisi ille aut memoriter recitavit, aut more loquendi verbisque suis.

ibid. v. 7. περὶ πλείονος] Vulgatam si tuemur, erit πλείονος, tametsi comparativus est, accipiendum pro simplici positivo περὶ πολλοῦ. id quod a more Græco non abhorret. Sin autem comparativus hic etiam hoc loco vim suam obtinet, qua aliis omnibus in locis, quod equidem norim, gaudet, necesse est τῶν ἀλλοτρίων legi, aut ἢ τοὺς ἀλλοτρίους, *quam alienos*.

§. λ'. p. 203. antepen. ἐπίστη] *Repente nobis supervenit, apparuit*, ut formidabilis aliquis cometa.

p. 204. v. 2. τι]. Dedi de meo μὲν, ob insequens δέ.

ibid. v. 3. πρεσβείρα] Ald. quod analogice quidem probari, aut ferri saltem queat. Poetæ quidem licuisset hoc pro illo usurpare.

ibid. v. 12. τοιούτους δ' ἐμπεπτωκότας] Hoc δὲ est, in se redundans quidem, indicans tamen ingressum τῆς ἀπωδίσεως, protasis enim definit in verbis βιαιοχθῆναι. illinc incipit apodosis.

ibid. ἐμπεπτωκότας] Hanc lectionem Stephani revocavi, cui lectio Aldinæ ἐμπεπτώκοτας non minus certe favet, quam Wolfianæ ἐμπεπτωκότας, cui Græcæ linguæ usus repugnat. Græci non ἐμπίπτειν ταραχὴ dicunt, sed ἐμπίπτει.

p. 205. v. 1. εἰ * τῇ τῆς πόλεως—] Unde unde profecta est lectio, quam editio Stephani h. l. exhibet, visum fuit in mea quoque eam reddere, quæ bonam et convenientem præstet sententiam, nisi quod τῇ ante τῆς de meo addidi.

ibid. v. 3. ὑπομάζοντες] Post ὑπομάζοντες videtur, non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εὔνουν τῇ πόλει.

ibid. v. ult. φιλίππῳ] Post φιλίππῳ nihil deest. Ingénii subtilitas, quod Marklando fuit acerrimum, eum hic decepit.

§. λά. p. 207. v. 3. τελὰ μέγιστα] Interposui τὰ de meo. v. §. λς'.

ibid. v. 16. αὐτὰς] Servandum arbi-

tror. Copulantur, seu opponuntur inter se, *αἱ πόλεις αὐτοὶ* et earum *πολιτεῖαι. reddidistis et ipsas urbes, et cujusque constitutiones civiles, legesque, quibus gubernantur.* Wolf dederat *αὐτοῖς*, et secundum eum Taylor quoque. Ego vetustam lectionem revocavi. Præterea sic verba struam. *ἀφήκατε, καὶ, πῶς τ. Ε. γενόμενοι, τὰς τε πόλεις.*

ibid. v. 17. *παραπαταθέμενοι*] Bene habet. *παραπαντιθέναι* (in activo) is, qui pignus apud aliquem deposuit. *παραπατίθεται* autem (in medio) ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur.

§. λβ'. p. 207. v. ult. *ἀλλ' ὧν προσεποιοῦντο*] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc. *οὐκ ἴσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί. οὐ μέντοι ἦρξε τοῦτο τόν γε, ἀλλὰ προσεποιοῦντο γεῦν.*

p. 208. v. 3. *ἐπεχορίαζον*] Dedi *ἐπεωμάζον*, auctore Chrysococca, quod, verum si minus est, vulgato certe est tolerabilius.

ibid. v. 16. *αἰσχιστα*] Malim cum articulo *τὰ αἰσχιστα*.

§. λγ'. p. 209. v. 6. *φίστου*] *Ἐμοὶ σύντου* Helmst. quod mallem nunc a me prælatum esse.

ibid. v. 8. *στρατιᾶς*] Dedi *στρατιάς*. de hoc enim potest verbum *παραγγέλλειν* usurpari, minus de altero.

ibid. v. 15. *μὴ διασφαλῆναι*] De *μὴ* addendo nil intercedo. Sed præterea quoque *τὸ* desiderari censeo. *πρῶτον μὲν τὸ μὴ διασφ.*

ibid. v. 19. *ἐγκαταλειφθέντι*] Sic dedit cum Aldo Wolfius, neque video quid hujus lectionis reprehendatur. *Deserto ab amicis in periculo.* Alterum, quam Stephanus dedit, *ἐγκαταλιφθ.* si codices confirmarent, isti tamen sim prælaturus.

p. 210. v. 8. *γράφων*] Malim *ἐπιγράφων colorans, pingens.* non enim solet de fuco, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex *γράφειν*, sed alterum illud compositum usurpari.

§. λδ'. p. 210. v. 16. *οἱ*] Aut hic delendus est articulus, id quod suadere videtur etiam defectus articuli *αἱ* in proximis *συνθῆκαι* et *συντάξεις*, aut iterandus est ante *τελικοῦτοι*.

p. 211. v. 21. *ἴζη Σούλσθαι*] Interposui *δὴ* e Meadiano petitum. quod, ut hic, ita alias sæpissime tantundem significat, atque *ἤδη, se jam velle—*

p. 212. v. 6. *πραχθήσεται δὲ ταῦτα οὕτω*] Ex Helmst. *ταῦτα* adscivi. Eram quoque *πραχθήσεται* prælaturus, quod vulgata etiam est exquisitius, mea quidem sententia, nisi prævidissem, fore, qui vulgatam præferrent, et me novandi pruritus notarent.

ibid. v. 11. *ἀνθρώπους*] Piget tam leviscula consectari; sed dedecet in his ipsis minutiis labi. Quoties hoc ingerit Marklandus, ignorans Atticos ad vocabula *ἄνθρωπος, ἀνὴρ*, et alia quæpiam talia solere articulum omittere, quem eorum morem debebat eum anctorum Atticorum usus docere; poterat certe.

ibid. *οὐ κακὸν*] Malim *οὐκ ὄντι κακόν*. hoc quod nunc dico, non jam amplius, ut reliqua sunt, homini cum aliis commune, sed ipsi proprium est.

p. 213. v. 8. *καὶ τοῦ ζῆν*] Nihil hic deest. egregia est sententia. *κακὸν* et *μοχθηρὸν* inter se opponuntur. Oratio et vita inanis est ea, quæ jactantiæ plena cum sit, tum veritate est cassa, multorum magnorumque promissorum exspectationem ad extremum fallens.

ibid. v. antepen. *πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους*] Videntur hæc e scholio redundare. Nam *οἱ Ὀλυμπίοι* idem dicit, neque necessaria sunt illa vocabula ob insequens *αὐτῶν*. Potest enim hoc ex oppidi nomine sic satis intelligi. Per oppidi nomen cives incolentes designantur. Inclusi itaque uncis.

p. 214. v. 1. *περὶ ἀπάντων*—] Locum hunc ab interpretibus pro desperato depositum, ego quoque necesse habeo ut conclamatum relinquere. Quoquo me verto, nihil expedio. hoc unum tamen, licet ad rem parum faciens, affeme juvat, pro *περὶ ἀπάντων* leg. videri *πέρας ἀπάντων in fine rerum extremo.* In margine Stephanus quod legitur, *ὃ τῷ ψαφίσματι*, placet id quidem magis, quam *ὑπὲ τ. ψ.* Sed in loco corrupto, anceps fuerit decernere.

ibid. v. 2. *ἀξιῶν*] Præferrem *ἀξιῶν*, si reliqua hujus loci satis essent liquida. Rem ipsam minus tenemus. *Lœcto igitur* nobis malum bene positum relinquere.

ibid. v. 3. *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω*] Breviter sic dixit, pro pleno *ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ.*

p. 215. v. 10. *ἐπαγγελλόμενον*] Reliqui quod secundum Aldum Wolf reddidesat. necessaria quidem videntur Henrici Stephani correctio *ἐπαγγελούμενον*, quam in suo is textu exhibuit. Veruntamen superesse potest adhuc aliquid dubii, utrum verbum in vitio cubet, hoc, an præcedens *δυσίμενον*. utique, si *ἐπαγγελλόμενον* bene habet, corrigendum erit *δύμενον*. Quare satius fuit, in re ancipiti, accepta a majoribus tradere posteris.

ibid. v. 12. *ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δίστο*] Suspicatus aliquando fui in *ἐλαχίστου* latere nomen rei turpiculæ et contemtæ, e. c. *σκινίου parvi Panis*, aut *σκυρίσκου* aut *φρυκίσκου* aut *ἁλφίτου*. Verum ipsi mihi nunc longius hæc videntur arcessita, simplicissimum autem hoc, et nescio an idem verissimum, ut sublato *οὐδὲν*, quod e fine et initio vocabulorum utrinque proxi-

morum coalnisse videtur, legatur ἐλάχιστα χαλκοῦ δίοντο, *ænea statua ne minimum* (aut *nil*) *egere*. Vel etiam οὐδὲν potest, vel pro variante lectione voc. ἐλάχιστα, vel pro ejusdem scholio haberi.

ibid. v. 13. ἐσωράττων] Aut bene habet, aut certe potest defendi. Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπαιτῶντα. *Se exigere* (præsens, pro futuro, *exacturum esse*) ad celeritatem indicandam fortassis.

§. λς'. p. 216. v. 7. ἐνταῦθα ἤδη τέτακται] Abruptas nimis, et præter morem oratoris, maleque cohærens hic a prioribus ab insequentia transitus, ut videantur nonnulla desse.

ibid. v. pen. ἔστιν καὶ] Bene habet vulgata. Sed post ἔστιν solet omitti.

p. 218. v. 6. ἐπέχεται] Scil. ὁ ἰμάτιον vel ἱμάτιος. ἐπέχεσθαι Helmst. bona lectio. scil. δεῖ τὸν ἱμάτιον. Sed neque vulgata mala, ut dubites utram præferas.

ibid. v. ult. οὐ πρὸν—] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent.

§. λζ'. p. 219. v. 9. καταπλέοντας] Prætuli, non enim a prætervavigantibus, vectigalia exiguntur, sed ab appellentibus in portu. Neque enim Amphissensibus jus erat in oppositam Peloponnesiacam oram, ut est Sultano Ottomanico in Europæ atque Asiæ oras circa Sestum et Abydum, aut regi Daniæ in freto *Sund* dicto: neque sunt sinus Crissæi tantæ angustiæ, ut naves non possint portum Crissæum evitare. Præstat ergo καταπλέοντας lectioni vulgatæ.

§. λό. p. 220. v. 6. πυλαγόρους] Videtur formatio hujus vocabuli, ad primam declinationem, Πυλαγόρας in nominativo singulari, formationi ad secundam præstare, et ubiunque locorum hoc vocabulum occurrit sic formatum, ut necesse sit id a secunda declinatione repetere, omnes illi loci ad modulum primæ reformandi esse. Ego quamquam hoc adire periculum non ausus, reliqui Πυλαγόρους et similia, ut inveni, hic tamen auctore Chryseo mutavi.

ibid. v. 8. Λέσβιον] Malim Λεσβίου, ut nomen proprium hominis, non Lesbo oriundi, sed Athenis nati. Lesbius hic, (sic enim nomine suo proprio appellabatur) erat pater hujus Thrasyclis. Occurrunt in rebus Atheniensium multa talia nomina virorum propria a populis ducta, ut Laco, et Lacedæmonius, Samus et Samius, Bœotus, Thessalus, etc.

p. 221. v. 3. πρὸς τὸν ναὸν τὸν πρὶν ἐξειργάσθαι] Reliqui lectionem, quam inveni, tametsi vitiosam, quia de vera emendatione nondum satis certo constat. Legendum videtur πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ, πρὶν ἐξηρῆσθαι (in infinitivo perfect. passivi) *coram novo templo, antequam illud solemnibus cærimoniis et carminibus dedicaretur*. Aut potest ἐξηρῆσθαι ad scuta quoque referri. *Antequam illa scuta consecrarentur*.

ibid. v. 14. προαγωνίου] Ita natant librarii Græci inter προαγωγὸς et προαγωγὸς in locis illis, ubi de lenonibus et lenis agitur, ut satis certo nondum disceptatum sit, utrum sine sibilo, an cum eo, exarande ipsa sint, aut, si constet tamen præstare, ut sibilus omittatur, tamen nondum ad liquidem deductum sit, alteram lectionem damnari oportere.

§. λό. p. 222. v. 4. ἐπὶ] Malim περί.

ibid. v. 9. κραμῖδα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, οὐδὲ, quod dedi, auctore Chrysocca, tugurio asscribus constabulata, et stramine contecta.

§. λθ'. p. 223. v. 14. τοιαῦτα] Malim ταῦτα, ob insequens τούτας, et quod dictio καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ inutilis sit futura, ut tautologa, vulgata manente salva.

p. 224. v. 1. ἐπὶ δικτὶς] Ut Marklandi conjecturæ sua ratio constèt, tenendum id, quod Taylori fuerat, annotare, tametsi id quodammodo ex ejus annotatione suspicari possis, Marklandum Aldina usum esse, in qua, pro ἐπὶ δικτὶς, quæ vera est Wolfii emendatio, legitur ἐπιδίκτις.

§. μά. p. 227. v. 4. τὸν Φαρσάλιον] Non concilio hunc Æschinis locum cum illo Demosthenis, ubi Arcas appellatur. v. p. 279. 7. ed. R.

§. μγ'. p. 228. v. 20. Περσῶν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut deprimant potius et adversarii Demosthenis causam confirment, qui e tot populorum tantorumque exscidiis, hoc, quod consequens erat, collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ cuidam sorti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque, quotquot coguiti tum essent, pæne omnibus, Athenas quoque obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior ille, colligebat, crassa, quæ illi erat, Minervâ, Macedones prosperis utuntur rebus. ergo diis cari sunt. ergo nobis infesti, et nos exosi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus.

p. 229. v. 3. τῆς τε δίκης ταύτης] Gloriæ hujus tantæ rei feliciter confectæ.

ibid. v. 7. οὐδ' ὀρθῶς] Ego μὲν expunxi, quod Wolf de suo immiserat, pro οὐδ' ὀρθῶς dedi de meo sensu οὐδὲν ὀρθῶς, *merito quidem*, ait, *illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum consumque consilium de summa rei Græcæ* [h. e. libertate publica] *agitaverat*. Constat

enim Thebanos semper reliquorum Græcorum libertati insidiatos fuisse, eique aut per se ipsos, aut per Persas opprimendæ studuisse. *Verumtamen* — Illud *μὴ* si serves, incongruum erit, et male cohærens *ἀλλὰ verumtamen* — Quod Scaliger in Bernardino annotavit *βουλευσαμένη* et *πυσαμένη*, grammatice quidem id rectum est, si ex jejunitate regularum grammaticarum auctorem judices. Ille vero, contemta severitate constructionis, magis sententiæ memor, animo obversantis, quam vocabuli præmissi *πόλις*, pluralem usurpavit, quia *πόλις* tamen aliud nihil est, quam *πολῖται*. Bene igitur habet, meo quidem judicio, h. l. vocabula *βουλευσάμενοι* et *πυσάμενοι*, scil. *οἱ Θηβαῖοι*. Centenos locos huic similes dabunt, qui de Syntaxi Græca et Latina tradiderunt.

p. 230. v. 3. *εἰσιὼν ὑμῖν*] Malim *προσιὼν ὑμῖν*. et sic loquendi mos est.

§. *μϑ'*. p. 232. v. 12. *θηβαίους. δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν*] Distinguere malim sic: *θηβαίους δημαγωγός*. ut hoc vocabulum *δημ.* referatur ad Archedamum. Pari modo, versu pen. *αἰτίαν ῥήτωρ*. ut hoc vocabulum *ῥήτωρ* redeat ad Aristophontem, non ad Pyrrhandrum. placuit enim hoc nomen cum geminato *ρ* exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum.

§. *μέ*. p. 233. v. 16. *πρῶτον μὲν*] Paulo post insequitur aliud *πρῶτον μὲν* v. 22. quæ est nova subdivisio prioris articuli. Ut brevibus et perspicue sententiam oratoris declarem, sic habet. I. Demosthenem ait Thebanis nimium arrogasse, gemino modo. *α*) altero, quod Athenienses coegisset belli sociotatem cum Thebanis facere, non ex ipsorum, sed e Thebanorum tempore, quos dominos Bœotiæ fecisset. *β*) altero, quod sumtuum faciendorum distributionem, regiminisque, seu imperii militaris, fecisset iniquam, in fraudem Atheniensium. II. Majestati P. A. nimium derogasse, eamque totam ad Thebanos transtulisse §. *μϛ'*. p. 234. v. 16. III. (§. *μζ'*. p. 235. v. 20.) Thebanos a pace cum Philippo contrahenda nimis inconsulto absterruisse atque exclusisse. Sic ergo primo quidem *πρῶτον μὲν*, quod p. 233. v. 16. legitur, respondet *δεύτερον δὲ*, quod p. 234. v. 16. legitur. Illi *πρῶτον μὲν* autem, quod p. 233. v. 22. in fine legitur, respondet *δεύτερον δὲ*, quod p. 234. v. 1. legitur. Universe ut crassiuscule philosophabatur Æschines, ita parum norat res perite secare atque digerere.

§. *μζ'*. p. 236. v. 10. *τοῦτο πάγχυμά τι*] Reliqui locum, ut Aldo auctore Wolf et Taylor cum exhibuerant. Videtur tamen post *τοῦτο* deesse *aiunt tanquam*, vel *quasi præconium aliquod*.

§. *μέ*. p. 237. v. 14. *ἐπιχειρήσιν ἰδιώτας*] Aut e scholio nata hæc est vitiosa lectio, (facile enim factu fuit, ut *ἰδιώτας*, quod aliquis super *ἐπιχειρήσεις* pro scholio scripsisset, alius, minus intelligens quid sibi vellet, in textum inferret;) sive e varietate lectionis, aliis libris *ἐπιχειρήσεις*, aliis *ἰδιώτας* dantibus. quæ ambæ lectiones postmodum ab imprudentibus in unam corruptam confluxæ sunt.

ibid. v. 16. *οὗτος*] Ctesipho.

ibid. v. 21. *γίγνεσθαι*] Quod Taylor negat satis intelligere additamentum codicis Bernardini post *γίγνεσθαι*, id enim vero miror. Ego equidem istam accessionem amplecterer, si satis probatæ auctoritatis essent illius codicis lectiones. Verum constat eum obsitum esse Scaligeri conjecturis. Offendebatur ille vir egregius dictione *ἐξῆν τὴν ἀνάῤῥησιν*. ideo addebat *ἀναγεγράφοντα*, quod rediret ad *κήρυκα*. *videre præconem recitantem formulam prædicationis*. Verumtamen hoc admisso, inutile et inconsentaneum foret *τὸν μέλλοντα γίγνεσθαι*. Equidis enim *ἀναγορεύει ἀνάῤῥησιν τὸν μέλλοντα γίγνεσθαι*? Pugnant hæc inter se, et sese jugulant. Nam inter recitandum non jam amplius *μέλλει γίγνεσθαι* prædicatio, sed jam actu fit, *ἤδη γίγνεται*.

ibid. v. pen. *τραγῳδῶν*] Suaderem *τραγῳδῶν*, nisi *μελλόντων* obstaret, quod masculinum necessario postulat. Verum jam supra ad p. 185. v. pen. sententiam hoc de loco meam declaravi, quo lectores amandabo.

p. 238. v. 1. *προσελθὼν*] Scil. *πρὸς τὸν δῆμον*.

ibid. v. 12. *ἂν ἐμοῦ*] Recte sic Aldina, item *συναισθήσεται* pro *συνεισθήσεται*, Stephani, an Scaligeri invento. non tacebit Dedecus ex ore veritatis proditurum, sed ocolamabit præconi. Mirifice elegans est h. l. *ὑπόκρισις*, seu verbis assimilata tanquam in scena representatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti, hæc dedecora obstrepit. Illi *τύπτει τὸν ἄνδρα*, hæc stomachabunda *εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀνὴρ* subjicit. Illo pergente *στεφανοῖ ὁ δῆμος τ. α. ἀ. ἕνεκα* ogganit hæc cum fastidio atque indignatione *τὸν κάκιστον*? Ille nil eo turbatus convitio, continuat *ἀνδραγαθίας ἕνεκα*, sed veritas inultum id abire non sinit, occentans *τὸν ἄνανδρον καὶ λελουπότα τὴν τάξιν*?

ibid. v. 18. *ἀρετῆς*] Malim sic legi *ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, καὶ ἀνδραγαθίας τὸν ἄνανδρον*. omisso secundo *ἕνεκα*. *καὶ* etiam Helmst. dat.

§. *μϑ'*., p. 239. v. 10, *ὑμᾶς*] Post *ὑμᾶς* videtur *φαίνεσθαι* deesse, *supplicantes vos, ut testatum faciatis vos successere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur*,

(h. e. mihi melque similibus) *sed tis, qui tantas clades tibi conciverint.*

§. ν'. p. 239. v. ult. πόλεως] Post πόλεως videtur aliquid deesse.

p. 240. v. antepen. πάλιν αὐτὸς] Num vera lectio πάλιν αὖ οὗτος? Sed acquiesco in vulgata.

ibid. v. pen. εὐαγγελίων καὶ θυσίας] Videtur hendiadyoin esse pro θύσιας ἐπὶ καλοῖς ἐγγελμένοις. Sed aliter locum constitui ex Helmstadiensi.

p. 241. v. 3. φυλάττοντα] *Exta victimarum observantem, intuentem.* subindicat Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugère.

§. νά. p. 242. v. 1. παράλοι] Quocunque sensu accipias, quid hoc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video. quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hic dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse. quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemorarit.

ibid. v. 3. πλαταιῆς] Nam Platæenses omnes tum Athenis habitabant, jure civitatis Atticæ donati, et inter tribus distributi, id quod ex oratione in Neæram constat.

ibid. v. 5. γενόμενος] Videtur aliquid hic deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οἷα οἶδα πᾶς, γενόμενος.

§. νβ'. p. 242. v. 15. τοῦτον] Ea puta, quæ supra dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate jactare consuevisse. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ συλλαμβάς εἶχεν.

ibid. v. 17. καιρὸ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret.

p. 243. v. 1. βούλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ versu 16. p. 242. commemoraverat.

ibid. v. 14. τῶν νῦν καθεστώτων] Hoc tertium tempus est.

ibid. v. 15. Λακεδαιμόνιοι] Post Λακεδαιμόνιοι addidisset alius γάρ, vinciendæ orationis ergo. Sed Æschines in his paulo est dissolutior, et universo genere dicendi suo proprio utitur. Sed est hoc quidem leve. Paulo majoris momenti est vitium, quod proximo καὶ videtur insidere, pro quo legi malim πρός. *Lacedæmonii prospere πρὸς τὸ ξενικὸν* adversus *milites mercenarios pugnabant.* Sic appellat milites Alexandri mercenarios, non indigenas Macedonas, in Peloponneso, sub auspiciis Antipatri, libertatem Græcarum civitatum oppugnantes.

ibid. v. 16. Κόρραγον] Corrhagus videtur nomen illius ξεναγοῦ esse, seu ductoris horum militum mercede conductorum. Res nota est, hos ductores copiarum, quas sere suo alerent copias, eas consuevisse potentioribus aliis, seu civitatibus, seu regibus elocare ad operas militares præstandas.

ibid. v. 17. συμμετεβάλλοντο] Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a partibus Macedonum.

ibid. v. antepen. αὐτὰ] Malim αὖτα *hæc.* Megalopolis puta. ἐπολεμοῦντο] a Lacedæmoniis et eorum sociis.

§. νγ'. p. 244. v. pen. τινες σφᾶτον] Fors. τινὲς ἡμῖν τὴν φρατὸν. *Sunt qui nobis podicem ita trajiciant, ut si qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem trajicere, qui contemtim eum habet, subigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde, quæ loci sit sententia, facile apparet. Sunt, sit, qui rep. nostra perinde abutantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, violant, deridenl, infamant et cruciant.

§. νδ'. p. 248. v. 12. τῶν προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causa, pluralem usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur.

§. νζ'. p. 249. v. 8. δεινῶς—καινῶς] Sunt utique δεινὸς et καινὸς usitatiora. verum haud bene respondebunt præmisso πᾶς. quare servanda videtur vulgata. amplecterer adjectivum, si πᾶσι vel ἁπᾶσι præcessisset. Vulgatam sic accipio, ac si scriptum esset δεινῶς πέφυκε κατὰ (vel πρὸς) τὸ λέγειν, et καινῶς κατὰ τὸ βιοῦναι.

ibid. v. 10. σώμασι] De lectione σώμασι in σπουδῆς, ut equidem arbitror, haud aspernanda viderint alii. Decentior quidem est vulgata. Quærere liberos e moribus, habet durum nescio quid, et aures offendens, pudorem certe. quanquam acerbius ei virus inest.

§. νε. p. 250. v. 11. σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur.

§. νϛ'. p. 251. v. 7. τὸ πρᾶγμα κατασπένδεται] Res, de qua nunc agitur, bonorum puta et præmiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavimentum conspurcatum abluendum sit. κατασπένδεται non solum res abluenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur Est itaque κατασπένδεται *effunditur, prodigitur.* Ex Helmst. colligo in libris, saltim quibusdam, olim fuisse κατασπένδεται.

§. ξά, p. 253. v. 3. ἄξια] Causæ nil vi-

deo, cur a vulgata discedatur. *Et* civitatis erant animi excelsi, *et* hi certe, tametsi hoc solummodo genere honoris affecti, quod ad hodiernos mores nostros modicum et contemnendum adeo videatur, digni erant hac tam magnanima civitate, seu merita eorum de patria magnificentiam patriæ magnitudine exæquabant. ἀνάξιοι si probes, aut erit οἷοι ἀνάξιοι leg. aut si cum Taylero conatiorem sententiam e verbis invitis extorquere, et interrogationem obtrudere velis simplici et directæ orationi, tum οὐ erit interrogationi, veluti responsio quædam, subjiciendum. ad hunc modum: τῆς φίλους ἀνάξιος; οὐ. οὐ γὰρ ἦσαν. Verum interrogationi nullum hic esse locum vocabulum πάντως γε arguit. Interrogare enim si voluisset orator, non dixerus fuisset πάντως γε, sed ἴσως δέ.

§. ξδ'. p. 253. v. 9. πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλούς, quod arbitratu meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, *qui multa et magna cum dis tolerassent discrimina.*

ibid. v. 13. ἐφ' ᾧ τι] Lectio sine dubio vitiosa, ἐφ' ᾧ τε, quæ in edd. Wolfii, Stephani et Taylori regnat, a Wolfio profecta est, cui ego equidem illam lubens reliqui. Lœvit interim tamen Æschini suam veterem probam et primigeniam lectionem ἐφ' ᾧ τε vindicare. ut ἐφ' ᾧ τε usurpatur, pro, *eo lege atque conditione*, ita nil video causæ, cur negetur vetustis in usu fuisse, eodem significatu, ἐφ' ᾧ τε. quod idem est atque ἐπὶ τούτῳ τῷ προφάσει, ὅστε.

ibid. v. 14. τὰ ἐναντία] Tà abest a Mead. sed tum prius quoque melius omittatur. Sed hanc habet vulgata.

p. 254. v. 4. διαμανίαν οὖσαν ἀφιλοτιμίαν] Invenerunt rationem, qua hostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent.

ibid. v. 8. μᾶλλον] Ὡς μᾶλλον—ἐξελάσαι Heimst. quod si admittatur, quanquam nil eo opus est, leg. sit Ὡς μᾶλλόν τις ἴδοι —ἐξελάσαι.

p. 255. v. 9. ἐκεῖ δὲ εἰκὸς διαγιγνώσκειν] Sic distinctum hunc locum exhibent vulgatæ. Ego de meo pono δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse non nihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis oratoris et nescio cujus alius sermocinatio. Orator interrogat. *Ibi autem* —. (scil. in Pœcile quis est dux illius prœlii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem colloquitur: *Nomen imperatoris ibi adscriptum non est.* Orator. *Quid ita?* vel *cur istud.*

p. 256. v. 8. παραναγνωσθῆναι] Post παραναγνωσθῆναι deesse videtur δὲ aut δή.

ibid. v. 12. εἰ τοῦτ'] Interponi velim γὰρ.

§. ξγ'. p. 257. v. 1. τῆς ἀνδραγαθίας] Rursus hic interponam *inimo.*

§. ξδ'. p. 257. v. alt. ὄμεινον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Videtur pone primum vocabulum deesse παρὰ μέρος. *perinde ad odium fuisse et nomen et rem.* h. e. utrumque æqualiter fuisse ignominiosum et invisum, sive quis ὀνόματι tantum, sive etiam ἔργῳ legibus adversa patrasset. Locus hic affectata brevitate et concinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit arduum, videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium. ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reip. evertentium. Erit igitur sententia hæc, isto admisso: periode fuisse exosos, si qui juri vetusto civili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reip. damnosa, commiserint.

p. 258. v. 7. τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum. quod Noster paulo post versu 11. τὸ παράνομον appellat.

ibid. v. 14. δεῖν] Cum præsenti παραδίδοσθαι haud bene constat. malim παραδόξασθαι, aut παραδίδοσθαι in præterito perfecto.

ibid. v. antepen. ὑμῶν] Malim ὑφ' ὑμῶν, a vobis.

§. ξε. p. 259. v. 14. διανενοήκατε] Wolf de suo dederat ἀντενοήκατε, ego vero vetustam probam lectionem Aldinæ et Stephaninæ διανοῆ, revocavi. Verbo hoc item usus est, nescio an Æschinem imitatus, Polyænus p. 45. id quod disco e literata Kronbiegelii A. M. nostratis dissertatione, nuper publicata, de dictionis Polyænem virtutibus et vitiis, unde locum hunc (p. 16.) exscribere juvat. [διανενοῆσθαι egregie a Casaubono ad h. l. emendatum, inde significatum habere videtur, quod διὰ in compositione significaret, *certo cum aliquo in aliqua re.* v. Ælian. V. H. 7. 2. διαφιλοτιμεῖσθαι Casaubon. ad Athen. XI. 11. Portus Diction. Dorie. v. διανδρεῖα. Küster ad Aristoph. Equit. versu 1400.] Hæc ille. διὰ in ejusmodi compositis nisum vel propensionem *in diversa* videtur significare. quasi idem sit atque δίχα secretim, vel *hac, illac.*

§. ξς'. p. 260. v. 10. ἀνοδίδωται] Bene habet. *assignatus, attributus, permissus, præscriptus est.*

p. 261. v. 2. μὴ λοιδῇ] *Nisi purgetur.* h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod discrepantiæ cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire.

ibid. v. 5. ὅστις δὲ ἐν —] Sententia est. quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religio-

nem vestri jurisjurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, summque in gratiam ritus patrios liberâtemque civilem tollere. ἕρων, et reliqua, *alτεῖν*, est rogare judicem, ut sibi *καταχαρίζηται τὸν ὅρκον*, jusjurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. ὁ πρότερον ψῆφος est suffragium illud quod decernit, sitne reus nons, an insons, absolvendus an condemnandus. Quo si condemnaretur, tum iterum ibatur in suffragia. quæ erat ὁ δευτέρα ψῆφος, ὁ τίμασις, qua seu mulcta pecuniaria, seu pœna corporis sit afficiendus.

ibid. v. 9. *διαγιγνῶν*] Bene habet. διὰ in hac compositione significat τὸ *viritim*, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in cistulam injiceret.

§. ξζ'. p. 261. v. 20. τὸ *ψήφισμα*—] Verba καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ νόμοι sunt expositio vocabuli τὸ *σανίδιον*. Solebat enim in foro, coram judicum consessu, ligneæ suspendi tabulæ, cui inscripta essent hæc duo. 1) decretum, quod παρανόμων argueretur. 2) leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latus decreti scriberentur, ideo dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι.

§. ξή. p. 262. v. 16. *καλέσω*] Καλέσω MSS. quæ lectio si vera est, ut videtur, necesse est, Æschinem dedisse, si βούλεσθε, *καλέσω*.

ibid. v. pen. ὅτιτε πρὸ—] Tutissimum mihi visum fuit in ancipiti loco, cujus emendandi plures paterent viæ, omnes perinde et commodæ et controversiæ obnoxiæ, lectionem et Mediani codicis et Aldinorum auctoritate munitam revocare, cui aliud nihil deest, quam φυλάττων aut simile quoddam participium, post πρὸ inserendum. *ad rationem illam, quam egomet ipse quoque servans, sic ferme accusatoris partes egi.* Speciosam haud infitiabor esse conjecturam seu Stephani, seu Scaligeri, seu amborum, de quo non constat. Miror tamen hoc Taylorum, qui præter morem suum intemperantia quadam laudum et insolita assensus festinatione Stephanum prosequitur, quod fugere profecto non debebat, fugisse, tametsi conjecturam hanc vel maxime probes, adhuc tamen ei aliquid ad complementum deesse, quod bene sensit Scaliger in Bernardino exemplo addens δῆτα. vel quod ego quidem malim δῆτ' ἄνω. Audi modo, et expende. *quemadmodum ego quoque accusavi. Ego vero quomodo accusavi?* Jam deest, quod nemo negabit esse necessario addendum, quicunque cum Stephano faciat. *Sic ferme.* Tam multa autem mutare et assuere atque oggerere auctoribus, auctoritate nostra, sine suffragio codicum, vereor ne audax et criminosum sit.

§. ξθ'. p. 263. v. antepen. περὶ τῶν δυ-

μοῖραν ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fecerit olim dubii, id interponendo commate sustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis* (*injuriis inquam*). Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω. veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit.

§. 6. p. 264. v. 1. *μέγιστον λέγω*] Interponi velim δν. *gravissimum eorum, quæ arguo.* scil. τὸ, ὡς οὐδὲ ἄξιος — *quod ne dignus quidem sit munere.* ἀπολογεῖσθαί τι potest non solum hoc significare, *orationem purgare et vindicare*, sed etiam *a se amoliri.* ut Latinum *defendere*, non solummodo tueri atque conservare, sed etiam arcere et profligare significat, *defendere hostes, tela*, etc.

ibid. v. 6. *βούλεται*] Bene habere, et sententia testatur, et versus 8. ubi recurrit.

ibid. v. 12. φίλους] Post ὑπὲρ τῆς πόλεως videtur διαμαχόμενον vel simile quid deesse. *vos, qui pro rep. pugnatis, etiam de ordine rerum dicendarum pugnate.*

ibid. v. 13. *αὐτὸν ἰξω*] Interponendum puto εἰς τοὺς. quod dat Plinius. cui deest ἰξω. Sed utrumque copulatum plenam dat sententiam et veram oratoris manum. *in res a cetus alienas extravagari in iisque commorari.*

ibid. v. pen. εἰς τοὺς τῶν πράγματος λόγους] Bene habet. ὁ τῶν πράγματος λόγος idem est atque ὁ περὶ τοῦ πρ. λ. quasi dixisset τὸ λόγον τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecterer. Crebris iterationibus eorundem vocabulorum, quod Taylor offenditur, miror equidem. Poterat tamen vel mediocri Æschinis usu didicisse, eum illis etiam delectari.

§. οέ. p. 265. v. 1. τοῦτον τὸν τρόπον] Cujus ego vobis auctor sum. μὲ addidi, re ipsa id exigente, non auctoritate codicis Bernardini motus, quæ penes me quidem magna non est. Cujus lectiones plerasque conjecturæ sint Scaligeri, aut nescio an ne hujus quidem. Suspicor enim, Scaligerum, adhuc juvenem, una cum Lambino atque Cantero, Parisiis interfuisse scholis Dorati atque Turnebi, Græcas literas publice docentium. Quod si ita est, liquet jam, qui factum sit, ut Scaliger atque Lambinus et Stephanus in easdem emendationes consenserint. quod haud raro factum video.

ibid. v. 3. ὑστεράξει] Demosthenes in scenam, velut histrionem adsciticium, (*Nebenacteur*) inducet animum suum, versutum illum et præstigiatorem. ὁ γάρ alius

non est, quam ipse Demosthenes. Idem est ac si dixisset ἐπιδεῖξαι ἑαυτὸν γόητα.

ibid. v. 8. διειλημμένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas quosque classes distributos, atque seorsim stare jussos. tu, qui cum optimatibus facis, hac ito. tu, qui popularis es, illac. ut pastor pecus dinumerat, albas a nigris separans.

p. 266. v. 4. παιδείας] Παιδεία h. l. est, honesta, ingenua, liberalis disciplina, pudica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi ratio. *bonne conduite*. cujus in præceptis negat Æschines aliud esse præstantius hoc, μὴ μισοπονηρεῖν, facilitate puta peccatis aliorum ignoscendi.

ibid. v. 6. αὐθημερῶν] Aut accentu mutato leg. est αἰθημέρων, aut αὐθημερινῶν. Orationes αὐθήμερος (aut αὐθημερινὸς) sunt eæ, quæ in diem vivunt, ætatem ultra eum diem, quo nascuntur, h. e. habentur, pronunciantur, haud extendunt, sed commota parumper concione, rursus eadem vespera exspirant, et in oblivionem abeunt. Sed præstuli αὐθημερόν.

§. οβ'. p. 266. v. 12. καινὸς] Aut est alios, a prioribus diversos, aut, eosdem quidem, atque ante, verum superiorum perjuriorum oblitos, quasi recoctos.

ibid. v. pen. περιγράψαντι] Dedi *si* περιγράψαντα. *Si me e civitate tolletis.*

p. 267. v. 4. προβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo præsidio, in rep. gerenda, latera ejus communivisti?

ibid. v. 7. ἐξόρμιδος] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata.

§. ογ'. p. 267. v. ult. ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod pœna nulla a legibus dicta et definita est, accusatori æquo, aut judicibus inflammatis liceat immanem pœnam pro arbitratu suo irrogare.

§. οδ'. p. 270. v. 6. πρόνοιαν] Quam mire Toupium credibile est exsultasse, hominem portentosæ arrogantiæ atque importunitatis, et sibi placuisse invento suo κεφάλαιον. quod habet quidem ex alliteratione nonnihil gratiæ evanidæ, sed vulgata est et obscurius, neque calidius, sapidiusve. Debitor enim cum periisse dici possit κεφάλαιον habere, cui usuræ pendendæ sunt, atque creditor, qui fructus capitis illius percipit, dubites, utrum κεφάλαιον illud fructuosum, an damnosum sit, activum, ut vulgo usurpant, an passivum. Deinde hoc modo si legas, cujus auctor est Toupius, homo sæpissime ineptus, ubique locorum vanus, et iniquus suique aliorumque æstimator, nam ideo magis sententiæ frigus incalesceret? Acumen semper est maneique aut plebeium, aut quæsitum, insuave idem atque ridiculum. Verum iracundiæ et malevolentiæ inimici jurati facile talia condonantur. Præterea sunt vetustis quoque sui æstri, quos vetustos auctores tametsi magni facio, homines tamen novi, non fama, sed usu mee, similes nobis.

§. οε. p. 270. v. 8. εἰρητὴν] Wolf suadet πρεσπτὴν. motus, ut videtur, a versu 8. p. 271. sed fallitur. Ibi quidem recte πρεσπτὴν usurpatum est ab auctore, calumnias elevante et insectante, quas prævidebat Demosthenem in defensione adhuc dicenda sparsurum esse: Huic autem loco verbum illud haud convenit. Ctesiphon enim non acturus erat in Æschinem, sed jam tulerat legem suam. In eum igitur εἰρητὴν conveniebat, minus πρεσπτὴν.

ibid. v. ult. ἐκπλεῖν] Præstuli, non quo melius sit vulgata, sed ut planior sic plerisque legentium redderetur oratio, quorum multi videntur haud assuevisse modi oratorum Atticorum, ab obliqua orationis ad rectam, et rursus ab hac ad illam transiliendi, sine consensu codicum ego equidem hic nihil mutassem.

§. οϛ'. p. 271. v. 9. ἀφίλητος] Dedi ἀφίλητος πολλὰ, ἀν' ἐμοῦ δὲ καταβίβλωται. Videtur in quibusdam libris, unde vulgata nostra manavit, πολλὰ iteratum fuisse ad hunc modum, ἀφίλητος πολλὰ, πολλὰ δὲ ἀν' ἐμοῦ καταβίβλωται. quæ non est insolita lectio.

ibid. v. 16. παραλήψεται] Dedi παραλάψεται· significatio enim passiva hic postulatur, quæ nulla est in aor. sec. medii.

§. οζ'. p. 272. v. 8. δαπάνης] Δαπάνη h. l. est *mania* τοῦ δαπανᾶν prodigalitas, furor absumendi.

§. οη. p. 272. v. 19. πρεσβευτὴν] Scil. πρὸ τοῦ καιροῦ. antequam Alexander rerum potiretur.

§. οθ'. p. 272. v. 22. ἀξίωσιν] Hoc, quod tu postulas fieri, et a me exigis, tanquam officium necessarium, ut scil. vir civilis, patriæ amans, in foro quasi habitet, ex eoque nusquam excedat.

ibid. v. ult. ἐστὶ] Et sententia, et Græcæ linguæ ratio postulat ἐξῆς *consentanea, convenienter temporibus emolumentisque mis.* Constructio hæc est: συμεῖν ἐστιν ἀνδρὸς φιλοπατριδίου ἐξῆς τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος [ἴδιᾳ ἑαυτῷ, ἢ καὶ δημοσίᾳ.]

§. π'. p. 273. v. 8. ἐμοῦ φασκόν] Fortitan interponendum οὐ. *interjectis tesqueribus, quibus a me non palam es convictus.*

ibid. v. antepen. ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι] Malim ἢ ἐξὸν Ἀθηναίοις, ὅτε τὸν—

§. πά. p. 274. v. 7. Ἀναξίου] Anaxilaus hanc a Plutarcho nominari, Scrimgeurus admonuit.

ibid. v. 16. ἀπέδοσαν] Ut equidem arbi-

tror, cum indignatione et fremitu.

§. οβ'. p. 275. v. antepen. Δαιμόνιον] Hoc loco Stephanus de suo dederat Δαιμόνιόντινα. quæ mera est ejus depravatio, cujus ne color quidem, nedum idonea ratio dari possit. Recte servarunt reliqui ed. lectionem bonam Aldinæ Δαιμόνιον. Sed superest vitiosum τὸ τυλαντεῖον, pro quo quid substituendum sit, tametsi sententia non parum subjiciat, neque male illa congruentia, facile tamen non est vocabulum reperire, sententiæ idem satisfaciens, et literarum vestigiis inhærens. Num Δωλεόντινον. *Simplicissimum?*

p. 276. v. 3. ἐνίστην] *Interessi*, medium me interposui, impedivi. non alienum id quidem a sententia. videtur tamen ἐνίστην correxi melius convenire.

§. ογ'. p. 276. v. 4. καὶ] Quod e fine vocabuli ἀνάγκης perperam videtur iteratum esse, uncis inclusi. Pro proximo δὲ dedi δὴ. Constructio hæc est. ἀνάγκαια, ἀγωνιστῶν, τὰ τοὺς θεοὺς τοὺς ὑμομύους, ἐπὶ τούτῳ, ὃ τῶν μέλλω λέγειν, μάλιστα αὐτοῦν, ἃ συνθέσθαι: λέξω τὸν Δημοσθένην, omnium, quæ Demosthenem dicturum esse audio, uni huic, ita me dii ament, maxime misereere, quod nunc commemorabo.

ibid. v. 6. ἀγωνιστῶν] Bene habet, coherens cum ἀνάγκαια. male positum parenthesseos signum criticis h. l. errorem objecerat.

ibid. v. 9. τῶν εἰρημένων] Quod est in editione Aldi, cur improbetur, causas nil video. idem est, atque αὐτῶν. earum. parum triverit Polybium, necesse est, qui hac locutione, cum peregrina, offendatur. Recte servarunt Wolf et Taylor, male Stephanus cum τῶν Συρίων mutaverat. Quamquam Taylor non consilio sapientiæ litavit, sed fortuna, vel necessitate potius moris sui Wolfianam ad literam reddendi. Satis enim, quid actarus falsset liber, prodidit in annotatione sua ad h. l. quem mirarer utique verba sine dubio genuina, sententiæ optime convenientia, nullaque nota manum Scholiastæ prodentia, atroci obelo confodientem, nisi nossem Tayloram, saepenumero in vere duris atque inexplicabilibus mutam, in vulgaribus disertam, in vitiosis cornicedis obtusum, in emendandis parum felicem, in tricis nectendis mirifice sollertem et ἐπιχαίρινον.

ibid. δὲ] Καὶ οὕτω δή. Bern. Quid hoc sibi velit, parum intelligo. Videtur Scaliger οὕτω exarasse. Verum ita si dedit, non pro varia lectione id dedit, sed pro scholio, significaturus, καὶ δὲ καὶ idem valere atque καὶ οὕτω καὶ — *et pari modo etiam* —

ibid. v. pen. αἰτίας] Supervacanea atque importuna est Taylori super voce. τῆς αἰτίας argutatio. Ego equidem in hac dictione αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιάσασθαι οὐκ ἴχνος ἐνδείξει τὸ ἴχνος τῆς αἰτίας nihil video, neque quod redundet, neque quod inconditum alicunde sit, sed sana et retunda omnia. Movendum si quid sit, ἐστὶ statim pone αἰσχρὸν collocem, nil aliud.

§. οδ'. p. 277. v. 16. εἰν ἔχει εἰστὶ] Non equidem reprehendam lectionem vulgarem. haud paulo tamen elegantiorem moriqe oratorum Atticorum convenientiorem reddideris, si sic legas: εἰν ἔχει εἰστὶ παρ' ὑμῖν εἰθίσθαι βίου; *ergone censura morum apud Vos nulla est?* respondet οὐ nulla, si τοῦτον — *si hunc impunem dimittatis.*

ibid. v. pen. ἐκπεσόντων] Wolf et Taylor dederunt ἐκπεσόντων. Sed bene habet vulgata. sive ἔχειν in hac compositione pro ἴσχειν accipias, quo sensu illud scepissime usurpatum reperitur, sive propria illa et vulgari notione *ducendi*, ubi ἀρέσθαι possit subaudiri.

§. οε'. p. 278. v. 16. κριτὰς τοὺς ἐπ Ἀτιλιανοῦ] Videtur ἐπ in hac dictione idem significare atque μετὰ post. *judices negotium suum e Liberalibus*, h. e. post peracta Liberalia, *agentes*. Latini quoque ex ita usurpant.

p. 279. v. 5. παρὸν ἐν ἐχαρίζετο] Id est παρὸς τοῦτον, ᾧ ἐχαρίζετο. *apud eum, in quem collatus fuerit.* beneficio ornatus ignorat auctorem beneficii.

§. ος'. p. 279. v. 8. παραπεπονέναι] Locus hic ad bene reddendum paulo est difficilior. Sententia videtur hæc esse: nobis eveniet, Athenienses, ut, qua nunc gaudemus fortuna reip. prospera eandem in periculum demus, cautionem et sapientiam insuper habentes.

ibid. v. 10. πράττεσθε] Hoc est, quod paulo ante dixerat τὸ παραπεπονέναι.

ibid. v. 11. οὐ γεγένηται] Hoc est modo dictum κατορθοῦν.

ibid. v. antepen. κατέλυσεν] Bene habere demonstrat additum ῥᾳδίως οὕτω. perquam facile facta est, ideoque nil mirandum, si quis alium quempiam deliniat. sed difficile est, ideoque stupendum, tantam civitatem a paucis enervari et everti, idque tam levi opera. Hujus autem rei causa fuit hæc, quod populus, adulatoribus obnoxius, ab his se decipi pateretur. κατασκεῦν bene Græcum esse, nemo facile dubitet, neque opus erat auctoritatibus, at hoc in controversia erat, fuerintne Æschines eo hic usus. id quod nego.

§. οζ'. p. 280. v. 15. τοῦ γὰρ ἐξαγγελθῆναι] Breviter dictum, sed ita, ut equidem haud laudem, pro τοῦ γὰρ ἐκείνου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξαγγ. aut τῆς γὰρ δόξης τῆς ἀπὸ τοῦ ἐξαγγ. *multo major est ignominia — quam laus condita ista et perfecta esse.* aut, si magna gloria, ista condidisse, multo majus est probrum, id causa fuisse, ut ista condantur.

ibid. v. pen. τάφους] Post τὰς τάφους videtur παρεσκευάσατο desisse. v. versu 14.

Sed unus inclusi.

ibid. v. pen. *ἀνῶνται*] Nam cum mœnia ducuntur, necesse sæpe est, id quod vel e Thucydide factum constat, ut monumenta diruantur, quo aut saxa et stelæ maceriis condendis sarciendisve adhibeantur, aut in monumentorum loco mœnia, quibus monumenta officiunt, exstruantur.

p. 282. v. 3. *τούτων*] Horum, Atheniensium puta, in judicio assidentium atque circumstantium.

§. σϛ'. p. 282. v. 14. *ὁ αὐτὸς*] Sententia videtur postulare *ὁ μεγάλαυχος*. Sed bene habet vulgata, *hic ipse* (id est, unus et idem) — *ipse* (id est, ultro, sponte sua.)

§. σϑ'. p. 283. v. 1. *αὐτῶν*] Demosthenis et Ctesiphontis.

ibid. v. 2. *τολμήσας*] Malim *τολμήσει*.

ibid. v. 3. *ὑγιαμιδάσει*] Malim *ὑγιαμιδάζειν*.

ibid. v. 7. *ὅταν ἀνθρώπους*] Δὲ expunxi. nam alias oratio sibi non constat. Qui servant, iis pro *ὅταν* versu 5. leg. est *ὅτου*. et videtur in libris vetustis gemina h. l. fuisse lectio, alia ea quam dedi, alia hæc *ὅτου γὰρ — ὅταν δὲ ἀνθρώπους*.

ibid. v. 8. *ὑγιαμιδάζῃ*] Post *ὑγιαμιδάζῃ* videtur *οἴσομεν* vel *ἀνεξόμεθα* desse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis. alias constructio labat. tum incipit nova sententia. *ecquis hæc auribus æquis accipiat?*

§. ϛ'. p. 284. v. 4. *τιμήσετε*] Post *τιμήσετε*, aut excidit, aut certe subaudiendum est, *ἢν τιμήσητε. et Demosthenem cum honorabitis, etiamne magis honorabitis, an vos dedecorabitis?* vel idem est, ac si dixisset, ἢ *οἴεσθε ὑμᾶς μὲν αὐτὸν τιμᾶν, αὐτοὺς δὲ ὑμᾶς ἐν ταὐτῷ εἶναι ἀτιμάζειν?*

§. ϛϛ. p. 284. v. pen. *πρεπῶδες*] Revocavi, et verum esse docent insequentia. Sed excidit vocabulum *σκοπεῖν*. quod quamvis viderem prorsus esse necessarium, tamen de meo ingerere ausus non sum. Lego interim *σκοπῶν, οἷ πρεπῶδες. considerate, quam sententiam sitis pronuntiaturi.*

p. 285. v. 1. *πράγματα*] Cur Marklando displiceat, nil equidem causæ video. Negat exempla subjecta huic vocabulo convenire. Ego vero aio bene omnia convenire, quod intelligo. nam in omnibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce promulgabatur. Quod etsi secus esset, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei absolutiove, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur *πέρυγμα δημόσιον* appellari. quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est *πέρυγμα*.

ibid. v. 3. *ἀσχήμων ὤν*] Rursus recte habet. non respexit Taylor ad proximum *καὶ βδελυρός*. quod stare non possit ab *ὢν* destitutum.

ibid. v. 7. *ἐκπεπλῆχθαι*] Ante voc. *ἐκπεπλῆχθαι* videtur *ὄντως* desse. eo, quod a judicio domum rediit capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus.

§. ϛβ'. p. 286. v. 1. *καὶ τῶν παρηγμένων* —] Non ex errore operarum, sed ex præscripto Stephani, legitur in ejus editione *πεπηγμένων*, pro *παρηγμένων*, quæ vera est lectio, meritoque a Wolfio retenta. Quod Bernardi liber Stephano suffragatur, id nihili est. Quod sæpe dico, notulas illæ codici Bernardi adscriptæ, non lectiones sunt e bonis libris vetustis ductæ, sed meræ conjecturæ, seu Scaligeri, cujus dicuntur esse, seu cujuscunque alius. Bernardus, seu quicunque alius illum codicem notulis distinxit, aut ex ipsa Stephani editione hoc *πεπηγμένων* transsumsit: (in quo si fallor, liquet illas notulas Bernardino codici post editum a Stephano corpus oratorum Græcorum demum adscriptas esse:) aut Stephanus et Scaliger (si is est auctor illarum notularum) ex uno communi fonte hauserunt, e prælectionibus sive Turnebi, sive Dorati. Quod si ita est, ambo aliena sibi arrogarunt. quod vereor ne nimis sæpe factum sit. De Stephani quidem, neque Scaligeri minus, vanitate, arrogantia, erga alios invidentia, et æmulatione, obtrectandi libidine, et furtiva cupiditate laudes alienas in se derivandi satis inter omnes constat; ut a vero haud abhorreat, eos ambos ex magistrorum adeo agris nonnunquam prædas egisse. Sed esto hæc de re statuendi suum cuique arbitrium. Ad rem redeo. *παραδιάθεσις* illa est, sive Stephani, sive cujuscunque tandem, quæ *πεπηγμένων* pro *παρηγμένων* sufficit. Nihil ego aliud in lectione Aldinæ mutavi, præterquam *ὅπως*. Hoc primum in duo vocabula *ὡς ταχὺ* dispescui, deinde in alium locum transposui, ut videre est. quo hæc emergat sententia, quam intendisse atque reliquisse videtur orator. - *Jubete eum, verborum quoque suorum evictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de præconiis fieri vult lex.* h. e. imperate ei, ut demonstret, vitam a se actam respondere gravitati, et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque illa omnia esse, quæ de se prædicet. quemadmodum, si quis servum aut domum, villam, aliudve quid, per vocem præconis vendat, lex ei injungit, ut emtori veritatem eorum omnium, quæ præco venditoris loco atque nomine prædicaverit atque spoponderit, præstet atque evictam det; sin minus, emtio rescindatur.

ibid. v. 16. *παραγεγηρακὼς*] Bene habet. *præ senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. *παραγηράσαι* est ita senescere, vel eo us-

quæ senectutem extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, præclaras, salutares, finique suo consentaneas effert. γῦρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud grave, neque aliis molestum, prorsus homine dignum. hoc agere est γηράσκειν. sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci sententia postulat. παραγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire et absolvere, quod a loci sententia est alienum.

§. ζγ'. p. 287. v. 8. Locum hunc si legas minus attentus, nil ei videtur inesse vitii, morem autem oratorum Atticorum si teneas, atque recorderis, præmisso ὡς subjungendi οὔτος, facile venias in suspicionem, post αἴτιος h. l. deesse ὡς.

§. ζδ'. p. 288. v. 8. ἐστὶν] Bene habet, cohæreas, non cum διαβλέψαντες, sed cum ξωλεύσασθε, cum quo etiam διαβλέψαντες versu antepen. cohæret.

ibid. v. 9. ὄμμασι διαβλ.] Malim ὄμμασιν οὐ διαβλ. ob insequens ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζ. *non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam* — non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam.

ibid. v. 14. διαστείλασθαι] Deest Mead. et facile posset omitti, cum proximum διαγεγένηται sufficiat. Verum affectat Æschines, et, quod mireris magis, ipse Lysias, brevitatis ille studiosissimus, ejusmodi redundantiam isocolorum tenacem.

§. ζε'. p. 289. v. ult. βεβόημαι] Malim βεβόημα. Idem est βεβόημα καὶ εἴρηκα, atque μετὰ βοῆς εἴρηκα. quæ dicenda habebam, magna et clara voce dixi. Vulgata si obtinebit, aut addendum erit ὑμῖν, aut certe subaudiéndum.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS

ANNOTATA.

Universe, his epistolis parum diligentiæ adhibui, annotationem nihil addidi, quæ sint confictæ, isto nomine indignæ. Demosthenis autem quæ nomen præferunt, ejus sunt, genuinæ sunt, tam perspicuis insignitæ notis veritatis, ut sensu carere eum necesse sit, qui contra dicat. Pauca tantum in texto Græco mutavi, quoad ejus fieri poterat, currente prælo, parcens stomacho typographorum facile irritabili, dum relego chartas adhuc madidas, mendasque expurgo. Pœne me nunc hujus operis piget pœtetque. Præstabat, hanc Camarinam aut non movisse, aut perpurgasse.

Ep. ά. p. 298. v. 7. *ἐτίθεντο*] Recepi. *interpretabantur.*

ibid. v. antepen. *τυφόντες*] Noscitis hinc sæculum, quo cessæ hæ sunt epistolæ, tertium a Christo nato, aut quarto, quanquam hujus potius. Prodierunt utique e schola aut Libanii, aut alius alicujus sophistæ ex illo grege, de quo Philostratus pluribus exponit. Nobilis hic designatus in insula Delo sepultus Consul aut Prætor aliquis Romanus fuit. Neminem fugit, quanta tum fuerit Romani nominis apud Græcos reverentia.

ibid. p. 299. v. 19. *αὐτύχει*] L. *αὐτύχει, καὶ μὰ τελευτέον, μᾶλλον ἀρίσκειν μᾶλλον τοῖς ἐλάττοσι δυναμένοις. ἴρμων.*

Ep. β'. p. 300. v. antepen. *συλλάβοις*] Aut cum *ἐντύχοιτε* cohæret; aut cum *ἐγχειρίζειν*, quod vocabulum bene habet. *χρηματίζειν* est *tractare negotium aliquod, negotiari*, sive per te præsentem, sive per absentiam et per alios. Si *συλλάβοις* hic significat idem atque *ἂν forsitan, si quæ forte mihi essent nonnulla expediendæ Athenis*, indicio est, epistolas hac Æschine juniores esse. Seriori enim ætate demum incipiebat *συλλάβοις* pro *ἴσως* usurpari.

ibid. p. 301. v. 9. *ἐγκάμων*] Mallem a me deletam esse. Mei si fuisset arbitrii, constituissem h. l. sic: *ἴσως ναυσθυὶς, τότε μὲν οὐδ' ἐντιτάμων, νῦν δὲ—tunc quidem me pungebat quidem.*

ibid. v. 13. *ἐμοῦ*] *Ἡμῖν* prorsus dubio rectius. *me meique necessarios scilic.* et v. 15. *αὐτοὺς.*

Ep. γ'. p. 302. v. 17. *αὐτὸ*] Dedi de meo *αὐτῷ*. Poteram quoque *αὐτὸν* præferre, sed tum *τὸ* mutandum fuisset in *τῷ*. utrum optes, perinde bonum est. alterutro modo scripsit auctor quisquis is est, aut *αὐτῷ γενέσθαι τὸ*, aut *αὐτὸν γ. τῷ.*

Ep. δ'. p. 302. v. ult. *πώποτ' —*] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: *πώποτ' γὰρ τοῦ πολυπραγμοσύν διὰ τὸ πολυπραγμονῆσαι οὐ πρέπει, impostorum non est curiosus, postquam mihi pœnas tuæ curiositatis dederis*, legendo longam hanc epistolam, cujus tibi lectio erit molesta.

ibid. p. 303. v. 7. *τὸ γράμμα*] id est *τὸ σύγγραμμα, τὸ βιβλίον.* Pindarum designat.

ibid. p. 304. v. 18. *μὰ οὔ*] *μὰ οὖν* debebat a me recipi, sed in festinatione non statim sentiebam ejus bonitatem. *μὰ* cohæret non cum *δοκῶ*, sed cum *μόνον*. Constructio est: *δοκῶ οὖν μοι μὰ μόνον βούλεσθαι* (nisi potius *ζεζευλῶσθαι* leg. est) *μισῆσαι, ἀλλὰ καὶ συντετᾶσθαι* (sic enim leg. a *συντείνεσθαι*, idem quod *σπουδάσαι*. non *συντετάχθαι*) *ὑπερμαχοῦντι. videor mihi, non solum voluisse indicare — sed etiam contendisse laudare.*

ibid. v. 22. *ἐντιτᾶσθαι*] Malim *ἐντιτᾶσθαι* in perfecto passivi. et mox *τετῦτον.*

Ep. ε. p. 305. v. 11. *Ὀνλιστίς*] Nullum hoc nomen Græcum est. lege *Πασιστίς.*

ibid. v. 13. *ἀλλ' εἶσι*] Malim *οὖν* interponi.

ibid. v. 18. *μεθέμενος*] Revocavi, expunctum, sed per nefas, a Wolfio. Latinismus hic est. Numera hoc quoque in notis, unde fraus harum epistolarum et ætas multo, quam fuit Æschinis, recentior deprehendatur. Latini amant vocabula eadem iterare, vel ingeminare, ut si dicas. *Laudem* hanc multo maximam duco, quam *laudem* nemo mihi eripiet, fidei in mandatis exsequendis.

ibid. p. 307. v. 3. *μυδωὶς*] De meo dedi. sine dubio scriptum fuit in antiquis libris *μυδῶ* (id est *μυδοῖς*) unde *μυδῶν* effecerunt. *Splendidius non est, quam ullum aliud quodcunque vile et ignobile facinus.*

Ep. 8'. p. 309. v. 11. *ὡς τὸν νίκητα*] Videtur leg. *ὡς ὑπὸ τὸν νίκητα.*

ibid. v. 20. *ὅμως*] Malim *ὅλως.*

ibid. v. antepen. *ὑπολαμβάνων οἰκεῖν*] Interponendum videtur *δ' ἀφελῶς*, vel simile quid.

Ep. ι'. p. 309. v. ult. *Κίμων*] Prodit hoc nomen Libanium epistolæ hujus periodo patrem esse, atque ipse se Cimonis fert; quem ad tædium usque ubique locorum crepat.

ibid. p. 310. v. 1. *πάθος*] Necessitudinis, ejus nempe, qua nulla potest alia arctior esse, filii cum patre.

ibid. v. 3. *ἔχειν*] Dedi de meo *ἔχειν. quæ viderim ibi, cum semel placeat scribere, tametsi largam habeam scribendi copiam, tamen reticebo.*

ibid. v. 5. *ἀπαιμαλάσθαι*] Etiam hoc vocabulum ab ætate Æschinis abhorrens, Sophistam pseudit.

ibid. v. 6. *δίκα μὲν γλῶσσαι*] Satis habet initium versus noti allegare. alias debuisset *δίκα δὲ στόματα* addere. Sed facile legens quisque ipse subjiciat.

ibid. v. 9. *Περγάμων*] Bene habet utraque lectio, ut ambigas, utrum optes, *Περγάμων* an *τάφων*. Significantur sepulcra Heroum, qui circa Trojam occubuerunt, quorum habemus epitaphia a Gu. Cantero Latine facta. Frequenter hos tumulos in Heroicis commemorat Philostratus. Ex hac quoque nota ætatem harum epistolarum noscites, Philostrati sæculo, et circa, sæculum ardebat *φιλοτιμία* Troicorum monumentorum, Romanis obtinentibus, qui se a Trojanis oriundos fervent.

ibid. v. 10. *πρὸς αὐτοῖς*] Sententia est *πρὸς αὐτοῖς τοῖς τάφοις τῶν ἡρώων.* Finge tibi Libanium cum grege discipulorum et Homero, quem illis explicaret, manu tenens, obeuntem campos Trojanos, et singula quæque a poeta enarrata demonstrantem. hic situs est Patroclus, hic Antilochus, hic cecidit Hector etc.

ibid. v. 18. *παρθένους*] De meo dedi. cohæret cum *ταῖς ἄλλαις.* Callirrhoe dicitur *ὄνομα μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις παρθένοις*, i. e. *ἐνομαστὴ, clara.* opponuntur hic inter se *ὄνομα μέγα*, puella, *magnum nomen*, metonymice, aut synecdochice, pro, habens magnum nomen, et *πατρὸς οὐ τῶν ἐπιφανῶν, patris haud clari, ignobilis.*

ibid. v. 22. *τοῖς*] Revocavi *αὐτοῖς*, mutata distinctione, *quemadmodum illis*, Trojanis puta, *mos et fas est*, spectare. Quomodo autem? scilicet *ἐξεστίᾳ ἐρᾷν, procul, eminus.*

ibid. p. 311. v. 6. *σκόπει σοι. ταῦτα*] Sic vulgo. delevi mediam vocem, mea auctoritate, ut natam e fine voc. *σκόπει*. quam accusativum hoc verbum postulat, is latet in præmisso *Καλλιῤῥόην.*

ibid. v. antepen. *πωλίζειν*] Dedi. aptus est hic infinitivus ex *ἔφη*. aiebat Cimon se *existimare*, Attalum athletam ideo sic robustum et validum esse, quod esset e furtivo concubitu natus. Vulgo spurii valentiores et exercitatiores habentur legitimo procreatis. Quære, cujus ætatis ille fecerit Attalus athleta, ut ex ea epistolarum ætas elucesceat. Invenies procul dubio in Corporibus Inscriptionum, Gruteriano et Muratoriano, aut alio quopiam simili, in sæculo post Chr. nat. secundo, aut tertio, aut quarto. Sed in hoc potius, si Libanii hæ sunt epistolæ, cujus esse aio.

ibid. v. pen. *ἐξίει*] E palæstra puta, cujus se studiosum esse gemmas Æschines alicubi fatetur. Sententia est, patrem, Mæandrum, sibi stomachari, quod non vicisset, eoque non effecisset, ut cum ipsius, filii, nomine, suum, patris, quoque nomen a præcone renunciaretur.

ibid. p. 312. v. 2. *Καρίωνα*] In MSS. est *καπιὸν δ'*, unde effeci *κατ' ἰώνιον*, scil. *σκόλοψ*. Epidamnus utique Ionio mari assidet.

ibid. v. 8. *παθεῖν*—] Videtur in verbis *παθεῖν* et *ἐγκάσασθαι* ludere velle. Prius refertur ad illud ingens periculum quod Libanius et Cimona dibant, ut vici pæne comburerentur. *ἐγκάζεται* autem *οἷον ἐν ταῖς κωμῳδίαις* is, qui alterum cornutum facit. Scamandro Cimon hic cornua imponebat, rapiens virginitatem puellæ, quæ virginitas Scamandro debebatur; quemadmodum Jupiter in Comœdiis Amphitryoni.

ibid. v. 12. *καὶ Διονύσου*] Interpone *τετάρτου*. Mæander, Hercules, Apollo, sunt tres. Bacchus ergo quartus erit cornifex.

ibid. v. antepen. *ξένου*] Malim *ξένου.* adhæsit e proximo *ἀνέμου.*

ibid. v. ult. *μὲν σκάλλων*] Interponendum videtur *ἐγώ.*

Ep. ιά. p. 313. v. 10. *βέλτια*] Constructio hæc est: *φόβων οὖν εἶναι βέλτια συμβουλεύειν, μηδὲ τῶν ἐκπεπλῆχθαι τινὶ, ἃ προσῆκε οὐχ ὅτι σκῶλα, quæ oportet facere, ea autumabam haud facilia suasu, ne amicorum quidem quibusdam, nedum universæ civitati.*

ibid. v. 15. *αὐτοῦ*] Prætuli. *ibidem*, Athenis puta.

ibid. v. 17. *ἦλθ*] Revocavi. *αὖθι* solet post *ὕστερος* omitti. Vid. ad v. antepen. ad quem eadem sunt annotanda, quæ hic.

ibid. p. 314. v. 2. *δῆτα*] *Existimavero*, prætuli.

ibid. v. 15. *δόλετε*] h. l. indicativus est, neque potest imperativus esse, prosopopœia est oratorum, quo sub falsa specie severitatis objurgantis auribus dat et adulatur. Gaudebant enim Athenienses gra-

viter objurgari de concordia, infestis autem animis accipiebant et ægre ferebant oratores potentiam suam elevantes.

ibid. v. pen. *τύχης ἀγαθῆς*] Complectitur hoc quoque opes belli. *τύχη* h. l. est status rerum, in quo quis est constitutus, *τυγχάνει ὤν*. sic bella parantium hæc est *τύχη ἀγαθή*, si copiis rerum valeant ad bellum pacemque necessariarum, ut hostibus sint formidandi.

ibid. p. 315. v. 5. *ἄξια*] Num post *ἄξια* deest *φρόντισε*.

ibid. *γράφοντες*] i. e. *παρασπῶντες ἐν τῷ γράφειν*.

ibid. v. 6. *τρισχίλια*] *διςχίλια* MSS. sed ratio auri ad argentum erat olim ut 1. ad 10.

ibid. v. 7. *νέον*] Non redundat, sunt enim *ἐν ἥβῃ* quidam haud *νέοι*. significantur hic juvenes recentes adhuc viribus animisque, nondum molestiis fracti atque macerati, nondum cladibus ad desperationem dejecti.

ibid. v. 12. *ὑπὲρ αὐτῆς κ. τ. λ.*] Dedi de meo *ὑπὲρ αὐτῆς, εἴ τι* [subandi *καλὸν* vel *δεινὸν*] *γένοιτο ἐν αὐτῇ, si quid in ea contingat sinisterius*, si quid ei secius accidat. nota historia apparitionis deorum in bello Persico, instante pugna ad Salamina.

ibid. p. 316. v. 6. *ἀντιγράφους*] Qui defendere velit, assumendum ei erit, *ἀντιγράφους* dictos in palæstra et stadio fuisse adversarios inter se compositos. quicunque enim in stadio certare vellet, nomen ei erat profitendum. Id tum *ἐγράφετο*. Cum sortirentur paria certantium inter se, eorum nomina *ἐγράφετο* scribebantur, et *ἀντεγράφετο* contrascribebantur. Hinc *ἀντίγραφος*, cujus nomen ita esset in libris agonothetarum scriptum, ut esset adversarius ejus, cujus esset *ἀντίγραφος*.

ibid. v. 16. *συντραπλας*] Utrumvis, per ι aut per υ diphthongum, labentis est vocabulum Græcitatis, non Æschinææ.

ibid. v. ult. *αὐτοὺς*] Dedi de meo *αὐτοῦ*. redit ad Antipatrum. quo etiam *ἐκείνου*.

ibid. p. 317. v. 1. *καταλύσατε*] *καταλύσατε* Helmst. Num *καταλύσαιτε* dare voluit, *illum quidem* (Antipatrum) *delectis velim*.

Ep. ιβ'. p. 318. v. 1. *λόγους*] Prætuli. cohæret cum *γυμνάσας*.

ibid. v. 17. *μικρὸν εἰς*] *εἰς* mallem abesse, et sic totam locum legi: *ἐξέσεσται, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τοῦ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς καλῶς ὑμὶ στασιαστῆσθαι νομίζειν, quod ne a Demosthene quidem accusante condemnatus fuerim, hoc non contemnendum visum est argumentum, vos ipsos censere, me præclare in Rep. versatum esse.* *ἐφάνη* cohæret cum *δεῖγμα*, et *νομίζειν* cum *τοῦ*.

ibid. v. 21. *ὅτι, ὥσπερ ἀπολωλότες οἱ ἀνδρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες*] Sic vulgati. quam lectionem vitiosam esse, vel hoc solum prodit, quod ante *φεύγοντες* desit articulus, necessarius utique, si duo genera hominum, mortui cum exsulantibus, velut diversa inter se copulentur. Sed *ὥσπερ* abest ab Helmst. et Ald. recte. Iidem enim sunt mortui cum exsulantibus. nam qui exsulant, pro ea Rep. unde exsulant, civiliter mortui. *homines*, ait, *sic*, ut ego, *mortui*, (addit per enarrationis modum) *et exsulantes*. quapropter *ὥσπερ* sustuli, et comma post *οὕτω* posui. subaudi *ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἀνατίθημι*.

ibid. p. 319. v. 1. *καὶ παντελῶς*] *καὶ* ex MSS. recepi, et aliter distinxi. cohæret enim *παντελῶς* cum *ἀεί. semper et omnibus in rebus ἀεὶ καὶ παντελῶς absolute facientes cum hostibus, eorumque partes præferentes.*

ibid. v. 9. *παρ' αὐτῷ*] Malim *παρ' αὐτοῦ*.

ibid. p. 320. v. 15. *ἀφήρηται*] Redit ad *ὁ θεός. deus rursus abstulerit.*

ibid. p. 321. v. 6. *στασιάμεν*] Dedi de meo *στάσιαμ' ἄν*. iterari *ἀν* sic, ut alterum redundet, notum est. poteram quoque *στῆσαι δυναίμην* dare, et ambigebam utrum darem.

ibid. *ὡς μοι μὴ μόνον*] Dedi *ὡς μὴ μοι, μὴ μόνον. ut ne mihi adolescant mei liberi, non solum ut orbi, sed etiam ut orbi simul atque exules.* Lamentantis, et quiritantis, et dubitantis est. Ego vero, procul dubio, ut videtur, vos non potero precibus adducere, ut liberos meos vetetis non solum orbos, sed etiam orbos eosdem atque exules esse.

ibid. v. 10. *τελευτήσαντες*] Soholium *ἐπιβήματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον*. Nugæ. Dedi de meo *τελευτήσαντες*, quod cohæret cum *μοῦ*. est oratio subsannantis et exprobrantis, vel, si mavis, quiritantis et commiserationem cientis. deinde autem cum ego mortuus fuero, tam nempe denique mei vobis in mentem veniet, et deferetis precibus meis, qui nunc ad eas nil attenditis, me adhuc superstite!

ibid. v. 16. *πάσαις, ἢ πόλις*] Prætuli sed suspicans una, post *πάσαις* deesse *ἀρεταῖς*, aut simile quid.

ibid. v. ult. *ὠφεληθῆς*] Bene habet. *ὠφεληθῆς* non solum est, qui facile cedit, et oratione moveri se patitur, sed etiam potens in persuadendo, pollens vi persuadendi.

ibid. p. 322. v. pen. *ἠμῶν*] Revocavi, sententia id postulante. alias vulgata sententiam daret non malam. qui noxia rogato rogat, is contra eum rogat.

SCHOLIA.

I. I. REISKII

PRÆFATIO

AD

SCHOLIA IN ÆSCHINEM.

Quæ nunc primus edo in Æschinem Scholia, a multis desiderata, ut alia multa scilicet desiderantur ab ignorantibus veras rerum rationes, a Tayloro non uno loco laudata et commendata, sed ipse suo præconio fidem, videat, qui approbet, penes me quidem non magni ea fiunt, et usus ipse docebit, me bona fide cum lectoribus agere, qui merces satis triviales mendaciam laudum ostentatione venditare religioni mihi ducam; ea igitur Scholia, unde acceperim, ut ex me lectores accipere cupient, ita opera mihi danda est, ut eos hujus rei certiores faciam.

Scholia hæc non unius videntur generis esse, sed scoriis sunt raræ nobilioris metalli micæ intermixtæ. Fundus Scholiorum antiquus et ingenuus utique est, sed Græculorum fæx ex infima ætate et classe illa vetusta bona, magni merito suo facienda, sed pauca numero, tam multis nugis suis obruit, ut per me si stetisset, in tenebris et angulis bibliothecarum, quibus ad hoc diei abstrusæ jacuerant, diutius inveterascere sivissem. Alia levia sunt, alia vel pueris nota, alia falsa, alia ridenda et explodenda, totum pæne ferculum abjiciendum. Nescio, an insint ipsis adeo Henrici Stephani et Wolfii editionibus juniora, et illinc istuc translata. Aldo quidem juniora inesse, nullus dubito. Cur autem, aies, viri docti, neque illi obesæ naris homines, et quibus, cur fraudem facerent, nil esset causæ, certatim hæc scholia collaudarunt. Differunt sensus hominum inter se quamplurimum, ut mirum dictu sit. Ego totum pæne genus Scholiastarum contemno, et ab eorum lectione tota vita abhorrui, quos ludimagistros, blaterones, infantes, rerum antiquarum imperitos et pæne stultos usu meo deprehendissem. Et hunc quoque scholiastam Æschinis fraterculis esse simillimum, vehementer mihi, qui editor sim, doletque, pudetque fateri. Dodwellus tamen, Fabricius, Hemsterhusius, Taylorus, Wesselingius, Ruhnkenius, Toupius ad Theocriti Syracusanas p. 239. passim

laudarunt, eumque edi se velle præ se tulerunt. Qui judicii sui cum fidem sustinebunt, tum operæ a me in eo edendo susceptæ vindicias præstabunt. Cernebant scilicet viri illi docti sparsa per hunc Scholiastam auri quædam ramenta, ex illis vetustissimis temporibus Augusteo ævo ultro citrove finitimis, nescio quo casu, conservata.* Quæ cum, ut par erat, mirarentur atque amplecterentur, judicii quadam festinatione reliqua quoque omnia his raris et facile numerandis fragmentis similia esse suspicabantur magis atque sperabant, quam certo sciebant. Et valde vereor, ne brevi fiat, ut exsistat vir doctus, Scholiastarum et Lexicographorum familiaris, qui illa ipsa decora, quæ nunc propria nostro Scholiastæ, indicta adhuc et ignorata prorsus, et nusquam locorum reperiunda credimus, ex angulo nescio cujus Lexici aut Grammatici dudum editi eruat, dudumque edita et obvia demonstret ea esse, quorum nos stulti novitatem et pæne θειότητα stupentes veneramur. Tu vero, ait, cur delectu non es usus? Profecto seculum hoc ignoret necesse est, qui speret, ut e membranis excerptas quasdam notulas proferens judicii sui veritatem omnibus approbet. Operæ pretium haud faciet. Pro laude querelas audiet, non paucorum, sed certo certius omnium. Consurgent in eum, et convitiabuntur, fraudatos se optima parte; editorem judicio caruisse, et mala fide secum egisse, nugas prodidisse, lectissimas quasque observationes occultasse. Cur non totum dedit? Quæ illum intemperiæ? Absentium fama, incompertorum opinio rem ipsam plerumque solet excedere. Suspiciones igitur has, quas evitare non potuissem, ut jugularem, et voculas malevolorum ut opprimerem, malui, cum paucarum chartarum jactura, totum opusculum, quale quale est, luci et judicio cujusque exponere, publicoque examini tradere.

Apographa horum scholiorum quodammodo tria penes me fuerunt, Oxoniense, Ultrajectinum, Tayloranum. Audio etiam penes Reimarum, virum, cum superesset, de literis optime meritum, mei amantissimum, fuisse apographum. Sed omnia illa ex uno fonte manarunt, libro, qui Edvardi Bernardi olim fuit, nunc est in Bibliotheca Bodleiana Oxonii. quem toties citat Taylor, *Bern.* appellans. Dicitur ei codici Iosephus Scaliger et illa scholia, et varias lectiones, haud constat unde petitas, et conjecturas denique, aut emendationes suas adscripsisse. Aldina est editio Oratorum Græcorum.

* Cujusmodi commentatores in Æschinem vetustos, fort. eosdem, quos in Demosthenem, olim exstitisse, testatur hoc, quod Scholiastes noster p. 105. antepenult. Aspasium ex hoc numero laudat. Scholia ad primas duas orationes, præsertim ad Timarcheam, præstantiora sunt, deteriora et admodum jejuna ad postremam. Ambo Scholiastæ tam B. quam M. ex uno eodemque antiquiore sunt excerpti, id quod patet e dictis ad p. 46. l. 6. v. σφαττοῖ. Multa verbatim e Polluce, Harpocr. Suida, aliis, translata. quamquam fieri possit, ut ex his Scholiis auctores illi interdum possint emendari. alia levia sunt, alia futilia, tralatitia, inepta, nugacia, alia liquido falsa, alia crassam antiquitatis imperitiam prodentia.

Fuit aliud ejusdem Aldinæ exemplum Bernardino similimum, quod item a Scaligero conscriptum iisdem notulis dicitur, penes Petrum Wesselingium, excellentis doctrinæ et humanitatis virum, e cujus bibliotheca in Ultrajectinam publicam transiit. Ultrajectinum hoc exemplum cum Oxoniensi plerumque convenit, nisi quod alias pauciora illo, alias plura tenet. Exemplum Oxoniense meam in gratiam exscripsere duo adolescentes egregie literati et magnam de se spem creantes, Griesbachius et Whyte. Griesbachius A. M. est, alumnus celebris theologi Halensis Semleri, Rambachii, theologi quondam item Halensis, postmodum Giessani, ex filia nepos, quem Rambachium, ego puer adhuc Halæ cum audirem pro concione verba facientem, et sæpe audivi, recordor adhucdum, quam sim audiens delectatus. Ille itaque Griesbachius, per Arabicæ linguæ studium mihi, cum penes nos Lipsiæ annum exigeret, conciliatus, in Britanniam profectus, Oxonii scholia ad Æschinis orationem in Timarchum ipse manu sua e libro Bernardi cum exscripsisset, ad me misit, una cum scholiis in duas reliquas orationes, quas ut meos in usus exscriberet, permoverat Whytium, Oxoniensem, quem audio mirifico Arabicæ literaturæ studio exarsisse, et Alcoranicum Lexicon condere, cœptum longe utilissimum, et ita necessarium, ut sine clave Alcoranica ipsam posse literaturam Arabicam efflorescere negem. Faxit deus, ut cœptum hoc omni laude, prosperrimisque successibus dignissimum feliciter Whytius exsequatur. Accessit ad hæc apographa Oxonio ad me missa sub idem fere tempus apographum libri Wesselingiani, nunc Ultrajectini, a Goensio, V. C. ad me missum, qui, auctoritate Sebaldi Ravii, V. C. motus, hoc mihi tribuit, ut quæcunque liber ille tenet, a Scaligero, ut volunt, in marginibus scripta, ipse exscriberet ad me mittenda, non ad Æschinem solum, sed ad omnes reliquos quoque Græcos oratores. Tandem paucis ante mensibus Londino ad me misit Antonius Askewius, V. C. inter alia volumina numero quam plurima, quibus Taylor in adornanda sua Demosthenis editione usus erat, volumina duo ad Æschinem solum pertinentia, quæ nunc penes me sunt. Alterum est illud, quod orationum Æschinis exemplum tenet, ex Henrici Stephani corpore Græcorum oratorum minorum evulsum, chartis interjectis distinctum, quibus chartis Taylor, præter collationes codicum Lockerani, Harleyani, et Meadiani, etiam Scholia Græca in Timarcheam, non item in reliquas duas orationes adscripserat, eadem cum illis, quæ in Bernardino et Ultrajectino libro leguntur. Sed accepi quoque in schedis illis Tayloranis aliud volumen, quo consutum erat exemplum Timarcheæ, ex editione Taylori, chartis puris interpolatum, quibus chartis Taylor varias lectiones Meadiani codicis ad illam Timarcheam, et præterea Scholia in eandem orationem ex eodem codice petita inscripserat, ab illis Bernardini libri

Scholiis diversa, et raro cum illis consentientia. Scholia e codice Bernardi depromta insignivi litera B, e Meadiano, M. [Quibus addas velim Scholia in orationem Ctesiphonteam e codicibus Parisinis a Bekkero exscripta, et a. 1815. Halis Saxonum edita, litera P. signata.]

Hi sunt fontes, e quibus nunc istæc scholia in publicum qualicunque ministerio meo emanant. Quos fontes qui mihi recluserunt, amici lectissimi, de me pariter et de literis egregie meritique et imposterum meriturí, gratias iis, quas hoc nomine debeo, ago habeoque quas possum maximas et luculentissimas.

INDEX AUCTORUM

IN SCHOLIIS AD ÆSCHINEM LAUDATORUM

AD PAG. ED. HENR. STEPHANI, A TAYLORO CONDITUS.

ÆSCHINES 27, antep.
Andocides 14, 39.
* Aristophanes 27, 4.
Cæcilius 28, 3.
Callimachus 26, 6.
Demetrius Phalereus 28, 3.
Demosthenes 4, 27. 22, 31. 29, 25.
Dinarchus 26, 16.
Hermippus 28, 3.
Hyperides 29, 14.
Isocrates 5, 7.
Lycurgus 27, 33.
Marcellinus 29, 3.
Thucydides * 5, 3. 32, 16.
Timæus 29, 23.
Ulpianus in Demosthenem 28, 20.

Ad Commentarios ipse Scholiasta suos ad Demosthenem provocat p. 28, 3. *ἴγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς*, et paulo post *ὡς καὶ τοῦτο ἴγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου.* quos ad locos Taylor in Adversariis hæc annotavit: "Quasi *annotasset* idem Scholiastes Noster ad Demosthenem. Neque interea est Ulpianus. Nam Ulpianum in sequentibus laudat." Asteriscis notatos ego addidi, a Tayloro præteritos.

SCHOLIA
AD ÆSCHINIS ORATIONEM
IN TIMARCHUM.

P. 8. v. 2. [1]οὔτε γραφὴν γραψάμενος] Ἐπιεικείας συστατικὰ τὸ οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐδύναις λυμήσας. †γραφὴ μὲν δημόσιον πρᾶγμα, δίκη δὲ ἰδιωτικόν, εἰσδύνει δέ, ὅταν προσβιαῖται ἡ ἀρχαιρεσία τις πρίῃ. †τὸ προοίμιον κατ' ἐπιείκειαν ἀπωλογίας, ἐκ προτάσεως, ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἥτις ἐστὶν ἀξίωσις, καὶ ἐκ βάσεως. † γραψάμενος] ἡ κατηγορίαν ἀποδίδοσθαι (sic). M.

ibid. v. 6. [2]ἐν δὲ τρόπῳ] Ὃν τρόπον οὗτος κατασκήπτει τὴν φιλίαν, οὐχ ὃν τρόπον συμφαντεῖ. φάσκοντι γὰρ κατηγορήσειν, οὐκ ἀπολογησόμενος. M.

ibid. v. 7. ἐπιδείξω] Δεινότητα ἔχει πολλὴν ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν πραγμάτων.[3] M.

ibid. v. 11. ἐπήγγειλα] Ἐταιρίσεως ἦν ἡ γραφὴ καὶ δεισιδαιμονία καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ ἑταιρικήτων (sic) κατηγορίας τὰ ὀνήματα. M.

ibid. v. ult. τοῦ μὲν οὖν] Διαίτερον προοίμιον. M.

P. 9. v. 4. δημιογεροῦν] Ἡγ. ἐν βουλῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. M.

ibid. v. 12. πολιτείας] Οὐκ ὀρθῶς ὁ Αἰσχίνης τὴν τυραννίδα πολιτείαν ἐκάλεσεν. ἡ μὲν γὰρ πολιτεία ἐκ νόμων συνέστηκεν, ἐν δὲ τυραννίδι οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ παρανομία, καὶ ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὡς οὐδὲ[4] Πλάτωνος. οὗτος μὲν γάρ φησι τρεῖς εἶναι πολιτείας. Πλάτων δὲ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ ἑπτά. M.

ibid. v. ult. ἐν χειρῶν νόμῳ] Οὕτω λέγουσι τὸ διὰ μάχης χειρῶν νόμῳ. καὶ φασὶν ὁ ἴχων (sic) διὰ μάχης ἐν χειρῶν νόμῳ ἐτελεύτα, οἷον ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. M.

P. 10. v. 5. προσκεῖσθαι] Ἐπιδὴ προσβύτερος ἐν ὁ Τίμαρχος κρίνεται, φοβεῖ τοῦτον τὸν Αἰσχίνην, καί φησιν, ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν νῦν, [5]εἰ παρέχουσιν (sic) οἱ νόμοι κελεύοντες αὐτὸν ἄτιμον εἶναι, ἀλλὰ δεῖ φάσκας τὰ ἐκ τῶν νόμων πράττειν. ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη τοῖς ἀγῶσι. τοῦτο δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τὸ σχῆμα. ἔστι δὲ ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη καὶ σύμμικτος τοῖς ἀγῶσι δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐπεὶ γὰρ μαρτύρων ἐνταῦθα καὶ ὅπως λάθαι τοὺς δικαστάς. M.

ibid. v. 12. Δράκων] Δράκοντος πάτερες ἐστι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὁ Σόλων ἔτεσι ς'. ὁ δὲ Δράκων ἔγραψε τοὺς φονικοὺς (sic) νόμους. M.

ibid. καὶ οἱ κατὰ τ. χ. ἰ. ν.] Τοὺς μετὰ Σόλωνα. οὐχ ὡς αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἔλυσεν. τῷ γὰρ μὴ λῦσαι δηλοῦσι συντιθέμενοι. M.

ibid. v. 15. παῖδα] Παῖδας τοὺς ἀνήβους μείρακας, τοὺς ἐξαμήνους ἡβῆν οἷ[6] ἂν ἐκ τῶν δ' ἂν εἶη τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αἰτία, ὡς Αἰσχίνης, καὶ ὡς Πλάτων αἰτιάσεις καὶ δώξεις. His subscripserat Taylor istæc: "Videntur desumi ex Lexicographo quodam, fortasse Polluce. Nam Pollucem redolent."

*** Notandum: Annotationes omnes esse Reiskii.

[1] Apographum Griesbachianum primo loco dat fragmentum, quod Taylor suspicatur Longini esse, e Photio repetitum, a Tayloro in fine præfationis ad Orat. in Timarchum, ubi ipse exhibuit p. 5. v. 36. In Apographo autem Taylorano Scholiorum non legitur. Quapropter ego quoque hinc arcui.

[2] Huc referendum videtur scholium e cod. M. a Tayloro exscriptum cum hoc titulo. Ad locum incertum. τὸ γὰρ ἀπαγαγεῖν, ἐπαναγαγεῖν, ἐπαγγεῖλαι, γράψασθαι, ἐγγράψασθαι, ἀποδίδοσθαι γραφήν, ποινῇ ταῦτα φαίης ἂν ἐγκλήματα, καὶ Πλάτων ἐπικλήματα, καὶ ἐγκαλεῖν καὶ ἐπικαλεῖν. καὶ κατηγορία

[3] Adscripserat quidem hoc scholium Taylor ad voc. ἐπιδείξω, verum ipse dubitans de veritate sedis hujus a se assignatæ, scholio subscripserat hæc: "Vel ad βοηθῆσαι τῇ πόλει etc." Postrema scholii satis declarant, referendum id esse ad ista oratoris: τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ.

[4] Hic erat lacuna in apographo T. punctis impleta.

[5] F. εἴτερ ἰσχύουσιν.

[6] οἷ] Sic apographum Taylori. num ἵως?

ἐφήβων ἐξελθόντες ἄνδρες ἐγγραφῶσιν. M.

P. 11. v. 3. βούλομαι] Ἐντεῦθεν etc.[7] M.

ibid. v. 24. σπότος] Αἰδὼς γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὺξ ἀναισχυντος. B.

ibid. v. pen. ἀρχὴν] Διὰ τοὺς σώφρονας. M.

ibid. v. ult. παιδαγωγῶν] Οἱ ἁλόφρονα παιδονόμοι κατὰ κοινοῦ τὸ παρακελεύεται ὁ νομοθέτης. M.

P. 12. v. 1. μαυσωλον] σημεῖόν ὅτι ἀγαλμάτια ἦν [8]ὥςπερ καίναις (sic) παρίαις ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἴκῳ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν παλαιστρῶν Μουσῶν καὶ Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους. ἐκεῖ δὲ ἴσως ἀπέκειτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μή τις διψήσῃ τῶν παίδων. προσκοιούμενοι δὲ διψεῖν (sic) εἰσήρχοντο, καὶ ἐκεῖσε ἴσως ἠχρεοστοῦντο μετ' ἀλλήλων. ἐκέλευσεν οὖν ὁ νομοθέτης περὶ τούτων εἶναι ἐπιμέλειάν τινα. M.

ibid. v. 2. Ἑρμαίων] Ἑορτὴ τοῦ Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὄντος τοῦ ἀγῶνος. M.

ibid. v. 5. τετταράκοντα] Ἐξ ἕδους Ἀθηναίοι[9] κατὰ φυλὴν πεντήκοντα παίδων χορὸν ἢ ἀνδρῶν, ἅττι γενέσθαι δέκα χοροὺς· ἐνιαυτὸν δὲ (sic) καὶ δέκα φυλαί. διαγωνίζονται δὲ ἀλλήλοις διθυράμβῳ, φυλάττοντες τοῦ χορηγοῦντος ἑκάστῳ χορῶν τὰ ἐπιτήδεια. ὁ δ' οὖν νικήσας χορὸς τρίποδα λαμβάνει, ὃν ἀνατίθησι τῷ Διονύσῳ. λέγονται δὲ οἱ διθύραμβοι χορὰ κύκλιοι, καὶ χορὸς κύκλιος. καὶ πως ὁ Δημοσθένης τριάκοντα ἔτη ἔχων ἐγένετο χορηγὸς, ἀπορία δῆλον χορηγοῦ. (Sic omnia.) M.

P. 13. v. 15. κατ' αὐτοῦ τοῦ μέν] Ἀφεὶς τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου, ἀφ' ἑαυτοῦ φησὶ κατ' αὐτοῦ μὲν καὶ τὰ ἐξῆς. M.

P. 14. v. 1. ἐπέσαγαγε] Ἐξῆν γὰρ αὐτῷ εἰ ἐβούλετο, τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ βουλόμενον δὲ οὐκ ἠνάγκαζεν ὁ δῆμος. M.

ibid. ἐβόησαντι] Ἤγουν τελειωθέντι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντι. M.

ibid. v. 4. νομιζόμενα] Σπεύδειν ἀπέχεσθαι τὰς ἡμέρας ἐπιτιμᾶν. M.

ibid. v. 6. ὅπσιν] Ἤγουν τὸ αἰ πάσχειν παρὰ τῶν παίδων. M.

ibid. v. pen. θεσμοθέτας] Οἱ θεσμοθέται ἄλλα μὲν ποιοῦσι ποιεῖ, ἰδίᾳ δὲ, ὅτε δεῖ διαιτᾶν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγωγὰς εἰσάγειν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς (sic) εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ ἕτερα. M.

P. 15. v. ult. τὸ λαξιαρχικὸν γράμμα.] Τὴν ἐφαμερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνγράφοντο οἱ τελεσθέντες[10] τῶν παίδων, ὡς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. B. Ἤγουν ἐκπεπλὰν γίνεται ἐνόμιμου ἡλικίας. † ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. ὅσων δὲ ἐξῆς οἱ τοὺς ἐκκλησιάζοντας[11] ἐζημίουν, καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξέτασζον. ἐγράφοντο δὲ ἀπὸ ἐτῶν ιη', καὶ δύο ἔτη εἰς τοὺς ἐφήβους ἐτέλουν, καὶ διεφύλαττον περὶ τὴν πόλιν τὰ φρούρια. ἀπὸ εἴκοσι δὲ ἐτῶν ἐστολίμιζον. M.

P. 16. v. 3. αὐτῷ Τιμάρχῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὄνημα τῆς ἀσελγείας ποιούμενος Τίμαρχον. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν. ἀλλ' ἦδη αὐτῷ τῷ ὑπαιτιᾶσθαι (sic). M.

ibid. v. antepen. κηρυσσάτω] Ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπὶ κηρυσίαν ἀποστελλέσθω. τῶν οὖ περὶ τῶν κατὰ γένος κηρύκων λέγει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κατὰ πόλεμον πεμπομένων πρὸς πόλεμον[12] μετὰ κηρυκείων περὶ σπονδῶν. καὶ εἴρηται μηδὲ ἐπὶ τοιαύτην, φησὶ, διακονίαν πεμπέσθω ὑπαιτιώμενος. M.

ibid. τοὺς παρασζεύσαντας κ.] Ἐκωλυθὴ ἀπέσθετο μετὰ Δημοσθένους Τίμαρχος τὸν κατ' Αἰσχίνου τὴν (sic, f. τῆς) παρακαταβολίας γραφήν. M.

ibid. v. pen. συκοφαντίτε] Ἆρα οὖν τοῖς μὴ ὑπαιτιωμένοις ὁ νόμος συκοφαντεῖν λέγει; οὐ, ἀλλὰ τοῦτο λαμβάνει ἐκ τοῦ μείζονος ἀτόπου. εἰ γὰρ νόμιμόν σε οὐκ ἐᾷ πράττειν, πολλῷ μᾶλλον παράνομον. M.

P. 17. v. 7. τῶν ἐννέα ἀρχόντων] Αὕτη ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις σεμνὴ καὶ στεφανοφορεῖται. καὶ ἡ ἀρχὴ στεφανηφόρος. καὶ εἰσὶν ἐννέα ἄρχοντες στέφανοι ἐφόρουν μυρρίνης. ὅσαν δὲ ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἓξ. οὗτοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς Ἀρεοπαγῖται γίνονται. M.

ibid. v. 8. ἐφροσύνην] Οὐ παντὶ βουλομένῳ ἐξῆν ἱεροῦσθαι, ἀλλὰ τῷ ἐκ γένους καταγομένῳ ἱερατικοῦ. οὕτω δὲ καὶ τὸ μηδὲ παρευσάτω. M.

ibid. συνδικῆσαι] Ἀντὶ τοῦ μὴ γενέσθω αὐτοῦ (sic) μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, ὅτε δῆμος (sic) διαζέι. M.

ibid. v. ult. τὸ παθάρσιον] Ἐπεὶ ἔδος ἦν τοιοῦτον· εἰσήρχετό τις ὁ λεγόμενος [13]περιστίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν διὰ χοίρου ἐσφαγμένου καὶ ἄλλων τινῶν. καὶ τὰ παθάρσια λαβὼν ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν· οἱ δ' ἀπολυμάναντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον. εἶτα εἰσήρχετο ὁ

[7] Hic recitatur in M. iisdem verbis scholium, quod jam ad p. 375. col. 2. v. 13. legitur, a verbis ἐντεῦθεν ὁ κατάστασις —.

[8] F. ὥςπερ πλησιάρια ἐν τῷ —.

[9] Circa hunc locum deest aliquod verbum, e. c. κατίστησαι, vel simile quoddam, sive ab ipso librario codicis Meadiani, sive a Tayloro, omissum.

[10] τελεσθέντες dat apogr. Tayl.

[11] Num ὅσων δὲ ἓξ, οἱ τοὺς παρεκπλησιάζοντας (vel τοὺς οὐκ ἐξὸν ἐκκλησιάζ.) erant sex magistratus, (vel honorati) qui eos mulctarent, qui secus atque fas esset, vel illicito modo, concioni interessent, ut e. c. capite minuti, quibus foro interdictum esset. Tametsi fatendum mihi est, de his seviris mihi nihil alibi occurrisse.

[12] F. πολεμίους, vel τοὺς πολεμίους.

[13] Apogr. Tayl. περιστιαρχος. Sed paulo post consentit apographo Griesbachiano et Goensiano.

κῆρυξ, ὃς θυμιατεύσας πρότερον καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὕστερον ἐβόα [14]πρώτη φωνῇ, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων Ἀθηναίων; εἶτα εἰ μέν τις ἐβούλετο [15]τοῦτο λέγειν, ἀνίστατο· εἰ δὲ ἐπὶ πολὺ βοῶντες οὐδεὶς ἀνίστοιτο, δευτέρᾳ φωνῇ ἐᾶτα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πάντων Ἀθηναίων; ἐκέχρητο δὲ ὁ περιστίαρχος χοίρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀναθάρτοις, διὰ τούτων τοὺς ἀναθάρτους δαίμονας καὶ τὰ πνεύματα [16]τὰ πολλάκις ἐνοχλοῦντα ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πολλάκις ἄλλως ζουλεύεσθαι, ἕλκων πρὸς τὰ θύματα καὶ ὥςπερ ἀπεχκείζων τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καθαρῶς βουλεύσωνται. ὁ δὲ κῆρυξ διὰ τῶν θυμιαμάτων ἐπικαλῶν τὰ θεῖα [17] τοῖς ὁμοίοις τὰ ὅμοια, ἵνα διὰ τῆς τούτων παρουσίας ἀγαθόν τι ἴσχωσιν οἱ Ἀθηναῖοι ζουλεύεσθαι. B. Ὁ λεγόμενος περιστίαρχος ἱερεῖον λαβὼν τούτῳ καθαίρει τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο λέγεται καὶ καθαρμὸς καὶ καθάρσιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πάρες· ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. ἦθος δὲ ἦν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα μικροῖς χοιρίδιοις, ἃ καθάρσια ἐκάλουν, καὶ προσαγορεύοντο οἱ περικαθαίροντες περιστίαρχοι. τὸ δὲ καθάρσιον ἦν χοῖρος ἐσφαγμένος, δι' οὗ καθῆραν τὴν ἐκκλησίαν. M.

P. 18. v. 2. προέδρους] Πρόεδροί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προκαθήμενοι. M.

— ibid. v. 3. ἱερῶν τ. π.] Ὅτι τὰ ἱερὰ πρῶτον εἰσπράλουν. οὐκοῦν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ περὶ κηρύκων. καὶ γὰρ οὗτοι ἱερά. εἶτα πρέσβεων καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων. ὅσια δέ ἐστι τὰ μὴ ἱερά. ὥςτε πρῶτον τὰ ἱερὰ, δεύτερον (sic) δημόσια, τρίτον ἰδιωτικά. ὅσια καλεῖ τὰ δημόσια. M.

— ibid. v. 6. πάντες εἴπασι] Οὐχ ὅτι πάντες ἔλεγον, ἀλλ' οἱ ζουλόμενοι. M.

P. 19. v. 1. ὁ δὲ τόλμα] Τὸ Σαρσίως (sic) τι ὁ τολμηρῶς ποιεῖν. M.

— ibid. v. 4. ἐπειδὴ ὀνόμασιν (sic)] Ἐπεὶ δὲ [18] οἱ πρεσβύτεροι ὡς ἔμπειροι πραγμάτων κὐλλαβοῦντο συμβουλεύειν [19] ἀφετυχίας γενομένης κριθῶσιν (sic), διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ νόμος καλεῖ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης ἀναστάντες δημηγορήσωσιν. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους καλεῖ, φησίν. ἐκείνους μὲν οὖν ἀορίστως, τούτους δὲ ὡρισμένως. M.

— ibid. 7. προτρέπει] Εἰ γὰρ ἡ πόλις αὐτοὺς τιμᾶσα πρώτους καλεῖ, καὶ οἱ νέοι αὐτοὺς τιμήσουσιν. M.

— ibid. 12. ἀνόμασεν] Κατὰ τὸ γένος τῆς παιᾶς καὶ τῆς ἀρετῆς, οὐ γὰρ δήπου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰταιρήσεως. M.

— ibid. 17. ὅτι πάντες (sic)] Οἱ πάντες ὧν ἐπεὶ τοῦ οἱ πολλοί.[20] M.

— ibid. 18. τὴν Σόλωνος εἰκόνα] Ἀνατίθη ἡ Σόλωνος εἰκὼν οὐκ ἐπὶ τῷ ἐν κίσμῳ λέγειν, ὡς φησιν Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἐλεγεῖα οὗτος ἀπήγγελλε. Δημοσθένης μέντοι φησὶ ποστὶ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀνατεθεῖσθαι ταύτην τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ Κλεὶσθ ὁ δημαγωγὸς παραβὰς τὸ ἐξ ἴδους σχῆμα περιζωσάμενος δημηγορεῖν. B. M.[21]

P. 20. 11. οὐκ ἀπελαύνει] Ταῦτα προσαγωγά ἐστι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἰδιώτας ὄντας. M.

— ibid. 13. τέχνην] Τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο τέχνην τινὰ ἐπιτηδεύειν. οὐχ οὕτως τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοῦτο [22] γὰρ αἰσχρὸν ἦν καὶ δουλοπρεπές. B.

— ibid. 15. ἐπιστρωτῷ] Διὰ τοῦτο [23] καλεῖν τὴν ἐξουσίαν δηλῶν. M.

— ibid. pen. τίθεσαι] Τίθεσθαι λέγειν [24] καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκοτίθεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ τοῦ περιτίθεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ὡς ἴγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ [25] τοῦ ἀποτίθεσθαι λέγειν. M.

P. 21. 1. πεπορευμένος] Πεπορευμένος ἐστὶν ὁ πολλάκις ἁμαρτὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ. ἑταιρηκὼς δὲ ὁ πρόσαπαξ. M.

— ibid. 6. οἰκήσαντα] Τουτέστι διοικήσαντα. οὕτως Ἰσοκράτης· οἰκεῖ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. B.

— ibid. 14. καταγελάστους] Ἀσελγῶς. B.

— ibid. 20. ἐναγγελάτω] Ἐναγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἑταιρηκότων. B.

— ibid. antep. προσίθεσθε] Ἤγουν προσενομοθετήσατε. ΑΔΑΩΣ. Ὑμεῖς δὲ προσίθεσθε

[14] πρώτη φωνῇ] Hæc duo vocabula, tametsi ab omnibus tribus, quæ penes me sunt, apographis, Taylorano, Goensiano et Griesbachiano, absunt, tamen hic interponere sum ausus hac de causa. In Apographo Goensiano ad voc. ἐσπέμπετο (p. 4. 10. ed. Steph.) adscripta erant illa duo, quæ dixi, vocabula, quæ quoniam aliena sunt illo loco, retuli huc, quo pertinent. id quod insequentia docent, nemine futuro (aut multum fallor), qui factum improbet.

[15] τοῦτο] Sic omnes mei. Sed leg. est τούτων.

[16] Hoc τὰ de meo addidi.

[17] In tribus apographis eadem hic est lacuna, verbo συνῆψε vel συνῆγε, vel simili facile explenda.

[18] Lege ἐπεὶ δὲ (sic), sive ἐπειδὴ οἱ πρ.

[19] Videtur hic ἵνα μὴ deesse.

[20] Pone ἐπεὶ adscripserat Taylor (f. ἀντὶ). videtur hoc illi substitutum isse. Sed propius ad literam fuerat ἐπί.

[21] Consentit in omnibus scholiastes Meadianus Bernardino hoc in scholio, præterquam in duobus postremis vocabulis, quæ sic dat: περισωσάμενος δημηγορῆσαι.

[22] Aut τούτους γὰρ αἰσχρὸν leg. aut τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῖς αἰσχρόν.

[23] τοῦτο] Sic Apogr. Tayl. Lege τοῦ simpliciter.

[24] λέγειν] Scil. χρὴ, vel εἰώθασι, vel tale quid.

[25] περὶ] Malim ἐπί.

καὶ νόμων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληρῶν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. M.

— ibid. παγκράτιον] Φησὶ δέτας. οὐ γὰρ διὰ Τίμαρχον. παλαιότερος γὰρ ἦν. ἤγουν τάξασθε.[26] M.

P. 22. 10. ἀνατοὶ] Δύνασαί τις φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι. τιμωρουμένους γὰρ αὐτοὺς καὶ μικρὸν ἐνοχλοῦντας τῷ βήματι δυνάμεθα φέρειν. M.

P. 24. 10. βούλομαι] Οὗτοι γὰρ ἐνεγγέλλατο πρῶτον περὶ τῶν νόμων ἐρεῖν, εἶτα ἐξετάσαι τοὺς τρόπους Τιμάρχου. M.

— ibid. 13. δίομαι] Τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. εἰώθασι δὲ αὐτῇ χρῆσθαι, ὅταν μέλλωσιν ἀπλῆΐ τι, πρὸς ὃ δυσκόλως διάκεινται οἱ ἀκούοντες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μετὰ τὰ πράγματα λεχθὲν ἐπιδιόρθωσις καλεῖται. πληρώσας τὸ νομικὸν ζήτημα, τὸ τῆς παραγραφῆς, εἰσβάλλει εἰς τὸ στοχαστικὸν, εἰ ἐνταῦθα. M.

ibid. pen. τῶν τριάκοντα] Οἱ λ τύραννοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες, καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαντες, ἐλυμήναντο τοὺς Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν, εἵλοντο πολίτας, ὅσους δήποτε, τοὺς ζητήσοντας καὶ ἀναγράψαντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. τότε ἐψηφίσαντο καὶ[27] νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων, ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ. ἐκείνοι γὰρ τὸν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς, τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν, ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτους. ἐκτιδὴ δὲ αὐτοὶ καθηρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν. ὅςπερ οὖν τὰ ἐπ' ἐκείνων ἀνεξέταστα καὶ ἀνήγκλητα ἐγένετο, οὕτω καὶ τὰ παιδὶ ὕστι πραχθέντα Τιμάρχῳ ἀφίεσι φησὶν Αἰσχίνης. B. Οἱ λ τύραννοι μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν γενόμενον[28] πόλεμον Ἀθήνησιν, ἐκτιδὴ καθηρέθησαν, Θρασυβούλου τοῦ ἀπὸ Φυλῆς ἀγαγόντος,[29] ψήφισμα ἐτέθη, ἀμνησικακεῖν τῶν ἐπαρξάντων ἀπ' αὐτῶν, ὅςπερ ἦν[30] τὰ ἐπὶ τούτων ἀνεξέταστα, οὕτω καὶ τὰ ἐν παιδὶ πραχθέντα Τιμάρχῳ. M.

— ibid. ult. Εὐκλείδου] Ἄρξαντος οὖν Εὐκλείδου μετὰ τῶν λ κατάλυσιν,[31] τὰ πρὸ[32] αὐτῶν πραχθέντα ἄκυρα εἶναι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι. M.

— ibid. προθεσμία] Ἤγουν χρόνος, πατεχρεωτικῶς. M.

P. 25. 4. οὗτος γὰρ] Ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. 20. κιθαρῳδὸς] Διαφέρει κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ, τῷ τὸν μὲν κιθαριστὴν κιχρῆσθαι τῇ κιθάρᾳ μόνον, τὸν δὲ κιθαρῳδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τῇ φωνῇ. διὸ καὶ κιθαρῳδὸς λέγεται. M.

— ibid. pen. ἀνίστασαν] Ὡς τῶν λόγων ἀναβάσεων. καὶ Δημοσθένης· ἀνίστασαν ἂν[33] αὐτὸν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐγκρασίας. M.

P. 26. 3. οὐδὲν ἂν] Ἵνα μή τις οἴηται δι' ὕβριν αὐτὸν ποιεῖσθαι. ὅστις[34] συγγενὴς ἦν. M.

— ibid. 17. ἦν μὲν Δ.] Ἀλλὰ[35] (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. Διονυσίων] Διονυσίων ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἦγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγρούς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δ' ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ αἱ ἐν ἄστει τῆς Διονυσίου δρόμου ἀγομένου παρθένοι. B. Idem scholium in Mead. sic exhibetur: Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονυσίου[36] ἦγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Ληναιῶνος,[37] τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ ἦν Σπάρτη παρθένοι αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμου ἀγομένου. M.

P. 27. 4. ἦ δὲ[38]] Ἀντὶ τοῦ διὸ δή. M.

— ibid. 12. ἐν δικαστηρίῳ] Ἔνθα χρεία ἐστὶ μαρτυριῶν[39] ἀναδείξεως. M.

— ibid. 13. μαρτυρίας τῷ Μισγόλᾳ.[40]] Γράφουσι μαρτυρίας οἱ ζωλήμονες μάρτυρας παρέχεσθαι περιλαμβάνειν αὐτῶν, οἷον τὸν δεῖνα τόδε πραχθὲν ἀπειθῶς γεγόσποντα ἀξιῶ μαρτυρεῖν τοῖς διωκαστᾶς. M.

— ibid. 15. ἃ ἤκουστε] Οὐ γὰρ ἀπήτει αὐτὸν μαρτυρεῖν, εἰ παρ' αὐτῷ ἐτάλησεν, ἀλλ' εἰ μετ' αὐτοῦ διέτριβε. καίτοι τοῦτο ἤμελλε συνοίσειν τὴν[41] ἀνάδειξιν. λέγομεν οὖν, ὅτι ὑποστενομένου τοῦ Μισγόλα ἤρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι μετ' ἐμοῦ διέτριβε. M.

— ibid. pen. ἐκκλητεύσω] Ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ. B. † Κλητεύεσθαι δὲ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. M.

P. 28. 5. ἐξόμνυσθαι] Μηθ' ὅρκου ἀρνεῖσθαι. B.

[26] τάξασθε aut huc non pertinet, sed alio, nescio quo, aut leg. est ἐτάξασθε. ut sit interpretatio proximi vocabuli προσέθεσθε.

[27] καὶ] Malim καινούς.

[28] γενόμενον] Malim γενόμενος aut λεγόμενον.

[29] ἀγαγόντος] Alius dixisset τὸν δῆμον καταγαγόντος.

[30] ὅςπερ ἦν] Interponi velim οὖν.

[31] Leg. μετὰ τὴν τῶν λ κατάλ.

[32] πρὸ] Leg. ὑπ' vel ἐπ' αὐτῶν.

[33] Demosthenes scripserat ἀνίστασιν αὐτὸν (in feminino, et sine ἄν).

[34] συγγενὴς] Subaudi ἄξιον.

[35] ἀλλὰ] Fort. ἄλλο.

[36] Διονυσίου] Lege Διονύσου.

[37] Ληναιῶνος] Mensis Lenæonis haud memini, qui mentionem fecerit.

[38] ἦ δὲ] Sic enim in Meadiano legitur pro vulgato ἦγε δή.

[39] χρεία ἐστὶ τῆς διὰ μαρτυριῶν ἀποδ.

[40] Sic enim dat Mead. in texto.

[41] συνοίσειν τὴν] Videtur aut σ. τῇ ἀναδείξει leg. aut σ. πρὸς τὴν ἀνάδειξιν. forsitan quoque pro καίτοι leg. καίτοι τί — aut καὶ τί — et demonstrationi quid hoc tandem poterat conferre? respondet λέγομεν —.

— ibid. 9. *αὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον*] *Τοῦτ' ἐστιν οὐδὲν ὑπόστασιν τῆς ἁρπάσεως ὑπόρχου.*[41] *καὶ τῆς ἐπιορκίας οὐδὲν αὐτὸν ἀφελήσει ἡ ἐξόμοσις.* B.

— ibid. 21. *βούλομαι*] *Λυπεῖντος ἀναίρεσις. λυπεῖ γὰρ Αἰσχίνην τὸ μὴ φαίνεσθαι πρεσβύτερον τὸν Μισγόλαν· φοβεῖ*[42] *γὰρ μὴ διὰ τοῦτο δόξῃ ψευδὴς εἶναι ὁ φήμη.* M.

— ibid. ult. *προφερεῖς*] Οἱ *νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι.* B. † *Προφερὴς ἐστιν ὁ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει δοκῶν πρεσβύτερος. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμάμονων, ὦ Αἰσχίνη, ἴσθ' ὅτι ὁ μᾶμος ἅπτεται.* M.

— pen. *ἑταιρικήν*] *Σαφῶς λέγει τὸ ἑταιρικήν εἰρὸς ἵνα.* M.

P. 30. 2. *ἀγείρους*] *Τοὺς σφόδρα ἐπιτεθραμμένους περὶ τὰ παιδικὰ, καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς. ἐπισκωμάζονται δὲ καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κίνταρχοι.*[43] B. † *Τοὺς σφόδρα πεπαιδευκότας.* M.

— 3. *Κηδεστὴν*] *Οὗτοι παιδεραστὰι ἄγριοι καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κίνταρχοι.* M.

— 8. *ἑταιρικὸς*] *Διαφορὰν εἶπεν ἑταιρικὸν πρὸς πόρνον. τὸν μὲν οὖν ὑφ' ἑνὸς καταισχυνθέντα ἑταιρικὸν φασὶν, τὸν δὲ ὑπὸ πολλῶν, πεπορνεῦσθαι.* M.

— 13. *μετὰ τοῦτον*] *Ἀλλὰ* (sic) *ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.* M.[44]

— 15. *κληρούχων*] *Εἰς Σάμον ἐπεμψαν κληρούχους Ἀθηναῖοι ἀπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου.* B. M.

P. 31. 1. *πυθείᾳ*] *Κυβεῖον ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ κυβεύοντες.* B.[45]

— ibid. *ἡ τηλία*] *Σανὶς ἡ κυβευτική. ἦν καὶ σανὶς, ἐν ᾗ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον.* B. † *τηλία*] *Κυβείου λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλιστήριον. τηλία δὲ σανίδιόν τι περιπεφραγμένον πάντοθεν, εἰς ὃ ἐνίβαλον ἢ ἀλεκτρυόνας ἢ ὄρτυγας μάχεσθαι, καὶ τὸν ὑπερπηδῶντα αὐτὸν τὰ περιφράγματα ἔλεγον ἥττασθαι. ἰδίως*[46] *δὲ εἶπε κυβεῖον. οὐ γὰρ οὗτος ἐπάλευν, ἀλλὰ σκληραφεῖον. ἡ τελεία* (sic) *ἐστὶν, ἐφ' ἧς τὰ ἄλευρα ἐπέβαιρον. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ οἱ κυβεύοντες, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς πύρους, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας.* M.

— 18. *ὑπὸ δὲ*] *Ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.* M.

— 22. *Ἡγήσανδρος ἀφιεντῖται*] *Οὐχ ἁπλῶς διαβάλλει τοῦτον τὸν Ἡγήσανδρον ὁ Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν Ἡγησίππου τοῦ μισοφιλίππου.* M.

— 24. *Τιμομάχῳ*] *Τοῦ Τιμομάχου τούτου τοῦ στρατηγοῦ Ἀθηναίοι θάνατον κατέγνωσαν, καὶ ἀνῃρέθη.* M.

P. 32. 4. *διὰ ἀπαιδία*] *Ἦγουν φαύλη ἀπαιδία, ἀκόλαστος. εὐπιστία, εὐχέρεια εἰς τὸ πείθεσθαι.* M.

— 9. *ὑπόχλοι*] *Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὑπόχλοι.* M.

— 15. *ἀστραγάλους*] *Εἶδος ἀστραγάλου οὗτος*[47] *ὑπὸ τῶν κυβευτῶν ὀνομαζόμενον.* M.

— ibid. *διασίστους*] *Πολλάκις τινὰς παῖδας ἀργυροῦς ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτεν ἀστραγάλοις αὐτοῖς, ἵνα ἀφιέμενοι ἠχῶσί τινα ἀπεικάσωσι καὶ τέρψωσιν τῇ παιδιᾷ. οὗτοι οὖν ἐγίνοντο διάσιστοι.* B.[48]

— ibid. *φιμοὺς*] *Φιμοὶ, οἱ καλούμενοι κυμοὶ, εἰς οὓς ἐνεζέλλοντο οἱ ἀστράγαλοι.* B. † *Φιμοὺς δέ. ἀλλαχοῦ μὲν σημαίνει, εἰς οὓς ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι· ἐνταῦθα δὲ ἃ νῦν καλοῦσιν οἱ κυβευταὶ πύργια.* M.

— ult. *τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς*] *Τὰς ἀπολλύσας δυναμένας, καὶ οἵους ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι,*[49] *ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις.* B. M.

P. 33. 6. *ἀναπυρισθῇ*] *Ἦγουν περιβύσσῃ γένηται.* M.

— 10. *παροινία*] *Κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει, εἴπερ γὰρ ὅτι μεθυσθέντες.* M.

— 12. *ὑπογυμνιάζων*] *Ἀπτόμενος τῶν γυναίων ὡσπερτυπός.*[50] M.

— 25. *λήξεις διπᾶν*] *Ἦγουν ἔλαχον δίκας ἀλλήλοις.* M.

[41] Post *ὑπόρκου* videtur *οὔσης* vel *γιγνομένης* deesse. Insequentia verba *καὶ τῆς ἐπιορκίας ἡ ἐξόμοσις* sententia carent, ut multa Scholiastarum Græcorum, loqui nescientium, quorum ex oratione vix conjectando assequare, quid sibi velint.

[42] *Φοβεῖ*] Leg. *φοβεῖται.*

[43] *Κίνταρχοι*] Fort. *κένταυροι.*

[44] Incipio nunc intelligere formulam hanc grammaticorum rhetoricam tractantium, seu oratores interpretantium, significare, aliam nunc ingredi narrationem.

[45] Hoc idem scholium habet Mead. quoque, addens, *ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλιστήριον.*

[46] *Ἰδίως*] Non *proprie* h. l. id est *κυρίως*, sed *peculiari*, *Æschini proprio*, *novo et inusitato modo.* id quod ex insequentibus paret.

[47] *Οὗτος*] Scil. *διάσιστος.*

[48] Scholium hoc in Meadiano quoque est pæne iisdem verbis, nisi quod pro *αὐτοῖς* dat *ἦγουν ἔνδον αὐτῶν.* quo significat tintinnabula illa talis non extus appensa, sed in illis intus inclusa fuisse. Tale si quid fuit, neque hoc est somnium Scholiastæ, finge mihi talem talum similem fuisse nostris *Schellen.* quæ sunt globuli ænei, cum angusto in transversum acto orificio, in quibus conclusi latent globuli ferrei, qui cum in ces cavum undique ambiens illidantur, tinnitum efficiunt.

[49] *Ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι*] Verba hæc in apographo Taylori non reperio, nescio an errore ipsius prætervisa. Sed sunt in Scholiasta Meadiano quoque, qui scholium hoc iisdem verbis refert, addens in extremo fine, *ἢ ὅσας ἄνθρωποι πλήττουσι.*

[50] Sic Apogr. Tayl. malim *θωπευτικῶς.*

— ult. ἐν ἡλικίᾳ] Ὅτι ἐξαιρέτως εἰώθεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίαν τὴν νεότητα καλεῖν. M.

P. 34. 6. Κράβυλος] Κράβυλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἡγησάνδρου, τὸν Ἡγήσιππον, καὶ μισοφίλιππον, καθ' ὃ αὐτὸς εἰλήφει[51] τὴν κεφαλὴν, καὶ φιλοκαλεῖ[52] τὰς τρίχας. Κράβυλος γάρ ἐστιν εἶδος πλέγματος περόνην[53] γενομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν Ἀθηναίων. M. † Ἀδελφὸς ἦν οὗτος Ἡγησάνδρου, οὗτως ἐκαινομασμένος διὰ τὴν φαυνρίαν. Ἡγήσιππος γὰρ κυρίως ἐκαλεῖτο. B.

— 15. τοῦ ψω] Ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἵνθα τὰ ὄψα, οἱονεὶ πάντα τὰ ἰδίσματα πιπράσκεται. ἀπὸ γὰρ τῶν πιπρασκομένων ἐν τινι τόπῳ ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν τόπον. M.

— pen. κάμοις] Κᾶμος ἡ μετ' οἴνου ᾠδή. M.

P. 36. 1. Ἀεωδάμαντι] Οὗτος ἐραστὴς ἐγένετο Ἡγησάνδρου. M.

P. 38. 10. ἀλλ' εἰ πέπραται] Καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ τὸν εἰσιλθόντα εἶδεν ὁ Θεασάμενος, ἀλλ' ἐφ' ᾧ εἰσῆλθεν. M.

— ibid. ἐπεὶ πρὸς Θεῶν] Θαυμασία ἀποστροφή. M.

— 15. ἀσύμβολον] Οὐκ εἰσπεμπὸν συμβολὴν, οὐ συμβαλὼν ἔρανον. B. † Μὴ παρέχων σύμβουλον (sic)[54] καὶ ἔρανον, ἀλλ' ἄλλου συμβάλλοντος δαπανῶν. ἀσύμβολος οὖν ὁ ἐτέρας συνεστιώμενος δίχα συμβολῆς καὶ ἐράνου τινός.[55] M.

P. 39. 5. διαψηφίσεις] Διαψήφισις δέ ἐστιν ὀνομικὰ στάσεως δημοτικῆς γενομένης συνέρχονται ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν δήμων, καὶ σκοποῦσι τίς τί ἐστι πολίτης, καὶ τίς ξένος. καὶ ἐὰν εὕρωσι ξένον, τοῦτον[56] ὡς ἐξ αὐτοῦ γενομένης τῆς στάσεως. ἔλεγον δὲ ἐκ πολίτου μὴ γίνεσθαί τι τοιοῦτον. Δημόφιλος δὲ τοῦτο ἠνόησατο διαψηφίσεις γενέσθαι τῶν δοτῶν τοῖς δήμοις, ὥστε τοὺς δημότας περὶ ἑκάστου τῶν ἀναγεγραμμένων διδόναι ψῆφον, ὅτι ἐστὶν ἀστὸς, μηδενὸς κατηγοροῦντος, μηδὲ ἀφισλογουμένου, ἀλλ' ἐκ τῆς συνστορήσεως, καὶ ἰσχυρὰ αἱ ψηφίσεις (sic) τῶν δημοτῶν. M.

— 6. καὶ ἕκαστος ὑμῶν] Περὶ γὰρ ἑκάστου ψῆφος ἐδίδοτο τοῖς δημόταις. ὁσοὶ ἔλεγε δοκιμασίας ἴδακεν, (sic) ἡ ἀντὶ τοῦ ἴδακεν ἑαυτὸν εἰς τὸ ἑτέρας ὑπὲς αὐτοῦ ψηφίσασθαι. M.

P. 40. 1. τετρωκυμένη] Τετρωκυμένον ψᾶφος ἦν ἡ καταδικάζουσα· πλήρης δὲ ἡ ἀπολύουσα. M.

— 16. οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πυτῇ] Οἰκήσεις τινὲς ἦσαν περὶ τὴν Πύθια ἕρημα καὶ κατασκαπτόμεναι. ταύτας συνεβούλευσεν ὁ Τίμαρχος κτισθῆναι. οἱ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου ἀντιλέγουσι. Πυθῦ δὲ πετρώδης ἐστὶ τόπος, ἔνθα ἐκκλησιάζουσιν, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ κείμενος. ὀνομάσθη δὲ παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι ταῖς οἰκήσεσι, κατίτεμε (sic) γὰρ αὐτὸν[57] εἰς οἰκίας τοῖς ἡλιασταῖς. M.

P. 41. 5. ἔχομεν δὲ] Ὁ Αἰτώλιππος συγγράμμ ἴφη Τιμάρχῳ ἔχειν. οὗτος[58] γὰρ ἴσως ἀήθη μικρὰν ὑμᾶς ἀναλώσειν ἐν τῇ ἑρημίᾳ οἰκοδομουμένους. ὁ γὰρ λόγος ἦν περὶ τῆς Πυτοῦς. λέγουσι δὲ ἡσυχίαν τὴν ἐρημίαν. Ἀσπάσιος δὲ τὴν ἀπραγμοσύνην ᾠήθη δηλοῦσθαι. M.

— pen. βοᾶτε] Ἀντὶ τοῦ ἐβοήσατε. M.

P. 42. 6. ἠτιάσατο] Ἤγουν κατηγόρησεν. M.

— 7. συνδεπάζειν] Ἤγουν δώρεις συνδιαφθείρειν. M.

P. 43. 15. ἐκκλήτων] Ἀλλοτρία, εἰς ἣν ἐξεκέκλητο κριθησόμενος.[59] ἐκκλήτων, παρὰ τὸ ἐκεῖ καλεῖσθαι, ἐπὶ κρίσει. οἷον εἴ μέδιός[60] τις Ἀθήνησιν ἠτιάσατο,[61] εἶτα ἐκλήθη Ἀθήναζε δικασόμενος. M.

P. 44. 20. κακῶς πάνυ διαλ.] Ἀντὶ τοῦ μετὰ δεινοτάτης[62] καὶ φαύλης φράσεως. M.

P. 45. 3. λογογράφος] Οὐκ ἦν ἀστεῖον, οὐδὲ ἐπαινετὸν τὸ λογογραφεῖν, οὐδὲ τὸ μισθοῦ ἕτερα συντιγράφειν. B. † Τὸν Δημοσθένην λέγει. M.

— 8. ἀνδρὸς] Ἵνα δύνηται περάσκεσθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὰς τιμὰς ἀναλίσκειν. B.

— ibid. ἴτε δὲ τοὺς] Ἐνταῦθα ἡ περὶ ἀπολογία. M.

— 10. τεραστιούμενος] Οἷον τεράστιον παράδοξον λέγει μοι ἀπαγγέλλειν. M.

— 13. ἐπικλήρου] Ὅτι ἐπικλήρου τινα συγγενῆ πλουσίαν περὶς γάμου ἔλαβεν ὁ Ἡγέσανδρος. νόμος γὰρ ἦν ὁ κελεύων τῷ ἐγγυτέρῳ τῶν ἄλλων συγγενῶν ὑπάρχοντι τῇ ἐπικλήρῳ, γαμεῖν αὐτῷ[63] τὴν ἐπίκληρον αὐτῶν. ἐπίκληρος δὲ καλεῖται, ἣν ὁ πατὴρ μέλλων τελευτᾶν

[51] Εἰλήφει] Num ἀλείφετο, unguebatur, inunguere sibi solebat.

[52] Φιλοκαλεῖ] Malim ἐφιλοκάλει.

[53] Περόνην] Pridem, olim. malim quoque γενόμενον, ut ad εἶδος referatur.

[54] Lege συμβολήν. et pari modo insequentia quoque correxi tacite. Ante hoc scholium aliud breve, ad versum p. 38. 14. referendum τὴν ὄψιν, τὸ εἶδος, legitur in Apogr. Taylori, quo mea carent apographa, non magna jactura.

[55] Post τινος sequitur in apographo Taylori al δεωμασίαι. quod amputavi, ut ab hoc loco alienum, et ad proximum scholium referendum.

[56] Τοῦτον] Hic videtur ἐκβάλλουσι, vel tale quid deesse.

[57] Hic deesse videtur nomen ejus, qui id fecisse dicitur, sed tota hæc etymologia conficta ad dissimulandam antiquitatis inscitiam, et mali commatis est.

[58] Οὗτος] Malim οὗτος.

[59] Κριθησόμενος] Videtur articulus præfigendus esse.

[60] Μέδιον] Fort. Ῥόδιον.

[61] Ἠτιάσατο] Sic solocce dictum, pro ἠτιάθη, incusatus fuerit.

[62] Δεινοτάτης] Bene si habet, quod in dubio relinquam, accipi debet pro χειρίστης aut πανυτάτης aut simili quopiam.

[63] Αὐτῷ τ. ἰ. αὐτὸν] Malim αὐτὸν τ. ἰ. ταύτην.

καταλιμπάνει τινὶ πρὸς γάμον, λέγων, ὅτι τῷδε αὐτὴν θέλει δοῦναι. B.

— 17. κατεκεκύβευτο] Ἤγουν εἰς κύβους ἐδαπανήθη καὶ εἰς ὀψώνια ἀνηλώθη. M.

— 18. ἔξωρος] Ἔξω τῆς ἡλικίας ὑπερβεβώκει τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἀνὴρ ἤδη ἐγεγόνει. M.

P. 46. 6. τῆς πόλεως] Τουτέστι τῆς ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν[64] πόλις ἐκαλεῖτο. B. M.

— ibid. ἐσχατιὰν] Ἔσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλατταν. ΑΛΛΩΣ. Τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι τῶν δήμων ἐσχατιαὶ ἐκαλοῦντο. ΑΛΛΩΣ. Ἐν τοῖς χωρίοις ἐναπελαμβάνοντο ὄρη ἢ ἄκρα κατὰ τὴν Ἀττικήν. παρ' αὐτὰ δὲ ὑψηλαὶ τόποι εἰσὶν, οἳ ἐσχατιαὶ καλοῦνται. τινὲς δὲ ἐργάζονται αὐτούς. B.[65]

— ibid. Σφῆττοῖ] Σφῆττα[66] δῆμος ὑπὸ τῆς ἀκροπόλεως τῶν δημιουργῶν.[67] B.

— 9. ἡγεμὼν] Ὁ τῶν δημιουργῶν χοροδιδάσκαλος καὶ ὑφηγητὴς, καὶ ὁ ἄρχων ὁ τὰ ἔργα ἐκλαμβάνων. M.

— 10. ἀμόργινα] Τὴν λινοκαλάμην ἀμόργην λέγουσιν. ἴνιοι δὲ ἀμόργινα πάντα τὰ λεπτὰ [τῶν] ὑφασμάτων, ἀλουργά τι καὶ σύτασθῆ[69] διὰ τὴν βαφήν. M.

— 12. ποικίλτην] Ὃν λέγομεν βλουμάριον. M. Ἐπικλα δὲ σκεύη ἱππικὰ, ἃ νῦν καλοῦμεν ὑπόσπυα. M.

— 20. ὁ χοροδιδάσκαλος] Ὁ τοῦ χοροῦ ὑφηγητής. B.

— 22. ἐξηγεισμένου] Ἀντὶ τοῦ χέρσου γενόμενον. M.

P. 47. 9. ὠφείλησε] Ἤγουν χρεωστῶν ἦν. M.

— 21. ἀργυρίοις] Τὸ Ἀργύριον τῆς Ἀττικῆς τόπος, ἔνθα ἀργυρωρυχεῖα ἦν, ἃ λέγουσιν ἀργυρᾶ. M.

— 22. Ἐπὶ Θρασύλλα (sic) δὲ Ἀττικῆς ἀντὶ [τοῦ] πρὸς τῷ Θρασύλλου μνήματι. ἦν δὲ πρὸς αὐτῷ μίτταλλα ἀργυρίου ἔτι.[69] M.

P. 48. 3. τὴν τόσην] Τὴν φήμην. B.

— 5. συνταξάμενος] Ἤγουν φανερόν τι συντιθέμενος παρέχειν αὐτῷ. M.

— 14. ἀδυνάτοις] Κατὰ μῆνα ἐν τοῦ δήμου[70] δίδεται τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ πάντας λέγουσι τοὺς ὑποδεεστοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπιμονὴν ἑαυτῶν. ἐχορηγεῖτο δὲ ἑκάστῳ ἡμέρας ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τροφὴν τριώβολον. M.

— ibid. μισθοφοροῦντα] Ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελειμμένων καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ.[71] — B. M. Sed hic paulo conturbatius.

— 15. ἀπολειφθέντος] Οἷον ἔτυχεν οὖν αὐτὸν μὴ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα δοκιμάζονται οἱ τραφέντες ἐκ τῶν δημοσίων, ὡς ἀδυνάτων.[72] M.

— 16. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία θαλλὸς ἐλαίας ἐρίῳ ἐστεφανωμένος,[73] ὃν κατέχουσι ταῖς χερσὶν οἱ ἱκέται καὶ διόμενοί τινων. B. M.

— ult. πρυτανείας] Οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν ἰσομοίρας, πλὴν ἐν ἀφετὸς τις ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας, καὶ προγράφουσιν ἑτέρας βουλῆς (sic) καὶ πρὸ ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν οἱ καλῶς ἄρξουσιν, ἡ ἀποχειροτονοῦσιν. ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλειν καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημοτιμένων[74] ἀναγινώσκουσιν πρὸς ταῖς δίκαις, καὶ τὰς λῆξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνίσταται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίας θεμένοις λέγειν ἀδεῶς περί τι τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κληροῦσι καὶ προσβολαίς χρηματίζουσιν, οἷς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτανεῦσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. M.

P. 49. 18. λαχὼν] Ἀπὸ κλήρου. χειροτονηθεὶς δὲ ἀπὸ δοκιμασίας. M.

— 21. λογιστὴς] Λογισταὶ κρίνουσι τοὺς

[64] Ἀθηνῶν] Codex Mead. dat. Ἀθηναίων.

[65] In Meadiano scholium hoc sic legitur: ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι, ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλασσαν. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι δὲ τῶν δήμων ἔσχατα κείμενα χωρία ἐσχατιαὶ καλοῦνται.

[66] Σφῆττα] Vel Σφηττὰ, ut dat Apogr. Tayl. Scholiastes Meadianus, qui etiam hoc scholium tenet, dat iterum Σφηττοῖ.

[67] τῶν δημιουργῶν] Hæc duo vocabula desunt schol. Meadiano. et recte desunt. pars enim sunt scholii proxime insequentis ad voc. ἡγεμὼν, ubi suo vero loco leguntur. Unde apparet ambos istos scholiastas, Bernardinum et Meadianum, non esse duos integros, a se diversos, diversorum auctorum commentarios, sed excerpta ex unius vetusti grammatici commentario, alia ab aliis profecta, quæ cuique arriderent, ea quoque decerpente.

[69] Εὐτασθῆ] Sic Apogr. Taylori, quod unum penes me est, Scholiastæ Meadiani. Num εὐανθῆ.

[69] Ἔτι] Videtur hic aliquid deesse.

[70] Δήμου] Imo vero δημοσίου. vel ἐν τῷ δήμῳ, ut est in Bern. v. notam insequentem.

[71] Hic legebatur in Bern. scholium idem, quod modo e Meadiano ad voc. ἀδυνάτεις protuli, sed cum hac lectionis discrepantia. pro ἐκ τοῦ δήμου legitur in Bern. ἐν τῷ δήμῳ. post ἑαυτῶν addit Bern. οἷον τοὺς τυφλούς.

[72] Ἀδυνάτων] Lege ἀδύνατοι.

[73] Ἐστεφανωμένος] Hujus voc. loco dat scholium Meadiani ἐσταμμένον (quo in vocabulo vitioso scholium hoc ibi desinit). Leg. ἐστεμμένος, aut συστεμμένος.

[74] Δημοτιμένων] Leg. δεδημευμένων, aut δεδημοσιευμένων. In Polluce tamen, unde locus hic verbatim excerptus est (VIII. 95.) legitur δημευομένων. Reliqua cum fonte conferat si cui lubebit.

ἄρξαντας καὶ ὑπευθύνους ὄντας. δύο ὄσοι, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως, λογισταί. καὶ τούτους ὁ βουλὴ κληροῖ κατάρχειν[75] ὡς παρακολουθοῦν τοῖς διοικοῦσιν. M.

— ult. μνᾶν] Ἡ μνᾶς (sic) ἐστὶ μέγιστον τῶν τοῦ τελάντου μερῶν, ὡς εἰς ἕνωμα καταπερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον. ἦν δὲ ἡ μνᾶς (sic rursus) σταθμοῦ τι ἐμοῦ καὶ νομίσματος ὄνομα. ἔοικε καὶ τὸ τάλαντον. ἡ μέντοι ἑβδόμη ὀκτὼ χαλκοῦς εἶχε. M.

— ibid. ἑβδόμοῖς] Ὡσανεὶ ἔλεγον ἐπὶ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ἑκατοστῇ, εἶχε οἱ ἓξ ὀβολοὶ ποιοῦσι μίαν δραχμὴν ἑκατοστὴ ἐστι τῆς μνᾶς. M.

P. 50. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Ἐν ἄλλῳ μὲν τόπῳ σημαίνει τὸ ἐκμαρτυρῆσαι περὶ ἀκύρου τινὸς ἀποδεῖξαι. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐκφῆναι τὴν αὐτοῦ συμφοράν διὰ τῆς μαρτυρίας. M.

— 14. ἀνητὸς] Οἱονεὶ πολέμιον ἀγοράσαι αὐτὸν βουλόμενος. M.

— 17. Νικοφάμου] Οὗτος ἦρξε περὶ Θαμυστοκλέους. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Ἡγήσανδρος.[76] καὶ οὗτοι κοινῇ διέπλευσαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς. B.

— 20. ἐγγυτάτω] Διὰ τὸ ἐπιφέρειν· κλέπτουσι τὰς πόλεις ἀνὴρ καὶ γυνή.[77] M.

P. 51. 4. ἐκφυλλοφορήσασα] Τοιοῦτόν διὰ φύλλων αὐτοῦ κατενεχθεῖσαν.[78] διὰ φύλλων γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο τῷ πρώτῃ δοκιμασίᾳ ἡ γνώμη, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις. B.

P. 52. 4. Ἐρετρία] Ἐρετρία πόλις Εὐβοίας. ἔλεγε δὲ Εὐβοια ὑπ' Ἀθηναίοις ἦν. B.

— 11. ἐν τοῖς δήμοις. διαψηφίσωσι] Οὔσιν γε[79] τοῖς δοκιμασίαις τῶν πολιτῶν, τίνες ἀληθῶς πολῖταί εἰσι, καὶ τίνες παρεγγεγραμμένοι. ἔλαβε δὲ, ἵνα συποφαντήσῃ τὸν γνήσια φιλοτίμως (sic) ὅτι οὐ πολίτης. M.

— 14. ἀποψηφίσασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν, τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην, καὶ ἀποδοκιμάσαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφίσασθαι πολίτην. M.

— 17. ὁρκίους Θεοὺς] Ἀκίλλασπα πατρῷον, καὶ Δήμητρα, καὶ Δία, ὃς φυσι Δείναρχος. B.

P. 53. 13. τίχας τῶν λόγων] Τίχας λέγει τὰς πανουργίας. M.

— pen. πωλεῖ] Μισθοῖ τοῖς ταλάναις, ἵν' ἀκαιτίσωσι τοὺς κινεδους. B.

— ult. ῥιαμένους] Μισθουμένους παρὰ τῆς πόλεως. B.

P. 54. 2. ἀντιγράψασθαι] Πρότερον γὰρ κατηγόρουν ὁ Τίμαρχος Αἰσχίνου παρανομίας. B. † Ἦγουν ἀντικατηγόρουν. ἐπεὶ πρῶτος κατηγόρησεν ὁ Τίμ. Αἰσχ. παρανομ. M.

— 5. ἐκλείξαντος] Ἀκαιτίσαντος. B.

— 12. τῆς ἀπολογίας] Οἷον τοῦ ἀκαιτῶν ἡμᾶς τοὺς τοιούτους ἀποδεῖξαι, δηλονότι αἰσχρές. B.

— 13. παρακεκρασάτου] Τοιοῦτοι μὲ χρυσάσθω ταύτη ἀπολογία. B.

P. 55. 22. ἕξει] Ἐπίλογοί εἰσιν ἐνταῦθα. M.

— antep. Κολαινῇ] Δύο εἰσὶ Κολωνοὶ δῆμοι τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἐν τῷ μὲ[80] ἔργα τὰ (sic)[81] ὄσων, καὶ ἐκέκλητο ἐργατικὴς. ὁ δεύτερος[82] ἴσως. ἄδηλον οὖν ἐν ὁποτέρῳ Κολωνῇ. M.

P. 56. 1. Ἀνδοκίδου] Ἀνδοκίδης περὶ τῶν μυστηρίων καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς, ὃν ἑρμᾶ φασιν, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγαὶς ἀνέθηκαν, οὐ περικείται μόνος τῶν Ἑρμῶν. B.[83]

— 2. παραφέρει] Παράγει. B.

— 3. γελοῖος] Γελοῖος, ὁ γελαστοποιὸς προσαρεξέντόνως δὲ ὁ παταγέλαστος. M.

— 5. Βάταλον] Αἰσχίνης περὶ παραπρεσβείας· ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη δι' αἰσχρεργίαν τινὰ ἡ κιναιδίαν Βάταλος. B. †. Βάταλος δὲ ὁ κίναιδος λέγεται. Βάταλος δέ τις γέγονεν ἀνὴρ αὐλητὴς ἐταιρικός. ἢ οὖν ἐκ τούτου Βάταλος ὁ Δημοσθένης ἐκαλεῖτο, παθότι μεγάλα καθίσματα[84] εἶχεν, ἢ ἐκ τοῦ βαταλίζεσθαι, οἱονεὶ τύπτεσθαι. ΚΑΙ ΑΔΑΩΣ. Εἰσὶ δὲ, οἳ βάταλον προσηγόρευον τὸν πρωκτόν. καὶ Δημοσθένην ἐκ μεταφορᾶς διὰ μαλακίαν Βάταλον ὠνόμασαν. βάταλον γὰρ καὶ τὸν πατσίγγανα καὶ μαλακόν. αὐτὸς μέντοι ὁ Αἰσχίνης φησὶν ὡς Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ὑποκαριζομένης παιδίον αὐτὸν ὅτε ἡ τιτθὴ οὕτως ἐκάλεσεν. M.

— ult. Φήμης] Ἀθήνησίν ἐστι βωμὸς Φήμης. Κίμωνος ἐν Παμφυλίᾳ ναύβαντος ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν, αἰθημερεὶ ἤγγειλαν Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον, αὐτοῦ διὰ γραμμάτων σημήναντος. ὅθεν πρῶτον καὶ βωμὸν τῇ Φήμῃ ὡς Θεῷ ἀνιδρύσαντο. M.

P. 57. 23. ἐπισκήψασθαι] Οἱονεὶ ἐξεπαγεῖν ψῆφον. M.

P. 58. 1. κομψὰ] Ἦγουν τὰ τερφερὰ καὶ μαλακὰ καὶ πολυτελῆ. M.

[75] Κατάρχειν] Lege e Polluce VIII. 99. κατ' ἀρχήν. tenendum tamen hanc lectionem meram esse conjecturam doctorum virorum. nam Pollucis quoque codices in κατάρχειν consentiunt.

[76] Apogr. Tayl. dat καὶ Ἡγήσ.

[77] Pone hoc scholium sequebatur in Meadiano longus locus, quem omisi, quod apud Pollucem VIII. cap. 9. legeretur segm. 85. 89—91.

[78] Κατενεχθεῖσαν] Apogr. Tayl. κατενεχθεῖσαν. Sed utrumque solœcum est. aut κατενεχθεισαμένη leg. aut κατὰ ψηφιζομένη.

[79] Inter οὖσιν et γε est adhuc parum quid in Apogr. Taylori, quod non possem legere. Locus, ut paret, vitiosus est. Emendent alii.

[80] Μὲ] Lege μὲν ᾱ id est πρώτῳ.

[81] Ἔργα τὰ] Num ἐργάται, an ἔργα ἄττα, an ἔργα τὰ ἀργυρεῖα.

[82] Ὁ δεύτερος] Leg. ὁ δὲ δεύτερος.

[83] Locum hunc ex edito (Henr. Stephani p. 9, 10.) restitui. nam a tribus apographis meis παρὰ abest.

[84] Καθίσματα] Femora, coxas, pariem corporis, cui insidetur. Nostrates quoque *Gesässe*.

— 2. χιτωνίσκους] Οἱονεὶ καλλιβίστας γυναικοπρεπεῖς. M.

— 10. ἔνστασιν] Οἱονεὶ αὐτὴν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ τὸν αἰτίαν τοῦ λόγου. M.

— 12. σαφηφόρων] Παράγων. B.

— 21. συμφορὰν] Ἤγουν τιμωρίαν πρέπουσαν τοῖς κεκτημένοις. M.

P. 59. 15. τάς τε ἐκ τοῦ] Ἐκ τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιστάτας. M.

— 24. ἀδιαφθόρους] Ἤγουν ἀδωροδοκήτους. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λαβεῖν χρήματα δι' αἰσχρότητα. M.

— ibid. ἐκαρθέντα] Ἀναπεισθέντα. B.

P. 60. 3. ξηραλοιφεῖν] Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. ΑΑΛΩΣ. Τὸ ἐξ ἐλαίου ἀλείφειν τὸ σῶμα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ γυμναζόμενοι. B. † Ἐπιτρεβομένου (sic) πρότερον. ἀλείφεσθαι δὲ ὕστερον, ὡς ἐσμυρῶν τοῦτο ἴδιον ὄν. M.

— 15. σωφρονίζει] Πῶς σωφρονίζει; τῷ μὴ διδόναι ἄδειαν αὐτῷ διαλήγεσθαι τῇ παιδί. M.

— 22. ὅστις τοὺς ἐκπαιδοῦντας] Εἴ τε ἔρως, εἴ τε τρόπος δίον εἰπεῖν. πρὸς τὸ πρωτοπαιδεῖν, τὸν αἰτιατικὸν ἐκτείναν. M.

P. 62. 3. πίστιν] Πληροφορίαν. M.

P. 63. 8. εὐγνωμίαν] Ἤγουν τῶν καλὰ γένη ἐχόντων. M.

— 20. ἐνδυμίας] Ἤγουν ἐκπαιδεύσεις. M.

P. 65. antep. Περιθοίδαν (sic)] Δῆμος Περιθοΐδης. M.

P. 66. 15. κατ' αὐτῶν] Ἀντὶ τοῦ, περὶ αὐτῶν. ὅπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· ὅπερ ἐστὶ καθ' ἡμᾶς μέγιστον ἐγκάρπιον. B. M.[85]

— 16. ὧν ἥκιστα] Ὧν ἐλάχιστα. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως μοι μέλει. M.

— 17. τίς γὰρ ὑμῶν] Πικρὸν καὶ δριμύ. M.

— 19. Ἀριστοφῶν] Ἑκάστῳ ἄρχοντι συναιρεῖται πάρεδρος πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ πράγματα. M.

P. 67. 10. αὐτομολήσῃς] Μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ ἢ πολέμῳ τοὺς ἰδίους λιπόντων καὶ προδόντων, καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ἐλθόντων. τοῦτο γὰρ λίγεται κυρίως αὐτομολεῖν. B.

— 17. ὅπως ἂν ἡ πρ.] Εἴτε κατὰ γραμμάτιον πεφοίκασιν, εἴτε καὶ μή. M.

— 20. φιλοτιμίας] Ὅ ἐστιν, ἐν δωτίνῃ ὕθετο τὰ τῆς δίκης καὶ ἀρετῆς. M.

— ult. τὴν ἡλικίαν] Ὁ περιβόητος. B.

P. 68. 9. τὸν τοιοῦτον] Ἤγουν τὸν μισθωθέντα ἐπὶ τὸ ἐταιρεῖν. M.

— 11. ἐπωβελίαν] Ἐπωβελία ἐκκλησία ἐστὶ τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ἢ ἐκράττοντο οἱ γραμματοφύλακες καὶ μὴ ἐλόντες αὐτοὺς[86] τοὺς γραφείους. B. † Οἱονεὶ τὸ ἕκτον μέρος τῆς δίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ κρίσεως ἐνόχων. ὃ δὲ παρανόμων κατηγορίαν[87] μὴ ἀποδεικνὺς τὰς φυλίας (sic)[88] προσῶφλε.[89] ἐκκαιδέκατος δὲ τούτου ὁ Ἀρχῖνος ἐγγράψας τῷ νόμῳ, τὰ μὲν πρυτανεῖα εἶναι τοῖς δικασταῖς περὶ[90] τοῦ ἁλόντος. ὃ ἐστιν ἐπιδέκατον. τὴν δ' ἐπωβελίαν τῷ δημοσίῳ περὶ τοῦ μὴ ἁλόντος. M.

— 13. σοφὸς] Ὁ πανοῦργος καὶ δόλιος καὶ πολυμήχανος καὶ δυσκ. B.

P. 69. 9. παρεμβολαί] Παρεμβολὴ ἡ τῶν ἐμοίων[91] παρένθεσις. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στρατηγικῶν καὶ πολεμικῶν. B.

— 13. πολλὴ] Πολλὴν τοῦ Φιλίππου μανίαν ἐποίουν. ἢ οὕτω πολὺν περὶ Φιλίππου ἐποίουν λόγον. B.

— 26. ἀντιπαίουσιν] Οἷον πρὸς κῶλά τινα καὶ ᾄσματα. M.

P. 70. 17. Ἀρίστεχνος] Περὶ τούτου πολὺς λόγος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ. B.

— 21. εἰσηγητὴν] Ῥητέρων ὑπ' αὐτοῦ γεγαμημένων. M.

— 24. προλαβὼν] Ἤγουν ἁρπάσας. παθὼν (sic) φιάγων κατέλιπεν αὐτῷ τρία τάλαντα ἀπαιτῆσαι χρωστούμενα καὶ πέμψαι αὐτῷ ἐν τῇ φυγῇ, καὶ οὐκ ἐπεμψε. M.

P. 71. 4. ἑταίρας ἐξεπ.] Ἤγουν φίλας σάσει. M.

— 6. ἰσηγορίας] Ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἔχων ἰσηγορίαν ἐπαντιοῦτο, οὕτω παῖδες πολιτευόμενος. M.

— 19. διατριβὴν] Ἀντὶ τοῦ πρόφασιν τοῦ ἔχειν σχολὰς μαθητάς. M.

P. 72. 14. προαισθάνεσθαι] Πάνυ δεινῶς. ἐπεὶ γὰρ ἀμάρτυρός ἐστιν ὁ ἀγών, διὰ τοῦτο φησὶν τὸ προαισθάνεσθαι. M.

— 23. καὶ τὰς κρίσεις ἑκάστ.][92] Ἤγουν τῶν νόμων. M.

— 24. ἐπωλήξεις][93] Ἤγουν ἐβδομισμούς. M.

P. 73. 7. οὐδὲ παρ' ἑτέρου] Τουτέστι παρ' οὐδετέρου. B.

— 15. καλὸν δέ ἐστι] [94] τοῦτο

[85] Scholiastes Meadianus in hoc scholio a Bernardino discedit in his duobus. 1) utroque loco dat ἡμῶν pro ὑμῶν. deinde in fine addit ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

[86] Αὐτοὺς] Apogr. Taylori dat αὐτοῖς. In vulgatis Harpocrationis, unde hoc manavit, legitur αὐτοῖς τοῖς γραφείοις. item apud Suidam.

[87] Κατηγορίαν] Num κατηγορῶν.

[88] Φιλίας] Imo vero χιλίας.

[89] Προσῶφλα] Sic dedi. Apogr. Taylori dabat προσόφλει.

[90] Περὶ] Fort. παρὰ, et sic quoque in continenti.

[91] Ὁμοίων] Num ἀνομοίων.

[92] Hic vocem unam alteram Siglis vel ciphris, sibi quidem familiaribus, nobis autem obscuris, designaverat Taylor, pro more suo, quo magnam partem suorum Adversariorum exaravit. Nobis quidem ista omnia periere.

[93] Hic rursus ciphris usus erat Taylor, ut parum constet, quam ad glossam scholium hoc referendum sit. Ego ad ἐπωλήξεις retuli.

[94] Rursus ciphræ. Videor mihi deprehendisse ex illa crebritate ciphrarum, quibus obsita sunt ejus adversaria, Taylorum

καλεῖται ἐπιδιάθεσις. M.

— 20. γερόντων] Ἕνα λέγει τῶν εἰκοσι-κατό. M.

— 21. ἀρχὴν μεγίστην] Καθὸ ἡ γερόντων ἀρχὴ ἐλέγετο γερουσία. M.

— 22. καθιστᾶσι] Τοῦτο πρὸς τὸν Τίμαρχον εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γέροντας, ἵν δὲ ὁ Τίμαρχος γέρων, διὰ τοῦτο φησὶ· καθιστᾶσι δὲ αὐτούς. M.

P. 74. 6. ὑποδεδειλιακότων] Ὑποδειδιακότας καλεῖ τοὺς κακῶς ζήσαντας, καθὸ ἐν δίκῃ οὗτοι ζῶσιν, ὑποπτεύοντες ἀεὶ τιμωρίαν. M.

— 12. οὕτω γὰρ] Οὕτω, φησὶν, ἐλιποῦντο εἰς τὸ θεωρεῖν τινὰς αἰσχύπης ἄξια τῆς πόλεως πραττομένους. (sic). M.

— 14. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος. ἡ δὲ θυγάτηρ Λιμωνίς.[95] οὗτος Καλλίμαχος.[96] ΑΛΛΩΣ. Ἱππομένης τὸ μὲν γένος Κοδρεύς, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχὸν, τοῦτον μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν οἰκήματι μαθ' ἵππου. ὁ δὲ λιμώττων κατέφαγε τὴν ἄνθρωπον, καὶ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο. B.

— 16. ἐγκατακοδάμησεν] Τουτέστιν, ἐν οἰκήματί τινι ἐγκατέφραξεν. B.

— pen. παρ' ἵππων καὶ κύρις] Ἴσως ἐπαλεῖτο ἱππονόριον. B.

P. 76. 1. ὅταν οἱ τὴν τ. ν.] Ὅταν οἱ δικασταὶ πρόσκεινται τοῖς φόνοις, καὶ ἐν αἰσχύνῃ ζῶσι. M.

— 7. σεμναῖς θεαῖς] Τρεῖς ἦσαν αὗται αἱ λεγόμεναι σεμναὶ θεαὶ, ἡ Εὐμενίδες, ἡ Ἐρινύες. ὧν τὰς μὲν δύο[97] Σποπᾶς ὁ Πάριος πεφαίνειν ἐκ τοῦ λιχνίτου λίθου,[98] τὴν δὲ μέσην Κάλαμις οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται τρεῖς τοῦ μηνὸς ἡμέρας τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἑκάστῃ τῶν θεῶν μίαν ἡμέραν ἀποσήμαντες. ἐν δὲ τὰ πεμπόμενα αὐταῖς ἱερὰ πόπανα καὶ γάλα ἐν ἀγγείοις κεραμείοις. φασὶ μέντοι αὐτὰς, οἱ μὲν Γῆς εἶναι καὶ Σκότους, οἱ δὲ Σκότους καὶ Εὐσυμίου, ἣν καὶ Γῆν ὀνομάζεσθαι· πλαθῆναι δὲ Εὐμενίδας ἐκ' Ὀρέστου, πρότερον Ἐριπύας καλουμένας. B. M.

— 9. ἐπιγεγραμμένων] Ἐγέγραπτο γὰρ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ὁ δεῖνα εἶπεν, Αἰσχίνης, ἢ Τίμαρχος, ἢ τις ἕτερος. M.

— antep. ἀνατετροφότας (sic)] Ἀπὸ τοῦ ἀνατρέπω. καὶ Ἀριστοφάνης· τὰς δ' ἐμβάδας πῇ τέτροφας ἀνύτε σύ· ἦγουν, ἔβρεψας, ἀπώλεσας.[99] M.

P. 77. 5. ἐκπλεκτρικέλητα] Κέλης δὲ καὶ ἐκπλεκτρὶς εἶδη πλοίων εἰσὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐκπλεκτρικέλης ληστρικὸν πλοῖον. M.

— 13. τῶν νέων ζῆλ.] Οἷον τὰ ἤθη καὶ τὰς πράξεις. M.

P. 78. 4. ἐκφερεῖ] Ἐρεθίσει, προτρέψεται. M.

— 5. ἀποσπάψατε] Τὴν ὀργὴν συνεισβάλλατε. B. † Ἤγουν δίκην κερανοῦ ἐμπίπτετε καὶ οἱονεὶ ἐξαγάγετε τὴν ὁρμήν. M.

— 19. βουβσίαις] Ταῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων δυνάμεσι. M.

— ibid. πιστεύοντες] Οἱ πάσχοντες δηλονότι. M.

— 23. οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος] Οὕτω καὶ Λυκοῦργος. φησὶ γὰρ δοκιμάζεσθαι δεῖν, οὐ πάντας ἐπὶ τῷ ἑταιρῆσαι, ἀλλά τινας πολιτευομένους καὶ ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γεγράφοντας. B.

— 26. τοὺς δὲ τῶν νέων] Τοὺς εὐχερεῖς εἰς τὸ ἐρᾶν. B. † Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει. τούς τε τῶν νέων θεραπευτὰς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ῥᾳδίως τῷ νοσήματι ἁλίσκονται, αὐτοὺς κελεύετε τρέπεσθαι εἰς τοὺς μετοίκους. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, ὡσανεὶ ἔλεγεν· εἰ δὲ συγχωρεῖ τοῦτο ὅλως γίνεσθαι, εἰς τοὺς μετοίκους ἄρα, μὰ εἰς τοὺς πολίτας. τὸ δὲ ἁλίσκονται, ἀντὶ τοῦ εὐχερεῖς εἰσὶν εἰς τὸ ἐρᾶν. M.

P. 79. 3. εἰ οὖν βουλήσεσθε] Λείπει ταῦτα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. B.

alias voluisse indicare, sibi non liquere, alias, in adminiculum memoriæ, taciturnitati horum amicorum arcanos animi sui sensus, quos non auderet planis verbis apertos chartæ mandare, credidisse.

[95] Λιμωνὶς] Sic Apographa Taylori et Griesbachii. item Scholiastes Meadianus. Goensianum autem dat Λυμωνίς.

[96] In hoc poetæ nomine desinit scholium codicis Meadiani ad hunc locum. Insequentia ab eo absunt.

[97] Post δύο addit Sch. Mead. τὰς ἐπατρωθεν. non male, quanquam haud necessario.

[98] Τοῦ λυχνίτου λίθου] Melius Sch. Mead. τῆς λυχνίτιδος λίθου.

[99] Locus est in Nub. vers. 856. Restitui ex hoc Scholiastæ loco lectionem ἀνατετροφότας pro vulgato ἀνατετραφότας. quod suo loco admonere oblitus fui.

SCHOLIA
AD ÆSCHINIS ORATIONEM
DE FALSA LEGATIONE,
E CODICE BERNARDINO.[1]

P. 84. 4. τὰς τίχας] Ἢ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συμφορήματα, ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εἰζούλου συναγανισμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ πεῖσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ἔγωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον, διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κτησιφῶντος, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταβάλλειν τὴν καταδίκην, ἵν αὐτὸς ἄριστ. φυγῇ χρησάμενος, ὡς καὶ τοῦτο ἔγκωμον ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θαλάσσας ἀνιλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν καὶ τὴν παραχὴν τῶν τούτου διαδόχων εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε. καὶ παιδεύει μὲν οὕτω τοὺς νέους καὶ τοὺς νεωτέρους[2] ἀναγινώσκων δὲ τὸν λόγον, ἐν εἴωσι κατὰ τοῦ Δημοσθένους, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν. Πῶς οὖν ἐπὶ τούτου λόγου (sic) ἥττησαι; ἀπεκρίνατο, Θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' ὃ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ Ῥηίου ἐκείνου Ῥηίνη γὰρ αὐτὸν ἐλάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀπλῆσαι. λέγεται δέ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελίτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος εἶχεν ἐκεῖ ἐν τῇ σχολάζειν, Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς. Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον τοῦ Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος[3] καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἑρμιππος, οὐκ ἤκουσε τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ ὡς οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀφριβὲς καὶ καθαρὸν, [εἴτε τὸ][4] ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ μεχρυδὲ πως ἐστὶν αὐτῷ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ πιθανὸς καὶ εὐχερὴς,[5] ἐπὶ τὸ λιθολεῖν αἰσχρὰς καὶ ἀπρεπὰς ῥήτορι ἐξαγομένας.[6] ἴχουσα δέ τι καὶ εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον[7] καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελίτης ἀφανοῦς.

— 8. ταῦτ' εἶπεν] Τοῦτο λέγει, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδομένῳ οὐ δύναται ἐγκίζεσθαι· τότε γάρ τις ἐγγίζεται, ὅταν αἰσθάνηται ἀσθενῆ[8] ἀδικίαν.

— ibid. οὐδὲ γὰρ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ εἰ τἀληθῆ λέγοντες, οὐδὲ οἱ τὰ ψευδῆ· ἴσασι γὰρ, ὅτι ἀληθῆ εἶτε ψευδῆ λέγουσιν, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὄφελος.

P. 85. 2. ἀπίθανος ἂν] Οὐ πιστὸς ἂν μὴ δυνάμενος πεῖσαι. τοιαυτὸν δὲ ζούλεται λέγειν, ὅτι γνώριμος ἂν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ καὶ ὁμολογουμένως δεδεδόκος. ἢ οὕτως· ἀπιθάνως τοιαύτην ὑποψίαν ἐμοὶ ἐσυφείρων, οἷονεὶ ψευδολογίαν· καθὸ καὶ τὰ πάρατα γινόμενα ψεύδεται τὴν φύσιν.

— 11. ψυχαγωγηθέντες] Τουτέστι τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ ἰδιᾳ θαμαωισθέντες, καὶ τοῖς ἐξ ἀντικειμένων λεγομένοις. ἀντίθετα γὰρ ἔλεγεν τὰ ἐν περιόδῳ διπλῇ ἐξ ἀντικειμένων. οἷον, τοὺς φίλους μὲν λυπεῖν, τοὺς δ' ἐχθροὺς εὐεργετεῖν. ἔστι γὰρ τοῦτο δίκωλον ἀντικειμένων. ἰδιὸν δ' ἔχει τὸ ἀντίθετον σχῆμα, οἷον ἰδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

— antep. ἐξεβάλετε] Οὐλπιανὸς ὁ Δημο-

[1] De Brookio, qui scholia ad hanc orationem primus edidit, Taylorus in adversariis ita judicavit: "In lucem proferebantur scholia MSS. in hanc orationem ab Oxoniensi, non admodum neque supra censum erudito. Iis ergo describendis supersedebo, varietatem ipsam lectionis adnotaturus, quam ille per incuriam effecit." Tum quatuor solummodo, aut quinque leviculos Brookii errores notavit, quos deinceps suo quemque loco commemorabimus. Tenendum Taylorum Cantabrigiensem, h. e. in schola Cantabrigiensi educatum fuisse, honoremque ibi gessisse. Inde macula illa iniquioris animi, emicans ex illo *ab Oxoniensi quodam*. Videtur inter ambas illas scholas nescio quid clandestinæ æmulationis esse. REISK.

[2] Τοὺς νεωτέρους] F. τοὺς πρεσβυτέρους.

[3] Καικίλιος] Sic editio Brookiana. Apogr. Goensianum dat Καλκίδιος.

[4] Hæc duo vocabula uncis inclusa, οὔτε τὸ, de meo addidi, quæ ab utroque exemplo, Goens. et Whyt. absunt.

[5] Vitiose exemplum Goens. dat εὐγενής.

[6] Idem rursus vitiose dat ἐξειμένη.

[7] Apogr. Goens. male εὔλογον (sic).

[8] Ἀσθενῆ] Sic editio Brook. In Apogr. Goens. loco hujus vocabuli sunt hæc tria αθην ασθην ατην (sine vocalibus et spiritibus, ut reliqua omnia erant) hoc ordine aliud infra aliud columnatim exarata.

σθένους ἐξηγητὴς, ἐνταῦθα, φησὶν, οἱ δικασταὶ ἀνέστησαν.[9]

P. 86. 10. ἀνέσιον] Τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτετραμμένον.

— 14. εἰ οἷόν τ' ἐστὶ] Τοῦτο οἱ περὶ τὸν Μαρκελλῖνον προκατασκευήν φασιν, ἐστὶ δὲ τρίτον προοίμιον. ταῦτά φησιν εἰρηκέναι Δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ παραλιπεῖν ἐν τῷ λόγῳ, ἀσυθεμιμάσαντα ὡς περιττά.

— 19. ἀπογνοὺς] Ὁ μὴ καταψηφιζόμενος ἑαυτοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' ἀπολύων τῷ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι.

P. 87. 5. Εὐβούλου] Δημαγωγὸς οὗτος ἔνδοξος κατὰ τοὺς περὶ Δημοσθένη γεγονὼς χρόνους.[10] οὗ ἀσυθανόντος Ὑπερίδης ὑπὲρ τῶν τιμῶν λόγον ἔγραψε. λεγομένου δὲ τοῦ λόγου τούτου, ἐπὶ τῷ τίλαι ὁ Αἰσχίνης αὐτὸν παρακάλει συνδικεῖν αὐτῷ ἐν οἷς δήποτε μέρει.

— pen. ἱερείας] Περὶ τὴν γραφὴν ἐμάρτηται. δεῖ γὰρ γεγράφθαι Ἱμερείας. Τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ· γυναικά τινα, Ἱμεραίαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὅπερ ἀνιοῦσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις· ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθιζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἰδέσθαι συῤῥός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀλύσει καὶ πλεῖ· ἔρισθαι οὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἐστὶν, αὐτὸν δὲ εἶναι ἀλάστορα ἐστὶ τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, καὶ εἶπεῖ ἀφεθῆ, τὰς χώρας διαφθερεῖ· περιαναστᾶσαν[11] δὲ χρόνος ὑστέρους ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ ἰδοῦσαν ἀναπραγῆναι ὡς οὗτος εἴη ὁ τότε δειχθεὶς, καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πεσεῖν εἰς τοὐδαφος ἐκλυθεῖσαν· μετὰ δὲ τρίμηνον οὐκ ἔτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος.[12]

P. 88. ult. σπονδαῖς] Οἱ καταγγελεῖς τῶν ἀγώνων καλοῦνται σπονδοφόροι, καὶ ὁ χρόνος ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἄγονται οἱ ἀγῶνες, σπονδαὶ, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γενέσθαι σπονδὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. τὸ οὖν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ὀλυμπιακαῖς, ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ τὰ Ὀλύμπια (sic). ΑΛΛΩΣ. Ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἐσπένδοντο οἱ Ἕλληνες πρὸς οἷον δήποτε ἦκον πόλεμον, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἑορτῆς.

P. 89. antep. ἐγγεγραμμένοι] Ἀντὶ τοῦ προγράψαντες, καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.

P. 90. 9. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου δίκης γινομένη. οὕτω δὲ ἐγίνετο ἡ ἱκετηρία· ῥάβδον θαλλῷ στέψας ἔχων καθῆστο εἰς τὸν ἐλαίου Σωμὸν, μέχρις οὗ ἔτυχε τῶν δικαίων.

P. 91. 17. τὸν ἐμμαρτυρίαν] Μαρτυρία ἐστὶν ὅταν τινὲς μαρτυρήσωσι παρόντι τῷ· ἐμμαρτυρία δὲ ὅταν περὶ ἀφόντος τινὸς καὶ ἀποδήμου ὑπάρχοντος λέγωσιν, ὅτι μαρτυροῦμεν, ὅτι, ὅτε παρῆν, ἔλεγε τόδε. καὶ λυπῶν, εἰ ἐπαιτιῶν ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶπεν, ἐκείνοντο οὗτοι συκοφάνται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀβαβῶνας ἦν δεξάμενος ἀπό τινων πόλεων πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἐν αὐταῖς. ἦν γὰρ τραγῳδὸς, καὶ ἴδει αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, ἢ διπλᾶν τὴν ἀβαβῶνα[13] καταβαλεῖν. ἴδει οὖν πρίσθαι τῶν πεισάντων τὰς πόλεις μὴ διπλοῦν τὸν ἀβάβωνα νομίσασθαι, ἀλλ' ἁπλοῦν. ΑΛΛΩΣ. Ἡ τοῦ μὴ παρόντος μαρτυρία καλεῖται ἐμμαρτυρία τῶν ἀποδημούντων καὶ μὴ δυναμένων ἐλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὰς τῶν τιτελωτικότων μαρτυρίας ἐκ γραμματείων ἀναγίνωσκον, αἱ ἐκαλοῦντο ἐμμαρτυρίαι.

— pen. καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς] Ὑπίσχετο γὰρ, εἰ μὲν αἱ πόλεις συγχωρεῖεν τὰς ξημίας Ἀρίστοδήμῳ, ὀρθῶς ἔχειν, εἰ δὲ μὴ, τὴν δῆμον πείσειν δωρεὰς αὐτῷ δοῦναι, ἃς[14] λάβειν ἀλλαχόθεν.

P. 93. 5. ὀλοσχοίνῳ] Τὸ ὀλόσχοινον φυτόν ἐστιν, ᾧ χρῶνται ἀντὶ βελόνης. ἄβροχον δὲ εἶναι· εἰώθασι γὰρ βρέχεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μαλακὰ γενόμενα εὐθὺα γένωνται εἰς τὸν ἄλλον ἔργον πλοκήν. ΑΛΛΩΣ. Τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναί τινος φυτοῦ ἱματώδους, ὡς περὶ τῶν λ[15] λέγει ὁ ποιητής. ἄβροχον δὲ εἶπεν οἱονεὶ ξηρῷ, ἵνα διὰ τῶν σιάλων τοῦ στόματος φυσηθὲν εὐθὺνη δῆθεν παύσῃ τῷ στόματι ἐν τῷ ἐβράφθαι.

— 6. Λεωσθένη] Ὁ Λεωσθένης Ἀθηναῖος ἦν. οὗτος ἐφυγαδεύθη Ἀθήνηθεν ὡς φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ Φιλίππῳ ἐς τὰ μάλιστα τιμώμενος ἀνὴρ εἰπεῖν δυνατός.

P. 94. 6. ἐγγενὴς] Διεβάλλετο ὡς πρὸς πατρὸς Σκίθης ὤν, ἀστὸς ἐξ ἀστῆς.

— 12. οὐδὲν ἄπρατον] Διεβάλλετο γὰρ ἑταιρεῖν καὶ μισθοῦ λόγους γράφειν, καὶ δωροδοκεῖν.

P. 95. 10. ὑπῆρξατε] Ἀντὶ τοῦ προπατῆρξασθε τῆς πρὸς ἐκεῖνον εἰνοίας, καὶ εἰεργεσίας.

— ibid. Ἀμύντα] Ἐκβληθέντα γάρ φασι τὸν Ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ Θετταλῶν, Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατήγαγον πάλιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Ἀμύντᾳ δὲ τῷ Φιλίππου πατρὶ υἱοὶ ἐγένοντο τρεῖς ἐξ Εὐρυδίκης, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας καὶ Φίλιππος. Παυσανίας δὲ συγγενὴς τῶν περὶ Φίλιππον ἐφυγα-

[9] Hoc scholium a Goens. Apogr. abest.

[10] Χρόνους] Ad hoc vocabulum a Tayloro in schedis hæc annotata reperi: [deest χρόνους, h. e. exscalpitur, cum olim apparuerit.]

[11] Apogr. Goens. περιαναστα.

[12] Apogr. Goens. ιστοσοτησαντος.

[13] Apogr. Goens. των αρραβων. forte leg. τῶν ἀβράβωνα.

[14] Ας] Ap. G. ἃ.

[15] λ] Sic ed. Brook. Ap. Goens. dat figuram, quam quia formulæ typographis nullæ sunt, quæ imitentur, ideo necesse est, verbis describi. λ est cum crure posteriore paulo projectiore, cui duæ lineolæ transversæ, tanquam gemini acuti insident, medium secantes, cum superimposito circumflexo. Videant siglarum Græcarum intelligentiores, quid hæc sibi velit.

δεύθη.[16] Ἀμύντας καὶ Εὐρυδίκη· Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, Φίλιππος. ὁ Ἀλωρείτης ἐπικαλούμενος, ὁ γήμας τὴν Εὐρυδίκην, καὶ ἐπιτροπεύσας Περδίκκαν καὶ Φίλιππον, παῖδα ὄντων, ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ἀποθνήσκει ἀναιρεθείς, Περδίκκου αὐτοῦ τὸν ἐπιβουλὴν αὐτῷ συστήσαντος.

— 14. Ἀλεξάνδρου] Τοῦτον ἔκτανε Πτολεμαῖος.

— 17. Παυσανίου] Οὗτος ἦν τοῦ βασιλικοῦ γένους, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἀμφισβήτει.

— 18. τῷ καιρῷ] Ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκαιρίᾳ θαῤῥοῦντος, καθ' ὃ κατὰ νέαν τὴν ἡλικίαν ἐπεχείρει κατὰ τῶν περὶ Φίλιππον.

— 20. Ἀνθεμοῦντα] Ταῦτα Μακεδονίας χωρία ἐχυρά.[17]

P. 96. 22. ἀνοχὰς] Ἀνοχαὶ αἱ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ὑπερθέσεις, ἃς καλεῖ Θουκυδίδης ἀναποχὰς, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ τέως πρὸς ὀλίγον ἀναβάλλεσθαι.

P. 97. 1. ἐκδοχὴν] Οἱονεὶ διαδοχήν. διαδέξαντο γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον περὶ Ἀμφιπόλεως.

— 4. ψηφίσματα] Οἱ μὲν πρέσβεις αὐτῶν δὶς ἔγκλημα πολεμεῖν, ἡμεῖς δ' ἀντεγκλήσαμεν αὐτοῖς ἀντιρρητικά.

— 6. ἐπία ὁδὸν] Ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι ἐπιπλέοντες περὶ τὰς ἐπία καλουμένας ὁδοὺς· ὅς ἐστι τόπος τῆς Θρᾴκης. ἡ νῦν καλουμένη Χερρόνησος. ἠτύχησαν δὲ διὰ τὰς Φυλλίδος ἀρὰς, ἣ Δημοφῶντος ἐρασθεῖσα, καὶ προσδοκῶσα αὐτὸν ἐπαναξειν, ἀποτελέσοντα τὰς πρὸς αὐτὸν συνθήκας, καὶ ἐπιπλέοντος ἐπὶ τὸν τόπον ἐλθοῦσα, ὡς οὐχ ἥκει, καταράσατο τοῖς Ἀθηναίοις τοσαῦτα ἀτυχῆσαι περὶ τὸν τόπον. τὰ δὲ ἀτυχήματά ἐστι ταῦτα. πρῶτον μὲν Λυσιστράτου καὶ Λυκούργου καὶ Κρατίνου στρατευσάντων ἐπ' Ἠϊόνα, τὴν ὑπὸ τῷ Στρυμόνι· διεφθάρησαν γὰρ ὑπὸ Θρᾳκῶν, εἰλκυφότες Ἠϊόνα, ὑπὸ ἄρχοντος Ἀθίωνος Φαίδωνος. δεύτερον, οἱ μετὰ Λεωγόρου πλεύσαντα ἐπὶ Αυσιράτους. τρίτον οἱ μετ' Εὐκλείους καὶ Θουκυδίδου. τέταρτον, οἱ μετὰ Κλέωνος, ὑπὸ ἄρχοντος Ἀλκαίου. πέμπτον, οἱ ἐποικοῦντες ἐπ' Ἠϊόνα Ἀθηναῖοι ἐξελάθησαν. ἕκτον οἱ μετὰ Συμβίχου[18] στρατηγοῦντος διεφθάρησαν. ἕβδομον, ὅτε Περτίμμαχος ἀπέτυχεν. ὄγδοον, ἐπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Τιμοσθένους[19] Ἀλκίμαχος ἀπέτυχεν, αὐτοῦ παραδόντος αὐτὸν Θρᾳξίν, ὑπὸ Τιμοκράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος. ἔνατον Τιμοθέου ἐπιστρατεύσας ἠττήθη, ὑπὸ Καλαμίωνος[20] ἄρχοντος. τὰς δὲ ἐπία ὁδοὺς Ἄγνων συναμίσας Ἀθηναῖος Ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν, ὑπὸ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθυμένους. τὸν[21] Φυλίδα οἱ μὲν Φυλλίδα οἱ δὲ Βλεσον[22] ὀνομάζουσι· καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ (sic) οἱ μὲν Φίλανδρον οἱ δὲ Μίσιον.

— ibid. Θησέως παῖδων] Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας. τούτων Δημοφῶντι λέγεται δοθῆναι περῶπα τὰς ἐπία ὁδοὺς οὕτω καλουμένας. οὗτος δὲ παρὰ τὴν ἱστορίαν Ἀκάμαντι φησὶ δοθῆναι, οὐ Δημοφῶντι, οὐχ ὡς μύθου ὄντος τοῦ περὶ Φυλλίδα γάμου, ἀλλ' ὡς παλαιοῦ τινὸς .....[23] ὄντος.

[P. 98. 2. ἀπίστη] Παρεχάρασσε. Mead.]

— pen. σκοτεινὴν] Ἡ ἀσαφὴς, ἡ οὐδαμοῦ λαμπρότητος ἐχόμενον καὶ οὐκ ἄξιον τῆς ἡγεμονίας τῆς πόλεως, ἀλλὰ ταπεινοῦ φρονήματος. τεθνηκὸς δὲ ἀντὶ τοῦ οἰδίν φανερὸν ἔχον, ἀλλ' ἀφανὲς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεθνηκότων, καὶ ταπεινῶν.

— ult. τῶν πραγμάτων] Οὐκ ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κυρίων πραγμάτων.

P. 99. 3. τι φιλονθῖναι] Οἱονεὶ συρίττειν ἢ τι τοιοῦτον πάσχειν. λελυθότος δὲ διασύρει τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐν αὐτῇ τὰ τοιαῦτα πολιτεύεται.

— 6. τῶν γεγραμμένων] Οἱ γὰρ μὴ δυνάμενοι ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, γράφουσι πολλάκις, ἃ μέλλουσι λέγειν, ἢ ὡς σπουδαιότερος αὐτὸν λέγειν, ἢ ἐπειδὴ ἔγκλημα ἦν ὑπομνηστικῷ περί τίνος καὶ τίνος δίκης λέγειν.[24]

— ibid. διεσφάλη] Γρ. σφαρεσφάλη, ἐπελάθετο.

P. 100. 16. ἀφορμώντων] Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρούντων. παρασημειωτέον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ὁδοῦ εἴρηται ἡ λέξις.

— antep. παραδόξως] Οἱονεὶ παρὰ τὴν φύσιν τῶν ἰχυτοῦ, καθὸ ἡμῖς ἐστι φύσει, καὶ ἀγαθεῖ τὸ φιλάνθρωπον.

— pen. ὁ πέρκω-↓] Οἱ πέρκωψις γόνος τι ὑπῆρχον ληστῶν καὶ πανούργων περὶ τὴν Δῖζυν, οὓς ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου. ἦσαν δὲ δύο.

— ult. παιπάλημα] Παίπαλοι οἱ τραχεῖς. τὸν οὖν μὴ εὐγενῆ, μηδ' ἁπλοῦν οὕτω προσαγορεύουσιν. ΑΔΑΩΣ. Τοὺς μὲν εὐθεῖς[25] ταῖς γνώμαις, ἀλλὰ πλαγίους καὶ ποικίλους οὕτως ἐκάλουν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὁδῶν· τὰς γὰρ μὴ εὐθείας, ἀλλὰ πολλὰς ἐχούσας ἐκτροπὰς παιπάλους ἐκάλουν. ΑΔΑΩΣ. Οἷον περίτριμμα ἀγορᾶς τὸ λεγόμενον δὶς ἐν τῷ συνηθείᾳ ὡς περὶ πανούργου τινός. κυρίως δὲ παιπάλημα λέγεται τὸ λεπτὸν τρίμμα τοῦ ἀλεύρου.

— ibid. παλίμβολον] Οἱονεὶ εὐμετάβλητον, παρὰ τὸ πάλιν μεταβάλλεσθαι, οἷον εἰς τοὐπίσω καὶ ἐξ ὑποστροφῆς. ὡς ὁ ποιητὴς παλίντονα τόξα τιτaίνων.

P. 101. 3. ἔρκιον συστήσειν] Ἀντὶ τοῦ, ὥςτε τρέφεσθαι ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. ΑΔΑΩΣ. Ὥςτε ἕκαστόν τι αὐτῷ δοῦναι πρὸς

[16] Quæ insequuntur ad finem scholii, omnia desunt Ap. Goensiano.

[17] Ἐχυρὰ] Sic admonebat Taylor in schedis, legi in codice Bern. non ἰσχυρὰ, quod dedit Brook. Caret hoc schulio Ap. Goens.

[18] Συμβίχου] Ap. Goens. συμβίχου.

[19] Ad Τιμοσθένους addit Ap. Goens. τινος, quod ab ed. Brook. recte abest.

[20] Καλαμίωνος] Ap. Goens. καλαισιωνος.

[21] Τὸν] Sic ed. Br. Ap. G. τό.

[22] Ap. Goens. βιος.

[23] Lacunula hæc est in ed. Br. Scholium hoc una cum proximo insequente prorsus abest ab Ap. Goens.

[24] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[25] Apogr. Goens. εὐθῆς.

χρῆσιν ἀργύριον. σῶν γὰρ, ὃ πολλοὶ δεδίασιν εἰς χρῆσιν, ἔρανος καλεῖται· ἐὰν μὴ πρὸς χρῆσιν δῇ, ἀλλὰ δωρεάν. ἡ ἴρανος τὴν παρὰ τῶν φίλων συνεισφοράν.

— antep. ὁ Σίσυφος] Καὶ γὰρ ὁ Σίσυφος ὁ Αἰόλου πανοῦργος ἱστορεῖται. περὶ πανουργίας γὰρ οὗτος διεβάλλετο. ἐπεὶ οὖν τοῦ πανούργου καὶ κακοπράγμονος; χρῶνται τῷ ὑπάματι.

P. 102. 19. Στάσασθαι] Τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχεῖαν ἴσχει τὴν διάγνωσιν. [26]

— 21. κεφάλαιον] Ἀντὶ τοῦ συντόμως αὐτὰ τὰ κεφάλαια λέγοντες. [Ἤγουν συντόμως. Mead.]

— 22. ἐπιστολὴν] Ἐπιστολὴν φησι τὴν περιέχουσαν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπαγγελλομένην πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσειν τοὺς Ἀθηναίους ἐὰν γένωνται.

— pen. τὴν βουλαίαν] Καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν. τὸν βωμὸν αὐτοῦ λέγει τοῦ Διὸς τὸν ὄντα ἐν τῇ βουλῇ. ὤμοσε δὲ, οὐ καθὸ βουλευτὴς ἦν. ἢ Ἑστίαν βουλαίαν λέγει τὴν τράπεζαν, διότι ἐστὶν ὅτε συνεδείπνουν ἀλλήλοις οἱ πρεσβευταί. [27]

P. 104. 5. ἐπισημαινόμενον] Ἐπαινούσης καὶ ἀποδεχόμενον.

[— 6. Θαυμάζειν] Ἤγουν καταγινώσκειν. Mead.]

— 8. οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι] Τί δεῖ ἀπομίνασθαι πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου τοὺς ἐλθόντας περὶ τῆς εἰρήνης.

— 9. ὑπερόριον] Οἷον μάτην ἀναλίσκουσι τοὺς χρόνους τὰ ἔξωθεν τοῦ πράγματος διαλεγόμενοι. ὑπερόριον δὲ λαλιὰν λέγει τὴν ἔξωθεν τοῦ πράγματος ὁμιλίαν· τὰ γὰρ ἔξω τῶν ὄντων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσιν. ὁ δ' αὐτὸν τὸν λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς φλυαρίαν. ἢ ὑπερόρια τὰ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀθήνησι λέγοντες.

— 20. ὡς ποιητὴς] Καθὸ οὐκ ἐᾷ τοὺς συμπρέσβεις τὰ παθήκοντα λέγειν.

P. 105. 19. θέαν] Ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται [28] τοὺς ἀγῶνας ἐν τοῖς Διονυσίοις.

P. 106. 5. τὴν μὲν τοίνυν] Πληρώσας τὸν κατασκευὴν ἐνταῦθα λοιπὸν ἔτι λογίζεται. [29]

— 8. τῶν μὲν γὰρ ἀπαγγελμένων] Ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. εἰς δὲ τὰ σημεῖα, ἅπερ ἐστὶ τοῦ στοχασμοῦ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοῖς ἀρκεῖ τὰ ἕως τέλους σχεδὸν εἰπεῖν.

[P. 107. antep. παράσχῃς] Διέξις. Mead.]

P. 108. 10. συνέδρων] Συνέδρους καλεῖ τοὺς συμμάχους, ἢ τοὺς παρὰ τῶν [30] συμμάχων πεμφθέντας.

— 14. ἐν ᾗ καλοῦσι] Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐγράφοντο αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύσεσθαι.

— 15. τὴν ἐν Διονύσου] Ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐκκλησία ἠθροίζετο, ἵν ᾖ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ περὶ τῶν ἑορτῶν διατυποῦνται, καὶ τοὺς πληρεμελήσαντας περὶ αὐτὴν ἐκόλαζον.

— 17. προῳφαιρῶν] Προαρπάζων, ἢ ἐπείγων γενέσθαι, ἵνα ἐκκλείσῃ τοὺς Ἕλληνας τῆς εἰρήνης.

— 21. λέγε αὐτοῖς] Τῶν συμμάχων δηλονότι, ἢ τοῦ Δημοσθένους· αὐτοῖς δὲ, τοῖς δικασταῖς δηλονότι.

P. 109. 23. λέγειν δὲ μὴ προτιθέναι] Γέγραφε γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ψηφίσματι τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μέντοι ἐπιψηφίζειν, ὃ ἐστι πρῶτον συμβουλεύειν δὲ μηθένα. πῶς οὖν, φησὶν, ἐμέλλομεν συναγωνίζεσθαι φιλοκράτει, μὴ οὔσης ἀδείας διὰ τὸ ψήφισμα;

P. 110. 1. τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς] Γρ. ἐφημέρους. καιροὺς λέγει ἐνταῦθα τοὺς χρόνους. πρὸς γὰρ τὰς χρείας περιισταμένας οὕτω καὶ τοὺς λόγους μεταβάλλουσι.

[— 4. προτεθέντων] Προσληθέντων. Mead.]

P. 111. 4. ἐκκλήτους] Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ ὄρκον ὅλιν. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν, ὦ κῆρυξ. ἐκδύνουσι γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπακούων, ὡς καταψεύδη τῶν τόκων.

— 15. στρατηγὸν] Χάρητα.

— antep. τὸ συνιδεῖν] Οἱονεὶ εἰς τὴν φύλην τῶν Ἀθηναίων. συνιδεῖν δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν εἰρηνικὴν φύλην συνήεσαν, συνιδεύσοντες καὶ ζευλευσόμενοι.

— ult. καταχήσασθε] Φοσύσατε, καταδικάσατε.

P. 112. 3. οἱ κατήγοροι] Οἷον ὅταν πολλάκις αὐτούς τινες κατηγορήσωσιν.

— 5. ἀλαζονίας] Ψευδολογίας, ἢ προστιθέμενα.

— 6. Δυῖδεν etc.] Οὗτοι ξενικῶν στρατευμάτων καὶ μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους καὶ λέγει ἡγευμένους τῶν ξενικῶν στρατευμάτων, οὓς παρέφερεν οἱ περὶ τὸν Χάρητα εἰς μαρτυρίαν, λέγοντες, ὅτι εἰς τούτους ἀνηλώσαμεν. δραπέτας δὲ οἶσεί πλανωμένους τινὰς καὶ μὴ ἔχοντας πατρίδα.

— 10. κατῆγον] Οἱονεὶ ἐπειράτουν, ἐλήστευον, καὶ ὡς ἑαυτοὺς ληστρικῶς κατῆγον τοὺς πλωϊζομένους.

— 13. Μυσπήσου] Μικρὰ νῆσος, ἐν ληστεῖ καταλαβόντες; [καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι τοὺς] [31] πλέοντας ἐληστευον.

— antep. Δήμνου etc.] Αὗται νῆσοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι.

— ult. συγκλύτους] ἐπαγάζεσθαι ἐκκλησιάζειν] Σύγκλυτος ἐκκλησία ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον, μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινά, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείγειεν. [32]

P. 114. 3. Τολμίδου] Τοῦτον μνημονεύει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἑνδεκάτῃ.

[26] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[27] Item hoc deest.

[28] Ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται] Apogr. Goens. ἐνῳκατεζυγνυοι θεωνται.

[29] Ap. Goens. λογίζεσθαι.

[30] Παρὰ τῶν] Ap. Goens. παρ' ἄλλων.

[31] Verba uncis inclusa absunt ab Ap. Goens.

[32] Κατεπείξειεν] Sic dedi melius e schedis Tayluri, quam ed. Brook. κατεπείσειεν, errore forsitan typographico. vitiose quoque Apogr. Goens. κατεπείξειεν.

— 20. ἁρμοστὴν] Ἁρμοστὰ οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπιπεμπόμενοι ἄρχοντες.

P. 115. 11. ἐν τοῖς μυρίοις] Μύριοι Ἀρκάδων στασιάσαι ἐν Μεγαλοπόλει.

P. 116. antepen. Κριτόβουλος] Ὁ Κερσοβλέπτου τοῦ Θρᾴκης βασιλέως πρεσβευτής.

— ult. ἀποδοῦναι] Ἵνα, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ Φιλίππου, οὕτω καὶ ὁ Κριτόβουλος δῷ ὑπὲρ Κερσοβλέπτου, ὡς ὄντος ἐκείνου ἐν τῶν συμμάχων.

P. 117. 8. ἐπιψηφιεῖν] Ὁσάκις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπεψήφιζον αὐτὸ οἱ πρόεδροι πρότερον, εἶτα τῷ δήμῳ ἀπηγόρευτο. ἐπιψηφίζειν δέ ἐστι τὸ ἐπί τινι ψῆφον φέρειν, ἢ ὑποβάλλειν, ὥστε κυρῶσαι τὸν δῆμον.

P. 118. 11. ἐν τῷ στρατηγίῳ] Οἶκός τις δημόσιος ἦν, ἔνθα συνήεσαν οἱ στρατηγοί, ὅσπερ τὸ ἀρχεῖον ἐκάλουν, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες.

— 19. ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια, καθ' ἃν ὤμνυον.

— pen. κατ' ἀνδρὸς πολίτου] Κατ' ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν Ἀττικὸς, οὐ Σκύθης, ὡς Δημοσθένης.

P. 119. 3. ἐπὶ Παλλαδίῳ] Δικαστήριον ἐπὶ Παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων. τοῦτο δὲ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

— ibid. κατέδειξαν] Ἀπέδειξαν.[33]

P. 120. 1. κάλλιστον γὰρ] Δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

— 10. ταῦτα μὴ ποιεῖν] Τουτέστι μὴ πολιορκεῖν Κερσοβλέπτην.

— 14. τὸ ἱερὸν ὄρος] Γράφεται τὸ Ἡραῖον ὄρος. ἔστι δὲ κατὰ στόμα Πόντου Ἰμπόριον.[34]

P. 121. 16. ἐπιβολὴν] Τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

— pen. τούτοις] Τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς περιστησίοις. γράφεται καὶ τοῦτο.

P. 122. 2. ἐξομοσάμενος] Σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος.[35] ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ' ὅρκου ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης· διὰ γὰρ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον ὅτι ἠδίκηται ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἀδικήμασιν ἀμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὄρκους παρισταμένη δίκη. ἐφ' ᾗ ὅσοι κεῖται δικάζουσιν· ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίου ἀγῶνος τοῦ φεύγοντος σκηπτομένου καὶ ὀμνύντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν περιστωσῖσθαι.

— 15. μηδὲν ἧττον] Αὕτη ἐστὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

— 18. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην] Τὴν δευτέραν.[36]

P. 123. 8. στρωματίδισμα] Στρωματόδεσμον, ἢ στρωματοθήκη, ὅπερ ὠμοῦ δεδεμένη, πέρα στρατιωτικὴ καὶ ἰδιωτική,[37] ἢ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρήσιμα ἐστί.

— 11. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ἂν] Ἑπτὰ καὶ δέκα γοῦν ἔτη γεγενῆσθαι ἐδικαιοῦτο κατὰ τὸ ψήφισμα, ὅσης συγχωρηθέντος αὐτῷ τούτου, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις. κατὰ γὰρ τὴν νόμιον ὀκτωκαιδεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο· εἶτα μετ' ἔτη δύο ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν ἐπιτρόπων οἱ ὀρφανοὶ τὰς οὐσίας.

— 12. Βάτταλος] Πλούταρχος ἐν τῷ Δημοσθένους βίῳ· Βάτταλος μέρειόν τι τοῦ σώματος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἰσχρὸν, πρωκτός.

— 14. Ἀργὰς] Ἀργὰς ὄφιος εἶδος. οὕτω δὲ ὀνομάσθη διὰ τὸ τῆς φύσεως τοιοῦτον καὶ παιόνθης.

— 15. ἐπικαλύψαντο] Τὰ σφέτερα ἐπάλυψαν ὑπ' αἰσχύνης τῶν ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένων.

P. 129. 2. ἀρὰ ἰσχυρὰ] Αὕτη ἡ ἀρά ἐστιν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λόγῳ.

— 10. ἐκ Δωρίου] Δώριον καὶ Κυτίνιον καὶ Σπάρτα τρεῖς πόλεις Δωρικαί.

P. 130. 19. Θήβας Βοιωτίας] Τουτέστι τὰς Θήβας ὅλας τῆς Βοιωτίας μέρος εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην Βοιωτίαν ἐν Θήβαις εἶναι.

P. 132. 16. τὸν Λυδίαν] Γραωτῖον Λυδίαν. ἔστι δὲ Λυδίας Μαιάνδριος ποταμὸς, ὥς φησιν Ἀρτεμιδώρου.

— 19. οὐ δυνατὸς ἦν] Εἰρωνία.

P. 133. 11. ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν] Τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διηρεῖτο ἡ ἡμέρα, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς[38] ἥμισυ τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διαμετρεῖτο ὕδωρ, ὅσον ἐκαμπεῖν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἡμέρας· τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. ΑΛΛΩΣ. Μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ἔβρεεν. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ, ἐς ἐν τούτῳ ἡγονίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τοῖς δικασταῖς.

P. 137. 6. κατοικεῖ] Ἀνίστησι, ταχύζει. Δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ· οὗτος μὲν γὰρ ἔφη καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν.

— 20. οὐκ ἐδέχοντο] Οἱ Φωκεῖς δηλονότι.

P. 138. 7. καὶ δεομένων] Δεομένων βουθυσίας τῆς παρ' ἡμῶν, ἣ δεομένων Φιλίππου τὴν Βοιωτίαν πορθῆσαι.

— ult. κατηλόησαν] Ἐπάτησαν, ἐκάκωσαν, ἔτυψαν.

P. 140. 4. ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ] Τουτέστιν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἐλίγχομαι καὶ ἁλίσκομαι, ἢ ὡς τὰ ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τοῦ ἄλλου[39] εἰρημένα, ἤγουν κατὰ τοῦ Τιμάρχου, ταῦτα εἰς ἐμὲ πάλιν ἔρχεται καὶ κατ' ἐμοῦ ἰσχύει τῇ συκοφαντίᾳ.[40]

[33] Scholium hoc deest Ap. Goens.

[34] Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

[35] Melius Apogr. Goens. ἀπωμοσάμενος.

[36] Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

[37] Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ἰδιωτικοῖς.

[38] Leg. αὐτῆς.

[39] Ap. Goens. τὸν αντα. sic. fort. τοῦ ἀνδρός.

[40] Postrema hæc duo vocabula sunt in Ap. Goens., sed desunt editioni Brook. v. dicenda ad scholium deinceps proximum.

— 20. προβολὰς] Προβολὰ κατηγορία πρὸς τὸν δῆμον ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας.[41]

P. 141. 2. ἀναβιβᾶμαι] Τοῦτ' ἔστι, φανερὰ ποιῆσω.

— 9. διὰ τὸν πόλεμον] Πελοποννησιακὸν.

— 12. Ἐτεοβουτάδαις] Ἐτεοβουτάδαι οἱ Βούτου τοῦ ἱερέως ἀπόγονοι, γένος λαμπρὸν πάνυ Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἔτεον τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

— 13. τῆς πολιάδος] Τῆς πολιούχου, τουτέστι τῆς τὴν πόλιν φυλαττούσης καὶ συνεχούσης.[42]

— 20. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] Ἀνδρήγυνον εἶναι δηλοῖ. ἀναγκαστέον δὲ ἀμφισβητούμενος ἀνὴρ εἶναι, τουτέστιν οὐχ ὁμολογούμενος ἀνὴρ εἶναι.

— pen. Ἀριστάρχου] Τοῦτον μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἀλλαχοῦ. τοῦτον δὲ μειρακίου ὄντος ἐρασθεὶς, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς φασί τινες.

— ult. ἐμβάλλεις] Οὐ προσήκων εἰσέρχῃ.[43]

P. 142. 10. ἀλλ' οὐ Κνησίου] Λέγεται Δημοσθένης Κνησίου τοῦτον μειρακίσκον ὄντα, παῖτα γυναῖκα ἔχων,[44] ὥςτε καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνησίῳ, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

[— 15. πύῤῥωθεν] Ἐξ ἀρχῆς. Mead.]

P. 143. 6. Ἐπικράτους] Τοῦτον Δημοσθένης λαδοῶν Κηφίσιον[45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 12. τοὺς πάντων] Τοὺς παῖδας.[46]

P. 144. 8. ἐξεβλίφθη] Ἐξεβλήθη.

— ibid. τῶν τοιούτων] Αἰσχρῶν.

P. 145. ult. προστρόπαιον] Μιαρὸν, κατάρατον. [Προστρόπαιόν ἐστιν ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὰ παρ' ὅτου ἐστὶν ἐναντίον τοῦ ἀποτροπαίου. περιστρόπαιον δέ φασιν ἑαυτῷ· μὴ γὰρ γένοιτο τῆς πόλεως. Harley.]

P. 147. 4. συνῆδον] Τουτέστι συμπαιώνιζον Φιλίππῳ. τοῦτον γὰρ μάλιστα χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 19. ἀνηλίντος] Μειδιὸς ἀλίου ἄξιος.

P. 148. ult. περίκολος] Εἴρηται περίκωλος παρὰ τὸ περικωλεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἑαυτῶν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιῄρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἃ ἦν τοῖς φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἓν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Ulpian.*[47]

[P. 149. 3. συμπαρακίμενον] Ἥγουν συστρατεύων. Mead.

— 5. Φλιοῦντα] Πόλιν Ἀρκαδίας. Mead.

— antep. χαράδρα] Τόπος κοῖλος. Mead.

P. 150. 4. ἐπιγόνυσα] Ἥγουν ἀνδρείως ἐπολέμησα. Mead.

— 8. συμπερισεύσαντος] Παρακολουθήσαντος. Mead.]

P. 151. 12. ἐπριάμεθα] Τουτέστι ἐμισθωσάμεθα.

P. 152. 20. ἀναφθέντος] Ἀναφέντος, ἀναζωπυρωθέντος.

[41] Sic utrumque exemplum. Sed melius absint hæc duo postrema vocabula, perperam e superiori scholio huc illata.

[42] Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[43] Leg. προσῆκον (in neutro). Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[44] Taylor suspicatur hic aliquid deesse.

[45] Ap. Goens. Κορυβοντα. lege Κηφισίαν.

[46] Hoc scholium deest Ap. Goens. una cum duobus deinceps proximis.

[47] Admonitionem hanc de Ulpiano tam in editione Br. quam in Ap. Goens. reperi.

AD ORATIONEM IN CTESIPHONTEM.

*** Scholia ad hanc orationem, a Reiskio edita, litera R. signantur; a Bekkero (in Editione sua, Halis Saxonum, 1815.), litera B.

P. 162. 1. τὴν μὲν παρασκευὴν] Τὴν τῶν παρακεκλημένων σκευήν. παρασκευὴν δὲ εἶπεν ὡς καθ' ἑαυτοῦ γινομένην, δέησιν δὲ ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς. φησὶ γάρ· ἐμοὶ μὲν ἀπειλοῦσιν, ὑμῶν δὲ δέονται. B.

— 2. τὴν παράταξιν] Ἀντὶ τοῦ σύνταξιν καὶ παρακλήτων καὶ συναγωνιστῶν σκευήν. δοκεῖ δὲ τραγικωτέρᾳ κεχρῆσθαι εἰδύῖ ἐν ἀρχῇ τῇ μεταφορᾷ, πολιτικώτερον δὲ ὑπὸ Δημοσθένους εἰρῆσθαι τὸ αὐτὸ νόημα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, εἰδὼς ἐν ἀρχῇ, ἴσχυ οὕτως· ὅσῳ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκευδὴ καὶ παρασκευὴ γέγονε κ. τ. ἑ. B.

P. 163. 1. τὰ μίτρια καὶ τὰ συνήθη] Μίτρια τὰ προσήκοντα, τὰ καθήκοντα· συνήθη δὲ τὸ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιόν τινι χαρίζεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. συνήθη δὲ τὰ εἰθισμένα τῇ δημοκρατίᾳ, ὅ ἐστι τὰ ἴσα. B.

— 6. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους] Πρὸς διαστολὴν τῆς Ἀρειοπαγιτικῆς βουλῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος. R. B.

— 10. τῷ πρεσβυτάτῳ] Τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη. R. B.

P. 164. 2. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου] Ἐπάστη φυλὴ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευε, καὶ ταύτης πηνὶς ὅσαν πρίεδροι, καὶ τούτων πρῶτος ὁ ἐπιστάτης, ὃς πρῶτος ἐψηφίζετο. ὅσαν δὲ οὗτοι κληρωτοί. φησὶν οὖν ὅτι οὐ κληρωτοὶ ὄντες οἱ ἐπιψηφίσαντες, οὐδὲ νομίμως εἰληχότες πρυ-

δρώσιν, ἀλλὰ κατασκευασταὶ καὶ ὑγιάζεται σκευδασταί. εἰκὸς δὲ πανουργεῖσθαι περὶ τὰς διακληρώσεις τινὰς, καὶ ὑποπτεύεσθαι τοὺς κλήρους, καὶ ἄλλως πως πραγματεύεσθαι πρὸς τὸ δοκεῖν εἰληχέναι. ἐγίνοντο γάρ τινες, ὡς εἴκασμεν, κληρωτοὶ ἐξ ὅλου τοῦ δήμου πρέσβεις. οὗτοι δὲ μετὰ τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἐκάθηντο, καὶ ἐπεψήφιζον τὰ δοκοῦντα τῇ ὅλῃ βουλῇ. B.

— 4. ὄντως] Οἱονεὶ ἀληθῶς καὶ οὐ κεκαπουργημένως. λάχῃ δὲ κληρούμενος ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κλήρου σχοίη τὴν ἐξουσίαν τοῦ προεδρεύειν.

P. 165. 2. τὸ κάλλιστον] Τοῦτο δὲ ὡς δημοτικὸν ἐκαινοῖ. ἔστι δὲ προσαγωγὸν τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους καλεῖ, ἀλλὰ τὸν βουλόμενον. B.

— 7. οἱ πρύτανεις] Πρύεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων πρύεδρεύον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ἴσαι καὶ αἱ Αἰγηίδων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἱ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. οὗτοι δὲ διηροῦντο εἰς δεκαδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων, οἱ ἡμέρας ἑκατὸν διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ πρόεδρευον κατὰ μέρος. καὶ οὕτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὸ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο. R. B. ΑΑΑΩΣ. Ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι ἑκάστη τῶν δέκα φυλῶν τριάκοντα ἓξ ἡμέρας διῴκει τὴν πόλιν, καὶ αὐτὴ εἶχε τὴν προεδρίαν τῶν ἄλλων. πάλιν δὲ αὐτῆς τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἦσάν τινες τιμιώτεροι, οἱ πρύεδροι, οἵ τινες δι' ἑαυτῶν διῴκουν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πάντα τὰ καθήκοντα τῇ ἑαυτῶν φυλῇ. B.

— 8. τὸ δέκατον μέρος] Δέκα γὰρ ἦσαν φυλαὶ καθιστάμεναι Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς Κλεισθένους πολιτείας, εἰς ἃς ἅπαντες ἦσαν Ἀθηναῖοι διανενεμημένοι. ἔοικε δὲ ἡ βουλὴ πόλις εἶναι μικρά· ἔστι γὰρ ἐκ τῶν δέκα φυλῶν καὶ ἔλαι ἡ πόλις. τὸ γὰρ δέκατον μέρος ταύτος δέκατον μέρος ἐστὶ τῆς πόλεως. B.

— 11. τοιούτων, οἱποίους] Τὸ ἐκαχθὲς ἔφυγεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ. B.

— ult. τυραννὶς] Τυράννους ἔλεγον καὶ τοὺς βασιλεῖς. — ταύτην τινὲς ἀριστοκρατίαν λέγουσιν. B.

P. 168. 17. εὐθύναις] Εὐθῦναι αἱ τῶν διαιρημάτων ἐξετάσεις. B.

— ibid. τῶν ἀρχόντων] Τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρισβεύσαντές ἢ τι δημόσιον διοικήσαντες [δικασάντες R.] ἢ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὐθῦναι δὲ αἱ τῶν διαιρημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι καὶ ἐξετάσεις καὶ ἀπολογισμοί. R. B.

P. 169. 1. τὰς εὐθύνας ἀφλήκτους] Ὡς ὥσπερ λέγομεν εὐθύνας δέδωκεν, ἐὰν ἁμεμπτος εὑρεθῇ, οὕτω καὶ ἀφλήκτους, ἐὰν ἀδίκους ὀφθῇ. B.

— 5. τοὺς ὑπευθύνους] Τοὺς μήπω λόγον τῶν διῳκημένων ἀποδεδωκότας. B.

— 11. προβάλλονται] Προβάλλημα ποιοῦνται τῆς αἰσχύνης. B.

— 13. λόγου] Ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης· οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις. B.

— 18. Κτησιφῶν δὲ] Εἰκὼν οἱ μὲν μήτριά εἶσιν, ἴδιαι ὑπογυκαῖν οἱ δὲ ἀναιδεῖς, ὧν ἐστὶ Κτησιφῶν. ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἐκοίνωσεν, ἀλλ' οἱ μὲν φύσει μήτριοι, ὁ δὲ Κτησιφῶν ὑπορραθύμησας τὸν νόμον κ. τ. B.

— ibid. ὑπορραθύμησας] Ὑπερβάς. R. B.

— 21. μεταξὺ Δημοσθένους ἄρχοντα] Ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ἀρχῆς. ἡ μεταξὺ τοῦ χρόνου τοῦ εἶναι αὐτὸν ὑπεύθυνον. — οἷον κατὰ μέσον ἄρχοντα, μεσοῦντα τῆς ἀρχῆς. B.

— antep. ἕτερον] Οὐδένα προεῖπε τῶν ἀντιδικούντων λόγον. πῶς φησὶ δὲ καὶ ἕτερον; B.

P. 170. 1. ἀρχὰς] Τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησιν ἀρχαί, αἵ τε κληρωταὶ, καὶ ἃς ὁ δῆμος ἐν ἀρχαιρεσίαις χειροτονεῖ, αἵ τε κατὰ καιροὺς φυλακαὶ τειχῶν ἐπισκευὴς καὶ ὅσα τοιαῦτα. αἱροῦνται δὲ ταύτας καὶ φυλαὶ καὶ δῆμοι. τὴν γὰρ Δημοσθένην καὶ τειχοποιὸν εἵλετο ἡ Παιονὶς φυλή. τούτων δὲ τῶν τριῶν τὰς τελευταίας ἴσως φησὶ καλοῦσιν ἐπιστασίας καὶ πραγματείας, ἐν μέλαν ὁ Δημοσθένης ἐπράτετο. δείκνυσιν οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἀρχὰς λεγομένας καὶ συμπάσας τὰς ὑπὲρ μῆνα ἐπιστασίας. B.

— 2. ἀποκληροῦσιν] Ἀντὶ τοῦ διὰ κλήρου αὐτοῖς παρέχουσι τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ Θησείῳ, ἴσως τῶν Θεσμοθετῶν ἐκεῖ δὲ χειροτονούντων αὐτελαῖς τινὰς διοικήσεις, ὡς πρὸς τιμὴν τοῦ Θησέως τοῦ οἰκιστοῦ, οὗ τινός τὰ ὀστᾶ ἐκεῖ ἐκεῖτο. νόμος δ' ἦν τοὺς ἀποφυγόντας τῶν οἰκετῶν εἰς τὸ τοῦ Θησέως τέμενος ἀτιμωρήτους εἶναι. οἱ δὲ Σεσμοθέται τῶν ἐνία ἀρχόντων εἰσὶ, τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἓξ. διαλλάσσουσι δ' αὐτοὺς οἱ καλούμενοι νομοφύλακες. — Δύο Θησεῖα ἐν τῇ πόλει . . . . . αὐτοῦ ἐπιτάφιον ποιήσαντες καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὃ ἵκτισεν αὐτοῦ ἱερὸν, ὅτι κατήνεγκεν αὐτοῦ ἐκ Σκύρου τὰ ὀστᾶ. ἔφυγε δὲ διὰ τὸν Ἰφικράτους θάνατον, ὑπὸ Λύκου κατηγορηθείς. B.

— 8. ἐν ᾧ] Τὰς βάς τὰς χειροτονητὰς φησιν ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τούσδε καὶ τούσδε καὶ τούσδε οὐ διακοσίν ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

P. 171. 2. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Οἷον ἐξουσίαν τοῦ καταδικάζειν τοὺς ὑπεναντίους. — Ἄρχοντες ἕκαστοι εἰσῆγόν τινας δίκας εἰς τὸ δικαστήριον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἡγεμονία δικαστηρίου. — Ὑπάρχει τις βασιλεὺς, Θεσμοθέτης, ταμίαι, λογιστής. οὗτοι τοὺς ὑφ' αὑτοὺς ἐκπληροῦντας δικαστήριον εἰσάγουσιν εἰς τοῦτο, οἷον λογιστὴς τοὺς ἄρχοντας πληρώσας δικαστήριον, οὗ πρόεστι τε καὶ εἰσάγει· καὶ πάλιν ὁ Θεσμοθέτης. διὸ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δικαστὴς φησίν·

ὁ Θεσμοθέτης τοῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. B.

— pen. οὐ διακοσίν] Οὐχ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται μὴ διακοσίν, ἀλλὰ τῷ νόμου λέγοντος τούσδε καὶ τούσδε ἄρχειν δοκιμασθέντας. ἀλλ' ὑπολαβὼν φησιν οὐ διακοσίν, ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

— ult. ἐπειδὴ] Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ πλήθους γινόμενοι δικαιμάζονται, οἷον ἀεὶ δοκιμάζειν καὶ τοὺς ἄρχοντας. B.

P. 172. 2. τὸν γραμματέα] Γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τοῦ δήμου γράμματα ἀναγινώσκειν. R. B.

— ibid. τοὺς λογιστὰς] Λογιστὴς ἑκάστης φυλῆς εἷς. γραμματέα δὲ ἕκαστοι εἶχον. λέγει οὖν τὸν τῶν λογιστῶν. B.

— 17. πρὸς δὲ] Δημοσθενικῶς προδιαβάλλει τὸν ἀντίδικον, μετὰ ἡδονῆς δέ. ἔστι δὲ κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν. φησὶ γὰρ ὁ Αἰσχίνης ὅτι ὑπεύθυνος εἶ· τειχοποιὸς γὰρ εἶ. ὁ δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς εἶναι συντρίχει. τὸ δὲ τὰ γὰρ ἴδια ἀνάλωσα διάνοια τοῦ ῥητοῦ ἐστι, καὶ ἀμφισβητεῖται, ποῖα ἀνάλωσε τὰ ἴδια ἢ τὰ κοινά. B.

P. 173. 2. τηλικαύτη] Ἐν γὰρ τῇ μεγάλῃ ἐνδέχεται καὶ λαθεῖν. B.

— 4. ὑπωσοῦν] Δι' ἓν τινα πρόφασιν, ὑποία ποτ' ἂν ᾖ. B.

— 5. παραδόξων] Τῶν παρὰ τὴν δόξαν, περὶ ὧν τις οὐκ ἂν προσδοκήσειεν οὐδ' ὑπολάβοι. B.

— 10. γίνη] Γίνη οὐ τὰς συγγενείας καλεῖ, ἀλλὰ ταῦτα ἂν οἱ μετέχοντες γινῶνται καὶ ἁμαγάλαπτες καλοῦνται. εἰσὶ δὲ ὅσιαι πατρίαι τινὲς, ἱερῶν κοινωνίας ἔχουσαι. B.

— ibid. Εὐμολπίδας] Εὐμόλπου ἀπογόνους. ἐγένετο δὲ Εὐμόλπος Μουσαίου υἱὸς ἢ μαθητὴς, τοῦ τὰ μυστήρια εἰρηκότος. R. B. — Οἱ Εὐμολπίδαι γένος εἰσὶν ἀπὸ Εὐμόλπου. οὗτοί εἰσιν οἱ μυοῦντες· ἐκ τούτων γίνεται δᾳδοῦχος, ἱεροφάντης. οἱ δὲ Κήρυκες καὶ αὐτοί εἰσι τῶν περὶ τὰ μυστήρια. καὶ τοῦτο δὲ τὸ γένος ἀπό τινος ὀνομαστικῶς λεχθέντος Κήρυκος. — Γίνη καὶ πατρίαι τινὲς διάσημοι ..... Ἀθήνησιν ἱεροφάνται μὲν τῆς Δήμητρος ἀπὸ Εὐμολπιδῶν, δᾳδοῦχοι δ' ἀπὸ Κηφίσου. B.

P. 177. 15. ἐκκλησίᾳ] Τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. B.

— ult. πρότερον μὲν] Τοῦτο ὡς ἀντιπίπτον βούλεται λῦσαι, ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ ὁ Δημοσθένης ὅτι οὕτως εἶνυς ἦμεν τῇ πόλει, πολλάς μοι ἀρχὰς ἐπίστευσε, λύει λέγων ὅτι οὐ διὰ τὴν εὐνοιαν τὴν σὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦθος τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ Βιβρούλευ. οὗτος γὰρ φιλιτεύομενος ἤρχε τῶν θεωρικῶν, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ καὶ ἄλλας διοικήσεις ἐπίστευσεν αὐτῷ καὶ τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν. ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς ἀναξίους ἤθεμε τὸ ἴθος. B.

P. 178. 1. ψευτανίαν] Ἢ ὧν ἡμεῖς τριάκοντα πέντε, ὡς ἄνω εἴπομεν. R. B.

— 5. ἀποδεικτῶν] Ἀποδείκται ἦσαν οἱ δεχόμενοι τὰ χρήματα τῶν καταβαλόντων, εἴ τις ἐχρώστει τῷ δημοσίῳ ἐκ καταδίκης. ὀδοφυλακὴ δὲ οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς καθαρότητος τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. B.

P. 179. 8. ἐπιβολὰς] Οἷον ζημίας καὶ καταδίκας τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τῆς ἀρχῆς. B.

— ult. ἰσταμένου] Καλῶς τὸ ἰσταμένου μηνὸς, ἐπειδή ἐστι καὶ δυσὶν φθίνουσι. B.

P. 180. ult. ἀποκλασθέντα] Οἷον ἄλλο ἀντ' ἄλλου εἰσάγει. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, λέγει ὅτι ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐχειροτονήθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φυλῆς μου. B.

P. 181. pen. τριττύες] Ὁ ἐστι τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. πολλάκις γὰρ καὶ ἡ πᾶσα φυλὴ ἑαυτῆς ἵνα προσβάλλητο· πολλάκις δὲ καὶ ἓν ἕκαστον μέρος τῶν τριῶν μερῶν τῆς φυλῆς ἵνα ὑπὲρ ἑκάστου μέρους. καὶ οἱ δῆμοι οἱ μιμηκαὶ, οἷον ἅψαρ αἱ κῶμαι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὅτι οἱ δῆμοι ἐξ αὐτῶν αἱροῦνται τ.πα, ἵνα ὑπὲρ τοῦ δήμου αὐτοῦ τοῦ μερικοῦ φροντίζῃ. B.

P. 182. 11. ὁ δὲ ῥήτωρ] Κατ' εἰρωνείαν εἴρηται, μᾶλλον δὲ κατ' ἀλήθειαν. βαλεῖται γὰρ αὐτὸν εἶναι ῥήτορα διὰ τὸ χρήσιμος αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγει, διὰ τί μὴ αἰτὲς ἀπολογεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸν Δημοσθένην εἰς συνηγορίαν ἐκάλει. B.

— 14. τοὺς ἀντιδίκους] Διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἀντιλέγειν πρὸς τὰ πρεσβειμένα. B.

— 19. διαῤῥήδην] Φανερῶς, διαρεισμένος. R. B.

P. 183. 2. οὗτος] Ἐπὶ τὸ δεύτερον νόμιμον μεταβαίνει. B.

— 5. ἐργολαβεῖν] Ἵνα διὰ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι ἔχῃ ἑαυτῷ τοὺς παρέχοντας τὰ χρήματα, ὡς δυνατὸν καὶ τιμώμενος ἐν τῇ πόλει. B.

— 10. Πυκὶ] Πυκὶ τόπου ὄνομα, ἐν ᾧ ὁ δῆμος ἐκκλησιάζει· συνάγετο. R. B.

P. 184. 1. νόμου] Θέλει εἰπεῖν τὸν περὶ τῶν ξένων, ὅτι καλεῖν ὁ νόμος τὸν ξένον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύεσθαι. τοῦτον γὰρ καλεῖ Δεινοσταικόν. ὁ δὲ Δημοσθένης διακόψας τὸ ἥμισυ τοῦ νόμου τοῦ πολιτικοῦ παρεβάλλετο τῷ τῶν ξένων, ὡς ἔγνωμεν ἐκεῖνο ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου. διὸ ἐνάγει μέρει τοῦ λέγειν. B.

P. 185. 2. ἐπιχαφλαντας] Οἱονεὶ ὑποβαλόντας. B.

— 11. ἀποδόσεων] Δυλοῖ τὸ πρόσιν. B.

— 17. οἱ νόμοι] Πάλιν πλεονεκτικῶς εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ B.

P. 186. 1. ὑπακροχειρίαν] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ παρόντος· χαίρουσι γὰρ οἱ ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς παθητικοῖς. B.

— 3. ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον] Λείπει τοῦτο προσθέσω.

— 4. εὐρημένοι] Ἀντὶ τοῦ ποιούμενοι. τοῦτό φασι τινὲς ἑαυτῶν ἑαυτοὺς κατασκευάζειν, προσποιούμενοι εἶναι φιλοῦν τινων, ἵνα αὗται αἱ πόλεις πίμπωσιν αὐτοὺς στεφάνους. B.

— 6. ἕνεκ' ἀρετῆς] Εἰρωνείας καὶ ὕβρεως μεστὸς ὁ λόγος. B.

— 9. καταθέμενοι] Ἀντὶ τοῦ ὁμολογήσαντες. B.

P. 187. 12. ἐραπίζων] Ἀντὶ τοῦ συλλήγων. B.

— 15. ὅταν δὴ] Ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν ἦν ὑπηρμένη ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ ὅταν δὲ ἀποδείξῃ. B.

P. 188. 18. ἀποβάλλειν] Ἀπορίσασθαι, ἀπαιτῆν λέγουσ. B.

P. 189. 7. ἀπλοῦς] Τριχῇς λέγεται τὸ ἁπλοῦν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπαραγγέλτου, ἢ ἐπὶ τοῦ ἁφάμου, ἢ ἐπὶ τοῦ συντόμου. ἐνταῦθα οὖν ἁπλοῦν λέγει τὸ σύντομον, ὅσπερ Εὐριπίδης·

ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἴφυ.

ἐντεῦθεν δὲ μετέρχεται ἐπὶ τὸν τρίτον νόμον, τὸν περὶ τῶν ψευδῶν γραμματίων, οἷον ὅτι οὐ δεῖ ψευδῆ γραμμάτια ἐγκεῖσθαι ἐν τῷ Μητρῴῳ· τοιοῦτοι δὲ οἱ περὶ Δημοσθένους ἔασιν. B.

— 13. κἀν τοῦτο] Τῷ κατὰ παράλειψιν σχήματι κέχρηται. B.

— 16. τοιαυτίσι] Οὐκ ἔστι τοῦτο φησὶ τὸ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ φησὶ τὸ ἧττον. οὐ γὰρ λέγει ὅτι δεικτέον αὐτῷ, εἰ ἔξεστι ψευδῆ γράμματα ἐνθεῖσθαι, ἀλλ' εἰ ἀληθεῖς οἱ περὶ αὐτοῦ τοῦ Δημοσθένους ἔασιν. B.

P. 190. 1. Κηφισοδότου] Οὗτος σοφισθεὶς Ἀλωπεκήθεν, εἰσαγγελθεὶς διὰ τὴν συνδίκην τὴν πρὸς Χαρίδημον γενομένην, καὶ καταψηφισθεὶς, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη. εἰσαγγελία δέ ἐστι κατηγορία διὰ τὰ ἀδίκως ἢ κακῶς πεπραγμένα. R. B.

— 3. περιάγων] Δοκεῖ γὰρ τοῦτο ὅσπερ σημεῖόν τις εἶναι τοῦ τριηράρχου ἐκείνου, οὗ ἂν ὁ στρατηγὸς ἐφεῖῃ τῆς πόλεως, καθὸ δοκεῖ τῶν ἄλλων τριηράρχων περιφέρειν τὸν ἐκείνου τρίηρη ὡς καλῶς κατεσκευασμένην. οὐκ ἐμπόδιον δὲ τούτου ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοφάνους, ἐπειδὴ μάλιστα μὲν οὐ δι' ἑαυτοῦ λέγει ἀναῖον τὸν λόγον, ἀλλ' Εὐθυκλῆς ἐστὶν ὁ ἐκεῖσε λέγων, λαβὼν τὸν λόγον παρὰ Δημοσθένους εἶτα οὐκ ἀναγκαῖον ἦν. B.

— 5. τούτων ἀξιωθείς] Ἵνα λέγῃ περὶ τῆς περθωλῆς ἐκείνης. B.

— 12. προδιδοὺς ὑμᾶς] Δείκνυσι τούτῳ τῷ Δημοσθένει. B.

— 16. ᾧ Κτησιφῶν] Τὸ σχῆμα ἀποστροφή. B.

— ibid. ὅτῳ] Ἀντὶ τοῦ ᾧ τοιῷ, τῷ Δημοσθένει. B.

— antep. ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα] Πῶς τὰ αὐτὰ ἀρχαῖα καὶ ὁμολογούμενα; ὀφείλει γὰρ λίθην παθεῖν ὑπὸ τῆς πολλαπλοτητος τῶν χρόνων. ὅτι οὕτω φησὶ μεγάλα ἐστὶν, ὅτι οὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην αὐτῶν ἠδυνήθη ἀφανίσαι. B.

P. 191. 3. περὶ δὲ] Μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀφάλαιον ἐντεῦθεν, πλαγίως τὸ νομικὸν μερίζει δὲ τὸ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρούς, ὡς πολλάκις ἔγνωμεν. B.

— 9. τοῦτον δ' ἀφορίζεται] Οἱονεὶ εἰς ἕνα χρόνον συνάπτει τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς φυομένης εἰρήνης, συλλαμβάνων καὶ αὐτὸν τὸν εἰρήνην. B.

— 21. ἐγκαλύπτωμαι] Τὸ περίσσωμα καλύπτω ὑπ' αἰσχύνης. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ σκέπω ἐμαυτὸν, ὡς ἀπορῶν δίκην. ἐκκαλύψει δὲ ἀντὶ τοῦ γυμνώσει με σκεπόμενον. B.

P. 192. ult. ἐπὶ φίλιππον] Ἀντὶ τοῦ παρὰ Φιλίππου. B.

P. 193. 4. συστάντες] Ἀντὶ τοῦ φατριάσαντες ἐπὶ τὰ δημόσια ὑμῶν πράγματα. B.

— 8. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς] Ἐπὶ τὸ ἀσυπτῆσαι λέγει τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων. B.

— 11. συγκεφαλαιωθῇ] Ἀντὶ τοῦ πλέῃς ἀποδειχθῇ. B.

— 13. αἱρῇ] Ἐλέγχῃ. R. B. Ἀντὶ τοῦ καταλάβῃ. B.

P. 195. 6. ἐπιλαχὸν] Ἐλέγχειον οἱ ἄρχοντες καὶ σὺν αὐτοῖς ἄλλοι ὅσοις δεύτερον αὐτῶν, ἵνα εἷς αὐτῶν οἱ ἀφίδωσιν ἐν τῇ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς ἢ ἡρρώστησεν, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐγίνετο ἄρχων. ἐκ παρασπωνῆς δὲ ψηφίσματος, οἷον ὑποφθείρας χρήμασι τοὺς προέδρους τῆς βουλῆς, ὥστε αὐτὸν βουλευτὴν ψηφῆσαι. ἵνα εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι, οἷον τὰ ἀρίστοντα αὐτῷ. B.

— 12. ἐκκαιτίτης ὤν] Ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ φησὶ πρεσβεία ἐπῆνει αὐτοὺς, ὕστερον δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ διέβαλλεν ὡς προδότας. B.

P. 196. pen. ἀπομίσητον] Ἀμάμητον. R. B.

— ult. καταπιστωσάντες] Οἱονεὶ κοινωσάντες ἀλλήλοις καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως. B.

P. 197. 4. τοὺς πειρᾶς] Οἱονεὶ τὰς εὐπαιρίας καὶ τὸ δύνασθαι διὰ τοῦ ἀπαμεῖσαι τοὺς Ἕλληνας ἐλθεῖν καὶ κοινωνῆσαι τῆς εἰρήνης. B.

P. 198. 7. πιᾷ] Ἀντὶ τοῦ γράψει μεθενὸς αὐτῷ ἐναντιουμένου. B.

P. 199. 10. τῆς τριμάνου] Προθεσμίας ὑπανυστέον. R. B.

P. 200. 2. τὸ ῥῆμα] Ῥῆμα ἐνταῦθα καλεῖ οἷον τὴν ῥῆσιν αὐτὴν καὶ τὸ εἰπεῖν, ὅπερ καὶ τὸν λέξιν, οἷον τὸ ἀποῤῥῆξαι. B.

— 8. ἐρώσεται] Ἐρωτήσει, ἐρωτῆν μέλλει. R. B.

— pen. παρεγγράψας] Οἱονεὶ ὑπαβαλών. B.

P. 201. 11. αὐτομολοῦσιν] Οἱονεὶ τὰ τῶν πολεμίων φρονοῦσι καὶ μεταβάλλουσιν ἑαυτούς. B.

— ibid. ἐπῴδασε] Αὐτὰ φησι τὰ δημόσια πράγματα ἐπῴδασε τῷ δήμῳ. B.

— antep. ἑπταετὴν] Ἑπταετὴ οἱ ζουλευταὶ οἱ πεντακόσιοι ἐνιαύσιοι ἦσαν. B.

P. 202. 1. φακιλίδας] Οἱονεὶ πυῤῥὰ πάλλια. B.

— ult. ἐβδόμην δ' ἡμέραν] Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, δέον εἰπεῖν περὶ ἑπτὰ ἡμερῶν. B.

P. 203. 2. ἐβουθύτει] Ὡς χήρην ἐμαλακιῶν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι ἐστηλούτησεν ὁ Φίλιππος. B.

P. 204. 14. ὑπὲρ τῆς δωρεοδεκίας] Οἱονεὶ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς χρήματα παρὰ Φιλίππου, καὶ φιλοτιμεῖν ὑπατέρους περὶ τοῦ φιλείσου πρὸς ἀλλήλους. B.

P. 207. 7. τοῦ Καλλίου] Οὗτός ἐστιν ὁ Καλλίας ὁ ποιήσας τὴν Εὐδοξιανγοῆσθαι φάλαγγα ὑπὸ Ἀθηναίους, μετὰ τὸ ἐξελασθῆναι ἐξ αὐτῆς τοὺς περὶ τὸν Φιλιστίδην καὶ τὸν Κλείταρχον, ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ διαδόχου λόγου τῶν Φιλιππικῶν. δὲ καὶ πολλὰς αἰσχῦ μέμνηται ὁ Αἰσχίνης. B.

— 8. Ἀθηναίους εἶναι] Καὶ γὰρ τῇ ἀληθείᾳ πολίτους αὐτοὺς ἐποιήσαντο οἱ Ἀθηναῖοι

διὰ τὸ τὴν Εὔβοιαν ποιήσασθαι ὑφ' αὑτούς. B.

— 16. ἀπέβετε] Τοῖς Εὐβοεῦσι. B.

— 18. αὐτοῖς] Τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. R.

P. 208. 1. Ταμύνας] Χωρίον Εὐβοίας. B.

— ibid. παρηλθομεν] Ἀντὶ τοῦ παρηγχόμεθα. B.

— 10. τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαζιβάσας] Οἱονεὶ συνάγων τινὰς Φωκίων τῶν ἔτι σωζομένων, κατατυραννῆσαι τοὺς Εὐβοίας· τοῦτο δὲ ἔξωθεν ἔλαβε πρὸς διαβολήν. διαβιβάσας δὲ οὐ λέγει τοὺς Φωκίας, ἀλλὰ τὸ στρατόπεδον ὃ συνήγειρεν. B.

— 14. ἐκ παρατάξεως] Ἀντὶ τοῦ φανερῶς καὶ οὐ λάθρα. B.

— antep. συνάγων] Ἵνα δῆθεν εἰς ἓν συνέρχηται ἡ πᾶσα Εὔβοια καὶ ἱκανοὶ ἦν τοῖς Ἀθηναίοις. B.

— ibid. ὑφ' ὑμᾶς] Ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν. B.

P. 209. 5. τοῦ Εὐρίπου] Θέλει δὲ . . . . . διὰ τούτου δηλῶσαι ὅτι ἐμιμήσατο διὰ τοῦ τρόπου τὸ εὐμετάβλητον τοῦ Εὐρίπου, ὃς πλησίον αὐτοῦ οἰκῶν. ἔστι δὲ τὸ κῶλον χαριεντισμός· ἐπαινοῦσι δὲ τοῦτο τὸ κῶλον οἱ κριτικοί, λέγοντες σωφρόνως αὐτὸ πεφράδθαι καὶ οὐ πούφως. B.

— 13. τὸν δολιχοδρομήσαντα] Εἰδός ἐστι δρόμου ὁ δολιχὸς, ὡς ἐκ τῶν Πινδαρικῶν ἔστιν ἰδεῖν, ἴσως ἓν στάδιον ἑκτεταμένον δραμεῖν. B.

— 16. οὐδὲν γὰρ] Ἡ σύνταξις τοῦ κώλου ἐν ὑπερβατῷ οὕτως· οὐδὲν γὰρ ἦν ἐν μέσῳ, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἢ τεθνάναι, εἰ μισθοὺς ὁ δῆμος τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ μὴ προσδέξοιτο τὴν συμμαχίαν. B.

P. 210. 3. ἔγραψε δ' ἐν] Ἡ πᾶσα διάνοια τοιαύτη ἐστίν· ἔγραψε ψήφισμα βουθεῖν ἡμᾶς τοῖς Χαλκιδεῦσιν. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ ἄτοπον λέγειν τὸ μόνον ἡμᾶς ἐκείνοις βουθεῖν, μὴ μόνον καὶ αὐτοὺς ἡμῖν, προσέθηκε δῆθεν αὐφημίας χάριν, ὥστε καὶ αὐτοὺς βοηθεῖν ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ ἀντικατήλλαξε χῆμα ἔργῳ. B.

— 8. αἰσχίστας πράξεις] Οἷον τὸ παραχαρῶσαι τοῖς Χαλκιδεῦσι τὸ συνεδρεύειν καὶ τοὺς φόρους. B.

— ult. ἀνέστησαν] Ἀντὶ τοῦ μετέστησαν. B.

P. 211. 7. σύνταγμα] Οἱονεὶ πλῆθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. δῆλον καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σύνταγμα τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ λεγόμενον περὶ βιβλίου παρά τισιν οὐ λέγεται σύνταγμα τοῦδε τοῦ ἀρχαίου, ἀλλὰ μᾶλλον σύγγραμμα. B.

P. 213. 2. ἀριθμῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀπατῶν ὑμᾶς διὰ τῶν πιθανῶν τούτων λόγων ἐν τῷ καὶ ἱρίζειν τὴν ἡμέραν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. B.

— 13. οἵ τινες δώσονται] Τὸ διπλοῦν ἐπιεῖν ἦν, ὥστε συμμαχῆσαι αὐτοὺς ἡμῖν. ὁ δὲ ἐφάγλι παρ' ὑπόνοιαν κατ' εἰρωνείαν ναί, ἵνα αὐτοὺς παραπαλίσωσι μὴ φέρειν ἔτι τοὺς φόρους ἡμῖν, ἀλλὰ τῷ Καλλίᾳ. B.

P. 215. 4. δημοκρατουμένων] Ἐδημοκρατεῖτο, καὶ φανερῶς ἔλαβε τὰ χρήματα ὁ Δυμοσθένης, ἡ γὰρ Ἐρέτρια καὶ ἡ Χαλκὶς, ὡς τυραννούμεναι, λάθρα αὐτῷ παρέσχον. B.

— 14. ὑπέδυσαν] Οὐκ ἵνα λάβῃ αὐτὸς καὶ ἀναλώσῃ, ἀλλ' ἵνα σχῇ αὐτὸς ὑποθέμενον, ἕως οὗ λάβῃ τὸ τάλαντον. B.

P. 216. 9. ἀπώλεσε] Διότι ἐν αὐτῷ ἐτέθησαν ἐν Χαιρωνείᾳ. B.

— 11. οὐδαμῶς ἴσον] Διότι οὐκ ἐκαίσατο Θηβαίους ἐξ ἴσου τῶν Ἀθηναίων ἀναλῶσαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἀθηναίους τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τοὺς Θηβαίους, ὡς ἤγωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. B.

P. 217. 4. ἀναβαίνει] Ἀνιερῶσαι. λέγει δὲ τὴν γῆν αὐτῶν. πρὸς γὰρ τοῦτο ὑπέστησαν, ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας.

P. 218. 2. ἀρὰν] Οἱονεὶ κατάραν, ἐκ τοῦ εἰς αὐτὸν καταρᾶσθαι τὸν ὑμνύοντα τραγῳδίαν τὴν ἐπιορκίαν, εἰ μὴ τόδε ποιήσει, ὅπερ ὤμοσε. καὶ περὶ τούτου δὲ ἤδη ἤγωμεν ἐν οἷς ἔλεγε τὸν προστρέπαιον. B.

P. 219. 8. συνήκαισαν] Ἀντὶ τοῦ οἰκισθῆναι ἐκαίσαν. B.

— 9. ἐξέλεγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπέτων. ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τούτους ἐκλέγοντας τὰ τέλη. B.

— ult. ὅτου ἂν προσάψηται] Οἷον δ' ἂν ἅψηται πράγματος, ὡς δυσκόλου καὶ ἀσυλλήπτου αὐτό. ἅψεται δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύσῃ αὐτοῦ προστῆναι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰπεῖν. B.

P. 220. 6. Μειδίαν] Τὸν δόντα Δυμοσθένει τοὺς κοπεῖς. B.

P. 221. 3. πρὸς τὸν παιᾶνα νεών] Οὐ λέγει ὅτι δύο ἦσαν ναοὶ ἐν Δελφοῖς, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λέγει. καλεῖ δὲ αὐτὸν παιᾶνα, καθὸ τὸν παλαιὸν προσθέντα ἀνακοδόμησαν οἱ Ἀμφικτύονες. πρὸν δὲ ἐξεργάσασθαι φασιν ἀντὶ τοῦ τελειωθῆναι τὸ ἔργον πᾶσι τῆς οἰκοδομίας. λέγουσι δ' ὅτι ἤμελλεν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀτελὴς, ἕως οὗ ὕστερον Νέρων, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπλήρωσεν αὐτὸν, ἐκεῖσε παραγενόμενος. B.

— 4. ἐξεργάσθαι] Γρ. ἐξαρᾶσθαι, τουτέστι περὶ τὰς ἀρὰς ἐκτελέσαι, ἃς ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν νεῶν ἐλάθυσαν ποιήσασθαι.[1] R. B.

— 11. μεθεστηκότων] Οἱονεὶ ἐκστάντων τοῦ δημηγορεῖν. B.

P. 222. 9. παραμεῖα] Εἰς τὸν μαι ὁ τόνος ἐστίν. ἔστι γὰρ κτητικὸν, οἷον οἰκίαι τινὲς, ἔνθα παραμεῖς εἰργάζοντο περάμους. B.

— 13. τέλη πεπραχότας] Ἀντὶ τοῦ μισθάσαντας τὰ τέλη τοῦ λιμένος. B.

— pen. ἀφοσιῶ] Οἱονεὶ καθαρὰν ποιῶ καὶ ἄμεμπτον διὰ τὸν ὅρκον τὸν περιέχοντα, ὥστε μὴ περιδεῖν τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν τὴν ἱερὰν γῆν. B.

— ult. τὰ ναΐδ'] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾗ αἱ παρθένοι ἱερά τινα Δήμητρος ἐν καπῷ, ἤγουν ἐν καυσείοις ἐβάσταζον ἐπὶ κεφαλῆς ὄζον καυσφόρου κέκλωνται. R. B. Οἱονεὶ σύρσιῳ ἦδη εἰσὶ τὰ καυσίμια τὰ πρὸς θυσίας. B.

P. 224. 2. ἐπὶ δέκατες ἐβδόσι] Ἐπὶ δέκατες ἐβδόσαι Δίδυμος λέγει τοὺς ἑπταέδικα ἔτη γε-

[1] Hoc scholio caret Apogr. Oxoniense.

νομίσους. τὸ γὰρ ὑβρίσαι μέχρι τεσσαρακονταίδεκα ἐτῶν ἐστίν. ἔφησαι δὲ πας' Ἀθηναίοις ἐκκαιδεκαετεῖς γίνεσθαι, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. R. B. Πολλάκις ἤγημαι ὅτι ἀπὸ ἐκκαιδέκα ἐτῶν ἐναγράφοντο εἰς τὸ λυκειαρχικὸν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐφύλαττον δύο ἔτη τὰ πλησίον τῆς ψήλους, καὶ ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἐξήρχοντο εἰς τοὺς ὑπηρορίους πολέμους. οἰκεῖν τοὺς ἀπὸ ἐκκαιδέκα ἕως εἴκοσιν ἐτῶν ἠβῶντας λέγει, κοινὸν ποιᾶν τὸν λόγον ἐπὶ πάντων Ἑλλήνων. B.

P. 225. 2. χρωμένους] Οἰονεὶ ὑπηρετοῦντας. B.

— 6. πρὸ τῆς ἐπικούσης Πυλαίας] Οἷον πρὸ μηνὸς τῆς Πυλαίας τῆς ἐξῆς. ἤγημαι γὰρ ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι δὶς συνῆσαν, ἅπαξ ἐν τῷ Ἅλῳ καὶ ἅπαξ ἐν τῷ φθινοπώρῳ. B.

— 10. τὸ ψήφισμα] Οἷον τῶν Πυλαγόρων. ἔστι δὲ παραγεγραφικὸν ἐκ χρόνου. καὶ πῶς, εἴπερ διετάραξα τότε τὰ Ἑλληνικά, συμβουλεύσας περὶ τῶν Λοκρῶν, μηδεὶς τῶν πολιτῶν μοι ἀντεῖπε τότε; B.

— 15. ὑπὲρ τοῦ μεστογγυίματος] Ἔπειτ' ἐν τῶν χρημάτων ἂν ὑπέσχοντο αὐτῷ παρασχεῖν, ἐὰν σώσῃ αὐτοὺς δι' Ἀθηναίων. καὶ ἐν μέσῳ διδάσκει ταῦτα τὰ χρήματα, ἵνα ἐὰν σώσῃ, λάβῃ αὐτά. B.

— 20. πρεσλαβὼν] Οἰονεὶ πείσας τινὰ ἐνθάδε βουλευτὴν γράψαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. B.

— ult. ἐπαναστάσει] Οἰονεὶ διαλυθέντων καὶ ἀναχωρησάντων, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ τῆς βουλῆς δὲ ἀφειμένης· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. B.

P. 226. 16. μετέχειν] Δοκεῖ σολοικοφανὲς εἶναι. οὐδὲν γὰρ λέγει πρὸς δοτικὴν μετέχω σοι, εἰ μὴ πρὸς τὴν ἀντίλεξιν νοήσομεν τὸ κῶλον, οἷον πρὸς τὸ κοινωνεῖν. B.

— ult. μιᾶς πόλεως] Θήβης, ἣν ὕδη κατέσπαψεν Ἀλέξανδρος. R. B.

P. 227. 11. ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν οὐκ αὐθὶς, ἀλλὰ προθεσμίαν τινὰ αὐτοῖς δόντες, ὅπερ ἦν πάλιν φιλανθρώπως αὐτοῖς χρήσασθαι. B.

— ult. τοῖς μυστηρίοις] Μυστήρια δεῖ νοεῖν τὰ Κόρης καὶ Δήμητρος. ἡ δὲ τῶν μυστῶν τελευτὴ ἐπεξήγησίς ἐστι τοῦ προειρημένου. λέγει δὲ δι' ἐκείνο τὸ τέρας, ὅτε κατελθόντων τῶν μυστῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ καθαρθῆναι, ἤρκεσεν ἵνα αὐτῶν τὸ πῦτος. πληθυντικῶς δὲ εἶπε, δέον ἑνικῶς. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι δύο κατέφαγεν. B.

P. 228. 7. ἀθύτου καὶ ἀπαλλιαρίτου] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 229. 6. μεθ' ἡμέραν] Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. B.

— 16. ἡ δ' ἡμετέρα] Οἷον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, τοσαῦτα διαπραξάμενοι καὶ πρὸς τὸν Πέρσην καὶ ἄλλους πολλοὺς, ὑπὸ Φιλίππου οὕτως ἠττήθησαν, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς λοιπὸν ἔτι καὶ ἀνανῆψαι. B.

P. 230. pen. Φρυνώνδας] Οὗτος ἐπὶ στοιχείᾳ διαβεβομβημένος ὑπῆρξεν. ὅθεν Ἀριστοφάνης πού φησιν·

ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ στοιχεῖ. R. B.

Ὁ μὲν Εὐρύβατος Αὐδὲς, ὁ δὲ Φρυνώνδας Ἀθηναῖος. ἐκάτερος δὲ ἐπὶ στοιχείᾳ διαβέβληται. B. — Εὐρύβατοι δύο ἐγένοντο, ἅμφω στοιχεῖ, ἄπιστοι, παροῦργοι. R. B.

P. 232. antep. ὁ Ἀζηνιεὺς] Ἀζηνία δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος. R. B.

— ult. ὁ Ἀναφλύστιος] Ἐκ φυλῆς Ἀντιοχίδος. R. B.

— ibid. ἔτι καὶ νῦν] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 233. 2. τὸ δ' αἴτιον] Θέλει εἰπεῖν, ἐπειδὴ δεῖ μηδίζουσιν ἢ φιλιππίζουσιν.

— 20. ἀπειρύ̓ατο] Ἰστέον ὅτι ἄλλως τοῦτο εἰρημένον τοῦ Δημοσθένους ὁ Αἰσχίνης ἐπὶ τὸ βιαιότερον ἐξήγαγεν. ὁ γὰρ Δημοσθένης εἶπε λάθρα ὑμᾶς περισβεύειν, ἵνα μὴ μαθὼν Φίλιππος πίμψῃ καὶ αὐτὸς πρίσβεις τοὺς ἀπατήσοντας ἐκείνους. B.

— 28. πλέκτων] πρύτων. R. B.

— antep. ὡς τοὺς Βοιωτούς] Σχῆμά ἐστι κατ' ἀντίστασιν, οὕτως· ὡς τῶν Βοιωτῶν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις ἀδικουμένων, ἀγανακτούντων τῶν ὀνομάτων τὴν σύνθεσιν, καὶ οὐχὶ γινωσκόντων ὅτι πανούργως ἔγραψεν, ὥστε ἀδικεῖσθαι αὐτούς. οὐδὲ γὰρ εἶπε Βοιωτοῖς μόνον, τῷ κοινῷ γένει, ἀλλὰ Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις. R.

P. 234. 14. εἰ χρὴ] Πάλιν ῥητορικὸν τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ χρή. οὐ γὰρ ὡς ἀμφίβολον λέγει. B.

— 16. δεύτερον] Δεῖ νοῆσαι τὸ δεύτερον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, οἰονεὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ τρία τὰ προειρημένα. μετέπεμψε δὲ εἰς Θήβας, φησὶ, καθὸ αὐτοῖς παρέδωκε τὴν ἡγεμονίαν, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω. B.

— ult. διαδικασίαν] Κυρίως μὲν ἡ δίκη ἡ περὶ χρημάτων ἢ περὶ πτωμάτων λέγεται διαδικασία. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα δηλοῖ τὴν δοκιμασίαν. γράφειν δὲ ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. B.

P. 235. 4. μισθοφορῶν] Μισθὸν δεχόμενος ἐκ τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ μισθώσασθαι ξένους καὶ διαδῶναι αὐτοῖς χρήματα. B.

— 5. καὶ τοὺς μυρίους] Τὸ ἀπόλουσθον οὕτως· καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι προσίμιξε φέρειν τῇ πόλει ἀπαρασκεύαστον κίνδυνον. εἶτα ἡ αἰτία ἐν μέσῳ· ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, περὶ ὧν λόγος, δι' αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προσχωρησάντων τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. B.

P. 236. 19. ἀνίστρεψαν] Ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ἐποίησαν. B.

P. 237. 18. μνήμιν] Τὸ μεμνῆσθαι ὡς ὅτι τοσούτων συμφορῶν αἴτιος ἐγένετο. B.

— 24. μετὰ ταῦτα] Δοκεῖ ἐνταῦθα δηλοῦν ὅτι ὁ στεφανούμενος πρὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι τοὺς τραγῳδοὺς ἐστεφανοῦτο. B.

— antep. ἐκεῖνό γε] Ἀττικῶς εἶπε, δέον εἰπεῖν ἀναμνησθεὶς ἐκείνου, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐκεῖνο·

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε. B.

P. 238. 10. εἰς προαιρέσεις] Δηλονότι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἵνα θεωρήσωσιν ἐν τίνι τόπῳ

τιμίῳ ἐν τῇ θάτερῳ τοὺς τραγῳδοὺς καὶ τὰ ἄλλα. ἀποστρέφως δὲ ποιεῖν, καλεῖ εἰς ἀρετὴν καὶ εὔκλειαν κελεύει οὕτως ἀναχωρεῖν. B.

— 21. ἀφ' ὑμῶν] Οἷον ὡς ὅτι περιγέγονεν ὑμῶν ὁ Δημοσθένης. B.

— antep. αἱρεῖτε] Ἀντὶ τοῦ χειροτονῆσαι ποιεῖτε, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ·

φῇ γὰρ ἓγ' αἱρήσειν. B.

P. 239. 3. τὸ βασιλικὸν χρυσίον] Ὁ δίδωσι Δαρεῖος ὁ πάτερος Δημοσθένει ὑπὲρ τοῦ φεῖσαι Θηβαίους, ἀπελθόντας τὴν φρουρὰν, ἣν κατέλειψε κατ' αὐτῶν ὁ Φίλιππος, ἀποστῆναι Ἀλεξάνδρου, ἵνα δῆθεν ὀργισθεὶς ἐπιστρατεύσῃ κατ' αὐτῶν, καὶ μετανίγκῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου ἐπὶ Θηβαίους. B.

— 6. νομίσατε] Τποτύπωσις, δι' ἧς οἰκτρὸν θέαμα ἀλισκομένης πόλεως πρὸ ὀφθαλμῶν παρίστησι. ταὐτὸ ποιεῖ Ὅμηρος Ἰλιάδος *l.* R. B.

P. 240. 2. καταγαγούσης] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κατελθὼν δὲ ὕστερον ἀπροσδοκήτως. οὐδὲ γὰρ προσεδόκα ζῆν τοιαῦτα εἰργασμένος εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι παρ' ὑμῖν, ἐρεθίσας ὑμᾶς ἐπὶ ἀκαίρους πολέμους. B.

— 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους] Μετὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ πάθοδον. B.

— pen. εἰς αἰτίαν] Οἱονεὶ κατηγορίας, ἐπειδὴ ἡ βουλὴ, ἀνακεισθεῖσα παρ' αὐτοῦ, ἔθυσε θεοῖς, χάριν ὁμολογοῦσα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου θανάτου. ἕνεκα τούτου Ἀθηναίοις ὕστερον ἐπιστέλλων Ἀλέξανδρος οὕτως ἔγραφεν· Ἀλέξανδρος τῷ μὲν δήμῳ χαίρειν, τῇ δὲ βουλῇ οὐδέν. B.

— ult. Μαργίτην] Τουτέστιν ἠλίθιον. Πλάτων Ἀλκιβιάδῃ περὶ Μαργίτου·

ὃς μὲν ἐπίστατο πολλὰ, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα. R. B.

Ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. B.

P. 241. 2. ἀγαπῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶντα ἐὰν ζῆσῃ· φασὶ τὸ ἐν τοῖς σκλάγγοις εἶναι ὥσπερ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. B.

— 10. τοῦ Κιθαιρῶνος] Ὅρος Βοιωτίας. R. B.

— 11. οὔτ' ἐν εἰρήνῃ] Ὅμηρος·

οὔτε ἐνὶ πτολίεμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ. R. B.

P. 242. 1. οἱ παράλιοι] Οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες τῶν Ἀθηναίων, καὶ κατασκευάζοντες τὴν ναῦν τὴν πάραλον, καὶ ἐν αὐτῇ πλέοντες. B.

— 10. ὑποτρέχει] Κολακευτικῶς μετέρχεται. R. B.

P. 243. 11. χρυσόκερων] Εἰώθασιν οἱ ταῦρον προσάγοντες πρὸς θυσίαν ἢ ἔλαφον ἤ τι τῶν παραπλησίων χρυσοῦν τὰ κέρατα καὶ στέφειν τὴν κεφαλήν· ὃ λέγει ὁ ποιητὴς χρυσὸν κέρασιν περιχεύας. τὸ οὖν παρεπόμενον τοῖς μέλλουσι σφάττεσθαι, οἷον τὸ δειλιᾶν καὶ ἀγωνιᾶν, περὶ Αἰσχίνου ἔταξεν ὁ Δημοσθένης, διὰ τὴν ἀθυμίαν δῆθεν τὴν περὶ Ἀλεξάνδρου. B.

— pen. ἐπίδοξος] Προσδόκιμος. B.

P. 244. pen. φερμοβοφούμεθα] Ἀντὶ τοῦ συμβάντουσί τισι παθ' ἡμῶν φαίγματα, ἐκ τῆς φορμοῦ. φορμὸς γὰρ λέγονται τὰ ψαθώδες πλέγμα, ὃς καὶ ὁ Θουκυδίδης φερμοδὸν λέγει. B.

— ibid. ἐπὶ τὰ στενὰ] Ἐπὶ τὰ δυσχερῆ. B.

P. 245. 1. θαύματα] Οἱονεὶ παραδοξολογήματα τερατώδη. B.

P. 246. 10. δημοτικὸς] Χαίρων τῇ δημοκρατίᾳ. B.

P. 247. antep. ἐκ Κεραμέων] Δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. R. B.

— ibid. Νυμφαῖον] Νεὼν Νυμφῶν. R. B.

P. 248. 1. τὸν πρίσιν] Οἷον τὸν τιμωρίαν. ἐξὸν γὰρ φυγεῖν μετὰ τὴν πρώτην πρίσιν, εἰ καὶ θανάτος τινὸς κατεγνώσθη. ἴγνωμεν ἐν τῇ κατὰ Τιμοκράτους. B.

— 4. Σαύθιν] Ὡς ε . . . . εἴρηται τοῦτο μᾶλλον βαρυτόνου· παρὰ δὲ. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐθνικὰ ἐξίσασθαι θέλει, ὡς Κολχίς, Περσίς, Σκυθίς. οἰκοῦν Σκυθὶς καὶ οὐ Σκύθαι, ὡς τὸ Κολχίδα, Περσίδα· τινὰ δὲ τῶν βιβλίων ἔχει πτωτικῶς Σκυθικήν. B.

P. 249. 4. ἐπικήλυτα] Οὕτω πολύ ἐστι. λέγει δὲ ὅπερ ἐπιτίμων αὐτῷ Δαρεῖος. B.

— 5. πανουῦ] Ἀντὶ τοῦ ἀσύτου. B.

— 6. τὸ κεφάλαιον] Οἱονεὶ τὸ μέγιστον ἀδίκημα. B.

P. 250. 7. ὁ μὲν τοίνυν] Ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τοῖς ἀτίμοις ἠθέλησε σημῆναι, ὡς καὶ τούτους δεῖ εἶναι ἀτίμους. οἱ γὰρ ἄτιμα ἐξεργαζόμενοι ἱερῶν, ἐκκλησίας, τοῦ δημηγορεῖν καὶ τῶν τοιούτων. περιῤῥαντήρια δέ ἐστιν οἷον τὰ ὕδατα πρὸ τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς περιῤῥαίνονται οἱ μέλλοντες εἰσιέναι τοῖς ἱεροῖς πρὸ τοῦ εὔξασθαι. τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας περιῤῥαντήρια ἦν τὰ παθάρσια τὰ ἐκ τοῦ περιστιάχου γινόμενα. B.

— 13. τοῖς τραγῳδοῖς] Πάλιν ἀντὶ τοῦ τραγῳδῶν ἀγαπιζομένων. B.

— 21. τὰς ἀφδύνους] Τὰς ἀκλῆς καὶ χύδην διδομένας, ὅ ἐστι τὰς πολλάς. ὡς ἤχομεν καὶ παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀφδοὺν ὕδωρ ἀντὶ τοῦ πολύ. B.

— antep. ἐμβαλεῖτε] Διότι ὁρῶσιν ἑαυτοὺς ἐξ ἴσου τοῖς πολλοῖς πεμπομένους. B.

P. 251. 7. καταπίπλυται] Καταπλύνων λοιδορεῖν, ὑβρίζειν, καταφρονεῖν, ἀτιμάζειν. τὸ αὐτὸ ἰσχύει πλύνω ποιεῖν. R. B.

— 15. τὰ Ὀλύμπια] Ἕνα λέγει τῶν τεσσάρων. B.

— 16. τῶν στεφανιτῶν] Στεφανῖται ἀγῶνες, ἐν ἆθλα ἦσαν οἱ στέφανοι. R. B. Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἀγῶνες, ἔνθα οὐ στέφανοι παρέχονται εἰς τιμὴν, ἀλλ' ἄλλα τινὰ, οἷον ἀργυροῦς, χλανίδες, ἤ τι τοιοῦτον, ὡς ἴγνωμεν ἐν τοῖς Πυθαρικοῖς. B.

— pen. τῷ διατρεξαμένῳ] Οἷον τῷ στεφανδάσαντι ἑαυτῷ, ὅτε στεφανωθῆναι, διὰ τοῦ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἤ τι τοιοῦτον ποιῆσαι. τισὶ δὲ φασι τῷ ἀπλῶς ἀθλεύσαντι, ἀλλὰ μὴ νικήσαντι. B.

P. 252. 2. παραπεπεδίμεται] Οἱονεὶ ἐμπιστεύσαντες τοῖς πόνοις. B.

— 15. Θεθᾶς] Φυλὴ χαρίεν τῆς Ἀττικῆς ἐχυρὸν σφόδρα, ἀσύγχυτον τῆς πόλεως συνάδια [*συνάδιον* R.] ἐστιν, ὥστε σπάνιος ἀφορμὰς αὐτοὺς παρέχεσθαι εἰς ἰφίδια. ποιοῦσι δὲ ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὴν Θεθᾶν καταλαβόντες ἐπὶ τῷ τὸν δῆμον φυγόντα καταγαγεῖν καὶ τὴν τῶν Τριάκοντα ἀρχὴν καταλῦσαι. R. B.

P. 253. 12. Ἑρμᾶς] Οἱονεὶ προστασία Ἑρμοῦ. καὶ πάντα ὁμοίως ἐν τῇ βάσει ἦν τὰ ἐπιγεγραμμένα. B.

P. 254. 1. ἦν] Ἀντὶ τοῦ ἔστιν. B.

— 2. ἐν' Αἰνίοι] Αἶνος πόλις Θρᾴκης, ἣ ἔστιν ὑπὲρ Ἀμφίπολιν ἐπαμάσθη. R. B.

— 3. αἴθουσα] Ἀντὶ τοῦ διάπυρον καὶ μέγαν. B.

— 4. δυσμενέσιν εἴξειν ἀμαχητὶ] Ἀντὶ τοῦ ἀμαχητὶ ἐνέβαλον τοῖς πολεμίοις. B.

P. 255. 13. Μητρῴου] Ἔγνωμαι καὶ ἐν τοῖς Φιλιστικοῖς, ὅτι μέρος τοῦ βουλευτηρίου ἐστὶν οὗτος οἱ Ἀθηναῖοι τὸ Μητρῷον, ὃ ἔστιν ἱερὸν τῆς Θέας διὰ τὸν αἰτίαν ἐκείνου τοῦ Φρυγός. συνταπτέον δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἰδρῦσθαι. B.

P. 256. alt. Πανταίνιος] Οὗτος ἦν πλάστης.[2] R. B.

P. 257. 1. ἰφικόμιος] Τουτέστι γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθὸς, πρατθεὶς τῆς ἀρετῆς, ἐγκρατὴς ὢν τῆς ἀνδραγαθίας. R. B.

— 10. ἦρξαν] Ἦρξαντο. R. B.

— 12. ἴκαυλον] Οἷον ἐν τοῖς ἐπὶ τὸν τῶν αὐλῶν ἦχον πανταλιστὴν, τουτέστιν οὗτον ἐν τοῖς μυήμασι ἀκουσχρωμὸς, ἦχον ἔτι ἐν μυήμῃ διαμένων. R. B. Οἱονεὶ περίφωτον καὶ ἐγγὺς, ἐκ τοῦ ἐγγὺς εἶναι καὶ ἑστὼς τοῖς ἐκαύλοις τὰ πρόβατα. B.

— pen. γεγραφὼ] Γεγραφὼν οὐ λέγει ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' αὐτὰ τὰ γράμματα τὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ περιπόμου. οὕτω φασὶν εἶχ ἔντεν ἐμέσιον τοῦ πράττοντος παράνομα ἐν ἔργοις αὐτὸν τὸν γράφοντα παράπεμπε. B.

P. 258. 6. ἀνακόπτ(ε)ιν] Πάλιν λέγειν ἐκέλευσεν, ἐφ' ὅσοσπερ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης μεμισούσει.[3] R. B.

P. 259. 9. Κέφαλος] Ἀνυσίας πατὴρ Ἠρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν Τριάκοντα. R. B.

— 16. ἐκ Κεδῶν] Ἀπὸ δήμου. B.

P. 260. 10. συναγόρῳ] Οἱονεὶ τοῖς συναγέρουσι τοῦ φεύγοντος. B.

— pen. τὸ μὲν πρῶτον] Τὸ λέγειν πρὸς πλέψυδρον ἐνταῦθα αἰνίττεται. πλέψυδρα γὰρ ἀγγεῖόν ἐν μικροτάτην ὀκὼν ἔχον στρὶ τὸν στόμαθεν, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μισθὸν ὕδατος ἐνίεντο, καὶ πρὸς τοῦτο ἔλεγον οἱ ῥήτορες. R. B.

P. 261. 2. λυθῇ] Ἀντὶ τοῦ γνωσθῇ. B.

— 4. τὸν ψῆφον] Οἷον ἵνα ψηφίσωθε καὶ αὐτῷ μᾶλλον πρασθῆνε. B.

— 5. παραιτοῦνται] Οἱονεὶ συγγνώμην αἰτοῦ, ἃς ἔχομεν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου τὴν ὁμοίαν χεῖσιν, ἐν οἷς λέγει τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι. B.

P. 262. 5. τὸ στατοτραμμένον] Ἀντὶ τοῦ μαθημάτις ἀληθείας ἐχόμενον. περιέμενον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ περιβαλλόμενος ἄλλον τινὰ εἰκαίᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀναγκαῖον εἶχεν αὐτὸς εἰκαῖόν τι περιέμενον τοῦ λόγου, καὶ οὕτω παλέσαι τὸν συνήγορον. B.

P. 264. 5. πάλαισμα] Οἷον δι' οὗ βούλεται καταγωνίσασθαι ὑμᾶς. B.

— 13. περιδυσασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι καὶ καταφύγειν. B.

— pen. εἰστιούντες] Εἰστιάσεσθαί φασιν ἐν μεταφορᾷ ἀγωνιστῶν ἐκτεταμένων ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος. ὡς καὶ ἐν τῷ Παραπρεσβείας εἶπε τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα. B.

P. 265. 3. Θαλαττοτόμου] Ἀντὶ τοῦ τὸν λιμένα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λιμένων τῶν τεμνόντων τὰ βαλάττια κάτωθεν τῶν βασταζόντων, ἵνα ἐκσίσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς. B.

— 8. διαρθμεμένους] Διαναστασμένους. B.

P. 266. 5. λογοποιός] Πλάστους λόγους συγκροτοῦντας. B.

— 6. τῶν εὐθυμαρῶν] Οἱονεὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῆς περιστατούσης χρείας ὕπνου γεγομένων. B.

— 12. τοὺς Σκοῖς παισὶν] Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

ἄμων δὲ φρονῶν πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
εἰ [ἢ B.] θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' οὐκ ἄρ-
χειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν
ἐκεῖ σὺ νοσοῦσά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὐσεβῆ.
R. B.

— pen. περιγράψατε] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλετε. B.

P. 267. 7. ἐξορμεῖς] Ἐξίεχε. R. B. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· σχοινὸν εἰκαῖὸν ἐν αὐτῷ τῷ πηδάλιῳ εἶεν εἰκαῖς, ἵνα εὐχερῶς φύγῃς, ὅταν χρεία σοι γένηται. B.

P. 269. 8. ἐκείρατο] Οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὸν πόλεμον ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ σίνδᾳ ἐκείροντο. Ὅμηρος αὐτοὺς σπανιαχῶς παρωνομάσατας παλεῖ. ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινώνδας·

ἡμετέρους βουλαῖς Σπάρτα μὲν ἐκείρατο δῆΐον.

Ἀνυσίας ἐν ἐκιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βουθοῖς·[4] Ὥστε ἄξιον ἦν ἐκεῖ τῶνδε τῶ τάφω τότε καίρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ στεθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. R. B.

— 10. ζωλοτυποῦν] Τὸν ἀρετὸν δῆξις ἔστιν ζηλοῦν, οἷονεὶ ἀρετὸς δῆσιν, ἤγουν τὸν ἀρετὸν μισοῦν, ἢ τῇ ἀρετῇ φθονοῦν. R. B.

P. 271. 22. τὸ μὲν κεφάλαιον] Ἀντὶ τοῦ καθόλικῶς. B.

P. 272. 1. Ἐγὼ δὲ] Ἔστι παραγραφικὸν ἀπὸ χρόνου. B.

— 13. οὕτω σου] Χαριεντισμός. B.

[2] Deest hoc quoque Apogr. Oxoniens.

[3] Deest hoc Apogr. Goens.

[4] Κορινθίων Cor.] Sic utrumque exemplum. Sed lege: Κορινθίων βουθοῖς. Locus est p. 192. 10. ed. Steph.

— 21. τὸν ἀξίωσιν] Τὸ νομίζειν ἄξιον εἶναι, δεῖν ἐξ ἀνάγκης λέγειν, καὶ οὕτω πολιτεύεσθαι, οἷον ὡς ἂν ἐν τυραννίδι καὶ οὐ δημοκρατίᾳ. B.

P. 273. 2. ἐγκαζομένου] Πολυπραγμονοῦντος. B.

— 10. ἀρπάγματα] Κλέμματα. B.

— pen. ἐν Νάξῳ] Στρατηγοῦντος Χαβρίου. R. B.

— ibid. Πάλλη] Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀριστείδης λέγει ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, ὅτι οὗτος ἐκώλυσε τὸν Πλάτωνα. B.

P. 274. 6. τὸ δὲ μέλλειν κατεσκαγγελλόμενος] Κατ' ἐρώτησιν. B.

— 8. τὰ ἀγοράσματα] Οἷον μύρα καὶ τὰ τοιαῦτα, λυσιτελοῦντα πρὸς γυναικεῖον κόσμον. B.

— 18. τοὺς τῆς πόλεως ἅλας] Ὁ αὐτὸς Αἰσχίνης ἐπάνω ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δὴ φασι ποιεῖσθαι, οἷς ἂν ἐκεῖνος — ἐρήσεται γὰρ — οὐδ' ἔγγυὸς ἐμοῦ. καὶ Δημοσθένης περὶ Παραπρεσβείας· Ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζα;[5] R. B.

P. 275. 4. τὰ ὄνατα] Τὰ νομιζόμενα τῷ ναυαρχῷ, τῇ ὑπάτῃ ἡμέρᾳ γινόμενα. R. B.

P. 277. 3. ἐξελκυσθέντος] Ἀντὶ τοῦ μαπαρίζοντος. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γὰρ τὸ τοῦ ζήλου εἴωθεν ἐπὶ ἐπαίνου τάττεσθαι, τὸ δὲ τῆς ζηλοτυπίας ἐπὶ φθόνου. ἀντιδίκων δέ φησι τῶν ῥητόρων, καθὸ οἱ μὲν στρατηγοὶ τοῖς ἔργοις πίπτουσι, οἱ δὲ ῥήτορες τοῖς λόγοις, καὶ ἀεὶ φθονοῦσιν ἀλλήλοις ἑκάτεροι. κατὰ κοινοῦ δὲ τὴν εὐπορίαν τῶν λόγων. B.

— 6. ἐξ ὀνομάτων] Οἷον ἐκ λέξεων φαινούσης. B.

— 9. οὖ] Δυνατὸν καὶ μὴ δασύνοντας τὴν οὗ, ἀλλ' ἀρνητικῶς καὶ κατ' ἐρώτησιν ἀναγινώσκοντας τὴν περίοδον, καλῶς ἀποσώζειν τὸ νόημα.

— pen. ἐκπεσαγόντων] Διελοῦσι τὰ ἑαυτῶν δράματα.[6] R. B.

P. 278. 16. τοὺς κυκλίους] Ἐν οἷς εἰσὶ στροφαὶ, ἀντιστροφαὶ καὶ ἐποφδαί. R. B. Τοὺς τῶν χορηγῶν, καθὸ ἐν κύκλῳ ἱστάμενα ἤδοντα ᾄσματα τῷ Διονύσῳ. B.

— antep. τῷ διακριθέντι] Τῷ ὑποκριθέντι. R. B.

— pen. ὁ τοιοῦτος κριτὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ διαστὴς ὁ κρίνας τὸν Δημοσθένην ἄξιον εἶναι τοῦ στεφάνου. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν ἐνταῦθα κριτὴν τὸν διαστήν. κριτὴς γὰρ ὁ κρίνων τραγῳδοὺς καὶ τοὺς ἄλλως τοὺς ἐπὶ σκηνῆς. B.

— ult. ἰδιώτης] Οἱονεὶ ὁ διαστὴς, καθὸ ἰδιῶται καὶ ἀπόντες ἦσαν, γενόμενοι διαστὰι διὰ τὸ τριβόλιον. B.

P. 279. 4. ἡ δὲ χάρις] Ἐκείνῳ, ᾧ ἐχαρίζετο, ἄδηλος γέγονεν. R. B.

— 11. ὅτι δὴ] Ἀντὶ τοῦ καθὸ δή. B.

— antep. τὸ δημόσιον] Ἡ πόλις. B.

— pen. οὐχ οὕς ἐφοβεῖτο] Οἷα ἐχθρὸν, οὓς ἐφοβεῖτο ὁ δῆμος, ἀλλ' οἱ δημαγωγοὶ, οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, τὸν δῆμον κατέλυσαν.[5] R. B.

P. 280. 5. οὐχ ὑφ' ὑμῶν] Κατ' ἐρώτησιν. B.

— 12. εἰ μὲν γὰρ] Παρίτρωσὶ τὸ σχῆμα. B.

P. 282. 20. τὸ δ' ἐβδομήκοντα] Ἃ ὑφείλετο Δημοσθένης ἐκ τῶν τριακοσίων ταλάντων, λέγων τοῖς ἀκριτοῦσι δούλοις τοῦ Δαρείου, ὅτι ταῦτα ἐμοὶ ἔκτιμήσαν ὑπὲρ τοῦ συμβουλεῦσαι· εἰ δὲ οἱ ἐκτίσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέ. B.

— 21. ἀγωλαβῶν] Ἀρωπέας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγωλαμβανόντων λῃστῶν. B.

P. 283. 23. φυδῶ] Παρισωῶσιν Ἀττικαὶ τοῦτο, καὶ τὸ λαβῶ καὶ ἰφῶ καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ δεύτερος μέλος ἀφέρτος. B.

P. 284. 9. ἀγνώμονα] Οἱονεὶ μὴ ἔχοντα λογισμὸν, ὡς καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ΕΙΣ' οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε. B.

— ibid. ἐάν τινα] Ἐὰν ἐπαῖνα τὰ ἄφαντα καὶ ἀγνώμονα ἐμπεσόντα ἀκαιρίᾳ ἀνθρώπου τινα. R. B.

P. 285. 17. τὰ καινὰ] Οἷον τὸ λέγειν ὅτι φιλόπολις εἰμὶ καὶ τὰ τοιαῦτα. B.

— 18. ἀπίστους] Τουτέστιν ἀκινδύνους ὄντας τοῖς ῥήτορσιν, ἤγουν οὐ δυναμένους ὑμᾶς πεῖσαι τοῖς ἤθεσιν, ὅτι εἰσὶν εἶδος καὶ φιλόθεοι καὶ κοινοί. ἢ οὕτως· Τοὺς πεπρωὺς ὄντας τὰ ἤθη, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξίους ὄντας πιστεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν, ὅτι εἰσὶν εἶδος εἰς τὴν πόλιν καὶ φιλάνθρωποι. κοινὰ δὲ καλεῖ τὰ ἐλευθέρια καὶ φιλόθεα καὶ εὐεργετικά.[6] R. B.

P. 286. 16. φαεσιπίας] Ὅ ἐστι μαφίας, ἵν' ᾖ τὸ μὲν φεσιφαμένου τοῦ γάρως, τοῦτο δὲ τοῦ τρόπου. B.

P. 287. 4. ἕτερος δὲ] Τὸν Ἀσκρᾶτην τοῦ, οὗ πατηγόρησε Δυπαῦργος. διαίμενι δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα καίμενος. R. B.

— 13. ἐπ' ὀνομάτων] Οἱονεὶ διὰ τοῦ περιτιθέναι ἑαυτῷ φιλάνθρωπα ὀνόματα. B.

P. 289. 3. Πεισθὲ] Οἷον αὐτὸν τὸν θεὸν τὸν Πειθὼ, παθὸ λέγει ὁ Δημοσθένης πάντας φοβεῖσθαι τοὺς αὐτοῦ λόγους. B.

— 13. Ἀριστείδην δὲ] Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Ὁ δὲ οὐδὲν ἄκρατον ἔχει μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν φεύσεται, ὡς ὁν Ἀριστείδης, ὁ τοὺς φέρεις τάξεις τοῖς Ἕλλησι, δυσχεραίνει καὶ πατασκευάει τὰς δωροδοκίας.[5] R. B.

— 16. Ἀρθμιος] Τούτου [ἀρίθμιον] τῶν R.] μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, καὶ Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, καὶ Πλούταρχος ἐν τῷ Θεμιστοκλεῖ. R. B.

[5] Deest Apogr. Goens.

VARIANTES LECTIONES.

REISKII PRÆFATIO

AD LIBELLUM VARIANTIUM

IN ÆSCHINIS LIBRIS

LECTIONUM.

QUAS hoc libello exposui Variantes Lectiones Æschineas, antequam ad eas cognoscendas admittantur Æschinis studiosi, docendi sunt, quibus e libris eas hauserim. Fundus fuit volumen in schedis Tayloranis Londino ad me perlatum, quod volumen tenet evulsas e Corpore Græcorum oratorum minorum Stephanico solas Æschinis orationes, chartis insertis distinctas, quibus chartis Taylor Variantes adscripsit Lectiones a se repertas iis in codicibus, quorum ipsi copia fuit. Quos codices paulo post nominabo. Falluntur enim, qui existimant, quo in errore egomet ipse quoque olim fui, antequam schedis Taylori potirer, a doctissimo Æschinis editore Lectiones Æschineas omnes, in annotationibus ejus exhibitas fuisse. Taylor enimvero partem earum solummodo, vix tertiam, retulerat. In hoc autem Stephani exemplum contulerat collationes codicum, Lockerani, Harleyani, et ex parte Meadiani quoque, denique Bernardini etiam. E Meadiano tantummodo lectiones ad orationem secundam et tertiam pertinentes huic Stephanino exemplo adscripserat: nam ad primam pertinentes retulerat ad aliud volumen, chartis item distinctum, tenens exemplum orationis in Timarchum a se editæ. In hoc exemplum editionis Tayloranæ conjecerat præter Varietates Lectionis e codice Meadiano depromtas, etiam Scholia ad orationem Timarcheam, a solo codice Meadiano suppeditata. Scholia autem e Bernardino depromta in illo altero volumine Stephanino exaraverat. Codicis Meadiani hanc ipse notitiam reliquit. [Cod. Viri præcellentissimi Ric. Mead Med. D. Archiatri, bombycinus, scriptus manu eleganti, sed recentiori, in folio, cum scholiis marginalibus, complectitur 1. Æschinis or. περὶ παραπρεσβ., 2. περὶ στεφάνου, 3. epistolas XII., et deinde manu aliquantum diversa 4. orationem in Timarchum, 5. Pythagoræ aurea carmina, 6. Hieroclis Comment. ad illa carmina. Ante orationem primam argumentum τοῦ τῆς παραπρ. cujus initium Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες

ad finem ὅτι ἠδυνήθη. Ante orat. in Timarchum vita Æschinis, cujus init. Αἰσχίνης ἦν ἀνήρ. Scil. est Libanii argumentum orationis Demosth. π. παραπρ. Prior pars constat decem quaternionibus, posterior novem, qui de integro numerantur. Cætera recentior potiorque pars eodem sæculo exarata videtur.] Hactenus Taylor. His in codicibus Taylori præstat veritate Lectionum Lockeranus, sed is haud integer, desinens circa finem orationis primæ in verbo φυγόντι pag. 71, 10. Harleyanus item egregius est, sed huic deest oratio prima. Bernardini penes me quidem magna non est auctoritas, non maxima Meadiani. Oblitus sum paulo ante codicum Parisinorum mentionem facere, Coisliniani unius, et quatuor Regiorum, quorum Lectiones non videntur diligentissime esse enotatæ, quisquis enotavit. Pervenit ad me in schedis Tayloranis volumen quoque epistolarum Æschinis, prout a Tayloro sunt editæ, chartis item distinctum, quibus chartis Taylor inscripsit Varietates Lectionis e duobus codicibus enotatas, quos codices ipsi placuit literis A. et B. designare, nulla addita nota, cujates illi codices essent. Quod proinde me quoque necesse est in incerto relinquere. Videtur A. Askewianus esse, non manu scriptus, sed Aldina notis viri docti perspersa.

Hic est apparatus criticus ad Æschinem a Tayloro relictus, quem totum fideliter hoc in libello variantium reddidi; satis ille quidem magnus et gratiis dignus. Ego equidem mihi congratulabar, quod liceret tantas opes proferre, in iisque lubens acquievissem. Verum secunda fortuna præter spem atque exspectationem meam auctiora etiam et meliora obtulit. Jam processerant operæ nostræ in excudendo Æschine versus finem orationis de legatione, jam indigestam illam et permixtam materiam criticam a Tayloro relictam ad locos suos redegeram, lectione quaque ad paginam et versum editionis Tayloranæ relata, cum repente Vir in literis elegantioribus et in poesi vernacula lauream merito suo adeptus immortalem, Lessingius, Ducis Brunswicensis nobilissimæ bibliothecæ, quæ Wolfenbüttelæ asservatur, præfectus, die 24. Decembris A. 1770. ad me mitteret nec opinantem, omnium Æschinis codicum, quorum ego equidem arbitrari valorem usu didicerim, sine controversia præstantissimum, et nescio an omnium, quotquot usquam terrarum exstant hodie, nobilissimum, non antiquissimum quidem illum, at multitudine lectionum probatarum et ingenuarum reliquis antistantem. Tametsi rursus infitiari neque possum neque volo, mendis haud carere, quæ versus finem præcipue sunt crebriores. Pars est bibliothecæ publicæ, quæ in jure atque potestate est Universitatis Helmstadiensis: quapropter illum codicem Helmstadiensem plerumque appello. Exaratus est in membranis nitidissimis plerisque, una manu, quasi uno die, literarum ductibus pulcherrimis et lectu expeditissimis,

quorum specimen æri incisum p. 380. exhibui. Exaratus est a Georgio Chrysococca; quo fit, ut eum interdum quoque Chrysococcam appellem. Ipse testatur in calce codicis hoc pari iamborum politicorum,

Γεώργιος γέγραφεν ὁ Χρυσοκκόκης
Αὐρίσπᾳ τήνδε βίβλον τῷ Ἰωάννῃ.

Aurispam cum constet sæculo medio XV. floruisse, constat item ex hoc, Georgium Chrysococcam, qui codicem Æschinis Helmstadiensem exaravit, cum illo nobili Mathematico, qui sæculo fere antiquior est, non esse permiscendum. De duobus his Georgiis Chrysococcis, vetustiore atque juniore, egit Leo Allatius in Diatribe de Georgiis, p. 695. edit. Fabricii T. X. Bibl. Gr. De Aurispa, qui Chrysococcam ære suo videtur ad hunc codicem exarandum conduxisse, v. Bayle Dictionaire hac voce. Constat ambos ineunte et adulto sæculo XV. floruisse; unde quoque paret, qua ætate codex hic exaratus fuerit. Habentur istæc. Æschinis, quæ exstant omnia, hoc ordine: Vita Æschinis et argumenta omnium trium orationum continuo scripta; tum orationes ipsæ eo ordine quo vulgatis in libris leguntur; tum epistolæ Æschinis. post, epistolæ Isocratis, non illæ tantum, quæ in editionibus vulgaribus leguntur, sed illa quoque, quam ad Archidamum regem Spartanum datam David Hoeschelius primus in notis ad Photii Bibliothecam edidit. Io. David Koehler, nobilis Professor Goettingensis, ineunte hoc sæculo Wittebergæ cum Latina sua interpretatione et annotationibus denuo edidit. Quam epistolam novissimus Isocratis editor Battierus aut ignoravit, aut pudendum et venia non dignum eo commisit flagitium, quod præteriit. Ignosci posset, si abdita in libro quopiam inventu rarissimo esset, aut a Fabricio silentio transmissa. Verum incredibilis est multorum editorum sive inscitia, sive secordia, sive segnities, ut decora suis editionibus, non necessaria modo, sed etiam obvia et facile parabilia nil curent addere. Hæc obiter. Redeo ad illam Isocratis epistolam Archidamo inscriptam, quæ in codice Helmstadiensi et emendatior est exemplo Hoescheliano, et auctior aliquot sententiis. Isocrateas excipiunt epistolæ Socraticorum a Leone Allatio editæ. Agmen claudit Dionysii Halicarnassensis libellus, Vita Lysiæ inscriptus. In fronte codicis legitur hæc inscriptio: *Illustri Bibliothecæ Iuliæ in sui memoriam dicat H. Blume* A. 1651. Fuit hic *Henricus Blume* Professor Helmstadiensis, qui postmodum sacris Protestantium cum renuntiasset, ad partes Papistarum transiit, et in Italia ætatem exegit; unde codicem hunc in patriam retulisse videtur ex itinere, quod ni fallor, juvenis adhuc illuc fecerat. Juvat hac opportunitate oblata, de codicibus Mstis Universitatis Iuliæ, seu Helmstadiensis, de qua altum est apud

Montfauconium aliosque similes scriptores silentium, pauca quædam, exterorum in gratiam, e literis Wernsdorfii V. C. Professoris Helmstadiensis, affinis mei carissimi, ad me datis referre. Verba ipsius reddo, quod pace ipsius fiat, e vernaculis a me Latina facta. Primævæ illius Græcitatis, ait, præter Æschinem, et Aristotelis nescio quid, penes nos nihil admodum est. Sed est Græcorum patrum scriptorumque ecclesiasticorum copia non contemnenda: Ioannis Chrysostomi in Matthæum homiliarum nobis est codex antiquissimus, literis quadratis, sæculo octavo, et nescio an septimo adeo, exaratus. Est alius similis Origenis. Latinorum auctorum tanto major nobis est numerus, unde nominare juvat Livium, Propertium, Statium, Plautum, Terentium, Senecam tragicum, Virgilium, cujus binas tenemus membranas satis vetustas. Numero superant scriptores ævi medii, quibus creberrime utitur Polycarpus Leyserus in historia poetarum medii ævi. Sunt missalia, breviaria, alia similis farinæ. Scorias has barbariei si quis sit, quem non pigeat scrutari, nec ille micas auri haud paucas sit inventurus. Peculii nostri pars non modica Matthiæ Flacii Illyrici quondam fuit, cujus magnam partem librariæ supellectilis Dux Fridericus Ulricus dicitur, cum redemisset, in bibliothecam nostram intulisse. E Monasteriis finitimorum circa tractuum permulta item huc collata sunt. Rheginonem Pruniensem, e codice membranaceo, nunc nostro, Flacii pridem, Hildebrandus primus edidit. Hactenus Wernsdorfius. Codicem Helmstadiensem, cujus de usura concessa impense mihi congratulor, ipse ego contuli cum Stephani exemplo, præter epistolas, quas una cum reliquis Isocratis, Socraticorum et Dionysii opusculis, conferendas ad vulgaria exempla uxori permisi. Dolet non citius illum codicem in manus meas incidisse. Quod si evenisset maturius, haud paucas mendas ex Æschine, illius libri beneficio elimissem, quod editor Æschinis quisquis erit secundum me exstiturus, facere meminerit. Item hoc alterum, quod, ut probe viderem mearum esse partium, factuque inprimis necessarium, præstare tamen per negotiorum multitudinem otiique angustias haud potuerim, hoc, ut locos Æschinis a vetustis grammaticis laudatos, e libris eorum conquirerem, et cum vulgata lectionem illorum grammaticorum conferrem. Quod ut faciant, qui secundum me Æschinem edent, sedulo eos hortor atque rogo, satis nunc habens, omisse a me partis pernecessariæ veniam ab æquitate lectorum et sperare et petere. Quod enim agerem? Tot rebus agendis pæne eodem tempore intentus, adornandis Aristidis et Libanii editionibus, quos ambos multo dare possem, quam vulgo circumferuntur, emendatiores, Libanium etiam et sartum (lacunas plus quam decem ingentes Morellianæque et Bongiovanninæ editionis expletas e codice præstantissimo Augustano habeo) et locupletatum:

duodecim ferme ejus habeo nondum edita opuscula ex eodem Augustano et tribus Bavaricis libris petita; Aristidis autem Scholiastas ineditos, tam grandes, ut ipsum pæne auctorem mole excedant; sed præter has curas, ut uno de Æschine loquar, cui vix quadrimestre tempus impendere potui, quot et quanta reperi agenda! folia a prelo madida perlustranda et a sphalmatibus typographicis purganda, qui molestissimus est labor, præsertim his curtis diebus brumalibus, in ista, quæ meorum oculorum est, infirmitate; schedas easdem iterum atque iterum rescribendas, quod aut paginæ essent mutandæ, aut accessiones inserendæ, codices conferendos, scholia exscribenda, animadversiones condendas, præfationes scribendas, indices dudum factos, denuo perlustrandos. Quid multa. Nemo credat, quam multa, quam tædii plena, quam minuta et sordida adeo devoranda sint editori, religioso, famamque suam et officium muneris spectanti; cui ut satisfacerem nihil mihi ad contentionem reliquum feci. Præterea carui multis bonis libris ad hujusmodi rem feliciter agendam necessariis. Futuro autem editori hoc erit facilius nunc, quam mihi fuit, sparsos Æschinis locos e grammaticis colligere (Taylor enim hac in re parum profecit), quod editio mea copiosis atque fructuosis instructa est indicibus Græcitatis Æschineæ, quibus quod addat parum habebit, præter indices vocabulorum in epistolis Æschinis occurrentium, quibus ex epistolis vocabula nulla meum in indicem retuli.

VARIANTES LECTIONES.

*** Codices sunt: Helmstadiensis, Bernardinus, et Coislinianus 249, a nobis literis a. b. c. signati; Parisienses 2930, 2947, 2998, 3002, 3003, 3004, a nobis literis d. e. f. g. h. i. signati; Harleyanus, Lockeranus, et Meadianus, a nobis literis k. l. m. signati; Venetus 50. et duo Taylorani, nulla addita nota, cujates illi essent, a nobis literis v. x. y. signati.

Editiones: Aldina, Stephanica, Bekkeriana, a nobis signis Ald., Steph., Bekk. signatæ.

Notæ, compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus—corr. correctus—lit. litera vel literæ—om. omittit vel omittunt—eras. erasa est vel erasæ sunt—add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione Taylori conferantur.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

P. liii. 1. γραμματικοῦ] γραμματιστοῦ a. Bekk. γραμματίας v. 4. ταύτην δὲ στενόνων ἐν τόποις ὁρμισμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας Ἔμπουσαν a. Bekk. pen. τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδικῶν. ὄντα a. ult. μετ' αὐτὸν v.

p. liii. 2. ὑφυᾶ a. h. v. 4. τοῦτό γε a. 5. ἐν Θήβαις om. a. Ibid. Κτησιφῶντα δὴ, ὅτι a. 7. φόφων. καὶ ἀτιμωθέντα ἀπᾶραι a. 9. τὸν ante Ἀλέξανδρον om. a. v. Bekk. Ibid. συθέμενος] συνθέμενος a. συνθέμενον Bekk. 11. αὐτοῦ om. a. h. v. Ibid. τίχην αὐτοῖς διδάξαι a. h. v. 13. ἰδοῦσαι a. h. Ibid. συμζαλόντα] εἰσόντα a. 16. Δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς h. 17. τραγῳδοποιοῦ a. h. v. Bekk. pen. Σουνίου a. Ibid. δ' om. a. ἐνθένδ' εἰν h. v. Bekk.

p. liv. 2. κατ' ἀγορὰς] καταγυιὸς. v. Ibid. ἀν ἐνθένδεν a. 3. ὁ om. h. v. Bekk. Ibid. Καθαπύδης a.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. a. Bekk.

p. liv. 1. δὲ om. a. h. v. Bekk. 2. Καθαπύδης a. Καθαπίδης v. 7. ὁ om. Bekk. 9. ἰφφῶ] τεμένει a. 13. ἀλαβαστοθήκας h. v. Bekk. 15. ὑπογεγραμματεῦσαι v. 16. τοῦτο] τὸ τοιοῦτον a.

p. lv. 2. πολλαχοῦ πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ Δ., ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς Φ. πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου. ὅτι a. 5. βασιλεῦσιν Αἰσχίνης, ἄλλα a. Ibid. ἐστι om. a. 6. ἐκεῖνο] ἐκεῖνό ἐστιν a. ἐκείνου h. 7. ἰσχυῖ περὶ τῆς γενομένης ἐκεῖσε παραχῆς, ἀπελάσασα αὐτὸν ἡ βουλὴ, ὡς οὐκ a. 9. τῷ Ἀθηναίων h. v. Bekk. 11. Σοφοκλέους καὶ Πλάτωνος a. 14. αὐτοῦ Bekk. Ibid. περὶ om. h. v. Bekk. Ibid. πρεσβείας a. approbante Reiskio. 15. φατρίας codices et Bekk. 16. τῶν Ἐτ.] τοῦ Ἐτ. a. h. v. Bekk. Ibid. ὅθεν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱέρεια. χρόνῳ δ' ὕστερον a. 17. νίος] ὃς v. Ibid. ἅλλας] κάλλας h. v. 18. ἐν τῷ πολίμῳ om. a. Ibid. τριάκοντα, στρατευσάμενος δὲ εἰνοίας a. 19. εἰνοίας] καὶ εἰνοίας v. 20. ζιῶσαι a. h. v. Bekk. 21. ἐναντίωντα a. 25. πιάτερον a. Ibid. αὐτῶν h. v. αὐτοῦ a. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 26. γενόμενον ἀξίως καὶ καλῶς a.

p. lvi. 1. δὲ τὸν πρότον h. 3. εἰς om. v. Ibid. Φιτοῦντα a. Ibid. πομπὴν καὶ κυδύνου γενομένου a. 4. [δὲ] Bekk. 6. Ταμύγας a. 7. μαχόμενος, καὶ ἐτιλεύτησεν ἀναιρεθεὶς a. 11. Δηλιακὸς καὶ νόθος h. v. pen. Παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας h.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 6. 1. τὸν om. g. h. v. 2. Φίλιππον] αὐτὸν a. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῖς g. 5. Τιμ. ὁ Ἀριζήλου b. Ibid. πολιτεία] πόλει h. 9. γὰρ om. g. h. v. Ibid. αὐτῷ] αὐτὸν g. 10. ὡς καὶ Δημοσθένης φασὶν ἐν a. 12. τὸ λειπὸν om. g. Ibid. συστάσας b. Bekk. δια-

στήσας g. 13. μίτριον om. g. ὡς μίτριον b. 14. ἐπὶ τὰ κεφάλαια v. Ibid. τῇ ὑποθέσει v. Ibid. καὶ κατὰ g. 15. ἐταιρήσειν g. Ibid. ἀκριβεῖς a. v. 17. μὴ om. a. 18. τῇ γραφῇ Τίμαρχος a. g. v. Bekk. Ibid. ἐταιρήσας· ἐν ᾧ εἰ παρὰ a. g. h. v. antep. ἐν τῷ om. g. Ibid. κυβεύων καὶ διατρίβων h. pen. ὑπὸ τοῦ Πιττταλάκου a. ὑπὸ Πυττταλάκου v. ult. τῷ Τιμάρχῳ g.

ΑΛΛΩΣ] ΕΤΕΡΑ ΤΙΘΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΛΟΓΟΝ a.

p. 7. 3. εἰσγεσθαι τοῦ λέγειν Bekk. pen. ταύτην] τοῦτο a. ult. γεγράφθαι] γεγράφθαι b.

ΛΟΓΟΣ.

p. 8. 1. ἄνδρες om. a. c. g. b. hic et similibus locis. 4. τε om. a. g. h. v. 5. τουτουὶ] τούτου d. 7. ἐπιδιδῷκε πρεσβύτης a. g. b. l. πρεσβύτης m. 8. τε om. g. Ibid. τοὺς om. h. l. pen. ἐπὶ] ἐν a. g. h. l. Bekk. ult. πάνυ πολλὰ g. Ibid. ἐπανορθοῦνται] ἐπανορθοῦσι c. d. v. Stobæus.

p. 9. 1. οὖν om. g. et v. 7. h. 3. ἑαυτῷ] αὐτῷ a. m. αὐτῷ Bekk. 6. αὐτῷ] αὐτὸν h. l. v. 8. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. a. g. h. Ibid. ἃ] ὅτι ἃ a. b. e. g. h. l. m. Bekk. et γ. 9. ὅτι om. iidem. 9. ἅπαν om. c. d. v. 10. καιρὸς] καιρὸν d. Ibid. πρὸς] καὶ d. 11. λόγῳ τούτῳ a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦντας] ὁμολογοῦντες m. ὁμολογοῦντας e. 14. ἐφεστηκότων] προεφεστηκότων d. ἐφεστηκότων c. 15. τοῖς καινοῖς νόμοις g. 16. τὰ μὲν om. e. m. 17. σώζουσι] αἴξουσι g. γρ. αὔξουσι c. m. Ibid. καὶ ὀλιγαρχιῶν a. c. g. m. καὶ [τῶν] ὀλιγαρχιῶν Bekk.

p. 10. 1. ὑμῖν] ὑμῖν codices. Ibid. προσόντας om. codices et editiones. Ibid. καὶ ἔννομον a. e. g. h. Bekk. 2. τι] ἃ a. e. g. h. l. m. Bekk. 3. κολάζειν] κολάζετε g. [κολάζειν] Bekk. 5. καὶ ἀσελγῶς βιούντων om. a. g. 6. ὑμᾶς] ὑμᾶς m. 7. πολιτείᾳ] πόλει a. b. g. h. l. Bekk. 8. δὲ νομοθετήσομεν] δ' ἐνομοθετήσαμεν b. 9. κολάζειν] κολάζεσθαι c. v. 10. καὶ σὺ om. a. b. e. g. h. m. Bekk. 11. Σόλων om. m. ὁ Σόλων a. e. g. h. Bekk. 12. χρόνους] καιροὺς c. d. e. v. 13. γὰρ περὶ] γὰρ ἐνομοθέτησαν περὶ a. g. h. Bekk. et om. ver. seq. 15. ἃ] ὡς a. Ibid. καὶ ὡς] πῶς a. pen. μόνον περὶ a. g. h. Bekk.

p. 11. 2. ἐστήσαν] ἔστησαν c. d. e. m. v. in marg. γρ. ἐστήσαν m. 3. ἐγὼ πρὸς] ἐγὼ νυνὶ πρὸς a. b. e. g. h. l. Bekk. om. e. m. sed inter lineas add. m. 6. ὑμετέρων] ἡμετέρων l. 7. τοὺς] τὰ g. 8. [οὐ ..... ἐστέρων] Bekk. 11. περιοπλισθῆν a. g. h. l. Bekk. Ibid. ὡς om. h. corr. πᾶς. 13. τοῦ T.] τοὺς T. g. h. l. v. Bekk. τοὺς τοῦ T. b. 15. περιπεπτώκαμεν g. 16. μὲν om. e. 18. ἀναβεβήκασι] ἀναβεβήκασιν g. 20. ἀσπίδα] ἀσπίδα a. e. g. h. l. m. Bekk. 22. μὲν γὰρ ἀπαγορεύει e. m. 23. ὁ om. a. Ibid. προστάττειν a. g. pen. ἀρχὴν] ἀρχὴ a. g. h. l. ult. ἐπιμελησομένη] ἐπιμεληθησομένη g.

p. 12. 3. χαρὰν καὶ τῷ g. 5. εἰς ὑμᾶς om. a. g. h. Bekk. εἰς ὑμᾶς l. 6. σωφρονιστέρᾳ] σώφρονι pr. c. Ibid. αὐτοῦ] αὐτὸς h. 7. οὗτος] οὗτος Ald. Steph. Ibid. ὑμετέρους v. 8. ἂν] δὲ a. e. g. l. m. Bekk. γοῦν d. 11. σὺδὲς om. a. 12. τετραμμένων l. Ibid. παραπλησίως] παραπλήσια a. e. g. h. l. m. 13. πολίτας] πολίτην a. l. πολίτη e. g. h. m. Ibid. δ' om. a. g. h. Bekk. pen. NOMOΣ. c. et leges ipsas om.

p. 13. 1. πρότερον] πρὸ e. m. 2. τὸν om. g. 3. ἀδελφοῦ] ἀδελφὸς c. d. g. h. l. v. Bekk. ἀδελφὸς a. 4. εἰσίᾳ] εἰσίει v. 5. τῆς ἐρημίας g. Ibid. συγκαθιᾶσι] συγκαθιᾶσιν a. ρ. d. g. h. l. v. Ald. Bekk. 6. δὲ μὴ ἐπιτρίψῃ e. m. 7. ἐξέλιγχε l. Ibid. ὅστις] ἔστιν e. g. m. 8. χορηγὸς] χορὸς e. m. 10. τοῖνυν om. a. Ibid. νομοθέτει om. v. 12. τούτου] τούτων g. Ibid. τοὺς om. a. 13. ΙΩνητο] ΙΩνιον a. b. e. g. h. l. Bekk. Ibid. γοῦν] οὖν a. 16. γραφὴν] γραφὲς a. e. g. m. Ibid. ἐταιρήσας om. c. d. v. antep. δὲ om. v. ult. φασιν ὅτι ἡμισθώσατο] ὅτι φασὶν ἡμισθ. a. ὅτι φασὶν ὅτι ἡμισθ. g. ὅτι ἡμισθ. φασὶ h.

p. 14. 3. ἐπεμισθώθη] ἐπεμισθώσατο g. h. l. et γρ. c. Ibid. ἀναβαίνοντι δὲ αὐτῷ θαυμάσιον g. h. l. 4. πάλαι] ἄλλα c. d. e. Ibid. τοιοῦτον] τοιούτους e. m. τοιοῦτο Ald. 5. δὲ] δὴ e. g. m. Bekk. 7. τοῦ παιδὸς] ἐκείνου c. e. v. et m. sed in marg. m. habet vulgatum. 8. ὧν] ὡς d. 10. καὶ τίνα ..... παῖδων; Bekk. 11. ὑμετέρων a. l. Ibid. προαγωγίας e. g. m. 13. προαγωγὸς] προαγωγὺν a. Bekk. προαγωγεῖν h. προαγάγῃ g. 14. πάντα] ἅπαντα g. h. Bekk. 15 ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ e. g. m. et pr. l. 16. ὑβρίζει] ὑβρίζῃ m. 17. ἢ δούλων g. Ibid. ἢ ἐὰν] καὶ a. c. e. m. v. Ibid. τι] τινα e. 21. NOMOΣ om. v. et passim. antep. ἐὰν] ἐὰν e. g. m. v. et a. Ibid. ὑζείσῃ] ὑβρίσει a. pen. πρὸς] εἰς e. g. m. Ibid. ἕ] ὃ omnes codices et editiones præter a. ult. κατασφήσονται] κατασφήσει a. c. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. κατασφήσει καὶ d. κατασφήσει m. Ibid. δὲ om. omnes codices et editiones. Ibid. τεθνάτω] τιθυῆτο m.

p. 15. 1. εἰς τὸ ἀργύριον m. Ibid. κατασφησθῇ] ἀποφησθῇ g. et corr. m. 2. μὰ παραχρῆμα om. et lacunam habet post ἐὰν c. [3. τοῦ om. d. 5. οὖν ἂν e. g. Bekk. Ibid. ποτε ἐν τῷ a. c. d. e. g. h. l. m. v. Bekk. 7. σκοπεῖτε a. m. Ibid. εἰρέσσετε post Ἀθηναῖοι ponunt a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. 8. τοῦτο] τούτων g. om. a. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. l. 9. ἐστεύδακεν d. e. g. m. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς c. d. e. h. l. m. 11. ὑβρί-

ζειν] ἀνυβρίζειν d. e. m. Ibid. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ a. e. b. m. 12. ὑτιοῦν] ὁντιοῦν b. et pr. l. 13. εἶναι ἡγήσατο a. g. b. Bekk. antep. πατρὸς g. ult. δ' om. g. Ibid. ἐγγραφῇ τις εἰς e. d. m. v. ἐγγραφῆς εἰς Ald.

p. 16. 1. γνῷ καὶ om. a. e. d. e. m. v. [γνῷ καὶ] Bekk. 2. τὰ καλὰ διαλογίζεσθαι g. Ibid. τὰ μὲν] ἃ μὲν d. Ibid. οὐκ] ἀλλ' e. m. 3. αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ a. αὐτῷ [Τιμάρχῳ] Bekk. 6. ἱερώσασθαι h. Ibid. ὃς] ὅς b. l. καὶ g. 7. μηδὲ] μὰ d. Ibid. συνδικάτω] συνδικήσῃ a. b. l. m. et pr. e. συνδικάσῃς corr. e. συνδικασάτω d. 8. ἀρξάτω φησὶν ἀρχὴν c. d. e. m. v. antep. πρεσβευσάτω οὗτος μηδὲ d. e. m. v. pen. μηδ' ὁ μισθωθεὶς συνοφαντίτω a. g. b. l. ult. μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ a. g. h. l. Bekk.

p. 17. 1. Ἀθηναίων om. a. g. b. l. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 3. ἢ' - - - ἐπίστασθε om. v. 4. νόμων ἡμῖν πειμένων a. g. Bekk. νόμων ὑμῖν πειμένων h. l. 6. post ἐπίστασθε add. NOMOΣ. a. c. d. e. g. b. l. Bekk. 7. ἂν] ἐὰν s. l. v. Bekk. Ibid. ἐξεῖναι αὐτῷ τῶν ἐνία m. ἐξ ἐνία a. e. g. h. l. Ibid. ἀρχόντων om. m. 8. ἱερωσύνην om. a. d. e. g. b. l. m. Ibid. ἱερώσασθαι b. e. h. l. m. Ibid. συνδικάσαι corr. e. 9. ὑπερόριον m. 10. μηδὲ κληρωτὸν μηδὲ a. d. e. g. h. m. v. Ibid. μηδ' ἐπικηρυκίαν l. 12. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιῤῥαντηρίων a. g. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων b. d. h. l. v. ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων e. m. 14. καταγνωσθέντος] καταγνωρισθέντος m. 15. μεὶν] μίντοι a. d. g. h. l. 17. ὑμῖν om. a. Ibid. ἀνίγνω a. 19. τίνα] ὅττινα a. 20. ὑμᾶς] ἡμᾶς a. c. d. g. b. l. m. v. Ibid. τὰς ἐκκλησίας c. d. m. v. 21. σωουδαιοτάτων c. e. m. v. Bekk. Ibid. νόμος e. g. m. 22. πρῶτον] πρότερον b. antep. ἐστὶ] εἶναι e. m. pen. τοὺς om. c. v.

p. 18. 2. περὶ τῶν ἱερῶν d. m. v. et corr. c. 3. πλευξὶ καὶ πρεσβείαις a. c. d. e. g. m. v. 4. ὅσιον] ὁσίως a. ὁσίοις e. Ibid. ὁ πίρυξ ἐπερωτᾷ g. antep. λίγειν] λίγων m. Ibid. Ἀθηναίων ἀφάντων τὸν c. e. m. v. pen. δὲ] δὲ a. Bekk.

p. 19. 3. τοὺς om. g. 5. ὀνόμασι] ὀνόμασιν e. m. Ibid. κοινὴν om. a. d. g. b. l. et pr. c. [κοινὴν] Bekk. 6. ἐκωνυμίαν] ὁμωνυμίαν g. Ibid. ἀπολαῖὰν d. h. l. 7. δὲ om. g. Ibid. καὶ om. a. d. h. Bekk. Ibid. νέους] νεωτέρους a. d. g. b. l. Bekk. 10. δὲ om. a. c. e. l. m. v. Bekk. Ibid. διαγιγνόμεθα a. c. l. m. v. Bekk. δι' ἀγνώμεθα Ald. 11. καὶ Θεμιστοκλῆς a. d. g. b. 12. καὶ Ἀριστείδης ὁ τὸν ἀνόμαιον βίον ἴχων Τιμ. a. Ibid. ἐκωνυμίαν ἴχων d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἐκωνυμίαν καὶ ζίον Τιμ. e. 13. τουτοῖ] τούτῳ a. d. l. 14. ἴδει] ἤθει a. Ibid. ἴχοντος m. 15. θρασύ τι τοῦτο a. 16. πάνυ τούτου e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὑμῖν οἶμαι a. d. g. h. l. Bekk. 17. τιθίασθε] τεθεωρήκατε c. e. m. v. antep. τῇ Σ.] τῶν Σ. e.

p. 20. 1. δὴ] δὲ a. d. g. h. l. Bekk. 3. ἂν ἐγὼ ὀλίγα c. m. v. ἂν ἐγὼ e. Ibid. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην a. l. Bekk. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην b. e. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ὑπεμνήσθην m. πρότερον ἐγὼ ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ d. Ibid. γὰρ] γε omnes codices et editiones præter a., qui plane utrumque om. 4. οὗτοσὶ δὲ] Τίμαρχος δὲ οὗτοσὶ οὐ a. d. e. g. h. l. Bekk. Τίμαρχος δὲ οὗτοσὶ δὲ οὐ m. Ibid. πάλαι] πρώην g. 7. ὑπὸ τῆς μίδης e. 8. αἰσχυνθέντες g. 12. ἐστὶ τῶν ἑστρατηγικότων a. d. g. h. Bekk. 13. ἐπικουρῶν - - - ἀσπάζεται om. g. 14. ἀλλὰ τούτους a. c. e. m. v. Bekk. 16. δεῖν om. g. m. Ald. Steph. 18. θηλοῖ] δοκεῖ g. Ibid. ἂν] ἐάν a. l. Bekk. 21. ἐγὼ φημι a. d. g. h. Bekk. Ibid. διὰ τί om. m. 23. φησὶν om. g. 24. εἰ] ἢ c. d. e. g. h. l. v. Bekk. 25. στρατευόμενος c. e. m. v. Ibid. ὅσαι] αἳ v. 26. προστεταχθῶσιν] προσαχθῶσιν m. Ibid. ἢ] εἰ c. e. Ibid. προβεβλημὰς g. antep. τί] διὰ τί c. e. m. v.

p. 21. 1. εἰ] ἢ Bekk. Ibid. ἢ] ἤ a. h. εἴ ἢ d. ἢ e. 2. σῶμα ἑαυτοῦ c. d. e. m. v. 3. κοινὰ τῆς c. e. v. Ibid. ἀποδώσασθαι corr. l. 4. εἰ τὰ] εἰ ὁ τὰ a. e. m. Ald. Steph. ἢ ὁ τὰ g. b. l. ἢ τὰ Bekk. Ibid. κατεδηδεκὼς m. 7. διαθήσειν] διαθεῖναι a. d. h. l. 11. κἂν παρὰ c. v. 12. καὶ πάνυ o. v. Ibid. καὶ ἁπλῶς a. c. e. g. v. Bekk. 14. τῷ ἑαυτοῦ σώματι a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 16. λεχθῇ] λίγῃ a. d. e. g. b. m. Bekk. Ibid. σὺν] αὖ e. m. 17. ἐξείργει ἀπὸ τοῦ a. g. h. l. Bekk. 19. καὶ om. g. Ibid. ἀσιλγαίνει g. Ibid. τοιοῦτον τὸν ἄνθρωπον a. c. e. m. v. Bekk. 20. ἀπαγγειλάτω l. 25. δὲ τί] δ' ἴτι a. c. d. e. m. v. Bekk. δ' ὅτι g. δὲ τί; l. antep. καινὸν] καὶ e. g. ult. γὰρ om. a. c. v. Ibid. νόμων ἐθήκατε καινὸν om. c. v.

p. 22. 2. καθεῖσθαι m. 5. δυνησομένους ἡμᾶς a. l. Bekk. δυνησομένους ὑμᾶς d. g. h. ὑμᾶς δυνησομένους e. 6. σκουδαιοτέρων g. 7. ἀπολαύειν g. 8. ταῖς om. a. d. g. h. l. 9. γὰρ om. l. 10. ἂν om. e. et pr. h. Ibid. γίνονται a. g. h. l. 11. καὶ τὸν περὶ] τὸν γὰρ περὶ g. h. m. v. Bekk. 12. πρεσβείας codices et editiones. Ibid. νόμων] μίνον g. νόμων m. Ibid. ὃν om. c. e. m. Bekk. 13. ἴτεροι om. g. Ibid. γεγραμμένοι εἰσὶ συπλεξάντες a. 14. μὲν om. c. Ibid. εἶναι om. h. l. Ibid. πράττειν om. c. antep. ζῆν καὶ λέγειν c. e. m. pen. NOMOI. om. l. NOMOΣ. a.

p. 23. 1. μὴ] ἢ b. Ibid. χωρὶς] χωρῆ a. χωρὴ m. χωρεῖ v. Ibid. ἢ] ἤ d. h. om. a. b. e. m. [ἢ περὶ ἑπάστου] Bekk. Ibid. τοῦ om. l. 2. τοῖς αὐτοῖς] τῆς αὐτῆς a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὅτι] fortasse δηλονότι c. om. b. [ὅτι] Bekk. Ibid. λοιδορῆ-

ται — ἀγορεύη — ὑπομενοῦν c. d. e. g. h. v. Bekk. 3. ἀπομενοῦν l. Ibid. ἢ om. a. v. Ibid. λέγει a. Ibid. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. m. v. Bekk. 4. τοῦ om. a. Ibid. παραπαλαύεται b. l. Ibid. ἴλλει b. m. antep. et ult. ν] n l. Ibid. εἰθ'] si καθ' d. e. g. m. et pr. h. εἰς c. καθ' Bekk. pen. πλέονος] πλέον a. πλείονος m. Ibid. ἐστι] ᾖ b. c. Bekk. Ibid. ἐπιβαλόντες a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. ult. ἐκκλησίαν ἢ ἐν e. m.

p. 24. 1. δὲ om. a. c. d. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. κλήσεις] κρίσεις e. g. m. 2. ψηφιζόντων] ψηφιζομένων c. Bekk. ψηφίσῃ ἢν a. l. v. et corr. b. Ald. Steph. ψηφίζοι ἢν d. ψηφίζειν ἢν e. m. ἢν ψηφίζων g. ψηφίζων ἕνα b. 7. χρησίμους εἶναι g. 8. καὶ om. omnes codices et editiones. 9. ἀφῆτε c. v. Ibid. μόνοι] μὲν g. 10. ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπεθέμην c. e. m. v. 12. τοῦ] τοὺς g. Bekk. om. d. h. l. 15. μὲν et mox δὲ om. g. Ibid. μὴ] οὐ v. Ibid. καλῶς l. 16. προεξαχθῶ] ἐξαχθῶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 17. τοὺς T.] τοῦ T. e. h. m. Ibid. ἐπιτιμήσετε a. l. Ald. ἐπιτιμήσητε m. 18. ὑμᾶς om. a. d. g. h. 19. τούτῳ, εἰ αἰσχρῶς οὕτω τυγχ. a. d. g. h. l. et in marg. m. Bekk. 22. φθέγγεται c. v. 23. μάλιστα om. c. v. Ibid. σπέφασθαι m. 24. τουτοὶ om. c. v. antep. εἰς τὸ σῶμα ὂν l. pen. ἄπειρα om. a. Ibid. τὰ om. l. et pr. h. Ibid. ἢ] καὶ d. g. h. l. m. Bekk. ult. περὶ τοῦ Εὐκλείδου a. Ibid. ἐγίνετο] γέγονε a. d. e. l. m.

p. 25. 4. πρῶτον μὲν πάντων a. d. g. h. l. Bekk. πάντων μὲν πρῶτον c. e. m. v. πάντων πρῶτον b. 5. Εὐθυπίδου m. 6. προφθάσει m. 7. ἑαυτὸν] αὐτοὺς g. αὐτὸν Bekk. Ibid. αὐτὸ τοῦγον ἴδειξιν a. d. g. h. l. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἴδειξιν c. e. m. v. Ibid. ἐπίδειξιν a. 9. τῶν om. m. Ibid. ὑμετέρων l. 10. Τιμάρχου] μοναρχου m. Ibid. καὶ] ἢ g. Ibid. μὲ om. a. c. e. m. v. 11. εἶσιν m. Ibid. ἄρα πάντα λίαν m. Ibid. ἅπαντα ἀκριβολογοῦμαι a. 13. τούτου] τοῦτο m. Ibid. ὅ] ᾧ g. 14. μὴ om. g. Ibid. ἢ μὴ] ἢ μηδὲ a. 16. ἐστι Μισγόλας c. e. m. v. Ibid. τις om. c. v. Ibid. Νεοπράτους d. h. 19. ἴχειν εἰωθὸς] ἴχειν c. e. m. v. 20. ταυτὶ] ταῦτα c. e. m. v. ταυτὶ Ald. Ibid. λέγω] ἴγω e. 21. αὐτὸν γνωρίσητε a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αἰσθανόμενος v. pen. ἀχυρίδιόν τι ἐπὶ τοῦ ἰατροῦ g.

p. 26. 2. ταῦτα ποιεῖν οὐκ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. οὐτοσὶν d. e. 4. αὐτῷ ὁ πατὴρ a. 7. ὀλοφαγίᾳ c. v. ὀψιφαγίας a. Ibid. καὶ om. g. Ibid. πολυτελείᾳ c. v. Ibid. καὶ δείπνῳ c. 8. καὶ πίθοις om. d. 9. χρὴ] δεῖ a. d. g. h. l. Bekk. 11. δὲ om. h. 13. καὶ om. g. καὶ παρὰ προσβ. c. e. m. v. 18. ἐπόμπευον e. g. et in marg. γρ. ἐπώμπευον m. Bekk. πομπεύων a. d. h. l. m. Ibid. ἐν ταύτῳ l. m. ἐν αὐτῷ a. 19. συνθέμενοι a. 20. πομπεύειν d. h. Ibid. Τίμαρχον τουτονὶ a. 21. παρεξυμένος h. l. Ald. παροξυνάμενος g. παροξυνόμενος m. sed in marg. παροξυμμένος. 22. ὁ Μισγόλας πρὸς τὸ πρᾶγμα g. 24. τοιοῦτον] τοιὰ g. antep. διαπειλησαμένου omnes codices et Bekk. Ibid. τοῦ ante Μισγόλα om. e. Ibid. τοῖς] καὶ τοῖς g. ult. ᾤχοντο φεύγοντες a. d. g. h. l. Bekk.

p. 27. Γ. παρασκευαζόμενα m. 2. ἴγὼ om. c. m. v. Ibid. πάντες c. e. v. Ibid. ὅσοι] εἰ m. οἳ c. e. v. 3. χρόνος ὅσος ἐγένοντο c. e. m. v. 4. ἴγὼ δὲ] ᾖ δὲ e. Bekk. ἢ δὲ m. et pr. h. ἤδη c. d. g. v. ἤδη δὲ a. Ibid. καὶ om. a. 5. ὑμῶν] ἡμῶν m. 6. τοῦ om. v. Ibid. καὶ περὶ l. 7. ἐμέλλετε c. v. Ibid. μὲν om. m. Ibid. γὰρ om. g. 8. σαφῶς e. l. Ibid. ἴσως] ἴσθι g. Ibid. ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις c. e. m. v. 10. τὸ om. c. v. 11. καὶ περὶ] καὶ παρὰ l. Ibid. ὁμολογουμένου ὄντος τοῦ c. e. h. v. 12. πράγματος ὄντος, ἐπιπλὴν m. 13. μαρτυρίας e. m. Ibid. τῷ Μισγόλᾳ c. e. m. v. 14. δὲ] καὶ l. Ibid. αὐτὸ] αὐτοῦ m. 15. ὃ] οὗ a. Ibid. ἐγγράφων e. g. m. Ibid. ἄλλων g. 16. οὐδὲν, ὃ] οὐδενὶ g. Ibid. μὰ om. codices et Bekk. Ibid. ἀληθῆ c. v. 17. ὑμῶν a. Ibid. τε om. a. d. e. g. h. l. m. μὲν Bekk. Ibid. γνώρισμα e. 18. δὲ καὶ μὰ τῷ μαρτυρῶντι αἰσχρὰ a. d. e. h. l. 19. μὲν om. d. h. l. Ibid. παρελθεῖν καὶ τἀληθῆ a. antep. μαρτυρεῖν] μαρτυρῆσαι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ om. g. δὲ ἐκὼν b. Ibid. προαιρεῖται m. pen. ἐγκλεπτευθῆναι e. ult. συνιδεῖτε c. e. m. v. συνίστητε g. συνιδὼν ἐστε b.

P. 28. 1. μᾶλλον ἁμαρτεῖν a. d. g. h. l. Bekk. 2. ὡς μὰ m. 4. δ' om. g. 6. ἰτέος] ἰταλικὸς h. 8. ἑαυτὸν] αὐτὸν m. Ibid. ἐπιορκεῖν om. a. d. g. h. l. et pr. c. ἐπιορκῶν ἐξαμαρτήσεται m. ἐπιορκῶν ἁμαρτήσεται e. [ἐπιορκῶν] Bekk. 9. οὐδὲν ἐν' αὐτῷ πλέον m. οὐδὲν ἐστ' αὐτῷ πλέον c. e. v. Ibid. ἰτέαν] ἰταλικὴν pr. ἰτέαν corr. ἰτέος corr. l. Ibid. ἴγωγε a. g. 10. ἐκλιπόντα a. b. d. g. h. l. Bekk. 12. ἐξεργάζεσθαι a. d. g. h. l. Bekk. ἐξεμεγάσασθαι m. Ibid. ἴγχειρῶν c. e. m. v. 13. δεῖ] δεῖν g. 14. οὖτι] οὐδὲ e. 15. πείσουσιν οὐ μὰ a. 16. οἶμαί γε, εἰ a. d. g. h. l. Bekk. 17. ἐκεῖνο δέ γε g. Ibid. οὐδέποτε a. d. g. h. Bekk. οὐδὲ μή ποτε c. v. Ibid. δυνήσονται a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 19. παρεσκεύασα τούτῳ c. e. m. v. Ibid. οὗτος om. a. c. e. m. v. 20. καθαρὸν χρὴ τὸν βίον εἶναι a. d. h. l. Bekk. καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον e. g. m. χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον c. v. 21. μὰ] μηδ' c. v. 22. ἄρα] γὰρ d. g. h. Ibid. τοῖς νόμοις a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀλλήλων] τῶν ἄλλων m. ult. πολὺν om. l. et pr. h.

P. 29. 1. δοκοῦντες εἶναι] φαίνονται a. d. g. h. l. δοκοῦσιν εἶναι e. m. v. om. Bekk. 2. ὁ Μισγόλας a. d. e. g. h. l. v. Bekk. Ibid. μὲν om. e. 3. ἐμὸς] ἐμοὶ g. 4. τοιοῦ-

τας a. 5. ὅσας] ἃς d. g. h. 6. δὴ] οὖν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ὑπολάβοιτε v. 8. οὐ om. l. 9. ἡ φύσις ἐστὶ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀνθρώπου] ἀνδρὸς c. e. m. v. 10. πρῶτον μὲν κάλει μοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. ἰδόντας l. 12. ἀναγίνωσκε. καὶ τελευταῖον a. d. g. h. l. 14. ἵνα εἰς θεοὺς g. Ibid. αἰσχυνούμενος v. 15. ὑμᾶς καὶ τοὺς e. m. 16. ἰθιλήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. ἰθέλητ' Ald. Ibid. μαρτυρῶ m. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. m. testimonium pro more om. c. v. 18. Μισγόλας Nisloy om. a. Ibid. ἐμοὶ δὲ ἐγένετο g. Ibid. τῷ om. a. l. m. 19. Τίμαρχος οὗτοσὶ ὁ a. Ibid. καθεζόμενος] διαπαθεζόμενος d. g. h. et pr. l. sed corr. διαπαθεζόμενος. 20. καὶ om. g. Ibid. τὴν om. c. Ibid. γνῶσιν] γνώμην g. m. Ibid. μου b. Ibid. πολυωρῶν om. in lacuna a. Ibid. νῦν] γε. ναῦν b. 21. διέλιπεν Bekk. 22. διέμεινε a. d. g. h. l. Bekk. 23. ἦκε] ἦλθε c. e. m. v. Ibid. μετεμέτρεον g. 24. μετεμέτρεον a. d. e. g. h. l. m. pen. ἡ om. g. h. l.

p. 30. 1. εἶναι] ἴστην a. 2. ὑποδὺξ d. h. Ibid. ὑπερβαίνοντα c. m. 3. Κυδαντίδην a. Ibid. ἀλλ'] καὶ c. m. 4. ὑποδὺξ l. Ibid. λέγω, ὡς καὶ μὰ (cæteris omissis) a. Ibid. ἐλαίας m. Ibid. ἀπολιμμάνος v. 8. φαίνεται μόνον a. d. g. h. Bekk. μόνον φαίνεται c. e. l. m. v. Ibid. καὶ om. a. g. Steph. 11. τούτῳ δοκεῖ a. d. h. l. Bekk. 13. παρ'] ἀφ' c. e. m. v. pen. ὁ Τίμαρχος a. g. Ibid. οὗτος a. d. g. h. Bekk. οὑτοσὶ v.

p. 31. 1. διημέρευσεν b. Ibid. κυβείαι] κύβλῳ m. 2. εἰσβάλλουσι d. h. l. 3. τινας ὑμῶν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἃ λέγω om. c. v. 4. γε om. c. m. v. 6. ὁρᾶν] ἰδὲν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ταύτῃ om. a. d. g. h. l. [ταύτῃ] Bekk. Ibid. ἔσχε c. e. m. v. Ibid. τοῦτ' c. v. 8. οὗτος v. 11. τῶν δὲ - - - ἐποιήσατο om. g. Ibid. αἰσχρῶν] αἰσχίστων c. e. m. v. Ibid. πρότων πώποτε d. e. h. l. m. 12. ἁμαρτήματα] πράγματα v. 13. ὑπὸ] ἀπὸ e. m. 14. τὸ T.] τοῦ T. a. d. e. g. h. l. m. 15. αὐτὸς] οὗτος a. b. d. g. h. l. Bekk. οὑτοσὶ c. 16. λόγῳ om. a. d. g. l. Ibid. μόνον om. a. l. Bekk. 17. εἰσῆν a. 18. ἦν οὗτος d. h. 23. πλεύσας g. 24. ἅμα om. c. e. m. v. Bekk. 26. ἡ om. v. 27. αἴτιος οὗτος ἐγένετο a. b. αἴτιος ἐγένετο οὗτος e. g. Bekk. αἴτιος δεδὼς τὰ πολλὰ ἐπέβαινον καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὗτος Τίμαρχος. l. 28. τοιαύτῃ] ταύτῃ τῇ c. e. m. v. Ibid. ἀφωνίᾳ] ἀφωνίᾳ e. m. Ibid. εἰσφοιτῶν c. e. m. v. Ibid. ἃς] εἰς e. m. antep. ἐκεῖ πρῶτον ἰδὲν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἔοθτο καὶ pr. m. ult. ἠγήσατο εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς a. d. h. g. Bekk.

p. 32. 1. διελέχθη codices et Bekk. 2. ἐπειθεν αὐτὸν, αὐτῷ a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. αὐτῷ om. l. Ibid. τούτῳ om. c. v. 3. ἀνέλασα c. v. Ibid. λόγον] χρόνον a. b. d. e. l. 4. ἡ om. d. e. Ibid. ἀκμαία a. d. e. m. Schol. καμία h. Ibid. ἀκμαστία g. m. Bekk. 6. ἀπὸ] παρὰ c. v. 7. μάτην, ὃς γε ἦστο, τοσοῦτον ἀργύριον m. μάτην, ὃς γε ἦστο, τὸ ἀργύριον c. v. Ibid. τὸ om. a. d. e. g. h. Bekk. 8. ἀναλοπὰς g. 9. ἰνόχλει v. 10. ῥάμιν] γνάμιν m. sed ῥάμιν in marg., γρ. γνάμιν e. 11. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν [τῶν om. c. v.] συγκυβευτῶν, ὧν c. e. m. v. Ibid. συγκυβευόντων d. 15. τε om. c. e. m. v. 16. κυβευτικὰ ἕτερα] κύβους καὶ ἕτερά τινα c. e. m. v. pen. αὐτὸν om. a. ult. ἐξεμαστίγουν d. Ibid. τὰς ἐξ ἀνθρώπων omnes codices et editiones.

p. 33. 4. βωμὸν τῆς a. d. g. h. l. 5. οἶσι] οὗ g. 6. ὅ τε [τε om. c. v.] Τίμαρχος καὶ ὁ Ἡγήσανδρος c. e. m. v. 8. βωμὸν αὐτοί τε καὶ a. 9. ἀναστῆναι om. g. 11. δὲ om. c. e. m. v. Ibid. οὕτω c. e. m. v. 12. χρήσιμος ἂν, ὑπογ. a. d. g. h. 13. συνδοκεῖ m. Ald. 14. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸν ἄνθρωπον a. d. g. h. Bekk. 15. τινος om. e. m. Ibid. ἐκ] ἀπὸ a. 17. ὅτι] ὅτε Steph. Ibid. ἐδικάζετο a. d. g. h. l. Bekk. διεκάσατο m. 19. μυδὲν] οὐδὲν c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. αὐτὸν om. a. αὐτῷ v. 20. οὐδὲ] οὐδὲν a. d. g. h. l. Bekk. 21. εἰς δουλείαν ἦγεν e. m. Ibid. ἑαυτοῦ Bekk. Ibid. δοῦλον εἶναι m. 22. πρὸς τὰ γόνατα om. a. d. h. g. l. [πρὸς τὰ γόνατα] Bekk. post ἀνδρὶ ponit e. m. 23. καὶ om. c. v. Ibid. Γλαύκων a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 25. δικῶν λήξεις a. d. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἐποιήσατο a. antep. ἐκέτρεψε l. pen. ποτὲ καὶ χρυσαμύνῃ c. d. e. g. h. l. m. Bekk.

p. 34. 1. ἀνβάλετο e. m. 2. παρὰ d. g. h. Bekk. Ibid. ἡμέτερον c. e. g. m. v. 3. Ἀζηνιεῖ d. g. h. m. l. Ἀξυνιεῖ a. Ἀζηνεῖ e. 4. αὐτὸν ταύτην om. c. v. Ibid. ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν ἐν τῷ δήμῳ a. ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν m. ἐν τῷ δήμῳ ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν e. ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλήσαιεν ἐπαγγελίαν c. v. 5. ἦν - - - ἐπήγγειλα] ἐπαγγέλλει ὥσπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ c. v. 6. Κρεβύλος e. h. Κράβουλος v. Ibid. αὐτοῦ τοῦ Ἡγησάνδρου e. 7. ἐν om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ὑμῖν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. πρῶτοι om. a. e. h. l. 8. ἤδη] δὴ a. e. h. Bekk. Ibid. καταστεμψάμενος l. m. Ibid. ἑαυτὸν a. Bekk. 9. καὶ - - - ἐβουλεύσατο om. a. Ibid. ὃς om. e. g. h. l. m. 10. τἀληθὲς c. e. m. v. Ibid. ἔχειν] ἔσχε a. g. h. l. Bekk. 11. προσλάβῃ h. 12. δὲ] δὴ a. Ibid. ταύτην νίκην codices et Bekk. 13. τοῦτον c. m. v. 14. ἐγὼ om. a. d. g. h. l. Bekk. 15. ὃς om. a. d. g. h. l. οὗτος ὃς c. v. antep. οὐ τοῖς] ὁ τοῖς e. ult. ἐκεισθήσερ c. e. m.

p. 35. 1. εἰς τὴν ἐλευθερίαν c. e. m. 2. ἑτέρων a. c. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. m. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. l. 6. πρὸς] εἰς c. g. m. 7. Ἡγήσανδρος, καὶ πρεσπέμψας αὐτῷ ἄρασθαι τῆς δίκης, ἣν τε αὐτὸς ἐκπαλέσατο add. in marg. e. om. g. Ibid. καὶ om. d. v. Ibid.

προσίμεθα codices et editiones. Ibid. τὰς δίκας ἄρασθαι] τῆς δίκης ἄρασθαι l. Ald. Steph. διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης a. διάλυσιν τῆς δίκης ἄρασθαι corr. h. ἄρασθαι (omteris omissis) d. v. et pr. h. Bekk. 8. ἀνεπαλίσατο d. l. 9. ἵν' Ἡγήσανδρος ἀφεικὼς αὐτὸν τῆς δουλείας, καὶ οὗτω διελύθησαν. ΕΤΕΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a. Ibid. αὐτῷ e. g. m. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. ρ. 11. ἀγόμενον] ἀποτίμενον m. 12. εἰς ἐλευθερίαν om. a. 15. σαφέστερον a. 16. δ' om. m. Ibid. αὐτὸν ἐπὶ τὸν μαρτυρίαν καλῶ a. καλῶ αὐτὸν ἐ. τ. μ. c. e. m. 17. ἀποδείξω e. m. Ibid. ἀπεργάζηται Ald. 18. τοῦτο om. c. 20. τὸν om. c. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. l. antep. Διφίλου] δὲ φίλου g. Ibid. Στειριεὺς b. e. Bekk. Ibid. ὅτι m. ult. τὸν primum om. a. Bekk. Ibid. τὸν Ἀρ.] τὸν τοῦ Ἀρ. a. τοῦ Ἀρ. d.

p. 36. 1. αὐτῇ] αὐτοῦ a. d. Ibid. ᾗ] ὃς a. Ibid. Λεωδάμαντι e. m. v. Bekk. 3. καὶ οὐκ a. 4. δέ μοι] γε c. e. v. 5. οὐ Δίλυι h. 7. οἶμαι] ὑμῖν a. d. e. g. h. l. m. Ibid. αὐτοῦ] ἐμαυτῷ m. et pr. e. σαυτοῦ corr. e. ἑαυτοῦ Bekk. 8. Λεωδάμαντα g. h. Ibid. ἦν] ὢν g. Ibid. οὐ] μὴ a. 9. ᾗ] οὗ a. Ibid. ἐξορυβίσατε codices et Bekk. 10. ἐξαχθήσομαι e. v. Ibid. τι] ὅτι d. g. h. l. ἔτι a. 11. ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ m. Ibid. τοῦ om. g. 12. ὦ Ἀθηναῖοι om. g. Ibid. κατασχύνω c. v. 13. ὑμῖν om. a. 14. αὐτοὺς οὐκ οἰόμεθα a. d. g. et corr. h. Bekk. 15. μεμισημένους, γρ. μεμισημένους e. antep. τοὺς om. g. pen. ἅπαντες om. g. Ibid. σύστατε m. ult. τὰ ἐπιτάγματα] τούτῳ ἐπιτάγματα a. l. τὰ τούτῳ ἐπιτάγματα c. v. τι τούτῳ ἐπιτάγματα e. τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ m. Ibid. ὡς] καὶ e.

p. 37. 3. ὅτι om. e. ὅτι b. Ibid. μάλα] μᾶλλον v. 5. ἀβελτερίας c. d. g. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 6. ἀξιοῦσι g. h. l. Ibid. μοι g. 7. παρασχέσθαι a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. Ibid. ὅπου] ὅπως g. 8. οἶδα g. Ibid. οἶμαι] εἶναι c. e. v. 9. οἶμαι ἔγωγε] οἶομαι ἔγωγε e. ἔγωγε ὑπολαμβάνω a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. οὕτως ὑμᾶς a. d. g. h. l. Bekk. 10. ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας] ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 12. μισθώσῃ e. m. Ibid. Ἀθηναίων a. d. v. Bekk. 13. ἑαυτὸν a. m. Bekk. 14. καὶ ἴσως e. 15. ὃς ἂν Θελήσῃ m. 16. τὸν om. codices et Bekk. 17. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἐπιδεικνύειν a. d. g. h. l. 18. αὐτὸν om. c. e. v. ἑαυτὸν Bekk. Ibid. οἰκοῦν τὸ λοιπὸν c. l. v. 19. πεποιθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν a. l. 22. Ποσειδῶνα d. h. l. Ibid. καλῶς] καλῶς codices et Bekk. 23. ὑμῖν om. a. g. h. v. Bekk. ὑμῖν c. d. e. m. 24. καὶ om. g. Ibid. αὐτὸς om. a. d. g. h. l. Bekk. 25. ἐκ] ἐπὶ e. m. antep. τὰ om. a. d. g. h. l. pen. τοῦ] τοῖς a. d. g. h. l. Bekk. ult. καθεζομένους c. d. e. m. v. Bekk.

p. 38. 1. ταὐτὸν om. a. d. g. h. l. Bekk. 3. Θυρίδας v. 4. εἴ δ' εἴ τις a. Ibid. ὑμᾶς e. m. Ibid. τί] ὅτι c. v. Ibid. οὗτος ὁ ἀνθρωπος a. h. l. Bekk. οὗτος ἀνθρωπος g. 5. εἰπωιτι] λέγοιτε m. λέγοιτο c. v. 6. οὐκ εἰδότες καὶ τὸν c. e. v. οὐκ εἰδότες τὸν b. d. m. 7. εἰδότες c. e. m. v. 8. γνωρίζετε c. e. m. γνωρίζεται v. 9. καὶ om. a. d. g. h. Bekk. Ibid. Τίμαρχον g. 10. τί δῆ λέγειν, Τίμαρχε a. d. g. h. l. Bekk. τί χρὴ λέγειν, Τίμαρχε c. e. m. v. 11. ἢ et σὺ om. c. e. v. Ibid. αὐτὸς om. a. 12. τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ a. d. g. h. l. Bekk. τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ e. 13. κατηλπικὼν Ald. Steph. 14. πωπτρούει m. ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις πωπτρούῃ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἑτέρων om. g. Ibid. διαφέρων m. Ald. Steph. 16. ἑταίρας] ἑτέρας τὰς m. ἑτέρας v. 17. αὐτοῦ] ἐκείνου c. e. m. v. Ibid. ἔτι] τί c. e. m. v. 18. τὰ om. v. pen. τισι] τινας c. e. g. m. v. Bekk. om. d. Ibid. προκαλίσωσιν a. g. h.

p. 39. 1. ὑφαμόττειν om. Steph. 3. πολιτῶν m. 5. νυνὶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 6. ὑμῶν a. d. g. l. m. Bekk. Ibid. ἔδοσε g. Ibid. περὶ] παρὰ a. 7. ὄψεσθε μή. Steph. 8. πρόσσω c. στῶ v. Ibid. τὸ] ἐφὸς τὸ a. c. d. g. h. l. Bekk. εἰς τὸ e. m. 9. πως' ὑμῖν ἰσχύει a. d. g. h. l. Bekk. 10. τούτου] τουτουὶ a. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. ὑμῖν ὀμόσαντες c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἀνθρώπων a. d. e. g. h. m. Bekk. 12. μαρτυρήσαντες a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αὐτὰ a. l. Ibid. εἰδότες c. v. 13. ὑμεῖς, οἶμαι, Θορυβεῖτε c. d. e. m. v. 14. οὐδὲν] οὐδὲν c. e. g. m. οὐδὲ v. Ibid. λόγου a. d. g. h. l. Bekk. 15. αὐτὸς σαφῶς οἶδε e. m. v. Ibid. τοῦ om. l. et pr. h. 17. ψῆφον Τίμαρχον c. d. e. g. l. m. v. Ald. Steph. Bekk. ψῆφον Τιμάρχου a. h. Ibid. ἔναγχος h. 18. ἐστιν om. g. antep. νυνὶ d. e. g. h. m. Bekk. pen. τοῦ om. a. d. g. h. l. ult. ὁ δὲ] οὗτοσὶ ὁ δὲ c. m. v. οὑτοσὶν ὁ δὲ e. Ibid. νῦν c. e. v. Ibid. ἐμοὶ παρεστηκὼς c. e. m. v.

p. 40. 1. ψυφῶν ἡ] ψυχῶν ἡ m. δὲ ψυφῶν ἡ μὲν b. Ibid. τετευκαμένη ψῆφος ὅτιν e. m. 2. Τίμαρχον a. d. e. g. h. m. Bekk. 3. ἀπριβῶς οὖ οἶδ' a. d. g. h. l. 4. δή] δέ g. h. l. v. Ibid. σὺ δὲ τί a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. ὅπου] ποῦ d. g. h. οὗ l. Ibid. ὑμᾶς ὑπομνήσω] ὑμῖν ἐρῶ c. e. m. v. Ibid. οὑτοσὶ m. Ibid. ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ a. d. g. h. l. Bekk. 8. ἀνίβα b. Ibid. πέρυσιν om. c. v. 9. ἢ ἐὰν] ὅταν c. e. m. v. Ibid. ἐμνήσθη e. m. v. Ibid. τυχὸν g. τύχαν l. Ibid. κατασπανῆς a. d. g. h. l. ἐπὶ κατασπανῆς m. ἐπικατασπανῆς e. 10. ἐβόατε καὶ ἐγελᾶτε codices et Bekk. 11. τὸν] τὸν e. 12. πολλὰ καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. 13. γενόμενα] λεγόμενα e. Ibid. ὅτε] ὅταν g. Ibid. ἀπήγγειλα d. 16. τὸ τούτου om. c. Ibid. οὗτος om. c. v. εἰρῆσθαι οὗτος e. m. 17. Πύρνη c. Πυρνὶ Bekk. 18. νὴ] μὰ a. Ibid. τὸν Ὀλύμπιον om. c. v. 19. καὶ secundum om. e. m. Ibid. ἐκεῖνο τοῦ συνεδρίου a. d. g. h. l. Bekk. 21. τὸ

γε] τὸ a. d. h. l. Bekk. τότε e. om. g. Ibid. ψήφισμα
εἰσάγημα m. 22. καίπερ l. antep. Πυκνὶ Bekk. Ibid. ἔφη om. a. d. g. h. l. Bekk. ante ἅ ponunt c. e.

p. 41. 1. τούτων om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ ὑμῶν] δοκῶν m. 2. ὁ Αἰτόλυπος a. d. g. h. Bekk. Ibid. καὶ μάλα a. 3. μέντοι] τοι a. d. g. h. Bekk. μέντοι ἔφη c. e. m. v. 4. Τιμάρχου om. a. Ibid. γὰρ ἴδιόν g. 5. τοιαύτην τινὰ συγγνώμων a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 6. ἔφη ἴσως g. h. l. Ibid. ὑμῶν c. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. καὶ πάλιν c. e. h. m. v. Bekk. 9. ἐμνήσθη e. Ibid. λάπυκα] καδάπυκα g. 10. ἐδυνήθητε] ἠδύνασθε a. d. l. Bekk. ἐδύνασθε g. Ibid. ἐνθεῖν] ἔνθα δὴ a. d. g. h. Bekk. ἔνθα δὲ e. m. Ibid. ἀπάρχεται d. h. 12. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ a. d. g. h. 13. ἐξεβάλλετε c. e. m. Ibid. ὑπολαμβάνοντες c. Ibid. ἴσμεν] εἰδέμεν c. e. m. 15. κρατεῖ m. ἐπικρατεῖν v. 16. ὑπολαμβάνω μαρτυρίαν c. e. m. τὴν μαρτυρίαν ὑπολαμβάνω d. 17. τῶν] τοῦ c. Bekk. Ibid. ἢ g. antep. ἂν εἰς om. c. e. m. v. pen. μισθὸν d. Ibid. μὲν om. a. g.

p. 42. 2. γενομένης δὲ ἀποφεύγεται g. Ibid. φεύγεται v. 3. ἐπεὶ g. Ibid. ἐμνήσθη d. g. Ibid. καὶ om. v. Ibid. τοῦ om. codices et Bekk. 4. βούλομαι καὶ ἄλλο τι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. παραδείγματι m. 5. αὐτὸς οὗτος] τοσοῦτος d. g. h. l. 6. τοιοῦτον g. v. 7. εἶναι om. g. Ibid. οἵ c. Ibid. συνδικάζων a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 8. νυνὶ a. d. g. h. Bekk. 9. μὲν ἐγίνοντο πάλαι a. d. g. h. l. Bekk. 10. νῦν ἐστᾶσιν ἔτι] νυστὶ νῦν ἔτ' εἰσὶ a. d. g. h. l. unde Reiskius: αἱ δὲ νυστὶ (sc. γεγόνασιν), αἱ δὲ νῦν ἔτ' εἰσί. Ibid. τῶν om. c. e. m. Ibid. εἰ om. g. antep. ἤνπερ] ἅςπερ e. pen. τινὰ om. d. g. h. l.

p. 43. 1. πᾶσα c. e. v. 2. ἐδίκαζε a. l. Ibid. ἐδικάζετο a. 3. ἑκατέρου g. Ibid. ἂν] ἐάν c. e. m. v. Bekk. ἂν τις - - - πάλαι om. a. d. g. h. l. 5. ἐκὼν] ἦκον g. 6. ἡ μάρτυς om. codices et editiones. Ibid. τις ἂν ἐμαρτύρησεν a. d. e. g. h. l. m. 7. τὸν ἀποδεῖξαι ποιεῖσθαι l. ἀποδεῖξαι ποιεῖσθαι a. d. g. h. 9. ἐπεὶ om. a. d. g. h. l. 10. τουτουὶ a. d. e. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. γε] τοι v. Ibid. οὐ] μὴ v. 12. ὑπαναγκαῖν] ἀμύνεσθαι e. m. sed in marg. γρ. ὑπαναγκαῖν m. 15. οὗτοσὶ a. d. g. h. l. Bekk. 18. μοι δικασταὶ c. m. v. Ibid. ἀναμνήσατε g. pen. γάρ μοι δοκεῖ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τίμαρχος οὗτοσὶ d. g. h. Bekk. Ibid. οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ἀ' Ἀθηναῖοι d. g. h. l. Bekk.

p. 44. 1. μὲν om. g. 2. αὖτα a. Ibid. εἰώθει g. Ibid. καὶ om. a. Ibid. ἐρημίᾳ d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. καταισχύνας a. d. g. h. l. Bekk. 4. τινὰς d. e. g. h. l. Ibid. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. ἐστὶ a. Ibid. ἐπιτιμίοις om. a. Ibid. καὶ μεμαρτυρημένος a. 6. τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ d. g. h. Bekk. τοῦ ζῆν ἑαυτοῦ l. 7. τῶν om. c. l. v. Ibid. μαρτύρων c. v. 8. ἀνήρητ' ἂν ὁ a. d. h. l. 10. ἡ τῶν πλειστῶν om. a. g. h. l. 11. μὲν om. a. d. g. h. l. 12. πρέττων a. 13. ἂν] ἐὰν a. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦσι l. 14. τῷ om. a. d. e. g. h. l. Bekk. 15. γενέμενοι a. d. h. l. 16. γὰρ] δὲ c. e. m. v. Ibid. χρήσασθαι l. Ibid. δὲ] δὴ a. d. h. 18. τῶν om. v. Ibid. ἴδιον ἔγωγ' a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 20. ἀλόντας ὤδε. τινὰς δὲ c. e. m. v. Ibid. πάνυ πολλῶς a. d. g. h. l. Bekk. 21. καὶ σχᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας om. a. d. g. h. l. 22. μαρτυρῶν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 23. ἴσασι a. d. g. h. l. Bekk. 25. ἆ Ἀθηναῖοι, τρόπον g. 26. ποιήσασθε c. m. Ibid. καὶ om. a. g. h. Ibid. μὲν om. l. Ibid. μισθὸν ὑμῖν d. g. h. l. Bekk. 28. Σωφῶν τὸ σχᾶγμα g. 30. λόγοι λεγόμενοι a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. pen. πόθεν] ὁθενδήποτε c. m. v. ult. ἡμετέρας m. Ibid. ἀγάπας g. Ibid. ἔπειτα c.

p. 45. 1. αὐτοὶ] αὐτοὶ ὑμεῖς a. d. e. h. Bekk. αὐτοὶ ἡμεῖς m. αὐτοὶ ἡμῖν b. ὑμεῖς g. 3. παίτοιγε a. g. h. l. 8. αὐτοὺς Bekk. 9. μισθοὺς οὖν φησὶ a. 10. κατὰ] περὶ a. 11. οὗτος] ὁ αὐτὸς a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. πεπόρευται a. d. g. h. v. Bekk. 13. γὰρ] οὖν e. m. 14. ἦν ὁ Ἡγήσανδρος a. 15. ἦλθεν ἔχων a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τιμάρχου m. Τιμάρχου a. d. h. l. 16. ἴσαν] ἦσαν g. Ibid. ἐπεὶ l. Ibid. δὲ om. g. h. δὴ l. 17. ἀπωλόλει c. h. Ibid. καταπεπόθειντο d. Bekk. 18. ἐγένετο a. g. h. l. Ibid. οὐδεὶς ἔτι οὐδὲν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 19. ἀνόσιος ἡ τούτου ἀεὶ a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 21. μηδὲν om. codices et editiones. antep. ἤδη] δὴ a. d. g. h. l. Bekk. pen. οὐσίαν om. e. Ibid. κατέφαγε τὰ πατρῷα, ἀλλ' a. e. g. h. l. m. ult. εἰ om. v. Ibid. οἵαν τ' ἐστὶν εἰπεῖν codices et Bekk.

P. 46. 1. ἀπέδοτο d. g. h. l. et a. qui ponit ante ἕκαστον. Ibid. οὐδ' - - - ἀπεδέδοτο om. g. Ibid. ἐδύνατ'] ἐβούλετο a. 2. εἰρξαντος d. g. h. l. Bekk. 3. οὗτος m. Ibid. ἀπήγετο c. et m. sed in marg. γρ. ἐπεμήνατο m. Ibid. σφόδρα om. c. v. 4. ἀφ'] ἐφ' a. c. d. g. h. l. Ald. Ibid. μὲν om. e. Ibid. ἐν καὶ ἐλευτέγει a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. αὐτῷ a. c. d. g. h. l. Bekk. 8. τούτων a. d. g. h. 9. ἀπέφαγε τῆς] ἀποφορὰν ἔφερε τῆς d. g. h. l. Bekk. ἀποφορὰν ἔφερεν ἑκάστης a. 14. ὅτι δὲ] καὶ ὅτι c. m. Ibid. νὴ τὸν Δία g. 15. ἔργα] ἐγὼ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 17. πρόσεστιν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. ἀλωθῇ d. g. h. 19. ὑπαιτίᾳ] ποιητῇ c. e. l. m. v. 20. Κλεαινέτης h. 21. Μησθέος v. 22. πολλὴν, ἐξηγημένον δ' ὑπὸ τοῦδε a. antep. ἄνωθεν v.

p. 47. 1. αὐτὴν d. h. αὐτῷ g. Ibid. αὐτῇ τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ ἀπέσχετο c. e. m. v. 4. ἀλλ' ἅπαντας d. e. g. h. Bekk. 5. μὲν om. a. Ibid. μαρτυρίας a. g. h. l. 6. φι-

στι a. b. d. στερεαίναι φασὶ g. 7. παρασχίσθω e. m. Bekk. παρεχίσθω a. d. h. παρεσχίσθω g. Ibid. καὶ τὸ ἀργύριον d. g. h. 8. ἰδάνισιν a. d. h. ἰδάνισι τισιν g. Ibid. κομισάμενος] δυνισάμενος g. Ibid. μάρτυρας a. 9. Μεταγένη ὑμῖν g. h. Bekk. Μεταγένη ὑμῖν d. ὑμῖν Μεταγένη e. 11. τοῦτο a. τούτου c. v. 12. δὲ] δὴ e. m. 13. τὸν Μεταγένους τοῦ Ναυσικράτους a. 14. ἀπάσας om. a. 15. τῷ αὐτῷ λόγῳ a. d. g. h. l. m. v. Bekk. αὐτῷ τῷ λόγῳ e. 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. l. om. a. d. g. εἶπεν e. 20. ἀρτίως] ἄντικρυς g. Ibid. διεμέμνητον. χωρὶν κεφισίασιν. ἔτι γὰρ a. χωρὶν quoque d. g. h. 21. ἀργυρίου m. v. Ald. 22. Θρασύλλῳ a. d. h. Θρασυλέῳ e. et pr. c. Ibid. δὲ om. g. Ibid. εὐσεβήσειν g. pen. καὶ Ἀρίζηλος] κἀρίζηλος v. Ibid. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστι a. d. e. h. m. Bekk. ὃς ἐστι καὶ νῦν ἐστὶ g.

p. 48. 1. τῆς οὐσίας ἀπεμίτου m. 2. Εὐφυΐλεμος post ἐτελεύτησεν ponunt a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. δεύτερον d. g. h. Ibid. Τιμάρχου τουτοὶ πατὴρ e. m. 3. δ' om. e. ὲ Ibid. ἐνεχείριζε v. Ibid. νόσῳ] ἀσθένειαν a. d. g. h. l. Bekk. 5. καί τοι g. 6. ἐπεὶ δὲ d. g. h. l. Ibid. καὶ om. l. 7. ὁ τοῦ T. v. Ibid. τούτου c. v. 8. πάντα c. e. v. Ibid. ἐγένετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων a. d. g. h. Bekk. 10. οὗτος om. e. m. 11. ἐγένετο g. 12. δεῖον] ᾖον g. Ibid. τὸν τι] μήτε g. Ibid. ἀφάνισε a. g. h. l. 15. φερεσυτίρου d. e. m. 16. καὶ om. codices et editiones. antep. ὑπὲρ] ὑπὸ g. pen. αὐτὸν g. ult. φρυταίας m.

p. 49. 1. μοι καὶ Ἀρ. a. d. g. h. l. m. Ibid. Ἀρ. τὸν Σφήττιον a. d. e. g. l. m. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ l. om. a. 4. εἶπε m. 5. τοῦ ἄστεως v. τῆς πόλεως g. 7. τἀργύρια v. Ibid. κατεσκεύασεν a. κατεσκευάσατο g. 9. τούτῳ λοιπὸν a. d. g. h. l. Bekk. τοῦτο ἀς λοιπὸν c/ e. m. v. Ibid. οὐθὲν a. 10. οὐδ' ἄλλ' e. Ibid. οὐθὲν d. h. οὐδὲ ἓν e. 11. τοῦτο g. 13. ἀν om. a. 14. γενήσεται pr. c. 15. μόνον τοίνυν e. 16. ἡμέτερα c. 17. οἰκ om. g. 18. ἔῳχεν] ἔσχεν d. h. l. 19. ἄν] ἀς g. 20. δυεῖν c. Ibid. μόνον c. d. g. v. μισσθήσομαι μίσθον m. 21. γὰρ om. g. 22. οὐ δικαίως] δικαίως g. h. l. ἀδίκως a. pen. τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχὴν a. d. g. h. l. Bekk. ult. ἐω'] δ' ἐφ' g.

p. 50. 1. βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 2. ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο] ἐπεδείξατο βδελυρίαν c. e. m. v. sed in marg. γρ. ἀσέλγειαν m. Ibid. ἀπεδείξατο b. 3. ἔτερον m. Ibid. δεῦρο παρακαλῶ c. 4. ἑαυτοῦ Bekk. 5. μαρτυρῆσαι a. ἐμμαρτυρήσαντα c. 8. τούτων c. v. 11. πολλάκις] πολλὰ a. πολλὰ καὶ g. h. 12. τὴν secundum om. a. Ibid. ὑμετέρας codices et editiones. 13. καὶ om. v. 15. ἴσως om. c. d. Ibid. οὗτος om. g. h. Bekk. 16. δὲ πλειόνων a. Ibid. πόθεν; οὗτος om. in litura c. οὗτος om. a. l. 19. τῆς om. c. 22. οὗτος ἐβούλευσεν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Ἡγ. οὗτος ὁ a. d. e. g. h. l. Bekk. 23. δὲ τὰ τῆς a. 24. μέλα] ἅμα c. v. ἅμα μέλα e. 27. ἡμῶν v. Ibid. ἀνὴρ καὶ γυνὴ κοινῇ χιλίας δραχμὰς d. e. g. h. l. m. Bekk. κοινῇ χιλίας δραχμὰς ἀνὴρ καὶ γυνὴ a. c. χιλίας δραχμὰς om. v. 28. Θαυμασάντων --- γυνὴ om. c. v. 29. ὅ, τι λέγω] ὃ λέγω e. m. ὅ,τι ἐγὼ λέγω g. antep. νυνὶ ἔφυ ἐπεῖνος a. νῦν g. pen. οὑτοσὶ c. e. g. h. v. Bekk.

p. 51. 2. σοφῶς m. et pr. e. Ibid. δὲ] δὴ a. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἴφυ, δ' Ἀθ. a. d. h. Bekk. δ' Ἀθ. ἴφυ l. 3. ἔ] ἃ c. v. Ibid. μὲν] γὰρ g. 4. ἐπιφιλοφρόνησα g. m. ἐπιφιλοφρόνησασα e. Ibid. δῶτε l. m. 5. αὐτοῖς om. d. Ibid. δῶτε Bekk. 6. αὐτοῖς] ἑαυτὸς a. Ibid. ἃς om. d. h. l. 7. ἐξεφυλοφόρησε m. Ibid. μὲν om. a. c. d. g. h. l. v. 10. ἀναστύγχανε] οὐκ ἐτύγχανε c. e. m. v. 11. φανῶτε a. ult. δίμοι μὰ περιποιήσητε a. h. d. g. h. l. v. Bekk. sed περιποιήσητε habet v.

p. 52. 1. κληρωτὰς] κλυτὰς g. 3. περιβούτης] περὶ κρήτην g. Ibid. ἐξελέγχθη m. 4. ἡμῶν g. m. Ibid. τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ξένων a. d. e. g. h. m. Bekk. 6. ἐπιτεύομεν g. 7. δὲ] μέντοι a. Ibid. ἐτιμήσατε a. g. h. Bekk. 8. οἱ νόμοι g. 9. Σανάτῳ ζημιοῦσθαι] ἀποθήσειν c. e. v. 10. τοιγάρτοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. δημοσίαις] ἐν τοῖς δίμοις c. m. v. Bekk. sed in marg. δημοσίαις ἤγουν δεκμασίαις m. 12. δραχμὰς ἐλαβε a. d. g. h. Bekk. Ibid. Φυλοτάδῃ c. v. 13. ΚυδαΘηναῖον e. m. ΚυδαΘηναιᾶ c. 14. ἑαυτοῦ] ἐς αὐτὸν g. 15. μήτε] μηδὲ d. g. h. Bekk. 16. αὐτῷ ἐκφερασάμενος a. d. g. h. l. Bekk. 17. κηδεστοῦ] τοῦ κηδεστοῦ b. d. g. h. m. Ald. antep. τὸ ἀργύριον Τιμάρχῳ a. g. h. l. ult. καδῶς] καθὼς c. e. καθ ἃς d. g. h. Bekk. Ibid. πρᾶσιν a. d. g. h. σ l. Bekk. πράξιν v. e. πράξει v.

p. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ codices et Bekk. om. a. 4. παραύρασε e. m. 5. ἀπομεμνῆσθαι g. 7. λείπεται c. e. m. v. 9. ἀποῦσαι om. c. v. Bekk. Ibid. ἐφ' οἷς a. b. d. e. g. h. l. m. Ibid. καὶ om. c. v. Bekk. 10. τὸν νοῦν] τὸν γνάμον c. e. m. v. 11. πρότερός e. m. Ibid. διήγησις g. 12. γενέσθαι a. d. h. Ibid. μου om. m. ἐμοῦ d. e. g. Bekk. 13. τὰς τίχας τῶν λόγων m. 14. τὰ τ. φ. συμφέροντα c. e. m. v. 17. προεστηκότας a. d. l. Ibid. δὲ] μὲν l. 18. συμπερεσβυτέρων g. Ibid. ἐλαχίστους δὲ τῶν ἐκ] ὀλίγους δὲ ἐκ a. d. g. l. Bekk. ἐλαχίστους δὲ ἐκ h. 19. ξυπιλεγμένους a. Ibid. νομίσητ' a. d. e. h. l. m. Bekk. νομίσοντε g. 20. διαφέροντας g. h. v. Ibid. ἐσομένους m. 23. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας a. d. g. h. l. 24. τὸν] τῶν g. 27. φασὶν om. g. Ibid. δεῖ a. antep. ἀποθαυμάσει a. b. d. h. l. Ibid. μεμνήμεθα a. g. ἐμεμνήμεθα d. h. l. ult. τοῦτο om. a. d. g. h. l. [τοῦτο] Bekk.

p. 54. 1. εἰδέναι] οἴεται ἐξετάζειν c. e. m. v. 2. δὴ οὖν a. c. d. e. g. m. v. Bekk. 6. ὑμῖν post λόγον ponunt a. d. g. h. l. Bekk. 7. εἰπεῖν] λέγειν a. d. l. 8. ὁ om. a. d. g. h. 10. ἐπιχειρήσῃ h. l. m. ἐπιχειρήσοι g. ἐγχειρήσοι c. v. Ibid. ἐπερωτήσῃ a. ἐπερωτῆσαι g. 11. αὐτοῦ τὸ πορισθὲν a. d. g. h. Bekk. 12. ταῦτα g. Ibid. οὖν om. g. 13. λόγον ἐπιβαλὼν g. ὑποζάλλω λόγῳ c. e. m. v. 14. δίκαιον] καίριον g. 15. αὐτῷ v. Ibid. σύνοισθας h. 16. λέγειν om. c. g. m. v. 18. παρ' ὑμῖν] μεθ' ὑμῶν c. e. m. v. Ibid. δὲ τὰς διατριβὰς a. 21. ἡμετέρας m. 22. εἰ ὅτι] ὅτι εἰ b. c. e. m. v. Bekk. Ibid. τι μοι c. e. m. v. 23. τούτων] τοιούτων b. 24. εἶναι ἡγούμενος a. d. g. h. Bekk. 25. εἰς ἐμαυτὸν] ἐμαυτοῦ e. m. antep. ἐναπολογίσασθαι v. pen. παραιτησάμενος c.

p. 55. 1. ἀπωλογία post σώφρονος ponunt a. d. g. h. l. Bekk. 2. τῷ ἑαυτοῦ βίῳ a. 4. Δημοσθένης λέγειν a. d. g. h. l. Bekk. Δημοσθένης om. e. m. 8. σωφρονίσῃς a. 9. οἰκίσεις v. Ibid. ἐνοικίσασι v. 11. μὲν om. d. 15. οἰκήσονται Ald. Steph. εἰσοικήσονται a. l. εἰσοικίσονται m. Bekk. Ibid. ἐξοικίσονται Bekk. 16. αὐτὸ] αὐτοῖς g. Ibid. εἰσοικίσονται Bekk. 17. ἐλλάδι καὶ ἀφ' αὐτῆ ἐλλάδι Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς. ἰὰν a. Ibid. δὲ om. e. Ibid. καφεὺς, καφεῖον a. d. g. h. l. Ibid. δὲ om. e. 18. τῆς] γρ. αὐτῆς m. 19. εὐθὺς] αὐτῆς d. h. αὐτῶν a. g. αὐτῆς αὐθὶς b. l. 21. οὐ om. d. l. οὐ τοῦτο a. g. h. 22. ἕτερος] ἄλλος m. 23. ἀδικώτερόν ἐστι g. 24. ἀγόραια l. Ibid. ἀναπόλουθα a. d. g. h. l. ἀναπόλουθα b. antep. γὰρ om. a. g. h. pen. τὸν Δήμ.] τοῦ Δήμ. a.

p. 56. 2. αἰτὸν Bekk. 3. ἰδίας om. g. 4. καὶ om. g. 5. Βάτταλον a. g. Ibid. ἐξ] ἐν c. m. 6. τινος om. a. d. g. h. l. v. [τινος] Bekk. 10. περὶ secundum om. d. h. Bekk. 11. ὅλως πάντων g. 12. οὔποτε e. m. 13. αὐτοῖς codices et Bekk. 14. προσγραψάμενος m. 16. περὶ] παρὰ b. Ibid. καὶ τὸν λόγον a. d. h. l. Bekk. post πράξεις hæc ponit g. 17. ἀληθὴς τι om. codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ h. l. περὶ g. antep. οὗτος] ὅντως g. pen. πεπλασμένον] πεπλανημένον e. Ibid. ὃ ἐγὼ λέγω g. ult. ὑμῶν d. h. l. v. Ibid. Σεῶν d.

p. 57. 3. ἦλθε] ἦκε g. 5. οἰκοῖοί] οἱ ποῖοί g. Ibid. τινές εἰσιν ἀλλὰ καὶ a. 6. τύχωσιν m. 9. καὶ διαβήθην om. a. 10. λέγεται γὰρ c. v. 11. οὗτι v. Ibid. πολλοὶ Δαοὶ a. d. g. h. l. Bekk. 12. φαμίζωσι g. m. v. φημίξωσι c. e. φημίξωσι a. b. 18. οὖν om. g. γοῦν v. Ibid. χρήσεσθε m. 20. εἰθὺς om. e. v. Ibid. ἐρωτᾶται v. om. a. 22. πιστεύετε a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ἦ] ἢν Ald. Steph. 23. ἐπισκήψασθαι c. e. v. ἐπισκήψασθε m. ἐπισκήψαισθε γρ. e. pen. οὐχ om. e. m. Ibid. ὁ Βάταλος a. d. g. h. Ibid. ἀνδρίας g. m. et pr. h. ult. τινὸς om. a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. κιναιδίας m.

p. 58. 1. περιελλόμενος codices et Bekk. περιελλόμενος Ald. Steph. 2. τῶν om. g. 4. οἶμαι c. 7. τῶν om. e. 11. φάσκων] λέγων e. m. 12. παραφέρων codices et editiones. Ibid. ἠμετέρους e. 14. τῇ πόλει om. a. 15. οὐκ] ὡς οὐκ h. 17. λεγομένην γενέσθαι] γενομένην l. γενομένην γενέσθαι a. Ibid. ἔρωτας e. m. 18. ὑμήσει om. d. 19. νῦν om. a. d. g. 22. φάσουσι κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς e. m. φασὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς c. v. φασὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φάσουσιν ὑμᾶς a. φάσει κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς Bekk. Ibid. ἃ om. c. e. m. v. Bekk. Ibid. αὔχεσθαι a. c. d. e. g. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 23. ὡς om. a. d. e. g. h. Ibid. δοκεῖ αὐτῷ a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ἰδεῖς αὐτοὺς τοὺς c. v. antep. μήπω). δὲ μήπω h. Ibid. παιδοποιήσειν d. h. l. pen. παλοὺς] τοὺς παλοὺς l. παλοὺς τι d. Ibid. φῦναι] φανῆναι a. φᾶναι l.

p. 59. 1. τὸν πόλιν] τοὺς τρόπους g. Ibid. διανεγαίντες καὶ ὄρα a. 3. αἰσχύνη v. Ibid. πεισθέντος h. 4. πεισῖσθαι περὶ ἐμοῦ a. d. g. h. l. Bekk. 5. αἰσχύνεσθαι g. 8. ἀπαγγέλλουσί μοί τινες a. 9. ἐπιδείξεσθαι Bekk. 11. καὶ πλουτῶν τινῶν a. d. g. h. l. 12. μαρτυρίαν e. 14. μὴ ἐρωτικὸς γεγονέναι g. 15. καὶ secundum om. d. h. l. Ibid. γενομένας m. 16. ἑτέρους] ἰταίρους l. 17. οὐχὶ om. c. e. v. Ibid. συμβιβασίναι] γεγενῆσθαι συμβεβηκέναι c. v. γεγενῆσθαι m. 19. παρίξονται a. d. e. g. h. m. Bekk. 21. πάθος e. g. v. Bekk. 22. τινὰς c. e. m. v. 24. ἀδιαφόρως g. pen. ἡμῶν c. d. e. h. l. Bekk. ult. καλῶν καὶ ἀγαθῶν om. c. v. add. in marg. m.

p. 60. 1. ἠγοῦνται d. h. 3. ξηραλειφεῖν m. 4. ἀλείφεσθαι καὶ] μὴ v. 6. μὲν om. e. Ibid. ἔχειν g. 7. τῷ αὐτῷ νόμῳ] τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ a. τούτῳ αὐτῷ λόγῳ d. g. h. l. Ibid. ἐκείνοις a. 8. ἐπιτρέπειν a. d. g. h. l. Ibid. ἐπὶ om. a. Ibid. ὁ] δ' ὁ c. m. v. Ibid. οὗτος om. a. 9. εἶπεν ὁ νομοθέτης m. Ibid. μὰ] μήτ' a. d. g. h. l. Bekk. 10. μήτ'] μηδ' e. 15. ὄντως] οὕτως g. 16. τῆς om. e. 18. σωφροσύνη m. καὶ σωφροσύνην e. Ibid. μεγίστην εἶναι g. 20. ἐπιτυγχάνοντας g. 21. εἶτα ἔρωτα post πρωτεύειν, ponit a. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 22. τουτοὺς] τούτους g. 23. καταδείστερος g. Ibid. δοκεῖ g. l. 26. ἀνιόντων παιδείας δικαστῶν g. παιδείας ἀνιόντων δικαστῶν h. ἀνιόντων δικαστῶν παιδείας l. 28. περιφρονοῦντας a. d. h. l. Bekk. περιφρονοῦντας g.

p. 61. 1. ὁμολογουμένως c. e. g. h. l. m. Bekk. 6. πολλαχοῦ] πολλὰ e. m. v. Ibid. κεκτημένος e. 8. ἀπωμόρυπται a. e. g. Bekk. ἀπομόρυπται c. v. 10. που ὁ Ἀχ. a. 11. ὡς] καὶ g. Ibid. τούτων g. τούτου l. 13. τὸν Π.] τοῦ Π. a. c. e. v. Ibid. τὸν secundum om. c. v. [τὸν] Bekk. 14. αὐτὸν

om. c. v. [αὐτὸν] Bekk. Ibid. σῶν] σῶν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. τὸν Πάτροκλον om. c. v. 15. ἦν γὰρ Ὀνούντιος om. c. e. m. v. 16. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Ibid. τὸν om. h. l. Ibid. παραπαταθεῖτο Bekk. 18. ἐστι] ἴστι Ald. Ibid. δὴ] γὰρ a. Ibid. ὧν ὑμῖν λέγω a. ὧν ὑμῖν μέλλω λέγειν d. h. μέλλω νυνὶ λέγειν g. 21. φῇ g. Ibid. εἰς] ὡς e. 22. τι] τῆς g. 23. ἀνδρᾶσι g. 24. ἀπώραντα g. Ibid. ἐρεύσας θεὸν m. 25. μόνον ἐνταῦθα g. antep. ἰσχυρῶς αὐτὸν v. pen. μὴ om. a.

p. 62. 2. μέλλοι a. c. e. h. l. m. v. 4. οὕτω codices et Bekk. 7. ἂν primum om. Bekk. 8. ἐνίγκοι e. g. et corr. m. 10. τοῦ Πατρόκλου c. e. v. τὸ Πατρόκλου m. 15. ὅπως om. g. 18. διεξιὼν] διεξελθὼν e. m. 19. τὸ] καὶ v. 20. βουλευόμεθα a. d. e. 22. εἶναι ἡγούμενος a. 24. ἐκοίκισε a. 25. τὰ om. g. Ibid. τῆς τοῦ Ἕκτ. c. e. m. v. pen. πρὶν πυτιεινῶ g. Ibid. ἐνεῖκαι c. e. m. v.

p. 63. 1. δὴ] δὲ a. d. h. Ibid. ἃ] τὰ c. v. Ibid. γίνεσθαι b. 2. ἃ λέγει c. v. Ibid. ὁ om. g. 4. οὐκέτι ζωὸ a. 5. ἐξέμενοι g. Ibid. ἀλλ' - - - πιε om. a. 6. γενόμενόν d. e. h. γενόμενον g. 8. τύχῃ v. Ibid. ἐύγενίον e. 9. ἄλης e. δαΐης m. 10. δή τι h. Ibid. σὺ δ' - - - σῇσιν] γρ. καὶ ἐφίσομαι αἴκε φίδηαι in marg. m. Ibid. βάλεο g. 11. πιδαίμενται a. 12. ἴνα - - - μήτηρ om. e. m. Ibid. γαίη a. Ibid. πεύθῃ c. v. 13. ἀμφορεῖ c. Ibid. τοι om. g. 14. ὡς ἐτράφημεν e. m. ὡς ὑμοῦ ἐτράφημεν d. g. h. l. Ibid. πιε om. d. e. g. h. ἦν πιε v. Ibid. ἡμετέρασι c. d. e. g. h. l. m. Ald. 15. ὥστε - - - ὀνόμενον add. in marg. c. 16. ὑμέτερον δῶ a. e. m. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ v. om. d. 18. νήπιος e. m. Bekk. γνῶσιν c. v. 19. δεξάμενοι m. Ibid. ἐν δόμασιν om. e. m. ἐν δόμοισιν v. 20. τ' om. e. g. m. 21. ὁμὼ] ὁ μὲν g. Ibid. ἀμφικαλύπτει a. m. ἀμφικαλύπτη v. huic versui subjungunt c. m. Χρύσος ἀμφιφορεὺς τὸν τοι πέρι πότνια μήτηρ. 22. ἐξῆν ἂν αὐτῷ d. g. h. m. Ibid. μὰ] μὲν m. 24. δέ] δὲ a. v. 28. ὅ] ὃς a. Ibid. φίλτατον ἦτοι οὐδενὸς g. antep. οὐδενὸς g. Bekk. οὐθενὸς c. Ibid. ἧττον a. b. c. d. e. g. h. m. ἥττων Ald. pen. ἴν] ὃς a.

p. 64. 1. τ' om. a. 3. φωστὴς om. a. d. g. h. l. Bekk. 4. πρὸς] καὶ e. 8. πολλῶν - - - πέρι om. c. Ibid. κρίθη h. v. Ibid. λέγω a. Ibid. κριτὴς om. g. 9. ὑπέναντι g. 10. ἴγνωσται v. 11. καὶ ἐγὼ c. e. g. h. v. Ibid. χ' ὅστις] καὶ ὅστις codices, χ' om. Ald. Steph. χὅστις Bekk. Ibid. ἴστ'] ἴσται g. ἴτ' Ald. 12. λογίζομαι δὲ τἀληθὲς a. d. g. h. v. 13. ἦντ' g. 15. ὅτι om. m. 16. ἐστιν ἕκαστος οἷόσπερ a. d. h. v. ἐστιν ἕκαστος ὅστερ g. Ibid. ἥδε g. 18. ἧδη] ἥδει c. v. pen. μαρτύρων a. ult. ἐκεῖσι καὶ ἀποκλίνων g.

p. 65. 2. καὶ ὡς g. Ibid. πολλαπλασίως a. d. g. h. l. 4. αὐτὸν om. e. m. v. Ibid. οἷοισπερ Bekk. 6. διάπυστ d. l. v. 7. τὰ secundum om. g. 8. μεμισθαρνηκὼς - - - ὠφέλιμον om. a. 10. δὴ τῷ συνόν; codices et editiones. 11. ἐξ ἂν αὐτὸν] ἃ τὸν c. e. m. v. 12. ἀπαγορεύουσι μὴ διαμηχεῖν e. m. l. v. Bekk. 13. ἃ] ἃ ἂν e. 15. δὴ τί] δ' ὅτι d. h. l. δ' c. e. m. v. ὅτι Ald. Steph. 16. ὑπὲρ] περὶ e. v. Ibid. ψαφίσασθαι e. m. v. ψαφισῶσθε Ald. ψηφίσῃσθε Steph. Ibid. περὶ ἂν c. v. Ibid. ᾖ om. e. m. 17. μακρῷ λόγῳ v. 20. πολλαὶ] ἴνιοι b. 26. ἄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι e. m. Bekk. antep. Περιθοίδην d. g. h. l. Bekk. Περιθοίδου e. m. Ibid. Πολεμαίνην a. d. h. Ibid. Παντελίοντα c. e. Bekk. Παντέλοντα v. pen. Κλεαγόνου g. ult. καὶ καλλίστους g. Ibid. ἀλλὰ τῶν h. l.

p. 66. 3. καὶ secundum om. g. 4. τοῦ] τὸν a. d. g. h. Bekk. τὸν τοῦ c. e. m. v. 5. Σιτίου d. τοῦ Τισίου g. Ibid. Ῥαμνησίου c. Ibid. τῶν v. 6. τῶν αἰσχρῶν om. g. 8. Κολυτῷ e. m. Ibid. παραμίμνοντος c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. 13. τοῦ om. g. 15. καθ' αὑτῶν Ald. 16. τῶν Τιμάρχου a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. μὴ om. codices et editiones præter b. qui οὐ addit. 19. ἐκήγαγεν a. Ibid. Ἀζηνεὺς a. 20. ἀναιτησάμενος τίσασθαι g. 21. λέγω e. m. 23. κειμένους αὐτοὺς ὑπερβ. a. d. g. h. Ibid. ὑπερβαίνωσ; ἢ a. g. h. l. Bekk. ὑπερξαβαίνωσ ἐμέσε; ἢ c. e. m. v. Ald. Steph. sed d. cum Wolfio facit. ult. ἐτέρους] ἑταίρους e. m.

p. 67. 1. αὐτῷ m. αὐτὸν v. 4. πρωελόμενός τινας διεξελήλυθα c. e. m. v. 5. σωφρονίσῃς g. 7. ἐμὲ] με v. Ibid. τὸν om. a. d. g. Bekk. 8. φύτερα d. g. h. Bekk. 9. καταλειπεῖν m. 10. αὐτομολήσῃς b. c. d. e. g. m. Bekk. αὐτομολήσας v. 13. ἐξιώσει a. c. d. e. h. m. ἀξίως v. 18. τῶν om. m. Ibid. αἰκότως om. e. 19. εἰς τὰ καλὰ om. c. v. 20. γινόμενον h. 23. ἂν om. g. Ibid. τῆς πρὸς c. v. 25. λάζυτο ψόφῳ v. 27. ὧν] ὃν g. 28. ὁ om. c. e. m. v. 29. λεγόμενος m. 30. νομίσαθ' a. c. d. g. h. l. v. Bekk. μὰ νομίσθ' m. μὰ νομίσατε e. Ibid. μὲν om. g. pen. ἃ] καὶ e. m. Ibid. μήτριος] δίκαιος c. e. m. v.

p. 68. 1. ἐψεύσω g. 2. νομίσατε] ὑπολάβετε codices et Bekk. 3. κατηγορίας a. d. h. l. κατηγορίᾳν c. e. v. unde Reiskius: κατηγορᾶν. 4. et 8. δῆλον m. Ibid. ἐρεῖ] λέξει a. g. h. l. Bekk. 5. γραμμάτων Ald. Steph. 6. οὐδὲν d. h. v. 7. οὐ δὲ] ὁ δ' οὐ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογούμενα m. 8. ἦδη om. g. Ibid. δικαιοῖτι post λέγων ponit a. 9. λέγων om. g. 12. ἀλλ' ἐ] ἀλλὰ g. 13. Βάτταλος m. 15. αὐτῷ] ἐμαυτῷ g. Ibid. ἐπὶ ἀργυρίου e. m. v. Ibid. ὀσδωστοῦν d. ὅστις δύνατ' ἦν a. 17. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 20. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid.

ἐστιν τα] ἐστὶν d. h. l. ἐστὶν g. ἐπειδὰν e. m. 21. ἐμβάλλει a. d. ἐμβαλεῖς c. v. ἐμβάλλῃ b. h. l. ἐμβάλῃ e. g. m. ἐμβάλλῃ Ald. Steph. ἐμβάλλεις Bekk. Ibid. στεφανοῦται b. Ibid. πράττει m. Ald. Steph. πρᾶττῃ d. e. h. πράττοι g. 22. ὑμῖν e. m. 24. εἴς] τις a. antep. τὸ δ' om. c. v. pen. δλίγῳ] ὃ λέγω e. ult. δς] πρὸς a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. ἡμᾶς Ald. Ibid. παρὰ] κατὰ a. b. d. g. h. l. Bekk.

p. 69. 3. ἐποίουν om. g. 4. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 6. μίσθωσις γίνεται a. Bekk. 7. κατέγνωκεν Ald. 8. σοφῶς e. m. Ibid. τούτων om. g. 10. ὑπὲρ] ὑπὸ codices et editiones. 13. ἐστιν om. c. m. 15. οὗτος om. a. καὶ ἀκαίρους οὗτος g. 18. οὖ] ὃ b. οὐ Ald. Ibid. ἄνδρας g. 20. παραγαγοιμίαις a. m. Ibid. διαφοραῖς v. 21. παρεμβάλῃ b. c. d. h. 22. ἡμὰς om. m. Ibid. βλίπων e. 23. δοῦναι g. Ibid. φησί μα a. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 24. πρότην e. Ibid. πρὸς] εἰς e. m. πρὸς τὴν βουλὴν om. c. v. Ibid. ὑπὲρ om. m. 25. διεξίοι a. c. d. e. g. h. l. Bekk. διεξίοι b. Ibid. πότε] πρότερ g. τίπερ m. Ibid. παθαρίζει καὶ λέγει a. 26. ἀντικρούσις] ἀνθυπόθεσις τιθέσεις e. v. ἀντικρούσεις m. antep. Ἀλέξανδρον c. m. Ibid. ἡλικίαν οὖ] ἀγγελίαν g. ult. δ' ὁ αὐτος a. g. b. Bekk. Ibid. ἡμᾶς b. d. g. h. l. Ibid. τοῖς ἔργοις a. d. g. h. l. Ibid. γεγένηται h. l. Ald. unde Reiskius: γε γένηται.

p. 70. 1. ἀσφαλῶς g. 2. ποιήσασθαι m. 4. τὰ om. g. Ibid. ὁμόνοιαν c. v. Ibid. νομίζων a. d. g. h. l. 7. προσδέχεσθε e. m. Bekk. 9. ἀνθρώπου om. v. 10. διδάσκειν a. c. b. v. Bekk. 11. οὐσίαν om. d. g. h. Ibid. ἀνάλωσε, περιῆσε] ἀπώλεσε, διήρχετο a. 12. τετελευτήκεσαν a. g. Bekk. 13. τὴν οὐσίαν d. g. h. l. 15. εὐνομούμενον] ἀγνοούμενον a. 16. ἣν ἡ γυνὴ a. 19. φιλίαν] φιλανθρωπίαν a. c. d. g. m. v. 20. τῶν om. e. 21. προτεύσαντα c. προτεύστα g. Ibid. κατέλεγον c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. κατὰ λόγους a. Ibid. ἀποφαίνειν ἡτέρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων, τοιούτων e. 22. ἠγένετο ἔγνων a. 24. ἀπιστήσει h. antep. Ἀριστάρχῳ c. v.

p. 71. 4. δ' om. a. 5. λαμβάνων - - - ἐπιγραφίας om. g. 7. κατεπαγγέλλεται - - - ἀπόρασιν om. e. m. 9. λύσειν v. 10. περιστήσειν e. m. Bekk. παραινεῖ a. παρασχεῖν Suidas. Ibid. φυγόντι] in hoc vocabulo deficit codex Lockeranus. 11. τῶν κατηγόρων e. m. Ibid. φοβεῖσθαι g. 12. περὶ] παρ' a. Ibid. ἐκκαλέσασθαι a. c. d. e. g. h. v. 13. παρὰ] περὶ a. Ibid. παρεμβάλλων c. v. 15. οὐδὲ] οὐκ c. v. 16. ἐστὶ] εἰς c. e. m. Ibid. ἀπολογησάμενον c. Ibid. τῆς προσελίας τὰς c. e. m. v. 18. δὲ] δὴ a. 19. τῶν σοφιστῶν g. antep. ὑπολαμβάνθ' e. v. pen. ἐστὶ] ἐν a. c. d. h. m. v. Bekk.

p. 72. 1. περὶ om. g. 2. ἀπίστησα a. ἐπίστευσα g. Ibid. τὴν κατηγορίαν e. m. 3. φόβοις a. καὶ φόβους om. g. Ibid. ἀπήρτησα a. v. ἐτήρησε g. Ibid. τοὺς ἀφεσιμένους a. 4. ἐπατηγόρει g. 7. ἔργον ἐστὶ a. d. g. Bekk. Ibid. καὶ πανταχῆ a. d. e. g. h. m. Bekk. 8. μυδαμοῦ a. μυδαμοῦ g. Ibid. παρακλίνειν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. 10. τοῖς ἐπιτροδρόμοις v. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 11. καταφθονηθήσεσθε g. 12. ἀλλὰ καὶ τὸν v. καὶ τὸν pr. c. 13. κρίνεσθαι g. h. 17. ἀφῆτε a. g. h. ἀφιῆτε Bekk. 19. δὲ] δὴ a. Ibid. ἐκείνου καὶ περὶς e. m. 20. ἐπὶ τοῦ παρ. g. 21. ἀνδρες om. a. Ibid. Ἀθηναῖοι om. v. 22. εἶναι τῆς πόλιος codices et Bekk. 23. τοῖς om. e. 24. ἐγὼ δὲ τὰς e. m. 25. μὲν om. e. m. 26. ἤδικει d. g. h. Ibid. ἠδίκει, οὔτε χέριτος οὔτ' a. d. e. g. h. m. Bekk. antep. βλέποντες a. pen. ἑτέρων] ἑτείρων m. ult. τίθετε e. m.

p. 73. 2. ἄγεσθε a. d. g. h. Bekk. γε. ἄγεσθε m. 5. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀπαγαγεσθῆτε a. d. g. h. Bekk. 6. ἐμπεσόντες a. Ibid. τῆς om. g. h. 7. οὐδὲ] οὔτε d. h. 9. οὔτε γὰρ παρὰ m. unde Reiskius: γε aut γ' αὖ. 11. οἰκ ἐκπέφευγεν g. 13. καταφθείρεται g. 14. χρυσοῦ] χρυσιστοῦ m. 20. τῶν om. v. Ibid. καὶ om. ρ. e. m. v. 21. διδίκασι g. 23. παιδὸς] παῖδες g. 24. τοιοῦτον m. antep. οὐ om. a. Ibid. πωλῶν] πώλιν Steph. pen. οἰκήσουσιν. ἀνέῳθεν v. Ibid. ἐν τοῖς ἐκκλησίαις τοιούτοις a. ult. παρακαλέσας g. Bekk.

p. 74. 1. εὐφυῆ c. v. 2. πρὸς om. e. m. 6. δὲ ὑπὸ τῶν v. Ibid. ὑποδεδιλιακότων codices et editiones, præter v. qui δεδειλιακότων habet. 7. προσδέχονται m. 9. ἂν om. codices et Ald. ταχύ γ' ἂν Bekk. 13. περὶ] ὑπὲρ v. Ibid. πλείστου] πλείονος c. e. m. v. 14. εἰς] τις a. 17. ὑφ'] ἀφ' d. h. Ald. Steph. antep. ἡμετέρων a. d. e. g. m. v. pen. πέρεν a. d. g. b. Bekk.

p. 75. 1. τῶν γυναικῶν] γυναικὸς a. 4. μεγυμμένη c. e. v. 5. ποιμαῖται m. Ibid. τὰ] καὶ τὰ g. 7. ποιεῖσθαι e. m. 8. αὐτῇ] αὐτῆς a. om. g. Ibid. κατασκευάζων g. 9. τὰς προαγωγοὺς h. τὰς προαγωγὸς καὶ τοὺς προαγωγοὺς a. c. d. v. τοὺς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγὸς g. τὰς προαγωγὰς b. τὰς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγοὺς e. 14. ὑμῶν c. d. e. h. m. Bekk. 15. ὄντα] τὸν a. b. Bekk. om. g. 18. γυναῖκα ὑμῶν h. 20. ἁμαρτούσῃ a. 21. ἕκαστος ὑμῶν ἔχειν e. 23. ὁ περὶ τῆς τῶν om. a. 25. ἐρίσθαι Bekk. 27. νυνὶ om. c. e. m. v. 28. ὑμῶν g. antep. ἀπολύσας m. pen. ἀναστρέψατε a. Ibid. δ'] δαὶ h. ult. καὶ] ἢ c. e. v. Ibid. ἐφεστάναι v.

p. 76. 4. ἰκόντας] ἔχοντας c. v. 5. μὲν om. e. Ibid. οὐδενὸς Bekk. 6. γράψαι a. b. c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. ἐν om. c. e. m. v. 7. ταῖς] ταῖς om. v. 10. εἶκος] οὖτον e. m. 11. τούτῳ] τοὺς a. Ibid. διανιστούμην a. 12. ἀποδοῦτο e. g. h. Bekk. 13. ἀν] ἀς' h. 16. γυμνασίους - - - τοῖς om. b.

Ibid. *βλέποντες* g. 18. *παρεῖμεν ἐν τοῖς* d. g. Ibid. *αὐτῶν τοῖς* c. e. m. v. 19. *ἐπὶ*] *περὶ* a. c. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 21. *ἦ*] *ἢ* Ald. 22. *δ' ἂν*] *γὰρ* g. antep. *ἀναπτεροφύτας* e. h. m. pen. *πτερωτικότας* e. ult. *ἀτυχημάτων* d.

p. 77. 2. *ἐν τραγῳδίᾳ* c. e. m. v. 5. *ἐκκαιδεκάλιτρα* g. 6. *ἐστιν* om. d. b. 7. *τοῖς νέοις* om. d. g. b. Bekk. Ibid. *τοὺς* om. c. 9. *λαφθέντες* om. codices et editiones. 10. *κέκλανται* c. v. Ald. 12. *τοιαύτας*] *αὐτὰς* g. 13. *ξηλάματα*] *ζητήματα* g. Ibid. *ἢν δὲ δῦ*] *εἰ δ'* a. d. h. Bekk. om. g. 14. *ἐπίστασθε* om. g. 15. *μνημονεύετε* a. antep. *κατασκευάζετε* Ald. Steph. ult. *ἀρὲν - - - ὁ νόμος* om. g. Ibid. *μὲν* om. h.

p. 78. 2. *δ' ὁ* om. a. 5. *ἐξορκεῖ* g. 7. *ὀνόματι* c. v. 10. *καὶ τὰ σώματα αὐτῶν* c. e. m. v. 12. *ἑαυτῶν* m. Ibid. *αἴτιος ἕκαστος* e. 13. *παρίασιν* c. e. m. v. Ibid. *κατήγορος* e. 15. *καὶ* om. c. m. v. 17. *παρεστῶσιν* e. g. m. 18. *τῶν τοῖς τοιούτοις* c. d. e. g. m. Bekk. *τῶν τούτοις* a. 20. *ῥᾴδιόν* c. e. m. v. Ibid. *τῆς* om. e. *τὴν συναγορίαν* c. v. 22. *ὀχλεῖν* d. h. 23. *παύεσθαι* g. 25. *δὲ* om. h. antep. *ἀκουστέον* g. h. Bekk. Ibid. *ξλάττοισθε* m. ult. *τοῦ*] *τὸν τοῦ* a.

p. 79. 3. *εἰ ἐᾶν - - - ἐξετάζειν* om. a. d. g. b. Bekk.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 83. 4. *ὑστερίας* v. 5. *τι* om. a. 6. *ἐναιρέσεως* om. v. 9. *τοῦ* om. a. 13. *ψευδῆ* a. antep. *καὶ* secundum om. a.

ΛΟΓΟΣ.

p. 84. 1. *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* f. Bekk. Ibid. *ἐβουλῆσαι* om. a. *ἐβουλῆσαί μου* f. g. k. Bekk. 2. *μου* om. f. g. k. Bekk. 3. *τοῦ ψεύδους* e. Ibid. *ἃς* om. v. Ibid. *ἀπολογίσασθαι* k. 7. *τὴν* om. f. g. k. 9. *ὀργίζεται*] *σοφίζεται* k. 11. *ἡ κατηγορία* b. f. g. *κατήγορος* d. h. m. v. Ibid. *παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει* a. d. f. g. h. Bekk. antep. *ἀδυνατήσῃ* codices et Bekk. pen. *λύειν* f. g. *ἀπολύειν* k.

p. 85. 1. *ἐγκαλέσασθαι* k. Ibid. *βούλεται* f. g. k. Bekk. 3. *ὑποφλαν*] *ὑπόλαψιν* d. f. g. k. Ibid. *τοὺς δικαστὰς προτρέψωνται* f. g. k. *προτραπόμενον τοὺς δικαστὰς* a. d. h. Bekk. 4. *χρὴ*] *δεῖ* d. 5. *πολὺ* om. g. post *χρὴ* ponunt f. k. Ibid. *ἀφεστάναι*] *ἀφίχεσθαι* f. g. k. 6. *ἄνδρες* om. a. d. Ibid. *Ἀθηναῖοι* om. c. e. v. 7. *οὕτως* om. Wolf. 8. *ἀς τῇδι τῇ ἡμέρᾳ* a. *ἢ νῦν* c. e. 9. *εἰς* om. f. g. 10. *ἀγνοοῦσι* f. g. k. *ἀπατηθέντες*

11. *ψυχαγωγηθέντες* m. 12. *τὴν αἰτίαν* om. k. 13. *ὑπηρα*] *ἔπεκα* g. Ibid. *ὅθ'*] *ὅτι* f. 14. *κατηγορεῖ*] f. g. k. Ibid. *μου* om. f. g. antep. *ταῖς αἰτίαις* g. Ibid. *ἐξεβάλλετε* a. c. e. h. v. Bekk. pen. *μοι ἐν τῷ βίῳ* a.

p. 86. 2. *τῷ* secundum om. a g. 5. *σχεδὸν - - - πάρεισιν* om. et *πάρεισται* post *ὑμῶν* ponit a. 6. *διπαζομένων* e. Ibid. *ὑμῶν* om. f. g. k. Ibid. *τοιοῦτόν* a. v. Bekk. 7. *ἐλευθερίαν* g. 8. *λοιπὸν* om. a. 9. *ἐξελέγξω* b. f. g. Bekk. 11. *τὰ πάντα ἄλλα* a. 13. *ὁ λόγος* om. pr. c. Ibid. *ἐφέπει* om. g. 14. *ὅθ'*] *ὃς* b. f. g. k. Ibid. *αὐτῇ* om. f. g. 16. *ἀδικεῖν* om. d. h. *ἑαυτῶν ἀδικεῖν* g. 17. *ἂν*] *μὲν* g. om. pr. v. 18. *μάλιστα* om. a. Ibid. *σώζεσθαι* f. g. k. Mor. Bekk. 19. *ὁ δὲ*] *ὅγε* f. g. Bekk. *ὁ δὲ* h. m. 20. *παραδιδοὺς* a. 21. *ἄνδρες Ἀθηναῖοι* f. g. k. Bekk. 22. *παραλείπω* d. e. g. m. v. Bekk. 23. *ὅ,τι ἐὰν*] *ὃ ἂν* f. g. k. Bekk. *ὅπερ ἂν* a. Ibid. *μου* om. e. h. et pr. c. Ibid. *μαθὲν* d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. *προπατεγνωκότας* f. g. k. Bekk. *κατεγνωκότες* a. antep. *ἀκούοντας* f. g. k. Bekk. ult. *δ' ἐὰν* Bekk.

p. 87. 1. *δέξω πάσχειν* f. g. k. Bekk. 2. *τινὶ* om. g. 3. *καὶ τῶν - - - εἰρήνης* om. m. 4. *πρίσθεσιν* e. 5. *καὶ ἐν* a. 7. *γὰρ*] *δὲ* f. g. 8. *ὑμᾶς* a. c. d. e. v. Ald. 9. *οὗτος* e. m. v. 10. *ἀς ἐκ* e. Ibid. *ὅπου* m. Ibid. *τύχοι* e. f. g. k. Mor. 11. *Θεμιστοκλέα* c. e. f. g. m. v. Bekk. *Θεμιστοκλῆν* d. 13. *ἀφ'* om. f. g. m. 14. *καὶ* om. f. g. m. Bekk. Ibid. *τὸν Κερσ.* b. e. f. Ibid. *φίλον καὶ* om. f. g. k. 15. *τῆς πόλεως* om. f. g. k. Ibid. *ἐπεχείρισε* a. e. v. *ἐπεχείριζε* g. 16. *γενομένῳ* om. a. d. h. Ibid. *τῆς* om. codices et Bekk. antep. *πολλῆς* om. f. g. k. Ibid. *διεκελεύσαθ'* f. k. Ibid. *τὸ Ὑησίον* om. f. g. k. [*τὸ Ὑησίον*] Bekk. ult. *οὕτως* Ald. Steph.

p. 88. 2. *τοῖς* tertium om. f. g. k. *τῶν* a. v. *τοῖς τοῦ* b. 4. *δὲ*] *δὴ* f. k. Bekk. 5. *τὰ λεχθέντα μεμισῆσαι* f. g. k. Ibid. *ἕκαστον*. e. v. 6. *κιδύνου* g. Ibid. *ὅ*] *ὅθεν* f. g. Bekk. 7. *θ' ἃ* Ibid. *οἶμαι*] *ἐγῶμαι* a. d. f. g. Bekk. Ibid. *τί μοι* g. 9. *καὶ περὶ τῆς* e. f. g. k. 10. *ἂν* om. f. g. k. Bekk. Ibid. *καὶ δυνήσομαι* om. m. *καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι* a. h. 11. *μεμνήσεσθε* f. k. sed in marg. *γρ. μαθήσεσθε* k. 12. *ἂν* om. f. g. k. [*ἂν*] Bekk. Ibid. *οἴομαι ὑμᾶς* a. *οἶμαι ὑμᾶς* f. k. *οἴομαι* om. g. Ibid. *γε*] *τε* d. h. 13. *ὅθ'*] *ὅτι* f. g. Ibid. *οἱ περὶ τῶν* d. g. h. k. *παρὰ τῶν* e. *οἱ παρὰ τῶν* Bekk. Ibid. *ἐπιειδὴ*] om. f. g. k. 14. *διελίχθησαν* a. d. g. h. k. v. Bekk. *διειλίχθησαν* f. Ibid. *εἰπόντες* f. g. *εἴπόν τι* a. d. h. 15. *αὐτὸς* d. Ibid. *πελεύσω* f. g. k. Ibid. *ἐπαγγεῖλαι* f. g. k. pen.

ἄλλα] ἅλως f. g. k. ult. Ὀλυμπιακαῖς a. d. h. k. v. Bekk.

p. 89. 1. ἐπεὶ δὲ a. Ibid. ἐκανῶλθε πάλιν δεῦρο f. g. k. Bekk. 2. ὑμῖν e. Ibid. πρεσβεύειν τὴν g. Ibid. ἑαυτὸν καὶ f. g. k. ἑαυτῷ Bekk. αὐτὸν d. αὐτῶν (sic) corr. Chrysococcas. 3. ἀπολάβῃ a. e. ἀπολαύσι v. 4. πρεσβεῦσι c. d. e. h. Ald. Steph. εἶλεσθε f. g. k. 5. ἐκανῶλθε a. d. h. 6. ἡμᾶς f. k. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. 7. ἡμᾶς f. g. k. 11. Κτ. σφόδρα ἐκανίσαντος g. k. Ibid. ἀντιστάντος] ἀντικόντος f. g. k. Bekk. Ibid. δ' om. a. 12. ἤδη] δὴ f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ om. g. 13. ὁμολογούμεσθ h. v. Ibid. χειροτονήσειν a. Ibid. Φιλίππῳ δεῦρο a. d. f. g. Bekk. 14. πέμψαι Bekk. 16. ἰδιωτῶν a. 17. δ'] γὰρ f. g. k. Bekk. antep. ἐπιγεγραμμένοι a. d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. ἐπείσθησαν om. f. g. k. Bekk. Ibid. ἠτίθεσαν e. ult. αὐτῷ om. a. Ibid. ἀποσυνήγορον a. Ibid. τὸν om. m. v.

p. 90. 2. ὅλην om. d. f. g. k. 3. τελευταῖον κεφάλαιον ἀποφεύγει g. k. 4. καὶ ταῦθ'] ταῦτα δὲ m. 6. ὑπὸ] ὑπὲρ h. 7. ἐγκατελείφθησαν c. κατελήφθησαν e. f. g. 8. Ἰατροκλῆς a. f. g. k. Bekk. Ibid. Ἐργοχείρους v. Ἐρχεγάνους h. Ἐρμοχάρους e. Ibid. Εὐθρατος a. c. m. v. 9. Στρομβίχου e. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ f. Bekk. Ibid. ἐκστρηίας a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ e. f. g. k. Bekk. 11. αὐτοὶ v. Ald. Steph. 13. καὶ φιλίαν a. m. v. Mor. 14. ἐκανῆκεν a. d. ἐκανῆκεν v. ἐκανῆκεν δεῦρο g. k. ἐκανόκεν δεῦρο f. Bekk. Ibid. ὁ om. f. g. k. 15. προσήκει g. v. 16. Ἰατροκλῆς codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐκ] ἀπὸ f. g. k. 20. τοῦ om. v. Ibid. Ἰατροκλέους codices et Ald. Bekk. Ibid. παρὰ] περὶ f. g. k. Bekk. Ibid. τοῦ om. f. 21. εἰσελθὼν εἰς τὴν βουλὴν f. g. k. Ibid. εἰσιὼν - - - βουλὴν om. m. antep. Ἀφιδναῖος e. g. h. pen. βουλευόντων c. e. m. sed in marg. γρ. βουλευτῶν m. ult. δ' ὁ Ἀριστ. f. g. Bekk. Ibid. τινα om. a.

p. 91. 3. μόνη f. k. 4. καὶ om. a. 6. λαχθέντων f. g. k. Ibid. ἐν τῷ δήμῳ om. f. g. Ibid. ψήφισμά τι f. g. k. 7. ὑμᾶς om. f. g. k. 8. περὶ τῆς εἰρήνης b. f. g. 9. συμφερόντων f. g. 11. Δοσιλέους a. Ibid. τοῦ] αὐτοῦ a. b. c. d. e. f. g. h. Bekk. om. v. 12. Φιλοκράτους om. f. g. k. 14. ὁ Ἀριστόδημος συμπρεσβεύειν a. f. g. Bekk. Ibid. προσθεῖναι d. h. γὰ προσθεῖναι a. 15. οἵ τινες] ὅς a. 16. παραστήσεται a. παραστήσωσι k. Ald. Ibid. τὰς om. e. 18. τὴν] τοῦ a. m. Ibid. ἐξεμαρτύρησαν m. v. Ald. antep. ἦν] ἢν ὁ τοῦ a. k. Bekk. ὁ τοῦ f. g. ἢν τοῦ d. e.

p. 92. 1. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Bekk. om. d. e. Ibid. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ d. e. Bekk. ΜΑΡΤΥΡΙΑ f. g. k. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΣ h. 3. ἐγίνετο a. m. ἐγίγνετο k. 5. δὲ om. d. h. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. k. Bekk. 8. παραπλησίασθαι a. b. m. Ibid. αὐτὸ v. 9. φυλάξομεν c. d. h. v. Ald. Steph. Bekk. 10. πεπρασμένον g. 11. ὅτ' ἦν ἡ] ἐν τῇ f. g. k. 12. γραφῇ f. g. k. Ibid. προκληθέντα e. 14. μόνον om. codices et editiones. Ibid. εἶμαι] ἦμεν a. b. c. e. f. m. Bekk. ἡμῶν v. antep. ἠναγαζόμεθα] ἠναγαζόμεθα οἱ συμπρέσβεις f. g. k. Ibid. Δημοσθένην ὑπομένειν a. f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ βαρὺν ἀνθρωπον ἀφόρητον ὄντα k. pen. ὄντα om. c. m. v. Ibid. ἡμῶν om. f. g. k. ὑμῶν Ald. ult. πρέσβεων e. Ibid. Κίνησος Ald. Steph.

p. 93. 1. ὁ Φ. περιγίνοιτο ἡμῶν a. 2. δὲ δὴ] δὴ a. e. f. k. Bekk. δὲ g. Ibid. ἴχειν ἀφθόνους f. g. k. Bekk. Ibid. ἀναγγέλλετο e. 3. τῶν secundum om. f. g. k. 5. τὸ] τὸ τοῦ a. b. e. f. g. Ibid. ὅλως σχοίνου f. ὁλοσχοίνου g. 6. μὲν om. a. f. g. k. Ibid. Λεωσθένην a. b. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. 9. ὡς] εἰς a. b. c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. συνήταξεν k. 10. ὅπως - - - πρεσβυτάτους om. f. g. k. antep. ἡμῖν g. pen. μοι σφόδρα a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. ult. προσίχετε k. Ibid. ὄψεσθε d. h.

p. 94. 1. ἅμα δὲ καὶ a. ἅμα δὲ b. 3. οὐδ' ἂν a. b. f. h. k. Bekk. 5. δὲ om. f. g. k. 6. συγγενὴς m. ἐγγενὴς g. Ibid. ἡμῖν om. a. d. e. f. g. h. k. Bekk. ὑμεῖν c. m. 8. ἡμῶν d. Ald. Ibid. ἐλευθέριοι c. e. m. v. Bekk. 10. ἄξιοι ἦμεν g. 11. ἐγνώμεθα ἐξαίφνης f. g. k. 12. ἄπρακτον ἴχειν c. m. v. ἴχειν ἄπρακτον a. f. g. k. Bekk. 13. οὔθ' c. οὐδ' - - - προῖτται om. f. g. k. Ibid. ἂν] ἀν d. Ibid. ὁ τάξας φόρους d. h. 16. δὲ] δὲ f. g. k. om. c. Ibid. τούς τε] τούτους a. 17. ἡμῶν k. Ibid. οὓς καὶ τὸ e. pen. κατηγορουμένων d. g. h. k. κατηγορημάτων e. Ibid. ἀπολογήσομαι k. ἀπολογίσομαι m. ult. πάντας om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι a. b. e. f. g. k. Bekk.

p. 95. 1. ὑμῶν k. Ibid. κατηγορουμένων d. g. h. κεκατηγορημένων b. 2. ἐπεὶ γὰρ a. k. 4. καὶ παθὼν codices et editiones. Ibid. λόγος, τὰ a. c. d. e. f. g. k. m. v. Bekk. 5. λαχθέντας] ῥηθέντας a. f. g. h. k. 7. νῦν a. f. g. 9. πρὸς αὐτὸν om. f. 11. παραλιπὼν a. e. f. g. 16. πεφοβημένης a. c. d. e. h. m. Ibid. αὐτῆς a. f. g. m. 17. αὐτὸν k. 18. αὐτῶν k. 19. ἔχοντός τε Ἐ. k. 20. Θέρμων a. f. k. Bekk. 21. δὲ om. f. g. k. Ibid. ἀλλὰ - - - φρονοῦντων om. m. 23. Ἀθηναῖοι στρατηγὸν d. f. h. k. Bekk. οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγὸν a. Ibid. ἐπ'] εἰς f. g. k. 24. αὐτῶν om. f. g. k. Ibid. ἐχόντων τότε τὸν a. f. g. k. Bekk. 25. τότε om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. Ἰφικράτους εἰς τοὺς τόπους a. f. g. k. Bekk. antep. ὀλίγον k. Ibid. κατασκευὴν f. k. m. pen. πολιορκίαν k. Ibid. ἐντεῦθεν d. ult. ὁ σὴ μήτηρ f. g. k. ἡ μητρὸς ὁ σὴ Ald.

p. 96. 1. πάντες om. a. 2. τὰς om. a.

3. τὰς] τοῦ g. m. v. Ibid. τὰ secundum om. a. d. f. g. k. 4. εἰστῖν e. f. g. k. Ibid. παιδίον] a. f. k. 6. συμβαίνειν f. g. k. Ibid. ἰδίᾳ] διὰ v. Ibid. παιδὸν a. d. f. h. k. 7. ἀδελφὸς h. Ibid. φίλων a. c. d. e. f. h. m. Bekk. φίλων g. v. 8. ἤδη] ἡμῖν c. Ibid. ἐποιήσατο c. e. v. 9. ὑπὲς αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν f. g. k. Bekk. 11. τὸν Παυσανίαν a. Ibid. δυναστείαν] Μακεδονίαν a. 13. καὶ om. d. h. Ibid. μετὰ om. d. γρ. μετὰ δὲ h. Ibid. εἶπε d. h. 15. ἔργον] πρᾶγμα e. 18. ὡς] ὁ f. g. k. 19. ἡμετέραν g. m. 20. ὅλως c. Ibid. φιλανθρωπίαν διεξέμεν [διεξῆμι d.] λέγων c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. διεξέμεν φιλανθρωπίαν λέγων a. 21. ἡγουμένου Ἀθηναίων a. f. g. Bekk. Ἀθηναίου ἡγουμένου e. 22. ἐποιήσασθε πρὸς αὐτὸν a. 23. τεύξασθαι m. antep. λύειν f. g. k. Bekk. pen. τὸν Πεδίππαν e. ult. αἰτίας] ἁμαρτίας f. g. k. v. Bekk.

p. 97. 1. λέγειν Φιλίππου f. g. k. Bekk. 2. ἂν om. f. g. k. Bekk. 3. μαρτυρίας d. g. k. 4. ἐνοχὰς v. 5. χώρας Ἀμφιπόλεως καὶ a. 7. φέρειν, sed in marg. γρ. φερὴν h. 8. ταύτην] αὐτὴν c. m. v. Ald. Steph. Ibid. ἥμισυ τί τε Bekk. Ibid. καὶ - - - ἀμβίστατα om. a. Ibid. ἐρρύθη d. f. g. h. k. m. et corr. v. Bekk. 9 νῦν g. Ibid. συντίμειν ἀνάγκα d. h. 11. ἐπιμήσθη codices et editiones. Ibid. εἰς συμμαχίας f. g. εἰς συμμαχίαν k. 12. συνλεθέντων f. g. k. 13. ἐκ τούτων g. Ibid. ὁ πατὴρ Φιλίππου a. f. g. k. antep. καὶ] ὃς a. Ibid. κατ' αὐτὸν a. καθ' αὐτὸν g. καθ' αὐτὸν Bekk. Ibid. ἂν] ἦν a. pen. τὸν] τῶν g. Ibid. συνεξαίρειν e. f. g. k. ult. τούτων c. e. f. g. h. k. Bekk.

p. 98. 2. παρασχόμην] παρεισχόμην c. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὑπίστη v. 3. τοῦ φιλ. a. 4. λόγῳ f. et Scalig. τῷ λόγῳ g. ἐν λόγοις d. h. 5. γεγενημένων v. Ibid. οὐκ ἐστι] οἰκεῖον k. unde Reiskius: οὐκ ἦν aut οὐ νῦν. 7. τὴν πόλιν δορυάλωτον a. f. g. k. Bekk. δορύαλωτον τ. π. h. δορύαλωτον τ. π. c. 9. ἐφείλε c. Ibid. οὐχὶ f. g. Ibid. τἀκείνων Bekk. 10. τὸν] τῶν a. 11. δὲ καὶ τούτων a. d. e. h. k. v. Bekk. 12. Δημοσθένη k. 13. δυνάμεως om. k. ἀκουσόμενοι δυνάμεως e. 15. ἀκοῦσαι f. g. k. Ibid. ἐξηγγέλλετο αὐτοῦ f. g. k. ἐξηγγέλθη αὐτοῦ Bekk. antep. προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθηπὸς a. d. e. h. προοίμιον σκοτεινόν τι καὶ τεθηπὸς c. v. προοίμιόν τι τεθηπός τι καὶ σκοτεινὸν f. g. προοίμιόν τι σκοτεινὸν καὶ τεθηπὸς k. προοίμιόν τι σκοτεινόν τε καὶ τεθηπὸς Bekk. ult. πραγμάτων τὸν λόγον, ἐξαίφνης a. b.

p. 99. 1. ἐκ om. a. 2. τε om. d. h. Ibid. ἐκπλεύσετο v. 5. δ' ἅπαξ, sed in marg. γρ. δ' ὡς ἅπαξ, a. εἰσάπαξ d. 6. ἑαυτὸν] ἔτι ἑαυτὸν a. ἔτι αὐτὸν f. g. k. Bekk. 7. ἐπιχειρήσας λέγειν a. f. g. k. Bekk. 9. ἐκέλευσεν a. f. g. k. Bekk. 10. ἐπεὶ δ' a. 11. αὐτοῖ c. e. f. g. k. v. Bekk. 13. μόνου a. v. Ibid. καὶ om. g. 16. σφᾶς καὶ a. 17. τῆς om. c. e. f. g. k. v. Bekk. Ibid. εἰ μὴ] οὐ f. g. k. 18. μὲν om. f. g. k. antep. οὐδέποτε δὲ] οὐδαπότε f. g. k. Ibid. ἐρίθυμος e.

p. 100. 1. δ' ἐμοῦ f. g. Bekk. 2. εἰσέλθομεν f. g. k. Bekk. Ibid. ἐκαθιζόμεθα g. 4. εἰκότος v. 6. παρέλειπεν v. 7. ἐπεμέλετο f. g. k. Ibid. Δημοσθένην a. g. k. m. 8. διειλέχθη k. διηλέχθη a. 9. δὲ ἦν ἄρα a. d. h. δ' ἂρ' ἦν Bekk. Ibid. ἀγχοῦ m. Mor. 10. ὁ Φίλιππος a. Φίλιππος om. f. g. 11. πρωιαρήκειν k. 12. ἐπεμένου g. Ibid. τοῦ στολίμου m. Ibid. διαφορὰ e. Ibid. αἰτίου] ἐκ τοῦ ἐναντίου a. e. f. g. h. k. ἀπὸ εἰρήνης ἐκ τοῦ ἐναντίου d. m. 14. καὶ om. f. g. m. Ibid. ξένια d. e. f. g. h. m. Bekk. ξενίαν v. 16. ἐκ τῆς πρεσβείας οἰκαδὲ f. g. k. Bekk. pen. οὖν τί ποτ' ἦν ὁ f. k. οὖν ποτ' ἦν ὁ c. m. v. ult. παιπάλαμα k. παπάλημα m. Ibid. τὸ] τοῦ m.

p. 101. 1. νῦν c. d. e. f. g. h. 2. ἀπέστας a. d. h. 3. εἰσοίσειν] συστήσειν codices et editiones. 4. στρατηγίας f. k. 5. καὶ τοὺς λ. ο. ε. ἐγκεμιάζων om. e. f. h. m. 8. εἰς om. c. d. f. h. k. m. v. 9. μὲν om. k. 10. αὐτῷ k. Ibid. δὲ om. k. 12. δὲ om. f. Ibid. ὡς καὶ d. 13. ὅστις] ὥσπερ g. h. Ibid. ἦν om. a. Ibid. περεσβύτερος pr. e. 14. ἑαυτῷ e. Ibid. πλῆθος e. pen. ἴφα om. d.

p. 102. 1. ἦν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὁ om. d. 2. βουλὴν g. h. 4. κατέλιπεν v. πλεῖστον m. 5. τινα om. a. d. h. 6. Δημοσθένους k. 8. οὗτος om. f. g. k. 10. ὑμῖν codices et Bekk. 12. ἡμῶν k. 13. γὰς om. m. Ibid. πεῖθεῖ] ποιεῖ k. 16. οὐδ' - - παραλιπόντι om. m. 17. ἀλλ]ἀν a. Ibid. δῶτε εἰπεῖν a. 18. εἰ] ἂν g. k. Ibid. διήσασθαι b. 19. θεάσασθαι b. d. g. h. k. v. Bekk. θεάσασθε a. c. e. m. Ald. Steph. θεάσασθ' f. Ibid. καὶ om. f. g. Mor. Ibid. τὰ ἀντιλεγόμενα] τἀντιλεγόμενα k. τἀναντία λεγόμενα h. et γρ. c. m. ταυτὶ λεγόμενα g. Mor. 22. τὸν om. Wolf. ult. ἐπὶ] ὑπὲρ g. Ibid. ἐπεμφεν f. g. k.

p. 103. 1. καὶ πράττοντές τι καὶ om. codices et editiones. Ibid. ἦσαν ἄξιοι codices et Bekk. 3. ἐλπίσας k. 4. ἔγραψε γὰρ ἡμᾶς c. f. g. k. Ibid. στεφανοῦσθαι d. g. Ibid. θαλοῦ a. 5. στεφάνῳ om. f. g. k. Bekk. Ibid. ἐπάστων g. 6. ἐπὶ τὸ δεῖνα b. Ibid. οἰδὲ c. 10. ΨΗΦΙΣΜΑ - - - ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ om. d. h. k. m. ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΜΠΙΡΕΣΒΕΩΝ. e. εἶπε, καὶ μαρτυρίαι. a. μαρτυρίαι τῶν συμπρεσβέων περὶ τῶν εἰρημένων. literis rubricis add. in marg. m. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Bekk. 13. ἀπαγγέλωμεν Ald. 16. ἡμῖν c. d. f. h. k. m. v. Ald. Bekk.

om. g. 17. τοῦ] τῆς a. c. d. f. h. k. m. v. Bekk. Ibid. ἐν τοῖς om. v. 18. πότοις] τόποις Ald. πότοις γρ. λόγοις b. Ibid. δεξιότητος g. k. Ibid. μικρὰ Φιλοπράτους ἀπόντος a. 19. Καρδύλλου d. h. pen. συμπρέσβευσιν g. ult. καὶ μνημοσυνῶν καὶ δυνατῶς a. h. καὶ δυνατῶς καὶ μνημοσυνῶς d. μνημοσυνὸς καὶ δυνατὸς g.

p. 104. 1. τὴν] τοῦ g. 2. παραλείπωμεν d. παραλείπομεν v. 3. δ' om. g. Ibid. ὑμεῖν m. Ibid. τελευταῖος om. m. τελευταῖον g. 4. εἰάσθαι a. d. b. 6. ἀμφοτέροσθιν e. 10. γὰρ εἶναι] παρεῖναι f. g. k. Ibid. ἢ om. f. g. k. et pr. c. 13. γενίσθαι a. Ibid. ἐκλείειν b. v. 15. ἐξαπατήσειν c. e. f. g. k. v. 17. δὲ om. a. Ibid. ἀσύγχυτον b. 18. ἀσύμφορον] ἀκρίσεον g. Ibid. ἐστὶ om. k. Ibid. βουλεύσασθε m. 21. καὶ primum om. k. 22. πάντα om. f. g. v. Ibid. καὶ om. f. g. 24. περιθεὶς h. 25. λαμπρῶς v. antep. χεῖρον e. Ibid. ὃς παρῆν] παρῆν δ' c. f. g. k. Bekk. pen. φασὶν αὐτὸν a. ult. ἑτέρους συμπεισῖν c. d. f. g. m. ἑτέρους συμπεισῖν k. Ibid. ἀλλὰ om. c. e. f. g. k. [ἀλλὰ] Bekk.

p. 105. 1. διωμόμενος e. 2. ἀλλ' οὔτ' - - - μεταδοὺς post ἔφη ponit m. 3. λόγου m. 4. γράψας e. Ibid. βούλομαι om. codices et Bekk. 6. κελεύειν om. codices et editiones. 9. ὑμᾶς f. k. 12. τὴν om. v. 14. δὲ] δὴ d. 16. τοῦ Δημ. a. τὰ τοῦ Δημ. d. h. τὰ Δημ. Bekk. 17. ΨΗΦΙΣΜΑ k. titulum om. a. d. et pr. h. Ibid. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 18. ταῦτα μόνον a. e. g. Bekk. 19. εἶπε om. c. f. g. k. [εἶπε] Bekk. δίαν εἶπε e. Ibid. κατίνεμα c. f. g. κατένειμα k. 20. καὶ om. g. pen. titulum om. a. d. g. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. ult. δὲ] δὴ a. d. g. Ibid. πρέσβεων a. g.

p. 106. 1. ὃς ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 2. εἰπεῖν δύναται] δύναται λέγειν a. 3. μελετᾷν a. 4. Ψηφίσματα καὶ Μαρτυρίαι. a. titulum om. d. e. 5. πραγματείαν] κοινωνίαν codices et Bekk. μαρτυρίαν Ald. Steph. Ibid. τῶν] τὴν g. Ibid. ὑπὲρ] περὶ codices et Bekk. 7. εἰρίσκετε a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 8. παρεσχῆσθαι a. b. d. e. h. Bekk. Ibid. γὰρ ὑμῖν ἀπηγγελμένον ἐστί a. 9. ἐν Λακεδαιμονίᾳ g. 11. τοὺς om. Steph. Ibid. πρέσβεις e. 13. ἀπὸ] ὑπὲρ c. e. f. g. k. 14. ἂν] ἃς d. h. Ibid. εἶπον] εἶχον k. εἶπον ἐγὼ a. d. h. 15. τῆς κατηγορίας τούτῳ a. Ibid. τῶν καιρῶν τούτων e. antep. ὑμᾶς f. g. k. v. Bekk. οἱ Ἕλληνες περὶς ὑμᾶς a. pen. κοινῇ om. a. Ibid. καὶ om. k. ult. δικῇ k. δικαῖ f. g. Ibid. συμφέρον e. h. m. συμφέρον δοκοῖη d.

p. 107. 1. μεγάλην d. h. 2. ἐξετίμησαν f. k. 3. ἴτι om. e. Ibid. πρὸς] τοῦ περὶς a. 4. ὑμῖν a. v. Bekk. 5. πρεσβευόντων m. 6. ἐστιν αὐτῶν a. 7. ἐν Ἀθήναις f. g. 9. φασὶν om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ἀπεστάλθαι] ἐφεστάναι a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. τὰς om. k. m. Ibid. παρὰ] ἀπὸ d. h. 10. Ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. πρεσβείας a. Ibid. ὃ Δημόσθενες a. 11. τοῦτο] τουτὶ a. Ibid πόλεως] τῶν φίλων a. c. f. g. k. m. v. 12. τῶν Ἑλληνίδων] Ἑλληνίδος d. h. Ibid. τότε ἀφῖχθαι τοὺς πρέσβεις φῄς a. 13. παρὶ om. codices et editiones. 15. ἐξέπεμψεν g. k. m. v. 16. ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην g. 17. προσόδους αὐτῶν a. antep. ψηφίσματα] βουλεύματα a. Ibid. ἂν] ἐὰν a. om. f. g. k. Ibid. παρέσχη codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐν ᾧ] ὡς f. g. k. Mor. Ibid. χρόνῳ ὄντα a. ὄντα χρόνου c. k. ὄντ' ἄχρονα f. οὔτ' ἄχρονα g. οὔτ' ἀχρόνῳ Mor. pen. καταπαίνω v. Ibid. θανάτῳ f. g. k. m. Ibid. δὲ] δὴ m. om. d. h.

p. 108. 1. βουλεύεται codices et Bekk. 2. τῆς εἰρήνης v. εἰρήνης τῆς a. 3. ὁ δῆμος ἐξέπεμψεν g. Ibid. τὸν om. d. Ibid. παραπαλεῖν d. e. h. Ibid. τὰς om. k. 4. τῆς om. a. 7. προσγράψαι e. Ibid. τοῖς πρυτάνεσι v. Ibid. τὸν νόμον a. c. g. k. m. 8. συμβουλεύσασθαι d. e. h. 9. ὅ,τι - - - συμμάχων om. g. Ibid. βουλεύεται f. k. ὁ δῆμος ζουλεύσεται b. Ibid. δόγμα τὸ κοινὸν τῶν a. 12. titulum om. d. h. ΣΥΝΕΔΡΩΝ om. e. 13. δὲ καὶ a. Ibid. τοῦ om. f. g. m. v. Bekk. 15. Διονύσου a. d. h. Ibid. προσγράψαι g. 16. ἐνάτῃ k. m. v. 17. προσυφαιρῶν g. 18. πρὶν] πρὶν ἂν a. καὶ πρὶν m. Ibid. ἐπιτιμῆσαι g. et corr. k. Ibid. ἀπὸ] παρὰ a. 19. τῶν om. a. Ibid. ᾗ] ἃ e. om. f. g. 20. τῆς om. c. e. f. k. m. v. Ibid. ἡμᾶς c. f. k. m. 21. λέγε δὲ d. h. 23. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 24. ἠκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι d. h. ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι a. antep. ὁ Δημ. a. Ibid. ἀποδήμους e. Ibid. ἐπιδημεῖν πρεσβείας a. pen.

πεποιημὼς
ἡμῶν v. ult. ποιεῖ f.

p. 109. 2. οὐ] οὐδὲ f. g. Ibid. μόνῳ d. g. h. Ibid. ἐκώλυσε m. 3. μετατιθέμενος a. m. 4. βεβουλεῦσθαι a. d. e. h. 7. ἐκεῖνος εἰσηγεῖτο f. g. 10. φέρων ἐχθμὸν a.

ων

Ibid. πείθων h. Ibid. μὴ προσίχειν om. f. g. k. 11. καὶ τὰ] κατὰ g. 14. μαρτυρίαν Δημοσθένης c. e. f. g. 17. ἀπεδείξατο g. 18. Εἰδῷ Steph. εἰδὼς pr. c. εἰ δώσει a. 19. Φιλοπράτει γεγραφὼς a. 20. τὸ Δ.] τοῦ Δ. e. 23. προθεῖναι g. antep. Φιλοπράτης d. h. pen. titulum om. a. d. et pr. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. e. Bekk. ult. τὰ om. m.

p. 110. 1. γρ. ἐφημείρους b. 2. καταγορίαν v. 3. διαιρετὸν codices (præter g. qui δι' ἀρετὸν) et editiones. Ibid. δὲ ψήφισμα a. Bekk. 4. προστεθέντων m. Ibid. ὑστεραίαν e. om. g. 5. δὲ] δ' ἂν a. d, et

corr. h. Ibid. καὶ om. g. Ibid. βουλόμενοι k. 6. ταῦτα m. Ald. ταὐτὸν k, Ibid. κατηγορεύοντων c. 11. καὶ primum om. a. Ibid. Ἀρχεία in marg. m. 12. βούλομαι, Μαρτυρία. μαρτυρεῖ e. 13. ἰζούλετο g. Ibid. τῆς om. Bekk. 15. ὑστέρᾳ Bekk. Ibid. τῶν] αὐτῶν g. Ibid. δυεῖν c. d. e. f. h. Bekk. 16. ἐνῆν d. pen. ἑαυτοῦ f. g. ult. αὐτῷ g. Ibid. Εἰδῶ Steph. Ibid. ἐπιψηφισθῆναι in marg. m.

p. 111. 1. ὑπὸ τῶν πρεσβέων in marg. m. Ibid. καὶ εἶναι ἐφ' codices et editiones. 2. ἐφ' οἷς om. g. 3. Ἀρχεία a. c. m. Mor. ἐραρχεία e. 4. Δέλει k. 5, titulum om. d. h. ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ om. a. e. Bekk. Ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Mor. 6. ᾧ om. v. Ibid. ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekk. Ibid. δὴ] δὲ a. g. Bekk. Ibid. πότερον a. 7. κατηγορεῖναι ἐμοῦ m. κατηγορηκέναι μοῦ c. e. v. 8. αὐτοῦ Bekk. 9. δὲ om. m. 11. ἀποδρώσην e. 12. μᾶλλον om. a. c. f. g. k. m. v. Bekk. μᾶλλον καὶ e. 14. γὰρ om. e. g. 15. ἡμῖν] ὑμῖν a. Ibid. στρατηγὸν Χάρητα e.

. . . . .

16. ἑβδομήκοντα μὲν a. c. e. f. g. k. m. Bekk. pen. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. ἀληθῶς a. ult. ἄλλως ἐπιγινόσκητε g. k. unde Reiskius: ἀλλοσί πως γινώσκητε. Ibid. γινώσκηται e. γινώσκησθε m. Ibid. καταχρήσασθέ μοι a. c. d. f. g. k. Bekk. καταχρήσασθαί μοι m. Ald. Steph. καταχρήσισθέ μοι b. v. καταχρήσασθέ με e.

p. 112. 3. ἀεὶ om. d. h. Ibid. τοῖς om. f. g. k. τῆς Ald. 4. πεντηκόντα c. Ibid. τάλαντα om. e. 5. ἠγαμόνων ἀλαζονίας ἀπολωλέναι om. g. k. 6. εἰς Δηϊάρην e. m. Ibid. τε] δὲ a. e. m. v. Ald. Ibid. Δηΐφυλον a. Ibid. Πολυσφόντην g. Πολυφῶντα a. d. h. εἰς Πολυφῶντα in marg. m. Ibid. καὶ om. codices et editiones. 7. ἄνδρας δραπέτας ἀνθρώπους e. Ibid. συκοφαντημένους k. 8. περὶ] παρὰ e. 10. ἐξήκοντα] ἑπτὰ a. 13. ἡμῶν om. e. Ibid. Μυσήσου d. e. λρστῶν f. v. Ibid. λῃστῶν] Ἑλλήνων d. ἑλλήνων h. Ibid. ἀπεπέμπλατο d. e. f. et corr. h. Bekk. ἐπεπέμπλατο a. 14. ἴθ' om. a. 15. ὑμᾶς f. g. pen. ἐξέλεισεν Steph. Ibid. Χερρόνησον c. f. v. Bekk. Ibid. καὶ τὴν g. Ibid. ὁμολογημένης c. f. m.

p. 113. 1. ἀναγκάζεσθαι k. ἀνάγκασθε e. Ibid. ἢ] καὶ g. 2. τὰς ἐκ τῶν νόμων τεταγμένας g. Ibid. ἦν ἤδη σφαλερὰ a. 3. ἀναγκάσθαν e. Ibid. ψηφίσματα a. d. e. 4. Κτησιφῶν v. Ibid. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον f. g. k. 5. τοῦ] τῶν c. d. e. h. Bekk. τὸν f. k. τῆς g. Ibid. χάριτος g. Ibid. ἐπὶ τῶν om. e. 7. καὶ ἢν τύχῃ f. g. k. 8. ὁ secundum om. a. d. h. Ibid. Χερρόνησον Bekk. 10. ἔπεμψαν a. 12. τοὺς τῶν] τούς τε v. Ibid. πολίμων] ὅπλων a. πόλεων g. 14. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΤ Ο Κ. ΕΙΠΕΝ om. a. Bekk. 16. ἐγίγνοντο a. 17. οὐδὲν] οὐδ' e. f. g. k. v. 19. ὑμᾶς a. m. 20. καὶ secundum om. f. g. k. 21. δεῖ v. ult. ἐν ταῖς Πλαταιαῖς e.

p. 114. 2. ἐπαρτεμισίων m. ἐπ' Ἀρτεμισίου d. Ald. Steph. 3. τὴν τοῦ T. m. Ibid. στρατηγίαν ζηλῶν κελεύω a. Ibid. ὃς] οὓς k. 4. ἴχνη ἐπιλίπτους g. Bekk. 5. εἰς] ἐς g. 6. ἅπ] λέγων ἂν f. g. 10. αὐτοὺς] δὲ αὐτοὺς a. τε αὐτοὺς d. e. h. 12. ἔδοξεν v. 13. οὐ πρεσβεύοντε f. g. k. Ibid. λεοφῶν m. v. 14. ἐν ταῖς πόλεσι m. Ibid. παραγραφὰς e. 15. αἰσχρὸς v. 17. τις τῆς εἰρήνης a. d. h. αν 19. ἀποστάτας g. Ibid. πάντας d. πάντας h. 20. Λακεδαιμονίων a. c. d. e. f. k. m. v. Ald. Steph. 21. τοῖς] τοὺς d. e. h. v. 22. ἀκείτους c. e. f. k. v. Bekk. ἀκρίτους τῶν πολιτῶν a. d. h. antep. παραγγέλλειν τῇ πόλει φυλάττ. a. ult. τοῦ παρὰ g. Ibid. ταῦτα] πάντα a.

p. 115. 1. γὰρ] γὰρ ἁ a. c. d. e. f. g. h. k. Bekk. 4. ὧν γένος f. g. k. 6. δὲ] μὲν k. 7. Σημανίτου e. 8. Χαίλωνα f. g. k. Ibid. τὸν] τῶν d. h. m. v. 9. μοι οἰκεῖα g. 11. τὴν om. a. 12. με om. a. 15. δυνατὸς a. c. e. f. m. v. Bekk. 16. ἀνθρώπων e. Bekk. Ibid. ἐπιμυρῶντος a. Ibid. ἀλλὰ - - - πόλει om. f. g. k. 17. μὲν] μὴν διαπεῖθούτων τῶν δὲ a. Ibid. εἴ τι d. Ibid. ἐπιστρατευομένων e. 18. καθ'] μεθ' e. 19. συμβουλεύσασθαι f. g. k. antep. τῷ δήμῳ] τῇ πόλει f. g. pen. νομίζεις νῦν αἰσχρὰν a. d. h. ult. φημὶ πολλῷ a. d. h.

p. 116. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 4. ἵστατε Bekk. 5. τῷ om. a. d. e. h. Bekk. 6. τὴν om. g. 7. τῶν μὲν πολέμων e. τῷ πολέμῳ g. 8. τοὺς om. a. 9. ἰθετλόσει d. h. Bekk. 10. τῶν om. e. 12. γὰρ] μὲν e. 13. ἀπήγγελλεν d. f. g. h. m. ἀπήγγελον a. e. k. v. Ibid. δ' ἥκουσα Bekk. 14. ἦν om. f. g. k. m. 15. εἶδον μὲν] εἶδομεν c. g. Ibid. καὶ ἐγὼ καὶ a. k. Ibid. καὶ οἱ om. v. 16. πείσθεις e. 18. ὅτε] ὅταν v. Ibid. πρωτέραν] δευτέραν a. Ibid. πρεσζείαν ἐπρεσβεύομεν m. 20. ὑμᾶς g. 22. ἐν om. a. Ibid. οὖν om. d. add. in marg. h. Ibid. Ibid. ἐν ᾗ a. 23. ἐγένετο g. v. 24. ὑμῶν g. v. 25. δὲ om. c. m. v. Ibid. ἀπειρεκότων a. g. ἀπαρηκότων h. ἀπαρτακότων v. 26. νῦν f. g. pen. εἶπε] ἦλθε m. Ibid. αὐτοῦ k. ult. ἀξιοῖ - - - Κερσοβλέπτην om. k.

p. 117. 2. ἡμετέρους f. g. m. 3. Πάλαξ m. 4. ἐν om. g. m. Ibid. ᾧ om. f. 6. δὲ om. d. h. pen. ἐν om. a. ult. δὲ] γὰρ codices et editiones. Ibid. περὶ τούτων om. d. Ibid. ἐτέραν om. m. v.

p. 118. 2. ἀκούοντος g. Ibid. αὐτοῦ om. a. h. Ibid. ψήφισμα αὐτοῦ ἐν. a. d. h. 4. προέδρους d. Ibid. τοὺς Δημ. Bekk. 6. titulum om. d. h. m. ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ om. a. e. Bekk. 10. τοῦ om. v. 11. στρατηγὸν a. v. et pr. h. 15. ῥώμην] τόλμαν e. 16. τοῦτο om. a.

17. ἐκπίσρφας k. 18. καὶ πραυγῆς om. f. g. k. πραυγῆς καὶ βοῆς e. 19. ἀθοῦντα] ὡς οὖν k. Ibid. ἀπὸ] ὑπὸ Ald. pen. οὔπουν b. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Bekk. ult. προσδιορθοῦμαι a. c. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 119. 2. ὑμῶν m. Ibid. ἴν] ἐπὶ f. g. 3. φοινικαῖς m. φοινικαῖς k. Ibid. τέμενταις f. g. Bekk. 4. τίμια k. 6. ὅσοι] οἳ k. 7. αὐτῷ] ἑαυτοῖς a. Ibid. τι om. c. f. g. k. Bekk. 8. ἐπαρᾶσθαι corr. v. 9. εὔχεσθαι v. 12. ἢ primum om. f. g. k. 15. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Ibid. συγγράμμην, εἰ κίναιδον codices et Bekk. antep. προσεικὼν codices et editiones. Ibid. καθαρεύοντι v. pen. μὴθ'] μηδ' d. f. g. Bekk. ult. περὶ] παρὰ k. Ibid. Κερσοβλέπτην codices et editiones, τὸν Κερσοβλέπτην e.

p. 120. 1. ὃν] ὧν m. ἴν g. 4. ψηφίσαντας e. 8. κατευημερικὸς v. 10. Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, Bekk. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν Ald. Steph. μὴ omnes codices. Ibid. ὠφέλημα d. 13. ὅτι] ὅτε a. 14. τὸ om. a. c. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. 15. ἴκτῃ] ἵκάτῃ k. 16. δ' om. a. 18. titulum om. a. e. m. 19. οὐ - - - ψήφισμα add. in marg. h. 20. ἀλλὰ καὶ Μ. m. Ibid. ἐξαρμίσαμεν v. antep. μάρτυρας v. Ibid. αὐτοῦ g. αὐταῖς v.

p. 121. 1. titulum om. a. m. 2. παρανάγνωθι a. d. πρεανάγνωθι Ald. Steph. προσανάγνωθι - - - ἦν om. h. m. Ibid. δὴ] δὲ a. d. e. 3. titulum om. a. h. m. 7. καὶ ἡ ἐστιστολὴ a. Bekk. 8. ἐστι τοῦ Μ. a. Ibid. οὖν] ἂν οὖν f. g. οὖν ἂν c. 9. ἐξορμῶσαι a. ἐξορμεῖν b. Ibid. ἀπωλώλει c. d. e. f. g. h. 14. μὲν] μὲν ὂν a. e. h. μέτον f. k. μέλλων g. Ibid. ἐποίει o. f. g. k. v. 15. ἐλέει c. f. g. k. v. Ibid. μὲ] μὲν codices et editiones. 16. ἐπιβουλὴν a. d. f. g. h. m. v. Ald. 17. οὐκ] οὐδ' Ald. Steph. Ibid. ἐξιὼν e. Ibid. τοῦ om. e. f. g. k. v. Ibid. τραύματος] πράγματος a. pen. τοῦτο a. ult. Δημοσθένης a. Ibid. εἶ] ἦν a. εἶναι g.

p. 122. 1. ἐπιχειρήσας c. e. g. k. m. v. 4. Ἀμφικτυόνας a. k. et sic semper. 5. πολλῆς τῆς προθυμίας a. 6. μὲν] μὲν οὖν h. 7. πρεσβεύειν a. 10. ἐμὲ om. c. d. f. g. h. k. Ibid. δήμου] νόμου h. 12. δηλώσαντας c. d. δηλόσαντας g. h. v. Ibid. ἐπεὶ] ἐπειδὴ a. c. d. e. f. h. k. v. Bekk. 13. ἀνέτρεψαν k. 14. προαναμάζοντος g. 17. κατηγορεῖς a. d. h. m. v. Ald. Steph. sed in marg. γρ. κατηγόρεις b. 18. [τὴν πρεσβείαν] Bekk. 22. πορίας k. ἀπορίας f. g. 23. [καὶ τῆς πρεσβείας] Bekk. 24. δὲ om. k. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ a. c. d. e. f. g. h. k. m. 25. αὐτὸν e. antep. οὔτε] οὐδὲ Bekk. εἴτε h. pen. ταὐτὸν e. h. Bekk. Ibid. παραδοχεῖον v.

p. 123. 2. οὐδὲ] οὔτε Bekk. 4. οὐδὲν] οὐδὲ c. οὐκ b. Ibid. ἐπεδίχετο τῶν περὶ a. b. c. d. e. f. h. m. v. Bekk. ἐδέχετο τῶν περὶ g. k. 5. ἅν] ὡς a. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 6. οὐδὲν h. Ibid. ἀληθῆς v. Ibid. ἴχον k. 12. ἢ] καὶ a. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. κιναιδίαν a. 14. κατὰ] ἐπάστῳ a. d. f. g. h. k. Bekk. ἑαυτῷ c. e. m. v. Ald. Steph. 19. δὲ καὶ τῶν c. d. e. m. Ibid. ὅτι om. g. antep. ἐὰν] οὐδ' ἐὰν g. Ibid. ἠτυχότων g.

p. 124. 2. ἐν Θρᾴκῃ a. 3. ἀνεγνώσθη - - - ἐπρεσβεύσαμεν om. m. 4. τὸ] τῷ a. c. d. e. h. v. Bekk. Ibid. λαβεῖν a. 8. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες δικασταὶ Bekk. 9. ἠβούλετο a. k. 10. ἠκούσατε f. k. 12. λόγοις ὕδη m. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 13. δεκαίσαν] δεκαὶν ἂν a. δυκοῖς ἂν d. h. Steph. δικαίης ἂν v. Ald. 16. εἰ] εἰς g. m. 18. νομίζεται m. 19. ἡμᾶς Bekk. Ibid. ἐστὶν om. v. 20. δὲ] δὴ a. g. 23. σημεῖα ὑμῖν g. antep. δὲ] δὴ a. pen. οἱ om. d. ult. ἡγεῖται v.

p. 125. 3. ἀξίωσαν c. g. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 4. κατέλιπον codices et editiones. Ibid. μή τι πεισθῶσιν a. d. μή τι πείθωσιν e. 5. ἂν om. e. Ibid. δὲ] δὴ a. 6. ἑτέραν a. 7. ἐχρῆν d. Ibid. πέμψαι f. g. k. 9. ἂν] ἦν a. Ibid. Ἐπαμεινώνδας c. Ibid. ὁ στρατηγὸς a. 12. προστᾶσαν k. 15. ὑμῶν f. g. Ibid. ζωστιάζειν d. h. 16. ταυτὶ] τοιαυταὶ τὰ a. τοιαυτὶ τὰ d. e. h. Bekk. ταυτὶ τὰ c. f. g. v. Ibid. οὗτος c. f. k. m. v. antep. διτὰ] κοινὰ f. g. k. pen. μὴ om. a. d. h. Ibid. ὑμᾶς m. Ibid. ἀλλήλους a. g.

p. 126. 2. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. v. 3. κρίνει f. k. Ibid. ὧν om. a. 8. λέγε om. e. 9. Μαρτυρίαι τῶν πρέσβεων. a. Μαρτυρία τῶν συμπρέσβεων. e. 10. συνελίχθησαν a. 11. Πίλαν m. 12. παρέμιμεν Ald. παρῆμεν Wolf. 14. εἰδεκίμει a. c. d. e. g. h. m. Steph. Bekk. 15. κατὰ] μετὰ a. 16. πρότως g. 17. ἐπιτρέπειν e. 19. δὲ] γὰρ codices præter a. et Ald. Steph. Ibid. τοῦ πρῶτος λέγειν, καὶ διαβολὴν a. τοῦ πρῶτος λέγειν, διαβ. d. h. τοῦ λέγειν πρῶτος διαβ. e. g. v. 20. τινα ὑπεικὼν κατὰ τῶν συμπρ. c. e. f. g. k. v. Bekk. τινα ἐπεικὼν κατὰ τῶν συμπρ. a. τινα εἰκὼν κατὰ τῶν συμπρ. m. 21. τῆς δόξης g. Ibid. ἤκουσεν c. f. g. k. Bekk. antep. διεξῇσι μὲν τὰς g. Ibid. ὑπαγγελίαν m. pen. τοῦ] τῷ Bekk. ult. δημηγορίαν f. g.

p. 127. 2. δεύτερον codices et editiones. 4. τρίτον codices et editiones. Ibid. δὲ om. d. f. g. h. 6. ἐπιστομῆσαι v. Ibid. εἰρημένην e. 8. ἐπήγετο a. d. h. Bekk. ἔπηγε Ald. Ibid. καὶ om. k. 10. τοῖς Φ.] τοῦ Φ. e. 11. τὸν ἐκ' αὐτοὺς] αὐτοῦ a. τὸν αὐτοῦ Bekk. 12. φύλακάς e. v. Steph. Ibid. ἁρυπτίας Ald. 13. βουλευομένους a. 15. τοὺς Φ.] τοῦ Φ. f. g. k. 16. ὡς] καὶ g. Ibid. αὐτοῖς] ἐν τοῖς m. Ibid. ἐρεικὰ d. h. 17. συμπαρῆσι αὐτὸς ἐφ' a. Ibid. ἐφ' - - - ἀλλὰ om. c. f. g. k. 19. ὕδη] δὲ a. d. h.

Bekk. 21. συμπονεῖν m. 22. μονομανὲς εἶ, σοφ. a. d. h. 24. τοιαῦτα] ταῦτα e. Ibid. ἦν] εἶναι a. Ibid. ἔλεγες g. 25. τῆς om. g. antep. καὶ] καὶ ἀναισχυντίαν καὶ a. pen. μικρὸν g. ult. πρίσβεων g.

p. 128. 1. πίμψει Ald. 4. εἰσὼν c. f. g. k. m. v. Bekk. 6. κἂν τοῖς a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. 8. καὶ δὴ καὶ codices et Bekk. 9. τῶν primum om. f. g. k. Ibid. τῶν secundum om. f. g. 10. κάλλιστα e. 11. καθιστάναι a. d. e. h. 12. μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον f. g. k. 15. περὶ om. m. ἐπὶ Wolf. 17. κτῆσιν k. Ibid. γενομένου] τὸν γεγενημένον a. 19. Ἀμφικτυονίαν g. 20. μιᾷ᾽] μιᾷ᾽ k. Ibid. ναματίαν g. Mor. antep. παραβαίη et παξαβαίη b. παραβολῇ Ald. Steph. Ibid. στρατεύειν a. c. d. e. h. k. m. v. Ald. Steph. pen. συνδῇ Ald. Steph. ult. ἐν τῷ ἱερῷ] ἱερῶν a. d. e. et pr. h. Ibid. χειρὶ καὶ ποδὶ Bekk.

p. 129. 3. ἐμοὶ] μοι a. 4. δοκοῖν a. δοκοῖ Bekk. 5. δὴ] δ᾽ c. e. f. g. v. Bekk. 6. καὶ ἱρὰ δυσμενέμων a. d. h. Ibid. δ᾽ om. codices et editiones. Ibid. τὰ om. c. v. τὰ - - - μόνους add. in marg. h. 8. Παῤῥήβους k. Ibid. Ὀλτίους k. τε καὶ d. h. Ibid. Μαλιεῖς Bekk. 9. Ὀλταίους Φακιεῖς d. h. Ibid. ἕκαστον om. k. 10. γινόμενον a. c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τῷ ἐλαχίστου a. 11. Κοτυτίου d. h. Κυνιτίου v. 12. Ἐρετρίαι codices et editiones. 13. καὶ Πριανία om. c. f. g. k. Ibid. τοῖς Ἀθηναίοις ὑς ης om. g. Ibid. τοῖς ἄλλοις g. τοῖς ἄλλοις f. 15. δὲ ἀπάντων τῶν a. antep. χορηγήσαντας a. g. ult. ἐπελθὼν g. Ibid. ἦφαν om. codices et editiones.

p. 130. 1. Σουθοῦς e. Σουθοῦς c. Ibid. ἀπολιπὲν k. ἀπολείψει Ald. 3. ἐγκαταλείψας ἀδ. a. d. et (quod ad l. notare praetermisi) Reisk. ἐγκαταλήψεις, ἀδ. g. h. v. 4. ἀδικήσας Bekk. Ibid. δ᾽ om. a. d. g. et pr. h. Bekk. 8. πρὸς] εἰς a. d. 9. οὖν om. d. g. et pr. h. Ibid. ἐβίβου c. d. e. f. h. v. Bekk. Ibid. ἡμῖν f. g. k. 11. προμαθὰς f. k. Ibid. ἀγαθὸν ἐργάσασθαι a. 15. δι᾽ ὀλίγων ἡμερῶν τὰς f. g. k. 18. ὦ ἄνδρες Ἀθ᾽. a. Ibid. γὰρ om. v. 19. ἀπήγγελον v. 20. Βοιωτίαν codices et Bekk. Ibid. ἡγούμην a. antep. Θήβας codices et editiones. Ibid. μοι g. pen. φασὶν ὅτι πάντας ταῦτα ποιήσει Φίλιππος. d. Ibid. ὅτι] ὅ,τι c. e. f. v. ὅτι καὶ a. Ibid. Λευκτρίας a. ult. ἡμῶν c. e. f. g. k. m. v. Ibid. Φιλίππῳ k. Ibid. φαίη om. f. g.

p. 131. 1. ὡς om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 2. ἁλισθεὶς d. 3. αὐτὸς e. f. g. et pr. c. Bekk. Ibid. ἀνίκητα ταῦτα. b. ἀνίκητα. καὶ ταῦτα m. 4. διήγεσθαι g. 5. δὲ om. g. 6. βουλεύεσθαι μέλλουσαν f. e g. k. 8. διέβαλε d. g. διέβαλλεν f. Ibid. κλείειν a. 9. ἀπαγγελεῖν k. 10. ὑμᾶς ἰδίως ἂν a. c. d. f. g. h. v. Bekk. ὑμᾶς ἀδίκως ἂν k. 11. πρεσβευτὴς] πρεσβεύσας e. f. g. k. 12. πρὸς τὸν δῆμον om. in lacuna f. 18. τότε om. a. d. e. f. g. h. k. οὐδ᾽ v. Bekk. 19. οὐδ᾽] καὶ v. 20. ὡς om. f. k. 21. σφόδρα om. k. 22. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. εἰ ἀληθῆ a. 23. ταῦτα a. m. Steph. Ibid. καὶ πρὸς Ἀθ. c. d. Ibid. καὶ om. codices et Bekk. pen. ἀναστὰς a.

p. 132. 1. διπλασίῳ Bekk. Ibid. τοῦτων b. 2. ἂν om. e. 5. τῇ πρεσβείᾳ Bekk. 6. σαυτὸν] ἑαυτὸν f. k. Ibid. ἐπὶ om. d. f. h. Ibid. ὑστέρᾳ a. g. Bekk. 9. καὶ secundum om. d. h. 10. ἐ Φίλιππος a. 11. ἥτις] εἴτις b. c. d. e. f. g. h. v. Ald. εἴ τι a. 12. πρεσβεία - - - ὑστέρα om. m. 13. ἠγένετο a. Ibid. τινος e. 14. ταῦτα] τὰ f. Ibid. γὰρ, ὅτι τοῦ γ. ἐστιν ἀνθρώπου b. 17. εἰς] ὡς codices et editiones. 18. ἐλθοῦσαν om. g. Ibid. Φιλίππῳ om. a. 19. ὁ om. a. Ibid. ἐνθάδε g. διὰ τοὺς συναφέντας ἐνθένδε a. Ibid. ἐπιστολὴν om. in lacuna f. 21. ἀποφαίνεσθαι - - - Ἀφιδναῖον om. c. f. 22. εἰπεῖν δύνασθαι] εἶσ᾽ ἂν δοῦναι f. Ibid. ὁ om. d. 23. ὃν ὁ Δημοσθένης ἀντειπεῖν οὐκ a. Ibid. ἡμῶν d. g. h. Ald. Steph. antep. Πύτων v. Πυ f. Ibid. ἐπὶ τῷ] περὶ τὸ codices et editiones. Ibid. γράφειν λόγους μέγα a. d. h. Bekk. ult. μὲν om. f. Ibid. μιᾷ᾽ ἡμέραν om. in lacuna f. καθ᾽ ἡμέραν g. Ibid. πολλαχοῦ om. c. e. f. g. v.

p. 133. 1. μὲν νύκτως κατὰ] μὲν τα f. 3. μαρτυρήσαντες g. 6. ποτε f. k. 7. ἄγωμεν d. e. f. g. h. ἐγὼ μὲν a. Ibid. δὲ] δὴ a. 8. παραδιδῶμεν d. e. f. g. h. k. τούτους παραδιδῶμεν a. 9. συγχωρήσει ἑ c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. συγχωρήσῃ ἑ k. συγχωρήσῃ ταῦτα ἑ a. γρ. συγχωρήσεις ἑ, γρ. συγχωρήσεις σὺ ὁ, b. συγχωρήσουσ Ald. Ibid. λύσι f. g. k. 10. ἤδη om. f. g. k. Ibid. δημόσιος c. f. g. k. m. v. Ibid. ἂν] ἐὰν k. Ibid. κελεύετε m. 11. ἐνδίκεται γὰρ τὸ a. ἐνδίκεται δὲ τὸ c. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. διαπραξαι a. 12. διδαμαμυτραμένη g. 13. τουτονὶ om. m. τούτων c. e. f. g. v. 14. φείδεσθέ m. φείσασθαι g. 15. ἀναστάντες a. c. d. e. h. k. m. v. Bekk. 16. δίκην om. k. m. antep. πρίσβιων a. pen. titulos om. a. h. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ om. e.

p. 134. 1. ἐπὶ] ἐν codices et editiones. 3. τὰ om. a. c. e. f. g. m. Bekk. Ibid. μεγάλην k. 4. γράφοντες ἐπιστολάς. ἀπ. a. 5. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. e. Mor. 6. ἀκούετε a. Bekk. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες δύνασται a. Bekk. ἄνδρες d. Ibid. ἀποδίδωκα d. Bekk. 7. ἡμετέρους d. h. Ibid. συμμάχων] συμμάχων τῶν codices et Bekk. Ibid. ἡμαυτοῦ e. 8. γέγραφε a. f. Bekk. 10. δύνασθαι om. v. 11. μεθ᾽] καθ᾽ v, 13. μεταξὺ] μὲ καιῶς f. g. k.

Ibid. εὐδαιμόσει Bekk. 14. δέξῃ g. h. 17. ὡς] ὁ g. Ibid. αὐτοῦ om. m. αὐτοῖς c. e. k. pen. ἀπήγγελον v. Ibid. Φαλίνου k. m. v. ult. ἡμερησίους a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. πάνδεινα h. Ibid. ἐπεῖσε om. a. Ibid. διήγγελον h.

p. 135. 1. ἡμεῖ] ἡμῶν k. 2. παρεδέχοντο f. g. k. 3. οὖν om. g. 4. et 5. διὰ om. f. g. k. 8. μὲν om. a. Ibid. γὰρ om. g. 11. τρίτα c. f. g. k. v. 12. συνήθως a. c. d. f. g. h. k. Ibid. παρακολουθήσασα d. 13. δ' om. a. Ibid. Φαλίνου k. m. Ibid. μελλόντων om. f. g. k. et pr. c. 15. στρατιὰ d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. πρόθυλον k. Ibid. ἢ om. c. f. g. k. m. v. 16. τὴν] τῇ k. Ibid. ἡμᾶς a. d. e. f. g. h. k. Ibid. πρὸς] ὡς e. Ibid. ἡμᾶς a. d. f. h. k. 18. δόσιν f. g. k. Ibid. Ἀλωσιον d. 19. χαρίσιν e. 20. ἡμῶν f. g. k. Ibid. καὶ τοὺς στρατιώτας g. Ibid. ταῦτα - - - μέχρι om. f. g. k. pen. ἐπαγγελλομένους a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 136. 1. ἐπαγγέλλουσι a. d. f. g. h. Bekk. 3. φυλάξειν f. g. 4. σῶα f. Ibid. καὶ] τὰ g. 5. τὰ om. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. οὕτω] οὕτως g. Ibid. διαλύσωσι h. δὲ f. 6. τι om. a. d. h. 7. ἀκούστε m. Ibid. δεδάκασιν e. 12. δεδικότας f. k. v. διδικότας c. e. Ibid. μοι om. f. g. k. 12. τοῦ στρατιωτοῦ om. v. 13. Καλλιφεράτην a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. Ibid. Μεταγένην a. Μεταγεν f. 14. τῆς Π.] τοῦ Π. e. 15. titulum om. f. g. v. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. a. h. Bekk. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Bekk. Ibid. παρεγενοσαμένων m. 17. γεγραμμένων] πραγμάτων a. Ibid. ἡμῖν a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. πρεσβευσάντων g. διαμαρτυρησάντων k. 19. ὑμῖν a. Bekk. Ibid. καὶ τοῖς Δ. a. 21. αὐτὸν k. 22. διάκεισθε k. Ibid. πάντως c. f. g. k. m. 23. Θηβαίοις Ald. Ibid. τῷ] τὸ codices et Ald. pen. ὑμῶν k. ult. πρὸς Μακεδονίαν a. ἐν Λακεδαιμονία e.

137. 5. ἡμῶν f. k. Bekk. 6. κατανοεῖ d. e. f. g. k. m. v. et pr. h. Ald. Ibid. ἐξελελύθασιν h. 8. ὁ om. f. g. k. et (quod notare praetermisi) Reisk. Ibid. κελεύων om. codices et editiones. 9. τῇ om. f. g. k. 10. πολέμιοι f. g. k. Ibid. καὶ om. f. k. 11. ἡμᾶς g. v. Ibid. γεγενημένης ὑμῖν g. 12. ἡμῶν v. 14. post δῆμον lacuna in f. 16. πότερα g. 18. Ἀλωσιον d. Ibid. μάνω] οὖσιν e. om. c. d. f. g. v. et pr. h. 19. Φιλίσκου] Φαλίνου codices Paris. Bekk. Φαλίνου a. h. h. 21. μεταπεμπόμενον k. ἢ μεταπεμπομένου e. antep. στρατευόντων om. in lacuna f. pen. ἦν ὁ καιρὸς οὗτος a. ὁ καιρὸς οὗτος ἦν g. ἦν ὁ καιρὸς ἦν οὗτος f. Ibid. ἴσαι διὰ f.

p. 138. 3. ὡς om. g. 4. ἰθίλιππός c. g. m. ἰθίλησός e. ἰδίλιππός v. ἠδίλιππός Bekk. Ibid. παραπρησβεύσαντα a. 5. Φωκέσους d. e. f. h. k. Ibid. δί μοι g. 8. ἰσλιτῶν] πολιτῶν a. d. h. ult. κατελύσαν] κατῆλθεν g. Ibid. ἐξελθεῖν a. g.

p. 139. 1. Δέκυλον a. c. m. v. Ald. Steph. Ibid. εἰς om. codices et editiones. 4. Βοιωτίας τῷ Φιλίππῳ συνιόντων, παρεστηκότων d. Ibid. μὲν] δὲ e. 7. σὺν om. g. 10. γάρ τις v. Ibid. δῆ] ὡς g. 11. καὶ om. f. g. 12. ἐπώλυσα] ἀπώλεσα k. ἀπίλυσα f. g. Ibid. δ' οὐ f. g. k. 14. φεύγοντες] προάγοντες g. γοντες f. 15. συναγαγεῖν e. h. 17. Οἰτέαν f. Οἰτέων m. sed in marg. γρ. Οἰταίαν. 18. τοῦ om. h. 19. τοὺς om. d. 20. Φάλαικος k. Ibid. ὁ τύραννος a. d. 21. διέσωσαν f. g. 23. τῆς om. k. Ibid. ἱερμαίους v. 24. Πύθια d. e. h. 25. ἀνδὸς χέρν f. g. k. Ibid. σωτηρίαν om. c. e. f. g. k. pen. titulum om. a. ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ om. e. f. g. h. k. ult. ὡῶς] ὡς k. Ald. καὶ ὡῶς d. h.

p. 140. 2. Βοιωτῶν] Θηβαίων f. k. 3. ἀλλάμην g. 4. ἐτόλμει k. 5. ἴπρων om. m. 6. κατ' om. c. v. καὶ f. Ibid. στασιάς f. 7. ἀγαθὸν ποιητὴν e. 8. οὔ τι g. v. 9. λαὶ om. g. Ibid. φαμίζουσι v. Bekk. φαμίξουσι c. e. f. g. 10. τῶν om. f. g. k. 11. ὡς] οὐ g. Ibid. ἴχυ c. ἴχειν f. g. ἴχων k. 14. καὶ om. m. v. Ibid. ἐπάτρον αὐτῶν d. ἐπάτρων ἐγὼ σαφῶς a. 15. μὲν γάρ ἐστιν a. Bekk. Ibid. πολιτῶν] πολλῶν m. 19. διαβάλλει k. 20. τῶν δὲ] τῇ δὲ φάμῃ τῶν c. f. g. k. Ibid. προσβολὰς g. 21. οὖν om. g. Ibid. ταὐτὸ c. f. g. k. Ibid. πάνυτα g. 23. ἐπὶ om. f. g. k. Ibid. μὲν om. m. Ibid. παντοχευμένων k. 24. μὲ εἶναι d. g. h. 25. ἅμα] φανῆ. ἀλλὰ a. Ibid. φανῆναι] εἶναι e. m. v. εἶναι c. φανῆναι Ald. Ibid. ἴδια c. f. g. k. om. e. v. 26. ἀστοργον] καὶ τὸν λόγον f. g. k. antep. οὖν om. f. g. k.

p. 141. 1. καὶ τὰ παλῶς f. 2. ἡμῶν] νόμων a. 3. ἐν Μακεδονίᾳ f. g. k. 4. μὲν δ'] μὲν οὖν δ' a. μὲν f. g. μὲν οὖν k. 6. ἐστὶ om. k. 7. ἐπαίνουτα a. v. Ibid. καὶ - - - τριάκοντα om. f. g. 8. μὲν om. a. 11. φρατρίας Bekk. 12. ἐπεξαυτάδος g. 13. συγκατέγαγε a. 14. ἐλευθέρους] ἐκ μέρους πρὸς k. 15. συνίβαινον k. Ibid. πρὸς] ἐκ v. 16. προὐφαίνεται h. φαίνεται c. f. g. k. 17. δ' om. g. 18. ἐπὶ τῶν τριάκοντα om. f. g. h. [ἐπὶ τῶν τριάκοντα] Bekk. εἰς Κόμωδον ἐπὶ τῶν τριάκοντα a. 20. καὶ] οὐ codices et Bekk. Ibid. ἀμφισβητήσαιμι] τολμήσαιμι codices et Bekk. 21. εἰ om. c. f. g. Ibid. ἐπιγράφεις k. m. ult. τὰς χεῖρας om. c. g. k. m. v.

p. 142. 1. Φιλοκράτης pr. m. Ibid. οὐτοσὶν d. 2. ἀγνοεῖς codices et Bekk. 4. τρίτον τουτὶ g. Bekk. 5. αὐτοσὶν d. 6. μὲν om. k. 7. τῶν om. a. k. Bekk. 12. οὐ] ὁ k. Ibid. παραιτίρες m. unde Reiskius: παραιτίρους. 15. πόρρωθι f. g. πόῤῥωθε k. Ibid. εἰ om. d. h. Ibid. ὃς]

ἀς υ. f. g. k. m. v. 17. δημότας] δήμους f. g. k. 20. διάσαντες d. e. h. Bekk. 23. εὔξασθαι om. c. Ibid. ὁμοίως e. g. pen. οἷως a. o. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph.

p. 143. 1. αὐτὸν] ἀν g. 3. γ' om. g. 5. ἄ om. v. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες a. Bekk. 7. ἰδίᾳ a. d. h. Bekk. Ibid. ἐγὼ δεῦρο ἥκω a. d. e. h. Bekk. 9. ἃ τῶν δὲ ἐρήσομαι e. e. f. g. k. m. Ibid. ἄ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 10. ἂν om. a. 11. μετουσία πατρῴων a. καὶ πατρῴων d. h. Ibid. τουτουσὶ Bekk. τοῦ e. f. g. 12. τοὺς om. c. k. m. v. Ibid. πάντας g. Ibid. ἀνδρώπους f. g. k. 13. πλείονα k. 14. ποίων e. f. g. k. v. Bekk. Ibid. ἰδιωῶν g. Bekk. 17. ἐσμὲν om. k. in lacuna om. f. 19. ἄκων] ἀκὼν e. f. k. et pr. e. 20. οὐδ' ἂν εἴπη k. antep. τὰ οὐ γεγεν. b. pen. λέγειν c. f. g. v. Ald. Steph. γεγενημένα, λέγει b. ult. προστίθωσιν ἅμα τοὺς a. d. e. h. Bekk.

p. 144. 1. ἃς] ἧς a. d. e. h. Bekk. Ibid. παρὲν] παρ' ἂν k. παραμιμούμενος m. 7. ἐφ'] ὑφ' b. 9. διάλαλε m. 11. ἐν τῇ φιάλῃ ἡμῶν ἐνιαυτῶν Bekk. 12. πειθόμενος a. 13. προσαγόμενος f. g. k. 14. τοῦτον om. codices et editiones. 15. σχετλιάσασθαι g. 16. εἰς om. d. f. g. k. 18. ὑπισχνεῖτο codices et editiones. 20. αὐτῷ ἀπορίας οὐ a. d. 22. ἡμαρτηκὼς v. Ibid. τοιοῦτον a. v. 23. αὐτὸν] τὸν g. Ibid. Ἀριστοφάνη g. k. Bekk. pen. Διφιλον v. Δηφιλον c. Ibid. Αὐτιαλία k. ult. Κηφισία b. c. e. f. g. k. m. Ald. Steph. Κηφισσία a. d. h. Κηφισιᾶ Bekk.

p. 145. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. f. v. Ald. Steph. 2. διαμωμένων m. Ibid. καταμαρτυρῶντων v. Ibid. δ' ἀκούετε h. 3. ταύτας τῶν λόγων Bekk. Ibid. ἃς οὗτος om. c. f. g. k. 4. νῦν τῶν λόγων c. e. f. g. Ibid. καὶ κέχρηται om. c. d. e. f. g. h. k. 5. ὡς om. k. Ibid. ὑβριζόμενος c. e. f. k. m. v. 6. Σάτυρον] συ ρον f. 7. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekk. 8. ἀμπελουργίᾳ k. ἀμπελῶνι a. Bekk. 9. πόντου] πόντου m. τόπου Ald. Ibid. ᾐτήσατο f. k. ᾐτιάσατο g. ἐξηγήσατο v. 10. ἀνέσιον Bekk. Ibid. φόνου om. g. 11. δεινὸν εἶν αἰ a. d. e. f. h. Bekk. Ibid. καὶ τοὺς f. g. Ibid. ὑπωμοκότος codices et Bekk. 12. οὗτος e. Ibid. γε om. codices et Bekk. 13. σύμβουλος πόλεως Bekk. 15. Ξενοδίκος c. e. g. Ξενοδίκης v. Ibid. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. 16. τῶν τριχῶν ἔλκομαι a. Ibid. μαστιγοῖσι a. d. h. 17. τὸν om. a. d. h. Bekk. antep. πιστεύσατε m. pen. ἐάσατε e. g. v. Ibid. αὐτὸν] τὸν Bekk. ult. ἐμοῦ] αὐτοῦ c. Bekk. lacuna est in c. om. ceteri codices et Ald. Steph. Ibid. δὲ om. f. g. k. et pr. c. δεῖ v. Ibid. ὅρκια om. f. g. k. Bekk.

p. 146. 1. ἡμῖν v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 2. τούτους a. τοῦτο g. 3. στρατιὰν a. d. h. 5. τα] καὶ e. Ibid. σύμπασα g. Ibid. ἀκτῖνα Ald. 6. ἀλιτραίνει g. 7. εἰ] ἔτι k. 8. ἂν] εἰ f. g. k. 12. ἐπὶ] ὑπὲρ f. g. k. Ibid. τῆς om. d. e. m. Ibid. διὰ λογισμῶν a. λογισμὸν m. et pr. h. 14. ἡμαυτὸν] αὐτὸν f. αὐτὸν g. k. 16. ἐγὼ om. f. k. 17. ἃ νοῦν μόνον καταλύσας c. om. c. f. g. 19. περὶ] ὑπὲρ e. Ibid. τῶν μὴ δεξάντων d. et corr. h. Bekk. τῶν οὐ δεξάντων b. 20. μὴ om. codices et editiones. Ibid. τιν. a. f. g. k. 21. μὴ om. g. pen. ἡμετέρων g. ult. πίσσαντας e. e. f. g. k. m. v. Ald. Steph. Ibid. οἶν om. c.

p. 147. 2. προστάντων g. 4. δὴ] γὰρ codices et editiones. 7. ἐλλέβη μὲν m. ἐλλέβην g. Ibid. περίσβων c. 11. οἴδαμεν τῶν ἐπεὶ παρόντων f. g. k. 12. τοῦτο] τότε a. 16. περίσβων c. e. f. g. k. v. Bekk. 17. ἰδίᾳ] ἰδίων g. 19. τῆς om. c. f. g. k. v. 20. ὁμοσπόνδων a. Ibid. καὶ συστάντων om. c. d. e. f. g. h. k. 22. ἐκπολέμων f. k. sed in marg. γρ. παραπλέων k. Ibid. ἐκείνῳ a. ult. καὶ μετὰ codices et Bekk.

p. 148. 1. καὶ καταγάγετε m. 2. ἡμαχέσασθε Bekk. 3. Θημοσθένη d. h. 4. πόλιν αὐτοὺς ἐσάσατε a. Bekk. Ibid. μικρὸς ἄλλους c. k. v. Ibid. ἴδε om. a. 5. γὰρ om. a. Ibid. ποιοῖς b. Ibid. περιφέρεσθαι ἀνάγκη a. φέρεσθαι ἀν. d. h. ἀνάγκη συμπεριφέρεσθαι Bekk. 6. κράτιστον] κρεῖττον v. 7. οὐ om. g. k. m. v. Ibid. τὴν πόλιν g. 9. πράξως] πόλεως e. f. g. k. 11. οὐχ om. f. g. k. Ibid. στασιοτάσασι g. 12. τῷ λόγως b. Ibid. εἰς] ἢ c. f. g. k. m. v. Ibid. γράφοντι f. g. k. 13. Φορμίων λέγω d. et pr. h. 18. τῆς om. a. d. h. 19. ζωλοντὸς m. 20. γὰρ secundum om. c. e. f. g. k. 21. τοῦτ' a. c. e. f. g. v. Bekk. 24. ἐμὲ] μὲ e. f. g. v. 25. παρόντα k. 26. εἶναι μοι λέγειν Bekk. μοι om. m. v. antep. πόντα om. k. ult. πειρώνται] περὶ πόλεως k. Ibid. δ' Bekk.

p. 149. 1. καὶ τοὺς τούτων b. 2. ὑμᾶν v. ἡμῖν a. Ibid. στρατιὰν ἐξελθὸν d. h. 4. μετὰ] τὰ c. f. g. k. m. v. 5. Φλευοῦντα k. Φλειοῦντα v. φυλασσοῦντας g. antep. Παίδα a. Νεμειάδα e. f. Νεμειάδαν g. Ibid. χαράνδραν m. ult. τὰς primum om. c.

p. 150. 1. συνεμαχησάμην g. ἐν] σὺν a. 5. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων στεφανωθῆναι a. Ibid. ἦκον g. om. m. 7. καὶ ante Τιμησίθεω bebent codices et editiones. Ibid. Τιμησίθεω] Μενίππου c. e. Μενίππου g. ποιῶν k. m. Μενοίτου v. Μενίππου f. 8. μοῦ g. Ibid. καὶ δευτ. a. Ibid. τὰ om. d. h. 9. γενόμενον c. d. e. f. g. h. v. Ibid. κἀνθένδε post ἀπαγγελλόντος ponit a. Ibid. οἷς] εἷς g. 11. τὸν τε e. Ibid. Τιμησίθεω] Μενίππου c. e. f. k. m. v. Ald. Μενίππου g. Ibid. καὶ] διὰ k. 14. ἐὰν ᾖ εἰδῆται om. a. 15. titulos om. a. f. g. h. k. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. c. 17. τῶν ἡμετέρων [ἁμετ. g.] παίδων d. g. Ibid. πρόσπω ταύτῳ ἡμᾶς e. d. Bekk. 19.

οὐ] οὐδὲ Bekk. 20. τοὺς om. f. g. k. Ibid. ὑμᾶς] . οὐ. οὐκ k. ῶ. οὐκ f. g. pen. αὐτοὺς g. Ibid. ὑμῶν k. ult. ὑπὸ] πρὸς f. g.

p. 151. 2. ὑμῶν d. 5. πρεσβευσαμένους m. 6. ὄντος τοῦ προέδρου d. h. 7. πενταετηρίδος e. Ibid. ἐπιτιμήσεσθε Bekk. Ibid. δὲ αὐταῖς a. Bekk. αὐταῖς om. c. f. g. k. m. v. 8. ἴστε om. a. 10. ἐν ὑπαρχούσαις f. g. 11. πρεσβευσαμένοις a. f. g. κατασκευασάμενοι c. e. v. 12. τοξότας om. c. e. g. k. Bekk. 13. παρακοσίους f. 14. τοὺς τρόπους b. Ibid. οὖ om. e. f. g. k. 16. ὀλίγον m. 17. τοὺς om. m. Bekk. 18. ἢ Ald. 19. διοχίλια b. Ibid. μὲν om. c. e. f. g. k. 20. τὸν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 21. παρόντας k. antep. τότε a. pen. ἐκτιμῆσαι Bekk. ult. δὲ om. g. Ibid. πρὸς] διὰ codices et editiones.

p. 152. 1. ἡμεῖθεν a. c. e. g. h. k. m. Ald. Steph. ἡμεῖθεν cæteri. 3. χρόνῳ τούτῳ] αὐτῷ χρόνῳ b. 4. τὸν primum om. f. g. Bekk. 5. ἐκτασάμεθα] ἐκτίσαμεν a. Ibid. πλοῖμους g. et (quod sutare præter-

misi) Reisk. πλόιμους f. Ibid. καὶ om. m. 6. φόρου g. 8. τὸν om. Bekk. 9. τούτοις om. d. h. 10. ταῦτα] ταῦτα c. f. g. k. m. Ibid. τἀγαθὰ] ἀγαθὰ d. e. h. Bekk. 11. δ' ἴστ' m. 13. τετρακοσίους] τριακοσίους f. g. k. Mor. Ibid. ἀσιβεῖς om. d. 14. ἐπιτίσομεν a. d. h. Bekk. ἐποστεύσαμεν g. 15. πολιτευθέντων b. 16. φυλακῆς g. 17. προστάντων τοῦ δήμου] πρὸς τὰ τούτων δι' ὑμῶν f. g. k. προστατούντων δ' ὑμῶν c. Ibid. μὴ c. e. v. 20. ἀναφθέντος] ἀναφύντος a. c. f. g. m. v. Mor. Bekk. ἀνα ὄντος k. antep. ἀνδρῶσι om. d. Ibid. παράγραπτοι d. pen. προσαγεγόμενοι f. g. k. ult. τῶν λόγων a.

p. 153. 1. τὰς λαν φιλοτίμους d. 2. ὅπλον om. d. Ibid. ἀψάμενοι f. g. ἀψάμενον k. 3. δὲ primum om. g. Ibid. γενόμενος a. 4. ἐν στεφάντας g. Ibid. χαθύτας τὴν πόλιν ὑμῶν Bekk. 5. παθιστῶσι a. Ibid. [καὶ] Bekk. 7. ᾗ ἡ δημοκρατία a. Bekk. 9. νῦν] τοίνυν c. f. g. k. 10. προσλαβεῖν c. d. e. f. g. h. k. m. Ald. 11. ὑμῶν m. Ibid. αὐτῷ] ἑαυτῷ e. g. αὑτῷ Bekk. αὐτῷ μὲ b. 13. Φιλίσκῳ g. 14. μισθὸ om. codices et editiones. Ibid. τῶν λόγων c. e. f. g. k. m. v. Bekk. τῶν μόνων ὅλως b. 15. προσδοκίας] ὑθύνας b. Ibid. μὲν om. d. 16. δείνυμι a. d. pen. ὑμῶν c. d. k. m. Ald.

p. 154. 1. προσίλοιτο a. c. f. k. m. d. Ald. προείλοττο g. 2. μὲν om. a. post μετὰ ponunt c. e. k. v. 3. τι καὶ συμβέσεται a. 4. πρόνοιαν] ὑμῖν πρόνοιαν d. ὑμῶν πρόνοιαν c. e. f. g. h. v. πρόνοιαν ὑμᾶς a. ὑμᾶς πρόνοιαν Bekk. 5. αὐτοὺς a. d. Bekk. αὐτοῖς d. αὐτῷ c. e. f. g. h. k. m. Ald. Steph. 6. τὸν ὀργὸν ἀνθρώπῳ c. m. v. τὸν ὀμμὸν ἀνθρώπῳ a. τὸν ὀργὸν om. b. f. g. k. 8. τοὺς ψοφαυρίους m. 9. καταγορευμένων e. Ibid. εἰς] ἐς εἰς b. Ibid. ἂν] εἶναι codices et editiones. 11. καιρῷ ὅτι om. c. f. g. k. m. v. 13. πολλοῦ] πλείστου a. 15. αὐτοὺς παρειπέλιπε a. c. d. h. Bekk. Ibid. ἄλοσι ὑμαυτὸν v. 16. τύχην] ψυχὴν f. g. m. v. 18. ὑμῶν] ὑμῖν e. 20. μόνος om. c. f. g. k. μόνον e. Ibid. μείους c. f. g. k. 21. τοῖς om. a. 24. δὲ] γὰρ b. pen. δίδοται δὲ τὸ m. Ibid. κινδύνῳ] ὑπεργάτη f. k. κινδύνῳ ὑπεργάτη d. e. h. ult. διαβαβίωκα m.

p. 155. 2. πατρίδος ἡμοῦ πατηγόρου b. πατρίδος πατηγόρων g. Ibid. ἐν om. k. ἐν τοῖς δήμοις post εἶναι ponunt d. e. h. Ibid. ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις] ὃ τῆς ἀναιδείας ψηφίσεις f. g. 3. ἐκκινδύνευσε a. c. f. g. h. k. m. v. Bekk. 5. ἄνδρες om. k. Ibid. Ἀθηναῖοι om. m. v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 8. εἴτα τρ.] οὐδὲ τρ. v. 11. τὸν εἰρήνην g. Ibid. καὶ τοὺς τῆς e. f. g. k. 15. ἀνδρῶν om. c. f. k. m. v. 17. τῶν secundum om. f. g. k. antep. οὖν om. e.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 160. 2. καινῶν om. codices et editiones. 3. λόγων] καὶ λόγων v. Bekk. (quem, ubi nihil in hisce varietatibus notatum habes, textum Taylorianum velim intelligas in Editione Oxon. 1823. dedisse.) καὶ λόγων καὶ γράφων a. 5. περὶ οὐσίας om. a. 7. περὶ συόντους om. a. 9. ὁ νόμος] καὶ νόμος a. v. Bekk. Ibid. ἐν - - - συόντους om. a. 13. περὶ συόντος ἀμφότερα om. a. Ibid. ὁ Αἰσχίνης v. 15. περὶ οὐσίας om. a. 16. οὐ περὶ] οὔτε a. 17. περὶ om. a. Ibid. περὶ οὐσίας om. a. pen. τὸν secundum om. a.

p. 161. 1. τὸν πόλιν om. a. 2. παρεσκεύασεν] παρεσκεύασε γενέσθαι a. Ibid. αἴτιος αὐτὸς ἐγένετο a. 4. τὸν secundum om. a. v. Ibid. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Α. a. 11. ἰσχυρίζεται a. v. Bekk. Ibid. ἔστι δ' ὑπόλοιπον om. a. 20. ἡ στάσις - - - σχολάζειν om. a. antep. συσίβη - - - σχολάζειν om. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

p. 162. 1. ὃ ἀνδρες 'ΑΘ. f. Bekk.

p. 163. 1. μάντρία] προκήκαντο m. Ibid. τὰ secundum om. f. g. 2. μὰ om. m. 3. ἴστιτα διάνειμεν τοῖς f. g. 4. μεῖζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν f. g. Bekk. 6. ὃ ἀνδρες 'ΑΘ. f.

g. Bekk. Ibid. *τῶν συντελουσίων* a. 8. *ὁ* om. f. g. 9. *ἐξῆ* codices et editiones præter v. qui *ἐξὸν ἦ*. 10. *πρεσβυτέρῳ* d. h. i. 11. *καλεύουσι*] *προστάττουσι f. προστάττουσι* g. 13. *τῷ ζευλομένῳ* b. 14. *χαρὶς* om. f. g. 15. *δοκεῖ* i. m. v. et corr. c. Bekk. antep. *ἐλάχιστοι* a. c. d. e. f. h. v. Steph. Bekk. Ibid. *γίνεσθαι* hic et passim Bekk. qui in edit. Oxon. hasce scribendi minutias novamque suam accentiuncularum rationem continuo deseruit. ult. *γράφουσί τί τινες* d. h. i.

p. 164. 3. *ἂν*] *ἰὰν* Bekk. 4. *ὄντως*] *ὄντων* f. g. *οὕτω* a. *οὕτω γε*. e. 6. *ποιῶν οἰκέτη* a. Ibid. *ἀλλ' ἥδη ἰδίαν* b. f. g. Ibid. *εἶναι* om. d. f. g. h. i. *εἶναι* e. pen. *εἰσαγγέλειν* v. *εἰσαγγελεῖν* b. Ibid. *καὶ* ante *καταδουλούμενοι* om. codices et editiones. Ibid. *καὶ τὰς δυναστείας* f. g. ult. *περιποιούμενοι* b. f. g. Ibid. *καὶ τὰς πρίσεις* f. g. Steph. Bekk. *τὰς μὲν πρίσεις* d. h. i. Ald. *τὰς πρίσεις* cæteri. Ibid. *τὰς μὲν ἐς* a. c. e. f. g. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 165. 2. *σεσίγηται μὲν τὸ* a. d. h. i. Bekk. *σεσίγηται δὲ τὸ* b. e. f. g. 7. *οὗδ' οἱ πρίσθρι* om. m. 11. *ἀκούος τινὰς αὐτοὺς* a. b. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. 12. *ἢν --- κατα γινόσκων* om. m. 14. *ἀναλύσητε* e. antep. *ὑμῖν* om. i. pen. *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* f. g. Bekk.

p. 166. 4. *ταῦτ'* d. i. 5. *εἰσίῃ τις εἰς* e. Ibid. *γραφὴ* Ald. 6. *ἐν* om. c. m. v. Ibid. *μέλλει* m. *μέλλειν* v. 9. *τοὺς* om. g. Ibid. *ὅταν*] *ἂν* f. g. 11. *τοὺς* om. g. *τοὺς παράνομα* a. 12. *ἡγεῖσθαι μικρὸν* a. d. f. g. Bekk. *μικρὸν* om. h. i. 14. *μηδένα ἰᾷν ἀνθρώπων* Askew. Ibid. *τῶν* om. e. 15. *συνεργοῦντές*] *συνεγοῦντές* f. g. ult. *πολιτευσάμενοι* a. f. g. Askew. Steph.

p. 167. 2. *αἰσχυνθῆτε* b. 3. *ἐτέχθητε* f. g. 4. *εἰς τίνδε* a. c. f. i. 5. *δὲ* om. f. g. Ibid. *πολὺ* f. g. Ibid. *πάντες* f. g. 6. *ὑμᾶν* h. i. Ald. 7. *διαπιστεύοντες* g. *πιστεύαντες* d. h. i. Ibid. et antep. *οἱ* codices et editiones. Ibid. *ἀκούουσι* e. pen. *αἰσχυνούμενοι* b. ult. *τὸν νόμον* v. Ibid. *ἐξελέγξωμεν* a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 168. 1. *γράφοντα* a. *γαγεαφόντα* b. f. g. et in marg. m. Ibid. *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* a. f. g. Bekk. 3. *ὑπαντείους* b. g. h. v. *ὑπεντείους* d. *ὑπαντίους* e. i. *ὑπαντίος* Ald. Ibid. *τοῖς νόμοις* a. f. g. Askew. Ibid. *καὶ τῇ πόλει* om. f. g. 4. *καὶ μὰ τῷ* v. Ibid. *τῷ ὑμετέρῳ συμφέροντι* f. g. 5. *τὸν* om. v. Ibid. *ἀκούητε* o. f. g. Bekk. *ἀκούοντε* Steph. 6. *ὅτι καὶ δίκαια* a. c. e. f. g. 8. *ἐλαττίζω μετρίως μοι* a. 10. *τοῦτο* om. f. g. 11. *βραχίως* m. 12. *τὰς* om. Ibid. *μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει* f. g. *ἀρχὰς. ἐν τῇ πόλει μεγίστας* e. *μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς γε*. e. 13. *καὶ τὰς* om. e. *τὰς* om. c. m. v. *καὶ ἐν τῇ πόλει τὰς* b. 15. *τ'* om. f. g. 16. *προαπαλαμβάνοντες* a. c. *καταλάμβανον* m. 17. *ἀρχίοντων*] *ἀρχῶν* f. g. Bekk. 18. *μὲν* om. g. m. Ibid. *δὲ καὶ ἔτι* i. 21. *ἐς*] *ἐπὶ* f. g. 22. *αἰσχύνεται f.* Ibid. *οἱ* om. h. i. Ibid. *ὁ* om. f. g. pen. *ἐπὶ τῶν δήμων* om. a. ult. *ἐς*] *ἐπὶ* g.

p. 169. 5. *διαγορεύοντα* f. g. 7. *λέγα πράττοντες* f. g. *πράττους λέγοι* e. *λέγα πράττους* Bekk. 10. *μέτρως ἐπὶ τῶν* c. d. e. h. i. m. v. Ald. Steph. 11. *τὰ* om. f. g. 12. *προσγράφουσι* i. et corr. h. Ibid. *γράτι*] *τι* om. codices et editiones. 14. *δὲ τῆς ἀρχῆς* e. 15. *γὰς* om. i. 17. *γέγραφε* a. f. et pr. d. Bekk. *γέγραφεν* c. h. i. *ἐγγεγράφη* m. Ibid. *μὲν* om. g. 18. *ὑπεζῆς* b. 19. *περὶ*] *ὑπὲρ* e. *ὑπὲς* f. Ibid. *αὐδυνῶν* m. 20. *ἐγὼ* om f. g. antep. et 18. *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* Bekk. Ibid. *καὶ* om. g. Ibid. *τινα* om. c. d.

p. 170. 2. *ἀπωλωρῶσιν* o! *Θορυβοῦσι* f. 3. *ἐκεῖθι χειροτονεῖν*] *χειροτονεῖ* f. g. 4. *ἐπέχουσ* a. i. v. et pr. h. Ibid. *τὰ δ' ἄλλα πάντα*] *τὰς δ' ἄλλας ταύτας* a. d. f. g. et γε. e. *τὰς δ' ἄλλας ταῦτα, γε. ταύτας* h. i. *τὰς δὲ ἄλλας πάσας* b. 6. *λόγους τοὺς τούτων* codices et Bekk. 9. *ἁπάσας* om. m. Ibid. *ἐν --- ἁπάσας* om. i. 10. *πρωτὸν* i. v. om. m. antep. *δὲ καὶ ὁ* g.

p. 171. ult. *ἐστὶ δὲ καὶ* a.

p. 172. 2. *γράφειν* i. 4. *ὑμῖν αὐτοὺς* f. g. *ὑμῖν* om. i. Ibid. *ἀνάγνωτε* f. g. 5. titulum om. a. 6. et 13. *ὦ* om. v. *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* Bekk. Ibid. *ἆς ὁ*] *ὁ μὲν* d. h. i. 7. *ἐπιμάζῃ* d. h. i. Ibid. *οὗτοι δὲ πρόσ.* a. d. h. i. Ibid. *προσαγορεύουσι* g. 9. *αὐτοῖς* om. d. 10. *καπαίργον καὶ σοφ.* g. 11. *βήμασιν ἀναφέρειν τοὺς νόμους* a. Ibid. *ὧν* h. i. 14. *ἀφῆς* c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. *σε* (quod notare prætermisi) Reisk. *γε. ἀφίοιτο* e. 18. *πρωτωσῖν* a. b. e. f. g. i. m. Steph. Bekk. Ibid. *οὕτως* c. e. f. g. 19. *ἴῳμι*] *μαι* *μοι* v. antep. *ἐξελέγασται* e. *ἐξελέγασμαι* Bekk. ult. *αὐθένα* h.

p. 173. 1. *ἀκούστι* h. i. sed *γρ. ἀκούστε* h. Ibid. *καὶ ὑμῖν* a. b. d. f. g. Bekk. *ὑμῖν καὶ* d. h. i. 2. *ἂν*] *αὖ* f. g. Ibid. *τυγκαύτην*] *τοιαύτην* f. g. 3. *καὶ* om. a. g. 4. *πρὸς*] *εἰς* a. 5. *οἶσ'*].*οἷς* a. 8. *ὑπὲρ*] *περὶ* corr. m. 9. *μόνα* d. et corr. h. Ibid. *τὰ γένη*] *κατὰ γένη* e. et *γρ.* h. 11. *καὶ πόλει* m. Ibid. *πολλοὶ εἶναι* a. 12. *διαχαρίσεντας* v. antep. *καταθέντας* c. e. f. g. m. v. ult. *ὁμολογουμένας* h. Ibid. *τὰς*] *τοὺς τὰς* c. e. f. g. m.

p. 174. 1. *μόνω* b. 3. *δικαστῶν* b. f. g. Ibid. *ἄρχεται* e. 4. *τὰν* om. c. m. v. Ibid. *λογιστὰς*] *δικαστὰς* b. 5. *καὶ τὰν --- ἄγει* om. c. e. f. g. m. v. *καὶ τῶν ἐπὶ στεφανῶν*

καὶ τῶν μεγίστων πόλεων ἄρχειν d. h. i. Ald. Steph. καὶ τὴν ἐπεῖ σωθρωσύν καὶ τῶν μ. πολίαν ἄρχει Bekk. 6. ἡμετέραν h. pen. ἐστιν αὐτοῖς f. g. Bekk. Ibid. οὖν] οὐδὲ b. ult. ἆρα codices Paris. et Bekk. Ibid. ἐάν - - - ἀλλ' om. m.

p. 175. 1. πάλιν δὲ τὸν e. 4. ἀκαιτεῖ d. h. i. Ibid. τοὺς ὑπευθύνους a. d. h. i. sed γρ. τοῖς ὑπευθύνοις h. Ibid. εἰθὺς f. g. 5. ὑπεύθυνος a. pen. γε om. g. Ibid. προσλαβὼν m. ἀπολαβὲν g. ult. χρήσεται aut χρίσεται corr. m.

p. 176. 1. καθιδρῦν Ald. Ibid. ἀναδῦναι m. 2. ἐσκοίνου b. 3. ἐπιχειρίζει e. f. g. ἐπιχειρίζει v. Ibid. ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας f. g. 4. τὰς om. c. e. f. g. Ibid. ἀποδώσῃ b. e. m. 6. κοινῶν. Bekk. 7. τούτων i. τοῦτον h. 8. γε om. a. 10. οὔτ' om. Steph. 12. ἀνυπεύθυνον f. g. Ibid. ἀπέξεστον καὶ ἀζήτητον a. d. h. i. 13. τῶν ἐν τῇ πόλει νόμων f. g. 15. titulum om. a. d. NOMOΣ g. 17. αὐτὸ d. g. i. αὐτὸ h. Ibid. ὑποβάλητε m. 18. εὕρων m. 19. πίρυπα] πίρινα d. 20. , τούτου τις b. i. et corr. e. pen. ἐπίδικας a. c. e. f. g. h. i. v. Bekk. ἀπίδικας m. ult. ἀπὸ om. f.

p. 177. 2. εἰς om. c. m. v. add. in marg. e. Ibid. ἐκ τῶν] τῶν om. codices et editiones. Ibid. πολιτείας g. 5. νόμων] λόγων g. Ibid. ὕστερον e. 7. κενὰς b. Steph. Bekk. 9. ἴσχυρα a. 10. τῷ θεωρικῷ a. c. d. f. g. h. i. m. v. Bekk. sed γρ. τῶν θεωρικῶν h. 11. δὲ om. c. m. d. Ibid. ὧν om. a. f. g. Ibid. τούτων τῶν ἀρχῶν g. 15. ἐχειροτονήθη om. a. Ibid. Δημοσθ. καὶ τὸν e. 16. τῷ θεωρικῷ m. v. Bekk. Ibid. δὲν - - γενήσεται om. codices et editiones praeter b. pro quibus ὁ διαλογισμὸς τῶν ἡμερῶν habet f. Ibid. ὅτι - - - στεφανοῦν om. g. Bekk. add. in marg. f. 17. ἀναγνώσεται c. e. v. ἀναγνόσεται in marg. f. om. g. Bekk. 19. titulum om. a. d. e. f. g. h. i. 20. πρεσβύτερον om. v. τούτου πρεσβύτερον f. g. ult. πρῶτον μὲν a. d. h. i. πρότερον μὲν g. Ibid. δ' Ἀθηναῖοι om. f. g. δ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekk.

p. 178. 3. γεγραμμένων e. Ibid. ἐπὶ] περὶ e. 4. ὁ om. i. Ibid. τὸν] τοῦ g. Ibid. Ἡγεμόνος f. i. Ἡγεμόνος γ. Ibid. νόμου g. 5. γραφὰς f. g. Ibid. ἀποδοκιμασθῶν v.

p. 179. 4. ἀπόσος om. f. g. Ibid. τὰς ἀρχὰς Ἀθήνησιν a. 5. ἄρχοντα] ἔχοντα pr. χρήματα e. γράμματα e. 8. διαχείρισι m. διαπραξίζε b. διαγαίριζε Ald. Ibid. ἐπιβουλὰς g. et pr. e. Ibid. ἐπιβαλλε a. b. c. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. Ibid. παθάπερ καὶ οἱ e. m. d. Ibid. ἄλλοι om. f. g. 9. τοῦτον e. f. 10. αὐτὸν ὑμῖν e. Ibid. Δημοσθένη e. v. Ibid. μάρτυρα καὶ Κτησιφ. παρέξομαι f. g. 11. Χερώνδου m. Ibid. μυνὸς Θαργηλιῶνος f. g. antep. ψήφισμα om. e. f. g. pen. Σκιροφοριῶνος e. d. g. h. v. Bekk. ult. τρίτῃ, καὶ ἐπέτραξεν codices et editiones. Ibid. ἦν om. g.

p. 180. 1. ἐξ ἐπάστ.] ἐξ om. codices et editiones. Ibid. ἐπιμελητὰς ἐπιμελῶν a. f. g. Bekk. 3. ἔχει f. Bekk. pen. titulum om. a. v. ult. εἰθὺς, ἂς οὖτ' f. g. Bekk.

p. 181. 2. μὲν Δημοσθ. e. 3. δὲ γε νόμος a. d. e. f. g. h. i. m. Bekk. δὲ γενόμενος e. et pr. v. Ald. Steph. Ibid. βρεχῇ καὶ ... σαφῆ f. g. et pr. e. 4. λίσντα f. g. καλύσντα e. 5. προσιστῆν h. i. 6. πᾶσι om. ... d. h. i. πᾶσι e. 10. εἰ] εἰ a. f. g. 12. δ' om. a. Ibid. ἀφίληται d. h. i. 13. τις Bekk. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. antep. καταλείσοντας c. e. f. m. v. sed γρ. καταλείποντας e. καταλείσοντας g. καταλείποντας a. καταλέσωντας d. h. Ibid. οὓς] ὃς f. g. pen. τριτύες d. h. i.

p. 182. 2. τέφρας m. 3. αὐτῶν νόμων m. αὐτοῦ τοῦ νόμου b. 5. δὲ] δὴ g. 8. διοικήσεως] πόλεως b. 9. ταύτας g. Ibid. δεῖν] δὲ ἐστῖν e. f. g. δ' ἐστῖν c. Ibid. ἕτερα e. 10. ὑμῖς - - - στεφανοῦν om. f. g. 12. μὲ] οὐ f. g. Bekk. 13. ἐγὼ καὶ] ἐγὼ δὲ codices et editiones. Ibid. ἐξελίγξω a. c. e. f. h. m. v. Ald. Steph. ἐλίγξω d. i. ἐλίγξω g. ἐξελίγχω Bekk. 16. παράνομα c. e. f. g. m. v. Bekk. 18. ταῦθ' g. antep. στεφανῇ i. et pr. b. pen. εὐδαιμοῦ g.

p. 183. 1. titulum om. a. d. 2. et 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 3. δεῖν] δεῖν f. 6. μὲν οὖν νομοθέτης d. f. g. h. Bekk. 8. titulum om. v. 9. μὲν om. e. 10. Πιπεὶ h. i. et γρ. e. Bekk. sed in marg. γρ. Πτεὶ h. i. Πύπτη c. 11. ὁ δὲ Κτησιφῶν f. g. 12. οὐ] οὔτε g. Ibid. μόνον τοὺς νόμους a. 14. ἀγωνιζομένων καινῶν] γιγνομένων f. g. Ibid. οὐδ' - - - Ἑλλήνων om. m. 15. συνιδῶσιν a. παρα η 17. καταταχθεὶς e. 18. πάλιν i. 19. προσιῷ c. e. m. v. Ald. sed in marg. γρ. πραξῷ e. Ibid. λάθητε] λάβητε v. 20. ουσιν ἀπαγορεύοντα e. pen. τὸν om. g. v. ult. χρίσονται] χαρίσονται a.

p. 184. 2. τῇ γραφῇ τῇδε a. d. h. i. 4. καὶ διαβάλλων i. Ibid. ἀπαγορεύων a. d. f. g. h. i. 13. παραδίδωμι v. παρίδωμι pr. e. παρεσπίδωμι m. Ibid. ὑμῖν a. 15. τ ἀπαντίους a. Ibid. ἔτι] ἐπὶ e. ἔστι Ald. 16. ταῦτα Ald. Ibid. πράττουσιν e. 17. νόμοι καὶ ποιεῖν a. 18. μιᾷ'] μὰ a. d. f. g. h. i. Ibid. πραβαίνητ Steph. 22. δημοσίου] δήμου codices et Bekk. antep. ἀνατίος νόμος f. g. Ibid. νόμῳ] ἑτέρῳ νόμῳ codices et Bekk. pen. εἰ om. e. ei pr. e.

Ibid. γεγραμμένοι v. ult. περὶ om. m.

p. 185. 1. πρόσθε f. 5. καταλιπεῖν a. e. et pr. e. 6. περὶ om. c. d. e. h. i. v. Ald. 7. titulum om. a. 8. ὃ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. ἦν ἀληθὴς f. g. Ibid. παρὰ] περὶ a. 9. νόμοι κείμενοι f. k. 10. εἶμαι c. f. g. 11. ἀποδόντων c. e. f. g. m. v. Bekk. 13. γεγόνται b. c. e. f. g. m. v. Bekk. 16. δὲ om. m. Ibid. ψεῦδος a. b. d. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀπισοφέρουσιν c. m. antep. τῷ om. f. g. pen. ἀνακρύττουσι a

ττοντο a. ἀνακρύττων e. Ibid. κτίσαντες h. i. ult. φιλᾶν pr. φυλᾶν corr. m. et c. φυλᾶν e.

ετῶν

p. 186. 1. δὲ om. f. g. 2. ἀφεῖναι f. g. Ibid. τοὺς Ἕλλ. τῆς ἀπελευθερίας f. g. 4. εἰρηνεύτης a. εἰρημένοι τινὲς f. g. 6. τινες ἄλλας f. g. Ibid. ἀρετῆς ἕνεκα f. g. Bekk. 7. οἱ om. a. c. d. e. h. i. m. v. 8. ἐμισθώσας a. 11. συμβαίνει g. Ibid. καὶ τοὺς χορηγοὺς om. g. 13. μείζονος τιμῆς a. τιμαῖς om. c. d. e. h. i. m. v. 14. ἀποδίδωσι g. Bekk. 15. χρῶν d. f. g. h. Steph. Bekk. 18. ἡμᾶς v. Ibid. οὗτοι] οἱ f. g. 19. συπιδὼς f. g. ἰδὼν i. Ibid. δὲ τις f. g.

ῳ

Ibid. οὐδὲν] μηδὲν d. h. i. antep. τῶν —

ν

νόμων e. Ibid. περὶ om. f. g. pen. οὐδὲ] οὐ f. g. Ibid. ἐναγκλίτω c. d. e. h. i. Bekk. ἐναγκλεῖτο f. g. v. ult. οὔτ'] οὐδὲ e. Ibid. νόμους om. f. g. Ibid. τίθησιν f. g.

p. 187. 1. περὶ om. m. Ibid. ἄνευ - - - δημοτῶν καὶ om. m. 2. τῶν δημοτῶν καὶ τῶν φυλετῶν f. g. 7. μισθοὺς v. Ibid. τὸν κυρίξαντα f. g. 8. ἀποδείξῃ ὁ νόμος τοῖς v. hoc scholium adscriptum habet a. δηλονότι ὁ νομοθέτης. 9. εἰς τὸ - - - στεφανουμένοις om. e. m. 11. δημοτῶν om. f. g. 14. μισθοὺς] τινὲς v. 15. καὶ δημοτῶν om. m. Ibid. δέ τις a. c. d. e. m. Steph. 16. ἀφίλη f. g. Bekk. Ibid. τί τοῦτο τὸ g. 17. σημεῖον ὑμῖν μέγα f. g. 18. γὰρ om. m. 19. Θεάτρῳ τῷ ἐν a. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 20. ὁ νόμος κελεύει f. Bekk. Ibid. ἀφελούμενος g. i. ἀφελόμενον e. v. 21. στέφανοι i. Ibid. ὑμῶν a. 22. καταγνῶναι post Ἀθηναίων ponunt f. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. antep. πόλις] πολίτης g. Ibid. ἀγὼς g. i. v. pen. ἅμα καὶ ἀνακρύττειν a. d. h.

p. 188. 1. καὶ] καὶ ὁ codices et Bekk. Ibid. ἱέρωσις f. g. Ibid. γόητας a. d. f. g. b. i. Bekk. 2. ποιούμενος om. m. 3. οὐ κλαῖνον a. 4. στέφανον ἀναβρηθέντα d. h. i. 6. τὸ] τι h. i. 8. μὴ] μήτε f. g. 10. ὁ secundum om. Ald. Steph. Ibid. ὑμετέραν v. Steph. Bekk. 11. ὁ om. codices et Bekk. 12. τῶν στεφάνων corr. m. et γρ. h. τοῦ στεφάνου Steph. Ibid. ὁ τοῖς στεφάνοις om. Bekk. 13. αὐτῶν om. f. g. 15. titulum om. a. 16. προγέγραπται c. d. e. g. h. i. v. Ald, Steph. 18. ὑπομνημονεύουσι f. g. Ibid. ἐναβάλλων a. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. ἐναβάλλων m. 19. ὁ Ἀθηναίων δῆμος g. 20. δεκαδίδωσι] e. e. f. g. m. v. Bekk. et γρ. h. 21. δὲ] δὴ v. Ibid. γίγνεσθαι f. g. Ibid. ἀπάρχεται γὰρ σπ a. v. antep. τὸν om. g. pen. γέγραφεν f. g.

3

p. 189. 1. δ'] δ d. i. δ h. 6. καὶ λέγων f. g. 7. τῷ δήμῳ τὰ ἄριστα f. g. Ibid. δὲ] δὴ e. 8. ἡμῖν] ὑμῖν v. 10. κατὰ τοῦ Δημ. c. e. m. v. 15. ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν a. c. d. e. f. h. i. m. v. Bekk. 17. ἔσεσθαι Ald. 19. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. d. e. f. g. h. Bekk. antep. τὸν om. i. m.

με

Ibid. αὐτῷ γραφὴν g. ult. Δημοστελῆ e. Δημοστέλη g. Δημοστελῆ m. Ibid. ὅντα ἑαυτῷ om. g. ἑαυτοῦ b.

p. 190. 1. τὸν om. i. 2. τὸν οἷς] οἷς τὸν g. 3. τριαράρχων h. τριαρχῶν d. g. i. 5. αὐτῶν f. g. 6. ἀπεσαγγελίας m. Ald. Steph. 7. καὶ ταῦτα] ἃ ταῦτα m. 9. καὶ om. d. Ibid. ἅμα τὸν τε a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 12. προδιδοὺς] πρὸς διὸς g. 13. κα-

α

ταχειριζόμενος e. καταχειρίζομενος v. 14. τὸ om. a. 16. οὗτος om. f. g. 17. ὃς] ὅστε f. Bekk. antep. προμολογαμέϊτα a. d. f. g. h. i. Bekk. pen. πάτερον e. g. et γρ. h. ult. παράνομα καὶ ψευδῆ d. f. g.

p. 191. 2. δοῦναι f. g. Bekk. 3. δὲ om. g. 7. αὐτὸς codices et editiones praeter Ald. Ibid. περιολίτευται codices et editiones praeter g. qui πολιτεύεται. Ibid. πρῶτον] πρῶτον ἀπάντων a. b. i. πάντων πρῶτον f. g. Bekk. 8. καταλογίζεται - - - ἀκούειν add. in marg. i. Ibid. τὸν χρόνον om. i. 10. τὸν χρόνον om. f. g. τὸν om. i. 11. οὗτον μεν' ἐκείνου, sed in marg. ἐκείνου, g. 12. φησὶ καιρὸν a. φέρει καιρὸν m. καιρὸν φέρει e. χρόνον φησὶ i. καιρὸν om. d. h. 13. χρόνος] καιρὸν i. 14. αὐτὸς οὗτος μέτρος a. c. d. e. f. g. m. Bekk. αὐτὸς μέτρος h. 16. τῆς δὲ

τῶν ἐν f. g. 17. ταῦτα δὲ] ταῦτα γὰρ e. 18. μέλλει a. c. h. i. et pr. d. v. Ibid. μὲ om. f. g. μὲν a. Ibid. περιπαλεῖν a. f. g. et pr. d. h. i. Bekk. et γρ. e. Ibid. ἐκείνου - - - καταγνῷ om. f. g. 19. καιρῶν αὐτῷ m. 21. ἐγκαλύπτονται b. c. e. f. m. et corr. g. cujus pr. ἐγκαλύπτονσθαι. antep. ἐκκαλύψει g. ἐγκαλύψαι i. Ibid. αἴξειν g. pen. ἀναγκάζειν e. f. g. m. v. Ald. ult. προσθῆναι a. d. f. g. h. i. Bekk. προθῆναι e. e. m. v. Ibid. ἀνακρούομαι a. ἀνακρίνομαι m. v. Eman.

p. 192. 1. καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλ-

νε

λων f. g. 2. δὲ] δὲ c. m. v. δὲ d. e. h. τε i. om. f. g. Ibid. ἔξω f. g. Ibid. ἀφεστῶσι codices et editiones. 4. ὄντε f. g. μείμενοι πάντες e. 5. ἀνακρούομαι d. f. h. i. et corr. e. ἀνακρίνομαι g. 7. διαιρεῖς a. d. h. i. 8. δύναμαι c. m. v. 9. σε om. d. h. i. Ibid. ἐκκαλέσω a. f. g. et γρ. d. h.

ἐπιγράψειν Bekk. ἐπιγράψειν d. h. i. ἀνοιδέξειν e. 10. τοὺς δὲ Στοὺς g. 12. χρησιμώτους ἀσφαλέστους b. Ibid. τῶν δὲ - - - γεγενημένων om. m. Ibid. ἁπάντων om. i. et pr. e. h. 13. γεγενημένων αἰτιῶν f. g. 14. τάξει τοῦ λόγου f. g. Ibid. ἢ] ἤ f. g. Ibid. μέλλειν πωεῖσθαι f. g. Bekk. 15. λόγῳ f. g. Ibid. δὲ] δὴ g. 16. τῶν ἐφεξῆς c. m. v. τοῦ τρίτου a. 17. ποτὲ f. g. 18. δὴ] ἤδη b. f. g. Scrimg. Ibid. ἐκπαύσων g. 19. γὰρ om. m. δὴ i. Ibid. ὦ ἀνδρες Ἀθ. Mor. Bekk. 20. ἐκείνου om. f. g. Ibid. εἰρήνην] νίκων pr. d. antep. εἴ τινες ἡμᾶς f. g.

p. 193. 1. προσίοντες v. 2. ταύτην i. 3. Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην g. 6. ἅπιστος b. f. g. 8. καθεζόμενα f. g. 9. ἐνίοτε ψευδῆς οἴεσθαι f. g. 10. τὸν λογισμὸν f. g. 11. ἡμῶν Steph. Bekk. ἐστιν ὑμῶν f. g. 12. καὶ ἐκπεσόντας a. om. f. g. 13. ὅ τι] ὃ δ' c. Ibid. αὐτὸς om. f. g. 14. καὶ νῦν om. f. g. 15. τὸν om. m. 17. διάκειται περὶ αὐτὸν f. .... η 18. δικ ται d. h. ἀκούσει i. ἀκούσει f. g. 19. δικ τες e. et γρ. h. sed. γρ. ἀκούσεται e. 21 τοῦ καιροῦ pr. e. Ibid. τὰ ψηφίσματα .. 21. ἃ] ἀ f. g. Ibid. γέγραφε f. g. ιbid. ὁ αὐτὸς f. g. 22. ἐγκαταλαμβάνη codices et editiones. antep. μετὰ Φιλ.] μετὰ om. a. f. g. h. i. Bekk. ult. ψας ἐκεῖνον i. om. f. g.

p. 194. 1. οὐκ ἀναμείναντα post καὶ p. 193. ult. ponunt f. g. [οὐκ ἀναμείναντα] Bekk. Ibid. τοῦ om. f. g. 2. τῶν Ἑλλήνων om. d. h. i. 3. ἀναπεπεῖσθαι Φιλίππῳ f. g. Ibid. τὸν Θράικης βασιλέα om. a. 4. τοῦθ' f. g. 6. πρῶτον] ἵνα a. d. f. g. h. i. antep. ἐξεῖναι - - - Φιλοκράτης om. a. Ibid. πέμπτα f. g. Scrimg. Bekk. pen. καὶ συμμαχίας om. f. g. ult. τοτὲ c. e. v. Ibid. δὲ] τὲ codices et editiones. Ibid. παρὰ νόμον v.

p. 195. 1. χρόνῳ] νόμοι m. Ibid. Ανπῖος om. i. et pr. d. h. Ibid. ὁ om. f. g. 2. δὲ om. c. d. e. h. i. Ald. Steph. Ibid. συναπολογεῖτο - - - Φιλοκράτης om. v. Ibid. καὶ om. f. g. καὶ ὁ a. 3. διέφυγεν ὁ Φιλοκρ. f. g. 4. ὁ om. a. c. f. g. m. v. 7. ἀνοδοχὴν v. ὑπεροχὴν pr. ὑπεγδοχὴν corr. m. Ibid. λόγῳ καὶ πράττειν e. λόγοι καὶ πράττειν v. 9. ὁ Φιλοκράτης f. g. 10. πρὸς] ὡς a. f. g. Ibid. πρέσβεις ὡς αὐτοκρ. d. 11. πέμψειν] ἀποστέλλειν f. g. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. antep. ταῦτα m. Ald. Ibid. ἀπήγγελλε a. e. d. f. g. h. ἀπήγγελλε i. v. pen. τῶν ἄλλων βουλευτῶν a. d. h. i. ult. παρὰ] ἀπὸ m. Bekk. cæteri ὑπό.

p. 196. 1. μὲν δὴ m. Ibid. ἔδοσαν f. g. Bekk. Ibid. πέμπτα a. d. f. g. h. i. Bekk. 2. σωπήσεσθαι f. g. 3. σφόδρα μοι τὸν νοῦν προσέχητε f. g. Bekk. 4. τοὺς πολλὰ codices et Bekk. 6. Φιλοκράτη m. v. Ibid. Δημοσθένη c. m. v. 7. δὲ καὶ τὰ g. Ibid. τὰ om. c. e. m. 8. περιμενεῖτε b. et marg. Steph. 10. ἄλλων om. f. g. Ibid. ἀλλ' ἀλλ' ἰδίᾳ ἰδίᾳ] ἀλλὰ ἄχα c. e. 11. δεύτερον - - - εἰρήνην om. m. Ibid. τὸν om. f. g. 12. πρεσθυ ῦχον a. f. g. 14. ἀτιμίαν e. Ibid. ἐρῶντας g. ἐρῶντες f. Ibid. ἡμᾶς v. Ibid. μὲν αὐτοὺς f. g. Steph. 15. τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον f. g. 17. μανθ' μυστέονται Bekk. 19. ἤδη ἐπ' αὐτὸν f. g. Bekk. Ibid. στρατιὰν a. b. d. f. g. h. i. Bekk. ult. κατανοούντες f.

p. 197. 1. τὰ om. c. v. 5. πωεῖσθαι a. f. g. v. 6. ἰσταμένη c. m. v. Ibid. τοῦ om. f. g. 7. καὶ ὃ] καὶ ὃν ὃν ὁ a. καὶ ὃν ὃν d. f. g. h. i. Mor. Ibid. πρεάγων f. g. i. et pr. d. h. Ibid. ὃ] ὃ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. γενόμενον a. b. c. d. h. i. v. Ald. Steph. Bekk. γεγονὸς e. f. g. Ibid. τίνα πρόφασιν codices et Bekk. 9. παρῶσιν ἤδη f. g. Ibid. ὡς ὑμᾶς om. codices et Bekk. ὑμᾶς om. Ald. Steph. antep. τοῦ om. f. g. Bekk. Ibid. δῆμος] Φίλιππος f. g. pen. ὡς om. a. c. v. Ibid. πρέσβεων om. a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 198. 1. ἡμῶν f. g. 3. ἡμετέρων c. d. e. g. h. i. m. v. 4. δὲ om. f. g. Ibid. τοῦ om. f. g. Bekk. 5. ἡμέτερα codices. 6. πικῷ ψήφισμα f. g. 7. Δημοσθένους d. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. 8. καὶ περὶ συμμα. f. g. Ibid. ἡμᾶς c. d. e. h. i. m. om. f. g. 9. ἡμετέρους f. g. Ibid. μετὰ τὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει c. e. f. g. m. v. Bekk. μετὰ τὰ Δ. ἐν ἄστει a. μετὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει d. h. i. 10. ἐπάτη v. 11. τῶν ψηφισμάτων ἀκούσατε f. g. 12. titulum om. a. 13. ὃ Ἀθηναῖος om. f. g. post Διονύσια ponunt d. h. i. Ibid. παραλέλυθε f. g. antep. ἐγένοντο a. ai Ibid. δὲ αἱ] δέκα e. δέκα g. δὲ αἱ in marg. i. δὲ f. pen. τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα post ἐκκλησιῶν ponunt f. g. [τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα] Bekk.

p. 199. 1. γὰρ om. d. h. i. 4. ἀκήκοσάν a. Ibid. ἐκκλησίαν a. c. ἐκκλήσιαν e. 7. ἀναγεγράφεσθαι f. ἀναγεγράφεσθαι g. 8. δύο τὰ μέγιστα e. f. g. Ibid. πρεσπατελαμβάνοντες c. m. v. 9. οὖν om. e. f. g. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. c. m. v. 10. παραγενέσθαι f. g. 11. κατασκευάζωπαρα τας f. g. κατασκευάζοντες e. Ibid. τῶν Ἑλλήνων om. d. 14. ἡμῖν d. f. h. i. Bekk. 16. titulum om. a. 17. δόγματι] ψηφίσματι f. g. 19. ἐπειλαφὼς a. f. g. Ibid. μὲν ὁ εἰρήνη d. e. f. h. i. Bekk. 21. βουλεύσεσθαι f. g. Ibid. κοινῇ d. f. g. h. i. 23. δὲ] δὴ e. Ibid. πρεσπατελαβὼν b. f. g. antep. τὸ ζῆμα Δημε. f. g. pen. λόγων v. Ibid. εἶναι om. pr. v. ult. ἐὰν ταῦθ'] εἰ ταῦθ' a. c. d. e. f. g. m. Scrimg. Steph. Bekk. ἐνταῦθ' h. i. Ald. sed γρ. εἰ ταῦθ' b.

p. 200. 2. καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ f. 3. ἀδικεῖσθε e. Ibid. ἅμα] οἶμαι e. 4. τὸν συμμαχικὸν τῆς εἰρήνης f. g. Ibid. τὰ om. e.

m. v. 5. μελήματα v. μελετήματα g. 6. ἰδίαν a. g. m. Ibid. καλέσας c. e. m. v. ἀ ἀ 7. τι om. f. g. 8. αἱρήσεται d. αἱρήσεται e. αἱρίσεται c. ἱρίσεται h. i. sed γρ. ἱρίσεται h. 9. ἐνίκησεν g. 10. τοῦ Δημ.] τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν om. e. et pr. τόκον. 14. μισὸς om. d. h. i. 16. ἡμῖν f. g. Ibid. οἱ νῦν a. d. h. i. Bekk. 17. ἐκρίσθησαν codices et Bekk. Ibid. εἰς Μακεδονίαν f. g. Bekk. 18. καταπλέων g. 19. λέγω om. i. post καθεζόμενος ponit d. et γρ. h. Ibid. περιαθρούμενος b. Sering. marg. Steph. pen. προγράψας m. τοῦ παραγγράψας b. ult. ἀποδοῦναι δὲ τοὺς f. g. Bekk.

p. 201. 1. τοῖς secundum om. g. Ibid. α ἀ et 2. περὶ e. 2. δὲ om. d. h. et pr. i. Ibid. τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. sed γρ. τοῦ h. 6. ἦν om. e. Ibid. γράφων f. g. Ibid. τίς ἦν ὁ f, g. Ibid. πρόεδρος om. e. f. g. 8. titulum om. a. Πρόεδρος e. f. g. m. 9. Ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. πραγμάτων] γραμμάτων e. f. g. h. m. Steph. Bekk. sed γρ. πραγμάτων e. h. 10. μεταπίπτει d. f. g. h. i. Ald. Steph. sed γρ. συμμεταπίπτει h. 11. τοῖς ἀντιμεταλλομένοις αὐτομολοῦσιν f. τοῖς ἀντιμεταβαλλομένοις αὐτομολοῦσιν g. Ibid. τῇ om. a. d. h. i. Ibid. ἀπίδοιτε f. g. Mor. 13. Ὃ ἐστὶ μοι f. g. Bekk. 14. αὐτῶν a. om. f. g. antep. γὰρ, Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐναντίον f. g. Bekk. γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι ἐν. a. b. Ibid. πάντες om. f. g. Mor. pen. φανήσεται f. g. Mor. Ibid. παραπαλίσας e. ult. πρῶτον καὶ μόνον f. g. Bekk. Ibid. ἅπαντα] ἐπάλαιστα a. d. e. f. g. h. i. Bekk. αι

p. 202. 1. πεισωνίτασι om. e. 5. ἐρικὰ d. e. i. ἐρικὰ Bekk. Ibid. καταγέλαστον a. c. e. f. g. m. v. Bekk. 7. περὶ] ὑπὲρ f. g. Ibid. τῆς om. m. 8. titulum om. a. 9. Ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. ἑαυτὸν g. Ibid. οὐ κατηξιώσατο e. Ibid. οὐ om. a. ult. ἐδέμην δ' ἡμέρᾳ c. m. v.

p. 203. 1. πρὶν] πρὶν ἢ f. g. 2. λαβὲν] βαλὲν m. v. et pr. e. Ibid. παρεσόμει c. η d. f. h. i. Bekk. παρεσόμει d. 4. ἀπολύσας om. pr. c. et γρ. e. 5. πυκνὸς πατὴρ g. 6. φησι om. a. Ibid. χρηστὸς, οὐδ' ὅστις ἐστὶν e. φ. e. ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθὸς, οὐδ' ὁ τὰ (v. 6.) - - - χρηστὰ οὐ γὰρ a. Ibid. τὰ om. pr. c. 7. στήγων v. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. 8. πολλοῦ ποιήσαιτο f. g. Ibid. οὐδέ γε codices et Steph. Bekk. 9. ποτε om. d. f. g. h. i. 11. μόνον om. g. 15. ἀπεισαγγελίας Ald. Steph. pen. ὑμᾶς f. g. Ibid. τὸν ἀτυχίαν f. g.

p. 204. 1. ἡ Φιλιππος a. παρῆλθε Φιλιππος f. g. 2. πάλιν] Φιλιππος f. 3. δὲ om. τό f. g. Ibid. τοῦδ' a. i. τοῦδ' d. h. Ibid. ὑμῖν a. c. d. e. g. h. i. m. Bekk. Ibid. πρεσβείαν Ald. Ibid. τοῦ καιροῦ a. d. f. g. h. i. Bekk. 4. παρεσκεύασεν d. h. i. 5. δὲ] τε a. c. d. e. f. g. h. i. m. Ibid. ἐσπεμψαγήσατε f. g. Bekk. 6. δ'] δὲ b. m. Ibid. περὶ τῆς εἰρήνης] τὴν εἰρήνην f. g. Bekk. 8. πρεσβεῦσαι m. 9. καὶ τὰ ψηφίσματα f. g. Bekk. Ibid. δ'] τε f. g. 10. τὸν om. d. f. g. h. i. Bekk. 11. τούτων] τούτων καὶ a. 12. ἐμπιστεύσας codices et Steph. Bekk. ἐπιστεύσας Ald. 13. αὐτῷ νοσημάτων m. αὐτῶν νοσημάτων a. 15. ζυλιστυσίας διεξοδικὰς d. h. i. antep. ἀπολογεῖσθαι g. Ibid. πρέσβεις c. v. et pr. e. pen. κινδυνεύειν a. d. h. σ i. κινδυνεύειν c. g. v. Ibid. αὐτὸν corr. cod. Eman. ult. ἂν] τε ἂν e. Ibid. τῶν φίλων om. pr. c. Ibid. καὶ πιστὸς c. e. Ibid. φανήσεται a. κληθήσεται f. g.

p. 205. 1. δ' om. m. Ibid. οἱ τῆς φίλ. πρεσκλ. ἰσυχίᾳ a. d. h. οἱ τῆς φίλ. πρεσκλ. σ ἰσυχίᾳ b. Steph. οἱ τῆς φίλ. πρεσκλ. ἰσυχίᾳ i. οἱ πρεσκλ. τῇ τῆς φίλ. ἰσυχίᾳ f. g. οἱ τῆς φίλ. πρεσκλ. ἰσυχῇ c. e. m. v. Ald. sed γρ. οἱ τῇ τῆς φίλ. πολεμοῦντες ἰσυχίᾳ e. οἱ τῇ τῆς φίλ. πρεσκλ. ἰσυχίᾳ Bekk. 2. ἀσμένως b. f. g. 3. ἐν τῇ marg. Steph. Ibid. αὐτοῖς ἀρχὰς f. g. 4. Ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 5. Δεσίσιον v. 6. Ἐργίσιον b. Ibid. καὶ om. a. d. h. i. Ibid. Μυρχίσιον c. e. v. Μυρτίσιον f. om. a. d. h. i. Ibid. Γάνον a. Ibid. καὶ Δάνδια g. om. d. h. i. 9. περίσβεις Φίλιππος f. g. Ibid. ἴφα αὐτὸν i. ἴφα om. v. pen. ἰθίλει a. c. f. m. Bekk. οι ἰθέλει i.

p. 206. 1. Ἀλλόπιον e. et corr. h. v. Bekk. Ἀλλόπιον pr. v. Ald. ἀλλ' ὄπιον c. ὁ μὲν Ἀλόπιον b. Ibid. μὲ om. a. 2. τε τὸ om. g. h. i. 3. τοὺς τε d. h. i. τοὺς e. Ibid. Μαγνησίαν καὶ Θετταλίαν a. 4. περὶ om. a. d. h. i. Bekk. antep. ἐπιστρατεύσαντες] πρεσβεύσαντες f. g. pen. κατεσκεύασεν f. g. παρασκεύασεν Ald.

p. 207. 1. τῇ Θηβαίων καὶ τῇ τῶν Εὐβοέων f. g. 2. Ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 3. τρία] καὶ f. g. Ibid. ἐγένετο g. 4. μεγίστης] ξυσυμμαχίας μαστῆς a. f. g. Bekk. Ibid. συμπαθείας c. e. 5. εἶπεν] λέγω f. g. Ibid. περὶ τῆς τῶν f. g. 10. ὃς - - - ἐπόντις om. a. Ibid. ω ἡμῖν v. 11. ἐπιλαβόμενοι a. d. h. i. 13. πιζῇ f. g. Bekk. 15. ἀφῶντι g. 16. τάς τε πόλεις a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτὰς codices et editiones. 17. αὐτοῖς παραπαταβίμενοι] τοῖς παραπαταβημένοις b. f. g. Bekk. 20. ὑφ' ὑμῶν om. pr. c. ὑφ' om. d. h. i. εἰ πανσοδότης ὑφ' ὑμῶν e. et γρ. h. Ibid. παδόντες f. g. antep. οὐ τὰς] οὔτε h. i. Ibid. ἡμῖν c. h. i. et γρ. e. Ibid. ἐκτίσασαν m. Ibid. χάριτας om. pr. c. Ibid. ἀλλ' - - - διέβητε om. c. pen. ἐοικότες f. g. ult. χρόνους om. g.

p. 208. 1. ἐπεὶ δὲ g. Ibid. Κοτυλαῖον a.

f. g. 2. ὑπερβάλλομεν f. g. Steph. 3. ὃν ὁ Δημ. i. Ibid. μισθὸν λαβὼν] μισθαρνῶν a. f. g. Bekk. Ibid. ἐνεπαμίλλων a. f. Bekk. ἐναγωνιμίλλων g. 4. τὸ secundum om. g. Ibid. τινὰς] δεινὰς f. g. Ibid. δυσχερείας b. e. 5. κατακεκλημένον h. i. κατακεκλιμένον Bekk. Ibid. μάχη f. g. et pr. e. Ibid. οὐκ] οὐδ' f. g. 6. οὔτε] οὐδὲ Bekk. Ibid. ἐκ secundum om. g. 7. συναγείρας a. 9. δεξιούμενος καὶ om. f. g. 11. ὑμᾶς a. c. d. e. f. h. i. m. 12. ἡμέτερος a. 13. καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς f. g. m. Ibid. ἐγένοντο ἀγαθοὶ f. g. 14. μάχη κρατήσαντες] μάχῃ νικήσαντες f. g. μάχῃ κρατήσαντες μάχης c. e. 15. ὑποσπόνδους ἀφεῖσαν f. g. ἀφεῖσαν Bekk. 16. ὑμῶν f. g. om. c. e. m. v. Ibid. αἰσχιστα παθεῖν ἡ πόλις f. g. Ibid. τὸ om. m. 17. μέγιστόν ἐστι κακὸν] ἐστι μέγιστον f. ἐστιν πόλεμον g. 18. ἀναξίους αὐτοῦ d. h. i. v. ἑαυτοῦ ἀναξίους f. g. Ibid. ἀνατύχα f. g. 19. εἰκὸς ἐστιν εἶναι f. g. 20. πάλιν om. a. 21. συγγνώμην m. συγγνώμης παρ' ὑμῶν f. g. Bekk. 22. διαλιπὼν om. pr. c. 23. εἰς τὸν Χ. e. antep. συναγωγὸν f. g. pen. τὸν τυχαντίδα e. Ibid. ποιούμενος m. ult. καὶ ταύτης] κἀνταῦθα f. g.

p. 209. 2. ἱτέρων f. v. 3. κἀκεῖνον f. g. Ibid. ὑπέβαλλεν e. h. i. 4. τραπόμενος] τραπόμενος e. στρεφόμενος a. f. g. Mor. τρεφόμενος in marg. m. 6. ἐμπίπτει a. f. g. Ibid. τῆς τι Θηβ. a. e. f. g. et corr. d. h. Bekk. Ibid. τῆς Φιλ.] τοῦ Φιλ. f. g. 8. στρατείας o. et marg. Steph. Bekk. 9. τὸν Ἀθηναῖον δῆμον m. τῶν Ἀθηναίων δῆμον i. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων f. g. τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Bekk. 10. ἐάν τις Steph. Ibid. ἐπ' αὐτὸν] ἑαυτὸν e. Ibid. ἴοι codices et Bekk. Ibid. ἦν om. a. 11. κωλύσαιτε b. Bekk. ἐκωλύσατε e. et γρ. d. h. Ibid. δὲ] δὴ a. om. f. g. Ibid. νοηθεὶς e. 12. δεῦρο] δεύτερον f. g. Ibid. Ἐμπεδῶνα a. d. h. i. Ἐμπέδωνα v. 13. φέροντες g. Ibid. τῷ μὲν codices et Bekk. 14. κενὰς ἐλπίδας f. g. Ibid. αὐτὸν] τοῦτον f. g. 19. ἐγκαταλιφθέντι c. d. h. i. m. Steph. Bekk. 20. ἐστρατεύσαντο g. Ibid. καὶ ἡ Θηβαίων Steph. συντάξεις pen. φόρους e.

p. 210. 3. ὑμᾶς a. 5. προγράψας c. d. e. h. v. et pr. i. προσίγραψε g. Ibid. καὶ Χαλκιδίας f. g. 6. συνεδρίας b. c. f. g. Steph. Bekk. προεδρίας e. γρ. συνεδρίας h. Ibid. τὰς om. e. 7. ἰσχύειν pr. e. 9. προβιβάζων a. d. et corr. e. et γρ. h. i. Ibid. ἡμᾶς f. Ibid. ὡς δεῖ τὴν πόλιν τὰς μὲν βουλὰς c. e. f. g. m. v. Bekk. 11. ποιεῖσθαι om. f. g. Bekk. 12. ἴδητε v. 13. καὶ secundum om. g. 15. titulum om. a. 16. εἰ οἱ καιροὶ c. d. e. h. i. v. Ibid. πέφυκεν τηλικοῦτοι] τηλικοῦτοι πεπεφυκότες τυγχάνουσι f. g. 18. τοῦτο a. d. g. h. i. sed γρ. τούτου b. τούτου e. Ibid. ὑμῖν om. f. g. Ibid. φανήσεται εἶναι f. Ibid. μᾶλλον b. pen. ὑμᾶς e. g. ult. τούτων f. g. Bekk. Ibid. ἡμῶν c. d. e. h. i. v.

P. 211. 1. Χαλκιδίας a. Ibid. συνέδριον γὰρ Εὐβοϊκὸν d. h. i. 2. τοῦτ' g. 3. γὰρ] δὲ e. Ibid. ὑμᾶς v. 5. ἐξέλιξε f. g. 6. ἦκον codices et Bekk. Ibid. Πελοποννήσου d. e. f. h. 7. εἰς om. d. 8. πῶσον e. 10. τὰς --- τετταράκοντα om. f. g. 11. πεζὸν g. Bekk. 12. πολλοὺς καὶ ἄλλους f. g. Bekk. 13. ὅστε f. g. Steph. Bekk. 15. πρᾶξιν pr. c. 17. παρακαλεῖ f. g. 18. πάνυ om. g. 19. καὶ τὸ] τό τε a. d. f. g. h. i. Bekk. 20. δ' om. a. Ibid. ἐκ Πελοποννήσου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 21. ἦφε δὲ Σούλ. m. antep. τοῦ λόγου f. g. pen. Ἀναξανίτας v. ult. ἐπὶ Φίλ. συντεταγμένους d.

P. 212. 1. χρήματα b. Steph. 2. ἰππικὰς f. g. Bekk. 3. τούτοις καὶ τὰς a. b. d. f. g. h. Bekk. τούτοις καὶ i. 4. πλείους m. πλέον f. g. Ibid. διεμυρίους f. g. 6. ὑπὸ πάντων] ἁπάντων g. Ibid. ὑμῖν om. i. et pr. e. d. h. Ibid. πεφοβήσεται a. f. g. 7. δὲ ταῦτα οὐκ a. f. g. Bekk. δὲ αὐτὰ οὐκ b. c. d. e. h. i. m. v. 8. γὰρ] δὲ g. Ibid. ἐν om. d. 9. ὑφ' ἑαυτοῦ f. g. Bekk. 10. πανσίλυπον codices et Steph. Bekk. 11. ἀνθρώπων d. h. i. sed γρ. ἄνθρωπος.

P. 213. 1. ἑαυτῷ Bekk. Ibid. οὖ om. f. g. 2. ἀριθμῶν om. a. d. f. g. h. i. 5. μάλιστα] σφόδρα f. g. Bekk. Ibid. ὅτι] εἰ vel ἤ pr. c. 6. φθείρει f. g. 8. κινότερον i. καινότερον, h. v. καινότερον a. c. e. f. 11. ἀποδεῖν d. e. f. g. h. i. m. v. Bekk. ἀπὸ Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ c. v. ἐπὶ e. 12. ἐνταῦθ' ἤδη f. g. Ibid. καὶ κεκλεῖσθαι f. g. 13. Ἐρετρίαν i. 14. αὐτῶν om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 15. ἡμῖν c. d. e. f. h. i. v. antep. αἰσθόμενοι f. g. Mor. pen. αὐτοῖς om. f. g. Steph. Bekk. καὶ αὐτοὶ a. Ibid. Ἀθηναίους d. h. Ἀθηναίοις e. ult. καὶ φίλον f. g.

P. 214. 1. πάντων f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν f. g. Bekk. 2. καὶ om. c. m. v. Ibid. ἀξιοῦν a. b. f. g. Steph. Bekk. ἀξιῶν e. ἴσως ἀξιοῦν in marg. d. h. 3. ὑμῖν c. d. e. f. g. b. i. v. 4. τὰς ἀλαζονείας f. g. 5. ἐκ τοῦ ψηφίσματος om. a. d. f. g. i. v. et pr. h. Bekk. Ibid. καὶ ἀπὸ τοῦ a. f. g. καὶ ἀπὸ τοῦ e. 6. ὑφείλατο o. 7. καὶ om. a. f. g. 10. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ d. h. om. a. 11. μὲν om. c. e. Ibid. στρατιὰν a. f. g.

Steph. Bekk. ult. εἰσῶν ἐστί μοι a. f. g. τρία
Ibid. τρία] δίκα d. h. i.

παρὰ
p. 215. 2. παρὰ] περὶ h. περὶ i. 4. καὶ om. a. 6. πρὸς Φίλιππον om. f. g. et pr. e. add. in marg. c. [πρὸς Φίλιππον] Bekk. 8. Χαιρεγίνους f. g. 9. αὐτοῦ om. f. g. Ibid. ἀφεῖναι f. g. Bekk. 10. ἐπαγγελόμενον h. i. v. ἐπαγγελούμενον Steph. Bekk.
αθή
Ibid. στήσεσθαι e. στήσεσθαι m. v. 11. ἐν Ὠρεῷ om. pr. c. Ibid. Γνησιδήμου e. 13.
α
εἰσίκραττον f. g. 14. δημοσίους e. antep. ταῦτ'] κἀντ' a. d. h. i. pen. ὅτι - - - τὸ ψήφισμα om. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. ult. Ὠρειτῶν. τὸ ψήφισμα λέγε γραμματεῦ. g.

p. 216. 1. titulum om. a. 2. et 12. ὦ ἄνδρες Ἀθ'. Bekk. 4. τοῦ Κτησιφῶντος a. d. h. i. 5. ἔπεστιν c. d. f. g. h. i. 6. ἃ] ὃ a. marg. Steph. Ibid. γράψας c. m. Ald. ἐν τῷ ψηφ. γράψαι f. g. 10. εἰς om. pr. g. 11. τὸν om. i. Ibid. γράψας om. i. 12. ἄρχομαι f. g. ἐνάρξομαι i. Ibid. τοὺς om. f. g. Ibid. πλημμελήματα αὐτοῦ f. g. 15. καὶ ταύτην d. h. i. 16. Ἀπεγγαλλίδαι e. 17. καὶ τὰ] καὶ περὶ τὰ a. e. καὶ περὶ f. g. κατὰ τὰ v. 18. Ἀμφικτύονας γυναῖκας δὲ ἵδρυζον καὶ ἱλήστευον d. h. et in marg. e. antep. γινομένοις a. f. g. Bekk. Ibid. λέγεται a. d. h. i. pen. οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι c. m. v. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι e. Ibid. ἔπειτα δὲ καὶ a. d. h. i.

p. 217. 3. αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκω. f. g.
α
4. αὐτοὺς] τοὺς v. Ibid. ἀνδραποδισμένους e. ἀνδραποδισμένους f. g. 5. τῇ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 8. χρησμὸν τοῦτον οἱ e. f. g. 12. ἐκαπὸν] πολλὴν f. g. Ibid. ἐκ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν λιμένα f. g. Ibid. ἴχωσαν om. f. g. 15. ἀφείρεσαν d. antep. ἐργάσεσθαι v. Steph. Bekk. ἐργάζεσθαι f. g. pen. ἄλλον a. ἄλλο v. Ibid. ἐπιτείσειν f. g. ult. καὶ χωρὶ - - - ἀρᾷ om. f. g. Ibid. ἀπάσῃ m.

P. 218. 1. αὐτῶν b. Ibid. τὸν ὅρκον μένον d. h. i. 4. παραβαίνον a. παραβαίνῃ
οι
v. παραβαίνει i. 6. καὶ tertium om. g. Ibid. ἐκπυχεσθαι a. f. g. 7. μηδὲ] μήτε d. e. f. g. Bekk. Ibid. τίκτειν τέκνα g. 8. μήτε] μηδὲ c. e. f. g. h. v. 9. εἶναι αὐτοῖς f. g. 10. ἀγορᾶς f. g. Ibid. καὶ quartum om. g. m. 11. τὸ om. f. g. Ibid. ἐκείνων] οἰκείων g. 12. θύσειεν e. g. m. θύσαι i. Ibid. μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι i. om. v. 13. μήτε τῇ Ἀθ. g. μήτε Ἀθ. f. 14. αὐτῶν a. d. f. g. i. om. m. 15. τὰς ἀρὰς pr. c. 16. ἡμῶν v. antep. ὄμοσαν f. pen. ΜΑΝΤΕΙΑ. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. a. c. d. f. g. h. v. et in marg. m. Ald. Ἀραὶ καὶ ὅρκοι Ἀθηναίων μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων. λείπει. Μαντεῖα. e. ult. οὐ - - - ἐλόντες om. i. Ibid. ἱρίψετε a. f. g. h. ἐφίψατε e. ἐφίψετε cost. e.

p. 219. 1. γε] τε f. om. g. κεν ἡμῶ τιμέντι marg. Steph. 2. συντιλύζῃ c. e. h. i. m. v. Steph. Bekk. συμελύζῃ d. συντιλύζειν b. Ibid. κιλάδου a. o. g. v. κίλαδον d.
οῦν
f. i. sed γρ. κιλαδοῦν d. i. κίλαδον e. Ibid. ἱερᾶις a. 3. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. om. a. e. m. v. Steph. 5. γενομένης] γε h. i. et pr. d. γενομένης e. om. g. 6. Ἀμφίσσης f. 7. ἐκεργάζετο a. 8. συνέκυσαν v. 9. κατεκλίοντας a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. πυλαγορῶν v. πυλαγόρῶν i. Ibid. διέφθειρεν f. δὲ ἐφθειραν m. 11. ἦν om. d. h. i. Ibid. ἡμῶν m. et corr. e. Ald. Ibid. πυλάγορες pr. c. 12. δισχιλίας e. f. g. et γρ. h. Ibid. Ἀμφισσέων a. et sic passim simplici σ. 13. ὑπὲρ om. e. f. g. Bekk. 14. σωιζῶσθαι e. f. g. 15. ἀνοστίλλεσθαι a. e. f. g. 16. εἶκοσιν ἐκ τῶν e. f. g. antep. ζευθῶσι v. Ibid. Ἀμφισσεῦσιν Ald. pen. ΩΔΕ ὅτι μᾶλλον a. c. e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτῷ] ἐν τῷ Ald. ult. ἀνδρὸς] ὃ ἀνδρὸς e. f. g. ἀνδρὸς ὃ a. Bekk.

p. 220. 1. καλοῖς] συμφοραῖς e. f. g. sed γρ. καλοῖς e. 3. δὴ] δὲ a. Ibid. ὡς] ᾧ c. v. ὅσῳ a. e. f. g. Bekk. ᾧς Ald. 5. Διομνήστου a. 6. πυλαγόρας a. e. 7. Ἀναγύρασιον d. h. i. Bekk. Ἀγυρράσιον f. g. Ἀγυρρόσιον pr. e. Ibid. ἔκκειτ d. h. i. 8. Αἰσχίων] ἐξ Οἴου e. f. g. Bekk. sed. γρ. vulg. e. 9. δ'] δὲ f. g. 10. τὸν d. h. i. Ibid. Διόμνηστον a. 11. συμπεπτώκασι e. g. Bekk.
εἰ
antep. δ' ἡμῖν om. m. ult. Ἀμφισσῆς f.
ους
p. 221. 1. ἡμετέρας a. m. 2. τάλαντα e. Ibid. τῶν] τὸν c. Bekk. om. m. 3. τὰς om. a. d. f. g. i. Bekk. pro γρ. habent e. h. Ibid. ἀνέθεκεν g. Ibid. πρὸς] εἰς e. g. 4. ἐξαράσασθαι b. g. ἐξαείσασθαι f. ἐξάρασθαι pr. e. 5. καὶ Θαβαίων om. g. 7. μετασκευψάμενος codices et Steph. Bekk. Ibid. δὲ μὲ a. e. f. g. et corr. d. h. δ' ἐμὲ Bekk. Ibid. μὲ om. codices et Ald. Bekk. 8. εἰσῶν - - - συνέδριον om. f. g. in ima pagina habet e. 9. οὕτω] οὕτως h. i. sed γρ. οὕτω h. Ibid. προειρημένον pr. m. προηρημένον ποιεῖν d. 11. πυλαγορῶν g. Ibid. καθεστηκότων e. g. et corr. d. et γρ. h. 14. αὐτὸν om. f. g. Ibid. προσαγομένου m. Ibid. ἀρχὴ c. v. 15. γε om. a. d. b. i. 16. ἀναμάξετε c. f. g. v. et pr. e. Bekk. Ibid. ὄνομα e. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. 17. ἀναγὲ b. et in marg. Eman. 18. ἐξείργετ' ἀν b. c. f. k. Mor. Bekk.
εἰρ
ἐξήγετο d. antep. Κρώκυλλος a. Κραβύλος
ο
d. i. Κραβύλος f. Κροβύλης e. Κροκύλας g. ult. λέγων om. a. e. f. Ibid. ἐγὼ om. c. v.

p. 222. 1. δ' ἐγὼ οὕτω a. 2. ἄλλους μὲν d. h. i. ἐπὶ μὲν d. λ. ἡσομαι g. 3. ἐκπλεῖ] ἐκπίει e. f. g. et γρ. d. h. Ibid. οὖν om. a.

d. h. i. 4. ἐπὶ] περὶ e. f. g. Bekk. Ibid. τὴν ἱερὰν γῆν c. e. f. g. m. v. 5. ἀσπίδας] περικνημίας e. f. g. 6. ὑπέμεινε c. d. h. i. εὖ ἀσύντακτον i. 8. τοῦτ' f. g. et corr. e. Bekk. 9. περάμεια f. g. περαμεία e. περάμια Mor. 10. αὖλια a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 14. ἅμα] ἀλλὰ v. 16. διοριζομένων, sed γρ. vulg., e. 17. τῶν] τοῦ d. f. g. h. i. Bekk. 18. τῶν om. e. f. g. 19. τὸν τῶν προγόνων ἔχειν a. b. f. τὸν προγόνων ἔχειν e. g. 20. καὶ ante χειρὶ om. e. f. g. 21. οἷς ἂν δύνωμαι e. f. g. antep. ὑμετέραν d. i. ult. βουλεύεσθε a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. κατὰ g. παρὰ e. κατὰ Ald. Ibid. παρίστε e. f. g.

P. 223. 1. τὰ θύματα τοῖς βωμοῖς e. f. g. Ibid. μέλλεται e. 2. τοῖς θεοῖς g. αἰτεῖν τὰ ἀγαθὰ τοὺς θεοὺς e., pr. enim om. αἰτεῖν et τοὺς θεούς. 3. δὲ] δὴ a. d. e. g. h. i. 4. ἐκστάσεις e. f. οἰκτίσεις g. 5. ποιήσασθε c. v. Ibid. παρίντες τούτους e. f. g. 6. ταῖς] τοὺς d. h. i. Ibid. αἰνιγμῶν f. g. 10. μεθ' μέτεστ' v. μετ' Bekk. Ibid. ὁσίων i. Ibid. θύσειαν c. m. θύσαιεν g. θύσειαν v. 11. φασι post ὁσίως ponunt e. f. g. Ibid. μήτε] μηδὲ d. e. g. h. i. Bekk. 12. μήτε] μηδὲ c. d. e. g. h. i. Bekk. Ibid. μηδ'] μηδὲ τῇ a. 15. ἀπαλλάττων om. h. antep. καὶ ὁ λόγος e. f. g.

p. 224. 1. δίκτης c. διάτρεις g. διαίτρεις o. 2. αὔριον ἦκεν d. ἦκεν αὔριον f. g. ἦκεν αὔριον e. Ibid. ἅμας] ἅμα a. g. 3. Δύ..... τιον c. v. 4. ἀναγορεύει e. f. g. ἀντιγόρευε c. m. v. Ibid. συλαγόρας a. συλαγόρους d. τοὺς συλαγόρους f. τοὺς συλαγόρας e. Ibid. ἦκεν] ἅπαντας ἦκεν f. g. 5. τόπον] τόπον τοῦτον e. Ibid. Διῒ] θῷ Ald. 7. ὕστεραία ἡμέρα e. f. g. 8. ἐσωθεν f. g. et pr. e. 10. καὶ ταῦτα o. f. g. 12. ἦκον] ἦλθον e. f. g. Ibid. πρὸς] ἐφ' e. f. g. Ibid. ἡμᾶς om. i. Ibid. παυθημὶ e. f. g. 13. μόλις om. v. antep. ἂν ἀπολέσθαι a. e. f. g. Steph. Bekk. pen. Κόττυλος v. ult. ὅταν τις μὴ e. f. g. Bekk.

p. 225. 1. συλαγόρας a. e. Ibid. συγκαλέσῃ e. f. g. Bekk. 2. θύσαντας e. f. g. Ibid. καὶ τοὺς χρωμένους e. f. g. 3. ἐνταῦθα δ' ἤδη a. Ibid. ἐγίγνοντο τῶν Ἀμφισσέων a. ἐγένοντο τῶν Ἀμφισσέων d. h. i. 4. ἦν om. i. Ibid. ἡμετέρας a. b. d. i. Bekk. 6. ἐν τῷ ἐντὸς e. g. 7. ἔχοντες h. i. ἔχοντά τε a. Ibid. δίκην e. f. g. Bekk. 11. titulum om. a. 12. οὖν] δὲ a. om. c. e. f. g. ἀποδοθέντος m. v. Ibid. ἀναγνωσθέντος e. ἀναγνωσθέντος f. g. Ibid. ὑφ' ἡμῶν] συλαγόρων marg. Steph. 13. ἐν primum om. e. f. g. Bekk. 14. ἀποδεξαμένου om. v. 15. ἀπάσης e. f. g. Ibid. καὶ τῷ Δημ. v. 18. ἐδύνατο m. v. 19. καὶ om. f. g. et pr. e. 20. προβαλὼν pr. e. antep. τοῦ om. a. Ibid. ἐν om. d. h. i. pen. διεγράψατο c. v. Ibid. τοῦ om. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. τὸ om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἦδη om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐπαναστάσης] ἐπ' ἀναστάσει e. f. g. Mor.

p. 226. 2. πολλῶν διαφειμένων a. b. d. h. i. Bekk. πλείστων διαφειμένων e. f. g. Ibid. δ' om. a. d. f. g. h. i. 3. τῶν] τὸν d. h. Bekk. Ibid. συλαγόρας e. 4. ἀεὶ a. c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. προεῖσθαι - - - συλαγορεῦσαι om. c. 7. καὶ αἰσχρῶς i. 8. ὃς] ὡς v. 9. χρόνου ἐμέλλε m. 11. σύγγραμμα] περίσταγμα b. e. f. g. et γρ. d. h. 12. συλαγόρας a. c. d. e. f. g. h. i. 13. ἐκεῖσε e. f. g. Bekk. 14. μὴ] μήτε b. c. d. h. i. v. Bekk. Ibid. λόγου μήτ' ἔργου μήτε δόγματος e. f. g. 16. πόστιον e. f. g. 17. τἀληθὲς Bekk. 18. οὕτω c. v. Ibid. διάθυειν a. b. d. h. i. διατίθυειν v. 19. ἡμῶν codices et Bekk. Ibid. ὄμοσαν οἱ πρόγονοι e. f. g. antep. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk.

p. 227. 1. αὐτῆς codices præter g. (qui a pr. αὐτοῖς exhibet) et Bekk. 3. τοὺς om. e. g. 4. ψηφίζονται g. et pr. e. 6. ἐν primum om. i. Ibid. παρχόντος e. 7. μάλα a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. τολμήσει d. h. i. sed γρ. τολμήσει b. 9. στρατιᾷ d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. προεισπὼν f. g. et pr. e. 14. φεύγοντας f. g. φυγόντας φεύγοντας e. Ibid. ἐπειδὴ - - - κατήγαγον om. a. Ibid. οὐδὲ] οὔτε e. f. g. Bekk. 15. ἐξέτεινον v. 16. καὶ κατελθόντας f. Ibid. ἐξέβαλον a. e. f. g. Bekk. ἐξέβαλον εἰς Χερρόνησον d. 17. Ἀμφισσεῖς c. d. h. i. v. Ibid. στρατείαν post δυτέραν ponunt a. d. i. 18. ἐπαναληλυθότες a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. ὑμῖν f. 22. ἡμῖν f. g. et pr. e. 23. μόνον γε οὐκ a. e. f. g. Bekk. antep. τε om. a.

μισθῶν p. 228. 1. μυστῶν e. g. Ibid. τελετὴ b. d. e. g. v. 2. Ἀμεινιάδης a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ἀμεινάδης c. Ἀμεινάδης v. 6. δεδομένης d. e. f. g. δεδομένης h. Ibid. ὑμῶν Ald. 7. τῶν ἱερῶν] τῶν ἱερῶν ὄντων a. b. c. d. h. i. m. v. ὄντων τῶν ἱερῶν e. f. g. Bekk. Ibid. ἐξέπιμπε d. h. i. ἐξέπεμφε e. 8. πρώην γέ ποτε e. f. g. πρώην om. m. 9. ἐπιτέλλεσε a. ἀπετέλλεα e. f. g. 10. ἐπὶ] εἰς e. f. g. Bekk. 11. εἴ σὺ ζημίας ἄξιος e. f. g. Bekk. Ibid. ἀλυτήριε m. 12. μὲν γὰρ ἡ a. Ibid. πεπραττομένων m. 15. πότερα e. f. g. Bekk. 16. ὑπερωφίσθαι c. d. e. f. g. h. i. Bekk. ὑπερωμεῖσθαι a. 17. τί γάρ σοι τῶν e. g. Ibid. ἀπιθανώτερον καὶ om. f. g. add. in marg. e. 18. ἀπαθρόησιν e. g. 19. μεθ' ἡμᾶς ἐσομένους e. f. g. 20. τῶν om. m. antep. Ἀθην e. Bekk. Ibid. ἢ τὸν] καὶ τὸν a.

p. 229. 1. *μέχρι ἡλίου δυομένου* e. f. g. Ibid. *ἑτέρων* om. d. h. i. 2. *ἀγανίζεται* a. Ibid. *σωτερίας*] *εὐτυχίας* c. m. v. 4. *ἐν Δελφοῖς* om. a. f. g. add. in marg. e. 5. *Θῆβαι δὲ Θῆβαι* b. d. f. g. h. j. Mor. Bekk. alterum *Θῆβαι* add. in marg. e. Ibid. *δεπυγεπτόνων* e. g. 6. *μέσου* a. 7. *μὲν* om. codices et editiones. Ibid. *οὐδ'*] *οὐκ* codices et editiones. Ibid. *βουλευσαμένη* b. 8. *ναυβλάβειαν* e. g. sed *γρ. Ϛαβλάβειαν* e. 9. *χρησάμενοι* i. *πτησαμένη* b. 12. *ἡγαμένης* om. a. 15. *δέξει* e. 16. *κριθησόμενοι* f. g. Bekk. *κριθεσόμενοι* e. ult. *ἡμᾶν* a. c. d. e. h. i. m. v. Steph. Bekk.

p. 230. 2. *ὑμῖν* c. d. h. i, v. Ibid. *ξυμβίζειαν* m. 3. *πρὸς*] *εἰς* e. f. Ibid. *προσελήλυθεν* a. c. d. f. h. i. Bekk. *προσελήλυθον* g. *παρελήλυθεν* e. 7. *λέγω* m. v. 8. *ὑμᾶς* v. 10. *δὴ*] *δὲ* a. c. d. f. g. h. Bekk. *καὶ* e. marg. Steph. Ibid. *σύμπασα* m. Ibid. *ἑταιρεῖ* e. 11. *κεν*] *μὲν* i. Ibid. *ἀλιτραίνει* a. e. *ἀλιταίνη* f. Mor. Ibid. *μυτιάατας* c. f. g. m. Mor. Bekk. 12. *μέγα πᾶμα δῶκε* c. d. h. i. m. v. et corr. f. Bekk. *πᾶμα μέγα δῶκε* a. *μέγα πᾶμα ἔδωκε* f. g. *μέγα ἔδωκε πᾶμα* Mor. 13. *λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν* a. c. d. e. g. h. i. m. v. Bekk. Ibid. *λαοὶ, Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε* e. et in marg. Ald. Eman. adscriptum est: *ἀπόστα δύο ἴσως.* 14. *τῶν*] *ὃ* f. g. Mor. *τόν* d. et pr. i. Ibid. *δ'*] *τό* pr. c. 15. *νῆας ἐπὶ* codices et Bekk. Ibid. *φόντῳ τίνυται εὐρύοπα ζεὺς* a. m. Mor. Bekk. *πόντῳ τίνυται εὐρύοπα ζεὺς* c. d. h. i. v. 16. *δὲ* om. c. e. f. g. m. v. 17. *ἐξετάζηται* g. Ibid. *διίξειν* e. *δίξειν* Ald. 19. *στρατιὰ* d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. *ἀπρησμένοι*] *ἀπρημένοι* b. ult. *φάλαι* om. d. h. i.

p. 232. 1. *τὰ* secundum om. v. Ibid. *ἡμέτερα* f. g. 2. *ἡμῖν* c. f. g. Ald. Steph. Bekk. 3. *τὸν* om. v. Ibid. *οὐδὲ*] *οὐ δὲ* Bekk. *οὐ* e. 5. *πρότερον τούτου* e. g. 6. *οὗτος*] *οὖν* e. om. d. h. i. 7. *στρατηγὸς* om. d. h. i. [*οὗτος στρατηγὸς*] Bekk. Ibid. *Κολυττὺς* a. *Κολυττεὺς* d. h. i. 8. *Ἀρχιεὺς* c. v. Ald. Steph. *Ἀρχιερεὺς* g. et pr. e. 9. *εἴτε Λεωδ.* a. 11. *ῥήτωρ καὶ οὗτος* om. d. h. i. [*ῥήτωρ καὶ οὗτος*] Bekk. Ibid. *Ἀρχίδημος* a. d. e. f. g. h. i. Mor. Bekk. Ibid. *καὶ* om. i. 12. *καὶ*] *ὃς* pr. i. *ὃς* d. h. antep. *δημαγωγὸς*] Bekk. pen. *ῥήτωρ* om. a. d. e. f. g. h. i. [*ῥήτωρ*] Bekk. Ibid. *Πυῤῥανδὸς* d. h. i. ult. *Ἀναφυλάσιος* m. Ibid. *ἔστι*] *ἐστι* c.

p. 233. 1. *ἠδυνήθη* a. c. d. e. f. g. h. i. v, Bekk. Ibid. *τὸν* om. a. 2. *δύναμαι* e. 3. *ἐπὶ* a. 4. *ἀφελόμενος αὐτῶν* e. f. g. 5. *ὃν - - - πόλεμον* om. g. add. in marg. e. Ibid. *τῆς* secundum om. c. d. e. f. h. i. Ibid. *τῶν* om. a. 6. *τὸν αὐτὸν πόλεμον* om. m. *δὲ* Ibid. *ἀνάγαγε* e. 8. *μεταλαβὼν* i. 9. *αὐτῶν ἥκιστα* a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. *Φίβας*] *πόλις* d. h. i. sed *γρ. Θίβας* d. h. 11. *καὶ οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἱππῆς* e. f. g. Bekk. 12. *περὶ* om. a. Ibid. *μέσον* a. Ibid. *Δυμοσθένην* a. 13. *εἰσαγαγὼν* b. Ibid. *ἡμᾶς* e. f. g. 15. *τὰ* om. e. g. 16. *ἡμᾶς* e. 17. *μὲν τῷ* a. Ibid. *ἡμῖν* e. f. g. 19. *δεῖ*] *δὴ* v. *δεῖ τὰ* a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. *προσωπούμενος* a. 21. *γίγνεσθαι* e. f. g. 23. *ποιήσασθαι* f. g. Bekk. *τὴν συμμαχίαν δεῖ ποιήσασθαι* e. 24. *εἴ τις γένεται* e. g. 25. *προσλαβὼν* i. Ibid. *πᾶσαν* d. h. i. 26. *ἀφίστηται* b. ult. *ἐπιτήθασιν* v.

p. 234. 4. *τὴν μὲν ὑγ.* d. e. g. Ibid. *μὲν* om d. *μὲν* e. Ibid. *Θάλατταν* e. f. g. Bekk. 5. *τὸ*] *τῆς* c. v. 6. *δεῖν* e. f. g. Ibid. *ὄχτε*] *ὅθεν* e. g. Ibid. *παρὰ*] *πρὸς* e. g. 8. *ἐμέτερον* Ald. Steph. Bekk. 12. *Δυμοσθένη* c. v. *τὸν Δυμοσθένην* e. Ibid. *αὐτοῦ*] *τούτου* a. d. h. i. 13. *Θαυμάζεσθε* i. Ibid. *ἀλλ'* om. i. 16. *τοῦτο* g. et pr. e. 19. *τὸν* secundum om. c. h. m. v. Ibid. *βοιωτάρχους* a. 21. *πειρῶν* c. v. *πειρὰν* e. *πειρᾶν* Ald. Ibid. *προσβάσεων* a. c. d. f. h. i. v. Bekk. *προσζευτὸν* g. et pr. e. antep. *ὅπου ἂν* a. d. e. g. h. i. Mor. *ὁπόσ' ἂν* c. v. *ὁπόταν* m. Ibid. *ἐκπέμπωσι* v. pen. *αὐτῶν* e. g. Ibid. *ἀντίσῃ* a. e. g. ult. *καὶ* om. i. Ibid. *ἑαυτῷ* e. f. g.

p. 235. 1. *γράφειν* f. g. m. *γράφειν* e. *γράφῃ* v. Ibid. *τὸν* e. g. Ibid. *στρατήγειν* f. g. h. et pr. e. i. sed *γρ. στρατηγεῖν* h. 2. *τοῦ* om. d. h. i. 3. *στρατηγίου* f. g. i. *στρατηγοῦ* h. 4. *καιναῖς* f. g. h. *καιναῖς* d. e. i. sed *γρ. καιναῖς* h. *δὲ τῷ ξένῳ ἐν ταῖς χάφαις* a. Ibid. *τὰ* om. e. f. g. 6. *διαμαρτυρομένου* a. d. g. h. i. *διαμαρτυρομένου* c. f. m. v. *διαμαρτυρεμένου* e. 7. *ἡμοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* a. 8. *ἐκ τῶν ἀπραφασθέντων ξένων* a. c. f. g. m. et pr. e. 9. *ἂν* om. e. g. 13. *προγεγενημένης* a. b. d. h. i. Ibid. *τηλικούτου*] *τοιούτου* e, Ibid. *γενόμενος* f. g. 14. *ἔδοσαν* a. 15. *μὴ καὶ* c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. *στεφανωθήσεσθαι* e. f. g. 16. *ἰσαὶς* g. et pr. e. 17. *τοῦτ' ὄδε ἀγωνιστῇ* e. f. g. Bekk. 23. *μικρῷ* e. f. antep. *τὸν* om. a.

p. 236. 1. *τὰς τάξεις* a. e. f. g. 2. *αὐτὸς* e. Ibid. *δικάστας* f. g. *δικαίτας* v. 3. *προγεγενημένης* e. f. 4. *δ'* om. e. f. g. 5. *βοιωτάρχους* e. Ibid. *ἰδίᾳ* om. f. g. et pr. e. 8. *αὐθὶς* c. 10. *τοῦτο κεκρίγματι* i. m. sed in marg. *τούτῳ* habet i. *κεκρίγματι τούτῳ* f. g. et pr. e. *τούτῳ κεκρίγματι*

Steph. 11. ἑαυτῷ a. e. f. g. Bekk. 12. ὃς ἔοικε] ὅστο pr. e. 13. μὴν ὅς τι a. 19. ὑμετέρους πάλιν ἀν. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀνίστεψαν g. et pr. e. Mor. antep. ἐνταῦθ' ὧδε πανταύασιν e. f. g. ult. ἀπαπάλει τοὺς βοιωτάρχας e. f. g.

p. 237. 1. γράψειν a. d. h. i. Bekk. γράφει f. g. et pr. e. Ibid. ἴφη om. f. g. et pr. e. Ibid. οὐδεκώποτ' e. f. g. 4. οἱ om. g. Ibid. ἐν ταῖς Θήβαις e. f. g. 5. μὲν om. a. Ibid. ἀπιστρέφοντο a. e. f. g. Bekk. 7. τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν e. f. g. Bekk. 10. ἀναβῆναι v. 11. τῶν] τὸν τῶν f. Bekk. Ibid. τελευτησάντων e. f. g. Bekk. 12. τῶν πραγμάτων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 13. ἀπάντων] πάντων d. e. f. g. Bekk. τῶν h. i. 14. τοῖς om. d. v. Ibid. δαιμασιωτάτους g. Ibid. ἰδίλιες e. g. τολμήσιας b. 15. μάλα] μᾶλλον v. 17. καὶ ὑμεῖς ὑπομεμενῆτε e. ὑπομεμενῆτε ὑμεῖς g. Ibid. συναπωθανεῖσθαι in marg. Ald. Eman. μνήμη 18. γνώμη e. Ibid. γίνεσθε b. e. g. Ibid. δέ μοι e. g. 19. τῇ διανοίᾳ b. 21. γενέσθαι d. h. i. 22. φύτρεσι b. 24. τίμησι πάθεσι ποῖς pr. e. Ibid. πράγμασι e. Ibid. ἐπιεῖσιν f. g. v. et pr. e. εἰσπιεῖσιν a. 26. ἢ om. f. g. et pr. e. Ibid. ἰλεύθερος a. pen. τῶν a. d. e. g. Ibid. τραγῳδιῶν a. ult. ὑπομεῖτο m.

p. 238. 1. προιλθὼν f. Bekk. παριλθὼν e. g. 2. τετελευτηκότες ἐν τῷ πολέμῳ e. 4. πρὸς] εἰς a. d. h. i. 7. ἴδρυψε b. 9. τραπέσθαι a. b. 11. παραστησάμενος codices et editiones. 12. ἂν ἐρεῖ] ἀπερεῖ corr. i. ἐ εἶ Steph. Bekk. ἂν αἰρῇ f. Ibid. τί ποτε φθέγξ. o f. g. 13. ἀν] ἰὰν a. Bekk. 14. ἀλλ' αὐτὸ b. Ibid. τό γ' d. e. f. h. i. Bekk. τό τε g. 15. σιωπηθήσεται a. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. σιωπηθήστται i. 16. ἄνδρα ἀρετῆς ἕνεκα εἰ i. 17. ὁ secundum om. a. d. e. f. g. h. i. Ibid. τῶν om. e. f. g. m. v. et pr. e. 18. ἀρετῆς ἕνεκα om. a. add. in marg. i. ἕνεκα om. e. f. g. Ibid. πάντων καὶ ἀνδραγαθίας a. d. h. i. 20. ἱκετεύω ὑμᾶς post Ἀθηναῖοι ponunt e. f. g. ὦ ἄνδρες Ἀθ. e. f. g. Bekk. 21. μὲν om. e. f. g. Ibid. ἵστατε Bekk. Ibid. ἀφ'] καθ' καθ' b. ἀφ' d. e. h. antep. ἀναιρεῖτε m. Ibid. παρανοίας] παρανομίας Mor. ult. καὶ ἀπιστότων om. a.

p. 239. 1. τούτων g. et pr. e. Ibid. ὑποδίδεχε f. g. ὑποδέχεσθε h. i. sed γρ. ὑποδίδεχθε h. 4. παραγένεσθε, ἀλλὰ τοὺς a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. καὶ om. e. g. 13. τὴν secundum om. e. 14. γὰρ πόλις e. f. g. Bekk. Ibid. ἀνὴρ ἰδιώτης e. f. g. Bekk. 15. συμβούλῳ Δημοσθένει v. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 18. ἀναστρίψῃ m. ο 21. ἀναστητροφότα b. g. h. i. ἀναστιτραφότα f. ἀναστητραφότα e. 22. ἰάσατε b. et pr. i. ἀ Ibid. ἐκτενδύσιν a. e. d. f. h. i. ἀκτενδύσιν e. ult. ix] ἀνὼ Scrimg.

p. 240. 1. ἀχγυρολογήσας Scrimg. 3. ὑπότρομος - - - χρόνους om. g. add. in marg. e. 4. ἡμιβαλὴς d. f. h. i. 5. αὐτὸν ἐκέλευε a. e. d. f. g. h. et in marg. e. Bekk. 6. τὸ] τὸ τοῦ e. 9. ἐτελεύτησε μὲν Φίλιππος e. f. g. Bekk. antep. αὐτὸς] αὖ a. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. pen. συαγγελίαν codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. e. d. f. g. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid. βουλὴν ζουλὴν] ἀρχὴν f. ἀρχὴν e. ult. κατίστησεν ποιῆσαι, ἐπαυρμίαν a. Ibid. δ' om. e. d. φ h. v. Ibid. Ἀλεξάνδρου e. Ibid. Μαργαρίτην v.

p. 241. 1. ἃς om. v. 2. ἴφη ἂν] ἴφησε f. g. et pr. e. 3. ταῦτα d. h. i. Bekk. ε 7. ἐπιψηφισμένων d. e. ἐπιψηφισμένον i. ἐπιψηφισμένων g. h. 8. ἁμαρτέραν d. e. f. g. 9. ἐπὶ περὶ d. 12. ἑαυτὸν] ἀς αὐτὸν g. antep. μὲν οὖν τοῦτον h. pen. τυπὶ e. f. g. Ibid. προσδέδωκεν Ald.

p. 242. 1. πάραλος a. d. h. i. et corr. e. Bekk. sed γρ. παράλιος d. h. 3. Ἀριστείων βοὸ f. Ibid. Ἀριστοφίλου f. Ἀριστοφίλου e. Ἀριστοφίλου g. 4. γενέσθαι v. 5. ἐταιρῶν d. h. i. et corr. e. Ibid. γαυάμενος om. v. 6. τῇ] τῇ τοῦ d. e. 7. φύσεων ἢ πράττων e. f. g. 8. ἔμαγε e. g. 9. ποτ' ἐστι καὶ πῶς e. f. g. et corr. d. h. 10. πλαζιάζων ε g. πλαζιάζων e. 11. γράμμα m. Ibid. Δημοσθένης om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. δια 12. καταλλαγὰς f. g. καταλλαγὰς e. Ibid. πολλὴν τὴν κολακείαν e. f. g. 13. θεαρέστητε e. f. g. Ibid. τὸ om. i. 15. γάρ τοι f. g. Ibid. Δημοσθένης ἐφρένει e. f. g. 16. τὸν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 18 ὅτι e. Ibid. τὸν om. e. g. Ibid. σὺ om. i. 19. παρα ἀπατασκεύων f. g. Bekk. ἀπατασκεύων e. antep. στρατιᾷ v. pen. ἂν δ' d. h. Ibid. ἡμᾶς f. g. Bekk. Ibid. ποτὲν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ἑαυτῷ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. λέγειν om. a.

p. 243. 1. σε Διῖ] σε Διὶ g. h. et pr. d. sed γρ. θεῖ h. σε θεὸν a. σὺ Διὸν pr. e. Ibid. καὶ om. a. d. e. f. g. Bekk. 2. σαυτοῦ οῦ corr. d. e. Bekk. αὐτοῦ h. αὐτῷ g. 4. καταζιβήκει a. c. d. e. g. v. Bekk. 5. Κιλικίᾳ] Σικελίᾳ pr. e. 6. δὲ μάλα e. f. g. Bekk. μᾶλλον δ' v. 9. τισὶ] τί corr. e. m. 11. χρυσόκερον v. Ibid. ἴσως, καταστρέφθαι Ald. Eman. 13. ἀπβάλου f. 15. μάχης d: et corr. e. et γρ. h. 16.

ἐπὶ] περὶ codices et editiones. 17. αὐτῆς v. Ibid. συμμετεβάλλοντο a. c. d. e. h. i. v. Steph. Bekk. Ibid. Πελλανίαν f. antep. Ἀμάδα πᾶσιν pr. e. Ibid. οἵτε e. f. g. Bekk.

p. 244. 1. μαθητάται v. 3. ἐντοῦθα δ' ἡμῖν d. h. i. Ibid. ἀνθιξιν om c. h. et pr. e. Ibid. ποιῆσαι e. Ibid. ὃ om. c. d. e. h. v. 4. καὶ τί] ἢ τί d. h. i. ἢ τί καὶ a. Ibid. ἀ] ὃ e. f. g. 5. σοῦ g. Ibid. ἵππως e. f. g. et pr. h. 7. νυνὶ e. f. g. Bekk. 9. ἅ] ἃς c. f. g. Ibid. σιδήρια e. σιδίρεια f. σιδίρια g. 10. ἴφασι e. g. 11. ἀναστατωμένασί g. Ibid. τοῦ] τὰ τοῦ a. d. h. v. pen. φερμοφαφούμεθα a. ult. πρῶτον τὸν a. Ibid. τὰς] τοὺς e. Ibid. βελῶνας e. βελῶνας g. Ibid. διατίρασι e. διατίρασι g.

p. 245. 1. τίνος] τί f. g. et pr. e. Steph. Bekk. Ibid. πίναδος e. f. g. i. Steph. Bekk. πίναιδος d. h. 2. καὶ om. e. g. Ibid. περιέχων e. περι g. συστῆσαι

p. 246. 1. συστήσασθαι a. συστήσασθαι f. 2. Παρεικῶς c. f. g. Ibid. σὺ γὰς] σὺ Θετταλὸς ἀφιστάναι οὐ γὰρ e. f. σὺ Θετταλὸς ἀφιστάναι σὺ γὰρ g. σὺ Θετταλὸς ἀφιστάναι add. in marg. d. h. σὺ Θετταλὸς ἀποστήσειας (omissis σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσειας) c. σὺ γὰρ ἂν Θετταλὸς ἀποστήσειας (omissis iisdem) m. σὺ Θετταλὸς ἀφιστήσειας (omissis iisdem) v. 3. ἀποστήσειας a. ἀποστήσειας e. f. g. Ibid. ἂν om. g. Ibid. προσλάβῃς v. 5. προσαθισθήσῃ a. προσαθιστήσῃ c. v. προσαθιστήσῃ Ald. προσαθίζεις εἰς f. προσαθίζειν εἰς g. et pr. e. προσαθιζήσει Bekk. 7. σαυτὸν ἐπὶ] σαυτὸν ἐπὶ a. εἰς αὐτὸν ἐπὶ m. εἰς αὐτὸν ἴτι c. v. Ibid. ἐπιγελάψας m. v. 8. ἀποδρήσεις a. 9. αἰτήσῃς v. Ibid. χρυσοῦς στεφάνους g. et pr. e. Ibid. ἀξιώσεις στεφανοῦσθαι b. e. f. g. 10. πρὸς] εἰς c. 11. τὴν ὑφαμένην a. b. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. Ibid. τῶν λόγων αὐτοῦ a. d. h. i. Ibid. ἀναβλέποντα d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ὥςπερ - - - ἐξαπατηθήσεσθε om. g. Ibid. καὶ εἰς τὴν f. 13. ἀναλλάβοντα g. 14. τὸν om. e. f. g. Ibid. μὲν] δὲ m. 17. ἀντιθέντες codices et Bekk. 18. Σωφρόνων' codices et editiones. Ibid. ποτέρου i. 20. ὑμᾶς ὁμολογῆσαι f. g. et pr. e. Bekk. ὁμολογήσειν ὑμᾶς a. d. h. i. antep. αὐτὸν ἐλεύθερον c. e. f. g. m. αὐτῷ ἐλεύθερον v. pen. καὶ πρὸς μητρὸς a. e. f. Bekk. Ibid. διὰ τὸν] τῷ f. g. et pr. e. ult. περὶ] πρὸς c. d. h. i. v. Ald. Steph. Ibid. ἀτυχῆ f. g. et pr. e.

p. 247. 2. τινὰ om. a. 4. ἐπιχειρεῖν g. 7. τέτταρτον δὲ τὴν. d. h. i. et corr. e. 8. προαιρεῖσθαι codices et editiones. 9. τὸν λόγον παῖδων om. m. v. 10. τήν γ' εἰγν. a. c. d. h. i. v. et corr. e. Bekk. 11. εἶναι] καὶ αὐτὸν εἶναι a. f. g. καὶ αὐτὴν εἶναι e. 12. ανθήμους] κοιλίους e. f. g. et in marg. d. h. i. Bekk. Ibid. ἐγκαυκλείσῃ a. d. h. ἰ i. ἐγκαυκλείσῃ f. 13. πέντε δὲ τέτταρτα a. e. f. g. h. πέντε δὲ τέτταρτα b. d. 14. ἐξεῖναι g. 15. δὲ] δὴ a. Ibid. Δημοσθένης pr. e. 17. ἴν' om. a. 18. ἐλεῦσεσθαι v. 19. αὐτῶν g. Ibid. ἐγὼ φράσω om. f. g. et pr. e. Ibid. Γύλλων a. antep. Κεραμέων ἀνθήμους. d. et in marg. e. h. Ibid. νυμφαῖον f. g. νύμφαιον e. pen. τῷ om. g. et pr. e. Bekk. ult. φυγὰς ἀπ' (ἐπ' pr. e.) εἰσαγγελίας ἐκ a. e. f. g. et in εἰς marg. c. h. Bekk. ἀπὸ ἀγγελίας d.

p. 248. 4. Σκῦδιν e. Σκῦδιν g. 5. ἐξ ἧς δύο δυγατέρας γενήσας, καὶ ταύτας δοῦρο a. ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται δύο δυγατέρες, ἃς ἐκεῖνος δοῦρο e. f. g. γίνονται δ' αὐτῷ δυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δοῦρο c. m. v. 6. στεῖλας d. h. i. Ibid. συνάψασα v. 8. νόμους ἐξ ἧς Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς γεγένηται. οὐκοῦν c. m. v. 9. ἡμῖν a. 10. Δημοσθένης γεγένηται a. e. f. g. 11. τοῦ πρὸς μητρὸς om. e. f. g. 13. καὶ] κατὰ in marg. i. 14. οὖν om. a. antep. τί μι. Ibid. ἐκ τοῦ τριηράρχου a. pen. ἀποφάνη καὶ τὰ m, Ibid. κατεγελάστους τὰ πατρῶα e. f. g.

p. 249. 1. τοὺς λόγους g. Mor. 2. δ' om. i. Ibid. πλέως] πολιτείας e. f. g. et in marg. d. h. Bekk. 3. ἐκπέσητε pr. i. 4. ἐκπέλλειν g. i. Ald. ἐκπέλλειν d. e. h. Ibid. ἔσται a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 5. πάντα om. c. m. v. Ibid. πονηρεῦ τρόπου c. g. 8. δεινὸς b. c. f. g. m. ὁ ὦ δεινῶς d. h. δεινὸς v. 9. καλὸς b. f. Ibid. Ion. ζωὸν in marg. d. e. h. 10. καὶ παιδοποιεῖς] ἐκ παιδὸς a. Ibid. μὲ μὴ] μὲ μὲ e. f. g. μὴ i. ἐμὲ μὴ Bekk. Ibid. τοῦτο om. i. 11. τῶν om. v. 15. ἀναιδείαν marg. Steph. Ibid. εἰ - - - λόγος om. g. add. in marg. e. 16. συναλθατε m. Ibid. αὐτῷ om. d. f. h. i. antep. παραῖχον e. f. g. Bekk.

p. 250. 2. ἐνίσχεσθαι καὶ τὸν a. 3. γὰς] δὲ g. Ibid. καὶ om. g. 4. καίτοι - - - γραφαὶ om. f. g. 5. ὑμῶν c. d. h. i. v. 7. μάλ' ἀμείνων c. v. Ibid. ὑπάρχει c. ὑπάρχει m. v. γίγνηται e. f. g. 11. τὰ secundum om. σαυτοῦ g. 12. ὑμᾶς g. Ibid. ἑαυτοῦ f. g. ἑαυτῷ e. 13. εἰσπαλεῖς ἐν τοῖς a. 14. τὸν om. f. g. et pr. e. Ibid. διὰ διαλαν] διελία a. 19. δὲ] δὴ g. δὴ δὲ v. Ibid. ἴσως ἂν ἴτι e. g. 20. δ' ἀνδρὸς e. f. g. Bekk. Ibid. καταλύσεται m. 23. πράγματα οὐδένος' ἐκπαρασθήσεται f. g. πραγ. οὐδένος' ἐκπαρεθήσεται e. Ibid. γὰρ om. d. e. f. g. h. i. 24. μὴ ποτε om. e. f. g. Ibid. ποιήσητε c. v. pen. νῦν] τούτων a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ὑμῖν om. c. m. v. Ibid. πό-

λις] πόλις ἡμῶν a. d. h. i. πόλις ὑμῶν f. πόλις δικαί (non omisso eo ante δικαί) g.

p. 251. 1. ἅπαντες - - - πρεγόνων om. i. 2. ὁμολογήσετε a. c. g. m. v. ὁμολογήσουτε d. h. ὁμολογήσουτε e. Ibid. ἐπί] ὅτι ἐπὶ e. Bekk. 3. τῶν f. g. 5. συτάσεις a. Ibid. πόντερον om. a. 6. τῶν f. g. 7. τυνὶ e. f. Ibid. κατασκήλεσται a. κατασκευάσουσι e. 8. οὖν om. g. 10. αὐτωσὶ διαλογιζόμενος a. οὕτως ἰδίᾳ λογιζομένους f. g. et pr. e. 11. τυνὶ f. om. g. 12. ὃ τῶν om. f. g. et pr. e. Bekk. 13. δὲ om. e. f. g. Ibid. ὑμῖν a. 14. ἄν om. a. c. d. h. i. m. v. Ald. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 15. Παναθήναια] Ὀλύμπια a. m. Bekk. Ibid. εἰς om. f. g. et pr. e. pen. οὐδεὶς ἂν πστ' a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. εἶμαι om. e. f. g. Ibid. τὸ secundum om. e. f. g. Ibid. τὸ tertium om. g. et pr. e.

p. 252. 1. ἐθέλουσί τε καὶ τὰ a. 3. ὑπομείματα v. 4. εἶναι om. e. g. Ibid. ἀγων. τῆς πολιτικῆς a. 5. ἀναλογίσασθε a. λογίσασθε e. f. g. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 10. βούλομαι ὑμᾶς i. 12. ὅτ' ἐν τῇ a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. περὶ om. a. παρὰ d. h. i. Ibid. Σαλαμῖνι a. d. h. i. Σαλαμίνι v. 13. τοὺς Πίσσας a. Ibid. ἐνικᾶτε νενικήκατε f. g. νενικήκατε e. Ibid. ὁ τῶν τὸν f. ὁ τυνὶ τὸν g. Ibid. τὸν τάξιν d. f. g. h. i. Bekk. 15. νικήσας τοὺς βαρβάρους e. φεύγοντα f. g. 16. φεύγοντες f. g. m. Mor. φεύγοντες e. 17. ἐπιπαλούμενος om. d. h. i. antep. ἡγοῦμαι εἶναι μεμν. e. f. pen. κἀκείνων Bekk. ult. ἑαυτοῦ e. f. αὐτῷ pr. h. αὐτοῦ Bekk.

p. 253. 1. τῶν ἀνδρῶν τούτων a. d. h. i. 2. κἀκεῖνό a. d. h. i. Ibid. μὴ] μὲν pr. i. 3. οὕτω om. a. d. e. f. g. et pr. i. Bekk. Ibid. ἀνάξιοι c. m. v. Ibid. ὄντο g. 5. ἀπ'] ὑπ' e. 7. ἐλάμβανον, ὧν ἄξιον a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. ἦσαν δέ d. h. i. Ibid. τινες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ e. f. g. Bekk. 9. πολλοὺς m. Ibid. ὑπομείναντες πόνον b. Steph. πόνον ὑπομείναντες e. f. g. Bekk. πόνον ὑπομείναντες χρόνον d. h. i. Ibid. ἐπὶ ..... ἐπί] ἐν h. i. ἐν d. sed γρ. ἐπὶ h. 10. Στρυμμόνι a. 11. καὶ om. f. g. et pr. e. 13. τῇ secundum om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐφ' ᾧ τε] ἔφησε c. v. ἔφη τε a. d. h. i. Ald. sed γρ. ἐφ' ᾧ τε d. h. 14. ἐπιγράψειν a. Ibid. τὸ ὄνομα τὸ e. f. g. Ibid. τὰ secundum om. m. antep. δικαί v. pen. εἰσεσθε] γνώσεσθε e. f. g. ult. γὰρ om. e. f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν e. g. Ibid. τῷ μὲν h. i.

p. 254. 1. ἦν] ἦσαν e. f. g. m. Scrimg. Ibid. δ' ἄρα corr. e. Ibid. τλησικάρδιοι a. 2. ἐπὶ λόγῳ v. 3. λιμῷ i. Ibid. κρατερὰν a. καρτερὰν Mor. Ibid. Ἄρια] ἶρια a. 4. σιῶσιν v. Ibid. εἴρω] τ' εἴρειν c. 6. τάδ' ἴδεσαν a. c. d. h. i. Bekk. τάγ' ἴδεσαν e. f. g. Mor. 7. μεγάλων ἀρετῶν b. Scrimg. 8. ὡς μᾶλλον a. Ibid. τάδ'] ταῦτ' g. Ibid. ἐβελήσῃ a. 9. χαίρειν ἀμφὶ e. f. g. et in marg. c. Mor. Ibid. ἀμφὶ ξυνοῖς e. ἀμφεξυνοῖσι m. Ibid. μίθον g. 11. πόλεως d. h. v. Ibid. Ἀτρείδευσι e. Ἀτρείδαισι g. Ἀτρίδαισι Mor. antep. ἀμυνεῖσθαι] θωρηκτέων ἐς πεδίον e. f. g. pen. χαλκοχιτώνων d. e. h. χαλκοχυτίνων c. Θωρηκτέων b. τυπαχαλκοχιτώνων Scrimg. ult. κοσμυστῆρα b. e. f. g. Mor. Scrimg. Bekk. κοσμήτορα d. h. κοσμήτορα a. c. v. κοσμήτορα i. Ibid. μάχης e. Ibid. ἀνδρα] ὄντα b.

p. 255. 2. τ' om. e. f. g. 3. ἐνταῦθ' ἐστὶ a. Ibid. τὸ om. a. v. 4. προλιθοτε c. e. f. g. m. v. et corr. d. h. Ibid. οὖν] δὴ a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 5. ὑμῖν e. f. g. 9. ἀποκρίνοσθε ἂν a. c. m. ἀποκρίνεσθε ἂν d. ἀποκρινεῖσθε e. g. ἂν ἀποκρινεῖσθαι f. ἀποκρίνασθε ἂν h. ἀποκρίνασθε ἂν i. ἀποκρίνασθε v. 10. οὐκ om. m. Ibid. ταύτην τὴν δωρεὰν e. f. g. 11. ἤτησεν - - - ἴδωσιν om. g. 12. γραφῆναι πρώτῳ e. f. g. Ibid. παρακαλοῦντι d. e. h. 13. παρὰ om. g. 14. φεύγοντας m. 15. τὸ om. h. i. 16. γράψας καὶ om. e. f. g. Ibid. Ἀρκῖνος e. g. 17. καταγόντων i. ἀγαγόντων c. m. v. 18. θυσίας a. Ibid. ἀναθύματα v. 19. ἕκαστον om. f. g. et pr. e. antep. στεφανῶσαι e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτὸν f. pen. ἦν καὶ ὁ e. f. g. ult. στεφάνου, sed in marg. στέφανος, h. Ibid. ὁ τίμιος i. Ibid. τῶν e. f. g. Ibid. χρυσὸς c. m. v. Ald. Steph.

p. 256. 1. καὶ om. g. 2. αὐτῶν om. f. g. et pr. e. Ibid. Φυλῇ d. h. i. et corr. e. Ibid. ἐπολιορκήθησαν m. 3. ὅτι] εἴ τι f. et pr. e. Ibid. προσίβαλλον c. d. e. f. h. i. v. Bekk. 4. ἔλειπεν v. 6. ὑμῖν g. 7. ΠΕΡΙ - - - ΦΤΑΗΣ om. h. i. Ibid. ΤΟΙΣ] ΤΗΣ m. 8. ἀνάγνωθι i. πρεσβάγνωθι b. 9. αἰτίῳ κακῶν e. f. g. 11. ὁ τῶν] ὑμῶν g. ἡ τῶν ὑμῶν e. 12. τὸν δῆμον om. f. g. et pr. e. Ibid. εἰ τοῦτ'] εἴτ' c. v. Ald. 13. δ' ἐκεῖνος a. ἐκεῖνο g. 16. δίκαιον a. 17. Φιλάμμονα c. v. Φιλάμμωνα m. Ibid. φησὶ a. d. f. h. i. φασὶ g. m. φασὶ e. 18. ἐκεῖνον om. f. g. et pr. e. 19. ἑαυτῶν v. 20. ὑμᾶς a. d. h. i. Bekk. Ibid. ὁ om. c. m. v. 21. τοῖς δ'] οἷς δ' a. Ibid. αὐτὴν] ἀρετὴν e. g. antep. καὶ e. f. g. h. pen. ὅταν] ὅτι m. ult. Παταικίωνα e.

σαι
p. 257. 1. πεπολίτευσαι e. 6. titulum om. a. 8. τοὺς] τοῖς g. 9. ἄρξαντας κατέλυσαν a. Ibid. πρῶτά τε φύλους a. πολιος πρῶτοι e. f. Bekk. πόλιος πρῶτοι g. 10. εἶρξαν a. ἦρξαντο b. 11. παρὰ τὸν νόμον i. παρανόμως e. f. παρανόμους g. Ibid. ἄρξαντες g. 13. ὅτι] ὅτε f. g. et pr. e. 15. γάρ τοι codices et Bekk. 17. συμμεγαρσχὼν b. Ibid. ὃς] ὡς b. pen. κατελύθη a. g. Ibid. εἰσίοι a. c. d. h. i. m. v. Bekk. Ibid. γραφὰν codices præter b. et editiones.

p. 258. 1. γάρ ἐστιν ἀνσ. a. d. e. f. h. i. v. Bekk. γὰρ οὐδὲν ἐστιν ἀνσ. g. γὰρ ἂν
. . . . .
ἐστιν ἀνσ. m. Ibid. ἀνοσιώτατον i. 3.
ε
ἀνήγγειλεν g. v. ἀνήγγειλιν e. Ibid. ἐκποιοῦντο a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 4. πολλοὶ g. et pr. e. Ibid. χαλεπώτεροι om. g. et pr. e. Ibid. οἱ om. e. f. g. 5. τὰ παράνομα a. d. h. i. 6. ἐπεπόδιζον e. et in
ὲ
marg. h. ἀπεκώδιζον d. 8. τὰ παράνομα e. f. g. Ibid. ὑπερπεθήσειεν b. παραποιήσειεν pr. e. 9. μόνην e. Ibid. παραλλάξειεν c. m. v. 11. γὰρ om. d. e. g. h. 14. τῶν Δημ.] τοῦ Δημ. f. g. m. et pr. e. antep. μετήνεται g. Ibid. ὑμῶν] ἡμῖν f. et pr. e. corr. ἡμῶν e. pen. ἀπολεῖται c. ἀπωλεῖται v.

p. 259. 2. τὸν om. i. Ibid. ἐκφέρειν d. corr. e. et γρ. h. 3. ἀν] ἐὰν Bekk. 4. ποτὲ om. v. Ibid. ἄλλος] ἕτερος codices et Bekk. 5. τοσαῦτα c. f. g. Ibid. τῶν c. e. f. g. v. Ibid. μεγαλοφρονῶν e. f. g. 7. ἡμῖν e. g. 8. Ἀξιοῦς a. Ibid. ἀπέφυγεν e. f. g. 9. οὐχ e. f. g. Ibid. Καφαλὸς d. f. g. h. i. 12. ἔφευγε f. g. et pr. e. 14. διαπολιτευόμενοι codices (præter m. qui πολιτευόμενοι) et editiones. 15. ἐξαμάρτοιεν e. Bekk. 17. Στρεφὶα v. 18. τι om. e. f. g. Ibid. στεφανῶν om. c. m. v. [στεφανῶν] Bekk. Ibid. ἀπὸ Φυλῆς αὐτῷ συγκατελθόντων e. g. pen. ὑπειλογίσαντο a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ἐλογίζοντο c. m. v.

p. 260. 1. μέλλοντας m. v. Ibid. γράφοντά τι παρὰ τοὺς νόμους e. f. g. Bekk. τοὺς παράνομον γράφοντάς τι a. 2. ἀλλὰ πᾶν b. f. g. et pr. e. Bekk. 3. ἀγαθὸν m. Ibid. στρατηγοὶ] στρατιῶται c. m. v. Ibid. ὑμῖν f. Bekk. ἡμῖν e. g. ἡμᾶν a. 6. ὑπολαμβάνετε f, g. i. ὑπολαμβάνεται e. Ibid. τετιμημένος ἐν τοιαύτῃ om. m. 7. πόλει] πολιτείᾳ a. c. d. e. f. g. v. Bekk. 10. συναγόρευ om. a. συναγόρῳ δικαίῳ d. h. i. 11. καὶ σώζεσι om. f. g. add. in marg. e. ult. ὕδωρ om. a.

p. 261. 2. μὴ om. f. g. et pr. e. 3. ὕδωρ om. pr. e. 4. αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ a. 5. αἰτεῖτε d. h. i. 6. λόγῳ δημοκρατεῖ αἰτεῖ, ὃν a. Ibid. ὄχεον αἰτεῖ om. d. h. i. post νόμον αἰτεῖ ponunt e. f. g. 7. οὐδὲν ἐστὶν ὅσιον e. f. g. 8. τὴν πρότην ὑμᾶς. e f. g. 9. διανγκαῖν, ἅπαντα ἀναντῶν a. 11. Ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. δεῖ om. a. Ibid. τιθῆναι pr. g. Ibid. μόναις f. om. i. Ibid. τῶν] ταῖς e. Bekk. 13. παρασχίσθαι a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. παρασχεῖν b. 14. φεύγοντι
γράφοντι e. γράφοντι g. 18. τῶν] ταῖς τῶν f. Bekk. 20. τῷ ψηφίσματι καὶ τοῖς παραγεγραμμένοις νόμοις b. antep. Δημοσθένη Bekk. ult. παρακαλῆς codices et Steph. Bekk. Ibid. πανοῦργον b.

p. 262. 1. τὸν ἀφίστην om. a. 4. πρεσπεῦ e. πρεσπεῦ f. g. Ibid. πρεσλθὸν f. g 5. δὲ om. g. γὰς e. sed in marg. δὲ. 7.
ων
ἄπου θορύβου] ἀθορύβως f. g. ἀγαθορύζως
ί υ
(ἄπου add. in marg.) e. 9. ἰκλῖνον e. 10.
ὁ
ἀπεσασάμενος g. 12. Δημοσθένου a. d. h. i. Δημοσθένει c. m. παρακαλῆ Δημοσθένου e. f. g. 13. πρεσδίχεσθαι f. Ibid. πανοῦργον b. pro κακοῦργον ἄνθρωπον habent σοφιστὴν f. g. et pr. e. 14. ῥήμασι om. f. g. et pr. e. 15. ὑμῖν g. et pr. e. Ibid. ἂν om. d. e. g. Ibid. ἐκπεπαμένου m. 16. καλέσει c. m. v. καλέσαι e. f. g. καλέσω a. b. d. h. i. καλέσῃ Bekk. Ibid. Δημοσθένην a. Ibid. ἀναβοήσῃ Ald. Eman. ἀναβοήσῃ a. c. d. h. i. m. v. Bekk. 17. κάλει secundum om. g. et pr. e. Ibid. καλῶν γὰρ om. codices et editiones. Ibid. ἐπὶ τ. ν. κ. ἰ. τ. δ. καλεῖς om. v. add. in marg. e. ἐπὶ δὲ τοὺς g. 18. τὴν om. f. g. Ibid. δ' om. c. i. m. v. antep. ὑμῖν v. Ibid. δέξει m. Ibid. Δημοσθένην a. pen. κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πᾶς] κἀγὼ δεῖ πως c. m. v. Ald.

p. 263. 1. ἴδιον om. m. δίον v. Ibid. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. e. f. g. m. Bekk. 2. τῶν ἀδικημάτων τῶν δημοσίων e. f. g. 3. ἴχω m. λέγειν ἴχων e. f. g. 5. ἐπέδειξα a. m. ἐπέδειξε τοὺς νόμους f. g. ἀπέδειξα τοὺς νόμους e. 6. ἐξέλεγξα m. Ald. 7. προσκαλόμενον Steph. Bekk. 8. προσγράψαντα c. m. et pr. e. 10. ταύτας c. d. h. i. m. et corr. e. sed. γρ. ταῦτα h. 14. φυγὼν c. m. v. 17. οὐδ'] οὐκ e. f. g. antep. λέγω om. c. m. v. pen. ἀνελογέσθαι ἀξιώσατε d. ult. πρὸς] καὶ πρὸς b. Ibid. νόμων g. h. Ibid. καὶ τὸν om. c. m. v. πρὸς τὸν e. f. g.

p. 264. 2. οὐδὲν ἀνάξιος e. g. et corr. h. et γρ. d. οὐδὲ ἀνάξιος f. οὐκ ἀνάξιος c. Ibid.
ἀνολογίας
συγχωρεῖτε g. et pr. e. 4. ἐπαγγελίας e. ἐπαγγιλίας g. Ibid. λύσῃ v. 5. συγχωρῆτε a. b. m. Ibid. μηδ' ἀγανεῖν' om. c. μηδ' ἀγανῶν' m. μηδ' ἀνῶν' a. 6. βουλεύεται c. βουλεύσεται m. v. βουλεύσηται b. βούλοιτ' ἂν e. f. g. et γρ. d. h. 10. πρὸς ἀλλήλους] ἀλλήλοις d. f. g. Bekk.
οις
ἀλλήλους a. d. h. i. ἀλλήλους e. 12. καὶ

ῷ om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτοῦ d. τοῦ λόγου αὐτῷ e. f. g. 13. αὐτὸν εἰς τοὺς ἕξω e. f. g. et γρ. h. Bekk. Ibid. λόγου c. m. v. antep. ἀκροάσει] ἐκκλησία ἀκροάσει f. g. ἐκκλησία e. pen. πράγματος] παρανόμου e. f. g.

p. 265. 1. ἀλλ' om. f. g. et pr. e. Ibid. δὲ om. c. m. v. 2. ποιήσασθε e. f. g. ποιῆσθε ceteri et Steph. Bekk. Ibid. τοῦθ' f. g. et pr. e. 3. γὰρ om. f. g. i. et pr. e. Ibid. καὶ om. v. Ibid. βαλλαντιοτόμων c. 4. κλέπτ a. et γρ. h. Bekk. Ibid. ῥᾴδιος a. c. d. h. i. v. Ald. sed γρ. ῥᾷον d. h. i. 5. καὶ οἱ ἄλλοι f. Ibid. ἀνθρώπων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6. ἔξω τῆς πόλεως περιστατικοὶ c. m. v. antep. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα e. f. g. Bekk. pen. ὅτι om. a. d. h. i. ult. ὅμοιοι ὅσαν σοι e. f. g.

p. 266. 1. ποτε] ποτε ἡ a. e. f. g. h. i. v. Bekk. ποτε ἤδη d. 5. ἰλλοποιὸς] λογοποιὸς c. m. v. 6. αἰθαμίδων b. c. g. Wolf. αἰθαμιδῶν f. αἰθαμιδῶν e. αἰθαμιδῶν Ald. Steph. 8. ἀπὸ e. ἀπὸ g. 9. ὅτι om. i. Ibid. τῷ om. d. 10. τοὺς om. a. g. et pr. e. 11. δυοῖν δέοντες] ἐν τοῖν δυοῖν e. f. g. 12. καινοὺς a. b. d. f. g. i. Steph. Bekk. καινοὺς e. h. pen. φύγοι a. d. h. i. Ibid. ὦ ἄνδρες Bekk. Ibid. περιεγράψατό e. f. περιεγράψατό g. ult. ἐκ τῆς πολιτείας om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ὅπως codices et Bekk. Ibid. ἀναπτύσομαι h. ἀναπτύσσομαι i.

p. 267. 1. δῆμος Ἀθηναίων f. Ἀθηναίων δῆμος e. g. 2. ἡ om. a. c. e. f. g. Bekk. 4. τί πεπολίτευσαι e. f. g. 6. πάντες c. f. g. 7. ἐν τῷ Π. c. 8. τῆς σαυτοῦ ἀνανδρίας g. et pr. e. pen. φανῆς] κρανῆς a. ult. οὔτε περὶ τῆς οὐσίας post ἐπιτιμίας ponunt e. f. g.

p. 268. 2. ἡ om. v.

p. 269. 7. ἐκείρετο καὶ ἐκινήθησαν e. f. g. 8. ἐμ' ἐστεφανῶσθαι g. 9. ἂν om. i. Ibid. ὄντως] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μετ'] ἐπὶ μετ' g. 12. γε om. f. g. et pr. e. Ibid. ἡμῶν a. f. 13. φοβήσεται c. f. g. v. et pr. e. Mor. Ibid. ὁ om. e. f. g. pen. ἐλθὼν a. ἐκπεπλῶν οἴκαδε e. f. g. Ibid. διαχρέσται e. g. Ald.

p. 270. 1. πάντας om. a. d. h. i. 6. πρίσωσιν v. 9. ὑμῶν ante καὶ ponunt e. f. g. post λάβῃ d. h. i. 10. ἐπιγινώσκειν e. 12. περιέρχονται γὰρ τὴν a. c. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. τὸν om. v. κατὰ τὸν pr. e. pen. οὐ τὸ] αὐτὸν pr. e. ult. ἐλπίζειν codices et Bekk.

p. 271. 2. ἐκπλαξίαν i. 4. δὲ] δὴ i. δὴ δὲ d. h. 5. ἀδικεῖν om. a. 8. προστιμᾶν d. f. g. h. i. sed. γρ. vulg. h. Ibid. ὃς] ὅτι f. g. 9. μὲν om. f. g. et pr. e. Ibid. πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 11. ἀνήσων a. e. f. g. Ibid. ἐπ'] ὑπ' g. 13. τι om. a. Ibid. ὑμῶν g. et pr. e. Ibid. πάγῳ h. i. et corr. e. 14. αὐτὸν] τόν μου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 16. τρόπος e. Ibid. παραλίπωσι g. et pr. e. Bekk. 17. ἦσαν e. g. Ibid. διατριβὰς om. i. 18. καὶ om. g. et pr. e. 21. δὲ d. e. h. ... Ibid. τὸν om. i. et pr. h. 22. μέλλειν d. h. i. m. Ibid. ἐφεστῶν i. Ibid. τὰ μὲν κεφάλαια a. d. h. antep. αὐτοῦ τῆς πολιτείας e. f. g. Ibid. ἕκαστα a. m. ult. ἐπίσημα a.

p. 272. 1. ἐζήλωσα g. ἐζήλωσα e. 5. ἡ om. v. 7. σιγῶ] σιωπῶ e. f. g. Ibid. ἀλλ' om. f. g. et pr. e. 9. σιγήσας g. σιγήσαις pr. e. 10. bis. ὑπότων] ὅταν e. f. g. Ibid. δεινῇ codices et Steph. Bekk. Ibid. ὑπότων] ὑπόσα a. 11. σοι] οἱ σοὶ e. Ibid. γὰρ] δὴ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ἐξελεγχθῆσι b. e. f. et γρ. d. h. ἐξελεγχθήσῃ g. 14. γραφὴ] ἀρχὴ a. Ibid. εἰς] πρὸς e. f. g. Bekk. 16. οὕτω] εἴπω m. 18. διαλεγμένου a. Ibid. οὖν] ἂν e. g. 20. εἴδομεν codices et Steph. Bekk. 21. ἀλλὰ καὶ i. 22. πρὸς] εἰς e. Ibid. εἰσέρχομαι e. g. 23. ἡμᾶς om. h. i. antep. ἐν] ἐκ Ald. pen. δεινῇ a. e. f. g. Ibid. καὶ om. i.

p. 273. 1. παραλείπειν a. e. f. g. Bekk. 3. τοῦ μὴπω c. e. f. g. v. Bekk. τοῦ σε μηδέπω b. τὸν μηδέπω Ald. Ibid. μηδὲ] μήτε f. g. et pr. e. 5. τοὺς primum om. e. f. g. 8. φανερῶς ὑπ' ἐμοῦ m. 9. ἐξελέγχου m. 11. χρόνος ἀπορίᾳ e. f. g. 12. τῶν om. d. e. h. i. Ibid. καὶ --- πάντα om. g. add. in marg. e. 14. τυχυσουσῶν e. g. Ibid. τραπέζας e. Ibid. ὑφεσμένους c. v. antep. πλεῖον c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. Ibid. ἡμῶν om. e. f. g. Bekk. Ibid. ὅτι] ὁπότε e. f. g. pen. Πόλιν a. g. i. m. v. Ald.

p. 274. 2. ἀδικήσαντι] ἀδικήσαντι v. 3. ἀπαξιῶσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν a. 4. τὸν φίλιππον e. f. g. Bekk. 5. ἀεὶ δὲ τὸ a. 6. οὕτω] οὐ τὸ a. b. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. 8. κατεσκεύασας b. c. g. i. v. Bekk. 9. Ὀλυμπιάσιν e. g. Ὀλυμπιῆσιν m. 10. διαστρεβλώσας a. εἰς στρεβλώσας d. h. i. Ibid. ἴγκαψας a. d. h. i. 11. καὶ τοι σφας' αὐτῷ a. 13. ἀνέβαλες v. Ibid. κατ' ἀνδρὸς φίλου καὶ ξένου f. g. et pr. e. Ibid. ποιούμενος om. f. g. add. in marg. e. 14. περὶ τούτου a. 16. ἀπεκρίνω f. g. Bekk. Ibid. ὁ δῆμος ἀπέδοσαν e. f. g. ἂν ἐβόησαν ὁ δῆμος pr. i. 17. περιέστησαν a. c. d. h. i. v. Bekk. περιέστησαν e. 18. ποιῆσθαι f. g. et pr. e. pen. δὲ] γὰρ Mor. μὲν i. Ibid.

δὲ στιγῶ add. in marg. i. ult. αἰτίοις e.

p. 275. 1. πιστεύζειν ἐν τῇ πόλει e. f. g. Ibid. ἐρωτᾷν e. f. g. 2. μέλλειν g. et pr. e. et corr. d. 4. αὐτοῦ om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ἴνατα m. v. Bekk. ἵνατα e. 5. ἐγένετο ἂν e. f. g. 6. ἀντερωτᾷς a. c. d. h. i. Bekk. ἐρωτᾷς e. 7. δυσεῦσαι] σωιδῶσαι e. et γρ. b. 8. ἀπωδῦτο e. d. e. f. g. Bekk. ἀπόλλυσιν a. 9. κωλύει d. f. κωλύει h. Ibid. συμβουλεύον i. 10. κακοῖς] συμφοραῖς e. f. g. 11. μισθὸν ποιοῦμαι e. f. g. 12. τῶν om. v. 13. τοὺς om. i. Ald. Steph. antep. ἀνωφθοιντο] ἀπωρύττοιτο a. d. e. f. g. b. Steph. Bekk. sed in marg. ἀνωρύοιντο h. Ibid. τὸ] τῶν e. g. sed in marg. τὸ e. pen. ἐστιγιομένης e. f. g. Ibid. ἰσχύλαξον h. et pr. d. ult. τιμωρίαν] τὴν μωρίαν f. Ibid. ἐπρεσβεύσαμεν m.

p. 276. 1. ἐπίχρη i. 3. ἀνίστην e. ἴνοστι v. 4. ὡς] ὧν b. i. v. Bekk. 5. Δημοσθένη c. v. Bekk. 6. ἀγανακτῶ b. d. Bekk. μάλιστα ἀγανακτῶ g. μάλιστα ἀγανακτῶν e. f. Ibid. μου om. c. v. 7. ὡς ἴσως ταῖς Σαρδέσιν e. f. g. Ibid. γὰρ ἐκείνας φασὶν οὐ κωλύειν f. g. et pr. e. 8. οὐκ] οὐδ' a. e. f. g. i. Bekk. 9. εἰρημένων] Σαρδέων a. b. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. Ibid. καὶ οὕτω δὲ b. Ibid. καὶ secundum om. e. ὑμετερίαν g. 10. εὐπορίαν λόγων f. g. εὐπορίαν λόγων e. et γρ. εὐπορίαν d. h. 11. ὀλάβειν i. antep. πρέπειν] πρέπειν g.

p. 277. 1. τὴν πόλιν f. g. et pr. e. Bekk. 3. ὅτι οὐ σύνοιδεν e. 4. ἐρῶν a. 5. ὑπ' αὐτοῦ d. e. f. g. h. ὑφ' αὐτοῦ Bekk: 6. τοῖς om. a. 7. τούτων τῶν πραγῶν e. f. g. 8. καταφεύγει m. Ibid. ἀν om. c. m. v. 9. οὖ] οὐ a. v. Ibid. γλῶττιαν c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τὸν αὐλὸν a. Ibid. ἀφίλατο λοιπὸν i. 11. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. πυθέσθαι om. a. d. e. f. g. h. Bekk. add. in marg. i. Ibid. ἂν om. e. f. g. i. Ibid. ἀναζλίψαντες f. g. ἀναβλίψαντες e. Ibid. ἀποψηφίσασθε f. ἀποψηφίσασθαι g. ἀπεψηφίσασθε e. ἀποψηφίζεσθαι v. ἀποψηφίσαισθε Steph. Bekk. 13. πότερ' e. f. g. Bekk. 15. ὁ om. m. 17. ἐνεστήλωτο m. v. 18. οἷς f. g. οὓς e. pen. τῶν om. pr. h. Ibid. ἐπεισαγόντων codices et editiones.

p. 278. 1. Ὁμηρος om. a. αὐτὸν Ὁμηρος ἀπαιδῶν e. f. g. 2. τῶν τοιούτων g. στεφανοῦτε e. g. στεφανοῦτε d. h. Ibid. ἐν om. a. Ibid. ταῖς δίξαις ταῖς τῶν Ἑλλήνων f. ταῖς δίξαις τῶν Ἑλλήνων e. g. 4. τὰ μὲν ἐνδοξα a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6. καὶ om. m. 7. τοὺς] καὶ e. Ibid. φαυλοτέρους m. 8. στιγιδῶσι - - - ὑπὸ om. i. 10. καὶ secundum om. g. 11. ψοφεῖσθαι m. Ibid. δ'] μὲν g. 16. κωλύειν codices et editiones. 17. οὐ δὲ m. Ibid. οὐκ ἐγκωλύειν e. f. g. Ibid. χρῶν om. g. 18. πρεσβ] om. c. h. m. v. καὶ δὲ στασιάσετε πρεσβ e. f. g. 19. αὖθ'] ἀλλ' f. Ibid. τοῖς om. g. et pr. e. antep. τῶν διαγραξαμένων a. ult. γὰρ] γε i. δὲ e.

p. 279. 2. τὸν αὐτὸς e. f. g. Bekk. 3. παραπολωδῶν a. 4. αὐτοῦ pr. e. et γρ. h. 7. ἐμοὶ a. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. καὶ om. g. m. et pr. h. 8. καὶ om. pr. h. 9. νυνὶ e. f. g. 11. καθ' ἡμᾶς φαρὰ ἑστίαν τολμηρὸν ἅμα καὶ πονηρὸν e. f. g. antep. οὗτοι om. f. g. add. in marg. e. Ibid. καταπτίλευσαν e. f. κατέπλευσαν g. pen. γὰρ] μὲν i. Ibid. αὐτὸν om. m. ult. ἑαυτὸν om. d.

p. 280. 1. δὲ] δὴ αὐτῶν e. f. g. Ibid. ἐγένετο b. Ibid. καὶ] οἱ a. d. f. h. Bekk. καὶ e. 2. ἀκριτους b. 3. πρὶν καὶ τὰς d. h. et corr. e. 5. εἶσιν] εἶμεν g. εἶγεν, sed in marg. εἶσιν, e. Ibid. παρεγγυᾶσθαι a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ὑφ' om. a. 8. ἐκπέσητε πρότερον c. d. f. g. h. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid. τῇ τοῦ om. f. g. et pr. e. Bekk. 9. μεῖζον e. f. g. Bekk. Ibid. ἰσχύσει e. ἰσχύσειν g. ἰσχύσῃ i. 10. δ' om. e. g. v. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. ἐναντίον ὑμῶν ἀπολογεισάμενον c. e. f. g. m. v. Bekk. ἐναντίον ὑμῶν ὁμολογεισάμενον a. d. et pr. h. 12. στεφανῶν a. στεφανωθῆναι f. g. στεφανωθῆναι e. 15. ἐξεργάσθαι b. f. marg. Steph. Bekk. ἐξεργάσασθαι g. ἐξεργάσθηναι e. antep. τοῦτον a. pen. οὐδὲ τὰς πόρους om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. οὐδὲ ταφὰς δημοσίας e. f. g. Ibid. ἐνελόντα, sed γρ. ἐνελόντα, h. ult. τῶν ἱερῶν στεφανωτευμένων in marg. h.

p. 281. 1. αἴτιον om. g. add. in marg. e. Ibid. γεγενημένου g. et pr. e. 3. διατελῇ m. 4. τῷ Ἀθ.] τῶν Ἀθ. a. d. e. f. g. h. v. antep. πιζ] ἐστὶ a. m. pen. παραλίπτε a.

p. 282. 2. αἰσθημένους f. g. et pr. e. 3. ὁ om. v. Ibid. λαυθάνειν οἴει e. f. g. Bekk. 4. στριτίδος v. 6. δ' om. g. Ibid. ἀλαζόνευμα] ἀξίωμα, sed in marg. vulg., e. 8. πρότερον om. f. g. add. in marg. e. 10. τά τε] τάδε h. 11. μεγάλα, γρ. μάλα, e. Ibid. διαλίχθη d. h. i. διαλίχθη e. Ibid. ἀνίγκεφεν a. i. 13. μὴ μὲ] μέντε g. μέντε e. Ibid. οὗτος] οὔτε i. Ibid. μέντε] τοῦτον e. f. g. 14. ὑπαταλειφθεὶς d. h. 16. τριακόσια] τριάκοντα a. b. d. e. f. g. h. Ibid. σωφρονῶν ὁ δῆμος οὐκ e. f. g. Bekk.

Ibid. οἶα] οἷον, sed in marg. οἶα, i. 18. τὴν συμμαχίαν Θηβαίων e. f. g. Ibid. τῶν om. codices et editiones, et (quod ad l. notare prætermisi) Taylor. Reisk. 19. ἐξεργάσαντο b. e. f. g. et pr. h. 20. ἐνόχλοις f. ἐνοχλῇς ἡμῖν marg. Steph. 21. ἀπιστιῶν e. 22. ἀπιστίαιας e. g. Ibid. μὲν om. pr. e. post ἵνα ponunt f. g. 23. ἵνα γὰρ αὐτοὶ e. Ibid. τῆς Θηβαίοις Ald. Θηβαῖοι f. g. et pr. e. 24. διὰ δὲ ἵνα d. e. f. g. Bekk. pen. σαυτοῦ] αὐτοῦ c. αὐτοῦ v. alt. ἡμῖν e. f.

P. 283. 1. αὐτῶν om. g. 2. τυλμήσει e. f. g. Bekk. Ibid. Δημοσθένει a. c. d. e. f. h. Δημοσθένει g. 3. λέγοντα pr. e. Ibid. οὗτος] αὐτὸς d. Ibid. ἐγκωμιάζει e. g. 4. πεπύσθαμεν e. f. g. 5. γενέσται corr. i. Ibid. γὰρ δὴ τοὺς a. d. h. Ibid. ὄντας d. i. 6. καὶ om. a. Ibid. ἂν] ἐὰν c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. post ἐκείνους ponunt e. f. g. 7. δὲ om. a. δὴ b. 9. ἀκούων om. a. d. e. f. g. h. Ibid. οὖν om. c. v. 10. ἀπιστήσῃ] ἀφίστασο b. 12. οὐ δυνατὸν d. g. ἀδύνατος c. Ibid. ἂν om. d. h. i. 13. συμβαίνει d. h. v. Ibid. ὑπομείνας g. et pr. e. 15. συναχθησόμενος d. m. Ibid. τῷ om. i. 16. νῦν e. f. g. Ibid. λέγειν om. d. e. f. g. 21. σοι om. c. f. g. et pr. e. 22. συνίδῃ a. c. d. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ e. g. 23. Ἰφικράτου g. Ibid. σύδοῦ e. f. σύδου d. h. sed γρ. τοῦδοῦ h. τοιοῦ g. 24. αὐτὸν g. Ibid. αὐτοῖς om. g. αὐτοῖς corr. d. antep. γὰρ om. g. Ibid. σοι ἅμα f. om. e. g. pen. Ἰφικράτους g. Ibid. διότι g. ult. μοῖραν codices præter b. Ald. Steph.

p. 284. 2. τὸν om. a. c. d. e. f. g. h. v. Bekk. 3. ἐάν τις ἐρωτᾷ] ἀντερεῖ f. g. et pr. e. Bekk. Ibid. οὐ δύναται] δύναται f. g. et pr. e. Bekk. οὐ δύναται φήσεται a. c. Ibid. ὅτι διελὼς, ὅτι διαρθρώσας a. 4. τοῦτον om. pr. e. 5. ἀτιμάσαιτε i. ἀτιμωρήσαιτε i. ἀτιμάσητε e. f. g. sed γρ. ἀτιμώσητε in marg. e. 6. νομίσασθ' e. f. g. Bekk. Ibid. εἰ add. in marg. i. 7. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 9. καὶ τὰ ἀγνώμονα a. d. f. h. καὶ τὸν ἀγνώμονα g. καὶ τὸν ἀμείνονα, sed in marg. τὰ ἀγνώμονα, e. Ibid. τινα] τῳ c. d. e. f. g. h. v. Bekk. τι a. τις i. Ald. 10. καὶ om. g. Ibid. ἑαυτὸν a. Ibid. διαχείσῃ e. f. g. διαχειρίσονται d. h. 11. Δημοσθένει a. c. d. e. f. h. i. v. Δημοσθένει g. 17. τὸ δὲ] καὶ τὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐὰν om. f. g. et pr. e. Ibid. ὑμῖν i. antep. ὑποῖον e. f. g. Ibid. χρὴ παράδειγμα d. e. f. g. h. Bekk. pen. τί ἀπεπειρᾶσθε om. f. g. et pr. e. τί πεπεῖσται cæteri et Ald. Bekk. et in marg. e. Ibid. ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι e. f. g. Bekk. Ibid. ἡ παλαίστρα e. f. g. ult. μόνη e. Ibid. νίκης e. f. g.

P. 285. 1. πεφύγματα] δίκαια e. f. g. sed in marg. vulg. e. 3. καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ἀσχήμων ἂν] ἀσχημοσυνῶν a. d. f. g. ἀσχημονῶν h. εὐσχημοσυνῶν e. ἀσχήμων ἂν i. 4. καὶ βδελυρὸς om. e. f. g. Ibid. ὁ δὲ] οὐδὲις e. οὐδὲν i. Ibid. γε om. e. f. h. Ibid. διαφθέρει om. i. 8. νουθετεῖν] παιδεύειν h. et pr. d. Ibid. ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα a. c. e. f. g. v. Bekk. 9. ἤδη καὶ δικαίως d. 10. Σωφρονοῦντες e. f. g. sed in marg. θεωρούμενοι e. Ibid. φέρεται m. 11. ἀπολογίαν d. h. ἀπολογίαν λογισμὸν e. Ibid. μὲν νῦν i. Ald. 12. ἐπιτρεπομένους a. Ibid. ὑμᾶς g. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 13. ὁ πόλις δόξει e. f. g. Ibid. τις om. d. Ibid. ᾖ] εἰς e. f. sed γρ. ᾖ e. 14. ὑμᾶς c. f. g. h. v. ὑμῶν e. ἡμῶν d. om. i. 15. τοῦ om. a. d. e. h. i. m. v. Bekk. 16. ἐκφεύγει f. 17. ἐὰν οὖν τοὺς a. 18. φυλάξεσθε, καλῶς ποιήσετε. ὁ a. antep. ἐπὶ τὸ πολὺ c. m. v. ἐπὶ πολὺ Bekk. pen. λαβόντες i. Ibid. ἐν om. f. g. et pr. e. ult. καὶ om. a. d. e. h.

p. 286. 1. τὸν λόγον a. d. h. et corr. e. Steph. Bekk. Ibid. τὰς] ὅσῳς τὰς a. c. i. m. v. Ald. Steph. Bekk. ὅσῳς καὶ τὰς d. e. f. g. h. Ibid. πεπραγμάτων] πτημάτων a. d. e. f. g. h. et in marg. c. Steph. Bekk. Ibid. ὅσῳπερ om. codices et editiones. 3. ὅτῳ] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μαρτυρεῖτε e. g. 4. αὐτοῦ τοὺς ἐπαίνους. οὗτοι γὰρ καὶ τῆς δημ. ἐπαιμελεσθησεσθε a. 5. ὃς ὑμᾶς v. ... 6. δοκεῖ ὑμῖν εἶναι d. h. ὑμῖν εἶναι δοκεῖ e. f. g. εἶναι om. i. Ibid. ὅτι] εἰ a. d. h. v. 7. εἰ secundum om. a. d. h. Ibid. εἰς - - - πραττούντων om. i. 9. πραττούντων ἀνθρώπων ἐν c. m. v. πραττούντων add. in marg. e. Ibid. Ἀσίᾳ] ἐπελευσίᾳ m. Ibid. ἐν secundum om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ἐφ'] ἐν a. 10. ἐστὶν om. a. Ibid. ἐπ'] ἡ παρὰ e. f. g. Ibid. οὐκ add. in marg. i. 12. παραγινόσουσιν v. ἐπαναγινόσκουσιν i. Ibid. καὶ παραπελεύσονται] παραπελεύσονται δὲ c. m. v. 13. οἱ μὲν ὑμῖν c. f. g. m. v. οἱ εἰς μὲν ὑμᾶς e. Ibid. εἰς] καὶ e. καὶ g. 14. οὗ τῆς om. v. Ibid. αἰτᾶσι h. 16. γεγραπὰς e. g. παραγεγραπὰς cæteri et editiones. οι 17. περιστεῖται i. 19. οὐ add. in marg. i. antep. περιῶντα f. ult. μεμνημένος πολλάκις e. f. g. Bekk.

P. 287. 1. ἀτυχία τῇ πόλει f. g. et pr. e. Ibid. τῆς] τὰς a. Ibid. ἐνταῦθα δ' ἀνὴρ m. Ibid. ὃς om. f. g. et pr. e. 2. μόνον f. Bekk. om. c. m. v. Ibid. ἐπιχειρήσας a. b. d. e. f. g. h. Bekk. 3. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ b. 4. δ' om. f. Ibid. ἐπαλεύσας ἰδιώτης e. f. g. 5. τὸν φίλον om. m. Ibid. ἀνανδρος m. Wolf. 6. αὐτῷ αἱ ψῆφοι e. f. g. Bekk. Ibid. μίαν g. h. et pr. e. 7. ὑπαρχόντων a. Ibid. δὲ i. 8. ποτ' e. f. g. Ibid. γενόμενον i. Ibid. ἀπάντων] ὁ πάντων d. e. f. g. h.

Bekk. 9. ἀποδίδραμε f. g. et pr. e. 10. οἴεσθαι e. 11. ἀνοτείμψεσθε a. 13. ὀνόμασι δὲ τῆς b. 14. μέμνησθε] μὲν μνήσθητε a. Bekk. μὲν μνησθῆτε d. e. f. g. h. antep. τὰ Πύθια μίλλει d. h. pen. τὸ secundum om. f. g. et pr. e. ult. ἡμῶν om. f. g. et pr. e. Bekk. δ' ἡ πόλις ὑμῶν corr. e.

P. 288. 1. τοὶ e. f. g. Ibid. τοῦτον] αι e οὗτος i. 2. στεφανόσητε i. στεφανωθήσητε, sed γρ. στεφανόσητε, h. 3. ἀπολύσητε c. 5. bis. ὑπὲρ] περὶ e. f. g. 6. καὶ τὰς - - - ἀσίθεσθε om. a. 7. ἀλλὰ κρίνετε om. m. 8. ἄνδρας ἀξιολογωτέρους e. f. g. Bekk. Ibid. ὀρὶν] σάμασιν c. m. v. 10. οἱ om. Ald. Steph. Ibid. συνβαθίσοντες i. 11. οἱ secundum om. i. 12. ὅτ' ὃς i. 13. ἐπιμελόμενος f. Bekk. 14. διατετέλεκεν om. c. e. f. g. m. v. Bekk. antep. βλέψαντες c. m. v. pen. Βυζαντίους a. b. e. f. g. Bekk. τοὺς Βυζαντίους d. h. Ibid. ἐξαλέσθαι πρεσβεύσας f. g. et pr. e. ult. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. v. Ibid. ἀποστῆσαι δὲ om. pr. i.

p. 289. 1. ἡμᾶς f. g. 2. ἥν om. i. Ibid. ἀναπεισθήσεσθε c. v. ἀναπεισθέσεται g. ἂν πεισθήσεσθε a. 3. τρέφοντες a. 4. ἐν om. i. 5. δωρεμάτων m. 10. ἅγνας] ἁς a. d. e. f. g. h. m. Bekk. 13. δὲ om. g. 16. εἰ οἱ] ὅτι οἱ e. f. g. Ibid. μὲν om. m. Ibid. ἡμῶν f. Ibid. Ἀρίθμιον a. c. g. m. 17. τὸν om. d. h. 19. τῶν] τοῦ f. h. v. Bekk. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 20. δ' om. i. Ibid. ἧς] ἴσ. γῆς. ἐν ἄλλοις δὲ γράφεται, ὡς ἐνταῦθα Ald. Eman. Ibid. ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι e. f. g. 21. καμίσαντα] καλέσαντα pr. e. καμίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα m. 22. χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὸν πόλεμον, ἀρξάντων ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ e. f. g. 25. τῶν] τοὺς τῶν c. i. v. et corr. e. 26. ἂν om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. στενάξειν e. f. g. Bekk. στενάξει a. d. h. ἀναστενάξειν Mor. 27. ἀντιπράττειν a. d. e. f. g. h. Bekk. pen. τὰ secundum om. e. g. ult. ζαβόπα g. et pr. e.

p. 290. 3. παραλελειμμένον a. c. d. h. i. v. et corr. e. παραλειπομένων m. Ibid. καὶ τὰ συμφέροντα om. c. v.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. p. 297. 1. Μουνυχίας a. 2. Σκίρωνι x. Ibid. εἰς Καρυστὸν x. y. Bekk. Καρυστὸν a.

p. 298. 1. Κίω y. Bekk. Κίον a. Ald. Ibid. καθίσαντες a. Ibid. καὶ γὰρ ἦν ἀνάμος ἀνατίος a. y. 2. πάλιν] ἐσπέρας a. y. Bekk. ἐσπέρας πάλιν x. 4. ἐμπίμπλαντο a. ἐνεπίμπλαντο y. 5. αὐτῶν om. a. y. Bekk. 6. οὔτε ἀλγυδ. x. 7. οὐδέν τι. ταῦτα a. y. Bekk. Ibid. ἐπύθοντο] ἐτύθοντο a. Bekk. ἐκπίθητο x. antep. αὐτοῖς Ald. Ibid. ταφόντος Ald. ult. οἷν om. a. Bekk. Ibid. προσβαλεῖν x. Bekk.

p. 299. 1. ὅςπερ ὅς] ὅςπερ a. Ald. ὅςπερ εἷς x. ὅςπερ εἷς y. Ibid. τι] τε x. 2. θαλάσσῃ Bekk. 3. χεῶμα om. a. y. Bekk. Ibid. ποικίλους ἀνθρώπους a. y. Bekk. ποικίλον ἀνθρώπων x. Ibid. νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες y. Bekk. νυκτὸς ἔτι φεύγοντες x. 4. κατὰ τὸν πόρον om. x. 5. ἴχει a. y. ἴχουεν x. 7. ὑπὲρ] εἰς a. y. Ibid. Φαμμενθῶντος y. Ibid. συνόστῳ a. Bekk. 9. ἀπαρκτίου] ἀπ' ἄρκτου y. ἀπ' ἄρκτων x. Ibid. ἐφερόμεθα om. x. Bekk. Ibid. ἐν τῇ θαλάττῃ a. ἐν πιλάγει y. 10. γενόμενοι] ἐφερόμεθα y. Bekk. Ibid. ἐν αἷς om. x. ἐν οἷς y. Ibid. Ταφόη y. Παφόη a. 11. αὐτοῦ y. Ibid. τοὺς om. x. κατὰ τοὺς νόμους μὲν στεφανοῦται, in marg. τὸ μὲν εἰς τὸ κατὰ τοὺς νόμους, y. 12. τίσσαρσιν x. 13. ἀφικόμενος x. Ibid. ἐπίνιόν y. Ibid. μα x. 14. μου om. a. Bekk. 16. διέβην] ἀφικόμην a. y. Bekk. 17. ταῦτα x. y. Ibid. ἴχομεν x. y. Ald. Bekk. ἴχω a. 18. συμβαίνῃ x. y. Bekk. 19. εὐτύχει, καὶ μὲν πολιτεύου a. x. y. Bekk. Ibid. καὶ μὲν] μήτε a. y. μηδὲ Bekk.

β'. p. 299. ult. ἐπίστειλεν y.

p. 300. 1. ἐνειδίζεις a. y. 3. ταυῦτα y. Ibid. et 4. διειλίχθης Ald. 4. μηδὲν ὧν δέ ὧν a. 5. ζηλώσοντα a. y. Ald. Bekk. Ibid. συμφορὰν a. y. Bekk. 7. καὶ om. y. Bekk. Ibid. πρέσεων om. codices et editiones. Ibid. σου om. a. Ald. add. in marg. y. 10. ὑστερίσειν y. antep. πολλάκις om. a. Ibid. οὐκ] οὐδ' a. y. Bekk. Ibid. et pen. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ — οὐδ' Bekk. Ibid. διεγλοῦσί a. y. Bekk. pen. ἐπιχαίζεις, καὶ οὔτε a. y. Bekk. ult. ἀπεβλίπτεις a. y. Ald. Bekk.

p. 301. 6. χρηστῇ τε καὶ a. y. Bekk. 7. τοῦτο] ταῦτα a. y. Ald. Bekk. 8. ταραισθυὶς a. y. Ald. Bekk. Ibid. καὶ om. a. y. Ald. Bekk. 9. μὲν] δὲ a. y. Ibid. ἔττον a. Ald. Ibid. ἡγεμόμην om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἡμαυτοῦ] αὐτοῦ a. Ald. Bekk. 11. ἐβρίζεσθαι, καὶ μυθεμίαν y. 12. ἀμύνεσθαι y. 13. ἡμῖν a. y. Ald. Bekk. 14. αὐτοὺς a. y. ἑαυτοὺς Bekk. 16. ἀνὴρ ἔτι βούλει a. Bekk. antep. μὴ om. a. y. Ald. Bekk. pen. αὐτῷ τε y. ult. σοι om. y. Bekk.

p. 302. 3. πατρίδι] πόλει a. y. Bekk. Ibid. γενόμενοι om. a.

γ'. Huic epistolæ præponit, Αἰσχίνης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, x. et y. nisi quod y. om. vocem Αἰσχίνης.

p. 302. 5. πάντες om. x. 7. ἑαυτῶν om. x. 8. ἐπίσης ἅπαξ ἀναξίως x. y. 9. καὶ κατηγορῶν ἃ. a. ἰάλων om. x. 13. ὄφελε x. Ibid. γένεσιν ἐν ἐν x. 16. ἔπαθεν x. y. Bekk.

Ibid. *εἰσέτους*] *εἰσέτους μοὶ* y. Bekk. *εἰσέτους ἂν ἐμοὶ* x. 17. *αὐτὸν* x.

δ'. p. 302. pen. Ἐστί *σοι* y. Bekk.

p. 303. 4. *ὃν τον καὶ* y. 13. *ἐμίστερα* a. y. Ald. Bekk. 14. *τοῦ καὶ εἰλόη* g. Bekk. antep. *δὴ* a. y. Ald. Bekk.

p. 304. 6. *νυνὶ* a. 7. *ταύτην*] *ταῦτα*, et in marg. *παρεμία*, y. Ibid. *ἀνάγκαν* y. Ald. 9. *πρεσῦτον* a. y. Ald. Bekk. Ibid. *γὰρ γυνὴ ποτε* y. Bekk. 11. *Σκῶθαι* Bekk. 15. *ἴχει* a. Bekk. *ἴχοι* y. Ald. Ibid. *ἄγει* a. Bekk. *ἄγοι* y. Ald. 18. *μὲν οὖν τῦν* a. Ibid. *ἵνα* om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. *μὲ οὖν μανύσαι* a. 19. *μανῦσαι* Bekk. 22. *τῦ*] *τοῦ* a. y. Ald. Bekk. Ibid. *τοσοῦτον* a. Bekk. pen. Κλεισφάτη Ald. Bekk.

ε. p. 305. 12. *καὶ* primum om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. *εἰ καὶ*] *καὶ εἰ* a. y. 15. *ἐμῖν* y. Ibid. *στρεβύλον* y. 18. *ἐγὼ μηδέμιος οἰχ* a. y. Ald. Bekk. Ibid. Καλλιάδας a. 19. *ἰδυνάμην* a. Bekk. antep. *ἃ* om. y. Ibid. *μικρολογίαν ἐμὴν δέξω δικαίῦ* y.

p. 306. 2. *καλλίας* y. 3. *ἀναλαίμαστο* Ald. 8. *ἄλλως* om. y. 11. *μὲν* om. y. 12. *ὅσθ'*] *καὶ* a. y. Ald. Bekk. 13. *δοκεῖν*] *ποιεῖ* a. y. Ald. *ποτὲ* Bekk. 14. *ἰδονῆς. ᾗ*] *ἰδονῆς δικαῖ*, Bekk. 18. *τοσαράκοντα* y. 19. Ἀλῆσι] *ἅλοσι* y. *ἁλοσι* Ald. Ἀλῆσι Bekk. 21. *ἄλλοσι* y.

p. 307. 3. *μηδενὶς* Bekk. Ibid. *ποιεῖ* om. a. y. Ald. Bekk. 5. *συπλθοις* Bekk. 6. *λέγει* a. y. 7. *τῷ πᾶσιν* Bekk. 10. *ἰδεῖν ἐμεῖν* a. y. Bekk. Ibid. *ἐκανάκις*] *ἐκπλοις* y. Bekk.

ς'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. x. y. Bekk. p. 307. 12. *παιμίζειν*] *παιμίσας* x. 15. *Χαρμίδα*] *χαρίμων* x. Ibid. *δὲ*] *οὖν* a. x. y. Bekk. 16. *ὑποδέξη* x. y. Bekk. 17. *ᾗ* om. x. 18. *ὃς οὐ*] *ὅτι οὐ* a. x. Bekk. Ibid. *ἔμμοι* x. Ibid. *ὑπέλαβη*] *ἐκμὲν* x. *ὑπεδέξατο* in marg. y. Bekk. 19. *ἐστιν ἔτι τις* Bekk. Ibid. *μενόμεν καὶ λέγος* x.

ζ'. p. 307. 22. *μὲν* om. y. 23. *πρὸς ὑμᾶς* om. a. y. Bekk. 24. *τυχὸν*] *τυφῶν* x. 25. *τῆς* om. a. y. 26. *τῷ γὰρ Μιλανίωνι* x. antep. *τοῖς νόμοις ταῦτα* x. y. Bekk. pen. *πεπεισθέναι ποιεῖ*' *αὐτοὺς ἀγανιζόμενος τοὺς νόμους* x.

p. 308. 2. *πολλοὺς ἄλλους* x. Ibid. *λαμπρότατον ποτὲ ἐν* a. x. y. Bekk. 5. *εἰς τὸ διαμυτήριον τὸν πατέρα σου* x. 6. *τρισχιλίων* a. Ibid. *ἐπαιρασθέναι* a. Bekk. *ἐπτεισθέναι*, aut aliquid simile, y. 7. *οὐ* om. a. y. Bekk. Ibid. *εἶναι πρὸς*] *εἶναι, οὐ τοῖς πρὸ* a. y. Bekk. 8. *καὶ*] *ἢ* Bekk. 9. *αἴθις* om. x. Ibid. *ποτὲ δέξῃ*] *δοκῇ* a. y. Bekk. 10. *νυνὶ*] *ἐμῖν* x. y. Bekk. Ibid. *μὲν* om. a. Ibid. *παρίσχεσθε* a. y. Ald. Bekk. 11. *Θορυβοῦντες ἐκὶ*, *καὶ* x. y. *Θορυβοῦντες δὲ* [f. volait τε Reisk.] *καὶ* a. Ibid. *ἀκροᾶσθαι* x. 13. *ἄμεινον ἂν ἐμαυτὸν* y. *ἄμεινον ἐμὲ αὐτὸν* Bekk. 14. *ἐψηφίσασθε*] *λέγειν ψηφίσασθαι* x. 15. *δὲ* om. a. 16. *λοιδορουμένων* a. 17. *δοκοῦντες* a. Ibid. *βλασφημιῶν* a. y. Bekk. 18. *ποιεῖν*] *ποιῇ* adscripserat Taylor, sine nota codicis, qui (inquit Reiskius) videtur y. esse.

θ'. p. 309. 10. *ὅτι* om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. *μαινυτῦν* Bekk. 14. *καὶ* primum om. a. y. Ald. 16. *δ'* om. a. y. Ald. 19. *ἂν* om. a. Ald. Bekk. Ibid. *ἐμυκανάμην* a. y. Ald. Bekk. 20. *ἰδίως ἐπὶ τῇ στερήσει*] *ἰδόμενος ἐπὶ τῇ στερήσει* a. *ἰδίως στερόμενος* y. Bekk. antep. *εἰωῦν. ἐβίωσα*. y. Bekk.

ι. p. 310. 1. *εὐδενός ἐστιν. ὅτι κατὰ* a. *οὐδενός. κατὰ* y. Bekk. 7. *λέγειν* a. 9. *Περγάμων*] *γάμων* a. *πάφων* y. [ubi Taylor adscripsit: F. *Taφίων*. quod quid sibi velit non intelligo. *Reisk.*] Bekk. 11. *γεγενημένα*] *γινόμενα* y. 12. *ἐπιτρέπει ἡ ἄρα ποιεῖν*, sine nota codicis, in Var. Lect. habet Reiskius, et sic dedit Bekk. 16. *ἀπ' αὐτοῦ γρ. ὑπ' αὐτοῦ* in marg. y. 18. *παρθένος*] *παρθένος*, errore calami, e y. adscripserat Taylorus: unde constat eum in illo codice aliud, quod reticuit, reperisse. *παρθένος* Bekk. Ibid. *δὲ οὐ τῶν* y. Bekk. 22. *τοῖς*] *αὐτοῖς* a. y. Ald. Bekk.

p. 311. 1. *ὑπερωνὶς* y. Ibid. *σαθὸς* om. y. 6. *σοι* om. Bekk. 12. *πρὸς*] *εἰς* a. 16. *ἐργάζομαι*] *ἐργάζομαι* a. Ald. Bekk. 19. *ἐπελάβετο*] *ἐπεκάλλετο* a. Bekk. *ἐπεβάλετο* y. 21. *τοῦτο*] *τοῦτο τοῦτο* y. Ibid. *Μίανδρου* y. 22. Ἄταλον y. 23. *ἴφα, οἰχ*] *ἴφα, αὐτοῦ οἰχ* a. y. *ποιεῖν* y. pen. *πολλὰς* om. a. Ibid. *πλυγὰς καὶ ἀπιπάμενος* y. Bekk. Ibid. *ἐξίη* Bekk. ult. *λέγειν* y. Bekk. Ibid. *ἀναγόρευσιν* y.

p. 312. 2. *δ' ἐμοὶ ος* a. Bekk. Ibid. *πάλιν, Καρίσια*] *πάλιν κατὰν δὲ* a. y. Ald. *πάλιν κατ' Ἰόνιον* Bekk. Ibid. *τὸν* om. a. y. Ald. Bekk. 4. *γενόμενον*] *γεγονὸς* a. y. Bekk. 6. *εἶδον*] *ἴδον* a. y. Ald. Bekk. *ἴνα*

Ibid. *δ' ἰδίαι* Bekk. 7. *ὃς* y. Ibid. *μοι*] *μὰ* a. y. Ald. Bekk. Ibid. *τραγικὰ τε καὶ* a. y. Bekk. 8. *ᾗ*] *εἰ* a. Ibid. *δεῖ* a. Ibid. *καὶ τι* a. y. Ald. 12. Ἀνθλωνὶς *μοι καὶ* a. y. Bekk. Ibid. *ἐκάξειν* a. Bekk. ult. *ὑπομενόνη* a. y. *ὑπομενίναι* Ald. Bekk.

p. 313. 1. *ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ* y. Bekk.

ιά. p. 313. 4. *ἐκαυλόμην* a. Bekk. 9. *πλὴν - - - ἐλλογος* om. a. 10. *μὰ*] *μαδὲ* y. Bekk. Ibid. *βρίδια* y. Ald. Bekk. Ibid. *συμβουλεύειν προσήκειν φόμην* y. Bekk. 11. *τε*] *δὲ* y. Ibid. *εἶναι* om. y. 15. *αὐτοῦ* a. y. Bekk. 17. *εἰμι*] *ἴδη* a. y. Ald. Bekk. Ibid. *μόνον* a. y. Ald. Bekk. 19. *παρασπεσβείας πάλιν γράφ.* y. Bekk. 20. *δίκην* om. y. Bekk. antep. *εἰμι*] *ἴδη* a. y. Ald. Bekk. ult. *τε*] *μὲ* y. *γε* Bekk.

p. 314. 1. *μὲ* om. y. 2. *ἐκαίδεν* y. Bekk. Ibid. *παύσομαι γράφων* post *συμφέρειν* ponit y. Ibid. *δέξω* a. y. Bekk. 5. *εἰ*] *οὐ* a. 7. *προσχήματος*] *πρόσχημα τῆς* a. y. Ald. *προσχήματι* Bekk. 9. *ἐγαμέσι ἡ πολὺ* y. 14. *ὑμεῖς δὲ*] *ἐμοὶ μὲν* a. *ἐμοὶ δὲ* y. 18.

ὑμᾶς τινὰς y. 19. ὑμῖν μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν a. y. Bekk. 21. δὲ om. a. y. Bekk. antep. εἶναι ἑαυτὸν y. Bekk. pon. καὶ om. a. Ibid. ἡμᾶς y.

p. 315. 2. οὐ χείρους om. y. 4. ὑμῖν y. 5. ἡμῖν Ald. Bekk. 6. διοχλῆσαι a. y. Bekk. 7. τοσοῦτο y. 10. ὑμῶν a. 12. καὶ ἐγένοντο ἐν] εἰσηγήσαντο ἐν a. Bekk. εἰσηγήσαντο, γρ. εἰσηγγείλαντο, y. 14. ὅτι] ὅσον y. 17. κἂν μὲν ἑαυτοῦ y. 18. τὰ om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἐλαθιρῶμεν Bekk. 20. ἐσθισόμεθα a. y. Ald. Bekk. ult. οὗ φρονοῦντος ἔργα δεῖν πρὸς a. Ald. ἔργα δεῖν οὐφρονοῦντος πρὸς y.

p. 316. 2. ἐπιχορηγεῖ] ἐπιχειρεῖτο Bekk. 4. ἅμα γε a. y. Ald. Ibid. πολλάκις νικήσας y. Bekk. 6. ἀντιγράφους] ἀντιπάλους in marg. y. Bekk. 8. αὐτοῖς a. 9. Θαυμαστὸν Bekk. 10. δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς y. Bekk. 12. εἰρηνεύειν] εἰρήνην ἄγειν y. Ibid. ἡμᾶς] ὑμῖν a. Ibid. δεῖ δὲ οὐ ταῦτα y. 13. ὑμνοποιὸν ὑμῖν πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· ἅμ. y. 16. συστρατιὰς y. ult. τῶν ἐμπλήκτων om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. νομίζωμεν a. y. Bekk.

p. 317. 1. μὲν om. a. Ibid. καταλύσατε a. 4. ἡμῖν y. 6. ἡμῶν y. 9. μὲ] μοῦδὲ y.

ιβ'. p. 318. 1. λόγους a. y. Ald. Bekk. 12. Θαυμαστῶν a. 14. πρότιτον y. Ibid. ἰφάνο --- ἰάλεη om. a. sed haec idem addit post γεγονέναι ver. 20. 17. εἰς] om. y. δὲ εἰς a. Ibid. ἡμᾶς a. Ibid. πολιτεύεσθαι νομίζει, ὅτι y. πολιτεύεσθαι νομίζοσθαι, ὅτι a. πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι Bekk. 21. ὅτε περ om. a. Ald. Bekk. 23. τίνες ἐστῖαι y. ἐστῖοί τινες Bekk. Ibid. ἐγένοντο τοὺς τρέποντες y. antep. γενομένων ἐκείνων, ἀναφ. a. y. pon. αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕλκοντες y.

p. 319. 1. πρεσβεύομαι καὶ πανταχοῦ a. ἀφ' ὑμῶν y. Bekk. 7. δὴ] δῆθεν y. 16. παρ' ὑμῶν y. 17. πως' οὖς a. 18. λειφθεισμένης αὐτῆς a. y. Bekk. 19. ἀφαιρῶμαι a. y. Bekk. 21. ἑαυτοῦ a. 22. τὰς συμφορὰς a. antep. πόλιν, ὡς γὰρ] πόλιν τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πυθ. a. y. Bekk.

p. 320. 2. παλάντων δυοῖν ὄντων a. Ald. 6. μέσον a. 10. ἴσως] γρ. εἶσιν in marg. y. 11. ἐστεταμένην y. 13. ἐπαισθανομένων y. 14. ἥδεται] δέδεται y. Bekk. 15. γενόμενοι ἀφῄρηται.] γενομένων ἀνῄρηται πόλιν. a. y. γενομένων ἀνῄρηται πόλιν. Ald. γενομένων αὖ ἀφῄρηται πάλιν. Bekk. Ibid. ἴσως, ἢ τοὺς y. 16. τοὺς ἢ] ἢ τοὺς a. y. Ald.

p. 321. 1. χαρίσασθαι a. Bekk. 2. ἀλλ' Bekk. 3. αὐτοὺς om. a. 5. χαρίζεσθαι Bekk. 6. πείσαιμ' ἂν Bekk. Ibid. ἐς μέ μοι a. Bekk. μὲ om. y. 7. ἔστ' ὄντες a. Bekk. 10. τελευτήσαντος Bekk. 11. καὶ om. y. 12. ὑμῖν τι αὐτοῖς y. 13. τῶν om. y. Ald. 14. καταλύσητε a. 16. ἢν πόλεσιν] ἡ πόλις a. y. Bekk. Ibid. ἰσχύσειε a. y. Bekk. ἰσχυε Ald. antep. πλέον y. Ibid. ἡμᾶς y. pen. ἢ] ἢν y. Ibid. παρακαλῶν, ἀλλ' οὐκ Ald. ult. εὐπαθὲς] εὐτυχὲς a. y. Bekk.

p. 322. 3. τὸ secundum om. a. pen. ἡμῶν a. y. Ald. Bekk. ult. προσίχοντα a.

SCHOLIA AD EPISTOLAS ÆSCHINIS

E CODICE Y. EXSCRIPTA.

P. 301. 10. δύναμαι] Κατὰ παράλειψιν.

p. 304. 7. ταῦτα τὴν λύραν] Παροιμία.

— 21. συντετάχθαι] Ἐμπροσθεν θεῖναι.

p. 306. 13. ἀπηλλάχθαι] Τῶ πολιτεύεσθαι δηλονότι.

p. 310. 10. πρὸς αὐτοῖς] Ἐμπροσθεν αὐτῶν.

— ult. ἐξ ἡμέρας] Ἤγουν περὶ μιᾶς ἡμέρας.

p. 311. 19. ἐπιβάλετο] Ἤγουν ἀρχὴν ἐποίει.

— ibid. τροχῶν] Ἤγουν κολασίων.

p. 312. 1. ἀπορεῖ] Ὁ Κίμων δηλονότι.

— 7. ὁς] Ἴσα.

P. 314. 4. ὅτι τῶν πολιτευομένων —] Σημείωσαι, ὅτι δύο κολακεῖαί εἰσι· μία μὲν καὶ ἀνωλῆ καὶ πᾶσι δῆλη, ἑτέρα δὲ σύνθετος καὶ δυσῦσα μὴ εἶναι, ὁμῶς ἔστιν, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.

— 10. περιόντος] Σῶντος. τὸν Δημοσθένην αἰνίττεται.

— 14. ἡμεῖ δὲ] Ἑλληνιστικὸν, δεικτικὸν ὅτι.

p. 316. 9. συλλαβεῖν] Βοηθῆσαι.

— pen. διαφέρειν] Ἤγουν μηδὲν προῦχον ποιεῖν.

P. 318. 4. ἀποδόμενος] Πωλήσας.

— 20. οὐχ ὅπως] Μὴ μόνον.

— 24. ἐκ μέσου] Ἤγουν τῆς τύχης.

— ult. δὲ] Μάλιστα.

p. 319. 10. καὶ οὐκ ἴσθ'] Λύσις τοῦ ἀντιστίγματος.

— 15. καὶ μὴν] Ἑτέρα λύσις.

— ult. ἀμεῖξαι] Ἤγουν παρᾶξαι, ἀποστῆσαι.

p. 321. 10. τελευτήσαντες] Ἐπιβήματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον.

INDICES IN ÆSCHINEM.

INDEX IN ÆSCHINEM.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. H. STEPHANI.

A.

Ἀβιωτος] ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι τὸν λαιτὸν βίον ἐμαυτῷ. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζειν. 26, 16. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λαιτὸν βίον νομίζω. 28, penult. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι. 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον.

ἀβουλία] ἀβουλίαν φυλάττεσθαι. 38, 5. 15.

ἄβρυχος] ἀνοφίλαστον Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρύχῳ. 31, 5.

ἀγαθός] αἰτιῶν μέλλοντι τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρᾳ σμικρᾷ μέρει διαγωνεῖται. 74, 34. ἐπιτίμησιν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀφίσιν (ὁ δῆμος τοὺς ναυίσους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθὴ τύχη. 75, 33.

ἀγαπᾶν, valde contentus esse præsenti malo, sibique congratulari, quod non pejus sit. 24, ult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extraneis. 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1.

ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12.

ἄγγελος] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

ἄγειν] ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem. 9, 26. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas. 76, 3.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. ζωάσους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτους. 86, 1.

ἀγεννὴς] ἀγεννῆς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4.

ἁγνοεῖν, peccare per imprudentiam. 65, 35.

ἀγνωμοσύνη τῆς φίλους. 75, 24.

ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses. 88, 37.

ἀγορὰ] μικρὸν ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιβόλων στοχεύεσθαι. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. λεπτὰ λέγει εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. οὐ καθαρὸς ἐν ταῖς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. ἀγορᾶς ὄντα, damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa. ὄντων αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. πυριφλεγτηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργειν. 79, 2. πυριέχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δίκας. 84, 27.

ἀγοράζειν] τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas. 85, 37.

ἀγοραῖος] ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta. 17, 36.

ἀγόρασμα] τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος. 85, 37.

ἀγορεύειν] λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονίστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει στείλαται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14.

ἄγριος] ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames. 8, 10. ὑς ἀγρίους κυπαιτᾶν. 90, 7.

ἀγρὸς] Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. συκοφαγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. 63, 9.

ἀγχίνοια] ἀγχίνοια τοῦτ' ἐστ' ἐν καὶ λύσαι τοῦτο, hoc eum, ut facile est existimatu, ad restim adigebat. 33, 18.

ἀγὼν] ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus. 16, 19. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, prævaricari. 16, 22. διασύρειν τὴν ὅλην ὑπόστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium. 24, 38. παραδίδχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἴδιος ἀδικώτατον. 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari. 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα. 61, 8. ὑπακοὴν εἰς τὰ παραδήκαια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες. 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est. 84, 7.

ἀγωνίζεσθαι] περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἰδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41.

ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult. ἀγωνιστὴς στάλλεις τῆς ἀρετῆς ἕξεται. 79, 31.
ἀγωνοθέτης φυλετικῆς ἀρετῆς. 79, 29.
ἀδαμάντινος] τὰ χεῖρε χαλκᾶς καὶ ἀδαμαντίνους τὴν χεῖρα ἡμῶν ἐτοίχισε. 65, 33.
ἄδεια] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι, 76, 42.
ἀδελφὸς] διαβολὴ ἀδελφῶν ἐστι καὶ συναφετία. 47, 20.
ἄδηλος] χάρις, πρὸς ὃν ἠχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti. 87, 12.
ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19.
ἀδικεῖν] καταγνὼς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ. 29, 4. μηδὲν πραπατηγοπότης, ὡς ἀδικῶ. 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. οὐκ ἀγανῶσιν, ἐάν τις μὴ πᾶς αὐτοὺς ἀδικῇ. 56, 34.
ἀδίκημα] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ εἶσθαι ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23.
ἄδικος] παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἤθος ἀδικώτατον. 25, 24. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναστῆσαι βούλοιτο, ἢ ὧν ἄδικον γε φυλάξαιτο. 39, 41. θεσμοῖς ἀδίκοις ἀρξάντας. 81, 15.
ἄδικος] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ἐγκλήσεται. 28, 7.
ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀνελύσασθαι. 28, 10.
ἀδύνατος, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent, e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 10. v. in δικαιοσύνη.
ἀδιαφθάρτως. 65, 21.
ἀδικῶς] ἀδικῶς οὐδὲν, haud est inconsentaneum. 80, 23.
ἀείμνηστος] ἀείμνηστον ποιήσειν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. τὸ ἀείμνηστον ἐν τῇ ψυχῇ. 79, 27.
ἀειμνήστους] παρακέλευσιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστους παρακέλευσιν, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram. 52, 22.
ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πέρη ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur. 69, 1.
ἀζήμιος. 30, 30.
ἀηδία] ἀηδίᾳ τοῦ λέγοντος ἄμα καὶ τοῦ ῥήματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἔχθει, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat. 77, 10.
ἀθάνατος] κατάγαιος ἀθάνατος. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη. 79, ult.
Ἀθηνᾶ στολιάς. 47, 40. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. 18. 70, 37. διόπτεσθαι τὸν Ἀθηνᾶν. 74, ult. διαλέγεσθαι πάντας πρὸς τὸν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14.
ἀθλεῖν τῷ σώματι. 47, 37.
ἆθλος] βαρύτερα ἆθλα. 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.
ἀθυμία] τοὺς χρωμένους εἰς τὴν ἰσχύσαν ἀθυμίαν ἐμβαλεῖν. 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata. 89, 27.
ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξίστασθαι τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.
αἶθων] ἱστάναι λιμὲν τ' αἴθωνα πραπίδι τ' Ἄρεα. 80, 11.
αἷμα] αἵματος ἡ ἀρετὴ ὑπῆν. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων, animum virilem. 76, 28.
αἰσχύμη] οὐ δι' αἰσχύμην, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.
αἴρειν] αἱρῆσαι, ἢ τὸν δῆμον ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν. 51, 24. κίνδυνον σώματος ἀράμενοι. 81, 16.
αἱρεῖν] αἱρεῖσθαι, decernere, vel malle. 15, 19. εἵλετο τὴν τοῦ πεθῆναι τύχην μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. πρὶν λέγειν στολὴν ἤδη χρῆσθαι. 21, 34. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἵλετο. 23, 2. ἠρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. ὅτι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ποσῶν διώκεσθαι εἵλετο. 48, 8. οἷς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit. 62, 11. μεθ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ. 75, 41.
αἵρεσις] αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositam sibi ante oculos habet in fungenda legatione. 29, 30.
αἱρετὸς] ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἐγκωμίοις δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5.
αἶσα] λαῖδες αἶσαν λαχόντα. 20, 17.
αἰσθάνεσθαι] κρατηθῆς αἰσθόμενοι τοὺς γείτονας. 9, 13.
αἰσχρὸς] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς. 6, 33. πρᾶσιν οὐδεμίαν πώποτ' ἐκυκήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τὸ μὲν ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας. 24, 6. κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὗτος ἐστὶ πιστά. 61, 11. ἀλλ

ὰδ τὸ ἐπ τῆς Ἀλεξάνδρου αἰσχρὸν συναθάπτειν. 75, 36. παραδιηχεῖσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32. αἰσχρόν ἐστι, τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴσχυρ. 86, 22. παιδικά, ἧ διαγινώσκονται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

αἰσχρεργία. 41, 13.

αἰσχρῶς βουλεύεσθαι περὶ ὧν ἡμεῖς μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. παρεγγραφὰς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μείζων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35.

αἰσχύνη] ἐλιγγώδες ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo. 11, 5. παρεῖναι αὐτῷ μενδν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. αἰσχύνην τοῖς κατηγορήσειν. 23, 40. οὕτως ἴσασι πρὸς τὰς αἰσχύνας ἁλαζονεῖ. 26, 5. καταπλήττεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini. 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκλακτικότα φλύκταιν, summo cum dedecore. 62, 19. ἀνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

αἰτεῖν] συνθὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. αἰτεῖν μέλλοντι τοὺς θεοὺς τάγαθά. 70, 32. χρὴ καὶ ὅλως τοὺς Ἕλληνας αἰτεῖν. 72, 26. δῆλον αἰτεῖν ἐστὶ φλύκταιν. 75, 9. αἰτεῖν τὸν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favet rogans. 82, 17. αἰτεῖν ἔρημον, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirment. ibid. δημηγορίαν αἰτεῖν, rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti. ibid. χρηστὸν ὑμᾶς αὐ δόσαι. μὴ μοι αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

αἰτία] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σάφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δέξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας διαλύσασθαι. 28, 10. βαρείας τὰν αἰτίαν ὑπέχει. 28, 19. ἐστὶ τῆς αἰτίας ταύτης ἔντα. 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀσυδανότης τῆς αἰτίας. 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. ἐκβύσθην ἐστὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρασκευάζετε. 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίου καὶ θυσίας τὴν βουλὴν καταστῆσαι, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacria die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi. 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39. διαφόρων ἐστί τινα αἰτίας. 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐπίφερε κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32. ἕκαστος ἐπ' αἰτίαις ἀγωνίσεται. 86, 1. αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴσχυρ. 86, 22. διανεῖμαι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38. ἀνυπαίτιον τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

αἰτιᾶσθαι] αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴσχυρ. 86, 22.

αἰχμάλωτος] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι περὶ τὸν πόντον αἰχμαλώτους. 49, 14.

ἀκαιρία] ἀκαιρίας ἐστὶ τοιαύτης, tempore et loco tam parum opportuno. 84, 11.

ἄκαιρος] ἄκαιρον, importunitas in moribus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύτου καὶ ἀκαλλιερήτου τῶν ἱερῶν ἐξέστημε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτου καὶ ἀκαλλιερήτου ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

ἀκήρατος] ἀκήρατος πόλεμος. 33, 12. ἀσυνθὲς καὶ ἀκήρατον πόλεμον. 38, 38.

ἀκήρατος, cujus laudes et honores præco nullus prædicat. 86, 37.

ἀκίνδυνος] ἀκίνδυνα τῷ μαστροῦτι 7, 15.

ἀκλεέστατος] καλλίστην ἅμα ὄψιν ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38.

ἀκμάζειν τῷ οὖ φρονεῖν. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατῷ. 77, 3.

ἀκοὴ] ἀκοὴν τὸ ψεῦδος οὐ πιστεύειν τῆς ἀκοῆς ἀφιστῶσι. 48, 12.

ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2.

ἀκοντεῖ. 9, 40.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου. 27, 3.

ἀκούειν] ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. ἴσῃ νύκτα ἀκούειν. 29, 10. προσεστηκοῦν ἀκούοντας καὶ τὸν λαὸν διάγνωσιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem. 34, 1. σύντεινε ἀκούειν. 41, 26. τοῖς ἐστὶ τῶν ἐπιδεῖν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσι. 61, 35. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστήσαντες προσκέψασθαι ὁ λόγος. 62, 6. παρεῖχόθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17. τίς ἂν τοιοῦτα παρεσκεύασεν ἀκούειν. 88, 19.

ἄκρα, arx. 88, 9.

ἀκρατὲς, ὃν οὐ χρὴ (scil. ἐᾶν vel πράττειν) 20, 3.

ἀκριβὲς] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult. ἀγωνιστὰς στελλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31.

ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

ἀδαμάντινος] τάχεσι χαλκοῦ καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33.

ἄδεια] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. συναγωνιστὰς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εἰρίσασθαι, 76, 42.

ἀδελφὸς] διαβολὴ ἀδελφῶν ἐστι καὶ συναφετία. 47, 20.

ἄδικος] χάρις, ἣν ἐχαρίζετο ἄδικος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti. 87, 12.

ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19.

ἀδικεῖν] καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ. 29, 4. μηδὲν πραπατταμένους, ὃς ἀδικᾷ. 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. οὐκ ἀγανῶσιν, ἐάν τις μὴ πᾶς αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34.

ἀδίκημα] ἐκατιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ εἶσθαι ἀπὸ Σκιῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνδρῶν ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare. 85, 23.

ἄδικος] παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἴδιος ἀδικώτατον. 25, 24. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναιτίους βούλοιτο, ἤπερ ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

ἀδίκως] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ἐχθίζεται. 28, 7.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀνελύσασθαι. 28, 10.

ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent, e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 10. v. in δαπανασία.

ἀδιαφθάρτως. 65, 21.

ἀδικῶς] ἀδικῶς οὐδὲν, haud est inconsentaneum. 80, 23.

ἀδιμητος] ἀδίμητον παιδείαν αὐτοὺς ἐναίδευσε. 74, 37. τὸ ἀδίμητον ἐκ τῆς ἡλικίας. 79, 27.

ἀδιμήτους] παραβύλωσιν τῆς σωφροσύνης ἀδιμήτους παραπλήματα, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram. 52, 22.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur. 69, 1.

ἀζήμιος. 30, 30.

ἀηδία] ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ἰνήματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἴσχυσε, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat. 77, 10.

ἀθάνατος] πανήγυρις ἀθάνατος. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη. 79, ult.

Ἀθηνᾶ στολιάς. 47, 40. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. 18. 70, 37. διάμιτεσθαι τὸν Ἀθηνᾶν. 74, ult. διαλέγεσθαι νύκτως περὶ τὸν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14.

ἀθλεῖν τῷ σώματι. 47, 37.

ἆθλος] βαρύτερον ἆθλοι. 79, 25. τὸν ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.

ἀθυμία] τὰς χρηστὰς εἰς τὸν ἰσχάτων ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata. 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἄθυτον καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

αἶδως] ἐκάγειν λιμὸν τ' αἶδωτα πραιτρίῳ τ' Ἄρεα. 80, 11.

αἷμα] αἵματος ἡ ἀρετὴ ἰσία. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἴσχυν, animum virilem. 76, 28.

αἰνιγμα] οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.

αἴρειν] αἴρειν, ἢ τὸν δῆμον ἐνφλαλὸν ἔχειν. 51, 24. ἀδύνατον σώμασιν ἀρέμενα. 81, 16.

αἱρεῖν] αἱρεῖσθαι, decernere, vel malle. 15, 19. εἵλετο τὴν τοῦ τυθηνοῦντος φύσιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. κριτὰς λέγειν στολλὸν ἴδη ἡρεῖσθε. 21, 34. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἵλεν. 23, 2. ἡρεμίσει ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὸν ποιὸν διάκοσιν εἵλεσθε. 48, 8. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit. 62, 11. μικρὰ αἱρεῖτε παρανοίας ἑναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ. 75, 41.

αἵρεσις] αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositam sibi ante oculos habet in fungenda legatione. 29, 30.

αἱρετὸς] ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἐγκωμίας διαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5.

αἶσα] λαῖδος αἶσαν λαχόντα. 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] κρατηῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13.

αἰσχρὸς] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς. 6, 33. πρόνοιαν οὐδεμίαν πάντων ἐκκόπτειν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τὰ μὲν ἐκίστασθαι ἐρυθρίᾳν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας. 24, 6. καλοκαγαθίας αἰσχρᾶς ὑπερβολὴν. 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὗτος ἐστὶ φιστά. 61, 11. ἀλλ

τὸ ἐκ τῆς ἀλεξάνδρου αἰσχρὸν συκοφάντησαι. 75, 36. παραδήξασθαι ἴδιος αἰσχρόν. 81, 32. αἰσχρόν ἐστι, τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἔχειν ἐνιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴργον. 86, 22. πανδεία, ἧ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

αἰσχρεγρία. 41, 13.

αἰσχρῶς βεβιασμένοι περαίνων οἱ νόμοι μὴ δημαγωγεῖν. 1, 13. παρεγγραφὴν αἰσχρῶς ποιήσας. 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μείζονα αἰσχρῶς οὐκ ἐνιδεῖξαι. 85, 6.

αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ὑπὲρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35.

αἰσχύνη] ὀλιγώρως ἴχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo. 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μυθὸν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. αἰσχύνην τινὰς καταγινώσκειν. 23, 40. οὕτως ἅπαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεπὸν. 26, 5. καταλάμπεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini. 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. ἀνδρωνος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγενῆς. 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

αἰτεῖν] συνοδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. αἰτεῖν μᾶλλον τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ. 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. δόσιν αἰτεῖν ἐπὶ φιλίππου. 75, 9. αἰτεῖν τὸν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favet rogans. 82, 17. αἰτεῖν ἔχειν, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirment. ibid. δημοφαντίαν αἰτεῖν, rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti. ibid. χρυσὸν ὑμᾶς αὐ δόσαι. μὰ μὰ αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

αἰτία] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐνιδεῖχθαι δίκην αἰτίας ποιητὴν. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀναλύσασθαι. 28, 10. βαρὺς τὴν αἰτίαν ὑπεγκα. 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀναβαίνειν τῆς αἰτίας. 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. ἀνήρουθον ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἴχειν αἰτίαν ὁ τύχη. 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν καταστῆσαι, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacria die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi. 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39. διαφέρειν ἐστί τινα αἰτίας. 84, 36. οὗτοι τὰς αἰτίας τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐκφεύξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32. ζεσάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγαπήτους. 86, 1. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἴχειν ἐνιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴργον. 86, 22. διατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38. ἀναλύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

αἰτιᾶσθαι] αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιάμενον οὐκ ἴχειν ἐνιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἴργον. 86, 22.

αἰχμάλωτος] λέγεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τῶν πόνων αἰχμαλώτους. 49, 14.

ἀκαιρία] ἀκαιρίας ἐστὶ τοιαύτης, tempore et loco tam parum opportuno. 84, 11.

ἄκαιρος] ἄκαιρον, importunitas in moribus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἀκαλλιέρητος] ἀδύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέτασμ-ἐ τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀδύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

ἀκέρματος] ἀκέρματος πόλεμος. 33, 12. ἄσυκοφάντου καὶ ἀκέρματος πόλεμου. 38, 38.

ἀκήρατος, cujus laudes et honores præco nullus prædicat. 86, 37.

ἀκίνδυνος] ἀκίνδυνα τῷ μαστιγοῦντι. 7, 15.

ἀκλεέστατος] καλλίστην ὄρων ὄψεσ ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38.

ἀκμάζειν τῇ οὐ φρονῶν. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀκμάζειν καὶ νεωὶ καὶ χρήμασι καὶ στιζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ἀκοὴ] ἤκουδς τὸ ψεῦδος οὐ παραστήσω τῇς ἀκοῆς ἀφυπτίτου. 48, 12.

ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2.

ἀκοντί. 9, 40.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου. 27, 3.

ἀκούειν] ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. ἴσῃ τινὶ ἀκούειν. 29, 10. προσκαρτεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λαικὴν δίκησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem. 34, 1. εὐτάκτους ἀκούειν. 41, 26. τοῖς ἐπὶ τῶν ὠτιδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. ἐν οἷ δικάσεται ἡμῖν ἐξ ἴσου ἀκούσουσι. 61, 35. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστήσετε προσκέπτεσθαι ὁ λόγος. 62, 6. παρεξιόντων ἀκούσας οὕτως. 70, 17. τίς ἂν τοιαύτα παρεσκευάσατο ἀκούειν. 88, 19.

ἄκρα, arx. 88, 9.

ἀκροατὴς, ὃν οὐ χρὴ (scil. ἐᾷν vel πρόσεσθαι) 20, 3.

ἀκριβὴς] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

βουλὴ senatus Areopagiticus. 13, 11.
ἀμφιβολογεῖσθαι] ἀμφιβολογίαμεν πλεῖν ἢ ἐστιν. 6, 21.
ἀμφιβῶς] λέγων οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26. συλήσεσθαι ἀκριβῶς. 80, 39.
ἄμριτος] τριάκοντα, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20.
ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15.
ἀκρόαμα, oratio, quæ ad audientes recitatur. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν ποιοῦνται, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16.
ἀκροᾶσθαι] ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροωμένοις. 25, 5. παρτερεῖν ἀκροώμενος. 77, 25. ἐπιὼν ἀκροᾶσθαι. 81, 30. οὐ κηλεῖσθαι φασι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 86, 18.
ἀκρόασις] ἦσαν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistrive artem tradentis, aut oratoris, coram judicibus causam agentis. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsente avocatam ad aliena traducturam esse. 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, aures alicujus decipere. 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθαι, sic in posterum, deinceps, audite. 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι de judicibus partes pro se dicentes audientibus. 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει. 83, 25. ἐνδρύειν τῇ ἀκροάσει. ibid.
ἀκροπολις] ἀκροπόλεως τῆς ἀκροπόλεως. 37, 39. ἀκροπόλεως τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Καδμείας. 42, 2. χίλια τάλαντα τοκισματος (signatæ pecuniæ) ἀναβηναμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. 31.
ἀκυτὴ] κατακαῦσι κῦμα ἱερεῖσι πρὸς ἀκυτῆς. 69, 25.
ἄκυρος] ἄκυρα, ὥστε τὰ ἐκεῖ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εἰκαλείδου. 6, 12. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2.
ἀλαζονία] ἀφελὲν τὸν πόμπον καὶ τὴν ἀλαζονίαν. 68, 9. ἀφελὲν τὴν ἀλαζονίαν καὶ τὸν πόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονίαν. 90, 10.
ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονευόμενος, per vanitatem de se jactans ea, ἃ φαρμακῶμα ἐξαλλήσσει ψευδόμενος. 85, 10.
ἀλαζόνευμα] 87, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι. 25, 23.
ἀλαζὼν] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, αἴρονται καὶ δοκοῦσι ποιεῖσθαι λόγον. 87, 36.
ἀλιστρυὼν] καλεῖσι — οὗ τοὺς ἀλιστρυόνας συμβάλλουσιν. 8, 22.
ἀλήθεια] ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei. 7, 21. ἀφελίσθαι, οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. ἀλήθεια αἰσχύνεται ἐπ' αὐτοῖς εἰπόντας. 18, 10. ἐπὶ αὐτῇ ἡ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνει τὸν Δημοσθένη, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat. 62, 17. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπᾶν δύναται. 75, 36,
ἀληθὴς] λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φόνον. 21, 36. εἰ τἀληθῆ λέγοιτε· οὐ παλαίσει λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. ἐπαινέσαι ἀληθὲς εἶναι, assentiri. 62, 11. 24. μισεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. 67, 41. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθῆς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δίκας. 84, 27.
ἅλιος] ἅλιον ἔσως ἐπέβαλον, iritum verbum projeci. 20, 13.
ἁλίσκεσθαι] ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι, 12, 19. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐξ ὀλέθρου, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12. θαρσοῦσι τῶν νόμων, ὅτου ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29. ἑάλω ὑπὸ λιστῶν ἐν σκοπιαῖς Ὀλυμπιακαῖς. 29, 35. ἑαλώκεις ἂν (Megalopolis) παθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. γραφὰς δίκαι ἁλισκομένους ἀτιμοῦντα, in judicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3. ἀναγκαίως ἁλωνός. 89, 28.
ἁλιτήριος] ἁλιτήρια τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. ἁλιτήριος τῆς Ἑλλάδος. 76, 6.
ἁλιτραίνειν. 49, 27. 73, 4.
ἁλλόπριος] πωλεῖσθαι ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12.
ἀλλ' οὐ, pro ἢ, quam. τῶν λόγων ἐκπεμπομένων πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. (id est ἢ τοῦ βίου) 5, 11.
ἅλς] τοὺς ἅλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. ἔφασαν τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξυμπάσης τριπέδης. 85, ult.
ἅλυσις] ἅλυσιν ἐκάστῃ τινι παρέχειν. 52, 23.
ἅμα] ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die. 64, 28. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 70, penult.
ἁμαδὸς] ἁμαδὸς μὲν καὶ ἄκυρος. 24, 3.
ἁμαρτάνειν] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνων. 26, 22. πολλοὺς ὕστερα ἁμαρτάνειν. 27, 18.
ἁμάρτημα] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνων. 26, 22.
ἀμάρτυρος] ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντες, in causa a testibus deserta. 13, 14.
ἄμεινον] ἀκλασίως ἄμεινον. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, oportunum. comparativus loco positivi. οὐκ ἄμεινον εἶη, haud expedire. 63, 41. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀνάσχου. 78, ult.
ἄμη, pala. 70, pen.
ἀμηχανία] ἀμηχανίαν ἐνεμείνων οἷσπερ πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur. 80, 12.
ἀμιλλᾶσθαι] ἀμιλλᾶσθαι μαρτύρων ὕπο, multa, quæ a testibus magna cum contentione asseverabantur. 21, 35.

ἀμπωτίδι. 10, 35. 85, 26.
ἀμύγητα, scil. ἐμάντια. 14, 3.
ἄμυνος] ἀμυνοῖς τοῖς αὑτοῦ καὶ ἀναιδεντος ἀδίκους ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.
ἀμυνῶν, pro ἀπὸ τοιῶν. 80, 20.
ἀμπελουργοῦ] ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25.
ἀμπελουργοῦσι] σπάσεται ἡ ἀμπελουργία. 49, 13.
ἀμφὶ 1) cum dativo constructum. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς. 21, 26. μέχθαι ἴσχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16. 2) adverbialiter positum, pro pariter, perinde, aque. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ εἰρήνης. 80, 24.
ἀμφίβολος] ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39.
ἀμφικαλύπτειν. 21, 29.
ἀμφισζητῶν] ἀμφισβητεῖν οὐδὲ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit. 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est *ambigere, dubitare.*
Ἀμφιτρίτη] εἶμα Ἀμφιτρίτης ποικίλειδες ἀστυκλύζη τειμίοις θεοῖς. 69, 24.
ἀμφορεὺς] χρυσῷ ἐν ἀμφορεῖ, in urna. 21, 11.
ἀμφοχαίειν] πλὴν στυγερὰ μὲ ἀμφέχασε. 21, 4.
ἀμφορεὺς] πρὸς ἕνδεκα ἀμφορίας ἐν διαμεστραμένῃ τῇ ἡμέρᾳ πρίομαι. 45, 1.
ἀμφότερα, adverbialiter, pariter, perinde, una, simul. 87, 13.
ἀμφότερος] ἱκνοῦμαί σ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31.
ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14.
ἀναβάλλεσθαι] ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὸν πρεσβύτερον καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14.
ἀναβιβάζειν] ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάσομαι. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, advocatum in tribunal adscendere jubere. 54, 34.
ἀναβοᾶν] φαμιλιγκιβὰς ἀναβοᾷν. 42, 4.
ἀναγκάζειν] ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8.
ἀναγκαῖος] ἐπιμελεῖσθαι τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere. 4, 38.
ἀνάγειν] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ὅταν ὧρις τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum.) 11, 4. συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους. 32, 23. συμπαραφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16.
ἀναγορεύειν] ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari. 55, 14. διεκρίττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur. 59, 27. ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ, proclamat. 70, ult.
ἀναγράφειν νόμους dicitur legislator, cujus leges tabulis incisæ publice proponuntur. 2, 3. 8. ἀνάξιος νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότες ἐκατόδικοι ὡρίσθη τῶν ἡμισυόμενον. 59, 11. εἰς τὸν στῆλον ἀναγεγράφθαι, fœdere comprehensus esse. 63, 32.
ἀνάδημα ἀναδεῖναι. 56, 40.
ἀναθορυβεῖν, cooriri in fremitum. 10, 28. 12, 5.
ἀναίδεια] τὸν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐκεῖ μισθῷ. 26, 24.
ἀναιδὴς] τρέπονται δ' ἐκεῖ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21.
ἀναιρεῖν] ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν. 56, 9. ἀναιρεῖν νόμον, abrogare, tollere. 59, 13. ἀναιρεῖ αὐτοῖς ὁ Πυθία, consulentibus respondet. 68, pen. παρανόμων γεγαφὲς ἀνεῖλεν. 81, 19. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. ταφὰς δημοσίας ἀνειλόντα. 87, 31.
ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων, nobis securis, et fraudem haud sentientibus. 33, 39.
ἀναισχυντία] διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τῶν νόμων δικαίῳ, οὐ τῷ τοῦ μήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13.
ἀναίσχυντος] ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ἔχειν κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos. 48, 33. γραμματίας ἀναισχύντου ἀνευρεθὲν. 88, 19.
ἀναπαλαῖσθαι, citare, jubere adesse, ut e. c. ad senatum, ad rationem reddendam. 30, 19.
ἀνασῶσθαι, de imagine viri statua consecrati. 4, 28.
ἀνασκευάσειν] φοβούμενος, μὴ ἀνασκευάσῃ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, invulgetur, innotescat in vulgum. 9, 16.
ἀνασκοπεῖσθαί τιν, εἰ δεῖ, aliquem interrogare, quid ei videatur de consilio suo, satin putet esse consultam, si det — 36, 24.
ἀνασπᾶν ἀπὸ τῶν ἑδρῶν. 68, 2.
ἀνασπᾶν τὰς χεῖρας. 33, 36.
ἀναλαμβάνειν, domi sum aliquem recipere, et secum habere. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (ubi est ἐς αὐτόν.) 9, 3. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀναληψόμενος γίγνοι. 8, 12. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυνήθητε, ne recuperare quidem vos a risu, et ad priorem modestiam atque sedationem redire poteratis. 12, 13. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἐδυνήθη. 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὸν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere. 40, ult.
ἀναλίσκειν] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. οὐ πολλὴν ἀνάλωσε λόγον. 8, ult. διανέμειν ταῖς πατρίαις οὐσίας. 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἀναλαμβάνειν λόγον τῶν ἀναλωμάτων. 57, 40. ἀναλώσας κἀκεῖνος. 85, 9.
ἀναλογίζεσθαι, recensere, enumerare. 87, 26.
ἀνάλωμα] τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ἡμῖν ἐπέθηκα, imposuit. 74, 3.

ἀναμάρτητος] ἀναμάρτητόν τῶν γυναικῶν. 26, 14.
ἀναμένειν] οὐκ ἰδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον. 13, 40. μαλλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος παιδὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7.
ἀναμιγνύειν] ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου, immiscebitur etiam nomen Alexandri. 24, 1.
ἀναμιμνήσκειν, revocare alteri in memoriam. 12, 41. ἀναμιμνήσασθαι ἰσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1.
ἀνάμνησις] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33.
ἀνανδρία] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδίας τοὔνομα ὑπηγμένος. 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὸν αἰρόντων. 46, 18. θαυμῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. ἐφοβεῖτο φανεῖσθαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5. προσπασασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ. 89, 11.
ἄνανδρος] μετ' ἀνάνδρου καὶ γυναικείου τὸν ὀργὸν ἀνθρώπου παραδοῦναι. 52, 17.
ἀνάνδρως ὑπηγεῖτο τὸν φόβον. 89, 35.
ἀνάξιος] πρὸς ἀντιγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διαγωνιζόμενος. 66, 17.
ἀνάπαυστον. 22, 27.
ἀναπαύεσθαι. 90, 13.
ἀναπήδησις] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπήδησεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.
ἀναπηδᾶν, adscendere tribunal ad dicendum. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, irrumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis. 78, 29.
ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν. 26, 16.
ἀναπιμπλάναι] λῃστῶν δῆξις ἀνεπίμπλατο. 37, 23. φόνου δίκαιου μοῖρὰς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι Ζεύλετο, ὅπως ἄλλου γε φιλάξαιτο, 39, 41.
ἀναπολᾶν τὸν γραμματέα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari. 81, 26.
ἀναστᾶσθαι, vel ἀναστήσεσθαι, vel ἀνάστασθαι] οὐκ ἔστιν, ὅπου ἀναστήσομαι. 83, ult.
ἀνάστασθαι] ἀναφθέντος τοῦ δήμου, ursus ad vitam quasi revocato populo, ut cum fomes resuscitatur, 51, 42.
ἀνεφάζειν] μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρασται, civitas hæc (Thebæ) e Græcia media velut evulsa erat. 72, 31. ναυτικὰ καὶ πεζὰ στρατιὰ καὶ πόλεις ἅρδην ἐσὶν ἀνηρασμένα. 73, 11.
ἀναῤῥεῖν, vel ἀνεισεῖν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν Διάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἐφὸν Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9.
ἀνάῤῥησις τοῦ στεφάνου. 58, 20.
ἀνασοβάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀνασοβάσειν. 90, 29.
ἀνασοβεῖσθαι] ἀνασοβεῖσθαι ἐν ὑμῖν. 49, 23.
ἀνατίμησις] ἀνατετιμήκασί τινες τὰ πλήματα τοῦ δήμου. 77, 26.
ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀνάθημα ἀνατεθῆναι. 56, 40. ἀνατεθῆναι τοῖς θεοῖς χάριν ἐπὶ πᾶσι δικαίᾳ. 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνάθεμεν. 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμεῖν ἀνέθεσαν, imposuit. 74, 3. τὸν ἐγαμοῖαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6. ἀνατιθέναι, imputare. τὰ ἔνδεκα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38.
ἀνατρέφειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀνατετραφότας φίλους. 27, 4. ἀνατρέφειν φίλοιον. 76, 11. ἀρδὴν ἀνατετροφότα τὸν Ἑλλάδα καὶ τὸν πόλιν. 76, 12.
ἀναφαίνεσθαι, usurpatur de re subito existente, alia, quam pro spe e rebus antefactis vel gestis concepta. λογογράφος ἐκ περιόντων ἀναφάνη. 78, 26.
ἀναφέρειν] χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνενήνεκται εἰς τὸν ἀπόγολιν. 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη. 74, ult. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36.
ἀναφορὰ] κατέλιπεν αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, refugium, receptum ad infitiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis.) 41, 41.
ἀναφῦναι, v. ἀνάπτεσθαι.
ἀναχωρεῖν, sese illuc, unde venerat, recipere. 71, 4.
ἀναχώρησις, receptus. ὅθεν μὰ πικίσαι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8.
ἀνδραγαθία] ἐφικόμενος τῆς ἐκείνου ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.
ἀνδράσθαι] οὐδ' ἂν ὧσιν ἐν βασάνοις ἀνδρωθῆναι γένεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8.
ἀνδρόγυνος, turpissimum convitium. 45, 5.
ἀνδροπρασία λυγρά. 21, 14.
ἀνελεύθερος. 50, 8.
ἀνελευθερία] ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11.
ἀνήλιστος] τί τῶν ἀνηλιστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῖν. 72, 23.
ἀνηνίστως] ἀνηνίστων ἦν αὐτῷ, invidia carebat, atque reprehensione, quod sic ageret. 63, 8.
ἀνήμυτος] ἀνημύτου τῆς οὐσίας οὔσης. 14, 30.
ἀνηνίφθους] ἀνηνίφθων εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30.
ἄνυσι] ἀφεθῆς ἄνυσι λύτρων. 30, 16. ἄνυσι αὐτοῦ, clam, procul eo, excluso eo. 74, 40.
ἀνύποστος] ἀνίατα καὶ ἀνύποστα κακά. 75, 22. ἀνυπόστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.
ἀνυπόστως λέγειν περί τινος, aut est improbe,

contumeliose, aut indesinenter, sine fine. 5, 34.

ἀνήκοος παιδιᾶς. 19, 41. *ἀνήκοον μανδεῖν λόγου* ἀλλαπαῖ *ὄμωμ δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλει ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι.* 44, 6.

ἀνὴρ] *καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐκπεδέχεσθαι δίκαν αἰτίας φανερᾶς.* 7, 32. *ἄγριοι ἄνδρες,* homines porcini. 8, 10. *σωφρονέμενος ἀνδρα σεσοβύτην.* 14, 38. *ἰδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδονὰς διατριβὰς γελοῖος.* 17, 41. *λογίζεσθαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν.* 21, 38. *βλασφημίας ποιήσονται εἰς ἄνδρα.* 24, 4. *ἀνὴρ καὶ ἄξιον τὸ σῶμα.* 26, 22. *σύσσιτος ἀνήρ.* 31, 12. *σύμπρεσβυς ἀνήρ.* 31, 13. *ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι,* virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit. 47, ult. 48, 1. vbi posteriori loco est ambigere, dubitare. *κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀσυνόρα.* 49, 26. 73, 3. *προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης.* 69, 36. *διὰ τοῦτο γὰρ εἶμαι ὑμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐτοῖς χρησώμεθα.* 73, 1. *ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν κρίθινον κίνδυνον.* 75, 13. *οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένη συμβούλῳ χρησάμενος.* 76, 8. *κατεδεέστεροι πολλοὶ ἄνδρες.* 79, 16. *κεσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.* 80, 22. *ἀνὴρ συνήγορος* (pro simplici *συνήγορος*) 82, 11. *ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς.* 84, 15. *ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ ἐασιλεύει.* 87, 8. *τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἀνδρας ἀπίδεσθαι.* 90, 4.

ἀνθρώπινος] *οὗτος ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐκκρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.* 12, 16. *οὐ γὰρ βίον ἠμεῖς ἀνθρώπινόν γα βεβιώκαμεν.* 72, 24.

ἀνθρωπίνως] *τὸν γε θεσβλέβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως πεπαίδευται.* 72, 32.

ἄνθρωπος] *πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται.* 1, 18. *ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ποτηρὰν ἀρχὴν λάβῃ.* 2, 28. *δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως.* 8, 27. *μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς.* 9, 12. *οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐκκλίδυμα τοῦτο.* 10, 12. *ἀμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρωπός ἐστι.* 24, 2. *ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμαρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας.* 24, 36. *ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίγνεσθαι.* 27, 5. *τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου.* 29, 26. *Σαρὼς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος.* 31, 1. *τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων.* 33, 31. *ἐκκρεμέστερος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος.* 33, 35. *ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν.* 44, 36. *ἐκκακεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀσύνετον.* 46, 10. *συμπίεσλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι.* 48, 32. *παρέγγραπτοι ἄνθρωποι.* 51, penult. *μισθ' ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ γυναικείου τὸν ὅργον ἀνθρώπῳ παραδοῦναι.* 52, 17. *ἡ τύχη συναλλαγεῖσά μοι ἀνθρώπῳ συμφόρῳ.* 52, 34. *τοῦτο τὸ ἄξιωμα μισθίνα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι.* 54, 32. *ἐκπιδὰ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν πόλιν ἀνθρωπος οὐκ ἰδύνατο σφᾶσαι.* 71, 20. *φανὲς μόνον οἷον ἀνθρώπων προσπεσόμενον.* (dii) 72, 9. *δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου.* 72, 27. *σεσοβύτας ἀνθρώπους, σεσοβύτιδας γυναῖκας, ὑφὰ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν.* 76, 4. *τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαραλαβοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι.* 76, 7. *ἰσιοχεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων.* 83, 30. *ἀνθρώπως οὐ κεφαλὴ, ἀλλὰ σχόνδυλ ἴχει.* 84, 23. *ἐξ ὑνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος.* 86, 27. *ἀνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς.* 88, 18.

ἀνθυποβάλλειν, pæne idem, quod simplex *ὑποβάλλειν.* 83, ult.

ἀνίατος] *ἀνιάτους κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἰκάστους.* 69, 37. *ἀνίατα καὶ ἀνίκατα κακά.* 75, 42.

ἀπίναι (ab *εἶμι*)] *ἀνιόντος ἡλίου.* 2, 31. *δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου.* 72, 27.

ἄπιστος *ἄπιστον πολιτείαν πολιτεύεσθαι.* 1, 24.

ἀπιστάναι] *ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ Σαμοῦ.* 9, 22. *ἀναστῆσαι τὰ τείχη.* 41, 41. *ἀναστῆσαι συνίδρυσις παρά τινος,* transferre ex urbe in aliam. 67, 12. *ἀπιστάναι τινὰ,* redemtum aliquem ære suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre. 6, 28.

ἀπίσχειν] *μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀπίσχῃ,* exortus sit. 2, 17.

ἀπολύειν] *ἀπαγορεύειν μὴ ἀπολύειν,* interdicere, ne aperiant. 2, 22.

ἀπόσιος. sic appellatur sycophanta, mendax, injuriosus, qui nulla religione ducitur. 28, ult. *ἀπόσιοι τύχαι τῶν λόγων.* 49, 10. *φανὲν ταύτῃ τὴν ἐξεῖαν καὶ ἀπόσιον ὑπενδέμενος.* 49, 15.

ἀπταγωγιστὴς] *πρὸς ἀπταγωγιστὰς ἀπαξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν.* 66, 17.

ἁπτεσθαι] *ἧς ἁπτόμεθα ἡ οὐσία.* 13, 31.

ἀπτεξετάζειν, exigere aliquid ad propositum aliquod exemplum, quo constet, conveniantne illo duo secum. 2, 10. *ἀπτεξετάζειν τοὺς τρόπους τινός.* 6, 2.

ἀπτερεῖν, vel *ἀπτερεῖν*] *ἐκφοβεῖν τοὺς ἀπτεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον.* 52, 36.

ἀπτὶ] *εἰσχερῶς γὰρ ἐκίστε λόγου ἀντὶ βίου χρηστοῦ πρόσδεχεσθαι.* 25, 31.

ἀντιβλέπειν] *ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας.* 75, 8.

ἀντιγράφεσθαι, (idem quod *ἀντόμνυσθαι*) ante ipsam litis constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisque et rei in tabula prescribatur publice proponenda. 17, 1. *ἀντιγέγραμμαι.* 22, 11.

ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ἧς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀναλογίζετο τὰ πεπραθέντα τῷ δήμῳ. 57, 23. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀντιδιαπλέκειν] ἀντιδιαπλέκειν πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillationculis et exceptiunculis. 57, 41.

ἀντιδιεξιέναι] ἀντιδιέξιμι, in contrariam partem enumerabo. 22, 17.

ἀντιδιώκειν] ἀνφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit. 50, 22. 78, 28.

ἀντιδίκως] ἀντιδίκως ἐστιδιαλυμένους καὶ παιδίσκοις ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] ἀντικαταλλαξάμενος βῆμα μόνον. 66, penult.

ἀντικατηγορία, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente. 25, 24.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum. 24, 9.

ἀντικαρατάττειν] ἀντικαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀντικράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.

ἀντιτάττειν] ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem. 56, 8.

ἀντιτίθεσθαι. 89, 36.

ἄνω] ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον. 35, 6.

ἄξια] ἀνατίθεσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40.

ἀξιολογεῖν] τοὺς δικαστὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀναπλάττεσθαι. 90, 4.

ἄξιος] οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδικαιωμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἐργῆς μεγάλης ὄντων ἀξίων. 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὸν τούτου ἀναιδισμὸν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀξιόχρεως] ἱκανόν γε αὐτὸν κηλοῦσι καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἀξίωμα] ὑπεστάσατον ἀξίωμά τινος. 42, 1. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

ἀξίωσις, postulatio. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 85, 17.

ἀόριστος] οἱ ἄλλοι, ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίοις ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν. 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριώτιδας σωστὰς ἀπαγγέλλειν) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ἀπαγγέλλων στέφος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam patriæ populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. κατέβαινον τῶν ἀκροατῶν πολλοὶ ἀπαγγέλλοντες. 51, 5.

ἀπάγειν] ἀπάγεσθαί τινα, in flagitiosum sensum detortum. 11, 37. ἀπάγειν, reducere, restituere eo, unde abstulerat. 20, 10. 16. ἄνωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ πλήθους. 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. 75, 2.

ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22. ἵν' αὐτῷ τοῦτο, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22.

ἀπαιδευσία. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes. 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὸν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀπαίδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis concepta verbis. 7, 12. ἁμωσγέπως τις οὕτως καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, ult.

ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam se dare, iter ingredi. 64, 10.

ἀπαντᾶν] πρῶτον χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. προσδοκίας τὸ ἔργον ὑπὸ ἀπαιτῶν. 52, 10. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10.

ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi. 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. καταγελάστως ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere. 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε παλὼς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.

ἀπαλλοτριοῦν ἀπό τινος. 29, 20.

ἀπάνθιον ἱταλικὸν φίλον. 21, 2. ἱστῶν. 21, 9.

ἀπαντᾶν] μεῖζον ἀπάντα γίνεσθαι μετὰ θορύβου. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ὅστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί μοι ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. μή μοι πᾶς' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δεινόν. 61, 9. ἀπαντᾶν, occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiæ ex aliqua re male gestæ vel perperam constitutæ existenti. 63, 30. ἀπαντᾶν εἰς τὸν τίμημα, devenire ad litis æstimationem. 82, 21.

ἀπαρέσκειν πολλοῖς. 63, 37. προσέμοιγε

φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαραιτήτῳ τῇ φύσει. 74, 24. ἀπαραιτήτων αὐτῷ τῶν βίων ὄντων. 76, 2.

ἅπασι] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα. 6, 21. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. ἵν' ἅπασι τούτοις τίτταγμαι. 29, 15. περιλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττοι Φιλιππίδης. 62, 32. δεσπότης ἀνάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἀπάτη] παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἐλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι. 25, 23.

ἀπαυρᾶν] καλοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπαύρα. 49, 26. 73, 3.

ἀπιδίξαι τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις, dedocere. 5, 27. ἀπιδίξαι μὴ — τὰς πρίσεις ποιεῖσθαι. 21, 31.

ἀπιπλάττειν, assimulare. ἀπιπλάττειν μὲ Διευτυχίᾳ ἐπιχείρησον. 29, 22.

ἀπιπλεῖν] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῇ δήμῳ ἀπιπλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀπιπλέψαν ἐπείλει. 38, 11.

ἀπιῦναι] οὗτος μὲν οὖν ἄπιστι μετὰ τῶν πλουσίων ἐν Σάμῳ. 8, 19. ἀπιῦναι ἐπὶ τῶν ἴδιων ἔργων. 54, 41.

ἀπιωτεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16.

ἀπιλαύειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. πραγμάτ' ζητεῖν ἀπιλαύπιο ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.

ἀπιλευθερία, emissio in libertatem. 59, 25.

ἀπιλεύθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. ὑπηρεξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφῆσαν ἀπιλευθέρους. ibid.

ἀπιλευθερῶν οἰκέτων μυθὸν ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen.

ἀπιργάζεσθαι] οἷος ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. πανηγὶ φύσει μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31.

ἀπιυθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere. 76, 13.

ἀπίχειν] ἐθίζειν ἀπίχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ. 3, 20. ἀπίχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur. 34, 35. ἀπίχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

ἀπίχθια] ἀπιχθείας φεύγων. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπιχθείας φεύγω. 23, 34. ἀπιχθείας φεύγειν. 41, ult.

ἀπίβαινε ἐν πρὸς τὴν ὑπονοίαν ταύτην, cum non possit oratione sua me hac suspicione infamare, eamque probatam dare. 28, 12. μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23.

ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὕπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ἄπιστος] ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. εἰ δέ τισιν ἡμῶν ἐξαίφνης ἀναίσχυντος ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἀπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere. 86, 28.

ἀπλοῦς] ἰλιγγιάσας καὶ ἀπλοῦς λόγος. 17, 4.

ἀπὸ] οἷς ἐστι βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior. 2, 13. ἀπιλαύπιν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. πραγμάτ' ζητεῖν ἀπιλαύπιο ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. γιγνώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος. 9, 2. ἀπαστᾶναι ἀπὸ τοῦ βαμοῦ. 9, 22. ἀψυδὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου φλαῦται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. ἀπωσθῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀπωλείας. 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀπωλείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀπαλλοτριοῦν ἀπό τινος. 29, 20. δεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὴν ἀσεβοῦντ'. 39, 30. ἀπηγορεύσθαι μυθήμιαν πάστοτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ πίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς συντιμίας λόγους. 49, 30. συμπροσβαίνοντός μοι δεινῶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγόνοτας. 65, 4. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ πλήθους. 68, 1. ἀπαιρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2. δεσπότης ἀνάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου. 72, 27. οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἴλιγγι τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. ἀπωλλυῶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6, τοὺς τὸν δῆμον ἀπὸ φιλίας καταγαγόσι. 80, 32. ἀπωλλυοῦ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἴλιγγι. 89, 38.

ἀπωβάλλειν ἀσωΐδα. 5, 2. ἀπωβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. ἀπωβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, pen. ταῖς γε διανοίαις ἀπωβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀπωβλέψατε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀπωβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἀπωβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu? 86, 30. ἀπωβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90, 10.

ἀπογίνεσθαι] ἀπογίνεσθαι μυθήμιαν πάστοτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse. 44, 41.

ἀπογνῶσαι] ἀπογνῶναί τινες, aliquem sententia sua absolvere. 29, 4. ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiæ sibi suæ conscius est. 29, 6. ἀπογνώτω μυθὲν, μυθὲ καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet. 62, 14.

ἀντιγεφάβις χαιρετισμὸς, ἢς παθ' ὑπόστιν πρωτασίαν ἀσπαζόμενοι τὰς στρατιὰς τῷ δήμῳ. 57, 23. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀντιδιασάλιται] ἀντιδιασάλται πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillationculis et exceptiunculis. 57, 41.

ἀντιδιέξειμι] ἀντιδιέξειμι, in contrariam partem enumerabo. 22, 17.

ἀντιδίδωσι] ἐκφέρων λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit. 50, 22. 78, 28.

ἀντιδοῦσι] ἀντιδίκοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ παρεσκευασμένοις ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] ἀντικαταλλαξάμενος βῆμα μόνον. 66, penult.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente. 25, 24.

ἀντικορύσσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum. 24, 9.

ἀντικαράττεται] ἀντικαρατταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀντικράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.

ἀντιτάττειν] ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιστρέχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀντιτάττειν τὴν ὑπόμνησιν, cupiditati cujusquam opponere legem. 56, 8.

ἀντιτιθέναι. 89, 36.

ἄνω] ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον. 35, 6.

ἀξία] ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40.

ἀξιόλογος] τὰς δωρεὰς εἰς βιωτίων σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀναθήσεσθαι. 90, 4.

ἄξιος] εἰκοσιν ἐν τῷ βίῳ δεδεημασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ὄσαι ἄξιαι. 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀναιδυσίαν διωρθῶσαι. 88, 14.

ἀξιόχρεως] ἐκπαύσειν αὐτὸν κιλεύστε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ σφέτερα σάφρονα. 89, 18.

ἀξίωμα] ὑποστήσασιν ἀξίωμά τινος. 42, 1. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

ἀξίωσις, postulatio. μεταφέρων ἀξίωσιν. 85, 17.

ἄλλοις] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι φοίδωνται, ἄριστα καὶ ἀσαφῶ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν. 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριόπτας σωσιλῆς ἀναγγέλλειν) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ἀπαγγέλλειν στέφανος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. κατέφερεν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγέλλας. 51, 5.

ἀπάγειν] ἀπάγεσθαί σε, in flagitiosum sensum detortum. 11, 37. ἀπάγειν, reducere, restituere eo, unde abstuleras. 20, 10. 16. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῶν πλήθους. 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. 75, 2.

ἀπαγορεύει μὴ ἀπάγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22. ἵσ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22.

ἀπαιδευσία. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία διωθὶ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes. 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀπαίδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis concepta verbis. 7, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος δεδρωκώς ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, ult.

ἀπαλθεῖν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo. 39, 6. ἀπαλθεῖν, in viam se dare, iter ingredi. 64, 10.

ἀπαιτῶ] πρῶτον χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. προσδοκίας τὸ ἔργον τοῦ ἀπαιτῆν. 52, 10. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10.

ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων παρὰ τῆς αἰρέσεως. 49, 36.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi. 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. καταγέλαστος ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere. 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀπὸ πώποτε παλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.

ἀπαλλοτριῶν ἀπό τινος. 29, 20.

ἀπάνευθεν ἰταλῶν φίλων. 21, 2. ἑστῶν. 21, 9.

ἀπαντᾶν] μείζων ἀπάντα γίλως μετὰ δορύβου. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ἔσν' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δεινῶν. 61, 9. ἀπαντᾶν, occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiæ ex aliqua re male gesta vel perperam constituta existenti. 63, 30. ἀπαντᾶν εἰς τὸν τίμημα, devenire ad litis æstimationem. 82, 21.

ἀπαρέσκειας πολεμεῖν. 63, 37. προσέμιξε

φέρων τὸν κίνδυνον ἀκαμπτείᾳ τῇ σώμ. 74, 24. ἀκαμπτείαν αὐτῷ τῶν ἴδιων ἔστιν. 76, 2.

ἄκρας] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἄκρως. 6, 21. ὀλιγώρως ἴχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. ἐν ἄκραις τούτοις τέταγμαι. 29, 15. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἄκρως. 52, 7. ἵν' εἰς ὑπουργὸν ἄκρως καὶ λίγκ καὶ πράττοι Φιλιππίδ. 62, 32. δεσπότης ἀκάτιον ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου δύοντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἀκάτιον] παραλογίζεσθαί τινα ἀκάτιον τινί. 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀκατίων καὶ ἐλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι. 25, 23.

ἀκαυρᾶν] καλεῖν ἀκδρὸς ξύμπασα πόλις ἀκαύρα. 49, 26. 73, 3.

ἀκδιδάσκειν τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις, dedocere. 5, 27. ἀκδιδάσκειν μὲ — τὰς πρίσεις ποιεῖσθαι. 21, 31.

ἀκεκαλύκειν, assimulare. ἀκεκαλύφθαι μὲ Διονυσίου ἐκτετμῆσθαι. 29, 22.

ἀκκλησῖν] ἐκαγγελίαν τινὶ ἐν τῇ δήμῳ ἀκκλησῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀκκαλύψαν ἐκέλευε. 38, 11.

ἀκκεῖναι] οὗτος μὲν οὖν ἄκκειται μετὰ τῶν πλουσίων ἐν Σάμῳ. 8, 19. ἀκκεῖναι ἐπὶ τῶν ἴδιων ἔργων. 54, 41.

ἀκκεκῖν τῇ δικάσῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16.

ἀκκλαίειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. πραγμᾶς ζητῶν ἀκκλαύσειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.

ἀκκλευθρία, emissio in libertatem. 59, 25.

ἀκκλεύθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. ὑποκηρύξαμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀκκλευθέρους. ibid.

ἀκκλευθερῶν οἰκέτων μυριάδα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen.

ἀκκεργάζεσθαι] οἷος ἀκκεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐκτιτόδυμα τοῦτο. 10, 12. πανοῦ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐκκλεβομένη δημοσίας ἀκκεργάζεται συμφοράς. 74, 31.

ἀκκυβέρνα τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere. 76, 13.

ἀκέχειν] ἐδίζειν ἀκέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ. 3, 20. ἀκέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur. 34, 35. ἀκέχωττες τὸ σλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

ἀκέχθεια] ἀκεχθείας φεύγων. 22, 32. τὰς γὰρ ἀκεχθείας φεύγω. 23, 34. ἀκεχθείας φεύγειν. 41, ult.

ἀκίβανος ὢν πρὸς τὴν ὑκονοίαν ταύτην, cum non possit oratione sua me hac suspicione infamare, eamque probatam dare. 28, 12. μιαρὰ καὶ ἀκίθανα ῥήματα. 77, 24.

ἀκιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23.

ἀκιστία καὶ ἡ μεθ' ὕπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ἄκιστος] ἐκασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀκίστων. 46, 10. εἰ δέ τισιν ἡμῶν ἐξαίφνης ἀκαίρως ἀκιστάντες προσέπεσεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἀκλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀκλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere. 86, 28.

ἀκλοῦς] ἐλευθέριος καὶ ἀκλοῦς λόγος. 17, 4.

ἀκὸ] οἷς ἐστι βίος ἀκὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior. 2, 13. ἀκκλαύσειν ἀκὸ τοῦ βήματος. 4, 36. πραγμᾶς ζητῶν ἀκκλαύσειν ἀκὸ τοῦ βήματος. 5, 26. γιγνώσκεσθαι ἀκὸ ἐκιτηδεύματος. 7, 7. ἀκκαλλάττεσθαι ἀκό τινος. 9, 2. ἀκκστῆναι ἀκὸ τοῦ βωμοῦ. 9, 22. ἀψευδὴς τις ἀκὸ ταὐτομάτου φλασῆται φάμις κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. ἀκκκωλύεσθαι ἀκὸ τῆς ἀκκλησίας. 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀκὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀκκλησίας γίνεσθαι. 27, 5. ἀκκλλοτριῶν ἀκό τινος. 29, 20. ἀκθεῖν ἀκὸ τῶν ἱερῶν τὸν σχεσβυτήν. 39, 30. ἀκκγκώσθαι μυθημίαν πάσστι νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀκὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας λόγους. 49, 30. συμπροσβαίνοντές μοι δευρὶ ἀκὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀκὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀκ' ἐκκλησίας γεγόνατε. 65, 4. ἄκκθεν ὑμᾶς ἀκαγαγὼν ἀκὸ τοῦ κλήματος. 68, 1. ἀκαιρεμὲν ἀκὸ τῶν ἐλκίδων. 68, 2. δεσπότης ἀκάτιον ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου δύοντος μέχρι δυομένου. 72, 27. οὐ τὸν ἀκὸ στρατοπέδου μόνον ἔλκει τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν τῇς οἰκίας, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. ἀκκκλαγῶν τινα ἀκὸ τῆς ὑκοθέσεως. 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀκὸ φιλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. ἀκκκλαγῶ ὑμᾶς ἀκὸ τῆς ὑκοθέσεως. 81, 11. τάξιν ἀκὸ στρατοπέδου ἔλκειν. 89, 38.

ἀκοβλέπειν ἀσωλία. 5, 2. ἀκοβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. ἀκοβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, pen. ταῖς γε διανοίαις ἀκοβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀκοβλέψατε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀκοβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἀκοβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu? 86, 30. ἀκοβλέπειν εἰς τὸν ἀλεζονείαν. 90, 10.

ἀκογιγνόσθαι] ἀκογιγνόσθαι μυθημίαν πάσστι νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse. 44, 41.

ἀκογνώσειν] ἀκογνῶναί τινος, aliquem sententia sua absolvere. 29, 4. ἀκογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiæ sibi suæ conscius est. 29, 6. ἀκογνόντα μηδὲν, μηδὲ καταγνόντα, neque absolvat, neque damnet. 62, 14.

ἀποδυσπονῆσαι] διαμέλλειν ἀποδυσπονῆσαι. 1, pen. 2, 19. ἀποδύσασθαι τάφους. 59, 34. 60, 1. ἀποδίδυσται λόγος, assignata, constituta est. 82, 11.

ἀποδυσίς] ἀποδυσίς σαφεῖς αὐτοῦσθαι. 7, 8.

ἀποδύστης] ἀποδυστῶν ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀποδύχεσθαι, approbare, gratam acceptamque habere. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου. 71, 17.

ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 26. et 42, 36. 10, 11.

ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis. 34, 29.

ἀποδιδόναι τὸν ψῆφον τινι, judicium dare secundum aliquem. ἀποδοτὸ τὸν ψῆφον τῷ πλείστα χρήσι. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque. 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data. 23, 20. ἀποδιδόναι ἐπιστολήν, reddere literas iis, quibus reddendæ sunt. 34, 8. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου παραχειροτονίαν, vendidit — triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. ἐκείνῳ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus, ad eos devenerit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par est. 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρίσβεσιν, legatos ad jusjurandum admittere, reposcere ab iis jusjurandum. 64, 16. χάριτας ἰσοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ἀποδίδοσθαι τοὺς παροὺς τῇ πόλεως. 66, 42. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniæ debitæ, capital. 68, 26. ἀποδιδόναι δίγμα, reddere, exhibere. 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς πωροὺς, ἐν οἷς ἦν στέζεσθαι. 86, 6. ξυνοῖς στεφάνος ἀποδιδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35.

ἀποδιδράσκειν] ἐγκαλύπτεσθαι καὶ ἀποδιδράσκειν. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. 1. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8.

ἀποδοκιμάζειν, reprobare. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρόν. 84, 13.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τεραστολόγους. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in modum mirari. 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœnibus urbis. 14, 12.

ἀποθήκειν] γυναῖς ἀποθανεῖν. 20, 23.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν. 51, 34.

ἀπικαλεῖν, contumelioso aliquo nomine, eoque crebro, appellitare. ἀπικάλεσε παροδίτας. 75, 7.

ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere. 41, 42.

ἀποκληροῦν] ἀρχὰς ἀποκληροῦσι οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coepulonum suorum alibi pernoctavit. 45, 2.

ἀποκόπτειν] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψαι ἠπείλει. 38, 11.

ἀποκτεῖναι] ἀμύριος ἀπέκτεινεν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀμύριος ἀπέκτεινεν. triginta tyranni puta. 87, 20. μέραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν. 88, 31. ὑπορρίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἰμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτανῆναι, pœne occidissent. 90, 24.

ἀποκλαμβάνειν, accipere, audire, discere. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀποκλάφατε. 27; 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀποκληφέναι νομίζω, videor mihi gratiam et præmium tulisse pudoris ejus, quem tota vita tuitus sum, omniumque pudenter a me honesteque factorum. 28, 21. λήτρα ἀποκλαμβάνειν, recuperare. 29, 37. ἀποκλαμβάνειν λόγον τῶν ἀποκλημένων, repetere, exigere rationem, ut nos quoque usurpamus, die Rechnung abnehmen. 57, 40. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀποκλαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀποκλαμβάνεται ἐν Κιλικίᾳ, interceptus, septus, inclusus. 77, 9. ἀποκλάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνος. 77, 38.

ἀποκλαίειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et garditate fructum percipere, ditescere. 8, 38. ἀποκλαίων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium potestate ipsi a vobis data. 72, 15.

ἀποκλείσαι] χωρίον — εἰ μή τι ἄλλο ἐντεφῆναι ἀποκλείσειν. 14, 13. ἀποκλεισθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi. 14, 41. ἀποκλείσειν τι τῶν ἀστρατεύτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus. 15, 23. ἀποκλείεσθαι δωρεδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre. 74, 41.

ἀποκλύειν] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀποκλέσαι. quid est? 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατρίδα πεφευγυῖαν ἀποκλέσας, filiam unicam. 64, 40. ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὼν ἀπώλεσεν. 73, 7. οὐ κωλύσθαι φασὶ τοὺς ἀπροαιμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 66, 18.

ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις. 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20.

ἀπολογία] εἰ ἐκ' τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολο-

γῆν. 13, 24. περιδέησις τῆς ἀπολογίας. 16, 30. παρασχεῖν ἀπολογίας. 17, 9. ἀποσῶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25. ἀποτῖναι ἀπολογίας. 28, 24. φέρω εἰς ἀπολογίαν. 58, 36. ὑπερεπιδῆν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποιήσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.

ἀπολογίζεσθαι] ἀντιγραφὰς χειροτονητὰς, ἃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς πρόσοδους τῷ δήμῳ. 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολογισμὸς, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν στολιτῶν, ἐπερωτηθέντες δὲ ἰμᾶς, τί ἠδικάζετε. 89, 8.

ἀπολύειν] ἀπολύεσθαι ῥᾴδιος τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ἀδυνατῶν τὰς αἰτίας ἀπολύεσθαι. 28, 10. ἀπολύειν, absolvere, de judicibus, impunes dimittere. 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

ἀπομισθοῦσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3.

ἀπομιμνῄσκειν] ἀπομιμνῄσκετε αὐτοὺς εἰς ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, pœnas ab iis repetere. 15, penult. ἀπομεμνῆσθαι τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria deprompta legem. 56, 7. 61, 36. ἀπομεμνῆσθε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere. 60, 24. ἀπομεμνῆσθαι τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci. 66, 1. ἀπομεμνησάσατε αὐτῷ ἐκεῖνο, promte, libere, nulla cum hæsitatione, quasi memoriter recitantes occurrite ei sic. 83, 39.

ἀπομνύναι] ἀπόμνυσθαι. 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, jurejurando confirmat. 20, 27.

ἀπονέμειν] οὐ τακτικόσαντες ἀποστέμφετε τοὺς τῶν ἐπηκόων. 87, 24. ἀπονέμειν, relegare. 89, 39.

ἀπονοσφίζειν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. 81, 11.

ἀπορεῖν εἰσέλιπεν τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ἀπορουμένης στρατοπέδοις συνόδου παραπολουθοῦσα στάσις. 45, 28. ἀπορῶν ὅ, τι χρήσωμαι αὐτῷ. 66, 28.

ἀπόρρητος. 25, 39.

ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenia. 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10.

ἀποβάπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχείῳ ἐξελκύσῃ. 31, 5.

ἀποβρηγνύναι] ἀποβῆξαι τῆς ὀλκίνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3.

ἀπόβρητος] φαθεῖ τοὺς μυκτηριλίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. φιλέων φαλιτῶν) ἀπόβρητα. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀποβρήτων. 67, 22. περιστωμοῦσθαι εἰδέναι τὰ ἀπόβρητα. 67, 25,

ἀποστάσεως, (scil. τὴν ὀργὴν) animi ad animadversionis in aliquem convertere. 27, 20.

ἀποσῶσθαι] ἀποσῶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25.

ἀποστέλλειν] μηδ' ἐπὶ παρουσίαν ἀποστελλόσθω. 3, ult. ἀποιμίας ἀποστέλλειν. 51, 34.

ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς παρ' ἀποστερεῖν. 50, 25.

ἀποστολὰς] οἱ ἀποστολὰς ἔραντ immunes a militia. 52, 2.

ἀποτίμησθαι] γλῶττων ἀποτιμηθείς. 24, 32.

ἀποτίνειν] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἥδεκα ἡμέραις μετὰ τὸν ὅρκον. 3, 17. v. ἀποτίνυσθαι.

ἀποτιτθίναι] τὰς θυρὰς εἰς βαλτία σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρὰς ἀποθῆσθαι. 90, 4.

ἀποτίτηυσθαι] ἀποτίτηται, ulciscitur. 73, 8.

ἀποτολμᾶν, audere, sustinere. 9, 36. ἀποτολμᾶν λόγων. 72, 17. et 76, 24.

ἀποτρίβειν] ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare. 25, 29.

ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ratio ejusmodi sermones avertendi, excludendi e judiciis. 82, 31.

ἀποτυγχάνειν, cladem accipere. 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito. 66, 40. ἀριστείων ἀποτυχόν. 84, 16.

ἀποφαίνειν, reddere, efficere, præstare. προτέτακται τῶν ῥητόρων ἀποφαίνειν. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15.

ἀποφέρειν] ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἦθος. 13, 37, οἰκίτας δημιουργοὺς, ἂν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀποφέρῃ τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere. 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices, in forum. 85, 2. 11.

ἀποφθινύθειν] ἀποφθινύθουσι λαοί. 73, 6.

ἀποψηφίζεσθαι, repudiare aliquem, et e demo suo ejicere per lata ideo suffragia. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem rejicere, irritam, causam facere. 86, 31.

ἄπραπτος] ἄπραπτον οὐδὲν ἔχειν μέρος τοῦ σώματος, partem corporis nullam habendum. 31, 19, sed v. ἄσχετος.

ἀπραξία] ἀπραξίαν τὴν νυνὶ τί θαυμάζομεν, quid miramur, capta reipublicæ tam parum prospere succedere, nil efficiendo magnis conatibus. 26, 38.

ἀπροσδόκητος] τί τῶν ἀπολωλότων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονε ὑφ' ἡμῶν. 72, 23.

ἅπτειν, incendere. πυκνὸς ἐλαύνειν τοὺς ἐπι-

βουλὰς δεσὶν ἡμμένας. 27, 7.
ἔπεσθαι] διατριβῶν βελτιόνων ἔπεσθαι. 8, 21. ἐν τοῖς πολλάκις ὄντλοις οὐχ ἑπτέμενοι. 52, 2. ἐκείθι τὸ δεινὸν ἤρτητο αὐτῶν. 73, 30. ἔπεσθαι τῶν ἔργων, ad rem accedere. 87, 35.
δεινῶν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ πλήθους. 68, 1.
δεὰ] περιστησάμενοι καὶ δεὰν ἰσχυρὰν ἐπισπασάμενοι, interminationem cum diris omnis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, si quis hoc pactum violet. 69, 11.
δεγκαλὲς ἐν τῷ δ-φ, fœdus, turpis visu. 9, 20.
δεγλὲς, cur dictus sit Demosthenes. 41, 15.
δεγία] δεγίαν εἰρήνην οὐ τρόφιμα. 49, 39.
δεγυρᾶται] ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυραίοις. 14, 27. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρᾶται. 15, 3.
δεγύριον] καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ addici. 3, 16. εὐπορεῖν ἀργυρίου. 8, 25. ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere. 14, 24. τέλαντα ἀργυρίου. 88, 10.
ἀργυρολογῆσαι τοὺς Ἕλληνας. 76, 16.
ἄρδην, plane, prorsus. 67, 1. ναυτικὰ καὶ πεζὰ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀπεσπασμέναι. 73, 11. τὴν ἐγκαμπίαν ἄρδην φέρειν ἀπέθεντο Θηβαῖοι. 74, 6. ἄρδην ἴλασθαι ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὸν δημοκρατίαν. 74, 13. ἄρδην διαττηροφότα τὸν Ἑλλάδα καὶ τὸν πόλιν. 76, 12.
ἄρειος πάγος] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσθεν πρὸς τὸν δῆμον πονηρεύεσθαι. 11, 42. γράφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον, ad areopagiticum senatum deferre. 60, pen. ἐκκλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγκεκρύφους αὐθημερὸν ἐπὶ τῆς ἀρείου πάγου βουλῆς ἐς πρυτάνεις τῆς παρῴδου Δανάτῳ ἐξημιώθη. 89, 34.
ἀρεοπαγῖται. 11, ult.
ἀρετὴ] παράδειγμα τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν. 16, 33. καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, id est aliorum laudes imitari. 25, 32. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν περιτρέψασθαι. 27, 13. ἐγκωμιάζειν ἀρετήν. 75, 15. περιτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν πάντων. 75, 30. αἱμάτων ἡ ἀρετὴ ἔσιος. 76, 27. ἀγαπᾶτε πολιτικὰς ἀρετὰς. 79, 29. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31. κατηλογίζεσθαι μηδὲς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc laudi imputet. 82, 40. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. ξηλοτυπῶν ἀρετὴν πλάσμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. ibid. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur. 90, 31.
Ἄρης] ἐπάγων λιμὸν τ'-αἵματα πρατερόν τ' Ἄρεα. 80, 11.
ἀριθμεῖν] ἀριθμὸν εἰς ἑαυτὸν ἔστιν, numerans dies, intra quos id, quod sit, eventurum sit. 67, 39.
ἀριθμὸς] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, admodum senes. 7, 36.
ἄριστα] στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀσφαλοῦς ὅς ἄριστα. 49, 4.
ἀριστεῖον] ἀριστείου ἀποτυχών. 84, 16.
ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38.
ἀριστῖν] ἀριστᾶ μοι μικρὰ, καὶ μεῖζον αἰσχρὸς οὐκ ἐπιθυμεῖ. 85, 6.
ἄρκτος] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ἐλίγου δεῖν πάσης μεθιστάμενος, excesserat ex orbe habitabili in partem orbis terrarum non habitabilem, et versabatur in regionibus extra (vel ultra) ursam positis. 77, 19.
ἁρμοστὴν] ἁρμοστὴν παραδεξαμένους. 38, 14.
ἅρπαγμα, furtum in republica. 85, 27.
ἀρτάζειν τὴν φιλοτιμίαν, remunerationem studii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non exspectando, donec respublica ultro tibi deferat significationem memoris sui animi. 57, 10.
ἄρθρον] ἀνὴρ καὶ ἄρθρον τὸ σῶμα. 26, 22.
ἄρθρος] ἄρθρους λόγους. 85, 4.
ἀρχαῖος] ἀρχαῖα καὶ λίαν ὠμολογούμενα. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν πρεσβυμολογημένα. 61, 12.
ἄρχειν ἀρχὴν, gerere honorem. 3, 34. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere. 55, 7. ἄρχειν τὴν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. ἄρχειν τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26. ἀναδεικτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. πωλῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. Θεσμοῖς ἀδίκοις ἀρξάντας. 81, 15.
ἄρχεσθαι] ἐκπλαγῆναι αὐτοὺς ὧδε ἄρχεται ὁ τύραννος. 4, 16.
ἀρχὴ 1) initium, principium, fons, causa. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐδὲς σωφρὸν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ εἶναι ἀπὸ Θεῶν, ἀλλ' αὐτὸς ὑπ' ἀνθρώπων ἀσυλγείας γίνεσθαι. 27, 5. εὐσεμείας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15. ἵστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀναλαμβάνειν τὸν ἀρχὸν τοῦ λόγου, recapessere. 40, ult. 2) principatus, magistratus. ἄρχειν ἀρχὴν, gerere honorem. 3, 34. ἐνδημιος ἀρχὴ, domi. 3, 34. penult. ὑπερόριος ἀρχὴ, foris. 3, 34. penult. πλειόνων ἀρχῶν. 3, 34. pen. 16, 5. χειροτονητὰ ἀρχὴ. 3, 35. penult. 16, 6. 55, 40. gemina via ad honores, λαχὼν, ἢ χειροτονθείς: et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragium collatum. 15, 11. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. λαμβάνειν ἀδίκως καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere. 55, 7. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διοικήσει. 55, 33. ἀρχὰς ἀναπληροῦσιν οἱ Θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35. ἄρχειν τὸν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρ-

ἀρχὴν. 57, 15. ἄρχειν τὸν τῶν τοιχουλίων ἀρχήν. 57, 15. χειροτονῆσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν. 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἐγραψεν αὐτὴν στεφανῶν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. ibid. ἀντιγραφὰς ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. παρὰν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. ἀρχαὶ sunt generis triplicis. 58, 1. sq. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem. 76, 22. 77, 2.

ἀρχὴν, plane, prorsus, omnino. 70, 13.

ἄρχειν] ἄρχοντες ἑπτὰ, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. παραδειγείαν ἄρχοντι. 22, 33. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας. 74, 18.

ἀσαφὴς] εἰ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἥδιστα καὶ ἀσαφῆ ποιοῦνται λέγειν. 67, 36.

ἀσέβεια] σκέψασθε τὸν βαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἀσεβεῖν] ποιεῖς ἐλαύνειν τοὺς ἐστεμένους ἀφ' ἑστίας ἡμερίους. 27, 7.

ἀσεβὴς] εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐπεψηφίσαμεν. 51, 38.

ἀσέλγεια] εἶναι ἐπὶ παλλακῇ ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἀρχὰς ἐδιπραττον μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης. 78, 5. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εἰσαγγέλτας. 90, 16.

ἀσελγὴς] ἀπολέσειεν τι τῶν ἀσελγεστάτων. 15, 23.

ἀσθενῶν] μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente. 86, 3.

Ἀσκληπιάδης] ὃν' ὃν Ἀσκληπιῷ ἡ Θυσία. 63, 13.

ἀσπὶς] ἀσπίδα ἀπορρίπτειν. 5, 2. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3.

ἄστεφος] ἄστεφος καὶ ἀνήρατος πόλεμος. 38, 38.

ἀστεφάνους, cui corona aurea, præmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur. 16, 3. 86, 37. ἀστεφάνους ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ. 79, 3.

ἀστοργος τὴν ψυχὴν. 47, 29.

ἀστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσιστοι. 9, 9. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χελεβαῖς. 21, 26.

ἀστράπτοντος] ἀστράπτοντος βέτους. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὤετο δεῖν ὑπέχεσθαι τὸν ἀστράπτοντα καὶ τὸν λελεπτυντα τὸν τάξιν. 78, 41.

ἄστυ] σκοπεῖ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 36, 3. σκήφων χρυσῶν, ὃς ἂν ἐν ἄστει ἐν διάτρῳ ἐν ἄστει ἀναβῇ, ἐφ' ᾧ Ἀθηναῖς εἶναι πελείας ὁ νόμος. 60, 9.

ἀσυκοφάντητος] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόκους ἀσυκοφάντητος παραλάβοιτεν. 84, 34.

ἀσύμβολος] δεῖπνα πολυτελῆ δυναστῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

ἀσύνετος] ἀσύνετοι τοῖς πολλοῖς. 47, 31.

ἀσφαλὲς] ἴσασιν ἀσφαλῆ καὶ βέβαιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit, eum laudare, sed ut laudes quoque in eum collatæ, perennes sint, et certæ, ut cum veritate constantes. 24, 14.

ἀσχαμοσύνη δυσῆς. 33, 22.

ἀσχήμων] ἀσχημόν τι ἔπαθε χρημάτων πρᾶξας. 48, 30. ἀσχήμων ἐν τῷ ζῆν καὶ βιῶναι. 89, 3.

ἀταξία] μεθ' ὑμεῖς ἅπαντες εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων ἐμπεβαίνητε. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μαχαιροῦσθαι. 49, 27. et 73, 4.

ἄτιμητος] ἀτίμητος ἀγών, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est. 84, 7.

ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiæ judicio notatus, postquam reus calumniæ factus et peractus esset. 52, 3.

ἀτιμοῦν] γραφὰς δώρων ἐλαιοπωλίου ἀτιμοῦντι, in judicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον ἐᾷν θάνατον. 20, 22. παρεῖναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere. 70, 33.

ἀτύχημα] βοηθεῖν τοῖς τῶν πεφυκόσι ἀτυχήμασιν. 78, 3.

ἀτυχία] ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, ult.

αὐθημερὸν τεθνάτω. 3, 16. ἐκπλεῖν μῆνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ἐς πεδότητος τῆς πατρίδος Θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

αὐθήμερος, quòd valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλόν σε τῶν αὐθημέρων λόγων μέλειν, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

αὐλητρὶς] αὐλητρίσι δουλείαν. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

αὐλὸς] οὔ τὸν γλάττονα λόγ τις, ὅσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἴσοτ. 86, 29.

αὐτίκα] θανεῖς αὐτίκα ἐγὼ ὅσημαι ὑμᾶς τιμήσειν. 27, 38.

αὐτοκράτωρ] αὐτοκράτορας αἱρεῖσθαι, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendi. 62, 35.

αὐτόματος] ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλεῖται φάμα κατὰ τὸν πόλεμον. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μυθωμίας πρόφασιν. 47, 22. αὐτόματόν τι συμβῆ. 77, 33.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐναντίων διατριβάς. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugæ ab una parte ad alte-

ram. 64, 22.
αὐτόμολος] ὑποτρόμους αὐτόμολος. 98, 96.
αὐτὸς] δι' ὃς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγων ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33. αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. μαθὼν ἑαυτὸν αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. οὐ νόμιμον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sanctum Athenis non est. 56, 33. αὐτὸς, solus. 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οἰόμενος δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.
αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, artem ruditer et supine exercere, aut ejus discendæ periculum facere in corporibus Græcorum. 76, 12.
αὐτόφωροι] ἁλόντας ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12.
ἀφαιρεῖν] ὑπόσην τῆς παιδοποιίας ἀφῃρεῖτο. 3, 4. ἀφῃρῆσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὸν ἐν τῇ πόλει φόβον. 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. 10, 2. ἀφελὼν τὸν πόνον καὶ τὸν ἀναζωσμόν. 68, 9. οὗ τὸν γλίσχιστον ἂν τις, ὅστις τῶν αὐλῶν, ἀφίλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι. 86, 29. ἀφελὼν τὸν ἀναζωσμὸν καὶ τὸν πόνον τοῦ ψαφίσματος. 87, 35.
ἀφανὴς] διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατρῖβον, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὸν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορέα. 41, 41. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 87, 13.
ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere. 14, 24. ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν. 14, 38. ἀφανίζειν ναυτικόν. 85, 31.
ἀφθονία] ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὄν. 8, 40. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33.
ἄφθονος] φανερὰς λόγων ἀφθόνως ἴχνεσι ἐστιγμένα. 31, 3. ἂν μὴ καταλύσωσι τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9.
ἀφίεναι] ἀφίεσθαι λόγων, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus. 25, 22. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. ἀφίεσθαί τινός τινι, cedere alicui aliquid. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους. 38, 14. μεθ' ὅσων φασὶν ἀφίεσι. 40, 1. ὑποπεπτεμένοι τινὲς τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀκολουθήσοντας. 59, 25. ὑποσανάδας ἀφίεσαν. 66, 15. δάκρυα ἀφιέναι. 75, 23. ἀφίεσι (ὁ δῆμος τοὺς παῖδας) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. ἀφιέναι, absolvere. 86, 34.
ἀφικνεῖσθαι] εἰς τοὐψὸν (forum piscarium) ἀφῖκται. 9, 41. ὅταν τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνῆται. 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οἰόμενος δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. συλαγέρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἵππων. 69, 30.
ἀφιστᾶναι] πολὺ τῶν τοιούτων ἔχειν. 28, 13. ἀπωστῆναι ἀπολογίας, missam facere defensionem. 28, 24. ἀπωστῆναι, cedere, concedere, missum alicui facere, ἀφίστεται. 32, 30. ἀφιστάναι, impellere ad defectionem. σὺ γὰρ ἂν πάμπαν ἀπωστήσῃς. 77, 31. πραγματείας ἀπωστήσῃ. 88, 19.
ἀφομοιοῦν] ἀφομοιοῖ μὲν τὸν φόβον ταῖς συμφοραῖς. 86, 17.
ἀφράστος] ὑπομένων Δημοσθένη ἀφράστου ὄντα. 30, ult. βαρὺς καὶ ἀφίκτους ἄνθρωπος. 31, 1.
ἀφορίζεσθαι καιρὸν, temporis aliquem ambitum definire, claudere aliquo insigni evento. 61, 19.
ἀφορμᾶν οἴκαδε, in viam se dare, domum redeundi ergo. 33, 22.
ἀφοσιοῦν] ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τε πρὸς θεοὺς, satisfacio ego, loco civitatis meæ, juribus illis omnibus et sacris, quæ diis debentur e religione patria, eamque civitatem meam pro parte mea virili illis officiis sacris libero. 70, 29.
ἀφροσύνη] τὴν γε θεοσέβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως ἐτιμᾶτο. 72, 32.
ἄφυκτος λόγος, argumentum invictum, cujus vis stringens effugi et declinari nequit. 56, 14.
ἄφυκτος] τὰ ἄφυκτα καὶ ἀγκύλωτα, ut saxa, tigna, enses. 88, 37.
ἀχάριστος] πάμπολυν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus. 48, 13.
ἄχρηστος] ἀχρηστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16.
ἀψευδεῖν. 81, 8. ἀψευδεῖν πρός τινα, bona fide cum aliquo agere. 40, 40.
ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7.
ἀψυχία τῶν στρατιωτῶν. 51, 37.

B.

βαλαντιστόμος. sic Demosthenem appellat Æschines. 83, 28.
βάρβαρος] τῶν τυχὸν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πραττομένων. 51, 11. βάρβαρος ἐπιστολὴ, κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, ult. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.
Ζαρίας τὸν αἰτίαν ἔσχηκα. 28, 19.
βαρὺς καὶ ἄφικτος ἀνθρώπους. 31, 1. πραγμάτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων. 79, 25. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὃν πεπόνθατε, τὸ ἀπράγμον γίγνεται. 88, 16.
βέβαιος] οὐδ' ἂν φαίην ἐν Ζακύνθῳ ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. Ζακύνθους ἐπ' αἰτίαις ἀγωνίσας. 86, 1.
βασιλεύειν] ἀνὴρ γὰρ ἐλεύθερος ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει, in republica, quæ libertate et jure civili

administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea. 87, 8.

βασιλικὸς] *χρυσίον βασιλικὸν*, largitiones regis Persarum. 75, ult. *τῶν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὸν δικαστὴν αὐτοῦ ἀκινήτους ποιεῖν*. 78, 29. *στρολαβὸν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου*. 88, 8.

βάτταλος. 41, 14.

βδελυρία] *μέθη καὶ βδελυρία*. 4, 34, *χαρτὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ Cβδελυρία*. 8, 27. *φοβηθέντες, μὴ ἀναιρεθῇ αὐτῶν ἡ Cβδελυρία εἰς πᾶσιν τὸν αὐλῶν*. 9, 16. *τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι*. 10, 26. *εὐσεβίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμφόρους ποιούμενος*. 15, 16. *εὐγνωστος βδελυρία*. 26, 42. *πρωτεῖον βδελυρίᾳ*. 27, 17.

βδελυρὸς] *ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός*. 89, 3.

βέβαιος, cui fidi potest, qui promissis et pactis satisfacit. 23, 18.

βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοσθένους. 54, penult. *βεβαιοῦν*, prætoria velut sententia jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui addicere. *μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους*, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

βεβαίωσις] *βεβαιώσεως τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι*, lex jubet possessorem emtoremve vindicias dare possessionum, emtorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, seu illa modis justis legitimisque acquisivisse. 89, 16. sed v. hoc de loco v. *κύριγμα*.

βελτίω] *τινὲς πρεσβυτῶν ὥσπερ Cελώνας διείρουσι*. 77, 27.

βελτίων] *διατρίβειν βελτίονα ἄνδρα σθαι*. 8, 21. *τὰς ὑφηλὰς εἰς Cελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἀνδρας ἀπέδωσθι*. 90, 4.

βῆμα] *ἀναβαλόμενον ἀπὸ τοῦ βήματος*. 4, 36. *ἐξέργειν τοῦ βήματος*. 5, 15. *κραυγαῖς ζητεῖν ἀναβαλέσθαι ἀπὸ τοῦ βήματος*. 5, 26. *ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα*. 61, 29. *πρασταλαμβάνει τὸ βῆμα*. 63, ult. *παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα*, invitare, ut adscendat in tribunal. 64, 5. *διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον*, litem se orsurum, qua disceptetur, utri imperium in copias conveniat, oratoribusne, an imperatoribus. 74, 19. *ἡμεῖσδὲ παρὰν ἐπὶ τὸ Cῆμα*. 76, 18. *παραχωρῶ σοι τοῦ Cήματος*. 77, 22. *πάλιν παριδὼν σαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος*. 77, 29. *ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ Cῆμα*. 78, 29. *βῆμα*, tribunal, geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. *πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα*. — *πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος*. 83, 32.

βίος, quæstus, victus. *οἷς ἐστὶ Cίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν*, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior. 2, 13. *τῶν λόγων ἐστιφανωθέντα πρέπειν, ἀλλ' οὐ τοῦ Cίου*, (id est ἡ τοῦ Cίου.) 5, 11. *πολὺ μὲν οὖν χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὅστις μὴ ἐξ ὑποψίας δόξαν αἰσίας ἀπορᾷ*. 7, 32. *πεπαιμαγηρικῶσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου*. 13, 3. *πιστεύειν τῷ Cίῳ*, vitæ a se actæ sanctimonia fidere. 17, 21. *πρίσας μὲν ἐξ ὑποψίας, μᾶλλ' ἐκ διαCολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι*. 21, 33. *εὐχερῶς γὰρ ἑκάστοις λέγειν ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε*. 25, 31. *δίκαιον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζειν*. 26, 16. *τῶν σεσωφρονισμένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀποδιδόναι νομίζω πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις*. 28, 21. 23. *βέλτιον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν Cίον νομίζων*. 28, pennult. *χρόνου καὶ Cίῳ τοσούτῳ*, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 35, 35. *ἀλισθεὶς ἐκ τοῦ Cίου διδεκαπεπαιμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι*. 43, 4. *δεκαπεπαιδευμένους ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω*. 47, 30. *τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις*. 48, 17. *κρείττονα τῶν λόγων, οἷς εἰώθη λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν*. 67, ult. *οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε Cεβιώκαμεν*. 72, 24. *θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ἑκατέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ἑκατέρου τοῦ βίου ἐστὶν*. 77, 40. *φορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων πραγμάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων πενήτων*. 78, 27. *τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει*. 84, 38. *τὴν ἐμὴν σωτῆρα ἡ τοῦ βίου μετρίότης παρεσκεύασεν*. 85, 6. *εὐδύνει βίου οὐκ ἐπὶ παρ' ὑμῖν*. 86, 33. *πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι*. 88, pen. *ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός*. 89, 3. *ἱκανάγειν αὐτὸν καλεῖσθαι καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα*. 89, 18.

βιοῦν] *αἰσχρῶς βεβιωκότι πρεπῶδες οἱ νόμοι μὴ δημιγορεῖν*. 1, 13. *ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα*. 52, 30. *κακόνοιαν τῶν λόγων, οὓς εἰώθη λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν*. 67, ult. *οὐ γὰρ Cίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν*. 72, 24. *ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς*. 84, 15.

βλάπτειν] *βλάπτειδαι μεγάλα*. 1, 4. *εἰθύνας ἡμᾶς βλάπτειν*. 24, 7.

βλασφημεῖν, verba infausta, male ominata loqui. 25, 39.

βλασφημία] *Cλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα*. 24, 4.

βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. *ὡσὼς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐκτυγχάνοντος*. 52, 28. *ὁρᾶν* et *βλέπειν* necesse est, ut inter se different, nam p. 67, 10. copulantur hæc: *ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα*. 75, 17. *παρακαλεῖ ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα*. 89, 25.

βοᾶδειν] *μετακίμεσθαι πόθεν βοᾶδειν ἐπί τινα*, contra quem. 5, 24.

βοηδεῖν] *φυλίτας παῖδας βοηδοῦντας τοῖς*

ήμους. δ, 22. βουθύσειν τοῖς ἱδίοις, privata sua pecunia adjuturum. 33, 27. βουθοῦν τῷ Θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χωρὶ καὶ ὁδοῖ καὶ φατρῇ καὶ πάσῃ δυσάμει. 69, 9. φατρῇ βουθοῦν τῷ Θεῷ. 70, 29. βουθοῦν τοῖς τῶν σφετέρων ἀντιχήμασιν. 78, 3.

βουστάρχης] ἐκφέρμασι τούτῳ τοῖς βουστάρχαις σημαίνοντων. 74, penult.

βουστάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere. 42, 5.

βύρσιος] τοῖχος βύρσιον. 51, 17.

βύσσημα] μηδὲ ζοστήματα κατὰ φύσιν γυναῖς φοιτᾶσθαι. 69, 15.

βωβυτοῖν] λευκὸν ἱσθῆτα λαβὸν καὶ στεφανωσάμενος ἰβωβύτου. quæ erant signa gaudii. 64, 38.

βουλαία] ἱστίαν ἐκαθέμοσι τὴν βουλαίαν. 34, 9.

βούλεσθαι] διαμισθίαν (scil. τῶν ἱστίων) ἐκαγγειλάτω ὁ Συλλήμιος. 5, 17. φόνου δικαίου μεθεὶς ἑαυτὸν ἀπαλλᾶσαι βούλεται, ἤτου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. τὸ πάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κέφυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν Σούλεται. 54, 14. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6. παραμβολῇ παραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς πατυγορίας ὑμᾶς Σούλεται ἐμ-Σαλεῖν. 83, 21.

βουλεύειν] βουλὰς ἐζόμενοι Συλευόσαμεν. 21, 3. χειρυκχεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare. 43, 30. ἀνάγκαν μισθενὸς λόγου ἰλλιπικοῦ ὤμην δεῖν τὸν μέλλοντα πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πρόμασος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλεύσας ἐναυτὸν: ergo senatorius honos erat annuus? 64, 25. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας, in consilium ire cum timiditate et æmulatione. 65, 15. 16. καὶ μὰ μόνον τοῖς ἐκτὸς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄμμασι, διαβλίψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5.

βούλευμα] ζηλωτὰς τῶν παλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8.

βουλευτήριον] ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ Συλευτηρίου. 16, 1. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ Συλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. ἀρθὲν ἴλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13.

βουλευτὴς] κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

Συλλᾶ] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ Συλλᾶς περίοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ἐκστρεῖαν δεῖναι εἰς τὸν βουλήν. 14, 41. τέλος παρεῖπεν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν πωλεῖ. 16, pen. βουλὰς ἐζόμενοι Συλευόμεθ. 21, 3. προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξυκλαῖς προεδρείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προεδρίας, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30. τὸν βουλὴν τῶν ἀντιπαροίας: quo distinguatur hæc βουλὴ a Συλλᾷ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35. εἰς αἰτίαν ἐκκαγγείλειν καὶ θυσίας τὴν Συλλὴν κατίστησι. 76, 23. ἐκπαλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αἰθέμαρὸν ὑπὸ τὰς ἓξ ἀρείου πάγου βουλᾶς, ἐς περιόδους δικάτου ἐζεμιώθη. 89, 34.

βραχὺς] κατατιθέναι βραχία, numerare parum. 56, 26.

βωμὸς] καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 9, 22. φόμως ἐς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυμένους. 18, 10. ἐστεφανωτάδειας μετίχαι τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παρίστασι τοῖς βωμοῖς τὰ δύματα. 70, 31.

Γ.

γαῖα] ἱερεύειν γαῖαν ἰμάδαν. 20, 19. σοῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

γάμος] ἐς εἶρε τὴν ἑαυτοῦ δυνατέρα — τὸν ἡλικίαν οὐ παλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7.

γαμεῖσθαι] ἕωτε (scil. κὰς) λάχε γαυόμενον. 21, 4.

γαῖτων] πραυγῶς αἰσθάσθαι τοὺς γαίτωνας. 9, 13.

γαλᾷν] κλαίει οὗτος ῥᾷον, ἢ ἄλλος γαλᾶσι. 83, 29.

γαλοῖος] ἰδὶς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἰδίας διατρέσας γαλοῖος. 17, 41.

γέλως] μείζων ἀπάντα γέλως μετὰ δορύβου. 12, 11. λῦρος καὶ γέλως. 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβὴν τιν καθ' αὑτοῦ παρέχειν, τὶ sum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ὑφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἠγόντο. 42, pen.

γενναῖος] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ σολυτελείαις δείπνων καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ πίβας, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34.

γένος] γένος παρανομώτατον. 68, 38. ἐξέλειε εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἀτυχία περὶ τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, ult.

γέρα, præcipua, ut vulgo appellant, jura, privatis quibusdam aut gentibus singularibus priva et propria, in quibus præeminent cæteris civibus, qui sunt horum jurium et honorum exsortes, ut sacerdotes, et sunt veluti salaria quædam, aut stipendia, aut mercedes publice datæ pro opera publice navata. 56, 21.

γεραίρειν στεφάνῳ. 81, 13.

γερουσία Lacedæmoniorum per ambages verborum significatur. 25, 36. 37.

γῆ] μυχὸς γῆς. 18, 15. βουθοῦν τῷ Θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χωρὶ

καὶ σοβεῖ καὶ φοβῇ καὶ σῶσαι δυνήσει. 69, 9. μήτε γῆν παρανὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τίκτειν τέρατα γονῶσιν ἀνοήτοις, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26.

γυμνικοὺς ἀγῶνας. 20, 23.

γῦρις] ὑπογυμνοῖ γῦρις ἅμα καὶ σκιάν. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῦρις σόφρων. 25, 37. 26, 2.

γέγονεθαι vel γένεσθαι] γεγονότες σολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνωλελυμένος γέγονε. 8, 12. τὰ γενόμενα, ut fieri solet. 9, 4. παρεσία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. ἐν ᾧ καιρῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. δυσμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονός. 18, 35. πεφιλόκωτος ἐξ ἔρωτος γένεσθαι. 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα. 21, 32. σοῦδεν οὖν ἰσχυρὸς καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invalult et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. γίνεσθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρῳ, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἀρχὰς ἀδυνημένων μὲν οὔσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem, extraneus nemo adesset. 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, penult. ἐπὶ σατυρικοῖς ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. οὐδ' ἂν φαίην ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γένεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. πρίασθαι τῆς χάρας ταύτης ἐγενόμην δύο ὄντα. 50, 32. ἐκπόδων γενέσθαι, quando non liceat. 56, 40. τραγῳδῶν γινομένων, si bene habet ea lectio, sed legendum videtur potius τραγῳδῶν. 59, 23. καιρὸν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνεσθαι. 60, 13. παθιλάρωσις στεφάνου γέγονεται. 60, 14. χεῖρον γίνεται τὸν ἀγῶνα. 60, 15. καιρὸς τῇ πόλει τέτταρες γεγόνασι. 61, 17. ἐπιμελὴς γέγονεν ὑπακούειν. 61, 32. ἡ ἰδία σωτηρὶς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. φυγὰς ἂν εἰσαγγελίας γεγένεται. 65, 4. τί τῶν ἀπαλπίστων καὶ ἀφροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πληγῆς τελευταίας γεγενημένης. 74, 27. ἔκφευξιν πανταπασιν ἐγένετο. 75, 6. γένεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. τραγῳδῶν μελλόντων γένεσθαι. (si bene habet) 75, 26. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. βαρύτερον τῶν ἔργων, ἂν πεπόνθατε, τὸ ἀκρίβεια γίγνεται. 88, 16. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς. 88, 18. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

γνώσεται] γνώσεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἴγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente. 21, 36.

γλῶττα] γλῶτταν ἀσυτμησθείς. 24, 32. οὗ τὴν γλῶτταν, ἴσθ' τις, ἅσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφίλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι. 86, 29.

γνώμη] καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur. 27, penult. ἐπιψηφίζειν τοὺς πρέσβεις τὰς γνώμας. 36, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἴχειν. 81, 31.

γνωρίζειν, noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis. 11, 8.

γνώριμον, noscitabile, ut e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14.

γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μου τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 4. γνῶσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit. 10, 17. ἐπιγεγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, populi decretis. 26, 38. γνῶσις, usus et familiaritas, quæ duos intercedit. 30, 13.

γόης] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 72, 13. ἐκπεσάξει τὸν γόητα: sic Demosthenem appellat Æschines. 83, 28.

γονὰς] οἴκοσιν μὲν παρίχων τοῖς γονῦσι. 4, 42. μήτε γῆν παρανὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τίκτειν τέρατα γονῶσιν ἀνοήτοις, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

γονὴ] μηδὲ βδελύγματα κατὰ φύσιν γονὴς ποιεῖσθαι. 69, 15.

γόνυ] σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

γράμμα] οὐ γὰρ ἦσσον ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πε-

σωθέντων. 79, penult.
γραμματῶν] ἐγγράφειν εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 26. et 14, 31. κατὰ συγγραφὰς ἰμισθώθη καὶ γραμματῶν. 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν κατισχύειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito. 23, 6.
γραμματεὺς prælegebat τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis ab actore in reum exhibitum, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur. 1, 8. ἐγγράφειν λόγον καὶ εἰσάγειν αρχὰς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἀναγνώζειν τὸν γραμματέα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari. 81, 26.
γράφειν] γραφὴν γράφεσθαί τινα, in aliquem instituere actionem γραφὴ dictam. 1, 2. γραφέσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, deferat suam accusationem (γραφὴν) ad thesmothetas. 3, 14. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. μαρτυρίαν γράφειν τινί. 7, 11. 24. et 10, 9. παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conventa literis consignata violare. 23, 12. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰσχὲς ἐπὶ τῆς πόλεως ταῖς συμπαῖς θεαῖς. 26, 37. γεγραμμένα, oratio literis mandata, quam orator memoriter recitans coram se habet, quo, si filum orationis amittat, et dicendorum obliviscatur, inspiciendo in sua scripta, rursus invenire, et in viam redire possit. τῶν γεγραμμένων διαφάλη, er ist aus dem Concepte gekommen. 33, 2. γράφεσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. δεξιώσεως περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν, qui sibi valde placet in dexteritate bene scribendi. 44, 36. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21. ὅτι μισοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὴν στεφανοῦν, quod auctor fuisset scribendo decreto, coronandi Demosthenis. 57, 19. γράφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον, ad areopagiticum senatum deferre. 60, penult. πόλεμον γράφειν, auctor esse decreti, quo bellum decernatur, et parari imperetur. 61, 23. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34. περὶ μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι δημοσθένη. 73, 32. διαδικασίαν ἔξω γράψαι τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 19. τραύματος ἐν πρώτοις γραφὴς γεγράφθαι. 84, 21. παυσιστάτην ἔξοδον γράψαντα, auctor in decreto publico, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit. 88, 40.
γραφὴ] γραφὴν γράφεσθαί τινα, in aliquem instituere actionem γραφὴ dictam. 1, 2. τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis, ab actore in reum exhibitum prælegebat γραμματεὺς, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur. 1, 8. ἐταιρήσεως γραφή. 2, penult. γραφὴ ὕβρεως. 3, 12. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere. 30, 3. τραύματος γραφῇ οὐδ' ἐπιξήφ. 40, 27. γραφέσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. σκευάσιον γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur. 54, 20. seqq. τὰ περὶ τὸν τοῦ τραύματος γραφὸν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. γραφὴ, raro sensu pro ἱστοριδή. 67, 5. διπλαῖς γραφαῖ. 78, 42. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλεν. 81, 19. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων. 82, 8. ἡ ἐμπέρα δικαιοῦται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφαὶ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τραύματος ἐν πρώταις γραφὰς γεγράφασθαι. 84, 21. ἀπογράφειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices in forum. 85, 2. 11. ἀναψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν. 86, 31. γραφὰς δίκαιον ἀλλοπαρώνους ἀπιμοῦται. 87, 3.
γυμνάζειν] ἀναβλίπειν εἰς τὰς τῶν γεγυμνασμένων εὐέλικας. 26. penult.
γυμνασιαρχεῖν. 2, 34.
γυμνάσιον] ἐξέρχεσθαι τοῦ γυμνασίου. 2, 35. ὀχλικὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν παιδίων μὴ διατριβὰς καταμεμφόμενοι. 84, 40.
γυμνικὸς] γυμνικὸς ἀγὼν. 83, 22.
γυμνὸς ἱματιοπαστίζειν, sine pallio, abjecto pallio. 4, 33. γυμνὸς ἐξεχύνει εἰς τὸν ἀγορᾶν. 9, 14.
γυναικεῖος] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν. 26, 22. μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς τὸν ὀργὸν ἀνθρώπων παραδοῦναι. 52, 17.
γυνὴ] λοιπὸν ἔχειν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οἵαν ἐξ Σόλωνος, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχός. 26, 12. ἀνομάρτητον τῶν γυναικῶν. 26, 14. φόβον ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὸν χρόνον. 32, 22. παραπαστάλλειν τὸν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κυνισκον. 48, 10. μήτε γὰν παρασὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τίκτειν τέκνων γνησίων ἐπιβούλους, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas. 76, 3. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ἐκ μεταπαιδεύσαντες τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

Δ.

δαιμόνιος] δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαιρετάτου πραγμάτου. 70, 12.
δαιμόνιος ἐκπυδαιὸς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. τὸν γε Διαβλήθραν καὶ τὸν ἀφροσύνην εἶπε δυθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως πεπαίδευται. 72, 32.
δαίμων] σπένδεσθαι τὸν δαίμονα καὶ τὸν τύχην ἐς σωτηρίαν τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσφαλείας. 69, 38. τὸν δαίμονα καὶ τὸν τύχην τὸν συμπαραπολαβόντων τῇ δυθρώπου φυλάξασθαι. 76, 7.
δαὶς] σκευὴ ἱλαίνων τῶν ἐστελμένων ἀρτὶ ἱματίων. 27, 7.
δάκρυον] δάκρυα ἀφιέναι. 75, 23. δάκρυα, quibus orator auditores flectere in ar-

tem suam et commiseratione permovere studet. 83, 42. 84, 6.

δάνιστλος] τὰς ἐκατοστὰς, ἃς ἐξαπτιμένος ἐκ τῶν δανιστῶν πυράτας. 77, 11.

δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐνέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus. 15, 16.

δάνισμα, pecunia fœnori elocata. 15, 5.

δανείνη] ἐκατοστῇ τῇ δανείᾳ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16. τὰς δανείνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coemendis cupediis. 9, 42. δανείναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. χαρίζεσθαι ταῖς καθ' ἡμέραν δανείναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. ἀσέλγεια τῆς δανείνης. 78, 5. τῶν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δανείνην αὐτοῦ ἐπιπάλλειν. 78, 29. δανείνη, propensio ad prodigalitatem et sumtuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δανείνης. 85, 8.

δέησις] δέεσθαι ἡμεῖν τινὰ ἰσχυρὰν ἰδεῖσθαι, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2.

δεῖδιεν] πόβῳ θεῶν δεδεῖναι τὰ θεινά. 42, 7. τὰ Σπάρτης ἀπὸ δεδεῖναι. 45, 40.

δεικνῦναι] ἔστιν μὲν δίκῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, judices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire. 7, 19. δέδεικται φανερὰ ὄδῳ. 13, 5. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα εἶραι δείξειν. 79, 13.

δειλαῖος] ἱκανὸς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρας τὰς ὀφθαλμούς. 24, 31.

δειλία] προοίμιον σκοπεῖν καὶ τεθνηκὸς δειλία. 32, 41. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. μετοχὴν δειλίαν θαρύσεις καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7. δειλίας γεγαφαί. 78, 42.

δεῖν, ligare. δέσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11. ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9.

δεινὸς] δεινὸ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ παιδία καὶ σύνεσις. 9, 1. ἀναπεπταμένα δεινά. 16, 36. ἐς δεινὸς καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum, lacertosum esse. 34, 36. συρεσεῖν δεινός. 34, 42. et 42, 39. πέμφθεν δεδεῖναι τὰ δεινά. 42, 7. δεινὸς τοὺς λόγους Δημοσθένης. 43, 6. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδεῖναι. 45, 40. πρασσόδαι τῷ λόγῳ τὰ δεινά. 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἰχθροῦ πρίσωπον βλέπειν ἐπαγγελλόντος. 52, 28. δεινὸν τὸ δεινὸν ἡγεῖσθαι αὐτῶν. 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λέγειν. 84, 37.

δεινῶς] τέχνον δεινῶς ἐξεργεσμένον. 14, 11. ἀσχημόνῶν δεινῶς. 33, 22.

δεῖσθαι] δεῖσθαι πολιτελῆ δεινῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

δέησις] ἐφοφηγίας καὶ πολιτελίας δέησιν δεινλεύειν. 6, 33. δέησιν πολιτελῆ δεινῶν ἀσύμβολος. 11, 13. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13.

δεῖσθαι] δέεσθαι ἡμεῖν τινὰ ἰσχυρὰν ἰδεῖσθαι, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41.

δεκαετὴς πόλεμος. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere. 12, 30.

δεκατέλωντος] δεκατελάντους δίκας λαγχάνειν. 41, 13.

δέκατος] τὸ δέκατον μέρος, δέκατος αὐτὸν προσβαίνειν. 52, 11. ἡ φιλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17.

δεξιὰ] ἐμβάλλειν τὸν δεξιόν. 85, 40.

δεξιοῦσθαι] δεξιούμενος πάντας καὶ προσαγόμενος. 66, 11.

δεσμωτήριον] ἀναλυθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2.

δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυσμῶν. 72, 27.

δευρὶ] συμπαρασβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult.

δεῦρο] καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39.

δεύτερον] ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco. 2, 1. 6. ἐγχεῖται τὸ δεύτερον ὕδωρ. 82, 14.

δέχεσθαι] ταῦτ' ἐγὼ λέγω μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἶναι οὐκ ἂν ἰδιξάμην ζῆν, nolim vivere, (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem. 8, 32. πρέλλειν οὐ δέχεται. 45, 6. μήτε δέξασθαι (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. 70, 38. οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si easdem concones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere. 85, 5.

δημηγορεῖν] αἰσχρῶς. Σαβακίνη πρεσβεύων οἰ νόμοι μὲ δημηγορεῖν. 1, 13. οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. 85, 5.

δημηγορία] διαφορὰ δημηγορία. 36, 31.

δήμιος, carnifex, tortor. 44, ult.

δημιουργὸς] αἰκίστας δημιουργοὺς τῆς συντομωτάτης τέχνης. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λέγειν. 84, 37.

δημοκρίτης] δημοκράτους Θαλαίνου, τοῦ Θασίου τυράννου. 45, 20.

δημοπρατεῖσθαι] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοπρατουμένης. 69, 36. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοπρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

δημοπρατία] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοπρατία, inter se conferuntur. 1, 19. sq. ὅλως δ' ἐν δημοπρατίᾳ τὸν εἰς ἅπαντ' ἰβρίστην οἰκ ἐκπλήττειν ἡγήσατο εἶναι συμφορὰν ὑπενόησεν. 3, 24. τοὺς τριάκοντα τῆς δημοπρατίας ἀφαιρεῖσθαι. 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοπρατίας. 51, 12. δημοπρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἔθεσιν, ἀλλὰ τῇ πολιτείᾳ ἐφαρμόττοντες. 52, 4. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοπρατίαν. 54, pen. ἄρδην ἴλαβεν ἰφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοπρατίαν. 74, 13. δημοπρατίαν

αἰτεῖν. 82, 18. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. κατίστη δημοκρατία. 83. 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ περίεσθε. 87, 16. διαφυγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας. 89, 20. πεπιστεῦσθαι αὐτὸ μόνον τοῦτο τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἴσον ἰσήρεις παραπεπλέφθαι. 89, 29.

δῆμος] ἐπαγγελίαν ποιεῖ ἐν τῷ δήμῳ ἀποδώσειν. 9, 35. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσθεν πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ὑπεσχημένων ἐστορῆς τὸν δῆμον. 19, 42. ἐπιγεγραμμένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. συναπαλλάξαι τὸν δῆμον. 27, 10. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπαυμένον. 33, 8. ἐπισημαινόμενος ἱρὸν τὸν δῆμον. 34, 26. πρόσθους εἰς τὸν δῆμον πρεβευτεύει. 35, 30. νομῷ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρων. 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. ἀναφθέντος τοῦ δήμου. 51, 42. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit. 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα ἐπισκοπεῖτο τὰς πρόσθους τῷ δήμῳ. 57, 23. οἷς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται: ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc. 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν πρυτάνεων, jus et copiam suffragandi dare. 59, 13. ἀπολυσθείαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται. 60, 13, ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνᾶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. ἔπρεπε λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29. τὰς πρόξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου. 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς ναυάρχους μιᾷ χῆβι ἔτρεφε. 75, 32. μηδ' αἰρεῖτε στρατηγὸς ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. ἀπατετμῆκασί τινες τὰ πλήθματα τοῦ δήμου. 77, 26. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10. καλαίχθαι δῆμος Ἀθηναίων. 81, 13. τί πρόβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17. Θωτεύειν τὸν δῆμον. 86, 2. τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντιδιδοῦσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ Σάρδαρον. 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 8. οὐ τελευτῶσιν τὰς δυναστείας ἐξίδιωται ὁ δῆμος. 90, 21. πρέξεως τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 90, 23.

δημόσιος] ἴδῃ μὲν κοινοὺς, δημοσίᾳ δὲ χρυσοῦς. 5, 9. φόμεν δημοσίᾳ Σόλωνα εἰς Σοῦ. 47, 25. προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμενα τῶν συναφαιρετῶν εἰς παλαίστραν. 47, 26. ὁ ἴδῃ κοινὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρυσοῦς. 64, ult.

δημόσιος] ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ. 3, 33. δημόσιος ἀνδρωνες, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. δημόσιαι διαψηφίσεις, quæ fiunt κατὰ δήμους, per singulos quosque demos. 16, 12. δημοσίᾳ μίσθωσιν τίθεσθαι κατὰ πεντηκοστὰ τελωνῆς. 19, 30. τὸν δημόσιον πράσσειν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 31, 14. πλέονται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. θεσμοθέτας προστάτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διαρρεῖν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. τὸ δημόσιον, respublica. 62, 5. quod etiam in præcedente loco significat. ὑπόδικον αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας πρόσθους καὶ τάπερ ὤφειλεν. 68, 25. ποιεῖ φύσις μεγάλης ἐξ οὐσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31. ῥητορικὸν διπλοῦν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7. δωροδοκήματα δημόσια, acceptiones largitionum, quæstus e muneribus, quæ dantur, quo is, qui ea accipit, pro iis jura et emolumenta publica vendat. 84, 6. ταφὰς δημοσίας ἀπέλιπτα. 87, 31.

δημοστελὴς] εἰς δημοστελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. δημοστελῆ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ. 26, 13. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοστελῆ ἱερά. 79, 3.

δημότης] ἀ' ὧν εἷς δημότης ἐνεγράφης. 48, 14.

δημοτικὸς] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ἀνὴρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. δημοτικὸν quæ res constituant. 77, 38. τῷ δημοτικῷ opponitur ὀλιγαρχικὸς. 77, 40.

δίκαιον] ἐχρήσθαι δίκαιον ψευδεῖς οἴεσθαι ἰσότητα δίκας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8.

διὰ 1) cum genitivo. πεπρᾶσθαι διὰ παραλόγων ὑμᾶς ἐνεπεμπόμησεν. 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς. 67, 14. πρέπτειν πρέξεις δ' ἀναβρότον. 67, 22. οὐ δ' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γεγράφασι. 70, 34. καταφυγεῖν, ἐπίφορος ὤν, εἰς τὸν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποιήσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41. 2) cum accusativo. δ' ὧν εἰς δημότης ἐνεγράφης. 48, 14. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ὑμᾶς ὕβρεσθε πάντων οἰκεῖ. 52, 31. τοὺς δ' αὐτίβιον φυγόντας κατάγουσιν.

72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ εἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν πονηρῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησόμεθα. 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5.

διαβάλλειν] οἷόν τε τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαλλομένους ὀργίζεται. 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὸν τοῦ βίου διαβάλλει. 84, 38.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν. 87, pen.

διαζιβάζειν, e continente in insulam transportare. Φαιμοὺς ξένους διαζιβάσας. 66, 12.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὀσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, Συλλεύσασθε. 90, 5.

διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. κρίσις μὲν ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς. 29, 24. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. κατανοεῖν διαβολῆ. 47, 20. διαβολὴ ἀδίκως ἔστι καὶ συκοφαντία. ibid. πολὺν φέρειν ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν φιλόπονον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33.

διαγγέλλειν] διαγγέλλει ἡ φάμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἴδιας (ἐκάστου) πράξεις. 18, 8. διαγγέλλειν ταὐτόνδε ἐκέλευε. 45, 20.

διαγηγνώσθαι, superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἐκάστῳ τίχας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

διαγινώσκειν] ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere. 26, 21. διαγινώσκεται τῷ πανὶ τὸ ὀρθὸν καὶ μὴ. 82, 26. παιδία, ἃ διαγινώσκειν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

διαγωνίζεσθαι] διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ πύρους ἑτέρου εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρᾳ σμικρᾷ μέρει διαγωνιοῦνται. 74, 34. φύσιας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσιος πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένας. 83, 22.

διαδικασία] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατευτήριον, litem se orsurum, qua disceptetur. 74, 19.

διαδοχὴ] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui. 50, 37.

διαζύγνυσθαι] αἱ διαζυγέντες (diatracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν ἠθέλησαν. 52, 13.

διαιρεῖσθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum. 44, 8. διαιρεῖσθαι καιροὺς, seorsim, singula quæque tempora oratione persequi. 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρακίμενοι γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

διαιρετὸς] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

διαῖτα] διαίτᾳ ἐπιτηρεῖσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Arabum اكمليه 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα διαῖταν παρασκευάσαι πρὸς τὸν λοιπὸν ἡμέραν διαιτᾶν. 78, 4.

διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36.

διαιωνίζειν] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀκμαίους ἑαυτοῦ διαιωνίζειν. 66, 17.

διαιωνία] ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διαιωνίᾳ. 55, 33.

διαλαμβάνειν] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26.

διαλέγεσθαι] διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διαλέγεται. 33, 26. διαλέγεσθαι φασὶν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεούς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἱκετεύει. 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14. ἀκριβέστερος διαλέγεσθαι. 87, ult.

διαλείπειν, orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breve silentium. 15, 31. διαλιπὼν, interjecta pausa. 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore. 85, 16.

διαλλαγὴ] ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30.

διαλογισμὸς] φαρμάττειν διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem. 49, 32.

διαλύειν] διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata. 10, 4. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. διαλύειν τὴν αἰρέσιν. 65, 32.

διάλυσις] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρίσκεσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5.

διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5.

διαμαρτύρεσθαί τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obsecundet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum. 40, 7.

διαμαρτυρία. 30, 33.

διαμένειν. 41, 27.

διαμετρεῖν] ἐν διαμεμετρημένῳ ἡμέρᾳ κρίνομαι. quid est? 45, 1.

διαμνημονεύειν. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ἐνθύσεσθαι. 27, 14. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα. 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere. 83, 7.

διάνοια] ὑπολάβετε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ διηγεῖσθαι

μη. 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀναβλέψαντι εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. περσίρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis cum cogitationibus in locum aliquem transferre, 80, 25.

διαπαλαιΐζεσθαί τινι, interminari. 7, 1.

διάπειρα] τὸ σπᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστασαν. 26, 20.

διαπίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ἐς τὸ σταφάντειμα — διαπεσεῖν αὐτῷ. 33, 19.

διαπιστεύειν, penitus credere. 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam. 54, 39.

διαπολιτεύεσθαι, diversas in republica gerenda partes sequi. 81, ult.

διαπραΐσασθαι. 32, 42.

διαπράττεσθαι] διαπράττοντο ἀπαγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur. 59, 27. 71, 22. 87, 7. leviter, utcunque, dicis causa, defungi opere. 79, 26. 32.

διαριθμεῖσθαι, delectu quasi habito discerni et distribui, aliis in hanc partem discedere jussis, aliis in illam. 83, 32.

διαρρήδην ἀπαγορεύσαι. 1, pen. 2, 19.

διαρρήσειν εἰς τὴν ἀθηναίων τὴ σπαθίκια. 9, 8.

διάστασιν] διαστάσεως διάστασιν. 9, 9.

διασκευάζεσθαι] διασκευασμένοι ἐν ταῖς ὅπλαις. 73, 31.

διασπαράττειν, tormentis distrahere, dilaniare. 85, 38.

διασύρειν] διασύρειν τὸν ὅλον ἅπαντα τοῦ ἀγῶνος. 18, 35.

διασφάλλεσθαι] τῶν γεγραμμένων διασφάλα, er ist aus dem Concepte gekommen. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34.

διατηρεῖν τὴν πολιτείαν. 83, 29.

διατίθεναι τὰ κατὰ τῆς οὐσίας. 5, 8. διαθέσθαι, testamentum scribere, quando non liceat. 56, 40.

διατρίβειν περί τι, satagere in re aliqua. 6, 42. διατριβὰς οὐκ ἀφανῆς διατρίβων, vitam ago non obscuram in locis clandestinis cum hominibus sordidis. 17, 13. διατρίβας, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35.

διατριβή] διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28. διατρίβειν βελτίονα ἔφασθαι. 8, 21. διατριβή, locus, ubi ludicris otium fallitur, et sodalitium ibi ea de causa congrediens. 8, 24. 25. διατριβὰς οὐκ ἀφανῆς διατρίβων. 17, 13. ἥδιον ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. διατριβαί, loci et congressus multorum et elegantium hominum. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονὼς, ut homo in luce vitæ lautæ et liberalis elegantisque educatus. comme un homme, qui sçait son monde. 18, 35. διατριζὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς. 21, 1. ἀφεμένους εἰς τὰς τῶν ἀκουόντων διατριβάς. 23, 2. γέλωτα καὶ διατριζὴν τιν' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ἐν τῇ διατριζῇ τῶν μαιρακίων, in cœtu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, ut ab eo discant, aut cum eo confabulentur. 25, 3. διατριβαὶ καὶ συνόδους μεθ' ὑμῶν ἀκούσεται. 31, 18. διατριβὴν πλείονων ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ὑμοὺς λόγους, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus. 33, 15. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχων. 48, 4. διατριβαὶ αἰγενεῖς quæ sint. 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βαλλουσι. 52, 30. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late evagari. 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεανίσκων μου διατριβὰς καταμεμφόμενοι. 84, 40. διατριβὰς Δημοσθένους εἰς ἰζήλωσιν. 85, 3.

διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν. 50, 2.

διαφέρειν] τὸν ὑλὸν ἑτέρων διαφέρειν, formosior aliis. 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ ἀκούοντα πάλαι καὶ ὄρχ, percellere, in admirationem rapere formæ decore. 19, 4. διαφέροντα πρὸς ἀκαιρότητα καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. ἑτέρων τὸν ὑλὸν διαφέρων. 76. 37. διανοηθῆν τὴν πρότην ὑβρεν κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

διαφεύγειν] διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispereuntis. 89, 20.

διαφθείρειν] μιαρὰν πλείστων διαφθείρειν erat Athenis capitale. 7, 3. διαφθαρμένος τοὺς ἐφεδρικούς. 14, 30. διαφθείρειν σώματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant. 19, 20. καλλίστην ὄψιν ὑλοις ἀπλείστοντα διαφθείρας. 22, 38. νομῇ χρημένων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. συμβόλα τῶν χρεστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscuntur. 67, 42. ἀκμαιὰς φύσεις διαφθειρῦτε. 79, 32.

διαφυγγάνειν] διαφυγγάνειν ἐκ τῶν ἀκουστρίων. 55, 13.

διαφυλάσσειν] ἐς ὕβρι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἀλικίαν (pudorem et castitatem virginalem) οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν, administrare rem familiarem. 14, 32. et 24, 25. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. secundum genus, de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὅτου τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.

διαχειροτονία] διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν πρυτάνεων, jus et copiam suffragandi dare. 59, 13.

διαχῶσθαι ἑαυτὸν, sibi manus inferre vio-

lentas. 84, 18. *εἰ δέ τις αὐτὸν διαχρήσεται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν.* 88, 38.

διαψήφισις] *διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις.* 11, 21. *διαψηφίσεις δημόσιαι*, cum per demos judicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et subreptitii, eoque ejiciendi. 16, 12. *διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν*, ut rei memorabilis meminit. 52, 32.

διδασκαλεῖον. 88, ult. *ἐν ἅπασι πρακτέα ἐστὶ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον.* 2, 20.

διδάσκαλος] *διδάσκαλοι* quibus legibus teneantur. 2, 12. *παρακατατίθεμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης.* ibid. *μίσησατὸς καὶ διδάσκαλος ἔργον.* 24, 28. *ἐφεστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους.* 26, 32.

διδάσκειν] *τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν.* 16, 31. *κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν*, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus. 16, 32. *διδάσκειν τοὺς νόμους*, docere, quid leges de crimine quoque statuant. 27, 37. *σαφῶς μεγάλα διδάξει.* 87, 41.

διδόναι] *τῶν ἐφιππείων οὐδὲν ἐδίδου.* 14, 39. *ἀναποινοῦσθαί τιν*, si δῶ. 36, 24. *τιθύμας δίκαμι μόνος, δίκαιος αὐτὸς πρεσβεύσας.* 52, 11. *δίδοται τὸ σῶμα τῇ τοῦ κινδύνῳ.* 52, 29. *διδόναι ψῆφον δεῖ τῇ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ.* 56, 13. *διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ.* 59, 13. *ἀκολουθεῖν καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ ἐξουσίας.* 72, 15. *ἐφιππίους δίκην δοῦναι.* 86, 33. *χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ μὰ αἰτεῖσ· οὐ γὰρ λήψεσθε.* 88, 1.

διείρειν] *τινὲς πρωτὸν ὅστερ βελόνας διείρουσι.* 77, 27.

διεξιέναι] *διέξιμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους*, ad vos percensebo leges. 2, 4. *ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις*, quid sibi vult? 5, 38. *προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι*: de præcone recitante præscripta in formula decreti. 75, 35.

διϊρχεσθαι] *κατασκευασμένους λόγους διειλθεῖν*, verba loqui, multa callidiitate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15.

δίκτις] *ἔστι ἐκεῖ δίκτις ἠβῶσι.* 70, 42.

διήγησις] *πρεσβευσαμένῳ ἀκούσαντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν.* 34, 1.

διημέρευον *ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τυλὶα τίθεται.* 8, 21.

διϊσχυρίζεσθαι *τοῖς ἔξω τοῦ λόγου.* 25, 9.

διοίζειν] *φέρειν τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένους δὲ ἡμᾶς τί ἠδικήκαμεν.* 89, 8.

διωμολογεῖσθαι] *διωμολογούμενος περιγίνεται ἡμῶν.* 31, 2.

δίκαιος] *τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων*, partem satisfactionis sibi debitæ nancisci. 9, 22. *ἀπορβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον.* 25, 29. *τὸν σφ' ἡμῶν δίκαια πάντα ἀπωλέφασε.* 27, 36. *καιρὸν δικαίως λέγεις.* 28, 10. *φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναιλεῖσθαι βούλεται, ἕνεκα ἀδίκου γε φυλάξαιτο.* 39, 41. *ἵνα δίκαιος οὐ προσδίψεται πονηρίαν.* 50, 27. *σῶσαι τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἡμῶν ἐξαιρεῖσθαι.* 54, 32. *διδόναι ψῆφον δεῖ τῇ τοῦ νόμου δικαίᾳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ.* 56, 13. *οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ἰσχὺν ἀνομωμένων ἐν τῷ πιστεύθηναι*, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestræ erga se fidei fiducia. 66, 1. *μετασχεῖν τὰ δίκαια.* 81, 33. *κεῖσθαι τοῦ δικαίου παράκειται.* 82, 27. *ἐπιχειρεῖν τὸν δικαίαν ἀκολογίαν.* 82, 29.

δικαιοσύνη] *διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν.* 25, 42. *προσκλαυσμὸς δικαιοσύνης.* 90, 22.

δικαστήριον] *ἑστάναι τῇ παντοφορίᾳ ἐκεῖ τοῦ δικαστηρίου.* 16, 15. *προεστάναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ.* 16, 34. *ὅστ' οὐδ' ἀναστήσεσθαί μ' ἐκεῖ τὸ δικαστήριον.* 24, pen. *ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου*, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicum. 25, 29. *ἐστάναι ἐλεεῖν ἐκ τοῦ δικαστηρίου.* 26, 26. *γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ.* 50, 21. *διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων.* 55, 13. *ἐγκαμπὰς δικαστηρίων ἔσχε λαμπάνουσιν.* 55, ult. *ἑστάναι πάντες ἔργον* (scil. *δημόσιον*) *ἐγκαμπὰς χρῶντας δικαστηρίῳ.* 56, 1. *τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνέβαινε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον.* 56, 29. *ἐγκαμπὰς δικαστηρίων ἐλάμβανε.* 57, 34. *ἐγκαμπὰς δικαστηρίων λαμπάνουσιν αἰρετοί.* 58, 5. *γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὸν δίκαιον* (id est *κατὰ τὸν δίκαιον*) *μὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ.* 75, 20. *ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρακλῆσις γεγραμμένη εἰς τὸ δικαστήριον.* 83, 12. *κάλλιστμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου*, stropha, argutia, præstigiæ judiciales. 83, 19.

δικαστὴς] *πρωτὸν πολλὰ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀκηκόατε.* 23, 31. *τοιαῦτας καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους.* 24, 40. *ἐς οὗ τὸ σῶμα ὑφέλητο τῶν δικαστῶν.* 25, 3. *ὅρκος δικαστῶν*, et locus ex eo. 54, 28. *ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψῆφους ἐκ τῶν χειρῶν.* 57, 10. *ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν.* 61, 35.

δίκελλα, ligo, Spaten. 70, penult.

δίκη] *ἀκοντίσάντα* (scil. *τὴν ζημίαν*) *ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην.* 3, 17. *λαγχάνειν τινὶ δίκην*, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem. 9, 24. *λῆξις δικῶν ἐγκόπτειν.* 9, 29. *διάλυσιν τῆς δίκης εὐρίσθαι.* 10, 5. *ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην*, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare. ibid. *ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐκεῖ φαλλάδιον.* 39, 35. *δικαταλάττουσ δίκας λαγχάνων.* 41, 13. *δικῶν ὄντα.* 69, 16. *ἐφιστά-*

δικος δίκην δοῦναι. 86, 33.
δίκδος] δίκδον αἰτεῖν ἐπὶ φίλιππον. 75, 9.
διοικεῖν] διοικοῦνται αἱ τελευταῖαι τῆς τριήρους τῶν ἐφεστώτων. 1, 20.
διοίκησις, ærarium. 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν ναυὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 9.
διόμνυσθαι, jurare simpliciter. 49, 9. διόμνυσθαι τὸν Ἀθηνᾶν. 74, ult.
διομολογεῖσθαι, ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione. 34, 32. διωμολογήθη αὐτῷ, condictum ipsi et promissum est. 69, 33.
Διονύσια] πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. θύειν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι. 35, 10. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει. 36, 3. πρωΐθρια εἰς τὰ Διονύσια. 42, 31. πομπὴ τῶν Διονυσίων. 48, 22. παρελυλύθει τὰ Διονύσια. 63, 25. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, judices et brabeutæ palmarum in Liberalibus. 87, 4.
Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus, 58, 36.
διορθοῦν] Διορθωθέντες πρωτότυπα παρ' ἕκαστον ἑαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7.
διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31. διορίζεσθαι, asseverare claris et distinctis verbis. 70, 27.
διορύσσειν] διορύξας τὸν Ἄθω. 72, 25.
διπλασίως ἄμεινον. 44, 20.
δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33.
δίκρις] ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισῆσθαι, ἂν ἡ δίκρις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint. 22, 12.
δόγμα] προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι. 63, 31.
δόγμα εἰσίφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα. 71, 16.
δοκεῖν] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ δοκεῖ (στιγματίζεσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ φίλιππος, ὅτῳ μή. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. προσγράφειν τι τῶν μὴ δεδόκτων ὑμῖν. ibid. μὴ μοι πᾶς' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9.
δοκιμάζειν] οἴεσθαι ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4.
δοκιμασία, causa ejusmodi, qua reus, vitæ flagitiosæ actæ accusatus, necesse habebat, mores suos purgare ad judices. ἐπάγγελλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ἀπολιφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi, seu scrutinio, seu recensioni. ibid.
δοκιμαστὴς] δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30.
δολιχοδρομεῖν. 66, 32.
δόμος] ὡς ἐμοῦ ἐτράφημεν παῖς ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum ædibus. 21, 12.
δόξα] παθεῖν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. λαθεῖν δόξας ἀπειλημμένος. 37, 23. ἐχέμυθα δόκιμα φαυδῆς οἰκείου ἐπίστη δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, prave, perperam de rationibus existimantes. 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.
δορυάλωτος] δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες. 32, 33.
δουλεία] ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem. 9, 26. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas. 76, 3.
δουλείαν ταῖς αἰσχίσταις ὕβρεσιν, ὑφοφαγίαις, καὶ σπονδαῖς καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ πότοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδεὶς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γνησίως. 6, 33. 34.
δραπέτης καὶ λελοιπότης τὴν τάξιν πόλις. 75, 13.
δρασμὸς] ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38.
δραχμὴ] ἀποστερῆν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. τίνων, δραχμῶν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.
δρεπανηφορεῖν. 45, 20. v. δρεπανηφορεῖν.
δρέπανον] ἐπὶ τὸν τοῦ ἁρπάγματος αὐτοῦ δρέπανον εἰσελαύνειν. 25, 10. εἰ μὴ δρέπανον μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.
δύειν] ἡλίου δεδυκότος. 2, 18. δεσμώτης ἀπάντων ἀνδρώπων ἀφ' ἡλίου ἀπόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.
δύναμις] τιμωρεῖν, καὶ σοῦ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν. 66, 10. ἐπιστρατεύειν ἐπ' αὐτὸν τελικαῦται δυνάμεις. 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6. βοηθεῖν τῷ Διῒ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ σοῦ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος πατεβεβήκει. 77, 8.
δύνασθαι] περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸς ἐδυνήθητε. 12, 13. οὐκ ἐδύνατο ἀναμεῖναι τὸ πλέον. 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἐδυνήθη. 33, 2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore. 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρωπος οὐκ ἐδύνατο σφῆλαι. 71, 20.
δυναστεία] δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. 54, 12. τελικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. δυναστείαν ἑαυτοῦ αὐτὸς καταλίλυκεν. 87, 10.
δυνάστης] πρεσβεύεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36.
δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπατρολήν. 25, 34.
δυνατῶς] μεμιμημένως καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

δόσει] ἠλίσκ δόντος. 2, 31.

δύο] οἰκίτας δημιουργούς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δ' ἐβούλοὺς ἀπέφαρ τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. δύο μοὶ λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt. 16, 27. προγεγράφαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. στρίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. περιπαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέδωκε. 74, 3.

δύσκολος] οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὸν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio. 62, 10.

δυσμενὴς] δυσμενὴς τοῖς νόμοις. 77, ult. ἀμηχανίαν δυσμενίων εὗρον περῶτοι. 80, 12.

δυστύχημα] ὑποιδίζω τὸ δυστύχημα. 64, 41.

δυσχεράινειν τι. 8, 26.

δυσχερείας] στρατόπεδον εἰς τινας δυσχερείας καταπεπλεισμένον. 66, 7.

δωρεὰ, de qua sermo est p. 15, antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὲ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δωρεά. 81, 1. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀνάθεσθε. 90, 4.

δωροδοκεῖν] δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5.

δωροδόκημα] ἰᾶσθαι δωροδόκημα, malum avertere et sanare, exsistens, aut metuendum, ne exsistat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum conjecisset. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια. 84, 6.

δωροδοκία] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 28, 12. καταστῆναι δωροδοκίας. 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, invidentia, quod alter plura et splendidiora dona tulisset, atque tu. 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας. 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσεῖας καὶ Εὐβοίας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus. 87, 36.

δῶρον] δημόσιος μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐωμόσας τοὺς ὅρκους θεούς. 16, 16. γραφὰς δώρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦν, in judicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

E.

ἐᾷν] ἀτιμώρητον ἐᾷν θάνατον. 20, 22. ταχὺ γὰρ ἂν εἶεν, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permisisset. 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχός. 26, 12. ἑάσετε οὖν (id est ἀθῷον ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προστρόπαιον. 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. μὰ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατηγίου λόγους περίστασθαι. 83, 24. οὐδ' ἐᾶτε τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶναι τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἑβδομήκοντα] φίλους συμμαχίδας κατίστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.

ἑβδόμος] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37.

ἐγγυᾶς] ἐπιχώριος οὐκ ἂν οὐδ' ἐγγυᾶς ἡμῖν. 31, 15.

ἐγγίγνεσθαι] χρόνοι ἐγγεγενημένοι, cum tempora intercesserint et anni. 85, 25.

ἐγγράφειν] εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πρακτορσιν. 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere. 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου. 48, 1. δι' ὧν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἐγγράφειν ψῆφ τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere. 56, 30. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit. 88, 1.

ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9.

ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀνοράσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transsilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem judex cogens ad causam præsentem e diverticulis in res alienas reverti. 83, 25.

ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare. 10, 5.

ἐγκαλύπτεσθαι. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτωσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω. 61, 28.

ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. nisi legendum est εὐκαταγέλαστον. Sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi. 30, 9. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένη, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat. 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ

τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus. 88, 2.
ἐγκαταλείπειν, deserere. 49, 42. et 66, 26. 37.
ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo ædificio concludere, conclusum tenere, mœniis vallatum. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὸν μεθ' ἵππου εἰς ἕρμιον οἰκίαν. 26, 7.
ἐγκλημα] ἀποτρίβεσθαι (amoliri a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα. 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27.
ἐγκράτεια] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42.
ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι χορεί. 2, 23.
ἐγκωμιάζειν] ἐγκωμιάζειν ἀξιοῖν. 75, 15. ἐγκωμιάζειν ἑαυτόν. 88, 15. Conf. p. 66, 7.
ἐγκώμιον] ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41.
ἔγχειν] ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. τὸ δεύτερον. 82, 14. τὸ τρίτον. 82, 16.
ἐγχειρεῖν, instituere, capessere. 12, 25. 33. ἐκπολεῖν μέλος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.
ἐγχειρίζειν] οἷς αὐτὸν ἐνεχείριζε. 87, 19.
ἔδαφος] περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41.
ἔζεσθαι] βουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσωμεν. 21, 3.
ἔθέλειν] συνσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν. 41, 3.
ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ. 3, 20.
ἔθος] ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολύ. 25, 30. τοιοῦτον ἔθος παραδίδωσιν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32.
εἰδέναι] λύτρα πραξάμενον εἰδὼς φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. πρεσβευτεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26.
εἶδος] δύο μοὶ λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt. 16, 27.
εἰδότως] εἰδότως καὶ σαφῶς ὑμῖν διδάξω.
εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου. 20, 29.
εἰκάζειν] οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26.
εἶκειν v. ἐοικέναι.
εἰκὸς] ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10.
εἶναι] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. οἷς ἐστὶ Κίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν. 2, 13. ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη. 2, 20. ἴνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. ἱκάνωγας τῷ παιδὶ ἠδίκησαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. γράφεσθαι νόμοι μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν Κίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδίχεσθαι δῶρα αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὄν. 8, 40. ἀχγαλὸς ὢν. τὸν ὄψιν, fœdus, turpis visu. 9, 20. οὕτως ἰσχυρὸν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν. 15, 30. περιβόητος ἐξελέγχθη πλείστης ὤν. 16, 6. ἀζίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ. 17, 17. μαστεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφίσασθαι, ὧν ἡ δίκης ἦ. 22, 12. πλησμόνης εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. 22, 29. καλὸς ἔσται ὁ φίλιππος. 23, ult. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρωπός ἐστι. 24, 2. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι. 25, 8. ἔστω δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. 25, 16. οὗτος ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεπώτ. 26, 5. ἱεροσύλου αὐδενὸς θεῶν πληρώσεται, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ταῦτά ἐστιν ἐπάστην ποιεῖ. 27, 9. θυατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38. ἀσεβῆσαι ἂν περὶ τὴν ὑποψίαν ταύτην. 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀζίωτον εἶναι μὴ τὸν λαιὼν βίον νομίζω. 28, pen. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα. 30, ult. ἐπιχώριος οὐκ ἂν οὐδ' ἔγγαιος ἐμοῖ. 31, 15. σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα δῦσα φαιδρὰ ὄντα. 32, 2. ὡς ἦν σιωπή. 33, 3. ἀγχόνη τοῦτ' ἂρ' ἦν καὶ λύπη τούτου. 33, 18. ἐξεστράμμης αὐτοῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21. πολλὰς ἦν τοῖς ἐκείνοις καὶ ἐκαχθές. 33, 29. ἐκαινίστης ἦν ὑμῖν. 34, 8. λαρὸς ἐστι ταῦτα. 34, ult. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὄστις ἦν. 38, 19. ἐξέλιπε τι αὐτὸν εἶναι ἐκπαρέσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου διδαιμυασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἔνορκον ἓν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. διαβολὴ ἀδελφὸν ἐστι καὶ συκοφαντία. 47, 20. ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι. 47, ult. 48, 1. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἀγερὼν ἐμβάλλεις. 48, 3. διαφανὴς ἐν τούτοις ὤν. 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. 50, 5. ἀπλήστου τις εἰμί. 50, 8. ἀνοσιώθωσιν εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. οὐ μισόδημος ὢν — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6. εἶναι pro ἐστίν. ὅσον εἰς τὸν ἐμὲν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum. 52, 19. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν: ut rei memorabilis meminit. 52, 32. τοῦ μὲν ὑμᾶς μεδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαναι τύχη. 52, 34. πλέκεται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἐφεῖν Ἀθηναῖς εἶναι πέπλους ὁ νόμος.

60, 9. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὗτος ἐστὶ πιστά. 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. ἐπιεικεῖ ἀληθῆ εἶναι. 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ. 63, 8. ἱερῆς μεγάλης ὄσαν ἄξιοι. 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἶν. 63, 41. βουλευτὴς ἂν ἐν παρασκευῇς. 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. μίσων οὐδὲν ἦν. 66, 35. ἀριδμῶν εἰς ὀκτὼ ἔσται. 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀρχῶν. 69, 16. ἐξόλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. ὕδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40. πολὺς ἔπεισος ἦν κατὰ τῆς ἀμετέρας φίλους. 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἰσομένοις μεθ' ὑμᾶς ἐφυμεν. 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἀτέραν εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν φοιτητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἀνδρες ὄντες αὐταῖς χρησόμεθα. 73, 1. ναυτικὰ καὶ πεζὰ στρατιὰ καὶ φόλεις ἅρδην εἰσὶν ἀπεφασμένοι. 73, 11. ἀδίστου ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. ἀδύτων καὶ ἀναλλιεήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἀπαρασκεύων αὐτῷ ἰδίων ὄντων. 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπολελειμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) πᾶσθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὀκτώτερον τοῦ λόγου, ἀλλ' ὀκτωτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν ποπρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25. ἦν pro ἦσαν. 80, 9. τότε ἦν ὁ Σαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37. ἴναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον. 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὸν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναστήσομαι. 83, ult. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. οὐδὲν ἐστι, nil valet, nullius usus est. οὔ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι. 86, 29. εἰθίσαι ζίου οὔκ εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀναιδειαν θεωρῆσαι. 88, 14.

εἰπεῖν] προσαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν. 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32.

εἴργειν] εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere. 26, 15. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. εἴρξεται (pro ἀρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1.

εἰρήνη] ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. ἐκπλεῖσαι τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν διδομένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. ἀργίαν εἰρήνη οὐ τρέφει. 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης. 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. φείασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐγγυητὴς φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. καταλίπειν τὴν ὑπαρχοῦσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὸν συμμαχίαν. 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

εἰρηνοφύλαξ. 76, 19.

εἰς] ἦν ὥραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici. 3. 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐπισκηλύπατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἀπολαυθεῖν εἰς τὸ βουλευτήριον. 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτόν. 7, 23. δεινὸν εἰς τὸ πρᾶγμα ὁ καιὸς καὶ ἀπιστία. 9, 1. εἰσπηδᾷν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24. διαῤῥήσσειν εἰς τὴν ὀδὸν τὰ σκεύαρια. 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν. 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἁπαρπαγῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem. 9, 26. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. εἰς τοῦφον (forum piscarium) ἀφῖκται. 9, 41. ἀπωφίρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἦθος. 13, 37. λειπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐκπατρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo. 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. ἀποματαιοῦσθαι αὐτοὺς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά. de juraturo. 16, 15. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque. 21, 38. καταπέμπειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἰς τινά. 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν. 23, 31. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐκποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. πλημμελεῖν εἰς τινα λόγῳ. 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς

ἄνδρα. 24, 4. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φυλακ. 24, 26. ἔλθειν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37. εἰς τὴν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσπλεύσειν. 25, 10. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. ἐγκατατραφῆναι αὐτὴν μεθ' ἥσσων εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπτυξιν καὶ λόγον κατίστησαν. 26, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων οὐσίας. 26, pen. ταῦτα εἰς τὸν ἐκατοντακαιλιτρα ἐμβιβάζει. 27, 9. καθῆκεν εἰς ὑμᾶς ὁ λόγος. 31, 27. εἰς χεῖρας τινος καταστῆσαί τινα. 32, 1. σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα ᾖδου παιδίον ὄντα. 32, 2. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινά. 33, 28. συμπίπτειν εἰς ἑαυτόν. 33, 30. εἰς συνθήκην ὑμᾶς καταπλῆσαι. 33, 40. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. θέαν εἶς τὰ Διονύσια καταπῦσαι. 35, 10. φροντίσας εἰς τὸν δῆμον προσουλοῦσι. 35, 30. ἐβδομήκοντα τάλαντα συμμαχίδας κατίστησαν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. καταλῦσαι εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον. 41, 4. κατέλιπον αὐτοῦ τὸν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορέα. 41, 41. προσῶλαια τῆς ἀκροσόλεως Ἀθηναίων μετανεχαῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2. ὑπηρχμένοι εἰς τινα ὑπηρεσίαν. 42, 23. προεδρία εἰς τὰ Διονύσια. 42, 31. καταδῦναι εἰς σωλῆνα. 42, 37. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. οὐ παθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐκπαύειν εἰς ὀπίθη τὸν τινος εἰσαγωγέα. 48, 20. ἐκτιθέμεθα εἰς τὸν θόλον ἡμῖν. 48, 42. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν πατηγορημένων. 49, 33. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21. παρανομεῖν τὸν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμψαντα. 50, 35. παρεμπίπτειν εἰς τὸν θολωτόν. 51, 20. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀποφέρεσθαι εἰς τὸν ἀκρόπολιν. 51, 25. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐκκεῖσθαι. 51, 38. εἰς pro ἐν. ὅσον εἰς μνήμην εἶναι τὸν ἐμὸν, quantum repetere memoria possum. 52, 19. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντρεῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36. εἰς τὸν μεγίστων ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. ἀναλίσκειν τὴν σιτηρέαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. φέρειν εἰς ἀκροάσεις. 58, 36. τοιοῦτον ἔθος παραδίδοται ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. μεθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀτυξίαν τῶν νόμων προβαίνοντα. 59, 5. καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται. 60, 13. γράφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον. 60, pen. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττοι φιλοτιμῶνται. 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι. 63, 32. πρεσβείαν εἰς πραξθῆναι παλεῖν. 64, 26. ἡγεῖτο τοῦς πρέσβεσιν εἰς τὸ Διάτρον. 64, 28. πρεσβεύσαι ἐφ εἰς Φᾶβας. 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. εἰς τοῦτο φέρειν πραγίστασιν τὰ πράγματα. 65, 24. στρατεύεσθαι εἰς τινας δυσχωρίας καταπεπλεισμένον. 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. 66, 20. συνέδριον εἰς Καλκίδα συνάγειν. 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἐχθρας καὶ φιλίαν. 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη καλλίας ὕβρεως καὶ ἀγνωσίας, Δημοσθένης δὲ δικοδικίας. 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ἑκάτερ ἔστιν. 67, 39. πλημμέλημα εἰς Θεούς. 68, 35. συλαγέρων τῶν εἰς Δεῖφοὺς ἀφικνουμένων ἰόντας. 69, 30. εἰ μὴ δέμων μέλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφέρεται πρεβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 71, 21. εἰς παραδεξολογίαν τῶν ἐσομένος μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμεῖν ἀνέθηκεν, imposuit. 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. 75, 17. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς πρεσβείαν. 75, 33. ταῖς γε διανοίαις ἀπαθλίφατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν. 76, 3. ἐπὶ μὲν σωθείσας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πρεσβευσαμένους. 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα. 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχήν. 76, 22. εἰς αἰτίαν εἰσαγγελίαν καὶ δυσίας τὴν βουλὴν κατίστασι. 76, 23. ἐκβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίαν. 77, 14. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. τοὺς χρυσοῦς εἰς τὴν ἰσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. ἐκτασεῖν εἰς τὰ φανεδίκαια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. ἡ ἡμέρα διαρρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὰ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. ἀκαιρεῖν εἰς τὴν τίμησιν. 82, 21. παρεμβολῆ φραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. εἰσιλαύσατε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους. 83, 26. καταφυγγάνη, ἰσίως ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. ἀναβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἐνδείξις εἰς Ἀλέξανδρον. 85, 12. καταδοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὸν πολιτείαν. 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν. 87, pen. περίπλους εἰς Καρύραν. 88, 32. φέρετε τὸν ψῆφον εἰς ἀναλογισμὸν τοῖς ταμιοῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπιτρεσομένος δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε. 89, 8. ἐπαγάγειν αὐτὸν πλεῖστε καὶ τὸν λόγον εἰς ζίου ἐξιδίκησιν καὶ τρόπων σώφρονα. 89, 18. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25. ἐκκλῆ μόνος εἰς λάμιν ἐγχειρήσας αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ἐκ προδότης τῆς πατρίδος ἀναντρ ἐζημιώθη. 89, 34. τὰς ἀορεὰς εἰς βέλτιον σώματα καὶ ἐκλογιστέρους ἄνδρας ἀναθέσθαι. 90, 4. καὶ μὲ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5. ἀναβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90,

10. εἰωθέναις εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. 90, 23.

εἰσαγγελία] ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγενῆσθαι. 65, 4.

εἰσάγειν] φροῦδον εἰσάγειν. 73, 30.

εἰσαλείπειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσαλείπειν. 25, 10. εἰσαλείπετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem praesentem reverti, velut subsessor ad retia bestiam feram repellit. 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est.) 72, 42.

εἰσήγημα, rogatio. 12, 3.

εἰσηγητὴς] εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28.

εἰσιέναι] μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι. 2, 20. δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. εἰσιέναι, de causa, quae in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφαὶ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare. 17, 31.

εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24.

εἰσπλεῖν ὅς τινα. 44, 30. 38.

εἰσφέρειν] εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum; de quo agitur. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum) proponere deliberandi ergo. 5, 38. δόγμα εἰσφέρειν (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2.

εἰσφοιτᾶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον). 2, 19.

εἰωθέναι] κατώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult.

ἐκ] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων. 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. ἀληθεία εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. Θεωρῶντ τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. ἐκπλεύσας οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. ἐφημοσύνης οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὃς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων παθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. 32, 42. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. εἶναθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἄξιους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. στεφανωσοῦν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. αἰτήματον ἐκ μυθολογίας προφάσεως. 47, 22. φροδότης ἐκ φύσεως. 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων. 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς. 50, 37. πολιτεύεσθαι ἀτέλειαν ἐκ πολέμου. 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας. 52, 3. φίτορες alii ἐκ τοῦ βαθραστῆρος, alii ἐκ τοῦ ἄξονος. 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ἐκ παρασκευῆς περιέμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλεύτης ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. στεναγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθείς. 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐς ἐναγῆ. 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συεδρίου. 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν πόλιν ἀνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπήρκασεν. 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διαξίσαι. 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σωπηθέσται. 75, 36. οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μέσον ἴλιγξ τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. Θωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀναδρίας. 76, 28. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῆεις. 77, 11. λογογράφος ἐκ τεμπάρχου ἀποφάν. 78, 26. φορίζεται τὸν Ζῆν οὐκ ἐκ τῶν ἴδιων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων. 79, 3. ἐξ Ἴσους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, ult. ἐξερμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γεγραφὰς γραφόμενος. 84, 21. ἀσεβήσανε ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων. 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ περίττα νεμόμενοι. 89, 30. Βυζάντιον ἐξαλίσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10. ἐκπυρίττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

ἕκαστος] ἐπιγεγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς φερόντορσιν. 5, 30. οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτου δ' ὀβολοὺς ἀνέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάστοις ἐκτιμήσατε (scil. ζημίαν) τάλαντον ἑκάστου. 16, 10. τέλος ποιοῦσι ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. ἐκπεπληθῶν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ταῦτά ἐστιν ἑκάστου ποινή. 27, 9. παραδέξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει. 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἀντιγεγραφὼς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην φρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. Θεσμοθέτας προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἑκάστους ἔδει. 67, 17. ἀνάτους καπῆς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους. 69, 37. ἐνιδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλῶναι. 77, 19.

ἑκάτερος] ἐκατέρῳ ἴσα πεποίηκα. 2, ult. ἑκατέρῳ αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim. 9, 24.

ἑκατὸν] τίμημα ἐπέδησαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4.

ἐκβάλλειν τινά, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere. 12, 15. ἄλιον ἦπος ἐκβαλον, irritum verbum projeci. 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ. 28, 20.

ἐκγίνεσθαι] ἡμῖν ἐξεγένετο ἂν, poterat nobis evenire, erat in potestate nostra. 61, penult.

ἐκδιδόναι] οὗ τελευτήσαντος τὰς δυνατέρας ἐξέδοσαν ὁ δῆμος. 90, 21.

ἔκδοτος] ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus arbitrio permittere. 64, 9. 19. ἔκδοτον ἑαυτὸν Βοιωτίαν Θηβαίοις. 73, 41.

ἐκδοχὴ] ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι φυλίμου, excipere ab alio relictum. 32, 18.

ἐκεῖ] τῶν ἐκεῖ συνδρομῶν πύριος senatus areopagiticus appellatur. 56, 31.

ἐκεῖθεν] διαφράσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31.

ἐκείνος] ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. περὶ φιλίας τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic. 57, 6. ἐντρίχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνου ἀνδραγαθίας. 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο. 83, 39.

ἐκείνως, isto modo, ut jam statim dicam. 62, 6. ἀσυλλάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως. 77, 38.

ἐκεῖσε] διαγγίλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri. 24, 15.

ἐκκαλεῖν] τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν δορύξους. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ἐρχήν. 28, 11.

ἐκκαλύπτειν] ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών. 61, 28.

ἐκκαρύττειν ἐκ τῆς πώλεως. 90, 24.

ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὅρκων. 64, 19.

ἐκκλησία] ἐστήκει ἡ ἐκκλησία. 9, 17. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. εἰσμερήσας τὴν ἐκκλησίαν οἰχόμην φέρων. 36, 18. ἐκκλησίαν καθαίρειν. 49, 23. προσαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν. 63, 17. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur. 71, 8. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 71, 21. ἐκκαναστάσης τῆς ἐκκλησίας. 71, 23. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ἐκκλητεύειν. 37, 3. ἐκκλητεύθηναι μᾶλλον, ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, pati malit, ut ego se judicio aut negati, aut falsi dicti testimonii persequar, quam vera testari. 7, 17.

ἔκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet, alieno uti, aliunde jura petere. 12, 39.

ἐκκόπτειν] ἐκκοπεὶς ὁ διπλοῦς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31.

ἐκλέγειν τίνας παρανόμ. 17, 3. τίνα τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν a præternavigantibus exigere vectigalia. 69, 29.

ἐκλογίζεσθαι, secum existimare. 9, 38.

ἐκμανθάνειν] διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν πατέρων γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum. 15, 19.

ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum. 2, 41. ἐκμισθοῦν, quod alter conduxerit, clam isto (vel eo etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22.

ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel ejicere. 8, 17. ἀδύνατα καὶ ἀκαλλιέρητον τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo ablegare. 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.

ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. 32, 42.

ἐκπλεῖν] ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἐκπλεῖν μῆνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος δανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐκπλήττειν τινὰ διανοιῶν κέλλει καὶ ὄρμῃ, percellere, in admirationem rapere formæ decore. 19, 4. παρεστάναι τῷ μὲν φεύγοντι δαῤῥεῖν, — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

ἐκπολίτου γενέσθαι quando non liceat. 56, 40.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν. 68, penult.

ἐκῤῥίπτεσθαι, exsibilari, explodi. 48, 40.

ἐκτιθέναι] ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι παρέσθαι τῶν ἐκπυρίων. 59, 11.

ἐκτίνειν] μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15.

ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29.

ἐκτροπεῖ] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐκτετρῆτε, observate, acriter vigilate, si qua conetur a re præsente oratione demonstranda ad aliena dilabi et crepere. 83, 26.

ἐκφέρειν] λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσα γυναῖκα. 14, 3. ἐξενεγκασθαι, efficere, consequi. 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit. 78, 27.

ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non iam absolvi iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicum. 25, 29. εἰ μὴ δρόμου μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντιξοῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36.

ἐκφορὰ] οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς [exsequias] τῶν τελευτησάντων εἶσιν τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν, per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere. 15, 41. ult.

ἐκὼν] παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀφελαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3.

ἐλαύνειν] φωνὰς ἐλαύνειν τοὺς ἐστιβυπότας δεσὼν ἡμμένους. 27, 7.

ἐλαφηβολιῶνι, præcedit mensem Munychionem. 40, 21.

ἔλεγχος] φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον, argui, convinci mendacii. 67, 37.

ἐλεεῖν] τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας. 26, 41.

ἐλευθερία] ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὑφὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος. 17, 4.

ἐλεύθερος] ἣν ὥραν πρωΐσκηει λέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. ἔνοχος ἐστω τῇ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείραν, erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. διατρίβαι καὶ συνήθεσθαι μεθ' ὑμῶν ἐλευθέροι. 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris, vel conviciis. 45, 5.

ἐλευθεροῦν] οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30.

ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.

ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην. 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19.

ἑλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare. 83, 37.

Ἕλλας] ἀλυτήριος τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. et 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται. 72, 31. ἀεθὴν ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.

ἐλληνικὸς] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἐλληνικοῦ φῶμεν θεῖν τὸν μέλλοντα πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύσεσθαι. 44, 6.

ἐλπὶς] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἰσομένων. 67, ult. ἀπαρεμφᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2.

ἐμβάλλειν] ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγορὰν. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. οὐ παβαρὸς ἐν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 8. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἰσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς ζούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.

ἐμβιβάζειν] ταῦτα εἰς τὸν ἐναντιφαίλητα ἐμβιβάζει. 27, 9.

ἐμὸς] ἐλεεινότατε ἐμὸς καὶ συνήφηβος. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς ζλάστον. 24, 7. διατρίβειν πλεῖστον ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. δεσπόσταις ἱκανὸς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην. 52, 19. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς πάνυ οἰκεῖ. 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ ζίου μητρώτης παρεσκεύασεν. 85, 6.

ἐμπυρότερος. 12, 5.

ἐμπιπλάναι] ἀπολαύειν καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4.

ἐμπίπτειν] εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὑπεροφίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀναπτίσῃ. 88, 36.

ἐμπλήδειν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor. 84, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiisque, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa. 50, 10.

ἐμπολᾶν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς. 85, 35.

ἐμπορεύεσθαι] βίαιον ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere. 21, 39.

ἔμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3.

ἐμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere. 57, 11.

ἐμφανὴς] ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18.

ἐμφανίζειν, quasi præsens coram exhibere et sistere oratione. 18, 13.

ἐμφράττειν] οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure

se persequi possint, criminationem multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32.

ἐν] λυπεῖν τινὰ (molestia afficere) ἐν εὐθύναις. 1, 2, τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἐν πλείστῃ σπουδῇ ὑποφία. 2. 19. μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 2, 35. ἀφιστάτω (scil. τὸν ζυμίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὸν δίκην. 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι. 4, 1. πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. ἀφαλεῖσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὸν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. ὃν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπειλημμένος γέγονε. 8, 12. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν πληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. διημέρευον ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ πολλὰ τίθεται. 8, 22. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. ἀφοσία ἐν τοιαύτῃ ὤν. 8, 40. ἐν παντὶ καιρῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari. 9, 35. πατρεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus areopagiticus. 13, 11. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem. 15, ult. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco. 17, 40. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς. 18, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς σφοδρότατος καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κεῖσται. 20, 34. χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna. 21, 11. ὡς ὁμοῦ ἐτράφημεν ἅπερ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. πομφολὸν ὄντων ἐν Κολυττῷ. 22, 26. ἀποχεῖν εὐξάμενον τοιοῦτον ἔργον ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, penult. τῶν σωφρονισθέντων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι. 29, 15. ἱερείας ἐνύσιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἰάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. διαλαμβάνειν γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει. 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ. 33, 30. τῆς ἐν τοῖς φύτοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπεῖ. 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει. 36, 3. ἐν αἰδοῖ διδομένου. 38, 9. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. ἀπονενδυσάμενον ἔν τινι, in aliquo periculum facere. 41, 42. ἐνοχλεῖν ἔν ἐν τοῖς ἔρωσι. 43, 14. ἐν μεσοξένῳ πλοίῳ μὲ εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς φιλίππου. 44, 30. σχεῖς ἵνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. οὐδ' ἂν φανεὶς ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γένοιτο. 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38. συμπαθήσομαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γέροντι. 48, 32. σπάσασιν ἐν ἀμπελουργίᾳ. 49, 13. ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν. 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. διαφανὴς ἐν τούτοις ὤν. 50, 2. προδίδων ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἕδραι. 50, 38. ἕδραι ἐν τοῖς μέρεσιν. ibid. ῥᾴκην ἐν τοῖς ἐπιλήπτοις. 50, 40. ἐν τοῖς πολίμοις ὅπλοις οὐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7. θέρυβον τῶν συνιόντων ὧδε πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολίμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν. 52, 26. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βαβίσματα. 52, 30. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσιν, ut rei memorabilis meminit. 52, 32. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. 15. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονίστατον κόρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σιτεύνται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. 55, 14. ἀρχὰς ἀπαιλιμοῦσιν οἱ Θεσμοθέται ἐν τῷ θησείῳ. 55, 35. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τοῦ τῶν διαιτητῶν ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. 58, 26. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς πυρίαις ἀναγράφεσθαι. 59, 2. Θεσμοθέτας προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτίθεται πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11. προξενίας ἐρίσθαι ἐν ταῖς ἕξ πόλεσι. 59, 26. ἀπελευθερῶν οἰκέτων μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες. 60, 17. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ὁμήρᾳ. 63, 14. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι. 63, 31. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὸν ἔργῳ ἀπορπημονεύειν ἐν τῷ πιστεύεσθαι. 66, 1. ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 71, 12. σύλλογος ὁ ἐν Πύλαις. 71, 27. οὐκ ἐπιδεμεῖτος ἐν Μακεδονίᾳ φιλίππου. 71, 41. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐλευθέρωσαν. 72, 30. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προδιαιρεῖσθαι μετρέσθαι κριθήσονται. 72, 37. διεσπευσμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἰσμένῳ μέρει διαγωνίζεται. 74, 34. γένοιθέ μοι μικρὸν χρόνον τὸν διάνοιαν (id est κατὰ τὸν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ διαστρέφειν. 75, 20. μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῖν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. σι-

τόσους ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. σιτόσους ἐν πρυτανείῳ εἰρμένους. 82, 7. καταλογιζέσθω μυθοὺς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀγορᾷ. 82, 40. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ. 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν ταυτήρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν φιλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγκαμεν ἐν τῇ ἱστιατελῇ. 88, 1. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3. ξυπᾶν στεφάνων καὶ πεπυγμένων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐστὶ δυμεῖν. 89, 15.

ἔναγὲς, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum. 69, 5. ἔναγὲς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξέγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἔναγῆ. 70, 14.

ἐναντίον] μηδ' αἰρεῖτε παρανόμως ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41.

ἐναγχὸς] ἐναγχὸς καὶ οὐ πεπλασμένον. 18, 9.

ἐναγῶς] οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναγῶς γέγραπται. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἔνηρται τὰ ποινᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbibus, et mola salsa inde depromta et in caput victimæ sparsa. 70. 31.

ἔναυλος] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat. 81, 18.

ἐνδὴς] οὐδενὸς ἂν τῶν μητρίων ἐνδεὴς. 6, 31.

ἐνδείκνυσθαι] ἐνδείκνυται, sese jactat, velut per insultationem monstrat. 55, 21. ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum studium ipsi ostentans et jactans. 84, peuult.

ἔνδειξις τῆς Ἀλέξανδρον, ostentatio, jactatio studii erga Alexandrum. 85, 12.

ἔνδεκα] ἀνοτισόμενοι (scil. τὸν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ πρίνεσθαι. 45, 1.

ἔνδημος ἀρχὴ, domi. 3, 34. pen.

ἐνδιατρίβειν, in rebus a causa alienis inhærescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causæ consecratum consumere. 82, 33.

ἐνδιδόναι] ὁ δὲ φαρὶν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22.

ἔνδοξος] τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνατίθεσαν τῷ δήμῳ. 80, 42.

ἐνδυμίσας τρέφειν. 21, 28.

ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει. 83, 25.

ἕνεκα] ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα. 6, 26. ἀσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὤφλησε. 55, 17. εὐφημίας ἕνεκα. 66, ult.

ἐνεωσιγκεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret. 75, 1.

ἐνεχολακεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda. ibid.

ἐνέχειν] τοῖς αὐτοῖς ἐφυτιμίοις ἦστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελειπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐνεχυράζειν] ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator facultates eorum, qui gestorum honorum rationes adhuc debent, reipublicæ oppignerat. 56, 41.

ἐνεχυριάζειν. 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. ἐπαμαλλᾶν.

ἐνθάντιος] χωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13.

ἐνθένδε] διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσθεῖναι. 42, 27.

ἐνιαυτὸς] τέλος φορικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν φυλῇ. 16, penult. θεσμοθέτας προστάττει καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διαρθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. βουλεύσας ἐνιαυτόν: ergo senatorius honos erat annuus. 64, 24.

ἔνιοι, νέοι ὄντες, πρεσβεῖς καὶ πρεσβύτερα φαίνονται. 7, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους. 69, 30.

ἐνίοτε] εἰκότως γὰρ ἐνίοτε λόγου ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. ἐγκαλεῖσθαι δίκαιον ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογιζομένων. 62, 8.

ἐνιστάναι] ἐνιστηκὸς ἔτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens. 35, 27.

ἔνατα] ἐλθὲν εἰς τὰ ἔνατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die nono a funere. 86, 4.

ἐνία] ἄρχοντες ἐνία, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. ἐπαίζεσθαι τὸν μυῶν ἐπ' ἐνίοις ὀλοοῖς. 15, 16.

ἔνορκος] ἴσην καὶ ἔνορκον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔνορκον περύσσειν. 57, 7.

ἐνοικοδομεῖν] περαμεῖα καὶ ἐστοὺλια πολλὰ ἐνοικοδομούμενα. 70, 23.

ἕνορκος] ἕνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. μὴ μυσταπαιδεῖν ἕνορκον ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. ἕνορκος, in fœdere cum aliis comprehensus, fœderis consors. 63, 6. ἕνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29.

ἔνοχος ἴστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.

ἔνστασις, institio, susceptio, ingressio causæ forensis. διαύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36.

ἐντείνειν] ἐντείνεσθαι τὴν φωνὴν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνίσιον ἐντεινάμενος. 49, 15.

ἐντελὴς] πολέμους τριήρης καὶ ἐντελὴς. 51, 32.

ἐντεῦθεν, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur

cum insequente ὅταν, cum. 1, 26.
ἔντευξις Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit. 34, 19.
ἐντὸς] μεθ' ἑντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς παραβαντηρίων πορεύεσθαι. 4, 2.
ἐντυγχάνειν] ἐντυγχάνῃ τοῖς ὁμετέροις παισὶ, cum vestris liberis congrediatur, consuescat. 2, 25.
ἐνύπνιον] ἱερίας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνια. 64, 34.
ἐξ] παραπαπτοβίμεθα τοὺς ὁμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ παιδιᾶς τοῦτο μὴ ἐπιγράμενος. 18, 29. πεπιμάχηται ἐξ ἴσου γίνεσθαι. 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ εἶναι φανερῶς. 21, 33. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. παιδευσαμένους ἐξ ἐπιπαρῶν. 52, 3. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ὑμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν. 61, 35. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν. 72, 42. ἐξ ἴδους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας σωθῆσθαι. 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἀνθρώπος. 86, 27. ἐκκλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρέσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς φροδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.
ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur. 6, ult. 69, ult.
ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱερεῖου ἐς ἑαυτῶ. 70, 14.
ἐξάγιστος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.
ἐξαγχιοῦσθαι] τόπον δεινῶς ἐξηγημένον. 14, 11.
ἐξαίρειν ἄνω τὸ φρέαμα. 29, 24.
ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις, exterminate. 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι, eripere. τοῦτο τὸ δίκαιον μεθ' ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire judices malis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua excludantur facultate reum judicio persequendi, qui per se ipsis obnoxius esset. 57, 10. Βυζάντιον ἐξαιρεθὲν ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10.
ἐξαίρετος] τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον ποιησαμένους. 66, 22.
ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους, precibus eripere sodales judicum severitati. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πόνον αἰχμαλώτους. 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temerarum legum, omittant. 82, 8.
ἐξαίφνης] εἰ δὲ τισιν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀναύσασιν, ἀπιστότερος περιπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.
ἐξαλείφειν τοὺς νόμους. 16, 41. ἐξαλείφεται ὁ δικαιὸς. 81, 1.
ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑκάστοτε σώματα. 3, 19. πρηχείρως εἰς τὸ ἑαυτῶ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐξαμαρτόντας εἰς ἑαυτὸν. 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν παραγομένου. 70, 12.
ἐξαναλίσκεσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri. 68, 19.
ἐξανιστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consessu surgere. 45, 3.
ἐξαρᾶσθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare. 70, 4.
ἐξαρτᾶσθαι. 89, 24.
ἔξαρνος] ὑμεῖς δὲ τὰς μὲν ἐξάρνους ἐποιήσασθε (scil. ζημίας) ταλάντου ἑκάστου. 16, 10.
ἐξαρτᾶν] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξαρτήμενος ἐκ τῶν βασιλέως περιέμεις. 77, 11.
ἐξέργειν τοῦ γυμνασίου. 2, 35. τοῦ βήματος. 5, 15. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξέργει. 79, 2.
ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. 16, 1.
ἐξελίττειν] περιβοήτως ἐξελίττεσθαι κάλλιστος ὤν. 16, 6. ἀλαζονεύμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελίττειν ψευδόμενος. 85, 10.
ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ στάδιον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, satis excultum. 70, 22. συμμαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere. 88, 6.
ἐξετάζειν] φιλοτιμότερον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. ἐξετάζειν τὸν τρόπον, mores specto. 64, 41.
ἐξεταστὴς τῶν ξένων, inspector et censor militum mercenariorum, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit respublica, et sintne omnes bene valentes, et integre armati. 16, 7. ἐξεταστὴς liber erat a militia, et necessitate ea exeundi. 52, 2, conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.
ἐξηγητὴς] ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὲν τῆς πάσης κακοπραξίας. 33, 25.
ἔξις τῆς ψυχῆς. 27, 2.
ἐξίστασθαι] ἐξίστην ἐμαυτοῦ. 26, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21.
ἔξοδος] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις ἔξοδοι. 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσι. ibid. πανστράτιαι ἔξοδοι γεγράφασιν, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit. 88, 40.
ἐξοικεῖν, e domo emigrare, sedesque suas alio transferre. 17, 30.
ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejerare testimonium de veritate rei. 7, 21. ἐξόμνυσθαι πρεσβείαν. 40, 30. 34.
ἐξοργίζειν, ad iram concitare. οὐκ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. 27, 19.
ἐξορκίζειν, jurejurando adigere. 39, 24. 36.
ἐξορμᾶν] ἐξορμᾶς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4.
ἐξουσία] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ

ἀρχῶν. 15, 22. ἀνωλαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ποσὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαζομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31.

ἔξοχος] πασμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium, manum habentes exsertam. 4, 25. vid. ἐκτός. διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου. 25, 9. περιέσεσθαι ἀφέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. ἔξω τῆς ἄρπυν καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστήκει. 77, 19. παρίβαντηρίου ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξάγειν. 79, 2. μὲν ἴσως αὐτὸν ἔξω τοῦ παρόντος λόγους περίστασθαι. 83, 24.

ἔξωθεν] ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foràs arcessita, causæ immiscere. 23, penult.

ἐξώλεια] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐξώλης] ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare. 63, 7.

ἔξωρες, exoletus. 13, 35.

ἐοικέναι] μήτε γῦν παρεὼν φέραν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γενεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes. 69, 15.

ἐπαγγελία] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem. 9, 35.

ἐπαγγέλλειν τινὶ δικαιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam judicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δικαιμασίαν. 1, 9. δικαιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, 9, 35. 11, 41. πυγὰς λέγειν ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἱρεῖον συστήσειν ἐπηγγέλλετο. 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι γέγραχας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11.

ἐπαγγέλματα, pollicitationes. 24, 14.

ἐπάγειν ψήφισμα. 42, 30. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, pen. οἰφανόθεν μὲν' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθοπα κρατερόν τ' ἄρην. 80, 11.

ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν. 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδιδόναι. 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36.

ἔπαινος] ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτῶν ποιήσεται. 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. σπογγιᾶς ἔπαινος. 42, 40. πρᾶγμα λαμβάνειν πέρι τοὺς ἐπαίνους ἐπαίνοις καὶ κωμῳδίαις. 55, 9. πρᾶγμα λαμβάνοντας οἱ τοὺς ἐπαίνους ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις. 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demosthenæ tributæ. 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν οὐ λέγουσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

ἐπαίρειν] ἐπαίρεσθαι μισθῷ impelli, moveri, duci mercedula. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἁμαρτάνειν. 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀνυπέρβλητα τοὺς ὧν ἐπῃρμένους. 87, 24.

ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθῶν simplex usurpat.)

ἐπαοιδὸς τῆς κρίσεως. 54, 40.

ἐπαρτριαίλης, myoparus, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπαρτριαίλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exercere. 27, 9.

ἐπαμύνειν] ἐπαμύνειν τῇ πόλει. 5, 4. ἐπαμῦναι ἰταλίᾳ κτυπουμένῃ. 21, 26.

ἐπανάγειν εἰς ἀνάδη τὴν τινος εἰσαγωγίαν. 48, 20. ἐπανάγω ἐμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad — 61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἰβήσαντι μὴ εἶναι τρόφιν τὸν πατέρα. 3, 1. ἐπάναγκες περὶ τῶν πεπραγμένων λέγειν. 4, 18.

ἐπανίεσθαι. 82, 40.

ἐπανήκειν, domum redire. 62, 36.

ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26.

ἐπανιστάναι] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione. 71, 23.

ἐπανορθοῦν] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10.

ἐπαρᾶσθαι] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐπάρατος] ἐξέγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐπαρτᾶν] ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀπροσωπήτοις, metum injiciens, et velut saxum horribile suspendens super eorum capitibus. 25, 5.

ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀοίστων. 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ στεφανθῆναι, ἢ εἰς ἄλλου τινὸς τῶν στεφανούντων ἀγῶνα. 79, 24. 26. ἐπασκεῖν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κατηφιόντων διαγωγίσασθαι. 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐκπεσδομήμενα. 70, 23.

ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἀνθρώπους. 33, 35.

ἐπαχθὴς] πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29.

ἐπεγγελᾶν] πᾶς οὐ δεινὸν ἐχθρεῖν περίεστιν

βλέπειν ἐκστηγαλοῦντες. 52, 28.
ἐκπλήγειν] ἐκπλήγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ὀδυνάς. 13, 41. festinare, studere, laborare. 20, 25.
ἐκτιτρῶν, superius dictis adjungere. 49, 15.
ἐκτὸς ἀγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa foris arcessita, causæ immiscere. 23, penult. ἐκτὸς ἀγειν τὸν γόητα. 83, 28. ἐκτὸς ἀγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in scenam producere. (scil. fabulam.) 86, 38.
ἐκτὸς εἰπεῖν, post recitationem aliquam, aut præconium aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis. 75, 24.
ἐκτοτε δεύτερον, tum secundo loco. 2, 1. 6.
ἐκτοτε οὐ καταλευσθήσεται. 23, 24. ἐκτοτε, nihilominus tamen. 86, 26.
ἐκτρέχεσθαι] ἐκτρεχεσθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40.
ἐκτρέπειν] τραύματος γεφῇ οὐδ' ἐκτρέψει. 40, 27.
ἐκτρεχάζεσθαι πεδίον. 69, 28.
ἐκτρέπεσθαι] φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐκτρεπομένης δὲ ὑμᾶς τί ἰδιπάζεται. 89, 8.
ἐκτρωτᾶν. 42, 12. ἐκτρωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque *quærere* usurpant. εἰ ὁ κήρυξ ὑμᾶς ἐκτρώτα τὰ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα. 11, 33.
ἐκτρεσόμενοι, posteri. 80, 15.
ἐκτύχεσθαι] ἐκτύχεται αὐτοῖς, apprecatur vovendo illis diras et atroces has calamitates. 69, 14.
ἐκτύχειν] μικρὸν ἐκτυχὸν, paulo post, mox. 45, 15. et 55, 16.
ἐκτὶ, constructum 1) cum genitivo. ἄνορα, ὅστις τὰ ἐκτὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12, καθῆσθαι ἐκτὶ ἰατρείου. 6, 17. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐκτὶ ἰατρείου. 6, 28. καθίζεσθαι ἐκτὶ ἐλπιμάτων. 11, 3. εἶναι ἐκτὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐκτιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐκτὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad judicium, cum ageretur, eique adesse contra reum. 16, 15. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐκτὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. γίνεσθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἐκτὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc peragere, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur exagitando. 28, 20. τόκος ὁ ἐκτὶ Θρᾴκης, regio circa Thraciam. 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem. 33, 4. ἐκτὶ κεφαλαίων ἀπηγγελμένων τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ὁ ἐκτὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. πῶν. 37, 31. συμφωνεῖναι ἐφ' ἑαυτοῦ. 42, 36. ἀπεῖναι ἐκτὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἄρχειν τὴν ἐκτὶ τῶν δικαιῶν ἀρχὴν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκτὶ τῶν δικαιῶν. 57, 19. ἴν' ἐκτὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31. ἐφ' ὑμῶν, ætate, memoria nostra. 72, 23. μὴ τρέπωσιν ἐστῶτα ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ἐρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est. 75, 40. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐκτὶ τοῦ βήματος. 77, 29. ἀπαιρίας ἐκτὶ τοιούτου. 84, 11. ἐκτὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20. ἐκτὶ τελευτῆς ἐνήγραψεν ἐν τῇ ἐκτιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit. 88, 1. ἐκ' ἐκαιμάτων διὰ τῆς πολιτείας φλίσται. 89, 41. ἐκτὶ τελευτῆς ἴδη τοῦ λόγου. 90, 14. 2) cum dativo. ἐκτὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) ἐκτιμάσειν τὸ σῶμα. 5, 5. ὑπαραισχύνεσθαι ἐκτὶ τῷ πράγματι. 5, 21. μισθαρνῶν ἐκ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἐκτίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐκτιτάττειν, aliud ex alio. 13, 37. τὸ μὴ ἐκτίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐκτὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. δανείζεσθαι τὸν μνᾶν ἐκ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16. ἐκτὶ τῇ σπυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28. ἐκτὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων. 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐξ ἴσου, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχός. 26, 12. τὴν αὐτὸν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐκτὶ μισθῷ. 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται πατροθάνατον, τούτοις κηλήσονται. 27, 12. φέρειν ἐκτὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. ἐκτὶ ξυνὰ κλαθέντων ἡμῶν. 33, 21. ἐν ταῖς φοναικαῖς δίκαις ἐκτὶ φαλλαδίῳ. 39, 35. οἷς γέλωτες οὐκ εἰ τυχόντες ἐκτὶ τούτοις ἠγόντο. 42, pen. ἐκτὶ σπερμαγμένος ἠγόντο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. κλέπτας ἐκ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντας. 55, 12. ἐκτὶ σπόρῳ ἀργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis sationisve colatur. 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐκτὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐκτιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐκτιθύσατ καὶ ἐκείρατο. 84, 14. ἔκσπονδος ἐκ' αἰτίαις ἀγνύτοις. 86, 1. 3) cum accusativo. μυθ' ἐκτὶ κεφαλαίων ἀποστελλόσθω. 3, ult. μετασήμαινεσθαι πόθεν ξοάθειαν ἐκτὶ τινα, contra quem. 5, 24. τρέπονται δ' ἐκτὶ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21. φοιτᾶν ἐκτὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. καθίζει ἐκτὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. εἰ ἐκτὶ τὴν αὐτὸν ἐτράπετο ἀσυλογίαν. 12, 27. καταφύγειν ἐκτὶ τινα. 19, ult. ὥστ' οὐδ' ἀναστήσασθαί με ἐκτὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἐφιστάνειν ἐκτὶ τινα. ἐφίστασα ἐκτὶ τὸν κατήγορον Φλιάσιον καὶ Φασίαν. 25, 5. περβαίνει τὸ ἦθος ἐκτὶ πολύ. 25, 30. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐκτὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώ-

ματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13. *ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφήν.* 30, 3. *παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον.* 30, 41. *κατίσαι ἐπὶ τὴν ἀρχήν.* 31, 36. *καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον.* 34, 13. *μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσκήνους.* 35, 14. *οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται.* 36, 30. *συνιστάναι ἐπί τινα.* 38, 27. *ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν.* 39, 6. *συνιστᾶναι ἐπὶ τὴν φυλήν.* 44, 21. *ἐπὶ τὰ καινά.* 46, 21. *πλάττεσθαί τι ἐπί τινα.* 47, 34. *ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε.* 48, 8. *ὁρμᾶσθαι ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο.* 48, 41. *μεταπαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους.* 49, 30. *ἐκλάθου ἐπὶ τὰ ξένια.* 49, ult. *οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι.* 52, 6. *μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς.* 52, 25. *οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι.* 57, 25. *ἐπιμεληθησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη.* 57, 39. *ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα.* 61, 29. *συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον.* 62, 5. *καθίζεσθαι ἐπὶ λογισμούς.* 62, 8. *παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα.* 64, 5. *ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων.* 66, 22. *παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα.* 66, 28. *ἐπιστρέτευον ἐφ' αὐτὸν τελικαῦται δυνάμεις.* 66, 37. *ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν.* 70, 19. *ἔσοι ἐπὶ δίαιτες ἰβῶσι.* 70, 42. *ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας.* 71, 39. *ὃν — ἃς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον.* 71, penult. *ἠγαμεῖτο ἐπὶ τὸν Πέρσην.* 72, 29. *ὁδὸν αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον.* 75, 9. *ἐκτίμησιν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον.* 75, 13. *ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων.* 75, 14. *ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς πανίσπους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ.* 75, 33. *ἐπὶ μὲν πορθμίας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας.* 76, 10. *ἡμιθνὴς παρὰν ἐπὶ τὸ βῆμα.* 76, 18. *φορμοβαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά.* 77, 27. *ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον.* 77, 34. *ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα.* 78, 29. *καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς.* 82, 41. *ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας.* 84, 36. *καταφεύγης ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους.* 85, 23. *καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα.* 86, 28. *οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶσι τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι.* 87, 22. *φθάνειν ἐπὶ ὄναρ.* 89, 14. *καταφεύγειν ἐπὶ ὑπόμνατα τῷ λόγῳ.* ibid. *ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγιγνεται.* 90, 9.

ἐπιβάλλειν] ἐπιδάλλειν. 57, 33.

ἐπιβολὴ, multa a judicibus irrogata. 40, 27. *ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν.* 57, 33.

ἐπιβουλεύειν] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοῦσθαι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἐπιβουλὴ] ἐπιβουλὴν οὐ φροράδαι. 38, 39.

ἐπιγίγνεσθαι] ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset. 86, 12.

ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια: de legislatore criminibus sævas pœnas irroganto. 3, 7. *τίμημα ἐπιγράφεσθαι* dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint judices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei pœna sit irroganda lege de pœnæ genere tacente. 3, 15. *ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν,* dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. paulo post v. 40. est *ἐγγράφειν.* *ἐπιγεγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις,* cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis. 26, 38. *νομοθέτας ἐπιγράφειν.* 59, 12. *ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον,* auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. *ἐφ' οἷς μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα,* ne sua nomina inscriberent. 80. 5.

ἐπιδαιρεύειν. 39, 22.

ἐπιδεικνύναι] ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. *ἐπασκήτην ἐπιδεικνύναι.* 52, 11. *σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω.* 60, 8. *αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔγγον.* 86, 22.

ἐπίδειξις] ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιούμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade. 72, 36.

ἐπιδεικνύναι] ἐπιδείξει φύντες ἐτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio prædita excitatione atque præstantiore, quam alii. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32.

ἐπιδημεῖν] ἀπόδημεῖν et *ἐπιδημεῖν,* opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 36. et 42, 36. 10. 11. *ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν.* 48, 42. *οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου,* absente a patria. 71, 41. *ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν,* venire in urbem. 90, 23.

ἐπιδοξος ἦν (Megalopolis) *καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι.* 77, 19.

ἐπίδοσις, largitio erga rempublicam. 57, 5.

ἐπιεικὴς] ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθαρῆντε. 79, 32.

ἐπιέναι] ἐπῄει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura. 9, 17. *πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας.* 71, 12. *ἐπιὸν κίνδυνος.* 74, 36.

ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant.

7, 13.
ἐπιθυμεῖν] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.
ἐπικλύζειν] νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὸν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικλύσειν, tantis rex Persiæ largitionibus eum obruit, ut quamvis magna prodigalitate tamen dissipare illas divitias nequeat. 78, 29.
ἐπικοινοῦν] τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινοῦντα τῷ — 59, 37.
ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere. 4, 38.
ἐπικρατεῖν] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16.
ἐπιλαγχάνειν, in locum senatoris, qui, sorte ductus, cum examinis severitatem non sustineret, reprobatus esset, subrogari a sorte. οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχών. 62, 31.
ἐπιλαμβάνειν] πανηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.
ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.
ἐπίλεκτος] μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40.
ἐπιλέσμων. 10, 35. et 85, 24.
ἐπιμέλεια] παραλαμβάνειν τὴν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διαπονίᾳ. 55, 33.
ἐπιμελεῖσθαι] ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα περίτερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. (id est ἡ τοῦ βίου.) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.
ἐπιμελὴς] ἐπιμελὴς γίγνεσθαι ὑπαιτίων. 61, 32.
ἐπιμιμήσκεσθαι. 20, 29.
ἐπινοίαι ἀληθεῖς εἶναι, assentiri. 62, 11. 24.
ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον. 16, 20. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ πάντων τοὺς θεοὺς, οὓς μαθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. ἐπιορκεῖ πάντων ὠρχισμένα ἀνθρώπων. 83, 30.
ἐπίορκος] καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ἂν, εἰς τὸν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39.
ἐπίπληξις] ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, objurgari. 25, 18.
ἐπιπλήττειν τινὶ ἰσχυρῶς, objurgare, increpare. 25, 38.
ἐπισημαίνεσθαι] ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem. 34, 26.
ἐπισπευδ τυγχῶν ἡ πύργος, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36.
ἐπισπήπτειν] ἐπισκῆψαι ψευδομαρτυρίῶν. 18, 27. ἐπισπήπτειν τινὶ, mandare. 20, 29. 31. et 76, 6.
ἐφίστασθαι] τὸ μὴ ἐφίστασθαι ἐρυθρᾷ ἐφὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.
ἑστιάτης] ἦλθεν τὸν ἑστιάτην. 5, 33. ἑστιατὰς τῶν δημοσίων ἔχειν. 55, 41. ἑστιάται πάντες ἔχειν (scil. δημοσίων) ὑγιαμοῖρ χρῶνται διαστηρίου. 56, 1. ἑστιάται δημοσίων ἔχειν. 58, 4. ἑστιάτης τῶν περιόδων, cujus erat jus et copiam suffragandi populo dare. 59, 13. ἑστιάτης τοῦ ναυτικοῦ. 85, 29.
ἑστιατολὴ] ἀναδιδόναι ἑστιατολήν. 34, 8. ναυτερινὴ ἑστιατολή. 44, 38. τὰς ἑστιατολὰς, ἃς ἐξαρτιμένος ἐκ τῶν δακτύλων στερίσεις. 77, 11. κατέστιμ-φε τῷ δήμῳ ἑστιατολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἑστιατολῇ. 88, 1.
ἑστιατορίζειν. 42, 28.
ἑστιατρατούειν] ἑστιατρέπτειν ἐπ' αὐτὸν τελικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἑστιατρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας. 71, 39.
ἑστιατριφῶς καὶ ῥητορικῶς. 10, 30.
ἑστίαγμα, et
ἑστιάττειν] ἑστίαγμα ἑστιάττωστες οὐ χαλεσὸν, ἀλλὰ πάνυ ἰδίωτ. 1, 13. ἑστιάγματα ὑπερήφανα ἑστιάττειν: verbum obscenum actum significans. 10, 29. et 11, 16. ἑστίαγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἑστιάττειν. 13, 37. ἑστιάττειν, injungere, demandare, imponere partes. 25, 42. ὅτων ἑστιαχθῇ τι τοῖς φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τρόφεις παντηγεῖσθαι. 58, 10.
ἑστιτειχίζειν] ἑστιτετειχισμένος Δεκέλεια, cum Decelea esset munita adversus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret. 38, 5.
ἑστιτήσειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν. 40, 29.
ἑστιτιδεύειν] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ἑτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτιδεῖον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἑστιτιδεῖον εἶναι. 5, 30. ἑστιτιδεία, necessaria vitæ. τῶν ἑστιτιδείων οὐδὲν ἐδίδου. 14, 39. ἑστιτιδείους δίκην δοῦναι. 86, 33.
ἑστιτιδεύμασι] ἑστιτιδεύματα πράττειν. 6, 4. γεγώσασθαι ἀπὸ ἑστιτιδεύματος. 7, 7. οἷ-ους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἑστιτιδεύμα τοῦτο. 10, 12. πλησμόνης εἵ τοῦ ἑστιτιδεύματος. 22, 29.
ἑστιτρεῖν] ἑκτρεπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἑστιτρεῖτε, observate, acriter vigilate. 83, 26.
ἑστιτιθέναι] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἐπαντὸν τάλαντα. 30, 4. ἑστιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.
ἑστιτιμᾶν, pœnam, multam æstimare et irrogare alicui. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἑστιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10.
ἑστιτιμία] φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἑστιμίας. 39, 42.
ἑστιτίμιον] ἑστιτίμια ἐκατέρῳ ἴσα πεποίηκα. 2, ult. ἑστιγράφειν τὰ μέγιστα ἑστιτίμια. 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἑστιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐπίσχεσθαι τὸν ἀστρέπτυπον καὶ τὸν λελικπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐκτυπὴ τῆς περαλῆς, vulneratio scalpello et incisuris facta. 60, ult.

ἐκτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγῶναι. 9, 30. ἐκτετράφθαι πόλιν ὅση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27.

ἐκτυγχάνειν μάχῃ, prospere pugnare. 77, 16.

ἐκφέρειν τοῖς νόμοις τίχας. 58, 33. ἐκφέρειν ψεῦδος. 59, 21. διὰ τοὺς ἐκφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5. ἐκφέρεσθαι πολὺ χρυσίον: de uxore bene dotata, quæ magnam pecuniam secum in domum mariti affert. 78, 18.

ἐκφόβους] ἐκφοβώτατον, turpissimum, invidia, odio, detestatione, dignissimum. 59, 26.

ἐκχειρεῖν] ἐκκαλέσειν με Διονυσίῳ ἐκχειρῆσαι. 29, 22.

ἐκχώρεις οἶσι ἂν, οὐδ' ἐγγυᾶς ἡμῖν. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν παιρίαν οὐκ ἐκχώρεις ἐστίν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit. 78, 25.

ἐκψηφίζειν τοὺς περιόδους τὰς γνώμας. 36, 27. ἐκψηφίζειν, suffragia colligere. 64, 15. 71, 7. 41.

ἐκωμύνας et ὀμνύναι differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare: illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐκωμόσας τοὺς ἐμοὺς θεούς. 16, 16. ἑστίαν ἐκώμοσεν τὴν Ἑουλαίαν. 34, 9.

ἔκως] ἄλιον ἔκως ἐκβαλεῖν, irritum verbum projecit. 20, 13.

ἐκωφελία] ἐκωφελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25.

ἐκψηφῖ] ἐκψηφῖν ἀκριβῶσθαι. 81, 30.

ἐκωνυμία] Μαργίτην Ἀλεξάνδρου ἐκωνυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο. 76, 24.

ἐκώνυμος] αἱ ἐν τοῖς ἐκωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτεθῆναι πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων. 59, 11.

ἐμᾶν] ἀδιαφθόρως ἐμᾶσθαι. 19, 19. ἐμᾶν σωφρόνως. 21, 28.

ἐμαλίζειν στεφάνους καὶ ἐκφυγμάτα ψευδῆ. 60, 4.

ἔμανος] ἔμανον συστῆσαι ἐκαγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα ναυμάχοντι. 89, 30.

ἐργάζεσθαι, quæstum exercere. 85, 21.

ἐργαστήριον] ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister servorum, servus primarius officinæ. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀγυιαῖς. 14, 27.

ἐργολαβεῖν, opere aliquo exercendo vel efficiendo quæstum facere. 24, 37. ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκάμιον. 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς ἐπιζύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium. 58, 26.

ἔργον] λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut ornamenta muliebria) εἰς τὸν ἀγορὰν ἐκφέρουσαι γυναῖκα. 14, 3. ἀκριβῆ εὐξάμενον τοιοῦτον ἔργον ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιστράχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀφαιρεῖσθαι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν. 52, 10. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται διαστημίου. 56, 1. ἐπιμεληταμένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. μακρότερον λόγον ἔργων ἠγοῦμαι, rem habeo longiorem, copiosiorem, quam quæ possit a me oratione enarrari. 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. ὄνομα ἕμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἔργον, veritas ejus, quod asseveratur, res ipsa. αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. ἔμπεσθαι τῶν ἔργων. 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὃν πεπόνθατε, τὸ ἀκρίτως γίγνεται. 88, 16. ἀφίκοντος τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14. περιπεσεῖται αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέρους παραλαχόντας. 89, 29.

ἐρεθίζειν] τὰς φιλοτιμους καὶ λίαν ἐξαλτς ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23.

ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19.

ἐρημία, solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines. 2, 18. et 12, 4.

ἔρημος] ἐγκαταποθέμενον αὐτὸν μεθ' ἵππων εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7.

ἑρμαῖα, (non ἑρμαῖα) aræ et ædiculæ Mercurio consecratæ, in ostiis palæstrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes. 2, 21. 34.

Ἑρμᾶς] Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4. Ἑρμῶν στοά. 80, 5.

ἐρυθριᾶν] τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.

ἔρχεσθαι] γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν διαστημίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς αἰτίαθ' ὑπέστε δίκας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἴπατα. 86, 4. πᾶς' οὐδὲν ἦλθον ἀκατεῖναι, pæne occidissent. 90, 24.

ἔρως] περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. ἔρως δίκαιος οὐ περιορθίχεται πονηρίαν. 50, 27.

ἐρωτικὸς] ἐρωτικὰ σκέμματα. 19, 10.
ἐς] ἐς τὸν ὕν, scil. ἆρα, usque ad hodiernum diem. 8, 5.
ἐσθὴς] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐθυθύτει. 64, 38.
ἑστία] ἑστίαν ἐκώμασε τὴν βουλαίαν. 34, 9.
ἑσχατιά. 13, penult.
ἔσχατος] τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12.
ἑταῖρα] ἑταίραις δουλεύειν. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14. παιδοκοιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3.
ἑταιρεῖν] ἐκμισθῶν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνεύεσθαι. πεπορνευμένος, ὃ ἑταιρικός. 5, 5. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16.
ἑταίρησις] ἑταιρήσεως γραφή. 2, pen.
ἑταῖρος] ἀνώτερον ἑταίρων φίλων. 21, 2. ἑταιρίζειν ἑταίρῳ πεπωμένῳ. 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους. 24, 35.
ἑτεροβαρίδαι] ἑτεροβαρίδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39.
ἕτερος] τὸν ὄλυν ἑτέρῳ διαφέρων. 11, 13. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. ἐφίσταμαι ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἑστάντων. 13, 37. ὑποβαλῶ σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ἐπιδείξει φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. γίνεσθε τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέροις. 25, 26. περιελὼν αὐτοῦ τὸν τύχον ἑτέρῳ περιθείς. 34, 39. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. ἑτέρων τὸν ὄλυν διαφέρων. 76, 37. πρὸς ἑτέρου τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λόθην τῆς πατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δωρεᾶς, τὸ δ' ἔργον ἑτέρῳ παρακεχώρηκεν. 89, 29.
ἕτοιμος] σύτμος ἕτοιμος. 21, 23.
ἔτος] ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. περίοδος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32.
εὖ] ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. ταῦτα οὕτως εὖ πεφανερωμένα τοῦ νομοθέτου. 55, 21. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult.
εὐαγγέλια] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατίστασε, fuit in causa, ut senatus accusaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi. 76, 23.
εὐαγωγία, mores sedati et liberales, pudor. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τὴν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20.
Εὐβοϊκὸς] συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνάγειν. 67, 12.
εὐβουλία] εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42.
εὐγενὴς] διατριβαὶ εὐγενεῖς quæ sint. 48, 5.
εὐγνωμοσύνη] εὐγνωμοσύνην φρονητικὴν τοῦ λόγου, probitas animi præferenda eloquentiæ. 78, 8.
εὐγνώμων, bene animatus, commodus, æquus, humanus. 78, 6. εὐγνώμων ψυχή. 19, 18.
εὔγνωστος βδελυρία. 26, 42.
εὐδαιμονεῖν] μουσικὴν τὴν σωφρονοῦσαν εἰς εὐδαιμονεῖν. 86, 19.
εὐεξία] γυμναζομένων εὐεξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, penult. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.
εὐεργασία] ὑπάρχειν τινὶ εὐεργασίας. εὐεργασίας, ἃς ὑμεῖς ὑπάρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. ὑπολογίζεσθαι εὐεργασίας. 82, 4.
εὐεργέτης] ἀντιπαραττομένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς φύλακος εὐεργέτας. 90, 16.
εὐθύνα] ἀκολαίνειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere. 8, 38. εὐθύνα τοῦ λόγου. 23, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.
εὐημερεῖν] εὐημερήσας τὴν ἀκαλεσίαν ἐγχέμενον φέρων. 36, 18.
εὐθύνη] λυτεῖν τινὰ ἐν εὐθύναις. 1, 2. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7. εὐθύνας δίδωμι μέγιστον, δέκατος αὐτὸς ἀφεβούσας. 52, 11. προκαταλαμβάνειν πρίμθυ τὰς εὐθύνας ἑκαίνοις καὶ καινίγμασιν. 55, 9. κλοπῆς ὕπεπα τὰς εὐθύνας ἀφλακιές. 55, 17. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἑκαίνοις καὶ στιφάνοις. 55, 25. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3, εὐθύνη εὐνοίας. 56, 16. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33.
εὐθὺς] ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ἀπηνὲς ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28.
εἰκασμὰ τῶν παίδων. 2, 6. εἰκασμίας ἀρχὴν κατασκευάζεται. 27, 15.
εἰμαθὴς λόγος, oratio plana et ad facile percipiendum accommodata. 2, 9. εἰμαθὴς πρᾶσις. 60, 34.
εἰμαθῶς παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις). 16, 29.
Εἰμολπίδαι. 56, 23.
εἶνοια] ἴσῃ εἰνοίᾳ ἀκούειν, reum pari benevolentia audire, atque actorem. 29, 10. φαυλικὴ εἶνοια. 31, 30. εὐθὺν εἰνοίας. 56, 16.
εἰνομεῖσθαι, legibus bonis uti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. 1, 26. et 75, 27. εἰνομουμένη οἰκία, domus, cujus res familiaris bene prudenterque geritur. 24, 24.
εἴρκειος] εἴρκεια ψηφίζεσθαι, judicium ferre consentiens religioni jurisjurandi a judicibus ad audiendam causam acce-

dentibus dicti. 55, 2.

εὐκωτία, facilitas obsequendi suadenti. Ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ἡ ταπεία καὶ εὐκωτία. 9, 1.

εὐπορεῖν ἀργυρίου. 8, 25.

εὐπορία] εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος, socios vestros habens tanquam pro fundo, unde vectigalia percipiat, fovendæ tuendæque suæ impuritati. 15, 16.

εὐτρέπεια τοῦ σώματος. 18, penult.

εὔρινος] τροφὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίνου. 66, 27.

εὐρίσκειν] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρίσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum. 13, 41. παρεσκευάσθαι λόγον πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. ὃς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μείχρι γάμου. 26, 7. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. εὑρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν. 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42. ἀμηχανίαν δυσμενῶν εὗρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur. 80, 12. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7.

εὐρὺς] ἃ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, nationem numerosam, frequentem hominibus, late fusam, perdidit. 73, 7.

εὔσαρκος. 6, 29.

εὐσέβεια] τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατάγειν. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod geritur ob hoc, ut causa dei, cujus violata est religio, in impiis vindicetur. 72, 7.

εὐσύνοπτος. 70, 21.

εὐσχήμων, elegans, literatus, bonis artibus et liberalibus innutritus. 19, 41.

εὐτάκτως ἀκούειν. 41, 26.

εὐφημία λόγων, humanitas, comitas, liberalitas orationis. 24, 13. εὐφημίας ἕνεκα, decori in verbis ergo. 66, ult. ἀνοβλίψαντι πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38.

εὐφραίνεσθαι] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθέντα πατροθώσαντες, τούτοις κατήλγηται. 27, 12.

εὐφυὴς] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ. 25, 41.

εὐχείρεια] εὐχείρεια τῆς πράξεως. 17, 33.

εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγοι ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31.

εὔχεσθαι] καὶ ὁ πάντ' ἐξ ἀρχῆς εὐξάμενος καὶ εὐξάμενος. 4, 10. ἀποτεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

εὐχὴ] καὶ ὁ πάντ' ἐξ ἀρχῆς εὐξάμενος καὶ εὐξάμενος. 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

ἐφεξῆς] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

ἐφικνεῖσθαι] ἐφικνούμενος τῶν ἐκείνου ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.

ἐφιστάναι vel ἐφιστάνειν] ἐφεστηκότες, magistratus, principes. διειλεῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων, constituere aliquem custodem legum, iisque præficere. 2, 3. ἐφίστασθαι, urgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et pœnarum. ἐχθρῶν ἐφεστηκότων. 15, 22. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad judicium, cum ageretur, eique adesse contra reum. 16, 15. εἴδωλον ἐφίστατται Πατρόκλου. 20, 29. ἐφιστάνειν ἐπί τινα. ἐπίστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φανίαν, actori admovi, et adjunxi quasi ejus lateri, atque apposui, ut sævos et implacabiles adversarios, eum non missuros, Philippum, etc. 25, 5. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32. ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5.

ἐφόδιον] ἐφόδια τῆς φυγῆς. 24, 29. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν. 50, 25. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀναιδείᾳ. 84, 5.

ἔχειν] ἴσον καὶ ὁμοῖον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἔξω τὸν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. ἐκτὸς τὸν χεῖρα ἔχοντ. 4, 29. πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν. 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14. ἁμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας. 13, 14. ἐπιτήδευμ ἔχειν. 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες. 26, 33. φιλοτιμότερον ἔξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχων ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἄπρατον οὐδὲν ἔχον μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. ἀναισθήτους ὑμῶν ἐχόντων. 33, 39. ἀγωνίας διατριβὰς ἔχειν. 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17. ἐχρώμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκέται ἐνίοτε δίκας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων. 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔξετε. 79, 31. μίχθαι ἔχειν ἀμφὶ ξυσσίοις πράγμασι. 80, 16. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. ἀσθενοῦς οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρίσθαι ἔχει. 84, 23. περιέρχονται τὸν ἀγορὰν ἀλλήλοις κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δίκας. 84, 27. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

ἕχθρα] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. εἰς μέσον πίστιν τῆς ἔνθεν ἔχθρας καὶ φιλίπου. 66, 27.

ἐχθρὸς] ἐχθρῶν ἐφεστηκότων. 15, 22. μιτέρ-

χεσθαι τοὺς ἐχθρούς. 20, 22. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν πρεσβυτέρων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθρῷ περίσωστον βλίσειν ἐπιγγελῶντος. 52, 28.
ἔοικεν σχετλιάζειν. 49, 1.
ἕως ἀντέχει ἡ οὐσία. 13, 31.

Z.

ζευγνύναι, ponte jungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον. 72, 26.
ζεῦγος] ἁρμὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ἁρμὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.
ζηλοτυπεῖν. 9, 4. ζηλοτυπῶν ἀρετὴν πάθημα, virtutem simulans, affectans. 84, 15.
ζηλοτυπία] ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. 65, 16.
ζηλοῦν] διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα. 85, 3. ζηλοῦν, invidentia et æmulatione aliquid exagitare. 86, 24.
ζήλωμα] τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθαι. 27, 13.
ζηλωτὴς τῆς ἱλικίας μειρακίου. 50, 26. ζηλωτὴς τῶν παλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8.
ζημία] παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος. 30, 31.
ζημιοῦν] ἐκπλεῖν μῆνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος Δαπάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.
ζῆν] ταῦτ' ἐγὼ λέγω μῆνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπεῖν οἷα ἂν ἐδεξάμην ζῆν, vitam haud meruero, (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem. 8, 32. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. οἱ διαζευγέντες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οἷοι ἂν περέλοιντο. 52, 13. οἷα ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere, etiamsi vita mihi diutissima offeratur. 85, 5.
ζωτεῖν] πραγμάτῃς ζωτεῖν ἀπαλλάττειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.
ζήτησις] ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι. 6, penult.

H.

ἡβᾶν] ἀναπαγκας τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι, τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἐθέλειν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν πρυτάνεων. 47, 4. ὅσοι ἐπὶ δέκα ἡβῶσι. 70, 42.
ἅδυ] ὁ δῆμος τοὺς παίσωνας μάχῃς ἕβας ἔτρεφε. 75, 32.
ἡγεῖσθαι] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑφιστάμενον οὐκ ἀναπίπτειν ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ. 17, 17. ἐμαυτὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. ἡγεῖται, ὅταν τι φοβῶνται, ἅπας κατὰ τῶν ἀκαιοτάτων ἐφορμᾶται. 48, 33. μακρότερον λόγον ἔχειν ἡγοῦμαι. 60, 41. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστεύθηναι. 66, 1. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40.
ἡγεμονία] ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν. 55, ult. ἱστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε. 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀνελαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας. 72, 7. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσην, principatus belli adversus Persas, et jus in eos ducendi Græcos. 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρειν ἀνίθυσα Θηβαίοις. 74, 6.
ἡγεμὼν τοῦ ἔργαστηρίου, magister operarum. 14, 2. ἡγεμὼν de fœmina. 24, 24.
ἥδεσθαι] ἥδεται ἐμιλᾶν et ξυνὸν. 21, 40. 42.
ἤδη] ἐκπλεύσειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ὁ τόλμα. 4, 16. ἤδη, protinus, statim, confestim, e vestigio. 7, 2. κριτὴς λόγων φωλλῶν ἤδη ἠρίθην. 21, 34. συπικῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. θάρβων τῶν συπαφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ἤδη πρόρριζος τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40. νῦν δ' ἤδη κατασκήπτει τὸ πρᾶγμα. 79, 24. διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας. 89, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14.
ἡδονή] ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς δουλεύειν. 6, 33. ἐπιγγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. προαιτεῖς τῶν σώματος ἡδονάς. 27, 8. φωὰ κρατυδὴς ἡδονῇ. 48, 29. οὐδὲς ὑμῶν διὰ τὰς ἡμᾶς ἡδονὰς πένεσθαι οἴεται. 52, 31. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς. 88, 12.
ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. ἡδὺς καὶ ἐπαφρόδιτος ἀνθρωπος. 33, 35.
ἦθος] δημηγορίας ὄγκωμα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ πολλαπλῇ θεραπεύοντες. 52, 4.
ἰέναι] ἀπηρακληκότι τινὶς τῶν μαθητῶν ἴοιμι εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37. ἴεναι, redire illuc, unde excesseras. 48, 31. οἵτοι νῦν ἐπ' ἰμὲ συστρεφόντες ἴοιμι. 52, 6. ἴεναι ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 70, penult. ἐπανθημαὶ ἴων. 71, 6.
ἡλικία] μυθέντα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui ætatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis. 2, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. ἡλικία, flos ætatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβών, qui decerpsit florem ætatis. 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὡς εἶχε τὴν ἑαυτοῦ συγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μάχῃ γάμου. 26, 7. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὄντες ἦν, qualis fuerit ætatem

ugens florentissimam. 38, 19. ζηλωτὰς τῆς ὑλικίας μειρακίων. 50, 26.

ἰδιωτικὸς ἐμὲ καὶ συκοφάβος. 7, 37.

ἤλιος] ἡλίου δεδυκότος. 2, 18. δύνοντος. 2, 31. μὲν πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. ἀνίοντος ἡλίου. 2, 31. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. δισσούτους. ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἡμέρα] ἀντισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἓνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυσκόλοις. 8, 15. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἦθος. 13, 37. οἰκέτας δημιουργούς, ὧν ἕκαστος τούτων δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀπομνημονεύστα αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. δαπάνας ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρώας οὐσίας. 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem exsistant aliæ ex aliis. 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die. 64, 28. et 70, penult. διαλήγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεούς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐτιμᾶτε. 64, 36. ἑβδόμῃ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῃρῆσθαι, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat. 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνίζεται. 74, 34. ἐπιδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα παφυπέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδιδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ἡμέτερος] παραπαταθήμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29.

ἡμιθνὴς παρὰ βαθὺ τὸ ζῆμα. 76, 18.

ἡμιμανὴς πανίσκος. 24, 25.

ἦν, pro ἦσαν. 80, 9. v. etiam in εἶναι.

ἠνορία] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορίης. 80, 24.

ἥπου] φόνου δικαίου μεθεὶς ἑαυτὸν ἀπαλλῆσαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41.

Ἥρα] διαλήγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. 85, 14.

ἡρωϊκὰς] ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes. 75, 23.

ἥρως] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

ἡσυχῇ] ἀναμεμνῆσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 38, 1.

ἡσυχία] ἡσυχίαν ἄγειν, quiescere, secum habitare. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis. 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ ζῆν διαβάλλει. 84, 38.

ἧττα] ἥττων αὐτοῖς εἶναι πολέμου, semper eos inferiores bello esse. 69, 16. ἀγορᾶς ἥττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἥττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos detur. ibid.

Θ.

θάλαττα] κατάγειν τὰ σῶμα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22.

θαλλὸς] θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦν. 34, 12. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37.

θάνατος] ἀτιμώσητον ἰᾶν θάνατον. 20, 22. εἰσγόμενον θανάτου. 26, 15. τιμᾶσθαι θανάτου. 29, 1. τῆς ἀρετῆς ἅθλον τὸν θάνατον καίμενον, propositum. 88, 42. ἐκκλῖναι μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αἰθόμενον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς ἀφοδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

θάπτειν] ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτεσθαι. 88, 38.

θαῤῥεῖν] παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

θαρσύνειν] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

θαυμάζειν] ἀπροξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38.

θαύματα. 77, 28.

θεὰ] σεμνὰ θεαί. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37.

θεά] θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταπῶμαι. 35, 10.

θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38.

θέατρον] ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μυδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἠγεῖτο τοῖς πρίσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28.

θεῖον] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, cum id facimus, dueti religione dei jubentis et legum imperantium reverentia, quod alias nil curaremus facere, aut nollemus. Gotte zu Ehren. 3, 5.

θεοβλάβεια, concitas mentis, insania consiliorum et institutorum, plus quam hu-

mana, quæ a deo videatur consulto hominibus injecta, ad puniendæ eorum flagitia et scelera. *τὸν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως*, ἀλλὰ *δαιμονίως κτησάμενοι*. 72, 32.

Ταμίας] (ὁ) *ταμίας τῶν τῆς θεοῦ*, (scil. *χρημάτων*) quæstor ærarii Minervæ. 15, 31. *Φήμας ὡς θεοῦ μαγίστας ζωμοὺς ἱδρυομένους*. 18, 10. *φήμη δημοσίᾳ θύεται, ὡς Ταμίᾳ*. 47, 25.

Τεὸς] (ὁ) *μήτηρ τῶν Τεῶν. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν Τεῶν*. 9, 14. *ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς*. 16, 16. *ἱερσύνην οὐδενὸς Τεῶν πληρώσονται, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα*. 26, 36. *ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ Τεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσυλίας γίνεσθαι*. 27, 5. *εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς Τεοὺς εὐχομένους*. 56, 22. *διαλέγεσθαί φασιν ἑαυτῷ νίκτωρ τοὺς θεούς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιφανεῖ*. 64, 36. *πλημμέλημα εἰς θεούς*. 68, 35. *μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ Τεῷ*, ab Apolline oraculum petere. 68, 41. *ἀναβεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πᾶσιν ἀγγίᾳ*. 68, ult. *βοηθεῖν τῷ Θεῷ* (Apollini) *καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει*. 69, 9. *κῦμα ἐπανέστησε Ἀμφιτρίτης σεισμὸν ἐνέγκαι τεμένει θεοῦ*. 69, 25. *ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς Τεούς*. 70, 29. *φωνῇ βοηθεῖν τῷ Θεῷ*. ibid. *αἰτεῖν μέλλητε τοὺς Τεοὺς τἀγαθά*. 70, 32. *χρῆσθαι τῷ Τεῷ*. 71, 9. *θεοὶ ναιοί*. 83, 42.

Θεραπεία] *ἔπαινον κατά τινος ποιήσασθαι θεραπείᾳ*, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. *ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν*. 42, 38.

Θεραπεύειν] *δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες*. 52, 4.

Θερσίτης] *Θερσίτην ποιεῖν*. 86, 38.

θέσις] *προσωπαλαίων θέσις*. 42, 33.

θεσμοθέτης] *γραφὶσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας*, deferat suam accusationem (*γραφὴν*) ad thesmothetas; nam thesmothetæ cognoscebant causas *ὕβρεως*. 3, 14. *ἀρχὰς ἀσυλληψίας οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ Σκιρίᾳ*. 55, 35. *θεσμοθέτας προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους*. 59, 7. *θεσμοθετῶν* erat, videre, sintne in legibus aliæ leges aliis repugnantes, et repertas ejusmodi leges inter se pugnantes prytanibus indicare. 59, 7. 17.

Θεσμὸς] *θεσμοῖς ἀδίκους ἀρξαντας*. 81, 15.

Θεωρεῖν] *τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν*, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coemendis cupediis. 9, 42. *Θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παραληλυθότος χρόνου*. 13, 19. *Θεωρεῖν πρός τι*, rationem habere alicujus rei. 38, 34. *Θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον, οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρείας*. 76, 28. *θεωρήσατε αἰτὸν, μὰ ἀνιτέρου τοῦ λήγου, ἀλλ' ἐνιτέρω τοῦ βίου ἐόντα*. 77, 41. *ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀναιδυσίαν θεωρῆσαι*. 88, 14. *θεωρούμενοι*, de quibus judicandum, existimandum est, quorum censura morum est habenda. 89, 8. *Θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λήγον*. 89, 31.

Θεωρικὸν] *ἄρχειν τὸν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν*. 57, 15. *χειροτονεῖσθαι τὸν ἀρχὸν τὸν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν*. 57, 19. *οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι*. 57, 25.

Θηρεύειν *νέους πλουσίους ὀρφανούς*. 24, 26.

Θηρευτὴς] *Θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι μᾶλλον ἀλίσκονται*. 27, 29.

θηρίον, convitium, homo improbus. 30, 40. et 79, 39.

θηριώδης. 47, 28.

Θησεῖον, templum Thesei. *ἀρχὰς ἀσυλληψεῖσθαι οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ*. 55, 35.

θνήσκειν] *αἰσθημέρᾳ τεθνάναι*. 3, 16. *εἵλετο τὸν τοῦ τεθνῆτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὸν σωτηρίαν*. 20, 24. *προοίμιον σωτηρίου καὶ τεθνηκὸς βιβλία*. 32, 41.

θολερότης *ῥέοντων*. 4, 31.

θορυβεῖσθαι, de animi perturbatione, quæ a metu indignatione commixto commovetur. 28, 17.

θρέμμος] *μείζων ἀπάντα γέλως μετὰ θορύβου*. 12, 11. *τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκπαλαίσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους*. 24, 40. *Θρύλλου τῶν συκοφαντῶν ὄντα πολλοὺς τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολλίμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπεστησαν*. 52, 26. *κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων*. 70, 39.

θυγάτηρ] *ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἀλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μάχῃ γάμου*. 26, 7. *ἐβδόμην ἡμέραν τῇς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας*. 64, 37. *οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξίδωκαν ὁ δῆμος*. 90, 21.

Θύειν] *φήμη δημοσίᾳ θύομεν, ὡς Θεῷ*. 47, 25. *ὁσίως θύειν*. 69, 28. et 70, 36.

θῦμα] *παρίστασθαι τοῖς ζωμοῖς τὰ θύματα*. 70, 31.

θύρα] *συγκλείειν τὰς θύρας*. 11, 5.

θυσία] *ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία*. 63, 13. *εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὸν βουλὸν κατίστησι*. 76, 23.

Θυτεῖον, locus Delphis. 70, penult.

Θωπεύειν *τὸν δῆμον*. 86, 2.

I.

Ἰᾶσθαι] *Ἰᾶσθαι δυροδόκημα*. 63, 31.

Ἰατρεῖον] *καθῆσθαι ἐπὶ Ἰατρείου*. 6, 17. *διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ Ἰατρείου*. 6, 28.

Ἰδία μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. *ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός*. 64, ult.

Ἴδιος] *αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι*. 1, 10. *οἰκεῖν* (nisi potius legendum est *διοικεῖν*) *κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν*. 5, 7. *διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας* (*ἑκάστου*) *πράξεις*. 18, 8. *βοηθήσασ*

τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum. 33, 27. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41. Ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν φυσῖ. 67, 36. ἀπαραιτήτων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. φερέσθαι τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ἰδιωτεύειν] τῷ ἰδιωτεύειν opponitur πολιτεύεσθαι. 27, 32.

ἰδιώτης] τοῖς ἰδιώταις opponuntur ῥήτορες. 2, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας. 54, 11. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. μετασχηματίσαντος (ἐκ τοῦ Συλλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

ἰδιωτικὸς] ἰδιωτικὴ οἰκία, domus privata, hominis privati, publicum munus non gerentis. 89, 21.

ἰδρύσθαι] φήμης ὡς Θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. ἱδρύσθαι ἱερά. 76, 23.

εἶναι] ὧν ἅπαν προσῆκεν εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρου εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. σοῦ ὄντος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

ἱεράσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. (si sana lectio.)

ἱέρεια] ἱερείας ἐνύσιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς sumebatur ex Eteobutadis. 47, 40.

ἱερομνήμων. 69, 39. 70, 7. ἱερομνήμων τῶν Ἀθηναίων. 71, 25.

ἱερὸν, templum, victima, res sacra. δημοτελὲς ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. λαβὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ κῆπον τὰ ἱερά: de juraturo. 16, 15. δημοτελῆ ἱερά. 26, 13. συνφασκόντων τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς στεφάνοις τῶν ἱερῶν. 39, 16. ὧθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν προσβεύτην. 39, 30. μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. μήτε δίκαιον (εἶ Θεοί) αὐτοῖς τὰ ἱερά: de juraturo. 69, 19. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ εἰς ἀναγῆ. 70, 14. ὑπάπιστα τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. ἐξέσται (pro ἐξῳχήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1. ἀθύτων καὶ ἀπαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. οἷ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐλευθέρωσαν. 72, 30. ἀθύτων καὶ ἀπαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἱδρύσθαι ἱερά. 76, 23. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3.

ἱερὸς] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν Θεάτρῳ ἐν ἀστεῖ ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. βοηδρεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χωρίῳ, καὶ πολλῷ καὶ φανερῷ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. καλαδῶν πῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25. ἀσίδεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἱερωσύνη] ἱεράσθαι ἱερωσύνης. 3, 32. 42. ἱερωσύνην οὐδενὸς Θεῶν πληρώσονται, ὃς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.

ἱκανὸς] ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. δεινμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

ἱκεσία] ἱκεσίας ποιεῖσθαι. ποίους ὅρκους τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 33.

ἱκετηρία] ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὸν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαι θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11.

Ἰλιὰς] μικρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, pen.

ἰμάτιον] καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

ἵνα, ubi. 21, 10.

ἱππηδρομίαι, simile inde ductum. 25, 10.

ἵππος, (ἡ) equitatus. ἠμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

ἵππος, (ὁ) equus. ἱππατοκοδέμοσιν αὐτὴν μαθ' ἵππων εἰς ἕρμον οἰκίαν. 26, 7. παρ' ἵππον καὶ πέρην nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10. συμφαρίναι ἐφ' ἵππων. 42, 36.

ἰσηγορία] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας, qui a privatis et plebeiis tantas pœnas exigit usurpatæ in loquendo libertatis, nulli non civi, jure civili, debitæ. 24, 36.

ἴσος] ἴσον καὶ ὁμοιον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἀποτίμια ἑκατέρῳ ἴσα ποιεῖται. 2, ult. ἴσῃ ξυνόλῳ ἀκούειν. 29. 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν. 61, 35. ἐπιτρίπτειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἴσος κριτὴς. 65, 28. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγίνοντο. 89, 35.

ἵστανται] οἰκίαν τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9. μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40.

ἱστορία, scientia rerum, e libris, aut sermonibus, et sua cujusque meditatione, collecta, ἱστορίᾳ ὑπερφρονεῖν τὸν δῆμον. 19, 42.

ἰσχύειν] φεύδεσθαι οὖν ἰσχυρὰ καὶ σύνηθες γίγνεται τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9.

ἰσχυρίζεσθαι, insolescere oratione præ fiducia bonitatis causæ suæ. 61, 30.

ἰσχυρὸς] οὗτος ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. δέησιν ἐμοῦ τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη. 33, 41. καταπονοῦσι τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis. 63, 9. ἰσχυρὰν τὴν εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. προστρεπόμενοι καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ποιούμενοι. 69, 11. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ πρέπει Θεῷ. 87, 16.

ἰσχυρῶς ἐπικλήττειν. 25, 38.

ἴσως] δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτά-

νων προσγραφήναι. 70, 12.
ἴχνος] κονδύλων ἴχνη ἐπι φυτρᾶ. 84, 22.

K.

Καδμεία] προσύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετανιστᾶν εἰς τὴν φρουρασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.
καθαίρειν ἐκκλησίαν. 49, 23.
κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετὴν, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. 84, 15.
καθαρὸς] καθαρὴν οὕτω χρὴ τὴν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δίξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν πληρώσεται, ὃς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. οὐ καθαρὸς ἂν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοις. 48, 3.
καθάρσιον] ἐπειδὴ τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ. 4, 10. victima purgandæ concioni, lustralis.
καθίζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3. καθίζεσθαι ἐπὶ λογισμούς. 62, 8.
καθιδεῖν] ἐπὶ τῇ φυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28.
καθήκειν] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, devenit ad nos dicendi ordo. 31, 27. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, ante tempus ratum. 71, 29.
καθῆσθαι φυλίτας βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22. καθῆσθαι, de tirone, artem discente, et sub magistro exercente, vel et de puero corpore merente. καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 17. καθῆσθαι, de judicibus. 23, 19.
καθιερῶν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38, καθιερῶν στέφανον. 60, 13. καθιερῶν τὴν χώραν. 69, 8.
καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται. 60, 13.
καθίζειν] καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14.
καθιστάναι] εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐκοίωσε καταστῆσαι τὴν φύλιν, adduxit civitatem in consuetudinem usurpandi hanc dicendi formulam. 23, 37. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν. 26, 20. εἰς χεῖράς τινος καταστῆσαί τινα, præsentem aliquem alicui sistere, exhibere, tradere, dare conspiciendum, cum ejus commendatione. 32, 1. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινὰ, efficere sua auctoritate et commendatione, ut aliquis imperator nuncupetur. 33, 28. ἑβδομήκοντα φύλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον, in conventum legatorum e populis Græciæ Athenis. 37, 12. μὴ μνησικακῆν ἐκέχειρα ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem. 76, 22. 77, 2. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε. 76, 23. κατέστη δημαγωγία, coiit, coaluit. 83, 35.
καθοπλίζειν] καθοπλίσας τῇδε τῇ στασιάδι. 75, 33.
καινὸς] προστίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. προσλαμβάνειν καινὸν καιρόν. 9, 39. πρὸς τὸν καινὸν τρόπον. 70, 4. δεῦρο καινοί. 83, 42.
καιρὸς] οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. 27, 19. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ὑφ' ἡμέραν καιροὺς λέγοντες. 36, 30. συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16. καιρὸν τῇ φύλῃ τέτταρες γεγόνασι. 61, 17. ἀφορίζεσθαι καιρόν. 61, 19. διαιρεῖσθαι καιρούς. 61, 35. ὑπομιμνήσκοντες τοὺς καιρούς. 62, 15. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς φύλης, eportunitates civitatis, tempora, quibus emolumenta civitas sibi parere poterat, ei furtim eripere. 63, 12. περιττὸν καιρὸν καὶ τοῦ συμφέροντος. 65, 8. ἀποδίδεσθαι τοὺς καιροὺς τῆς φύλης. 66, 42. φύσεται οἱ καιροί. 67, 7. παραγόγεσθαι αὐτῷ καιρὸν, obtulere se ei oportunitates. 77, 1. ῥητορικὴν διαλῦσαι δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἁ. 83. 10. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρόν. 84, 13. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι. 85, 20. ἐμποδίζειν τοὺς τῆς φύλης καιροὺς, eportunitates reipublicæ, inserviendi, eamque ornandi. 85, 35. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ὁ παρίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμφάχων. 88, 4.
κακία, mollities animi, pravis, ad quæ vocatur, resistere et honestis fortiter adhærescere nescia. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ ἀνεπιστημοσύνη. 9, 1.
κακοήθεια] κακοήθειαι λεγόμεναι ἀπὸ τοῦ πράγματος, malitiosæ orationis strophæ, quibus orator improbus studeat rem flagitiosam colorare et commendare. 23, 42. ἐξεγυμνῶν τοῦτον λαβὼν τὰς πάσης κακοηθείας. 33, 25.
κακοήθης] ἀντιθέτους ἐνειβεβουλευμένους καὶ κακοήθεσι ψαχαγωγεῖσθαι. 28, 18.
κακὸν] ἐν ᾧστινι κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. προσλαμβάνειν κακὸν κακῷ. 9, 39. ἀπάτους κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἐπόστους. 69, 37. ἀπάτα καὶ ἀπόστατα κακά. 75, 42. ὑπομιμνήσκειν κακῶν. ibid. ἀναπόστους κακοῖς τὴν φύλην περιβάλλειν. 86, 8.
κακὸς] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς. 21, 40. φύσις σοῖσι κακοῖς ἢ χρηστοῖς, οὐ Μακεδόσι. 48, 30. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀσυλία. 49, 26. et 73, 3. Σκύθης κακός. 52, 20. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἰμὰς ἡδονὰς κάκιων εἶναι. (sed pertinet hoc potius ad κακῶς.) 52, 31. κακὸν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνεσθαι. 60, 13.
κακοῦργος] προδοὰς δημοσίᾳ σοιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accusamus, deferimus, titulo prævaricationis. 47, 26. κα-

πεῖραγε σοφιστήν. 36, 9.

ἁπλῶς] οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) ἁπλῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. ἁπλῶς, inculte, impolite. ἁπλῶς ῥηθῆ λόγος. 5, 11. componitur cum ἀκλῶς. λοιδορεῖσθαι et ἁπλῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33.

παλεῖν] ἐπὶ ξυνίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, ult. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατιά. 50, 34. χάραδρα νεμαὰς καλουμένη. 50, 36. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33. καλεῖς ἐπὶ σαυτόν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. καλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 6. v. παρακαλεῖν.

παλλιαρεῖν] ἐκπείσειεν τοὺς στρατιώτας, φεῦ παλλιαρῆσαι. 72, 21.

πάλλιστος] παλλίστην ὧραν ὄψεως ἀκλεεστάτα διαφθείρας. 22, 38. μὴ σύναγε τὰ πάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. τὸ πάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. κήρυγμα τὸ πάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30. τὸ πάλλιστον ἐκ παιδείας βῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. Σόλωνα τὸν νομοθέσαντα τὴν πόλιν παλλίστοις νόμοις. 90, 17.

παλλίων] ἀναβάλλεσθε εἰς παιρὸν παλλίω. 77, 14.

πάλλος] ἐκπαλήττειν τινὰ διαπονῶν πάλλει καὶ ὄρᾳ. 19, 4.

παλὸς] διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30. παγκράτιον τὸ παλὸν, ὃ οὗτος ἐκαγκρατίασε. 5, 20. πρίνιναν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν παλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. νικᾷν παλὴν νίκην. 9, 40. φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. παλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet. 25, 32. στρατιώτης παλός. 50, 28. ζηλωτὴς τῶν παλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. παλὰ ἱερά. 72, 18. 20. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ παλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

παλῶς] ὃς εὖ ἐς τὸν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ παλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε παλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη κελῶς ἐτάφρευε. 87, 29.

πανᾶ] ἐνῆρκται τὰ πανᾶ. 70, 31.

πανὸν] πανόνα προσφέρομεν, regulam, amussim. 82, 25. διαγινώσκεται τῷ πανόνι τὸ ὀρθὸν, καὶ μή. 82, 26. πανὸν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27.

Καρίων, persona servilis comica. 49, 16.

παρπὸς] μήτε γῆν παρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονῆσιν ἰκμάδα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

παρτρεῖν] παρτρεῖν ἀπρεώμενος. 77, 25. τίς ἂν τοιαῦτα παρτρήσειεν ἀκούων. 88, 19.

κατὰ, constructum 1) cum genitivo a) in bonam partem. ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι Θρασυβ., gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ βέβαιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται. 24, 14. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demosthenis tributæ. 60. 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, de semet, alter de altero. 84, 27. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. b) in malam partem. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ὠθεῖν τοὺς ἠβῶντας κατὰ τῶν πραμνῶν. 47, 4. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὄχλος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες, prave, perperam, de rationibus existimante. 62, 9. δόγμα εἰσφέρειν (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνίφραξας κατηγορίας. 85, 32. 2) cum accusativo. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἦθος. 13, 37. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. τέλος στρατικὸν ἢ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ψευλεῖ. 16, pen. ἀψευδός τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. ἐπιξενοῦσθαι ἕκαστον κατ' ὄνομα φιλικῶς. 22, 40. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito. 23, 6. λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. ἀναμιμνήσασθαι ἡσυχῆ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. κατὰ ῥῆμα, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγερὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. ἀντιγραφὴν χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. διομοθέτας προστίτταται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης πεπολαπευπότα φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖ-

σθαι. 69, 15. ἐνιδέξεις ἢν καθ' ἑπάστην ἡμέραν ἀλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πτφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. διατηρεῖν τὴν περίστασιν ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

καταβαίνειν, ad mare descendere. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβαίνει. 77, 8.

καταβλάπτειν. 84, 35.

κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατάγειν. 72, 3. κατάγειν, domum reducere. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυγῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. κατάγεσθαι παρά τινι, hospitio alicujus uti. 85, 39.

καταγελᾷν] καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18.

καταγελάστως χρῆσθαι τῷ σώματι. 5, 13. καταγελάστως ἀναλλάττειν, ridicule, cum deridiculo, e negotio excedere. 33, 17. προίσθαι τὰ πατρῷα (scil. πτήματα) καταγελάστως. 78, 27.

καταγινώσκειν αἰσχύνη τινός. 23, 40. καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ. 29, 4. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet. 62, 14.

καταδεὴς] καταδεέστερος, minus bonus, sequior. 25, 17. καταδεέστεροι πολλῷ ἀνδρῆς. 79, 16.

καταδεικνύναι, instituere, primus auctor esse moris. 39, 36.

καταδέχεσθαι, rursus recipere, rursus admittere. 15, ult.

καταδουλοῦν] καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας. 54, 11. καταδουλούμενος τοὺς ἔχοντας. 74, 18.

καταδρομὴ] καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, in me invehetur. 19, 5.

καταδύναι εἰς σπόντος. 42, 37.

καταισχύνειν κατὰ γεγραμματεῖον ἑαυτὸν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito. 23, 6.

καταμάμμασθαι, connivere. καταμάμμασθαι πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33.

καταλείειν] εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέλειπεν. 33, 40. στρατόπεδον εἰς τινας δυσχωρίας καταλελειμμένον. 66, 7.

καταλοιπεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis alii impertire. 63, 9. nisi legendum est καταλοιπεῖν.

καταλυμβυλίζειν. 84, 21.

καταλυβεύειν, perdere, prodigere alea. 13, 34.

καταλείπειν] καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἶλου. 23, 2. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur, quid hac de causa velitis statuere, condemnarene, an absolvere. 27, pen. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν. 41, 41. παρακαταθήκας οἷον καταλιπὼν — 47, 33.

καταλύειν] ἐκεῖνα οὐ καταλυσθήσεται. 23, 24.

καταλοᾶν, fustibus ad mortem cædere. κατελύσαν ὁμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

καταλογίζεσθαι, enumerare. 61, 18. καταλογίζεσθαι μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc laudi imputet. 82, 40.

καταλύειν] τοὺς ἐν χειρῶν νόμους τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ὅταν μὲ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων, si minus patiamini vestræ reipublicæ constitutionem, quæ juris æqualitate continetur, destrui et affligi. 1, 27. καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4. καταλύειν τὸν λόγον, abrumpo, sisto orationem, interstinguo silentio interposito, quo aliud quid interea agatur. 44, penult. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρειάς. 79, 9. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. δυναστείαν ἑαυτοῦ αὐτὸς καταλύλυκεν. 87, 10.

κατάλυσις] ἐκπεπτῶσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.

καταμαρτυρεῖν] καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3.

καταμέμφεσθαι αὐτὸν, pœnitentia factorum duci, resipiscere. 9, 37. τοὺς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν πατέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.

καταπέμπειν εἰς τὴν πρεσβεύουσαν τάξιν τινά. 22, 18. et ult. δίαν εἰς τὰ Διονύσια καταπέμπει. 35, 10.

καταπέμπειν] κατέπεμψα τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult. κατέπεμψα τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

καταπίνειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, potando, vel raptim, magnis haustibus patrimonium disperdere. 13, 39. quæ dictio cum esset paulo insolentior, (nam καταπίνειν tantum de rebus esculentis usurpatur) ideo addit, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet.

καταπλεῖν] καταπλεῖ ὕδωρ ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34.

καταπλύπειν] νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, nunc redundat, velut torrens. 79, 24.

καταπονεῖσθαι] τὸν δῆμον καταπεπονημένον. 33, 8.

καταπτύειν] καταπτύει δωροδοκίας. 31, 21. καταπτύειν τῶν Μακεδόνων. 64, 12.

καταριθμεῖσθαι, enumerare. καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. 61, 16. 25.

καταῤῥαγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. λιμένα κατασκάπτειν. 71, 3.

κατασκαφὴ] κατασκαφαὶ τειχῶν. 76, 2.

κατασκευάζειν] κατασκευάζεσθαί τι εἰς τὰ χρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut

enrolendo. 15, 3. *εἰσαρμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε.* 27, 15. *προξενίας κατασκευαζόμενον.* 40, 9. *κατασκευασμένους λόγους διελθεῖν*, verba loqui multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15. *τελευταῖον ἑαυτῷ δικαστὰς κατασκεύασον.* 74, 16. *κατασκευάζειν σύλληψιν*, comparare, construere dolis, efficere vafris modis, ut aliquis comprehendatur. 85, 37.

κατασκοπεῖσθαι] *κατασκοπούμενος ἑαυτὸν*, de superbo, qui ipse sibi placet, se miratur. 18, 34.

κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42.

κατάσκοπος] *κατασκόπων συλλήψεις.* 86, 1.

κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, rem festinatione occupare. 63, 18.

καταστρέφειν] *καταστρέψαι.* 77, 13.

καταστρέφει εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18.

καταστήσειν πεφαλήν. 84, 20.

καταστῆναι βραχέα, numerare parum. 56, 26. *καταστῆσαι πολλὴν χάριν*, magnas agere gratias, testando, se beneficium sibi exhibitum summi facere, memorique mente servaturum, et operam datuum, ut rursus aliis studiis et officiis, demeretur. 59, 28. *καταστῆναι χρήματα ἐν ἑαυτῷ χρόνῳ*, dependere debitos numos intra certam diem. 72, 1.

καταστρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6.

καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 13, 38. *οὐ μόνον κατέφαγον, ἀλλὰ καὶ κατέπιον.* 13, 39.

καταφανὴς] *ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν.* 33, 21.

καταφεύγειν ἐπί τινα, receptum ad aliquem habere, ejus auctoritate, præceptis, exemplo, se tueri, et ea sibi prætendere. 19, plt. *σοὶ καταφεύγω.* 83, pen. 84, 1. *καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους.* 85, 23. *καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀσυλότητα.* 86, 28. *καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ.* 89, 14.

καταφρονεῖν]. *τῶν δ' χρυσοῦς στέφανος καταφρόνηται.* 80, 33.

καταφυγγάνειν] *καταφαγγάνῃ, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὸν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν*, receptam habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur. 83, 39.

καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38.

καταχαρίζεσθαι τὴν ἀγῶνα, per gratiam alicui remittere actionem, quam in eum habebat, et jure poterat exsequi. 61, 8.

καταχειροτονεῖν, et

καταχειροτονία] *καταχειροτονίαν ἀπέδοτο τοῦ δήμου, ἣν κατεχειροτόνησε Μειδίου*, suffragium a populo adversus Midiam latum passus est in ventos abire, placatus triginta minis. 61, 6.

καταχρᾶσθαί τινι, perdere aliquem. 17, 19.

καταψεύδεσθαί τινος. 40, 24.

καταψηφίζεσθαι] *καταψηφισθῆ* pro *καταψηφίσηται*, condemnaverit. 3, 15. (ti lectio sana est) sed eodem rursus versu idem verbum usurpatur sensu passivo, condemnatus fuerit. *καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον*, mulctæ pecuniariæ addici. 3, 16.

κατέδειν] *ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς*, qui bona paterna ablugirivit. 5, 6. *πολλὴν οὐσίαν κατεδήδοκεν.* 6, 32. *κατέδειν τὰ πατρῷα.* 27, 33.

κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus. 16, 32. *κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα*, profiteri ad aliquem, ut qui artem profiteatur, recipiatque se alteri magistrum ejus futurum. 24, 37. *κατεπαγγέλλεσθαι*, recipere, promittere. 83, 18. *κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον*, mirifice polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35.

κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει, magnis rebus gestis rempublicam ornare. 86, 23.

κατεπαμᾶσθαι] *κατεπαμᾶσθαι πρὸς' ὑμῶν*, abusus secundo, quo me prosecuti estis, favore. 40, 7.

κατηγορεῖν] *δικαιοδοσίας κατηγορεῖν.* 28, 12. *παρελθόντα τι τῶν κατηγορημένων.* 49, 32. *εἰς ἀνάμετρον ἀγωγεῖν τὸν κατηγορημένων.* 49, 33. *τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ.* 84, 39.

κατηγορία] *ἱστάναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου.* 16, 15. *δύο μοι λέλεικται τῇδε κατηγορίας εἴδη.* 16, 27. *ἐκστῆναι εἰς λήθην τῆς κατηγορίας.* 25, 26. *ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς δικάουσι.* 28, 9. *πιστεύειν τῇ ζῶσι τῶν πρωτμένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις.* 28, 23. *ἀναμαλλᾶσθαι τῆς κατηγορίας.* 29, 11. *σιωπᾶν κατὰ τινος ψευδεῖς κατηγορίας.* 32, 36. *παραμυθοῦ πράγμασιν ἐτέραν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν.* 33, 21. *οὗτοι ταῖς αἰτίαις τοὺς κατὰ σαυτοῦ ἐνθρέψας κατηγορίας.* 85, 32.

κατήγορος] *ἀκολάσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις.* 17. 15. *κατήγορος ἀθάνατος.* 18, 23. *παραστῆσαι τῷ μὲν φεύγοντι, θαῤῥεῖν — ἐπισκλᾶψθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ.* 24, 39. *ἐκστῆσαι ἐπὶ τὸν κατήγορον φίλους καὶ φυσᾶς.* 25, 5. *εἰς τὸν μεγίστων ἀσεβειῶν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους.* 55, 10. *ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων.* 65, 5. *πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος.* 83, 32.

κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36.

καταρᾶσθαι] *ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑφρᾶσθαι καταρᾶσθαι τούτους κελεύουσι.* 27, 12. *καταρᾶσθαι καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν.* 87, 14.

κατάρασις] *κατάρασιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγέλλας.* 51, 5.

κατεσθίειν, perdere, decoquere gula. 13, 34.
κείρεσθαι, lugere. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14.
κεῖσθαι] τὰ ὁπλα αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ σορῷ κεῖσεται. 20, 34. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.
κελαδεῖν] κελαδοῦν αὖμα ἐρεθίσει πρὸς ἀνταῖς. 69, 25.
κελεύειν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἔστοι ἀναῤῥοθῆ, ὑφὸ Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. βιβλιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16. ἐκκαίειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.
κενὸς] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. κενότερον τῶν λόγων, οὓς εἶπεν λόγων, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult. κεναὶ χῶραι, vacuæ militum mercenariorum sedes, cum militum nomina scripta quidem leguntur in codicillis, et sumtus in eos ex ærario erogantur, militum autem ipsa corpora desiderantur. μισθοφορῶν ἐν τῇ ξενικῇ κεναῖς χώραις. 74, 21.
κεραμεῖα] κεραμεῖα καὶ ἐκαίλια (ædificia tegulis tecta) φανδίῳ ἐκπεδοκρεμάμενα. 70, 22.
κέρκνον. 33, 24.
κεφάλαιον] στιρέσομαι διὰ κεφαλαίου ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ἐκὶ κεφαλαίου ἀναγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniæ debitæ capital. 68, 26.
κεφαλὴ] τρίβειν τὴν κεφαλήν: de dicturo. 34, 26. ἐκπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν. 40, 29. ἐκπιτομὴ τῆς κεφαλῆς. 60, ult. κεφαλὴ μιαρά. 84, 19. κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20. ἄνθρωπος οὐ κεφαλήν, ἀλλὰ πρόσωπον ἔχει, non tam caput, quam in capite villam habet, unde ipsi vectigalia proveniunt. 84, 23.
κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15.
κηλεῖν] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφραθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεκήληται. 27, 12. οὐ κηλεῖσθαι φασι τοὺς ἐκπεσμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 86, 18.
κὴς στυγνὴ μὲ ἀμφέχανε. 21, 4.
κήρυγμα] ἐκπορεῖν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σοφίσται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. πρωτοκαθεδρίαν ἐκάστοις ἐκκλησίαις ποιεῖσθαι τοὺς εὐδύνας ἐκπέμπειν καὶ πρεσβείαν. 55, 9. κήρυγμα τὸ σπάτιον καὶ ὄνομα κυρίωσαν. 57, 7. ἐγκαλεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. 58, 26. ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. κηρύγματι τούτῳ τοῖς βουλεύουσι πρωπεύοντων. 74. penult. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκίκυττε. 75, 30. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. ibid. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐκπεθυμοῦντα. 89, 15. βιβλίοσις τῶν κηρυγμάτων. 89, 16. ubi alii male dant κτημάτων. v. dicta ad istum locum.
κηρυκεῖα] μαθ' ἑκὶ κηρυκείαν ἀναστελλόσθω. 3, ult.
κηρυκεύειν, Ceryx esse, Cerycis vel Fecialis munere fungi. 3, 35. explicat alia lege, vers. ult.
κήρυξ] καὶ ὁ κήρυξ τὰς κατρίους εὐχὰς εὔξεται. 4, 10. κήρυκες, genus sacerdotum. 56, 23. κήρυξ τῶν λογιστῶν: ergo magistratui suus cuique præco erat? 57, 7. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ. 70, ult. ὑρᾷ πρῶτόν τὸν κήρυκα. 75, 21. πρεσβευτεύσαντες ὁ κήρυξ τοὺς ὀφθαλμούς. 75, 28. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς πρεσβείαν. 75, 33.
κηρύσσειν, vel στειν] κήρυγμα τὸ σπάτιον καὶ ὄνομα κηρύσσειν. 57, 7. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκίκυττε. 75, 30.
κίναδος. 77, 28.
κιναιδία] 41, 13. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδίας τοὔνομα ἐκτεμόμενος. 18, 29.
κίναιδος Δημοσθένης. 26, 3.
κινδυνεύειν] φανὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ἐκτεμέσθαι. 28, 6. κινδυνεύειν μάχην. 50, 40.
κίνδυνος] ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38. μισθαπαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀνὰ τοὺς ἀγῶς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς στρατείας λόγους. 49, 30. δίδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. πρεσίμιξε φόβον τὸν κίνδυνον ἀναρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἐσιὼν κίνδυνος. 74, 36. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. διὰ τοὺς ἐκφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων πρεσιόντων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16. ἀνανδρίαι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. ἐγκαταλιφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2.
κίων] δίκαντος πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11.
κλαίειν] κλαίει οὗτος ἐμέ, ἢ ἄλλο γελᾶσι. 83, 29.
κλέμμα, fallacia. 68, 1. 10.
κλέπτειν] φιλταίρως κλέπτειν καὶ κατῦ. 15, 32. κλέπτειν τὴν ἀκρίασίν τινος, suffurari audientiam, decipere aures alicujus præstigiis ei objiciendo, simulando falsa, dissimulando vera. 58, 37. 67, 40. et 82, 30. κλέπτειν καὶ μεταφέρειν τοῖς ἐθέλουσι τὰ πράγματα. 73, penult. κλέπτειν στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.
κλέπτης] πεμβούτος ἐξελίγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. κλέπται ἐκ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12.
κλῆμα] ἀναστρώσασί τινες τὰ κλήματα τοῦ θέμευ. 77, 26.
κληρονόμος εἰ τοῦ ἐκτεθνεώτος, arbiter et quasi dominus, possessor, (et ut vulgo loquuntur proprietarius) hujus artis flagitiosæ. 22, 29.
κληροῦσθαι] ἐκρωσόνην οὐδενὸς θᾶττον κληρώσεται, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.
κληροῦχος] οὗτος μὲν οὖν ἄσπουτι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19.

πλεφόντὸς] πλεφοτὸ ἀρχὴ. 3, 34. penult. et 16, 5.
πλέσας] ὅταν διαξίωσι τὰς πλέσας. 5, 38.
πλυτὸς] πλυτοῦ, invitati ad cœnam. 50, 1.
πλουτῶ] πλουτῶν μεγάλου πράγματος στοιχεῖτε. 35, 25. πλουτῶς ἔπεμε τὰς εὐδύνας ἀφλυκώς. 55, 17.
ποιῆ] φιλοτιμίους πλέστους καὶ ποιῆ. 15, 32.
ποινὸς] οἱ ἅπαι ἔχυδρα πολλὰ τῶν ποινῶν ἐπιμορῶσῶσι. 1, 10. μηδ' ἐν ταῖς ποινοῖς στεφανοφορίαις στεφανοῦσθω. 4, 1. διατιθέναι τὰ ποινὰ τῆς φύλλως. 5, 8. προστάναι τῷς τὰ ποινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. ἀνατρέφειν τὴν ποινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀπραξίαν τὴν ποινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38. κατάγειν τὰ φῶῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς ποινῆς δαλάττης. 37, 22. συνιστάναι ἐκεῖ τὰ ποινά. 46, 21. ὅτι αὐτὸν ἐκεῖ τὴν ποινὴν δοίκησιν εἶλεσθε. 48, 8. προσέχεσθαι ωρὶς τὰ ποινά. 56, 19. προσέχεσθαι ωρὶς τι τῶν ποινῶν. 56, penult. συνέδριον ποινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, ult. 62, 2. ἅπιον καὶ οὐ ποινὸν φυσῖ. 67, 36. καταφυγὴ ποινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38. ἀνημύθιον τὰ ποινά. 76, 13. περιαναλαμβάνειν τὰ ποινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ἀνημάτων, laudes civiles, et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis. 89, 13. συμφορὰ ποινὴ τῶν Ἑλλήνων. 89, 39.
ποινωνῖν διαβολῆ, confinis esse, rem communem cum infamatione, obtrectatione, habere. 47, 20. συντάξεως ποινωνῖν. 67, 21.
ποινωνία] συνεἰδησθαι τιν τὴν ποινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.
πολαυσία] πολαυσίας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. δημοσιαστίας ὄνομα οὐ τοῖς ὕβρεσιν, ἀλλὰ τῇ πολαυσίᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. πολαυσίαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42.
πολαυσίαν] καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) πεπολαυκώτα Φίλιππον. 62, 19. χαίρων πολαυσόμενος. 87, 18.
πομίζειν] ὁ πομίζων τὸ χρυσίον ἐν πειρᾷς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμβήκων. 88, 4.
πόμπος] ἀφιλὲν τὸν πόμπον καὶ τὴν ἀλαζονίαν. 68, 9. ἀφελὲν τὸν ἀλαζονίαν καὶ τὸν πόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35.
πομφὸς] τὸ πομφὸ χλαπίσμα. 18, 30.
πόνδυλος] πόνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. πονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά. 84, 22.
πόρα] πορ' ἴππων καὶ πόραν, nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10.
ποσμεῖν] ποσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχῆς. 26, 12. φανερὰν ποσμουμένους πανήγυριν. 75, 29. Σόλωνα τὸν ποσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστους νόμους. 90, 17.
ποσμητὴς] ποσμητὰς πολλοὺς τ' ἀμφὶ καὶ ὑπορῆς. 80, 24.
ποσμήτωρ] ποσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.
πόσμος τῆς πόλεως, ut in rogando sententias dicendoque statis habeatur ratio. 42, 17.
πράξει] δουλάσας πέπραγας. 85, 9.
πραττῖν] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὑφοφαγίαις, καὶ φυλυτιλίαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ πραττόσθαι τὸν γαμοῦν. 6, 34. τοῖς πραττομένοις ἡδοναῖς. 48, 29. ἐκ παρατάξεως μάχην πραττόντες. 66, 15. ἐν τῇ τοῦ πραττόντος καὶ πραθδικημένου μετρίότητι κριθήσονται. 72, 37.
πραυγὴ] πραυγαῖς ζητῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. πραυγῆς αἰσθάσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13. πραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν διαστώντων ἀκουσθήσεται. 23, 31. πραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.
πραυνῆς] ὀθῶν τοὺς ἡθῶντας κατὰ τῶν πραυνῶν. 47, 4.
κρίνειν] προσεύσαντας κρίνειν. (videtur peculiare genus judicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. φιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. κρὶς ἔνδικα ἀμφορέας ἐν διαμεστρημένῳ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. κρίνω τινὰ, in judicium aliquem adducere, diem ei dicere. 47, 14. παραπολαυθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. κτρὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. εὐμαθῆς κρίνειν. 60, 34. ἐπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. ἐν τῇ τοῦ πραττόντος καὶ πραθδικημένου μετρίότητι κριθήσονται, moderatio ejus, in cujus potestate sunt, et læsi quidem, atque injuria ab ipsis ultro impetiti, decernet de ipsorum sorte, quæ moderatio prout erit, aut magna, aut nulla, ita salvi erunt, aut nulli. 72, 37. κρίνεσθαι, accusari, in judicium vocari. 85, 22. μὰ νίμεστε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.
κρίσις] ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστῖν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. κρίσις μὰ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. κρίσιν οὐχ ὑπομένων. 29, 4. ἐκκλείειν τῆς κρίσεως. 54, 40. ἐκκαλεῖσθαι τῆδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse judicio huic, audiendi causa. 61, 32. κρίσις, judicium, una cum accusatione, totus processus et decursus causæ in foro agitatæ, ab accusatione inde ad sententiæ pronunciationem. 84, 41.
κριτὴς λέγων πολλὰν ἴδη κρίθων. 21, 34. ἴσος κριτής. 65, 28. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, judices et brabeutæ palmarum in Liberalibus. 87, 4,
Κρονίων] οὐρανίθεν μὲγ' ἐκύκλωσε πῶμα Κρονίων. 73, 5.
κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40.
κτᾶσθαι] νόμῳ πολλίμου κτησάμενος. 32, 34. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι. 60, 4. τὸν γε θουκλέβουλον καὶ τὸν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνους, ἀλλὰ δαιμονίους κτησάμενοι. 72, 32. ἐκκλησιῶν τέκνις ἐκεῖ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

κτείνω] ἐκ ταμιῶν ἐκτίσαι πτισμάτων. 21, 26.

κτερίζειν, condere humo, justis cohonestare funus. 20, 42.

κτῆμα] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16.

κυανῶπις] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης πῶμα. 69, 24.

κυβεῖον, locus, ubi alea luditur. διαιρεῖσθαι ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τυλὶα τίθενται. 8, 22.

κυβεύειν, alea ludere. ibid.

κυβευτικὰς] κυβευτικὰ ἀγωνα. 9, 9.

κύβος] κύβοις δουλεύειν. 6, 34.

κύκλιος] κύκλιοι χοροί. 87, 5.

κύκλος] κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29.

κῦμα] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποντοπλήξη ταμέσθαι δοκῶ. 69, 25.

κυνηγετεῖν] ὡς ἀγρίους κυνηγετῶν. 90, 7.

κυρεύειν] κυρεύτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, esto in potestate prohedrorum mulctare usque ad quinquaginta drachmas. 5, 36.

κύριος] κύριοι νόμοι, leges valentes, obtinentes, vigentes, quæ exercentur, effectui dantur. 5, penult. τοῦ μὲν ὁμοῦ ἕνεκα ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. τῶν ἐπὶ σωφρονῶν κύριος appellatur senatus areopagiticus. 56, 31. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀνωγεγράφθαι. 59, 2. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28.

κωλύειν] οἱ τὰληθῆ λέγοντες οὐ κωλύουσι λέγειν τυγχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8.

κώμη] σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀνοστήσαις. 77, 31.

κῶμος] τίς οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυγχάν. 9, penult.

κωμῳδὸς] κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ. 22, 26.

Λ.

λαγχάνειν τοὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem. 9, 24. gemina via ad honores, λαχὸν, ἢ χειροτονηθεὶς, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia, collatum. 15, 11. λαχὸς αἱρεταὶ λαχόντα. 20, 17. ἕκτης (scil. μὴν) λάχε γυμάσιον. 21, 4. διαπαλάντων δίκας λαγχάνειν. 41, 13. οὔτε λαχὸν, οὔτε ἐπιλαχόν. 62, 31.

λάκκος. 12, 12.

Λακωνικὸς] ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, aio et fateor, a me Laconicos adversus Alexandrum tumultus esse concitatos. 77, 30.

λαλιὰ] λαλιὰν ὑπαρχῶν ἀγωγῆν, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extrancis. 34, 29.

λαμβάνειν] χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ. 8, 27. λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. λαβὸν εἰς τὸν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: de juraturo. 16, 15. ἰμίσους μὴ λαβεῖν δίκην, μήτε λῆψεσθαι. 16, 16. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιούτος τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. φόνου ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χάριν. 32, 22. ἐξηγητὰς τοῦτον λαβὲν τῆς αὐτοῦ καθοσίας. 33, 25. ῥάμμων τοιαύτων λαβεῖν. 39, 28. ῥητῆρα λαβὲν μισητῆρα. 49, 20. ἐγκαυσίας διπαστηρίων ὅσα λαμβάνουσιν. 55. ult. ἐγκαυσίας διπαστηρίων ἐλάμβανε. 57, 34. ἐγκαυσίας διπαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετά. 58, 5. πάνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. λαιμὸν ἐσθῆτος λαβὲν καὶ στεφανώσαντες ἐξεδύσαν. 64, 38. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23. ἵνα μὴ λαβεῖν τὸν Ἀθηναῖον δίκην. 66, 29. χρυσοῦν λαμβάνειν. 69, 2. χρυσίον ὑμεῖν οὐ δώσω. μὴ μα αἰτοῦντε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

λαμπηδὸς κατὰ πύλαιον. 25, 42. λαμπηδὸς τὸν ὄψιν. 34, 40. Σάμβων τῶν σπαφαστῶν ἵδε πυθέλιε τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πυλαίοις λαμπήδων οὐκ ἐπιστώσων. 52, 26. τὰ ἴδοξα καὶ λαμπαδ' ὧν ἀγαγόμενον ἀνατίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42.

λαὸς] ἀναφθιεῖσθωσι λαοί. 73, 6.

λέγειν] συνθήζειν — λέγειν. 4, 17. ἐκάστοτε περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. ἐξὸν τὸν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. χωρὶς λέγειν. 5, 32. δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33. ἀνιέντος λέγειν περί τινος. 5, 34. τοῦτον δὲ λέγειν οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔοικα. 6, 26. πόθεν οὖν ἰσχνὸς καὶ σύσσαρκος γέγονα τὸ λέγειν. 23, 33. καπηλεύσαι λεγόμενα ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπαρβολήν. 25, 34. λέγειν μὲν οὐκ αὐχῶ. 25, 41. οἱ τἀληθῆ λέγοντες οὐ καλοῦσι λέγειν τυγχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. διαμαρτυρόμενοι τὰ λεχθέντα. 29, 27. πρᾶγμα λέγειν στωλασμένον. 30, 40. ὅτι ταχέως λέγειν. 34, 24. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγουσι. 36, 30. ἀπορίσθον εἶναι μοι τοιαῦτ' περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. ἀντιδιαιτᾶσθαι πρὸς τοῦτο λέγειν. 57, 41. ἵν' εἰς ἐνοχλοῦσι ἕκαστοι καὶ λέγειν καὶ πράττειν Φιλοκράτει. 62, 36. ἀνδὶς τοῦ λέγοντος ἥμισυ καὶ τοῦ ἐπιμένοντος. 64, 3. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀθρόοι καὶ ἀσαφῆ ἀπαρτῶντες λέγειν. 67, 36. μισεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. 67, 41. κατάτερον τῶν λόγων, οὓς εἶωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ἃ βαβίωκεν. 67, ult. ἀκουτολμίᾳ λέγειν. 72, 17. et 76, 24. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. ἐκαίνισας καθ' ἑαυτὸν ἂν λέγοντα, οὐ φέρομεν. 88, 17.

λείπειν] δύο μοι λείποντας τῆς κατηγορίας εἶδη. 16, 27. λείπειν τὴν τάξιν. 74, 37. δραπέτης καὶ λελοιπὼς τὸν τάξιν πάθος. 75, 13. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐκστρατείαις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀντράτηγον καὶ

τὸν λεθαργόντα τὸν πάλαι. 78, 41. πάλαι ἀεὶ συγγνωσθὲν ἔλαττ. 89, 38.
λαμπαδέξειν] ἐγγράφεσθαι λαμπαδέξιν. 48, 1.
λαντὸς] λαντὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3.
λαμπὰς] λαμπὰν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐξεισθέτω. 64, 38.
λέσθαι] ἐκκαίνειν εἰς λέσθαι τῆς κατηγορίας. 25, 26. παρεμβολῆ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λέσθαι τῆς κατηγορίας ὑμᾶς Εὐβούλους ἐμβαλεῖν. 83, 21.
λεῖς] λεῖδος αἴσιον λαχόντα. 20, 17.
λεῖμμα] ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λειμμάτων τὰ μέρη, ad se referre, secum quoque communicare partes sibi competentes munusculorum, quæ ipsi tulissent. 74, ult.
λεξιαρχικὰς] ἐγγράφειν εἰς τὰ λεξιαρχικὰ γραμματεῖα. 3, 28. et 14, 31.
λέξις] λέξεις διπλᾶς ἐκτείσατο. 9, 29.
λεπεῖν. 89, 31.
λέπος καὶ γάλως. 19, 9. λέπός ἐστι ταῦτα. 34. ult.
λεπτήριον] ταῦτα πλεροῖ τὰ λεπτήρια. 27, 8.
λεπτὰς] ἑάλω ὑπὸ λεπτῶν ἐν στοαῖαις Ὀλυμπιακαῖς. 29, 35. λεπτῶν δίκης ἀποτίμηματα. 37, 23. λεπτὰ τῶν πραγμάτων. 89, 40.
λέσαι] ἀκριβολογοῦμαι λέσαι ἅπαντα. 6, 21. τὰς φιλοτιμίας καὶ λέσαι ἐξελεῖν ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1. ἀρχαῖα καὶ λέσαι ὁμολογούμενα. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λέσαι προσαμολογημένα. 61, 12.
λίβανος] ἐρμᾶς τρεῖς λιβάνους. 80, 4.
λίθος] ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποτείνῃ. 88, 36.
λιμᾶν] ἔχουσαν τοὺς λιμένας. 69, 7. λιμένα τειχίζειν. 69, 29. et 70, 24. συνοικίζειν λιμένα. 69, 29. κατασκάπτειν λιμένα. 71, 3.
λιμὸς] λοιμὸν ἀμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6. λιμὸν αἴσιον ἐπάγειν. 80, 11.
λογίζεσθαι] λογίζομαι τάληθὲς εἰς ἀνθρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque verum colligo, judico, quid consentaneum, quid abhorrens, comparatione ejus facta cum moribus hominis. 21, 36.
λογισμὸς] οὕτως ἰσχυρὸν ἐστιν ὁ ἀλήθια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19. παθίζεσθαι ἐπὶ λογισμοὺς, desidere, consessum ire, ad capiendas, ineundas rationes. 62, 8. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δίκας ἔχοντες. 62, 9. συγκεφαλαιοῦν λογισμόν. ibid. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμός. 62, 11. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐπαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένη. 62, 17. λογισμὸς, computatio, conclusio ex argumentis. 78, 11.
λογιστὴς, honos quidam Athenis. 15, 13. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸ γραμματεῖα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον. 56, 30. κήρυξ τῶν λογιστῶν. 57, 7.
λογογράφος, commentator orationum forensium coram judicibus recitandarum. 13, 24. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη, exstitit nobis repente, alia omnia exspectantibus, orationum forensium conscriptor mercenarius. 78, 26.
λόγος] αὐμαλδὴς λόγος. 2, 9. τῶν λόγων ἐκτιμᾶσθέντα πρέπειν, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est, ἡ τοῦ βίου). 5, 11. καπὸς μοῦσῆ λόγος. ibid. τοῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδικαίωσα ζῆν. 8, 32. οὐ πολλὰ ἀναλωθέντα λόγου. 8, ult. διαρίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31. τέχνας τῶν λόγων τοὺς τόνους διδόασιν. 16, 31. παρεττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41. ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος. 17, 4. ὑπόκλαλα σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ἀπολύεσθαι μᾶλλον τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ἀναβάλλεσθαι τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὸν παρεσθυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη γεγένημαι. 21, 34. ἀκαρῆ αἰῶνα εἰκαίως τοιοῦτον ἔχειν ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εἰκάσια τοῦ λόγου. 23, 10. ἀνακεκραμένος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data. 23, 20. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐκκλίσαι καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. παραβαλοὶ λόγων πολλαὶ εὑρήσουσιν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πλαμμελεῖν εἰς τινα λόγον. 24, 3. εὐφαμία λόγων. 24, 13. τεχνίτης λόγων. 24, 19. διὸ χρὴ ζηλοῦσθαι τοῖς ἴξ τοῦ λόγου. 25, 9. ἔστω δὲ ὁ λόγος ἐκεῖ παραδείγματος. 25, 16. ἀφίεσθαι λόγων. 25, 22. εὐχερὲς γὰρ ἐκλοιδορεῖν ἐκεῖ βίου χρηστοῦ περιόντα. 25, 31. τὸ παράγγελμα εἰς διάστασιν καὶ λόγων κατέστησαν. 26, 20. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξεγεῖρε. 27, 19. εἰ τἀληθῆ λέγοντες οὐ πολιόυσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. χαίρειν δικαίοις λόγοις. 28, 10. σιγὰς λόγων ἀφθόνους ἴχειν ἐκκλησία. 31, 3. παθεῖν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. 31, 27. συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους. 32, 23. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. 32, 42. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο περὶ τοὺς ἡμετέρους λόγους. 33, 15. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18. ἀκτρία ἐν τῷ λόγῳ. 33, 30. συγκείμενός τις περὶ τινα λόγος. 34, 18. ἀκαιρὸν περὶ λόγον. 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἶναι. 35, 32. προτιθέναι λόγοι, dare facultatem dicendi cuique volenti. 36, 28. 32. οἱ τῶν συναφαιρῶν λόγοι περὶ τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. 36, 30. ἀναλαμβάνειν τὸν ἀρχὴν τοῦ λόγου. 40, ult. ἐνθύμημα τῷ λόγῳ περιέθηκα. 42, 27. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 43, 6. ἀνήκουν μυθικὸς λόγου ἐλληνικοῦ ἄμεινον δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διωρίσθαι λόγων. 44, 8. καταλύειν τὸν λόγον. 44, penult. παρεκπίπτειν τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις. 47, 13. τοῖς βίοις ἡμῶν προσίχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. ἀνάσια τέχνας τῶν λόγων. 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων περὶ τοὺς

ἥκειν. 49, 11. μεταπαλεῖ τὸν ψηφὸν ἀπὸ τῆς ἐργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. γράφειν λόγους εἰς διαστάσιμα μισθοῦ. 50, 21. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 50, 22. προσῆσθαι τὰ δικαὶ τῷ λόγῳ. 52, 1. ἐγγράφειν λόγον καὶ αὐθύνας πρὸς τὸν γεγραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἄφυκτος λόγος. 56, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον. 56, 30. ἀποφέρειν λόγον. 56, pen. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀπολωλότων. 57, 40. μακρότερον λόγου ἔργον ἐγκῦμαι. 60, 41. ἐκπιδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ. 61, 16. εἰ δί τινων ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσαιεν ἀπιστότερος προσπέσοιτο ὁ λόγος. 62, 6. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον. 63, ult. προσιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64,7. κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν. 67, 15. πεπότερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ ζίου, ὃν βιβλίον. 67, ult. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνος. 77, 38. ἀπολίψατε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. ibid. θεωρίσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 40. εὐγνωμοσύνην προτατεῖν τοῦ λόγου. 78, 8. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 78, 28. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν. 78, 38. ἀποδίδωκται λόγος. 82, 11. τεχνίτης λόγων. 82, 30. ἀπατεωνὴ τῶν τοιούτων λόγων. 82, 31. τάξις τοῦ λόγου. 83, 17. μὴ ἔᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιστασθαι. 83, 25. εἰσπλαύσετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti. 83, 26. ἐπιτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτρέπτ. ibid. στασιαστικὸ λόγου. 83, 34. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. δημιουργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37. ἀβρότητος λόγους. 85, 4. καταφεύγε ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14. ἐκπανάγειν αὐτὸν κελεύστε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18. διωρίσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14.

λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17.

λοιδορία] λοιδορίας φερομένων. 23, 37. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17.

λοιμὸς] λοιμὸν ἀμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6.

λοιπὸς] ἄξιόν ἐστιν εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον προαιρεῖσθαι. 28, penult. προσσπουδὴν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. 34, 1. οὔ τὸν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι. 86, 29.

λυγρὸς] ἀνδρεικτασία λυγρά. 21, 14.

λύειν] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. λύειν προφάσεις. 55, 39. λύειν τὰς τίχνας, struphas eorum evertere, et subterfugia occludere. 57, ult. λύειν τὸ παράπαν, expedire decretoria judicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit. 82, 15. et 83, 18.

λυπεῖν (molestia afficere) τινὰ ἐν εὐθύναις. 1, 2. συμπαραπολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ. 87, 11.

λύπη] ἀγχόνη τῶν ἀφ' ἧν καὶ λύπη τούτῳ. 33, 18.

λυπηρόν. 86, 34.

λύτρον] λύτρα ἀπολαμβάνειν. 29, 37. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17.

λυτροῦσθαι. 29, 36.

M.

μάγος] οὐδεὶς πώποντε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13.

μαθητὴς] παραπεπλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37.

μαπαρίζειν φύσιν τινός. 33, 28.

Μακεδονία] φύσις ποιεῖ πανοὺς, ἢ χρυσοῦς, οὐ Μακεδονία. 48, 30. οὐκ ἐκπεπαιδεύσθαι ἐν Μακεδονίᾳ φιλίππου. 71, 41.

Μακεδὼν] πατασκεύασε τῶν Μακεδόνων. 64,12.

μακρὸς] μακρὸν τεῖχος τὸ ὑπτιον. 51,27. μακρότερον λόγου ἔργον ἐγκῦμαι. 60, 41. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, penult.

μάλα] μάλα μετρίως ἐχρήσατο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult. πατέστεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ἐκριτικὴν καὶ βάρζαρον. 87, penult.

μαλαπὸς χιτωνίσκος. 18, 30. μαλακὸς opponitur τῷ παραχῆς καὶ τίλμης μεστῷ. 42, 7.

μᾶλλον] ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τελευθῆ μαρτυρεῖν. 7, 17. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. ἐκπιδίξοι φύντος ἐτέρου μᾶλλον. 25, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν πεπομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν πατηγορίαις. 28, 23. τοῖς βίοις ἡμῶν προσίχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μανία] ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22.

μαντεῖα] μαντείας ταῦτα προσδοῦται. 11, 15. μαντεύεσθαι μαντεῖαν παρὰ τῷ Διῒ. 68, 41.

μαντεύεσθαι] μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. μαντεύεσθαι μαντεῖαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41.

μαργίτης] μαργίτην Ἀλεξάνδρου ἐπαινεῖαν Demosthenes ἐπέδετο. 76, 24.

μάρτυρ] πολλὰ ἀμιλλαθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35.

μαρτυρεῖν] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυρεῖσθαι. 7, 15. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τελεθῆ μαρτυρεῖν. 7, 17. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, cui

publicæ famæ testimonium has laudes denegat. 89, 18.

μαρτυρία] μαρτυρίαν γράφειν τινί, formulam conscribere, quam is, quem tu velis, suo testimonio confirmet, aut si nolit, ejuret. 7, 11. 24. ἀναλθυντος μαρτυρία. 7, 12. μαρτυρίαν qui defugeret, mulctabatur mille drachmis ærario. 7, 18. γράφειν τινὶ μαρτυρίαν. 10, 9. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15.

μάρτυς ὑπαίθυπος τῷ συκοφάντῃ. 51, 3.

μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ῥητῶρα λαβὼν μαστιγοῦν. 49, 20.

μάστιξ] δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι παντάπασι πληγάς. 19, 30.

μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποβλῦσαι ἐκέλευε. 38, 11.

μαχαιροποιός. 40, 29.

μάχη] συμμάχεσθαι μάχῃ. 50, 38. μάχῃ ἐν τοῖς ἑπτὰ λίθοις. 50, 40. κινδυνεύειν μάχην. ibid. Ὧδε μὴ νικήσασι μάχην οἷα ἦν ἀνακώχησις. 66, 8. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐπιτυγχάνειν μάχῃ. 77, 18. μάχῃ (pro ἐν μάχῃ) τυπὰ νικᾶν. 79, 36. κοσμήτωρα, μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22. ἐπιγενομένης τῆς μάχης. 86, 12.

μεγαλοψύχως. 20, 15.

μέγας] βλάπτεσθαι μεγάλα. 1, 4. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. 3, 7. φάμης ὡς ὄντως μεγίστης ζωμοὺς ἰδρυομένους. 18, 10. πόροις μεγάλοις Τιμαρχώδεις. 22, 28. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. πλοῦτον μεγάλου πράγματος σποπεῦτ. 35, 25. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὸν πόλιν. 45, 9. ἀρχειν τὰς μεγίστας ἀρχάς. 55, 7. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὗτος ἐστὶ φιστά. 61, 11. ἐργῶν μεγάλων ὄντων ἄξιοι. 63, 10. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. οὐρανὸν μὲν' ἐπήγαγε πῶμα Κρονίων. 73, 5. ποιεῖ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ἀχρειστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13. πατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. σημεῖον μεγάλῃ διδάξει. 87, 41.

μέγεθος] τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

μέθυ καὶ βδελυρία. 4, 34.

μεθιστάναι] μεταστῆναι, secedere, seorsim ire, et alteri, quicum sis, otium deliberandi secum relinquere. 33, 3. μεθιστάναι, secessisse, abesse a consessu. 70, 10. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. μεταστήσασθαι, in exilium ire jubere, e cœtu suo exterminare. 72, 2. ἔξω τῆς ἀρωτου καὶ τῆς αἰωνμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστάναι. 77, 19.

μείζων ἀσπὶς γάλως μετὰ θορύβου. 12, 11. φοβεῖ τοὺς μισοπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4. ἀρωτῦ μοι μικρὰ, καὶ μείζονων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μοιχάκιον adultior, quam παῖς. 6, 14. collato versu 11. μοιχάκιον ἐλεύθερον διαφθεῖραι erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μοιχαλίδων. 25, 3. ζηλοτὴς τῆς ἡλικίας μοιχαλίδων. 50, 26.

μοῖρα] μᾶλλον σοι τῶν αἰθυμίρων λόγων μέλει, ἢ τῆς συντρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μολαττῆν] μολαττῇ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14.

μέλλειν] χρησὸν τὸν μέλλοντα τὸν οὐσίαν τὸν ἑαυτοῦ εἰς ἰμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταθρομὴν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. διαμαντεύεται σφόδρα τὸ μέλλον μαθήσεσθαι. 27, 14. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. ἀνήκοον κινδυνὸς λόγου ἑλληνικοῦ ἄμεινον δεῖν τὸν μέλλοντων πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντιρροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36. αἰτεῖν μέλλοντι τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναστήσεσθαι ἐμπεισόντες. 72, 35. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. ἠμελλεν (Alexander) συμπαστεθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἴππου. 77, 10. τραγῳδῶν μελλόντων αἰσχύνειν. 83, 11. πατασκευάλλεσθαι τὰ μέλλοντα, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. ibid.

μέλλημα] μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4.

μέμφεσθαι] οὐδαμοῦ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο. 6, 25.

μένειν] ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31.

μέρος] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26. ἐν τοῖς μέρεσι καλυμένοις στρατιᾶς. 50, 34. ἕξοδος ἐν τοῖς μέρεσιν. 50, 38. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέδωκε. 74, 3. ὅτι

περὶ τῶν ἐπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρᾳ σμικρᾷ μέρει διαγιγνῶται. 74, 34. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λαμπόντων τὰ μέρη, partes sibi competentes munusculorum, quæ ipsi tulissent. 74, ult. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρακόμματ γραφὰ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

μαστιγίαμα, stipulatio. 71, 18.

μέσος] εἰς μέσον πίπτειν τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ φιλίας. 66, 27. μέσον οὐδὲν ἦν, nil erat medium, dubium, ut optari posset aut ambigi inter — et inter. 66, 35.

μεσοῦν] ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἐγράψαν αὐτὸν στεφανῶν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. 57, 19.

μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult.

μετὰ, constructum 1) cum genitivo. ἀσπασία, καὶ ἡ μεθ' ὕβρεως φρυγὴ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὑπερηφάνων σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. μετὰ τούτων παίδων παίσονται, quot a servis comitati venire in ludum debeant. 2, 20. οὗτος μὲν οὖν ἄπεισιν μετὰ τῶν πλουσίων ἐν Σάμῳ. 8, 19. μαίζων ἀνάντητα γέλωτος μετὰ θορύβου. 12, 11. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διήτησαν. 20, 35. ὑπατευκοδίμησεν αὐτὸν μεθ' ὑπατου εἰς Ἴρεμνον οἰκίαν. 26, 7. διατριβαὶ καὶ συνόδους μεθ' ἡμῶν ἐπαίδευσαν. 31, 18. συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν. 32, 28. βουλεύεσθαι μετὰ δικίλας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. ψεύδεσθαι μεθ' ὅρκου. 67, 38. ἀνὴρ ὑπνος μετ' ἀρετῆς βαθυπώς. 84, 18. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεανίσκων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30. 2) cum accusativo. ἀναπαύσω (scil. τὴν ζηλίαν) ἐν ὕδασι μείζοσι μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. διαλέγεσθαι φασιν ἑαυτῷ πάντων τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἱστορεῖ. 64, 36. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἰσομέτροις μεθ' ἡμᾶς ἐφύμεν. 72, 24. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήκεστος, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat. 72, 31.

μεταβάλλεσθαι, a judicibus ad circumstantem turbam oculos et vocem transferre. 83, 31.

μεταμελεῖν] μεταμελεῖ τὸν ψυχὸν ἀπὸ τῆς ἐργῆς ὁ πόνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30.

μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium. 24, 38. ἀκρίασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsente avocatam ad aliena traducturum esse. 24, 39. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1.

μεταμανθάνειν] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὑφὶ μεταμανθάνοντας τὸν ἐλευθερίαν. 76, 4.

μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente. 86, 3.

μεταπέμπεσθαι, arcessere. 70, 7. μεταπέμπεσθαί τινὰ βούλεσθαι ἐπί τινα. 5, 24.

μεταπίπτειν, alias alia sciscere, et sentire, mutabilis in horas esse. 64, 22. εἰ δὲ μία μόνον μεταπέσοιεν, unum solum suffragium si alteram in partem, condemnatoriam, excidisset. 89, 36.

μεταφέρειν] προσῳδία τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μεταποιεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2. μεταποιεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio illegitimo. 58, 31. πλόντων καὶ μεταφέρειν τοῖς ὑπάρχουσι τὰ πράγματα. 73, penult. μεταποιεῖν τὰ δίκαια, invertere. 81, 33. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 85, 17.

μεταφορὰ] μεταφορὰ ὀνομάτων παραγεγραμμένων, translata vocabula, quo adscititiis vocabulis alia significantibus alia tecte, clam, tacite, e longinquo velut, ostendantur. 24, 5.

μετέχεσθαι τοὺς ἰχθῦς. 20, 22. μεταλαβεῖν τιμωρίᾳ. 68, 42.

μετέχειν] ἐντεβουτάδας μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παιδίας οὐδαμοῦ μετεσχηκώς. 70, 11.

μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27.

μέτριος] παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι, in aliqua re modestum et pudicum se præbere. 1, 3. οὐδενὸς ὃν τῶν μετρίων ἐνδεὴς, tametsi necessariis ad victum non careret. 6, 31. περιείπετον μετρίᾳ τιμωρίᾳ. 24, ult. μέτριον καὶ σάφρονα τοφοπέπαι πρὸς τὸν καθ' ἡμέραν βίοτον. 78, 4.

μετρίστης] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προσδιαμένου μετρίστητι κριθήσονται. 72, 37. τὸν ἐμὸν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης ἐπασκεύασεν, pudor et modestia morum meorum creavit hoc meum silentium. 85, 6.

μετρίως] προσφέρεσθαί τινι μετρίως. 6, 11. μέλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult.

μέτρον] περιαιρεῖν τοῦ σαυτοῦ τὸ μέτρον. 73, 9.

μέχρι] κυριεύσαντες οἱ τριάκοντα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. ἐς εὖρε τὸν ἑαυτοῦ δυνατέρα — τὸν ἥλιόν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. δικαίτης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

μέχρις] ὁ δῆμος τοὺς παιδίσκους μέχρις ἕβδος ἔτεφε. 75, 32.

μὴ ὅτι, non dicam. 77, 31.

μηδὲς] μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 2, 35. μηδὲν ἑαυτὴν αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ἑαυτὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι. 27, 8. μηδὲν προπαιγνιεύοντες, ὡς ἀδικεῖ. 29, 10. φόνου ἔπαλον μηδὲς ἑαυτὸν ἀπαλλᾶ-

σαι βούλοιτο, ἢσαν ἀδίκου γε φυλάξασθαι. 39, 41. ἀνάγκαι μεδενὸς λόγου ἰλλυσιμοῦ ὑμῶν δεῖν τὸν μέλλοντα τοῦλον ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἀπογράφεσθαι μεδεμίαν φάσκοντα κτᾶται ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. αὐτόματον ἐπὶ μεδεμιᾷς προφάσεως. 47, 22. τοῦ μὲν ὑμᾶς μεδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. τοῦτον τὸ δίκαιον μεδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἀπελευθερῶν οἰκέτων μεδένα ἐν τῷ θιάτρῳ. 59, pen. ἀπογράψαι μεδέν, μεδὶ κατηγόρων. 62, 14. καταλογίζεσθαι μεδενὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. ἵνα μεδενὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

μάν, mensis. τόκοι δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μάτηρ] τύπτειν τὴν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφειν πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. καδίζει ἐπὶ τὸν ζωμὸν τῆς μητρὸς ὧν δεῖν. 9, 14.

μαχαιρᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν, conscribere alicui defensionem. 13, 24. ἀτάσθαλα μαχαιρᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

μιαρὸς] μιαρὰ καὶ ἀπέδατα ῥήματα. 77, 24. ψοφαλὰ μιαρά. 84, 19.

μικροπολῖται, cives minutarum urbium. φαδεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπτέρνους. 44, 4.

μικρὸς] διαλιπὼν μικρόν. 15, 31. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. ἀπαμεμνήσκεσθαι ὀσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. μικρὸν ἐσυχάσαι. 45, 15. et 55, 16. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. γίγνεσθαι μικρὸν χρόνον τὸν διάνοιαν (id est κατὰ τὸν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἀρπαῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μιμεῖσθαι] παλὸν τὰς ξυνηδὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. 25, 32. εὐβουλίας τῶν πρεγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. μιμεῖσθαι τοὺς τὰδὸ λέγοντας. 67, 41.

μίμημα σχήματος. 4, 29.

μισεῖν] πονηροπρὸς μισεῖνα. 26, 34.

μισθαρνεῖν, mercedem capere. 85, 22. μισθαρνῶν ἐφ' αὐτῷ τούτῳ, ἵ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πρέττειν. 6, 22. μισθαρνῶν τῷ σώματι. 22, 7.

μισθάρνης. 85, 10.

μισθὸς] μισθὸν τῆς πρεσπείας ἀπολέσαι. quid est? 14, penult. ἐκκαίρεσθαι μισθοῦ. 19, 20. τὸν αὐτῶν ἀναλίσκειν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21.

μισθοῦν, elocare pro mercede, μισθοῦσθαι, conducere pro mercede. 2, penult. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γεγραμματῶν. 23, 3. μισθωτὸς, conductus ære, qui mercedem accipit. 23, 17. 18. ὁμικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ὁμικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθάσατο. 64, 30.

μισθοφορεῖν] ἐν ταῖς ἀδικίαις μισθοφορεῖν. 14, 40. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξυνεδρίῳ πολλὰς χρήμας. 74, 21.

μισθώμενος] οὐ μισθώμενος ἦν, — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6.

μισοπόνηρος. 10, 21. 51, 6.

μισότεκνος. 64, 41.

μισοτύραννος. 66, 41.

μισοφίλιππος. 30, 6.

μνᾶ] δεκαίζεσθαι τὸν μνᾶν ἐπ' ἐνία ὀβολᾶς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus. 15, 16. ἀπεδίδοντο τριάκοντα μνᾶν τὸν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου κατακιερεκοπίαν. 61, 6. τόκοι, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μνεία] μνείαν ποιεῖ τινος ἀπωλῶσθαι. 23, 5.

μνήμη] ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν ἔξιν μνήμην, quantum repetere memoria possim. 52, 19. συναπεδάνοντας τοῖς τετελευτακόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. οὐ γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. ἀδύνατος μνήμης. 79, ult. ἀπολείπουσα μνήμην. 88, 42.

μνημονικῶς. 33, 38. et 42, 40.

μνημονικῶς] μνημονικῶς εἶπεῖν πρὸς τὰ αἰρούμενα, memoriter promte, sine hesitatione, respondere ad alius orationem. 33, 32. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἶπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

μνησικακεῖν] μὴ μνησικακεῖν ὑπερον ἡμῖν κατυστησόντων. 51, 41. τὸ πάλλιστον ἐκ παιδείας ἧμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

μοιχεία] τίς οὐ τοῖς τούτων νόμοις καὶ μοιχείας περιτυγχάν. 9, pen.

μοιχὸς] κομεῖσθαι γυναῖκα οἵαι ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχός. 26, 12.

μολεῖν] κατμόνωρα μάχης ἔχειν ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

μόλις] εἰ μὰ δέμιο μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.

μόνον] ταῦτ' ἐγὼ λέγω μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἶναι οἷα ἂν ἐδεξέμην ζῆν. 8, 32. τὸν πατρέαν οὐσίαν οὐ μόνον πατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ πανύπαιν. 13, 39. ἀπολίπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. λοιδορίας ψευδοῦς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17. ἀντιπαταλλαξάμενος βῆμα μόνον. 66, pen. φανὸς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενος. 72, 9. προσαφάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἴλιγγα τάξω, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. οἱ δὲ μία μόνον μετέπιπτον. 89, 36. καὶ μὰ μόνον τοῖς ἔπεσι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔμμασι, διαζλίψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε. 90, 5.

μονόξυλος] ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ μι ἐσπλεῖν τῆς νυκτὸς ἐς Φλειοῦντα. 44, 30.

μόνος] εἰδότας δίδωμι μόνος, ὅπωτος αὐτὸς πρασβεύσας. 52, 11. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συπεστικός. 52, 25. τὸν μόνον καὶ πρώτον αὐτὸν πατέρα πρεσπεύσαν ἀπολέσας.

64, 40. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένη. 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29. περιποιοῦνται αὐτὸ μόνον τοῦτο τῆς δημιουργίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29. ἐπωλεῖτο μόνης εἰς Σάμον ἐγχυσήσας, αἰθήμενον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

μονοῦσθαι, solus cum solo versari. 10, 27.

μόρα] μόραν Λακεδαιμονίων ἀνέκτισεν. 88, 31.

μουσεῖον, ara et sedicula Musis consecrata, in ludo quocunque literario constituta, ubi pueros ineuntes et exeuntes thure facere oportebat; ut in palæstris erant ἑρμαῖα, Mercurio sacræ. 2, 21.

μουσικὴ] μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκιμεῖν. 86, 19. μουσικὴ, institutio artium liberalium. 89, 1.

μόχθος] μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πρήγμασι, pro republica laborare. 80, 16.

μύριοι] τοὺς μυρίους τῶν Ἀρκάδων τοὺς θετοὺς. 49, 18. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22.

μυστήριον] μυστήρια ἀπαγγέλλειν. 45, pen. conf. v. 38. ubi est μυστηριώτιδας σκοπὰς ἀπαγγέλλειν.

μυστηριώτις] μυστηριώτιδες σκοπαί. 45, 38. 46, 24. v. penult. (pag. 45.) appellat, μυστήρια.

μύστης] ὁ τῶν μυστῶν τελευτὰ in ostentis habita. 72, 12.

μυχὸς] μυχὸς γῆς. 18, 15.

N.

ναμάτιαῖος] ὑδάτων ναματιαίων μὴ ἔξειναι. 43, 15.

ναυσηγεῖσθαι τριήρεις. 58, 10.

ναῦς] ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ναυτικὸς] ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀπηκασμέναι. 73, 11. ἱστιοστάτης τοῦ ναυτικοῦ. 85, 29. ἀφανίζειν ναυτικὴν. 85, 31.

ναυίσκοι. 2, 20. ἡμιμανὲς ναυίσκος. 24, 25. φανερὰν καπασκευὴν ναυίσκους. 75, 29. ὁ δῆμος τοὺς ναυίσκους μέχρις ὕβης ἔτρεφε. 75, 32.

νεμεὰς] χαράδρα νεμεὰς καλουμένη. 50, 36.

νέμειν] ἔστιν ἐκ τῶν ἱρέων τὰ περίττα νεμάμενοι. 89, 30. μὴ νέμεσθαι τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνεσθαι. 90, 2.

νέος] ἥκιστα, νέοι ὄντες, σοφοὶ καὶ σωφρονέστεροι φαίνονται. 7, 35. τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν. 16, 31. θηρεύειν νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν τρέπεσθαι. 27, 13. ζηλωταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἀλίσκονται. 27, 29. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11.

νεῦον] ἐνεστάτηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. 77, 26.

νεώριον] νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

νεὼς] πρὸς τὸν παῖδα τεὼν. 70, 4.

νεωτερίζειν. 86, 2.

νεώτερος] τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

νικᾶν καλὴν νίκην. 9, 40. νικᾶν τῇ ψήφῳ. 39, 36. νικᾷ ψήφισμα. 63, 21. νικᾶ ταῦτα, obtinebant. 64, 7. ἔστι μὰ καίσαρι μάχην οὐκ ἴσ' ἀναχώρησις. 66, 8. μάχην (pro ἐν μάχῃ) τινὰ νικᾶν. 79, 36.

νίκη] νικᾶν καλὴν νίκην. 9, 40. ἀπαγγέλλειν αὐτὸν τὴν νίκην: videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam portam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 50, antepen. et 51, 4. τὸ ἀλίμενον τὸν ἐκ τῆς νίκης. 79, 27.

νόθος] νόθον facit Æschines Demosthenem. 40, 29.

νομὴ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρει. 38, 10.

νομίζειν] τῶν σεσωφρονισμένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ ζίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30.

νόμισμα] χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνενήκαμεν εἰς τὸν ἀερύσολιν. 51, 25. 31.

νομοθέτης] διαλήγεται ὁ νομοθέτης περί. 3, 26. 30. 33. ταῦτα οὕτως εὖ πρεπόντως ἐπιφέρει ὁ νομοθέτης. 55, 21. ἐπιχειρεῖ ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41. νομοθέτας ἐπιγράφειν. 59, 12. νομοθέτας constituebant prytanes, qui leges inter se pugnantes aut alias inutiles tollerent. 59, 12. 18.

νόμος] τῇ τε φύλαι, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. 1, 7. αἰσχρὰς βαβαιώτατ πρεσβεῖναι οἱ νόμοι μὴ δημοσφρεῖν. 1, 13. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἀναγράφειν νόμους. 2, 3. 8. παρανατατθεσθαι τὸν νόμους. ibid. ἐφιστάναι τινὰ φύλακα τῶν νόμων. ibid. διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους. 2, 4. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. 3, 5. ὕβρεως νόμος. 3, 9. προστίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. φυλάττεσθαι βουβώνας τοὺς νόμους. 5, 22. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐκτιθέναι εἶναι. 5, 30. κύριοι νόμοι. 5, penult. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀναγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἐπιζήμιος ἐν τῶν νόμων. 7, 13. ἐπιστατῶν τὸ ἐν τῶν νόμων κύρωμα. 11, 33. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. ἐξελεῖφειν τοὺς νόμους. 16, 41. παρανατεθήκην τῶν νόμων ἔχοντες. 26, 33. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὃς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων παιδικὸς τὸ σῶμα. 26, 36. διδάσκειν τοὺς νόμους, docere, quid leges de crimine quoque sta-

tuent. 27, 37. νόμῳ πολέμιον ψηφίσασθαι. 32, 34. προγράφειν τοὺς ψευτάτους ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. ψηφίσασθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος: ubi persona verbi substantivo posteriori accommodatur. 52, ult. ὑπερκινδυνεῖν τὸν νόμον. 55, 29. ἀπομιμνησκόμενον τὸν νόμον. 56, 7. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem. 56, 8. ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν. 56, 9. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ βήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους. 58, 30. παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις. 58, 33. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας. ibid. Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus. 58, 36. ἀπύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. μετ' ὀμοῖς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀτιμίαν τῶν νόμων ἐμβεβήκατε. 59, 5. θεσμοθέτας προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. ἀναιρεῖν νόμον. 59, 13. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐκκεκινηκὼς τοῦτο τῷ — 59, 37. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν Διάτρῳ ἐν ἄστει ἀναβληθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. δυσμενὴς τοῖς νόμοις. 77, ult. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ. 79, 3. παρακινδυνεῦν τοὺς νόμους. 81, 28. νόμων αἰτεῖν. 82, 18. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20. παραγεγραμμένοι νόμοι. 82, 27. παρανομῶναι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους. 82, 35. βέβαιοι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον τ. ἁ. 83, 10. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. βεβαιώσεις τῶν πραγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16. Σόλωνα τὸν νομοθετήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

νοσεῖν] προσάγεσθαι δὲ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult. συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι. 86, 4.

νόσημα] σύμφυτα νοσήματα. 65, 15.

νότιος] μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον. 51, 27.

νουθετεῖν] ἑαυτόν. 8, 21. τοὺς μειρακίους τῶν Ἀρχιάδου νουθετῶν. 49, 18.

νυκτερεύειν] ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12.

νυκτερινὸς] νυκτερινὸ ἐστιατόλι, noctu exarata. 44, 38.

νύκτωρ] εἰσαγαγεῖν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. διαλήγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐκτιμᾷ. 64, 36. διαλήγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὸν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. 85, 14.

νῦν] εἰς τὸν νῦν, scil. ἆρας, usque ad hodiernum diem. 8, 5. οἰκέσεσθαι τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἑστώσης. 26, 9. πεφάνθαι νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. οὗτοι νῦν ἐσι' ἐμοὶ συστραφέντες ἥκουσι. 52, 6. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὸν δανάτην αὐτοῦ ἐκπέπλυκεν. 78, 29. νῦν δ' ἤδη κατασκήλυται τὸ πρᾶγμα. 79, 24. νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος κατακηφόρηται. 80, 33. οὐ ταπεινώσαντες ἀνοσίμφατοι τοὺς νῦν ἐκπεμένους. 87, 24.

νυξί] ἐν μεσούσῃ πλοίῳ μὲν εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φλιάσιον. 44, 30. ἀναγκάσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41.

Ξ.

ξανθίας, persona servilis comica. 49, 16.

ξενία] ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. sed v. ξένια. ὁ τὴν ξενίαν ἡμοὶ πεφεύγων (exprobrans) Ἀλεξάνδρου. 69, 11.

ξένια] ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, ult.

ξενίζειν τοὺς πρέσβεις. 42, 35.

ξενικὸς] καλὸν, τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas aliorum laudes imitari. 25, 32. ξενικὴ πρεσβεία, legatio ad exteros mittenda. 35, 30. ξενικοὶ στέφανοι, coronæ, quæ civi Atheniensi a civitate quadam extera conferuntur. 59, 42. 60, 7. 13. ξενικὸν, militia mercenaria, ipsorum procuratio, et sumtus in eos erogati. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κινεῖς χώρας. 74, 21. ἐφυσθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. ξενικοῖς στεφάνοις ἀναδεδέσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. ξενικὸν στέφανον καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.

ξενοτίνος. 85, 42.

ξένος] ξένοι, milites mercenarii. 16, 7. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας. 66, 12. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ξηραλοιφεῖν. 19, 25.

ξύλον] ὑπορριζοῦσι τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποτύπῃ. 88, 36.

ξύμπας] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπολώλεκεν. 49, 26. et 73, 3.

ξυνοῦναι] ᾤδεται ξυνών. 21, 42.

ξυνὸς] μόχθον ἔχειν ἁμοῦ ξυνοῖσι πρήγμασι, pro republica laborare. 80, 16.

Ο.

ὀβολὸς] οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτου δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. δανείζεσθαι τὸν μνᾶν ἐπ' ἴσοις ὀβολοῖς. 15, 16.

ὁδοποιοὶ, præfecti viis et semitis sternendis et muniendis. 57, 27.

ὁδὸς] διαβαίνειν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σπυρία. 8. ὁδῷ πορευόμενος. 11, 6. ὁδεύεται φανερὰ ὁδὸς. 13, 5.

ὁδυνᾶσθαι. 9, 3.

ἴδῃ] οὐδὲ ἴδοι τὸν φασὼ σχοίνου. 31, 29. it. μάλ' ἴδοι φασὼ ἀφίσει. 40, 1. ἴδοι μὲν νικήσασι μάχην οὐκ ἂν ἀναχάσεις. 66, 8. ἴδοι καὶ τὴν κτησιάρχου οἰκίαν ἱστιῶσαν. 78, 25.

οἴεσθαι] τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσυλίας γίνεσθαι. 27, 5. τοῖς αὐτοὺς ὑποτιμίοις ὄντο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. οὐ γὰρ ὤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ ποιησάντων. 79, penult. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οἴκτ ἂν οἴεσθε ἀνατετρέφειν. 90, 29.

οἰκαδε] ἐπανιόντι οἰκαδε ἐκ τοῦ θεωτρείου. 26, 26. ἀφορμᾶν οἰκαδε. 33, 22.

οἰκεῖν] οἰκησομένην, pro fut. 1. passivi οἰκηθησομένην. 4, 9. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) καλῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ὑμᾶς ὕβρεις πάντων οἰκεῖ, nemini vestrum uxorem corrupi, sororemve aut filiam stupravi, nemini fores et fenestras comessabundus effregi, aut aures vociferationibus obtudi, neque ullo modo quietem ejus domesticam, neque interdiu, neque noctu interpellavi. 52, 31.

οἰκεῖος] ἐκστρέφει ἕβδομος ἐνιὸς τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.

οἰκέτης] δημόσιος ἀνδρωπος, οἰκέτης τῆς φύλης. 8, 27. οἰκέτης δημοσιογράφου τῆς στιτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. ἀποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίσιν ἀνελευθέρους. 39, 25. ἀνελευθερῶν οἰκέτων μυδέπω ἐν τῷ Σπάρτῃ. 59, penult.

οἰκετικὸς] οἰκετικὰ σώματα, corpora servilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19.

οἴκημα] καθίζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3.

οἴκησις] οἴκησιν παρέχειν. 3, 2. οἴκησιν μὲν παρέχειν τοῖς γυναῖσι. 4, 42.

οἰκία] ἐν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀναλημμένος γίγνετ. 8, 12. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. οἰκοδομῶ νέαντος εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. ὑπηρέτην ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. οἰκίαν ἐπισθεν τῆς πόλεως: quid est? 13, penult. οἰκία a συνοικία differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolendam elocavit. 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata. 17, 28. ἐπημελημένη οἰκία. 24, 24. ἐγκατοικοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. οἰκέτας τῆς οἰκίας ὄντι καὶ τῶν ἔντιμος. 26, 9. ἱξόλυ τι αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες: coronem puta. 60, 17. ἐξόλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἐμπεπρησμένης οἰκίας. 71, 4. ἐμπρῆσαι οἰκίαν. 76, 8. ἐμπρησθεῖσα οἰκία. 89, 21.

οἰκοδομεῖν] συνυβίων οἰκοδόμων. 57, 27.

οἰκοθεν] ἐκ τοῦ βίου διδαξαμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 48, 4. ἐχυράμβα δέκνυ φανδῖς οἰκοδεν ἐνίστι δίκας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 6. 12.

οἶκος] παρακατεθέντος οἴκου κατηλυσίου. 47, 33.

οἰκόσυδα. 12, 12. οἰκόσυδα τῆς οἰκίας ἔστι καὶ ὧν ἔστιμεν. 26, 9.

οἰκουρεῖν] ἔξω τῆς ἄρτου καὶ τῆς οἰκουρείας ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστάμεν. 77, 19.

οἶμαι] ἀνθίκου μυδενὸς λόγου ἀλλοπιοῦ ἕμαν δεῖν τὸν μέλλοντα πόλει ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδες ὄντας, τὰς τῶν πατέρων γνώμας ἐπαινεῖσθαι, ὅ' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. σαμεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δεῖξαι. 79, 13.

οἷος] οἷος διατεγάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐκτετάδαμαι τοῦτο. 10, 12.

οἷός τε] εἰ οἷόν τι εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet. 13, 39.

οἰχεσθαι] αὐαμαρήσας τὸν ἐκλελοιπότα ἐχθίμων φέρει. 36, 18.

ὀκνεῖν] οὐκ ὄκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non recusavit hæc, non defugit, sed assensus est, et sustinuit. 6, 30.

ὁλιγαρχία] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. ἀστατία καὶ ἡ μαθ' ὕστερον φρυρὰ σάξει τὸ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν σάθματα καὶ φυλετίδαν. 1, 22.

ὀλιγαρχικὸς. 1, 23. ὀλιγαρχικὸς opponitur τῷ δημοτικῷ. 77, 40.

ὀλίγος] ἔξω τῆς ἄρτου καὶ τῆς οἰκουρέσης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστάμεν. 77, 19. Πόσια μείλλει ἡμεῖν ὀλίγα γίνεσθαι. 89, 42.

ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπαντα αἰσχίνην. 10, 13.

ὅλος] σταφυλὴν ἕλκει τὸν ἡμίσεα διπάτρεμαι. 8, 15. σταφυλὴ τὸ ὅλον σῶμα γίγνετ. 9, 19. διασίρων τὸν ὅλον ἐνιαυτὸν τοῦ ἀγῶνος. 30, 6. ἐνιαυσὸς τῶν ὅλων σταρμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀνθίκου μυδενὸς λόγου ἀλλοπιοῦ ἕμαν δεῖν τὸν μέλλοντα πόλει ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ὁλόχρωτος] ἀναγράφεται Φιλίσκου στέμμα ὁλοχρῶτος ἀξιόχρω. 31, 5.

ὁλυμπιακὸς] ἐάλω ὑπὸ λησπῶν ἐν στεφάνοις ὁλυμπιακοῖς. 29, 35.

ὅλως] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ἑτῶν ἐβδομήκοντα οὐκ ἐπιτίθεσθαι ὑφίστατο εἶναι συμφυλετίζεσθαι. 3, 24.

ὁμηρεύειν] Lacedæmonii μέλλουσιν εἰς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ὅμηρος] κατελίσσαν ἡμέρους Φωκικῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

ὁμιλεῖν] ὁμιλῶν ἥδεται παπεῖς. 21, 40.

ὄμμα] στόλος ὄμμασι τὰς ἐφορείας σεμνύσεσθε, quibus oculis simulacra deorum intuentes. 70, 38. καὶ μὰ μέσον τοῖς ἐσθ', ἀλλὰ

καὶ τοῖς ἔμπροσθεν, διαβλέψαντες εἰς ἐμᾶς αὐτοὺς, ἐσωσάσθε. 90, 5.

ὀμνύναι] ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt, hoc est, jurejurando aliquid asseverare, illud, jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας, μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λῆψεσθαι, καὶ ἐπωμόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. 70, 28.

ὁμογνωμοσύνη] ὁμογνωμοσύνη ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, ult.

ὅμοιος] ἱμάτιον γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19. ἐπιτήρησιν πόλεως ἴσην καὶ ὁμοίαν περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. χάριτας ὁμοίας ἀνταδίδοναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ὅπλα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23.

ὁμολογῶν] πολιτείαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦντας. 1, 18. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα. 61, 11. ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι. 77, 30.

ὁμὸς] ὁμὸ σορὸς, eadem urna. 21, 29.

ὁμόταφος. 20, ult.

ὁμοῦ] ὡς ἐμοῦ ἐτράφημεν ἐκ τῶν ἐμαυτῆς παίδων. 21, 12. λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6.

ὀνειδίζειν] ἐμπληξίαν πολιτείας τοῦ ὀνειδίζειν. 50, 10. ὀνειδίζω τὸ δυστύχημα. 64, 41.

ὄνειδος τὸ ψεῦδος οὐ πέφευγεν τῆς ἀσωτίας ἀφιστῆναι. 48, 11. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τὸν τινος εὐαγγέλιον. 48, 20. τοῖς ἐπὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι. 52, 29.

ὄνους] ὄνους τῆς παιδοποιίας ἀφαιροῦναι. 3, 4.

ὄνομα] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ παιδιᾶς τοῦτο μὰ ἐπηγάμενος. 18, 29. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ἀπαμαχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. 24, 1. μεταφορὰ ὀνομάτων πεπραγματευμένη. 24, 5. σύνθεσις τῶν ὀνομάτων. 48, 37. δημοσθένης ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ παλαιστρίᾳ θαρσυνθέντος. 52, 4. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερίδοντο. 63, 29. ἀνδρὶ τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, semvitas, et pronuncianti et vocabuli ipsius. 64, 3. πλέονων καὶ μεταφόρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀγανῶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1. ἵν' ὦσι μὴ ἐπιγεγράφαν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, homo totus e vocabulis compositus, qui nil novit, nisi mera verba. 86, 27. πικρὰ καὶ πεφίεργα ὀνόματα. ibid. φθόνου ἐπὶ ὄνομα, ad laudem aliquam, appellationem honorificam, accurrere, eaque occupanda alios prævenire et excludere. 89, 14. πανοφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ, ad laudes immeritas confugere, iisque prætexendis periculi imminentia et pœnas meritas effugere. ibid. περιποιοῦνται αὐτὸ μόνον, τύπον τινὰ τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παραλελοίφασιν. 89, 29. ἐν' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας σάλπτα, super magnificis laudum titulis, quasi super lembo quodam, per civitatem invehi. vel, insidens vocabulis meris, tanquam cymba fragili, per fluctus et tempestates reip. omnes pernavigare. quæ est vanitas et audacia. 89, 41.

ὀνομάσαι, pronunciare, appellare, it. constituere, creare. 21, 29.

ὀνομαστί. 27, 21. 22.

ὄντως] ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς ζεβιωκώς. 84, 15.

ὀξὺς] φωνὴν τοιαύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ δεινὴν ὑποκάμπτουσι. 49, 15. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξεῖας ψυχὰς ἐμβλέπουσι. 52, 1.

ὄπου] οὐκ ἔστιν, ὅπου ἀναστήσομαι. 83, ult.

ὑπισθεν] οἰκίαν ὑπισθεν τῆς οἰκίας. 13, penult.

ὅπλα] ἀσπὶς καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σάξει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. τίθεσθαι ὅπλα, in armis esse, vel in castris. 5, 3. ἐν τοῖς πολίμοις ὅπλοις οὐχ ἁνσιόμενοι. 52, 2. διασπασάμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.

ὁπόσοι] ἀριθμῶν, εἰς ὁπόσ' ἔστι, numerans dies, intra quos id, quod sit, eventarum sit. 67, 39.

ὁπότερος] διαφέρατε αὐτὼ, μὴ ὁπωτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁπωτέρου τοῦ βίου ἐστὶν. 77, 41.

ὀρᾶν] ὑπολαμβάνειν ὀρᾶν, fingere sibi animo, quasi coram cernat. 25, 2. ὑπομαινόμενον ὁρᾶν τὸν δῆμον. 34, 26. ὁρᾶν et ὁλέπειν necesse est ut inter se differant; nam copulantur hæc, ὁράντων, φρονούντων, βλεπόντων ἡμῶν. 67, 10. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23. ὁρᾶν παρόντα τὸν πόνον. 75, 21. αὐτοὺς ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

ὀργανον] κυβευτικὰ ὄργανα. 9, 9.

ὀργὴ] ἐκπολεῖσθαι ὀργήν. 28, 11. μετασκευὴ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. μετ' ἀνάπλου καὶ γυναικείαν τὴν ὀργὴν ἀνθρώπου παραδοῦναι. 52, 17. ὀργῆς μεγάλης ὄντων ἄξιοι. 63, 10. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci. 66, 1. τὸ τρίτον ὕδωρ ὀργιεῖται τῇ πρόσθεν καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. παραστῆσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.

ὀργίζεσθαι] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.

ὀρθὸς] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πολιτείας οὔσης. 50, 5. διαγωνίσασθαι τῷ πανὶ τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26.

ὁρίζεσθαι] ὁρίζομαι, sic definio, distinguo, declaro meam hac de re mentem sic, ut distinguam inter hæc duo, hac lege, ut — 19, 17.

ὁρμὴς] ὁρμὴ ζεύγη μισθοῦσθαι, paria mulorum. 42, 36. ὁρμὴ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

ὅρκιοι θεοὶ, dii, qui invigilant jurantibus, et ulciscuntur pejerantes, et tuentur sancte jurantes. ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16.

ὅρκος] ὑπερίστασθαι τὸν ὅρκον. 10, 18. ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον. 16, 20. ἔνοχον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. ἐγείται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando. 48, 33. ὅρκος διὰ καστῶν, et locus ex eo. 54, 28. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς περίσβεσι, legatos ad jusjurandum admittere, reposcere ab iis jusjurandum. 64, 16. ἐκκλείειν τῶν ὅρκων. 64, 19. ψεύδεσθαι μετ' ὅρκου. 67, 38. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. et 70, 28. αἰτεῖν ὅρκον, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὸν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν, receptum habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur. 83, 39.

ὅρος] ὑπερβάλλειν ὅρος. 66, 6.

ὀρτυξ. 9, 10.

ὀρφανὸς] Δημέου νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26. παραστησάμενος ὁ κήρυξ τοὺς ὀρφανούς. 75, 28.

ὀρχήστρα. 61, 5. μὴ τρίποδιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40. ἐπεστέλλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

ὀσίως βύειν. 69, 18. et 70, 36.

ὅσος] ὅσον πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. θαρεῖται τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἀλίσκονται. 27, 29. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum. 52, 19. ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἐγαμοπώλις διαστρίβει ὅσους λαμβάνουσιν. 55, ult. secundum genus de tribus magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. συντελεῖν, ὅσον ἐπάστους ἴδοι. 67, 17. ὅσοι ἐπὶ δίπτυς ἐβᾶσι. 70, 42. ὅσα ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ὁστοῦν] τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κεῖσεσθαι. 20, 33. ἀπέσυθεν ὀστῶν. 21, 9.

ὅταν διεξίωσι τὰς πλόσεις. quid sibi vult. 25, 38. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

ὅτι] μὴ ὅτι, non dicam. 77, 31.

οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο. 6, 25.

οὐδείς] οὐδενὸς ὧν τῶν μυστηρίων ἐνδεής. 6, 31. πρόνοιαν οὐδεμίαν ἐποιήσατο τῶν παλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐλλείπει. 14, 39. οὐδὲν περιειλόμενος. 23, 35. ἰερωσύνη οὐδενὸς ἄλλῃ κληρώσεται, ὃς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκοις διαβαλλομένοις ἐγκείται. 28, 7. ἄπρατον οὐδὲν ἴσχει μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν. 41, 3. λύτρα πραξάμενον οὐδὲν φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἡμὰς ἡδονὰς πάνυ οἰκεῖ. 52, 31. τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν. 52, 35. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπιτοιοῦτον τῷ — 59, 37. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγῳ. 63, ult. μέσον οὐδὲν ἦν. 66, 35. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου σωτηρίᾳ περιεγένετο. 78, 30. ἀσυκὶς οὐδέν. 80, 23. προβάλλεσθαι οὐδέν. 83, 5. οὐδέν ἐστι, nil valet, nullius usus est. οὗ τὸν γλαῦκα ἰέν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι. 86, 29. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀπολεῖσθαι, pæne occidissent. 90, 24.

οὐδέποτε] ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.

οὐκέτι] φθονοῦσι πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγνοίαν, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

οὖν redundat in ἀλλ' οὖν, vel potius redundare modo videtur. 66, 4.

οὐρανίθεν μεῖζ' ἐπήγαγε σῶμα Κρονίων. 73, 5.

οὖς] φανὰς μηδὲ τοῖς ἐπὶ προσδίκοις ἀκοῦσαι. 26, 1. τοῖς ἐπὶ τῶν ὑπαθῶν ἀκούσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. καὶ μὴ μόνον τοῖς ἐσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἐσυλλύσασθε. 90, 5.

οὐσία] χαρίζειν τὴν μέλλουσα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. οὐσῶν (nisi potius legendum est διουσῶν) παπᾶς τὴν ἴδιαν οὐσίαν. 5, 7. πολλὰν πάνυ οὐσίαν κατεδίδωκεν. 6, 32. ἧς ἀντέχεται ἡ οὐσία. 13, 31. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. ἀπεμίτου τῆς οὐσίας οὖσης. 14, 30. διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν. 14, 32. et 24, 25. ἐφαλίζειν τὴν οὐσίαν. 14, 38. δαπάνας ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκουσι τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐντιμίας. 39, 42. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὸν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. καθαιρῶν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑποβόνον. 56, 38. ἐπογράψει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑποβόνων. 56, 41. ἐπιτιμῶν τοῖς ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐπιτιμίων διεγγράπτεται. 90, 9.

οὗτος] τοῦτο sine necessitate iteratum. 3, 21. τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλέησειν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας. 26, 41. ἐν ἅπασι τούτοις τέτραγμαι. 29, 15. ἀγχίνοι τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύκοι τούτῳ. 33, 18. συνοχῆς ὄντος ἴδιον τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. εἰς τοῦτο προῆχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεο-

τάξίας, Δημοσθένης δὲ δαφοδικίας. 67, 8. ἐὰν μὴ καταλύσατε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. σόφισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. κλαίει οὗτος ᾄδων, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται. 89, 18.

οὕτω] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται. 78, 33. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνήφεψας κατηγορίας. 85, 32.

οὕτως] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. ταῦτα οὕτως εὖ πρακατειλημφότος τοῦ νομοθέτου. 55, 21. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ φιστά. 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. παρωξύνθη ἀκούσας οὕτως. 70, 17.

ὄφελος] τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης, magnum civitatis columen. 31, 22.

ὀφθαλμὸς] διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς. 14, 30. ἐκκοπεῖς ὁ δεξιὸς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. ὑγιᾶται, ὅταν τι ψεύδηται, ἕρπος κατὰ τῶν ἀνισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos. 48, 33. ὁρᾶτε τοὺς ὀφθαλμοὺς. 70, 23.

ὀφλισκάνειν] κλοπῆς ἕνεκα τὰς εἰδύπας ὀφλεκώς. 55, 17.

ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7.

ὄχλος] συνδραμόντος ὄχλου. 9, 15.

ὀψὲ] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

ὄψις] ἀργαλέος ἐν τὴν ὄψιν. 9, 20. τὸν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis. 11, 13. et 76, 37. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθίρας. 22. 38. λαμπρὸς τὸν ὄψιν. 34, 40.

ὄψιν, forum piscarium. εἰς τοῦψον ἀφῖκται. 9, 41.

ὀψοφαγία] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δέκτον δουλεύειν. 6, 33.

Π.

παγκρατιάζειν] γυμνὸς ἐπαγκρατίαζε. 4, 33. 5, 20.

παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασε. 5, 20. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων. 79, 25.

πάθος φιλάνδρωπον. 19, 17. ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes. 75, 23.

παιδὰν] συηδὸν γὰρ τοὺς παῖδας Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.

παιδαγωγὸς] παιδαγωγὸς τρίφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιδεία] ἀνήκοος παιδείας. 19, 41. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ᾆθλα φοτεξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ, ut personæ, quæ invocantur. 90, 31.

παιδεύειν] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.

παιδίον] σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θοῦσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

παιδοποιεῖσθαι] παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3.

παιδοφοιτᾶν] ὑπῆν τῆς παιδοφοιτᾶν ἀφαιρεῖται. 3, 4. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται, ita liberos procreavit. 78, 33.

παιδοτρίβης] παιδαγωγὸς τρίφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιπάλημα. 33, 24.

παῖς] εὐσώματα τῶν παίδων. 2, 6. παραπατεῖσθαι τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἣν ὥραν πρέπει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. μετὰ τοῦτον παῖδων εἰσίναι, quot a servis comitati venire in ludum debeant. ibid. συμφέρουσις τῶν παίδων. 2, 22. ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. 2, 25. ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν. 2, 41. ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ᾐβήσαντι μὴ εἶναι τρίφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. et 50, 32. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ. 19, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. et 26, 2. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32. κατέρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν φυτῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1.

παλαιότης, obliviositas, hæsitatio, perplexitas in cogitando et dicendo, infantia senilis. ὑπωρζολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰσιόντος. 33, 34.

πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, strophæ, argutia, præstigiæ judiciales. 83, 19.

παλαίστρα. 88, ult.

παλαίχθων δῆμος Αἰθναίων. 81, 13.

παλίμβολον. 33, 24.

παλλάδιον] ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35.

παμμεγέθης] παμμέγεθες ἀναβαῖν. 42, 4.

παναθήναια] ἑκατομβῶν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24.

παυδημεὶ ἦσαν. 71, 6.

Πανδιονὶς, tribus quædam Athenarum. ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος. 50, 42.

παιδοχεῖον] καταλύειν εἰς ταὐτὸ παιδοχεῖον. 41, 4.
παιωνολία κακοσμημένους ποιήσαντες. 75, 29. καθοπλίσας τῇδε τῇ παιωνολίᾳ. 75, 33.
παιωνίλινος. 67, 35.
παντάπασιν] ἔμφρων παντάπασιν ἠγέητο. 75, 6.
πάνυ] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. πολλῶν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. σφόδρα πάνυ. 33, 4.
πανύστατος] πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα. 88, 40.
παρὰ, constructum 1) cum genitivo. ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel ejicere. 8, 17. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi. 8, 20. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν διωκόντων ἀναντίόσεται. 23, 31. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνδρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν δορίλους. 24, 40. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπολήφατε. 27, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν ἀρτιφύτων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. μὰ μὰ παρ' ὑμῶν ἀναντίον τὸ δικαῖον. 61, 9. παρ' ἐμόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ἀπαστῆσαι συνέδρους παρά τινος. 67, 12. ἀνολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκεῖνος. 77, 38. 2) cum dativo. πολιτεῖαι τρεῖς εἶσι παρὰ πᾶσιν ἀνδράσιν ὁμολογοῦνται. 1, 18. διατᾶσθαι παρά τιν. 6, 36. παραμένειν παρά τιν. 8, 6. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς δικάσουσι. 28, 9. κατειπεῖν παρ' ὑμῶν. 40, 7. οὐκ ἀγνοεῖσιν, ἐάν τις μὴ σφᾶς αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. μαντεύεσθαι μαντεῖον παρὰ τοῦ θεοῦ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41. κατάγεσθαι παρά τιν, hospitio alicujus uti. 85, 39. εὐθύνας βίου οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33. 3) cum accusativo. πρᾶσθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. ὕβρις ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδονὰς διατρβὰς γελοῖος. 17, 41. παρ' ἕκαστον καὶ πόλιν, nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν αὐτὸν αἰχμαλώτους. 49, 14. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀπολεῖναι, pæne occidissent. 90, 24.
παραβαίνειν] παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conventa literis consignata violare. 23, 12. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν σίτων τ. ἀ. 83, 10.
παραβάλλειν] παραβάλλειν αὐτῷ τὰ τῶν ἀγγόνων ἔργα, objicienda ipsi intuendi ergo et secum comparandi majorum res gestas. 81, 3.
παραγγέλλειν] παραγγέλλειν στρατιὰν, (aut στρατιὰν, nam utrumque in libris reperitur) indicere, imperare expeditionem militarem, conscribere exercitum. 63, 7.
παραγγέλλειν στρατιὰν ἐπί τινα. 66, 28.
παραγηρᾷν, e senio delirare. 89, 28.
παραγίγνεσθαι] παραγενέσθαι αὐτῷ καιρὸ, obtulere se ei oportunitates. 77, 1. αὖθ' ἑκὰς τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶσιν τοὺς προστάντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.
παραγράφειν] παραγεγραμμένοι νόμοι, leges in tabella perscriptæ, et judicibus ad intuendum propositæ. 82, 27.
παράδειγμα] ἔστιν δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.
παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἤδιστ' ἀδικούντων. 25, 24. δεμιστὴν παραδεξαμένους. 38, 14. παραδέχεσθαι ἥδιστ' αἰσχρά. 81, 32.
παραδιδόναι] μιᾷ' ἀνάγκῃ καὶ γυναικὶ τὸν ὀργὴν ἀνθρώπου παραδοῦναι. 52, 17. παραδίδωσιν ὑμεῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. pro παραδίδωμι ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος παραδίδωσι. 52, ult.
παραδοξολογία] εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἥκαμεν, eum sumus in locum adducti, (vel devenimus eo) ut posteri de nobis mirifica et portentosa, dictuque incredibilia narraturi aint, quibus delectentur aut perterreantur. 72, 24.
παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23.
παραδύναι, clam irrepere. τοιοῦτον ἥδιστ' παραδῦναι ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2.
παρεθερμαίνεσθαι. 49, 18. ultra modum et decorum incalescere, eoque ad lasciviam et furorem pæne efferri.
παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος, pro aliquo deprecari mulctas, in quas esset alias incursurus. 30, 31. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.
παρακαλεῖν] παρακεκλημένοι (advocati, rogati, ut adsint) τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκασιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 36. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον, incitare, instigare. 30, 41. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀκμιαίστατος παρακέκληκεν, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram. 52, 22. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal. 64, 5. Sed ibi lectio quorundam codicum, καλέσας præstare videtur, quam exhibuimus. Verum tamen recurrit eadem dictio παρακ. ἐπὶ τὸ β. p. 65, 20. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας, adhortari milites ad dimicandum. 80, 31.
παρακαταθήκη] παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες, penes quos est custodia et tuitio legum fidei commissa eorum. 26, 33. παρακαταθήκας εἶναι καταλειπὼν — 47, 33.
παρακαταλείπειν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κτησίῳ. 48, 10.

παραπατατίθεσθαί τινι νόμους, alicui leges commendare et tradere, aut relinquere, veluti sacrum aliquod pignus. 2, 3. παραπατατιθέμενοι τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. παραπατιθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. παραπατιθέμενοι τὰ σώματα, aleæ committentes sua corpora. 79, 28.

παραπαῖσθαι] παντὸν τοῦ δικαίου παρέρπεται. 82, 27.

παρασκευάσασθαι, instigare alium ad male dicendum. 5, 35. παρασκευάσαντας ὑμῖν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

παρασκοπεῖν] κατορθοῦν καὶ παρασκοπεῖν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

παράκλησις] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστους παράκειται. 52, 22.

παρακλίναι, elabi, per secessum et effugium quoddam quasi laterale. 25, 9.

παρακολουθεῖν] παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) εὐμαθῶς. 16, 29. παρακολουθεῖν τινί, assectari, officiosus et assiduus alicui comes esse, indivulsus ejus lateri, velut umbra, adhærescere, euntem e vestigio prosequi, e conspectu non pati abire. 25, 8. et 33, 28. mente assequi, percipere, intelligere, docentem capere. 34, 4. et 62, 25. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κεινομένῳ. 49, 30.

παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. παραλαμβάνει, (capessere, suscipere) τὴν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12.

παραλείπειν τι (præterire tacitum quid) τῶν κατηγορημένων. 49, 32. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγου, nemini copiam, locum faciens dicendi. 63, ult. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλέλειπται. 84, 39.

παράλιος] ὃς φασιν οἱ παράλιοι. 76, 35.

παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαζήν. 81, 29.

παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. παραλογίζῃ σαυτόν, ipse tu temet decipis. 85, 24.

παραμένειν παρά τινι. 8, 6.

παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

παραναγνόσκειν, contra vel post aliquid aliud recitatum recitare quid aliud. 46, 4. 80, penult. et 89, 25. παρανέγνωθι. 36, 2. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους, post recitatum decretum leges quoque recitare, quo constet, illudne his conveniat, nec ne. 82, 35.

παράνοια] μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας (arguite, convincite dementiæ) ἑναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. παρανοίας ἁλωκώς. 89, 28.

παρανομεῖν] φιλοτιμότερον ἔξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult.

παράνομος] παράνομων γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur. 54, 20. sqq. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. γένος παρανομώτατον. 68, 38. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. τὸ παράνομον, controversia de legum violatione per decreta legibus adversantia. 81, 30. et 82, 15. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τὸ παράνομον λύειν, expedire decretoria judicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit. 82, 15. et 83, 18. πρὶν τὸ παράνομον ἀπολογήσασθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20. μὴ ἔᾳτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περίστασθαι. 83, 24.

παρανηδεῖν τοὺς νόμους. 81, 28.

παραπλεῖν] τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν, a præternavigantibus exigere vectigalia. 62, 29.

παραπομπὴ] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλειοῦντα συμπαραπέμπειν. 50, 35.

παραπρεσβεύειν, legatione contra leges et fas fungi. 40, 31.

παρασκευάζειν] δέομαι αὐτῆς τὸν Εἶον παρασκευάζειν. 26, 16. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἰσχυρὸν τὸν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ Εἴου μητρυιὰ παρεσκεύασεν. 85, 6.

παρασκευή, apparatus et opus rei ad effugiendam sævitiem judicii. 27, 20. pariter sensu forensi usurpatur p. 53, 1. 5. et 54, 8. ἐκ παρασκευῆς περίεμπτος τὸ ζωυλεύειν. 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

παράταξις, sensu forensi. 53, 1. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15.

παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις, in acie quasi stare adversa legibus, contra leges in aciem prodire. 58, 33.

παρατηρεῖν. 27, 20.

παραφέρειν] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκάμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40. qua allegandi et ad aliquod exemplum provocandi significatione idem verbum recurrit. p. 18, 37.

παραχεῦμα] ἀλαζονεύμενος ἃ παραχεῦμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

παραχωρεῖν ἀνομολογίας. 17, 9. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος. 77, 22. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦτο τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέρους παρακεχώρηκεν. 89, 29.

παρέγγραπτος] παρέγγραπτοι ἄνθρωποι, improbis, malis artibus civitati adscripti,

subditicii. 51, pen.
παρεγγράφειν] παρεγγραφὰς αἰσχρᾶς πολίτης. 38, 10. παρεγγράφειν, clam, subreptitie, præter fas et fidem, inscribere in tabulas. 64, 15.
παρεδρεύειν ἄρχοντι. 22, 33.
παρεῖναι] θεωρῶντι τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρελελυθότος χρόνου. 13, 19. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν. 15, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4. ἐγκαταλιφθεὶς ὑπὸ τῶν παόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. φέρετε τὸν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ὑπεισομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.
παρεμβάλλειν, inserere, in medium interjicere, ut cum quis alius verba ficta suæ orationi intexat. 24, 41. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας, turpes suspiciones animis audientium injicere, et velut in turba verborum clanculum, tecte immittere, ut si globum hostium per turbam civium per portas urbis clam immittas. 24, 6.
παρεμβολὴ] παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρεθεῖσαι ὑπὸ Δημοσθένους, multas cavillationes excogitavit Demosthenes, quibus velut cuneis quibusdam in aciem nostram irrumperet. 23, 41. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λύθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν, interjectione rerum a causa alienarum abducere mentes vestras vult a cogitatione rei præsentis. 83, 21.
παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20.
παρέρχεσθαι] θεωρῶντι τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρελελυθότος χρόνου. 13, 19. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39. παρελελύθει τὰ Διασύσια. 63, 25.
παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι. 1, 3. οἰκεῖον παρέχειν. 3, 2. ὅπως μὴ παρέχῃ τοῖς γονεῦσιν. 4, 42. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχήτω. 14, 18. γάλακτα καὶ διατριβήν τιν καθ' αὑτοῦ παρέχειν. 25, 1. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἑαυτοῖς μισθῷ. 26, 24. ἄλλην ἑαυτὸν τιν παρέχειν. 52, 23. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν. 78, 38. συμφόρους παρέχεσθαι. 82, 23.
παρίναι (ab εἶμι). πάρισον, pro παρελθόντα. 10, 20. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22. ἡμιόδης παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18.
παρίναι (ab ἵημι). παρίναι τὸν χρόνον. 34, 28. παρίναι ἀτιμάζοντον. 70, 33.
παριστάναι] παραστῆσαι τῷ μὲν φεύγοντι, δεῖσθαι — ἐπεσκῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ, injecturum se reo fiduciam, actori metum. 24, 39. παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem. 49, 32. παρίστασι τοῖς ζωμοῖς τὰ σώματα. 70, 31. παραστησάμενος ὁ κήρυξ τοὺς ἐρῶντας. 75, 28. 34. παριστάναι (representare verbis, velut præsentia pingere oratione) καὶ τὰ μὴ παραγενόμενα ὑφ' αὑτῶν. 86, 25.
παρουσία τὸ ὅλον πρᾶγμα γίγνεσθαι. 9, 19.
παροξύνειν] παροξύνεσθαι πρός τι. 6, penult. παροξυνούσης τι τούτου καὶ παροξυνθείς. 15, 29. παροξύνθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17.
παῤῥησιάζεσθαί τιν, libere ad aliquem et plane loqui. 11, 36. et 25, 16.
παρωθεῖν] παρωσάμενος ἀνδρα πρεσβύτην. 14, 38.
πᾶς] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. φοβεῖσθαι τὸν μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἐν παντὶ πανὶ γεγάμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὲν τῆς πάσης κακοπραξίας. 33, 25. τιμωρεῖν καὶ σοβεῖ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἐγκαινίζοντες χρῶνται διαστρόβοις. 56, 1. δεξιούμενος πάντας καὶ περιαγόμενος. 66, 11. κυριώτατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐπὶ πάσῃ ἐργίᾳ. 69, 1. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ σοβεῖ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατιβεβήκει. 77, 8. ἐξὸν τῆς ἄρτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθεστάναι. 77, 19. ἐπιεικεῖ πάντων πρεσβυτάτῳ ἀνθρώπων. 83, 30.
πάσχειν] οὐ γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς γράμμασιν τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν οὐ πεπονθότων. 79, penult. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθασι, τὸ ἀκρίβεια γίγνεται. 88, 16.
παῤῥὴς] filius, quem pater adhuc puerum elocasset ad merendum corpore, necessè non habebat adultus factus, patrem alere, aut ei de domicilio prospicere. 3, 1. τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὸν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφειν πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre nata e calumnia. 21, 32. αἰτιαγορίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. τὸν μόνον καὶ πρώτον αὐτὸν πατέρα προσεπωίσαν ἀπολέσας, filiam unicam. 64, 40.
πατρικὸς] πατρικὴ εὔνοια, benevolentia ab ejus patre urbi demonstrata. 31, 30. πατρικὸς φίλος. 61, 3.
πάτριος] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξεται. 4, 10. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Areopagitis non est. 56, 33. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἴσον ἀπαντῶσιν. 57, 7.
πατρὶς] ὀρθῶς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. 50, 5. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐλάφυρα ἀγωνίζονται. 72, 41. ἐπιπλεῖν μόνῃ εἰς Σάμιον ἐγχειρή-

σας, αἰδέσεσθαι ὑπὲ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς περιόντος τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

πατρῷος] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, qui bona paterna abligurivit. 5, 6. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπτυσεν. 13, 39. δανείσαις τοῖς παρ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. κατίδεν τὰ πατρῷα. 27, 33. ἀναλίσκων τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. πρόεσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα) καταγελάστως. 78, 27.

πεδία] ἐν πέδιος διδιμίνον. 38, 9.

πεδίον] ἱστηκέναι πεδίον. 69, 28. ὑπέστητε τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. πραμεῖα καὶ ἰσπάνια πεδίον ὑποδεδεμένα. 70, 23.

πεζὸς] ναυτικὰ καὶ πεζὰ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην οἷοὶν ἀπορασμένας. 73, 11. ἀπαμύνειν καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

πειθὼ τρέφειν. 90, 13.

πειρᾶσθαι] πειρήσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, δέρκτα καὶ ἀσφῶ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

πεπθεῖν, lactu defungi, finem facere lugendi. 64, 38. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐπαύσατο. 84, 14. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πεπθοῦσαν. 88, 24.

πεπλα] ὑπουργεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37.

πεντακόσιοι] ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. 87, 20. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους: quo distinguatur hæc βουλὴ a βουλῇ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35.

πεντήκοντα] πορευόντουν οἱ πρόδρομοι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

πεντηκοντάστηλος] σκοπεῖν τοῦ πολέμου πεντηκοντάστηλος ἐπιόντος. 51, 15.

πεπρατῆρα] ὄνειδος τὸ ψεύδεσθαι οὐ πεπρατῆρα τῆς ἀκοῆς ἀφιστᾶσι. 48, 11. πεπρατῆρα παιρῶν καὶ τῶν συμφερόντος. 65, 8.

πέρας, tandem, postremum. 9, 21.

περὶ, construetum 1) cum genitivo. ὅσην φρόνησιν περὶ σωφροσύνης ἐπεδείξατο Σόλων. 1, 31. ἴνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν Ἰλαδῶν φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. εἷς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγων ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33. ἀπιστοῦντες λέγειν περί τινος. 5, 34. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταβροχὴν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. ἴγνων συμφορᾶς μιᾶς φέρε. 21, 36. μισεῖν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5. τοὺς ἄλλας τῶν πόλεων καὶ τὴν δημοσίαν πράττειν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. περὶ πλείστου τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29. ἀπολέφαι τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. ἀπαίφθονον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. χαρὰς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. διαγωνίζεσθαι περὶ τοῦ κύριος ἐτέρου εἶναι, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἰδίᾳφως ἀγωνίζονται. 72, 41. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ὁμοίᾳς σμικρῷ μέρει διαγωνεῖται. 74, 34. πάντας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 28. ἐφοβεῖτο τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. 2) cum accusativo. δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. διατρίβειν περί τι, satagere in re aliqua. 6, 42. ἀνδρώπως περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. περὶ τὸν σὸν εἶναι τιμωρίαν, cogitare, curare, exsequi tuam punitionem. 86, 13. τάφους τὰς περὶ τὰ τείχη πολλὰς ἐτάφρευε. 87, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσίας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus. 87, 36.

περιαιρεῖν] περιελὼν αὐτοῦ τὸν τύχην ἐτέρῳ περιδοῦν. 34, 39. περιελεῖν τινὸς τὴν ὄψιν. 41, 40. περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον. 73, 9.

περιβάλλειν] ἀπάτοις καιοῖς περιβάλλειν τούτων ἀπάστους. 69, 37. ἀπαίστοις καιοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

περιβούτος ἐξελίγχθη πλέστος ὤν. 16, 6.

περιγίνεσθαι, excedere judicio superior, abire victor. 27, 18. δικαιολογούμενος περιγένοιτο ὑμῶν. 31, 2. σαίφασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιγένοντο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου σωφρονοῦ περιγένοτο, nullus quamvis magnæ divitiæ pravitati mentis resistunt, sed cedunt ei, vincanturque et dissipantur tandem ab ea. 78, 30.

περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας, exterminare, relegare e civitate, aut ab administratione reipublicæ excludere. 83, ult.

περιδινεῖν] κύκλῳ περιδινῶν σαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29.

περιεῖναι] περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐρίνων τὰ περιόντα πιμάσασι. 89, 30.

περίεργος] πικρὰ καὶ περίεργα ἰνόματα. 86, 27.

περιέρχεσθαι] περιέρχονται τὸν ἀγορὰν ἀλιδοῦς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δίκας. 84, 27.

περιεῖναι] τὰς ἐκατοντάδας, ἃς ἐξέρτεμίτος ἐκ τῶν δακτύλων περιεῖναις. 77, 11.

περιϊστάναι] εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. τὸν περιστάντα αὐτοὺς φόβον. 73, 16. περιστασθαι λόγους,

nimia multitudine verborum inutilium et a causa alienorum onerare, obruere, opprimere judices, et eos quasi vallare turba quadam incondita, quam perrumpere, et e qua eluctari nequeant. 83, 25. ὅσοι ξένοι περίστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, pen.

περιμάχητος ἐξ ἴρότος γίνεσθαι. 19, 4. σπένιον καὶ περιμάχητον. 79, 26.

περιορᾶν, ὅ,τι συμβήσεται, circumspicere, exspectare, opperiri, quid sit eventurum. 36, 29.

περιπετανύναι] φοινικίδας περιπεπήχασι. 64, 27.

περιπίπτειν συμφορᾷ. 18, 1. λοιδορίαις. 23, 37. μετρίῳ τιμήματι. 24, ult. τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις. 47, 13.

περισκάλλειν, per ambages loqui, ut, si rem turpem aut odiosam, significare cum velis, ipso tamen proprio nomine appellare metuas. περισκάλλειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυσκόλως. 8, 15.

περίσκυλος εἰς Κερκύραν. 88, 32.

περισωίζειν, reservare. 16, 5. δυναστείας ἑαυτοῖς περισωίζοντες. 54, 12. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περισωιζόμενος. 66, 22. περισωίζεσθαι, facere sibi reliquum. 78, 29. περισωίζεται (sibi habet vel servat reliquum) αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παραπεχώρηκεν. 89, 29.

περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32.

περιῤῥαντήρια] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων φορεύεσθαι. 4, 2. περιῤῥαντηρίαν ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξέργει. 79, 2.

περιστέλλειν] περιελὰν αὐτοῦ τὸν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. περιστέλλειν τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41.

περιτυγχάνειν] τίς οὐ τοῖς τούτων πάθεσι καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, penult.

περιφέρειν] ἐκπιδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῆ. 4, 10.

περιχαράσσειν τὰ τείχη. 87, 30.

πηγὴ] πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἴσχειν ἐκπαγγέλλετο. 31, 3.

πήληξ] ὁ πήληξ, cognomen alicujus Alexi-machi a demo desumtum, 39, 11.

πῆμα] οὐρανόθεν μὴν' ἐκπέπαγα πῆμα Κρονίων. 73, 5.

πικρὸς] πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. πικρὸν σύγγραμμα. 71, 30. πικρὰ καὶ πρόῤῥητα ὀνείματα. 86, 27.

πικρῶς] ἐκπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40.

πικράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur. 5, 5. ὕβρεν τοῦ σώματος πεπραπὼς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur. 26, 41. πέπρανται οἱ καιροί. 67, 7.

πίστεις] τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν Καρβάρων πεπασθέντων. 51, 11. εἰς μέσον πίστεις τῆς Θηβαίων ἴχθρας καὶ φιλίππου. 66, 27.

πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere. 17, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν προμένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὸν ὀργὴν ἀποπεπαυμένοις ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestræ erga se fidei fiducia. 66, 1.

πίστις] εἴλετο τὴν τοῦ τηθεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem amico datam sartam tectam servare, quam vivere ei superstes. 20, 24. καταφυγγάνη, ἱκέτιος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39.

πιστὸς] ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ, de quo turpissima quæque tanta cum fiducia creduntur et prædicantur. 61, 11.

πλανᾶσθαι] ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φάμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7.

πλάττειν] ἐναργὴς καὶ οὐ πεπλασμένον. 18, 9. πρᾶγμα λόγων πεπλασμένων. 30, 40. πλάττεσθαί τι ἐπί τινα. 47, 34.

πλεῖν] ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πλεῖστος] ἐν πλείστῃ πωιεῖσθαι ὑποψίᾳ. 2, 19. τοὺς ἅλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

πλείων] ἀνώδυνα τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ. 13, 23. περὶ πλείονος τὸν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29. τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίσκειν. 66, 27. ἔφασθαι τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξυνεῖς τραπέζης. 85, ult. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπράτους ἀπέπεμπεν, triginta tyranni puta. 87, 20.

πλέον] οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον, non poterat opperiri emtorem plus offerentem. 13, 40. πλέον, pro πλείων, grandius, numerosius. 85, 30.

πλεονεξία] εἰς τοῦτο προύχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δικαιοσύνης. 67, 8.

πλευρὰ] μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πλευρὰς. 9, 12. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30. πλευρᾶς τυλιπαύτης γεγενημένης. 74, 27.

πλῆθος] ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34.

πλημμελεῖν εἴς τινα λόγον. 24, 3.

πλημμέλημα εἰς θεούς. 68, 35.

πλήρης] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δεῖ (κεκοσμῆσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34.

πλησῦν] ταῦτα πλησῦ τὰ ληστήρια. 27, 8.

πλήρωμα, militia, nautæ, arma, quibus navis armatur. 67, 29.

πλησιάζειν τινί, cum aliquo turpi familiaritate consuescere. 7, 43. ὑπενέχει καὶ

πλησιάζει ἐκείνῳ, sese ei applicat. 76, 40.
πλησίον] οἱ πλησίον. 78, 35.
πλέθρος] τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32.
πλοῖον] κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. ἐν μεσοξύλῳ πλοίῳ μὲ εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς φίλιστον. 44, 30. ἀνατρέπειν πλοῖον. 76, 11.
πλούσιος] Θρᾳσύλεω νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26.
πλοῦτος] πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου σωτηρίου σπουδαιότερος γέγονε. 78, 30.
πόθεν οὖν ἰσχυρὰ καὶ σύνθες γέγονε τὸ λέγειν. 23, 33.
ποῦ] ποῦ καταφύγω. 83, pen. et 84, 1.
ποιεῖν] ἴσον πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. ἐν πλείστῃ ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ. 2, 19. ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα ποιοῦντα. 2, ult. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28. ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι. 6, penult. ἐπιδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν παλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. λόξεις δικῶν ἐποιήσατο. 9, 29. τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς ζηλωτυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρίσασθαι πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. εὐπορίαν τῇ βιβλιοπωλείᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι. 16, 22. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ. 22, 31. μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται. 24, 14. ἀνάπαυσιν ποιεῖν. 26, 16. τοὺς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. υἱὸν ἐποιήσατό σε. 32, 3. ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου. 32, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. ἀναπαυτὰς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συμφορῶν ἐς κακούργον. 47, 26. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29. φύσει ποιεῖ κακούς, ἢ χρηστούς, οὐ Μακεδονία. 48, 30. εἰχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν. 57, 37. ἀπράσιον τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθαι. 62, 6. ἐγκατάγλαστον ποιεῖν τὴν πόλιν. 64, 31. ἴδιον καὶ οὐ κοινὴν ποιεῖ. 67, 36. προστρέχειν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο. 69, 11. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15. ἐκεσίας ποιεῖσθαι. πάσαις ὄμμασι τὰς ἐκεσίας ποιήσεσθε. 70, 33. ἐκπλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur. 71, 8. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι. 72, 36. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις. 73, 41. κελεύειν πολλὴν ποιεῖσθαι. 76, 42. ἐξ ἕδους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας (deliberato consilio) ποιεῖσθαι. 79, 20. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, de judicibus, partes pro se dicentes audientibus. 81, 24. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅπαξ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. Θεσσίνην ποιεῖν. 86, 38. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ πάσαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16.
ποίημα] ἐρωτικὰ ποιήματα. 19, 10. διαφθεῖραι ποιήματα. 19, 20.
ποιητὴς] τέττιγμαν, εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτους καὶ σοφωτάτους τῶν ποιητῶν. 20, 4. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμαιδάνειν, ἵν' ἄνδρας ὄντας αὐτοῖς χρησόμεθα. 73, 1. περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον. 73, 9. τραγικὸς ποιητής. 86, 38.
ποιμλτὴς, sutor, qui opera phrygionica facit. 14, 4.
ποινὴ, furia pœnas a quoque exigens. ποινὰς ἐπαίσιον τοὺς ἐσεβηκότας ὁρᾶν ἡμερήσιος. 27, 7. ταῦτά ἐστιν ἐκάστῳ ποινή. 27, 9.
ποῖος] ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 32. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.
πολεμεῖν] ἀναρέσκειν πολεμεῖν. 63, 37.
πολεμικὸς, bello deditus, et id omni contentione suadens atque commendans. 46, 18.
πολέμιος] ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.
πόλεμος] λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere bellum ab alio relictum. 32, 18. νόμῳ πολέμου κτισάμενος. 32, 34. ἀκήρυκτος πόλεμος. 33, 12. ἱστορικὰς ἴτι πόλεμος. 35, 27. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. ἔσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38. δεκαετὴς πόλεμος. 45, 24. σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51. 15. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου. 51, ult. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐκ ἀπτόμενοι. 52, 2. θόρυβοι τῶν συμφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν. 52, 26. πόλεμον γράφει. 61, 23. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνδίδου πολέμου καὶ παραχῆς. 65, 22. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ὕπταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου. 69, 16. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμεῖν ἀνέθηκε. 74, 3. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἱπορίης. 80, 24.
πολιαὶ] πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38.
Πολιὰς Ἀθηνᾶ, cujus ἱέρεια ex Eteobutadis sumebatur. 47, 40.

πόλις, constitutio reipublicæ, quæ a legibus et magistratibus, civibusque reliquis, coaluit, et ab illis gubernatur, ab his conservatur et defenditur; distinguitur enim ab ipsis civibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἀμῖν, καὶ ἀμαυτῷ. 1, 7. τρόπου τῆς πόλεως. (nam pro οἱ νόμοι scribendum est ὁ τρόπος) 2, 10. ἐναμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. διατιθέναι τὰ καινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. ἀφελεῖσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὸν ἐν τῇ πόλει φόβον. 7, 30. δημόσιος ἀνδρεῶνος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. φαυδίντος, μὴ ἀναπειχθῇ αὐτῶν ἡ Σκιλλοῦς εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἔκκλητος πόλις. 12, 39. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. 13. 11. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, pen. ἀφανὴς τῆς ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φόβου κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. εἰς συνέδριον τοῦ λόγου ἐκείνου καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς Θεαῖς. 26, 37. ἀναστρεφόντας πόλεις. 27, 4. κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15. τοὺς ἄλλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. διαμάλωσον τὴν πόλιν εἶλες. 32, 33. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8. κόσμος τῆς πόλεως. 42, 17. οἰκεῖσθαι ἐκ τοῦ βίου διδαιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἀνάγκαι μυθικὸς λόγου ἱλλυκικοῦ ᾄσμεν δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. συνεστῶσαι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἐπιθυμῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. παπᾶ ὑπνῳδὲς ξύμπασα πόλις ἀπυύρα. 49, 26. et 73, 3. ἀναγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ζηλωτὴς τῶν παλαῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. προσάγεσθαι ἐπὶ τὸ κοσμῶν τῆς πόλεως. 51, penult. τὸ πάλλιστον καὶ σωφρονέστατον πήγνυμα τῶν ἐν τῇ πόλει στέγονται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δίκαιον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. βαβαιῶν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνέδρων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἐρχεται ψῆφον. 56, 29. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ φράξῃς, δρασμῷ χρῶν. 56, 38. ὅσα τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προξενίας αἱρήσθαι ἐν ταῖς ἴξω πόλεσι. 59, 26. καιρὸ τῇ πόλει τέτταρες γεγόνασι. 61, 17. πατασκώπτειν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά. 63, 9. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 63, 12. ἐγκατακλείστων ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἐκστρέφειν πόλει ἴσῃ καὶ ἡμέρᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. ἐρέπειν πύργον πόλεως ἰλίους. 69, 23. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. δόγμα εἰσφέρον κατὰ τῶν ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ὑμετέραν πόλιν τὰ περὶ θεούς. 70, 29. πολὺς ἔσπασος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐκπυδὶ ἐκ τοῦ φασηρὸν τὴν πόλιν ἀνδρεῶνος οὐκ ἰδύνατο σφῷλαι. 71, 20. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ναυτικὰ καὶ αὐτῷ στρατιὰ καὶ πόλεις ἀρθὴν εἶσιν ἀναπεπαίνει. 73, 11. προσίμιξε φέρειν τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ φώνησε παλαῖς ἀπέλλαξε Δημοσθένει συμβαλὼν χρυσάμμους. 76, 8. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἴλιγξι τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deserunt. 76, 14. τὴν σὴν ἀνδρεῖαν ἡ πόλις οὐκ ἰχάρα. 77, 10. ἀμπιλοιγοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθαιμέων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπήνεσε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. ἐμπνεῖζειν τοὺς τῆς πόλεως παιροὺς. 85, 35. ἐφοσθε τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξυμπᾶς τραπέζης. 85, ult. ἀνάπεστος παιεῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8. παστεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασταλεύει. 87, 8. στρατιβεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγωνός. 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὸν τούτου ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως ἐναργοῦντας. 90, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17. ἐπιθυμεῖν εἰς τὸν φόβον, venire in urbem. 90, 23. ἐκκρύπτειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

πολιτεία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστώτων. 1, 20. ἀναιστία, καὶ ἡ μεθ' ὕβρεως φθορὰ σάζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτεῖαι. 1, 22. ἄπιστον πολιτείαν πολιτεύσασθαι. 1, 24. τοὺς ἐν χειρῶν νόμοι τὰς πολιτείας παταλύοντας. ibid. ἴσην καὶ ἴσημον πολιτείαν ἴχειν. 1, 25. συμπίπλαγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνδρὶ παρ' ὑμῖν γίνεται. 48, 32. ἐμπλεκθείαν πολιτείας τινὶ ἐπιδέζαι. 50, 10. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. παραχωρεῖν τοῖ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παραπατεῖσθαι τὴν πολιτείαν ἐμεῖν. 54, 39. διαστατεύειν τὴν τῶν πολιτείαν. ibid. τοιοῦτον ἴθος παραδίδωμεν ἡμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἐξ ἴσου Δημοσθένης περὶς τὴν πολιτείαν αἰσχλίνδην. (nisi προσελίκιδεν legendum est) 72, 42. ἀναμεμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3. διανέμειν

τὴν πολιτείαν. 83, 29. περιγράφειν ἐν τῇς πολιτείας. 83, ult. δωρεοδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. συμπρὸς τὴν πολιτείαν προσιόν. 85, 2. καταρθῶν καὶ παρανομουμένων εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. ἐπ' ἀγαθῷ διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πολιτεύεσθαι] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενον. 1, 24. πολιτεύεσθαι opponitur τῷ ἰδιωτεύειν. 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicæ gerendæ modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam prolicere. 51, ult. ἐμπεφυσθαι τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. τί περιβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12.

πολίτης] παρέκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀπρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ τετρακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους, ἢ χιλίους καὶ τετρακοσίους, τῶν πολιτῶν ἀπρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπαιρομένους δὲ ὑμᾶς, τί ἠδικάζετε. 89, 8.

πολιτικὰς] ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

πολυπραγμοσύν. 42, 8.

πολὺς] al ἴδιαι ἴχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐκπορθοῦσι. 1, 10. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδάπανον. 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. οὐ πολὺν ἀπάλωσε λόγον. 8, ult. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστου) πράξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. πρὶν τὸν λόγον πολλῶν ἤδη ῥηθῆναι. 21, 34. πολλὰ ἀμελληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εἰρήθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος, multum crebroque commemorabitur et jactabitur ab eo nomen Philippi. 23, ult. προσλάβοι τὸ ἴδιος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. πολλοὺς ἐσφαξεῖ ἀμαρτάνων. 27, 18. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συμπεπαττόντων αὐτῷ πολλὰ. 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐκείνοις καὶ ἐκαχθής. 33, 29. ἀσύνετα τοῖς πολλοῖς. 48, 31. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ πρωτεύοντι. 49, 30. θόρυβον τῶν συμφορτῶν ἤδη πολλαὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπεστησαν. 52, 26. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. 56, 25. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρίσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. πραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. πολὺς ἐπαινος ἐν κατὰ τῆς ὑμετέρας φύλακος. 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. καταδέεσθαι πολλῶν ἀνδρῶν. 79, 16. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔξετε. 79, 31. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2. πολὺν φέρειν ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus. 85, 33.

πολυτέλεια] ὀψοφαγίας καὶ πολυτελείας δεῖπνον δουλεύειν. 6, 33.

πολυτελὴς] δεῖπνα πολυτελῆ δεῖπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

πολυωρεῖν, studiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυωρεῖν τὸν γνῶσιν μου τὸν περὶ αὐτόν. 8, 5.

πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 48, 22.

πομπία] ἵππος δίπλους οὐ περισθήκετο πομπίαν. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν πομπίαν οὐκ ἐπιχάριτός ἐστιν. 78, 25.

πομπὸς] ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εἰθὺς πομπὸν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν πομπὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ὁ ἰδίᾳ πομπὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. πομπὸν φύσις μεγάλως ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. αὐλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πομποῦ περιεγένετο. 78, 30. φορὰ ῥητόρων πομπῶν καὶ τολμητῶν. 87, 15.

πόνος] ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

παραύεσθαι] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιβαντηρίων παραυέσθω. 4, 2. ἰδὼν παραυόμενος. 11, 6.

παρθμεύειν, et

παρθμεὺς] ἐπὶ μὲν παρθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα παρθμεύοντας. 76, 10.

παρίζεσθαι] παρίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων πρεσθέων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἐφίδια παρίσεται τῇ σαυτοῦ ἀναιδείᾳ. 84, 5.

παρουσία] παρουσιαστὴς, ἢ ἑταιρικός. 5, 4. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, παρουσι, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16. περὶς πάρουσι παρορᾶσθαι. 10, 25.

παρουσὸς] τέλος παρουσὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν ἐφυλλεῖ. 16, penult. τελέσας τῷ παρουσῷ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος παρουσὸν. ibid.

παρρησιάσεται. 84, 31.

πόλις, constitutio reipublicæ, quæ a legibus et magistratibus, civibusque reliquis, coaluit, et ab illis gubernatur, ab his conservatur et defenditur; distinguitur enim ab ipsis civibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἰμῖν, καὶ ἐμαυτῇ. 1, 7. τρόπου τῆς πόλεως. (nam pro οἱ νόμοι scripsi legendum est οἱ τρόπου) 2, 10. ἐναμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. διατίθεναι τὰ κατὰ τῆς πόλεως. 5, 8. ἀφελεῖσθαι οὔτε τὴν ἀλλᾶξαι, οὔτε τὸν ἐν τῇ πόλει φόβον. 7, 30. δημόσιος ἄνθρωπος, ἀλλότης τῆς πόλεως. 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀναπειγχθῇ αὐτῶν ἡ Σικελία εἰς ὅπασαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἴκκλητος πόλις. 12, 39. ἀκριβέστατον στοιβεῖον τῶν ἐν τῇ πόλει. 13. 11. οἰκίαν ὑποσθῦναι τῆς πόλεως. 13, pen. ἀφανθὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φόβου κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. εἰς συνίθειαν τοῦ λόγου ἐκείνου καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐκλὲς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἀναστρεφόντας πόλεις. 27, 4. πιθεμὲν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15. τοὺς ἄλλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. ἀφυάλαστον τὴν πόλιν εἶλας. 32, 33. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8. πόσμος τῆς πόλεως. 42, 17. οἰκεῖον ἐν τοῦ βίου διδασκαλεῖον ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἀνάγκη μηδενὸς λόγου ἐλληνικοῦ ῥῆμον δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. συνιστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. παπᾶ ὑπὸρ ξύμπασα πόλις ἀπαίρει. 49, 26. et 73, 3. ἀπαγγέλλειν νέων τῆς πόλεως. 50, 42. ζηλωτὴς τῶν παλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. προσάγεσθαι ἐπὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult. τὸ πάλλιστον καὶ σωφρονέστατον ἡφήγημα τῶν ἐν τῇ πόλει στείχοντα, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δίκαιον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. βαβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοπρασίαν. 54, penult. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ὁ πρᾶξις, ὁρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ὅσα τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. πρεξείας εἰρῆσθαι ἐν ταῖς ἴξω πόλεσι. 59, 26. παιρὰ τῇ πόλει τέτταρες γεγόνασι. 61, 17. πατασπεισπεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά. 63, 9. ἐφαιρεῖσθαι τοὺς παιροὺς τῆς πόλεως. 63, 12. ἐγκατακλείστου σωῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἐνατρέφεται πόλει ἴσῃ καὶ ἐμοὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἀπολῦσθαι τοὺς παιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. πατασπάσαντιν πόλιν. 69, 7. ἰρύσασθαι πύργον πόλεως ἰλόντος. 69, 23. προσάνασθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυσίστου, ἢ πόλεως δημοπρατουμένης. 69, 36. δῆγμα εἰσίφερον πατὰ τῆς ἰμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ἰμετέραν πόλιν τὰ ἀρχὶς θεούς. 70, 29. πολὺς ἔπαινος ἦν πατὰ τῆς ἰμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπιδὴ ἐν τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρώπου οὐκ ἰδύνατο σφῶλαι. 71, 20. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ναυτικὰ καὶ πεζὰ στρατιὰ καὶ πόλεις ἀρδὸν εἶσὶν ἀπραγμόνας. 73, 11. προσίμειξε φόρον τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀγνωμοσύνῃ τῆς πόλεως. 75, 24. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε παλῶς ἀπέλαβε Δημοσθένει συμβαλὼν χρημάτων. 76, 8. ἀρδὸν ἀναστροφότα τὸν Ἑλλάδα καὶ τὸν πόλεμον. 76, 12. οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἴλιτο τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deserit. 76, 14. τὸν σὸν ἀυθέαν ἡ πόλις οὐκ ἰχάρη. 77, 10. ἀμπελοκηγοῦσί τινες τὸν πόλεμον. 77, 25. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθαιρέτων λόγων μέλει, ἢ τῆς συντάξεως τῆς πόλεως. 83, 38. ἐξορμεῖς ἐπ τῆς πόλεως. 84, 4. ἰφ' οἷς ἡ πόλις ἐπήλλαξε καὶ ἐκείνατο. 84, 14. ἐμπυθέζειν τοὺς τῆς πόλεως παιροὺς. 85, 35. ἰφοσθαι τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείστος ποιεῖσθαι τῆς ξυνῆς τραπέζης. 85, ult. ἀνυπόστατος παιρὸς πατὰ τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8. πατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοπρατουμένῃ νόμοι καὶ ψῆφοι βασιλεύει. 87, 8. στρατιωδὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὸν ταύτου ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16. Σόλωνα τὸν πομψάσαντα τὴν πόλιν παλλίστους νόμους. 90, 17. ἐπιδημεῖν εἰς τὸν πόλεμον, venire in urbem. 90, 23. ἐκπερύττειν ἐπ τῆς πόλεως. 90, 24.

πολιτεία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ὁμολογοῦντας. 1, 18. διομοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοὺς τρόπους τῶν ἐφεστώτων. 1, 20. ἀκριστία, καὶ ἡ μετ' ὄπλων φρουρὰ σάζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτεῖαι. 1, 22. ἅπασιν πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. τοὺς ἐν χειρῶν νόμοι τὰς πολιτείας καταλύοντας. ibid. ἴσην καὶ ἴσωμον πολιτείαν ἴχειν. 1, 25. συμπάλλγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γέντι. 48, 32. ἐμπλαβείαν πολιτείας τινὶ ἐπιδέζειν. 50, 10. παραμυθίαντιν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. παραχωρεῖν τινὶ τῆς πολιτείας πατὰ μικρόν. 54, 21. παραπατεδήμουν τὴν πολιτείαν ἰμῶν. 54, 39. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν. ibid. τοιοῦτον ἴδος παραδίδωσιν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἐξ ἴσου Δημοσθένης περὶς τὴν πολιτείαν εἰσιλήλυθεν. (nisi προσελήλυθεν legendum est) 72, 42. ἀναμιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3. διατίμησα

τὴν πολιτείαν. 83, 29. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, ult. δωρεὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. συκὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιόν. 85, 2. παρορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. ἐπ' ἀνιαίοτατον διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πολιτεύεσθαι] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. πολιτεύεσθαι opponitur τῷ ἰδιωτεύειν. 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicæ gerendæ modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam prolicere. 51, ult. ἐμπεφυσθαι τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. τί περιβαλλόμενος ἰσὰν τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. ἐκὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12.

πολίτης] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10. παρεγγραφὴς αἰσχρὸς πολίτης. 38, 10. ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους, τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἱκανοτέρμονος δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

πολιτικὰς] ἀγαθοδίτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

πολυπραγμοσύνῃ. 42, 8.

πολὺς] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐκαπροδοῦσι. 1, 10. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδίδαξεν. 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. οὐ πολὺν ἀπάλωσε λόγον. 8, ult. εἶναι ἐκὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστου) πρᾶξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. πρὶν τὴν λήγειν πολλῶν ἤδη ῥηθῆναι. 21, 34. πολλὰ ἀμελληθέντα μαρτύρων ὕστερ. 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀναστήσεται. 23, 31. παρεμβολαὶ λήγων πολλαὶ εἰρήθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος, multum crebroque commemorabitur et jactabitur ab eo nomen Philippi. 23, ult. προβαίνει τὸ ἴδιος ἐκὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. πολλοὺς ἐκαρεῖ ἀμαρτάνειν. 27, 18. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συμπεραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐκαλοῦς καὶ ἐκαγαθοῖς. 33, 29. ἀσύνετα τοῖς πολλοῖς. 48, 31. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ πρωτεύοντι. 49, 30. θέρυβον τῶν συμφορτῶν ὧδε πολλαὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ὑφαιρούμενος τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. ἐκπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρίσβεις τὰ πολλά, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτη καὶ Δημοσθένην. 62, 40. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. πολὺς ἔκαιος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐκπεφίρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. καταδείσεται πολλῷ ἀνδρός. 79, 16. ἀγνοιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31. ἐκομίσαν πολὺν πόνον. 80, 2. πολὺν φέρειν ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus. 85, 33.

πολυτέλεια] ὀψοφαγίας καὶ πολυτελείας δείπνων δουλεύειν. 6, 38.

πολυτελὴς] δείπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχειν καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

πολυωρεῖν, studiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυωρῶν τὸν γνῶναι μου τὸν πρὸς αὐτόν. 8, 5.

πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 48, 22.

ποιηρία] ἱερὸς δίκαιος οὐ προσδέχεται ποιηρίαν. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν ποιηρίαν οὐκ ἐκτιχάρεις ἐστιν. 78, 25.

ποιητὴς] ὅταν ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων εὐθὺς ποιητὴν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν ποιητὴς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐκιδέχεσθαι δίκαν αἰτίας ποιητῆς. 7, 32. ὁ ἰδίᾳ ποιητὴς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. ποιητὴ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐκιλαβομένη δημοσίας ἐπιτρέπεται συμφοράς. 74, 31. οὐδεὶς τρόπου ποιητοῦ πεφυκότος. 78, 30. φαῦλ ῥητόρων ποιητῶν καὶ τολμητῶν. 87, 16.

πόνος] ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

παραύεσθαι] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιβαντηρίων παρανύεσθαι. 4, 2. ἰδὼν παρανυόμενος. 11, 6.

παρθμεύειν, et

παρθμεῖς] ἐκὶ μὲν παρθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα παρθμεύοντας. 76, 10.

παρίζεσθαι] παρίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἐφέδια παρέφρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

παρρεῖς] παπαρρωμένος, ἢ ἑταιρικός. 5, 4. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, παρρεῖς, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16. πρὸς πάππον παπαρρῶσθαι. 10, 25.

παρπὸς] τέλος παρπὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν ἐκαλεῖ. 16, penult. τελεῖσθαι τοῦ παρπικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος παρπὸν. ibid.

παρεδρεύειν. 84, 31.

πορνοβοσκός. 89, 4. πορνοβοσκοὺς μισεῖτε. 26, 34.
πόρνος] πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25. πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις. 22, 28.
πόρος, canalis inter Athenas et Salamina. 76, 11.
πόρρω] ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40.
πόρρωθεν] πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. πόρρωθεν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus. 48, 13. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ ἐγκώμιασιν. 55, 9.
πόσος] μετὰ πόσων παίδων εἰσίναι, quot a servis comitati venire in ludum debeant. 2, 20.
ποτικλύζειν (pro προσκλύζειν). κυκνόπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ τειμήν θεοῖν. 69, 25.
πότμος ἕτοιμος. 21, 23.
πότος] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14.
ποῦς] τιμωρεῖν καὶ ποδί, καὶ χειρί, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ζευθεῖν τῷ Διῒ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδί, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. δρασθῆναι, καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν ᾠδῆς. 75, 13.
πρᾶγμα] ἐπάναγκες, περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. ὑπερεισχύπτεσθαι ἐπὶ τῷ πράγματι. 5, 21. δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. δεινὸ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ παιδία καὶ εἰπιστία. 9, 1. ὑπεργανακτήσας τῷ πράγματι. 9, 13. ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγωνεῖν. 9, 30. παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. γναμπτεῖν τὸ πρᾶγμα. 11, 8. ἁμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας. 13, 14. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρελθόντος χρόνου. 13, 19. πρᾶγμα saepe in oratione Æschinis in Timarchum usurpatur pro amore puerorum flagitioso, ut 18, 38. 19, 7. 10. et 13. πεπονθέναι λεγόμενα ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπτυξιν καὶ λόγον κατέστησαν. 26, 20. ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. ἵστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. 30, 40. κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. πλοῦτον μεγάλου πράγματος σωσεῖτε. 35, 25. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη. 39, 28. ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα. 63, 18. εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34. κλέπτειν καὶ μεταφέρειν τοῖς νόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀχρεστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. ὑποτίθεσθαι τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. 77, 26. τῶν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. 79, 24. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16. παριμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λύδην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους. 83, 26. τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. λῃστὴς τῶν πραγμάτων. 89, 40.
πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. πραγματείας ἀπαισχύντου ἀποστόφη. 88, 19.
πραγματεύεσθαι] μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι, multa arte vel calliditate excogitatæ. 24, 5.
πράκτωρ] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. 5, 36. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. 5, 40.
πρᾶξις] ἀπολογίζεσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις. 10, 28. εὐχέρεια τῆς πράξεως. 17, 33. διαγγέλλαι ἃ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. πρᾶξις, flagitiosus usus veneris. 22, 35. et 23, 7. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, pen. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἡ πρᾶξις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τῷ δήμου. 71, 17. συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.
πρᾶσις] πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, prævaricari. 16, 22.
πράσσειν, vel πράττειν] ἐπιτιθέμενα πράττειν. 6, 4. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. ἄσχημόν τι ἔπεπα χρημάτων πράξας. 48, 30. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 32. ἐπεράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρίσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. τίλη πεπραχότας, exegisse, redegisse, vectigalia, portoria. 70, 24. ἀριστᾶναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ. 86, 25. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάψομεν. 88, 38.
πρεσβεία] αἴρεσις τῆς πρεσβείας. 29, 30. ἀπαγγέλλειν (renunciare) τὴν πρεσβείαν. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίοις ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ξενικὴ πρεσβεία. προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους. 35, 30. ἀναίρεσιν

ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. ἐξέμπυσθαι (ejurare) πρεσβείαν. 40, 30. σπένδεται τῇ πρεσβείᾳ. 62, 39. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26.

πρεσβεύειν] μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρίνειν (videtur peculiare genus judicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. εἰσὶν αἱ δίκαι δίδυμοι, μόνος, δίκαιος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11.

πρεσβευτὴς] ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30.

πρέσβυς, legatus. ξενίζειν τοὺς πρέσβεις. 42, 35. αὐτοκράτορες πρέσβεις. 62, 35. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται. 64, 1. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι. 64, 16. ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ Διάτειον. 64, 28.

πρεσβύτατος] τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4.

πρεσβύτερος] αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ἵνοι, νέοι ὄντες, φρονιμώτεροι καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὸν πρεσβύτερον καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34.

πρεσβύτης] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38. πρεσβύτας ἀθρόους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὑφὲ μεταμαθόντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

πρεσβύτις. vid. sub πρεσβύτης.

πρίασθαι ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. 16, penult. τεττάτας τριακοσίους Σεύθας ἠριθμήθα. 51, 19. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32.

πρὶν] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιαρῆσαι. 72, 21. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὼν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32.

πρὸ] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. 11, 5. 55, 24. προφαίνεται ὧν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. πρὸ τῆς ἐσπούσης φυλαίας. 71, 12. πρὸ τοῦ παθήκοντος χρόνου. 71, 29.

προάγειν] προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. προάγων εἰς ἐλαφίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. δαιμονίου τινὸς ὥσπερ αὐτὸς ἐξαμαρτάνειν προαγομένου, impellente. 70, 12.

προαγωγία. 3, 7.

προαγορεύειν. 3, 8.

προαγωγὸς, leno, lena. 26, 17.

προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14.

προάδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4.

προαδικεῖν] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προδικαμένου μετριότητι πρισθήσονται. 72, 37.

προαιρεῖσθαι] οἱ διαζῶντες ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

προαίρεσις] ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως. 66, 40.

προαναλίσκειν, erogare in antecessum. 6, 28. et 11, 17.

προβαίνειν] προβαίνει τὸ ἦθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. μηδ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε. 59, 5. εἰνηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

προβάλλεσθαι] προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, operculum aliquod, seu honestam excusationem, turpitudini prætendere, flagitium aliquo velo celare. 11, 5. et 55, 24. προβάλλεσθαι, denominari cum commendatione, ut muneri alicui vel functioni præficiatur. 30, 28. προβάλλεσθαι οὐδὲν, nil excipere nulla uti cautione vel exceptione. 83, 5. προβάλλεσθαι, prætendere propugnaculum, velut scutum. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευται. 84, 2.

προβιβάζειν] προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64, 7. προβιβάζων (aut, ut Stephanus edidit προσβιβάζων.) 67, 2.

προβολὴ] προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accusamus, deferimus sycophantas titulo προβολῆς, quæ erat, cum quis populo προύβαλλε, velut problema, quæstionem proponeret, utrum vellet de accusato statuere, arbitrio populi id permitteret. 47, 26.

προβουλεύειν] προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξεναῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30.

προβούλευμά τινος num dicitur pro προβούλευμα ὑπὲρ τινος. 35, 34. ἐνέγκασθαι προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21.

πρόγονοι] εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι. 78, 3. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

προγράφειν] προγράψαι τοὺς φρυτάνεις ἐκπλεῦσαι δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. 36, 4.

πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν προδηλον κίνδυνον. 75, 13.

προδιδάσκειν. 64, 6.

προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus. 16, 19.

προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, prævia enarratio argumentorum, quibus utetur reus ad sui purgationem. 16, 30.

προδιωμοῖσθαι, præcautionibus et machi-

nationibus prævlis aliquid efficere, emoliri. 20, 32.
προδότης ἐκ φύσεως. 50, 20. ἀπαλλάττει προδότας. 75, 7. ἐκκλῆσαι μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.
προεδρεύειν et καθῆσθαι idem est. 5, 21. collato cum 22.
προεδρία εἰς τὰ Διονύσια. 42, 31. προσκαλεῖν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33.
πρόεδρος] πρόεδρους χρηματίζειν. 4, 10. συμεινάτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. ἐπιστάτης τῶν προέδρων. 59, 13.
προειπεῖν] προεῖπεν οἱ νόμοι, edicebant, cum interminatione pœnarum. 1, 13. προειπεῖν, præfari, præfatione orationis uti. 1, 15. denunciare, indicere, imperare. 72, 1.
προεξάγειν] προεξαχθῶ τι βῆμα εἰπεῖν. 6, 5.
προθεσμία, definitum aliquod temporis spatium. (vulgo epocha) 6, 14.
προϊδεῖν] οὐδὲν προειδόμενος. 23, 35.
προΐεται (ab εἶμι)] ὁρᾷν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21.
προΐσθαι] οὐδὲ ὅθεν τὸν φωνὴν προΐεται, ne illam quidem corporis partem, unde vocem emittit, i. e. os. 31, 20. προΐσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα) καταγελάστως, abjicere, dilapidare. 78, 27. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐσθαι. 87, 16.
προϊστάναι] προεστῶσι τῆς εἰρήνης. 49, 41.
προκαταγιγνώσκειν] μηδὲν προκατεγνωκότες ὑμῶν ἀδικεῖν. 29, 10.
προκαταλαμβάνειν, præcavere. προκαταλαμβάνειν πίμπλασθαι τὰς εὐδύνας ἐκείνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. ταῦτα οὕτως εὖ προκατειλημμένος τοῦ νομοθέτου. 55, 21. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐδύναι ἐκείνοις καὶ στεφάνοις. 55, 25. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν. 63, 17. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μήκιστα. 63, 33. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα. 63, ult. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, injuria sibi arrogare et velut occupare laudes civiles et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis, aliosque iis excludere. 89, 13.
προκηρυκεύσθαι] προκηρευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους. 51, 14.
προκηρύττειν] κηρύγματι τούτῳ τοῖς βιωτέρχαις προκηρύττων. 74, penult.
πρόκλησις] πρόκλησιν οὐ δίκεται. 45, 6.
προλαμβάνειν] ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβών, qui decerpsit florem ætatis. 23, 18. προλαμβάνειν, præripere alicui, auferre ea, quibus alter postmodum ipse egeat. 24, 30. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνδίκαις ἡμῶν ἅπαντα. 92, 7. ἵνα μὴ προλαβὸν χρήματα τῆς πόλεως ἡ πρόξεις διαφύγῃ. 56, 38. προλαβὸν τοῦτο, quo prærepto. 73, 41. προλαβὸν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.
πρόνοια] ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. πρόνοιαν οὐδεμίαν πέποιθ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. et 18. 70, 37. ἐξ ἴσης, ἀλλ' οἷα ἐκ προνοίας (deliberato consilio) ποιεῖσθαι. 79, 20. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γεγράφθαι. 84, 21.
προξενία] προξενίας κατασκευαζόμενοι, sibi comparantes procurationes causarum, quas populi peregrini in foro Atheniensium pendentes habent. 40, 9. προξενία πρὸς Θετταλούς Demostheni objicitur. 46, 42. προξενίας αἰρεῖσθαι ἐν ταῖς ἐξω πόλεσι. 59, 26.
πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 90, 23.
προοίμιον σοφιστικὸν καὶ τεθρυλλὲς δικαίου. 32, 41. προοίμιον, præloquium, quod cum reus recitavit, decedens relinquit cætera causidico peroranda. 82, 33.
προορᾶσθαι] ἐκκαιβουλὴν οὐ προορᾶσθαι. 33, 39. προορᾶσθαι τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ, mente atque cogitatione prævidere mala imminentia. 52, 1.
προπέμψειν] προὔπεμψεν εἰς Θήβας. 64, 30.
προστάτης] προστατῆς τοῦ σώματος ἐδόκει. 27, 8.
προστιλαισμὸς δικαιοσύνης. 90, 22.
προσύλαιον] προσύλαια τῆς ἀκροπόλεως. 37, 39. προσύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μισθαγωγῶν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.
πρός, constructum 1) cum dativo. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. προστατᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὸν γνώμην ἔχειν. 81, 31. 2) cum accusativo. παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι, in aliqua re. 1, 3. γεγράφθω πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. 3, 14. παροξύνεσθαι πρός τι. 6, penult. γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. 8, 4. θέσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11. διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata. 10, 4. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. πρὸς πόρνον στασιάζεσθαι. 10, 25. ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις. 10, 28. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ἐπιλύεσθαι σφίσι πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. παράλυσις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα. 24, 37. ἐμπορεῖν ἐστιν ἔχοντα πρὸς ταῦτα ἀντιστήναι. 25, 8. ἀνομολόγησιν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. διαφέροντα

πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχίνας χαλεπαί. 26, 5. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. 28, 12. διατριβῶν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23. μεταμοκᾶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. συγκείμενός τιν πρός τινα λόγος, pactum cum aliquo initum. 34, 18. ἀφικνεῖν πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγοντες. 36, 30. πειθεῖν πρός τι, rationem habere alicujus rei. 38, 34. ἀψευδεῖν πρός τινα, bona fide cum aliquo agere. 40, 40. πρὸς ἔνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ πρίνομαι. 45, 1. προξενία πρὸς Θηβαίους Demostheni objicitur. 46, 42. ἐπαγγέλλεσθαι τίχας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11. πρωκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους. 51, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ εἰθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ ποινά. 56, 19. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere. 56, 30. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν ποινῶν. 56, penult. ἀντιδιαιωλίκειν πρὸς τοῦτο λέγων. 57, 41. καταριθμεῖσθαι (enumerare) πρὸς ὑμᾶς. 61, 16. ἐκράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρόσωπις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτη καὶ Δημοσθένην, gerebantur, constituebantur, peragebantur pleraque, non ad mentem reliquorum legatorum, neque cum illis, sed pro arbitrio Philocratis et Demosthenis, et cum illis. 62, 40. πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναίδειαν ἑαυτοῦ διανενυπίκειν. 66, 17. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. πρὸς τὸν καινὸν νεών. 70, 4. ἀφοσιοῦ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est). 72, 42. διαβιασάμενος ἕφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖν. 74, 19. ἀχρηστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. πρωτοστατικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. 75, 30. ἀποβλέψατε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος (pro περὶ τ. γ.). 77, ult. μίτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. 83, 32. καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18. σκοπὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιόν. 85, 2. διαλέγεσθαι νύκτως πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17. ἀποβλέποντες πρός τί, cujus rei respectu? 86, 30. χάρις, πρὸς ὃν ἠχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur. 87, 12. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

προσάγειν] προσαγαγέσθαι τινὰ, aliquem sibi conciliare et demereri officiis. 48, ult. προσάγεσθαι δὲ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult.

προσαναγνῶναι. 40, 17.

προσαπειπεῖν, præterea vetare. 60, 5.

προσάπτεσθαι, contrahere usum cum aliquo, rebus ejus immisceri. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34.

προσβάλλειν τινὶ, aliquem oratione aggredi. 8, ult.

προσβιβάζειν] προσβιβάζων (ut Stephanus edidit, alii προβιβάζων). 67, 2.

προσγελᾶν] δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11.

προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν. 49, 36. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι, clausulam addere. 63, 31.

προσδιῶσθαι] μαντείας ταῦτα προσδιῶται. 11, 15.

προσδέχεσθαι] εὐχερῶς γὰρ ἑνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. φασὶ μηδὲ τοῖς ἀσὶ προσδέχεσθαι. 26, 1. ἕρως δίκαιος οὐ προσδέχεται σοφίαν. 50, 27. προσδέχεσθαι καινοῦργον σοφιστήν. 56, 9.

προσδιαμαρτυρεῖν. 46, 5.

προσδιορθοῦσθαι] προσδιορθοῦμαι. 39, 34.

προσδοκία] προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν, ab aliquo postulare veritatem, vel præstationem rerum speratarum, quarum spem ipse excitasset. 52, 10.

προσγγράφειν, adjicere decreto suo clausulam, conditionem, qua quid universe sancitum restringatur, definiatur. 83, 5.

προσεικάζειν] προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ. 89, 11.

προσεικεῖν] τὸν μόνον καὶ πρώτον αὐτὸν πατέρα προσεικοῦσαν (filiam unicam) ἀσωλίσας. 64, 40.

προσενδείκνυσθαί τινι, alicui sese venditare, studium suum erga eum jactare. 85, 15.

προσεπαινεῖν. 49, 13.

προσεπιτονῶν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem. 34, 1.

προσέρχεσθαι] προσέρχεσθαι πρὸς τὰ ποινά. 56, 19. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοπῶν.

56, penult. ἐκκαλέφειν μὲ φησι προσελθόν. 61, 28. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ. 80, 25. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17.

προσέχειν] τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17.

προσήκειν] ἢν ὅραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

προσημαίνειν. 72, 8.

προσιέναι (ab εἶμι)] προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. συνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2.

προσιστάναι] προσιστᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34.

προσκαθίζειν] προσκαθεζόμενοι. 77, 33.

προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν. 24, 26.

προσκεφάλαιον] προσκεφαλαίων δέησις. 42, 33. προσκεφάλαια ἔδηκε. 64, 27.

προσκρούειν] προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς. 15, 29.

προσκτᾶσθαι] φασὶ μέντοι οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii). 72, 9.

προσλαμβάνειν παιὸν καλόν. 9, 39. προσλαμβάνειν, adsciscere in auxilium, adjuvari. 71, 22.

προσμισταγωγήσασθαι δύναμιν. 66, 10.

προσμιγνύειν] προσίμιξε φόβον τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24.

πρόσοδος] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει. 35, 30. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (oppignerunt ei pro talento debito) τὰς δημοσίας πρόσοδους, καὶ τόκον ὤνησαν. 68, 25. πορίζεται τὴν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἀνθρώπος οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23.

προσομολογεῖν] ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα. 61, 12.

προσόφλειν] ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25.

προσπέμπειν, internuncium, interpretem, intercessorem ad aliquem mittere. 10, 5.

προσωπίπτειν] εἰ δέ τισιν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερον προσπίπτωμεν ὁ λόγος. 62, 6.

προσωπεῖσθαι φήμην, sibi consciscere famam. 50, 26. προσωπεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25.

προσπολεμεῖν τινὶ, causa forensi cum aliquo decertare. 9, 34.

πρόσταγμα] προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι. 75, 35.

προστασία] προστάλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετοικεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.

προστάττειν τινὶ στρατείαν. 5, 2. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. Διομειδίτας προστίτασται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7.

προστιθέναι] προστίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. ἐνδύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκα. 42, 27.

προστρέπεσθαι τοιοῦτον, 49, 22.

προστροπὴ] προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris sævis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, si quis hoc pactum violet. 69, 11.

προσφέρειν] προσφέρεσθαι τὸν μετρίως. 6, 11. προσενήνεγκα σῖτον. 20, 26. καινὸν προσφέρομαι. 82, 25.

πρόσωπον] ἔστιν μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, judices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire. 7, 19. ὡς οὐ δυνὸν ἰχθρῷ πρόσωπον ζλίπειν ἐσαγγελθέντος. 52, 28. βλέπειν εἰς τὰ τούτου πρόσωπα. 75, 17. παραπελεύσονται ὑμεῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

πρότάσσειν] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου, probitas animi præferenda eloquentiæ. 78, 8.

πρότερον] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ὕλως ἀπόχρη. 2, 17. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἢ τοῦ ζῆν). 5, 11.

προτιθέναι λόγον, dare facultatem dicendi cuique volenti. 36, 28. 32.

προτρέπειν] τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13.

προτρεπτικὸς] προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν πήρυγμα. 75, 30.

προϋφαιρεῖν τὸν χρόνον, πρὶν — 36, 5.

προφαίνειν] προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41.

πρόφασις] αἰτήματον ἐκ μυθεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. λύειν προφάσεις. 55, 39. πρόφασις, exceptio, qua criminationi occurritur, refutátio, vel causatio, excusatio accusationis. 83, 7.

προφέρειν, exprobrare. ὁ τὸν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων Ἀλεξάνδρου. 63, 11.

προφὴς, pronus in anterius, excedens modum; ut e. c. in ætate, is, qui, cum sit adhuc juvenis, speciem tamen senii ineuntis præ se fert vultu et ore. ἅτε, νέοι ὄντες, προφαεῖς καὶ πρεσβύτερα φαίνονται. 7, 35.

πρόχειρος] ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.

προχειροτονεῖν. 4, 11.

προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4.

πρυτανεία] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπωλέσαι quid est? 14, penult. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23.

πρυτανεῖον] καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79,

17. *συνθῆσεις ἐν πρυτανείῳ τεθεμένος.* 83, 7.
πρυτάνεις] *προγεγράφθαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους.* 35, penult. πρυτάνεις cogebant concionem. 59, 12.
πρυτὰνεις] *τινὲς πρυτανῖν ἄσπερ ζελώνας διείρουσι.* 77, 27.
πρωτεύειν] *πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων.* 24, 27. *πρωτεῖον βδελυρίᾳ.* 27, 17.
πρῶτος] *ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην*: videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. *πρώτην χάριν ἀπαιτῶ*, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. *τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατρὶ προσιστῶσαν* (filiam unicam) *ἀπολέσας.* 64, 40. *ἀμηχανίαν δυσμενίων εὖρον πρῶτοι.* 80, 12. *ἰγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ.* 82, 13. *ψῆφον πρώτῃ μὲ λυθῆ τὸ παράνομον.* 82, 15. *διαγιγνῶν τὸν πρῶτον ψῆφον καὶ τοὺς νόμους.* 82, 20.
πταῖσμα *εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ.* 77. 13.
Πυθία] *ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία.* 68, penult. *φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων.* 72, 14.
Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.
πύλαι. 80, 21.
πυλικὸς] *πυλικὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιόν.* 85, 2.
πύξτας] *πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους.* 83, 22.
πυλαγόρας] *πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἑνίους.* 69, 30. *πυλαγόρας χειροτονθεὶς ὑφ' ὑμῶν.* 69, 31.
πυλαγορεῖν, munere Pylagorae fungi. 71, 26. 31.
πυλαγόρους (tanquam a nominativo πυλαγόρος). 71, 25. 31.
πυλαία] *πρὸ τῆς ἐκκυίσης πυλαίας.* 71, 12.
πυρὰ] *ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος.* 20, 28.
πύργος] *ἐπισκευὴ τειχῶν, ἢ πύργου*, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36. *ἐρεῖσθαι πύργου πόλεως ἐλόντες.* 69, 23.
πυρέττειν. 69, penult.
πωλεῖν] *τέλος φορικὸν ἡ Σουλὰ καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν πωλεῖ.* 16, penult.
πώποτε] *πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν.* 8, 28. *ἀπογνώσθαι μαθεμίαν πώποτε νίκην ἀπ' αὐτῶν.* 44, 41. *οὐδὲς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο.* 73, 13. *οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε παλῶς ἀπέλαβε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος.* 76, 8.
πῶς] *πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη.* 39, 28. *πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρίσασθαι ζάκυνθον ἐπαγγελλόντος.* 52, 28.

P.

ῥᾴδιος] ἐπίταγμα ἐαυτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. *ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον παθ' αὐτοῦ ποιήσεται.* 24, 14. *ῥᾳδίως] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις.* 17, 15. *Ἐκφεύγεται τῶν νίκην, ὅσοι ῥᾳδίως ἀλίσκονται.* 27, 29.
ῥᾷστ] *πλαίει οὗτος ῥᾷστ, ἢ ἄλλοι γελῶσι.* 83, 29.
ῥεῖν, dicere. *ναυᾶς* (inculte, impolite) *ῥηθῇ λόγος.* 5, 11. *διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι.* 27, 14.
ῥῆμα] *προεξαχθῆ τι ῥῆμα ἐπαχθῆ.* 6, 5. *ῥῆμα γναφικὸν*, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatae turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14. *κατὰ ῥῆμα*, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. *ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν.* 56, 9. *ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον.* 66, penult. *μιαρὰ καὶ ἀσέβεια ῥήματα.* 77, 24. *ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν.* 82, 39. *τὸ κάλλιστον ἐκ παιδιᾶς ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μισοπαιδεῖν.* 83, 37.
ῥητορικὸς] *ῥητορικὴν διαλέγεσθαι δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναιρεῖται.* 77, 7.
ῥητορικῶς] *ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς.* 10, 30.
ῥητὸς] *ἐν ῥητῷ χρόνῳ*, indicto et condicto tempore. 71, 12. *κατατίθεσθαι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ*, intra certam diem. 72, 1.
ῥήτωρ] *ῥήτορες* opponuntur *τοῖς ἰδιώταις.* 2, 2. *πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων.* 24, 27. *ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις.* 26, 38. *ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων.* 51, 37. *συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι.* 54, 33. *ῥήτορες* alii *ἐκ τοῦ βουλευτηρίου*, alii *ἐκ τοῦ δήμου.* 55, 9. *διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῷ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ.* 56, 13. *ἀστράπτοντος ῥήτορος.* 74, 36. *φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν.* 87, 16.
ῥήτωρ δαιμόνιον. 4, 31.
ῥητὴρ] *ῥητῆρα λαβὲν μαστιγῶν.* 49, 20.
ῥώμη, potestas et fiducia multa inulto faciendi, quae alius minus potens minusve gratiosus aut minus audax, temere non ausit. 9, 5. *ῥώμην τοσαύτην λαβόν.* 39, 28.

Σ.

σανίδιον, tabella, in qua lex aut decretum exaratum est. 82, 27.
σανὶς] *ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων.* 59, 11.
σαυτοῦ] *παλαῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους παλαίς.* 82, 41. *ἐφόδια ποιήσαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ.* 84, 5. *παραλογίζῃ σαυτόν.* 85, 24. *οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνφορᾶς κατηγορίας.* 85, 32. *χορηγῆς ταῖς σαυτοῦ ὠδαῖς.* 88, 12. *ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι*, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.
σαφὴς] *ἀποδείξεις σαφεῖς ποιῆσθαι.* 7, 8.

διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31.
σαφῶς] ταῦτ' ἐγὼ λέγω μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32.
σαυτοῦ] κύκλῳ περιδινῶν σαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29.
Σειρῆς, quibus Æschinem Demosthenes comparavit. ἀφομοιοῖ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσι. 86, 17. μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκιμεῖν. 86, 19.
σεμνολογεῖν. 40, 29.
σεμνὸς] σεμνοὶ θεοί. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37.
σεμνύνεσθαι, sese jactare superciliose. 25, 3.
σεῦ, pro σοῦ. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.
σημεῖον, 1) argumentum. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα εἶμαι δεῖξαι. 79, 13. σημεῖον μεγάλον διδόναι. 87, 41. 2) nota, qua quis agnoscitur. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθεῖραι, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscuntur. 67, 42. 3) ostentum. 72, 12.
σιγᾶν τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν. 15, 19. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη. 39, 28. σεσίγηται (ad silentium redactum est) τὸ πάλλιστον πήρυγμα. 54, 13.
σιδήρεος] ὦ σιδήρεοι, o ferreis præcordiis præditi, duri. 77, 25.
σίδηρος] ὑπερορίζεμεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.
σίσυφος, nomen symbolicum, designans hominem nequam, vafrum. 33, 36.
σίτησις] σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὐεργεσίους. 82, 7.
σῖτος] προστίγασεθαι σῖτον. 20, 26.
σιωπᾷν] ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπᾶσθήσεται. 75, 36.
σιωπὴ] ὡς ἦν σιωπὴ, cum finem dicendi fecissent oratores. 33, 3. τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ. 84, 39. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετρίοτης παρεσκεύασεν. 85, 6.
σκάπτειν ἐν ἀμπελουργίᾳ. 49, 13.
σκάπτεσθαι] σκέψασθε τὸν δεῖμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. σκάπτεσθαι ἀκριβῶς. 80, 39.
σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. 65, 9.
σκευάριον] τὰ σκευάρια συντρίβειν καὶ εἰς τὴν ᾠδὴν διαῤῥιπτεῖν. 9, 8.
σκευοθήκη] σκευοθήκην ἐποιήσαμεν. 57, 27.
σκήπτεσθαι, excusare, causari. 88, 21.
σκοπεῖν] κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25.
σκοτεινὸς] περαίτερω σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς διελῖν. 32, 41.
σκότος] καταδῦναι εἰς σκότος. 42, 37.
Σκύθης] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐφεδιάσεσθαι. 51, 19. Σκύθης ποιεῖ. 52, 30.
Σκύθις, fœmina scythica. 78, 19.
σκυθρωπάζειν. 12, 7. et 33, 5.
σκυθρωπὸς. 56, 31. ubi senatus Areopagiticus appellatur τῶν ἐπὶ σκυθρωποῦ πάγου.
σκυτοτομικὸς] σκυτοτομικὴ τέχνη. 14, 1.
σκῶμμα] παρεφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40.
σκώπτειν εἰς ἑαυτόν. 33, 30.
σμικρὸς] ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρᾳ σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34.
σορὸς] τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κεῖσεται. 20, 34. ἐμὴ σορὸς, eadem urna. 21, 29.
σὸς] τὸν σὸν ἀνδρεῖον ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει. 77, 10. περὶ τὸν σὸν εἶναι τιμωρίαν. 86, 13.
σοφιστὴς] ἐργολαβῶντες σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41. προσδέχεσθαι κακοῦργον σοφιστήν. 56, 9.
σοφὸς] τάττεται εἶναι Ὅμηρος ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4.
σπάνιος] σπάνιον καὶ περιμάχητον. 79, 26.
σπένδειν] συσφαστήμασι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. σπένδεται τῇ πρεσβείᾳ. 62, 39.
σπλάγχνα φυλάττειν. 76, 26.
σπογγιὰ] σπογγιᾷ ἔπαιρε. 42, 40.
σπονδὴ] ἐάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπιακαῖς. 29, 35. μυστηριώτιδες σπονδαί. 45, 38. σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. σπονδὰς τοῦ πολέμου ποιησόμενοι. 51, 15.
σπονδοφόροι. 45, 38. et 46, 2.
σπουδάζειν] δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25.
σπουδαῖος] ἀχρειότατα περὶ τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16.
στασιαστικὸς] στασιαστικὰ λόγια, oratio seditionem et discordiam injicere civium animis idonea. 83, 34.
στάσις] ἀπορουμένους στρατοπέδους συνόδους παρακαλοῦσα στάσις. 45, 28. πῶς ἂν ἐξῆτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.
στενὸς] φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27.
στέργειν] ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.
στεφανηφορία] μικρὸν ἐν ταῖς ποσαῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι. 4, 1.
στεφανηφόρος magistratus, novem ἄρχοντες. 3, 32.
στεφανίτης] ἐπαινεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24.
στέφανος] corona aurea donabat populus senatum abeuntem, si probata ipsi essent acta ejus. 16, 2. 3. Σαλλεῖ στεφάνῳ στεφανοῦν. 34, 12. προπαταλαμβάνονται αἱ τιθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις. 53, 25. ἀπάῤῥησις τοῦ στεφάνου. 58, 20. ξυνιᾶσι στέφανοι, coronæ, quæ civi Atheniensi a civitate quadam extera conferuntur. 59, 42. ἐρεπίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. στέφανον χρυ-

σῶν, ὀξῦς ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναβῆσθαι, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι πεπλεύσει ὁ νόμος. 60, 9. καθιερῶν στέφανον. 60, 13. καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται. 60, 14. ὧν ὁ χρυσοῦς στέφανος κατακεκρύφθαι. 80, 33. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36. τίνα ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τιμιος. 80, 37. χαλκίσαι στεφάνους. 81, 13. ἐνεκίσλατο ἡ ἐχίστρια χρυσῶν στεφάνων. 86, 34. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κεκρυμμένων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐκπεπομπότα. 89, 15.

στεφανῶν] μετ' ἐν ταῖς πομπαῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι. 4, 1. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 34, 12. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανῶν. 57, 19. λευκὸν ἱσθῆτα λαβὸν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει. 64, 38. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36.

στήλη, tabulaænea vel marmorea, cippus, in quo insculpta est formula fœderis, legis, documenti alius publici. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, fœdere comprehendi. 63, 32.

στίζειν] ἐστιγμένος αὐτόμολος. 38, 26.

στοὰ] Ἑρμοῦ στοά. 80, 5.

στόμα] ἀνοῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ἱλισχάνῃ ἀβρίχῳ. 31, 5.

στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4.

στρατεία] προστάττειν τινὶ στρατείαν. 5, 2. ἡ ἐν τοῖς μίσθοις καλουμένη στρατεία. 50, 34. στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39. παραγγέλλειν στρατείαν. (alii στρατιὰν) 63, 7. 66, 28.

στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39.

στρατηγεῖν] συνεχῶς ἔτος ἕβδο τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν. 48, 6.

στρατηγεῖον] διαπασεῖσαι ἔφη γράψαι τῷ βήματι περὶ τὸ στρατηγεῖον. 74, 21. v. ζῆμα.

στρατηγία] καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινά. 33, 28.

στρατήγιον, basilica, curia strategi. 39, 24.

στρατηγὸς] συναγορίαι τῶν στρατηγῶν. 54, 33.

στρατιὰ] παραγγέλλειν στρατιὰν, (ut libri nonnulli habent: alii στρατείαν) conscribere exercitum. 63, 7. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἅρδον εἶσὶν ἀπερασμέναι. 73, 11. ἀμιλλᾶσθαι καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

στρατιώτης παλός. 50, 28. ἀθύτων καὶ ἀπαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἐπιτίμησιν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας. 80, 31.

στρατιωτικὸς] στρατιωτικὰ χρήματα, pecuniæ, quæ in milites indigenas, cives Athenienses, erogantur. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.

στρατόπεδον] ἀποχωμένους στρατοπέδου συνήθως παρακελευσθῆσα στάσις. 45, 28. συμπαρασβεσάντες μικρὸν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας καταπεπλεισμένον. 66, 7. συναγαγεῖν στρατόπεδον. 66, 9. οὐ τὸν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἴλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἴλιπεν. 89, 38.

στρατὸς, populus. ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὼν ἀπόλεσεν. 73, 7.

στρεμματόδισμα φέροντες. 41, 10.

στυγανὸς] κὰς στυγανὴ μὲν ἀμφίκειται. 21, 4.

σύγγραμμα, clausula, articulus alicujus decreti. περὶ τοῦ σύγγραμμα. 71, 30.

συγγραφὴ] κατὰ συγγραφὰς ἐμισθάθη καὶ γραμματῖον. 23, 3.

συγγυμνασταί. 90, 6.

συναθλίγειν. 26, 9.

συναναλύειν τὸν δῆμον. 27, 10.

συναναφαίδεσθαι τινος. 49, 21.

συναίδεσθαι] συναίμενός τιν περὶ τινα λόγος, pactum cum aliquo initum. 34, 18. ἐξ ὁμολόγων συναίμενος ἀνθρώπους. 86, 27.

συναναλαιῶν λογισμὸν, computare, in summam contrahere rationem. 62, 9.

συναλλάσειν τὰς δίκας. 11, 5.

συναλλαγῶν] ἡ τύχη συπαλλήναι μὲ ἀνθρώπῳ συποφάντῃ. 52, 34.

συναγόντειν. 7, 22.

συναυξεντὶς. 8, 41. et 9, 6.

συναυτηγῆται. 90, 6.

συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἀνδρας — 34, 9.

συποφάντημα διαπίστει. 33, 19.

συποφάντης] οἱ τῶν συποφαντῶν λόγοι περὶ τοὺς ὑφ' ἡμέραν παιροὺς λόγονται. 36, 30. πρβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συποφαντῶν ὡς παιούργων. 47, 26. ὑπεύθυνος τῇ συποφάντῃ μάρτυς. 51, 3. θέρμβον τῶν συποφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολλίμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ἡ τύχη συπαλλήναι μὲ ἀνθρώπῳ συποφάντῃ. 52, 34.

συποφαντία] φήμης et συποφαντίας differentia. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφὴ ἐστι καὶ συποφαντία. ibid. ἄτιμος ἐκ συποφαντίας, 52, 3.

συλλαβὴ] πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.

συλλαμβάνειν] συλλαβόντες ἐς ληστήν. 89, 40.

συλλέγειν] συνίδρυσι τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. 89, 42.

σύλληψις, comprehensio, ut in carcerem detur, et supplicio afficiatur. κατασκευάζειν σύλληψιν. 85, 37. κατασκεύασεν συλλήψεις. 86, 1.

σύλλογος ὁ ἐν πόλει. 71, 27.

συμβαίνειν] περιεῖδεν, ὅ,τι συμβήσεται. 38, 29. τὰ περὶ τὸν τοῦ τραύματος γεγραῖν τῷ Δημοσθένει συμβαίνοντα. 60, 42. φαῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ. 77, 13. αὐτίματόν τι συμβῆ. 77, 33. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et

desperatio e sinistro rerum eventu nata. 89, 27.
συμβάλλειν] κυβείᾳ — οὗ τοὺς ἀλεκτρύονας συμβάλλουσιν. 8, 22.
συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι. 86, 4.
σύμβουλος] οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπώλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.
συμμάχεσθαι μάχαν. 50, 38.
συμμαχία] ἐκλείπειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερίβαναν. 63, 29. ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὸν συμμαχίαν. 64, 3. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34. ἐξεργάζεσθαι συμμαχίαν. 88, 6.
συμμαχὶς] ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12.
σύμμαχος] ὑπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. συνφαστίμενοι τῶν συμμάχων ὅσους ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. σύνεδροι τῶν συμμάχων. 39, 31. ὁ πολέμιος τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.
συμμεταβάλλεσθαι, una cum aliis deficere ab obsequio, et a partibus alicujus (ut Elei una cum Lacedæmoniis aliisque deficiebant a partibus Macedonum). 77, 17.
συμπαρακολουθεῖν] τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. συμπαρακολουθεῖν αὐτῷ λυπεῖ, jusjurandum, quod iniqua ferenda sententia violavit, eum angit, a latere ejus nunquam discedens. 87, 11.
συμπαραπέμπειν] παρακομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 34.
συμπαρίπει ἐφ' ἵππου. 42, 36.
συμπατεῖν, conculcare. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.
συμπείθειν. 73, 40. 'εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται, nisi persuadeatur legatis Philippi, ut in eadem consentiant. 64, 1.
συμπέμπειν. 20, 11.
συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16.
συμποτικὸν δεινὸς, homo natus ad compotandum strenue, et ad animandas hilaritate compotationes. 34, 42. et 42, 39.
συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον, ultro confingere insomnium, quod jactet, ut sibi divinitus oblatum. 64, 34.
συμπλέκειν] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32.
συμπολιτεύεσθαι] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ἑτοῖον ὕριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.
συμπομπεύειν, una cum aliis in pompa procedere. 6, 42.
συμπράττειν] συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37.
συμπρεσβεύειν] συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult.
συμπροσζευτής. 24, 10.
σύμπρεσβυς ἀνήρ. 31, 13.
συμφέρειν] ἀπορθλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. πρεσβύτερα καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος. 65, 8. ἐστὶ (nisi legendum est ἐν) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.
συμφοίτησις τῶν παίδων. 2, 22.
συμφορὰ, 1) adjunctum rei, quam vulgo circumstantiam appellant. ἴσχυον συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente. 21, 36. 2) calamitas, miseria, clades. σχεῖν τὸν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. ἐμμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. ibid. παρεσκευάζειν συμφοράν. 18, 1. παρασκευάζειν τὸν συμφορᾶν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἐσπίδεξε τῆς συμφορᾶς ποιούμενος. 72, 36. φυσικὴ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ταῖς γε διανοίαις ἐπεβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. συμφορὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων, de homine, qui Græcis omnibus mala multa creavit. 89, 39.
σύμφυτος] σύμφυτα νοσήματα. 65, 15.
συμφωνεῖν. 82, 28.
συνάγειν] μὴ σύναγε τὰ πάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγειν. 66, 21. συνέδριον Εἰζοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12.
συναγείρειν στρατόπεδον. 66, 9.
συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψασθαι. 66, 23.
συνήδειν] συνῆδον γὰρ τοὺς παιδικοὺς Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.
συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.
συνακολουθεῖν, in via comitari. 41, 9.
συναποθνήσκειν] συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19.
συναπωτίνειν. 48, 3.
συναποφαίνεσθαι, cum alio idem affirmare. 33, 32.
συναριθμεῖσθαι. 41, 22. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19.
συναριστᾶν. 7, 1.
συνάρχειν] συνάρχοντες ἡμῶν. 50, 33.
συνδιαφθείρειν. 33, 29.
συνδιαφθείρειν, corrumpere largitionibus, sed plures. 12, 25.
συνδιαμνημονεύειν. 3, 25.
συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς. 21, 1.
συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ. 3, 33. 42.
συνεδρεύειν Ἀθήνησι. 66, 39.
συνεδρία, jus et necessitas, cui populus obnoxius est, in aliam civitatem majorem legatos mittendi, et ibi conventus agendi. 67, 8.
συνέδριον] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

πόλει senatus Areopagiticus. 13, 11. *συνέδριον*, conventus legatorum e populis Græciæ Athenis. *ἐξεδημήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον.* 37, 12. *τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν διαστημάτων ἔρχεται ψῆφον.* 56, 29. *συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων.* 61, ult. 62, 2. *συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων.* 66, 21. *συνέδριον εἰς οἰκεῖαν συνάγων.* 67, 12. *μετιστῶσι ἐκ τοῦ συνεδρίου.* 70, 39. *συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι.* 89, 42.

σύνεδρος, assessor in concilio sociorum Græcorum. 32, 27. *σύνεδροι*, concilium legatorum a populis Græcis Athenas. 36, 2. *σύνεδροι τῶν συμμάχων.* 39, 31. *ἀναστῶσι συνέδρους παρά τινος.* 67, 12.

συνεθίζειν — λέγειν. 4, 17.

συνεξαιρεῖν] *συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίους Ἀμφίπολιν*, una cum aliis Græcis asserere Amphipolin Atheniensibus, eorum hostibus ereptam. 32, 28.

συνεπιστατεύειν. 38, 29.

συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι. 54, 33.

σύνεσις] *ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία*, ut personæ, quæ invocantur. 90, 31.

συνεφάπτεσθαι] *συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν.* 39, 16.

συνέφηβος] *ἡλικιώτης ἁμὲ καὶ συνέφηβος.* 7, 37. *συνέφηβοι.* 50, 33.

συνεχῶς ἴτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατεύων. 48, 6.

συνηγορεῖν τινί. 30, 12.

συνηγορία] *συνηγορίαι τῶν στρατευῶν.* 54, 33.

συνήγορος] *συνήγοροι* videntur exemti fuisse a necessitate, qua testes tenebantur, veritatem suæ commendationis præstandi. 51, 2. *συνηγόρους παρίχεσθαι.* 82, 23.

συνήθεια] *εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐκποίησι καταστῆναι τὴν πόλιν.* 23, 37. *διατρίβαι καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι.* 31, 18. *συνήθεια τῶν φίλων*, consuetudo cum amicis. 48, 27.

συνήθης] *πόθεν οὖν ἴσχυσε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν.* 23, 33.

συνήθης] *ἀκροωμένοις στρατοπέδοις στάσις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσει.* 45, 28.

σύνθεσις τῶν ὀνομάτων, aut est conflictio nominum ementitorum, aut compositio verborum in oratione. 48, 37. *ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν.* 74, 1.

συνθήκη] *ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας.* 23, 30. *εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν.* 33, 40. *προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα.* 52, 7.

συνθύειν. 61, 2. et 71, 9.

συνιστάναι] *ἵππων συστάσιν ἐπηγγέλλετο*, conciliare. 33, 27. *συνιστάναι ἐπί τινα*, adversus aliquem incitare, et adhortari, ut in societatem belli adversus eum coeant. 38, 27. *συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν*, coisse, conspirasse, versari in factione, contra civitatem. 44, 21. *ἐπὶ τὰ πατρῷα.* 46, 21. *μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς.* 52, 25. *συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον.* 62, 5. 14. *ὁμολογῶ, τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι*; aio et fateor, a me Laconicos adversus Alexandrum tumultus esse concitatos. 77, 30.

συνοικία. 6, ult. *οἰκία* a *συνοικία* differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis inculendam elocavit. 15, 4. *συνοικίας* et *οἰκίας* differentia verbis declarata. 17, 28.

συνοικίζειν λιμένα, portum replere incolis. 69, 29.

σύνταγμα συντάξας, schema, descriptionem contributionum commentus. 67, 16.

σύνταξις] *συντάξεις τριῶν.* 66, 40. *συντάξεως κοινωνεῖν*, participare contributionem pro cujusque facultatibus descriptæ et imperatæ. 67, 21.

συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8.

συντάττειν] *συντάττεσθαι*, depecisci, de compacto promittere. 14, 33. *συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτούς.* 31, 8. *συντάττειν κατά τινα ψευδῆ καταγραφήν.* 52, 36. *σύνταγμα συντάξας.* 67, 16. *συντεταγμένοι*, qui recepere certam descriptionem et legem contributionum conferendarum. 67, 28. *συντεταγμένον προοίμιον*, præloquium arte oratoria conscriptum. 82, 32.

συντελεῖν, ὅσων ἐπέστους ἦσι. 67, 17.

συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους. 32, 23.

συντίθεσθαι] *συνθέσθαι*, condicere cum aliquo, polliceri de pacto. 6, 41. *συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων*, cum aliquo rerum communionem sibi depecisci. 74, 15.

σύντομος] *ὡς δυνὸς καὶ σύντομος*, in brevitate validum, torosum, lacertosum, magnum oratione et contentum esse. 34, 36.

συντρέχειν] *συνδραμόντος ὄχλου.* 9, 15.

συντρίβειν τὰ σκευάρια. 9, 8.

συρίττεσθαι, exsibilari, cum sibilis explodi. 64, 29. et 86, 41.

συσκήνειν. 61, 2.

σύσπονδος. 50, 9. *μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσκήνους.* 35, 14.

συσσιτεῖν. 30, 37. 44, 39. et 61, 2. *συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν.* 41, 3.

σύσσιτος. 50, 9. *σύσσιτος ἀνήρ.* 31, 12. *μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσκήνους.* 35, 14. *ἀκρόπολις τῶν συσσίτων.* 45, 2.

συστρέφειν] *οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστρεφόντες ἥκουσι.* 52, 6. *συστρέφειν*, repentino et cito impetu invehi, conversione quasi facta. 68, 2.

σφάλλειν] *ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνδρωσις οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι.* 71, 20.

σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10.

σφῆλαι] *ἐπείγεσθαι σφῆλαι πρὸς τὰς ἡδονάς.* 13, 41. *διαμηχανᾶσθαι σφῆλαι τὸ μέλλον*

ἡθίσασθαι. 27, 14. σφίδρα πένν. 33, 4.

σχετλιάζειν ἔοικεν. 49, 1.

σχῆμα, gestus, habitus corporis, compositio membrorum in formam quandam. μίμημα σχήματος. 4, 30. τεταπεῖσθαι τῷ σχήματι. 34, 25.

σώζειν] ἀκριτία καὶ ἡ μεθ' ὕπνων φροντὶ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6.

σῶμα] ἀκριτία καὶ ἡ μεθ' ὕπνων φροντὶ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. οἰκετικὰ σώματα, corpora servilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. ὡς οὐδὲ καθαρῷ διαλήγεται τῷ σώματι. 3, 33. quæ lectio tametsi sollicitata, bene habet. σῶμα ibi est idem atque caput, homo, individuum, ut vulgo usurpant, seu persona. πρεσχείρας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἀπιστήσειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει. 5, 5. κατεγελάστους χρῆσθαι τῷ σώματι. 5, 13. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχήτω. 14, 18. ὑπηρεσίαν ἴζειν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. εὐτρίπτεια τοῦ σώματος. 18, penult. μισθαρνεῖν τῷ σώματι. 22, 7. ἀνὴρ καὶ ἄβρον τὸ σῶμα. 26, 22. ἰσοσύνην οὐδενὸς θεῶν πληρώσεται, ὡς οὐκ ὂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ὕβριν τοῦ σώματος ἀπηρακὼς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν). 26, 41. πρωτεῖς τοῦ σώματος ἰδοναί. 27, 8. ἄπρακτον οὐδὲν ἴσχει μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore. 40, 39. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμαμάτων. 46, 31. σπουδὰς τοῖς σώμασιν αἰτῶν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. ἀδλεῖν τῷ σώματι. 47, 37. περὶ τοῦ σώματος πρίσιν τινὰ, accusare aliquem de ingenuitate aut libertate corporis, negando, eum liberum, aut civem esse. 50, 23. σώματος σωτηρία, salus ea, ut liceat salva honestate et salvo jure civili, salvo capite, in civitate manere. 51, 6. δίδοται τὸ σῶμα τῷ κακόνῳ. 52, 29. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, ult. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42. διαγοεῖζεται οὐ περὶ τοῦ κύρους ἐτέρου εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. αἰτιοχρεάζων εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα. 76, 12. παρακαταδέμενοι τὰ σώματα. 79, 28. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὸν χεῖρα, τὸν τοῦτο πράξαντα, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτωμεν. 88, 38. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἄνδρας ἀνήθεσθε. 90, 4. εὐκρίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.

σωτηρία, permansio in vivis superstes. εἶλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem defuncto amico datam sartam tectam servare, quam vivere ei superstes. 20, 24. σωτηρίας καὶ ψόφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29. μεταπαλεῖ τὸν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. σώματος σωτηρία. 51, 6. διαγοεῖζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρου εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. αἰρήσασθαι τὴν σωτηρίαν. 72, 40. μᾶλλόν σου τῶν αἰθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

σωφρονεῖν] οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν. 2, 13. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ ζῆν μὴ χάριν ἀπειληφέναι νομίζων. 28, 21.

σωφρόνως ἤρξεν. 21, 28.

σωφροσύνη] ὅσων πρόσωπον περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. παρέπλασεν τῆς σωφροσύνης δεμνότητος παρακέλευσιν, adhortationem ad pudorem. 52, 22.

σώφρων] καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὅστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δίκην αἰτίας φαυλῆς. 7, 32. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. 26, 2. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κέρδημα τῶν ἐν τῇ πόλει σοφῶν, τὴς ἀγορείου βαύλεται. 54, 14. μέτρια καὶ σώφρονα φυσιοῦσαι πρὸς τὴν παθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. ἐπιτρέχειν αὐτὸν κιλαύτοι καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἐξεύχρηστον καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

T.

ταλαπάρδιος. 80, 9.

τάλαντον] ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξέπεσεν ἐπιτιμήσατε τάλαντον ἑκάστῳ. 16, 10. τίμημα ἐπιθέσθαι ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. περιλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀποτίμασιν εἰς τὸν δημόσιον. 51, 25. ὑπόθεσιν αὐτῷ τοῦ τάλαντου τὰς δημοσίας προσθεῖναι, καὶ τάκιον ἤπεμεν. 68, 25. πεντήκοντα τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3. περιλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8. τάλαντα ἀργυρίου. 88, 10.

ταμίας τῶν τῆς θεοῦ, (scil. χρημάτων) quæstor erarii Minervæ. 15, 31.

ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος. 50, 42. ergo unicuique tribui suus erat taxiarchus.

τάξις] καταπέμπειν εἰς τὸν προσήκοντα τάξιν τινά. 22, 18. et ult. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἶλεν. 23, 2. λείπειν τὴν τάξιν. 74, 37. ἀφανίζειν καὶ λελαθότας τὴν τάξιν φθεῖρ. 75, 13. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἧλιξι τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deserit. 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὤετο δεῖν ἐπίχειοθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελαθότα τὴν τάξιν. 78, 41. τάξις τοῦ λόγου, ratio, summa rerum capita ordinandi, construendi in oratione. 83, 17. 24. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου

ἵλιοι. 89, 38.
ταπεινοῦν] οὐ ταπεινώσαντες ἀνανεώμεθα τοὺς νῦν ἐπιχειμένους. 87, 24.
ταραχή] ἐμπειρωτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὁ δὲ πᾶσιν ἀρχὰς αὐτῆς ἐποίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22.
τάττειν] τάττομεν, εἶναι ἄμεινον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν πολιτῶν. 20, 4. ἐν ἅπασι τούτοις τίταγμαι, in his omnibus meæ quoque sunt nonnullæ partes. 29, 15. Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. ὅτι ταχθεὶς λέγω, sibi mandatum fuisse dicere, locatum velut in subsidiis. 34, 24. φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.
ταφὴ] οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶσιν τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα. 87, 31.
τάφος] μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, de oratore funebrem orationem dicturo. 75, 14. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οἷς ἂν εἶσθε διαστενάξειν. 90, 29.
ταφρεύειν] τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29.
τάφρος] τάφρους ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29.
ταχὺ γὰρ ἂν εἶεν, oratio cavillatoria: hic nimirum scilicet, (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permiaisset. 26, 3.
τειχίζειν] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὸν χῶρον ἅπαν ἐτείχισε. 65, 33. λιμένα τειχίζειν. 69, 29. it. 70, 24.
τειχοποιός. 55, 42. ἄρχειν τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15.
τεῖχος] τειχῶν ἐπισκευή, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36. ἀπὸ τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis. 14, 12. διαστῆσαι τὰ τείχη. 41, 41. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. τεῖχος βέβαιον. 51, 17. νότιον. 51, 27. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὸν χῶρον ἅπαν ἐτείχισε. 65, 33. καταστραφαὶ τειχῶν. 76, 2. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29. περιχαράκου τὰ τείχη. 87, 30.
τεκμήριον] ἀγροικία τεκμήρια. 17, 36.
τέκνον] μήτε γῆν παρεῖναι φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γυμνῶσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.
τεκτονεῖον, officina fabrilis. 17, 32.
τεκτονικά. 82, 25.
τελεῖν] συντάξεις τελεῖν. 66, 40.
τελευταῖος] τὸ τελευταῖον, nuper admodum. 85, 36.
τελευτῶν] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς ζυγατρὸς αὐτῶν τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶσι τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. οὓς τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδοσαν ὁ δῆμος. 90, 21.
τελευτή] ἡ τῶν μυστῶν τελευτὴ in ostentis habita. 72, 12. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1. ἐπὶ τελευτῆς ἦλθε τοῦ λόγου. 90, 14.
τέλος, vectigal. τέλος πωλικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. ibid. τελώνης τοῦ πωλικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πωλικόν. ibid. τέλη τοὺς παραλύοντας ἐκλέγειν. 69, 29. τέλη πιπραχότας. 70, 24.
τελώνης τοῦ πωλικοῦ τέλους. 17, 3.
τέμενος] κυανοπώλου Ἀμφιτρίτης κῦμα πετιλιώζῃ τεμένη θεοῦ. 69, 25.
τέμνειν τὰ τέμνα. 39, 36.
τέρας] μήτε γῆν παρεῖναι φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γοητεύσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.
τερατεία καὶ τέλμα ἀνθρώπων. 29, 26. τερατεία τοῦ τρόπου. 48, 37.
τερατεύεσθαι. 76, 23. ἀποθαυμάζειν καὶ τερατεύμενος. 13, 29. τερατεύεσθαι τῷ σχήματι. 34, 25. τερατεύεσθαι, mentiri, vana loqui. 41, 9.
τετραπόσιοι (οἱ). 51, 37.
τέτταρες] ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. καιρὸς τῇ πόλει τέτταρες γεγένηται. 61, 17.
τίχη] συντομωτάτη τίχη. 14, 1. τίχας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν. 16, 31. φιλανθρωπία τῆς τίχης. 30, 14. ἀνόσιαι τίχαι τῶν λόγων. 49, 10. ἐναγχίλλεσθαι τίχας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11. λύειν τὰς τίχας, strophas eorum evertere, et subterfugia occludere. 57, ult. ἐνιφέρειν τοῖς νόμοις τίχας, conari leges cavillationibus sophisticis et arcessitis interpretationibus eludere. 58, 33. τίχαι Δημοσθένους. 81, 32. ἐναπασκῶν τίχας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγίγνεται. 90, 9.
τοξεύτης λόγων. 24, 19. et 82, 30.
τολμᾶν] διαμένειν ἐν τῇ συμβολῇ, οὗ ἡ τόλμα τέθεται. 8, 22.
τολμοῦντες] τοσούτους καὶ τολμοῦντας ἐκπαλίσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν δορύβους. 24, 40. ἐπιστράτευσιν ἐπ' αὐτὸν τολμᾶν δυνάμεις. 66, 37. τολμεύτην ἑαυτῷ δυσστρίαν κατασκεύασεν. 74, 16. πλυγῆς τολμεύτης γεγενημένης. 74, 27.
τίθεται] τίθεσθαι ὅπλα, in armis esse, vel in castris. 6, 3. διαμένειν ἐν τῇ κυκλάδι, οὗ ἡ τόλμα τέθεται. 8, 22. ἐκστρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἐκστρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. σὺ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. τίθεσι νόμοι οὐδὲν ἐκπεπονθότα τῷ — 59,

37. προσωφέλεια ἴδιαι. 64, 27. μαρτύρων Ἀλεξάνδρου ἱστορικῶν (Demosthenes) ἐπίδοτο. 76, 24. τιθέναι, fingere, supponere tantisper et assumere pro certo et vero, quod dubium adhuc est. βούλει σε δῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6.

τίκτειν] μήτε γῆν παρεῖν φέρειν, μήτε γυναῖκας τίκτειν γοητεύειν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

τιμᾶν] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. 3, 5. τιμᾶσθαι θανάτου, ipse mihi pœnam mortis ultro irrogo. 29, 1. οὐ γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen.

τιμαρχίδης] πίστους μεγάλους τιμαρχίδεις. 22, 28.

τίμημα] τίμημα ἐπιγράφεσθαι. 3, 15. τίμημα ἐπέθηκαν (scil. γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.

τίμησις, æstimatio litis. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem. 82, 21.

τίμιος] τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37.

τιμωρεῖν] τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει, 43, 17.

τιμωρία] ἀπεδίζειν (dedocere) τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπ' τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. περικίνητον μετρεῖν τιμωρίᾳ. 24, ult. μετελθεῖν τιμωρίᾳ. 68, 42. ὑπάρχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν. 86, 13.

τίτθη] ὑποπερίσπασμα τίτθης. 17, pen.

τοιοῦτος] ὑπολάβοιτ' διαιολα τοιοῦτόν τι. 7, 39. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὄν. 8, 40. ἀπορεῖν εἰξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὸ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. ἐπιγεγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις. 27, 12. ἀφεστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. προστρέψασιν τοιοῦτον. 49, 22. τοιοῦτον ἦθος παραδίδωσιν (clam irrepserat) ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων. 82, 31. ἀπειρίας ἐπὶ τοιαύτης. 84, 21. καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. τίς ἂν τοιαῦτα καταγνῶσιν ἀκούσας. 88, 19.

τύπος] τύπον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

τόλμα] ἐπιλείψειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26.

τολμᾶν, a se impetrare. 8, 31.

τολμηρὸς] φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

τόμιον] τίμιον τὸ τόμιον. 39, 36.

τόνος φωνῆς. 83, pen. 84, 6.

τοξότης] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπιτιμᾶσθαι. 51, 19.

τόπος] τόπον δικαίως ἐξηγημένον. 14, 11. τόπος ὁ ἐπὶ Θρᾴκης, regio circa Thracium. 29, 20. et 64, 9. μεταγαγεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio illegitimo. 58, 31. ἀπεδέδωκτο τόπος. 59, 34. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. λ. 83, 10. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυποφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

τοσοῦτος] πολλὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. τοσούτου καὶ τηλικούτου ἐπαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. ῥώμην (vim, potentiam in republica) τοσαύτην λαβεῖν. 39, 28. ἐμπιστεύσας τοσαύτης παραχῆς. 65, 14. εὐπαθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκυίας. 90, 12.

τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18.

τοῦτο. vid. ὄνομα.

τοῦτο sine necessitate iteratum. 3, 21. v. etiam in οὗτος.

τοῦ-ψον. vid. ὄψον.

τραγικὸς ποιητής. 86, 38.

τραγῳδὸς] τραγῳδῶν γενομένων. 59, 23. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11.

τράπεζα] τὴν δημοσίαν τράπεζαν παρὰ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τράπεζις οὐδὲν φροντίζων, immemor esse jurium communium mensalibus, convivis, debitorum. 52, 35. ἔφασθαι τοὺς τῆς πόλεως ἅλας παρὰ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult.

τραῦμα] τραύματος γραφῇ οὐδ' ἐκτείσαι. 40, 27. γράφεσθαι τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. τὰ περὶ τὸν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. τραύματος ἐκ φρενῶν γεγραφὼς γεγραφόμενος. 84, 21.

τρέχηλος] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκλάσαι ἐπείλει. 38, 11.

τρεῖς, τρία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶσιν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμεναι. 1, 18. προλαμβάνειν παρὰ τινος τρία τάλαντα. 50, 24. ἐρινὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ὠμοδάσατο. 64, 30. Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

τρέπειν] τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀπαιδέυτατον. 7, 21. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν. 12, 27. τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὑρίσκειν. 66, 27. ἀφίκεσθαι (ὁ δῆμος τοὺς ναυάρχους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. τρέπειν, detorquere, conferre in aliquem. 86, penult.

τρέφειν] ἐπάναγκες τῷ σωμάτι ἡβῶντι μὲν

εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. μὴ τρέφοιν πατέρα, ἢ μητέρα. 4, 22. ὡς ἐμοῦ ἐτράφαμεν ἅτε ἐν ὑμετέροισι δήμοισι. 21, 12. ἐνδυσίους τρέφειν. 21, 28. παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32. ἀργὸν εἰρήνη οὐ τρέφει. 49, 39. ὁ δῆμος τοὺς ναυσὶ πονοῦντας μείζοις ὄβοις ἐτρεφε. 75, 32. παιδὸς τρέφειν. 90, 13.

τριάκοντα] ἄπυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εἰκαλείδου. 6, 12. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφαμένοις. 38, 14. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐπεστήσαμεν. 51, 38. ὅσοι τι διαχωρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὸν ὅρον καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit. 61, 6. κατέστησε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

τριακόσιοι] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπειράμεθα. 51, 19.

τρίβων τὴν κεφαλὴν, de dicturo. 34, 26.

τριηραρχίας] λογογράφος ἐπὶ τριηραρχῳ ἀπεφάνη. 78, 26. ὑφαιρεῖσθαι τριηράρχους. 85, 30.

τριήρεις] πλοῖμος τριήρης καὶ ἐντελὴς. 51, 32. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

τρίμηνος, (ὁ) scil. περιθεσμία. 63, 34.

τρίτον] τρίτην ἁρπᾶζε, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

τρίτος] συνεχῶς ἤτοι ἤδη ταυτὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

τριττὺς] οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc.

τρίχες] ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.

τρόπαιον] μὴ τρόπαιον ἑστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ἐσχάτῃ, nolite aliquid in scena, per Liberalia, agere, quod monumento ad posteros vestræ sit ignaviæ, eosque doceat, vos ab impuro, imbelli homine victos, eique obnoxios ita fuisse, ut nil ei possetis roganti negare. 75, 40.

τροπὴ] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρέσθαι. 66, 27.

τρόπος] διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. τρόποι τῆς πόλεως (nam pro οἱ νόμοι scribi legendum est οἱ τρόποι). 2, 10. ἀντιξετάζειν τοὺς τρόπους τινός. 6, 2. ἀκρισία τοῦ τρόπου. 27, 3. τεχνεῖα τοῦ τρόπου. 48, 37. διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto. 64, 41. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, sequi suam naturam. 77, 6. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου ποτοῦ περιεγένετο. 78, 30. ἱκανόγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς Κίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

τροφὴ] ἐπιτιμητὴν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. 4, 38.

τρυφᾶν] τῶν ψόφων ἡ τετρυτημένη ὄτου δεῖται (πεπαῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μέ. 11, 34.

τρυφᾶν, delicias facere. 56, 35.

τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitæ nancisci. 9, 22. οἱ τἀληθῆ λέγοντες οὐ πολλοῦσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. ἐφ' οἷς γέλωτος οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen. σεσοφίσμαι καὶ ψόφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28.

τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὸν μητέρα. 4, 42. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66, 22. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23.

τύραννος] ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὕπλων φραυρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. δημοκήρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκίων τυράννου. 45, 20. τύραννοι in Ponto quinam sunt? 78, 17.

τυττὸς, parvus. 21, 13.

τύχη] περιπλὴν αὐτοῦ τὴν τύχην ἑτέρου περιδεῖν. 34, 39. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν αἰρεῖς ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. ἡ τύχη συμπλήροι μὲ ἀνθρώπων συμφάντῃ. ibid. συλᾶσθαι τὸν βαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς πονήσαντας) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. τὸν βαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαραπολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7.

Υ.

ὕβρις] ὕβρεως νόμος. 3, 9. γραφὴ ὕβρεως. 3, 12. ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur. περιφρόνησιν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει. 5, 5. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. ἐπιβουλίαν προσφέρειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25. ὕβριν τοῦ σώματος περιφανῆ, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur. 26, 41. περιπλεῖν τινὸς τὴν ὕβριν. 41, 40. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὸν ὅρον καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ ἀλογιστίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8.

ὑβριστὴς] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὑτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐκπεπτῆσθαι ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύσασθαι. 3, 24.

ὑβριστικὸς] κατέστησε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βλάβαρον. 87,

penult.
ὕδωρ] ἀναδιδόντος αὐτῷ τοῦ ὕδατος, aqua ad dicendum infusa. 23, 20. ὑδάτων ναρκωτικῶν μὴ εἰργειν. 43, 15. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. τὸ δεύτερον. 82, 14. τὸ τρίτον. 82, 16.
υἱὸς] υἱὸν ἐποιήσατό σε: mos erat, ut, qui liberos infantes relinqueret, vita decedens, virum aliquem nobilem, fortem, fidum, pro filio adoptaret, qui tutor esset parvulorum; sic Amyntas Iphicratem, Macedoniæ rex, imperatorem Atheniensem, adoptavit. (nisi id fuit blandimentum mendax Eurydices.) 32, 3.
ὑμετερῶνδε, ad vos, ad ædes vestras: subaudi δῶ, vel δῶμα. 21, 14.
ὑμέτερος] ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις νομοῖς. 2, 25. ἀπολέσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ πατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ὑμέτερος, cum ad unum est oratio. ὡς ὑμοῦ ἐπράξαμεν ὥσπερ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum ædibus. 21, 12, ἀπρόσκοπον ὑμετέραν μεταλλάξειν. 24, 39. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιστατεῖσθαι. 25, 8. διατὶς αὐτίκα ἐγὼ ἥκομαι ὑμέτερος. 27, 38. καταλείπεται ἡ παῤῥησία ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, penult. κατέβησαν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀναγγελίας. 51, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. δόγμα εἰσφέρων κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70. 2. πολὺς ἔπεσεν ὂν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. ὡρίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων πόνων. 78, 27.
ὑμνεῖν, multis verbis crepare, jactare, concelebrare. 18. 41.
ὑπάγεσθαι] ὑπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23.
ὑπαναύειν, de teste ab actore vocato, cum sui copiam judicibus facit, et comparet. 7, 21. 33. ὑπαναύειν τῆδε τῆς πρίσεως, ausculture, interesse judicio huic, audiendi causa. 61, 32.
ὑπαναγνώναι, prælegere. 42, 25.
ὑπάρχειν] ἀναντιζόσεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα. 25, 29. ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας, beneficiis aliquem promereri. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπάρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ φιλίππου πατρί. 31, 31. ὑπαρχούσας εἰς τοὺς ὑπατεύσαντας, officia dudum ante præstita. 42, 23. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ὅτι παρὰ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρᾳ σμικρῷ μέρει διαγωνεῖται. 74, 34. ἀγωνιστὴς ἡμέτερος ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult.
ὑπάρχοντα, substantive positum, bona, facultates. καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.
ὑπὲρ, constructum 1) cum genitivo. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudeberi. 4, 35. μυθὸν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' Ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφίζεσθαι, ὧν ἡ δίκη ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint. 22, 12. παιδεύεται λεγόμενος ὑπὲρ τοῦ πρέγματος. 23, 42. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν εὐδρόσων τοιούτος τιμορείας ὑπὲρ τῆς ἰσογορίας. 24, 36. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αὐχεῖ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σπουδαῖς θεοῖς. 26, 37. ἐκστρέφειν δίκας ὑπὲρ τούτων οἱ αἰσῶν. 30, 11. παρασκεύεσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος. 30, 31. ἀνέκειτο μυθικὸς λόγου ἐλληνικοῦ ὄμμα δεῖν τὸν μέλλοντα φίλον ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. ζωλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. 65, 16. ἀγωνιστὴς ἡμέτερος ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, ult. τί προσαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. 2) cum accusativo. ὅσου τι διαχωρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.
ὑπαραγαναντεῖν] ὑπαραγαναντήσας τῷ πρέγματι. 9, 13.
ὑπαραισχύνεσθαι. 5, 21. et 75, 9.
ὑπερβαίνειν, 1) contemnere, violare. ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας. 23, 30. ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους. 58, 30. 2) silentio præterire, dissimulare. 61, 8. τὸ τῆς συμμαχίας ὄφλημα ὑπερέβησαν. 63, 29.
ὑπερβάλλειν ὅρος. 66, 6.
ὑπερβολὴ] τίνας οὖν αἰσχρὰς ὑπερβολὰς βδελυρίας ἐποιήσατε. 10, 26. διατὶς λόγων εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. ὑπερβολὴν τοῦ ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰσάντος. 33, 34. καλλιστεῖς αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) καταλαμπτὴς φίλιππος. 62, 19.
ὑπερεκθερατεύειν τινά. 48, penult.
ὑπερεπαινεῖν. 67, 25.
ὑπερφυΐα, jactantia, immodestia orationis. 31, 7.
ὑπερῴφανος] ἐντεύγματα ὑπερῴφανα ἐκτετάνται. 10, 29. et 11, 16.
ὑπεσμέγαθες. 54, 31.
ὑπεῴγεσθαι τὸν ὄρκον. 10, 18.
ὑπερρῖψαι ἑῷρτὸν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, contemnere dedecus ad se proficiscens e pollutione sui corporis. 16, 25.
ὑπερορίζειν] ὑπερορίζεσθαι, deportari extra terminos patriæ. 72, 22. ὑπερορίζειν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸ σίδηρον. ἵνα τινα ἐμπεσόντα ἀκουτίσῃ. 88, 36. ὑπερορίζειν. 89, 36.
ὑπερῴους ἀρχὴ, feria. 3, 34. penult. λαλεῖν ὑπερῴοις ἀγκοῖς, amplecti magno audientiæ studio fabellas de rebus extra-

neis. 34, 29.

ὑπερτιθῆν τὸν νόμον. 55, 29. *τὸν δικαίαν ἀπολογίαν.* 82, 29.

ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, literis antecellere plebeculæ, contemnere plebem. 19, 42.

ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. *καθαιρεῖν τὴν οὐσίαν οὐ κἂν ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον.* 56, 38. *ἐγχειρεῖ ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων.* 56, 41.

ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare. 85, 23.

ὑπηρεσία] *ὑπηρεμῆσαι εἰς τινα ὑπηρεσίαι.* 42, 23.

ὑπηρετικὸς] *ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν*, scil. *τῶν.* 37, 31.

ὕπνος, locus ille Homeri, ubi agitur de somno Achillis super tumulo Patrocli. 20, ult.

ὑπό, constructum 1) cum genitivo. *δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ πώσεις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οἰδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον.* 6, 34. *καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου.* 13, 3. *πολλὰ ἀμιλλᾶσθαι μαρτύρων ὕπο.* 21, 35. *παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εἰρέσθωσαν ὑπὸ Δημοσθένους.* 23, 41. *ὑπὸ τῶν ἀνατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι.* 25, 23. *ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθαι ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι.* 27, 5. *ἑάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σκοπαῖς ἐλυμπικαῖς.* 29, 35. *ἡμμένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς.* 47, 8. *τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων.* 51, 11. *πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ὑμῶν.* 69, 31. *ἐξεργασμένον τοῦτο τὸ σκέλος ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων.* 70, 22. *ἀπολαύειν καὶ ἰμασπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας.* 72, 15. *ἅμιλλαν* (Alexander) *συμπεπτωθήκεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἴππου.* 77, 10. *ἀναπαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης.* 85, 8. *παριστάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὑτοῦ.* 86, 25. *ἠνατελκῆσθαι ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων.* 88, 2. *ἐκπλεῖν μέλος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη.* 89. 34. 2) cum accusativo. *σοῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν.* 20, 41. *τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων.* 33, 31. *τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον.* 56, 29. *ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον.* 56, 31.

ὑποβάλλειν, pro fundamento supponere. 4, 19. occurrere alicujus orationi cum refutatione, obloqui. 12, 15. *ὑποβαλῶ* (subjiciam, suppeditabo) *σοι ἕτερον λόγον.* 17, 9. *ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο*, occurrite ei sic. 57, 6. *ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν.* 60, 24. *ὑποβάλλειν ἑαυτόν τισι.* 66, 25. *ὑποβάλλειν.* 83, 34.

ὑπογενειάζειν, mentum alicujus subjecta manu mulcere. 9, 20.

ὑποδιαλιᾶν. 26, 1.

ὑποδοχὴ] *ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει*, ut, ubi Philocrates dicendi agendive finem faceret, ibi succederet ei Demosthenes, quasi triarius et subsessor, ejusque partes agendique dicendique susciperet atque exsequeretur. 62, 32. Sed v. ibi dicta in annotatione: dubia enim est ea lectio, vereorque, ne sit *ἀποδοχὴν* leg.

ὑπόθεσις, argumentum, propositum, causa præsens. *ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω.* 64, 31. *ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.* 79, 6. *ἀποπλανᾶσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.* 81. 11.

ὑποκεῖσθαι] *ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ.* 70, 20.

ὑποκεκρύφθαι] *ὑποκεκρυμμένοι τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίσαν ἀπελευθέρους*, sub præconio. 59. 25.

ὑποκείσμα τύπτειν. 17, penult.

ὑποκρούειν, cubito aut calce ferire, et sic a statione oratorum, a pegmate, depellere, vel et interloquendo obstrepere, impedire dicentem. 5, 34.

ὑπολαμβάνειν] *ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι.* 7, 39. *ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινα*, dictum aliquod de aliquo accipere, interpretari, suspicari in eum conjectum esse. 22, 28. *ὑπολαμβάνειν ἀρᾶν*, fingere sibi animo, quasi coram cernas. 25, 2.

ὑπολογίζεσθαι. 28, 2. *ὑπολογίζεσθαι εἰσαγγελίας.* 82, 4.

ὑπόλοιπος] *ἀφίασιν τὸν ὑπόλοιπον ποιήσασθαι.* 62, 6.

ὑπομένειν] *φασὶν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν*, inauditum damnare. 28, 6. *πρίσιν οὐχ ὑπομένειν.* 29, 4. *ὑπομένειν Δημοσθένει ἀφίρητον ὄντα.* 30, ult. *ὑπομένειν πολὺν πόνον.* 80, 2.

ὑπομιμνήσκειν] *πεφάσμαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσειν.* 31, 29. *ὑπομιμνήσαντος τοὺς καιρούς*, me ad memoriam vestram revocante. 62, 15. *ὑπομιμνήσειν κακῶν*, mala in memoriam revocare. 75, 42.

ὑπόμνημα (scil. *τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου*) *ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες*, coronam puta. 60, 17.

ὑποπίπτειν τινί, submittere sese alicui, humiliter cum venerari, velut famulari et ancillari. 70, 1.

ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος. 42, 1.

ὑποσιγᾶν. 50, 2.

ὑποσιωπᾶν. 88, 7.

ὑπόσπονδος] *ὑποσπόνδους ἀφίεσαν.* 66, 15.

ὑποστίλλεσθαι, dissimulare, celare. 37, 14.

ὑπόσχεσις] *ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν*, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere. 20, 10.

ὑποστέμπειν] *ὑποστέμπεσθαι τοὺς χρόνους*, occupare, festinatione præcidere tempo-

ra. 63, 17. *ὑποτίθεται τὰ πῦρ τῶν πραγμάτων.* 77, 26.

ὑποτιθέναι] *ὑποθέσθαι*, sibi proponere, aut præfari, se facturum, dicturum, scripturum esse. 6, 1. *ὑποτίθεσθαι*, ante commemorare. 41, 28. *ὑποτιθέναι*, præfari, præmittere. 49, 15. oppignerare. *ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου* (pro talento debito) *τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τέκνα ἔνεχυρον.* 68, 25.

ὑποτρέχειν] *ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἑκάστῳ*, sese ei applicat. 76, 40.

ὑπότρομος. 76, 18.

ὑποφέρειν] *ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν.* 12, 37.

ὑποφέρεσθαι] *ὑποφέρεσθαι ὑποφέρεται*, adducere aliquam rem in maximam suspicionem, de ea, ut admodum periculosa, dehortari. 2, 19. *κρίσεις μὴ ἐξ ὑποφέρεσθαι, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου πεποιῆσθαι.* 21, 32. *παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποφέρεσθαι.* 24, 6. *ἀνθέξασθαι δὲ πρὸς τὴν ὑποφέρεσθαι ταύτην.* 28, 12.

ὑπτιάζειν, superbo gressu incedere, capite resupinato, et vultu contemtum in alios significante. 18, 34.

ὗς] *ὗς ἀγρίους συναγαγεῖν.* 90, 7.

ὕστερος] *σοῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν.* 20, 41. *ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος*, legibus obsecunda. 57. 11.

ὑφαιρεῖσθαι] *ὡς οὗ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν*, quam belle causam judicibus, quasi furtim, eripuisset. 25, 3. *ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ἰμαντίων προσθέσεων.* 56, 25. *ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως.* 63, 12. *ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον* (ordinem senatorium) *καὶ τὴν δημοκρατίαν.* 74, 13. *ὑφαιρεῖσθαι τριηράρχους.* 85, 30.

ὑφίσταται] *οὐκ ὤκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη*, non recusavit hæc, non defugit, sed assensus est et sustinuit. 6, 30. *Θήρυβον τῶν συνοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν.* 52, 26.

ὑψηλὸς] *εἰρήνη, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν.* 51, 24.

Φ.

φαίνεσθαι] *ἴνιοι, νίοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται.* 7, 35. *καθαιρῶν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης.* 29, 15.

φάναι] *οὐδ' ἂν φασιν ἐν βασάνοις ἀνθρώπων γίνεσθαι.* 45, 8. *ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών.* 61, 28. *διαλέγεσθαί φασιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεούς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐνιορκεῖ.* 64, 36. *διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον.* 74, 19. *ἃς φασιν οἱ παράλιοι.* 76, 35. *ἔφησθα* (pro ἔφης) *τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.* 85, ult. *οὐ πολεῖσθαί φησι τοὺς ἀπροσωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι.* 86, 18.

φανερὸς] *δίδωται φανερὰ ἁλῶναι.* 13, 5. *ἐκπεσὼν ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν τύλιν ἄνθρωπος οὐκ ἀδύνατο σφῆλαι.* 71, 20. *παιδίων ἔχω ὅτι φανερά.* 84, 22.

φανερῶς] *ἐκπεπολίσθαι φανερῶς τὸν τῶν πραγμάτων δεσπότην.* 42, 38.

φαρμακοπώλης. 76, 36.

φάσκειν] *φιλιππίζειν τὸν Πυθέαν φάσκειν.* 72, 14.

φατρία. 47, 39.

φέρειν] *ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κακοπαθείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος.* 18, 29. *φέρειν*, cito, expedite, alacriter, agiliter, magna cum contentione. 25, 4. *βαρέως τὸν αἰτίαν ἐνεγκεῖν.* 28, 19. *εἰρηνεύσας τὴν ἐκκλησίαν εὐχύμην φέρειν.* 36, 18. *στρεμματόδεσμα φέροντες.* 41, 10. *φέρειν εἰς ἀπολογίαν*, sui purgandi ergo afferre. 58, 36. *φέρειν* redundans, cum significatione tamen alicujus contentionis. *εἰς τοῦτο φέρειν παρέστησεν τὰ πράγματα.* 65, 24. *φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν*, ad antiquum relabi, reverti ad ingenium suum. 66, 20. *φέρειν*, ultro. 66, 26. *ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τέκνα ἔνεχυρον.* 68, 25. *μήτε γὰρ παρὼν φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γοητεύσει ἑκάστῃ, ἀλλὰ τέρατα.* 69, 15. *τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρειν ἀνέδην Θηβαίοις.* 74, 6. *προσίμειξε φέρειν τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει.* 74, 24. *πολὺν φέρειν ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον.* 85, 33. *ψῆφος ἀφανὴς φέρεται.* 87, 13. *ἑκάστους καθ' ἑαυτὸν ἐν λέγουσιν, οὐ φέρουσιν.* 88, 17. *φέρεται τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρεῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπαγρυπνοῦντας δὲ ὑμᾶς, τί ἰδιάζεται.* 89, 8. *ἀνάνδρως ἐκπλαγῆναι τὸν φόβον.* 89, 35.

φέρτ] *φέρτον ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὸν χόμαν.* 32, 22.

φεύγειν] *ἀπεχθείας φεύγειν.* 22, 32. *τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω.* 23, 34. *παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ.* 24, 39. *οἱ τάλαντα λέγοντες οὐ κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα.* 28, 8. *ἀπεχθείας φεύγειν.* 41, ult. *τοὺς δι' εὐσέβειαν φεύγοντας κατάγειν.* 72, 3. *πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος*: nam tribunal geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. 83, 32.

φήμη] *ἀφελεῖσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην.* 7, 30. locus de fide famæ publicæ agitatus. 17, 36. *ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν.* 18, 7. *διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστου) πράξεις.* 18, 8. *μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.* ibid. *φήμη*, dea. *φήμης ὡς θεοῦ μεγίστους βαμοὺς ἱδρυμένους.* 18, 10. *φήμης* et *συνοφαντίας* differentia. 47, 20. *φήμη δι-*

μισίᾳ δίκαιοι ἂς θαῖ. 42, 25. φήμην προσκαῦσθαι, sibi consciscere famam. 50, 26.
φθόνου] φθόνον ἐπὶ ἄκμα. 89, 14.
φθύγγεσθαι] τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὰ μυστικαῖῖν. 83, 37.
φθονῶν] ἐφθόνησί μου ταῖς διαβολαῖς, in ipsis criminibus, quorum me incusat, mihi invidet, et laudes, si quas his ipsis insunt criminibus, mihi detractum it. 29, 24. οὐ φθονῶ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.
φθόνος] ἀναμαλλον αὐτῷ καὶ φθόνον. 35, 6.
φθορὰ] ἴσχυς ἐστιν τῷ περὶ τῆς τῶν ἱππέων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.
φιλανθρωπία] φιλανθρωπία τῆς τέχνης, studium et liberalitas alicujus erga artem aliquam, eique arti deditos. 30, 14. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18.
φιλάνθρωπος] πόθος φιλάνθρωπον. 19, 17. προσπαλαμβάνειν τὰ ποιὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ἀνομάτων. 89, 13.
φιλανθρώπως] παραδίξας καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διηλέγετο. 33, 23.
φιλετιρίως πλίστου καὶ κοινῆ, communi consilio et concordia sodalibus conjunctissimis digna farari. 15, 32.
φιλία] ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν. 24, 26. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνου σωτηρίας. 48, 29.
φιλιππίζειν, studere Philippo. φιλιππίζειν τὸν Φιλίππου φάσκων. 72, 14.
φίλος] ἀνατέθραπται ἑταίρων φίλων. 21, 2. συνῆθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis. 48, 27. πατρικὸς φίλος. 61, 3.
φιλοτιμία εἰς τὰ παλά. 23, 8. ἀναλίσκειν τὸν πατρῷον οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἀφαιρεῖσθαι τὴν φιλοτιμίαν. 57, 10. φιλοτιμίαν ἀπῆσθαι, gloriam sibi parere. 60, 4. πατραγαθῆ τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18. μὴ νέμειν τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνειν. 90, 2.
φιλότιμος] φιλοτιμότερον ἔξεστιν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὑξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.
φίλτατος] ὁ τὰ φίλτατα καὶ ἀναγκαῖα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.
φημίς. 9, 9.
φαβεῖν] φαβεῖ τοὺς μισροτυλίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀνεῤῥέντα. 44, 4.
φοβεῖσθαι] φαβεθέντες, μὴ ἀναπορχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. σπεισαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβουθείς. 65, 9. φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον. 67, 37. βούλει σε ὧδε καὶ φοβεδῆναι. 77, 6.
φόβος] ἐκπεπτῶν φόβους τοὺς ἀκροωμένους. 25, 5. τὸν παρεστάντα αὐτοὺς φόβον. 73, 16. ὁ πολλὸν τὸ χρυσίον ἢν παιρὶς καὶ φόβος καὶ χρέος συμμάχων. 88, 4. ἀνίσθρως ἐνγαθῖν τὸν φόβον. 89, 35.
φοιτικὸς] φοιτικὸς περιεστήκει. 64, 27.
φοιτᾷν ἐπὶ τὸν οἶκίαν. 9, 4.
φοιτικὸς] ἐν ταῖς φοιτικαῖς δίκαις ἐπὶ πολλαδίν. 39, 35.
φόνος] φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀπαλλῶσαι βούλοιτο, ἕκαστον ἀδίκου γε φυλάξαντος. 39, 41. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐκστιμίας. 39, 42.
φορὰ ἐκτίσεων ἀπορρήτων καὶ τελμηρῶν. 87, 16.
φορμοῤῥαφοῦσθαι] φορμοῤῥαφούμενοι ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27.
φόρος] Ἀριστοδίδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.
φορτικὸν] ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, non quo aut vos, aut illum, de quo loquor, offendam orationis importunitate. 6, 26. τὸ φορτικὸν h. l. est protervia linguæ, oris petulantia, cum tu immeritum, nulla provocatus injuria, lædere et lacessere probris gestis.
φρονῶν] ἀκμάζων τῷ οἷ φρονεῖν. 4, 16. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. ἀνθρώπους περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. φρονῶν, sibi conscius eorum, quæ agat, et quare agat, esse, consulto et deliberato agere. ἐφόντων, φρονόντων, Ολυνθίων ὑμῶν. 67, 10.
φροντίζειν] τραπέζας οὐδὲν φροντίζειν. 52, 35.
φρυκὴ] ἀκτορία καὶ ὁ μεθ' ἅλων φρυκὴ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ σωτηρίαν. 1, 22. φρυκὴν εἰσάγειν. 73, 30.
φυγὰς ἀφ' εἰσαγγελίας γεγόνοτας. 55, 4.
φυγὴ] ἐφθίνα τῆς φυγῆς. 24, 29. φυγὴ, tota multitudo exsulum, velut corpus alicujus aut collegium exsulum. ἐρημίαν ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. στυγνάζουσι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτοῖς ἀσφαλείας ὡς ἄμεινον. 49, 4. ἐφθίνα φυγῆς τοὺς ἀναστησαῖν. 50, 25.
φύλαξ] ἐφιστάναι τοὺς φύλακα τῶν νόμων. 2, 3.
φυλάττειν] φυλαττέον p. 1, 23. ambigue positum est, ut primo quidem loco accipi debeat pro *cavendum est*, altero pro *observandum*. βέβουλαι φυλάττεσθαι. 38, 5. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀπαλλῶσαι βούλοιτο, ἕκαστον ἀδίκου γε φυλάξαντος. 39, 41. τὸν δεῖμονα καὶ τὴν τυχὴν τὴν συμπαραπολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. σκλήγγια φυλάττειν. 76, 27.
φυλάττης] φυλάττης καθῆσθαι βουθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22.
φυλὴ] ἡ φυλὴ τὸ δίκαιον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. ἀγαγὼν σπανῶν τῶν φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. οἷς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱρῶν-

ται. 58, 7. ergo τριττὸς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc. ὅταν ἐπιτραχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τρήρεις ναυπηγεῖσθαι 58, 10.

φύναι] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἰσομίνοις μεθ' ἡμᾶς ἥφυμεν. 72, 24. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

φύσις] ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς παρεὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. λογίζομαι τὰληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν. 21, 38. ἐξαιρεῖτ' οὖν (exterminate) τὰς τοιαύτας φύσεις. 27, 12. μεταρίζειν φύσιν τινός. 33, 28. φύσις πονηρὰ κακοῦν, ἡ χρηστοὺς, οὐ Μακεδόνα. 48, 30. προθύστης ἐκ φύσεως. 50, 20. οὐδεὶς ὁμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. 66, 20. μυθὶ ζοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15. παρὰ φύσιν μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. ἐπιτιμᾷς φύσει διαφθορεῖτε. 79, 32. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δεινότητος. 85, 8. ἀφομοιοῖ μου τὸν φύσιν ταῖς Σειρῆσι. 86, 17. φύσις, ingenium, solertia a natura indita. 86, 20. 24.

φωκικὸς] φωκικοὺς ξύλους διαβιβάσας. 66, 12.

φωνὴ] φωνὰς μηδὲ τοῖς ἐστὶ προσδέχεσθαι. 26, 1. φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν. 28, 6. οὐδὲ ᾤθην τὴν φωνὴν προέσθαι. 31, 20. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίεσι. 40, 1. τιμωρεῖν καὶ σοὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. φωνὴν ταύτην τὴν ἐξίαν καὶ ἀνέσιον ὑποπτεύμενος. 49, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ σοὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ Διΐ. 70, 29. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσπεσάμενοι (dii). 72, 9. τύπος φωνῆς. 83, penult. 84, 6.

X.

χαίρειν] χαίρειν δικαίως λέγοις. 28, 10. χαίρειν κολακευόμενος. 87, 18.

χαλεπὸς] ἐπιτάγμα ἐπιτάττοντος οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ σφόδρα ῥᾴδιον. 1, 13. οὕτως ἦσαν ὠμοὶ τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, sunt, immites, implacabiles. 26, 5. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ προνομένῳ. 49, 30.

χαλκοῦς] τεύχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐπείχετε. 65, 33.

χαλκοχιτῶν. 80, 21.

χαράδρα] χαράδρα Νομικὴ καλουμένη. 50, 36.

χαρεπῶν. 73, 29.

χαρίζεσθαι] χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur. 87, 12.

χάρις] τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπαιτοῦντα νομίζω. 28, 21. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10. χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur. 87, 12.

χεὶρ] τοὺς ἐν χερῶν νόμων τοὺς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: de juraturo. 16, 15. εἰς χεῖρές τινος καταστῆσαί τινα. 32, 1. ἀναιρετῶν τὰς χεῖρας. 33, 36. τιμωρεῖν καὶ σοὶ, καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. οὐ καθαρὰς ἐν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. ἐξαιρεῖσθαι τῶν διαστώντων τὰς ψῆφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ σοὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. λάθ τις αὐτὸν διαχείσεται (peremerit), τὸν χεῖρα, τὸν τοῦτο πράξαντα, χαρὶς τοῦ σώματος θάνατον. 88, 38. Βυζάντιον ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10.

χειροτονεῖν] gemina via ad honores, λαχεῖν, ἢ χειροτονεῖσθαι, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia collatum. 15, 11. ἐμηχανήσαντο ὁ δῆμος ἐχειροτόνουν. 29, ult. χειροτονεῖσθαι τὸν ἀρχὸν τὸν ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν. 57, 19. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν αἱχειροτονημένοι. 57, 25. στυλαγόρας χειροτονεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν. 69, 31.

χειροτονητὴς] χειροτονητὴ ἀρχή. 3, 35. pen. 16, 6. et 55, 40. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπολογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23.

χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare. 43, 30.

χείρων, improbus, nequam, conscelleratus. χείρων γίνεται τὴν ψυχήν. 60, 15.

χίλιοι] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. χίλια τάλαντα παρέσματος ἀνενέγκαμεν εἰς τὸν ἀκρόπολιν. 51, 25. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτεινεν. triginta tyranni puta. 87, 20.

χιτωνίσκος μαλακός. 18, 30.

χλανίσκιον] τὰ καμψὰ χλανίσκια. ibid.

χολοῦσθαι] ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς. 21, 16.

χορηγεῖν] χορηγῶ ταῖς σαυτοῦ ἐπιθυμίαις, sumtus erogas tuis libidinibus. 88, 12.

χορηγὸς] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ἡμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23.

χειροτονεῖ a populo constituebantur. 2, 37. χρηναι εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ. 8, 27. χρῆσιν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30.
χρηὸς] ἐγκάπλιοι χρεοί. 2, 23. ὀφειλέτιν ὅσπερ ἐν τοῖς χρεοῖς. 50, 4. κάπλιοι χρεοί. 87, 5.
χρεία] ὁ νομίζων τὸ χρυσίον ἓν παιρὸς, καὶ φίβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.
χρὴ] ἀναβιῶναι τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. παιδεῦσαι οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δίκην αἰτίας ποτ' ἐμοῦ. 7, 32. ἀκρατὴς ἂν οὐ χρὴ (scil. ἰρᾶν vel πράττειν). 20, 3. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.
χρῆμα] νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. ἐσχημέν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλέπται ἐσν αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ἐξάγιστα καὶ ἀνόσιατα χρήματα. 69, 34. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22. ἀκμάζειν καὶ νανσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.
χρηματίζειν προέδρους. 4, 10.
χρῆσθαι καταγλάστοις τῷ σώματι. 5, 13. ἑστιατόριον πάντες ἔργον (scil. δημόσιον) ἡγεμονίᾳ χρῶντες διαπεπλον. 56, 1. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ἀκροῶν. ὅ,τι χρήσαιτο αὐτῷ. 66, 28. χρῆσθαι τῷ Διΐ. 71, 9. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἅπαντες, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. οὔτε φίλοις, οὔτ' ἰδιώτης ἀπὸ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε. Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ. 77, 6. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται. 78, 33.
χρήσιμος, satis tolerabili, commoda facie, forma. 9, 20. opponitur τῷ ἀργαλέῳ τὴν ὄψιν, fœdo, turpi.
χρησμὸς] χρησμὸν λαμβάνειν. 69, 2.
χρηστὸς] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λέγων ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. φύσει πονηρὸς ἢ χρηστὸς, οὐ Μακεδών. 48, 30. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οἷός ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει. 67, 42. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12.
χρόνος] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἀναδοῦναι τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, date suffragium vestrum tempori diuturniori, h. e. judicate, verius esse id, quod longissimi temporis fama confirmat, quam id, quod unius diei testimonium assimulat. 13, 23. χρόνου καὶ βίου τοσούτου, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. παρεῖναι τὸν χρόνον. 34, 28. προῦφαιρεῖν τὸν χρόνον, πρὶν — 36, 5. ἐκφορεῖν τοὺς ἀντιρροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36. ὑποτίμησθαι τοὺς χρόνους. 63, 17. πιμπρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 71, 12. πρὸ τοῦ παθόντος χρόνου. 71, 29. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ διαστρίφῳ. 75, 20. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. χρόνου ἐγγεγενημένου. 85, 25.
χρυσίον] χρυσίον Ξερσιλικὸν, largitiones regis Persarum. 75, ult. ἐκκεφερεσθαι σολὺ χρυσίον. 78, 18. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐκπεκλικεν. 78, 29. χρυσίον ὑμεῖν οὐ δώσω. μὴ μὲ αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1. ὁ νομίζων τὸ χρυσίον ἓν παιρὸς, καὶ φίβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.
χρυσόπεως, (Demosthenes Æschinem sic appellavit.) de homine in margine exitii constituto, et citæ magnæque et extremæ cladi reservato, jamjam imminenti, ut taurus, cui cornua jam sunt inaurata, proximus est securi sacrificuli. 77, 12.
χρυσοῦς] χρυσοῦ ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna aurea. 21, 11. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν Διάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι πελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3. τῶν ὁ χρυσοῦς στέφανος κατασφέρηται. 80, 33. ἐνεστέφλατο ἡ ὀκτάστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.
κοπάνας] ἔχεσαν τοὺς λιμένας, humo aggesta complanarunt portus. 69, 7.
κώρα] φέρειν ἐσὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν κώραν. 32, 22. περίπολος τῆς κώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. τοίχοι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν κώραν ἁπὸ ἐπείχοσε. 65, 33. ἐκπορεῖν τὴν κώραν. 68, penult. ἀναδεῖναι τοῖς θεοῖς κώραν ἐσὶ πάση ἀρχῇ. 68, ult. καθιεροῦν τὴν κώραν. 69, 8. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ πεναῖς κώραις. 74, 21.
κωρεῖν] τὴν σὴν ἀσέλειαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat. 77, 10.
κωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐπιτροπὴν ἀπολιπεῖν. 14, 13.
κωρὶς λέγειν, de re quaque seorsim dicere. 5, 32. κωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare. 54, 3. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

Φ.

φαίδεσθαι τὸν ὑπόσχεσιν, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere. 20, 10. ἐψεύσθω, (imperativ. perf. pass.) fefellerit fidem, fac, eum fefellisse. 23, 18. οὐδὲς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. ἠγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ἥκειν κατὰ τῶν ἀγανοχλούντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀθρόοι καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36. ψεύδεσθαι μισθ' ὅρκου. 67, 38. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

ψευδὴς] λοιδορίας ψευδοῦς αἰκία ἐμοὶ μᾶλλον λοιδορούμενος. 29, 17. δικαίου τὸ ψευδὲς οὐ πειρατέον τῆς ἀκοῆς ἀφιστᾶναι. 48, 11. συντάττειν κατὰ τινα ψευδῆ κατηγορίαν. 52, 36. ἐραίζειν στεφάνους καὶ περίγραπτα ψευδῆ. 60, 4. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δίκας ἔχοντες. 62, 9.

ψευδολογεῖν, falsos rumores spargere, vel comminisci. 43, 41.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυρίαν ἁλῶναι. 12, 19.

ψεῦδος ἐπιφέρειν. 59, 21.

ψηφίζειν] κρίβδην ψηφιζόντων (si bene habet ea lectio) τῶν βουλευτῶν. 5, 40. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι δεῖν ἡ δικαίως ἅπ. 22, 12. οὕρκια ψηφίζεσθαι. 55, 2.

ψήφισμα] γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἐπαίγειν ψήφισμα. 42, 30. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. παρὰ ψήφισμα. 63, 21. μαρτύρειν τῆς Διείδος ψήφισμα. 67, penult. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος δεχθῆναι. 75, 35. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους. 82, 35. ἀφαλὲς τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35.

ψῆφος] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτου δεῖ (στηρίζεσθαι Τίμαρχος), ἡ δὲ πλήρης, ὅτου μή. 11, 34. ἀνιᾶσθαι τὸν ψῆφον τῷ πλείονι χρήσῃ. 13, 23. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem. 15, ult. νικᾶν τῇ ψήφῳ. 39, 36. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28. διδόναι ψῆφον δίκῃ τῇ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ἐπὶ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἄγειν ἐπὶ τὴν ψῆφον. 56, 31. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ψήφῳ πρώτῃ μὲν λυθῇ τὸ παράνομον. 82, 15. αἰτεῖν τὸν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favet. 82, 17. 18. διανεμεῖν τὸν πρώτον ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 87, 18. φέρειν τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπηρεαζόντας δὲ ἡμᾶς, τί ἠδικήκεσαν. 89, 8. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35.

ψυχαγωγεῖσθαι] ἀντιβίους ἐπιβαλλομένους καὶ πειρᾶσθαι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ψυχὴ] εὐγνώμων ψυχή. 19, 18. γίνεσθαι τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἡφ' ἑτέρων, animum aliis rebus affendatis. 25, 26. ἕξις τῆς ψυχῆς. 27, 2. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἐπιτιμίας. 39, 42. ἔστοργος τὴν ψυχήν. 47, 29. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ἐξάλας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1. θέρεσθαι τῶν συκοφαντῶν ἕδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς σκολίοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν. 52, 26. καπὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ δῆμον γίνονται. 60, 13. χείρων γίνεται τὴν ψυχήν. 60, 15.

Ω.

ὦθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβύτην. 39, 30. ὠθεῖν τοὺς ἰόντας κατὰ τῶν πραγμάτων. 47, 4.

ὠκίμορος, brevis ævi. 21, 22.

ὦνος] αἵματος ἡ ἀρετὴ ὠνία. 76, 27.

ὥρα, 1) hora, tempus. ἐν ὥραν πρεσβεύειν ἴσον τὸν πατέρα τὸν ἀληθέστερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. 2) pulcritudo, venustas. ἐκκλέπτειν τινὰ διαγωγὴν κἄλλα καὶ ὥρα, percellere, in admirationem rapere formæ decor. 19, 4. καλλίστην ὥραν ἥβης ἀκμαιοτάτης διαφθείρας. 22, 38.

ὡς, pari modo. 21, 29.

ὡσαύτως διελύθησαν, in has prædictas leges discesserunt inter se reconcillati, lite peremta et sublata. 10, 7. vel eo facto, hoc modo.

ὥστε] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δέξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. οὕτως ἰσχυρὸν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀσυστάτων λογισμῶν. 12, 16. ὥστ' οὐδ' ἀσυστάτισεθαί μι ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, penult.

INDEX

LEGUM ET PSEPHISMATUM.

Διονυσιακὸς νόμος, de Liberalibus. 58, 36.
Leges de oratoribus conciónaturis. 4, 40. 26, 27. 53, penult.
Leges de prostitutione corporis meretricia. 2, 41. 3, 7. περὶ τῆς φθορᾶς una, et altera περὶ τῆς προαγωγίας.
Leges de rhetoribus pro concione dicturis. 5, 31. sq.
Leges de studiis et artibus servorum. 19, 24. sq.
Leges Draconis, Solonis, aliorumque de pudore. 1, antepen. de disciplina puerili. 2. tota.
Leges duæ de renunciationibus coronarum. 58, 38.
Leges mortis pœnam furi sanciunt ipsi confitenti. 16, 10.
Leges περὶ συκοφαντίας. 4, 8.
Leges περὶ τῶν ὑπευθύνων. 55, 5.
Leges Solonis de pudore mulierum. 26, 10.
Leges Solonis easdem pœnas sanciunt, et plane non exeunti in expeditionem, et relinquenti aciem. 78, 41.
Leges veniam in concione dicendi negabant flagitiosis et impuris. 1, 13.
Lex de corona aurea in theatro renuncíata. 60, 9.
Lex de corruptis ingenuis. 2, 36.
Lex de iis, qui ipsi corpus ultro prostituissent. 3, 31.
Lex de magistratibus, quomodo inire, gerere honores, et rationem de gestis dare debeant. 55, 40. sq.
Lex Hegemonis, de separandis quibusdam honoribus. 57, 25.
Lex, ne civitate exeat peregrinandi ergo magistratus nondum reddita ratione. 56, 37.
Lex non sinit in curia ejurare electiones a populo factas. 40, 36.
Lex περὶ τῆς ὕβρεως. 3, 9.
Lex sanciens, quavis concione assidere tribum sorte ductam, quæ curet leges observari. 5, 21. 22. legem hanc vers. 39. appellat τὸν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν.
Lex vetans, magistratum, nondum reddita ratione, bona sua deo consecrare, neque donarium dedicare, neque adoptari, neque testamentum scribere. 56, 39.
Lex vetans, quenquam coronari, nondum reddita ratione gesti honoris. 55, 20.
Lex vetans, vectorem amplius naviculariam exercere, qui in trajectu ad Salaminem navem evertisset. 76, 11.
Præconii formula, cum præco adolescentes, quorum patres pro patria dimicantes occubuissent, publice manumittuntur, et ephebi declarantur. 75, 32.
Psephisma Cephisophontis. 37, 30.
Psephisma Demosthenis, de legendis præfectis operum publicorum. 57, 37.
Psephisma Demosthenis, de prohedria legatorum Philippi. 64, 32.
Psephisma in honorem Æschinis factum. 51, 1.
Psephisma, quo facultas data est legatis Philippi de pace commeandi. 29, fine. 30, 3.
Psephismata quædam ad pacem cum Philippo facientia. 34. et 35. it. 36.

INDEX HISTORICUS

IN ÆSCHINEM.

Acamas, Thesei filius. 32, 22.
Achæi deficiebant ab Alexandro. 77, 16.
Achillis et Patrocli amicitia. 18, 41. 19, 40.
Acragallidæ. 68, 38. penult.
Æginetarum cum Atheniensibus bellum. 51, 21.
Aglaocreon Tenedius. 30, 38. 44, 40.
Αἰγηὶς φυλή. 17, 40.
Alcibiadis mercenarii. 50, 35.
Alexander, fratrum Philippi natu maximus. 31, 33.
Alexander M. 24, 1.
Alexander Molossus, gener Philippi Macedonis. 88, 23.
Aleximachus ὁ φύλαξ. 39, 11. 20.
Amphictyonum cum Cirrhæis et Locris bellum. 68, 40.
Amphictyonum historia. 43. sqq.
Amphidamas, cujus filium infantem Patroclus occidit. 21, 25.
Amphissenses. 69, 26. 32. 70, 19. ad sexagesimum stadium a Delphis habitabant. 71, 5.
Amphisthenes. 10, 7.
Amyniades. 72, 12.
Amyntas, pater Philippi. 31, 31. 34. 32, 2. 26.
Amyntor Erchiensis. 36, 23.
Anaxinus Orita. 85, 36.
Andocides, legatus ad Lacedæmonios missus. 51, 22.
Andocidis Hermes. 17, 39.
Anticles Calliæ, Euonymensis. 8, 18.
Anticles jureconsultus. 23, 36.
Anticles stadiodromus. 22, 29.
Antiochus, ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν. 37. 31.
Antipater. 64, 5. et 77, 20.
Aphobetus, novissimus fratrum Æschinis, fuit quæstor. 48, 7.
Apollodorus, adversarius Phormionis. 50, 23.
Archidamas, Lacedæmoniorum rex. 45, 39.
Archidemus ὁ φύλαξ. 73, 21.
Archinus unus e ducibus, qui populum e Phyle reduxere. 51, 40. 80, 34. et 82, 1.
Archivorum cum Lacedæmoniis bellum. 51, 36.
Arignotus, Timarchi patruus. 14, 29.
Aristarchus, Moschi filius. 24, 25. 48, 2. et 50, 24.
Aristides Euphileti, Cephisiensis. 49, 8.
Aristides, exemplum summæ continentiæ et innocentiæ. 31, 20. justus. 4, 23. 79, 38. 90, 18.
Aristion Platæensis, filius Aristobuli, pharmacopolæ. 76, 36.
Aristobulus pharmacopola. ibid.
Aristodemi, imperatoris Atheniensium, in Thessaliam invasio. 65, 30. sed ibi Stephanus, aut Wolf. vult Charidemi.
Aristodemus histrio, legatus ad Philippum missus. 30, 13.
Aristogiton et Harmodius, possintne pro auctoribus pæderastiæ haberi. 18, 38. 19, 36.
Aristophanes Olynthius. 48, 42. 49, 6.
Aristophon Azeniensis. 9, 34. 22, 34. 73, 23. 81, 39.
Arizelus, Timarchi pater. 14, 29.
Arthmius Zelita. 90, 23.
Astyochus. 22, 20.
Atheniensium cum Æginetis bellum. 51, 21.
Atheniensium cum Phocensibus societas. 70, 15.
Atheniensium cum Thebanis societas belli. 73, 15.
Atridæ. 80, 19.
Atrometus, pater Æschinis. 38, 18. 47, 35. 81, 25.
Autoclides. 8, 11.
Autolycus Areopagita. 12, 1.

B.

Batalus, cognomen Demosthenis. 17, 42. 18, 28. 23, 27.
Bœotarchæ. 74, 15. 39.

C.

Callias, Chalcidensis, Mnesarchi filius. 65, 38. 66, 6. 20.
Callisthenes, imperator Atheniensium. 32, 14. ob pacem cum Perdicca initam morte multatus. 32, 16.
Callistratus Aphidnæus, vir facundissi-

mus. 44, 33. et 46, 3.
Carion, persona comica. 49, 16.
Cedonides (Κηδωνίδης). 8, 11.
Cephalus, insignis orator. 83, 40.
Cephisodorus, ὁ τοῦ Μίλωνος καλούμενος. 22, 37.
Cephisodoti strategatus. 60, ult.
Cephisophon Pæaniensis. 37, 30.
Cersobleptes. 29, 21.
Chabrias, auctor victoriæ ad Naxum. 88, 28.
Chærondas archon. 57, 35.
Chares, infelix imperator Atheniensium. 37, 16. 30. 40, 10.
Charidemus explorator. 64, 33.
Charigenes, princeps civitatis Oritarum. 68, 21.
Chilon, Lacedæmoniorum navarchus. 38, 23.
Cimon. 31, 2.
Cirrhæi. 68, 38. eorum et Locrorum cum Amphictyonibus bellum. 68, 40.
Cleænetus chorodidascalus. 14, 9.
Cleobulus, Glauci filius, Acharnensis, frater matris Æschinis. 38, 21.
Cleochares Chalcidensis. 44, 2.
Cleopatra, Philippi filia, ad quam legatio missa est ab Atheniensibus, condolentiæ significandæ ergo ob Alexandri Molossi mortem, qui maritus ejus erat. 88, 22.
Cleophon. 75, 3. ὁ λυροποιός. 38, 9.
Clitarchus, tyrannus Eretriensium. 68, 17.
Cnosion, adulter. 48, 10.
Corcyræis opem tulit Timotheus. 88, 28.
Corrhagus, ductor militum quorundam mercenariorum, ab Alexandro, in Asiam proficiscente, in Græcia relictorum, ejus tuendæ ergo. 77, 16.
Cottyphus, dux Amphictyonum, Pharsalius. 71, 7. 40.
Critias, unus triginta tyrannorum. 24, 33.
Critobulus Lampsacenus. 39, 8. 25.
Crobylus. 70, 15. frater Hegesandri, orator. 9, 35. 10, 31.
Ctesiphon, legatus ad Philippum. 29, 38. 33, 33.
Ctesiphon, qui ab Æschine παρανόμων actione infestatur. 54, 41. et sq. tota oratione.

D.

Darius Codomannus. 77, 8.
Deiares. 37, 18.
Deipyrus. ibid.
Demænetus Buzyges. 38, 22.
Democrates Aphidnæus. 30, 19.
Demomeles Pæaniensis, Demosthenis consobrinus, cui dicam vulnerati sui ille scripsit. 40, 28. ab hoc ad Areopagum delatus. 60, penult.
Demonis domus. 17, 38.
Demophilus. 19, 22.
Demosthenes. 16, 41.
Demosthenes, pater oratoris. 78, 23.
Dercyllus, in legatis ad Philippum de pace. 34, 21. 46, 37. ubi uno λ exaratum est hoc nomen.
Dercylus Autoclis, Hagnusius. 49, 8.
Diodorus, ὁ δολιχοδρομήσας, legatus Calliæ ad Athenienses. 66, 32.
Diognetus Anaphlystius, hieromnemon. 69, 39.
Dionysius, Siciliæ tyrannus. 29, 22.
Diophantus, cognomine orbus. 22, 33.
Diopithes Suniensis. 9, 30.
Dracon legislator. 1, 32.

E.

Elei deficiebant ab Alexandro. 77, 15.
Empedon, legatus Calliæ ad Athenienses. 66, 32.
Epicrates Pæaniensis, Philodemi filius. 48, 20.
Eteobutadæ. 47, 39. ex eo genere legebatur sacerdos Minervæ Poliadis. ibid.
Eubœensium legati primam pacis cum Philippo ineundæ mentionem Athenis fecerunt. 29, 32.
Eubulus. 29, 14. 52, 39. magna ejus fides erat apud populum. 57, 24.
Euclides. τὰ περὶ Εὐκλείδου ἄκυρα. 6, 13.
Eucratus, Strommichi filius. 30, 10.
Eupolemus pædotriba, patruus Timarchi. 14, 21. 28.
Euripides. 18, 12. 21. ubi locus ex eo recitatur.
Eurybatus, exemplum perfidi, proditoris. 73, 12.
Eurydice, uxor Amyntæ, mater Philippi. 31, 34. ult.
Euthydicus barbitonsor. 6, 16.

G.

Glaucetes, legatus Calliæ ad Athenienses. 66, 32.
Glaucon Timæi, Cholargensis. 9, 28. ult. 10, 2.
Glaucus, pugil vetustus. 81, 5.
Gnosidemus, Charigenis filius, Orita. 68, 20.
Gylon, avus maternus Demosthenis. 78, 14.

H.

Harmodius et Aristogiton, possintne pro auctoribus pæderastiæ haberi. 18, 38. 19, 36.
Hegemonis lex. 57, 25.
Hegesander, quicum Timarchus fuit. 8, 34. 13, 32. 15, 32. Diphili filius, Sti-

riensis, appellatur. p. 10, 15.
Hermes Andocidis. 17, 39.
Hesiodus. 18, 16. 47, 15. 49, 25. 72, pen.
Homerus. 18, 11. 20, 4. 21. ubi magnus ex eo locus recitatur. 80, 21.

I.

Iatrocles, Pasiphontis filius. 44, 40. (v. Stratocles.)
Iphicrates, imperator missus ad restituendum Macedoniæ regnum liberis Amyntæ. 31, 40. 32, 7. 48, 6. moram Lacedæmoniorum concidit. 88, 28.

L.

Lacedæmonii cladem Macedonibus in Peloponneso inferebant. 77, 16.
Lacedæmoniorum cum Argivis bellum. 51, 36.
Lacedæmoniorum moram Iphicrates concidit. 88, 28.
Lacedæmoniorum obsides ad Alexandrum in Asiam mittendi. 72, 35.
Laodamas, homo impurus, Hegesandro familiaris. 10, 18. 15, 33.
Leodamas Acharnensis. 73, 20.
Leosthenes, exsul Athenis. 31, 6. 44, 32. vir ab eloquentia clarus.
Leuconides. 16, 17.
Liparus. 47, 9.
Locrorum et Cirrhæorum cum Amphictyonibus bellum. 68, 40.
Lycinus, auctor suasionis adversus pacem cum Philippo. 30, 3. et accusator Philocratis. 62, 28.

M.

Macedonibus in Peloponneso Lacedæmonii cladem inferebant. 77, 16.
Margites, quo cognomine Demosthenes Alexandrum M. affecit. 76, 24.
Megaricum bellum. 51, 26.
Menesthens. 80, 19.
Menœtius, pater Patrocli. 20, 10. 21, 23.
Metagenes. 46, 3.
Metagenes Sphettius. 14, 19.
Midiæ cum Demosthene causa. 61, 7.
Midias Anagyrasius. 69, 40.
Midias talitrum Demostheni infligit. 84, 22.
Milesius, frater Phidiæ. 22, 30.
Miltiades. 51, 14. 79, 35.
Minervæ Poliadis sacerdos ex Eteobutadarum genere legebatur. 47, 39.
Misgolas, Naucratis filius, Colyttensis. 6, 23. sq. sed p. 8, 3. hic idem filius Niciæ Piræensis appellatur.
Mnason Phocensis. 47, 7.
Mnesarchus, Chalcidensis, Callias et Taurosthenis pater. 65, 37.
Mnesitheus Myrrhinusius. 14, 10.
Mnesitheus, ὁ τοῦ μαγείρου παλαίσμασι. 22, 38.
Moram Lacedæmoniorum Iphicrates concidit. 88, 28.
Μυρίοι ἐν Ἀσιανῇ. 38, 25.

N.

Nausicles. 30, 28.
Nausicles, amicus Æschinis. 52, 41.
Niciæ Nicerati. 51, 30.
Nicocrates, histrio comicus. 14, 8.
Nicodemus Aphidnæus. 24, 30. causa odii Demosthenis in eum. 48, 2.
Nicophemus archon. 15, 28.
Nicostratus. 12, 26.

O.

Orchomenii. 46, 38.

P.

Pamphilus Acherdusius. 15, 28.
Pantoleon, Cleagoræ. 22, 20.
Paramenon, histrio comicus. 22, 26.
Patæcion, homo impurus. 81, 9.
Patrocli et Achillis amicitia. 18, 41. 19, 40.
Pausanias, qui Philippum Macedonem peremit. 76, 23. 85, 13.
Pausanias, qui, post Amyntæ decessum, aliquamdiu regnum Macedonicum usurpavit. 31, 35.
Peleus, pater Achillis. 21, 27.
Pellenæi. 77, 17.
Perdiccas, frater Philippi. 31, 34. ult.
Pericles. 4, 23.
Periclides, Perithoidæ. 22, 20.
Phædrus, Calliæ filius, Sphettius. 6, 41.
Phalœcus, Phocensium tyrannus. 45, 20. 29.
Phidiæ Minerva. 74, ult.
Phidias, frater Milesii. 22, 30.
Philamon, pugil Olympicus. 31, 4.
Philemon histrio. 16, 18.
Philippi adversus Scythas expeditio. 72, 6.
Philochares vetustissimus fratrum Æschinis, fuit strategus. 48, 4.
Philocrates Agnusius, morti condemnatus. 29, 3. 13. penult. 34, 20. bellum Atheniensium cum Philippo de Amphipoli clausit pace facta. 61, 20. 42. 62, 26. exsilio multatus est. 65, 4.
Philodemus, Philonis et Epicratis pater, socer Æschinis. 48, 13.
Philon Pæaniensis, Philodemi filius. 48, 15.

Philotades, Cydathenæensis. 16, 13.
Philoxena meretrix. 16, 19.
Phocensum cum Atheniensibus societas. 70 15.
Phocensium tyrannorum historia. 45. 25.
Phocicum bellum decennale. 74, 37.
Phocion, imperator Atheniensium. 51, 2. 52. 40.
Phœnix, fabula Euripidis. 21, 31.
Phormio trapezita. 50, 22.
Phrynon Rhamnusius. 29, 13. 34.
Phrynondas, exemplum hominis turpis. 73, 12.
Pittalacus, homo impurus, de quo multa. 8, 24. sq.
Plutarchus, tyrannus Eubœæ. 66, 3.
Polemagenes. 22, 20.
Poliadis Minervæ sacerdos ex Eteobutadarum genere legebatur. 47, 39.
Pollis, imperator Lacedæmoniorum, ad Naxum ab Atheniensibus victus. 85, 32.
Polyphontes. 37, 18.
Proxenus, imperator Atheniensium. 45, 34.
Ptolemæus, tutor regni Macedonici. 32, 8.
Pyrander Anaphlystius. 73, 24.
Pyrrhander. 12, 13.
Pythion. 47, 9.
Python Byzantius, vir eloquens. 44, 35.

S.

Satyrus, comicus histrio. 49, 12.
Scytha. Philippi adversus Scythas expeditio. 72, 6.
Socrates philosophus. 24, 33. ubi σοφιστὴς appellatur.
Solon cavit pudori. 1, 31. ejus statua antiqua in insula Salamine. 4, 27.
Solonis laus. 69, 3. sic quoque p. 90, 17. magnificæ laudes eidem tribuuntur.
Solonis leges de pudore mulierum. 26, 10.
Stephanus. 46, 37.
Stratocles. 74, 7.
Stratocles, Ergocratis frater. 30, 10. (nisi legendum est Iatrocles. v. vers. 15.)

T.

Taurosthenes Chalcidensis, Mnesarchi filius. 65, 58. 66, 11.
Temenides, taxiarchus tribus Pandionidis. 50, 42. 51, 1.
Thebani civitates Eubœæ subigere conantur. 65, 41.
Thebanorum cum Atheniensibus societas belli. 73, 15.
Themison, Eretriensium tyrannus. 50, 15. eripuit Atheniensibus Oropum. 65, 39.
Themistocles. 4, 23. 79, 34. 90, 26.
Themistocles, archon, eo anno, quo pax cum Philippo coaluit. 62, 30.
Theophrastus archon. 69, 39.
Thersander. 8, 11.
Thersites. 86, 38.
Thesei liberi. 32, 22.
Thrason Erchiensis. 73, 20.
Thrasybulus Collytensis. 73, 19.
Thrasybulus, dux redeuntium e Phyle. 51, 40.
Thrasybulus Stiriensis. 84, 2.
Thrasycles Lesbius. 69, 41.
Timarchus, filius Arizeli, Sphettius, in quem Æschines oratione illa celebri tota invehitur. 1, 4. sq. 52, 22.
Timarchus, filius Tisiæ, Rhamnusius. 22, 24.
Timesitheus, cursor. 22, 21.
Timomachus Acharnensis. 8, 37. 13, 33.
Timotheus opem tulit Corcyræis. 88, 28.
Tisias, frater Iphicratis. 22, 24.
Tolmides, imperator Atheniensium. 38, 1.

X.

Xanthias, persona comica. 49, 16.
Xenodotus. 49, 19.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN ÆSCHINEM.

Acarnania. 67, 26.
Acharnensis, Ἀχαρνεύς. 38, 22. 73, 20.
Acherdusius, Ἀχερδούσιος. 15, 28.
Æginetæ. bellum cum Æginetis. 51, 21.
Agnusius, Ἀγνούσιος. 49, 6.
Ἀλωπεκῆσι. 13, ult.
Alponus in Phocide. 45, 33. 46, 23.
Amphictyonici populi enumerantur. 43, 22. 25.
Amphipolis. bellum de ea Atheniensium cum Philippo. 61, 19.
Amphipolitana causa acta. 32, pæne tota.
Amphissa. 71, 18. 74, 16.
Ἀμφιτρωπῆσιν. 14, 26.
Anaphlystius. 73, 24.
Andrus. Athenienses eo præfectum nomine ἄρχοντος mittebant. 15, 15.
Anthemus. 31, 38.
Aphidnæus. 24, 30. 30, 19. 44, 33.
Artemisium. 38, 1.
Athos, mons a Xerxe perfossus. 72, 25.
Αὐλῶνι, locus in argentifodinis. 14, 27.
Axeniensis. 9, 34.
Azaniensis, Ἀζανεύς. 23, 34.
Azeniensis, Ἀζηνεύς. 73, 23.

B.

Βέρεον τεῖχος. 51. 17.
Bosporus. 78, 17.

C.

Cadmea. 42, 3. 74, 14.
Κῆπος οἱ ἐπιμασμένοι in Ponto. 78, 18.
Καφισιῶσιν. 14, 26.
Cephisiensis, Καφισιεύς. 49, 9.
(ἐν) Καφισίῳ. 78, 14.
Chæronea, ubi Athenienses cladem a Philippo accepere. 61, 24.
Chalcidenses. 66, 2.
Chalcidensis. 44, 2.
Cholargensis. 9, 28.
Cilicia. 77, 9.
Cirrhæus campus. 68, 36. 71, 2.
Cithæron. 76, 31.
Κολλῇ] ἐν Κόλλῃ. 80, 34. 82, 1.
Collytensis, Κολλυτεύς. 73, 15.
Colonus. 17, 38.
Colyttensis. 6, 24.
Corcyra. 88, 31.
κόρη] παρ' ἴσην καὶ κόρην, nomen ædificii Athenis. 26, 10.
Cotyleum, mons. 66, 5.
Cydathenæensis, Κυδαθηναιεύς. 16, 13.
Cytinium. 43, 24.

D.

Decelea. 38, 5.
Delphi, et de templo Delphico. 43, 7. sq. 68, 34.
Dorienses. 43, 22.
Doriscus. 65, 23.
Dorium. 43, 24.

E.

Eion, Ἠιών, in Cilicia, ad Strymonem. 80, 10.
Ἐκ Καμείρου. 78, 14.
Ἐκ Κολλῆς. 80, 34. 82, 1.
Elatæa. 73, 29.
Ἑπτὰ ἰδοὶ, regio, postmodum Amphipolis dicta. 32, 21.
Ἐπὶ Θρασύλλῳ, locus in argentifodinis. 14, 27.
Erchiensis, Ἐρχιεύς. 36, 38. 73, 20.
Eretria. 16, 7.
Eretriensis. 43, 26. 50, 10.
Ergisce. 65, 23.
Ἑρμοῦ στοά. 80, 5.
Eubœam invadunt Thebani. 65, 41.
Euonymensis, Εὐωνυμεύς. 8, 18.

G.

Ganis. 65, 24.
Ganus. 65, 23.

H.

Halonesus. 65, 28.
Hellespontus, a Xerxe ponte junctus. 72, 25.

I.

Ἀμφὶ ἱρὸς. 40, 11.
Imbrus. 37, 25.
Ismea. 43, 22.
Ἴστιος] στὰς Ἴστιον καὶ πέρυ, nomen ædificii Athenis. 26, 10.

L.

Larissa. 33, 30.
Lemnus. 37, 25.
Leontini. 38, 4.
Leuctra. 50, 18.
Λεμὲν ὁ νῦν ἐξέγοντος καὶ ἐπάρσιος καλαίμενος apud Cirrham. 68, 37.
Locri. 43, 23.
Lydias, fluvius in Macedonia. 44, 30. (si lectio bene habet) alii Ἀυδίας scribunt.

M.

Magnesia. 65, 31.
Magnetes. 43, 23.
Malienses. 43, 23.
Mantinea. 50, 14. 58.
Marathon. 36, 1. 79, 36. 90, 27.
Megalopolis. 77, 18.
Μητρῷον apud Senaculum. 80, 32.
Molossi. 88, 23.
Murgisce. 65, 23.
Myonnesus. 36, 23.
Myrrhinusius. 14, 10.

N.

Naxus. 88, 30. victoria navalis Atheniensium ad eam insulam. 85, 32.
Νεμεὰς καλουμένη χαράδρα. 50, 36.
Nicæa in Phocide. 45, 33.
Nicæam Philippus Thebanis ablatam Thessalis dedit. 73, 27.
Νότιον τεῖχος. 51, 27.
Nymphæum in Ponto. 78, 15.

O.

Ὀδὸι ἱππίαι, regio postmodum Amphipolis dicta. 32, 21.
Œtæi. 43, 23. 47, 4.
Ὀλυμπιακαὶ σκηναί. 29, 35.
Olynthus capta. 30, 8.
Opus. 20, 10.
Oreum. 40, 8. 68, 5. 85, 39.
Oropum eripit Themison Atheniensibus. 65, 40.
Ὄρος ἱερόν. 40, 11.

P.

Παιονικὴ tribus. 50, 42. 58, 13.
Πὰρ' Ἴστιον καὶ πέρυ, nomen ædificii Athenis. 26, 10.
Pella. 42, 15. 76, 25.
Pellene in Achaia. 77, 17.
Perrhæbi. 43, 22.
Phlius. 50, 35.
Phthiotæ. 43, 23.
Phyle. 51, 39. 79, 38. 80, 32. 39. 84, 12. 83, 35.
Piræei communitio. 51, 17.
Pirænsis, Πειραικός. 8, 3.
Piræus. in Pireeo habitabat Demosthenes. 84, 4.
Platææ. 37, penult. 90, 28.
Πυλῶ. 11, ult.
Ποικίλη στοά. 80, 26.
Prienensis. 43, 26.
Pyle, ubi Amphictyones conveniebant. 71, 26. 28. 37.

R.

Rhamnusius. 22, 24.

S.

Salamis, et ibi statua Solonis. 4, 27. 37, ult. 76, 10. 79, 34.
Samus. 8, 19.
Scyrus. 37, 25.
Serrium. 65, 23.
Sicula Atheniensium expeditio. 38, 3.
Sphettius. 6, 41. 14, 19.
Σφαττεῖ. 13, ult.
Stiriensis, Στειριεύς. 10, 15.
Στοὰ Ἑρμοῦ. 80, 5.
Στοὰ ποικίλη. 80, 26.
Strepsa. 31, 38.
Strymon fluvius. 80, 2. 10.
Suniensis. 9, 31.

T.

Tamynæ in Eubœa. 50, 40. 66, 5. 14.
Τεῖχος βόειον. 51, 17. νότιον. 51, 27.
Tenedius. 30, 38.
Therma. 31, 38.
(ἐπὶ) Θρασύλῳ, locus in argentifodinis. 14, 27.
Thronium in Phocide. 45, 33.
Θυτεῖον, locus Delphis. 70, penult.
Trojanus campus. 80, 20.

TABULA consensum indicans, qui est inter primos paginæ cujusque versus Æschinis Lipsiensis et paginas atque versus Taylorani. Cujusmodi tabulam condi necesse fuit, propterea, quod Taylor ubique locorum in annotationibus paginas et versus editionis suæ citat, quæ mutari et ad paginas versusque editionis nostræ accommodari ideo nequibant, quia Tayloro facile fuit quemcunque locum orationis cujusque vellet citare, qui textum Græcum seorsim prius totum excudi curasset, antequam annotationes suas conscriberet: Nos autem, qui annotationes statim verbis Græcis subjiceremus, qui poteramus paginas et versus e fine orationis, jam statim in ejus initio, citare, quæ paginæ fortassis mense post demum essent prelum typographicum subitaræ. Omnes autem citationes Tayloranas ad paginas et versus Stephanicas accommodari poterant, et nescio an debuerint quoque, sed otio carebam, et scrumnabilem molestiam defugiebam. Optandum utique est, omnes eruditos in certas quasdam auctorum Græcorum editiones consentire, quarum paginas et versus citent. Alias molestiæ erroresque exsistunt inexplicabiles.

Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.	
27	11	1	75	30	4	123	48	14	171	75	9
28		9	76		11	124		pen.	172		ult.
29	12	3	77		pen.	125	49	5	173	76	17
30		14	78	31	3	126		15	174	77	7
31		18	79		11	127	50	6	175		18
32		ult.	80	32	5	128		19	176	78	5
33	13	10	81		ult.	129	51	8	177		10
34	14	1	82	33	5	130		14	178	79	5
35		10	83		10	131		ult.	179		pen.
36		19	84		15	132	52	14	180	80	14
37	15	6	85	34	9	133	53	3	181		18
38		8	86		pen.	134		18	182	81	5
39		13	87	35	3	135	54	11	183		16
40	16	3	88		10	136	55	5	184	82	7
41		17	89		pen.	137		16	187	239	1
42	17	5	90	36	11	138	56	2	188		5
43		15	91		15	139		13	189		pen.
44	18	2	92		ult.	140	57	3	190	240	10
45		7	93	37	7	141		10	191		13
46		11	94		11	142	58	5	192	241	3
47		18	95		17	143		13	193		14
48	19	7	96	38	10	144		pen.	194	242	5
49		18	97		15	145	59	8	195		10
50		ult.	98	39	2	146	60	1	196		16
51	20	3	99		10	147		12	197	243	4
52		11	100		17	148	61	7	198		8
53		pen.	101		pen.	149	62	2	199		ult.
54	21	7	102	40	3	150		12	200	244	9
55	22	3	103		12	151	63	6	201		15
56		13	104		13	152	64	4	202	245	9
57	23	5	105	41	5	153		17	203		16
58		11	106		13	154	66	4	204	246	1
59		16	107		16	155		16	205		10
60	24	1	108	42	6	156	67	4	206		15
61		3	109		11	157		14	207		18
62		6	110		13	158	68	6	208	247	4
63		8	111	43	1	159	69	1	209		10
64		12	112		9	160		8	210		15
65	25	7	113		pen.	161	70	5	211	248	4
66		pen.	114	44	pen.	162		ult.	212		15
67	26	9	115	45	10	163	71	8	213	249	9
68	27	2	116		pen.	164		15	214		ult.
69		11	117	46	2	165	72	5	215	250	7
70	28	4	118		7	166		19	216		12
71		8	119		17	167	73	13	217		pen.
72		15	120	47	6	168	74	2	218	251	1
73	29	6	121		18	169		9	219		6
74		13	122	48	11	170		19	220		16

Lips.	Tayl.	
221	251	pen.
222	252	11
223	253	2
224	253	8
225		11
226	254	3
227		13
228	255	4
229		10
230		pen.
231	256	9
232	257	5
233		10
234		16
235	258	6
236		13
237		17
238	259	3
239		10
240		15
241	260	5
242		18
243	261	8
244	262	1
245		13
246		17
247	263	5
248		15
249		16
250		18
251	264	4
252		13
253	265	2
254		11
255	266	2
256		12
257		18
258	267	4
259		18
260	268	16
261	269	1
262		3
263		12
264	270	3
265		7
266		16
267	271	1
268		9
269		18
270	272	7
271		14
272	273	6
273		18
274	274	5
275		13
276	275	4
277		18
278	276	6
279		12
280	277	4
281		13
282	278	4
283		pen.

Lips.	Tayl.	
284	279	11
285		ult.
286	280	8
287		14
288		pen.
289	281	6
290		15
291	282	1
292		6
293		ult.
294	283	13
295		ult.
296	284	10
297		13
298	285	1
299		6
300		16
301	286	10
302		17
303	287	2
304		16
305	288	7
306		17
307	289	4
308		7
309		12
310		ult.
311	290	16
312	291	12
313		ult.
314	292	11
315	293	1
316		9
317	294	4
318		15
319		17
320	295	10
321	296	2
322		8
323		15
324		pen.
325	297	12
326	298	1
327		12
328	299	3
329		13
330	300	3
331		4
332		9
333		14
334		pen.
335	301	12
336	302	4
337		11
338	303	2
339		8
340		17
341		ult.
342	304	2
343		11
344		17
345	305	2
346		16

Lips.	Tayl.	
361	365	1
362		3
363		4
364	366	3
365		6
366		10
367		16
368		ult.
369	367	4
370		16
371		pen.
372	368	6
373		7
374		12
375	369	1
376		14
377	370	1
378		11
379		13
380	371	1
381		6
382		7
383		14
384	372	2
385		11
386		13
387		16
388	373	3
389		5
390		6
391		10
392		12
393	374	4
394		14
395	375	4
396		9
397		11
398		pen.
399	376	3
400		5
401		10
402		15
403	377	9
404		16
405	378	6
406		pen.
407	379	15
408	380	3
409		14
410	381	4
411		7
412	382	5
413		7
414	383	2
415		10
416		19
417	384	7
418		17
419	385	11
420	386	3
421		11
422		pen.
423	387	7

Lips.	Tayl.	
447	387	17
448	388	9
449		10
450		12
451	389	2
452		5
453		11
454		16
455	390	7
456		16
457		18
458	391	8
459		13
460		16
461	392	11
462		ult.
463	393	10
464		13
465		15
466	394	2
467		8
468		15
469		ult.
470	395	5
471		16
472	396	7
473		9
474		15
475		pen.
476	397	3
478		5
479		16
480	398	2
481		12
482	399	2
483		18
484	400	6
485		15
486	401	3
487	402	1
488		9
489		15
490		pen.
491	403	10
492		13
493		18
494		ult.
495	404	12
496		pen.
497	405	2
498		13
499		17
500	406	9
501		12
502		18
503	407	9
504		15
505	408	2
506		10
507		13
508		ult.
509	409	5
510		14

Lips.	Tayl.	
511	410	7
512		13
513	411	2
514		7
515		11
516	412	5
517		17
518	413	8
519		17
520	414	10
521	415	2
522		9
523		pen.
524	416	3
525		8
526	417	2
527		9
530		11
531		17
532	418	2
533		17
534	419	3
535		14
536	420	12
537		ult.
538	421	17
539	422	5
540		17
541	423	9
542		18
543	424	8
544		13
545	425	8
546	426	1
547		8
548		10
549		pen.
550	427	3
551		12
552	428	8
553		12
554		16
555	429	4
556		7
557		ibid.

Lips.	Tayl.	
558	429	9
559		16
560	430	10
561	431	1
562		6
563		14
564	432	4
565		8
566		18
567	433	10
568	434	3
569		10
570	435	3
571		9
572		14
573	436	1
574		7
575		14
576	437	5
577		15
578	438	3
579		15
580		pen.
581	439	12
582		14
583	440	4
584		pen.
585	441	1
586		13
587		ibid.
588	442	1
589		10
590		pen.
591	443	9
592		12
593		pen.
594	444	10
595		16
596	445	1
597		3
598		8
599		12
600		18
601	446	3
602		9

Lips.	Tayl.	
605	446	14
606	447	1
607		6
608		8
609		13
610	448	1
611		15
612	449	2
613		15
614	450	2
615		14
616	451	1
617		13
618		16
619	452	5
620		12
621		14
622		16
623	453	5
624		16
625	454	7
626		16
627	455	3
628		8
629		18
631	456	4
632		ibid.
633		ult.
634	457	14
635	458	5
636		15
637	459	4
638		13
639	460	3
641		12
642		pen.
643	461	8
644		15
645	462	1
646		13
647		pen.
648	463	pen.
656	726	1
657		2
658		3

Lips.	Tayl.	
659	726	10
660		16
661	727	4
662		16
663		ult.
664	728	8
665		17
666	729	6
667		15
668	730	5
669		11
670	731	6
671		17
672	732	8
673		16
674	733	9
675	734	2
676		ult.
677	735	8
678	736	1
679		11
680	737	4
681		pen.
682	738	14
683	739	8
684		15
685	740	4
686		16
687	741	12
688		ult.
689	742	12
690	743	3
691		11
692		pen.
693	744	3
694		10
695		ult.
696	745	14
697	746	9
698		17
699	747	3
700		15
701	748	7
702		pen.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.